

KİTABI MUKADDES

ESKİ AHİT

TEKVİN

BAP 1

BAŞLANGIÇTA Allah gökleri ve yeri yarattı.

2. Ve yer ıssız ve boştu; ve enginin yüzü üzerinde karanlık vardı; ve Allahın Ruhı suların yüzü üzerinde hareket ediyordu.

3. Ve Allah dedi: Işık olsun; ve ışık oldu.

4. Ve Allah ışığın iyi olduğunu gördü; ve Allah ışığı karanlıktan ayırdı.

5. Ve Allah ışığa Gündüz, ve karanlığa Gece, dedi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, bir gün.

6. Ve Allah dedi: Suların ortasında kubbe olsun, ve suları sulardan ayırsın.

7. Ve Allah kubbeyi yaptı, ve kubbe altında olan suları, kubbe üzerinde olan sulardan ayırdı; ve böyle oldu.

8. Ve Allah kubbeye Gök, dedi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, ikinci gün.

9. Ve Allah dedi: Gök altındaki sular bir yere biriksin, ve kuru toprak görünsün; ve böyle oldu.

10. Ve Allah kuru toprağa Yer, dedi; ve suların birikintisine Denizler, dedi; ve Allah iyi olduğunu gördü.

11. Ve Allah dedi: Yer ot, tohum veren sebze, ve yer üzerinde tohumu kendisinde olup cinslerine göre meyva veren ağaçlar hasıl etsin; ve böyle oldu.

12. Ve yer ot, cinslerine göre tohum veren sebze, ve tohumu kendisinde olup cinslerine göre meyva veren ağaçlar çıkardı; ve Allah iyi olduğunu gördü.

13. Ve akşam oldu ve sabah oldu, üçüncü gün.

14. Ve Allah dedi: Gündüzü geceden ayırmak için gök kubbesinde ışıklar olsun; ve alâmetler için, ve vakitler için, ve günler ve seneler için olsunlar;

15. ve yer üzerine ışık vermek için gök kubbesinde ışıklar olarak bulunsunlar; ve böyle oldu.

16. Ve Allah, daha büyük olan ışık gündüze hükmetmek için, ve küçüğünü geceye hükmetmek için, iki büyük ışık yaptı; yıldızları da yaptı.

17. Ve yer üzerine ışık vermek, ve gündüze ve geceye hükmetmek, ve ışığı karanlıktan ayırmak için,

18. Allah onları göklerin kubbesine koydu; ve Allah iyi olduğunu gördü.

19. Ve akşam oldu ve sabah oldu, dördüncü gün.

20. Ve Allah dedi: Sular canlı mahlûkların sürülerile kaynaşsın, ve yerin üstünde, gökler kubbesinin yüzünde kuşlar uçsunlar.

21. Ve Allah büyük deniz canavarlarını, ve suların kendileriyle kaynaştığı cinslerine göre hareket eden her canlı mahlûku, ve cinsine göre her kanatlı kuşu yarattı; ve Allah iyi olduğunu gördü.

22. Ve Allah: Semereli olun, ve çoğalın, ve denizlerde suları doldurun, ve karada kuşlar çoğalsın, diyerek onları mubarek kıldı.

23. Ve akşam oldu ve sabah oldu, beşinci gün.

24. Ve Allah dedi: Yer, cinslerine göre canlı mahlûkları, sığırları, ve sürünen şeyleri, ve cinslerine göre yerin hayvanlarını çıkarsın; ve böyle oldu.

25. Ve Allah yerin hayvanlarını cinslerine göre, ve sığırları cinslerine göre, ve toprakta sürünen her şeyi cinsine göre yaptı; ve Allah iyi olduğunu gördü.

26. Ve Allah dedi; Suretimizde, benzeyişimize göre insan yapalım; ve denizin balıklarına, ve

göklerin kuşlarına, ve sığırlara, ve bütün yeryüzüne, ve yerde sürünen her şeye hâkim olsun.
27. Ve Allah insanı kendi suretinde yarattı, onu Allahın suretinde yarattı; onları erkek ve dişi olarak yarattı.
28. Ve Allah onları mubarek kıldı; ve Allah onlara dedi: Semereli olun, ve çoğalın, ve yeryüzünü doldurun, ve onu tabi kılın; ve denizin balıklarına, ve göklerin kuşlarına, ve yer üzerinde hareket eden her canlı şeye hâkim olun.
29. Ve Allah dedi: İşte, bütün yeryüzü üzerinde olup tohum veren her sebzeyi, ve kendisinde ağaç meyvası olup tohum veren her ağacı size verdim; size yiyecek olacaktır;
30. ve yerin her hayvanına, ve göklerin her kuşuna, ve kendisinde hayat nefesi olup yeryüzünde sürünen her şeye, bütün yeşil otu yiyecek olarak verdim; ve böyle oldu.
31. Ve Allah yaptığı her şeyi gördü, ve işte, çok iyi idi. Ve akşam oldu ve sabah oldu, altıncı gün.

BAP 2

VE gökler ve yer ve onların bütün orduları itmam olundu.

2. Ve Allah yaptığı işi yedinci günde bitirdi; ve yaptığı bütün işten yedinci günde istirahat etti.
3. Ve Allah yedinci günü mubarek kıldı, ve onu takdis etti; çünkü Allah yaratıp yaptığı bütün işten o günde istirahat etti.
4. RAB Allah yeri ve gökleri yaptığı günde, yaratıldıkları zaman, göklerin ve yerin asılları bunlardır.
5. Ve henüz yerde bir kır fidanı yoktu, ve bir kır otu henüz bitmemişti; çünkü RAB Allah yerin üzerine yağmur yağdırmamıştı; ve toprağı işlemek için adam yoktu;
6. ve yerden buğu yükseldi, ve bütün toprağın yüzünü suladı.
7. Ve RAB Allah yerin toprağından adamı yaptı, ve onun burnuna hayat nefesini üfledi; ve adam yaşayan can oldu.
8. Ve RAB Allah şarka doğru Adende bir bahçe dikti; ve yaptığı adamı oraya koydu.
9. Ve RAB Allah görünüşü güzel ve yenilmesi iyi olan her ağacı, ve bahçenin ortasında hayat ağacını, ve iyilik ve kötülüğü bilme ağacını yerden bitirdi.
10. Ve bahçeyi sulamak için Adenden bir ırmak çıktı; ve oradan bölündü, ve dört kol oldu.
11. Birinin adı Pişondur; kendisinde altın olan bütün Havila diyarını kuşatır;
12. ve bu diyarın altını iyidir; orada ak günnük ve akik taşı vardır.
13. Ve ikinci ırmağın adı Gihondur; bütün Kuş ilini kuşatan odur.
14. Ve üçüncü ırmağın adı Dicle dir; Aşurun önünden akan odur. Ve dördüncü ırmak Fırat tır.
15. Ve RAB Allah adamı aldı, baksın ve onu korusun diye Aden bahçesine koydu.
16. Ve RAB Allah adama emredip dedi: Bahçenin her ağacından istediğin gibi ye;
17. fakat iyilik ve kötülüğü bilme ağacından yemiyeceksin; çünkü ondan yediğin günde mutlaka ölersün.
18. Ve RAB Allah dedi: Adamın yalnız olması iyi değildir; kendisine uygun bir yardımcı yapacağım.
19. Ve RAB Allah her kır hayvanını, ve göklerin her kuşunu topraktan yaptı; ve onlara ne ad koyacağını görmek için adama getirdi; ve adam her birinin adını ne koydu ise, canlı mahlûkun adı o oldu.
20. Ve adam bütün sığırlara, ve göklerin kuşlarına, ve her kır hayvanına ad koydu; fakat adam için kendisine uygun yardımcı bulunmadı.
21. Ve RAB Allah adamın üzerine derin uyku getirdi, ve o uyudu; ve onun kaburga kemiklerinden birini aldı, ve yerini etle kapadı;
22. ve RAB Allah adamdan aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaptı, ve onu adama getirdi.

23. Ve adam dedi: Şimdi bu benim kemiklerimden kemik, ve etimden ettir; buna Nisa denilecek, çünkü o İnsandan alındı.
24. Bunun için insan anasını ve babasını bırakacak, ve karısına yapışacaktır, ve bir beden olacaklardır.
25. Ve adam ve karısı, ikisi de çıplaktılar, ve utançları yoktu.

BAP 3

- VE RAB Allahın yaptığı bütün kır hayvanlarının en hilekârı olan ylandı. Ve kadına dedi: Gerçek, Allah: Bahçenin hiç bir ağacından yemiyeceksiniz dedi mi?
2. Ve kadın yılana dedi: Bahçenin ağaçlarının meyvasından yiyebiliriz;
3. fakat bahçenin ortasında olan ağacın meyvası hakkında Allah: Ondan yemeyin, ve ona dokunmayın ki, ölmiyesiniz, dedi.
4. Ve yılan kadına dedi: Katiyen ölmezsiniz;
5. çünkü Allah bilir ki, ondan yediğiniz gün, o vakit gözleriniz açılacak, ve iyiyi ve kötüyü bilerek Allah gibi olacaksınız.
6. Ve kadın gördü ki, ağaç yemek için iyi, ve gözlere hoş, ve anlayışlı kılmak için arzu olunur bir ağaçtı; ve onun meyvasından aldı, ve yedi; ve kendisile beraber kocasına da verdi, o da yedi.
7. İkisinin de gözleri açıldı, ve kendilerinin çıplak olduklarını bildiler; ve incir yaprakları dikip kendilerine önlükler yaptılar.
8. Ve günün serinliğinde bahçede gezmekte olan RAB Allahın sesini işittiler; ve adamla karısı RAB Allahın yüzünden bahçenin ağaçları arasına gizlendiler.
9. Ve RAB Allah adama seslenip ona dedi: Neredesin?
10. Ve o dedi: Senin sesini bahçede işittim, ve korktum, çünkü ben çıplaktım, ve gizlendim.
11. Ve dedi: Çıplak olduğunu sana kim bildirdi? Ondan yeme, diye sana emrettiğim ağaçtan yedin mi?
12. Ve adam dedi: Yanıma verdiğin kadın o ağaçtan bana verdi, ve yedim.
13. Ve RAB Allah kadına dedi: Bu yaptığın nedir? Ve kadın dedi: Yılan beni aldattı, ve yedim.
14. Ve RAB Allah yılana dedi: Bunu yaptığın için, bütün sığırlardan, ve bütün kır hayvanlarından daha lânetlisin; karnın üzerinde yürüyeceksin, ve ömrünün bütün günlerinde toprak yiyeceksin;
15. ve seninle kadın arasına, ve senin zürriyetinle onun zürriyeti arasına düşmanlık koyacağım; o senin başına saldıracak, ve sen onun topuğuna saldıracaksın.
16. Kadına dedi: Zahmetini ve gebeliğini ziyadesile çoğaltacağım; ağrı ile evlât doğuracaksın; ve arzun kocana olacak, o da sana hâkim olacaktır.
17. Ve Âdeme dedi: Karının sözünü dinlediğin, ve: Ondan yemiyeceksin, diye sana emrettiğim ağaçtan yediğin için, toprak senin yüzünden lânetli oldu; ömrünün bütün günlerinde zahmetle ondan yiyeceksin;
18. ve sana diken ve çalı bitirecek; ve kır otunu yiyeceksin;
19. toprağa dönünciye kadar, alının terile ekmek yiyeceksin; çünkü ondan alındın; çünkü topraksın, ve toprağa döneceksin.
20. Ve adam karısının adını Havva* koydu; çünkü bütün yaşayanların anası oldu.
21. Ve RAB Allah Âdem için ve karısı için deriden kaftan yaptı, ve onlara giydirdi.
- *Hayatı olan.*
22. Ve RAB Allah dedi: İşte, adam iyiyi ve kötüyü bilmekte bizden biri gibi oldu; ve şimdi elini uzatmasın ve hayat ağacından almasın, ve yemesin ve ebediyen yaşamasın diye,

23. böylece RAB Allah onu Aden bahçesinden, kendisinin içinden alındığı toprağı işlemek için çıkardı.
24. Ve adamı kovdu; ve hayat ağacının yolunu korumak için, Aden bahçesinin şarkına Kerubileri, ve her tarafa dönen kılıcın alevini koydu.

BAP 4

VE Âdem karısı Havvayı bildi; ve gebe kalıp Kaini doğurdu; ve: RABBİN yardımile bir adam kazandım, dedi.

2. Ve yine kardeşi Habilî doğurdu. Ve Habil koyun çobanı oldu, fakat Kain çiftçi oldu.

3. Ve Kain, günler geçtikten sonra, toprağın semeresinden RABBE takdime getirdi.

4. Ve Habil, kendisi de sürünün ilk doğanlarından ve yağlarından getirdi. Ve RAB Habile ve onun takdimesine baktı;

5. fakat Kaine ve onun takdimesine bakmadı. Ve Kain çok öfkелendi, ve çehresini astı.

6. Ve RAB Kaine dedi: Niçin öfkелendin? Ve niçin çehreni astın?

7. Eğer iyi davranırsan, o yükseltilmeyecek mi? ve eğer iyi davranmazsan, günah kapıda pusuya yatmıştır; ve onun istediğı sensin; fakat sen ona üstün ol.

8. Ve Kain, kardeşi Habile söyledi. Ve vaki oldu ki, kırdâ oldukları zaman, Kain, kardeşi Habile karşı kalktı, ve onu öldürdü.

9. Ve RAB Kaine dedi: Kardeşin Habil nerede? Ve dedi: Bilmiyorum; kardeşimin bekçisi miyim ben?

10. Ve dedi: Ne yaptın? kardeşinin kanının sesi topraktan bana bağılıyor.

11. Ve şimdi sen toprak tarafından lânet edildin, o toprak ki kardeşinin kanını senin elinden almak için ağzını açtı;

12. toprağı işlediğın zaman, artık sana kuvvetini vermiyecektir; yeryüzünde kaçak ve serseri olacaksın.

13. Ve Kain RABBE dedi: Cezam taşınamıyacak derecede büyüktür.

14. İşte, bugün toprağın yüzü üzerinden beni kovdun; ve senin yüzünden gizli kalacağım; ve yeryüzünde kaçak ve serseri olacağım; ve vaki olacak ki, her kim beni bulursa, beni öldürecektir.

15. Ve RAB ona dedi: Bunun için Kaini her kim öldürürse, ondan yedi kere öç alınacaktır. Ve RAB, her kim onu bulursa kendisini vurmasın diye, Kain üzerine bir nişane koydu.

16. Ve Kain RABBİN önünden çıktı, ve Adenin şarkında Nod diyarında oturdu.

17. Ve Kain karısını bildi, ve gebe kalıp Hanoku doğurdu; ve bir şehir bina etti, ve şehrin adını oğlunun adına göre Hanok koydu.

18. Ve Hanoka İrad doğdu; ve İrad Mehuyaelin babası oldu; ve Mehuyael Metuşaelin babası oldu; ve Metuşael Lamekin babası oldu.

19. Ve Lamek kendisine iki karı aldı; birinin adı Ada, ve obirinin adı Tsilla idi.

20. Ve Ada Yabali doğurdu; çadırda oturanların, ve sürü sahiplerinin atası bu idi.

21. Ve kardeşinin adı Yubal idi; çenk ve boru çalanların hepsinin atası bu idi.

22. Ve Tsilla, kendisi de Tubal-kaini doğurdu; tunç ve demir, bütün keskin âletleri döven bu idi; ve Tubal-kainin kızkardeşi Naama idi.

23. Ve Lamek karılarına dedi: Ey Ada ve Tsilla, sesimi dinleyin; Ey Lamekin karıları, sözüme kulak verin; Çünkü beni yaraladığı için bir adamı, ve beni berelediğı için bir genci öldürdüm;

24. Eğer Kainin yedi kere öcü alınacaksa, Lamekin de yetmiş yedi kere alınacaktır.

25. Ve Âdem karısını tekrar bildi; ve bir oğul doğurdu, ve onun ismini Şit koydu: Çünkü Allah Habil yerine bana başka bir zürriyet verdi; zira onu Kain öldürdü, dedi.

26. Ve Şitin, onun da bir oğlu doğdu; ve onun adını Enoş koydu. RABBİN ismini o zaman

çağırmağa başladılar.

BAP 5

ÂDEM zürriyetlerinin kitabı budur. Allah adamı yarattığı günde, onu Allah benzeyişinde yaptı;

2. onları erkek ve dişi yarattı, ve onları mubarek kıldı, ve yaratıldıkları günde onların adını Adam koydu.

3. Ve Âdem yüz otuz yaşında, kendi benzeyişinde, suretine göre bir oğulun babası oldu; ve onun adını Şit koydu,

4. ve Şitin babası olduktan sonra, Âdemin günleri sekiz yüz yıl oldu; ve oğullar ve kızlar babası oldu.

5. Ve Âdemin yaşadığı bütün günler dokuz yüz otuz yıl oldu; ve öldü.

6. Ve Şit yüz beş yaşında, Enoşun babası oldu;

7. ve Enoşun babası olduktan sonra, Şit sekiz yüz yedi yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

8. ve Şitin bütün günleri dokuz yüz on iki yıl oldu; ve öldü.

9. Ve Enoş doksan yaşında, Kenânın babası oldu;

10. ve Kenânın babası olduktan sonra, Enoş sekiz yüz on beş yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

11. ve Enoşun bütün günleri dokuz yüz beş yıl oldu; ve öldü.

12. Ve Kenân yetmiş yaşında, Mahalalelin babası oldu;

13. ve Mahalalelin babası olduktan sonra, Kenân sekiz yüz kırk yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

14. ve Kenânın bütün günleri dokuz yüz on yıl oldu; ve öldü.

15. Ve Mahalalel altmış beş yaşında, Yaredin babası oldu;

16. ve Yaredin babası olduktan sonra, Mahalalel sekiz yüz otuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

17. ve Mahalalelin bütün günleri sekiz yüz doksan beş yıl oldu; ve öldü.

18. Ve Yared yüz altmış iki yaşında, Hanokun babası oldu;

19. ve Hanokun babası olduktan sonra, Yared sekiz yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

20. ve Yaredin bütün günleri dokuz yüz altmış iki yıl oldu; ve öldü.

21. Ve Hanok altmış beş yaşında, Metuşelahın babası oldu;

22. ve Metuşelahın babası olduktan sonra, Hanok üç yüz yıl Allah ile yürüdü, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

23. ve Hanokun bütün günleri üç yüz altmış beş yıl oldu;

24. ve Hanok Allah ile yürüdü; ve gözden kayboldu; çünkü onu Allah aldı.

25. Ve Metuşelah yüz seksen yedi yaşında, Lamekin babası oldu;

26. ve Lamekin babası olduktan sonra, Metuşelah yedi yüz seksen iki yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

27. ve Metuşelahın bütün günleri dokuz yüz altmış dokuz yıl oldu; ve öldü.

28. Ve Lamek yüz seksen iki yaşında, bir oğulun babası oldu;

29. ve: İşimizden, RABBİN lânet ettiği topraktan olan ellerimizin zahmetinden, bu bizi teselli edecek, diyerek onun ismini Nuh koydu.

30. Ve Nuhun babası olduktan sonra, Lamek beş yüz doksan beş yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu;

31. ve Lamekin bütün günleri yedi yüz yetmiş yedi yıl oldu; ve öldü.

32. Ve Nuh beş yüz yaşında idi; ve Samın, Hamın, ve Yafetin babası oldu.

BAP 6

VE vaki oldu ki, toprağın yüzü üzerinde adamlar çoğalmağa başladı, ve onların kızları doğduğu zaman,

2. Allah oğulları adam kızlarının güzel olduklarını gördüler, ve bütün seçtiklerinden kendilerine karılar aldılar.

3. Ve RAB dedi: Ruhum adam ile ebediyen çekişmiyecektir, çünkü o da ettir; bunun için onun günleri yüz yirmi yıl olacaktır.

4. Allah oğulları insan kızlarına vardıkları, ve bu kızlar onlara çocuk doğurdıkları zaman, o günlerde, hem de ondan sonra, yeryüzünde Nefilim* vardı; bunlar eski zamandan zorbalar, şöhretli adamlardı.

**İri adamlar.*

5. Ve RAB gördü ki, yeryüzünde adamın kötülüğü çoktu, ve her gün yüreğinin düşünceleri ve kuruntuları ancak kötü idi.

6. Ve RAB yeryüzünde adamı yaptığına nadim oldu, ve yüreğinde acı duydu.

7. Ve RAB dedi: Yarattığım adamı, ve hayvanları, sürünenleri ve göklerin kuşlarını toprağın yüzü üzerinden sileceğim; çünkü onları yaptığıma nadim oldum.

8. Fakat Nuh, RABBİN gözünde inayet buldu.

9. Nuhun zürriyetleri bunlardır. Nuh sadık adamdı, ve kendi devirlerinde kâmilidi; Nuh Allah ile yürüdü.

10. Ve Nuh üç oğul babası oldu: Sam, Ham ve Yafet.

11. Ve Allahın önünde yeryüzü bozulmuştu, ve yeryüzü zorbalıkla dolmuştu.

12. Ve Allah yeryüzünü gördü, ve işte, bozulmuştu; çünkü yeryüzünde bütün beşer yolunu bozmuştu.

13. Ve Allah Nuha dedi: Önüme bütün beşerin sonu geldi; çünkü onların sebebile yeryüzü zorbalıkla doldu, ve işte, ben onları yeryüzü ile beraber yok edeceğim.

14. Kendine gofer ağacından bir gemi yap; gemide odalar yapacaksın, ve onu içerden ve dışardan ziftle ziftliyeceksin.

15. Ve onu şöyle yapacaksın: geminin uzunluğu üç yüz arşın, genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olacaktır.

16. Gemiye ışıklık yapacaksın, ve onu yukarı doğru bir arşına tamamlayacaksın; ve geminin kapısını yan tarafına koyacaksın; alt, ikinci, ve üçüncü katlı olarak onu yapacaksın.

17. Ve ben, işte ben, göklerin altında kendisinde hayat nefesi olan bütün beşeri yok etmek için yeryüzü üzerine sular tufanı getiriyorum; yeryüzünde olanların hepsi ölecektir.

18. Fakat seninle ahdimi sabit kılacağım; ve sen ve seninle beraber oğulların, ve senin karın, ve oğullarının karıları gemiye gireceksiniz.

19. Ve seninle beraber sağ kalmak için her yaşayan, bütün beden sahibi olanlardan, her nevinden ikişer olarak gemiye getireceksin; erkek ve dişi olacaklar.

20. Cinslerine göre kuşlardan, ve cinslerine göre sığırlardan, cinslerine göre toprakta her sürünenden, her neviden ikişer olarak, sağ kalmak için sana gelecekler.

21. Ve sen yenilen her yemekten kendine al, ve yanına topla, ve sana ve onlara da yiyecek olacaktır.

22. Ve Nuh Allahın kendisine emrettiği her şeye göre yaptı; öyle yaptı.

BAP 7

VE RAB Nuha dedi: Sen bütün evindekilerle gemiye gir; çünkü seni önümde bu nesil içinde salih gördüm.

2. Bütün yeryüzü üzerinde zürriyetlerinin sağ kalması için, kendine her temiz hayvandan, erkek ve onun dişisi olarak yedişer, ve temiz olmıyan hayvanlardan, erkek ve onun dişisi olarak ikişer;

3. göklerin kuşlarından da erkek ve dişi olarak yedişer yedişer alacaksın.

4. Çünkü ben yedi gün sonra, yeryüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdıracağım; yapmış olduğum her yaşıyan şeyi toprağın yüzü üzerinden sileceğim.

5. Ve Nuh RABBİN kendisine bütün emrettiğine göre yaptı.

6. Ve yeryüzü üzerinde sular tufanı olduğu zaman, Nuh altı yüz yaşında idi.

7. Ve tufanın suları yüzünden, Nuh, ve oğulları, ve karısı, ve oğullarının karıları kendisile beraber gemiye girdiler.

8. Allahın Nuha emretmiş olduğuna göre temiz hayvanlardan ve temiz olmıyan hayvanlardan ve kuşlardan ve toprak üzerinde sürünenlerin hepsinden,

9. erkek ve dişi olarak ikişer ikişer gemiye Nuhun yanına girdiler.

10. Ve vaki oldu ki, o yedi günden sonra, tufanın suları yeryüzü üzerinde idi.

11. Nuhun ömrünün altı yüzüncü senesinde, ikinci ayda, ayın on yedinci gününde, o günde büyük enginin bütün kaynakları yarıldılar, ve göklerin pencereleri açıldılar.

12. Ve yeryüzü üzerine kırk gün kırk gece yağmur yağdı.

13. Tam o günde Nuh, ve Nuhun oğulları, Sam ve Ham ve Yafet, ve Nuhun karısı, ve oğullarının üç karısı kendilerile beraber gemiye girdiler;

14. onlar, ve kendi cinsine göre her hayvan, ve cinslerine göre bütün sığırlar, ve cinsine göre toprak üzerinde her sürünen, ve cinsine göre her kuş, her çeşitten her kuş girdiler.

15. Ve kendisinde hayat nefesi olan her bedenden ikişer ikişer gemiye, Nuhun yanına girdiler.

16. Ve girenler Allahın ona emrettiği gibi bütün beden sahiplerinden, erkek ve dişi olarak girdiler, ve RAB onun üzerine kapıyı kapadı.

17. Ve yer üzerinde kırk gün tufan oldu, ve sular çoğalıp gemiyi kaldırdılar, ve yerden kalktı.

18. Ve sular yükseldiler, ve yer üzerinde ziyadesile çoğaldılar; ve gemi suların yüzü üstünde yürüdü.

19. Ve yer üzerinde sular pek çok yükseldiler, ve bütün gökler altında olan bütün yüksek dağlar örtüldüler.

20. Sular on beş arşın daha yükseldiler; ve dağlar örtüldüler.

21. Ve yer üzerinde hareket eden bütün beden sahipleri, gerek kuşlar, gerek sığırlar, ve hayvanlar, ve yer üzerinde her sürünen, ve her adam öldü;

22. bütün karada olanlardan, burunlarında hayat ruhunun nefesi olanların hepsi öldüler.

23. Ve adamdan sığırlara kadar, sürünenlere kadar, ve göklerin kuşlarına kadar, yeryüzü üzerinde yaşıyan her şey silindi; ve yeryüzünden silindiler; ve yalnız Nuh ve kendisile beraber gemide olanlar kaldılar.

24. Ve yüz elli gün sular yer üzerinde yükseldiler.

BAP 8

VE Allah Nuhu, ve onunla beraber gemide olan bütün hayvanları, ve bütün sığırları hatırladı; ve Allah yerin üzerinden bir rüzgâr geçirdi, ve sular alçaldı;

2. ve enginin kaynakları ile göklerin pencereleri kapandılar, ve göklerden yağmurun ardı kesildi;

3. ve gittikçe sular yerden çekildiler; ve yüz elli gün bittikten sonra, sular azaldılar.
4. Ve gemi yedinci ayda, ayın on yedinci gününde, Ararat dağları üzerine oturdu.
5. Ve sular onuncu aya kadar, gittikçe azaldılar; onuncu ayda, ayın birinde, dağların başları göründüler.
6. Ve vaki oldu ki, kırk gün bittikten sonra, Nuh yapmış olduğu geminin penceresini açtı;
7. ve kuzgunu gönderdi, ve o, yerde sular kuruyuncıya kadar, öteye beriye gitti.
8. Ve sular toprağın yüzü üzerinden eksildi mi diye görmek için, yanından güvercini gönderdi;
9. fakat güvercin ayağının tabanına bir istirahat yeri bulmadı, ve gemiye onun yanına döndü; çünkü sular bütün yer üzerinde idiler; ve elini uzatıp onu tuttu, ve onu kendi yanına gemiye aldı.
10. Ve diğer yedi gün daha bekledi; ve güvercini gemiden tekrar gönderdi;
11. ve akşam vakti güvercin onun yanına girdi; ve işte, ağzında yeni koparılmış zeytin yaprağı vardı; ve Nuh suların yeryüzünden eksilmiş olduklarını bildi.
12. Ve diğer yedi gün daha bekledi, ve güvercini gönderdi; ve artık tekrar kendisine dönmedi.
13. Ve vaki oldu ki, altı yüz birinci yılında, birinci ayda, ayın birinde, yer üzerinden sular kurudular; ve Nuh geminin örtüsünü kaldırdı, ve baktı, ve işte, toprağın yüzü kurumuştu.
14. Ve ikinci ayda, ayın on yedinci gününde, yer kuru idi.
15. Ve Allah Nuha söyleyip dedi:
16. Sen, ve senin karın, ve oğulların ve oğullarının karıları seninle beraber gemiden çıkın.
17. Seninle beraber olan her beden sahibi, her yaşayan şeyi, gerek kuşları, gerek sığırları, gerekse yer üzerinde her sürüneni kendinle beraber çıkar; ta ki, onlar yerde türesinler, ve semereli olup yer üzerinde çoğalsınlar.
18. Ve Nuh, kendisile beraber oğulları, ve karısı, ve oğullarının karıları çıktılar;
19. her hayvan, her sürünen şey, ve her kuş, yer üzerinde her hareket eden şey, nevilerine göre gemiden çıktılar.
20. Ve Nuh RABBE bir mezbah yaptı, ve her temiz hayvandan, ve her temiz kuştan aldı, ve mezbah üzerinde yakılan takdimeler arzetti.
21. Ve RAB hoş kokuyu kokladı; ve RAB yüreğinde dedi: Adamın yüzünden artık toprağı tekrar lânetlemeyeceğim; çünkü adamın yüreğinin tasavvuru gençliğinden beri kötüdür; ve artık her yaşayan şeyi, ettiğim gibi, tekrar vurmayacağım.
22. Yerin bütün günlerinin devamınca, ekme ve biçme, soğuk ve sıcak, yaz ve kış, gündüz ve gece kesilmiyecektir.

BAP 9

VE Allah Nuhu ve oğullarını mubarek kılıp onlara dedi: Semereli olun, ve çoğalın, ve yeryüzünü doldurun.

2. Yerin her hayvanı, ve göklerin her kuşu üzerine sizden korku ve dehşet olacaktır; toprağın üzerinde hareket edenlerin hepsile denizin bütün balıkları sizin elinize verildiler.
3. Hareket eden her hayvan size yiyecek olacaktır, yeşil ot gibi, size hepsini verdim.
4. Fakat eti onun canı olan kanı ile yemiyeceksiniz.
5. Ve gerçek sizin kanınızı, canlarınız için arıyacağım; her hayvanın elinden onu arıyacağım; ve insanın elinden, yani, her adamın kardeşinin elinden, insan canını arıyacağım.
6. Her kim adam kanı dökerse, onun kanı adam elile dökülecektir; çünkü Allah kendi suretinde adamı yaptı.
7. Ve siz semereli olun, ve çoğalın; yeryüzünde türeyin, ve onda çoğalın.
8. Ve Allah Nuha ve kendisile beraber oğullarına söyleyerek dedi:

9. Ve ben, işte, ben sizinle, ve sizden sonra zürriyetinizle,
10. ve sizinle beraber olan her canlı mahlûkla, gemiden çıkanların hepsinden bütün yerin hayvanlarına kadar, sizinle beraber olan kuşlar, sığırlar, ve bütün yerin hayvanları ile ahdimi sabit kılıyorum.
11. Ve ahdimi sizinle sabit kılacağım; ve bütün beşer artık tufanın suları ile kesilmiyecektir; ve yeryüzünü helâk etmek için artık tufan olmayacaktır.
12. Ve Allah dedi: Benimle sizin, ve ebedî devirlerce sizinle beraber olan her canlı mahlûkun arasında yapmakta olduğum ahdin alâmeti şudur:
13. yayımı* buluta koydum, ve benimle yerin arasında bir ahit alâmeti olacaktır.
14. Ve vaki olacaktır ki, yerin üzerine bulut getirdiğim zaman, yay da bulutta görünecektir,
15. ve benimle sizin ve yaşıyan her beden sahibi mahlûkun arasında olan ahdimi hatırlıyacağım, bütün beden sahiplerini yok etmek için sular artık tufan olmayacaktır.
16. Ve bulutta yay olacaktır; ve Allahla yer üzerindeki bütün beden sahiplerinden yaşıyan her mahlûk arasında olan ebedî ahdi hatırlamak için onu göreceğim.
17. Ve Allah Nuha dedi: Benimle yer üzerindeki her beden sahibi arasında sabit kıldığım ahdin alâmeti budur.
- *Yani, *Kavsikuzah*.
18. Ve gemiden çıkan Nuhun oğulları, Sam ve Ham ve Yafet idiler; ve Ham Kenânın atasıdır.
19. Bu üçü Nuhun oğulları idiler; ve bütün yeryüzüne yayılanlar bunlardan oldu.
20. Ve Nuh çiftçi olmağa başladı, ve bir bağ dikti;
21. ve şaraptan içip sarhoş oldu; ve çadırının içinde çıplak oldu.
22. Ve Kenânın atası olan Ham, babasının çıplaklığını gördü, ve dışarda iki kardeşine söyledi.
23. Ve Sam ile Yafet bir esvap alıp onu kendi iki omuzları üzerine koydular, ve geri geri gidip babalarının çıplaklığını örttüler; ve yüzleri geri olup babalarının çıplaklığını görmediler.
24. Ve Nuh şarabından ayıldı, ve küçük oğlunun kendisine yaptığını anladı.
25. Ve dedi: Kenân lânetli olsun, kardeşlerine kullar kulu olacaktır.
26. Ve dedi: Samın Allahı RAB mubarek olsun, ve Kenân ona kul olsun.
27. Allah Yafete genişlik versin, ve Samın çadırlarında otursun; ve Kenân ona kul olsun.
28. Ve Nuh tufandan sonra üç yüz elli yıl yaşadı.
29. Ve Nuhun bütün günleri dokuz yüz elli yıld; ve öldü.

BAP 10

NUHUN oğulları Sam ve Ham ve Yafetin zürriyetleri bunlardır; ve tufandan sonra onlara oğullar doğdu.

2. Yafetin oğulları: Gomer, ve Mecüc, ve Maday, ve Yavan, ve Tubal, ve Meşek, ve Tiras.
3. Ve Gomerin oğulları: Aşkenaz, ve Rifat, ve Togarma.
4. Ve Yavanın oğulları: Elişa, ve Tarşış, Kittim, ve Dodanim.
5. Memleketlerinde her biri diline göre, milletlerinde kabilelerine göre, milletlerin adaları bunlardan bölündüler.
6. Ve Hamın oğulları: Kuş, ve Mitsraim, ve Put, ve Kenân.
7. Ve Kuşun oğulları: Seba, ve Havila, ve Sabta, ve Raama, ve Sabteka; ve Raamanın oğulları: Şeba, ve Dedan.
8. Ve Kuş Nimrodun babası oldu; o, yeryüzünde kudretli adam olmağa başladı.
9. O, RABBÎN indinde kudretli avcı idi; bundan dolayı: RABBÎN indinde Nimrod gibi kudretli avcı, denilir.
10. Ve onun kırallığının başlangıcı Şinar diyarında Babil, ve Erek, ve Akkad, ve Kalne idi.
11. O diyardan Aşura çıktı, ve Nineveyi ve Rehobot-iri, Kalahı,

12. ve Nineve ile Kalah arasında Reseni bina etti; büyük şehir budur.
13. Ve Mitsraim, Ludîlerin, ve Anamîlerin, ve Lehabîlerin, ve Naftuhîlerin,
14. ve Patrusîlerin, ve Kasluhîlerin (Filistîler bunlardan çıktılar), ve Kaftorîlerin babası oldu.
15. Ve Kenân ilk oğlu Tsidonun, ve Hetin,
16. ve Yebusînin, ve Amorînin, ve Girgaşînin,
17. ve Hivînin, ve Arkînin, ve Sinînin,
18. ve Arvadînin, ve Tsemarînin, ve Hamatînin babası oldu; ve sonra Kenânlı kabileleri dağıldılar.
19. Ve Kenânlının hududu Saydadan Gerare giderken, Gazaya kadar; Sodoma ve Gomorraya, ve Admaya, ve Tseboime giderken, Laşaya kadardı.
20. Memleketlerinde, milletlerinde, dillerine göre, kabilelerine göre Hamın oğulları bunlardır.
21. Eberin bütün çocuklarının atası ve Yafetin büyük kardeşi olan Sama da çocuklar doğdu.
22. Samın oğulları: Elam, ve Aşur, ve Arpakşad, ve Lud, ve Aram.
23. Ve Aramın oğulları: Uts, ve Hul, ve Geter, ve Maş.
24. Ve Arpakşad Şelahın babası oldu; ve Şelah Eberin babası oldu.
25. Ve Ebere iki oğul doğdu, birinin adı Peleg* idi; çünkü onun günlerinde yeryüzü taksim olundu; ve kardeşinin adı Yoktan idi.
26. Ve Yoktan Almodadın, ve Şelefin, ve Hatsarmavetin, ve Yerahın,
27. ve Hadoramın, ve Uzalın, ve Diklanın,
28. ve Obalın, ve Abimaelin, ve Şebanın,
29. ve Ofirin, ve Havılanın, ve Yobabın babası oldu; bunların hepsi Yoktanın oğulları idiler.
30. Ve bunların oturdukları yer, Meşadan Sefare giderken, şark dağıdır.
31. Memleketlerinde, milletlerine göre, dillerine göre, kabilelerine göre Samın oğulları bunlardır.
- *Taksim.
32. Milletlerinde zürriyetlerine göre Nuh oğullarının kabileleri bunlardır; ve tufandan sonra yeryüzünde milletler bunlardan ayrıldılar.

BAP 11

VE bütün dünyanın dili bir, ve sözü birdi.

2. Ve vaki oldu ki, şarkta göçtükleri zaman, Şinar diyarında bir ova buldular; ve orada oturdular.
3. Ve birbirlerine dediler: Gelin, kerpiç yapalım, ve onları iyice pişirelim. Ve onların taş yerine kerpiçleri, ve harç yerine ziftleri vardı.
4. Ve dediler: Bütün yeryüzü üzerine dağılmıyalım diye, gelin, kendimize bir şehir ve başı göklere erişecek bir kule bina edelim, ve kendimize bir nam yapalım.
5. Ve âdem oğullarının yapmakta oldukları şehri ve kuleyi görmek için RAB indi.
6. Ve RAB dedi: İşte, bir kavmdırlar, ve onların hepsinin bir dili var; ve yapmağa başladıkları şey budur; ve şimdi yapmağa niyet ettiklerinden hiç bir şey onlara men edilmeyecektir.
7. Gelin, inelim, ve birbirinin dilini anlamasınlar diye, onların dilini orada karıştıralım.
8. Ve RAB onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı; ve şehri bina etmeği bıraktılar.
9. Bundan dolayı onun adına Babil denildi; çünkü RAB bütün dünyanın dilini orada karıştırdı; ve RAB onları bütün yeryüzü üzerine oradan dağıttı.
10. Samın zürriyetleri bunlardır. Sam yüz yaşında idi, ve tufandan iki yıl sonra Arpakşadın babası oldu;
11. ve Arpakşadın babası olduktan sonra, Sam beş yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.

12. Ve Arpakşad otuz beş yıl yaşadı, ve Şelahın babası oldu;
13. ve Şelahın babası olduktan sonra, Arpakşad dört yüz üç yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
14. Ve Şelah otuz yıl yaşadı, ve Eberin babası oldu;
15. ve Eberin babası olduktan sonra, Şelah dört yüz üç yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
16. Ve Eber otuz dört yıl yaşadı, ve Pelegin babası oldu;
17. ve Pelegin babası olduktan sonra, Eber dört yüz otuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
18. Ve Peleg otuz yıl yaşadı, ve Reunun babası oldu;
19. ve Reunun babası olduktan sonra, Peleg iki yüz dokuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
20. Ve Reu otuz iki yıl yaşadı, ve Serucun babası oldu;
21. ve Serucun babası olduktan sonra, Reu iki yüz yedi yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
22. Ve Seruc otuz yıl yaşadı, ve Nahorun babası oldu;
23. ve Nahorun babası olduktan sonra, Seruc iki yüz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
24. Ve Nahor yirmi dokuz yıl yaşadı, ve Terahın babası oldu;
25. ve Terahın babası olduktan sonra, Nahor yüz on dokuz yıl yaşadı, ve oğullar ve kızlar babası oldu.
26. Ve Terah yetmiş yıl yaşadı, ve Abramın, Nahorun ve Haranın babası oldu.
27. Ve Terahın zürriyetleri bunlardır. Terah Abramın, Nahorun ve Haranın babası oldu; ve Haran Lûtun babası oldu.
28. Ve Haran doğduğu memlekette, Kildanîlerin Ur şehrinde babası Terahın önünde öldü.
29. Ve Abram ve Nahor kendilerine karılar aldılar; Abramın karısının adı Saray, ve Nahorun karısının adı Milka idi; o, Milkanın babası ve İskanın babası Haranın kızı idi.
30. Ve Saray kısırdı, onun çocuğu olmazdı.
31. Ve Terah oğlu Abramı, ve Haranın oğlu, torunu Lûtu, ve gelini Sarayı, oğlu Abramın karısını, beraber aldı; ve Kenân diyarına gitmek üzere Kildanîlerin Ur şehriden onlarla çıktı; ve Harana geldiler, ve orada oturdular.
32. Ve Terahın günleri iki yüz beş yıl oldu; ve Terah Haranda öldü.

BAP 12

- VE RAB Abrama dedi: Memleketinden, ve akrabanın yanından, ve babanın evinden, sana göstereceğim memlekete git;
2. ve seni büyük millet edeceğim, ve seni mubarek kılacağım, ve senin adını büyük edeceğim; ve bereket ol;
 3. ve seni mubarek kılanları mubarek kılacağım, ve sana lânet edene lânet edeceğim; ve yeryüzünün bütün kabileleri sende mubarek olacaktır.
 4. Ve Abram RABBİN kendisine söylediği gibi gitti; Lût da kendisile beraber gitti; ve Abram Harandan gittiği vakit, yetmiş beş yaşında idi;
 5. ve Abram karısı Sarayı, ve kardeşinin oğlu Lûtu, ve Haranda kazanmış oldukları bütün mallarını ve edinmiş oldukları canları aldı, ve Kenân diyarına gitmek üzere çıktılar; ve Kenân diyarına geldiler.
 6. Ve Abram Şekem denilen yere, More meşesine kadar olan memleketi geçti. Ve o vakit Kenânlılar memlekette idiler.

7. Ve RAB Abrama görünüp dedi: Bu memleketi senin zürriyetine vereceğim; ve kendisine görünmüş olan RABBE orada bir mezbah yaptı.
8. Ve oradan Beyt-elin şarkında olan dağa hareket etti, garbında Beyt-el ve şarkında Ay olarak çadırını kurdu; ve orada RABBE bir mezbah yaptı, ve RABBİN ismini çağırdı.
9. Ve Abram git gide Cenuba* doğru göç ediyordu.
*İbranice *Negeb. Yahudanın cenup kısmı.*
10. Ve memlekette kıtlık oldu; ve Abram orada misafir olmak üzere Mısıra gitti; çünkü memlekette kıtlık ağırdı.
11. Ve vaki oldu ki, Mısıra girmesi yaklaştığı zaman, karısı Saraya dedi: İşte, biliyorum ki, sen görünüşü güzel bir kadınsın;
12. ve olur ki, Mısırlılar seni görünce: Bu onun karısıdır, derler; ve beni öldürürler, fakat seni sağ bırakırlar.
13. Senin yüzünden bana karşı iyi davranılsın, ve senin sebebinle canım yaşasın diye: Onun kızkardeşiyim, de.
14. Ve vaki oldu ki, Abram Mısıra girdiği zaman, Mısırlılar kadının çok güzel olduğunu gördüler.
15. Ve Firavunun emîrleri onu gördüler, ve onu Firavuna methettiler; ve kadın Firavunun sarayına alındı.
16. Ve onun yüzünden Abrama karşı iyi davrandı; ve onun koyunları, sığırları ve eşekleri, ve köleleri ve cariyeleri, ve dişi eşekleri, ve develeri oldu.
17. Ve RAB Abramın karısı Saraydan dolayı, Firavunu ve onun sarayını büyük vuruşlarla vurdu.
18. Ve Firavun Abramı çağırıp dedi: Bana bu yaptığın nedir? bu senin karın olduğunu niçin bana bildirmedi?
19. Niçin: Bu benim kızkardeşimdir, dedin, ben de onu karı olarak aldım? Ve şimdi, işte karın, al ve git.
20. Ve onların hakkında Firavun adamlara emretti; ve onu, ve karısını, ve kendisine ait olan her şeyi gönderdiler.

BAP 13

- VE Abram, Lût da beraberinde olduğu halde, kendisi ve karısı, ve kendisine ait olan her şey Mısırdan Cenuba çıktılar.
2. Ve Abram sürülerde, gümüşte ve altında çok zengindi.
 3. Ve konaktan konağa göçerek Cenuptan Beyt-ele, Beyt-el ile Ay arasında başlangıçta çadırının olduğu yere kadar,
 4. evelce orada yapmış olduğu mezbahın yerine kadar gitti; ve orada Abram RABBİN ismini çağırdı.
 5. Abramla beraber giden Lûtun da koyunları, ve sığırları, ve çadırları vardı.
 6. Ve birlikte oturmak için yer onları taşıyamıyordu; çünkü onların malı çoktu, ve birlikte oturamıyorlardı.
 7. Ve Abramın sürülerinin çobanları ile Lûtun sürülerinin çobanları arasında çekişme oldu. (Ve Kenânlılar ve Perizzîler o zaman memlekette oturuyorlardı).
 8. Ve Abram Lûta dedi: Rica ederim, benimle senin aranda ve benim çobanlarımla senin çobanlarının arasında çekişme olmasın; çünkü biz kardeşiz.
 9. Bütün memleket senin önünde değil mi? rica ederim, benden ayrıl; eğer sola gidersen, ben sağa, ve eğer sağa gidersen, ben sola giderim.
 10. Ve Lût gözlerini kaldırdı, ve bütün Erden Havzasının, Sodom ve Gomorrayı RAB helâk

etmeden evel RABBİN bahçesi gibi, Tsoara giderken Mısır diyarı gibi, her yerde suyu bol olduğunu gördü.

11. Ve Lût bütün Erden Havzasını kendisine seçti; ve Lût şarka doğru göç etti; ve birbirinden ayrıldılar.

12. Abram Kenân diyarında oturdu, ve Lût Havza şehirlerinde oturdu, ve Sodoma doğru çadır kurardı.

13. Ve Sodom halkı kötü ve RABBE karşı çok günahkârdılar.

14. Ve Lût kendi yanından ayrıldıktan sonra RAB Abrama dedi: Şimdi gözlerini kaldır, ve bulunduğun yerden şimale ve cenuba ve şarka ve garbe bak;

15. çünkü görmekte olduğun bütün memleketi sana, ve ebediyen senin zürriyetine vereceğim.

16. Ve senin zürriyetini yerin tozu gibi edeceğim; şöyle ki, bir adam yerin tozunu sayabilirse, senin zürriyetin de sayılabilir.

17. Kalk, memleketi enine boyuna gez; çünkü onu sana vereceğim.

18. Ve Abram çadırını kaldırdı, ve gelip Hebronda olan Mamre meşeliğinde oturdu, ve orada RABBE bir mezbah yaptı.

BAP 14

ŞİNAR kralı Amrafelin, Ellasar kralı Aryokun, Elam kralı Kedorlaomerin, ve Goyim kralı Tidalın günlerinde vaki oldu ki,

2. bunlar Sodom kralı Bera, ve Gomorra kralı Birşa, Adma kralı Şinab, ve Tseboim kralı Şemeber ve Bela (ki, Tsoardır) kralı ile cenkettiler.

3. Bunların hepsi Siddim vadisinde (bu Tuz Denizidir) birleştiler.

4. On iki yıl Kedorlaomere kulluk etmişlerdi, ve on üçüncü yılda âsi oldular.

5. Ve on dördüncü yılda Kedorlaomer ve kendisile beraber olan kırallar geldiler, ve Refaları Aşerot-karnaimde, ve Zuzleri Hamda, ve Emleri Şave-kiryataimde,

6. ve Horîleri çöl kenarında El-parana kadar dağları olan Seirde vurdular.

7. Ve dönüp Eyn-mişpata (bu Kadeştir) geldiler; Amalekîlerin bütün kırlarını ve Hatsatson-tamarda oturan Amorîleri de vurdular.

8. Ve Sodom kralı, Gomorra kralı, ve Adma kralı, ve Tseboim kralı ve Bela (bu Tsoardır) kralı çıktılar;

9. ve onlara, yani, Elam kralı Kedorlaomer, ve Goyim kralı Tidal, ve Şinar kralı Amrafel, ve Ellasar kralı Aryoka, dört kral beş kırالا karşı, Siddim vadisinde cenge dizildiler.

10. Ve Siddim vadisi zift kuyuları ile dolu idi; ve Sodom ve Gomorra kıralları kaçtılar, ve orada düştüler, ve geri kalanlar dağa kaçtılar.

11. Ve Sodom ve Gomorranın bütün malını ve bütün yiyeceklerini alıp gittiler.

12. Ve Abramın kardeşi oğlu Lûtu, ve onun malını alıp gittiler; ve o Sodomda oturuyordu.

13. Ve bir kaçak geldi, ve İbranî Abrama bildirdi; ve o Eşkolun ve Anerin kardeşi Amorî Mamrenin meşeliğinde oturuyordu; ve bunların Abramla muahedeleri vardı.

14. Ve Abram kardeşi esir alınmış olduğunu işitince, evinde doğup talim edilmiş olan üç yüz on sekiz uşağını çıkardı, ve Dana kadar kovaladı.

15. Kendisi ve kulları onlara karşı geceleyin bölük bölük oldular, ve onları vurup Şamın sol tarafında olan Hobaha kadar kendilerini kovaladı.

16. Ve bütün malı, hem de kardeşi Lûtu, ve onun malını, hem de kadınları ve halkı geri getirdi.

17. Ve Abram, Kedorlaomer ve beraberinde olan kıralları vurup döndükten sonra, Şave vadisine Sodom kralı onu karşılamağa çıktı (bu Kırallın Vadisidir).

18. Ve Salem kralı Melkisedek ekmek ve şarap çıkardı; ve Yüce Allahın kâhini idi.

19. Ve onu mubarek kılıp dedi: Göklerin ve yerin sahibi Yüce Allah tarafından Abram mubarek olsun;
20. ve senin düşmanlarını eline teslim eden Yüce Allah mubarek olsun. Ve her şeyden kendisine ondalık verdi.
21. Ve Sodom kiralı Abrama dedi: Canları bana ver, ve malı kendine al.
22. Ve Abram Sodom kiralına dedi: Göklerin ve yerin sahibi Yüce Allaha, RABBE,
23. ne bir iplik, ne bir çarık bağı, ne de sana ait olan bir şeyi almamağa elimi kaldırdım, ta ki: Abramı zengin ettim, demiyesin.
24. Ancak gençlerin yediklerinden, ve benimle giden adamların, Aner, Eşkol ve Mamrenin payından başkası bana olmasın; bunlar paylarını alsınlar.

BAP 15

BU şeylerden sonra, ruyada Abrama RABBİN şu sözü geldi: Ey Abram, korkma; ben sana kalkanım, senin çok büyük mükâfatınım.

2. Ve Abram dedi: Ya RAB Yehova, bana ne vereceksin? Ben çocuksuz gidiyorum, ve evimin sahibi bu Şamlı Eliezer olacaktır.
3. Ve Abram dedi: İşte, bana zürriyet vermedin; ve işte, evimde doğan benim mirasçım olacaktır.
4. Ve işte, kendisine RABBİN şu sözü geldi: Bu senin mirasçın olmayacak; ancak senin sulbünden çıkacak olan senin mirasçın olacaktır.
5. Ve onu dışarıya çıkarıp dedi: Şimdi göklere bak, ve eğer yıldızları sayabilirsen, onları say; ve ona dedi: Zürriyetin böyle olacaktır.
6. Ve RABBE iman etti, ve onu kendisine salâh saydı.
7. Ve ona dedi: Bu diyarı miras almak üzre, onu sana vermek için seni Kildanîlerin Ur şehrinden çıkaran RAB ben im.
8. Ve dedi: Ya Rab Yehova, onu miras alacağımı ne ile bileceğim?
9. Ve ona dedi: Bana üç yıllık bir inek, ve üç yıllık bir keçi, ve üç yıllık bir koç, ve bir kumru, ve bir güvercin yavrusu al.
10. Ve bütün bunları ona aldı, ve onları ortadan yardı, ve her yarımı ötekinin karşısına koydu, fakat kuşları yarmadı.
11. Ve yırtıcı kuşlar cesetlerin üzerine indiler, ve Abram onları kovdu.
12. Ve vaki oldu ki, güneş batarken, Abramın üzerine ağır bir uyku düştü; ve işte, onun üzerine bir dehşet, koyu karanlık, düştü.
13. Ve Abrama dedi: İyi bil ki, senin zürriyetin kendilerinin olmayıyan bir memlekette garip olacak, ve onlara kulluk edecekler, ve kendilerine dört yüz yıl cefa edecekler;
14. ve kulluk edecekleri millete ben hükmedeceğim; ve ondan sonra büyük malla çıkacaklardır.
15. Fakat sen atalarına selâmetle gideceksin; ve güzel ihtiyarlıkta gömüleceksin.
16. Ve dördüncü nesilde buraya döneceklerdir; çünkü Amorîlerin fesadı henüz tamam olmamıştır.
17. Ve vaki oldu ki, güneş batıp karanlık olunca, işte, dumanlı bir fırın ve alevli bir meşale bu parçaların arasından geçti.
18. O günde RAB Abramla ahdedip dedi: Mısır ırmağından büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar, bu diyarı,
19. Kenîleri, ve Kenizzîleri, ve Kadmonîleri,
20. ve Hittîleri, ve Perizzîleri, ve Refaları,
21. ve Amorîleri, ve Kenânlıları, ve Girgaşîleri, ve Yebusîleri senin zürriyetine verdim.

BAP 16

VE Abramın karısı Saray ona çocuk doğurmadı; ve Sarayın bir cariyesi, bir Mısırlı, vardı, ve onun adı Hacardı.

2. Ve Saray Abrama dedi: İşte, RAB beni doğurmaktan alıkoydu; rica ederim, cariyemin yanına gir, belki ondan çocuklarım olur. Ve Abram Sarayın sözünü dinledi.

3. Ve Abramın karısı Saray, cariyesi Mısırlı Hacı aldı, ve onu kocası Abrama, karısı olmak üzere verdi; Abram Kenân diyarında oturduktan on sene sonra idi.

4. Ve Hacı yanına girdi, ve o gebe kaldı; ve gebe kaldığını görünce, kendi hanımı gözünde küçüldü.

5. Ve Saray Abrama dedi: Bana olan tecavüz senin üzerine olsun; cariyemi senin koynuna ben verdim; gebe kaldığını görünce, onun gözünde ben küçüldüm, seninle benim aramda RAB hükmetsin.

6. Fakat Abram Saraya dedi: İşte, cariyen senin elindedir; gözünde iyi olanı kendisine yap. Ve Saray ona cefa etti, ve Hacı onun yanından kaçtı.

7. Ve RABBİN meleği Şur yolunda olan pınarın, çölde sular pınarının başında onu buldu.

8. Ve dedi: Ey Sarayın cariyesi Hacı, nereden geldin? ve nereye gidiyorsun? Ve dedi: Ben hanımım Sarayın yanından kaçıyorum.

9. RABBİN meleği ona dedi: Hanımına dön, ve onun eli altında boyun eğ.

10. Ve RABBİN meleği ona dedi: Senin zürriyetini çoğalttıkça çoğaltacağım, ve çokluğundan sayılmıyacaktır.

11. Ve RABBİN meleği ona dedi: İşte, sen gebesin, ve bir oğul doğuracaksın, ve onun adını İsmail* koyacaksın, çünkü RAB sana olan cefayı işitti.

12. Ve o, insanlar arasında yabanî adam olacaktır; onun eli herkese karşı, ve herkesin eli ona karşı olacak, ve bütün kardeşlerinin şarkında sakın olacaktır.

13. Ve Hacı kendisine söyleyen RABBİN ismini, Sen, ya Allah, beni görüyorsun, diye çağırdı; çünkü dedi: Burada da mı beni göreni gördüm?

14. Bunun için kuyuya Beer-lahay-roi* denildi; işte, Kadeş ile Bered arasındadır.

**Allah işitir.*

**Beni gören hay olanın kuyusu*

15. Ve Hacı Abrama bir oğul doğurdu, ve Abram Hacı doğurduğu oğlun adını İsmail koydu.

16. Ve Hacı Abrama İsmaili doğurduğunda Abram seksen altı yaşında idi.

BAP 17

VE Abram doksan dokuz yaşında iken, RAB Abrama göründü; ve ona dedi: Ben Kadîr Allahım; benim önümde yürü, ve kâmil ol.

2. Ve ahdimi seninle benim aramda edeceğim, ve seni ziyadesile çoğaltacağım.

3. Ve Abram yüz üstü düştü, ve Allah onunla söyleşip dedi:

4. Ben ise, işte, ahdim seninledir, ve bir çok milletlerin babası olacaksın.

5. Ve artık adın Abram* çağırılmıyacak, fakat adın İbrahim* olacak; çünkü seni bir çok milletlerin babası ettim.

6. Ve seni ziyadesile semereli kılacağım, ve seni milletler yapacağım, ve senden kırallar çıkacaklar.

7. Ve sana, ve senden sonra zürriyetine, Allah olmak için seninle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda ahdimi, nesillerince ebedî ahit olarak sabit kılacağım.
8. Ve senin gurbet diyarını, bütün Kenân diyarını, sana ve senden sonra zürriyetine ebedî mülk olarak vereceğim; ve onların Allahı olacağım.
- **Yüce baba*, manasındadır.
- **Cümhurun babası*, manasındadır.
9. Ve Allah İbrahime dedi: Ve sen ise, sen ve senden sonra zürriyetin, nesillerince, ahdimi tutacaksınız.
10. Sizinle ve senden sonra zürriyetinle benim aramda tutacağınız ahdim budur; aranızda her erkek sünnet olunacaktır.
11. Ve gulfe etinizde sünnet olunacaksınız; ve sizinle benim aramdaki ahdin alâmeti olacaktır.
12. Ve aranızda evde doğmuş, yahut senin zürriyetinden olmayıp her yabancından para ile satın alınmış olan sekiz günlük her erkek çocuk nesillerinizce sünnet olunacaktır.
13. Ve senin evinde doğmuş olan, ve senin paranla satın alınmış olan mutlaka sünnet olunacaktır, ve ahdim ebedî bir ahit olarak sizin etinizde olacaktır.
14. Ve gulfe etinde sünnet olunmamış sünnetsiz erkek varsa, o can kendi kavmindan kesilecektir; o benim ahdimi bozmuştur.
15. Ve Allah İbrahime dedi: Senin karın Saraya gelince, onun adını Saray çağırmyacaksın, fakat onun adı Sara* olacaktır.
16. Ve onu mubarek kılacağım, ve ondan da sana bir oğul vereceğim; evet, onu mubarek kılacağım, ve milletlerin anası olacaktır; kavmların kırılları ondan olacaklardır.
17. Ve İbrahim yüz üstü düştü, ve güldü, ve yüreğinde dedi: Yüz yaşında olana bir oğul doğarmı? ve doksan yaşında olan Sara doğurur mu?
18. Ve İbrahim Allaha dedi: Keşke İsmail senin önünde yaşayabilse!
19. Ve Allah dedi: Gerçek senin karın Sara sana bir oğul doğuracak; ve onun adını İshak* koyacaksın; ve onunla ve ondan sonra zürriyetile ahdimi ebedî ahit olarak sabit kılacağım.
20. Ve İsmâile gelince, seni işittim; işte, onu mubarek kıldım, ve onu semereli edeceğim, ve onu ziyadesile çoğaltacağım; on iki beyin babası olacak, ve onu büyük millet edeceğim.
21. Fakat gelecek yıl bu muayyen vakitte Saranın sana doğuracağı İshakla ahdimi sabit kılacağım.
- **Prenses*.
- *İbrani dilinde *gülmek* mastarından alınmıştır.
22. Ve onunla söyleşmeği bitirdi, ve Allah İbrahimin yanından yukarı çıktı.
23. Ve İbrahim, oğlu İsmaili, ve evinde doğanların hepsini, ve parası ile satın alınanların hepsini, İbrahim evinin adamları arasında her erkeği aldı, ve Allahın kendisine söylemiş olduğu gibi, aynı o günde gulfeleri etinde sünnet etti.
24. Ve İbrahim gulfe etinde sünnet olunduğu vakit, doksan dokuz yaşında idi.
25. Ve oğlu İsmail gulfesinin etinde sünnet olunduğu vakit, on üç yaşında idi.
26. İbrahim ve oğlu İsmail aynı o günde sünnet olundular.
27. Ve evinin bütün adamları, evde doğmuş olanlar, ve para ile yabancından satın alınmış olanlar onunla beraber sünnet olundular.

BAP 18

VE Mamre meşeliğinde RAB ona göründü; ve o, günün sıcağında çadırın kapısında oturuyordu;

2. ve gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, karşısında üç adam duruyordu; ve onları görünce, çadırın kapısından onları karşılamağa koştu, ve yere kadar eğildi, ve dedi:

3. Ey efendim, eğer şimdi gözünde lûtf buldumsa, kulunun yanında kalmadan geçme;
4. şimdi biraz su getirilsin, ve ayaklarınızı yıkayın, ve ağaç altında dinlenin;
5. bir parça ekmek getireyim de yüreğinizi kuvvetlendirin; ve ondan sonra geçersiniz, mademki kulunuza geldiniz.
6. Ve dediler: Söylediğin gibi olsun, öyle yap. Ve İbrahim çadıra, Saranın yanına seğırtip dedi: Çabuk, üç ölçek has un hazırla, yoğur, ve pide yap.
7. Ve İbrahim sığırlara koştu, ve körpe ve iyi bir buzağı alıp uşağına verdi, ve onu hazırlamakta acele etti.
8. Ve ayranla süt ve hazırladığı buzağıyı alıp önlerine koydu; ve kendisi yanlarında, ağaç altında durdu, onlar da yediler.
9. Ve ona dediler: Karın Sara nerede? Ve dedi: İşte, çadırda.
10. Ve o dedi: Gelecek sene bu mevsimde mutlaka senin yanına döneceğim; ve işte, karın Saranın bir oğlu olacaktır. Ve Sara onun arkasında olan çadırın kapısında dinliyordu.
11. Ve İbrahimle Sara kocamış, ve yaşta ilerlemişlerdi; Sara âdetten kesilmişti.
12. Ve Sara: İhtiyar olduktan sonra bana sevinç olur mu? efendim de kocamıştır, diyerek içinden güldü.
13. Ve RAB İbrahime dedi: Sara: Gerçekten doğuracak mıyım? ve ben kocadım, diyerek niçin güldü?
14. RAB için imkânsız bir şey var mıdır? Muayyen vakitte, gelecek sene bu mevsimde, yanına döneceğim, ve Saranın bir oğlu olacaktır.
15. Ve Sara: Gülmedim, diyerek inkâr etti; çünkü korktu. Ve o: Hayır, fakat güldün, dedi.
16. Ve adamlar oradan kalktılar, ve Sodoma doğru baktılar; ve İbrahim onları geçirmek için beraber gidiyordu.
17. Ve RAB dedi: Ben yapmakta olduğum şeyi İbrahimden gizliyecek miyim?
18. Çünkü İbrahim gerçekten büyük ve kuvvetli millet olacak, ve yeryüzünün bütün milletleri onda mubarek kılınacaklardır.
19. Kendisinden sonra oğullarına ve evi halkına salâh ve adalet yapmak için RABBİN yolunu tutmalarını emretsin diye, onu tanıdım; ta ki, RAB onun hakkında söylemiş olduğu şeyi İbrahimin üzerine getirsin.
20. Ve RAB dedi: Sodom ve Gomorranın feryadı büyük, ve onların günahı çok ağır olduğu için,
21. şimdi ineceğim, ve bana gelen feryadına göre tamamen yaptılar mı göreceğim; ve yapmadılarsa, bileceğim.
22. Ve adamlar oradan dönüp Sodoma doğru gittiler; fakat İbrahim hâlâ RABBİN önünde duruyordu.
23. Ve İbrahim yaklaşıp dedi: Salihi kötü ile beraber yok edecek misin?
24. Belki şehrin içinde elli salih vardır; içinde olan elli salih için bağışlamıyıp yeri yok edecek misin?
25. Böyle yapmak senden ırak olsun, salih de kötü gibi olsun diye, salih kötü ile beraber öldürmek senden ırak olsun; bütün dünyanın Hâkimi adalet yapmaz mı?
26. Ve RAB dedi: Eğer Sodomda, şehrin içinde, elli salih bulursam, bütün yeri onların hatırı için bağışlıyacağım.
27. Ve İbrahim cevap verip dedi: Ben toz ve külüm, ve işte, şimdi RABBE söylemeği üzerime aldım;
28. belki elli salihden beşi eksilir, beş kişi için bütün şehri harap edecek misin? Ve dedi: Eğer orada kırk beş kişi bulursam, harap etmiyeceğim.
29. Bir kere daha ona söyliyip dedi: Belki orada kırk kişi bulunur. Ve dedi: Kırk kişinin hatırı için yapmıyacağım.
30. Ve dedi: Şimdi RAB darılsın, ve söyliyeyeceğim; belki orada otuz kişi bulunur. Ve dedi: Eğer orada otuz kişi bulursam, yapmıyacağım.

31. Ve dedi: İşte, şimdi RABBE söylemeği üzerime aldım; belki orada yirmi kişi bulunur. Ve dedi: Yirmi kişinin hatırı için harap etmiyeceğim.
32. Ve dedi: Şimdi RAB darılmasın, ve ancak bir kere daha söyliyeyeceğim; belki orada on kişi bulunur. Ve dedi: On kişinin hatırı için harap etmiyeceğim.
33. Ve RAB İbrahimle konuşmağı bitirince, gitti; İbrahim de yerine döndü.

BAP 19

- O iki melek de akşamlayın Sodoma vardılar; ve Lût Sodomun kapısında oturuyordu; ve Lût görüp onları karşılamak için kalktı; ve yere kapandı;
2. ve dedi: İşte, efendilerim, şimdi kulunuzun evine inin, ve geceyi geçirin, ve ayaklarınızı yıkayın, ve erken kalkıp yolunuza gidersiniz. Ve dediler: Hayır, fakat biz geceyi meydanda geçireceğiz.
3. Ve onları çok zorladı; ve onun yanına indiler, ve evine girdiler; ve onlara ziyafet yaptı, ve mayasız ekmek pişirdi, ve yediler.
4. Fakat onlar yatmazdan önce, şehrin adamları, Sodom adamları, her mahalleden gençten ihtiyara kadar bütün halk, evi sardılar;
5. ve Lûtu çağırıp ona dediler: Bu gece senin yanına giren o adamlar nerede? onları bize çıkar, ve onları bilelim.
6. Ve Lût onlara kapıya çıktı, ve arkasından kapıyı kapadı.
7. Ve dedi: Ey kardeşlerim, rica ederim, kötülük etmeyin.
8. İşte, benim ere varmamış iki kızım var; rica ederim, onları size çıkarayım, ve onlara gözünüzde iyi olana göre yapın; ancak bu adamlara bir şey yapmayın; mademki damımın gölgesine geldiler.
9. Ve dediler: Geri çekil! Ve dediler: Bu adam garip olarak geldi, ve kendisini hâkim sayıyor; şimdi sana onlardan ziyade kötülük ederiz. Ve adamı, Lûtu, çok zorladılar, ve kapıyı kırmak için yaklaştılar.
10. Fakat adamlar ellerini uzatıp Lûtu yanlarına, evin içine getirdiler, ve kapıyı kapadılar.
11. Ve evin kapısında olan adamları, küçükten büyüğe kadar körlükle vurdular, şöyle ki, kapıyı bulmak için yoruldular.
12. Ve adamlar Lûta dediler: Senin burada daha kimin var? damatlarını ve oğullarını ve kızlarını ve şehirde sana ait olanların hepsini bu yerden çıkar;
13. çünkü biz bu yeri harap edeceğiz, çünkü RABBİN önünde onların feryadı büyümüştür; ve RAB onu harap etmek için bizi gönderdi.
14. Ve Lût çıktı, ve kızlarını alacak olan damatlarına söyliyip dedi: Kalkın, bu yerden kaçın; çünkü RAB şehri harap edecektir. Fakat damatlarının gözünde şaka eder gibi göründü.
15. Ve seher vakti olunca, melekler: Kalk, karını ve buradaki iki kızını al, yoksa şehrin fesadı içinde yok olursun, diyerek Lûtu acele ettirdiler.
16. Fakat yavaş davrandı; ve RAB onlara merhametli olarak, adamlar onun elinden, ve karısının elinden, ve iki kızlarının elinden tuttular; ve onu çıkarıp şehrin dışarısına koydular.
17. Ve vaki oldu ki, onları dışarı çıkarmış oldukları zaman, dedi: Canın için kaç; arkana bakma, ve bütün Havzada durma; dağa kaç; yoksa telef olursun.
18. Ve Lût onlara dedi: Aman efendim!
19. işte, şimdi kulun senin gözünde inayet buldu, ve canımı yaşatmakla bana yaptığın lûtfunu büyük ettin; fakat dağa kaçamam, yoksa kötülük bana yetişir, ve ölürüm.
20. İşte, şimdi bu şehir, oraya kaçmak için yakındır, ve o küçüktür. Şimdi oraya kaçayım (o küçük değil mi?), ve canım yaşar.
21. Ve ona dedi; İşte, hakkında söylediğin şehri altüst etmemek üzere bu şey için de ricamı

kabul ettim.

22. Çabuk ol, oraya kaç; çünkü sen oraya yetişinciye kadar bir şey yapamam. Bunun için o şehrin adı Tsoar* çağırıldı.

**Küçük.*

23. Ve Lût Tsoara geldiği zaman, güneş yer üzerine doğmuştu.

24. Ve RAB Sodom üzerine ve Gomorra üzerine RAB tarafından göklerden kükürt ve ateş yağdırdı;

25. ve o şehirleri, ve bütün Havzayı, ve şehirlerde oturanların hepsini, ve toprağın nebatını altüst etti.

26. Fakat karısı onun arkasından geriye baktı, ve bir tuz direği oldu.

27. Ve İbrahim sabahlayın erken kalkıp RABBİN önünde durduğu yere gitti;

28. ve Sodom ve Gomorraya doğru ve bütün Havza memleketine doğru baktı, ve gördü, ve işte, yerin dumanı ocak dumanı gibi çıkıyordu.

29. Ve vaki oldu ki, Allah Havzanın şehirlerini harap ettiği zaman, Allah İbrahimi hatırladı, ve Lûtun onlarda oturduğu şehirleri altüst ettiği zaman, Lûtu bu altüst olma içinden gönderdi.

30. Ve Lût Tsoardan çıkıp dağda oturdu, ve iki kızı onunla beraberdi; çünkü Tsoarda oturmaktan korktu; ve o, ve iki kızı bir mağarada oturdular.

31. Ve büyük kızı küçüğüne dedi: Babamız kocamıştır, ve bütün dünyanın yoluna göre yanımıza girmek için memlekette erkek yoktur;

32. gel, babamıza şarap içirelim, ve babamızdan zürriyeti yaşatmak için onunla yatarız.

33. Ve o gecede babalarına şarap içirdiler; ve büyük kız girip babası ile yattı, ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi.

34. Ve vaki oldu ki, ertesi gün büyük kız küçüğüne dedi: İşte, dün gece babamla yattım; bu gece de ona şarap içirelim, ve babamızdan zürriyet yaşatmak için, gir, onunla yat.

35. Ve o gecede dahi babalarına şarap içirdiler, ve küçük kız kalkıp onunla yattı; ve onun yatmasını ve kalkmasını bilmedi.

36. Lûtun iki kızı böylece babalarından gebe kaldılar.

37. Ve büyük kız bir oğul doğurdu, ve onun adını Moab çağırıldı; o bugüne kadar Moablıların atasıdır.

38. Ve küçük kız, o da bir oğul doğurdu, ve onun adını Ben-ammi çağırıldı; o bugüne kadar Ammon oğullarının atasıdır.

BAP 20

VE İbrahim oradan Cenup diyarına göç etti, ve Kadeş ile Şur arasında oturdu; ve Gerarda misafir oldu.

2. Ve İbrahim, karısı Sara hakkında: Bu kızkardeşimdir, dedi, ve Gerar kiralı Abimelek gönderip Sarayı aldı.

3. Fakat Allah Abimeleke gece ruyasında gelip ona dedi: Aldığın kadın sebeble, işte, sen bir ölüsün; çünkü o bir adamın karısıdır.

4. Abimelek ise ona yaklaşmamıştı; ve dedi: Ya Rab, salih bir milleti de öldürecek misin?

5. Kendisi bana: Bu kızkardeşimdir, demedi mi? Ve kadın, kendisi de: O kardeşimdir, dedi; yüreğimin kemalinde ve ellerimin suçsuzluğu ile bunu yaptım.

6. Ve Allah ruyada dedi: Ben de yüreğinin kemalinde bunu yaptığını biliyorum, ben de seni bana karşı günah işlemekten alıkoydum, bunun için seni ona dokunmağa bırakmadım.

7. Ve şimdi adamın karısını geri ver; çünkü o peygamberdir, ve senin için dua eder, ve yaşarsın; fakat eğer geri vermezsen, bil ki, sen ve sana ait olanların hepsi mutlaka öleceksiniz.

8. Ve Abimelek sabahlayın erken kalktı, ve kullarının hepsini çağırıp bütün bu sözleri onların

önünde söyledi; ve adamlar çok korktular.

9. Ve Abimelek İbrahimi çağırıp ona dedi: Bize ne yaptın? sana karşı ne işle günah ettim de, üzerime ve ülkem üzerine büyük günah getirdin? Bana yapılmaz işler yaptın.

10. Ve Abimelek İbrahime dedi: Ne gördün de, bu işi yaptın?

11. Ve İbrahim dedi: Çünkü: Gerçekten bu yerde Allah korkusu yoktur; ve karım yüzünden beni öldürecekler, dedim.

12. Ve gerçekten de kızkardeşimdir, kendisi babamın kızıdır, fakat annemin kızı değildir; ve benim karım oldu;

13. ve vaki oldu ki, Allah beni babamın evinden gurbete çıkardığı zaman, kendisine dedim: Gideceğimiz her yerde benim için: Bu benim kardeşimdir, de; bana edeceğin lûtf budur.

14. Ve Abimelek koyunlar ve sığırlar, ve köleler ve cariyeler alıp İbrahime verdi, ve karısı Sarayı ona geri verdi.

15. Ve Abimelek dedi: İşte, memleketim senin önündedir; gözünde iyi olan yerde otur.

16. Ve Saraya dedi: İşte, kardeşine bin parça gümüş verdim; işte, bu senin için yanında olanların hepsinin gözünde örtüdür; ve bütün adamların önünde sen suçsuz olursun.

17. Ve İbrahim Allaha dua etti; ve Allah Abimeleke ve karısına ve cariyelerine şifa verdi; ve çocuk doğurdular.

18. Çünkü İbrahimin karısı Sara yüzünden RAB Abimelekin evindeki bütün rahimleri tamamı ile kapamıştı.

BAP 21

VE RAB demiş olduğu gibi Sarayı ziyaret etti, ve RAB Saraya söylemiş olduğu gibi etti.

2. Ve Sara gebe kaldı, ve İbrahime ihtiyarlığında, Allahın ona söylemiş olduğu muayyen vakitte, bir oğul doğurdu.

3. Ve İbrahim, kendisine doğan, Saranın kendisine doğurduğu oğlunun adını İshak koydu.

4. Ve İbrahim, Allahın kendisine emretmiş olduğu üzre, oğlu İshakı sekiz günlükken sünnet etti.

5. Ve İbrahim, oğlu İshak kendisine doğduğu zaman, yüz yaşında idi.

6. Ve Sara dedi: Allah beni güldürdü, her işiten benimle beraber gülecektir.

7. Ve dedi: Saranın çocuklar emzireceğini İbrahime kim derdi? çünkü onun ihtiyarlığında kendisine bir oğul doğurdum.

8. Ve çocuk büyüdü, ve sütten kesildi; ve İshakın sütten kesildiği günde, İbrahim büyük bir ziyafet yaptı.

9. Ve Sara Mısırlı Hacarın İbrahime doğurmuş olduğu oğlunun güldüğünü gördü.

10. Ve İbrahime dedi: Bu cariyeyi ve oğlunu dışarı at; çünkü bu cariyenin oğlu benim oğlumla, İshakla, beraber mirasçı olmayacaktır.

11. Ve oğlundan dolayı bu şey İbrahimin gözüne çok kötü göründü.

12. Ve Allah İbrahime dedi: Çocuktan dolayı ve cariyenden dolayı gözünde kötü olmasın; Saranın sana söylediği her şeyde onun sözünü dinle; çünkü senin zürriyetin İshakta çağırılacaktır.

13. Ve cariyenin oğlunu da bir millet edeceğim, çünkü o senin zürriyetindir.

14. Ve İbrahim sabahlayın erken kalktı, ve ekmekle bir su tulumu aldı, ve omuzu üzerine koyarak Hacara verdi, çocuğu da verip onu gönderdi; ve Hacar gidip Beer-şeba çölünde dolaştı.

15. Ve tulumdan su tükendi, ve çocuğu bir çalı altına attı.

16. Ve gidip karşıda bir ok atımı kadar uzakta oturdu; çünkü: Çocuğun ölümünü görmiyeyim, dedi. Ve karşıda oturdu, ve sesini yükseltip ağladı.

17. Ve Allah çocuğun sesini işitti; ve Allahın meleği göklerden Hacara çağırıp kendisine dedi: Nen var, Hacar? korkma; çünkü bulunduğu yerden çocuğun sesini Allah işitti.
18. Kalk, çocuğu kaldır, ve onu kendi elinde tut, çünkü onu büyük millet yapacağım.
19. Ve Allah Hacarın gözlerini açtı, ve bir su kuyusu gördü; ve gidip tulumu su ile doldurdu, ve çocuğa içirdi.
20. Ve Allah çocukla beraberdi, ve o büyüdü; ve çölde oturdu, ve büyüyerek okçu oldu.
21. Ve Paran çölünde oturdu; ve anası ona Mısır diyarından bir kadın aldı.
22. Ve o vakitte vaki oldu ki, Abimelek ve ordusunun başbuğu Fikol İbrahime söyliyip dediler: Yapmakta olduğun her şeyde Allah seninledir;
23. ve şimdi, burada Allah hakkı için bana yemin et ki, bana ve oğluma ve oğlumun oğluna hile ile davranmıyacaksın; fakat benimle ve içinde misafir olduğun memleketle sana yaptığım lûtufa göre muamele edeceksin.
24. Ve İbrahim: Yemin ederim, dedi.
25. Ve Abimelekin kulları tarafından gaspedilmiş olan su kuyusundan dolayı İbrahim Abimeleki azarladı.
26. Ve Abimelek dedi: Bu şeyi kim yaptı bilmiyorum; ve sen de bana bildirmedi, ve ben de ancak bugün işittim.
27. Ve İbrahim koyunlar ve sığırlar alıp Abimeleke verdi; onların ikisi de ahdettiler.
28. Ve İbrahim sürüsünden yedi dişi kuzuyu ayrıca koydu.
29. Ve Abimelek İbrahime dedi: Ayrıca koyduğun bu yedi dişi kuzu ne demektir?
30. Ve dedi: Bu yedi dişi kuzuyu benim elimden almalısın, ta ki, bu kuyuyu kazdığma bana şehadet olsun.
31. Bundan dolayı o yeri Beer-şeba çağırdı; çünkü onların ikisi orada yemin ettiler.
32. Böylece Beer-şebada muahede yaptılar; ve Abimelekle ordusunun başbuğu Fikol kalkıp Filistîler diyarına döndüler.
33. Ve İbrahim Beer-şebada bir ılgın ağacı dikti, ve orada RABBİN, Ebedî Allahın, ismini çağırdı.
34. Ve İbrahim Filistîler diyarında hayli zaman misafir oldu.

BAP 22

VE bu şeylerden sonra, vaki oldu ki, Allah İbrahimi deneyip ona dedi: Ey İbrahim; ve o: İşte ben, dedi.

2. Ve dedi: Şimdi oğlunu, sevdiğin biricik oğlunu, İshakı, al ve Moriya diyarına git, ve orada sana söyleyeceğim dağların biri üzerinde onu yakılan kurban olarak takdim et.
3. Ve İbrahim sabahlayın erken kalktı, ve eşeğine palan vurdu, ve kendisile beraber uşaklarından ikisini, ve oğlu İshakı aldı; ve yakılan kurban odunlarını yardı, ve kalkıp Allahın kendisine söylemiş olduğu yere gitti.
4. İbrahim üçüncü günde gözlerini kaldırıp uzaktan o yeri gördü.
5. Ve İbrahim uşaklarına dedi: Siz burada eşekle beraber kalın, ve ben çocukla beraber oraya gideceğim; ve secde edip yanınıza döneriz.
6. Ve İbrahim yakılan kurban odunlarını alıp oğlu İshaka yükletti; ve ateşi ve bıçağı kendi elinde taşıdı, ve onların ikisi birlikte gittiler.
7. Ve İshak babası İbrahime söyliyip dedi: Ey baba; ve dedi: İşte ben, oğlum. Ve dedi: İşte ateş ve odun; fakat yakılan kurban için kuzu nerede?
8. Ve İbrahim dedi: Oğlum, yakılan kurban için kuzuyu Allah kendisi tedarik eder. Ve onların ikisi birlikte gittiler.
9. Ve Allahın kendisine demiş olduğu yere vardılar; ve İbrahim orada bir mezbah yaptı, ve

- odunları dizdi, ve oğlu İshakı bağlayıp onu mezbah üzerine, odunların üstüne koydu.
10. Ve İbrahim elini uzattı, ve oğlunu boğazlamak için bıçağı aldı.
11. Ve RABBİN meleği göklerden ona çağırıp dedi: İbrahim, İbrahim; ve: İşte ben, dedi.
12. Ve dedi: Elini çocuğa uzatma, ve ona bir şey yapma; çünkü şimdi bildim ki, sen Allahtan korkuyorsun, ve kendi biricik oğlunu benden esirgemedin.
13. Ve İbrahim gözlerini kaldırıp gördü; ve işte, arkasında bir koç çalılıkta boynuzlarından tutulmuştu; ve İbrahim gidip koçu aldı, ve oğlunun yerine onu yakılan kurban olarak takdim etti.
14. Ve İbrahim o yerin adını Yehova-yire* koydu; nasıl ki, bugüne kadar: RABBİN dağında tedarik olunacaktır, deniliyor.
15. Ve RABBİN meleği ikinci defa göklerden İbrahime çağırdı, ve dedi:
16. Zatım hakkı için yemin ettim, RAB buyurur, mademki bu şeyi yaptın, ve biricik oğlunu esirgemedin,
17. seni ziyadesile mubarek kılacağım, ve senin zürriyetini, göklerin yıldızları gibi, deniz kenarında olan kum gibi ziyadesile çoğaltacağım;
18. senin zürriyetin düşmanlarının kapısına hâkim olacaktır; ve zürriyetinde yerin bütün milletleri mubarek kılınacaklar; çünkü sözümü dinledin.
19. O zaman İbrahim uşaklarının yanına döndü, ve kalkıp birlikte Beer-şebaya gittiler; ve İbrahim Beer-şebada oturdu.
- *Rab tedarik edecek.*
20. Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, İbrahime haber verilip denildi: İşte, Milka, kardeşin Nahora çocuklar doğurdu;
21. ilk oğlu Uts, ve kardeşi Buz, ve Aramın atası olan Kemuel,
22. ve Kessed, ve Hazo, ve Pildaş, ve Yidlaf, ve Betueldir.
23. Ve Betuel Rebekanın babası oldu; bu sekizi, Milka İbrahim'in kardeşi Nahora doğurdu.
24. Ve adı Reuma olan cariyesi, o da Tebahı, ve Gahamı, ve Tahaşı, ve Maakayı doğurdu.

BAP 23

- VE Saranın ömrü yüz yirmi yedi yıl oldu; Saranın ömrünün yılları bu kadardı.
2. Ve Sara Kenân diyarında Kiryat-arbada (bu Hebrondur) öldü, ve İbrahim Sara için dövünmeğe ve ona ağlamağa geldi.
3. Ve İbrahim ölüsünün önünden kalktı, ve Het oğullarına söyleyip dedi:
4. Ben sizin yanınızda garip ve misafirim; yanınızda mülk olarak bana kabir verin, ve ölümü önümden kaldırıp gömeyim.
5. Ve Het oğulları İbrahime cevap verip ona dediler:
6. Ey efendim, bizi dinle; sen aramızda Allahın bir beyisin; senin ölünü kabirlerimizin en âlâsına göm; ölünü gömmek için bizden kimse kabrini senden esirgemez.
7. Ve İbrahim kalkıp diyarın kavmına, Het oğullarına, iğildi.
8. Ve onlarla söyleyip dedi: Ölümü önümden kaldırıp gömmek için eğer gönlünüz razı ise, beni dinleyin, ve Tsohar oğlu Efrona benim için rica edin ki,
9. tarlasının nihayetinde kendi mülkü olan Makpela mağarasını bana versin; aranızda benim için mülk olarak bir kabir olmak üzere onu tam pahası ile bana versin.
10. Ve Efron, Het oğulları arasında oturuyordu; ve Hittî Efron, Het oğulları kendi şehrinin kapılarından girenlerin hepsi dinlerken, İbrahime cevap verip dedi:
11. Hayır efendim; beni dinle; tarlayı sana veriyorum, ve onda olan mağarayı sana veriyorum; kavmım oğulları önünde onu sana veriyorum; ölünü göm.
12. Ve İbrahim, diyarın kavmı önünde iğildi.

13. Ve diyarın kavmı dinlerken Efrona söyliyip dedi: Fakat sana rica ederim, eğer istiyorsan, beni dinle; tarlanın pahasını veririm; onu benden al ve ölümü oraya gömeyim.
14. Ve Efron İbrahime cevap verip ona dedi:
15. Efendim, beni dinle; seninle benim aramda dört yüz şekel gümüşlük yer nedir? ölünü göm.
16. Ve İbrahim Efronu dinledi; ve İbrahim, Het oğulları dinlerken Efronun söylemiş olduğu dört yüz şekel gümüşü, tüccar indinde geçen akçe olarak ona tarttı.
17. Böylece Mamre karşısındaki Makpelada olan Efronun tarlası, tarlanın bütün hududu içinde etrafında olan ağaçların hepsile beraber onda olan mağara,
18. Het oğullarının huzurunda, kendi şehrinin kapısından girenlerin hepsinin önünde İbrahime mülk edildi.
19. Ve bundan sonra İbrahim karısı Sarayı, Kenân diyarında, Mamre (o Hebrondur) karşısında, Makpela tarlasının mağarasına gömdü.
20. Ve tarla ve onda olan mağara Het oğulları tarafından kabir olmak üzere İbrahime mülk edildi.

BAP 24

- VE İbrahim kocamış ve yaşı ilerlemişti; ve RAB İbrahimi her şeyde mubarek kılmıştı.
2. Ve İbrahim, evinin ihtiyarı olup kendisine ait bütün şeyleri idare eden kölesine dedi: Rica ederim, elini uyluğumun altına koy,
 3. ve göklerin Allahı, ve yerin Allahı RABBİN hakkı için sana yemin verdiririm ki, içinde oturmakta olduğum Kenânlıların kızlarından oğluma kadın almıyacaksın;
 4. fakat benim memleketime, ve akrabama gideceksin, ve oğlum İshak için bir kadın alacaksın.
 5. Ve köle ona dedi: Belki kadın benim ardımca bu diyara gelmeğe razı olmaz; oğlunu çıktığın diyara mutlaka götürmeli miyim?
 6. Ve İbrahim ona dedi: Sakın, oğlumu oraya götürme.
 7. Beni babamın evinden, ve doğduğum memleketten alan ve: Bu diyarı senin zürriyetine vereceğim, diyerek bana söyliyip yemin eden göklerin Allahı, RAB, senin önünde meleşini gönderecek, ve oradan oğlum için bir kadın alacaksın.
 8. Ve eğer kadın senin ardınca gelmeğe razı olmazsa, sen de bu yeminimden serbest olursun, yalnız oğlumu oraya götürmeyeceksin.
 9. Ve köle elini efendisi İbrahimin uyluğu altına koydu, ve ona bu iş hakkında yemin etti.
 10. Ve efendisinin bütün şeyleri elinde olduğundan, köle efendisinin develerinden on deve alıp gitti; ve kalkıp Mezopotamyaya, Nahorun şehrine gitti.
 11. Ve akşam vakti, kadınların su çekmek için çıktıkları vakit, develeri şehrin dışarısında su kuyusu yanında çöktürdü.
 12. Ve dedi: Ya RAB, efendim İbrahimin Allahı, niyaz ederim, bugün işimi rast getir, ve efendim İbrahime lûtfeyle.
 13. İşte, ben su pınarı yanında duruyorum; ve şehir halkının kızları su çekmek için çıkıyorlar;
 14. ve vaki olsun ki, kendisine: Rica ederim, testini indir de içeyim, diyeceğim ve: İç, ve senin develerine de içireyim, diyecek olan genç kadın, kulun İshak için senin tayin ettiğin olsun; ve efendime lûtfeylediğini bununla bileyim.
 15. Ve vaki oldu ki, o, sözünü bitirmeden evel, işte, İbrahimin kardeşi Nahorun karısı olan Milkanın oğlu Betuele doğmuş olan Rebeka, testisi omuzunda olarak çıktı.
 16. Ve genç kadın bakılıştta çok güzeldi, kız olup onu erkek bilmemişti; ve pınara indi, ve testisini doldurup çıktı.

17. Ve köle onu karşılamak için koşup dedi: Rica ederim, senin testinden bana biraz su içir.
18. Ve dedi: İç, efendim; ve acele edip testisini eli üzerine indirdi, ve ona içirdi.
19. Ve ona içirmeği bitirince dedi: Develerin içmeği bitirinceye kadar, onlar için de su çekeyim.
20. Ve acele edip testisini tekneye boşalttı, ve su çekmek için tekrar kuyuya koştu, ve onun bütün develeri için su çekti.
21. Ve RAB yolunu açık etti mi diye, bilmek için adam sükût ederek genç kadına dikkatle bakıyordu.
22. Ve vaki oldu ki, develer içmeği bitirince, adam yarım şekel ağırlığında altın bir halka, ve kolları için on şekellik altın ağırlığında iki bilezik aldı, ve dedi:
23. Rica ederim, bana bildir, sen kimin kızıydın? Babanın evinde bizim için geceyi geçirmeğe yer var mı?
24. Ve ona dedi: Ben Milkanın Nahora doğurduğu Betuelin kızıyım.
25. Ve ona dedi: Bizde saman da, yem de çok, geceyi geçirmek için yer de var.
26. Ve adam içildi, ve RABBE secde etti.
27. Ve dedi: Efendim İbrahimin Allahı RAB mubarek olsun ki, lûtfunu ve hakikatini efendimden kesmedi; ben yolda iken RAB efendimin kardeşlerinin evine bana yol gösterdi.
28. Ve genç kadın koştu, ve anasının evine bu sözlere göre haber verdi.
29. Ve Rebekanın bir kardeşi vardı, ve onun adı Labandı; ve Laban dışarıya, adamın yanına, pınara koştu.
30. Ve vaki oldu ki, halkayı, ve kızkardeşinin kollarında bilezikleri gördüğü zaman, ve: O adam bana böyle söyledi, diyerek kızkardeşi Rebekanın sözlerini işittiği zaman, adamın yanına geldi; ve işte, pınar başında develerin yanında duruyordu.
31. Ve dedi: Ey RABBİN mubareki, içeri gir; niçin dışarda duruyorsun? çünkü evi, ve develer için yeri hazırladım.
32. Ve adam eve girdi, ve develerin kolanlarını çözdü; ve develere saman ve yem, ve onun ayaklarını ve onunla beraber olan adamların ayaklarını yıkamak için su verdi.
33. Ve yemek için önüne yiyecek konuldu; fakat dedi: İşimi söyleyinceye kadar, yemiyeceğim. Ve dedi: Söyle.
34. Ve dedi: Ben İbrahimin kölesiyim.
35. Ve RAB efendimi çok mubarek kıldı; ve o büyük oldu; ve ona koyunlar ve sığırlar, ve gümüş ve altın, ve köleler ve cariyeler, ve develer, ve eşekler verdi.
36. Ve efendimin karısı Sara ihtiyarken, efendime bir oğul doğurdu; ve kendisine ait olan her şeyi ona verdi.
37. Ve efendim: Memleketlerinde oturmakta olduğum Kenânlıların kızlarından oğluma kadın almayacaksın;
38. fakat babamın evine, ve akrabama gideceksin, ve oğlum için bir kadın alacaksın, diyerek bana yemin ettirdi.
39. Ve efendime dedim: Belki kadın ardımca gelmez.
40. Ve bana dedi: Huzurunda yürümekte olduğum RAB, meleşini seninle gönderecek, yolunu da açık edecek; ve akrabamdan ve babamın evinden oğluma bir kadın alacaksın;
41. akrabama vardığında, o zaman yeminimden serbest olacaksın; eğer onu sana vermezlerse, yeminimden serbest olacaksın.
42. Ve bugün pınara geldim ve dedim: Ya RAB, efendim İbrahimin Allahı, niyaz ederim, eğer üzerinde yürümekte olduğum yolu açık edersen;
43. işte, ben su pınarı başında duruyorum; ve su çekmeğe çıkan, ve kendisine: Rica ederim, bana testinden biraz su içir, diyeceğim,
44. ve bana: Sen de iç, develerine de su çekeyim, diyecek olan genç kadın, efendimin oğlu için RABBİN tayin ettiği kadın olsun.
45. Ben ise, yüreğimde söylediğimi bitirmeden önce, işte, Rebeka, testisi omuzunda çıktı, ve

pınara inip su çekti; ve ona dedim: Rica ederim, bana içir.

46. Ve acele etti, ve testisini omuzundan indirip dedi: İç, ve develerine de içireyim; ve içtim, develere de içirdi.

47. Ve ona sorup dedim: Sen kimin kızıydın? ve dedi: Milkanın Nahora doğurduğu Betuelin kızıyım; ve burnuna halkayı, ve kollarına bilezikleri taktım.

48. Ve eğilip RABBE secde ettim, ve oğluna efendimin kardeş kızını almak için doğru yolda bana rehber olan efendim İbrahimin Allahı RABBİ takdis ettim.

49. Ve şimdi efendimle lûtf ve hakikat üzre davranacaksınız, bana bildirin; ve yoksa, bana bildirin ki, sağa yahut sola döneyim.

50. Ve Laban ve Betuel cevap verip dediler: Bu iş RABDEN çıktı; sana iyi yahut kötü diyemeyiz.

51. İşte, Rebeka karşındadır, al ve git, ve RABBİN söylediği gibi senin efendinin oğluna karı olsun.

52. Ve vaki oldu ki, İbrahimin kölesi onların sözlerini işittiği zaman, yere kapanıp RABBE secde kıldı.

53. Ve köle gümüş takımlar, ve altın takımlar, ve esvaplar çıkarıp Rebekaya verdi; ve onun kardeşile anasına kıymetli şeyler verdi.

54. Ve kendisile beraberinde olan adamlar yediler ve içtiler ve geceyi geçirdiler; ve sabahlayın kalktılar, ve dedi: Beni efendime gönder.

55. Ve kızın kardeşile anası dediler: Kız bizimle bir kaç gün, hiç olmazsa on gün kalsın; sonra gider.

56. Ve onlara dedi: Mademki RAB yolumu açık etti, beni geciktirmeyin; beni gönderin, efendime gideyim.

57. Ve dediler: Kızı çağırır ve onun ağzından sorarız.

58. Ve Rebekayı çağırıp kendisine dediler: Bu adamla gider misin? Ve: Giderim, dedi.

59. Ve onlar kızkardeşleri Rebekayı ve dadısını, ve İbrahimin kölesile adamlarını gönderdiler.

60. Ve Rebekaya hayır dua edip ona dediler: Ey kızkardeşimiz, binlerce on binler anası ol, ve zürriyetin kendilerinden nefret edenlerin kapılarını miras alsınlar.

61. Ve Rebeka genç kadınları ile kalktı, ve develer üzerine bindiler, ve adamın ardınca gittiler; ve köle Rebekayı alıp yürüdü.

62. Ve İshak Beer-lahay-roi yolundan geldi; çünkü Cenup diyarında oturuyordu.

63. Ve İshak akşama doğru düşünceye varmak için tarlaya çıktı; ve gözlerini kaldırıp gördü, ve işte, develer geliyordu.

64. Ve Rebeka gözlerini kaldırıp İshakı görünce, deveden indi.

65. Ve köleye dedi: Bizi karşılamak için tarlada yürüyen bu adam kimdir? Ve köle: Efendimdir, dedi; ve Rebeka peçesini alıp örtündü.

66. Ve köle yapmış olduğu bütün şeyleri İshaka anlattı.

67. Ve İshak Rebekayı anası Saranın çadırına götürüp onu aldı, ve Rebeka onun karısı oldu; ve onu sevdi; ve İshak anasının ölümünden sonra teselli buldu.

BAP 25

VE İbrahim başka bir kadın aldı, ve onun adı Ketura idi.

2. Ve ona Zimranı, ve Yokşanı, ve Medanı, ve Midyanı, ve Yişbakı, ve Şuahı doğurdu.

3. Ve Yokşan Şebanın ve Dedanın babası oldu. Ve Dedanın oğulları Aşurim, ve Letuşim, ve Leummim;

4. ve Midyanın oğulları Eyfa, ve Efer, ve Hanok, ve Abida, ve Eldaa idiler. Bunların hepsi Keturanın oğullarıdır.

5. Ve İbrahim kendisine ait olan her şeyi İshaka verdi.
6. İbrahim'in olan cariyelerinin oğullarına ise, İbrahim hediyeler verdi; ve henüz hayatta iken onları oğlu İshakın yanından şarka doğru, şark diyarına gönderdi.
7. Ve İbrahim'in yaşadığı ömrünün yıllarının günleri bunlardır, yüz yetmiş beş yıl.
8. Ve İbrahim kocamış ve günlere doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı.
9. Ve oğulları İshak ve İsmail onu Mamre karşısında olan Makpela mağarasına, Hittî Tsohar oğlu Efronun tarlasına,
10. İbrahim'in Het oğullarından satın aldığı tarlaya gömdüler; İbrahim ve karısı Sara oraya gömüldüler.
11. Ve vaki oldu ki, Allah İbrahim'in ölümünden sonra oğlu İshakı mubarek kıldı; ve İshak Beer-lahay-roida oturuyordu.
12. Ve Saranın cariyesi Mısırlı Hacarın İbrahime doğurduğu İbrahim oğlu İsmailin zürriyetleri şunlardır;
13. ve adları ile nesillerine göre İsmail oğullarının adları şunlardır: İsmailin ilk oğlu Nebayot, ve Kedar, ve Adbeel, ve Mıbsam,
14. ve Mişma, ve Duma, ve Massa,
15. Hadad, ve Tema, Yetur, Nafiş ve Kedema;
16. İsmailin oğulları bunlardır; ve köylerle, obaları ile, onların adları bunlardır, kavmlarına göre on iki bey idiler.
17. Ve İsmailin ömrünün yılları şunlardır, yüz otuz yedi yıl; ve son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı.
18. Ve Haviladan Şura kadar (ki bu Aşura giderken Mısırın önündedir), oturdular; o bütün kardeşlerinin karşısında yerleşti.
19. Ve İbrahim oğlu İshakın zürriyetleri şunlardır; İbrahim İshakın babası oldu;
20. ve İshak Aramî Labanın kızkardeşini, Paddan-aramdan Aramî Betuelin kızı Rebekayı kendisine karı olarak aldığı zaman, kırk yaşında idi.
21. Ve İshak karısı için RABBE yalvardı, çünkü o kısırdı; ve RAB yalvarışını kabul etti, ve karısı Rebeka gebe kaldı.
22. Ve çocuklar onun karnında itiştiler; ve: Eğer böyle ise, niçin yaşıyorum? dedi. Ve RABDEN sormağa gitti.
23. Ve RAB ona dedi: Senin rahminde iki ümmet var, ve senin karnından iki kavm ayrılacak; Ve bir kavm obir kavmdan kuvvetli olacak; Ve büyüğü küçüğüne kulluk edecektir.
24. Ve doğurmak için onun günleri dolunca, işte, onun rahminde ikiz vardı.
25. Ve ilki kıızıl doğdu, her tarafı tüylü cübbe gibi idi, ve onun adını Esav koydular.
26. Ve ondan sonra kardeşi doğdu, ve onun eli Esavın topuğunu tutuyordu; ve onun adı Yakub* konuldu; ve Rebeka onları doğurduğu vakit İshak altmış yaşında idi.
- **Topuğu tutan, yahut, Yerini alan.*
27. Ve çocuklar büyüdüler; ve Esav avcılık bilen bir adam, kır adamı, oldu; ve Yakub çadırlarda oturan sakin bir adam oldu.
28. Ve İshak Esavı severdi, çünkü onun av etini yerd, ve Rebeka Yakubu severdi.
29. Ve Yakub çorba pişiriyordu; ve Esav kırdan geldi, ve baygındı;
30. ve Esav Yakuba dedi: Rica ederim, kıızıldan, bu kıızıldan bana yedir, çünkü baygınlığım; bundan dolayı onun adı Edom* konuldu.
31. Ve Yakub dedi: Önce senin ilk oğulluk hakkını bana sat.
32. Ve Esav dedi: İşte, ben ölmek üzreyim; ve ilkiğin bana ne faydası olur?
33. Ve Yakub dedi: Önce bana yemin et; ve ona yemin etti; ve ilk oğulluk hakkını Yakuba sattı.
34. Ve Yakub Esava ekmek ve mercimek çorbası verdi; ve yedi ve içti, ve kalkıp gitti; böylece Esav ilk oğulluk hakkını hor gördü.

**Kızıl*

BAP 26

VE İbrahimin günlerinde olan evelki kıtlıktan başka, memlekette bir kıtlık oldu. Ve İshak Gerara, Filistîlerin kralı Abimeleke gitti.

2. Ve RAB ona görünüp dedi: Mısıra inme; sana söyliyeceğim memlekette otur;

3. bu diyarda misafir ol, ve seninle olacağım, ve seni mubarek kılacağım; çünkü bütün bu memleketleri sana ve zürriyetine vereceğim, ve baban İbrahime ettiğim yemini pekiştireceğim;

4. ve senin zürriyetini göklerin yıldızları gibi çoğaltacağım, ve zürriyetine bütün bu memleketleri vereceğim; ve yerin bütün milletleri senin zürriyetinde mubarek kılınacaklar;

5. çünkü İbrahim sözümü dinledi, ve tenbihimi, emirlerimi, kanunlarımı ve şeriatlerimi tuttu.

6. İshak da Gerarda oturdu;

7. ve bu mahalin ahalisi karısı için sordular; ve: Kızkardeşimdir, dedi; çünkü: Karımdır, demeğe korktu; yoksa Rebeka için bu yerin ahalisi beni öldürürler, dedi; çünkü o bakılıştaki güzeldi.

8. Ve vaki oldu ki, orada uzun günler kaldıktan sonra, Filistîler kralı Abimelek pencereden bakıp gördü, ve işte, İshak karısı Rebeka ile oynayıyordu.

9. Ve Abimelek İshakı çağırıp dedi: İşte, bu gerçekten senin karındır; ve nasıl: Bu benim kızkardeşimdir, dedin? Ve İshak ona dedi: Çünkü onun yüzünden ölmiyeyim, dedim.

10. Ve Abimelek dedi: Bize yaptığın bu nedir? az kaldı halktan biri senin karınla yatacağı, ve üzerimize cürüm getirmiş olacaktın.

11. Ve Abimelek: Bu adama ve karısına dokunan mutlaka öldürülecektir, diyerek bütün halka emretti.

12. Ve İshak o diyarda ekin yaptı, ve o senede yüz katını aldı; ve RAB onu mubarek kıldı.

13. Ve bu adam büyük oldu, ve çok büyük oluncıya kadar, git gide büyümekte idi;

14. onun koyun sürüleri ve sığır sürüleri ve sayısı çok ev halkı oldu, ve Filistîler onu kıskandılar.

15. Ve babası İbrahimin günlerinde babasının kölelerinin kazmış oldukları bütün kuyuları Filistîler kapamışlar, ve toprakla doldurmuşlardı.

16. Ve Abimelek İshaka dedi: Yanımızdan git, çünkü bizden çok kuvvetli oldun.

17. Ve İshak oradan gitti, ve Gerar vadisinde kondu, ve orada oturdu.

18. Ve İshak, babası İbrahimin günlerinde kazdıkları su kuyularını tekrar kazdı; çünkü Filistîler İbrahimin ölümünden sonra onları kapamışlardı; ve babasının onlara koyduğu adlara göre onlara ad koydu.

19. Ve İshakın köleleri vadide kazdılar, ve orada bir diri su kuyusu buldular.

20. Ve Gerar çobanları: Su bizimdir, diyerek İshakın çobanları ile kavga ettiler; ve kuyunun adını Esek* koydu, çünkü kendisile çekişmişlerdi.

21. Ve başka bir kuyu kazdılar, onun için de kavga ettiler; ve onun adını Sitna* koydu.

22. Ve oradan göç edip başka bir kuyu kazdı; ve bunun için kavga etmediler; ve bunun adını Rehobot* koydu; ve dedi: Çünkü şimdi RAB bize genişlik verdi, ve memlekette semereli olacağız.

**Çekişme.*

**Düşmanlık.*

**Genişlik.*

23. Ve oradan Beer-şebaya çıktı.

24. Ve o gecede RAB ona görünüp dedi: Ben baban İbrahimin Allahıyım; korkma, çünkü ben

seninle beraberim, ve seni mubarek kılacağım, ve kulum İbrahimin yüzünden senin zürriyetini çoğaltacağım.

25. Ve orada bir mezbah yaptı, ve RABBİN ismini çağırdı, ve orada çadırını kurdu, ve İshakın köleleri orada bir kuyu kazdılar.

26. O zaman Abimelek, dostu Ahuzzat ve ordusunun başbuğu Fikol ile Gerardan İshakın diyarına gitti.

27. Ve İshak onlara dedi: Niçin yanıma geldiniz, siz ki, benden nefret ediyorsunuz, ve beni yanınızdan gönderdiniz?

28. Ve dediler: RAB seninle olduğunu biz açıkça gördük; ve şimdi aramızda, seninle bizim aramızda, bir yemin olsun,

29. biz sana dokunmadığımız, ve sana yalnız iyilik edip seni selâmetle gönderdiğimiz gibi, sen de bize hiç bir kötülük etmiyesin diye seninle ahdedelim, dedik; sen şimdi RABBİN mubarekisin.

30. Ve onlara bir ziyafet yaptı, ve yediler ve içtiler.

31. Ve sabahlayın erken kalktılar, ve birbirine yemin ettiler; ve İshak onları gönderdi, ve yanından selâmetle gittiler.

32. Ve o günde vaki oldu ki, İshakın köleleri geldiler, ve kazdıkları kuyu hakkında ona bildirdiler, ve kendisine: Su bulduk, dediler.

33. Ve onun adını Şiba koydu; bunun için şehrin adı bugüne kadar Beer-şebadır.

34. Ve Esav kırk yaşına gelince, Hittî Beerinin kızı Yudit ve Hittî Elonun kızı Basematı karı olarak aldı;

35. ve bunlar İshaka ve Rebekaya yürek acısı oldular.

BAP 27

VE vaki oldu ki, İshak kocamış olup gözleri göremediği zaman, büyük oğlu Esavı çağırdı, ve ona dedi: Ey oğlum; ve ona: İşte, ben, dedi.

2. Ve dedi: İşte, şimdi kocadım; öleceğim günü bilmiyorum.

3. Ve şimdi silâhlarını, ok kılıfını ve yayını al, ve kıra çıkıp benim için av avla;

4. ve benim için sevdiğim gibi lezzetli yemek yap, ve bana getir de yiyeyim; ta ki, ben ölmeden önce canım seni mubarek kılsın.

5. Ve İshak oğlu Esava söylediği zaman, Rebeka işitti. Ve Esav av avlıyıp getirmek için kıra gitti.

6. Ve Rebeka, oğlu Yakuba söyliyip dedi: İşte, kardeşin Esava:

7. Bana av getir, ve benim için lezzetli yemek yap, ve yiyeyim ve seni ölümünden önce RABBİN huzurunda mubarek kılayım, diyerek babanın söylediğini işittim.

8. Ve şimdi, oğlum, sana emrettiğime göre sözümü dinle.

9. Şimdi sürüye git, ve oradan bana keçilerden iki iyi oğlak al; ve onları baban için sevdiği gibi lezzetli yemek yapacağım;

10. ve yemesi için babana götüreceksin, ta ki, o, ölümünden önce seni mubarek kılsın.

11. Ve Yakub anası Rebekaya dedi: İşte, kardeşim Esav kıllı adamdır, ve ben kılsız adamım.

12. Belki babam bana el sürer, ve onun gözünde aldatıcı gibi olurum, ve üzerime bereket değil, lânet getiririm.

13. Ve anası ona dedi: Senin lânetin benim üzerime olsun, oğlum; ancak sözümü dinle, ve git, bana al.

14. Ve gidip aldı, ve anasına getirdi; ve anası babasının sevdiği gibi lezzetli yemek yaptı.

15. Ve Rebeka büyük oğlu Esavın evde yanında bulunan en güzel esvabını aldı, ve küçük oğlu Yakuba giydirdi:

16. ve onun elleri üzerine ve boynunun kılsız yeri üzerine keçi oğlaklarının derilerini giydirdi;
17. ve yapmış olduğu lezzetli yiyeceği ve ekmeği oğlu Yakubun eline verdi.
18. Ve babasına gelip dedi: Ey babam; ve dedi: İşte, ben; sen kimsin, oğlum?
19. Ve Yakub babasına dedi: Ben senin ilk oğlun Esavım; bana söylediğin gibi yaptım; rica ederim, kalk otur ve avımdan ye, ta ki, canın beni mubarek kılsın.
20. Ve İshak oğluna dedi: Nasıl oldu da bu kadar çabuk buldun, oğlum? Ve dedi: Çünkü senin Allahın RAB bana rast getirdi.
21. Ve İshak Yakuba dedi: Yaklaş, rica ederim, sen gerçekten oğlum Esav mısın, yoksa değil misin diye sana el süreyim.
22. Ve Yakub babası İshaka yaklaştı; ve ona el sürüp dedi: Ses Yakubun sesi, fakat eller Esavın elleri.
23. Ve onu farketmedi, çünkü elleri kardeşi Esavın elleri gibi kıllı idiler; ve onu mubarek kıldı.
24. Ve dedi: Sen gerçekten oğlum Esav mısın? Ve dedi: Benim.
25. Ve dedi: Bana yaklaştır, oğlumun avından yiyeyim, ta ki, canım seni mubarek kılsın. Ve ona yaklaştırdı, ve yedi, ve ona şarap getirdi, ve içti.
26. Ve babası İshak ona dedi: Şimdi yaklaş, ve beni öp, oğlum.
27. Ve yaklaşp onu öptü; ve esvabının kokusunu kokladı, ve onu mubarek kılıp dedi: Bak, oğlumun kokusu RABBİN mubarek kıldığı kırım kokusu gibidir;
28. Ve Allah sana göklerin çiğinden, ve yerin semizliğinden, buğdayın, ve yeni şarabın çokluğunu versin;
29. Kavmlar sana kulluk etsinler, ve milletler sana baş iğsinler; Kardeşlerine efendi ol, ve ananın oğulları sana baş iğsinler; Sana lânet edenler lânetli olsunlar, ve seni mubarek kılanlar mubarek olsunlar.
30. Ve vaki oldu ki, İshak Yakubu mubarek kılmağa nihayet verip Yakub da babası İshakın yanından çıkar çıkmaz, kardeşi Esav avından geldi.
31. Ve o da lezzetli yemek yaptı, ve babasına getirdi, ve babasına dedi: Babam kalksın, ve oğlunun avından yesin, ta ki, canın beni mubarek kılsın.
32. Ve babası İshak ona dedi: Sen kimsin? Ve dedi: Ben oğlun, ilk oğlun, Esavım.
33. Ve İshak büyük bir titreme ile çok titredi ve dedi: Öyle ise, av avlıyan ve bana getiren kimdi? ve sen gelmezden önce hepsinden yedim, ve onu mubarek kıldım; ve o da mubarek olacaktır.
34. Esav babasının sözlerini işittiği zaman, büyük ve acı bağırıyla ziyadesile bağırdı, ve babasına dedi: Beni mubarek kıl, beni de, ey babam.
35. Ve dedi: Kardeşin hile ile geldi, ve senin bereketini aldı.
36. Ve dedi: Onun adı hakkı ile Yakub çağırılmıyor mu? Çünkü bu iki keredir beni aldattı: ilk oğulluk hakkımı aldı; ve, işte, şimdi bereketimi almış. Ve dedi: Benim için bereket alıkoymadın mı?
37. Ve İshak cevap verip Esava dedi: İşte, onu sana efendi ettim, ve bütün kardeşlerini ona kul olarak verdim; ve buğday ve yeni şarapla onu besledim; ve öyle ise, senin için ne yapayım, oğlum?
38. Ve Esav babasına dedi: Sende yalnız bu tek bereket mi var, baba? Beni mubarek kıl, beni de, baba.
39. Ve Esav yüksek sesle ağladı. Ve babası İshak cevap verip ona dedi: İşte meskenin yerin semizliğinde, ve yukarıdan göklerin çiğinden olacak;
40. Ve kılıcınla yaşıyacak, ve kardeşine kulluk edeceksin; Ve vaki olacak ki, sen serbest gezdiğin zaman, Onun boyunduruğunu boynunun üzerinden kırıp atacaksın.
41. Ve babasının Yakubu mubarek kıldığı bereket yüzünden Esav ona kin bağladı; ve Esav yüreğinde dedi: Babamın matem günleri yaklaştı; o zaman kardeşim Yakubu öldürürüm.
42. Ve büyük oğlu Esavın sözleri Rebekaya haber verildi; ve gönderip küçük oğlu Yakubu

çağırdı, ve ona dedi: İşte, kardeşin Esav seni öldürmek niyetile senin hakkında kendini teselli ediyor.

43. Ve şimdi, oğlum, sözümü dinle, ve kalk Harana, kardeşim Labanın yanına kaç,

44. ve onun yanında, kardeşinin öfkesi geçinciye kadar, kardeşinin gazabı senden dönünciye, ve kendisine yaptığın şeyi unutunciya kadar, bir müddet otur;

45. o vakit gönderir ve seni oradan alırım; niçin bir günde ikinizden mahrum olayım?

46. Ve Rebeka İshaka dedi: Het kızları yüzünden hayatımdan bıktım; eğer Yakub bunlar gibi, Het kızlarından, memleketin kızlarından, kadın alırsa, ne diye yaşıyayım?

BAP 28

VE İshak Yakubu çağırdı, ve onu mubarek kıldı, ve tenbih edip ona dedi: Kenân kızlarından kadın almayıacaksın.

2. Kalk, Paddan-arama, ananın babası Betuelin evine git; ve oradan ananın kardeşi Labanın kızlarından kendine kadın al.

3. Ve Kadîr olan Allah seni mubarek kılsın, ve seni semereli etsin, ve seni çoğaltsın, ta ki, kavmlar cümhuru olasın; ve sana İbrahimin bereketini,

4. sana, ve seninle beraber zürriyetine versin; ta ki, Allahın İbrahime verdiği senin gurbet diyarını miras alsın.

5. Ve İshak Yakubu gönderdi; ve Paddan-arama, Yakub ile Esavın anası Rebekanın kardeşi, Aramî Betuel oğlu Labana gitti.

6. Ve Esav gördü ki, İshak Yakubu mubarek kıldı, ve onu Paddan-arama, kendisine oradan kadın almak için gönderdi; ve onu mubarek kıldığı zaman: Kenân kızlarından kadın almayıacaksın, diyerek kendisine tenbih etti;

7. ve Yakub babasını ve anasını dinledi, ve Paddan-arama gitti;

8. ve Esav gördü ki, Kenân kızları babası İshakın gözünde kötü idiler;

9. ve Esav İsmaille gitti, ve İbrahim oğlu İsmailin kızı Nebayotun kızkardeşi Mahalatı, karıları üzerine, karı olarak aldı.

10. Ve Yakub Beer-şebadan çıktı, ve Harana doğru gitti.

11. Ve bir yere erişip orada geceledi, çünkü güneş batmıştı; ve o yerin taşlarından birini alıp başı altına koydu, ve o yerde yattı.

12. Ve ruya gördü, ve işte, yer üzerine bir merdiven dikilmiş ve başı göklere ermişti; ve işte, onda Allahın melekleri çıkmakta ve inmekte idiler.

13. Ve işte, RAB onun üzerinde durup dedi: Baban İbrahimin Allahı ve İshakın Allahı RAB ben im; üzerinde yatmakta olduğun diyarı sana ve senin zürriyetine vereceğim;

14. ve senin zürriyetin yerin tozu gibi olacak, ve garba, ve şarka, ve şimale, ve cenuba yayılacaksın; ve yerin bütün kabileleri sende ve zürriyetinde mubarek kılınacaktır.

15. Ve işte, ben seninle beraberim, ve gireceğin her yerde seni tutacağım, ve seni bu diyara geri getireceğim; çünkü sana söylediğimi yapınciya kadar seni bırakmıyacağım.

16. Ve Yakub uykusundan uyanıp dedi: Gerçek RAB bu yerdedir; ve ben onu bilmedim.

17. Ve korkup dedi: Bu yer ne heybetli! Bu başka bir şey değil, ancak Allahın evidir, ve bu, göklerin kapısıdır.

18. Ve Yakub sabahlayın erken kalktı, ve başı altına koymuş olduğu taşı aldı, ve onu direk olarak dikti, ve tepesine zeytin yağı döktü.

19. Ve o yerin adını Beyt-el* koydu; fakat başlangıçta şehrin adı Luz idi.

20. Ve Yakub adak adayıp dedi: Eğer Allah benimle olursa, ve gitmekte olduğum bu yolda beni tutarsa, ve bana yemek için ekmek ve giymek için esvap verirse,

21. ve selâmetle babamın evine dönersem, o zaman RAB bana Allah olacak,

22. ve direk olarak diktiğim bu taş Allahın evi olacaktır, ve bana vereceğin her şeyin mutlaka ondalığını sana vereceğim.

**Allahın evi.*

BAP 29

VE Yakub yürüyüşüne koyuldu, ve şark oğullarının memleketine gitti.

2. Ve gördü, ve işte, kırdı bir kuyu, ve işte, orada, yanında üç koyun sürüsü yatmakta idi; çünkü sürüleri o kuyudan suvarırlardı; ve kuyunun ağzı üzerindeki taş büyüktü.

3. Ve oraya bütün sürüler toplanırlardı, ve taşı kuyunun ağzından yuvarlıyıp koyunları suvarırlardı, ve yine taşı kuyunun ağzı üzerine, yerine korlardı.

4. Ve Yakub onlara dedi: Ey kardeşlerim, neredensiniz?

5. Ve dediler: Biz Harandanız. Ve onlara dedi: Nahor oğlu Labanı tanır mısınız? Ve dediler: Tanırız. Ve onlara dedi: Selâmette midir?

6. Ve dediler: Selâmettedir, ve işte, kızı Rahel koyunlarla geliyor.

7. Ve dedi: İşte, daha akşama çok vakit var, sürülerin toplanma vakti değildir; koyunları suvarın, ve gidip otlatın.

8. Ve dediler: Bütün sürüler toplanıncıya, ve taş kuyunun ağzından yuvarlanıncıya kadar yapamayız; o zaman koyunları suvarırız.

9. Henüz onlarla söyleşmekte iken, Rahel babasının koyunları ile geldi; çünkü o çobandı.

10. Ve vaki oldu ki, Yakub dayısı Labanın kızı Raheli, ve dayısı Labanın koyunlarını gördüğü zaman, yaklaşıp taşı kuyunun ağzı üzerinden yuvarladı, ve dayısı Labanın koyunlarını suvardı.

11. Ve Yakub Raheli öptü, ve yüksek sesle ağladı.

12. Ve Yakub Rahele babasının akrabasından, ve Rebekanın oğlu olduğunu bildirdi; o da babasına koşup bildirdi.

13. Ve vaki oldu ki, Laban kızkardeşinin oğlu Yakubun haberini işitince, onu karşılamağa koştu, kendisini kucaklıyıp öptü, ve onu evine getirdi. Ve bütün bu şeyleri Labana anlattı.

14. Ve Laban ona dedi: Sen gerçek benim kemiğim ve etimsin. Ve onunla bir ay müddet oturdu.

15. Ve Laban Yakuba dedi: Kardeşim olduğun için meccanen mi hizmet edeceksin? Söyle bana, ücretin nedir?

16. Ve Labanın iki kızı vardı; büyüğünün adı Lea, ve küçüğünün adı Raheldi.

17. Ve Leanın gözleri zayıftı, ve Rahel güzel endamlı ve bakılışı güzeldi.

18. Ve Yakub Raheli sevdi, ve dedi: Küçük kızın Rahel için sana yedi sene hizmet ederim.

19. Ve Laban dedi: Onu sana vermek, onu başka bir adama vermemden iyidir; benimle kal.

20. Ve Yakub Rahel için yedi sene hizmet etti; ona olan sevgisinden dolayı gözünde bir kaç gün gibi idi.

21. Ve Yakub Labana dedi: Karımı ver, çünkü günlerim doldu, ve onun yanına gireyim.

22. Ve Laban o yerin bütün adamlarını topladı, ve bir ziyafet yaptı.

23. Ve vaki oldu ki, akşamlayın kızı Leayı alıp ona götürdü; ve onun yanına girdi.

24. Ve Laban cariyesi Zilpayı, kızı Leaya cariye olarak verdi.

25. Ve vaki oldu ki, sabahlayın, işte, o Lea idi. Ve Labana dedi: Bana yaptığın bu nedir? Senin yanında Rahel için hizmet etmedim mi? Öyle ise, beni niçin aldattın?

26. Ve Laban dedi: Küçük kızın büyüğünden evel vermek, bizim yerde böyle olmaz.

27. Bunun haftasını tamamla, ve yanımda edeceğin başka yedi sene daha hizmete karşılık, onu da sana veririz.

28. Ve Yakub öyle yaptı, ve onun haftasını tamamladı; ve kızı Raheli ona karı olarak verdi.

29. Ve Laban cariyesi Bilhayı, kızı Rahele cariyeye olarak verdi.
30. Ve Rahelin de yanına girdi, ve Raheli de Leadan ziyade sevdi, ve Labanın yanında başka yedi sene daha hizmet etti.
31. Ve RAB Leanın sevilmediğini gördü, ve onun rahmini açtı: fakat Rahel kısırdı.
32. Ve Lea gebe kalıp bir oğul doğurdu, ve onun adını Ruben* koydu; çünkü dedi: Çünkü RAB hakirliğimi gördü; çünkü kocam şimdi beni sevecek.
33. Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Sevilmediğimi RAB işittiği için bana bunu da verdi; ve onun adını Şimeon* koydu.
34. Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Şimdi bu defa kocam bana bağlanacak, çünkü ona üç oğul doğurdum; bunun için onun adı Levi* konuldu.
35. Ve yine gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu; ve dedi: Bu defa RABBE hamdedeceğim; bunun için onun adını Yahuda* koydu, ve doğurmaktan kaldı.
- *Bakın, bir oğul.*
- *İşitme.*
- *Bağlanma.*
- *Methedilmiş.*

BAP 30

- VE Rahel Yakuba çocuk doğurmadığını görünce, kızkardeşini kıskanıp Yakuba dedi: Bana çocuklar ver, yoksa ölürüm.
2. Ve Rahele karşı öfkesi alevlenip Yakub dedi: Ben rahmin semeresini senden esirgiden Allahın yerinde miyim?
3. Ve Rahel dedi: İşte, cariyem Bilha, onun yanına gir; ta ki, dizlerimin üzerinde doğursun da, ondan çocuklarım olsun.
4. Ve cariyesi Bilhayı karı olarak ona verdi; ve Yakub onun yanına girdi.
5. Ve Bilha gebe kaldı, ve Yakuba bir oğul doğurdu.
6. Ve Rahel dedi: Allah davamı gördü, ve sesimi de işitip bana bir oğul verdi; bunun için onun adını Dan* koydu.
7. Ve Rahelin cariyesi Bilha yine gebe kaldı, ve Yakuba ikinci bir oğul doğurdu.
8. Ve Rahel dedi: Kızkardeşimle gayet büyük güreşler yaptım, hem de yendim; ve onun adını Naftali* koydu.
- *Hükmetti.*
- *Güreşim.*
9. Ve Lea doğurmaktan kalmış olduğunu gördüğü zaman, cariyesi Zilpayı alıp onu Yakuba karı olarak verdi.
10. Ve Leanın cariyesi Zilpa Yakuba bir oğul doğurdu.
11. Ve Lea: Uğurlu! dedi, ve onun adını Gad* koydu.
12. Ve Leanın cariyesi Zilpa Yakuba ikinci bir oğul doğurdu.
13. Ve Lea dedi: Mutluyum! çünkü kızlar beni kutluyacaklar; ve onun adını Aşer* koydu.
- *Uğur.*
- *Mutlu.*
14. Ve Ruben buğday biçme günlerinde gitti, ve tarlada lüffah meyvaları buldu, ve onları anası Leaya getirdi. Ve Rahel Leaya dedi: Rica ederim, oğlunun lüffahlarından bana ver.
15. Ve ona dedi: Kocamı aldığın yetmiyor mu? oğlumun lüffahlarını da mı alacaksın? Ve Rahel dedi: Öyle ise, oğlunun lüffahlarına bedel bu gece seninle yatacak.
16. Ve Yakub akşamlayın kırdan geldi, ve Lea onu karşılamağa çıkıp dedi: Benim yanıma gireceksin; çünkü seni oğlumun lüffahları ile kiraladım. Ve o gece onunla yattı.

17. Ve Allah Leayı işitti, ve gebe kalıp Yakuba beşinci bir oğul doğurdu.
 18. Ve Lea dedi: Allah ücretimi verdi, çünkü cariyemi kocama verdim; ve onun adını İssakar* koydu.
 19. Lea yine gebe kalıp Yakuba altıncı bir oğul doğurdu.
 20. Ve Lea dedi: Allah bana iyi bir hediye verdi, şimdi kocam benimle oturacaktır; çünkü ona altı oğul doğurdum. Ve onun adını Zebulun* koydu.
 21. Ve sonra bir kız doğurup onun adını Dina koydu.
 22. Ve Allah Raheli hatırlıyıp onu işitti, ve onun rahmini açtı.
 23. Ve gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve dedi: Allah utancımı kaldırdı;
 24. ve onun adını Yusuf* koyup dedi: RAB bana bir oğul daha artırsın!
- **Satın alınmış.*
- **İkamet*
- **Artırsın.*
25. Ve vaki oldu ki, Rahel Yusufu doğurduktan sonra, Yakub Labana dedi: Beni gönder, yerime ve memleketime gideyim;
 26. kendileri için sana hizmet ettiğim karılarımı ve çocuklarımı ver de gideyim; çünkü sana etmiş olduğum hizmetimi sen bilirsin.
 27. Ve Laban ona dedi: Eğer şimdi senin gözünde lûtf buldumsa, kal; çünkü RABBİN senin yüzünden beni mubarek kılmış olduğunu keşfettim.
 28. Ve dedi: Ücretini bana tayin et de vereyim.
 29. Ve ona dedi: Sana nasıl hizmet ettiğimi, sürülerin benimle ne olduklarını sen bilirsin.
 30. Çünkü benden evel senin malın az idi ve ziyadesile çoğaldı; ve RAB benim gelişimle seni mubarek kıldı: ve şimdi ben de kendi evim için ne vakit çalışacağım?
 31. Ve dedi: Sana ne vereyim? Ve Yakub dedi: Bana bir şey vermiyeceksin; eğer bana şunu yaparsan, yine senin sürünü güderim ve beklerim.
 32. Bugün bütün senin sürün içinden geçerek her noktalı ve benekli olanı, ve koyunlar arasında her siyah koyunu, ve keçilerde benekli ve noktalı olanları ayıracağım, ve ücretim bu olur.
 33. Bundan sonra senin önünde bulunacak ücretim için geldiğin zaman, doğruluğum benim hakkımda şahadet edecektir; yanımda keçiler arasında noktalı ve benekli, ve koyunlar arasında siyah olmyanların her biri çalınmış sayılacaktır.
 34. Ve Laban dedi: İşte, senin sözün gibi olsun.
 35. Ve o gün çizgili ve benekli ergeçleri, ve bütün noktalı ve benekli keçileri, ve kendisinde beyaz olan her birini, ve koyunlar arasında bütün siyahları ayırdı, ve oğullarının eline verdi;
 36. ve kendisiyle Yakub arasında üç günlük yol bıraktı; ve Yakub Labanın baki sürüsünü güdüyordu.
 37. Ve Yakub kendisi için kavak ve badem ve çınar ağaçlarından taze çubuklar aldı; ve üzerlerinden kabuğu soyup çubuklardaki ak rengi meydana çıkararak çizgiler yaptı.
 38. Ve kabuğunu soymuş olduğu çubukları sürülerin içmek için geldikleri oluklara, su teknelerine, sürünün önüne koydu; ve içmek için geldikleri zaman kızışırlardı.
 39. Ve çubukların önünde sürüler kızışırlardı, ve sürüler çizgili, noktalı ve benekli doğarlardı.
 40. Ve Yakub kuzuları ayırırdı, ve sürülerinin yüzlerini Labanın sürüsünde olan bütün çizgili ve bütün siyahlara doğru koyardı; ve kendi sürülerini ayrıca koydu, ve onları Labanın sürüsüne koymadı.
 41. Ve vaki oldu ki, sürünün daha kuvvetlileri kızıştıkları zaman, çubuklar arasında kızıışsınlar diye Yakub oluklara, sürünün gözleri önüne çubukları koyardı;
 42. fakat sürü zayıf olduğu zaman koymazdı, ve böylece daha zayıf olanlar Labanın, ve daha kuvvetli olanlar Yakubundular.
 43. Ve bu adam pek çok büyüdü, ve bir çok sürüleri, ve cariyeleri, ve köleleri, ve develeri ve eşekleri oldu.

BAP 31

VE: Yakub babamıza ait olan her şeyi aldı; ve bütün bu serveti babamıza ait olan şeylerden yaptı, diyen Laban oğullarının sözlerini Yakub işitti.

2. Ve Yakub Labanın yüzünü gördü, ve işte kendisine karşı evelce olduğu gibi değildi.

3. Ve RAB Yakuba dedi: Babalarının memleketine ve akrabaların yanına dön, ve ben seninle beraber olacağım.

4. Ve Yakub gönderip Raheli ve Leayı kıra, sürüsünün yanına çağırdı,

5. ve onlara dedi: Ben babanızın yüzünü görüyorum, o bana karşı evelce olduğu gibi değil, fakat babamın Allahı benimle beraber olmuştur.

6. Ve siz bilirsiniz ki, babanıza bütün kuvvetimle hizmet ettim.

7. Ve babanız beni aldattı, ve ücretimi on defa değiştirdi, fakat Allah bana kötülük etmeğe onu bırakmadı.

8. Benekliiler senin ücretin olacak dedikçe, bütün sürü benekli doğurdu: Senin ücretin çizgililer olacak dedikçe, bütün sürü çizgili doğurdu.

9. Ve Allah babanızın davalarını almış ve bana vermiştir.

10. Ve vaki oldu ki, sürünün kızıştığı vakitte gözlerimi kaldırdım, ve rüyada gördüm, ve işte, sürüye aşan ergeçler çizgili, noktalı, ve kırçıl idiler.

11. Ve Allahın meleği rüyada bana dedi: Yakub, ve: İşte ben, dedim.

12. Ve dedi: Şimdi gözlerini kaldırıp gör, sürü üzerine aşan bütün ergeçler çizgili, noktalı, ve kırçıldılar, çünkü Labanın sana yapmakta olduğu bütün şeyleri gördüm.

13. Ben Beyt-elin Allahıyım; orada bir direk meshettin, orada bana bir adak adadın; şimdi kalk, bu diyardan çık, ve doğduğun diyara dön.

14. Ve Rahelle Lea cevap verip ona dediler: Babamızın evinde artık hissemiz ve mirasımız var mı?

15. Ona yabancı sayılmıyor muyuz? çünkü bizi sattı, ve bedelimizi de tamamile yedi.

16. Çünkü Allahın babamızdan aldığı bütün o servet bizim ve çocuklarımızındır, ve şimdi Allahın sana söylediğinin hepsini yap.

17. Ve Yakub kalktı, ve çocukları ile karılarını develere bindirdi;

18. ve bütün davalarını, topladığı bütün mallarını, Paddan-aramda toplamış olduğu kazanç davalarını, Kenân diyarına, babası İshakın yanına gitmek üzre sürdü.

19. Ve Laban koyunlarını kırkmağa gitmişti, ve Rahel babasına ait olan Terafimi çaldı.

20. Ve Yakub kaçtığını bildirmemekle Aramî Labandan gizlice sıvıştı.

21. Böylece bütün kendisine ait olan şeylerle kaçtı; ve kalkıp Irmağı geçti, ve Gilead dağına yöneldi.

22. Ve Yakubun kaçmış olduğu, üçüncü gün Labana bildirildi.

23. Ve kardeşlerini kendisile beraber alıp yedi gün yol onun arkasına düştü; ve Gilead dağında kendisine yetişti.

24. Ve Allah gece ruyasında Aramî Labana gelip ona dedi: Kendini sakın, Yakuba ne iyi ne kötü bir şey söylemiyesin.

25. Ve Laban Yakuba yetişti. Ve Yakub çadırını dağda kurmuştu; ve Laban kardeşleriyle Gilead dağında çadır kurdu.

26. Ve Laban Yakuba dedi: Yaptığın nedir? benden gizlice sıvıştın, ve kızlarımı harp esirleri gibi götürdün.

27. Niçin gizlice kaçtın, ve benden gizlice sıvıştın, ve bana bildirmedi ki, seni sevinçle, ve terennümlerle, tefle ve çenkle göndereyim,

28. ve beni çocuklarımla kızlarımı öpmeğe bırakmadın? şimdi akılsızca davrandın.

29. Size kötülük etmek elimdedir, fakat babanızın Allahı dün gece bana söyleyip dedi: Kendini sakın, Yakuba ne iyi ne kötü bir şey söylemiyesin.
30. Ve şimdi, babanın evini şiddetle özlediğin için çıkıp gittin; niçin ilâhlarımı çaldın?
31. Ve Yakub cevap verip Labana dedi: Çünkü korktum; çünkü, belki kızlarını zorla benden alırsın, dedim.
32. İlâhlarını kimin yanında bulursan, o yaşamıyacaktır; yanımda nen varsa, kardeşlerimizin karşısında sen kendin muayene et ve al. Çünkü Yakub Rahelin onları çaldığını bilmiyordu.
33. Ve Laban Yakubun çadırına, ve Leanın çadırına, ve iki cariyenin çadırına girdi, ve onları bulmadı. Ve Leanın çadırından çıkıp Rahelin çadırına girdi.
34. Ve Rahel Terafimi almış ve onları devenin semeri içine koymuştu, ve üzerlerine oturmıştu. Ve Laban bütün çadırı yokladı fakat onları bulmadı.
35. Ve babasına dedi: Huzurunda kalkamadığımdan dolayı efendim öfkelenmesin; çünkü kadınların âdeti üzerimdedir. Ve o araştırdı, fakat Terafimi bulmadı.
36. Ve Yakub öfkelenip Labanla çekişti, ve Yakub cevap verip Labana dedi: Günahım nedir? suçum ne, ki, hararetle arkama düştün?
37. Bütün eşyayı yokladın da, senin bütün ev eşyandan ne buldun? Onu kardeşlerimin ve kendi kardeşlerinin önüne koy, ve ikimizin arasında hüküm versinler.
38. Yirmi yıldır senin yanında bulundum, koyunların ve keçilerin yavrularını düşürmediler, ve sürülerinin koçlarını yemedim.
39. Vahşi hayvanların yırttığını sana getirmezdin; zararını ben çekerdim, gerek gündüzün çalınmış olanı, gerek geceleyin çalınmış olanı benim elimden talep ederdin.
40. Böyle idim; gündüz kuraklık ve geceleyin kırağı beni yiyip bitirdi; ve uykum gözlerimden kaçardı.
41. Yirmi yıldır senin evinde idim; iki kızın için on dört yıl, ve sürün için altı yıl sana hizmet ettim; ve on defa ücretimi değiştirdin.
42. Babamın Allahı, İbrahimin Allahı ve İshakın Korktuğu benimle beraber olmasaydı, şimdi mutlaka beni boş gönderirdin. Allah düşkünlüğümü ve ellerimin emeğini gördü, ve dün gece seni azarladı.
43. Ve Laban cevap verip Yakuba dedi: Kızlar benim kızlarım, ve çocuklar benim çocuklarım, ve sürüler benim sürülerim, ve senin gördüğün her şey benimdir, ve bugün kızlarıma yahut onların doğurdukları çocuklara ne yapabilirim?
44. Ve şimdi gel, ben ve sen ahdedelim; ve seninle benim aramızda şahit olsun.
45. Ve Yakub bir taş alıp onu direk olarak dikti.
46. Ve Yakub kardeşlerine: Taş toplayın, dedi; ve taşlar alıp bir yığın yaptılar, ve orada, yığının yanında yemek yediler.
47. Ve Laban onun adını Yegar-sahaduta* koydu; ve Yakub onun adını Galed koydu.
48. Ve Laban dedi: Bu yığın bugün seninle benim aramızda şahittir. Bunun için adı Galed,*
49. ve Mitspa konuldu, çünkü dedi: Birbirimizi gözden kaybettiğimiz zaman, RAB seninle benim aramızda gözcü olsun.
50. Eğer kızlarımı incitirsen, ve eğer kızlarımla üzerine karı alırsan, seninle benim aramızda adam yok; bak, seninle benim aramızda Allah şahittir.
51. Ve Laban Yakuba dedi: İşte, bu yığın, ve işte, seninle benim aramızda diktiğim direk!
52. Bu yığın şahit olsun, ve direk şahit olsun ki, kötülük için senin tarafına ben bu yığını geçmiyeceğim, ve sen benim tarafıma bu yığını ve bu direği geçmiyeceksin.
53. İbrahimin Allahı ve Nahorun Allahı, babalarının Allahı aramızda hükmetsin. Ve Yakub babası İshakın Korktuğunun hakkı için yemin etti.
54. Ve Yakub dağda kurban kesti, ve kardeşlerini ekmek yemeğe çağırdı, ve ekmeği yediler ve dağda gecelediler.
55. Ve Laban sabahlayın erken kalktı, ve oğullarını ve kızlarını öptü, ve onları mubarek kıldı, ve Laban gidip kendi yerine döndü.

*Arami dilinde, *Şehadet taşı*.

*İbrani dilinde, *Şehadet taşı*.

BAP 32

VE Yakub yoluna gitti, ve Allahın melekleri ona rast geldiler.

2. Ve Yakub onları görünce, dedi: Bu Allahın ordusudur; ve o yerin adını Mahanaim* koydu.

*İki ordu, yahut, Bölükler.

3. Ve Yakub kendi önünce Edom kırina, Seir diyarına, kardeşi Esava haberciler gönderdi.

4. Ve onlara emredip dedi: Efendim Esava diyeceksiniz: Kulun Yakub böyle diyor: Labanın yanında misafir oldum, ve şimdiye kadar kaldım;

5. öküzlerim, ve eşeklerim, ve sürülerim, ve kölelerim, ve cariyelerim oldu; ve gözünde lûtf bulayım diye efendime haber vermek için gönderdim.

6. Ve haberciler Yakuba dönüp dediler: Kardeşinin, Esavın yanına vardık, ve seni karşılamak için de geliyor, ve kendisinin yanında dört yüz kişi var.

7. Ve Yakub çok korktu ve sıkıldı; ve kendi yanında olan halkı, ve sürüleri, ve sığırları, ve develeri iki bölüğe ayırdı,

8. ve dedi: Eğer Esav bir bölüğe gelir ve onu vurursa, geri kalan bölük kurtulur.

9. Ve Yakub dedi: Ey babam İbrahimin Allahı, ve babam İshakın Allahı RAB, sen ki, bana: Memleketine ve akrabanın yanına dön, ve sana iyilik edeceğim, dedin,

10. kuluna yaptığın bütün inayetlere ve bütün hakikate lâıyk değilim; çünkü bu Erdeni değneğimle geçtim, ve şimdi iki ordu oldum.

11. Niyaz ederim, beni kardeşimin elinden, Esavın elinden kurtar, çünkü gelip beni, çocuklarla anayı vurmasın diye ondan korkuyorum.

12. Ve sen dedin: Mutlaka sana iyilik edeceğim; ve senin zürriyetini çokluğundan sayılmıyan deniz kumu gibi yapacağım.

13. Ve o geceyi orada geçirdi, ve kendisile gelmiş olandan, kardeşi Esava hediye olarak

14. iki yüz keçi ve yirmi ergeç, iki yüz koyun ve yirmi koç,

15. yavruları ile otuz emzikli deve, kırk inek ve on boğa, yirmi dişi eşek ve on sığa aldı.

16. Ve sürüleri ayrı ayrı kölelerinin eline verdi, ve kölelerine dedi: Önüme geçin, ve sürü ile sürü arasında yer bırakın.

17. Ve birincisine emredip dedi: Kardeşim Esav sana rast geldiği zaman, sana: Kiminsin? ve nereye gidiyorsun? ve bu önünde olanlar kimindir? diye sorunca,

18. o zaman diyeceksin: Kulun Yakubundur; bu efendim Esava gönderilmiş hediyedir; işte, kendisi de bizim arkamızdadır.

19. Ve ikincisine de, üçüncüsüne de, ve sürülerin arkasından gidenlerin hepsine de emredip dedi: Esavı bulduğunuz zaman, bu söze göre söyleyeceksiniz;

20. ve diyeceksiniz: İşte, kulun Yakub da arkamızdadır. Çünkü dedi: Onu önümden giden hediye ile yatıştırırım, ve ondan sonra onun yüzünü görürüm, belki beni kabul eder.

21. Ve hediye kendisinden ileri geçti; ve kendisi o geceyi bölükte geçirdi.

22. Ve o gece kalkıp iki karısını, ve iki cariyesini, ve on bir çocuğunu aldı, ve Yabbok geçidini geçti.

23. Ve onları alıp çayı geçirdi, kendisine ait olan şeyleri de geçirdi.

24. Ve Yakub yalnız başına kaldı; ve seher sökünciye kadar, bir adam onunla güreşti.

25. Ve onu yenmediğini görünce, uyluğunun başına dokundu, ve onunla güreşirken Yakubun uyluk başı incidi.

26. Ve dedi: Bırak gideyim, çünkü seher vakti oluyor. Ve dedi: Beni mubarek kılmadıkça seni bırakmam.

27. Ve ona dedi: Adın nedir? Ve o dedi: Yakub.
28. Ve dedi: Artık sana Yakub değil, ancak İsrail* denilecek; çünkü Allah ile ve insanlarla uğraşıp yendin.
29. Ve Yakub sorup dedi: Rica ederim, adını bildir. Ve dedi: Adımı niçin soruyorsun? Ve orada onu mubarek kıldı.
30. Ve Yakub o yerin adını Peniel* koydu; çünkü: Allahı yüz yüze gördüm, ve canım sağ kaldı, dedi.
31. Ve Penueli geçtiği zaman, güneş üzerine doğdu, ve uyluğu üzerinde aksıyordu.
32. Bunun için bugüne kadar İsrail oğulları uyluk başı üzerindeki kalça adalesini yemezler; çünkü Yakubun uyluk başına kalça adalesine dokundu.
*Allahla uğraşan, yahut, Allah uğraşır.
*Allahın yüzü

BAP 33

- VE Yakub gözlerini kaldırıp gördü, ve işte, Esav ve onunla beraber dört yüz kişi geliyordu. Ve çocukları Leaya, ve Rahele, ve iki cariyeye taksim etti.
2. Ve cariyelerle onların çocuklarını öne, ve Leayı ve onun çocuklarını arkaya, ve Rahelle Yusufu en arkaya koydu.
3. Ve kendisi onların önüne geçti, ve kardeşine yaklaşıncıya kadar yedi defa yere eğildi.
4. Ve Esav onu karşılamak için koştu, ve onu kucakladı, ve onun boynuna düşüp onu öptü; ve ağlaştılar.
5. Ve gözlerini kaldırıp kadınları ve çocukları gördü; ve dedi: Bunlar senin nendir? Ve dedi: Senin kuluna Allahın lûtfettiği çocuklardır.
6. Ve cariyelerle çocukları yaklaştılar ve eğildiler.
7. Ve Lea da çocukları ile yaklaştı, ve eğildiler; ve sonra Yusufu Rahel yaklaştı, ve eğildiler.
8. Ve dedi: Rast geldiğim bütün bu ordu ile muradın nedir? Ve dedi: Efendimin gözünde lûtuf bulmak içindir.
9. Ve Esav dedi: Bende çok var, kardeşim; sende olan senin olsun.
10. Ve Yakub dedi: Hayır, rica ederim, eğer şimdi gözünde lûtuf buldumsa, elimden hediyesi alırsın; çünkü senin yüzünü Allahın yüzünü görür gibi gördüm, ve benden razı oldun.
11. Rica ederim, sana getirilen hediyesi al, çünkü Allah bana lûtfetti, ve çünkü bende her şey var. Ve onu zorladı, ve aldı.
12. Ve dedi: Göç edip gidelim, ve ben senin önünden gideceğim.
13. Ve ona dedi: Efendim bilir ki, çocuklar naziktir, ve yanımda olan koyunlar ve sığırlar emziklidir; ve onları bir gün fazla sürerlerse, bütün sürüler ölür.
14. Rica ederim, efendim kulundan ileri geçsin, ve ben efendime, Seire varıncıya kadar önümde olan davarın ayağına göre, çocukların ayağına göre yavaş süreceğim.
15. Ve Esav dedi: Şimdi benimle beraber olan halktan senin yanına bırakayım. Ve dedi: Bu niçin? Efendimin gözünde lûtuf bulayım.
16. Ve Esav o günde yoluna, Seire döndü.
17. Ve Yakub Sukkota göç etti, ve kendisine ev bina etti, ve hayvanlarına ağıllar yaptı; onun için bu yerin adına Sukkot* denilir.
*Ağıllar.
18. Ve Yakub Paddan-aramdan geldiği zaman, Kenân diyarında Şekem şehrine selâmetle vardı, ve şehrin önünde kondu.
19. Ve çadırını kurduğu tarla parçasını Şekemin babası Hamor oğullarının elinden yüz parça gümüşe satın aldı.

20. Ve orada bir mezbah kurup onun adını El-Elohe-İsrail* koydu.

**Allah, İsrailin Allahı.*

BAP 34

VE Leanın Yakuba doğurmuş olduğu kızı Dina, memleketin kızlarını görmek için çıktı.

2. Memleketin beyi Hivîlerden Hamorun oğlu Şekem onu gördü, ve onu alıp kendisile yattı, ve onu alçalttı.

3. Ve Yakubun kızı Dinaya gönül verdi, ve genç kadını sevdi, ve genç kadının yüreğine hitap etti.

4. Ve Şekem babası Hamora: Bu kızı bana karı olarak al, diye söyledi.

5. Ve Yakub, kızı Dinayı murdar ettiğini işitti, ve oğulları onun davarları ile kırdı idiler; ve Yakub onlar gelinciye kadar sustu.

6. Ve Şekemin babası Hamor Yakubla konuşmak için onun yanına çıktı.

7. Ve Yakubun oğulları işitince, kırdan geldiler, ve bu adamlar kederlenip çok kızdılar, çünkü Yakubun kızı ile yatmakla İsrailde çirkin olanı yaptı; ve böyle iş olmaz.

8. Ve Hamor onlarla söyleşip dedi: Oğlum Şekem kızınızı özliyor; rica ederim, onu kendisine karı olarak verin.

9. Ve bizimle hısımlar olun; kızlarınızı bize verin, ve kızlarımızı kendinize alın.

10. Ve bizimle otursunuz, ve memleket önünüzdendir; oturun, ve onda ticaret edin, ve mülk sahibi olun.

11. Ve Şekem kızın babası ile kardeşlerine dedi: Gözünüzde lûtf bulayım, bana ne dersiniz onu veririm.

12. Benden çok fazla ağırlık ve hediye isteyin, ve bana söyleyeceğinize göre veririm; ancak genç kadını karı olarak bana verin.

13. Ve Yakubun oğulları Şekeme ve babası Hamora hile ile cevap verip söylediler, çünkü kızkardeşlerini, Dinayı, murdar etmişti,

14. ve onlara dediler: Kızkardeşimizi sünnetli olmıyan bir adama vermek, bu şeyi yapamayız, bu bize utanç olur.

15. Ancak bu şartla size razı oluruz; bütün erkekleriniz sünnet edilip bizim gibi olursanız,

16. o zaman kızlarımızı size veririz, ve kızlarınızı kendimize alırsınız, ve sizinle otururuz ve bir kavim oluruz.

17. Ve eğer bizi dinlemez ve sünnet olmazsanız, kızımızı alır gideriz.

18. Ve onların sözleri Hamorun gözünde, ve Hamorun oğlu Şekemin gözünde iyi idi.

19. Ve genç adam o şeyi yapmakta gecikmedi, çünkü Yakubun kızını çok beğenmişti, ve kendisi babasının evinde hepsinden itibarlı idi.

20. Ve Hamor ve oğlu Şekem şehirlerinin kapısına geldiler, ve şehirlerinin adamlarına söyleyip dediler:

21. Bu adamlar bizimle selâmet üzredirler; ve memlekette otursunlar, ve onda ticaret etsinler; ve işte, memleket onlar için kâfi derecede geniştir; onların kızlarını karı olarak kendimize alalım, ve kızlarımızı onlara verelim.

22. Bu adamlar bir kavim olmak üzre bizimle oturmak için ancak bu şartla, onlar sünnetli oldukları gibi aramızda her erkek sünnet edilirse, razı oluyolar.

23. Onların sürüleri ve onların malları ve bütün hayvanları bizim olmaz mı? Ancak bunlara razı olalım, ve bizimle beraber otururlar.

24. Ve şehrinin kapısından bütün çıkanlar Hamoru ve oğlu Şekemi dinlediler; ve şehrinin kapısından bütün çıkanlar, bütün erkekler, sünnet oldular.

25. Ve üçüncü günde vaki oldu ki, onlar sızı çekmekte iken, Yakubun iki oğlu, Dinanın

kardeşleri Şimeon ve Levi, her biri kılıcını alıp korkusuz şehre girdiler, ve bütün erkekleri öldürdüler.

26. Ve Hamoru ve oğlu Şekemi kılıçtan geçirdiler, ve Dinayı Şekemin evinden alıp çıktılar.

27. Yakubun oğulları maktuller üzerine geldiler, ve şehri yağma ettiler; çünkü kızkardeşlerini murdar etmişlerdi.

28. Onların koyunlarını ve sığırlarını ve eşeklerini, ve şehirde olanı ve kırdaki olanı aldılar;

29. ve bütün mallarını, ve bütün çocuklarını ve kadınlarını ele geçirdiler, onları ve evde olan her şeyi yağma ettiler.

30. Ve Yakub Şimeon ve Leviye dedi: Memlekette oturan Kenânlılar ve Perizzîler arasında beni iğrenç ederek derde soktunuz; ve ben sayıca azım, bana karşı toplanıp beni vuracaklar; ve evimle beraber ben helâk olacağım.

31. Ve dediler: Kızkardeşimize bir fahişeye olduğu gibi davranmalı mıydı?

BAP 35

VE Allah Yakuba dedi: Kalk, Beytele çık, ve orada otur; ve kardeşin Esavın yüzünden kaçtığın zaman sana görünen Allaha orada bir mezbah yap.

2. Ve Yakub evine ve kendisile beraber olanların hepsine dedi: Aranızda olan yabancı ilâhları atın, ve kendinizi tathir edip esvabınızı değiştirin;

3. ve kalkalım, Beyt-ele çıkalım, ve sıkıntımın gününde bana cevap veren, ve gittiğim yolda benimle beraber olan Allaha orada bir mezbah yapacağım.

4. Ve ellerinde olan bütün yabancı ilâhları, ve kulaklarındaki küpeleri Yakuba verdiler, ve Yakub onları Şekemin yanında olan meşe ağacı altına gömdü.

5. Ve göç ettiler, ve Allah dehşeti çevrelerindeki şehirlerin üzerinde idi, ve Yakub oğullarının ardına düşmediler.

6. Ve Yakub yanında olan bütün halk ile Kenân diyarındaki Luza (o Beyt-eldir) geldi.

7. Ve orada bir mezbah yapıp o yerin adını El-Beyt-el* koydu, çünkü kardeşinin yüzünden kaçtığı zaman, Allah orada kendisine görünmüştü.

**Beyt-elin Allahı.*

8. Ve Rebekanın dadısı Debora öldü, ve Beyt-elin alt tarafındaki meşe altında gömüldü; onun adı Allon-bakut* konuldu.

**Anlayış meşesi.*

9. Ve Paddan-aramdan geldiği zaman, Yakuba Allah yine göründü, ve onu mubarek kıldı.

10. Ve Allah ona dedi: Senin adın Yakubdur; artık adın Yakub çağırılmıyacak, fakat adın İsrail olacaktır; ve onun adını İsrail koydu.

11. Ve Allah ona dedi: Ben Kadîr Allahım; semereli ol ve çoğal; senden bir millet ve milletler cümhuru olacak, ve senin sulbünden kırıllar çıkacak;

12. ve İbrahime ve İshaka verdiğim diyarı sana vereceğim, ve senden sonra diyarı senin zürriyetine vereceğim.

13. Ve Allah onunla konuştuğu yerde, onun yanından yukarı çıktı.

14. Ve Yakub onunla konuştuğu yerde bir direk, bir taş direk, dikti; ve üzerine dökülen takdime serpti, ve üzerine yağ döktü.

15. Ve Yakub Allahın kendisile konuştuğu yerin adını Beyt-el koydu.

16. Ve Beyt-elden göç ettiler; ve Efrata varmak için daha bir az mesafe vardı; ve Rahel doğurdu, ve doğurmasında çok ağrı çekti.

17. Ve vaki oldu ki, doğurmasında çok ağrı çektiği zaman, ebe ona dedi: Korkma; çünkü bu da sana bir oğuldur.

18. Ve vaki oldu ki, can verirken (çünkü öldü), onun adını Ben-oni* koydu; fakat babası onun

adını Benyamin* koydu.

19. Ve Rahel öldü, ve Efrat yolunda gömüldü (o Beyt-lehemdir).

20. Ve Yakub onun kabri üzerine bir taş dikti; o, bugüne kadar Rahelin mezar taşıdır.

21. Ve İsrail göç etti, ve Eder kulesinin ötesinde çadırını kurdu.

22. Ve vaki oldu ki, İsrail bu diyarda otururken, Ruben gidip babasının cariyesi Bilha ile yattı, ve İsrail işitti.

**Kederimin oğlu.*

**Sağ elin oğlu.*

23. Ve Yakubun on iki oğlu vardı; Leanın oğulları: Yakubun ilki olan Ruben, ve Şimeon, ve Levi, ve Yahuda, ve İssakar, ve Zebulun;

24. Rahelin oğulları: Yusuf ve Benyamin;

25. ve Rahelin cariyesi Bilhanın oğulları: Dan ve Naftali;

26. ve Leanın cariyesi Zilpanın oğulları: Gad ve Aşerdir; Paddan-aramda doğmuş olan Yakubun oğulları bunlardır.

27. Ve Yakub Mamreye, İbrahim ve İshakın misafir olduğu Kiryat-arbaya (o Hebrondur), babası İshaka geldi.

28. Ve İshakın günleri yüz seksen yıl oldu.

29. Ve İshak kocamış, ve günlere doymuş olarak son soluğu verip öldü, ve kavmına katıldı; ve oğulları Esav ve Yakub onu gömdüler.

BAP 36

VE Esavın (o Edomdur) zürriyeti şunlardır:

2. Esav karılarını Kenân kızlarından, Hittî Elonun kızı Adayı, ve Hivî Tsibeeonun kızı, Ananın kızı Oholibamayı,

3. ve Nebayotun kızkardeşi, İsmailin kızı Basematı aldı.

4. Ve Ada, Esava Elifazı doğurdu; ve Basemat, Reueli doğurdu;

5. ve Oholibama, Yeuşu ve Yalamı ve Korahı doğurdu; Esavın oğulları bunlardır, ona Kenân diyarında doğdular.

6. Ve Esav karılarını, ve oğullarını, ve kızlarını, ve evinin bütün canlarını, ve davarını, ve bütün hayvanlarını, ve Kenân diyarında kazanmış olduğu bütün mallarını aldı; ve kardeşi Yakubun yanından bir diyara gitti.

7. Çünkü kazandıkları şeyler birlikte oturmak için pek çoktu; ve onların gurbet diyarı davarlarının yüzünden kendilerini taşıyamıyordu.

8. Ve Esav, Seir dağında oturdu; Esav Edomdur.

9. Ve Seir dağında, Edomluların babası Esavın zürriyeti şunlardır;

10. Esavın oğullarının adları şunlardır: Esavın karısı Adanın oğlu Elifaz, Esavın karısı Basematın oğlu Reuel.

11. Ve Elifazın oğulları, Teman, Omar, Tsefo, ve Gatam, ve Kenazdır.

12. Ve Timna, Esavın oğlu Elifaza cariyeye idi; ve Elifaza Amaleki doğurdu; Esavın karısı Adanın oğulları bunlardır.

13. Ve Reuelin oğulları şunlardır: Nahat, ve Zerah, Şamma, ve Mizza; bunlar Esavın karısı Basematın oğullarıdır.

14. Tsibeeonun kızı, Ananın kızı olan Esavın karısı Oholibamanın oğulları şunlardır: ve Esava Yeuşu, ve Yalamı, ve Korahı doğurdu.

15. Esav oğullarının emîrleri şunlardır: Esavın ilk oğlu Elifazın oğulları: Emîr Teman, emîr Omar, emîr Tsefo, emîr Kenaz,

16. emîr Korah, emîr Gatam, emîr Amalek; Edom diyarında Elifazdan olan emîrler bunlardır;

bunlar Adanın oğullarıdır.

17. Ve Esavın oğlu Reuelin oğulları şunlardır: Emîr Nahat, emîr Zerah, emîr Şamma, emîr Mizza; Edom diyarında Reuelden olan emîrler bunlardır; bunlar Esavın karısı Basematın oğullarıdır.

18. Ve Esavın karısı Oholibamanın oğulları şunlardır: Emîr Yeuş, emîr Yalam, emîr Korah; bunlar Ananın kızı olan Esavın karısı Oholibamadan olan emîrlerdir.

19. Esavın oğulları bunlardır, o Edomdur; ve bunlar onların emîrleridir.

20. Horî Seirin oğulları, memlekette oturanlar, şunlardır: Lotan ve Şobal ve Tsibea ve Ana,

21. ve Dişon ve Etser ve Dişan; Edom diyarında Seirin oğulları, Horîlerden olan emîrler bunlardır.

22. Ve Lotanın oğulları Horî ve Hemandır; ve Lotanın kızkardeşi Timnadır.

23. Ve Şobalın oğulları şunlardır: Alvan ve Manahat ve Ebal, Şefo ve Onam.

24. Ve Tsibeonun oğulları şunlardır: Ayya ve Ana; babası Tsibeonun eşeklerini güderken, çölde sıcak su kaynakları bulan Ana budur.

25. Ananın çocukları şunlardır: Dişon ve Ananın kızı Oholibama.

26. Ve Dişonun oğulları şunlardır: Hemdan ve Eşban ve İtran ve Keran.

27. Etserin oğulları şunlardır: Bilhan ve Zaavan ve Akan.

28. Dişanın oğulları şunlardır: Uts ve Aran.

29. Horîlerden olan emîrler şunlardır: Emîr Lotan, emîr Şobal, emîr Tsibea, emîr Ana,

30. emîr Dişon, emîr Etser, emîr Dişan; Seir diyarındaki emîrlere göre Horîlerden olan emîrler bunlardır.

31. İsrail oğulları üzerine bir kiral kiralılık etmeden önce, Edom diyarında kiralılık eden kırıllar şunlardır.

32. Edomda Beorun oğlu Bela kiral oldu; ve şehrinin adı Dinhaba idi.

33. Bela öldü, ve onun yerine Botsralı Zerahın oğlu Yobab kiral oldu.

34. Yobab öldü, ve onun yerine Temanîlerin diyarından Huşam kiral oldu.

35. Huşam öldü, ve Moab kıyısında Midyanı vuran Bedad oğlu Hadad onun yerine kiral oldu; ve şehrinin adı Avit idi.

36. Hadad öldü, ve onun yerine Masrekalı Samla kiral oldu.

37. Samla öldü, ve onun yerine Irmak kenarındaki Rehobottan olan Şaul kiral oldu.

38. Şaul öldü, onun yerine Akborun oğlu Baal-hanan kiral oldu.

39. Ve Akborun oğlu Baal-hanan öldü, ve onun yerine Hadar kiral oldu; ve şehrinin adı Pau idi; ve karısının adı, Me-zahabın kızı, Matredin kızı Mehetabel idi.

40. Esavdan olan emîrlerin adları, ailelerine göre, yerlerine göre, adları ile şunlardır: Emîr Timna, emîr Alva, emîr Yetet,

41. emîr Oholibama, emîr Ela, emîr Pinon,

42. emîr Kenaz, emîr Teman, emîr Mibtsar,

43. emîr Magdiel, emîr İram; mülkleri olan diyarda oturdukları yerlere göre Edom emîrleri bunlardır. Edomluların babası Esav budur.

BAP 37

VE Yakub babasının gurbet diyarında, Kenân diyarında, oturdu.

2. Yakubun zürriyetleri bunlardır. Yusuf on yedi yaşında olarak kardeşleriyle beraber sürüyü gütmekte idi; ve o, genç olup babasının karıları Bilhanın ve Zilpanın oğulları ile beraberdi; ve Yusuf onların fena sözlerini babalarına getirdi.

3. Ve İsrail Yusufu bütün oğullarından ziyade severdi, çünkü o ihtiyarlığının oğlu idi; ve ona alaca entari yaptı.

4. Ve babalarının bütün kardeşlerinden ziyade onu sevdiğini kardeşleri gördüler; ve ondan nefret ettiler, ve ona tatlı söz söyleyemezlerdi.
5. Ve Yusuf ruya görüp kardeşlerine bildirdi, ve ondan daha ziyade nefret ettiler.
6. Ve onlara dedi: Rica ederim, gördüğüm bu ruyayı dinleyin;
7. İşte, tarlanın ortasında biz demetler bağlıyorduk, ve işte, benim demetim kalktı ve dikildi, ve işte, sizin demetleriniz etrafını kuşatıp benim demetime iğildiler.
8. Ve kardeşleri ona dediler: Gerçek üzerimize kıral mı olacaksın? yahut gerçek üzerimizde hüküm mü süreceksin? Ve ruyalarından ve sözlerinden dolayı ondan daha ziyade nefret ettiler.
9. Ve yine başka ruya gördü, ve onu kardeşlerine anlatıp dedi: İşte, bir ruya daha gördüm; ve işte, güneş ve ay ve on bir yıldız bana iğildiler.
10. Ve babasına ve kardeşlerine anlattı; ve babası onu azarlıyıp kendisine dedi: Bu gördüğün ruya nedir? Gerçek ben ve anan ve kardeşlerin yere kadar sana iğilmek için mi geleceğiz?
11. Ve kardeşleri onu kıskandılar; fakat babası bu sözü yüreğinde tuttu.
12. Ve kardeşleri babalarının sürüsünü Şekemde gütmek için gittiler.
13. Ve İsrail Yusuf'a dedi: Kardeşlerin sürüyü Şekemde gütmüyorlar mı? gel de seni onların yanına göndereyim. Ve ona dedi: İşte ben.
14. Ve ona dedi: Git, bak, kardeşlerin iyi mi, ve sürü iyi mi? ve bana haber getir. Ve onu Hebron vadisinden gönderdi, ve Şekeme vardı.
15. Ve bir adam onu buldu, ve işte, o, kırdı avare dolaşıyordu, ve adam: Ne arıyorsun? diye ona sordu.
16. Ve dedi: Ben kardeşlerimi arıyorum; rica ederim, onlar sürüyü nerede güdüyorlar, bana bildir.
17. Ve adam dedi: Buradan göç ettiler; çünkü onların: Dotana gidelim, dediklerini işittim. Ve Yusuf kardeşlerinin ardına düştü, ve onları Dotanda buldu.
18. Ve onu uzaktan gördüler, ve kendilerine yaklaşmazdan önce, onu öldürmek için düzen kurdular.
19. Ve birbirine dediler: İşte, bu ruyalar sahibi geliyor.
20. Ve şimdi gelin, ve onu öldürelim, ve onu kuyulardan birisinin içine atalım, ve: Kötü bir canavar onu yedi, deriz; ve onun ruyaları ne olacak görürüz.
21. Ve Ruben işitip onların elinden onu kurtardı, ve dedi: Canına kıymıyalım.
22. Ve onu babasına geri götürmek üzere onların elinden kurtarsın diye Ruben onlara dedi: Kan dökmeyin; onu çölde olan bu kuyuya atın, fakat ona el uzatmayın.
23. Ve Yusuf kardeşlerinin yanına geldiği zaman, vaki oldu ki, Yusufun entarisini, üzerinde olan alaca entariyi, çekip çıkardılar;
24. ve kendisini alıp kuyuya attılar; ve kuyu boştu, onda su yoktu.
25. Ve ekmek yemek için oturdular; ve gözlerini kaldırıp gördüler, ve işte, Gileaddan İsmailîlerin bir kervanı geliyordu, ve onların develeri baharat, pelesenk ve mür yüklü idi, ve Mısra indirmek için gidiyorlardı.
26. Ve Yahuda kardeşlerine dedi: Eğer kardeşimizi öldürür, ve onun kanını gizlersek, ne kazanç var?
27. Gelin, ve onu İsmailîlere satalım, ve elimiz ona dokunmasın; çünkü o kardeşimizdir, etimizdir. Ve kardeşleri sözünü dinlediler.
28. Ve Midyanîler, tacirler, geçiyorlardı; ve Yusufu çekip kuyudan çıkardılar, ve Yusufu İsmailîlere yirmi gümüşe sattılar. Ve onlar Yusufu Mısra götürdüler.
29. Ve Ruben kuyuya döndü, ve işte, Yusuf kuyuda yoktu; ve esvabını yırttı.
30. Ve kardeşlerinin yanına dönüp dedi: Çocuk yok, ve ben, ben nereye gideyim?
31. Ve Yusufun entarisini aldılar, ve bir ergeç kesip entariyi kana batırdılar;
32. ve alaca entariyi gönderdiler, ve babalarına getirip dediler: Bunu bulduk, bak, oğlunun entarisi mi, yahut değil mi?

33. Ve onu tanıyıp dedi: Oğlumun entarisidir; kendisini kötü bir canavar yemiştir; Yusuf mutlaka parçalanmıştır.
34. Ve Yakub esvabını yırttı, ve beline çul sardı, ve çok günler oğluna yas tuttu.
35. Ve bütün oğulları ile bütün kızları onu teselliye kalktılar; ve teselli edilmek istemedi, ve dedi: Çünkü oğlumun yanına, ölümler diyarına yas tutarak ineceğim. Ve babası onun için ağladı.
36. Ve Midyanîler onu Mısırdaki Firavunun bir memuru, muhafız askerler reisi olan Potifara sattılar.

BAP 38

VE o zamanda vaki oldu ki, Yahuda kardeşlerinin yanından indi, ve Adullamlı bir adamın yanına indi, ve onun adı Hira idi.

2. Ve Yahuda orada Kenanlı bir adamın kızını gördü, ve adamın adı Şua idi; ve kızı alıp yanına girdi.
3. Ve gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve onun adını Er koydu.
4. Ve yine gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve onun adını Onan koydu.
5. Ve tekrar bir oğul daha doğurup onun adını Şela koydu; ve onu doğurduğu zaman, Yahuda Kezibde idi.
6. Ve Yahuda ilk oğlu Er için bir karı aldı, ve onun adı Tamardı.
7. Ve Yahudanın ilk oğlu Er RABBİN gözünde kötü idi; ve RAB onu öldürdü.
8. Ve Yahuda Onana dedi: Kardeşinin karısının yanına gir, ve ona kayın biraderlik vazifesini yap, ve kendi kardeşine zürriyet yetiştir.
9. Ve Onan o zürriyet kendisinin olmayacağını bildi; ve vaki oldu ki, kardeşinin karısının yanına girdiği zaman, kardeşine zürriyet vermesin diye yere dökerdi.
10. Ve yaptığı şey RABBİN gözünde kötü oldu; ve onu da öldürdü.
11. Ve Yahuda gelini Tamara dedi: Oğlum Şela büyüyüncüye kadar kendi babanın evinde dul kal; çünkü: O da kardeşleri gibi ölmesin, dedi. Ve Tamar gidip babasının evinde oturdu.
12. Ve çok zaman sonra Şuanın kızı, Yahudanın karısı, öldü, ve Yahuda teselli buldu, ve kendisi dostu Adullamlı Hira ile Timnata, sürüsünü kırkanların yanına çıktı.
13. Ve: İşte, kaynatan sürüsünü kırkmak için Timnata çıkıyor, diye Tamara bildirildi.
14. Ve üzerinden dulluk esvabını çıkardı, peçesile örtündü, ve Timnat yolu üzerinde olan Enaim kapısında sarınıp oturdu; çünkü Şelanın büyüyüp kendisinin ona karı olarak verilmediğini gördü.
15. Ve Yahuda onu görünce, kendisini kötü kadın sandı; çünkü yüzünü kapamıştı.
16. Ve yolda onun yanına inip dedi: Rica ederim, gel senin yanına gireyim; çünkü onun kendi gelini olduğunu bilmedi. Ve dedi: Yanıma girmek için bana ne verirsin?
17. Ve dedi: Sürüden bir oğlak gönderirim. Ve dedi: Onu gönderinciye kadar bir rehin verir misin?
18. Ve dedi: Sana ne rehin vereyim? ve dedi: Kendi mühürünü ve kaytanını ve elinde olan değneğini. Ve ona verip onun yanına girdi, ve kadın ondan gebe kaldı.
19. Ve kalkıp gitti, ve üzerinden peçesini çıkardı, ve dulluk esvabını giydi.
20. Ve Yahuda kadının elinden rehini almak için Adullamlı dostunun elile oğlağı gönderdi; fakat onu bulmadı.
21. Ve kadının bulunduğu yerin adamlarına sorup dedi: Enaimde yol kenarındaki o kötü kadın nerededir?
22. Ve dediler: Burada kötü kadın yoktu. Ve Yahudanın yanına dönüp dedi: Onu bulamadım; ve hem de o yerin adamları: Burada kötü kadın yoktu, dediler.

23. Ve Yahuda dedi: Kendisinin olsun, bize utanç olmasın; işte, bu oğlağı gönderdim, ve sen kendisini bulmadın.
24. Ve üç ay kadar sonra vaki oldu ki, Yahudaya: Gelinin Tamar zina etmiştir, ve hem de işte, zina ile gebe kalmıştır, diye bildirildi. Yahuda dedi: Onu çıkarın, ve yakılsın.
25. Ve o dışarı çıkarıldığı zaman: Bu şeyler kimin ise, ben o adamdan gebe kaldım, diyerek kaynatasına gönderdi; ve dedi: Rica ederim, bak, bu mühür, ve kaytanlar ve değnek kimindir?
26. Ve Yahuda tanıyıp dedi: Mademki onu oğlum Şelaya vermedim, o benden daha salihdir. Ve artık onu tekrar bilmedi.
27. Ve onun doğurduğu vakitte vaki oldu ki, işte, rahminde ikiz vardı.
28. Ve doğurduğunda vaki oldu ki, biri elini çıkardı, ve ebe aldı, onun eline bir kırmızı iplik bağlayıp dedi: Bu önce doğdu.
29. Ve elini geri aldığı zaman vaki oldu ki, işte, kardeşi doğdu; ve ebe dedi: Niçin kendine gedik açtın? bunun için adı Perets* konuldu.
30. Ve sonra elinde kırmızı iplik olan kardeşi doğdu; ve onun adı Zerah konuldu.
- *Gedik.

BAP 39

VE Yusuf Mısra indirildi; Firavunun bir memuru, muhafız askerler reisi, Mısırlı Potifar, onu oraya indirmiş olan İsmailîlerin elinden satın aldı.

2. Ve RAB Yusuf la idi, ve muvaffakiyetli adamdı; ve Mısırlı efendisinin evinde idi.
3. Ve efendisi gördü ki, RAB onunla idi, ve yaptığı her şeyde RAB ona muvaffakiyet veriyordu.
4. Ve Yusuf onun gözünde lûtf buldu, ve onun hizmetinde bulunuyordu; ve onu evi üzerine tayin etti, ve kendisine ait olan her şeyi onun eline verdi.
5. Onu evinde, ve kendisine ait olan her şeyi üzerine tayin ettiği zamandan itibaren vaki oldu ki, RAB Yusufun yüzünden Mısırlının evini mubarek kıldı; ve evin içinde ve tarlada, ona ait olan her şeyde RABBİN bereketi vardı.
6. Ve kendine ait olan her şeyi Yusufun eline bıraktı; ve yediği ekmekten başka onun yanında olan hiç bir şeyi bilmezdi. Ve Yusuf endamı güzel, ve bakılıştta güzeldi.
7. Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, efendisinin karısı Yusuf a göz atıp: Benimle yat, dedi.
8. Fakat reddedip efendisinin karısına dedi: İşte, efendim benimle evde ne olduğunu bilmez, ve kendisine ait olan her şeyi elime vermiştir,
9. bu evde o benden büyük değildir; ve senden başka bir şeyi benden esirgemedi, çünkü sen karısısın; ve nasıl bu büyük kötülüğü yapayım, ve Allaha karşı suç edeyim?
10. Ve her gün Yusuf a söylediği halde, onun yanında yatmak, yahut onunla beraber olmak ricasını dinlemezdi.
11. Ve vaki oldu ki, günlerin birinde işini yapmak için eve girdi, ve orada ev halkından içerde kimse yoktu.
12. Ve: Benimle beraber yat, diyerek onu esvabından tuttu; ve Yusuf esvabını onun elinde bırakıp kaçtı, ve dışarı çıktı.
13. Ve vaki oldu ki, esvabını elinde bırakıp dışarı kaçtığını görünce,
14. evinin adamlarını çağırdı, ve onlara dedi: Bakın, bizimle eğlenmek için bu İbranî adamı bize getirdi; benimle yatmak için yanıma geldi, ve yüksek sesle çağırdım;
15. ve vaki oldu ki, sesimi yükseltip çağırdığımı işitince, esvabını yanıma bırakıp kaçtı, ve dışarı çıktı.
16. Ve efendisi evine gelinceye kadar, esvabını yanında alıkoydu.
17. Ve ona bu sözlere göre söyliyip dedi: Bize getirdiğin İbranî köle benimle istihza etmek

için yanıma geldi;

18. ve vaki oldu ki, sesimi yükseltip çağırdığım zaman, esvabını yanıma bırakıp dışarı kaçtı.

19. Ve vaki oldu ki, efendisi: Bana senin kölen böyle yaptı, diyerek karısının kendisine söylediği sözleri işittiği zaman, öfkesi alevlendi.

20. Ve Yusufun efendisi onu alıp zindana, kiralın mahpuslarının bağlandığı yere, teslim etti, ve orada zindanda kaldı.

21. Fakat RAB Yusuf'a idi, ve ona inayet gösterdi, ve zindan müdürünün gözünde ona lûtf verdi.

22. Ve zindan müdürü zindanda olan bütün mahpusları Yusufun eline verdi; ve orada yapılan her şeyi yapan o idi.

23. Zindan müdürü onun elinde olan hiç bir şeye bakmazdı, çünkü RAB onunla idi, ve yaptığı şeyde RAB ona muvaffakiyet veriyordu.

BAP 40

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Mısır kiralının sakisi ve ekmekçisi efendileri Mısır kiralına karşı suç ettiler.

2. Ve Firavun iki memuruna karşı, baş saki ve baş ekmekçiye karşı, öfkelendi.

3. Ve onları hapishaneye, muhafız askerleri reisinin evine, zindana, Yusufun mahpus olduğu yere teslim etti.

4. Ve muhafız askerler reisi Yusufu onların üzerine koydu, ve onlara hizmet etti; ve bir müddet hapishanede kaldılar.

5. Mısır kiralının zindanda mahpus olan sakisi ve ekmekçisi, her ikisi bir gecede, her biri ruyasının tabirine göre birer ruya gördüler.

6. Ve sabahlayın, Yusuf onların yanına geldi, ve onları gördü, ve işte, kederli idiler.

7. Ve hapishanede, efendisinin evinde, kendisile beraber olan Firavunun memurlarına sorup dedi: Niçin bugün yüzünüz bozuk?

8. Ve ona dediler: Ruya gördük, ve onu tabir eden yok. Ve Yusuf onlara dedi: Tabir Allaha mahsus değil mi? rica ederim, bana anlatın.

9. Ve baş saki ruyasını Yusuf'a hikâye edip ona dedi: Ruyamda işte, önümde bir asma, ve asmada üç çubuk vardı;

10. ve tomurcuklanır gibi idi, ve çiçekleri çıkıp salkımları olgun üzümler verdiler;

11. ve Firavunun kâsesi elimde idi; ve üzümleri alıp onları Firavunun kâsesi içine sıktım, ve kâseyi Firavunun eline verdim.

12. Ve Yusuf ona dedi: Onun tabiri şudur: Üç çubuk üç gündür;

13. artık üç güne kadar Firavun senin başını yükseltecek, ve yine seni memuriyetine döndürecek; ve onun sakisi bulunduğu vakitte olduğu gibi, evelki usule göre, Firavunun kâsesini onun eline vereceksin.

14. Fakat sana iyilik olduğu zaman, beni hatırına getir, rica ederim, bana lûtfet, ve beni Firavuna söyle, ve beni bu evden çıkar;

15. çünkü gerçek ben İbranîler diyarından çalındım, ve burada dahi zindana konulacak bir şey yapmadım.

16. Ve baş ekmekçi tabirin iyi olduğunu görünce, Yusuf'a dedi: Ben de ruyamda idim, ve işte, başımın üzerinde üç sepet beyaz ekmek vardı;

17. ve en üstteki sepette Firavunun yiyeceklerinin her çeşidinden, ekmekçi işleri vardı; ve kuşlar başımın üzerindeki sepette onları yiyorlardı.

18. Ve Yusuf cevap verip dedi: Onun tabiri şudur: Üç sepet üç gündür;

19. artık üç güne kadar Firavun senin başını senden kaldıracak, ve seni ağaca asacak, ve

kuşlar senin etini üzerinden yiyecekler.

20. Ve üçüncü günde, Firavunun doğum gününde, vaki oldu ki, bütün kullarına ziyafet yaptı; ve kullarının ortasında baş sakinin başını ve baş ekmekçinin başını yükseltti,

21. ve Yusufun onlara tabir ettiği gibi, baş sakiyi sakiliğine döndürdü; ve kâseyi Firavunun eline verdi;

22. fakat baş ekmekçiyi astı.

23. Fakat baş saki Yusufu hatırlamadı, ve onu unuttu.

BAP 41

VE iki tam yıl sonunda vaki oldu ki, Firavun bir ruya gördü; ve işte ırmağın yanında duruyordu.

2. Ve işte, ırmaktan bakılıştaki güzel ve ette semiz yedi inek çıktı, ve sazlar arasında otlanıyorlardı.

3. Ve işte, onlardan sonra, bakılıştaki çirkin ve ette cılız başka yedi inek çıktı, ve ırmağın kenarında ineklerin yanında durdular.

4. Ve bakılıştaki çirkin ve ette cılız inekler bakılıştaki güzel ve semiz yedi ineği yediler. Ve Firavun uyandı.

5. Ve uykuya varıp ikinci defa ruya gördü; ve işte, bir sapta yedi semiz ve iyi başak çıktı.

6. Ve işte, onlardan sonra cılız ve şark rüzgârından yanmış yedi başak bitti.

7. Ve cılız başaklar yedi semiz ve dolgun başağı yuttular. Ve Firavun uyandı, ve işte, ruya idi.

8. Ve vaki oldu ki, sabahlayın, onun canı rahatsızdı; ve gönderip Mısırın bütün sihirbazlarını, ve bütün hikmetlilerini çağırdı; ve Firavun onlara ruyasını anlattı; fakat onları Firavuna tabir edebilen bulunmadı.

9. Ve baş saki Firavuna söyleyip dedi: Ben bugün suçlarımı hatırlıyorum;

10. Firavun kullarına öfkeleni, ve beni ve baş ekmekçiyi hapishaneye, muhafız askerler reisinin evine, teslim etti;

11. ve ben ve o, bir gecede ruya gördük; her biri ruyasının tabirine göre ruya gördük.

12. Ve orada bizimle beraber muhafız askerler reisinin kulu, İbranî bir genç vardı; ve ona anlattık, ve bize ruyalarımızı tabir etti; her birimize ruyasına göre tabir etti.

13. Ve vaki oldu ki, bize nasıl tabir etti ise, öyle oldu; ben memuriyetime döndürüldüm, ve o asıldı.

14. Ve Firavun gönderip Yusufu çağırdı ve onu zindandan çabuk çıkardılar; ve tıraş olup esvabını değiştirdi, ve Firavunun huzuruna girdi.

15. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ruya gördüm, ve onu tabir eden yoktur; ve ben senin hakkında, ne zaman ruya işitirsen, onu tabir edebilirsin diye işittim.

16. Ve Yusuf Firavuna cevap verip dedi: Bende yoktur; Allah Firavuna hayırlı cevap verecektir.

17. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ruyamda, işte, ırmağın kenarında duruyordum;

18. ve işte, ırmaktan ette semiz ve görünüşte güzel yedi inek çıktı; ve sazlar arasında otlanıyorlardı;

19. ve işte, onlardan sonra düşkün ve görünüşte çok çirkin ve ette cılız başka yedi inek çıktı, bütün Mısır diyarında çirkinlikçe onlar gibi inek görmedim;

20. ve cılız ve çirkin inekler evelki yedi semiz ineği yediler,

21. ve onların karnına girdikleri zaman, onların karnına girmiş oldukları bilinmezdi, ve onların bakılışı başlangıçta olduğu gibi kötü idi. Ve uyandım.

22. Ve ruyamda gördüm, ve işte, bir sapta dolgun ve iyi yedi başak çıktı;

23. ve işte, onlardan sonra solgun, cılız, ve şark yelinden yanmış yedi başak bitti,

24. ve cılız başaklar yedi iyi başağı yuttular; ve sihirbazlara söyledim, fakat bana bildiren bulunmadı.
25. Ve Yusuf Firavuna dedi: Firavunun ruyası birdir; Allah yapmak üzere olduğu şeyi Firavuna bildirdi.
26. Yedi iyi inek yedi yıldır, ve yedi iyi başak yedi yıldır; ruya birdir.
27. Ve onlardan sonra çıkan yedi cılız ve çirkin inek, ve şark yelinden yanmış boş yedi başak da yedi yıldır; yedi kıtlık yılı olacaktır.
28. Firavuna dediğim şey budur; Allah yapmak üzere olduğu şeyi Firavuna gösterdi.
29. İşte, bütün Mısır diyarında yedi büyük bolluk yılı gelecektir;
30. ve onlardan sonra yedi kıtlık yılı çıkacaktır; ve Mısır diyarında bütün bolluk unutulacaktır; ve diyarı kıtlık telef edecektir;
31. ve diyarda bolluk, ardınca gelen bu kıtlık yüzünden bilinmiyecektir; çünkü çok ağır olacaktır.
32. Ve ruya Firavuna iki defa tekrar edildi, çünkü mesele Allah tarafından sabittir, ve Allah onu yapmakta acele edecektir.
33. Ve şimdi, Firavun akıllı ve hikmetli bir adam arasın, ve onu Mısır diyarı üzerine koysun.
34. Firavun bunu yapsın, ve bütün diyar üzerine memurlar koysun, ve yedi bolluk yılında Mısır diyarının beşte birini alsın.
35. Ve bu gelecek iyi yılların bütün yiyeceğini toplasınlar; ve buğdayı şehirlerde yiyecek olarak Firavunun eli altında yığsınlar, ve saklasınlar.
36. Ve bu yiyecek Mısır diyarında olacak yedi kıtlık yılı için memlekete zahire olacaktır; ta ki, memleket kıtlıkla kırılmasın.
37. Ve bu söz Firavunun gözünde ve bütün kullarının gözünde iyi idi.
38. Ve Firavun kullarına dedi: Bunun gibi, kendisinde Allahın ruhu olan bir adam bulabilir miyiz?
39. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Mademki Allah sana bütün bu şeyi bildirdi, senin gibi akıllı ve hikmetli adam yoktur;
40. sen evimin üzerinde bulunacaksın, ve bütün kavmım senin emrin üzerine idare olunacaktır; ben yalnız tahtta senden büyük olacağım.
41. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Bak, seni bütün Mısır diyarı üzerine koydum.
42. Ve Firavun mühürünü parmağından çıkardı, ve onu Yusufun parmağına taktı; ve ona ince keten esvap giydirdi, ve boynuna altın zincir taktı,
43. ve onu kendisinin ikinci arabasına bindirdi; ve onun önünde: Diz çökün, diye bağırdılar; ve onu bütün Mısır diyarı üzerine koydu.
44. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Ben Firavunum, ve bütün Mısır diyarında hiç kimse sensiz elini yahut ayağını kaldırmıyacaktır.
45. Ve Firavun Yusufun adını Zafenat-paneah koydu; ve kendisine On şehrinin kâhini Poti-feranın kızı Asenatı karı olarak verdi. Ve Yusuf bütün Mısır diyarını devre çıktı.
46. Ve Mısır kralı Firavunun huzurunda durduğu zaman, Yusuf otuz yaşında idi. Ve Yusuf Firavunun huzurundan çıkıp bütün Mısır diyarında dolaştı.
47. Ve yedi bolluk yılında toprak avuçlarla verdi.
48. Ve Mısır diyarında olan yedi yılın bütün yiyeceğini topladı, ve yiyeceği şehirlere koydu; her şehrin etrafında olan tarlada yetişen yiyeceği o şehrin içine koydu.
49. Ve Yusuf deniz kumu gibi pek çok buğdayı, onu hesap etmekten vazgeçinciye kadar yığdı; çünkü sayısı yoktu.
50. Ve kıtlık yılı gelmeden evel Yusufun iki oğlu oldu, onları On kâhini Poti-feranın kızı Asenat kendisine doğurdu.
51. Ve Yusuf ilk oğlunun adını Manasse* koydu: Çünkü Allah bana bütün zahmetimi ve bütün babamın evini unutturdu, dedi.
52. Ve ikincinin adını Efraim* koydu: Çünkü Allah düşkünlüğüm diyarında beni semereli

kıldı, dedi.

53. Ve Mısır diyarında olan yedi bolluk yılı bitti.

54. Ve Yusufun söylemiş olduğu gibi yedi kıtlık yılı gelmeğe başladı, ve bütün memleketlerde kıtlık vardı; fakat bütün Mısır diyarında ekmek vardı.

55. Ve bütün Mısır diyarı aç kalınca, kavm Firavuna ekmek için feryat ettiler, ve Firavun bütün Mısırlılara dedi: Yusufu gidin; onun size diyeceğini yapın.

56. Ve kıtlık bütün yeryüzü üzerinde idi, ve Yusuf yiyecek bulunan bütün yerleri açıp Mısırlılara satıyordu, ve kıtlık Mısır diyarında şiddetlendi.

57. Ve bütün memleketler buğday satın almak için Mısıra, Yusufu geldiler; çünkü bütün yeryüzünde kıtlık şiddetli idi.

**Unutturan.*

**Semereli, manasınadır.*

BAP 42

VE Yakub Mısırdaki buğday olduğunu gördü, ve Yakub oğullarına dedi: Niçin birbirinize bakıyorsunuz?

2. Ve dedi: İşte, Mısırdaki buğday olduğunu işittim; oraya inin, ve oradan bize satın alın; ta ki, yaşayalım, ve ölmeyelim.

3. Ve Yusufun on kardeşi Mısırdan buğday satın almak için indiler.

4. Fakat Yakub Yusufun kardeşi Benyamini kardeşleriyle göndermedi; çünkü dedi: Belki ona bir zarar dokunur.

5. Gelenler arasında İsrail oğulları da satın almak için geldiler; çünkü Kenân diyarında kıtlık vardı.

6. Ve memleket üzerine vali olan Yusufu; memleketin bütün kavmına satan kendisi idi. Ve Yusufun kardeşleri geldiler, ve onun önünde yere kapandılar.

7. Ve Yusuf kardeşlerini görüp onları tanıdı, fakat kendisi bir yabancı imiş gibi davranarak onlara sert söyledi; ve onlara dedi: Nereden geliyorsunuz? Ve dediler: Yiyecek satın almak için Kenân diyarından.

8. Ve Yusuf kardeşlerini tanıdı, fakat onlar kendisini tanımadılar.

9. Ve Yusuf onlar hakkında gördüğü rüyaları hatırladı, ve onlara dedi: Siz çâşitsiniz; memleketin çıplaklığını görmek için geldiniz.

10. Ve ona dediler: Hayır efendim, ancak kulların yiyecek satın almak için geldiler.

11. Biz hepimiz bir adamın oğullarıyız; biz doğru adamlarıyız, kulların çâşit değildir.

12. Ve onlara dedi: Hayır, fakat memleketin çıplaklığını görmek için geldiniz.

13. Ve dediler: Biz kulların, Kenân diyarında bir adamın oğulları, on iki kardeşiz; ve işte, küçüğümüz bugün babamızın yanındadır, biri de yoktur.

14. Ve Yusuf onlara dedi: Çâşitsiniz diye size söylediğim budur;

15. bununla tecrübe edileceksiniz, Firavunun hayatına yemin ederim, küçük kardeşiniz buraya gelmedikçe buradan çıkmıyacaksınız.

16. Sizden birini gönderin de kardeşinizi getirsin, ve siz bağlanacaksınız, ta ki, sizde hakikat var mı diye sözleriniz tecrübe olunsun; yoksa, Firavunun hayatına yemin ederim ki, siz çâşitsiniz.

17. Ve üç gün onları hapishaneye koydu.

18. Ve üçüncü günde Yusuf onlara dedi: Bunu yapın ve sağ kalın; çünkü ben Allahtan korkarım;

19. eğer doğru adamlarsanız, kardeşinizden biri hapsedildiğiniz evde bağlansın; fakat siz gidin, ve evlerinizin kıtlığı için buğday götürün;

20. ve küçük kardeşinizi bana getirin; böylece sözleriniz doğru çıkacak, ve ölmeyeceksiniz. Ve böyle yaptılar.

21. Ve birbirine dediler: Gerçekten biz kardeşimize karşı suçluyuz, çünkü bize yalvardığı zaman, canının sıkıntısını gördük, ve dinlemedik; onun için üzerimize bu sıkıntı geldi.

22. Ve Ruben onlara cevap verip dedi: Çocuğa karşı suç etmeyin diye size söylemedim mi? ve dinlemediniz; ve onun kanı da işte, aranılıyor.

23. Ve Yusufun kendilerini anladığını bilmediler; çünkü aralarında tercüman vardı.

24. Ve onlardan ayrılıp ağladı; ve onlara dönüp kendileriyle konuştu, ve aralarından Şimeonu alıp gözleri önünde onu bağladı.

25. Ve Yusuf emretti ki, onların kapları buğdayla doldurulsun, ve her birinin parası kendi çuvalına geri konulsun, ve onlara yol için azık verilsin; ve onlara böyle yapıldı.

26. Ve buğdaylarını eşekleri üzerine yüklediler, ve oradan gittiler.

27. Ve biri konak yerinde eşeğine yem vermek için çuvalını açınca, parasını gördü; ve işte, o, çuvalının ağzında idi.

28. Ve kardeşlerine dedi: Param geri verilmiş; ve işte, hattâ çuvalımdadır; ve yürekleri yerinden oynadı, ve titriyerek birbirlerine dönüp dediler: Allahın bize bu yaptığı nedir?

29. Ve Kenân diyarına, babaları Yakuba geldiler, ve kendilerine olan bütün bu şeyleri ona anlatıp dediler:

30. Memleketin efendisi olan adam bizimle sert söyleşti, memleketi çaşıtlıyanlar gibi tuttu.

31. Ve ona dedik: Biz doğru adamlarız, çaşıt değiliz, biz babamızın oğulları,

32. on iki kardeşiz; biri yoktur, ve küçüğü bugün Kenân diyarında babamızın yanındadır.

33. Ve o adam, memleketin efendisi, bize dedi: Sizin doğru adamlar olduğunuzu bununla bileceğim, kardeşlerinizden birini yanımda bırakın, ve evlerinizin kıtlığı için buğday alıp gidin,

34. ve küçük kardeşinizi bana getirin; o zaman sizin çaşıt değil, doğru adamlar olduğunuzu bileceğim, ve kardeşinizi size vereceğim ve memlekette alış veriş edersiniz.

35. Ve vaki oldu ki, onlar çuvallarını boşaltırken, işte, her birinin para çıkını çuvalında idi, ve kendileri ve babaları paralarının çıkınlarını görünce, korktular.

36. Ve babaları Yakub onlara dedi: Beni çocuklarımdan ettiniz; Yusuf yok, ve Şimeon yok, Benyamini de alacaksınız; bütün bunlar benim başıma geliyor.

37. Ve Ruben babasına söyleyip dedi: Eğer onu sana getirmezsem, benim iki oğlumu öldür; onu benim elime ver, ben de onu sana geri getiririm.

38. Ve dedi: Benim oğlum sizinle beraber inmiyecektir; çünkü kardeşi öldü, ve yalnız bu kaldı; eğer gideceğiniz yolda kendisine bir zarar değerse, o vakit benim ak saçımı ölüler diyarına kederle indireceksiniz.

BAP 43

VE diyarda kıtlık ağırdı.

2. Ve Mısırdan getirdikleri buğdayı yiyip tükettikleri zaman, vaki oldu ki, babaları onlara dedi: Yine gidin, bize biraz yiyecek satın alın.

3. Ve Yahuda ona söyleyip dedi: O adam bize: Eğer kardeşiniz sizinle olmazsa, yüzümü görmezsiniz, diye sıkı tenbih etti.

4. Eğer sen kardeşimizi bizimle gönderirsen, ineriz, ve sana yiyecek satın alırız.

5. Fakat göndermezsen, inmeyiz; çünkü o adam bize: Kardeşiniz sizinle olmazsa, yüzümü görmezsiniz, dedi.

6. Ve İsrail dedi: Niçin o adama bir kardeşiniz daha olduğunu bildirmekle bana kötülük ettiniz?

7. Ve dediler: O adam: Daha babanız sağ mı? başka kardeşiniz var mı? diye bizim hakkımızda ve akrabamız hakkında sordukça sordu, biz de ona bu sözlere göre bildirdik. Kardeşinizi getirin, diyeceğini hiç bilir mi idik?
8. Ve Yahuda babası İsrail'e dedi: Çocuğu benimle gönder, ve kalkıp gideriz; ve sen de, biz de ve yavrularımız da yaşarız ve ölmeyiz.
9. Ona ben kefil olurum; onu benden ararsın; eğer onu sana getirmezsem ve karşında durdurmazsam, ebediyen sana karşı suçlu olayım;
10. çünkü gecikmeseydik, şimdi ikinci defa dönmüş olacaktık.
11. Ve babaları İsrail onlara dedi: Eğer şimdi böyle ise, bunu yapın; kaplarınızda bu memleketin iyi şeylerinden alın, ve o adama bir hediye, biraz pelesenk, ve biraz bal, baharat ve mür, fıstık ve badem götürün,
12. ve yanınıza iki kat para alın, ve çuvallarınızın ağzında geri verilmiş olan parayı elinizde geri götürün; belki bir yanlışlık olmuştur;
13. ve kardeşinizi alıp kalkın, ve o adamın yanına dönün,
14. ve o adamın önünde Kadîr olan Allah size merhamet ihsan etsin, diğer kardeşinizi ve Benyamini size teslim etsin. Ve ben çocuklarımdan edileceksem, edileyim.
15. Ve adamlar bu hediye aldılar, ve ellerinde iki kat para, ve Benyamini alıp kalktılar, ve Mısıra indiler, ve Yusufun önünde durdular.
16. Ve Yusuf Benyamini onlarla beraber görünce, evinin kâhyasına dedi: Bu adamları eve götür; ve davar kesip hazırla; çünkü onlar öğleyin benimle beraber yiyecekler.
17. Ve adam Yusufun dediği gibi yaptı; o adamları Yusufun evine götürdü.
18. Ve adamlar korktular, çünkü Yusufun evine götürülmekte idiler, ve dediler: Evelce çuvallarımızda geri verilmiş olan para meselesi üzerine götürülüyoruz; ta ki, bize karşı bahane arayıp üzerimize düşsün, ve köle olarak bizi ve eşeklerimizi alsın.
19. Ve Yusufun evinin kâhyasına yaklaştılar, ve evin kapısında ona söyliyip dediler:
20. Aman efendim, ilk defa yiyecek satın almak için indik;
21. ve vaki oldu ki, konak yerine vardığımız zaman çuvallarımızı açtık, ve işte, tartısı eksik olmıyarak paramız, her birinin parası, çuvalının ağzında idi; ve onu elimizde yine getirdik.
22. Ve yiyecek satın almak için ellerimizde başka para getirdik; paramızı çuvallarımıza kim koydu, bilmiyoruz.
23. Ve dedi: Selâmette olun, korkmayın; Allahınız ve babanızın Allahı size çuvallarınızda hazine verdi; paranız bana geldi. Ve Şimeonu onlara çıkardı.
24. Ve birisi adamları Yusufun evine getirdi, ve ayaklarını yıkamaları için su verdi, ve eşeklerine yem verdi.
25. Ve öğle vakti Yusufun gelmesine kadar hediye hazırladılar; çünkü orada ekmek yiyeceklerini işitmişlerdi.
26. Ve Yusuf eve gelince, ellerinde olan hediye, evin içine, ona getirdiler, ve ona yere kadar eğildiler.
27. Ve onlardan hal ve hatır sordu, ve dedi: O dediğiniz kocamış adam, babanız, selâmette mi? hâlâ yaşıyor mu?
28. Ve dediler: Babamız kulun selâmette, hâlâ yaşıyor. Ve baş eğip secde kıldılar.
29. Ve gözünü kaldırıp anasının oğlu, kardeşi Benyamini gördü ve dedi: Bana söyledığınız küçük kardeşiniz bu mudur? Ve dedi: Ey oğlum, Allah sana lûtfetsin.
30. Ve Yusuf acele etti; çünkü kardeşi için yüreği yanıyordu; ve ağlıyacak bir yer aradı; ve odasına girip orada ağladı.
31. Ve yüzünü yıkayıp çıktı; ve kendisini tuttu, ve dedi: Yemek koyun.
32. Ve ona ayrıca, ve onlara ayrıca, ve kendisile yiyen Mısırlılara ayrıca koydular; çünkü Mısırlılar İbranîlerle beraber yemek yemezlerdi; çünkü o, Mısırlılara mekruhtu.
33. Ve onun önünde ilk doğan ilk oğulluk hakkına göre ve küçüğü küçüklüğüne göre oturdular; ve adamlar birbirine bakıp şaşılar.

34. Ve önünde olandan onlara pay ayırdı; fakat Benyaminin payı obirlerinden her birinin payından beş kat ziyade idi. Ve içtiler, ve onunla beraber hoş vakit geçirdiler.

BAP 44

VE evinin kâhyasına emredip dedi: Bu adamların çuvallarını, kaldırabildikleri kadar yiyeceklerle doldur, ve her adamın parasını çuvalının ağzına koy.

2. Ve küçüğün çuvalının ağzına kâsemi, gümüş kâseyi, ve buğdayının parasını koy. Ve Yusufun söylediği söze göre yaptı.

3. Ve sabah aydınlanınca, adamlar, kendileri ve eşekleri gönderildiler.

4. Henüz şehirden çıkmışlar, daha uzaklaşmamışlardı; ve Yusuf, evinin kâhyasına dedi: Kalk, o adamların ardınca seğirt; ve onlara yetiştiğin zaman kendilerine de: Niçin iyiliğe karşı kötülükle ödediniz?

5. Bu, efendimin ondan içtiği, ve hem de onunla fala baktığı kâse değil midir? Yaptığınız işle kötülük ettiniz.

6. Ve onlara yetişti, ve bu sözleri kendilerine söyledi.

7. Ve ona dediler: Niçin efendim bu gibi sözler söylüyor? Haşa, kulların böyle bir şey yapmazlar.

8. İşte, çuvallarımızın ağzında bulmuş olduğumuz parayı Kenân diyarından sana geri getirdik, ve senin efendinin evinden nasıl gümüş veya altın çalmış olalım?

9. Kullarından kimin yanında bulunursa, o ölsün, ve biz de efendime köle olalım.

10. Ve dedi: Peki, şimdi sözünüze göre olsun; kimin yanında bulunursa, o bana köle olsun, ve siz suçsuz olursunuz.

11. Ve acele ettiler, ve her biri kendi çuvalını yere indirdi, ve her biri kendi çuvalını açtı.

12. Ve aradı, büyükten başlayıp küçüğe bitirdi, ve kâse Benyaminin çuvalında bulundu.

13. Ve esvaplarını yırttılar, ve her biri eşeğini yükliyerek şehre döndüler.

14. Ve Yahuda kardeşleriyle Yusufun evine geldi; ve kendisi daha orada idi, ve onun önünde yere kapandılar.

15. Ve Yusuf onlara dedi: Yaptığınız bu iş nedir? Bilmediniz mi ki, benim gibi bir adam elbet fala bakabilir?

16. Ve Yahuda dedi: Efendime ne diyelim? ne söyleyelim? ve kendimizi nasıl suçsuz çıkaralım? Allah kullarının fesadını buldu; işte, hem biz hem kâse elinde bulunan, efendime köleyiz.

17. Ve dedi: Haşa, ben bunu yapmam; elinde kâse bulunan adam, o bana köle olacak; fakat siz babanıza selâmetle gidin.

18. Ve Yahuda ona yaklaşıp dedi: Aman efendim, rica ederim, kulun bir söz söylesin de efendim dinlesin; ve kuluna karşı öfken alevlenmesin; çünkü sen de Firavun gibisin.

19. Efendim kullarına sorup demişti: Sizin babanız yahut kardeşiniz var mı?

20. Ve efendime demiştik: Bizde kocamış adam, babamız, ve küçük, ihtiyarlık çocuğu var, ve kardeşi öldü, ve anasından yalnız o kaldı; ve babası onu sever.

21. Ve kullarına demiştin: Kendisini bana indirin, onu gözümle göreyim.

22. Ve efendime demiştik: Çocuk babasını bırakamaz, çünkü babasını bırakırsa, babası ölür.

23. Ve kullarına demiştin: Eğer küçük kardeşiniz sizinle inmezse, bir daha yüzümü görmezsiniz.

24. Ve babam kulunun yanına çıktığımız zaman, vaki oldu ki, efendimin sözlerini ona bildirdik.

25. Ve babamız dedi: Yine gidin, bize biraz yiyecek satın alın.

26. Ve dedik: İnemeyiz; eğer küçük kardeşimiz bizimle olursa ineriz; çünkü küçük kardeşimiz

bizimle olmazsa, o adamın yüzünü göremeyiz.

27. Ve babam kulun bize dedi: Bilirsiniz ki, karım bana iki oğul doğurdu;

28. ve biri yanımdan gitti, ve: Mutlaka parçalandı, dedim; ve şimdiye kadar onu görmedim;

29. bunu da benden alırsanız, ve ona bir zarar değerse, ak saçımı kederle ölümler diyarına indirirsiniz.

30. Ve şimdi babam kulunun yanına vardığım zaman, çocuk bizimle beraber olmazsa, onun canı çocuğun canına bağlı olduğundan,

31. çocuğun bizimle beraber olmadığını görünce, olur ki, ölür, ve kulların babamın ak saçını ölümler diyarına kederle indirirler.

32. Çünkü kulun babama çocuk için kefil olup dedim: Onu sana getirmezsem, ebediyen babama karşı suçlu olayım.

33. Ve şimdi rica ederim, çocuğun yerine efendime köle olarak kulun kalsın; ve çocuk kardeşlerle beraber çıksın.

34. Çünkü çocuk benimle beraber olmazsa, nasıl babama gideyim, ve babama gelecek fenalığı göreyim?

BAP 45

VE Yusuf yanında duranların hepsinin önünde kendini tutamadı; ve bağırdı: Herkesi yanımdan çıkarın. Ve Yusuf kendisini kardeşlerine tanıttığı zaman, yanında hiç kimse yoktu.

2. Ve yüksek sesle ağladı; ve Mısırlılar işittiler, ve Firavunun evi işitti.

3. Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Ben Yusufum, babam hâlâ yaşıyor mu? Ve kardeşleri kendisine cevap veremediler; çünkü karşısında şaşırdılar.

4. Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Rica ederim, bana yaklaşın. Ve yaklaştılar. Ve dedi: Mısıra sattığınız kardeşiniz Yusuf benim.

5. Ve şimdi beni buraya sattığınıza kederlenmeyin, ve size güç gelmesin; çünkü Allah hayatı korumak için beni önünüzden gönderdi.

6. Çünkü bu iki yıldır memlekette kıtlık var; ve daha beş yıl var ki, onlarda çift sürme ve biçme olmyacaktır.

7. Ve Allah yeryüzünde sizin için bir bakiye saklamak ve sizi büyük kurtuluşla yaşatmak için beni önünüzden gönderdi.

8. Ve şimdi beni buraya gönderen siz değilsiniz, ancak Allah'tır; ve beni Firavuna baba, ve bütün evine efendi, ve bütün Mısır diyarına hükümdar kıldı.

9. Acele edin, ve babama gidin, ve ona diyin: Oğlun Yusuf böyle diyor: Allah beni bütün Mısır diyarına hükümdar kıldı; yanıma in, durma;

10. ve Goşen vilâyetinde oturursun, ve sen, ve oğulların, ve oğullarının oğulları, ve sürülerin, ve sığırların, ve senin olan her şey bana yakın olursunuz;

11. ve seni orada beslerim; çünkü daha beş yıl kıtlık olacaktır; yoksa sen ve evin ve senin olanların hepsi yoksulluk çekersiniz.

12. Ve işte, gözleriniz ve kardeşim Benyaminin gözleri görüyor ki, size söyleyen benim ağzımdır.

13. Ve Mısırdaki bütün izzetimi ve bütün gördüğünüzü babama bildirirsiniz; ve acele edip babamı buraya indirirsiniz.

14. Ve kardeşi Benyaminin boynuna kapanıp ağladı; ve Benyamin onun boynunda ağladı.

15. Ve bütün kardeşlerini öpüp onların boynunda ağladı; ve ondan sonra kardeşleri kendisiyle konuştular.

16. Ve Yusufun kardeşleri geldi diye Firavunun evinde haber işitildi; ve Firavunun gözünde ve kullarının gözlerinde hoş göründü.

17. Ve Firavun Yusuf'a dedi: Kardeşlerine söyle: Bunu yapın; hayvanlarınızı yükletin, ve gidip Kenân diyarına varın;
18. ve babanızı ve evleriniz halkını alıp yanıma gelin; ve size Mısır diyarında iyi olanı vereceğim, ve diyarın yağından yersiniz.
19. Ve sana emrolundu, bunu yapın; yavrularınız için ve karılarınız için Mısır diyarından kendinize arabalar alın, ve babanızı getirip gelin.
20. Gözleriniz de eşyanız üzerinde kalmasın, çünkü bütün Mısır diyarının iyi şeyleri sizindir.
21. Ve İsrailin oğulları böyle yaptılar; ve Yusuf Firavunun emri üzerine onlara arabalar verdi, ve yol için onlara azık verdi.
22. Hepsine, her birine birer kat yedek esvap verdi; fakat Benyamine üç yüz parça gümüş, ve beş kat yedek esvap verdi.
23. Ve babasına böylece, yani, Mısırın iyi şeyleriyle yüklü on eşek, ve babası için yolda buğday ve ekmek ve azık yüklü on dişi eşek gönderdi.
24. Ve kardeşlerini gönderdi, ve gittiler: ve onlara dedi: Yolda kavga etmeyin.
25. Ve Mısırdan çıkıp Kenân diyarına babaları Yakuba geldiler.
26. Ve ona: Yusuf hâlâ yaşıyor, ve o bütün Mısır diyarına hükümdardır, diye bildirdiler. Ve yüreği donuk kaldı, çünkü onlara inanmadı.
27. Ve Yusufun kendilerine dediği bütün sözleri ona söylediler; ve kendisini taşımak için Yusufun gönderdiği arabaları görünce, babaları Yakubun canı dirildi;
28. ve İsrail dedi: Yeter; oğlum Yusuf hâlâ yaşıyor; gideyim, ve ben ölmeden evel onu göreyim.

BAP 46

VE İsrail kendisine ait olan her şeyle beraber göç etti, ve Beer-şebaya geldi, ve babası İshakın Allahına kurbanlar kesti.

2. Ve Allah İsrail'e gece rüyalarında söyleyip dedi: Yakub, Yakub! Ve o dedi: İşte ben.
3. Ve dedi: Ben Allah, babanın Allahıyım; Mısıra inmekten korkma; çünkü orada seni büyük bir millet edeceğim;
4. Mısıra ben seninle beraber ineceğim; ve mutlaka seni yine çıkaracağım; ve senin gözlerini Yusufun eli kapıyacaktır.
5. Ve Yakub Beer-şebadan kalktı; ve İsrailin oğulları babaları Yakubu, ve yavrularını, ve karılarını, onu taşımak için Firavunun göndermiş olduğu arabalarda taşıdılar.
6. Yakub ve kendisile bütün zürriyeti, davarlarını, ve Kenân diyarında kazanmış oldukları şeyleri alıp Mısıra geldiler;
7. ve kendisile beraber oğullarını, ve oğullarının oğullarını, ve kendisile beraber kızlarını, ve oğullarının kızlarını ve bütün zürriyetini Mısıra getirdi.
8. Mısıra gelen İsrailin oğullarının adları şunlardır: Yakub ve oğulları, Yakubun ilk oğlu, Ruben.
9. Ve Rubenin oğulları: Hanok, ve Pallu, ve Hetsron, ve Karmi.
10. Ve Şimeonun oğulları: Yemuel, ve Yamin, ve Ohad, ve Yakın, ve Tsohar, ve Kenânlı bir kadının oğlu olan Şaul.
11. Ve Levinin oğulları: Gerşon, Kohat, ve Merari.
12. Ve Yahudanın oğulları: Er, ve Onan, ve Şela, ve Perets, ve Zerah; ancak Er ve Onan Kenân diyarında öldüler. Ve Peretsin oğulları: Hetsron ve Hamul idi.
13. Ve İssakarın oğulları: Tola, ve Puva, ve Yob, ve Şimron.
14. Ve Zebulunun oğulları: Sered, ve Elon, ve Yahleel.
15. Bunlar Leanın oğullarıdır, kızı Dina ile onları Paddan-aramda Yakuba doğurdu; oğulları

ve kızları bütün canlar otuz üçtü.

16. Ve Kadın oğulları: Tsifyon, ve Haggi, Şuni, ve Etsbon, Eri, ve Arodi, ve Areli.

17. Ve Aşerin oğulları: Yimna, ve Yişva, ve Yişvi, ve Beria, ve kızkardeşleri Serah; ve Berianın oğulları: Heber ve Malkiel.

18. Bunlar Labanın, kızı Leaya verdiği Zilpanın oğullarıdır; ve on altı can olarak bunları Yakuba doğurdu.

19. Yakubun karısı Rahelin oğulları: Yusuf ve Benyamin.

20. Ve Mısır diyarında Yusufa Manasse ve Efraim doğdu, onları kendisine On şehri kâhini Poti-feranın kızı Asenat doğurdu.

21. Ve Benyaminin oğulları: Bela ve Beker, ve Aşbel, Gera, ve Naaman, Ehi, ve Roş, Muppm, ve Huppm, ve Ard.

22. Bunlar Rahelin Yakuba doğurduğu oğullardır; bütün canlar on dördtü.

23. Ve Danın oğulları: Huşim.

24. Ve Naftalinin oğulları: Yahtseel, ve Guni ve Yetser, ve Şillem.

25. Bunlar Labanın, kızı Rahele verdiği Bilhanın oğullarıdır, ve bunları Yakuba doğurdu; bütün canlar yedi idi.

26. Bütün canlar, Yakubun oğullarının karılarından başka Yakubun sulbünden çıkan, onunla Mısıra gelen bütün canlar altmış altı idi;

27. ve kendisine Mısırdan doğan Yusufun oğulları iki candır; Yakubun evinin Mısıra gelen bütün canları yetmiş idi.

28. Ve önünden Goşene yol göstermek üzere Yahudayı kendinden önce Yusufa gönderdi; ve Goşen vilâyetine girdiler.

29. Ve Yusuf arabasını hazırladı, ve babası İsraili karşılamak için Goşene çıktı; ve ona kendisini takdim etti, ve onun boynuna kapanıp epeyi müddet boynu üzerinde ağladı.

30. Ve İsrail Yusufa dedi: Senin yüzünü gördükten sonra, şimdi öleyim, çünkü sen hâlâ yaşıyorsun.

31. Ve Yusuf kardeşlerine ve babasının evine dedi: Çıkıp Firavuna bildireyim, ve ona diyeyim: Kenân diyarında olan kardeşlerim ve babamın evi yanıma geldiler;

32. ve bu adamlar çobandırlar, çünkü davar sahibidirler; ve kendi sürülerini ve sığırlarını ve kendilerine ait olan bütün şeyleri getirdiler.

33. Ve olur ki, sizi Firavun çağırır, ve: İşiniz nedir? der;

34. siz de: Çocukluktan şimdiye kadar hem biz hem babalarımız, kulların, davar adamlarıdır, diyin; ki, Goşen vilâyetinde otursanız; çünkü Mısırlılar için her çoban mekruhtur.

BAP 47

VE Yusuf içeri girdi, ve Firavuna bildirip dedi: Babam ve kardeşlerim, ve sürüleri, ve sığırları, ve onlara ait olan her şey, Kenân diyarından geldiler; ve işte, onlar Goşen vilâyetindedirler.

2. Ve kardeşleri arasından beş kişi aldı, ve onları Firavunun karşısına çıkardı.

3. Ve Firavun onun kardeşlerine dedi: İşiniz nedir? Ve Firavuna dediler: Kulların, hem biz ve hem babalarımız çobandırlar.

4. Ve Firavuna dediler: Memlekete misafir olmak için geldik; çünkü kullarının sürüleri için otlak yoktur; çünkü Kenân diyarında kıtlık ağırdır; ve şimdi rica ederiz, kulların Goşen vilâyetinde otursunlar.

5. Ve Firavun Yusufa söyliyip dedi: Baban ve kardeşlerin sana geldiler;

6. Mısır diyarı senin önündedir; babanı ve kardeşlerini memleketin en iyi yerinde oturt; Goşen vilâyetinde otursunlar; ve onlar arasında becerikli adamlar olduğunu biliyorsan, onları benim

davarlarım üzerine reis koy.

7. Ve Yusuf babası Yakubu içeri getirdi, ve kendisini Firavunun karşısında durdurdu; ve Yakub Firavuna hayırdia etti.

8. Ve Firavun Yakuba dedi: Ömrünün yıllarının sayısı kaçtır?

9. Ve Yakub Firavuna dedi: Gurbet yıllarımın sayısı yüz otuz yıldır; ömrümün yıllarının sayısı az ve kötü oldu, ve babalarımın gurbetlerinin günlerinde ömürlerinin yıllarının sayısına varmadı.

10. Ve Yakub Firavuna hayırdia etti, ve Firavunun yanından çıktı.

11. Ve Yusuf babasını ve kardeşlerini yerleştirdi, ve Firavunun emreylediği gibi Mısır diyarında, memleketin en iyi yerinde, Ramses civarında onlara mülk verdi.

12. Ve Yusuf babasını ve kardeşlerini ve babasının bütün evini ailelerine göre ekmekle besledi.

13. Ve bütün memlekette ekmek yoktu; çünkü kıtlık çok ağırdı, ve kıtlık yüzünden Mısır diyarı ve Kenân diyarı zebun oldular.

14. Ve Yusuf, satın aldıkları buğdaya bedel Mısır diyarında ve Kenân diyarında bulunan bütün parayı topladı; ve Yusuf parayı Firavunun evine getirdi.

15. Ve Mısır diyarında, ve Kenân diyarında para tükenince, bütün Mısırlılar Yusuf'a geldiler, ve dediler: Bize ekmek ver; niçin senin karşında ölelim? çünkü para bitti.

16. Ve Yusuf dedi: Davarlarınızı verin, eğer para bitti ise, davarlarınıza bedel veririm.

17. Ve davarlarını Yusuf'a getirdiler; ve Yusuf atlara bedel, ve koyun sürülerine bedel, ve sığır sürülerine bedel, ve eşeklere bedel onlara ekmek verdi; ve bütün davarlara bedel o sene onları ekmekle besledi.

18. Ve o yıl sona erince ikinci yılda ona geldiler, ve kendisine dediler: Efendimden gizlemeyeceğiz ki, para tükendi; ve davar sürüleri efendimindir; bedenlerimiz ve toprağımızdan başka efendimin önünde bir şey kalmadı;

19. hem biz, hem toprağımız senin gözlerinin önünde niçin ölelim? bizi ve toprağımızı ekmekle satın al, ve biz ve toprağımız Firavuna köle olalım; ve tohum ver, ve yaşıyalım, ve ölmeyelim, ve toprak çöl olmasın.

20. Böylece Yusuf Mısırın bütün toprağını Firavuna satın aldı; çünkü Mısırlılar, her biri kendi tarlasını sattı, çünkü kıtlık onları sıkıştırıyordu; ve toprak Firavunun oldu.

21. Kavma gelince, Mısır hududunun bir ucundan obir ucuna kadar onları şehirlere geçirdi.

22. Ancak kâhinlerin toprağını satın almadı; çünkü kâhinlere Firavun tarafından tayin vardı, ve Firavunun onlara verdiği tayini yerlerdi; bunun için topraklarını satmadılar.

23. Ve Yusuf kavma dedi: İşte, bugün sizi ve toprağınızı Firavuna satın aldım; işte, size tohum, ve toprağı ekeceksiniz.

24. Ve mahsul vaktinde beşte birini Firavuna vereceksiniz, ve dört kısmı tarla tohumu için, ve yiyeceğiniz için, ve evinizde olanlar için, ve yavrularınıza yiyecek olarak sizin olacaktır.

25. Ve dediler: Hayatımızı kurtardın; efendimin gözünde lûtf bulalım, ve Firavuna köle oluruz.

26. Ve Yusuf bunu Mısır toprağı üzerine kanun yaptı; bugüne kadar beşte biri Firavununundur; ancak yalnız kâhinlerin toprağı Firavunun olmadı.

27. Ve İsrail Mısır diyarında, Goşen vilâyetinde oturdu; ve orada mülk sahibi oldular, ve semereli olup ziyadesile çoğaldılar.

28. Ve Yakub Mısır diyarında on yedi yıl yaşadı; ve Yakubun günleri, ömrünün yılları yüz kırk yedi yıl oldu.

29. Ve İsrailin öleceği günler yaklaştığı zaman, oğlu Yusuf'u çağırdı, ve ona dedi: Eğer şimdi senin gözünde lûtf buldumsa, rica ederim, elini uyluğumun altına koy, ve bana lûtf ve hakikat göster; rica ederim, beni Mısırdan gömme;

30. fakat ne vakit atalarım ile beraber uykuya varırsam, beni Mısırdan kaldırırsın, ve beni onların kabristanına gömersin. Ve dedi: Dediğin gibi yaparım.

31. Ve dedi: Bana yemin et; ve ona yemin etti. Ve İsrail yatağının başı ucunda secde kıldı.

BAP 48

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Yusufu denildi: İşte, baban hastadır; ve iki oğlunu, Manasseyi ve Efraimi kendisile beraber aldı.

2. Ve Yakuba bildirilip denildi: İşte, oğlun Yusuf sana geliyor; ve İsrail kendisini topladı, ve yatağı üzerine oturdu.

3. Ve Yakub Yusufu dedi: Kadîr olan Allah Luzda, Kenân diyarında, bana göründü, ve beni mubarek kıldı,

4. ve bana dedi: İşte, ben seni semereli kılacağım, ve seni çoğaltacağım, ve seni kavmlar cümhuru edeceğim, ve senden sonra bu diyarı senin zürriyetine ebedî mülk olarak vereceğim.

5. Ve şimdi, ben senin yanına Mısır gelmeden evel, Mısır diyarında sana doğan iki oğlun benimdir; Efraim ve Manasse, Ruben ve Şimeon gibi benim olacaklardır.

6. Ve onlardan sonra sana doğan çocukların senin olacaklardır; miraslarında kardeşlerinin adına göre çağırılacaklardır.

7. Ve ben Paddandan geldiğim zaman, Kenân diyarında, yolda, Efrata daha biraz mesafe kalmışken, Rahel yanımda öldü; ve onu orada, Efrat yolunda gömdüm (o Beyt-lehemdir).

8. Ve İsrail Yusufun oğullarını görüp dedi: Bunlar kimdir?

9. Ve Yusuf babasına dedi: Allahın burada bana verdiği oğullarımdır. Ve dedi: Rica ederim, onları bana getir, ve onları mubarek kılayım.

10. Ve İsrailin gözleri ihtiyarlıktan zayıflamıştı, göremiyordu. Ve onları kendisine yaklaştırdı; ve onları öpüp kucakladı.

11. Ve İsrail Yusufu dedi: Senin yüzünü görmeği düşünmemiştim; ve işte, Allah bana senin zürriyetini de gösterdi.

12. Ve Yusuf onları dizleri arasından çıkardı; ve yere kapandı.

13. Ve Yusuf Efraimi sağ eline İsrailin sol eline doğru ve Manasseyi sol eline İsrailin sağ eline doğru ikisini aldı, ve ona yaklaştırdı.

14. İsrail sağ elini uzatıp küçüğü olan Efraimin başı üzerine, ve sol elini Manassenin başı üzerine koydu; ve ellerini kasten değiştirdi, çünkü Manasse ilk doğandı.

15. Ve Yusufu mubarek kılıp dedi: Babalarım İbrahim ve İshakın önünden yürüdükleri Allah, bugüne kadar bütün ömrümde beni güden Allah,

16. beni her kötülükten kurtaran melek, çocukları mubarek kılsın; ve onların üzerine benim adım, ve babalarım İbrahim ve İshakın adı çağırılsın; ve yeryüzünde ziyadesile çoğalsınlar.

17. Ve Yusuf babasının sağ elini Efraimin başı üzerine koyduğunu gördü, ve gözünde kötü göründü; ve babasının elini Efraimin başı üzerinden Manassenin başı üzerine değiştirmek için kaldırdı.

18. Ve Yusuf babasına dedi: Baba, öyle değil, çünkü bu ilk doğandır; sağ elini onun başı üzerine koy.

19. Ve babası koymak istemedi ve dedi: Bilirim, oğlum, bilirim; o da bir kavm olacak, o da büyük olacak; fakat küçük kardeşi kendisinden daha büyük olacak ve onun zürriyeti milletler cümhuru olacak.

20. Ve o günde onları mubarek kılıp dedi: Allah seni Efraim gibi ve Manasse gibi etsin, diyerek İsrail sende hayır dua edecektir. Ve Efraimi Manasseden evel koydu.

21. Ve İsrail Yusufu dedi: İşte, ben ölüyorum, fakat Allah sizinle olacaktır, ve yine sizi babalarınızın diyarına getirecektir.

22. Ve ben sana kardeşlerinden ziyade bir hisse verdim, onu Amorînin elinden kılıcımla ve yayımla aldım.

BAP 49

VE Yakub oğullarını çağırıp dedi: Toplanın, ve son günlerde başınıza gelecek şeyi size diyeyim.

2. Ey Yakubun oğulları, toplanın, ve işitin; Ve babanız İsraili dinleyin.

3. Ruben benim ilkim, kudretim, kuvvetimin başlangıcı; İtibarda birinci ve kuvvette birinci sensin.

4. Sular gibi oynak olan, sen birinci olmayacaksın; Çünkü sen babanın yatağına çıktın; O zaman onu murdar ettin; o benim yatağıma çıktı.

5. Şimeon ve Levi kardeştirler; Zorbalık silâhları onların kılıçlarıdır.

6. Ey canım, sen onların meclislerine girme; Ey izzetim, sen onların cemiyetleriyle birleşme; Çünkü onlar öfkelerinde adam öldürdüler; Ve kızgınlıklarında sığırlar topal ettiler.

7. Onların öfkesi lânetli olsun, çünkü o vahşi idi; Onların gazabı lânetli olsun, zira gaddardı; Onları Yakubda böleceğim; Ve onları İsrailde dağıtacağım.

8. Yahuda, kardeşlerin seni övecekler; Elin senin düşmanlarının boynunda olacaktır; Babanın oğulları senin önünde secde edeceklerdir;

9. Yahuda bir aslan yavrusudur; Ey oğlum, sen şikârından çıktın; O yere çöktü, aslan gibi, dişi aslan gibi yattı; Kim onu kaldıracaktır?

10. Şilo gelinciye kadar, Saltanat asası Yahudadan, Hükümdarlık asası da ayaklarının arasından gitmiyecektir; Ve milletlerin itaati ona olacaktır.

11. Sıpasını asmaya, ve eşeğinin yavrusunu seçme bir asmaya bağliyerek, esvaplarını şarapta, ve kaftanını üzümlerin kanında yıkadı;

12. Onun gözleri şarapla kızıl, ve dişleri sütle ak olacaktır.

13. Zebulun deniz kıyısında oturacaktır; Ve o, gemilere liman olacak; Onun hududu Sayda yanında olacaktır.

14. İssakar, koyun ağılları arasında yatan, kuvvetli eşektir;

15. Ve iyi olan bir dinlenme yeri, ve hoş giden bir memleket gördü; Ve yük taşımak için omuzunu iğdi, ve iş altında bir hizmetçi oldu.

16. Dan, İsrail sıptlarından biri olarak, kavmına hükmedecektir.

17. Dan, yolda bir yılan, yolda bir engerek olacaktır, bir engerek ki, atın topuklarını ısıtır, ve onun atlısı arkası üstü düşer.

18. Ben senin kurtuluşunu bekledim, ya RAB.

19. Gad, bir çete onun üzerine salacaktır; Fakat kendisi onların topukları üzerine salacaktır.

20. Aşerden çıkan ekmek semiz olacaktır, ve kırallara mahsus lezzetli yiyecekleri hasıl edecektir.

21. Naftali salıverilmiş geyiktir; Güzel sözler söyler.

22. Yusuf meyvalı bir dal, kaynak başında meyvalı bir daldır; Onun filizleri duvarın üzerinden aşar.

23. Okçular onu hırpaladılar, ona ok attılar, ve kendisine eza ettiler;

24. Fakat onun yayı kuvvetli kaldı, ve onun elleri ve bazuları, Yakubun Kadîrinin ellerile, (İsrailin çobanı ve taşı oradandır),

25. Ve sana yardım edecek olan, babanın Allahı ile, ve Kadîr ile kuvvetlendirildi; O ki, yukarıdan göklerin bereketleriyle, aşağıda yatan deryanın bereketleriyle, meme ve rahim bereketleriyle seni mubarek kılacaktır.

26. Senin babanın hayır duaları, ebedî tepelerin en uzak hududuna kadar, atalarımın hayır dualarından yüce oldu; Onlar Yusufun başı üzerinde, ve kardeşlerinin arasında reis olanın başının tepesi üzerinde olacaklar.

27. Benyamin yırtıcı bir kurttur; Sabahlayın avı yutar, ve akşamlayın ganimeti paylaşır.
28. Bunların hepsi İsrailin on iki sıptlarıdır; ve babalarının onlara söylediği budur, ve onları mubarek kıldı; her birini kendi bereketine göre olmak üzere onları mubarek kıldı.
29. Ve onlara emredip kendilerine dedi: Ben kavmıma katılmak üzreyim; beni babalarımınla beraber Hittî Efronun tarlasında olan mağaraya, Kenân diyarında Mamre karşısında,
30. Makpela tarlasında olan, İbrahimin kabir için mülk olarak Hittî Efrondan satın aldığı mağaraya gömün.
31. İbrahim ve karısı Sarayı orada gömdüler; İshak ve karısı Rebekayı orada gömdüler: ve ben Leayı orada gömdüm.
32. Tarla ve içindeki mağara Het oğullarından satın alınmıştı.
33. Ve Yakub oğullarına emretmeği bitirince, ayaklarını yatağın içine topladı, ve son soluğu verdi, ve kavmına katıldı.

BAP 50

- VE Yusuf babasının yüzü üzerine kapandı, ve onun üzerinde ağladı, ve onu öptü.
2. Ve Yusuf babasını mumya etmelerini hekim kullarına emretti; ve hekimler İsraili mumya ettiler.
 3. Ve onun için kırk gün doldu; çünkü mumya etmenin günleri böylece dolar; ve Mısırlılar yetmiş gün ona ağladılar.
 4. Ve onun ağlaması günleri geçince, Yusuf Firavunun evine söyliyip dedi: Eğer şimdi gözünüzde lûtf buldumsa, Firavuna söyliyip diyin:
 5. Babam: İşte, ben ölüyorum; beni Kenân diyarında kendim için kazdığım kabre, oraya gömeceksin, diyerek bana yemin ettirdi. Bunun için rica ederim, şimdi çıkayım, babamı gömeyim ve döneyim.
 6. Ve Firavun dedi: Çık, ve sana yemin ettirdiği gibi babanı göm.
 7. Ve Yusuf babasını gömmek için çıktı; ve Firavunun bütün kulları, evinin ihtiyarları, ve Mısır diyarının bütün ihtiyarları,
 8. ve Yusufun bütün ev halkı, ve kardeşleri, ve babasının ev halkı kendisile beraber çıktılar; yalnız çocuklarını ve koyunlarını ve sığırlarını Goşen vilâyetinde bıraktılar.
 9. Ve arabalar ve atlılar da kendisile beraber çıktılar; ve gayet büyük bir alay oldu.
 10. Ve Erdenin öte tarafında olan Atad harmanına geldiler, ve orada çok büyük ve ağır dövünme ile dövündüler; ve babası için yedi gün yas tuttu.
 11. Ve memleketin ahali, Kenânlılar, Atad harmanındaki yası görünce, dediler: Bu Mısırlılar için hüznü bir yastır; bundan dolayı Erden ötesinde olan o yere Abel-mitsraim* denildi.
 12. Ve onun oğulları onlara emretmiş olduğu gibi kendisine yaptılar;
 13. ve oğulları onu Kenân diyarına götürdüler, ve onu Mamre karşısında Makpela tarlasının mağarasında gömdüler; o mağarayı tarla ile beraber İbrahim kabir için mülk olarak Hittî Efrondan satın almıştı.
 14. Ve Yusuf, kendisi, ve kardeşleri, ve babasını gömmek için kendisile beraber çıkanların hepsi, babasını gömdükten sonra Mısıra döndüler.
- **Mısırlıların yası*, manasınadır.
15. Ve Yusufun kardeşleri babalarının öldüğünü görünce, dediler: Belki Yusuf bize kin tutar, ve bizim ona yaptığımız bütün kötülüğün karşılığını yapar.
 16. Ve Yusufu haber gönderip dediler: Baban ölümünden evel: Yusufu böylece söyliyacaksınız diye emretti:
 17. Şimdi rica ederim, kardeşlerinin günahını ve suçlarını bağışla, çünkü sana kötülük ettiler. Ve şimdi, rica ederiz, babanın Allahının kullarının günahını bağışla. Ve onlar kendisine

söyledikleri zaman, Yusuf ağladı.

18. Ve kardeşleri de gidip onun önünde yere kapandılar; ve dediler: İşte, biz senin kullarınız.

19. Ve Yusuf onlara dedi: Korkmayın, çünkü ben Allahın yerinde miyim?

20. Ve siz bana karşı kötülük düşündünüz; fakat Allah onu bugün olduğu gibi yapsın diye, çok kavm yaşatmak için iyilik olarak düşündü.

21. Ve şimdi korkmayın; ben sizi ve çocuklarınızı besliyeceğim. Ve onları teselli edip yüreklerine hitap etti.

22. Ve Yusuf, kendisi, ve babasının evi Mısırdaki oturdular; ve Yusuf yüz on yıl yaşadı.

23. Ve Yusuf Efraimin üçüncü göbek oğullarını gördü; ve Manassenin oğlu Makirin çocukları Yusufun dizleri üzerinde doğdular.

24. Ve Yusuf kardeşlerine dedi: Ben ölüyorum; fakat Allah mutlaka sizi arıyacaktır, ve bu diyardan sizi İbrahime ve İshaka ve Yakuba yemin ettiği diyara çıkaracaktır.

25. Ve Yusuf: Allah sizi mutlaka arıyacaktır, ve kemiklerimi buradan çıkaracaksınız, diyerek İsrailin oğullarına yemin ettirdi.

26. Ve Yusuf yüz on yaşında öldü; ve onu mumya edip Mısırdaki bir tabuta koydular.

ÇIKIŞ

BAP 1

VE Mısıra gelen İsrail oğullarının adları şunlardır (her adam ve ev halkı Yakubla beraber geldi):

2. Ruben, Şimeon, Levi, ve Yahuda,

3. İssakar, Zebulun, ve Benyamin,

4. Dan ve Naftali, Gad ve Aşer.

5. Ve Yakubun sulbünden çıkan bütün canlar yetmiş candı; ve zaten Yusuf Mısırdaki idi

6. Ve Yusuf, ve bütün kardeşleri, ve bütün o nesil öldü.

7. Ve İsrailin oğulları semereli oldular, ve türeyip çoğaldılar, ve ziyadesile kuvvetlendiler; ve memleket onlarla doldu.

8. Ve Mısır üzerine Yusufu bilmiyen yeni bir kiral çıktı.

9. Ve kavmına dedi: İşte, İsrail oğullarının kavmı bizden çok ve kuvvetlidir;

10. gelin, onlara karşı akıllıca davranalım, yoksa çoğalacaklar, ve olur ki, cenk vuku bulunca, onlar da düşmanlarımızla birleşirler, ve bize karşı cenkedip memlekettten çıkarlar.

11. Ve onlara yüklerle eziyet etsinler diye üzerlerine angarya memurları koydular. Ve Firavun için Pitom ve Raamses ambar şehirlerini yaptılar.

12. Fakat onlara ne kadar eziyet ettilerse o kadar çoğaldılar, ve o kadar yayıldılar. Ve İsrail oğulları yüzünden korkuya düştüler.

13. Ve Mısırlılar İsrail oğullarını şiddetle işlettiler;

14. ve şiddetle işlettikleri bütün işlerinde, tarlada her çeşit işte, harçta ve kerpiçte, ağır işle hayatlarını acı ettiler.

15. Ve Mısır kralı, birinin adı Şifra ve obirinin adı Pua olan İbranî ebelerine söyledi;

16. ve dedi: İbranî kadınları için ebelik hizmetini yaptığınız, ve onları doğurma iskemlesi üzerinde gördüğünüz zaman, eğer bir erkek çocuksa, onu öldüreceksiniz; fakat eğer kız ise, o yaşayacaktır.

17. Fakat ebeler Allahtan korkarlardı, ve Mısır kralının kendilerine emrettiğine göre yapmadılar, ve erkek çocukları sağ bıraktılar.

18. Ve Mısır kralı ebeleri çağırıp onlara dedi: Niçin bu şeyi yaptınız, ve erkek çocukları sağ bıraktınız?

19. Ve ebeler Firavuna dediler: Çünkü İbranî kadınları Mısırlı kadınlar gibi değildirler; çünkü onlar canlıdırlar, ve ebe onların yanına gelmeden evel doğuruyorlar.
20. Ve Allah ebelere iyilik etti; ve kavm çoğaldı ve ziyadesile kuvvetlendiler.
21. Ve vaki oldu ki, ebeler Allahtan korktuklarından, onları ev bark sahibi etti.
22. Ve Firavun bütün kavmına emredip dedi: Her doğan erkek çocuğu ırmağa atacaksınız; ve her kızı sağ bırakacaksınız.

BAP 2

VE Levi evinden bir adam gitti, ve bir Levi kızını aldı.

2. Ve kadın gebe kalıp bir erkek çocuk doğurdu; ve onun güzel olduğunu gördü, ve üç ay onu gizledi.
3. Ve onu artık gizliyemiyince, onun için sazdan bir sepet alıp harç ve ziftle sıvadı; ve içine çocuğu koyup ırmağın kenarında sazlığın içine bıraktı.
4. Ve kızkardeşi ona ne olacağını bilmek için uzakta duruyordu.
5. Ve Firavunun kızı yıkanmak için ırmağa indi; ve onun kızları ırmağın kenarında yürüyorlardı; ve sazlık arasında sepeti görüp onu getirmek için cariyesini gönderdi.
6. Ve onu açıp çocuğu gördü; ve işte, çocuk ağlıyordu. Ve ona acıyıp dedi: Bu İbranîlerin çocuklarından biridir.
7. Ve kızkardeşi Firavunun kızına dedi: Senin için İbranî kadınlarından gidip emzikli bir kadın çağırayım mı? ve senin için çocuğu emzirir.
8. Ve Firavunun kızı ona: Git, dedi: Ve kız gidip çocuğun anasını çağırdı.
9. Ve Firavunun kızı ona dedi: Bu çocuğu al, ve onu benim için emzir, ve ben senin ücretini veririm. Ve kadın çocuğu aldı, ve onu emzirdi.
10. Ve çocuk büyüdü, ve onu Firavunun kızına getirdi, ve onun oğlu oldu. Ve onun adını Musa koyup dedi: Çünkü onu sulardan çıkardım.
11. Ve o günlerde vaki oldu ki, Musa büyüyünce, kardeşlerine çıktı, ve onların yüklerini gördü; ve bir Mısırlının kardeşlerinden bir İbranîye vurmakta olduğunu gördü;
12. ve etrafına bakınıp kimse olmadığını görünce, Mısırlıyı vurup onu kumda gizledi.
13. Ve ertesi gün çıktı, ve işte, iki İbranî birbirile kavga ediyorlardı; kötülük edene dedi: Niçin arkadaşına vuruyorsun?
14. Ve dedi: Kim seni üzerimize reis ve hâkim koydu? Mısırlıyı öldürdüğün gibi, beni de öldürmek fikrinde misin? Ve Musa korkup dedi: Gerçekten o iş bilindi.
15. Ve Firavun bu işi işitince, Musayı öldürmek için aradı. Fakat Musa Firavunun yüzünden kaçtı, ve Midyan diyarında kaldı, ve bir kuyunun başında oturdu.
16. Ve Midyan kâhininin yedi kızı vardı; ve gelip su çektiler, ve babalarının sürüsünü suvarmak için tekneleri doldurdular.
17. Ve çobanlar gelip onları kovdular; fakat Musa kalktı, ve onlara yardım edip sürülerini suvardı.
18. Ve babaları Reuele geldikleri zaman, o dedi: Nasıl oldu da, bugün çabuk geldiniz?
19. Ve dediler: Mısırlı bir adam bizi çobanların elinden kurtardı, ve bizim için de su çekip sürüyü suvardı.
20. Ve kızlarına dedi: Ve o nerede? bu adamı niçin bıraktınız? onu çağırın da ekmek yesin.
21. Ve Musa o adamla oturmağa razı oldu; o da kızı Tsipporayı Musaya verdi.
22. Ve bir oğul doğurdu, ve Musa onun adını Gerşom koydu; çünkü: Yabancı diyarda garip oldum, dedi.
23. Ve vaki oldu ki, o çok günler geçerken, Mısır kralı öldü; ve İsrail oğulları kölelik sebeble inlediler, ve feryat ettiler, ve kölelik sebebinden onların figanı Allaha çıktı.

24. Ve Allah onların iniltilerini işitti, ve Allah İbrahimle, İshakla ve Yakubla olan ahidini hatırladı.
25. Ve Allah İsrail oğullarını gördü, ve Allaha malûm oldu.

BAP 3

VE Musa, kaynatası Midyan kâhini Yetronun sürüsünü güdüyordu; ve sürüyü çölün arkasına götürdü, ve Allahın dağına, Horebe geldi.

2. Ve RABBİN meleği bir çalı ortasında ateş alevinde ona göründü; ve gördü, ve işte, çalı ateşle yanıyor, ve çalı tükenmiyordu.

3. Ve Musa dedi: Şimdi döneyim, ve bu büyük manzarayı göreyim, çalı niçin yanıp tükenmiyor.

4. Ve görmek için döndüğünü RAB görünce, Allah ona çalının ortasından çağırıp dedi: Musa, Musa! Ve o: İşte ben, dedi.

5. Ve dedi: Buraya yaklaşma; çarıklarını ayaklarından çıkar, çünkü üzerinde durduğun yer mukaddes topraktır.

6. Ve dedi: Ben babanın Allahı, İbrahimin Allahı, İshakın Allahı, ve Yakubun Allahıyım. Ve Musa yüzünü örttü; çünkü Allaha bakmağa korkuyordu.

7. Ve RAB dedi: Gerçekten Mısırdan olan kavmimin sıkıntısını gördüm, ve angarya memurlarının yüzünden onların feryadını işittim; çünkü onların acılarını bilirim;

8. ve onları Mısırlıların elinden kurtarmak için, ve onları o diyardan iyi ve geniş bir diyara, süt ve bal akan diyara, Kenanlı, ve Hittî, ve Amorî, ve Perizzî, ve Hivî, ve Yebusîlerin yerine çıkarmak için indim.

9. Ve şimdi, işte, İsrail oğullarının feryadı bana erişti; ve hem de Mısırlıların onlara ettikleri cefayı gördüm.

10. Ve şimdi gel, ve benim kavmimi, İsrail oğullarını, Mısırdan çıkarmak için seni Firavuna göndereyim.

11. Ve Musa Allaha dedi: Ben kimim ki, Firavuna gideyim, ve İsrail oğullarını Mısırdan çıkarayım?

12. Ve dedi: Gerçekten ben seninle olacağım; ve benim seni gönderdiğime senin için işaret şu olacak: Sen kavmi Mısırdan çıkardığın zaman, bu dağ üzerinde Allaha ibadet edeceksiniz.

13. Ve Musa Allaha dedi: İşte, ben İsrail oğullarına geldiğim zaman, onlara: Atalarınızın Allahı beni size gönderdi, dersem, ve onlar bana: Onun ismi nedir? derlerse, onlara ne diyeyim?

14. Ve Allah Musaya dedi: Ben, BEN OLANIM; ve dedi: İsrail oğullarına böyle diyeceksin: Beni size BENİM gönderdi.

15. Ve yine Allah Musaya dedi: İsrail oğullarına böyle diyeceksin: Atalarınızın Allahı, İbrahimin Allahı, İshakın Allahı, Yakubun Allahı Yehova beni size gönderdi; ebediyen ismim bu, ve devirden devre anılmam budur.

16. Git, ve İsrail ihtiyarlarını topla, ve onlara de: Atalarınızın Allahı, İbrahimin, İshakın ve Yakubun Allahı Yehova bana göründü, ve dedi: Gerçekten sizi ziyaret ettim, ve Mısırdan size yapılanı gördüm;

17. ve dedim: Sizi Mısırın sıkıntısından, Kenanlı, ve Hittî, ve Amorî, ve Perizzî, ve Hivî, ve Yebusîlerin diyarına, süt ve bal akan diyara, çıkaracağım.

18. Ve senin sözünü dinliyecekler; ve sen ve İsrail ihtiyarları Mısır kiralına geleceksiniz, ve ona diyeceksiniz: İbranîlerin Allahı Yehova bize rast geldi; ve şimdi rica ederiz, çölde üç günlük yol gidelim, ta ki, Allahımız Yehovaya kurban keselim.

19. Ve ben bilirim ki, Mısır kralı kuvvetli bir el ile olsa bile, gitmek için size izin

vermiyecektir.

20. Ve elimi uzatacağım ve Mısırı, içinde yapacağım bütün hârikalarım ile vuracağım; ve sizi ondan sonra salıverecektir.

21. Ve Mısırlıların gözlerinde bu kavma lûtuftan vereceğim; ve vaki olacak ki, gittiğiniz zaman, eli boş gitmiyeceksiniz;

22. fakat her kadın komşusundan, ve evinde olan misafirden gümüş şeyler, ve altın şeyler, ve esvaplar istiyecek; ve oğullarınızı ve kızlarınızı onlarla süsliyeceksiniz; ve Mısırlıları soyacaksınız.

BAP 4

VE Musa cevap verip dedi: Fakat, işte, bana inanmıyacaklar, ve sözümü dinlemeyecekler; çünkü: RAB sana görünmedi, diyecekler.

2. Ve RAB ona dedi: Bu senin elindeki nedir? Ve dedi: Değnek.

3. Ve dedi: Onu yere at. Ve onu yere attı, ve yılan oldu; ve Musa onun önünden kaçtı.

4. Ve RAB Musaya dedi: Elini uzat, ve onun kuyruğundan tut (ve elini uzatıp onu tuttu, ve elinde değnek oldu);

5. ta ki, ataların Allahı, İbrahimin Allahı, İshakın Allahı, ve Yakubun Allahı RABBİN sana göründüğüne inansınlar.

6. Ve yine RAB ona dedi: Şimdi elini koynuna koy. Ve elini koynuna koydu; ve onu çıkardığı zaman, işte, eli kar gibi cüzamlı idi.

7. Ve dedi: Elini yine koynuna koy. (Ve elini yine koynuna koydu; ve onu koynundan çıkardığı zaman, işte, yine kendi teni gibi oldu).

8. Ve vaki olacak ki, eğer sana inanmazlarsa, ve evelki alâmetin sözünü dinlemezlerse, sonraki alâmetin sözüne inanacaklardır.

9. Ve vaki olacak ki, bu iki alâmete de inanmazlarsa, ve senin sözünü dinlemezlerse, ırmağın suyundan alıp karaya dökeneceksin; ve ırmaktan aldığın su karada kan olacaktır.

10. Ve Musa RABBE dedi: Aman, ya RAB, ben ne dün ne evelki gün, ne de kuluna söylediğin vakitten beri, söz adamı değilim; çünkü ben ağzı ağır, ve dili ağır adamım.

11. Ve RAB ona dedi: İnsan ağzını kim yaptı? insanı dilsiz yahut sağır, yahut görür, yahut görmez yapan kimdir? ben RAB değil miyim?

12. Ve şimdi git, ve ben senin ağzınla beraber olacağım, ve söyliyeneğin şeyi sana öğreteceğim.

13. Ve dedi: Aman, ya RAB, niyaz ederim, göndereceğin adamın eline gönder.

14. Ve RAB Musaya karşı öfkelenip dedi: Senin kardeşin Levili Harun yok mu? bilirim ki, o iyi söyler. Hem de, işte, o seni karşılamak için çıkıyor; ve seni gördüğü zaman, yüreği sevinecektir.

15. Ve kendisine söyliyeneceksin, ve sözleri onun ağzına koyacaksın; ve ben senin ağzınla ve onun ağzı ile beraber olacağım, ve yapacağınız şeyi size öğreteceğim.

16. Ve o senin için kavma söyliyenecek; ve vaki olacak ki, o senin için ağız olacak, ve sen onun için Allah gibi olacaksın.

17. Ve alâmetleri onunla yapacağın bu değneği eline alacaksın.

18. Ve Musa gitti, ve kaynatası Yetronun yanına dönüp ona dedi: Rica ederim, gideyim, ve Mısırdaki olan kardeşlerimin yanına döneyim, ve onlar daha hayatta mıdır diye göreyim. Ve Yetro Musaya: Selâmetle git, dedi.

19. Ve Midyanda RAB Musaya dedi: Git, Mısıra dön; çünkü senin canını arıyan adamların hepsi öldüler.

20. Ve Musa karısını ve oğullarını aldı, ve onları eşiği üzerine bindirdi, ve Mısır diyarına

döndü; ve Musa Allahın değneğini elinde götürdü.

21. Ve RAB Musaya dedi: Dönüp Mısır gittiğin zaman, senin eline verdiğim bütün hârikaları Firavunun önünde yapmağa dikkat et; fakat ben onun yüreğini sertleştireceğim, ve kavmı salıvermiyecek.

22. Ve Firavuna diyeceksin: RAB şöyle diyor: İsrail, oğlum, ilkimdir;

23. ve sana dedim: Oğlumu salıver ki, bana ibadet etsin; ve onu göndermek istemedin; işte, ben senin oğlunu, senin ilkinin öldüreceğim.

24. Ve yolda konakta vaki oldu ki, RAB ona rast geldi, ve onu öldürmek istedi.

25. Ve Tsippora keskin bir taş alıp oğlunun gulfesini kesti, ve onun ayaklarının dibine attı; ve dedi: Gerçekten sen bana kan güveyisin.

26. Ve RAB onu bıraktı. O zaman kadın dedi: Sünnet sebeble kan güveyisin.

27. Ve RAB Haruna dedi: Musayı karşılamak için çöle git. Ve gidip Allahın dağında ona rast geldi, ve onu öptü.

28. Ve Musa RABBİN kendisile gönderdiği bütün sözlerini, ve kendisine emretmiş olduğu bütün alâmetleri Haruna bildirdi.

29. Ve Musa ve Harun gidip İsrail oğullarının bütün ihtiyaçlarını topladılar;

30. ve Harun RABBİN Musaya söylemiş olduğu bütün sözleri söyledi, ve kavmin gözleri önünde alâmetleri yaptı.

31. Ve kavm inandı; ve RABBİN İsrail oğullarını ziyaret ettiğini, ve onların sıkıntısını görmüş olduğunu işittikleri zaman, başlarını iğip secde kıldılar.

BAP 5

VE sonra Musa ile Harun gelip Firavuna dediler: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Kavmımı salıver ki, çölde bana bayram etsinler.

2. Ve Firavun dedi: Yehova kimdir ki, İsraili salıvermek için onun sözünü dinliyeyim? Yehovayı tanımam, ve İsraili de salıvermem.

3. Ve dediler: İbranîlerin Allahı bize rast geldi; rica ederiz, çölde üç günlük yol gidelim, ve bizi veba ile, yahut kılıçla vurmasın diye, Allahımız RABBE kurban keselim.

4. Ve Mısır kralı onlara dedi: Ey Musa ve Harun, niçin kavmı işlerinden alıkoyuyorsunuz? yüklerinize gidin.

5. Ve Firavun dedi: İşte, şimdi diyarın kavmı çoktur, ve onları işlerinden alıkoyuyorsunuz.

6. Ve Firavun o gün kavmin angaryacılarına, ve onların memurlarına emredip dedi:

7. Kerpiç yapmak için şimdiye kadar olduğu gibi, artık kavma saman vermiyeceksiniz; onlar gitsinler ve kendilerine saman tolasınlar.

8. Ve şimdiye kadar yapmakta oldukları kerpiçlerin sayısını onların üzerine koyacaksınız; ondan eksiltmiyeceksiniz, çünkü onlar tembeldirler; onun için: Gidelim, Allahımıza kurban keselim, diye bağıryorlar.

9. Adamlar üzerine daha ağır iş konulsun, ta ki, o işte çalışsınlar; ve yalan sözleri dinlemesinler.

10. Ve kavmin angaryacıları ve onların memurları çıktılar, ve kavma söyliyip dediler: Firavun böyle diyor: Ben size saman vermiyeceğim.

11. Siz gidin, bulduğunuz yerden kendiniz için saman alın; çünkü işlerinizden bir şey eksiltmiyecektir.

12. Ve kavm saman için anız toplamak üzre bütün Mısır diyarına dağıldı.

13. Ve angaryacılar: Saman olduğu vakit gibi, işinizi, gündelik vazifelerinizi, bitirin, diyerek onları sıkıştırıyorlardı.

14. Firavunun angaryacıları tarafından üzerlerine tayin olunan İsrail oğullarının memurları:

Niçin dün ve bugün kerpiç yapmakta vazifenizi bitirmediniz? diye dövüldüler.

15. Ve İsrail oğullarının memurları geldiler, ve Firavuna feryat edip dediler: Niçin kullarına böyle yapıyorsun?

16. Kullarına saman verilmiyor, ve bize: Kerpiç yapın, diyorlar; ve işte, kulların dövülüyor; ve suç senin kavmınındır.

17. Ve dedi: Siz tembelsiniz, tembel; onun için: Gidelim, Rabbe kurban keselim, diyorsunuz.

18. Ve şimdi gidin, çalışın, ve saman da verilmeyecektir, fakat kerpiçlerin sayısını vereceksiniz.

19. Ve İsrail oğullarının memurları: Kerpiçlerinizden, gündelik vazifenizden, bir şey eksiltmiyeceksiniz, denildiği zaman, kendilerinin fena halde olduklarını gördüler.

20. Ve onlar Firavunun yanından çıktıkları zaman, yolda durmakta olan Musa ile Haruna rast geldiler;

21. ve onlara dediler: RAB sizi görsün, ve hükmetsin; çünkü bizi öldürmek üzere onların eline bir kılıç vermek için Firavunun ve kullarının gözlerinde bizi mekruh ettiniz.

22. Ve Musa RABBE dönüp dedi: Ya RAB, niçin bu kavma kötü muamele ettin? niçin beni gönderdin?

23. Çünkü senin isminle Firavuna söylemek için geldiğim zamandan beri, bu kavma fena muamele etti; ve sen kendi kavmını asla kurtarmadın.

BAP 6

VE RAB Musaya dedi: Firavuna yapacağımı şimdi göreceksin; çünkü kudretli el ile onları salıverecek, ve kudretli el ile onları kendi memleketinden kovacak.

2. Ve Allah Musaya söyleyip ona dedi: Ben RAB'İM

3. ve İbrahime, İshaka ve Yakuba, Kadîr olan Allah olarak göründüm; fakat onlara Yehova ismimle malûm olmadım.

4. Ve Kenân diyarını, onda garip oldukları gurbet diyarlarını, onlara vermek için kendilerile de ahdettim.

5. Ve Mısırlıların esirlikte tutmakta oldukları İsrail oğullarının iniltisini de işittim; ve ahdimi hatırladım.

6. Bunun için İsrail oğullarına söyle: Ben RAB'İM, ve sizi Mısırlıların yükleri altından çıkaracağım, ve sizi onların esirliğinden kurtaracağım, ve sizi uzanmış bazu ile ve büyük hükümlerle azat edeceğim;

7. ve sizi kendim için bir kavm olarak alacağım, ve size Allah olacağım; ve sizi Mısırlıların yükleri altından çıkaran Allahınız RAB ben olduğumu bileceksiniz.

8. Ve onu İbrahime, İshaka, ve Yakuba vermek için yemin ettiğim diyara sizi getireceğim; ve onu size miras olarak vereceğim; ben RAB'İM.

9. Ve Musa İsrail oğullarına böyle söyledi; fakat can sıkıntısı ve ağır esirlik sebebiyle Musayı dinlemediler.

10. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

11. Mısır kralı Firavunun yanına gir, ve İsrail oğullarını memleketinden salıversin, diye söyle.

12. Ve Musa RABBİN önünde söyleyip dedi: İşte, İsrail oğulları beni dinlemediler; ve Firavun beni nasıl dinliyecek? ve dudakları sünnetsiz* bir adamım.

13. Ve RAB Musaya ve Haruna söyledi, ve İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkarmak üzere İsrail oğulları ve Mısır kralı Firavun için onlara emir verdi.

* *Güzel söz söyleyen bir adam değilim*, manasıdır.

14. Onların atalar evlerinin reisleri şunlardır: İsrailin ilki Rubenin oğulları: Hanok, ve Pallu,

Hetsron, ve Karmi; Rubenin kabileleri bunlardır.

15. Ve Şimeonun oğulları: Yemuel, ve Yamin, ve Ohad, ve Yakın, ve Tsohar, ve Kenânlı bir kadının oğlu olan Şaul; Şimeonun kabileleri bunlardır.

16. Levi oğullarının adları doğuşlarına göre, şunlardır: Gerşon, ve Kohat, ve Merari; ve Levinin hayatının yılları yüz otuz yedi yıl idi.

17. Gerşonun oğulları, kabilelerine göre: Libni ve Şimeidir.

18. Ve Kohatın oğulları: Amram, ve Yitshar, ve Hebron, ve Uzziel; ve Kohatın hayatının yılları yüz otuz üç yıl idi.

19. Ve Merarinin oğulları: Mahli ve Muşidir. Doğuşlarına göre, Levinin kabileleri bunlardır.

20. Ve Amram kendisine babasının kız kardeşi Yokebedi karı olarak aldı; ve ona Harunu ve Musayı doğurdu; ve Amramın hayatının yılları yüz otuz yedi yıl idi.

21. Ve Yitsharın oğulları: Korah, ve Nefeg, ve Zikridir.

22. Ve Uzzielin oğulları: Mişael, ve Eltsafan, ve Sitridir.

23. Ve Harun kendisine Naşonun kızkardeşi Amminadabın kızı Elişebayı karı olarak aldı; ve ona Nadabı ve Abihuyu, Eleazarı ve İtamarı doğurdu.

24. Ve Korahın oğulları: Assir, ve Elkana, ve Abiasaf; Korahîlerin kabileleri bunlardır.

25. Ve Harunun oğlu Eleazar kendisine karı olarak Putielin kızlarından birini aldı; ve ona Finehası doğurdu. Kabilelerine göre Levililerin babalarının reisleri bunlardır.

26. İsrail oğullarını ordularına göre Mısır diyarından çıkarın, diye RABBİN kendilerine söylediği Harun ve Musa bunlardır.

27. İsrail oğullarını Mısırdan çıkarmak için Mısır kralı Firavuna söyliylenler bunlardır; o Musa ve Harun bunlardır.

28. Ve vaki oldu ki, Mısır diyarında RABBİN Musaya söylediği günde, RAB Musaya söyliyip dedi:

29. Ben RAB'İM, bütün sana söylediğim şeyleri Mısır kralı Firavuna söyle.

30. Ve Musa RABBİN önünde dedi: İşte ben dudakları sünnetsiz bir adamım, ve Firavun beni nasıl dinliyecek?

BAP 7

VE RAB Musaya dedi: Bak seni Firavuna Allah gibi yaptım; ve kardeşin Harun senin peygamberin olacak.

2. Sana emrettiğim bütün şeyleri sen söyliyacaksın; ve kardeşin Harun Firavuna söyliyecek, ta ki, İsrail oğullarını memleketinden salıversin.

3. Ve ben Firavunun yüreğini katılaştıracam, ve alâmetlerimi ve hârikalarımı Mısır diyarında çoğaltacağım.

4. Fakat Firavun sizi dinlemeyecek, ve elimi Mısırın üzerine koyacağım, ve ordularımı, kavmım İsrail oğullarını, Mısır diyarından büyük hükümlerle çıkaracağım.

5. Ve Mısırın üzerine elimi uzattığım, ve İsrail oğullarını onların ortasından çıkardığım zaman, Mısırlılar bilecekler ki, RAB ben'im.

6. Ve Musa ile Harun öyle yaptılar; RABBİN kendilerine emrettiği gibi, öyle yaptılar.

7. Ve Firavuna söyledikleri zaman Musa seksen yaşında, ve Harun seksen üç yaşında idi.

8. Ve RAB Musaya ve Haruna söyliyip dedi:

9. Firavun: Kendiniz için bir hârika gösterin, diye size söyliyeceği zaman, Haruna diyeceksin: Kendi değneğini al, ve yılan olsun diye, Firavunun önüne at.

10. Ve Musa ile Harun Firavunun yanına girdiler, ve RABBİN emrettiği gibi öyle yaptılar; ve Harun değneğini Firavunun önüne ve kullarının önünde yere attı, ve yılan oldu.

11. Ve Firavun da hikmetli adamları, ve afsuncuları çağırdı; ve Mısırın sihirbazları, onlar da

büyülerile öyle yaptılar.

12. Ve her biri kendi değneğini attı, ve yılan oldular; ve Harunun değneği onların değneklerini yuttu.

13. Ve RABBİN söylediği gibi Firavunun yüreği katılaştı, ve onları dinlemedi.

14. Ve RAB Musaya dedi: Firavunun yüreği inatçıdır, kavmı salıvermek istemiyor.

15. Sabahlayın Firavuna git; işte, o suya çıkıyor; ve onu karşılamak için ırmağın kenarında duracaksın; ve yılanla değişilen değneği kendi eline alacaksın.

16. Ve ona diyeceksin: Çölde bana ibadet etmeleri için kavmımı salıver, diye İbranîlerin Allahı RAB beni sana gönderdi; ve işte, şimdiye kadar dinlemedin.

17. RAB böyle diyor: Bununla bileceksin ki, ben RAB'İM. İşte, ben elimde olan değnekle ırmakta olan sulara vuracağım, ve kana dönecekler.

18. Ve ırmakta olan balıklar ölecekler, ve ırmak kokacak; ve Mısırlılar ırmaktan su içmekten tiksinecekler.

19. Ve RAB Musaya dedi: Haruna söyle: Değneğini al, ve elini Mısırın suları üzerine, ırmakları üzerine, kanalları üzerine, havuzları üzerine, ve bütün su birikintileri üzerine uzat da kan olsunlar; ve bütün Mısır diyarında gerek ağaç kaplarda, gerek taş kaplarda kan olacak.

20. Ve Musa ile Harun RABBİN emrettiği gibi böyle yaptılar; ve Firavunun gözü önünde, ve kullarının gözleri önünde değneğini kaldırdı, ve ırmakta olan sulara vurdu; ve ırmakta olan bütün sular kana döndüler.

21. Ve ırmakta olan balıklar öldüler; ve ırmak koktu, ve Mısırlılar ırmaktan su içemediler; ve bütün Mısır diyarında kan vardı.

22. Ve Mısır sihirbazları büyüleriyle böyle yaptılar; ve RABBİN söylediği gibi Firavunun yüreği katılaştı, ve onları dinlemedi.

23. Ve Firavun dönüp evine girdi, ve buna bile ehemmiyet vermedi.

24. Ve bütün Mısırlılar içecek su için ırmağın etrafını kazdılar; çünkü ırmağın suyundan içemiyorlardı.

25. Ve RAB ırmağı vurduktan sonra yedi gün doldu.

BAP 8

VE RAB Musaya dedi: Firavunun yanına gir, ve ona de: RAB şöyle diyor: Kavmımı salıver ki, bana ibadet etsinler.

2. Ve eğer sen salıvermek istemezsen, işte, ben senin bütün sınırlarını kurbağalarla vuracağım,

3. ve ırmak kurbağalarla kaynıyacak, ve çıkacaklar, ve senin evine, ve senin yatak odana, ve yatağının üzerine, ve kullarının evlerine ve kavmına ve fırınlarına ve hamur teknelerine girecekler;

4. ve senin üzerine, ve kavmının üzerine, ve bütün kullarının üzerine kurbağalar çıkacaklar.

5. Ve RAB Musaya dedi: Haruna de: Elini değneğinle ırmaklar üzerine, kanallar üzerine, ve havuzlar üzerine uzat, ve Mısır diyarı üzerine kurbağalar çıkart.

6. Ve Harun elini Mısırın suları üzerine uzattı, ve kurbağalar çıkıp Mısır diyarını kapladılar.

7. Ve sihirbazlar büyüleriyle böyle yaptılar, ve kurbağaları Mısır diyarı üzerine çıkarttılar.

8. Ve Firavun Musayı ve Harunu çağırıp dedi: RABBE yalvarın ki, kurbağaları benden ve kavmımdan kaldırsın; ve kavmı RABBE kurban kessinler diye salıvereceğim.

9. Ve Musa Firavuna dedi: Sen buyur; kurbağalar senden ve evlerinden kesilsinler, yalnız ırmakta kalsınlar diye senin için, ve kulların için, ve kavmin için ne zaman yalvarayım?

10. Ve o: Yarın, dedi. Ve dedi: Senin sözüne göre olsun, ta ki, Allahımız RAB gibi yoktur bilesin.

11. Ve kurbağalar senden, ve evlerinden, ve senin kullarından, ve kavmindan kalkacaklar; yalnız ırmakta kalacaklar.
12. Ve Musa ile Harun Firavunun yanından çıktılar; ve Musa, Firavunun üzerine getirmiş olduğu kurbağalardan dolayı RABBE feryat etti.
13. RAB da Musanın sözüne göre yaptı, ve kurbağalar evlerde, avlularda, ve tarlalarda öldüler.
14. Ve onları yığın yığın topladılar; ve memleket koktu.
15. Fakat Firavun ara verildiğini görüp RABBİN söylediği gibi yüreğini katılaştırdı, ve onları dinlemedi.
16. Ve RAB Musaya dedi: Haruna de: Değneğini uzat ve yerin tozuna vur, ta ki, bütün Mısır diyarında tatarcık olsun.
17. Ve böyle yaptılar; ve Harun elini değneğiyle uzattı, ve yerin tozuna vurdu, insanda ve hayvanda tatarcıklar vardı; ve bütün Mısır diyarında yerin bütün tozu tatarcık oldu.
18. Ve sihirbazlar tatarcıklar çıkarmak için büyülerile böyle yaptılar, fakat yapamadılar; ve insanda ve hayvanda tatarcık vardı.
19. Ve sihirbazlar Firavuna dediler: Bu Allahın parmağıdır; fakat RABBİN söylediği gibi Firavunun yüreği katılaştı, ve onları dinlemedi.
20. Ve RAB Musaya dedi: Sabahlayın erken kalk, ve Firavunun önünde dur; işte, o suya çıkıyor, ve ona de: RAB şöyle diyor: Kavmımı salıver ki, bana ibadet etsinler.
21. Yoksa, kavmımı salıvermezsen, işte, ben senin üzerine, ve kullarının üzerine, ve kavminın üzerine, ve senin evlerinin içine at sinekleri göndereceğim; ve Mısırlıların evleri, ve üzerinde bulundukları toprak da at sinekleriyle dolu olacak.
22. Ve o günde kavmımın içinde oturdukları Goşen diyarını, orada at sinekleri olmasın diye, ayıracağım; ta ki, dünyanın ortasında RAB ben olduğumu bilesin.
23. Ve senin kavmın ile benim kavmım arasına fark koyacağım; yarın bu alâmet olacaktır.
24. Ve RAB böyle yaptı, ve Firavunun evine, ve kullarının evlerine, pek çok at sineği geldi; ve at sinekleri yüzünden bütün Mısır diyarında memleket harap oldu.
25. Ve Firavun Musayı ve Harunu çağırıp dedi: Gidin, Allahınıza memlekette kurban kesin.
26. Ve Musa dedi: Böyle yapmak münasip değil; çünkü Mısırlıların mekruh saydıklarını Allahımıza kurban keseceğiz; işte, Mısırlıların mekruh saydıklarını onların gözleri önünde kurban kesersek bizi taşlamazlar mı?
27. Çölde üç gün yol gideceğiz, ve Allahımız RABBE, bize emredeceği gibi kurban keseceğiz.
28. Ve Firavun dedi: Ben sizi salıveririm, ve çölde Allahınız RABBE kurban kesersiniz; yalnız çok uzağa gitmiyeceksiniz; benim için yalvarın.
29. Ve Musa dedi: İşte, ben senin yanından çıkıyorum, ve Firavundan, ve kendi kullarından, ve kendi kavmindan, at sineklerini yarın kaldırsın diye RABBE yalvaracağım; yalnız Firavun RABBE kurban kesmek için kavmı salıvermemekle bir daha hile ile davranmasın.
30. Ve Musa Firavunun yanından çıktı, ve RABBE yalvardı.
31. Ve RAB Musanın sözüne göre yaptı; ve Firavundan, ve kullarından, ve kavmindan at sineklerini kaldırdı; bir tane kalmadı.
32. Ve bu kere de Firavun yüreğini katılaştırdı, ve kavmı salıvermedi.

BAP 9

VE RAB Musaya dedi: Firavunun yanına gir, ve ona söyle: İbranîlerin Allahı RAB şöyle diyor: Kavmımı salıver ki, bana ibadet etsinler.

2. Yoksa eğer sen onları salıvermek istemezsen, ve onları daha tutarsan,

3. işte, RABBİN eli kırdaki olan hayvanların üzerinde, atların üzerinde, eşeklerin üzerinde, develerin üzerinde, sığırların üzerinde, ve koyunların üzerinde olacak; çok ağır kırgın olacak.
4. Ve RAB İsrailin hayvanları ile Mısırlıların hayvanları arasında fark koyacak; ve İsrail oğullarına ait olanların hepsinden bir şey ölmeyecektir.
5. Ve RAB muayyen vakit tayin edip dedi: RAB memlekette bu şeyi yarın yapacaktır.
6. Ve RAB bu şeyi ertesi gün yaptı; ve Mısırlıların bütün hayvanları öldüler; fakat İsrail oğullarının hayvanlarından bir tane ölmedi.
7. Ve Firavun adam gönderdi, ve işte, İsrail hayvanlarından bir tane bile ölmemişti. Fakat Firavunun yüreği inatçı idi, ve kavmı salıvermedi.
8. Ve RAB Musa ile Haruna dedi: Yanınıza avuçlarınızın dolusu ocak külü alın, ve Musa Firavunun gözü önünde göke doğru saçsın.
9. Ve bütün Mısır diyarı üzerinde ince bir toz olacak, ve bütün Mısır diyarında insan ve hayvan üzerinde irin çıkaran çıban olacak.
10. Ve ocak külü alıp Firavunun önünde durdular; ve Musa onu göke doğru saçtı, ve insanda ve hayvanda irin çıkaran çıban oldu.
11. Ve sihirbazlar çıbandan dolayı Musanın önünde duramadılar; çünkü sihirbazlarda ve bütün Mısırlılarda çıbanlar vardı.
12. Ve RAB Firavunun yüreğini katılaştırdı; ve RABBİN Musaya söylediği gibi onları dinlemedi.
13. Ve RAB Musaya dedi: Sabahlayın erken kalk, ve Firavunun önünde durup ona de: İbranîlerin Allahı RAB şöyle diyor: Kavmımı salıver ki, bana ibadet etsinler.
14. Çünkü bütün dünyada benim gibisi olmadığını bilesin diye bu defa senin yüreğine ve kullarına ve kavmına bütün belâlarımı göndereceğim.
15. Çünkü şimdi elimi uzatmış olsa idim, ve seni ve kavmını veba ile vurmuş olsa idim, sen de yerden kesilmiş olurdu;
16. fakat gerçekten bunun için, ismim bütün dünyada ilân olunsun diye sende kudretimi göstermek için, seni dururdum.
17. Kavmımı salıvermemek için onlara karşı hâlâ kendini yükseltiyor musun?
18. İşte, ben yarın bu vakte doğru, kurulduğu günden şimdiye kadar Mısırdaki onun gibisi olmamış, çok ağır dolu yağdıracağım.
19. Ve şimdi hayvanlarını, ve kırdaki sana ait olan her şeyi kaçır; çünkü kırdaki bulunan bütün insanlar ve hayvanlar eve getirilmezlerse, onların üzerine dolu inecek, ve öleceklerdir.
20. Firavunun kulları arasında RABBİN sözünden korkan, kullarını ve hayvanlarını evlere kaçırdı;
21. ve RABBİN sözüne ehemmiyet vermiyen, kullarını ve hayvanlarını tarlada bıraktı.
22. Ve RAB Musaya dedi: Elini göke doğru uzat, bütün Mısır diyarında insan üzerine, ve hayvan üzerine, Mısır diyarında olan kırım bütün otu üzerine dolu yağsın.
23. Ve Musa değneğini göke doğru uzattı; ve RAB gök gürlemeleri ve dolu gönderdi, ve ateş yere indi, ve RAB Mısır diyarı üzerine dolu yağdırdı.
24. Böylece çok ağır dolu vardı, ve doluya ateş karışmıştı, bir millet olduğu vakitten beri bütün Mısır diyarında onun gibisi olmamıştı.
25. Ve dolu bütün Mısır diyarında insandan hayvana kadar bütün kırdaki olan her şeyi vurdu; ve kırım bütün otunu vurdu, ve kırdaki olan her ağacı kırdı.
26. Ancak İsrail oğullarının bulunduğu Goşen diyarında dolu olmadı.
27. Ve Firavun gönderip Musayı ve Harunu çağırdı, ve onlara dedi: Bu defa suç ettim; RAB âdildir, ve ben ve kavmim kötüyüz.
28. RABBE yalvarın; bu kuvvetli gök gürlemeleri ve dolu yeter; ve sizi salıvereceğim, ve artık durmayacaksınız.
29. Ve Musa ona dedi: Şehirden çıkınca, ellerimi RABBE uzatacağım; dünya RABBİN olduğunu bilesin diye bu gök gürlemeleri duracak, ve artık dolu yağmayacaktır.

30. Fakat sana ve senin kullarına gelince, RAB Allahtan daha korkmayacağınızı bilirim.
31. Ve keten ile arpa vuruldular; çünkü arpa başaklanmış ve keten çiçeklenmişti.
32. Fakat buğday ve çavdar vurulmadılar; çünkü onlar bitmemişlerdi.
33. Ve Musa Firavunun yanından, şehirden çıktı, ve ellerini RABBE uzattı; ve gök gürlemeleri ve dolu durdu, ve yağmur yere dökülmedi.
34. Ve Firavun yağmurun ve dolu ile gök gürlemelerinin durduğunu görünce yine suç etti, ve kendisi ve kulları yüreklerini katılaştırdılar.
35. Ve Firavunun yüreği katılaştı, ve RABBİN Musa vasıtası ile söylediği gibi İsrail oğullarını salıvermedi.

BAP 10

- VE RAB Musaya dedi: Firavunun yanına gir; çünkü ben onun yüreğini ve kullarının yüreğini katılaştırdım; ta ki, benim bu alâmetlerimi onların arasında göstereyim,
2. sen de oğluna ve oğlunun oğluna Mısırdaki işlediğim şeyleri, ve onların arasında yaptığım alâmetlerimi hikâyeye edesin; ve RAB ben olduğumu bilesiniz.
 3. Ve Musa ile Harun Firavunun yanına girip ona dediler: İbranîlerin Allahı RAB şöyle diyor: Ne vakte kadar önümde alçalmak istemiyeceksin? Kavmımı salıver, ta ki, bana ibadet etsinler.
 4. Yoksa, eğer kavmımı salıvermek istemezsen, işte, senin hududuna ben yarın çekirgeler getireceğim;
 5. ve yeryüzünü örtecekler, ve yeri görmek mümkün olmayacak; ve doludan size arta kalmış olanı yiyecekler, ve sizin için kırdaki bitmiş olan bütün ağaçları yiyecekler;
 6. ve senin evlerin, ve bütün kullarının evleri ve bütün Mısırlıların evleri dolacaklar; senin babaların, ve babalarının babaları, yeryüzünde oldukları günden bugüne kadar böylesini görmemişlerdir. Ve dönüp Firavunun yanından çıktı.
 7. Ve Firavunun kulları kendisine dediler: Ne vakte kadar bu adam bize tuzak olacak? adamları salıver de Allahları RABBE ibadet etsinler; Mısırın harap olduğunu daha bilmiyor musun?
 8. Ve Musa ile Harun tekrar Firavunun yanına getirildiler; ve onlara dedi: Gidin, Allahınız RABBE ibadet edin; fakat gidecek olanlar kimlerdir?
 9. Ve Musa dedi: Gençlerimiz ile ve kocamış olanlarımızla gideceğiz; oğullarımız ve kızlarımızla, koyunlarımız ve sığırlarımızla gideceğiz; çünkü RAB bayramını yapacağız.
 10. Ve onlara dedi: Eğer sizi ve çocuklarınızı salıverirsem, o zaman RAB yardımcınız olsun! Bakın; çünkü niyetiniz kötüdür.
 11. Böyle olmaz; şimdi siz erkekler gidip RABBE ibadet edin; çünkü istediğiniz budur. Ve onlar Firavunun yanından kovuldular.
 12. Ve RAB Musaya dedi: Çekirge için Mısır diyarı üzerine elini uzat, ta ki, Mısır diyarı üzerine çıksınlar, ve memleketin bütün otunu, dolunun bıraktığı her şeyi yesinler.
 13. Ve Musa değneğini Mısır diyarı üzerine uzattı, ve bütün o gün ve bütün gece RAB memlekete şark yeli getirdi; ve sabah olunca şark yeli de çekirgeleri getirdi.
 14. Ve bütün Mısır diyarı üzerine çekirge çıktı, ve Mısırın bütün hududuna kondu; gayet çok idiler; ondan evel böyle çekirge, bunun gibisi olmamıştı, ondan sonra da böylesi olmayacaktır.
 15. Ve bütün yeryüzünü örttüler, ve memleket karardı; ve yerin bütün otunu, ve ağaçların doludan kalmış olan bütün meyvalarını yediler; ve bütün Mısır diyarında kırım ağacında, ve otunda, hiç bir yeşillik kalmadı.
 16. Ve Firavun Musayı ve Harunu çağırmakta acele edip dedi: Allahınız RABBE karşı ve size karşı suç ettim.
 17. Şimdi rica ederim, ancak bu kerelik suçumu bağışla, yalnız bu ölümü üzerimden

kaldırması için Allahınız RABBE yalvarın.

18. Ve Firavunun yanından çıkıp RABBE yalvardı.

19. Ve RAB çok kuvvetli garp yelini döndürdü, o çekirgeleri kaldırıp Kızıl Denize sürdü; Mısırın bütün hududunda bir çekirge kalmadı.

20. Fakat RAB Firavunun yüreğini katılaştırdı, ve İsrail oğullarını salıvermedi.

21. Ve RAB Musaya dedi: Mısır diyarı üzerinde bir karanlık, el ile dokunulabilir bir karanlık olsun diye elini göke doğru uzat.

22. Ve Musa elini göke doğru uzattı; ve bütün Mısır diyarında üç gün koyu karanlık oldu;

23. birbirini görmediler, ve kimse üç gün yerinden kalkmadı; fakat meskenlerinde bütün İsrail oğullarına aydınlık vardı.

24. Ve Firavun Musayı çağırıp dedi: Gidin, RABBE ibadet edin; yalnız koyunlarınız ve sığırlarınız kalsın; ev halkınız da sizinle beraber gitsin.

25. Ve Musa dedi: Sen elimize kurbanlar ve yakılacak takdimeler de vermelisin, ta ki, Allahımız RABBE kurban keselim.

26. Ve hayvanlarımız bizimle beraber gidecekler; bir tırnak bile bırakılmıyacak; çünkü Allahımız RABBE ibadet etmek için onlardan almalıyız; ve oraya varmadan RABBE ne ile ibadet edeceğimizi bilmeyiz.

27. Fakat RAB Firavunun yüreğini katılaştırdı, ve onları salıvermek istemedi.

28. Ve Firavun ona dedi: Başımdan git, kendini sakın, bir daha yüzümü görme; çünkü yüzümü gördüğün günde öleceksin.

29. Ve Musa dedi: İyi söyledin; artık bir daha senin yüzünü görmeyeceğim.

BAP 11

VE RAB Musaya dedi: Artık Firavunun üzerine, ve Mısırın üzerine bir belâ daha getireceğim; ondan sonra sizi buradan salıverecektir; sizi salıverdiği zaman, mutlaka sizi buradan tamamen kovacaktır.

2. Şimdi kavmin kulaklarına söyle, ve her adam kendi komşusundan, ve her kadın kendi komşusundan, gümüş şeyler ve altın şeyler istesin.

3. Ve RAB Mısırlıların gözlerinde kavma lûtufta verdi. Musa da Mısır diyarında, Firavunun kullarının gözünde, ve kavmin gözünde çok büyük adamdı.

4. Ve Musa dedi: RAB şöyle söylüyor: Gece yarısı sularında ben Mısırın ortasına çıkacağım;

5. ve taht üzerinde oturan Firavunun ilkinden, değirmen ardında olan cariyenin ilkine kadar, Mısır diyarında bütün ilk doğanlar, ve hayvanların bütün ilkleri ölecekler.

6. Ve bütün Mısır diyarında misli olmamış ve bir daha olmayacak büyük bir feryat olacak.

7. Ve RAB Mısırlıları İsrailden nasıl ayırdığını bilirsiniz diye, insandan hayvana kadar, bütün İsrail oğullarına karşı bir köpek bile ağzını açmıyacak.

8. Ve bütün bu senin kulların bana inecekler, ve bana iğilip diyecekler: Sen ve senin ardınca giden bütün kavm çıkın; ve ondan sonra ben çıkacağım. Ve Firavunun yanından şiddetli öfke ile çıktı.

9. Ve RAB Musaya dedi: Mısır diyarında hârikalarım çoğalsın diye Firavun sizi dinlemeyecektir.

10. Ve Musa ile Harun bütün bu hârikaları Firavunun önünde yaptılar; ve RAB Firavunun yüreğini katılaştırdı, ve İsrail oğullarını memleketinden salıvermedi.

BAP 12

VE RAB Mısır diyarında Musaya ve Haruna söyliyip dedi:

2. Bu ay size ayların başlangıcı olacak; size senenin ilk ayı olacaktır.
3. İsrailin bütün cemaatine söyliyip diyin: Bu ayın onunda her biri kendilerine bir kuzu, atalarının evlerine göre bir eve bir kuzu alacaklar;
4. ve eğer bir kuzu için ev küçükse, kendisi ve evine en yakın komşusu canların sayısına göre, bir tane alsınlar; kuzu için her birinin yemesine göre hesap edeceksiniz.
5. Kuzunuz kusursuz, erkek, bir yıllık olacak; kendinize koyunlardan yahut keçilerden alacaksınız.
6. Ve onu bu ayın on dördüncü gününe kadar saklıyacaksınız; ve İsrail cemaatinin bütün cümhuru onu akşam üstü boğazlıyacaktı.
7. Ve kandan alacaklar, ve onu içlerinde yiyecekleri evlerin iki kapı süvesi üzerine, ve üst eşiği üzerine sürecekler.
8. Ve o gece ateşte kebab olmuş eti ve mayasız ekmek yiyecekler; onu acı otlarla yiyecekler.
9. Ondan, çiğ ve yahut asla suda haşlanmış değil, fakat başı ve paçaları ve içleriyle beraber ateşte kebab edilmiş olarak yiyeceksiniz.
10. Ve ondan sabaha kadar bir şey bırakmıyacaksınız; fakat ondan sabaha kadar kalanı ateşle yakacaksınız.
11. Ve onu şöyle yiyeceksiniz; belleriniz kuşanmış, çarıklarınız ayaklarınızda, ve değneğiniz elinizde olacak; ve onu acele ile yiyeceksiniz; o RABBİN fishıdır.
12. Ve o gece Mısır diyarından geçeceğim, ve insandan hayvana kadar bütün ilk doğanları vuracağım; ve Mısırın ilâhlarına hükümler yapacağım; ben RAB'İM.
13. Ve sizin bulunduğunuz evler üzerindeki kan size alâmet olacak; ve kanı görünce üzerinizden geçeceğim, ve Mısır diyarını vurduğum zaman helâk etmek için sizde belâ olmuştur.
14. Ve bugün sizin için anılma günü olacak, onu RABBE bayram tutacaksınız; nesillerinizce ebedî kanun olarak onu bayram tutacaksınız.
15. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksiniz; hattâ birinci gün evlerinizden mayayı kaldıracaksınız; çünkü birinci günden yedinci güne kadar mayalı ekmek yiyen her can İsrailden atılacaktır.
16. Ve birinci günde mukaddes bir toplantı olacak, yedinci günde de mukaddes bir toplantı olacaktır; o günlerde aranızda hiç bir iş işlenmeyecek, ancak her can için yenilecek şey, tarafınızdan yalnız bu yapılacaktır.
17. Ve siz mayasız ekmek bayramını tutacaksınız; çünkü ordularınızı aynı o günde Mısır diyarından çıkardım; ve bu günü nesillerinizce ebedî kanun olarak tutacaksınız.
18. Birinci ayda, ayın on dördüncü günü akşamından, ayın yirmi birinci gününün akşamına kadar mayasız ekmek yiyeceksiniz.
19. Yedi gün evlerinizde maya bulunmıyacak; çünkü mayalı yiyen her can, garip olsun veya memlekette doğmuş olsun, İsrail cemaatinden atılacaktır.
20. Asla mayalı ekmek yemiyeceksiniz, bütün meskenlerinizde mayasız ekmek yiyeceksiniz.
21. Ve Musa İsrailin bütün ihtiyarlarını çağırıp onlara dedi: Ailelerinize göre kendiniz için kuzular çekip alın, ve fishı boğazlayın.
22. Ve bir demet zufa otu alıp leğende olan kana batıracaksınız, ve leğende olan kandan kapının üst eşiğine ve iki süvesine serpeceksiniz; sabaha kadar hiç biriniz evinin kapısından çıkmıyacak.
23. Ve RAB Mısırlıları vurmak için geçecek; ve üst eşik üzerinde ve iki süve üzerinde kanı görünce, RAB kapı üzerinden geçecek, ve helâk ediciyi sizi vurmak için evlerinize girmeye bırakmıyacaktır.
24. Ve bu şeyi kendin için, ve oğulların için, kanun olarak ebediyen tutacaksınız.
25. Ve vaki olacak ki, RABBİN söylediği gibi size vereceği diyara geldiğiniz zaman, bu

hizmeti tutacaksınız.

26. Ve vaki olacak ki, size oğullarınız: Sizin için bu hizmet nedir? diyecekleri zaman:

27. Bu, Mısırlıları vurduğu zaman, Mısırdaki İsrail oğullarının evleri üzerinden geçip evlerimizi kurtaran RABBİN fısıh kurbanıdır, diyeceksiniz. Ve kavm iğilip secde kıldı.

28. Ve İsrail oğulları gidip böyle yaptılar; RABBİN Musaya ve Haruna emrettiği gibi böyle yaptılar.

29. Ve gece yarısında vaki oldu ki, RAB, tahtı üzerinde oturan Firavunun ilkinden, zindanda olan esirin ilkinde kadar, Mısır diyarında bütün ilk doğanları, ve hayvanların bütün ilk doğanlarını vurdu.

30. Ve geceleyin Firavun, kendisi ve bütün kulları, ve bütün Mısırlılar kalktılar; ve Mısırdaki büyük feryat vardı; çünkü içinde ölü olmıyan bir ev yoktu.

31. Ve geceleyin Musayı ve Harunu çağırıp dedi: Kalkın, hem siz hem de İsrail oğulları, kavmimin içinden çıkın; ve gidin, söylediğiniz gibi RABBE ibadet edin;

32. söylediğiniz gibi koyunlarınızı, sığırlarınızı da alın ve gidin; ve beni de mubarek kılın.

33. Ve Mısırlılar onları acele diyardan çıkarmak için kavmı sıkıştırdılar; çünkü: Hepimiz öldük, dediler.

34. Ve kavm hamurlarını, daha mayası gelmeden, hamur tekneleri elbiselerine sarılmış omuzları üzerinde olarak taşıdılar.

35. Ve İsrail oğulları Musanın sözüne göre yaptılar; ve Mısırlılardan gümüş şeyler ve altın şeyler ve esvap istediler;

36. ve RAB Mısırlıların gözünde kavma lütuf verdi, ve istediklerini verdiler. Ve Mısırlıları soydular.

37. Ve İsrail oğulları, çocuklardan başka, altı yüz bin kadar yaya erkekler olarak Ramsesten Sukkota göç ettiler.

38. Ve koyunlar, sığırlar, pek çok hayvanlarla, karışık çok halk da onlarla beraber çıktı.

39. Ve Mısırdan çıkardıkları hamurdan mayasız pideler pişirdiler; çünkü mayası gelmemişti, çünkü Mısırdan kovuldular, bekliyemediler, ve kendileri için de azık yapmamışlardı.

40. Ve İsrail oğullarının Mısırdaki oturdukları müddet dört yüz otuz yıl idi.

41. Ve vaki oldu ki, dört yüz otuz yılın sonunda, RABBİN bütün orduları Mısır diyarından aynı günde çıktılar.

42. Onları Mısır diyarından çıkardığı için, RABBE çok ehemmiyetle tutulacak bir gecedir; bütün İsrail oğulları tarafından, onların nesillerince, çok ehemmiyetle tutulacak olan RABBİN o gecesidir.

43. Ve RAB Musa ile Haruna dedi: Fıshın kanunu budur; hiç bir yabancı ondan yemiyecektir;

44. fakat her adamın para ile satın alınmış kölesi sünnet edildikten sonra, ondan yiyecektir.

45. Yabancı ve ücretli hizmetçi ondan yemiyecektir.

46. Bir evde yenilecek; evden dışarı etinden çıkarmıyacaksın; ve ondan bir kemik kırmıyacaksın.

47. İsrailin bütün cemaati onu tutacaktır.

48. Ve seninle beraber misafir garip, RABBE fıshı yapmak isterse, bütün erkekleri sünnet edilsinler; ve o zaman onu yapmak için yaklaşsın; ve memlekette doğan adam gibi olacaktır; fakat sünnetsiz hiç kimse ondan yemiyecektir.

49. Memlekette doğan adam için, ve aranızda misafir olan garip için şariat bir olacaktır.

50. Ve bütün İsrail oğulları böyle yaptılar: RABBİN Musaya ve Haruna emrettiği gibi böyle yaptılar.

51. Ve vaki oldu ki, RAB aynı o günde İsrail oğullarını Mısır diyarından ordularınca çıkardı.

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. Bütün ilk doğanları, İsrail oğulları arasında, insanda ve hayvanda bütün rahmi açanları, benim için takdis et, o benimdir.
3. Ve Musa kavma dedi: Mısırdan, esirlik evinden çıktığınız bu günü hatırlayın, çünkü RAB el kuvvetile sizi oradan çıkardı; mayalı ekmek yenilmiyecektir.
4. Bugün siz Abib ayında çıkıyorsunuz.
5. Ve vaki olacak ki, RAB Kenânlı ve Hittî ve Amorî ve Hivî ve Yebusîlerin diyarına, sana vermeği atalarına and etmiş olduğu süt ve bal akan diyara, seni getirdiği zaman, bu ayda bu hizmeti tutacaksın.
6. Yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin, ve yedinci gün RABBE bayram olacak.
7. Yedi gün mayasız ekmek yenilecek ve sende mayalı ekmek görölmiyecek, ve senin bütün hududun içinde sende maya görölmiyecek.
8. Ve o günde oğluna bildirip diyeceksin: Bu, Mısırdan çıktığım vakit RABBİN bana yaptığı iş içindir.
9. Ve elinin üzerinde alâmet ve gözlerin arasında sana anılma olacak, ta ki, RABBİN şeriatı senin ağzında olsun, çünkü RAB kuvvetli elle seni Mısırdan çıkardı.
10. Ve yıldan yıla muayyen vaktinde bu kanunu tutacaksın.
11. Ve vaki olacak ki, RAB sana ve atalarına and ettiği gibi, seni Kenânlının diyarına getirdiği, ve onu sana verdiği zaman,
12. rahmi açanların hepsini, ve sana ait hayvanın ilk doğanlarını, RABBE ayıracaksın; erkekler RABBİN olacaklar.
13. Fakat eşeğin ilk doğanı için, bir kuzu fidiye vereceksin, ve eğer fidiye vermiyeceksen onun boynunu kıracaksın; ve senin oğulların arasında insanın bütün ilk doğanları için fidiye vereceksin.
14. Ve vaki olacak ki, ileride oğlun sana: Bu nedir? diye sorunca, ona diyeceksin: RAB bizi Mısırdan, esirlik evinden el kuvvetile çıkardı;
15. ve vaki oldu ki, Firavun bizi salıvermemekte inat ettiği zaman, RAB Mısır diyarında insanın ilkinden hayvanın ilkine kadar, bütün ilk doğanları öldürdü; onun için ben rahmi açan bütün erkekleri RABBE kurban ediyorum; fakat oğullarımın ilk doğanları için fidiye veriyorum.
16. Ve senin elinin üzerinde alâmet ve gözlerinin arasında alın bağı olacak; çünkü bizi Mısırdan el kuvvetile çıkardı.
17. Ve vaki oldu ki, Firavun kavmı salıverdiği zaman, Allah onları Filistîler diyarının yolundan yakın olduğu halde götürmedi; çünkü Allah dedi: Kavm harp gördüğü zaman, belki nadim olup Mısıra döner;
18. fakat Allah kavmı Kızıl Deniz çölü yolundan dolaştırdı; ve İsrail oğulları Mısır diyarından silâhlanmış olarak çıktılar.
19. Ve Musa Yusufun kemiklerini kendisile beraber aldı; çünkü İsrail oğullarına: Gerçekten Allah sizi ziyaret edecektir; ve kemiklerimi sizinle beraber buradan çıkaracaksınız, diye sıkıca and ettirmişti.
20. Ve Sukkottan göç edip Etamda çölün kenarında kondular.
21. Ve gündüzün ve geceleyin yürüsünler diye, RAB onlara yol göstermek için, gündüzün bulut direğinde, ve geceleyin onlara ışık vermek için, ateş direğinde, önlerinde gidiyordu;
22. gündüzün bulut direği, ve geceleyin ateş direği kavmin önünden ayrılmadı.

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, dönsünler ve Pi-hahirod önünde, Migdol ile deniz arasında, Baal-tsefon önünde konsunlar; onun karşısında denizin yanında, konacaksınız.

3. Ve Firavun İsrail oğulları hakkında diyecek: Onlar memleket içinde tutulmuşlardır, çöl etraflarını sarmıştır.

4. Ve Firavunun yüreğini katılaştıracağım, ve onların arkalarına düşecek; ve Firavunda ve bütün ordusunda izzet bulacağım; ve Mısırlılar bilecekler ki, RAB ben im. Ve böyle yaptılar.

5. Ve kavmin kaçmış olduğu Mısır kiralına bildirildi; ve kavm hakkında Firavunun ve kullarının yüreği değişildi, ve dediler: Ne yaptık da İsraili bize kulluk etmekten salıverdik?

6. Ve kendi cenk arabasını hazırlıyıp kavminin beraberine aldı;

7. ve her biri üzerinde araba cenkçisi olmak üzere altı yüz seçme cenk arabası, Mısırın bütün cenk arabalarını aldı.

8. Ve RAB Mısır kralı Firavunun yüreğini katılaştırdı, ve İsrail oğullarının arkasına düştü; ve İsrail oğulları yüksek elle çıktılar.

9. Ve Mısırlılar, Firavunun bütün atları ve cenk arabaları, ve atlıları ve ordusu onların arkasına düştüler, ve deniz kıyısında Pi-hahirod yanında Baal-tsefon önünde konaklamakta iken onlara yetiştiler.

10. Ve Firavun yaklaştı, ve İsrail oğulları gözlerini kaldırdılar, ve işte, Mısırlılar arkalarından yürüyorlardı; ve çok korktular, ve İsrail oğulları RABBE feryat ettiler.

11. Ve Musaya dediler: Mısırdaki kabirler bulunmadığı için mi çölde ölmek üzre bizi getirdin? Bizi Mısırdan çıkarmakla bize ettiğin bu nedir?

12. Mısırdaki sana: Bırak bizi, Mısırlılara kulluk edelim, diye söylediğimiz söz bu değil midir? Çünkü çölde ölmektense, Mısırlılara kulluk etmek bizim için daha iyi olurdu.

13. Ve Musa kavma dedi: Korkmayın, rahat durun, ve bugün RABBİN sizin için yapacağı kurtarışı görün; çünkü bugün gördüğünüz Mısırlıları artık bir daha ebediyen görmeyeceksiniz.

14. RAB sizin için cenkedecek, ve siz susacaksınız.

15. Ve RAB Musaya dedi: Niçin bana feryat ediyorsun? İsrail oğullarına söyle, ileri gitsinler.

16. Ve sen kendi değneğini kaldır, ve elini deniz üzerine uzat ve onu yar; ve İsrail oğulları denizin ortasına kuru yerden gireceklerdir.

17. Ve ben, işte ben, Mısırlıların yüreğini katılaştıracağım, ve onların arkasından girecekler; ve Firavunda ve bütün ordusunda, cenk arabalarında ve atlılarında, izzet bulacağım.

18. Ve Firavunda, cenk arabalarında ve atlılarında izzet bulduğum zaman Mısırlılar bilecekler ki, ben RAB'İM

19. Ve İsrail ordusunun önünde yürüyen Allahın meleği yerini değiştirip arkalarında yürüdü; ve bulut direği önlerinden yerini değiştirip arkalarında durdu;

20. ve Mısırlıların ordusu ile İsrail ordusunun arasına geldi; ve bulut ve karanlık vardı; fakat geceyi aydınlatıyordu; ve bütün gece biri ötekine yaklaşmadılar.

21. Ve Musa deniz üzerine elini uzattı; ve RAB bütün gece kuvvetli şark yeli ile denizi geri çevirdi, ve denizi kara etti, ve sular yarıldı.

22. Ve İsrail oğulları kuru yerden denizin ortasına girdiler; ve sular sağlarında ve sollarında onlara duvar oldular.

23. Ve Mısırlılar kovaladılar, ve Firavunun bütün atları ve cenk arabaları, ve atlıları arkalarından denizin ortasına girdiler.

24. Ve sabah nöbetinde vaki oldu ki, RAB ateş ve bulut direğinden Mısırlıların ordusuna baktı, ve Mısırlıların ordusunu bozdu.

25. Ve arabalarının tekerleklerini çıkardı, ve onları güçlkle sürdüler; ve Mısırlılar dediler: İsrailin önünden kaçalım; çünkü RAB onlar için Mısırlılara karşı cenk ediyor.

26. Ve RAB Musaya dedi: Elini deniz üzerine uzat, ta ki, sular Mısırlılar üzerine, cenk arabaları üzerine, ve atlıları üzerine dönsünler.

27. Ve Musa elini deniz üzerine uzattı, ve sabaha karşı deniz kendi akınına döndü; ve onun

karşısından Mısırlılar kaçtılar; ve RAB Mısırlıları denizin ortasına silkip attı.

28. Ve sular dönüp cenk arabalarını ve atlıları, onların arkasından denize girmiş olan bütün Firavun ordusunu örttü; onlardan bir nefer bile kalmadı.

29. Fakat İsrail oğulları denizin ortasında kuru yerden yürüdüler; ve sular onlar için sağlarında ve sollarında duvar oldu.

30. Ve RAB o günde İsraili Mısırlıların elinden kurtardı; ve İsrail Mısırlıları deniz kenarında ölü olarak gördü.

31. Ve İsrail RABBİN Mısırlılar üzerinde yapmış olduğu büyük işini gördü, ve kavm RABDEN korktu, ve RABBE, ve kulu Musaya inandılar.

BAP 15

O zaman Musa ve İsrail oğulları bu ilâhiyi RABBE terennüm ettiler, ve söyliyip dediler: RABBE terennüm edeceğim, çünkü gayetle yükseldi; Atı ve atlısını denize attı.

2. RAB kuvvetim ve mezmurumdur; O bana kurtuluş oldu; O benim Allahımdır, ve ona hamdedeceğim; Babamın Allahı, ve onu yükselteceğim.

3. RAB cenk eridir; İsmi Yehovadır.

4. Firavunun cenk arabalarını ve ordusunu denize attı; ve seçme araba cenkçileri Kızıl Denizde battılar.

5. Enginler onları örtüyor; Taş gibi derinliklere indiler.

6. Senin sağ elin, ya RAB, kudrette celildir, Senin sağ elin, ya RAB, düşmanı ezer.

7. Ve sana karşı ayaklananları, azametinin çokluğunda yıkarsın; Gazabını gönderirsin, onları anız gibi yer.

8. Ve öfkenin soluğu ile sular yığıldılar, Akıntılar yığın gibi durdular; Derinlikler denizin ortasında dondular.

9. Düşman dedi: Kovalıyıp yetişeceğim, çapulu bölüşeceğim; Onlardan canım doycak; Kılıcımı çekeceğim, elim onları helâk edecek.

10. Yelinle üfürdün, deniz onları örttü; Büyük sularda kurşun gibi battılar.

11. İlâhlar arasında senin gibi kim vardır, ya RAB? Kudsiyette celil, senalarda heybetli, Hârikalar yapan, senin gibi kim vardır?

12. Sağ elini uzattın, Yer onları yuttu.

13. Kurtardığın kavma inayetinle rehber oldun; Mukaddes meskenine kudretinle onlara yol gösterdin.

14. Kavmlar işittiler, titrediler; Filistinde oturanları ağrı tuttu.

15. O zaman Edomun emîrleri korktular; Moabın yiğitlerini titreme aldı; Kenânda oturanların hepsi eridiler.

16. Onların üzerine korku ve dehşet düştü; Senin kavmin geçinciye kadar, ya RAB, Edindiğin bu kavm geçinciye kadar, Senin bazunun büyüklüğü ile taş gibi hareketsiz oldular.

17. Onları içeri getireceksin, ve mirasının dağında, Ya RAB, kendi oturman için yaptığın yerde, Ya RAB, ellerinin sabit kıldığı makdiste onları dikeceksin.

18. RAB ebediyen ve daima saltanat sürecektir.

19. Çünkü Firavunun atları cenk arabaları ile ve atlıları ile denize girdiler, ve RAB denizin sularını onların üzerine geri getirdi; fakat İsrail oğulları denizin ortasında kuru yerden yürüdüler.

20. Ve Harunun kız kardeşi Nebiye Miryam eline tef aldı; ve bütün kadınlar teflerle ve rakıslarla onun arkasından çıktılar.

21. Ve Miryam onlara cevap verdi:

RABBE terennüm edin, çünkü gayetle yükseldi;

Atı ve atlısını denize attı.

22. Ve Musa İsraili Kızıl Denizden ileri götürdü; ve Şur çölüne çıktılar; ve çölde üç günlük yol gittiler, ve su bulmadılar.

23. Ve Maraya geldiler, Mara* sularını içemediler, çünkü acı idiler; bunun için adı Mara çağırıldı.

24. Ve kavm Musaya karşı: Ne içeceğiz? diye söylendiler.

25. Ve o, RABBE feryat etti, ve RAB ona bir ağaç gösterdi, ve onu sulara attı, ve sular tatlı oldular. Orada onlar için kanun ve hüküm koydu, ve orada olanları imtihan etti;

26. ve dedi: Eğer senin Allahın RABBİN sözünü dikkatle dinlersen, ve onun gözünde doğru olanı yaparsan, ve onun emirlerine kulak verirsen, ve onun bütün kanunlarını tutarsan, Mısırlılara verdiğim hastalıkların hiç birini sana vermiyeceğim; çünkü ben sana şifa veren RAB'İM.

* *Acılık*

27. Ve Elime geldiler, orada on iki su kaynağı, ve yetmiş hurma ağacı vardı; ve orada suların yanında kondular.

BAP 16

VE Elimden göç ettiler, ve İsrail oğullarının bütün cemaati, Mısır diyarından çıkışlarından sonra, ikinci ayın on beşinci gününde, Elim ile Sina arasında olan Sin çölüne geldiler.

2. Ve İsrail oğullarının bütün cemaati, çölde Musaya karşı ve Haruna karşı söylendiler;

3. ve İsrail oğulları onlara dediler: Keşke Mısır diyarında et kazanları başında oturduğumuz zaman, doyuncıya kadar ekmek yerken RABBİN elile ölse idik; çünkü bütün bu cemaati açlıkla öldürmek için bizi bu çöle çıkardınız.

4. Ve RAB Musaya dedi: İşte, ben sizin için gökten ekmek yağdıracağım; ve benim şeriatimde yürüyecekler mi yoksa değil mi, onları imtihan edeyim diye, kavm her gün çıkıp bir günlük devşirecekler.

5. Ve vaki olacak ki, altıncı günde, getirdiklerini hazırlıyacaklar, ve her gün devşirdiklerinin iki katı olacak.

6. Ve Musa ile Harun bütün İsrail oğullarına dediler: RAB sizi Mısır diyarından çıkardığını akşamlayın bileceksiniz;

7. ve sabahlayın da RABBİN izzetini göreceksiniz; çünkü RAB kendisine karşı söylenmelerinizi işitiyor; ve biz neyiz ki, bize karşı söyleniyorsunuz?

8. Ve Musa dedi: RAB size akşamlayın yemek için et, ve sabahlayın doyuncıya kadar ekmek verdiği zaman, bileceksiniz; çünkü kendisine karşı söylenmelerinizi RAB işitiyor; ve biz neyiz? söylenmeleriniz bize karşı değil fakat RABBE karşıdır.

9. Ve Musa Haruna dedi: Bütün İsrail oğullarının cemaatine de: RABBİN huzuruna yaklaşın; çünkü söylenmelerinizi işitti.

10. Ve vaki oldu ki, Harun İsrail oğullarının bütün cemaatine söylediği zaman, çöle doğru baktılar, ve işte, RABBİN izzeti bulutta göründü.

11. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

12. İsrail oğullarının söylenmelerini işittim; onlara söyleyip de: Akşam üstü et yiyeceksiniz, ve sabahlayın ekmekle doyacaksınız; ve bileceksiniz ki, Allahınız RAB ben im.

13. Ve vaki oldu ki, akşamlayın bıldırcınlar çıkıp ordugâhı kapladılar, ve sabahlayın ordugâhın etrafında çiğ düşmüştü.

14. Ve düşmüş olan çiğ kalkınca, işte, çölün yüzünde, toprağın üzerinde, kırağı gibi küçük, yuvarlak bir şey vardı.

15. Ve İsrail oğulları görüp birbirine dediler: Bu nedir? çünkü o nedir bilmediler. Ve Musa

onlara dedi: Bu, RABBİN yemek için size verdiği ekmektir.

16. RABBİN emrettiği şey budur. Her biriniz yiyeceğine göre ondan devşirin: adam başına bir omer* olmak üzere canlarınızın sayısına göre; her biriniz çadırında olanlar için alacaksınız.

17. Ve İsrail oğulları böyle yaptılar, ve kimi çok ve kimi az devşirdi.

18. Ve omer ile ölçtükleri zaman çok devşirenin fazlası yoktu, ve az devşirenin eksigi yoktu; herkes yiyeceğine göre devşirmişti.

19. Ve Musa onlara dedi: Sabaha kadar hiç kimse ondan bırakmasın.

20. Fakat Musayı dinlemediler; ve bazıları ondan sabaha kadar bıraktılar, ve kurtlanıp koktu; ve Musa onlara öfkeleni.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

21. Ve sabahtan sabaha her biri yiyeceğine göre ondan devşirdiler; ve güneş kızınca erirdi.

22. Ve vaki oldu ki, altıncı günde her biri için iki omer olarak iki kat ekmek devşirdiler; ve cemaatin bütün reisleri gelip Musaya bildirdiler.

23. Ve onlara dedi: RABBİN söylediği budur: Yarın istirahat günüdür, RABBE mukaddes Sebt günüdür; pişireceğinizi pişirin, ve haşlıyacağınızı haşlayın; ve bütün artanı kendiniz için sabaha kadar saklanılmak üzere alıkoyun.

24. Ve Musanın emrettiği gibi onu sabaha kadar alıkoydular; ve kokmadı, ve onda kurt yoktu.

25. Ve Musa dedi: Bugün onu yiyin; çünkü bugün RABBE Sebtir; bugün onu kırdı bulmıyacaksınız.

26. Altı gün onu devşireceksiniz; fakat yedinci gün Sebtir, o günde olmıyacaktır.

27. Ve vaki oldu ki, yedinci günde devşirmek için kavmdan bazıları çıktılar, ve bulmadılar.

28. Ve RAB Musaya dedi: Ne vakte kadar emirlerimi ve şeriatlerimi tutmak istemiyeceksiniz?

29. Bakın, çünkü RAB size Sebt vermiş, bunun için altıncı günde size iki günlük ekmeğinizi veriyor; herkes kendi yerinde kalsın, yedinci günde kimse yerinden çıkmasın.

30. Ve kavm yedinci günde istirahat ettiler.

31. Ve İsrail evi onun adını Man koydular; ve o kişniş tohumu gibi beyaz, ve lezzeti ballı yufka gibi idi.

32. Ve Musa dedi: RABBİN emrettiği şey budur: Mısır diyarından sizi çıkardığım zaman, çölde size yedirdiğim ekmeği görsünler diye nesiller için ondan bir omer dolusu saklanılsın.

33. Ve Musa Haruna dedi: Bir testi al, ve içine bir omer dolusu man koy, ve nesilleriniz için saklanılmak üzere onu RABBİN huzuruna koy.

34. Ve RABBİN Musaya emrettiği gibi saklanılmak üzere Harun onu Şehadetin önüne koydu.

35. Ve İsrail oğulları ahalisi olan bir diyara gelinceye kadar, kırk sene man yediler, Kenân diyarı hududuna gelinceye kadar man yediler.

36. Ve bir omer, efanın* onda biridir.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 17

VE İsrail oğullarının bütün cemaati RABBİN emrine göre Sin çölünden konaktan konağa göç edip Refidimde kondular; ve kavma içecek su yoktu.

2. Ve kavm Musa ile çekişip dediler: Bize su ver de içelim. Ve Musa onlara dedi: Niçin benimle çekişiyorsunuz? niçin RABBİ deniyorsunuz?

3. Ve kavm orada susadı; ve kavm Musaya karşı söylenip dedi: Bizi, oğullarımızı ve hayvanlarımızı susuzlukla öldürmek için, niye bizi Mısırdan çıkardın?

4. Ve Musa RABBE feryat edip dedi: Bu kavma ne yapayım? az daha beni taşıyacaklar.

5. Ve RAB Musaya dedi: Kavmin önüne geç, ve İsrail ihtiyarlarından bir kaçını seninle beraber al; ırmağa vurduğun değneği eline al, ve yürü.

6. İşte, ben orada, Horebde, kaya üzerinde, senin önünde duracağım; ve kayaya vuracaksın, ve kavm için diye ondan sular çıkacak. Ve Musa İsrail ihtiyarlarının gözü önünde böyle yaptı.
7. Ve o yerin adını Massa*, ve Meriba* koydu, çünkü İsrail oğulları çekiştiriler, ve çünkü: Acaba RAB aramızda mı yoksa değil mi? diyerek RABBİ denediler.

* *Deneme*

* *Çekişme*

8. Ve Amalek geldi, ve İsraille Refidimde cenketti.

9. Ve Musa Yeşua dedi: Bize adamlar seç, ve çıkıp Amalekle cenket; yarın ben, Allahın değneği elimde olarak, tepenin başında duracağım.

10. Ve Yeşu Musanın kendisine dediği gibi yaptı, ve Amalekle cenketti; ve Musa, Harun, ve Hur, tepenin başına çıktılar.

11. Ve vaki oldu ki, Musa elini kaldırdığı zaman, İsrail galip geliyordu; ve elini indirdiği zaman, Amalek galip geliyordu.

12. Fakat Musanın elleri yoruldu; ve bir taş alıp onun altına koydular, ve üzerine oturdu; ve Harun ile Hur, biri bu yandan diğeri o yandan, ellerini yukarı tuttular, ve güneş batıncıya kadar elleri sabit kaldı.

13. Ve Yeşu Amaleki, ve kavmını kılıç ağzı ile kıldı.

14. Ve RAB Musaya dedi: Bunu anılma olarak kitaba yaz, ve Yeşuun kulağına koy; çünkü Amalekin adını yeryüzünden büsbütün sileceğim.

15. Ve Musa bir mezbah yaparak adını Yehova-nissi* koydu;

16. ve dedi: Rab yemin etti; RABBİN nesilden nesle Amalekle cengi olacaktır.

* *Yehova bayrağıdır.*

BAP 18

VE Allahın Musa için, ve kavmı İsrail için yaptığı bütün şeyleri, RABBİN İsraili Mısırdan çıkardığını, Musanın kaynatası Midyan kâhini Yetro işitti.

2. Ve Musanın kaynatası Yetro Musanın geri göndermiş olduğu karısı Tsipporayı ve iki oğlunu aldı;

3. ki, birinin adı Gerşomdur; çünkü: Yabancı diyarda gariptim, demişti;

4. ve obirinin adı Eliezerdir; çünkü: Babamın Allahı benim yardımcımdı, ve beni Firavunun kılıcından kurtardı, demişti.

5. Ve Musanın kaynatası Yetro ve oğulları ile karısı Musaya, Allahın dağında kendisinin konmuş olduğu çöle geldiler;

6. ve Musaya dedi: Senin kaynatan ben, Yetro, ve senin karın, ve onunla beraber iki oğlu sana geldik.

7. Ve Musa kaynatasını karşılamak için çıktı, ve iğilip onu öptü; ve birbirine hal ve hatır sorup çadıra girdiler.

8. Ve Musa, İsrailin hatırı için RABBİN Firavuna ve Mısırlılara yaptığı bütün şeyleri, yolda çektikleri bütün zahmeti, ve RABBİN onları nasıl kurtardığını kaynatasına hikâye etti.

9. Ve Yetro RABBİN İsraille yaptığı bütün iyiliklere, onu Mısırlıların elinden kurtardığına sevindi.

10. Ve Yetro dedi: Sizi Mısırlıların elinden, ve Firavunun elinden kurtaran RAB mubarek olsun; kavmı Mısırlıların eli altından o kurtardı.

11. Şimdi biliyorum ki, RAB bütün ilâhlardan büyüktür; çünkü kabardıkları şeyde onlara üstün oldu.

12. Ve Musanın kaynatası Yetro Allah için yakılan takdime ve kurbanlar aldı; ve Harun ile İsrailin bütün ihtiyarları, Musanın kaynatası ile beraber, Allahın huzurunda ekmek yemek için

geldiler.

13. Ve vaki oldu ki, Musa ertesi gün kavma hükmetmek için oturdu; ve kavm sabahtan akşama kadar Musanın etrafında durmakta idi.

14. Ve Musanın kaynatası kavm için onun yaptığı her şeyi görünce dedi: Kavma yaptığın bu şey nedir? niçin yalnız sen oturuyorsun, ve bütün kavm senin etrafında sabahtan akşama kadar duruyor?

15. Ve Musa kaynatasına dedi: Çünkü kavm Allahtan sormak için bana geliyor;

16. ne vakit bir meseleri olursa, bana gelirler; ve adamla komşusu arasında hükmederim, ve Allahın kanunlarını ve şeriatlerini onlara bildiririm.

17. Ve Musanın kaynatası ona dedi: Yaptığın bu şey iyi değildir.

18. Hem sen, ve hem de seninle beraber olan bu kavm, mutlaka zayıf düşersiniz; çünkü bu iş sana çok ağırdır; onu yalnız başına yapamazsın.

19. Şimdi sözümü dinle, sana öğüt vereyim, ve Allah seninle beraber olsun; sen kavm için Allahın önünde ol, ve meseleleri Allaha sen götür;

20. ve kanunları ve şeriatleri onlara öğretirsin ve yürüyecekleri yolu ve yapacakları işi onlara gösterirsin.

21. Ve sen bütün kavmin arasından, Allahtan korkar kabiliyetli adamları, kötü kazançtan nefret eder hakikat adamlarını hazırla; ve bunları binlerin reisleri, yüzlerin reisleri, ellilerin reisleri, ve onların reisleri olarak onların üzerine koy;

22. ve her vakit kavma hükmetsinler; ve vaki olacak ki, her büyük meseleyi sana getirecekler; fakat her küçük meseleye kendileri hükmedecekler; ve sana daha kolay olacaktır, ve onlar yükü seninle beraber taşıyacaklar.

23. Eğer bu şeyi yaparsan, Allah da sana emrederse, o zaman dayanabilirsin, ve hem bütün bu kavm da selâmetle yerine gider.

24. Ve Musa kaynatasının sözünü dinliyiş dediği her şeyi yaptı.

25. Ve Musa bütün İsrailden kabiliyetli adamlar seçti, ve onları kavm üzerine başlar, binler reisleri, yüzler reisleri, elliler reisleri, ve onlar reisleri olarak koydu.

26. Ve her vakit kavma hükmettiler; güç meseleleri Musaya getirdiler, fakat her küçük meseleye kendileri hükmettiler.

27. Ve Musa kaynatasını salıverdi, ve o kendi memleketine gitti.

BAP 19

İSRAİL oğullarının Mısır diyarından çıkışlarının üçüncü ayında, o günde, Sina çölüne geldiler.

2. Ve Refidimden göç edip Sina çölüne geldikleri zaman, çölde kondular; ve İsrail orada dağın karşısında kondu.

3. Ve Musa Allahın huzuruna çıktı, ve RAB onu dağdan çağırıp dedi: Yakub evine böyle diyeceksin, ve İsrail oğullarına bildireceksin:

4. Mısırlılara ne yaptım, ve sizi nasıl kartal kanatları üzerinde taşıdım, ve sizi kendime getirdim, gördünüz.

5. Ve şimdi, eğer gerçekten sözümü dinliyecek ve ahdimi tutacaksanız, bana bütün kavmlardan has kavm olacaksınız; çünkü bütün dünya benimdir;

6. ve siz bana kâhinler melekûtu, ve mukaddes millet olacaksınız. Senin İsrail oğullarına söyleyeceğin sözler bunlardır.

7. Ve Musa gelip kavmin ihtiyarlarını çağırdı, ve RABBİN kendine emrettiği bütün bu sözleri onların önüne koydu.

8. Ve bütün kavm birlikte cevap verip dediler: RABBİN bütün söylediklerini yapacağız. Ve

Musa kavmin sözlerini RABBE götürdü.

9. Ve RAB Musaya dedi: Seninle söyleştiğim zaman kavm işitsin, ve hem sana ebediyen inansınlar diye, işte, ben sana koyu bulut içinde geleceğim. Ve Musa kavmin sözlerini RABBE bildirdi.

10. Ve RAB Musaya dedi: Kavma git, ve onları bugün ve yarın takdis et, ve esvaplarını yıkasınlar,

11. ve üçüncü gün için hazır olsunlar; çünkü üçüncü günde bütün kavmin gözü önünde RAB Sina dağı üzerine inecek.

12. Ve etrafta kavma sınır kesip diyeceksin: Sakın, dağa çıkmayın, yahut onun kenarına dokunmayın; dağa her dokunan mutlaka öldürülecektir;

13. kendisine el dokunulmıyacak, fakat mutlaka taşlanacak, yahut okla vurulacaktır; hayvan olsun, insan olsun, yaşamıyacaktır; boru uzunca çalındığı zaman onlar dağa çıkacaklar.

14. Ve Musa dağdan kavmin yanına indi, ve kavmı takdis etti; ve esvaplarını yıkadılar.

15. Ve kavma dedi: Üçüncü gün için hazır olun; kadına yaklaşmayın.

16. Ve vaki oldu ki, üçüncü günde sabah olunca gök gürlemeleri, ve şimşekler, ve dağ üzerinde koyu bir bulut, ve çok kuvvetli boru sesi oldu; ve ordugâhta olan bütün kavm titredi.

17. Ve Allahı karşılamak için Musa kavmı ordugâhtan çıkardı, ve dağın eteğinde durdular.

18. Ve Sina dağı, hep tütüyordu, çünkü RAB onun üzerine ateş içinde inmişti; ve onun dumanı ocak dumanı gibi çıkıyordu, ve bütün dağ çok titredi.

19. Ve boru sesi git gide kuvvetlenince, Musa söyledi, ve Allah ona sesle cevap verdi.

20. Ve RAB Sina dağı üzerine, dağın tepesine indi, ve RAB Musayı dağın tepesine çağırdı; Musa da çıktı.

21. Ve RAB Musaya dedi: İn, kavma tenbih et, sakın görmek için RAB tarafına sınırı geçmesinler, ve onlardan bir çoğu düşmesin.

22. Ve RABBE yaklaşan kâhinler de kendilerini takdis etsinler, ta ki, RAB onlara hücum etmesin.

23. Ve Musa RABBE dedi: Kavm Sina dağına çıkamaz; çünkü sen: Dağa sınır koy, ve onu takdis et, diye bize tenbih ettin.

24. Ve RAB ona dedi: Git, in; ve sen ve seninle beraber Harun çıkacaksınız; fakat kâhinlerle kavm RABBE çıkmak için geçmesinler, ta ki, onlara hücum etmesin.

25. Ve Musa kavma inip onlara söyledi.

BAP 20

VE Allah bütün bu sözleri söyliyip dedi:

2. Seni Mısır diyarından, esirlik evinden çıkaran Allahın Yehova ben im.

3. Karşımda başka ilâhların olmayacaktır.

4. Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularda olanın hiç suretini yapmıyacaksın;

5. onlara iğilmiyeceksin; ve onlara ibadet etmiyeceksin; çünkü ben, senin Allahın RAB, benden nefret edenlerden babalar günahını çocuklar üzerinde, üçüncü nesil üzerinde, ve dördüncü nesil üzerinde arıyan,

6. ve beni seven ve emirlerimi tutanların binlercesine inayet eden, kıskanç bir Allahım.

7. Allahın RABBİN ismini boş yere ağza almayacaksın; çünkü RAB kendi ismini boş yere ağza alanı suçsuz tutmayacaktır.

8. Sebt gününü takdis etmek için onu hatırında tut.

9. Altı gün işliyeceksin, ve bütün işini yapacaksın;

10. fakat yedinci gün Allahın RABBE Sebtir; sen ve oğlun ve kızın, kölen ve cariyen ve

hayvanların, ve kapılarında olan garibin, hiç bir iş yapmıyacaksın;

11. çünkü RAB gökleri, yeri ve denizi ve onlarda olan bütün şeyleri altı günde yarattı, ve yedinci günde istirahat etti; bunun için RAB Sebt gününü mubarek kıldı, ve onu takdis etti.

12. Babana ve anana hürmet et, ta ki, Allahın RABBİN sana vermekte olduğu toprakta ömrün uzun olsun.

13. Katletmiyeceksin.

14. Zina etmiyeceksin.

15. Çalmıyacaksın.

16. Komşuna karşı yalan şahadet etmiyeceksin.

17. Komşunun evine tama etmiyeceksin; komşunun karısına, yahut kölesine, yahut cariyesine, yahut öküzüne, yahut eşeğine, yahut komşunun hiç bir şeyine tama etmiyeceksin.

18. Ve bütün kavm gök gürlemelerini, ve şimşekleri, ve boru sesini, ve dağın tüttüğünü gördüler; ve kavm görünce titrediler, ve uzakta durdular.

19. Ve Musaya dediler: Bizimle sen söyleş ve dinliyelim; fakat Allah bizimle söyleşmesin, ta ki, ölmiyelim.

20. Ve Musa kavma dedi: Korkmayın, çünkü Allah sizi imtihan etsin ve suç yapmıyasınız diye onun korkusu önünüzde olsun diye geldi.

21. Ve kavm uzakta durdu, ve Musa Allahın bulunduğu koyu karanlığa yaklaştı.

22. Ve RAB Musaya dedi: İsrail oğullarına böyle diyeceksin: Göklerden sizinle söyleştiğimi gördünüz.

23. Benimle başka ilâhlar yapmıyacaksınız; kendiniz için gümüşten ilâhlar, altından ilâhlar yapmıyacaksınız.

24. Benim için topraktan mezbah yapacaksın, yakılan kurbanlarını, ve selâmet takdimelerini, koyunlarını ve öküzlerini, onun üzerinde kurban edeceksin; ismimi hatırlattığım her yerde sana geleceğim, ve seni mubarek kılacağım.

25. Ve eğer benim için taştan mezbah yaparsan, onu yonma taştan yapmıyacaksın, çünkü, eğer üzerine kalemmini vurursan, onu murdar edersin.

26. Ve onun üzerinde çıplaklığın açılmasın diye, mezbahına basamakla çıkmıyacaksın.

BAP 21

VE onların önüne koyacağın hükümler şunlardır:

2. Eğer İbranî bir köle satın alırsan, altı yıl hizmet edecek; ve yedincide hür olarak meccanen çıkacaktır.

3. Eğer yalnız geldi ise yalnız çıkacaktır; eğer karısı ile geldi ise o zaman karısı kendisile beraber çıkacaktır.

4. Eğer efendisi ona bir kadın verir, ve o kendisine oğullar yahut kızlar doğurursa, kadın ve çocuklar efendisinin olacak, ve kendisi yalnız çıkacaktır.

5. Fakat eğer köle açıkça: Efendimi ve karımı ve çocuklarımı seviyorum, hür çıkmıyacağım, derse,

6. efendisi onu Allaha yaklaştıracak; ve onu kapıya yahut kapının süvesine yaklaştıracak, ve onun kulağını biz ile delecek, ve kendisine ebediyen hizmet edecektir.

7. Ve eğer bir adam kızını cariye olarak satarsa, o, kölelerin çıktığı gibi çıkmıyacaktır.

8. Eğer kendisine nişanlanmış olan kız, efendisinin gözünde kötü olursa, o zaman geri satın alınması için bırakacaktır; kendisile sadakatsiz davrandı diye onu yabancı kavma satamaz.

9. Ve eğer oğluna nişanlarsa, ona kızlar hakkındaki usule göre yapsın.

10. Eğer kendisine başka bir kadın alırsa, evelkinin nafakasını, esvabını ve karılık hakkını eksiltmiyecektir.

11. Ve eğer bu üç şeyi ona yapmazsa, o zaman meccanen, parasız çıkacaktır.
12. Bir adamı vuran, vurduğu ölürse, mutlaka öldürülecektir.
13. Ve eğer pusu kurmaz, fakat Allah onu kendi eline teslim ederse, o zaman sana tayin edeceğim yere kaçacaktır.
14. Eğer bir adam, hile ile öldürmek için komşusuna mağrurane gelirse, onu öldürmek için benim mezbahımdan bile alacaksın.
15. Ve babasına yahut anasına vuran mutlaka öldürülecektir.
16. Ve adam çalan, onu satmış olsun yahut kendi elinde bulunsun, mutlaka öldürülecektir.
17. Ve babasına yahut anasına lânet eden mutlaka öldürülecektir.
18. Ve eğer adamlar çekişirler, ve bir adam komşusunu taşla, yahut yumrukla vurursa, vurulan ölmez, fakat yatağa düşerse;
19. kalkar ve dışarda değneği ile gezerse, o zaman ona vuran suçsuz olacaktır; ancak kaybettiği vaktin bedelini verecek, ve onu iyice tedavi ettirecektir.
20. Eğer bir adam kölesine yahut cariyesine değnekle vurur, ve onun eli altında ölürse, mutlaka cezalandırılacaktır.
21. Ancak bir yahut iki gün yaşarsa, cezalandırılmıyacaktır; çünkü o kendi malıdır.
22. Ve eğer adamlar kavga edip bir gebe kadına çarparlar, ve onun çocuğu düşerse, ve bir zarar olmazsa, kocasının kendi üzerine tayin edeceği gibi tazmin edecek, ve hâkimler vasıtası ile verecektir.
23. Fakat zarar olursa, o zaman can yerine can,
24. göz yerine göz, diş yerine diş, el yerine el, ayak yerine ayak,
25. yanık yerine yanık, yara yerine yara, bere yerine bere vereceksin.
26. Ve eğer bir adam kölesinin gözüne, yahut cariyesinin gözüne vurur, ve onu sakat ederse, gözü yerine onu hür olarak salıverecektir.
27. Ve eğer kölesinin yahut cariyesinin dişini düşürürse, dişi yerine onu hür olarak salıverecektir.
28. Ve eğer bir öküz bir erkeği yahut bir kadını süserse, ve o ölürse, öküz mutlaka taşlanacak, ve onun eti yenilmiyecektir; ve öküzün sahibi suçsuz olacaktır.
29. Fakat öteden beri süsen bir öküz olup sahibine bildirildi, ve onu zaptetmedi, ve bir erkeği veya kadını öldürdü ise, öküz taşlanacak, ve sahibi de öldürülecektir.
30. Eğer kendi üzerine fidyeye konulursa, o zaman üzerine konulan ne ise, canının fidyesi olarak verecektir.
31. Gerek oğulu süsmüş, gerek kızı süsmüş olsun, ona bu hükme göre yapılacaktır.
32. Eğer öküz bir köleyi yahut bir cariye süserse, onların efendisine otuz şekel gümüş verilecek, ve öküz taşlanacaktır.
33. Eğer bir adam bir çukur açar, yahut bir adam bir çukur kazar, ve onu örtmezse, ve oraya bir öküz yahut bir eşek düşerse,
34. çukurun sahibi karşılığını verecek; onların sahibine para verecek, ve ölü hayvan kendisinin olacaktır.
35. Ve eğer bir adamın öküzü komşusunun öküzünü incitirse, ve o da ölürse, o zaman diri öküzü satıp parasını paylaşacaklardır; ve ölü hayvanı da paylaşacaklardır.
36. Yahut öteden beri süsen bir öküz olup sahibinin onu zaptetmediği bilinirse, mutlaka öküz yerine öküz verecektir, ve ölü hayvan kendisinin olacaktır.

BAP 22

EĞER bir adam öküz yahut koyun çalarsa, ve onu boğazlar yahut satarsa; bir öküz yerine beş öküz, ve bir koyun yerine dört koyun ödiyecektir.

2. Eğer hırsız duvar delerken yakalanırsa, ve vurulup ölürse, onun için kan hakkı yoktur.
3. Eğer onun üzerine güneş doğmuş olursa, kendisine kan hakkı olacaktır; mutlaka ödiyecektir; eğer kendisinin bir şeyi yoksa, o zaman hırsızlığı için satılacaktır.
4. Eğer çaldığı şey, öküz olsun, eşek olsun, yahut koyun olsun, diri olarak elinde bulunursa, iki kat ödiyecektir.
5. Eğer bir adam bir tarlada, yahut bir bağda otlanmak üzere kendi hayvanını salıverir, ve o başkasının tarlasında otlarsa; kendi tarlasının en iyisinden, ve bağının en iyisinden ödiyecektir.
6. Eğer ateş çıkıp dikenlere varırsa, ve demet yığınları, yahut ekin yahut tarla yanarsa, ateşi tutuşturan mutlaka ödiyecektir.
7. Eğer bir adam saklamak üzere komşusuna para, yahut eşya teslim edip o adamın evinden çalınırsa; eğer hırsız bulunursa mutlaka iki kat ödiyecek.
8. Eğer hırsız bulunmazsa, ev sahibi komşusunun eşyasına el uzatmadı mı diye görmek için Allaha yaklaşıacaktır.
9. Her suç meselesi hakkında, öküz hakkında, eşek hakkında, koyun hakkında, esvap hakkında, bir kimsenin: Gaip eşya budur, diye iddia ettiği her şey hakkında, ikisinin meselesi Allaha gelecektir; Allahın suçlu çıkardığı kimse komşusuna iki kat ödiyecektir.
10. Eğer bir adam komşusuna saklamak üzere eşek, yahut öküz, yahut koyun, yahut her hangi bir hayvan teslim ederse, ve o ölür yahut sakatlanır, yahut gören yokken sürülürse;
11. komşusunun malına el uzatmadı mı diye RABBİN yemini ikisi arasında olacaktır; ve malın sahibi kabul edecek, ve adam ödemiyecektir.
12. Fakat yanından çalınmışsa, sahibine ödiyecektir.
13. Eğer parçalanmışsa, şahadet için onu getirsin; parçalanmış ödemiyecektir.
14. Ve eğer bir adam komşusundan ödünç bir şey alırsa, ve sahibi kendisile beraber olmadığı halde sakatlanır, yahut ölürse, mutlaka ödiyecektir.
15. Ve eğer sahibi beraberse, ödemiyecektir; eğer o kiralanmışsa, kirasına sayılacaktır.
16. Ve eğer bir adam nişanlı olmıyan bir kızı aldatır, ve onunla yatarsa, kendi karısı olmak üzere mutlaka onun için ağırlık verecektir.
17. Eğer babası, ona kızı hiç vermek istemezse, kızlara verilen ağırlığa göre para verecektir.
18. Afsuncu kadını yaşatmıyacaksın.
19. Hayvanla her yatan mutlaka öldürülecektir.
20. Ancak RABDEN başka bir ilâha kurban kesen helâk edilecektir.
21. Garibe haksızlık etmiyeceksin, ve ona gadretmiyeceksin; çünkü siz Mısır diyarında gariptiniz.
22. Hiç bir dul kadını, ve öksüzü incitmiyeceksiniz.
23. Eğer onları incitirsen, ve bir yolla bana feryat ederlerse, onların feryadını mutlaka işiteceğim;
24. ve öfkem alevlenip sizi kılıçla öldüreceğim; ve kadınlarınız dul, ve çocuklarınız öksüz olacaklar.
25. Eğer kavmıma, yanında olan bir fakire, ödünç para verirken, ona murabahacı olmiyacaksın; onun üzerine faiz koymıyacaksın.
26. Eğer komşunun abasını rehin olarak almış olursan, güneş batmazdan evel ona geri vereceksin;
27. çünkü o kendisinin tek örtüsüdür, onun teni için esvabıdır; ne ile yatsın? ve vaki olacak ki, bana feryat ettiği zaman işiteceğim; çünkü ben lûtfediciyim.
28. Allaha sövmiyeceksin, ve kavminin reisi olana lânet etmiyeceksin.
29. Hasadını, ve masaranın akıttığını takdimde geciktirmeyeceksin. Oğullarının ilk doğanını bana vereceksin.
30. Kendi öküzlerin hakkında, ve kendi koyunların hakkında böyle yapacaksın; yedi gün anası ile beraber kalacak; sekizinci günde onu bana vereceksin.

31. Bana mukaddes adamlar olacaksınız; onun için kırdan parçalanmış et yemiyeceksiniz; onu köpeklere atacaksınız.

BAP 23

Yalan haber taşımayacaksın; haksız şahit olmak için kötüye el vermiyeceksin.

2. Kötülük için çokluğun peşinde olmayacaksın; ve bir davada adaleti bozmak için çokluğun ardınca saparak söylemiyeceksin;

3. ve fakiri davasında kayırmıyacaksın.

4. Eğer düşmanın kaybolan öküzüne, yahut eşeğine rastlarsan, mutlaka onu kendisine geri getireceksin.

5. Eğer senden nefret edenin eşeğini, yükü altında çökmüş görürsen, onu haline bırakmaktan çekineceksin; kendisiyle beraber mutlaka onu kurtaracaksın.

6. Davasında, fakirinin hakkını saptırmıyacaksın.

7. Yalan şeyden uzak ol; ve suçsuz ve salihî öldürme; çünkü ben kötüyü suçsuz saymam.

8. Ve rüşvet almayacaksın; çünkü rüşvet görenlerin gözlerini kör eder, ve salihlerin sözlerini döndürür.

9. Ve garibe gadretmiyeceksin; siz garibin gönlünü bilirsiniz, çünkü Mısır diyarında gariptiniz.

10. Ve toprağını altı yıl ekeceksin, ve mahsulünü toplıyacaksın,

11. fakat yedinci yıl onu rahat ve boş bırakacaksın, ta ki, kavminin fakirleri yesin; ve onların bıraktıklarını da kır hayvanları yerler. Bağı ve zeytinliğin hakkında da böyle yapacaksın.

12. Altı gün kendi işlerini yapacaksın, ve yedinci günde öküzün, ve eşeğin rahat etsinler, ve cariyenin oğlu ve garip dinlensinler diye istirahat edeceksin.

13. Ve size söylediğim her şeyde kendinizi sakının; ve başka ilâhların ismini anmayın, ve senin ağzından işitilmesin.

14. Yılda üç kere bana bayram edeceksin.

15. Mayasız ekmek bayramını tutacaksın; sana emrettiğim gibi Abib ayının muayyen vaktinde yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin (çünkü Mısırdan o ayda çıktın); ve kimse önümde eli boş görünmiyecek;

16. ve tarlada ektiğin, işlerinin ilk mahsulünün biçme bayramını; ve yılın sonunda tarladan işlerini topladığın zaman toplama bayramını tutacaksın.

17. Senin bütün erkeklerin, yılda üç kere, Rab Yehovanın önünde görünecektir.

18. Kurbanımın kanını mayalı ekmekle takdim etmiyeceksin; ve bayramımın yağı sabaha kadar gecelemecektir.

19. Toprağının turfandalarının ilkinin Allahın RABBİN evine getireceksin. Oğlağı anasının südünde pişirmeyeceksin.

20. İşte ben, yolda seni korumak için, ve hazırladığım yere seni getirmek üzre, önünden bir melek gönderiyorum.

21. Onun karşısında sakının, ve onun sözünü dinleyin, ona karşı koymayın; çünkü suçunuzu bağışlamıyacaktır; çünkü benim ismim ondadır.

22. Fakat gerçekten onun sözünü dinlersen, ve bütün söylediklerimi yaparsan; o zaman senin düşmanlarına düşman olacağım, ve senin hasımlarına hasım olacağım.

23. Çünkü benim meleğim senin önünden gidecek, ve seni Amorîlerin, Hittîlerin, ve Perizzîlerin, ve Kenânlıların, ve Hivîlerin, ve Yebusîlerin arasına götürecektir; ve ben onları helâk edeceğim.

24. Onların ilâhlarına secde etmiyeceksin, ve onlara ibadet etmiyeceksin, ve onların işlerine göre yapmayacaksın; fakat onları tamamen devireceksin, ve onların dikili taşlarını tamamen

parçalıyacaksın.

25. Ve Allahınız RABBE ibadet edeceksiniz, ve senin ekmeğini ve suyunu bereketliyecektir; ve hastalığı senin içinden kaldıracığım.

26. Memleketinde kısır ve çocuk düşüren kadın olmayacaktır; senin günlerinin sayısını tamamlayacağım.

27. Heybetimi senin önünden gönderip üzerlerine varacağın bütün kavmları perişan edeceğim, ve bütün düşmanlarını senin önünden kaçıracağım.

28. Ve senin önünden eşek arısını göndereceğim, ve Hivîleri ve Kenânlıları ve Hittîleri senin önünden kovacak.

29. Memleket harap olmasın, ve senin üzerine kır hayvanları çoğalmasın diye, onları senin önünden bir yıl içinde kovmayacağım.

30. Sen semereli oluncıya, ve memleketi miras alıncıya kadar onları senin önünden azar azar kovacağım.

31. Ve Kızıl Denizden Filistîlerin denizine kadar, ve çölden Irmağa kadar sana hudut koyacağım; çünkü memleketin ahalisini sizin elinize vereceğim; ve onları kendi önünden kovacaksın.

32. Onlarla ve ilâhları ile ahdetmiyeceksin.

33. Bana karşı sana suç işlettirmesinler diye, onlar senin diyarında oturmıyacaklar; çünkü eğer onların ilâhlarına ibadet edersen, mutlaka sana tuzak olacaktır.

BAP 24

VE Musaya dedi: Sen ve Harun, Nadab ve Abihu, ve İsrail ihtiyarlarından yetmiş kişi RABBE çıkın; ve uzaktan secde kılın,

2. ve Musa yalnız olarak RABBE yaklaşacak; fakat onlar yaklaşmıyacaklar; ve kavm onunla beraber çıkmıyacaklar.

3. Ve Musa gelip kavma RABBİN bütün sözlerini ve bütün hükümlerini anlattı; ve bütün kavm bir sesle cevap verip dediler: RABBİN söylediği bütün sözleri yapacağız.

4. Ve Musa RABBİN bütün sözlerini yazdı, ve sabahlayın erken kalkıp dağın eteğinde bir mezbah, ve İsrailin on iki sıptına göre on iki sütun kurdu.

5. Ve İsrail oğullarından gençler gönderdi, ve yakılan takdimeler arzettiler, ve selâmet takdimeleri olarak RABBE öküzler kestiler.

6. Ve Musa kanın yarısını alıp leğenlere koydu, ve kanın yarısını mezbah üzerine serpti.

7. Ve ahit kitabını alıp kavmin karşısında okudu; ve dediler: RABBİN bütün söylediklerini yapacağız, ve dinliyeceğiz.

8. Ve Musa kanı aldı, ve kavmin üzerine serpip dedi: İşte, bütün bu sözler hakkında RABBİN sizinle ettiği ahdin kanı.

9. Ve Musa ile Harun, Nadab ve Abihu, ve İsrailin ihtiyarlarından yetmiş kişi çıktılar;

10. ve İsrailin Allahını gördüler; ve onun ayakları altında, gök yakuttan tuğla döşeme gibi, aydınlıkça asıl göke benzer bir şey vardı.

11. Ve İsrail oğullarının asilzadelerine dokunmadı; ve Allahı gördüler, ve yiyip içtiler.

12. Ve RAB Musaya dedi: Dağa, yanıma çık, ve orada bulun; ve taş levhalarını, ve yazdığım şeriat ve emirleri öğretmek için onları sana vereceğim.

13. Ve Musa ile hizmetkârı Yeşu kalktılar; ve Musa Allahın dağına çıktı.

14. Ve ihtiyarlara dedi: Size geri dönünciye kadar bizi burada bekleyin, ve işte, Harunla Hur yanınızdadırlar; bir kimsenin davası olursa onların önüne gitsin.

15. Ve Musa dağa çıktı, ve bulut dağı örttü.

16. Ve RABBİN izzeti Sina dağı üzerinde durdu, ve bulut onu altı gün örttü; ve yedinci günde

bulutun içinden Musayı çağırdı.

17. Ve İsrail oğullarının gözünde RABBİN izzetinin görünüşü, dağın başında yiyip bitiren ateş gibi idi.

18. Ve Musa bulutun içine girip dağa çıktı; ve Musa kırk gün kırk gece dağda kaldı.

BAP 25

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına: Bana takdime getirsinler, diye söyle; yüreğinden veren her adamdan benim takdimemi alacaksınız.

3. Ve onlardan alacağınız takdimeler şudur: altın, ve gümüş, ve tunç,

4. ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve ince keten, ve keçi kılı,

5. ve kırmızı boyalı koç derileri, ve yunusbalığı derileri, ve akasya ağaçları,

6. kandil için yağ, mesh yağı için, ve hoş kokulu günnük için baharat,

7. akik taşları, ve efod için, ve göğüslük için, kakılacak taşlar.

8. Ve aralarında oturayım diye benim için makdis yapsınlar.

9. Meskenin örneğine, ve bütün takımların örneğine, sana göstermekte olduğum her şeye göre, öyle yapacaksınız.

10. Ve akasya ağacından bir sandık yapacaklar; uzunluğu iki buçuk arşın* ve eni bir buçuk arşın, ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak.

11. Ve onu halis altınla kaplıyacaksın, onu içinden ve dışından kaplıyacaksın, ve onun üzerinde etrafına altın pervaz yapacaksın.

12. Ve onun için dört altın halka döneceksin, ve onları dört ayağına takacaksın; ve iki halka onun bir yanında, ve iki halka obir yanında olacak.

13. Ve akasya ağacından kollar yapacaksın, ve onları altınla kaplıyacaksın.

14. Ve sandığı taşımak için kolları sandığın yanlarındaki halkalara geçireceksin.

15. Kollar sandığın halkalarında kalacaklar; ondan ayrılmıyacaklar.

16. Ve sana vereceğim şهادeti sandığın içine koyacaksın.

17. Ve halis altından bir kefarete örtüsü yapacaksın; onun uzunluğu iki buçuk arşın, ve eni bir buçuk arşın olacak.

18. Ve altından iki kerubi yapacaksın; onları dövmece işi olarak kefarete örtüsünün iki ucunda yapacaksın.

19. Ve bir uçta bir kerubi, ve obir uçta bir kerubi yap; iki ucunda kerubileri kefarete örtüsü ile bir parça olarak yapacaksınız.

20. Ve kerubiler, yüzleri birbirine karşı, kanatları ile kefarete örtüsünü örterek, kanatlarını yukarı doğru açacaklar; kerubilerin yüzleri kefarete örtüsüne doğru olacaklar.

21. Ve kefarete örtüsünü sandığın üstü üzerine koyacaksın; ve sana vereceğim şهادeti sandığın içine koyacaksın.

22. Ve seninle orada buluşacağım, ve İsrail oğulları için sana emredeceğim bütün şeyler hakkında kefarete örtüsü üzerinden, şهادet sandığı üstündeki iki kerubi arasından, seninle söyleyeceğim.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

23. Ve akasya ağacından bir sofa yapacaksın; uzunluğu iki arşın, ve eni bir arşın, ve yüksekliği bir buçuk arşın olacak.

24. Ve onu halis altınla kaplıyacaksın, ve etrafında ona altın pervaz yapacaksın.

25. Ve etrafında ona dört parmak eninde kenar yapacaksın; ve kenarın etrafına altın pervaz yapacaksın.

26. Ve onun için dört altın halka yapacaksın, ve halkaları onun dört ayağı üzerindeki dört

köşeye koyacaksın.

27. Sofrayı taşımak üzere kolların geçirileceği yerler olarak, halkalar kenara yakın olacaklar.

28. Ve kolları akasya ağacından yapacaksın, ve onları altınla kaplıyacaksın, ve sofralarla taşınılacak.

29. Ve onun sahanlarını, ve kaşıklarını, ve testilerini, ve dökülecek takdimeler için taslarını yapacaksın; onları halis altından yapacaksın.

30. Ve huzur ekmeğini daima önümde, sofraya üzerine koyacaksın.

31. Ve halis altından bir şamdan yapacaksın; şamdan, ayağı, ve direği dövmeci işi olacak; kadehleri, yumruları, ve çiçekleri kendinden olacaklar;

32. ve şamdanın üç kolu bir yanından, ve şamdanın üç kolu obir yanından olmak üzere, onun yanlarından çıkan altı kol olacaktır;

33. bir kolda badem çiçeği şeklinde üç kadeh, bir yumru ve bir çiçek, obir kolda badem çiçeği şeklinde üç kadeh, bir yumru ve bir çiçek olacak; şamdandan çıkan altı kol için böyle olacaktır;

34. ve şamdanda badem çiçeği şeklinde dört kadeh, onun yumruları, ve çiçekleri olacaktır;

35. ve şamdandan çıkan altı kol için, iki kol altında kendinden bir yumru, ve iki kol altında kendinden bir yumru, ve iki kol altında kendinden bir yumru olacaktır.

36. Onların yumruları ve kolları kendinden olacak, hepsi bir dövmeci işi, halis altından olacaktır.

37. Ve onun kandillerini yedi tane yapacaksın; ve karşısına ışık versin diye onun kandillerini yakacaklar.

38. Ve makasları ve tablaları halis altından olacak.

39. Bütün bu takımlarla beraber bir talant* halis altından yapılacaktır.

40. Bak, ve dağda sana gösterilen örneklerine göre yap.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 26

VE meskeni on perdeden yapacaksın, bükülmüş ince keten, ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızıdan, üstat işi kerubilerle onları yapacaksın.

2. Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, ve her perdenin eni dört arşın olacaktır; bütün perdeler için ölçü bir olacaktır.

3. Beş perde birbirine birleştirilecek; ve obir beş perde birbirine birleştirilecektir.

4. Ve bir takımın ucundaki perdenin kenarında lâcivert ilikler yapacaksın; ve obir takımın ucundaki perdenin kenarına öylece yapacaksın.

5. Bir perdede elli ilik yapacaksın, ve obir takımındaki perdenin kenarında elli ilik yapacaksın; ilikler birbirine karşı olacaktır.

6. Ve elli altın kopça yapacaksın, ve perdeleri birbirine kopçalarla birleştireceksin; ve mesken bir olacaktır.

7. Ve mesken üzerinde çadır olarak keçi kılından perdeler yapacaksın; onları on bir perde olarak yapacaksın.

8. Her perdenin uzunluğu otuz arşın, ve her perdenin eni dört arşın olacak; on bir perde için ölçü bir olacaktır.

9. Beş perdeyi ayrıca, ve altı perdeyi ayrıca birleştireceksin, ve altıncı perdeyi çadırın ön tarafında katlıyacaksın.

10. Ve bir takımın ucundaki perdenin kenarında elli ilik, ve obir takımın ucundaki perdenin kenarında elli ilik yapacaksın.

11. Ve tunçtan elli kopça yapacaksın, ve kopçaları iliklerin içine koyacaksın, ve bir olsun diye

çadırı birleştireceksin.

12. Ve çadırın perdelerinden artıp sarkan, artan yarım perde, meskenin arkasından sarkacak.
13. Ve çadır perdelerinin uzunluğunda fazla kalan, bir tarafta bir arşın, ve obir tarafta bir arşın, o taraftan ve bu taraftan meskeni örtmek için onun yanları üzerinde sarkacaktır.
14. Ve çadır için, kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, ve onun üstünde yunusbalığı derilerinden bir örtü yapacaksın.
15. Ve mesken için, akasya ağacından, dik duracak çerçeveler yapacaksın.
16. Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, ve her çerçevenin eni bir buçuk arşın olacaktır.
17. Her çerçevenin birbirine uygun iki geçmesi olacak; meskenin bütün çerçeveleri için böyle yapacaksın.
18. Ve mesken için çerçeveler, cenup tarafı için, cenuba doğru yirmi çerçeve yapacaksın.
19. Ve bir çerçeve altında onun iki geçmesi için iki taban, ve bir çerçeve altında onun iki geçmesi için iki taban olmak üzere, yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban;
20. ve meskenin ikinci yanı, şimal tarafı için yirmi çerçeve,
21. ve bir çerçeve altında iki taban, olmak üzere onların kırk tabanını yapacaksın.
22. Ve garba doğru meskenin arkası için altı çerçeve yapacaksın.
23. Ve arkada meskenin köşeleri için iki çerçeve yapacaksın.
24. Ve aşağıda çift olacaklar, ve aynı surette tepesinde birinci halkaya kadar çift olacaklar; ikisi için böyle olacak; onlar iki köşe için olacak.
25. Ve sekiz çerçeve, ve bir çerçeve altında iki taban, ve bir çerçeve altında iki taban olmak üzere, onların gümüş tabanları, on altı taban olacaktır.
26. Ve meskenin bir yanının çerçeveleri için beş, ve meskenin obir yanının çerçeveleri için beş,
27. ve meskenin garba doğru olan arka yanının çerçeveleri için beş olmak üzere akasya ağacından mertekler yapacaksın.
28. Ve çerçevelerin ortasında olan orta mertek bir uçtan obir uca geçecektir.
29. Ve çerçeveleri altınla kaplıyacaksın, ve mertekler için yerler olmak üzere onların halkalarını altından yapacaksın, ve mertekleri altınla kaplıyacaksın.
30. Ve dağda sana gösterilen düzenine göre meskeni kuracaksın.
31. Ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden bir perde yapacaksın, üstat işi kerubilerle yapılacaktır;
32. ve onu dört gümüş taban üstünde duran akasya ağacından altın kaplı dört direği üzerine asacaksın; çengelleri altın olacak.
33. Ve perdeyi kopçaların altına asacaksın, ve şehadet sandığını, perdeden içeri, oraya getireceksin; ve sizin için perde, makdisle kudsülakdas arasında bölme olacaktır.
34. Ve kefarete örtüsünü kudsülakdasta şehadet sandığı üzerine koyacaksın.
35. Ve sofrayı perdenin dışarısına, ve şamdanı sofranın karşısına, meskenin cenuba doğru olan tarafına koyacaksın; ve sofrayı şimal tarafına koyacaksın.
36. Ve Çadırın kapısı için lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden nakışçı işi perde yapacaksın.
37. Ve perde için akasya ağacından beş direk yapacaksın, ve onları altınla kaplıyacaksın; onların çengelleri altın olacak; ve onlar için tunçtan beş taban döneceksin.

BAP 27

VE mezbahı akasya ağacından, uzunluğu beş arşın, ve eni beş arşın olarak yapacaksın; mezbah murabba olacak; ve yüksekliği üç arşın olacak.

2. Ve onun boynuzlarını dört köşesi üzerinde yapacaksın; boynuzları kendisinden olacak; ve

onu tunçla kaplıyacaksın.

3. Ve kül kaldıracak kaplarını, ve küreklerini, ve leğenlerini, ve et kancalarını, ve ateş kaplarını yapacaksın; bütün takımlarını tunçtan yapacaksın.

4. Ve onun için ağ biçiminde tunçtan bir ıskara yapacaksın; ve ıskaranın üzerine, onun dört köşesinde dört tunç halka yapacaksın.

5. Ve onu aşağıdan, mezbahın kenarı altına koyacaksın, ve ıskara mezbahın yarısına kadar yetişecek.

6. Ve mezbah için kollar, akasya ağacından kollar yapacaksın, ve onları tunçla kaplıyacaksın.

7. Ve onun kolları halkalara geçirilecek, ve onu taşıdıkları zaman, kollar mezbahın iki yanında olacaklar.

8. Onu tahtadan, içi boş olarak yapacaksın; dağda sana gösterildiği gibi böyle yapacaklar.

9. Ve meskenin avlusunu yapacaksın; cenup tarafı için, cenuba doğru, avlunun bir tarafı için, uzunluğu yüz arşın bükülmüş ince ketenden askılar olacak;

10. ve onun yirmi direği, ve onların tunçtan yirmi tabanı olacak; direklerin çengelleri, ve onların çemberleri gümüşten olacak.

11. Ve böylece şimal tarafı için, uzunluğuna, yüz arşın askılar, ve onun yirmi direği, ve tunçtan yirmi tabanları olacak, direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşten olacak.

12. Ve garp tarafında, avlunun eni için elli arşın askı olacak; direkleri on, ve tabanları on olacak.

13. Ve şark tarafında avlunun eni, şarka doğru elli arşın olacak.

14. Kapının bir tarafı için on beş arşın askı olacak; direkleri üç ve tabanları üç olacak.

15. Ve kapının obir tarafı için on beş arşın askı olacak; direkleri üç ve tabanları üç olacak.

16. Ve avlunun kapısı için, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden yirmi arşın nakışçı işi bir perde olacak; direkleri dört, ve tabanları dört olacak.

17. Avlunun etrafında, bütün direkler gümüşle çemberlenmiş olacak; onların çengelleri gümüşten, ve tabanları tunçtan olacak.

18. Avlunun uzunluğu yüz arşın, ve eni her yerde elli arşın, ve yüksekliği beş arşın olup bükülmüş ince ketenden, ve tabanları tunçtan olacak.

19. Meskenin her hizmetinde kullanılan bütün takımları, ve bütün kazıkları, ve avlunun bütün kazıkları tunçtan olacak.

20. Ve sen, kandil daima yansın diye, ışık için ezilmiş zeytinin halis yağını getirmelerini İsrail oğullarına emredeceksin.

21. Toplanma çadırında, şehadetin önündeki perdenin dışında, Harunla oğulları RABBİN huzurunda akşamdan sabaha kadar onu hazırlıyacaklar; İsrail oğulları için nesillerince daimî bir kanun olacaktır.

BAP 28

VE sen İsrail oğulları arasından bana kâhinlik etmesi için, kardeşin Harunu, ve kendisile beraber oğullarını, Harunu, ve oğulları Nadab ve Abihuyu, Eleazar ve İtamarı yanına getir.

2. Ve kardeşin Haruna, izzet ve ziynet için mukaddes esvap yapacaksın.

3. Ve sen hikmet ruhu ile doldurduğum bütün yüreği hikmetlilere söyleyeceksin, bana kâhinlik etmek üzere Harunu takdis etmek için onun esvabını yapsınlar.

4. Ve yapacakları esvaplar şunlardır: göğüslük, ve efod, ve entari, ve nakışlı gömlek, sarık, ve kuşak; ve bana kâhinlik etmek için kardeşin Haruna ve oğullarına mukaddes esvaplar yapacaklar.

5. Ve altını, ve lâciverdi, ve erguvanîyi, ve kırmızıyı, ve ince keteni alacaklar.

6. Ve efodu, altın, lâcivert, ve erguvanî, kırmızı ve bükülmüş ince ketenden üstat işi olarak

yapacaklar.

7. Bitiştirilsin diye iki ucunda bitişik iki omuzluğu olacak.
 8. Ve üzerinde olup onunla bağlanan hünerle dokunmuş şerit, onun işi gibi ve kendisinden, altın, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden olacak.
 9. Ve iki akik taşı alacaksın, ve üzerlerine İsrail oğullarının adlarını,
 10. doğuşlarına göre onların adlarından altısını bir taş üzerine, ve kalan altı adı obir taş üzerine oyacaksın.
 11. O iki taş, İsrail oğullarının adlarına göre, oymacı işile, mühür oyması gibi oyacaksın; onları altın yuvalar içine koyduracaksın.
 12. Ve iki taş, İsrail oğulları için anılma taşları olarak efodun omuzlukları üzerine koyacaksın; ve anılma için, Harun onların adlarını RABBİN önünde iki omuzu üzerinde taşıyacaktır.
 13. Ve altın yuvalar, ve halis altından iki zincir yapacaksın;
 14. onları örme işi kordon gibi yapacaksın; ve örme zincirleri yuvalar üzerine koyacaksın.
 15. Ve üstat işi bir hüküm göğüslüğü yapacaksın; onu efodun işi gibi yapacaksın; altın, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden yapacaksın.
 16. Murabba ve iki katlı, uzunluğu bir karış* ve eni bir karış olacak.
 17. Ve onun içine taş yuvaları, dört sıra taş koyacaksın; bir sıra, kırmızı akik, sarı yakut, ve zümrüt, birinci sıra;
 18. ve ikinci sıra, kızıl yakut, safir, ve beyaz akik;
 19. ve üçüncü sıra, gök yakut, süleymanî taşı, ve mor yakut;
 20. ve dördüncü sıra, gök zümrüt, ve akik, ve yeşim olacak; onlar altın yuvalarına kakılacak.
 21. Ve taşlar İsrail oğullarının adlarına göre, adlarına göre on iki olacak; on iki sıpt için her birinin adına göre mühür oyması gibi olacak.
 22. Ve göğüslük üzerinde örme işi kordon gibi halis altından zincirler yapacaksın.
 23. Ve göğüslük üzerinde iki altın halka yapacaksın, iki halkayı göğüslüğün iki ucuna koyacaksın.
 24. Ve iki örme altın zinciri göğüslüğün uçlarına, iki halkaya takacaksın.
 25. Ve iki örme zincirin obir iki ucunu iki yuvanın üzerine takacaksın, ve efodun ön tarafında onun omuzlukları üzerine takacaksın.
 26. Ve iki altın halka yapacaksın, ve onları göğüslüğün iki ucuna, onun efod tarafında olan iç kenarı üzerine koyacaksın.
 27. Ve iki altın halka yapacaksın, ve onları efodun ön tarafına, iki omuzluğu üzerine alttan, efodun kavuştuğu yere yakın, onun hünerle dokunmuş şeridi üstünden koyacaksın.
 28. Ve efodun hünerle dokunmuş şeridi üzerinde olsun, ve göğüslük efoddan ayrılmasın, diye göğüslüğü kendi halkaları ile efodun halkalarına lâcivert kordonla bağlayacaklar.
 29. Ve Harun makdise girdiği zaman, RABBİN önünde daima anılma olarak İsrail oğullarının adlarını hüküm göğüslüğünde, yüreği üzerinde taşıyacaktır.
 30. Ve Urim ile Tummimi hüküm göğüslüğü içine koyacaksın; ve RABBİN önüne girdiği zaman Harunun yüreği üzerinde olacaklar; ve Harun RABBİN önünde İsrail oğullarının hükmünü daima yüreği üzerinde taşıyacak.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
31. Ve efodun entarisini büsbütün lâcivertten yapacaksın.
 32. Ve onun ortasında baş için bir delik olacak; yırtılmasın diye etrafında, zırh deliği gibi, dokuma işi bir kenarlık olacak.
 33. Ve onun etekleri üzerine lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızıdan, etekleri etrafına, narlar; ve etrafında, onların arasına altın çingiraklar yapacaksın;
 34. bir altın çingirak ve bir nar, bir altın çingirak ve bir nar olmak üzre çepçevre entarinin üzerinde, etekleri etrafında olacak.
 35. Ve ibadet için Harunun üzerinde olacak; ve makdise, RABBİN önüne girip çıktığı zaman

ölmesin diye onun sesi işitilecek.

36. Ve halis altından bir levha yapacaksın, onun üzerine mühür oyması olarak RABBE MUKADDES yazısını oyacaksın.

37. Ve onu lâcivert bir kordon üzerine koyacaksın, ve sarığın üzerinde olacak, sarığın ön tarafında olacak.

38. Ve Harunun alnı üzerinde olacak, ve İsrail oğullarının takdis ettikleri mukaddes hediyelerinde, bütün mukaddes şeylerindeki suçu Harun taşıyacak; ve onlar RABBİN önünde makbul olsunlar diye daima onun alnı üzerinde olacak.

39. Ve ince ketenden satrançlı gömlek dokutacaksın, ve ince ketenden sarık yapacaksın, ve nakışçı işi kuşak yapacaksın.

40. Ve Harunun oğulları için gömlekler yapacaksın, ve onlar için kuşaklar yapacaksın, ve onlar için izzet ve ziynet olarak başlıklar yapacaksın.

41. Ve bunları kardeşin Haruna, ve onunla beraber oğullarına giydireceksin, ve bana kâhinlik etmeleri için onları meshedeceksin, ve onları tahsis edeceksin, ve onları takdis edeceksin.

42. Ve bedenlerinin çıplaklığını örtmek için kendilerine keten donlar yapacaksın; belden kalçaya kadar olacak;

43. ve toplanma çadırına girdikleri yahut makdiste ibadet için mezbahın yanına geldikleri zaman, suç taşınmalar ve ölmesinler diye, Harunun üzerinde, ve oğulları üzerinde olacaklar; kendisi için ve kendisinden sonra zürriyeti için ebedî bir kanun olacaktır.

BAP 29

Bana kâhinlik etmeleri için onları takdis etmek üzere kendilerine yapacağın şey şudur: genç bir boğa ve kusursuz iki koç,

2. ve mayasız ekmek, ve yağla yoğurulmuş mayasız pideler, ve yağ sürülmüş mayasız yufkalar al; onları ince buğday unundan yapacaksın.

3. Ve ekmekleri bir sepet içine koyacaksın, ve onları sepette, ve genç boğayı ve iki koçu getireceksin.

4. Ve Harunu ve oğullarını toplanma çadırının kapısına getireceksin, ve onları su ile yıkıyacaksın.

5. Ve esvapları alacaksın, ve gömleği, ve efodun entarisini, ve efodu, ve göğüslüğü Haruna giydireceksin, ve ona efodun hünerle dokunmuş şeridini bağliıyacaksın;

6. ve sarığı onun başına koyacaksın, ve sarığın üzerine mukaddes tacı koyacaksın.

7. O zaman mesh yağını alacaksın, ve onun başı üzerine döküp onu meshedeceksin.

8. Ve onun oğullarını getireceksin, ve onlara gömlek giydireceksin.

9. Ve onlara, Haruna ve oğullarına, kuşaklar kuşatacaksın, ve onlara başlıklar bağliıyacaksın; ve kâhinlik ebedî bir kanunla onların olacak; ve Harunu ve onun oğullarını tahsis edeceksin.

10. Ve genç boğayı toplanma çadırının önüne getireceksin; ve Harunla oğulları ellerini genç boğanın başı üzerine koyacaklar.

11. Ve genç boğayı RABBİN önünde, toplanma çadırının kapısında boğazliıyacaksın.

12. Ve genç boğanın kanından alacaksın, ve parmağınla mezbahın boynuzları üzerine süreceksin; ve bütün kanı mezbahın dibine dökeceksin.

13. Ve içini kaplıyan bütün yağı, ve karaciğer üzerindeki zarı, ve iki böbreği, ve onlar üzerindeki yağı alacaksın, ve onları mezbah üzerinde yakacaksın.

14. Fakat genç boğanın etini, ve derisini, ve gübresini ordugâhın dışında ateşte yakacaksın; suç kurbanıdır.

15. Ve bir koçu alacaksın; ve Harunla oğulları ellerini koçun başı üzerine koyacaklar.

16. Ve koçu boğazliıyacaksın, ve onun kanını alıp mezbahın üzerine çepçevre serpeceksin.

17. Ve koçu parçalarına göre böleceksin, ve içini, ve paçalarını yıkıyacaksın, ve onları parçaları ile ve başı ile beraber koyacaksın.
18. Ve bütün koçu mezbah üzerinde yakacaksın; RABBE yakılan takdimedir; hoş kokudur, RABBE ateşle yapılan takdimedir.
19. Ve obir koçu alacaksın; ve Harunla oğulları ellerini koçun başı üzerine koyacaklar.
20. Ve koçu boğazlıyacaksın, ve onun kanından alacaksın, ve Harunun sağ kulak memesi üzerine, ve oğullarının sağ kulak memeleri üzerine, ve sağ ellerinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayaklarının baş parmağı üzerine koyacaksın, ve kanı çepçevre mezbah üzerine serpeceksin.
21. Ve mezbah üzerindeki kandan, ve mesh yağından alacaksın, ve Harunun üzerine, ve esvabı üzerine, ve kendisiyle beraber oğulları üzerine, ve oğullarının esvapları üzerine serpeceksin; ve o ve esvabı, ve kendisiyle beraber oğulları ve oğullarının esvapları takdis olunacak.
22. Ve koçtan yağı, ve yağlı kuyruğu, ve içi kaplıyan yağı, ve karaciğer zarını, ve iki böbrekleri, ve onlar üzerinde olan yağı, ve sağ budu (çünkü takdis koçudur),
23. ve RABBİN önünde olan mayasızlar sepetinden bir somun ekmek, ve bir yağlı pide, ve bir yufka alacaksın;
24. ve hepsini Harunun avuçları üzerine, ve oğullarının avuçları üzerine koyacaksın, ve onları RABBİN önünde sallama takdimesi olarak sallıyacaksın.
25. Ve ellerinden onları alacaksın, ve mezbah üzerinde, yakılan takdime üzerinde, RABBE hoş koku olarak yakacaksın; RABBE ateşle yapılan takdimedir.
26. Ve Harunun tahsis koçunun döşünü alacaksın, ve onu RABBİN önünde sallama takdimesi olarak sallıyacaksın; ve senin payın olacaktır.
27. Ve Harun için olan, ve oğulları için olan tahsis koçundan, sallanan sallama takdimesi döşünü, ve kaldırılan kaldırma budunu takdis edeceksin;
28. ve Harun için ve oğulları için, İsrail oğulları tarafından ebediyen pay olacaktır; çünkü kaldırma takdimesidir; ve İsrail oğullarının selâmet takdimeleri kurbanlarından kaldırma takdimesi, onların RABBE kaldırma takdimesi olacaktır.
29. Ve Harunun mukaddes esvapları, kendisinden sonra, onları giyerek mesh ve tahsis olunmak üzere oğullarının olacaktır.
30. Oğullarından onun yerine kâhin olan, makdiste ibadet etmek için, toplanma çadırına girdiği zaman, yedi gün onları yiyecektir.
31. Ve tahsis koçunu alıp onun etini mukaddes bir yerde haşlıyacaksın.
32. Ve Harunla oğulları koçun etini, ve sepette olan ekmeği, toplanma çadırının kapısında yiyecekler.
33. Ve kendilerini tahsis ve takdis etmek için onlarla kefaretilmiş olan bu şeyleri yiyecekler; fakat bir yabancı onlardan yemiyecek, çünkü onlar mukaddestir.
34. Ve eğer tahsis etinden, ve ekmekten sabaha kadar kalırsa, o zaman kalanı ateşte yakacaksın; yenilmiyecek, çünkü mukaddestir.
35. Ve Harunla oğullarına sana emrettiğim bütün şeylere göre böyle yapacaksın; yedi gün onları tahsis edeceksin.
36. Ve her gün kefaretilmiş için suç kurbanı olan genç boğayı takdim edeceksin; ve mezbah için kefaretilmiş ettiğin zaman onu tathir edeceksin; ve onu takdis etmek için meshedeceksin.
37. Yedi gün mezbah için kefaretilmiş edeceksin; ve onu takdis edeceksin; ve mezbah ziyadesile mukaddes olacak; mezbaha dokunan her şey mukaddes olacaktır.
38. Ve mezbah üzerinde takdim edeceğin budur: daima her gün birer yıllık iki kuzudur.
39. Bir kuzuyu sabahlayın takdim edeceksin; ve obir kuzuyu akşam üstü takdim edeceksin;
40. ve kuzunun birile dörtte bir hin* ezilmiş zeytin yağ ile yoğrulmuş onda bir efa ince un; ve dökülen takdime için dörtte bir hin şarap takdim edeceksin.
41. Ve obir kuzuyu akşam üstü takdim edeceksin, hoş koku, RABBE ateşle yakılan takdime

olarak ona, sabahın ekmek takdimesi gibi, ve dökülen takdimesi gibi yapacaksın.

42. Nesillerinizce, toplanma çadırının kapısında, RABBİN önünde, daimî yakılan takdime olacaktır; orada sana söylemek için, orada sizinle buluşacağım.

43. Ve orada İsrail oğulları ile buluşacağım; ve Çadır izzetimle takdis edilecek.

44. Ve toplanma çadırını, ve mezbahı takdis edeceğim; ve Harunu ve oğullarını, bana kâhinlik etmek için, takdis edeceğim.

45. Ve İsrail oğulları arasında oturacağım, ve onlara Allah olacağım.

46. Ve bilecekler ki, onların arasında oturmak için kendilerini Mısır diyarından çıkaran onların Allahı RAB ben im; onların Allahı RAB ben im.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 30

VE üzerinde buhur yakmak için bir mezbah yapacaksın; onu akasya ağacından yapacaksın.

2. Uzunluğu bir arşın, ve eni bir arşın, murabba olacak; yüksekliği iki arşın, ve boynuzları kendisinden olacak.

3. Ve onu, üstünü, ve çepçevre yanlarını, ve boynuzlarını halis altınla kaplıyacaksın; ve onun çevresine altın pervaz yapacaksın.

4. Ve pervazın altında ona iki altın halka yapacaksın; onları iki yanlarında, iki tarafında yapacaksın; ve kollarla taşımak için onlara yerler olacaklar.

5. Ve kolları akasya ağacından yapacaksın, ve onları altınla kaplıyacaksın.

6. Ve onu şehadet sandığı yanında olan perdenin önüne, şehadetin üzerindeki kefarete örtüsünün, seninle buluşacağım o yerin önüne koyacaksın.

7. Ve Harun onun üzerinde hoş kokulu buhur yakacak; her sabah kandilleri düzelttiği zaman, onu yakacak.

8. Ve Harun akşam üstü kandilleri yaktığı zaman, RABBİN önünde nesillerinizce daimî buhur olarak onu yakacaktır.

9. Onun üzerinde yabancı buhur, yahut yakılan takdime, yahut ekmek takdimesi arzetmiyeceksiniz; ve onun üzerine dökülen takdime dökmiyeceksiniz.

10. Ve Harun onun boynuzları üzerinde yılda bir kere kefarete edecek; yılda bir kere kefaretlerin suç kurbanı kanı ile nesillerinizce kefarete edecektir; RABBE ziyadesile mukaddestir.

11. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

12. İsrail oğullarının sayılanlarına göre sayımını yaptığın zaman, her biri canı için RABBE fidye verecektir; ta ki, onları saydığın zaman aralarında belâ olmasın.

13. Sayılmış olanlar tarafına geçenlerin hepsi şunu, makdisin şekeline göre yarım şekel* (bir şekel yirmi geradır!), RABBE takdime olarak yarım şekel verecekler.

14. Yirmi yaşında, ve ondan yukarı olup sayılanlar tarafına geçen her adam, RABBİN takdimesini verecektir.

15. Canlarınız için kefarete etmek üzere RABBİN takdimesini verdikleri zaman, zengin yarım şekelden fazla vermeyecek, ve fakir ondan eksik vermeyecektir.

16. Ve İsrail oğullarından kefarete parasını alacaksın, ve toplanma çadırının hizmetine vereceksin; ve canlarınız için kefarete etmek üzere İsrail oğullarına RABBİN önünde anılma olacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

17. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

18. Yıkınmak için bir tunç kazan, onun ayağını da tunçtan yapacaksın. Ve onu toplanma çadırı ile mezbahın arasına koyacaksın, ve içine su koyacaksın.

19. Ve Harunla oğulları ellerini ve ayaklarını ondan yıkıyacaklar;
20. toplanma çadırına girdikleri zaman, yahut RABBE ateşle yapılan takdimi yakmak için, ibadet ederek mezbaha yaklaştıkları zaman, ölmesinler diye su ile yıkanacaklar.
21. Ve ölmesinler diye ellerile ayaklarını yıkıyacaklar; ve onlara, kendisine ve zürriyetine, nesillerince ebedî kanun olacak.
22. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
23. Ve sen kendine, başlıca kokulu baharat, beş yüz şekel seyyal mür, ve onun yarısı iki yüz elli şekel hoş kokulu tarçın, ve iki yüz elli şekel hoş kokulu kamış;
24. ve makdis şekeline göre beş yüz şekel hıyarşenber ve bir hin zeytin yağı al;
25. ve onu attar işile tertip olunmuş hoş kokulu mukaddes mesh yağı yapacaksın; mukaddes mesh yağı olacak.
26. Ve toplanma çadırını, ve şehadet sandığını, ve sofrayı ve onun bütün takımlarını,
27. ve şamdanı ve onun takımlarını, ve buhur mezbahını,
28. ve yakılan takdime mezbahını ve onun bütün takımlarını, ve kazanı ve ayağını, onunla meshedeceksin.
29. Ve onları takdis edeceksin, ve ziyadesile mukaddes olacaklar; onlara her dokunan şey mukaddes olacaktır.
30. Ve bana kâhinlik etmek için Harunu ve oğullarını meshedeceksin, ve onları takdis edeceksin.
31. Ve İsrail oğullarına söyleyip diyeceksin: Bu, nesillerinizce bana mukaddes mesh yağı olacak.
32. İnsan bedeni üzerine dökülmiyecek, ve onun tertibine göre onun gibisini yapmıyacaksınız; o mukaddestir, ve sizin için mukaddes olacaktır.
33. Onun gibisini tertip eden, yahut yabancı üzerine ondan koyan adam kavmindan atılacaktır.
34. Ve RAB Musaya dedi: Kendine hoş kokulu baharat, kara günnük, ve hoş kokulu ezfar, ve kasnı zankı, ve hoş kokulu baharat, ve safî günnük al; tartıları bir olacak;
35. ondan buhur, attar işi üzre tuzlanmış, temiz ve mukaddes hoş koku yapacaksın;
36. ve ondan bir parçasını çok ince döveceksin, ve toplanma çadırında, orada seninle buluşacağım şehadetin önüne koyacaksın; size ziyadesile mukaddes olacaktır.
37. Ve yapacağın buhurun tertibine göre kendiniz için buhur yapmıyacaksınız; senin için RABBE mukaddes olacaktır.
38. Koklamak için onun gibisini kim yaparsa, kavmindan atılacaktır.

BAP 31

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. Bak, Yahuda sıptından, Hur oğlu, Uri oğlu Betsaleli adı ile çağırdım;
3. ve onu hikmette, ve anlayışta, ve bilgide, ve her çeşit sanatta, Allahın Ruhu ile doldurdum;
4. ta ki, hünerli işleri düşünsün; altında ve gümüşte ve tunçta işlesin,
5. ve kakılacak taşları oymakta, ve ağaç oymakta, her çeşit sanatta işlesin.
6. Ve işte ben Dan sıptından Ahisamak oğlu Oholiabı onun yanına koydum; ve yüreği hikmetli olanların hepsinin yüreğine hikmet koydum, ta ki, sana emrettiğim bütün şeyleri,
7. toplanma çadırını, ve şehadet sandığını, ve onun üzerinde olan kefarete örtüsünü, ve Çadırın bütün takımlarını,
8. ve sofrayı ve onun takımlarını, ve halis altın şamdanı ve bütün takımlarını, ve buhur mezbahını,
9. ve yakılan takdimenin mezbahını ve bütün takımlarını, ve kazanı ve onun ayağını,
10. ve kâhinlik etmek için ince dokunmuş esvabı, ve kâhin Harunun mukaddes esvabını, ve

oğullarının esvabını,

11. ve mesh yağını, ve makdis için hoş kokulu baharlar buhurunu yapsınlar; bütün sana emrettiğim gibi yapsınlar.

12. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

13. Sen İsrail oğullarına söyliyerek de: Benim Sebt günlerimi gerçekten tutacaksınız; çünkü o, sizinle benim aramda nesillerinizce bir alâmettir; ta ki, sizi takdis eden RAB ben olduğumu bilesiniz.

14. Bunun için Sebti tutacaksınız; çünkü size mukaddestir; onu bozan mutlaka öldürülecektir; o günde her kim iş işlerse, o can kavminin içinden atılacaktır.

15. Altı gün iş işlenir, fakat yedinci günde RABBE mukaddes rahat Sebtidir; Sebt gününde iş işliyen herkes mutlaka öldürülecektir.

16. Ve nesillerinizce Sebti ebedî bir ahit etmek üzre, İsrail oğulları Sebti tutacaklar.

17. O, İsrail oğulları ile benim aramda ebediyen bir alâmettir; çünkü RAB gökleri ve yeri altı günde yarattı, ve yedinci günde rahat etti, ve dinlendi.

18. Ve Sina dağında, Musa ile söyleşmeği bitirince, şehadetin iki levhasını, Allahın parmağı ile yazılmış taş levhaları ona verdi.

BAP 32

VE dağdan inmek için Musanın geciktiğini kavm görünce, kavm Harunun yanına toplandı, ve ona dediler: Kalk, bizim için ilâh yap, önümüzden gitsinler; çünkü Musaya, bizi Mısırdan çıkaran bu adama, ne oldu bilmiyoruz.

2. Ve Harun onlara dedi: Karılarınızın, oğullarınızın, ve kızlarınızın kulaklarındaki altın küpeleri kırıp çıkarın, ve onları bana getirin.

3. Ve bütün kavm kendi kulaklarındaki altın küpeleri kırıp çıkardılar, ve onları Haruna getirdiler.

4. Ve onu ellerinden aldı, ve oymacı âletile ona biçim verdi, ve onu dökme bir buzağı yaptı; ve dediler: Ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların bunlardır.

5. Ve Harun onu gördü, ve onun önüne bir mezbah yaptı; ve Harun ilân edip dedi: Yarın RABBE bayramdır.

6. Ve ertesi gün erken kalktılar; ve yakılan takdimeleri arzettiller, ve selâmet takdimelerini getirdiler; ve kavm yemek ve içmek için oturdular, ve oynamak için kalktılar.

7. Ve RAB Musaya dedi: Git, aşağı in; çünkü Mısır diyarından çıkardığın kavmin bozuldu;

8. onlara emrettiğim yoldan çabuk saptılar; kendileri için dökme bir buzağı yaptılar, ve ona secde kıldılar, ve ona kurban kestiler, ve dediler: Ey İsrail, seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların bunlardır.

9. Ve RAB Musaya dedi: Bu kavmı gördüm, ve işte, sert enseli bir kavmdır;

10. ve şimdi, beni bırak, onlara karşı öfkem alevlensin, ve onları telef edeyim; ve seni büyük millet edeceğim.

11. Ve Musa Allahı RABBE yalvarıp dedi: Ya RAB, Mısır diyarından büyük kuvvetle, ve kudretli elle çıkardığın kavmına karşı, niçin öfken alevleniyor?

12. Mısırlılar: Onları kötülük için, dağlarda öldürmek için, ve onları yeryüzünden yok etmek için çıkardı, diye niçin söylesinler? Kızgın öfkenden dön, ve kavmına karşı bu kötülüğe nadim ol.

13. Kulların İbrahimi, İshakı, ve İsraili hatırla, onlara kendin üzerine and ettin, ve onlara dedin: Zürriyetinizi göklerin yıldızları gibi çoğaltacağım, ve hakkında söylediğim bütün bu diyarı sizin zürriyetinize vereceğim, ve onu ebediyen miras alacaklar.

14. Ve RAB kavmına edeceğini söylediği kötülüğe nadim oldu.

15. Ve Musa döndü, ve şehadetin iki levhası elinde olarak dağdan indi; levhaların iki tarafı yazılı idi; bir yüzü ve obir yüzü yazılı idi.
16. Ve levhalar Allahın işi idiler, ve levhalar üzerine oyulmuş yazı Allah yazısı idi.
17. Ve bağırıştıkları zaman, kavmin sesini Yeşu işitti, ve Musaya dedi: Ordugâhta cenk sesi var.
18. Ve o dedi: Yenenlerin bağırış sesi de yenilenlerin bağırış sesi de değil; ancak terennüm edenlerin sesini işitiyorum.
19. Ve vaki oldu ki, ordugâha yaklaşınca buzağıyı ve oyunlarını gördü; ve Musanın öfkesi alevlendi, ve elinden levhaları attı, ve dağın eteğinde onları kırdı.
20. Ve yaptıkları buzağıyı aldı, ve ateşte yaktı, ve toz oluncıya kadar ezdi, ve suyun yüzüne saçıp İsrail oğullarına içirdi.
21. Ve Musa Haruna dedi: Bu kavm sana ne yaptı ki, onun üzerine büyük suç getirdin?
22. Ve Harun dedi: Efendimin öfkesi alevlenmesin; kavmı sen bilirsin, o kötülüğe âmadedir.
23. Çünkü bana dediler: Bizim için önümüzden gidecek ilâh yap; çünkü Musaya, Mısır diyarından bizi çıkaran bu adama ne oldu, bilmiyoruz.
24. Ve onlara dedim: Kimlerde altın varsa kırıp çıkarsınlar; ve bana verdiler; ve onu ateşe attım, ve şu buzağı çıktı.
25. Ve Musa kavmin dizginsiz olduğunu gördü (çünkü Harun onu, düşmanlarına eğlence olmak üzre, dizginsiz bırakmıştı),
26. ve Musa ordugâhın kapısında durup dedi: RAB tarafında olan bana gelsin. Ve bütün Levi oğulları onun yanına toplandılar.
27. Ve onlara dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Herkes kılıcını beline kuşansın, ve ordugâhta kapıdan kapıya dolaşsın, ve herkes kendi kardeşini, ve herkes kendi arkadaşını, ve herkes kendi komşusunu öldürsün.
28. Ve Levi oğulları Musanın söylediği gibi yaptılar; ve o gün kavmdan üç bin adam kadar düştü.
29. Ve Musa dedi: Bugün size bereket versin diye kendinizi RABBE tahsis edin, çünkü herkes oğluna karşı ve kardeşine karşı kalktı.
30. Ve ertesi gün vaki oldu ki, Musa kavma dedi: Siz büyük suç yaptınız; şimdi ben RABBİN önüne çıkacağım; belki suçunuz için kefaret ederim.
31. Ve Musa RABBE döndü, ve dedi: Ah, bu kavm büyük suç ettiler, ve kendilerine altın ilâhlar yaptılar.
32. Ve şimdi, eğer suçlarını bağışlarsan — ve yoksa, niyaz ederim, yazdığın kitabından beni sil.
33. Ve RAB Musaya dedi: Bana karşı kim suç etti ise kitabımdan onu sileceğim.
34. Ve şimdi git, kavmı sana söylediğim yere götür; işte, meleğim senin önünde yürüyecek; fakat onları aradığım günde suçlarını üzerlerinde arıyacağım.
35. Ve RAB kavmı vurdu, çünkü Harunun yaptığı buzağıyı yaptılar.

BAP 33

- VE RAB Musaya söyledi: Git sen ve Mısır diyarından çıkarmış olduğun kavm, İbrahime, İshaka ve Yakuba: Senin zürriyetine vereceğim diye and ettiğim diyara buradan çık;
2. ve senin önünden, süt ve bal akan diyara bir melek göndereceğim; Kenânî, ve Amorî, ve Hittî, ve Perizzî, ve Hivî, ve Yebusîleri kovacağım;
3. çünkü senin aranda olarak ben çıkmıyacağım; çünkü sen sert enseli bir kavmsın; belki yolda seni telef ederim.
4. Ve kavm bu fena haberi işitince, yas tuttular; ve kimse süsünü takınmadı.

5. Ve RAB Musaya dedi: İsrail oğullarına de: Siz sert enseli bir kavmsınız; aranda olarak bir dakika çıksam seni yok ederim; ve şimdi süslerini üzerinden kaldır ki, sana ne yapacağımı bileyim.
6. Ve Horeb dağından başlıyarak, İsrail oğulları süslerinden soyundular.
7. Ve Musa çadırı alırdı, ve onu ordugâhtan dışarı, ordugâhtan uzak kurardı; ve ona Toplanma çadırı derdi. Ve vaki oldu ki, RABBÎ arıyan her adam, ordugâhtan dışarı olan toplanma çadırına çıkardı.
8. Ve vaki oldurdu ki, Musa Çadıra çıktığı zaman, bütün kavm kalkar, ve herkes kendi çadırının kapısında dururdu, ve Musa Çadıra girinciye kadar arkasından bakarlardı.
9. Ve vaki oldu ki, Musa Çadıra girdiği zaman bulut direği iner, ve Çadırın kapısında dururdu; ve RAB Musa ile söyleşirdi.
10. Ve Çadırın kapısında duran bulut direğini bütün kavm görürdü; ve bütün kavm kalkar, ve herkes kendi çadırının kapısında secde kılardı.
11. Ve RAB Musa ile, bir adam arkadaşı ile söyleşir gibi, yüz yüze söyleşirdi. Ve Musa ordugâha dönerdi; fakat hizmetçisi, genç adam, Nun oğlu Yeşu, Çadırın içinden ayrılmazdı.
12. Ve Musa RABBE dedi: İşte sen bana: Bu kavmi çıkar, diyorsun; ve benimle beraber kimi göndereceğini bana bildirmedi. Fakat: Seni adınla tanıyorum, ve gözümde lûtf da buldun, dedin.
13. Ve şimdi niyaz ederim, eğer gözünde lûtf buldumsa, bana yollarını şimdi bildir, ta ki, gözünde lûtf bulayım diye seni bileyim; ve bu millet senin kavmin olduğunu düşün.
14. Ve dedi: Didarım seninle beraber gidecek, ve sana rahat vereceğim.
15. Ve ona dedi: Eğer didarın benimle gitmiyecekse, bizi buradan çıkarma.
16. Çünkü şimdi ne ile bilinecek ki, ben ve kavmin senin gözünde lûtf bulduk? senin bizimle gitmenle, böylece benim ve senin kavminin yeryüzünde olan bütün kavmlardan ayrılmış olmamızla değil mi?
17. Ve RAB Musaya dedi: Söylediğin bu şeyi de yapacağım; çünkü gözümde lûtf buldun, ve seni adınla tanıyorum.
18. Ve dedi: Niyaz ederim, kendi izzetini bana göster.
19. Ve dedi: Ben bütün iyiliğimi senin önünden geçireceğim, ve RABBİN ismini senin önünde ilân edeceğim; ve lûtfedeceğim adama lûtfedeceğim, ve acıyacağım adama acıyacağım.
20. Ve dedi: Yüzümü göremezsın; çünkü insan beni görüp de yaşıyamaz.
21. Ve RAB dedi: İşte, yanımda bir yer var, ve kaya üzerinde duracaksın;
22. ve vaki olacak ki, izzetim geçtiği zaman seni kayanın bir kovuğuna koyacağım, ve ben geçinciye kadar elimle seni örteceğim;
23. ve elimi kaldıracağım, ve arkamı göreceksin; fakat yüzüm görülmiyecek.

BAP 34

- VE RAB Musaya dedi: Kendin için evelkiler gibi iki taş levha yon; ve kırdığın evelki levhaların üzerinde olan sözleri bu levhalar üzerine yazacağım.
2. Ve sabaha hazır ol, ve sabahlayın Sina dağına çık, ve dağın tepesi üzerinde önümde dur.
 3. Ve hiç kimse seninle çıkmıyacak; ve bütün dağda kimse görülmesin; ve o dağın önünde koyun yahut sığır otlamasın.
 4. Ve iki taş levhayı evelkiler gibi yondu; ve Musa RABBİN kendisine emretmiş olduğu gibi sabahlayın erken kalktı; ve Sina dağına çıktı, ve iki taş levhayı elinde götürdü.
 5. Ve RAB bulutta indi, ve orada onunla durdu, ve RABBİN ismini ilân etti.
 6. Ve RAB onun önünden geçti, ve: Yehova, Yehova, çok acıyan ve lûtfeden, geç öfkelenen

ve inayeti ve hakikati çok olan,

7. binlere inayetini saklıyan, haksızlığı ve günahı ve suçu bağışlayan, ve suçluyu aslâ suçsuz çıkarmıyan, babaların günahını oğullarda, ve oğulların oğullarında, üçüncü ve dördüncü nesilde arıyan Allah, diye ilân etti.

8. Ve Musa acele edip yere eğildi, ve secde kıldı.

9. Ve dedi: Eğer senin gözünde lûtufl buldumsa, ya Rab, niyaz ederim, Rab bizimle beraber gelsin; çünkü bu sert enseli bir kavmdır; ve günahımızı ve suçumuzu bağışla, ve bizi kendi mirasın olarak al.

10. Ve dedi: İşte ben ahdediyorum; bütün senin kavminin önünde, bütün dünyada ve bütün milletlerde yapılmamış olan hârikalar yapacağım; ve arasında bulunduğun bütün kavim RABBİN işini görecektir; çünkü seninle yaptığım şey heybetlidir.

11. Bugün sana emrettiğim şeyi tut; işte ben, Amorî, ve Kenânî, ve Hittî, ve Perizzî, ve Hivî, ve Yebusîleri senin önünden kovarım.

12. Gitmekte olduğun memlekette oturanlarla ahdetmekten kendini sakın, ta ki, aranızda tuzak olmasın;

13. fakat onların mezbahlarını yıkacaksınız, ve onların dikili taşlarını parçalıyacaksınız, ve onların Aşerlerini keseceksiniz

14. (çünkü başka ilâha secde kılmıyacaksınız; çünkü ismi Kıskanç olan RAB kıskanç bir Allaktır);

15. ta ki, diyarda oturanlarla ahdetmiyesin, ve onların ilâhlarına tabi olarak zina etmesinler, ve onların ilâhlarına kurban kesmesinler, ve biri seni davet edip sen de onun kurbanından yemiyesin;

16. ve onların kızlarından oğullarına almıyasın, ve onların kızları kendi ilâhlarına tabi olup zina etmekle, senin oğullarını kendi ilâhlarına tabi kılarak senin oğullarına zina ettirmesinler.

17. Kendin için dökme ilâhlar yapmıyacaksın.

18. Mayasız ekmek bayramını tutacaksın. Sana emrettiğim gibi Abib ayında, muayyen vakitte, yedi gün mayasız ekmek yiyeceksin; çünkü Mısırdan Abib ayında çıktın.

19. Bütün ilk doğanlar benimdir; ve inekten ve koyundan, bütün hayvanlarının ilk doğan erkeklerin hepsi benimdir.

20. Ve eşeğin ilk doğanı için bir kuzu fidye vereceksin; ve eğer fidye vermiyeceksen, o zaman onun boynunu kıracaksın. Oğullarının bütün ilk doğanları için fidye vereceksin. Ve kimse önümde eli boş görünmeyecek.

21. Altı gün işliyeceksin, ve yedinci günde rahat edeceksin; ekim ve biçim vaktinde rahat edeceksin.

22. Ve buğday biçiminin turfandaları zamanında kendine haftalar bayramını, ve senenin sonunda devşirme bayramını yapacaksın.

23. Bütün erkeklerin senede üç kere, İsrailin Allahı Rab Yehovanın önünde görünecekler.

24. Çünkü senin önünden milletler kovacağım, ve senin hudutlarını genişleteceğim; ve senede üç kere RABBİN önünde görünmek için çıktığın zaman, kimse senin diyarına göz atmıyacak.

25. Kurbanımın kanını mayalı ekmekle arzetmiyeceksin; ve fısıh bayramının kurbanı sabaha kadar kalmıyacak.

26. Kendi toprağının turfandalarının ilkini, senin Allahın RABBİN evine getireceksin. Oğlağı anasının südünde pişirmeyeceksin.

27. Ve RAB Musaya dedi: Bu sözleri yaz; çünkü seninle ve İsraille bu sözlere göre ahdettim.

28. Ve orada RAB ile kırk gün kırk gece kaldı; ekmek yemedi ve su içmedi. Ve ahdin sözlerini, on emri levhalar üzerine yazdı.

29. Ve Musa Sina dağından indiği zaman vaki oldu ki, dağdan inerken şehadetin iki levhası kendi elinde idi; ve Musa RAB ile konuştuğundan yüzünün derisi parladığını bilmiyordu.

30. Ve Harun ile bütün İsrail oğulları Musayı gördüler, ve işte, yüzünün derisi parlıyordu, ve ona yaklaşmağa korktular.

31. Ve Musa onları çağırdı; ve Harunla cemaatin bütün reisleri onun yanına döndüler; ve Musa onlara söyledi.
32. Ve ondan sonra bütün İsrail oğulları yaklaştılar; ve RABBİN Sina dağında kendisile söylemiş olduğu bütün şeyleri onlara emretti.
33. Ve Musa onlarla söyleşmeği bitirince, yüzüne bir peçe koydu.
34. Fakat Musa söyleşmek için RABBİN önüne girdiği zaman, çıkıncıya kadar, peçeyi kaldırırdı; ve dışarı çıkıp kendisine emrolunan şeyi İsrail oğullarına söylerdi.
35. Ve İsrail oğulları Musanın yüzünü, ve Musanın yüzünün derisi parladığını gördüler; ve Musa RAB ile söyleşmek için içeri girinciye kadar tekrar peçeyi kordu.

BAP 35

VE Musa İsrail oğullarının bütün cemaatini topladı, ve onlara dedi: RABBİN yapın diye emrettiği şeyler şunlardır.

2. Altı gün iş işlenir; fakat yedinci günde, sizin için mukaddes Sebt, RABBE rahat günü olacak; onda iş işliyen her adam öldürülecektir.
3. Sebt gününde bütün meskenlerinizde ateş yakmayacaksınız.
4. Ve Musa İsrail oğullarının bütün cemaatine söyleyip dedi: RABBİN emredip dediği şey şudur:
5. Aranızda RABBE takdime alın; yüreği istekli olan herkes onu, RABBİN takdimesini, altın, ve gümüş, ve tunç,
6. ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve ince keten, ve keçi kılı,
7. ve kırmızı boyalı koç derileri, ve yunusbalığı derileri, ve akasya ağaçları,
8. ve ışık için yağ, ve mesh yağı için, ve hoş kokulu günnük için baharat,
9. ve efod için, ve göğüslük için akik taşları ve kakılacak taşlar getirsin.
10. Ve aranızda hikmetli adamların hepsi gelsinler, ve RABBİN emrettiği her şeyi yapsınlar;
11. meskeni, onun çadırını, ve örtüsünü, kopçalarını, ve çerçevelerini, merteklerini, direklerini, ve tabanlarını;
12. sandığı, ve onun kollarını, kefareti örtüsünü, ve bölme örtüsünü;
13. sofrayı, ve onun kollarını, ve bütün takımlarını, ve huzur ekmeğini;
14. ve ışık için şamdanı, ve onun takımlarını, ve kandillerini, ve ışık için yağ;
15. ve buhur mezbahını, ve onun kollarını, ve mesh yağın, ve hoş kokulu buhuru, ve meskenin kapısında kapı için perdeyi;
16. tunç ıskarası ile beraber yakılan takdimeler mezbahını, onun kollarını, ve bütün takımlarını, kazanı ve onun ayağını;
17. avlunun askılarını, direklerini, ve onların tabanlarını, ve avlu kapısının perdesini,
18. meskenin kazıklarını, ve avlunun kazıklarını ve onların iplerini;
19. kâhin Harunun mukaddes esvabını, ve kâhinlik etmek için oğullarının esvabını, makdiste ibadet etmek için ince dokunmuş esvapları yapsınlar.
20. Ve İsrail oğullarının bütün cemaati Musanın yanından çıktılar.
21. Ve yüreği kendisini harekete getiren her adam, ve ruhu kendisini istekli eden her adam gelip toplanma çadırının işi, ve onun bütün hizmeti için, ve mukaddes esvaplar için RABBİN takdimesini getirdiler.
22. Ve erkeklerle kadınlar, yüreği istekli olanların hepsi geldiler, RABBE altın takdime arzedenlerin her biri, broşlar ve halkalar, ve yüzükler ve bilezikler, takımların hepsi altın olarak, getirdiler.
23. Ve yanında lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve ince keten, ve keçi kılı, ve kırmızı boyalı koç derileri, ve yunusbalığı derileri olanların her biri onları getirdiler.

24. Gümüş ve tunç takdimeler arzedenlerin her biri, RABBİN takdimesini getirdiler; ve hizmetin her işi için, yanında akasya ağacı olan her adam onu getirdi.
25. Ve yüreği hikmetli bütün kadınlar ellerile eğirdiler, ve eğirdiklerini, lâciverdi, ve erguvanîyi, kırmızıyı, ve ince keteni, getirdiler.
26. Ve yüreği kendilerini hünerde harekete getiren bütün kadınlar keçi kılı eğirdiler.
27. Ve reisler, efod için ve göğüslük için, akik taşlarını ve kakılacak taşları;
28. ve ışık için, ve mesh yağı için, ve hoş kokulu günnük için baharatı, ve yağı getirdiler.
29. Musanın elile yapsınlar diye RABBİN emrettiği her bir iş için, yüreği getirmeğe kendilerini istekli eden her erkek ve her kadın, İsrail oğulları, RABBE gönüllü takdime getirdiler.
30. Ve Musa İsrail oğullarına dedi: Bakın, RAB Yahuda sıptından Hur oğlu Uri oğlu Betsaleli adı ile çağırıdı;
31. ve hikmette, anlayışta ve bilgide, ve her çeşit sanatta;
32. ve hünerli işleri düşünmek, altında, ve gümüşte, ve tunçta işlemek için,
33. ve kakmak üzre taş yontmak için, ve ağaç oymasında her çeşit marifetli sanatta işlemek için, onu Allahın Ruhu ile doldurdu.
34. Ve onun yüreğine koydu ki, kendisi, ve Dan sıptından Ahisamak oğlu Oholiab öğretsinler.
35. Oymacı, ve üstat işlerinde, ve lâciverte, erguvanîde, kırmızıda, ve ince ketende nakışçı, ve dokumacı işlerinde, her hangi bir sanatta işliyenler ve hünerli işler düşünenler olarak, her çeşit sanatı yapmak için onları yürek hikmetile doldurdu.

BAP 36

- VE Betsalel ve Oholiab, ve makdis hizmetinin bütün işini nasıl yapacaklarını bilmek üzre RABBİN kendisine hikmet ve anlayış verdiği yüreği hikmetli her adam, RABBİN emrettiği her şeye göre işliyeceklerdir.
2. Ve Musa, Betsaleli ve Oholiabı, ve RABBİN hikmet verdiği hikmetli her adamı, iş yapmak için ona girişmeğe yüreği kendisini harekete getiren her adamı çağırıdı;
 3. ve makdis hizmetinin işi için, onu yapsınlar diye, İsrail oğullarının getirmiş oldukları bütün takdimeyi Musanın önünden aldılar. Ve onlar her sabah kendisine yine gönüllü takdimeler getirdiler.
 4. Ve bütün hikmetliler, makdisin bütün işini yapanlar, her biri yapmakta olduğu kendi işinden geldiler;
 5. ve Musaya söyliyip dediler: Kavm, RABBİN yapın diye emrettiği iş için lüzumundan fazla getiriyor.
 6. Ve Musa emretti, ve ordugâhta, gerek erkek, gerek kadın makdisin takdimesi için artık iş yapmasınlar diye ilân ettirdiler. Ve kavm getirmekten alıkondu.
 7. Çünkü hazır olan eşya, yapılacak bütün iş için yeter, ve artardı.
 8. Ve işi yapanlar arasında bütün yüreği hikmetli olanlar meskeni on perde ile yaptılar; Betsalel onları, bükülmüş ince keten, ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızıdan, üstat işi kerubilerle yaptı.
 9. Her perdenin uzunluğu yirmi sekiz arşın, ve her perdenin eni dört arşındı; bütün perdelerin ölçüsü birdi.
 10. Ve beş perdeyi birbirine bağladı; ve obir beş perdeyi birbirine bağladı.
 11. Ve bir takımın uç tarafındaki perdenin kenarına lâcivert ilikler yaptı; obir takımın uç tarafındaki perdenin kenarına da böyle yaptı.
 12. Bir perdeye elli ilik yaptı, obir takımdaki perdenin kenarına da elli ilik yaptı; ilikler birbirine karşı idiler.

13. Ve elli altın kopça yaptı, ve perdeleri kopçalarla birbirine bağladı; ve mesken bir oldu.
14. Ve mesken üzerinde çadır olmak üzere keçi kılından perdeler yaptı; yaptığı perdeler on birdi.
15. Her perdenin uzunluğu otuz arşın, ve her perdenin eni dört arşındı; on bir perdenin ölçüsü birdi.
16. Ve beş perdeyi ayrıca, ve altı perdeyi ayrıca bağladı.
17. Ve bir takımın en uç tarafındaki perdenin kenarına elli ilik yaptı, ve obir takımın en uç tarafındaki perdenin kenarına elli ilik yaptı.
18. Ve çadır bir olmak için onu bağlamak üzere elli tunç kopça yaptı.
19. Ve çadır için kırmızı boyalı koç derilerinden bir örtü, ve üstünde yunusbalığı derilerinden bir örtü yaptı.
20. Ve mesken için akasya ağacından dik duracak çerçeveler yaptı.
21. Bir çerçevenin uzunluğu on arşın, ve her çerçevenin eni bir buçuk arşındı.
22. Her çerçevenin birbirine birleştirilmiş iki kolu vardı; meskenin bütün çerçevelerini böyle yaptı.
23. Ve mesken için çerçeveler, cenuba doğru, cenup tarafı için yirmi çerçeve yaptı;
24. ve bir çerçeve altında onun iki kolu için iki taban, ve obir çerçeve altında onun iki kolu için iki taban olmak üzere yirmi çerçevenin altında kırk gümüş taban yaptı.
25. Ve meskenin ikinci tarafı için, şimal tarafında, yirmi çerçeve,
26. ve bir çerçeve altında iki taban, ve obir çerçeve altında iki taban olmak üzere onların kırk gümüş tabanını yaptı.
27. Ve garba doğru, meskenin arka tarafı için altı çerçeve yaptı.
28. Ve arka tarafında meskenin köşeleri için iki çerçeve yaptı.
29. Ve onlar aşağıda çifttiler; ve aynı surette tepesinde birinci halkaya kadar çift idiler; iki köşesinde onların ikisine böyle yaptı.
30. Ve sekiz çerçeve, ve her çerçeve altında iki taban olmak üzere, onların on altı gümüş tabanı vardı.
31. Ve meskenin bir tarafının çerçeveleri için akasya ağacından beş mertek,
32. ve meskenin obir tarafının çerçeveleri için beş mertek, ve garba doğru meskenin arka tarafı çerçeveleri için beş mertek yaptı.
33. Ve orta merteği, çerçevelerin ortasında, bir uçtan obir uca geçirmek üzere yaptı.
34. Ve çerçeveleri altınla kapladı, ve mertekler için yerler olmak üzere altın halkalar yaptı, ve mertekleri altınla kapladı.
35. Ve perdeyi lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden yaptı; onu üstat işi kerubilerle yaptı.
36. Ve akasya ağacından ona dört direk yaptı, ve onları altınla kapladı, onların çengelleri altındı; ve onlar için dört gümüş taban döktü.
37. Ve Çadırın kapısı için lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden nakışçı işi bir perde,
38. ve onun çengelleriyle beş direğini yaptı; ve onların başlıklarını, ve çemberlerini altınla kapladı, ve onların beş tabanı tunçtu.

BAP 37

VE Betsalel sandığı akasya ağacından yaptı; uzunluğu iki buçuk arşın, ve eni bir buçuk arşın, ve yüksekliği bir buçuk arşın idi.

2. Ve onu, içinden ve dışından halis altınla kapladı, ve etrafına altın pervaz yaptı.

3. Ve onun dört köşesi üzerinde, bir yanda iki halka ve obir yanda iki halka olmak üzere, onun

için dört altın halka döktü.

4. Ve akasya ağacından kollar yaptı, ve onları altınla kapladı.

5. Ve sandığı taşımak için kolları sandığın yanlarında olan halkalara geçirdi.

6. Ve kefarete örtüsünü halis altından yaptı; uzunluğu iki buçuk arşın, ve eni bir buçuk arşındı.

7. Ve iki altın kerubi yaptı; onları dövmeci işi olarak kefarete örtüsünün iki ucunda,

8. bir uçta bir kerubi ve obir uçta bir kerubi olmak üzere yaptı; kerubileri onun iki ucunda, kefarete örtüsü ile bir parça olarak yaptı.

9. Ve kerubiler, yüzleri birbirine karşı olmak üzere, kanatları ile kefarete örtüsünü örterek, kanatlarını yukarı doğru yaydılar; kerubilerin yüzleri kefarete örtüsüne doğru idi.

10. Ve sofrayı akasya ağacından yaptı; uzunluğu iki arşın, ve eni bir arşın, ve yüksekliği bir buçuk arşındı.

11. Ve onu halis altınla kapladı, ve onun etrafına altın bir pervaz yaptı;

12. ve onun etrafına dört parmak* bir kenar yaptı, ve kenarın etrafına altın pervaz yaptı.

13. Ve onun için dört altın halka döktü, ve dört halkayı dört ayağı üzerinde olan dört köşeye koydu.

14. Halkalar, sofrayı taşımak üzere kollar için yerler olarak kenara yakındılar.

15. Ve sofrayı taşımak için kolları akasya ağacından yaptı, ve onları altınla kapladı.

16. Ve sofranın üzerinde olan kapları, sahanlarını ve kaşıklarını, ve taslarını, ve dökülecek takdimeler için olan testilerini halis altından yaptı.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

17. Ve şamdanı halis altından yaptı; şamdanı, ayağını ve direğini, dökmeci işi olarak yaptı; kadehleri, yumruları, ve çiçekleri kendisindendiler.

18. Ve şamdanın bir yanında üç kolu ve şamdanın obir yanında üç kolu olmak üzere onun yanlarından altı kol çıkıyordu;

19. bir kolda badem çiçeği şeklinde üç kadeh, bir yumru ve bir çiçek, ve obir kolda badem çiçeği şeklinde üç kadeh, bir yumru ve bir çiçek vardı; şamdandan çıkan altı kol böyle idi.

20. Ve şamdanda badem çiçeği şeklinde dört kadehle onların yumruları, ve çiçekleri vardı;

21. ve şamdandan çıkan altı kol için, iki kol altında kendisinden bir yumru, ve iki kol altında kendisinden bir yumru, ve iki kol altında kendisinden bir yumru vardı.

22. Yumruları ve kolları kendisindendi, hepsi halis altından bir dövmeci işi idi.

23. Ve yedi tane olarak onun kandillerini, ve makaslarını, ve tepsilerini halis altından yaptı.

24. Onu ve bütün takımlarını bir talant halis altından yaptı.

25. Ve buhur mezbahını akasya ağacından yaptı; uzunluğu bir arşın, ve eni bir arşın, murabba olup yüksekliği iki arşındı; boynuzları kendisindendiler.

26. Onu, üstünü ve çevre yanlarını, ve boynuzlarını halis altınla kapladı; ve onun etrafına altın pervaz yaptı.

27. Onu taşımak üzere kollar için yerler olarak, onun pervazı altında, iki yanları üzerine iki tarafına ona iki altın halka yaptı.

28. Ve kolları akasya ağacından yaptı, ve onları altınla kapladı.

29. Ve attar işi mukaddes mesh yağı ve baharattan halis buhur yaptı.

BAP 38

VE yakılan takdimeler mezbahını akasya ağacından yaptı; uzunluğu beş arşın, ve eni beş arşın murabba olup yüksekliği üç arşındı.

2. Ve boynuzlarını dört köşesi üzerinde yaptı; boynuzları kendisindendiler; ve onu tunçla kapladı.

3. Ve mezbahın bütün takımlarını, kapları ve kürekleri, ve leğenleri, ve kancaları, ve ateş

kaplarını yaptı; bütün takımlarını tunçtan yaptı.

4. Ve mezbah için pervazın altında aşağıdan yarısına kadar, tunçtan ağ biçiminde bir ıskara yaptı.

5. Ve kollar için yerler olarak tunç ıskaranın dört ucuna, dört halka döktü.

6. Ve kolları akasya ağacından yaptı, ve onları tunçla kapladı.

7. Ve kollarla mezbahı taşımak için, onun yanları üzerinde olan halkalara onları geçirdi; onu tahtadan içi boş yaptı.

8. Ve kazanı tunçtan, ve onun ayağını tunçtan, toplanma çadırının kapısında hizmet için biriken kadınların aynalarından yaptı.

9. Ve avluyu yaptı; cenup tarafı için, cenuba doğru avlunun askıları bükülmüş ince ketenden, yüz arşındı;

10. direkleri yirmi, ve tunç tabanları yirmi idi; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştü.

11. Ve şimal tarafı için yüz arşındı, direkleri yirmi ve tunç tabanları yirmi idi; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştü.

12. Ve garp tarafı için, elli arşın askı vardı, direkleri on ve tabanları ondu; direklerin çengelleri ve çemberleri gümüştü.

13. Ve şark tarafı için, şarka doğru elli arşındı.

14. Askılar, kapının bir tarafı için on beş arşındı; direkleri üç ve tabanları üçtü;

15. kapının obir tarafı için de böyle idi; avlunun kapısı için, bu taraftan ve o taraftan, askılar on beş arşındı; direkleri üç ve tabanları üçtü.

16. Avlunun etrafında bütün askıları bükülmüş ince ketendendi.

17. Ve direkler için tabanlar tunçtan, direklerin çengelleri ve çemberleri gümüşten, ve başlıkların kaplaması gümüşlendi; avlunun bütün direkleri gümüşle çemberlenmişti.

18. Ve avlunun kapısı için perde, nakışçı işi lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketendendi; ve avlunun askılarının tıpkısı olarak uzunluğu yirmi arşın, ve eninde yüksekliği beş arşındı.

19. Ve onların direkleri dört olup, dört tabanı tunçtan, ve çengelleri gümüşten, ve başlıkların kaplamaları ve çemberleri gümüşlendi.

20. Ve meskenin ve etrafındaki avlunun bütün kazıkları tunçtandı.

21. Mesken için, şehadet meskeni için olan şeylerin topu budur; onlar Musanın emrine göre kâhin Harunun oğlu İtamarın eli altında Levililerin çalışması ile sayıldı.

22. Ve Yahuda sıptından Hur oğlu, Uri oğlu Betsalel, RABBİN Musaya emrettiği bütün şeyleri yaptı.

23. Ve Dan sıptından, oymacı, üstat, ve lâcivertte, erguvanîde, ve kırmızıda, ve ince ketende nakışçı, Ahasmak oğlu Oholiab onunla beraberdir.

24. Makdisin bütün işlerinde, iş için kullanılan bütün altın, takdime altını, makdisin şekeline göre yirmi dokuz talant, ve yedi yüz otuz şekeldi.

25. Ve cemaatten sayılanların gümüşü, makdis şekeline göre yüz talant, ve bin yedi yüz yetmiş beş şekeldi;

26. yirmi yaşında ve yukarı olan altı yüz üç bin beş yüz elli kişi için, sayılanlar tarafına geçen her adam için, nüfus başına bir beka*, yani makdis şekeline göre yarım şekeldi.

27. Ve bu yüz talant gümüş makdisin tabanlarını, ve perdenin tabanlarını dökmek içindi, bir taban bir talant olup, yüz taban yüz talanttı.

28. Ve bin yedi yüz yetmiş beş şekelden direkler için çengeller yaptı, ve başlıklarını kapladı, ve onlara çemberler yaptı.

29. Ve takdime tuncu yetmiş talant, ve iki bin dört yüz şekeldi.

30. Ve bununla toplanma çadırı kapısının tabanlarını, ve tunç mezbahı, ve onun için olan tunç ıskarayı, ve mezbahın bütün takımlarını,

31. ve avlunun etrafındaki tabanları, ve avlu kapısının tabanlarını, ve meskenin bütün kazıklarını, ve avlunun etrafındaki bütün kazıkları yaptı.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 39

VE makdiste hizmet için, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızıdan, ince dokunmuş esvaplar, ve Harun için mukaddes esvaplar yaptılar; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.

2. Ve efodu altın, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden yaptı.

3. Ve altını ince levhalar halinde dövdüler, ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve ince keten arasına, üstat işi olarak işlemek için teller kestiler.

4. Onun için birleştirilmiş omuzluklar yaptılar; iki ucundan birleştirilmişti.

5. Ve kendi üzerinde olup onunla bağlanan hünerle dokunmuş şerit kendisinden ve onun işi gibi idi, altın, lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketendendi; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.

6. Ve altın yuvaları içine kakılmış, İsrail oğullarının adlarına göre mühür oyması ile oyulmuş, akik taşlarını işlediler.

7. Ve İsrail oğulları için anılma taşları olmak üzere, onları efodun omuzlukları üzerine koydu; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.

8. Ve göğüslüğü efodun işi gibi, altın, lâcivert, erguvanî, kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden üstat işi yaptı.

9. Murabba idi; göğüslüğü iki katlı yaptılar; iki katlı olarak uzunluğu bir karış ve eni bir karıştı.

10. Ve onun içine dört sıra taş koydular. Bir sıra kırmızı akik, sarı yakut, ve zümrüt, birinci sıra idi;

11. ve ikinci sıra, kızıl yakut, safir, ve beyaz akik;

12. ve üçüncü sıra gök yakut, süleymanî taşı, ve mor yakut;

13. ve dördüncü sıra gök zümrüt, akik, ve yeşimdi; yuvalarında altın çerçeveler içine kakılmıştı.

14. Ve taşlar İsrail oğullarının adlarına göre, on iki sıpt için, her biri kendi adına göre, mühür oyması gibi adlarına göre, on iki idi.

15. Ve göğüslük üzerinde halis altından örmeci işi kordon gibi zincirler yaptılar.

16. Ve iki altın yuva, ve iki altın halka yaptılar, ve iki halkayı göğüslüğün iki ucu üzerine koydular.

17. Ve iki altın örme zinciri göğüslüğün uçları üzerindeki iki halkaya taktılar.

18. Ve iki örme zincirin obir iki ucunu iki yuva üzerine taktılar, ve onları efodun ön tarafında omuzlukları üzerine koydular.

19. Ve iki altın halka yaptılar, ve göğüslüğün iki ucu üzerine, efodun iç tarafına doğru olan kenarı üzerine koydular.

20. Ve iki altın halka yaptılar, ve onları, efodun ön tarafında, aşağıdan, hünerle dokunmuş şeridin yukarısında, efodun birleştiği yere yakın, iki omuzluğu üzerine koydular.

21. Ve göğüslük efoddan ayrılmasın, efodun hünerle dokunmuş şeridi üzerinde olsun diye göğüslüğü kendi halkaları ile, efodun halkalarına, lâcivert kordonla bağladılar; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.

22. Ve efodun entarisini bütün lâcivertten dokumacı işi yaptı;

23. ve entarinin ortasındaki deliği, yırtılmasın diye etrafına bir kenarlıkla zırh deliği gibi yaptı.

24. Ve entarinin etekleri üzerine lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızı, ve bükülmüş ince ketenden narlar yaptılar.

25. Ve halis altından çingiraklar yaptılar, ve hizmet için çingirakları narların arasına, entarinin

etekleri üzerine, çepçevre narların arasına,
26. bir çingırak ve bir nar, bir çingırak ve bir nar olmak üzere, entarinin etekleri üzerine çepçevre koydular; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.
27. Ve Harunla oğulları için ince ketenden dokumacı işi gömlekleri,
28. ve ince ketenden sarı, ve ince ketenden süslü başlıkları, ve bükülmüş ince ketenden keten donları,
29. ve bükülmüş ince ketenden, ve lâcivert, ve erguvanî, ve kırmızıdan nakışçı işi kuşağı yaptılar; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.
30. Ve mukaddes tacın levhasını halis altından yaptılar, ve üzerine mühür oyması gibi: RABBE MUKADDES, yazısını yazdılar.
31. Ve sarığın üzerine bağlamak için ona bir lâcivert kordon taktılar; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.
32. Böylece toplanma çadırı meskeninin bütün işleri bitti; ve İsrail oğulları RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre yaptılar; öyle yaptılar.
33. Ve meskeni, Çadırı, ve onun bütün takımlarını, kopçalarını, çerçevelerini, merteklerini, ve direklerini, ve tabanlarını;
34. ve kırmızı boyalı koç derilerinden örtüyü, ve yunusbalığı derilerinden örtüyü, ve bölme perdesini;
35. şehadet sandığını, ve kollarını, ve kefareti örtüsünü;
36. sofrayı, bütün takımlarını, ve huzur ekmeğini;
37. halis altın şamdanı, kandillerini, dizilecek kandillerini, ve bütün takımlarını, ve ışık için yağı;
38. ve altın mezbahı, ve mesh yağın, ve hoş kokulu buhuru, ve Çadır kapısının perdesini;
39. tunç mezbahı, ve onun tunç iskarasını, kollarını, ve bütün takımlarını, kazanı, ve onun ayağını;
40. avlunun askılarını, direklerini, ve tabanlarını, avlu kapısının perdesini, iplerini, ve kazıklarını, toplanma çadırı için mesken hizmetinin bütün âletlerini;
41. makdise hizmet için ince dokunmuş esvapları, ve kâhinlik etmek için kâhin Harunun mukaddes esvaplarını, ve oğullarının esvaplarını Musaya getirdiler.
42. İsrail oğulları RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre bütün işi böyle yaptılar.
43. Ve Musa bütün işi gördü, ve işte, onu yapmışlardı; RAB nasıl emretti ise onu öyle yapmışlardı; ve Musa onları mubarek kıldı.

BAP 40

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. Toplanma çadırının meskenini birinci ayın birinci gününde kuracaksın.
3. Ve oraya şehadet sandığını koyacaksın, ve sandığı perde ile gizliyeceksin.
4. Ve sofrayı içeri getireceksin, ve üzerindeki şeyleri dizeceksin; ve şamdanı içeri getireceksin, ve kandillerini yakacaksın.
5. Ve buhur için altın mezbahı şehadet sandığının önünde koyacaksın, ve mesken kapısının perdesini takacaksın.
6. Ve yakılan takdimeler mezbahını toplanma çadırının meskeninin kapısı önüne koyacaksın.
7. Ve kazanı toplanma çadırı ile mezbah arasına koyacaksın, ve içine su koyacaksın.
8. Ve etrafa avluyu kuracaksın, ve avlu kapısının perdesini asacaksın.
9. Ve mesh yağın alacaksın, ve meskeni ve onun içinde olan bütün şeyleri meshedeceksin, ve onu, ve bütün takımlarını takdis edeceksin; ve mukaddes olacaktır.
10. Ve yakılan takdimeler mezbahını, ve bütün takımlarını meshedeceksin, ve mezbahı takdis

edeceksin; ve mezbah ziyadesile mukaddes olacaktır.

11. Ve kazanı ve ayağını meshedeceksin, ve onu takdis edeceksin.

12. Ve Harunla oğullarını toplanma çadırının kapısına getireceksin, ve onları su ile yıkıyacaksın.

13. Ve Haruna mukaddes esvapları giydireceksin; ve bana kâhinlik etmesi için onu meshedip takdis edeceksin.

14. Ve oğullarını getireceksin, ve onlara gömlekler giydireceksin;

15. ve bana kâhinlik etmeleri için, babalarını meshettiğin gibi onları da meshedeceksin; ve mesh olunmaları onlara nesillerinizce ebedî kâhinlik için olacaktır.

16. Ve Musa böylece yaptı; RABBİN kendisine emrettiği her şeye göre, öyle yaptı.

17. Ve vaki oldu ki, ikinci yılda, birinci ayda, ayın birinci gününde mesken kuruldu.

18. Ve Musa meskeni kurdu, ve tabanlarını koydu, ve çerçevelerini dikti, ve merteklerini taktı, ve direklerini dikti.

19. Ve çadırı mesken üzerine gerdi, ve çadırın örtüsünü üst taraftan onun üzerine koydu; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

20. Ve şehadeti alıp sandığın içine koydu, ve kolları sandığa taktı, ve kefareti örtüsünü üst taraftan sandığın üzerine koydu;

21. ve sandığı meskenin içine getirdi, ve bölme perdesini astı, ve şehadet sandığını gizledi; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

22. Ve sofrayı toplanma çadırının içine, meskenin şimale doğru olan tarafına, perdenin dışına koydu.

23. Ve RABBİN önünde onun üzerine ekmekleri dizdi; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

24. Ve şamdanı toplanma çadırının içine, sofranın karşısında, meskenin cenuba doğru olan tarafına koydu.

25. Ve RABBİN önünde kandilleri yaktı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

26. Ve altın mezbahı toplanma çadırının içine, perdenin önüne koydu;

27. ve onun üzerinde hoş kokulu buhur yaktı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

28. Ve mesken kapısının perdesini taktı.

29. Ve yakılan takdimeler mezbahını toplanma çadırının meskeni kapısına koydu, ve onun üzerinde yakılan takdimeyi, ve ekmek takdimesini arzetti; RABBİN Musaya emrettiği gibi yapıldı.

30. Ve kazanı toplanma çadırı ile mezbah arasına koydu; ve yıkanmak için içine su koydu.

31. Ve Musa ile Harun, ve oğulları ellerini ve ayaklarını oradan yıkadılar;

32. toplanma çadırına girdikleri, ve mezbaha yaklaştıkları zaman yıkanmışlardı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaparlardı.

33. Ve avluyu meskenin ve mezbahın etrafına koydu, ve avlu kapısının perdesini taktı. Böylece Musa işi bitirdi.

34. O zaman bulut toplanma çadırını örttü, ve RABBİN izzeti meskeni doldurdu.

35. Ve Musa toplanma çadırına giremedi, çünkü bulut onun üzerinde duruyordu, ve RABBİN izzeti meskeni doldurmuştu.

36. Ve İsrail oğulları, bütün göçlerinde, bulut meskenin üzerinden kaldırıldığı zaman göç ederlerdi;

37. fakat bulut kaldırılmazsa kaldırıldığı güne kadar göç etmezlerdi.

38. Çünkü bütün göçlerinde, bütün İsrail evinin gözleri önünde, RABBİN bulutu gündüzün mesken üzerinde idi, ve geceleyin onda ateş vardı.

LEVİLİLER

BAP 1

VE RAB Musayı çağırdı, ve toplanma çadırından ona söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Sizden biri RABBE takdime arzettiği zaman, takdimenizi hayvanlardan, sığır ve davardan arzedeceksiniz.
3. Eğer takdimesi sığırdan, yakılan takdime ise, onu erkek, kusursuz olarak arzedecek; kendisi RABBİN önünde makbul olsun diye onu toplanma çadırının kapısında arzedecek.
4. Ve elini yakılan takdimenin başı üzerine koyacak; ve kendisi için kefareet etmek üzere kabul olunacaktır.
5. Ve genç boğayı RABBİN önünde boğazlıyacak; ve Harun oğulları, kâhinler, kanı takdim edecekler, ve kanı toplanma çadırının kapısında olan mezbah üzerine çepçevre serpecekler.
6. Ve yakılan takdimenizi yüzecek, ve onu kendi parçalarına göre kesecek.
7. Ve kâhin Harunun oğulları mezbah üzerine ateş koyacaklar, ve ateşin üzerine odunlar dizecekler;
8. ve Harun oğulları, kâhinler, mezbahta olan ateşin üzerindeki odunların üstüne parçaları, başı, ve yağı dizecekler;
9. fakat içlerini ve paçalarını su ile yıkıyacak. Ve kâhin hepsini, yakılan takdime, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak, mezbah üzerinde yakacaktır.
10. Ve eğer yakılan takdime olarak takdimesi davardan, koyunlardan, ve yahut keçilerdence, onu erkek, kusursuz olarak arzedecektir.
11. Ve onu mezbahın şimale doğru olan tarafında, RABBİN önünde boğazlıyacak; ve Harun oğulları, kâhinler, onun kanını mezbah üzerine çepçevre serpecekler.
12. Ve onu başı ve yağı ile beraber kendi parçalarına göre kesecek; ve kâhin onları mezbahta olan ateşin üzerindeki odunların üstüne dizecek;
13. fakat içleri ve paçaları su ile yıkıyacak; ve kâhin hepsini takdim edip mezbah üzerinde yakacaktır; yakılan takdime, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş kokudur.
14. Ve eğer RABBE yakılan takdime olarak takdimesi kuşlardansa, o zaman takdimesini kumrulardan, yahut güvercin yavrularından arzedecektir.
15. Ve kâhin onu mezbahta getirecek, ve başını tırnağı ile kesip mezbah üzerinde onu yakacak; ve kanı mezbahın yan yüzü üzerine akıtılacak;
16. ve onun kursağını pisliğiyle ayıracak, ve onu mezbahın yanında, şarka doğru, kül yerine atacaktır,
17. ve onu kanatları ile çekip ayıracak, fakat onu bölmiyecek. Ve kâhin onu mezbahta, ateş üzerinde olan odunların üstünde yakacaktır; yakılan takdime, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş kokudur.

BAP 2

VE birisi RABBE ekmek takdimesi arzettiği zaman, takdimesi ince undan olacak; ve üzerine yağ dökecek, ve onun üzerine günnük koyacaktır;

2. ve onu Harun oğullarına, kâhinlere getirecek; ve undan, onun ince unundan ve yağından bütün günnüğü ile beraber avuç dolusu alacak. Ve kâhin, onun anılması olarak onu mezbah üzerinde yakacaktır; o, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş kokudur;
3. ve ekmek takdimesinden arta kalan Harunla oğulları içindir; RABBE ateşle yapılan takdimeler arasında çok mukaddestir.
4. Ve fırında pişmiş ekmek takdimesi arzettiğin zaman, yağla yoğurulmuş ince undan mayasız pideler, yahut üzerine yağ sürülmüş mayasız yufkalar olacak.

5. Eğer takdimen sacda pişmiş ekmek takdimesi ise, yağla yoğurulmuş mayasız ince undan olacak.
6. Onu parçalara ayıracaksın, ve üzerine yağ dökeceksin; ekmek takdimesidir.
7. Eğer takdimen tavada pişmiş ekmek takdimesi ise, ince undan yağla yapılacaktır.
8. Ve bu şeylerden yapılan ekmek takdimesini RABBE getireceksin; ve o kâhine takdim edilecek, o da mezbaha getirecek.
9. Ve kâhin, onun için anılma olarak, ekmek takdimesinden bir parça alacak, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak onu mezbah üzerinde yakacak.
10. Ve ekmek takdimesinden arta kalan Harunla oğulları içindir; ateşle yapılan RABBİN takdimeleri arasında çok mukaddestir.
11. RABBE arzedeceğiniz ekmek takdimelerinden hiç biri maya ile yapılmıyacaktır; çünkü RABBE ateşle yapılan takdime olarak hiç maya ve bal yakmıyacaksınız.
12. Bunları RABBE turfanda takdimesi olarak arzedeceksiniz; fakat hoş koku olarak mezbah üzerine konulmıyacak.
13. Ve ekmek takdimelerinden her birini tuzlıyacaksın; ve ekmek takdimelerinin üzerinden Allahının ahdinin tuzunu eksik etmiyeceksin; bütün takdimelerin üzerinde tuz takdim edeceksin.
14. Ve eğer RABBE turfandaların ekmek takdimesini arzediyorsan, senin turfandalarının ekmek takdimesi olarak, ateşte kavrulmuş başakta buğday, dövülmüş taze başakta buğday arzedeceksin;
15. ve üzerine yağ dökeceksin, ve onun üzerine günnük koyacaksın; ekmek takdimesidir.
16. Ve kâhin, onun için anılma olarak, dövülmüş buğdayla yağından birer parçasını bütün günnüğü ile beraber yakacaktır; RABBE ateşle yapılan takdime dir.

BAP 3

VE eğer takdimesi selâmet takdimeleri kurbanı ise; eğer sığırdan takdim ediyorsa, erkek olsun dişi olsun, onu RABBİN önünde kusursuz olarak takdim edecektir.

2. Ve elini takdimesinin başı üzerine koyacak, ve onu toplanma çadırının kapısında boğazlıyacak; ve Harun oğulları, kâhinler, kanı mezbah üzerine çepçevre serpecekler.
3. Ve selâmet takdimeleri kurbanından RABBE ateşle yapılan bir takdime arzedecek; içleri kaplıyan yağı, ve bütün içler üzerinde olan yağı,
4. ve iki böbreği, ve onların üzerinde, belin yanında olan yağı, ve karaciğer üzerinde olan zarı böbreklerle beraber ayıracak.
5. Ve Harun oğulları, mezbahta, ateş üzerindeki odunlar üstünde yakılan takdimenin üzerinde onu yakacaklar; ateşle yapılan takdime, RABBE hoş kokudur.
6. Ve eğer takdimesi, RABBE selâmet takdimelerinden kurbanı olarak davardansa, erkek yahut dişi olsun, kusursuz olarak onu takdim edecek.
7. Eğer takdimesi olarak kuzu arzediyorsan, o zaman RABBİN önünde onu takdim edecek;
8. ve elini takdimesinin başı üzerine koyacak, ve onu toplanma çadırının önünde boğazlıyacak, ve Harun oğulları onun kanını mezbah üzerine çepçevre serpecekler.
9. Ve selâmet takdimeleri kurbanından RABBE ateşle yapılan takdime arzedecek; onun yağını, kuyruk sokumu yakınından bütün kuyruğu, ayıracak; ve içleri kaplıyan yağı, ve içler üzerinde olan bütün yağı,
10. ve iki böbreği, ve onların üzerinde belin yanında olan yağı, ve karaciğer üzerinde olan zarı böbreklerle beraber ayıracak.
11. Ve kâhin onu mezbah üzerinde yakacak; RABBE ateşle yapılan takdime yiyeceğidir.
12. Ve eğer takdimesi bir keçi ise, o zaman onu RABBİN önünde takdim edecek;

13. ve elini onun başı üzerine koyacak, ve onu toplanma çadırının önünde boğazlıyacak; ve Harun oğulları onun kanını mezbah üzerine çepçevre serpecekler.
14. Ve RABBE ateşle yapılan takdime olarak takdimesini ondan arzedecek; içleri kaplıyan yağı, ve içler üzerinde olan bütün yağı,
15. ve iki böbreği, ve onların üzerinde belin yanında olan yağı, ve karaciğer üzerinde olan zarı böbreklerle beraber ayıracak.
16. Ve kâhin onları mezbahta yakacak; hoş koku olarak ateşle yapılan takdime yiyeceğidir; bütün yağ RABBİNDİR.
17. Nesillerinizce bütün meskenlerinizde ebedî kanun olacak: iç yağı ve kan hiç yemiyeceksiniz.

BAP 4

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyleyip de: Eğer biri RABBİN yapılmıyacak diye emrettiği bütün şeylerden birinde bilmiyerek suç eder, ve onlardan birini yaparsa;
3. eğer meshedilmiş olan kâhin suç işliyerek kavmı da kabahatli ederse, o zaman işlediği suçundan dolayı RABBE suç takdimesi olarak kusursuz genç bir boğa arzedecektir.
4. Ve boğayı toplanma çadırının kapısına RABBİN önüne getirecek; ve elini boğanın başı üzerine koyacak, ve boğayı RABBİN önünde boğazlıyacak.
5. Ve meshedilmiş olan kâhin boğanın kanından alacak, ve onu toplanma çadırına getirecek,
6. ve kâhin parmağını kana batıracak, ve makdisin perdesinin önünde, RABBİN önünde kandan yedi kere serpecek.
7. Ve kâhin, toplanma çadırında, RABBİN önünde olan hoş kokulu buhur mezbahının boynuzlarına kandan sürecektir; ve boğanın bütün kanını, toplanma çadırının kapısındaki yakılan takdimeler mezbahının dibine dökülecek.
8. Ve suç takdimesi boğasının bütün yağını ondan alacak; içleri kaplıyan yağı, ve içler üzerinde olan bütün yağı,
9. ve iki böbreği, ve onların üzerinde belin yanında olan yağı, ve böbreklerle beraber karaciğer üzerindeki zarı,
10. selâmet takdimeleri kurbanının sığırından alındığı gibi ayıracak; ve kâhin yakılan takdimeler mezbahı üzerine onları yakacak.
11. Ve boğanın başı ve paçaları ile derisini, ve bütün etini, ve içlerini ve gübresini,
12. bütün boğayı, ordugâhın dışarısına temiz bir yere, kül dökülen yere çıkaracak, ve onu odunların üzerinde ateşle yakacaktır, kül dökülen yerde yakılacaktır.
13. Ve eğer bütün İsrail cemaati bir yanlışlık eder, ve o iş cemaatin gözünden kaçarsa, ve RABBİN yapılmıyacak diye emrettiği şeylerden birini yaparlar, ve suçlu olurlarsa;
14. işledikleri suç bilindiği zaman, cemaat suç takdimesi olarak genç bir boğa arzedecek, ve onu toplanma çadırının önüne getirecekler.
15. Ve RABBİN önünde, cemaatin ihtiyarları ellerini boğanın başı üzerine koyacaklar; ve boğa RABBİN önünde boğazlanacak.
16. Ve meshedilmiş olan kâhin boğanın kanından toplanma çadırına getirecek;
17. ve kâhin parmağını kana batıracak, ve RABBİN önünde, perdenin önünde yedi kere serpecek.
18. Ve toplanma çadırında, RABBİN önünde olan mezbahın boynuzları üzerine kan sürecektir; ve bütün kanı, toplanma çadırının kapısındaki yakılan takdimeler mezbahının dibine dökülecek.
19. Ve bütün yağını ondan alıp mezbah üzerinde yakacak.
20. Ve boğaya, suç takdimesi boğasına yaptığı gibi yapacak, ona öyle yapacak; ve kâhin onlar

için kefarete edecek, ve onlara bağışlanacaktır.

21. Ve boğayı ordugâhın dışarısına çıkaracak, ve evelki boğayı yaktığı gibi onu yakacak; cemaat için suç takdimesidir.

22. Reislerden biri suç ederse, ve Allahı RABBİN yapılamıyacak diye emrettiği bütün şeylerden birini bilmiyerek yapar, ve suçlu olursa;

23. ve işlediği suçu kendisine bildirilirse, o zaman takdime olarak kusursuz bir ergeç getirecek.

24. Ve elini ergenin başı üzerine koyacak, ve yakılan takdimeleri boğazladıkları yerde, RABBİN önünde onu boğazlıyacak; suç takdimesidir.

25. Ve kâhin, suç takdimesinin kanından parmağı ile alacak, ve yakılan takdimeler mezbahının boynuzları üzerine sürecek; ve kanını yakılan takdimeler mezbahının dibine dökcek.

26. Ve bütün yağın, selâmet takdimeleri kurbanının yağı gibi yakacak; ve kâhin onun suçundan dolayı kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır.

27. Ve eğer memleket ahâlisinden biri, RABBİN yapılmıyacak diye emrettiği şeylerden birini yapmakla, bilmiyerek suç eder, ve suçlu olursa;

28. ettiği suç kendisine bildirilirse, o zaman ettiği suçtan dolayı takdime olarak kusursuz bir keçi getirecek.

29. Ve elini suç takdimesinin başı üzerine koyacak, ve suç takdimesini yakılan takdimeler yerinde boğazlıyacak.

30. Ve kâhin onun kanından parmağı ile alacak, ve yakılan takdimeler mezbahının boynuzları üzerine sürecek; ve bütün kanını mezbahın dibine dökcek.

31. Ve bütün yağın, selâmet takdimeleri kurbanının üzerinden yağı ayrıldığı gibi ayıracak, ve kâhin RABBE hoş koku olarak onu mezbahta yakacak; ve kâhin onun için kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır.

32. Ve eğer takdimesi olarak, suç takdimesi olmak için, bir kuzu getirirse, onu dişi, kusursuz olarak getirecek.

33. Ve elini suç takdimesinin başı üzerine koyacak, ve yakılan takdimeleri boğazladıkları yerde onu suç takdimesi olarak boğazlıyacak.

34. Ve kâhin suç takdimesinin kanından parmağı ile alacak, ve yakılan takdimeler mezbahının boynuzları üzerine sürecek; ve bütün kanını mezbahın dibine dökcek.

35. Ve bütün yağın, selâmet takdimeleri kurbanından kuzunun yağı ayrıldığı gibi ayıracak, ve kâhin, RABBİN ateşle yapılan takdimelerine göre, onları mezbahta yakacak; ve ettiği suçundan dolayı kâhin onun için kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır.

BAP 5

VE eğer biri suç edip, şahit olarak yemin teklifini işittiği zaman, gördüğünü ve bildiğini haber vermezse, o zaman haksızlığını yüklenir.

2. Yahut biri murdar bir şeye, gerek murdar bir canavar leşine, gerek murdar bir hayvan leşine, gerek yerde sürünen murdar hayvanlar leşine, dokunur, ve farkına varmaz, ve kendisi murdar olursa, o zaman suçlu olur.

3. Yahut insan murdarlığına, ne olursa olsun kendisini murdar eden her türlü murdarlığa dokunursa, ve farkına varmazsa; onu bildiği zaman suçlu olur.

4. Yahut biri kötülük etmek yahut iyilik etmek için düşüncesizlikle ağzı ile and ederse, insanın düşüncesizlikle and ettiği ne olursa olsun, farkına varmazsa, onu bildiği zaman bu şeylerden birinde suçlu olur.

5. Ve vaki olacak ki, bu şeylerden birinde suçlu olduğu zaman, suç ettiği şeyi itiraf edecektir;

6. ve ettiği suçtan dolayı RABBE günah takdimesini, sürüden bir dişi, bir kuzu yahut bir keçi, suç takdimesi olarak getirecek; ve suçundan dolayı kâhin onun için kefarete edecektir.
7. Ve eğer kuzu için gücü yetmezse, o zaman suç ettiği şey için günah takdimesini, biri suç takdimesi, ve obiri yakılan takdime olmak üzere RABBE iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu getirecek.
8. Ve onları kâhine getirecek, o da önce suç takdimesi için olanı arzedecek, ve ensesinin yakınından başını tırnağı ile kesecek, fakat onu ayırmıyacak;
9. ve suç takdimesinin kanından mezbahın yan yüzü üzerine serpecek; ve kanın arta kalanı mezbahın dibine akıtılacak; suç takdimesidir.
10. Ve ikincisini yakılan takdime olarak usule göre arzedecek; ve ettiği suçundan dolayı kâhin onun için kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır.
11. Ve eğer iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu için gücü yetmezse, o zaman suç ettiği iş için takdimesini, suç takdimesi olarak efanın* onda biri ince un getirecek; onun üzerine yağ dökmiyecek, ve üzerine günnük koymıyacak; çünkü suç takdimesidir.
12. Ve onu kâhine getirecek, ve kâhin, onun anılması olarak ondan avuç dolusu alacak, ve mezbahta RABBİN ateş kurbanları üzerinde yakacak; suç takdimesidir.
13. Ve bu şeylerden birinde yapmış olduğu suçtan dolayı kâhin onun için kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır; ve ekmek takdimesi gibi, arta kalan kâhinin olacaktır.
14. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
15. Eğer biri, RABBİN mukaddes şeylerinde tecavüz, ve bilmiyerek suç ederse; o zaman günah takdimesini, makdis şekeli! ile gümüş şekel olarak senin biçtiğin değere göre, günah takdimesi olmak üzere, RABBE sürüden kusursuz bir koç getirecek;
16. ve mukaddes şeylerden suç ettiği şeyi ödiyecek, ve beşte birini üzerine katacak, ve onu kâhine verecek; ve kâhin günah takdimesinin koçu ile onun için kefarete edecek; ve ona bağışlanacaktır.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
17. Eğer biri suç eder, ve RABBİN yapılmıyacak diye emrettiği şeylerden birini işlerse; bilmediği halde yine suçludur, ve haksızlığını yüklenir.
18. Ve kâhine, günah takdimesi olarak, senin biçtiğin değere göre sürüden kusursuz bir koç getirecek; ve bilmiyerek yapmış olduğu yanlışlıktan dolayı, kâhin onun için kefarete edecek, ve ona bağışlanacaktır.
19. Günah takdimesidir; gerçekten o adam RABBİN önünde suçludur.

BAP 6

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. Eğer suç eder, ve RABBE karşı tecavüz ederse, ve emanet, yahut rehin, yahut çalınmış bir şeyde komşusuna hile ile davranırsa, yahut komşusuna gadrederse,
3. yahut kaybolan şeyi bulup onda hile ile davranırsa, yahut yalan yere and ederse; insanın yaptığı bütün bu şeylerden birinde suç ederse,
4. o zaman eğer suç etti ise ve kabahatli ise, çaldığı, yahut gaddarlıkla elde ettiği, yahut kendisine emanet edilen, yahut kaybolup kendisinin bulduğu şeyi,
5. yahut hakkında yalan yere and ettiği şeyi geri verecek; onu tamamı ile geri verecek, ve üzerine beşte birini katacak; o kiminse, günahı bilindiği günde ona verecektir.
6. Ve RABBE günah takdimesini, senin biçtiğin değere göre, sürüden kusursuz bir koç, kâhine günah takdimesi olarak getirecek;
7. ve kâhin onun için RABBİN önünde kefarete edecek; bütün yaptığı işlerden suçlu olduğu şey ne olursa olsun kendisine bağışlanacaktır.

8. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
9. Haruna ve oğullarına emredip de: Yakılan takdimenin şeriatı şudur: yakılan takdime bütün gece, sabaha kadar mezbah üzerindeki ateş yeri üstünde olacak; ve mezbahın üzerinde ateşi yanmakta olacak.
10. Ve kâhin keten esvabını giyecek, ve bedeni üzerine keten donunu giyecek; ve mezbah üzerinde ateşin yiyip bitirdiği yakılan takdime külünü kaldıracak, ve onu mezbahın yanına koyacak.
11. Ve esvabını çıkarıp başka esvap giyecek, ve külü ordugâhın dışarısına temiz bir yere çıkaracak.
12. Ve ateş mezbahın üzerinde yanmakta olacak, sönmiyecek; ve kâhin onun üzerinde her sabah odun yakacak; ve yakılan takdimeyi onun üzerine dizecek, ve onun üzerinde selâmet takdimelerinin yağını yakacak.
13. Ateş mezbahın üzerinde daima yanacak; sönmiyecek.
14. Ve ekmek takdimesinin şeriatı şudur: Harun oğulları onu RABBİN önünde, mezbahın önünde takdim edecekler.
15. Ve ondan, ekmek takdimesinin ince unundan, ve yağından, ekmek takdimesi üzerindeki bütün günnüğü ile bir avuç dolusu alacak, ve RABBE hoş koku, onun anılması olarak mezbahta yakacak.
16. Ve arta kalanı Harun ve oğulları yiyecekler; mukaddes bir yerde mayasız olarak yenilecek; onu toplanma çadırının avlusunda yiyecekler.
17. Maya ile pişirilmiyecek. Ateşle yapılan takdimelerimden onların payı olarak bunu verdim; suç takdimesi gibi ve günah takdimesi gibi, çok mukaddestir.
18. Nesillerinizce Harun çocukları arasında her erkek RABBİN ateşle yakılan takdimelerinden ebedî payı olarak ondan yiyecek; onlara her dokunan mukaddes olacaktır.
19. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
20. Mesholunduğu günde Harunun ve oğullarının RABBE arzedecekleri takdime şudur: daimî ekmek takdimesi olarak, yarısı sabahlayın ve yarısı akşamlayın bir efanın onda biri ince undur.
21. Tavada yağla yapılacak; yağı iyice çekince onu içeri getireceksin; RABBE hoş koku olarak, ekmek takdimesini pişmiş parçalar halinde arzedeceksin.
22. Ve oğullarından onun yerine geçecek mesholunmuş kâhin onu takdim edecek; ebediyen RABBİN payı olarak tamamen yakılacaktır.
23. Ve kâhinin her ekmek takdimesi tamamen yakılacak; yenilmiyecektir.
24. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
25. Haruna ve oğullarına söyliyip de: Suç takdimesinin şeriatı şudur: suç takdimesi, yakılan takdimenin boğazlandığı yerde, RABBİN önünde boğazlanacak; çok mukaddestir.
26. Suç için takdim eden kâhin onu yiyecek; mukaddes bir yerde, toplanma çadırının avlusunda yenilecek.
27. Onun etine her dokunan mukaddes olacak; ve onun kanından bir esvap üzerine sıçrarsa, üzerine kan sıçrıyan şeyi mukaddes bir yerde yıkıyacaksın.
28. Ve içinde haşlanmış olduğu toprak kap kırılacak; fakat tunç kapta haşlanmışsa ovulacak, ve su ile çalkanacak.
29. Kâhinlerden her erkek onu yiyecek; çok mukaddestir.
30. Ve mukaddes yerde kefareti etmek için toplanma çadırının içine kanından getirilen hiç bir suç takdimesi yenilmiyecek; ateşle yakılacaktır.

VE günah takdimesinin şeriatı budur; çok mukaddestir.

2. Günah takdimesini, yakılan takdimiye boğazladıkları yerde boğazlıyacaklar; ve onun kanını çepçevre mezbah üzerine serpecek.

3. Ve ondan bütün yağın takdim edecek; yağlı kuyruğu, ve içleri kaplıyan yağı;

4. ve iki böbreği, ve onların üzerinde belin yanında olan yağı, ve karaciğer üzerindeki zarı böbreklerle ayıracak;

5. ve kâhin, RABBE ateşle yapılan takdime olarak, onları mezbahta yakacak; günah takdimesidir.

6. Kâhinler arasında her erkek ondan yiyecek; mukaddes bir yerde yenilecek; çok mukaddestir.

7. Suç takdimesi nasılsa günah takdimesi de öyledir; onlar için bir şeriat vardır; onunla kefareten eden kâhin kim ise, onun olacak.

8. Ve bir adamın yakılan takdimesini arzeden kâhin, arzettiği takdimenin derisini kendisine alacak.

9. Ve fırında pişirilen her ekmek takdimesi, ve tavada, ve saç üzerinde yapılan her şey, onu takdim eden kâhinin olacak.

10. Ve yağla yoğurulmuş, yahut kuru, her ekmek takdimesi bütün Harun oğulları arasında kardeş payı olacak.

11. Ve bir adamın RABBE takdim edeceği selâmet takdimeleri kurbanının şeriatı budur.

12. Eğer onu şükran için takdim ederse, o zaman şükran kurbanı ile beraber iyice karıştırılmış ince undan yağla yoğurulmuş mayasız pideler, ve yağ sürülmüş mayasız yufkalar, ve yağla yoğurulmuş pideler takdim edecek.

13. Takdimesini, şükran için selâmet takdimeleri kurbanı ile beraber, mayalı ekmek pideleriyle takdim edecek.

14. Ve ondan, her takdimeden bir tanesini RABBE kaldırma takdimesi olarak arzedecek; selâmet takdimeleri kanını serpen kâhinin olacak.

15. Ve şükran için selâmet takdimeleri kurbanının eti, takdimesi gününde yenilecek; ondan sabaha kadar bırakmayacak.

16. Fakat takdimesinin kurbanı adak yahut gönüllü takdime ise, kurbanını takdim ettiği günde yenilecek; ve ondan arta kalan ertesi gün yenilecek;

17. fakat kurbanının etinden arta kalan üçüncü günde ateşle yakılacak.

18. Ve selâmet takdimeleri etinden üçüncü günde yenilirse, kabul olunmayacak, ve onu takdim edene sayılmıyacak; mekruh şey olacak, ve ondan yiyen can günahını yüklenecek.

19. Ve her türlü murdar şeye dokunan et yenilmeyecek; ateşle yakılacak. Ve ete gelince, her tahir kimse etten yiyebilir;

20. fakat murdarlığı kendi üzerinde olup RABBİN selâmet takdimeleri kurbanının etinden yiyen her can kavmindan atılacak.

21. Ve bir kimse bir şeye, insan murdarlığına, yahut murdar bir hayvana, yahut her hangi murdar mekruh bir şeye dokunur, ve o zaman RABBİN selâmet takdimeleri kurbanının etinden yerse, o can kavmindan atılacaktır.

22. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

23. İsrail oğullarına söyleyip de: Hiç bir yağ, öküz, yahut koyun, yahut keçi yağı yemiyeceksiniz.

24. Ve kendiliğinden ölen, yahut parçalanmış olan hayvanın yağı başka her iş için kullanılabilir; fakat onu hiç yemiyeceksiniz.

25. Çünkü ateşle yapılan takdime olarak RABBE arzedilmekte olan hayvanlardan birinin yağın kim yerse, ondan yiyen can kavmindan atılacaktır.

26. Bütün meskenlerinizde, kuşun olsun, hayvanın olsun, hiç bir çeşit kan yemiyeceksiniz.

27. Ne kanı olursa olsun, bir adam kan yerse, o can kavmindan atılacaktır.

28. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

29. İsrail oğullarına söyleyip de: RABBE kendi selâmet takdimeleri kurbanını arzeden, RABBE takdimesini selâmet takdimeleri kurbanından getirecek;
30. RABBİN ateşle yapılan takdimelerini kendi elleri getirecek; yağı dōşle beraber getirecek, ta ki, dōş sallama takdimesi olarak RABBİN önünde sallanılsın.
31. Ve kâhin yağı mezbah üzerinde yakacak; ve dōş Harunun ve oğullarının olacak.
32. Ve selâmet takdimeleriniz kurbanlarından sağ budu, kaldırma takdimesi olarak kâhine vereceksiniz.
33. Harun oğulları arasından selâmet kurbanları takdimelerinin kanını ve yağını arzedenin payı olarak, sağ but kendisinin olacak.
34. Çünkü İsrail oğullarından, onların selâmet takdimeleri kurbanlarından, sallama dōşünü ve kaldırma budunu aldım, ve onları İsrail oğullarından kâhin Haruna ve oğullarına ebediyen pay olarak verdim.
35. Kâhinlik etmek için onları RABBE takdim ettiği günde, RABBE ateşle yapılan takdimelerden, Harunun mesh payı, ve oğullarının mesh payı budur;
36. bunun İsrail oğulları tarafından onlara verilmesini, kendilerini meshettiği günde RAB emretti. Nesillerince ebediyen onların payıdır.
37. Yakılan takdimenin, ekmek takdimesinin, ve suç takdimesinin, ve günah takdimesinin, ve tahsis takdimesinin, ve selâmet takdimeleri kurbanının şeriatı budur;
38. RABBE Sina çölünde kurbanlarını takdim etmeleri için İsrail oğullarına emrettiği günde, RAB Sina dağında Musaya bunu emretti.

BAP 8

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. Harunu, ve kendisile beraber oğullarını, ve esvapları, ve mesh yağını, ve suç takdimesinin genç boğasını, ve iki koçu, ve mayasız ekmek sepetini al;
3. ve bütün cemaati toplanma çadırının kapısına topla.
4. Ve Musa RABBİN kendisine emrettiği gibi yaptı; ve cemaat toplanma çadırının kapısına toplandı.
5. Ve Musa cemaate dedi: RABBİN yapılmasını emrettiği şey budur.
6. Ve Musa Harunu ve oğullarını getirdi, ve onları su ile yıkadı.
7. Ve ona gömleği giydirdi, ve beline kuşağı bağladı, ve ona entariyi giydirdi, ve ona efodu giydirdi, ve efodun hünerle dokunmuş şeridile onu kuşattı, ve efodu kendisine onunla bağladı.
8. Ve üzerine göğüslüğü koydu; ve göğüslüğün içine Urim ve Tummim koydu.
9. Ve başı üzerine sarığı koydu; ve sarığın üzerine, ön tarafına, altın levhayı, mukaddes tacı koydu; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.
10. Ve Musa mesh yağını aldı, ve meskeni, ve içinde olan her şeyi meshetti, ve onları takdis etti.
11. Ve ondan mezbah üzerine yedi kere serpti, ve onları takdis etmek için, mezbahı ve onun bütün takımlarını, ve kazanı ve onun ayağını meshetti.
12. Ve Harunun başı üzerine mesh yağından döktü, ve kendisini takdis etmek için onu meshetti.
13. Ve Musa Harunun oğullarını getirdi, ve onlara gömlekleri giydirdi, ve onlara kuşaklar bağladı, ve onlara başlıklar bağladı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.
14. Ve suç takdimesinin genç boğasını getirdi; ve Harunla oğulları suç takdimesi boğasının başı üzerine ellerini koydular.
15. Ve onu boğazladı; ve Musa kanını aldı, ve parmağı ile mezbahın boynuzlarına çepçevre sürdü, ve mezbahı tathir etti, ve kanı mezbahın dibine döktü, ve onun için kefarete etmek üzere

onu takdis etti.

16. Ve içleri üzerinde olan bütün yağı, ve karaciğerin zarını, ve iki böbreği, ve onların yağını aldı; ve Musa onları mezbahta yaktı.

17. Fakat boğayı, ve derisini, ve etini, ve gübresini ordugâhın dışında ateşle yaktı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.

18. Ve yakılan takdime koçunu arzetti; ve Harunla oğulları koçun başı üzerine ellerini koydular.

19. Ve onu boğazladı; ve Musa kanı mezbah üzerine çepçevre serpti.

20. Ve koçu parçalarına göre kesti; ve Musa başı, ve parçaları, ve yağı yaktı.

21. Ve içleri ve paçaları su ile yıkadı; ve Musa bütün koçu mezbahta yaktı; hoş koku olarak yakılan takdime idi; RABBE ateşle yapılan takdime idi; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.

22. Ve obir koçu, tahsis koçunu takdim etti; ve Harunla oğulları koçun başı üzerine ellerini koydular.

23. Ve onu boğazladı; ve Musa onun kanından aldı, ve Harunun sağ kulak memesi üzerine, ve sağ elinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayağının baş parmağı üzerine sürdü.

24. Ve Harunun oğullarını getirdi; ve Musa onların sağ kulak memesi üzerine, ve sağ ellerinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayaklarının baş parmağı üzerine kandan sürdü; ve Musa kanı mezbah üzerine çepçevre serpti.

25. Ve yağı, ve yağlı kuyruğu, ve içler üzerinde olan bütün yağı, ve karaciğerin zarını, ve iki böbreği, ve onların yağını, ve sağ budu aldı;

26. ve RABBİN önünde olan mayasız ekmek sepetinden mayasız bir pide, ve bir yağlı ekmek, ve bir yufka aldı, ve yağların üzerine, ve sağ budun üzerine koydu;

27. ve hepsini Harunun avuçlarına, ve oğullarının avuçlarına koydu, ve sallama takdimesi olarak onları RABBİN önünde salladı.

28. Ve Musa avuçları üzerinden onları aldı, ve mezbahta yakılan takdime üzerinde yaktı; bunlar hoş koku olarak tahsis takdimesi idi; RABBE ateşle yapılan takdime idi.

29. Ve Musa döşü aldı, ve sallama takdimesi olarak RABBİN önünde onu salladı; tahsis koçundan Musanın payı idi; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.

30. Ve Musa mesh yağından, ve mezbah üzerindeki kandan aldı, ve Harunun üzerine, esvapları üzerine, ve kendisile beraber oğulları üzerine, ve oğullarının esvapları üzerine serpti, ve Harunu, esvaplarını, ve kendisile beraber oğullarını, ve oğullarının esvaplarını takdis etti.

31. Ve Musa Haruna ve oğullarına dedi: Eti toplanma çadırının kapısında haşlayın; Harunla oğulları onu yiyecekler diye emretmiş olduğum gibi, onu ve tahsis sepetinde olan ekmeği orada yiyin.

32. Ve etten ve ekmekten arta kalanı ateşle yakacaksınız.

33. Ve tahsis günleri tamam oluncuya kadar yedi gün toplanma çadırının kapısından çıkmıyacaksınız; çünkü tahsisiniz yedi gün sürecektir.

34. Sizin için kefarete etmek üzere RAB, bu günde yapıldığı gibi yapılmasını emretti.

35. Ve toplanma çadırının kapısında, gece gündüz yedi gün kalacaksınız, ve ölmüyesiniz diye RABBİN emrini tutacaksınız; çünkü bana öyle emrolundu.

36. Ve Harunla oğulları RABBİN Musa vasıtası ile emrettiği bütün şeyleri yaptılar.

BAP 9

VE sekizinci günde vaki oldu ki, Musa, Harunla oğullarını, ve İsrailin ihtiyarlarını çağırdı;

2. ve Haruna dedi: Kendin için suç takdimesi olarak sığırlardan kusursuz bir buzağı, ve yakılan takdime olarak kusursuz bir koç al, ve RABBİN önünde takdim et.

3. Ve İsrail oğullarına söyleyip diyeceksin: Suç takdimesi olarak bir ergeç, ve yakılan takdime olarak birer yıllık kusursuz bir buzağı ve bir kuzu,
4. ve RABBİN önünde kurban etmek için selâmet takdimeleri olarak bir öküz ve bir koç, ve yağ ile yoğurulmuş ekmek takdimesi alın; çünkü RAB bugün size görünecektir.
5. Ve Musanın emrettiği şeyleri toplanma çadırının önüne getirdiler; ve bütün cemaat yaklaştılar ve RABBİN önünde durdular.
6. Ve Musa dedi: RABBİN yapın diye emrettiği şey budur; ve RABBİN izzeti size görünecektir.
7. Ve Musa Haruna dedi: Mezbaha yaklaş, ve kendi suç takdimeni, ve yakılan takdimeni arzet, ve kendin için ve kavm için kefarete eyle; ve kavmin takdimesini arzedip onlar için kefarete et; RABBİN emrettiği gibi yap.
8. Ve Harun mezbaha yaklaştı, ve kendisi için olan suç takdimesinin buzağını boğazladı.
9. Ve Harunun oğulları kendisine kanı takdim ettiler; ve parmağını kana batırdı, ve mezbahın boynuzları üzerine sürdü, ve kanı mezbahın dibine döktü;
10. ve suç takdimesinden yağı, ve böbrekleri, ve karaciğerin zararını mezbahıta yaktı; RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.
11. Ve eti ve deriyi ordugâhın dışında ateşle yaktı.
12. Ve yakılan takdimi boğazladı; ve Harunun oğulları kanı kendisine teslim ettiler, ve onu mezbahın üzerine çepçevre serpti.
13. Ve parça parça olarak yakılan takdimi ve başı ona teslim ettiler; ve onları mezbah üzerinde yaktı.
14. Ve içleri ve paçaları yıkadı, ve mezbahıta yakılan takdimenin üzerinde onları yaktı.
15. Ve kavmin takdimesini arzetti, ve kavm için olan suç takdimesi ergesini aldı, ve onu boğazladı, ve suç için evkisi gibi takdim etti.
16. Ve yakılan takdimi arzetti, ve onu usule göre yaptı.
17. Ve ekmek takdimesini arzetti, ve ondan avucunu doldurdu, ve sabah yakılan takdimeden başka olarak onu mezbah üzerinde yaktı.
18. Kavm için selâmet takdimeleri kurbanı olan öküzü ve koçu da boğazladı; ve Harunun oğulları kanı kendisine teslim ettiler, ve onu mezbah üzerine çepçevre serpti,
19. öküzün ve koçun yağlarını, yağlı kuyruğu, ve içleri kaplıyan yağı, ve böbrekleri, ve karaciğerin zararını da kendisine teslim ettiler;
20. ve yağları döşler üzerine koydular, ve yağları mezbahıta yaktı;
21. ve Harun döşleri ve sağ budu sallama takdimesi olarak RABBİN önünde salladı; Musanın emrettiği gibi yaptı.
22. Ve Harun ellerini kavma doğru kaldırdı, ve onları mubarek kıldı; ve suç takdimesini, ve yakılan takdimi, ve selâmet takdimelerini arzettikten sonra indi.
23. Ve Musa ile Harun toplanma çadırına girip çıktılar, ve kavmi mubarek kıldılar; ve RABBİN izzeti bütün kavma göründü.
24. Ve RABBİN önünden ateş çıktı, ve yakılan takdimi ve yağları mezbah üzerinde yiyip bitirdi; ve bütün kavm görünce bağırıldılar, ve yüz üstü düştüler.

BAP 10

VE Harunun oğulları Nadab ve Abihu, ikisi de buhurdanlarını aldılar, ve onlara ateş koydular, ve üzerine buhur koydular, ve RABBİN önüne onlara emretmemiş olduğu yabancı bir ateş arzettiler.

2. Ve RABBİN önünden ateş çıkıp onları yiyip bitirdi, ve RABBİN önünde öldüler.
3. Ve Musa Haruna dedi: Bana yaklaşanlarda takdis olunacağım, ve bütün kavmin önünde

izzet bulacağım, diye RABBİN söylediği budur. Ve Harun sustu.

4. Ve Musa Harunun amcası Uzzielin oğullarını, Mişael ile Eltsafanı çağırdı, ve onlara dedi: Yaklaşın, kardeşlerinizi makdisin önünden ordugâhın dışarısına kaldırın.

5. Ve yaklaştılar, ve Musanın söylediği gibi onları gömleklerinin içinde ordugâhın dışarısına kaldırdılar.

6. Ve Musa Haruna ve oğulları Eleazar ile İtamara dedi: Saçlarınızı çözmeyin, ve esvaplarınızı yırtmayın ki, ölmiyesiniz, ve RAB bütün cemaate öfkelenmesin; fakat kardeşleriniz, bütün İsrail evi, RABBİN tutuşturduğu yangına ağlasınlar.

7. Ve ölmiyesiniz diye toplanma çadırının kapısından çıkmıyacaksınız; çünkü RABBİN mesh yağı üzerinizdedir. Ve Musanın söylediği gibi yaptılar.

8. Ve RAB Haruna söyliyip dedi:

9. Sen ve seninle beraber oğulların, toplanma çadırına girdiğiniz zaman, ölmiyesiniz diye şarap ve içki içmeyin; nesillerinizce ebedî kanun olacak,

10. ta ki, mukaddesle bayağı şeyi, ve murdarla tahiri birbirinden ayırt edesiniz;

11. ve ta ki, RABBİN Musa vasıtası ile İsrail oğullarına söylemiş olduğu bütün kanunları kendilerine öğretesiniz.

12. Ve Musa Haruna ve kalan oğulları Eleazara ve İtamara söyledi: RABBİN ateşle yapılan takdimelerinden artan ekmek takdimesini alın, ve onu mayasız olarak mezbahın yanında yiyin; çünkü çok mukaddestir;

13. ve onu mukaddes bir yerde yiyeceksiniz, çünkü RABBİN ateşle yapılan takdimelerinden senin payın ve oğullarının payıdır; çünkü bana öyle emrolundu.

14. Ve sallama düşünü ve kaldırma budunu, sen ve oğulların ve seninle beraber kızların tahir bir yerde yiyeceksiniz; çünkü İsrail oğullarının selâmet takdimeleri kurbanlarından senin payın, ve oğullarının payı olarak verildi.

15. Yağlardan ateşle yapılan takdimelerle beraber, RABBİN önünde sallama takdimesi olarak sallamak için kaldırma budu, ve sallama düşü getirecekler; ve RABBİN emrettiği gibi ebedî pay olarak senin ve seninle beraber oğullarının olacaktır.

16. Ve Musa suç takdimesi ergeçini çok araştırdı, ve işte, o yanmıştı; ve Harunun kalan oğulları Eleazara ve İtamara öfkelenip dedi:

17. Suç takdimesini niçin makdiste yemediniz? çünkü çok mukaddestir, ve cemaatin günahını yüklenesiniz, RABBİN önünde onlar için kefarete edesiniz diye onu size vermiştir.

18. İşte, onun kanı makdisin içine getirilmemiş; emrettiğim gibi onu mutlaka makdiste yiyecektiniz.

19. Ve Harun Musaya söyledi: İşte bugün RABBİN önünde onların suç takdimesini ve yakılan takdimesini arzettiler; ve başıma bu gibi şeyler geldi; ve bugün suç takdimesini yemiş olsa idim, RABBİN gözünde iyi görünür mü idi?

20. Ve Musa bunu işitince hoş gördü.

BAP 11

VE RAB Musaya ve Haruna söyliyip onlara dedi:

2. İsrail oğullarına söyliyip diyin: Yer üzerinde olan bütün hayvanlardan yiyebileceğiniz hayvanlar bunlardır.

3. Hayvanlar arasında, çatal ve yarık tırnaklı olan, ve geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz.

4. Fakat geviş getirenlerden, ve çatal tırnaklılardan şunları yemiyeceksiniz: deveyi, çünkü o geviş getirir, fakat çatal tırnaklı değildir, size murdardır.

5. Ve kaya porsuğunu, çünkü o geviş getirir, fakat çatal tırnaklı değildir, size murdardır.

6. Ve tavşanı, çünkü o geviş getirir, fakat çatal tırnaklı değildir, size murdardır.

7. Ve domuzu, çünkü çatal ve yarık tırnaklıdır, fakat geviş getirmez, o size murdardır.
8. Onların etinden yemiyeceksiniz, ve leşlerine dokunmayacaksınız; onlar size murdardır.
9. Sularda olanların hepsinden şunları yiyebilirsiniz: sularda, denizlerde, ve ırmaklarda kanatlı ve pullu olanların hepsini yiyebilirsiniz.
10. Ve sularda hareket edenlerin hepsinden, sularda olan canlı mahlûkların hepsinden, denizlerde ve ırmaklarda bütün kanatsız ve pulsuz olanlar sizin için mekruhtur,
11. ve sizin için mekruh olacaktır; onların etinden yemiyeceksiniz, ve onların leşlerini mekruh sayacaksınız.
12. Sularda kanatlı ve pullu olmıyanların hepsi sizin için mekruhtur.
13. Ve kuşlardan şunları mekruh sayacaksınız: Kartal, ve tavşancıl, ve kara kuş,
14. ve çaylak, ve cinsine göre şahin,
15. cinsine göre her karga,
16. ve deve kuşu, ve buhu, ve kukuma, ve cinsine göre atmaca,
17. ve küçük baykuş, ve karabatak, ve büyük baykuş,
18. ve kuğu kuşu, ve saka kuşu, ve akbaba,
19. ve leylek, ve cinsine göre balıkçın, ve hüdhüd, ve yarasa yenilmiyecek, bunlar mekruhtur.
20. Dört ayak üzerinde yürüyen, kanatlı haşaratın hepsi sizin için mekruhtur.
21. Fakat dört ayak üzerinde yürüyen kanatlı haşaratın hepsinden, yer üzerinde sıçramak için ayaklarının üstünde bacağı olanları yiyebilirsiniz;
22. onlardan şunları yiyebilirsiniz: cinsine göre çekirge, ve cinsine göre solam,* ve cinsine göre hargol,! ve cinsine göre hagob.!
23. Fakat dört ayağı olan kanatlı haşaratın hepsi sizin için mekruhtur.
- * Üç cins çekirge adıdır.
24. Ve siz şunlarla murdar olursunuz; her kim onların leşine dokunursa akşama kadar murdar olacaktır;
25. her kim onların leşinden taşırsa esvabını yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
26. Çatal tırnaklı olan, ve tırnağı yarık olmayıp geviş getirmiyen her hayvan size murdardır; onlara dokunan her adam murdar olacaktır.
27. Ve dört ayak üzerinde yürüyen bütün hayvanlar arasında pençeleri üzerinde yürüyen her hayvan size murdardır; onların leşine dokunan her adam akşama kadar murdar olacaktır.
28. Ve onların leşini taşıyan esvabını yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır; onlar size murdardır.
29. Ve yer üzerinde sürünen haşarat arasında şunlar size murdardır: Gelincik, ve fare, ve cinsine göre koler,
30. ve anaka,* ve koeh,∇ ve letaa∇ ve homet,∇ ve bukalemun.
31. Bütün sürünen hayvanlar arasında size murdar olan bunlardır, onların ölüsüne dokunan her adam akşama kadar murdar olacaktır.
32. Ve onlardan biri ölü olarak her neyin üzerine düşerse, o murdar olacaktır; gerek ağaç kap, gerek esvap, gerek deri, gerek çul, kendisile iş yapılan ne kap olursa olsun, suya konulmalıdır, ve akşama kadar murdar olup o zaman tahir olacaktır.
33. Ve içine onlardan biri düşen her toprak kap, onun içinde olan her şey murdar olacak, ve kabı kıracaksınız.
34. Onda olan yenilecek her yemekten su katılanlar murdar olacaktır; ve böyle bir kapta bütün içilen içkiler murdar olacaktır.
35. Ve üzerine onların leşinden düşen her şey murdar olacaktır; gerek fırın olsun, gerek ocak olsun parçalanacaktır; onlar murdardır, ve size murdar olacaklardır.
36. Ancak kaynak, ve içinde su birikintisi olan sarnıç tahir olacaktır; fakat onların leşine dokunan murdar olacaktır.
37. Ve eğer onların leşinden ekilecek tohumun üzerine düşerse, o tahirdir.
38. Fakat tohum üzerine su konulur, ve onun üzerine onların leşinden düşerse, o size murdar

olacaktır.

* Dört cins kertenkele adıdır.

39. Ve yiyebileceğiniz hayvanlardan biri ölürse, onun leşine dokunan akşama kadar murdar olacaktır.

40. Ve onun leşinden yiyen esvabını yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır; onun leşini taşıyan da esvabını yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.

41. Ve yer üzerinde sürünen bütün haşarat mekruhtur; yenilmiyecektir.

42. Yerde sürünen haşaratın hiç birini, karnı üzerinde sürünenlerin, ve dört ayak üzerinde yürüyenlerin, ve çok ayağı olanların hiç birini yemiyeceksiniz; çünkü onlar mekruhtur.

43. Sürünen haşaratın hiç birile canlarınızı mekruh etmiyeceksiniz, ve onlarla kendinizi kirlletmek üze kendinizi murdar etmiyeceksiniz.

44. Çünkü Allahınız RAB ben im; ve kendinizi takdis edin, ve mukaddes olun; çünkü ben mukaddesim; ve yer üzerinde hareket eden haşarattan hiç birile canlarınızı murdar etmiyeceksiniz.

45. Çünkü Allahınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkaran RAB ben im; siz de mukaddes olacaksınız, çünkü ben mukaddesim.

46. Murdarı tahirden, ve yenilebilen hayvanı yenilemiyenden ayırt etmek için

47. hayvanın, ve kuşun, ve sulara hareket eden her canlı mahlûkun, ve yer üzerinde sürünen her mahlûkun şeriatı budur.

BAP 12

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyliyip de: Bir kadın gebe kalır ve erkek çocuk doğurursa, o zaman yedi gün murdar olacaktır; âdet murdarlığı günlerinde olduğu gibi murdar olacaktır.

3. Ve yedinci günde çocuğun gulfesi sünnet olunacaktır.

4. Ve otuz üç gün kendi tathiri kanında kalacak; ve tathiri günleri doluncıya kadar mukaddes hiç bir şeye dokunmıyacak, ve makdise girmiyecektir.

5. Fakat kız çocuk doğurursa, o zaman âdetinde olduğu gibi iki hafta murdar olacak; ve altmış altı gün kendi tathiri kanında kalacaktır.

6. Ve erkek çocuk için yahut kız çocuk için tathirinin günleri dolunca, toplanma çadırının kapısına, kâhine, yakılan takdime olarak bir yıllık bir kuzu, ve suç takdimesi olarak bir güvercin yavrusu yahut bir kumru getirecektir;

7. ve kâhin onu RABBİN önünde takdim edecek, ve kadın için kefarete edecek; ve kanının pınarından tahir olacaktır. Çocuk erkek olsun kız olsun, doğuran kadın için şeriat budur.

8. Ve kuzu için gücü yetmezse, o zaman biri yakılan takdime, ve obiri suç takdimesi olarak iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu alacak; ve kâhin onun için kefarete edecek, ve tahir olacaktır.

BAP 13

VE RAB Musaya ve Haruna söyliyip dedi:

2. Bir adamda, bedeninin derisinde şiş, yahut kabuk, yahut parlak leke olup bedeninin derisinde cüzam hastalığı halini alırsa, o zaman kâhin Haruna, yahut kâhin olan oğullarından birisine götürülecektir;

3. ve kâhin bedeninin derisinde olan hastalığı görecektir; eğer hasta olan yerde kıl ağarmışsa, ve

hasta olan yerin görünüşü bedenin derisinden derinse, cüzam hastalığıdır; ve kâhin onu görecektir, ve onu murdar ilân edecektir.

4. Ve eğer parlak leke bedeninin derisinde beyazsa, ve görünüşü deriden derin değilse, ve kılı ağarmamışsa, o zaman kâhin hasta olanı yedi gün kapıyacaktır;

5. ve kâhin yedinci günde onu görecektir; ve işte, eğer kâhinin gözünde hastalık durmuş, hastalık deride yayılmamışsa, o zaman onu yedi gün daha kapıyacaktır;

6. ve kâhin yedinci günde yine onu görecektir; ve işte, hastalık olmuş, ve hastalık deride yayılmamışsa, o zaman kâhin onu tahir ilân edecektir; kabuktur; ve adam esvabını yıkıyıp tahir olacaktır.

7. Fakat tahir için kendisini kâhine gösterdikten sonra kabuk deride yayılırsa, kendisini yine kâhine gösterecektir;

8. ve kâhin görecektir; ve işte, kabuk deride yayılmışsa, o zaman kâhin onu murdar ilân edecektir; cüzamdır.

9. Bir adamda cüzam hastalığı olunca, o zaman kâhine götürülecek;

10. ve kâhin görecektir; ve işte, deride beyaz şiş olup o da kılı ağartmışsa, ve şişte diri kızıl et varsa,

11. bedeninin derisinde eskimiş cüzamdır, ve kâhin onu murdar ilân edecektir; onu kapamıyacak; çünkü murdardır.

12. Ve eğer cüzam deride meydana çıkarsa, ve kâhinin gözlerinin görebildiğine göre, eğer cüzam hastanın başından ayağına kadar bütün derisini kaplamışsa;

13. o zaman kâhin görecektir; ve işte, cüzam bütün bedenini kaplamışsa, hastayı tahir ilân edecektir; hepsi ağarmıştır; tahirdir.

14. Fakat kendisinde kızıl et görünürse murdar olur.

15. Ve kâhin kızıl eti görecektir, ve adamı murdar ilân edecektir; kızıl et murdardır; cüzamdır.

16. Eğer kızıl değişip ağarırsa, o zaman kâhine gelecek;

17. ve kâhin onu görecektir; ve işte, eğer hastalık ağarmışsa, o zaman kâhin hastayı tahir ilân edecektir; tahirdir.

18. Ve ne zaman bedenin derisinde şifa bulmuş bir çıban olup

19. çıbanın yerinde beyaz şiş, yahut kırmızımsı beyaz parlak leke olursa, o zaman kâhine gösterilecek;

20. ve kâhin görecektir; ve işte, onun görünüşü deriden derin olursa, ve onun kılı ağarmışsa, o zaman kâhin adamı murdar ilân edecektir; cüzam hastalığıdır, çıbanda meydana çıkmıştır.

21. Fakat kâhin onu görür, ve işte, onda beyaz kıl olmayıp deriden derin değilse, ve solmuşsa, o zaman kâhin onu yedi gün kapıyacak;

22. ve eğer deride yayılırsa o zaman kâhin onu murdar ilân edecektir; hastalıktır.

23. Fakat parlak leke yerinde durur, ve yayılmazsa, çıbanın kabuğudur, ve kâhin onu tahir ilân edecektir.

24. Yahut bedenin derisinde ateş yanığı olduğu zaman, yanığın kızıl eti kırmızımsı beyaz, yahut beyaz parlak bir leke halini alırsa;

25. o zaman kâhin onu görecektir; ve işte, parlak lekede kıl ağarmış, ve lekenin görünüşü deriden derinse, cüzamdır, yanıkta meydana çıkmıştır; ve kâhin onu murdar ilân edecektir; cüzam hastalığıdır.

26. Fakat kâhin onu gördüğü zaman, işte, parlak lekede beyaz kıl yoksa, ve leke deriden derin değilse, ve o solmuşsa; o zaman kâhin onu yedi gün kapıyacaktır;

27. ve kâhin yedinci günde onu görecektir; eğer deride yayılıyorsa, kâhin onu murdar ilân edecektir; cüzam hastalığıdır.

28. Ve eğer parlak leke yerinde duruyorsa, eğer yayılmamışsa, ve solmuşsa, yanık şişidir; ve kâhin onu tahir ilân edecektir; çünkü yanığın kabuğudur.

29. Bir erkeğin yahut bir kadının başta yahut çenede hastalığı olursa,

30. o zaman kâhin hastalığı görecektir; ve işte, onun görünüşü deriden derinse, ve onda ince sarı

- kıl varsa, o zaman kâhin onu murdar ilân edecektir; keldir, baş yahut çene cüzamıdır.
31. Ve kâhin kel hastalığını gördüğü zaman, işte, görünüşü deriden derin değilse, ve onda siyah kıl yoksa, o zaman kâhin kel hastalığı olan kimseyi yedi gün kapıyacak;
32. ve kâhin yedinci günde hastalığı görecektir; ve işte, kel yayılmamışsa, ve onda sarı kıl yoksa, ve kelin görünüşü deriden derin değilse,
33. o zaman adam tıraş edilecek, fakat kelini tıraş etmiyecek; ve kâhin kel adamı yedi gün daha kapıyacak;
34. ve kâhin yedinci günde keli görecektir; ve işte, kel deride yayılmamışsa, ve görünüşü deriden derin değilse; o zaman kâhin onu tahir ilân edecektir; ve adam esvabını yıkıyacak, ve tahir olacaktır.
35. Fakat eğer tathirinden sonra keli deride yayılmışsa,
36. o zaman kâhin onu görecektir; ve işte, keli deride yayılmışsa, kâhin sarı kıl aramıyacak; murdardır.
37. Fakat kâhinin gözünde kel durmuş, ve onda siyah kıl bitmişse; kel iyi olmuştur, adam tahirdir; ve kâhin onu tahir ilân edecektir.
38. Ve bir erkeğin yahut bir kadının beden derisinde parlak lekeler, parlak beyaz lekeler olursa;
39. o zaman kâhin görecektir; ve işte, bedenlerinin derisindeki parlak lekeler solgun beyaz olursa, temriyedir, deride meydana çıkmıştır; tahirdir.
40. Ve eğer bir adamın başından saçı dökülmüşse, tas başlıdır; tahirdir.
41. Ve eğer başının ön tarafında saçı dökülmüşse tas alınlıdır; tahirdir.
42. Fakat eğer tas başta, yahut tas altında kırmızımsı beyaz hastalık varsa, onun tas başında, yahut tas altında meydana çıkan cüzamıdır.
43. O zaman kâhin onu görecektir; ve işte, eğer tas başında, yahut tas altında hastalığın şişi, beden derisinde olan cüzamın görünüşü gibi, kırmızımsı beyazsa,
44. cüzamlı adamdır, murdardır; kâhin mutlaka onu murdar ilân edecektir; hastalığı başındadır.
45. Ve kendisinde cüzam hastalığı olan adamın esvabı yırtılacak, ve saçları çözülecek, üst dudağını kapayıp: Murdar, murdar, diye bağırarak.
46. Hastalık kendisinde devam ettiği bütün günlerde murdar olacaktır; murdardır; yalnız başına oturacaktır; meskeni ordugâhın dışarısında olacaktır.
47. Ve eğer bir esvapta, gerek yün esvapta, gerek keten esvapta,
48. gerek keten, gerek yün arışta yahut argaçta olsun; gerek deride, gerekse deriden yapılmış her hangi bir şeyde cüzam hastalığı olup;
49. esvapta yahut deride, arışta olsun argaçta olsun, yahut deriden her hangi bir şeyde olsun, hastalık yeşilimsi yahut kırmızımsı olursa cüzam hastalığıdır, ve kâhine gösterilecektir.
50. Ve kâhin hastalığı görecektir, ve kendisinde hastalık olan şeyi yedi gün kapıyacaktır;
51. ve yedinci günde hastalığı görecektir; eğer hastalık, gerek arışta olsun gerek argaçta olsun, esvapta, yahut her ne işte kullanılırsa kullanılsın deride yayılmışsa, hastalık azgın cüzamdır; murdardır.
52. Ve esvabı, yünde yahut ketende olsun, arışı yahut argacı, yahut kendisinde hastalık olan deriden yapılmış her bir şeyi yakacak; çünkü azgın cüzamdır; ateşle yakılacaktır.
53. Ve eğer kâhin gördüğü zaman, işte, esvapta, gerek arışta, gerek argaçta, yahut deriden her hangi bir şeyde hastalık yayılmamışsa;
54. o zaman kâhin emredecek, ve kendisinde hastalık olan şeyi yıkıyacaklar, ve kâhin onu yedi gün daha kapıyacak;
55. ve hastalık yıkandıktan sonra kâhin görecektir; ve işte, eğer hastalık rengini değişmemişse, ve hastalık yayılmamışsa, murdardır; onu ateşte yakacaksın; tüysüzlük yüzünde olsun tersinde olsun kemirilmiştir.
56. Ve kâhin gördüğü zaman, işte, yıkandıktan sonra hastalık solmuşsa, o zaman esvaptan

yahut deriden, yahut arıştan yahut argaçtan o parçayı yırtacak;

57. ve eğer arıştan yahut argaçta olsun esvapta, yahut deriden her hangi bir şeyde hâlâ görünüyorsa, meydana çıkıyor; kendisinde hastalık olan o şeyi ateşte yakacaksın.

58. Ve yıkıyacağın esvap, yahut arış yahut argaç, yahut deriden her hangi bir şeyden hastalık geçmişse, o zaman ikinci defa yıkanacak, ve tahir olacaktır.

59. Bir şeyi tahir ilân etmek, yahut onu murdar ilân etmek için, yün yahut keten esvapta, arıştan yahut argaçta yahut deriden her hangi bir şeyde cüzam hastalığının şeriatı budur.

BAP 14

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. Tathirinin gününde cüzamlının şeriatı bu olacak: kâhine getirilecek;

3. ve kâhin ordugâhın dışarısına çıkacak; ve kâhin görecektir, ve işte, eğer cüzamlıda cüzam hastalığı iyi olmuşsa,

4. o zaman kâhin emredecek, ve tathir olunacak adam için tahir iki diri kuş, ve erzağacı, ve kırmızı, ve zufa otu alacak;

5. ve kâhin emredecek, ve kuşlardan biri toprak kap içinde, akar su üzerinde boğazlanacak.

6. Diri kuşa gelince, onu, ve erzağacını, ve kırmızıyı, ve zufa otunu alacak, bunları ve diri kuşu akan su üzerinde boğazlanmış kuşun kanına batıracak,

7. ve cüzamdan tathir olunacak adamın üzerine yedi kere serpecek, ve onu tahir ilân edecek, ve diri kuşu kıra salıverecektir.

8. Ve tathir olunacak adam esvabını yıkıyacak, ve bütün kıllarını tıraş edecek, ve suda yıkanacak; ve tahir olacak; ve ondan sonra ordugâhın içine girecek, fakat yedi gün çadırının dışarısında oturacak.

9. Ve yedinci günde vaki olacak ki, başından bütün saçını ve sakalını ve kaşlarını, yani bütün kıllarını tıraş edecek; ve esvabını yıkıyacak, ve bedenini suda yıkıyacak, ve tahir olacaktır.

10. Ve sekizinci günde, kusursuz iki erkek kuzu, ve bir yıllık kusursuz bir dişi kuzu, ve ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş bir efanın onda üçü ince un, ve bir log* yağ alacak.

11. Ve tathir eden kâhin tathir olunacak adamı ve bu şeyleri, RABBİN önünde, toplanma çadırının kapısında durduracak.

12. Ve kâhin erkek kuzulardan birini alacak, ve günah takdimesi olarak onu ve bir log yağı arzedecek, ve onları sallama takdimesi olarak RABBİN önünde sallıyacak;

13. ve erkek kuzuyu, suç takdimesini ve yakılan takdimeyi boğazladıkları yerde, mukaddes yerde boğazlıyacak; çünkü suç takdimesi gibi günah takdimesi de kâhinindir; çok mukaddestir.

14. Ve kâhin günah takdimesinin kanından alacak ve kâhin tathir olunacak adamın sağ kulak memesi üzerine, ve sağ elinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayağının baş parmağı üzerine sürecektir.

15. Ve kâhin bir log yağdan alacak, ve kendi sol avucuna dökecek;

16. ve kâhin sol avucunda olan yağa sağ parmağını batıracak ve RABBİN önünde parmağı ile yedi kere yağdan serpecek.

17. Ve kâhin avucunda kalan yağdan tathir olunacak adamın sağ kulak memesi üzerine, ve sağ elinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayağının baş parmağı üzerine, günah takdimesinin kanı üzerine sürecektir;

18. ve kâhin avucundaki yağdan arta kalanı tathir olunacak adamın başı üzerine sürecektir, ve kâhin RABBİN önünde onun için kefaretecek.

19. Ve kâhin suç takdimesini arzedecek, ve murdarlığından dolayı tathir olunacak adam için kefaretecek; ve ondan sonra yakılan takdimeyi boğazlıyacak;

20. ve kâhin yakılan takdimeyi, ve ekmek takdimesini mezbahta arzedecek; ve kâhin onun için kefarete edecek, ve tahir olacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

21. Ve eğer adam fakirse, ve o kadara eli erişmezse, o zaman kendisi için kefarete etmek üzere, sallanılacak günah takdimesi olarak bir erkek kuzu, ve ekmek takdimesi olarak bir efanın onda biri ince un, ve bir log yağ,

22. ve eli eriştiğine göre iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu alacak; ve biri suç takdimesi, ve obiri yakılan takdime olacak.

23. Ve tathiri için onları sekizinci günde RABBİN önüne, toplanma çadırının kapısına, kâhine getirecek;

24. ve kâhin günah takdimesi kuzusunu ve bir log yağı alacak, ve kâhin onları sallama takdimesi olarak RABBİN önünde sallıyacak.

25. Ve günah takdimesi kuzusunu boğazlıyacak; ve kâhin günah takdimesinin kanından alacak, ve tahir olunacak adamın sağ kulak memesi üzerine, ve sağ elinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayağının baş parmağı üzerine sürecek.

26. Ve kâhin kendi sol avucuna yağdan dökecek;

27. ve kâhin sol avucunda olan yağdan RABBİN önünde sağ parmağı ile yedi kere serpecek;

28. ve kâhin avucunda olan yağdan tahir olunacak adamın sağ kulak memesi üzerine, ve sağ elinin baş parmağı üzerine, ve sağ ayağının baş parmağı üzerine, günah takdimesi kanının yeri üzerine sürecek;

29. ve kâhin avucundaki yağdan arta kalanı RABBİN önünde, onun için kefarete etmek üzere, tahir olunacak adamın başı üzerine sürecek.

30. Ve elinin eriştiğine göre, kumrulardan yahut güvercin yavrularından birini,

31. eli neye erişmişse, birini suç takdimesi ve obirini yakılan takdime olarak ekmek takdimesiyle beraber arzedecek; ve kâhin tahir olunacak adam için RABBİN önünde kefarete edecek.

32. Kendisinde cüzam hastalığı olup tathiri için eli erişmiyen adam hakkında şeriat budur.

33. Ve RAB Musaya ve Haruna söyleyip dedi:

34. Size mülk olarak vereceğim Kenân diyarına girdiğiniz zaman, mülkünüz diyarının bir evine cüzam hastalığı korsam,

35. o zaman ev sahibi gelecek, ve kâhine bildirip diyecek: Bana görünüyor ki, evde hastalık gibi bir şey var.

36. Ve kâhin emredecek, ve evde olanların hepsi murdar olmasın diye, kâhin hastalığı görmeğe girmezden evi boşaltacaklar; ve ondan sonra kâhin evi görmek için girecek;

37. ve hastalığa bakacak; ve işte, hastalık yeşilimsi yahut kırmızımsı lekeler halinde evin duvarlarında ise, ve onların görünüşü duvardan derinse;

38. o zaman kâhin evden evin kapısına çıkacak, ve evi yedi gün kapıyacak.

39. Ve kâhin yedinci günde geri gelecek, ve görecektir; ve işte, eğer hastalık evin duvarlarında yayılmışsa;

40. o zaman kâhin emredecek, ve kendisinde hastalık olan taşları çekecekler, ve onları şehrin dışarısında murdar bir yere atacaklar;

41. ve evi içeriden çepçevre kazdıracak, ve kazdıkları harcı şehrin dışarısına, murdar bir yere dökecekler;

42. ve başka taşlar alıp o taşların yerine koyacaklar; ve başka harç alıp evi sıvıyacak.

43. Ve taşları çıkardıktan, ve evi kazdıktan, ve sıvadıktan sonra hastalık evde yine meydana çıkarsa;

44. o zaman kâhin girecek, ve görecektir; ve işte, eğer hastalık evde yayılmışsa, evde azgın cüzamdır; murdardır.

45. Ve evi, onun taşlarını, ve kerestesini, ve evin bütün harcını yıkacak; ve onları şehrin dışarısına, murdar bir yere çıkaracak.

46. Kapalı kaldığı bütün günlerde eve giren de akşama kadar murdar olacak.
47. Evde yatan esvabını yıkıyacak; evde yiyecek de esvabını yıkıyacak.
48. Ve kâhin girip gördüğü zaman, işte, ev sıvandıktan sonra hastalık evde yayılmamışsa; o zaman kâhin evi tahir ilân edecek, çünkü hastalık geçmiştir.
49. Ve evi tathir etmek için, iki kuş, ve erzağacı, ve kırmızı, ve zufa otu alacak;
50. ve bir kuşu toprak kapta akar su üzerinde boğazlıyacak;
51. ve erzağacını, ve zufa otunu, ve kırmızıyı, ve diri kuşu alacak, ve onları boğazlanmış kuşun kanına ve akar suya batırarak, ve eve yedi kere serpecek;
52. ve kuşun kanı, ve akar su, ve diri kuş, ve erzağacı, ve zufa otu, ve kırmızı ile evi tathir edecek;
53. ve diri kuşu şehrin dışarısına, kıra salıverecek; böylece ev için kefarete edecek; ve tahir olacaktır.
54. Her türlü cüzam hastalığı, ve kel,
55. ve esvap cüzamı, ve ev,
56. ve şiş, ve kabuk, ve parlak leke hakkında
57. ne zaman murdar, ve ne zaman tahir olduğunu öğretmek için şeriat budur; cüzamın şeriat budur.

BAP 15

VE RAB Musaya ve Haruna söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyleyin, ve onlara diyin: Bir adamın bedeninden akıntı olduğu zaman, akıntısından dolayı murdardır.
3. Ve onun akıntısında murdarlığı şu olacak: eğer bedeni akıntısını akıtıyorsa, yahut beden akıntısını tutuyorsa, yine onun murdarlığıdır.
4. Akıntısı olan adamın üzerine yattığı her yatak murdar olacaktır; ve üzerine oturduğu her şey murdar olacaktır.
5. Ve onun yatağına her kim dokunursa, esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
6. Ve akıntısı olanın oturmuş olduğu her hangi bir şeyin üzerine oturan, esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
7. Ve akıntısı olanın bedenine dokunan, esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
8. Ve eğer akıntısı olan tahir bir adama tükürürse, o zaman o adam esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
9. Ve akıntısı olanın üzerine bindiği her eyer murdar olacaktır.
10. Ve kendisinin altında bulunan her hangi bir şeye dokunan akşama kadar murdar olacaktır; ve o şeyleri taşıyan esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
11. Ve akıntısı olan ellerini suda çalkamadan her kime dokunursa, o adam esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
12. Ve akıntısı olanın dokunduğu toprak kap parçalanacak; ve her ağaç kap suda çalkanacaktır.
13. Ve akıntısı olan akıntısından tahir olunca, o zaman tahareti için kendisine yedi gün sayacak, ve esvabını yıkıyacak; ve bedenini akar suda yıkıyacak, ve tahir olacaktır.
14. Ve sekizinci günde kendisi için iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu alacak, ve RABBİN önüne, toplanma çadırının kapısına gelecek, ve onları kâhine verecek;
15. ve kâhin, biri suç takdimesi, ve obiri yakılan takdime olarak onları arzedecek; ve kâhin RABBİN önünde akıntısından dolayı onun için kefarete edecektir.

16. Ve eğer bir adam, kendisinden meni çıkarsa, o zaman bütün bedenini suda yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
17. Ve üzerinde meni olan her esvap, ve her deri su ile yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
18. Ve bir adam kadınla yatar ve ona yaklaşırsa, ikisi de su ile yıkanacaklar, ve akşama kadar murdar olacaklardır.
19. Ve eğer bir kadının akıntısı olur, ve bedeninde akıntısı kan olursa, yedi gün murdarlığında kalacak; ve ona her dokunan akşama kadar murdar olacaktır.
20. Ve murdarlığında üzerinde yattığı her şey murdar olacak; üzerinde oturduğu her şey de murdar olacaktır.
21. Ve onun yatağına dokunan her adam esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
22. Ve kadının üzerinde oturmakta olduğu her hangi bir şeye dokunan her adam esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
23. Ve kadının oturmuş olduğu yatak, yahut her hangi bir döşek üzerinde bir şey olursa, adam o şeye dokunduğu zaman, akşama kadar murdar olacaktır.
24. Ve eğer bir adam onunla yatarsa, ve kadının murdarlığı ona bulaşırsa, yedi gün murdar olacak; ve üzerinde yattığı her yatak murdar olacaktır.
25. Ve eğer, âdet zamanında değilken bir kadının çok günler kan akıntısı olursa, yahut âdet zamanından fazla olarak akıntısı olursa; murdarlığı akıntısının bütün günleri âdet günleri gibi olacaktır; murdardır.
26. Akıntısının bütün günlerinde üzerine yattığı her yatak kendisi için âdet yatağı gibi olacak; ve üzerine oturduğu her şey âdet murdarlığı gibi murdar olacaktır.
27. Ve bu şeylere her dokunan murdar olacak, ve esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.
28. Fakat akıntısından tahir olursa, o zaman kendisine yedi gün sayacak, ve ondan sonra tahir olacaktır.
29. Ve sekizinci günde kendisi için iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu alacak, ve onları kâhine, toplanma çadırının kapısına getirecek.
30. Ve kâhin birini suç takdimesi, ve obirini yakılan takdime olarak arzedecek, ve kâhin onun için murdarlığının akıntısından dolayı RABBİN önünde kefarete edecektir.
31. Böylece İsrail oğullarını kendi murdarlıklarından ayıracaksınız, ta ki, aralarında olan meskenimi murdar ettikleri zaman kendi murdarlıklarında ölmesinler.
32. Akıntısı olanın, ve kendisinden meni çıkmakla murdar olanın;
33. ve âdet zamanında olan kadının, ve akıntısı olan erkeğin ve kadının, ve murdar olan kadınla yatan adamın şeriatı budur.

BAP 16

VE RABBİN önüne yaklaştıkları zaman ölen Harunun iki oğlunun ölümünden sonra, RAB Musaya söyledi;

2. ve RAB Musaya dedi: Her vakit mukaddes yere, perdenin iç tarafına, sandık üzerindeki kefaretgâhın önüne girmesin diye kardeşin Haruna söyle, ta ki, ölmesin; çünkü kefaretgâh üzerinde bulutta görüneceğim.

3. Harun şununla, suç takdimesi olarak genç bir boğa ile, ve yakılan takdime olarak bir koçla mukaddes yere girecek.

4. Mukaddes keten gömleği giyecek, ve bedeni üzerinde keten don olacak, ve keten kuşakla kuşanacak, ve keten sarık sarınacak; mukaddes esvap bunlardır; ve bedenini su ile yıkıyacak,

ve onları giyecektir.

5. Ve İsrail oğulları cemaatinden suç takdimesi olarak iki ergeç, ve yakılan takdime olarak bir koç alacaktır.

6. Ve Harun kendisi için olan suç takdimesi boğasını arzedecek, ve kendisi ve evi için kefaretecektir.

7. Ve iki ergenci alacak, ve onları RABBİN önünde, toplanma çadırının kapısında durduracaktır.

8. Ve Harun bir kura RAB için, ve obir kura Azazel* için olmak üzere iki ergeç üzerine kura çekecek.

9. Ve Harun RAB için üzerine kura düşen ergenci takdim edecek, ve onu suç takdimesi olarak arzedecektir.

10. Fakat Azazel için üzerine kura düşen ergenci, onun için kefarete etmek, onu Azazel için çöle salıvermek üzere, canlı olarak RABBİN önünde durduracaktır.

* Yahut, *Yer değiştirme*.

11. Ve Harun kendisi için olan suç takdimesi boğasını arzedecek, ve kendisi için ve evi için kefarete edecek, ve kendisi için olan suç takdimesi boğasını boğazlıyacak.

12. Ve elleri ince ezilmiş hoş kokulu buhurla dolu olarak, RABBİN önünde olan mezbah üzerindeki ateş korları ile dolu bir buhurdan alacak, ve perdenin iç tarafına getirecek;

13. ve şehadet üzerinde olan kefaretgâhı buhur bulutu örtün diye, buhuru RABBİN önünde ateş üzerine koyacak, ta ki, ölmesin;

14. ve boğanın kanından alacak, ve parmağı ile kefaretgâh üzerine şarka doğru serpecek; ve parmağı ile kefaretgâhın önünde kandan yedi kere serpecektir.

15. O zaman kavm için olan suç takdimesi ergencini boğazlıyacak, ve onun kanını perdenin iç tarafına getirecek, ve onun kanı ile boğanın kanı ile yaptığı gibi yapacak, ve onu kefaretgâh üzerine ve kefaretgâhın önünde serpecek;

16. ve İsrail oğullarının murdarlıklarından, ve onların günahlarından, bütün suçlarından dolayı mukaddes yer için kefarete edecek; ve murdarlıkları içinde onlarla beraber duran toplanma çadırı için de böyle yapacaktır.

17. Ve mukaddes yerde kefarete etmek için girdiği zaman, kendisi, ve evi, ve bütün İsrail cemaati için kefarete edip çıkıncıya kadar, toplanma çadırında hiç kimse bulunmayacaktır.

18. Ve RABBİN önünde olan mezbaha çıkacak, ve onun için kefarete edecek, ve boğanın kanından ve ergenin kanından alacak, ve mezbahın boynuzları üzerine çepçevre sürecek.

19. Ve kandan onun üzerine parmağı ile yedi kere serpecek, ve İsrail oğullarının murdarlıklarından onu tathir edecek, ve onu takdis edecektir.

20. Ve mukaddes yer, ve toplanma çadırı, ve mezbah için kefarete etmeği bitirdiği zaman, canlı ergenci takdim edecek;

21. ve Harun iki elini canlı ergenin başı üzerine koyacak, ve İsrail oğullarının bütün fesatlarını, ve bütün günahlarını, bütün suçlarını onun üzerinde itiraf edecek; ve bunları ergenin başı üzerine koyacak, ve hazırlanmış bir adamın elile onu çöle salıverecek;

22. ve ergeç onların bütün fesatlarını kendi üzerinde ıssız bir diyara taşıyacak; ve ergenci çölde salıverecektir.

23. Ve Harun toplanma çadırına girecek, ve mukaddes yere girdiği zaman giymiş olduğu keten esvabı çıkaracak, ve onları orada bırakacak;

24. ve mukaddes bir yerde bedenini su ile yıkıyacak, ve kendi esvabını giyecek; ve çıkıp kendi yakılan takdimesini, ve kavmin yakılan takdimesini arzedecek, ve kendisi için ve kavm için kefarete edecektir.

25. Ve suç takdimesinin yağını mezbahta yakacaktır.

26. Ve Azazel için olan ergenci salıveren adam, esvabını yıkıyacak, ve bedenini suda yıkıyacak, ve ondan sonra ordugâha girecektir.

27. Ve mukaddes yerde kefarete etmek için kanı getirilmiş olan suç takdimesi boğası, ve suç

takdimesi ergeci, ordugâhın dışarısına götürülecek; ve onların derilerini, ve etlerini ve gübrelerini ateşte yakacaklar.

28. Ve onları yakan adam esvabını yıkıyacak, ve bedenini suda yıkıyacak, ve ondan sonra ordugâha girecektir.

29. Ve sizin için ebedî bir kanun olacak; yedinci ayda, ayın onuncu gününde canlarınızı alçaltacaksınız, yerli olsun ve aranızda misafir olan garip olsun, hiç bir iş yapmıyacaksınız;

30. çünkü o günde, sizi tathir etmek üzere sizin için kefarete edilecektir; RABBİN önünde bütün suçlarınızdan tahir olacaksınız.

31. Sizin için tam istirahat Sebtidir, ve canlarınızı alçaltacaksınız; ebedî kanundur.

32. Ve babasının yerine kâhinlik etmek için mesholunup tahsis olunacak kâhin kefareti icra edecek, ve keten esvabı, mukaddes esvabı giyecek;

33. ve mukaddes makdis için kefarete edecek; ve toplanma çadırı için ve mezbah için kefarete edecek; ve kâhinler için, ve bütün kavmin cemaati için kefarete edecek.

34. Ve bütün suçlarından dolayı İsrail oğulları için, yılda bir kere kefarete etmek üzere sizin için, bu ebedî bir kanun olacaktır. Ve RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptı.

BAP 17

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. Haruna ve oğullarına, ve bütün İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: RABBİN emredip dediği şey şudur:
3. İsrail evinden her kim ordugâhta bir öküz yahut bir kuzu yahut bir keçi boğazlarsa, yahut ordugâhtan dışarıda boğazlarsa,
4. ve onu toplanma çadırının kapısına, RABBİN meskeninin önüne RABBE takdime olarak arzetmek için getirmemişse, o adama kan sayılacaktır; kan dökmüştür; ve o adam kavminin arasından atılacaktır;
5. ta ki, İsrail oğulları açık kırdaki kurban ettikleri kurbanlarını getirsinler, ve onları RABBE, toplanma çadırının kapısına, kâhine getirsinler, ve onları RABBE selâmet takdimeleri kurbanı olarak kurban etsinler.
6. Ve kâhin kanı toplanma çadırının kapısında RABBİN mezbahı üzerine serpecek, ve yağı RABBE hoş koku olarak yakacaktır.
7. Ve artık kurbanlarını ardlarınca zina ettikleri ergeçlere* kurban etmiyecekler. Bu onlar için nesillerince ebedî kanun olacak.
- * Taptıkları mâbudlar.
8. Ve onlara diyeceksin: İsrail oğullarından, yahut kendi aralarında misafir olan gariplerden her kim, yakılan takdime yahut kurban takdim eder,
9. ve onu RABBE arzetmek için toplanma çadırının kapısına getirmezse, o adam kavmindan atılacaktır.
10. Ve İsrail evinden, yahut kendi aralarında misafir olan gariplerden her kim her hangi çeşit bir kan yerse, ben kan yiyen cana karşı döneceğim, ve onu kavminin arasından atacağım.
11. Çünkü etin canı kandadır; ve ben onu mezbah üzerinde canlarınıza kefarete etmek için size verdim; çünkü candan ötürü kefarete eden kandır.
12. Bunun için İsrail oğullarına dedim: Sizden hiç bir can kan yemiyecek, ve aranızda misafir olan garip kan yemiyecek.
13. Ve İsrail oğullarından ve aranızda misafir olan gariplerden her kim yenilir bir hayvan, ve yahut kuş avlarsa, onun kanını akıtacak, ve onu toprakla örtecektir.
14. Çünkü her etin canına gelince, onun kanı canıdır; bunun için İsrail oğullarına dedim: Hiç bir çeşit etin kanını yemiyeceksiniz; çünkü her çeşit etin canı onun kanıdır; onu her yiyen

atılacaktır.

15. Ve yerli olsun yahut garip olsun, kendiliğinden ölmüş yahut canavar paralamış hayvanın leşini yiyen her can, esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşama kadar murdar olacak; o zaman tahir olacaktır.

16. Ve eğer onları yıkamaz, ve bedenini yıkamazsa, o zaman günahını taşıyacaktır.

BAP 18

VE RAB Musaya söliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Ben Allahınız RAB'İM.

3. İçinde oturmuş olduğunuz Mısır diyarının işleri gibi yapmıyacaksınız; ve sizi götürmekte olduğum Kenân diyarının işleri gibi de yapmıyacaksınız; ve onların kanunları ile yürümiyeceksiniz.

4. Benim hükümlerimi yapacaksınız, ve onlarla yürümek için benim kanunlarımı tutacaksınız; ben Allahınız RAB'İM.

5. Bunun için kanunlarımı ve hükümlerimi tutacaksınız; eğer bir adam onları yaparsa, onlarla yaşıyacaktır; ben RAB'İM.

6. Sizden hiç biri kendi yakın akrabasından birine onun çıplaklığını açmak için yaklaşmıyacaktır; ben RAB'İM.

7. Kendi babanın çıplaklığını, ve ananın çıplaklığını açmıyacaksın, senin anandır; onun çıplaklığını açmıyacaksın.

8. Babanın karısının çıplaklığını açmıyacaksın; o senin babanın çıplaklığıdır.

9. Kendi kızkardeşinin, babanın kızının, yahut ananın kızının çıplaklığını, evde doğmuş olsun yahut dışarıda doğmuş olsun, onların çıplaklığını açmıyacaksın.

10. Senin oğlunun kızının, yahut kendi kızının kızının çıplaklığını, onların çıplaklığını açmıyacaksın; çünkü onların çıplaklığı seninkidir.

11. Babanın karısının kızının çıplaklığını, babandan olan senin kızkardeşindir, onun çıplaklığını açmıyacaksın.

12. Babanın kızkardeşinin çıplaklığını açmıyacaksın; o senin babanın yakın akrabasıdır.

13. Ananın kızkardeşinin çıplaklığını açmıyacaksın; çünkü senin ananın yakın akrabasıdır.

14. Babanın kardeşinin çıplaklığını açmıyacaksın, onun karısına yaklaşmıyacaksın, senin yengendir.

15. Kendi gelininin çıplaklığını açmıyacaksın; oğlunun karısıdır; onun çıplaklığını açmıyacaksın.

16. Kardeşinin karısının çıplaklığını açmıyacaksın; kardeşinin çıplaklığıdır.

17. Bir kadınla onun kızının çıplaklığını açmıyacaksın; onun oğlunun kızını, yahut kızının kızını, onun çıplaklığını açmak için almıyacaksın; onlar yakın akrabadır; alçaklıktır.

18. Bir kadını kendi kızkardeşi üzerine, onu kışkandırmak, o hayatta iken kendi yanında çıplaklığını açmak için almıyacaksın.

19. Âdet murdarlığında iken çıplaklığını açmak için bir kadına yaklaşmıyacaksın.

20. Ve kendini komşunun karısı ile murdar etmek için, ona yaklaşmıyacaksın.

21. Ve Moleke ateşten geçirmek için zürriyetinden vermiyeceksin; ve kendi Allahının ismini bozmıyacaksın; ben RAB'İM.

22. Kadınla yatar gibi erkekle yatmıyacaksın; menfur şeydir.

23. Ve hiç bir hayvanla kendini murdar etmek için yatmıyacaksın; ve bir kadın hayvanla yatmak için onun önünde durmıyacak; rezalettir.

24. Bu şeylerin hiç birile kendinizi murdar etmeyin; çünkü önünüzden kovmakta olduğum milletler bütün bu şeylerle murdardırlar;

25. ve memleket murdardır; bunun için onun üzerinde kendi fesadını arıyorum, ve memleket kendi halkını kusuyor.
26. Ve yerli olsun, yahut aranızda misafir olan garip olsun, siz kanunlarımı ve hükümlerimi tutacaksınız, ve bütün bu menfur şeylerden birini yapmıyacaksınız
27. (çünkü sizden evel olan memleket adamları bütün bu menfur şeyleri yaptılar, ve memleket murdar oldu);
28. ta ki, memleket, onu murdar ettiğiniz zaman, sizden evel olan milleti kustuğu gibi sizi de kusmasın.
29. Çünkü bütün bu menfur şeylerden birini her kim yaparsa, bunları yapan canlar kavmları arasından atılacaktır.
30. Bunun için emrimi tutacaksınız, ta ki, sizden evel yapılan menfur âdetlerden hiç birini yapmıyasınız, ve kendinizi onlarla murdar etmiyesiniz; ben Allahınız RAB'İM.

BAP 19

VE RAB Musaya söylüyip dedi:

2. Bütün İsrail oğulları cemaatine söyle, ve onlara de: Mukaddes olacaksınız; çünkü ben Allahınız RAB mukaddesim.
3. Her biriniz kendi anasından ve babasından korkacak; ve Sebtlerimi tutacaksınız; ben Allahınız RAB'İM.
4. Putlara dönmeyin, ve kendiniz için dökme ilâhlar yapmayın; ben Allahınız RAB'İM.
5. Ve selâmet takdimeleri kurbanını RABBE kurban edeceğiniz zaman, onu makbul olmanız için kurban edeceksiniz.
6. Kurbanınız, gününde yahut ertesi gün yenilecek; ve eğer üçüncü güne kalırsa, ateşte yakılacaktır.
7. Ve eğer üçüncü günde bir parça bile yenilse, mekruhtur; kabul olunmayacaktır;
8. ve onu yiyen günahını taşıyacaktır, çünkü RABBİN mukaddes şeyini bozmuştur; ve o can kendi kavmindan atılacaktır.
9. Ve diyarınızın ekinini biçtiğiniz zaman, tarlanın köşelerini büsbütün biçmiyeceksin, ve ekinden düşen başakları devşirmeyeceksin.
10. Ve bağ bozumunu büsbütün devşirmeyeceksin, ve bağının yere düşen meyvasını devşirmeyeceksin; onları fakir ve garip için bırakacaksın; ben Allahınız RAB'İM.
11. Çalmıyacaksınız; ve hile ile davranmıyacaksınız, ve birbirinize yalan söylemiyeceksiniz.
12. Ve benim isimle yalan yere and etmiyeceksiniz, ve Allahının ismini bozmıyacaksın; ben RAB'İM.
13. Komşuna gadretmiyeceksin, ve onu soymıyacaksın; gündelikçinin gündeliğini bütün gece sabaha kadar yanında alıkoymıyacaksın.
14. Sağıra lânet etmiyeceksin, ve körün önüne tökez koymıyacaksın; ve Allahından korkacaksın; ben RAB'İM.
15. Hükümde haksızlık etmiyeceksiniz; fakirin hatırını saymıyacaksın, ve kudretlinin hatırına itibar etmiyeceksin; ve komşuna adaletle hükmedeceksin.
16. Kavminin arasında çekiştiricilik edip gezmiyeceksin; komşunun kanına karşı ayağa kalkmıyacaksın; ben RAB'İM.
17. Kardeşine yüreğinden nefret etmiyeceksin; onun yüzünden suç taşımıyasın diye mutlaka komşunu azarlıyacaksın.
18. Oç almiyacaksın, ve kavminin oğullarına kin tutmıyacaksın; ve komşunu kendin gibi seveceksin; ben RAB'İM.
19. Kanunlarımı tutacaksınız. İki çeşitten olan hayvanını çiftleştirmeyeceksin; tarlanı iki çeşit

tohumla ekmiyeceksin; ve senin üzerinde birbirine karıştırılmış iki cins kumaştan esvap olmayacaktır.

20. Ve her kim bir kadına yaklaşırsa, ve o kadın cariye ise, bir adama nişanlı ise, ve fidyesi verilmemiş yahut azat edilmemişse, cezalandırılacaklardır; öldürülmiyecekler, çünkü kadın azatlı değildi.

21. Ve o adam RABBE, toplanma çadırının kapısına günah takdimesini, günah takdimesi koçunu getirecek.

22. Ve kâhin, onun işlemiş olduğu suçundan dolayı RABBİN önünde günah koçu ile kendisi için kefarete edecek; ve işlediği suç kendisine bağışlanacaktır.

23. Ve ne zaman diyara girerseniz, ve yiyecek için her çeşit ağaç dikerseniz, o zaman onların meyvasını sünnetsizlikleri sayacaksınız; sizin için üç yıl sünnetsiz olacaklar; yenilmiyecektir.

24. Fakat dördüncü yılda RABBE hamdetmek için bütün meyvası mukaddes olacaktır.

25. Ve beşinci yılda, size mahsulünü artırsın diye meyvasını yiyeceksiniz; ben Allahınız RAB'İM.

26. Hiç bir şeyi kanla yemiyeceksiniz; sihirbazlık etmiyeceksiniz, ve müneccimlik etmiyeceksiniz.

27. Saçınızı yuvarlak kesmiyeceksiniz; ve sakalın köşelerini bozmıyacaksınız.

28. Ölüler için bedeninizde yara açmıyacaksınız, kendinize dövme işaret koymıyacaksınız; ben RAB'İM.

29. Kızını fahişe ederek onu murdar etme, ta ki, diyar zina etmesin, ve diyar alçaklıkla dolmasın.

30. Sebtlrimi tutacaksınız, ve makdisime hürmet edeceksiniz; ben RAB'İM.

31. Cincilere ve bakıcılara dönmeyin, murdar olmak için onları aramayın; ben Allahınız RAB'İM.

32. Ak saçlının önünde ayağa kalkacaksın, ve kocamış olana hürmet edeceksin, ve Allahından korkacaksın; ben RAB'İM.

33. Ve diyarınızda bir garip seninle misafir olursa, onu mağdur etmiyeceksiniz.

34. Sizinle misafir olan garip aranızda yerli gibi olacak, ve onu kendin gibi seveceksin; çünkü Mısır diyarında gariptiniz; ben Allahınız RAB'İM.

35. Hükümde, uzunluk, tartı, miktar ölçülerinde haksızlık etmiyeceksiniz.

36. Sizde doğru terazi, doğru taşlar, doğru efa, ve doğru hin* olacak; ben Mısır diyarından sizi çıkaran Allahınız RAB'İM.

37. Ve bütün kanunlarımı, ve bütün hükümlerimi tutacaksınız, ve onları yapacaksınız; ben RAB'İM.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 20

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına diyeceksin: İsrail oğullarından ve İsrailde misafir olan gariplerden Moleke zürriyetinden veren her adam mutlaka öldürülecektir; memleket halkı onu taşla taşıyacaktırlar.

3. Ve ben o adama karşı döneceğim, ve onu kavminin arasından atacağım; çünkü makdisimi murdar etsin, ve mukaddes ismimi bozsun diye zürriyetinden Moleke vermiştir.

4. Ve zürriyetinden Moleke verdiği zaman, memleket kavmı o adamı görmemezliğe gelirler, ve onu öldürmezlerse,

5. o zaman ben o adama karşı ve onun ailesine karşı döneceğim, ve onu, ve Molekin ardınca zina etmek üzere kendi ardınca zina edenlerin hepsini, kavmlarının arasından atacağım.

6. Ve cincilerin ve bakıcıların ardınca zina etmek üzere, onlara dönen cana karşı döneceğim, ve onu kavminin arasından atacağım.
7. Bunun için kendinizi takdis edin, ve mukaddes olun; çünkü ben Allahınız RAB'İM.
8. Ve kanunlarınızı tutacaksınız, ve onları yapacaksınız; ben sizi takdis eden RAB'İM.
9. Çünkü babasına yahut anasına lânet eden her adam mutlaka öldürülecektir; babasına yahut anasına lânet etmiştir; kanı kendi üzerinde olacaktır.
10. Ve başka birinin karısı ile zina eden, komşusunun karısı ile zina eden adam, hem o, hem kadın mutlaka öldürülecektir.
11. Ve babasının karısı ile yatan, babasının çıplaklığını açmıştır; ikisi de mutlaka öldürüleceklerdir; kanları kendi üzerlerinde olacaktır.
12. Ve bir adam gelinile yatarsa, mutlaka ikisi de öldürüleceklerdir; rezalet ettiler; kanları kendi üzerlerinde olacaktır.
13. Ve bir adam kadınla yatar gibi erkekle yatarsa, ikisi menfur şey yapmışlardır; mutlaka öldürüleceklerdir; kanları kendi üzerlerinde olacaktır.
14. Ve bir adam bir kadınla beraber anasını alırsa, alçaklıktır; aranızda alçaklık olmasın diye kendisi ve kadınlar ateşle yakılacaktır.
15. Ve bir hayvanla yatan adam mutlaka öldürülecektir; hayvanı da öldüreceksiniz.
16. Ve bir kadın bir hayvana yaklaşmak üzere onun yanına giderse, kadını ve hayvanı öldürecek; mutlaka öldürülecekler; ve kanları kendi üzerinde olacaktır.
17. Ve bir adam kızkardeşini, babasının kızını, yahut anasının kızını alır, ve onun çıplaklığını görürse, kadın da onun çıplaklığını görürse; utançtır; ve kavmlarının oğullarının gözleri önünde atılacaklardır; kızkardeşinin çıplaklığını açmıştır; günahını taşıyacaktır.
18. Ve bir adam âdet halinde olan kadınla yatar, ve onun çıplaklığını açarsa; onun pınarını çıplak etmiştir, ve kadın kendi kanının pınarını açmıştır; ikisi de kavmlarının arasından atılacaklardır.
19. Ve kendi ananın kızkardeşinin, yahut kendi babanın kızkardeşinin çıplaklığını açmayacak; çünkü yakın akrabasını çıplak etmiştir; günahlarını taşıyacaklardır.
20. Ve amcasının karısı ile yatan adam, amcasının çıplaklığını açmıştır; suçlarını taşıyacaklardır; çocuksuz öleceklerdir.
21. Ve bir adam kardeşinin karısını alırsa, murdarlıktır; kardeşinin çıplaklığını açmıştır; çocuksuz olacaklardır.
22. Ve bütün kanunlarınızı ve bütün hükümlerimi tutacaksınız, ve onları yapacaksınız; ta ki, orada oturmak için sizi götürmekte olduğum memleket sizi kusmasın.
23. Ve önünüzden kovmakta olduğum milletin âdetleri üzere yürümiyeceksiniz; çünkü bütün bu şeyleri yaptılar, ve onlardan nefret ettim.
24. Fakat size dedim: Siz onların topraklarını miras alacaksınız, ve ben size onu, süt ve bal akan diyarı mülk olmak üzere vereceğim; ben sizi milletlerden ayırt eden Allahınız RAB'İM.
25. Ve tahir hayvanla murdar olanı, ve murdar kuşla tahir olanı birbirinden ayırt edeceksiniz; ve sizin için murdar olarak ayırt ettiğim hayvanlar, yahut kuşlar, yahut yerde sürünen bir şeyle canlarınızı menfur etmiyeceksiniz.
26. Ve bana mukaddes olacaksınız; çünkü ben, RAB, mukaddesim, ve benim olmanız için sizi kavmlardan ayırt ettim.
27. Ve cinci yahut bakıcı olan erkek, veya kadın, mutlaka öldürülecektir; onları taşla taşıyacaklardır; kanları kendi üzerlerinde olacaktır.

BAP 21

VE RAB Musaya dedi: Harun oğullarına, kâhinlere, söyle ve onlara de:

2. Kendisine yakın olan akrabasından, anasından, ve babasından, ve oğlundan, ve kızından, ve kardeşinden başka kavmı arasında ölü için hiç biri kendini murdar etmesin;
3. kendisinin yakını, kocaya varmamış kız olan kızkardeşi için de kendisini murdar edebilir.
4. Kavmı arasında reis olarak kendisini bozmak üzere kendisini murdar etmiyecektir.
5. Başlarından bir parça tıraş etmiyecekler, ve sakal köşelerini tıraş etmiyecekler, ve bedenlerinde yara açmıyacaktırlardır.
6. Kendilerinin Allahına mukaddes olacaklar, ve kendi Allahlarının ismini bozmıyacaktırlar; çünkü RABBİN ateşle yapılan takdimelerini, kendi Allahlarının ekmeğini onlar arzederler; ve mukaddes olacaklardır.
7. Fahişe, yahut bozuk kadın almıyacaktırlar; ve kocasından boşanmış kadın almıyacaktırlar; çünkü kâhin Allahına mukaddestir.
8. Ve kendisini takdis edeceksin; çünkü senin Allahının ekmeğini o takdim ediyor; senin için mukaddes olacak; çünkü ben, sizi takdis eden RAB, mukaddesim.
9. Ve bir kâhinin kızı fahişelik ederek kendini bozarsa, babasını bozmuş olur; ateşle yakılacaktır.
10. Ve kardeşler arasında, başı üzerine mesh yağı dökülen, esvapları giymek için tahsis olunan büyük kâhin saçlarını çözmiyecek, ve esvabını yırtmıyacak;
11. ve bir ölünün cesedi yanına gitmiyecek, babası için ve anası için kendisini murdar etmiyecektir;
12. ve makdisten çıkmıyacak, ve Allahının makdisini bozmıyacak; çünkü Allahının mesh yağı tacı kendi üzerindedir; ben RAB'İM.
13. Ve alacağı kadın kız olacaktır.
14. Dul, yahut boşanmış, yahut bozuk kadın, fahişe, almıyacak; ancak karı olmak üzere kendi kavmindan bir kız alacaktır.
15. Ve kavmında zürriyetini bozmıyacaktır; çünkü ben kendisini takdis eden RAB'İM.
16. Ve RAB Musaya söylüyip dedi:
17. Haruna söylüyip de: Senin zürriyetinden nesillerince kimde kusur olursa, Allahının ekmeğini takdim etmek için yaklaşmasın.
18. Çünkü kendisinde kusur olan hiç bir adam yaklaşmıyacaktır; kör, yahut topal, yahut yassı burun, yahut fazlalığı olan adam,
19. yahut ayağı kırık, yahut eli kırık adam,
20. yahut kambur, yahut cüce, yahut gözü kusurlu, yahut kel, yahut kabuklu, yahut husyesi ezilmiş,
21. Harunun zürriyetinden kendisinde kusur olan hiç bir adam, RABBİN ateşle yapılan takdimelerini arzetmek için yaklaşmıyacaktır; kendisinde kusur vardır; Allahının ekmeğini arzetmek için yaklaşmıyacaktır.
22. Allahının ekmeğinden, çok mukaddes olandan, ve mukaddes olandan yiyecektir;
23. ancak perdenin yanına gitmiyecek, ve mezbaha yaklaşmıyacaktır, çünkü kendisinde kusur vardır; ta ki, makdislerimi bozmasın; çünkü ben, onları takdis eden RAB'İM.
24. Musa Haruna, ve oğullarına, ve bütün İsrail oğullarına böylece söyledi.

BAP 22

VE RAB Musaya söylüyip dedi:

2. Haruna ve oğullarına söyle: İsrail oğullarının benim için takdis ettikleri mukaddes şeylerinden sakınsınlar, ve mukaddes ismini bozmasınlar, ben RAB'İM.
3. Onlara de: İsrail oğullarının RAB için takdis ettikleri mukaddes şeylere, nesillerinizce, bütün zürriyetinizden her kim, murdarlığı üzerinde olarak yaklaşırsa, o can önümden

atılacaktır; ben RAB'İM.

4. Harunun zürriyetinden cüzamlı, yahut akıntılı olan kimse, tahir oluncıya kadar mukaddes şeylerden yemiyecektir. Ve ölü sebebiyle murdar olmuş bir şeye dokunan, yahut kendisinden meni çıkmış olan adam;

5. yahut insanı murdar eden, yerde sürünen hayvanlardan birine, yahut murdarlığı ne olursa olsun insanı murdar eden bir kişiye dokunan adam;

6. böyle bir şeye dokunan can, akşama kadar murdar olacak, ve su ile bedenini yıkamadıkça mukaddes şeylerden yemiyecektir.

7. Ve güneş batınca tahir olacaktır; ve ondan sonra mukaddes şeylerden yiyecektir, çünkü onun ekmeğidir.

8. Kendiliğinden ölmüş yahut canavar parçalamış hayvanın leşini, onunla kendisini murdar etmek üzere yemiyecektir; ben RAB'İM.

9. Ve emrimi tutacaklar, ta ki, onun için suç yüklenmesinler, ve onu bozarlarsa ölmesinler; ben onları takdis eden RAB'İM.

10. Ve hiç bir yabancı mukaddes şeyden yemiyecek, kâhinin misafiri, yahut ücretlisi mukaddes şeyden yemiyecektir.

11. Fakat kâhinin kendi parası ile satın aldığı can ondan yiyecektir; ve kendi evinde doğanlar onun ekmeğinden yiyeceklerdir.

12. Ve bir yabancı ile evli olan kâhin kızı mukaddes şeylerin kaldırma takdimelerinden yemiyecektir.

13. Fakat dul yahut boşanmış, ve zürriyeti olmamış, ve gençliğinde olduğu gibi babasının evine dönmüş olan kâhin kızı babasının ekmeğinden yiyecek; fakat hiç bir yabancı ondan yemiyecektir.

14. Ve bir adam mukaddes şeyi bilmiyerek yerse, o zaman üzerine beşte birini katarak mukaddes şeyi kâhine verecektir.

15. Ve İsrail oğullarının RABBE takdim ettikleri mukaddes şeyleri bozmıyacaklar,

16. ve böylece mukaddes şeyleri yemelerile onlara günah suçu yükletirler; çünkü ben onları takdis eden RAB'İM.

17. Ve RAB Musaya söylüyip dedi:

18. Haruna ve oğullarına ve bütün İsrail oğullarına söylüyip onlara de: İsrail evinden, ve İsrailde misafir olanlardan herkes, RABBE yakılan takdime olarak arzettikleri, bütün adaklarından olsun, yahut bütün gönüllü takdimelerinden olsun, takdimesini arzettiği zaman;

19. kabul olununuz diye, sığırlardan, koyunlardan, yahut keçilerden kusursuz bir erkek takdim edeceksiniz.

20. Fakat kendisinde kusur olanı takdim etmiyeceksiniz; çünkü sizin için kabul olunmıyacaktır.

21. Ve her kim bir adak ödemek için, yahut gönüllü takdime için, sığırlardan, yahut koyunlardan selâmet takdimeleri kurbanını RABBE arzederse, kabul olunmak için kusursuz olacaktır; onda kusur olmıyacaktır.

22. Kör, yahut kırık, yahut sakat, yahut urlu, yahut kel, yahut kabuklu olanı RABBE takdim etmiyeceksiniz, ve RABBE yakılan takdime olarak mezbah üzerinde onlardan bir takdime arzetmiyeceksiniz.

23. Azasında fazlalığı, yahut eksikliği olan genç boğayı, yahut kuzuyu gönüllü takdime olarak arzedebilirsin; fakat adak olarak kabul olunmıyacaktır.

24. Husyeleri vurulmuş, yahut ezilmiş, yahut burulmuş, yahut kesilmiş olanı RABBE takdim etmiyeceksiniz; ve diyarınızda böyle yapmıyacaksınız.

25. Ve Allahınızın ekmeği olarak bunlardan hiç birini yabancı elinden takdim etmiyeceksiniz; çünkü onların bozukluğu kendilerindedir, onlarda kusur vardır; sizin için kabul edilmeyeceklerdir.

26. Ve RAB Musaya söylüyip dedi:

27. Bir buzağı, yahut bir kuzu, yahut bir oğlak doğduğu zaman yedi gün annesile kalacaktır; ve RABBE ateşle yapılan takdime olarak sekizinci günden itibaren ve ondan sonraki günlerde kabul olunacaktır.
28. Gerek inek olsun, gerek koyun olsun onu yavrusu ile aynı günde boğazlamıyacaksınız.
29. Ve RABBE şükran kurbanını kurban ettiğiniz zaman, kabul olunasınız diye kurban edeceksiniz.
30. Aynı günde yenilecektir; ertesi sabaha kadar ondan bırakmıyacaksınız; ben RAB'İM.
31. Ve emirlerimi tutacaksınız, ve onları yapacaksınız; ben RAB'İM.
32. Ve mukaddes ismini bozmıyacaksınız; İsrail oğulları arasında takdis olunacağım; ben sizi takdis eden RAB'İM;
33. Allahınız olmak için sizi Mısır diyarından çıkardım; ben RAB'İM.

BAP 23

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Mukaddes toplantılar olarak ilân edeceğiniz RABBİN bayramları, benim bayramlarım, şunlardır.
3. Altı gün iş işlenilecek; fakat yedinci günde tam rahat Sebti, mukaddes toplantıdır; hiç bir türlü iş işlemeyeceksiniz; bütün meskenlerinizde RABBE Sebtir.
4. Muayyen vakitlerinde ilân edeceğiniz RABBİN bayramları, mukaddes toplantıları, şunlardır.
5. Birinci ayda, ayın on dördüncü gününde akşam üstü, RABBİN fishıdır.
6. Ve bu ayın on beşinci gününde RABBE mayasız ekmekler bayramıdır; yedi gün mayasız ekmekler yiyeceksiniz.
7. Birinci günde mukaddes toplantınız olacak; hiç ağır iş yapmıyacaksınız.
8. Ve yedi gün RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz; yedinci günde mukaddes toplantıdır; hiç ağır iş yapmıyacaksınız.
9. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
10. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Size vermekte olduğum diyara girip onun mahsulünü biçince, o zaman mahsulünüz turfandasının demetini kâhine getireceksiniz;
11. ve sizin için kabul olunsun diye demeti RABBİN önünde sallıyacak; kâhin onu Sebtin ertesi günü sallıyacaktır.
12. Ve demeti salladığınız günde RABBE yakılan takdime olarak bir yıllık kusursuz erkek bir kuzu arzedeceksiniz.
13. Ve onun ekmek takdimesi, RABBE ateşle yapılan takdime, hoş koku olarak yağla yoğurulmuş bir efa unun onda ikisi olacak; ve onun dökülen takdimesi bir hin şarabın dörtte biri olacak.
14. Ve Allahınızın takdimesini getirdiğiniz zamana kadar, tam o güne kadar ekmek, ve kavrulmuş buğday, ve taze başak yemiyeceksiniz; nesillerinizce bütün meskenlerinizde ebedî kanun olacaktır.
15. Ve kendinize Sebtin ertesi gününden, sallama demetini getirdiğiniz günden sayacaksınız; tam yedi Sebt olacak;
16. yedinci Sebtin ertesine kadar elli gün sayacaksınız, ve RABBE yeni ekmek takdimesi arzedeceksiniz.
17. Meskenlerinizden, efanın onda ikisi olarak, iki sallama ekmeği getireceksiniz; ince undan olacaklar; RABBE turfanda olarak maya ile pişirilecektir.
18. Ve ekmekle beraber birer yıllık kusursuz yedi kuzu, ve genç bir boğa, ve iki koç takdim edeceksiniz; bunlar RABBE yakılan takdime, onların ekmek takdimelerile, ve dökülen

takdimelerile beraber ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olacaklar.

19. Ve suç takdimesi olarak bir ergeç, ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak birer yıllık iki erkek kuzu arzedeceksiniz.

20. Ve kâhin onları iki kuzu ile, turfandalar ekmeğile beraber sallama takdimesi olarak RABBİN önünde sallıyacak; kâhin için RABBE mukaddes olacaklar.

21. Ve tam o günde ilân edeceksiniz; size mukaddes toplantı olacak; hiç ağır iş yapmıyacaksınız; nesillerinizce bütün meskenlerinizde ebedî kanun olacaktır.

22. Ve diyarınızın mahsulünü biçtiğiniz zaman kendi tarlanın köşelerini büsbütün biçmiyeceksin, ve mahsulünün düşen başaklarını devşirmeyeceksin; onları fakir için, ve garip için bırakacaksın; ben Allahınız RAB'İM.

23. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

24. İsrail oğullarına söyleyip de: Yedinci ayda, ayın birinci gününde, sizin için tam rahat, boru sesile anılma, mukaddes toplantı olacaktır.

25. Hiç ağır iş yapmıyacaksınız; ve RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz.

26. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

27. Bu yedinci ayın tam onuncu günü kefareet günüdür; sizin için mukaddes toplantı olacaktır, ve canlarınızı alçaltacaksınız; ve RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz.

28. Ve tam o günde hiç bir iş yapmıyacaksınız; çünkü sizin için Allahınız RABBİN önünde kefareet etmek üzere kefareet günüdür.

29. Çünkü tam o günde kendisini alçaltmıyan can kavmindan atılacaktır.

30. Ve tam o günde her hangi bir iş yapan canı kavminın arasından yok edeceğim.

31. Hiç bir iş yapmıyacaksınız; nesillerinizce bütün meskenlerinizde ebedî kanun olacaktır.

32. Sizin için tam rahat Sebti olacak, ve canlarınızı alçaltacaksınız; ayın dokuzuncu gününde akşam üstü, bir akşamdan obir akşama kadar, Sebtinizi tutacaksınız.

33. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

34. İsrail oğullarına söyleyip de: Bu yedinci ayın on beşinci gününde yedi gün RABBE haymeler bayramıdır.

35. Birinci günde mukaddes toplantı olacak; hiç ağır iş yapmıyacaksınız.

36. Yedi gün RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz; sekizinci günde sizin için mukaddes toplantı olacak; ve RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz; bayramın büyük toplantısıdır; hiç ağır iş yapmıyacaksınız.

37. Mukaddes toplantılar olarak ilân edeceğiniz RABBİN bayramları bunlardır; RABBE ateşle yapılan takdimeli, yakılan takdimeli, ve ekmek takdimesini, kurbanı, ve dökülen takdimeleri, her birini kendi gününde arzedeceksiniz;

38. bunlar RABBİN Sebtlerinden başka, ve RABBE verdiğiniz hediyelerinizden başka, ve bütün adaklarınızdan başka, ve bütün gönüllü takdimelerinizden başkadır.

39. Yedinci ayın tam on beşinci gününde, memleketin mahsulünü devşirmiş olduğunuz zaman, yedi gün RABBİN bayramını tutacaksınız; birinci günde tam rahat, ve sekizinci günde tam rahat olacaktır.

40. Ve birinci günde kendiniz için güzel ağaçların meyvasını, hurma dallarını, ve sık yapraklı ağaçların dallarını, ve dere söğütlerini alacaksınız; ve Allahınız RABBİN önünde yedi gün şenlik edeceksiniz.

41. Ve onu RABBE bayram olarak yılda yedi gün tutacaksınız; nesillerinizce ebedî kanun olacak; onu yedinci ayda tutacaksınız.

42. Yedi gün haymelerde oturacaksınız; İsrailde bütün yerliler haymelerde oturacaktır;

43. ta ki, İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkardığım zaman, onları haymelerde oturttuğumu nesilleriniz bilsinler; ben Allahınız RAB'İM.

44. Ve Musa RABBİN bayramlarını İsrail oğullarına bildirdi.

BAP 24

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına emret ki, daima kandil yaktırmak üzre ışık için sana ezilmiş zeytinin halis yağını getirsinler.
3. Daima RABBİN önünde, toplanma çadırında, şehadet perdesinin dışında akşamdan sabaha kadar yanmak üzre Harun onu hazırlıyacak; nesillerinizce ebedî kanun olacaktır.
4. Daima RABBİN önünde halis altın şamdan üzerine kandilleri hazırlıyacaktır.
5. Ve ince un alacaksın, ve ondan on iki pide pişireceksin; bir pidede efanın onda ikisi olacak.
6. Ve onları RABBİN önünde tahir sofrâ üzerinde, her sırada altı olmak üzre, iki sıra olarak koyacaksın.
7. Ekmek için anılma, RABBE ateşle yapılan takdime olsun diye her iki sıra üzerine saf buhur koyacaksın.
8. Her Sebt günü daima onu RABBİN önünde hazırlıyacak; İsrail oğulları tarafından ebedî bir ahittir.
9. Ve Harunla oğulları için olacak; ve onu mukaddes bir yerde yiyecekler; çünkü ebedî kanunla RABBİN ateşle yapılan takdimelerinden kendisi için çok mukaddestir.
10. Ve İsrailî bir kadının oğlu İsrail oğulları arasına çıktı, ve onun babası Mısırlı idi; ve ordugâhta İsrailî kadının oğlu ile İsrailî bir adam kavga ettiler;
11. ve İsrailî kadının oğlu İsme küfretti, ve lânet etti; ve onu Musaya getirdiler. Ve anasının adı Dan sıptından Dibri kızı Şelomit idi.
12. Ve kendilerine RABBİN emri bildirilsin diye onu hapsettiler.
13. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
14. Lânet edeni ordugâhın dışarısına çıkar; ve kendisini işitenlerin hepsi ellerini onun başı üzerine koysunlar, ve bütün cemaat onu taşlasınlar.
15. Ve İsrail oğullarına söyliyip diyeceksin: Her kim Allahına lânet ederse suçunu yüklenecektir.
16. Ve RABBİN ismine küfreden mutlaka öldürülecektir; bütün cemaat mutlaka onu taşıyacaklar; garip olsun yerli olsun, RABBİN ismine küfrettiği zaman öldürülecektir.
17. Ve bir kimse bir adamı vurursa mutlaka öldürülecektir.
18. Ve bir hayvanı vuran, can yerine can olarak onu ödiyecek.
19. Ve bir kimse komşusunu sakatlarsa, kendisine de yaptığı gibi yapılacaktır;
20. kırık yerine kırık, göz yerine göz, diş yerine diş olmak üzre, adamı nasıl sakat etti ise, kendisine de öylece edilecektir.
21. Ve hayvanı vuran onu ödiyecek; ve adamı vuran öldürülecektir.
22. Sizin için hüküm bir olacak; garip için nasılsa, yerli için de öyle olacak; çünkü ben Allahınız RAB'İM.
23. Ve Musa İsrail oğullarına söyledi; ve lânet edeni ordugâhın dışarısına çıkardılar, ve onu taşla taşladılar. Ve İsrail oğulları RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.

BAP 25

VE RAB Musaya Sina dağında söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Size vermekte olduğum memlekete girdiğiniz zaman memleket RABBE Sebt tutacaktır.
3. Tarlanı altı yıl ekeceksin, ve bağını altı yıl budıyacaksın, ve mahsulünü devşireceksin;
4. fakat yedinci yılda memleket için tam rahat Sebti, RABBE Sebt olacak; tarlanı

ekmiyeceksin, ve bağını budamıyacaksın.

5. Hasadının ardından süreni biçmiyeceksin, ve budanmamış asmanın üzümlerini devşirmeyeceksin; memleket için tam rahat yılı olacak.

6. Ve memleketin Sebt'i sizin için, kendin için, ve kulun için, ve cariye için, ve yanında misafir olan ücretli adamın ve garibin için yiyecek olacak.

7. Ve onun bütün mahsulü senin sığırlarına ve memleketinde olan hayvanlara yiyecek olacaktır.

8. Ve kendin için yedi yıl Sebtlerini, yedi kere yedi yıl sayacaksın; ve kendin için yedi yıl Sebtlerinin günleri, kırk dokuz yıl olacak.

9. Ve yedinci ayda, ayın onuncu gününde yüksek sesli boruyu gezdireceksin; boruyu kefareti gününde bütün memleketinizde gezdireceksiniz.

10. Ve ellinci yıl takdis edeceksiniz, ve memlekette, orada oturanların hepsine azatlık ilân edeceksiniz; sizin için yubil* olacak; sizden her biri kendi mülküne dönecek, ve sizden her biri kendi aşiretine dönecek.

11. Bu ellinci yıl size yubil olacak; ekmiyeceksiniz, ve o yılın arttan sürenini biçmiyeceksiniz, ve budanmamış asmanın üzümlerini devşirmeyeceksiniz.

12. Çünkü yubildir; size mukaddes olacaktır; onun mahsulünü tarladan yiyeceksiniz.

* Elli yılda bir gelen azatlık ve meserret yılı.

13. Bu yubil yılında sizden her biri kendi mülküne dönecek.

14. Ve eğer komşuna bir şey satarsan, yahut komşunun elinden bir şey satın alırsan, birbirinize haksızlık etmiyeceksiniz.

15. Komşundan yubilden sonraki yılların sayısına göre satın alacaksın; ve o da sana mahsul yıllarının sayısına göre satacak.

16. Yılların çokluğuna göre onun bedelini yükselteceksin, ve yılların azlığına göre bedelinden eksilteceksin; çünkü sana mahsullerin sayısını satıyor.

17. Ve birbirinize haksızlık etmiyeceksiniz; fakat Allahından korkacaksın; çünkü ben Allahınız RAB'İM.

18. Ve kanunlarımı yapacaksınız, ve hükümlerimi tutacaksınız ve onları yapacaksınız; ve memlekette emniyetle oturacaksınız.

19. Ve yer meyvasını verecek, ve doyuncıya kadar yiyeceksiniz, ve onda emniyetle oturacaksınız.

20. Ve eğer: İşte, ekmiyeceğiz ve mahsulümüzü devşirmeyeceğiz, yedinci yılda ne yiyeceğiz? dersiniz;

21. o zaman altıncı yılda üzerinize bereketimi emredeceğim, ve toprak üç yıllık mahsul verecektir.

22. Ve sekizinci yılda ekeceksiniz, ve mahsulden, eski zahireden yiyeceksiniz; dokuzuncu yıla kadar, onun mahsulü gelinciye kadar, eski zahireyi yiyeceksiniz.

23. Ve yer daimî surette satılmıyacaktır; çünkü yer benimdir; çünkü siz benim yanımda garip ve misafirsiniz.

24. Bu bütün mülkünüz olan diyarda toprak için fidyeye müsaade edeceksiniz.

25. Eğer kardeşin fakir düştü ise, ve mülkünden satıyorsa, o zaman kendisine en yakın akrabası gelecek, ve kardeşinin sattığı yer için fidye verecektir.

26. Ve bir adamın fidye verecek kimsesi yoksa, ve eli yeter, ve onun fidesine yetecek kadar bulursa;

27. o zaman yaptığı satış yıllarını hesap edecek, ve onu sattığı adama geri kalanı ödiyecek; ve mülküne dönecektir.

28. Fakat kendisine geri alamazsa, o zaman sattığı yer yubil yılına kadar onu satın alanın elinde kalacak; ve yubilde elinden çıkacaktır, ve satan adam mülküne dönecektir.

29. Ve eğer bir adam, etrafı duvarla çevrilmiş bir şehirde ev satarsa, o zaman satışının tam bir yılı içinde onun fidesini verebilir; tam bir yıl fidye vermek hakkı olacaktır.

30. Ve eğer tam bir yıl içinde fidye verilmezse, o zaman etrafı duvarla çevrilmiş şehirdeki ev, nesillerince satın alanın elinde kalacaktır; yubil yılında elinden çıkmıyacaktır.
31. Fakat etrafında duvar olmıyan köylerin evleri, memleketin kırı ile bir sayılacaktır; onlar için fidye verilebilir; ve yubilde çıkacaklardır.
32. Fakat Levililerin şehirleri, mülkleri olan şehirlerin evleri için, Levililer her vakitte fidye verebilirler.
33. Ve eğer Levililerden bir kimse evi için fidye vermezse, o zaman mülkü olan şehirdeki satılmış evi yubilde çıkacaktır; çünkü Levililerin şehirlerindeki evleri, İsrail oğulları arasında onların mülküdür.
34. Fakat şehirleri civarındaki tarlaları satılamaz; çünkü onların ebedî mülküdür.
35. Ve eğer kardeşin fakir düşer ve senin yanında zayıf olursa, ona yardım edeceksin; senin yanında garip ve misafir gibi yaşıyacak.
36. Ondan faiz ve kâr alma, ve Allahından kork; ta ki, kardeşin senin yanında yaşasın.
37. Ona gümüşünü faizle vermiyeceksin, ve zahireni ona kârla vermiyeceksin.
38. Ben Kenân diyarını size vermek, ve size Allah olmak için, sizi Mısır diyarından çıkaran Allahınız RAB'İM.
39. Ve eğer kardeşin senin yanında fakir düşer, ve kendisini sana satarsa, onu köle gibi çalıştırmıyacaksın.
40. Senin yanında ücretli adam gibi ve misafir gibi olacaktır; yubil yılına kadar senin yanında çalışacaktır;
41. o zaman kendisi, ve kendisile beraber çocukları, senin yanından çıkacak, ve aşiretine dönecek, ve babalarının mülküne dönecektir.
42. Çünkü onlar Mısır diyarından çıkardığım kullarımdır; köle olarak satılmıyacaklardır.
43. Ona sertlikle efendilik etmiyeceksin, ve Allahından korkacaksın.
44. Ve senin malın olacak köleye ve cariyeye gelince, etrafınızda olan milletlerden, onlardan köle ve cariye satın alacaksınız.
45. Ve aranızda oturan gariplerin de çocuklarından, onlardan ve diyarınızda doğmuş olup yanınızda bulunan aşiretlerinden satın alacaksınız; ve sizin malınız olacaktır.
46. Ve onları kendinizden sonra miras mülk olarak çocuklarınıza bırakacaksınız, daimî kölelerinizi onlardan alacaksınız; fakat kardeşlerinize, İsrail oğullarına, birbirinize sertlikle efendilik etmiyeceksiniz.
47. Ve eğer yanında olan misafir veya garip zenginleşirse, ve kardeşin onun yanında fakir düşer ve garibe, yahut senin yanında olan misafire yahut garibin neslinden birine kendisini satarsa;
48. satıldıktan sonra fidyesi verilebilir; kardeşlerinden biri onun için fidye verebilir;
49. yahut amcası, yahut amcası oğlu, onun için fidye verebilir, yahut aşiretinden geri kalan yakın akrabasından biri onun için fidye verebilir; yahut eğer eli yeterse, kendisi fidye verebilir.
50. Ve kendisini satın alan adamla, ona kendisini sattığı yıldan yubil yılına kadar hesap görecektir; ve satılışının bedeli yılların sayısına göre olacak; onun yanında ücretlinin gündelikleri gibi olacaktır.
51. Eğer daha çok yıllar varsa onlara göre fidyenin bedelini satın alındığı paradan verecektir.
52. Eğer yubil yılına kadar kalan yıllar az ise, o zaman onunla hesap görecektir; fidyenin bedelini yıllarına göre geri verecektir.
53. Onun yanında yıldan yıla tutulan ücretli adam gibi olacak; senin gözün önünde ona sertlikle efendilik etmiyecektir.
54. Ve eğer bu suretle fidye verilmezse, o zaman kendisi ve kendisile beraber çocukları, yubil yılında çıkacaklardır.
55. Çünkü İsrail oğulları benim kullarımdır; Mısır diyarından çıkardığım kendi kullarımdır; ben Allahınız RAB'İM.

BAP 26

KENDİNİZE putlar yapmıyacaksınız, ve kendiniz için oyma put ve dikili taş dikmiyeceksiniz, ve önünde secde etmek için memleketinizde resimli taş kurmıyacaksınız; çünkü ben Allahınız RAB'İM.

2. Sebtlerimi tutacaksınız, ve makdisime hürmet edeceksiniz; ben RAB'İM.

3. Eğer kanunlarımda yürürseniz, ve emirlerimi tutarsanız, ve onları yaparsanız;

4. o zaman yağmurlarınızı vakitlerinde göndereceğim, ve yer mahsulünü verecek, ve kırım ağaçları meyvalarını verecekler.

5. Ve harmanınız bağ bozumuna erişecek, ve bağ bozumu ekim vaktine erişecek; ve doyuncuya kadar ekmeğinizi yiyeceksiniz, ve memleketinizde emniyetle oturacaksınız.

6. Ve memlekete selâmet vereceğim, ve yatacaksınız, ve sizi korkutan olmayacak; ve kötü hayvanları memleketten kaldıracam, ve memleketinizden kılıç geçmiyecektir.

7. Ve düşmanlarınızı kovalıyacaksınız, ve önünüzde kılıçla düşecekler.

8. Ve sizden beş kişi yüz kişiyi kovalıyacak, ve sizden yüz kişi on bin kişiyi kovalıyacak; ve düşmanlarınız önünüzde kılıçla düşecekler.

9. Ve yüzümü size çevireceğim, ve sizi semereli edeceğim, ve sizi çoğaltacağım, ve sizinle ahdimi sabit kılacağım.

10. Ve eskiden biriken zahireyi yiyeceksiniz, ve yeni zahireye yer yapmak için eskisini çıkaracaksınız.

11. Ve meskenimi aranızda koyacağım; ve canım sizden nefret etmiyecek.

12. Ve aranızda yürüyeceğim, ve sizin Allahınız olacağım, ve siz benim kavmım olacaksınız.

13. Ben sizi Mısır diyarından onlara kul olmayasınız diye çıkaran Allahınız RAB'İM; ve boyunduruğunuzun bağlarını kırdım, ve sizi başınız yukarıda yürüttüm.

14. Fakat beni dinlemez, ve bütün bu emirlerimi yapmazsanız;

15. ve eğer bütün emirlerimi yapmamak, ve ahdimi bozmak için kanunlarımı reddederseniz, ve eğer canınız hükümlerimden nefret ederse;

16. ben de size şunu edeceğim: Dehşeti, gözleri söndüren ve canı yıprandıran veremi ve ısıtmayı üzerinize koyacağım; ve tohumunuzu boş yere ekeceksiniz, ve onu düşmanlarınız yiyecek.

17. Yüzümü size karşı koyacağım, ve düşmanlarınızın önünde vurulacaksınız; sizden nefret edenler üzerinize hükümdar olacaklar; ve sizi kovalıyan yokken kaçacaksınız.

18. Ve eğer bunlarla da beni dinlemezseniz, o zaman suçlarınız için sizi yedi kat daha tedip edeceğim.

19. Ve kuvvetiniz gururunu kıracağım; ve göklerinizi demir gibi, yerinizi tunç gibi edeceğim;

20. ve kuvvetiniz boş yere sarfolunacak; ve diyarınız mahsulünü vermiyecek; ve yerin ağaçları meyvalarını vermiyecek.

21. Ve eğer bana karşı yürür, ve beni dinlemeğe razı olmazsanız, suçlarınıza göre üzerinize yedi kat daha belâ getireceğim.

22. Ve yaban hayvanlarını aranızda göndereceğim, ve sizi çocuklarınızdan edecekler, ve hayvanlarınızı kıracaklar, ve sayınızı çok azaltacaklar; ve yollarınız ıssız kalacak.

23. Ve benim tarafımdan bunlarla da ıslah edilmezseniz, ve bana karşı yürürseniz;

24. o zaman ben de size karşı yürüyeceğim; ve ben de suçlarınız için sizi yedi kat vuracağım.

25. Ve üzerinize ahdin öcünü alan kılıcı getireceğim; ve şehirlerinize toplanacaksınız; ve aranızda veba göndereceğim; ve düşman eline verileceksiniz.

26. Ekmek desteğinizi kırıdığım zaman, on kadın ekmeğinizi bir fırında pişirecekler, ve ekmeğinizi tartı ile geri getirecekler, ve yiyeceksiniz, fakat doymıyacaksınız.

27. Ve eğer bununla da beni dinlemezseniz ve bana karşı yürürseniz;
28. o zaman ben size karşı öfke ile yürüyeceğim; ben de suçlarınız için sizi yedi kat tedip edeceğim.
29. Ve oğullarınızın etini, ve kızlarınızın etini yiyeceksiniz.
30. Ve yüksek yerlerinizi yıkacağım, ve güneş putlarınızı devireceğim, ve leşlerinizi putlarınızın leşleri üzerine koyacağım; ve canım sizden nefret edecek.
31. Ve şehirlerinizi çöl edeceğim, ve makdislerinizi ıssız bırakacağım, ve hoş kokularınızı koklamıyacağım.
32. Ve ben diyarı ıssız bırakacağım; ve onda oturan düşmanlarınız bundan dolayı şaşacaklar.
33. Ve sizi milletler arasında dağıtacağım, ve ardınızdan kılıç çekeceğim; ve diyarınız ıssız olacak, ve şehirleriniz çöl olacaklar.
34. Ve siz düşmanlarınızın diyarında iken bütün ıssızlık günlerinde, diyar o zaman Sebtlerinin tadını alacak; o zaman diyar rahat edecek, ve Sebtlerinin tadını alacak;
35. bütün ıssızlık günlerinde, siz orada otururken Sebtlerinizde görmediği rahatı görecektir.
36. Ve sizden artakalanlara gelince, düşman memleketlerinde onların yüreklerine korkaklık vereceğim; ve yelin sürüklediği yaprağın sesi onları kovalıyacak; ve kılıçtan kaçan gibi kaçacaklar; ve kovalıyan yokken düşecekler.
37. Ve kovalıyan yokken kılıç önünden kaçarmış gibi birbiri üzerine yıkılacaklar; ve düşmanlarınız önünde durmağa kudretiniz olmayacak.
38. Ve milletler arasında helâk olacaksınız, ve düşmanlarınızın diyarı sizi yiyecek.
39. Ve sizden artakalanlar düşman memleketlerinde fesatlarında yıpranacaklar; ve babalarının fesatlarında onlarla beraber yıpranacaklar.
40. Ve bana karşı ettikleri suçlarındaki fesatlarını, ve babalarının fesadını, bana karşı yürüdüklerinden ötürü,
41. benim de onlara karşı yürüdüğümü, ve onları düşmanlarının memleketine getirdiğimi ikrar edecekler; eğer o zaman sünnetsiz yürekleri alçalırsa, ve o zaman fesatlarının cezalarına razı olurlarsa;
42. ben de Yakubla olan ahdimi hatırlıyacağım; hem İshakla olan ahdimi, hem de İbrahimle olan ahdimi hatırlıyacağım; ve diyarı hatırlıyacağım.
43. Diyar da onlar tarafından bırakılacak, ve onlardan ıssız kaldığı zaman kendi Sebtlerinin tadını alacak; ve fesatlarının cezasına razı olacaklar; çünkü ve çünkü hükümlerimi reddettiler, ve canları kanunlarımdan nefret etti.
44. Ve bununla beraber düşman memleketlerinde oldukları zaman, onları tamamen yok etmek, ve kendileriyle olan ahdimi kırmak üzre kendilerini reddetmiyeceğim, ve onlardan nefret etmiyeceğim; çünkü ben onların Allahı RAB'İM;
45. ve onların Allahı olmak için kendilerini Mısır diyarından milletlerin gözü önünde çıkarmış olduğum atalarının ahdini onlar uğruna hatırlıyacağım; ben RAB'İM.
46. RABBİN, kendisile İsrail oğulları arasında, Sina dağında Musanın elile koyduğu kanunlar ve hükümler ve şeriatler bunlardır.

BAP 27

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Bir kimse adak ödiyeceği zaman, canlar senin biçtiğin kıymete göre RABBİN olacaklar.
3. Ve senin biçtiğin kıymet, erkek için yirmi yaşından altmış yaşına kadar olacak, biçtiğin kıymet, makdis şekeline göre, elli şekel gümüş olacak.
4. Ve eğer kadınsa, o zaman biçtiğin kıymet otuz şekel olacak.

5. Ve eğer beş yaşından yirmi yaşına kadarsa, o zaman erkek için biçtiğin kıymet yirmi şekel, ve kız için on şekel olacak.
6. Ve eğer bir aylıktan beş yaşına kadarsa, o zaman biçtiğin kıymet erkek için beş şekel gümüş, ve kız için biçtiğin kıymet üç şekel gümüş olacak.
7. Ve eğer altmış yaşında ve ondan yukarı ise, erkek için biçtiğin kıymet on beş şekel, ve kadın için on şekel olacak.
8. Fakat eğer biçtiğin kıymeti ödiyemiyecek kadar fakirse, o zaman kâhinin önünde durdurulacak, ve kâhin ona kıymet biçecek; adak edenin elinin yettiğine göre kâhin onun kıymetini biçecektir.
9. Ve eğer bir kimsenin adağı RABBE takdime olarak arzedilen hayvanlardan biri ise, ondan verdiği her şey RABBE mukaddes olacaktır.
10. Onu değiştirmeyecek, ve iyiyi kötü ile, yahut kötüyü iyi ile tebdil etmiyecek; eğer hayvanı hayvanla tebdil ederse, hem o hem de karşılığı mukaddes olacaktır.
11. Ve eğer RABBE takdime arzedilmeyen murdar hayvanlardan biri ise, o zaman hayvanı kâhinin önünde durduracak;
12. ve iyi olsun, kötü olsun, kâhin onun kıymetini biçecek; ey kâhin, senin biçtiğin kıymete göre, öyle olacak.
13. Fakat gerçekten onun fidyasını verirse, o zaman senin biçtiğin kıymete göre beşte birini üzerine katacaktır.
14. Ve bir kimse RABBE mukaddes olmak üzere evini takdis ederse, iyi olsun, kötü olsun, kâhin o zaman onun kıymetini biçecek; kâhin onun kıymetini nasıl biçerse, öyle kalacak.
15. Ve eğer takdis eden evinin fidyasını verirse, o zaman senin biçtiğin paranın beşte birini üzerine katacak, ve kendisinin olacak.
16. Ve eğer bir kimse mülkü olan tarladan bir kısmı RABBE takdis ederse, o zaman senin biçtiğin kıymet onun ekimine göre olacaktır; bir homer* tohumluk arpaya, elli şekel gümüş kıymet biçilecek.
17. Eğer tarlasını yubil yılından başlayarak takdis ederse, biçtiğin kıymete göre kalacaktır.
18. Ve eğer tarlasını yubilden sonra takdis ederse, o zaman kâhin yubil yılına kadar kalan yıllara göre ona parayı hesap edecek; ve biçtiğin kıymetten düşecektir.
19. Ve eğer tarlayı takdis eden gerçekten onun fidyasını verirse, o zaman biçtiğin gümüşün beşte birini onun üzerine katacak, ve kendisine kalacaktır.
20. Ve eğer tarlanın fidyasını vermezse, ve eğer tarlayı başka bir adama satmışsa, onun fidyesi artık verilmez;
21. fakat tarla yubilde çıktığı zaman, vakıf tarla gibi RABBE mukaddes olacak; kâhinin mülkü olacaktır.
22. Ve mülkünün tarlasından olmayıp satın aldığı bir tarlayı RABBE takdis ederse;
23. o zaman kâhin biçtiğin kıymetin bedelini yubil yılına kadar ona hesap edecek; ve biçtiğin kıymeti RABBE mukaddes şey olarak o günde verecektir.
24. Yubil yılında tarla, mülk sahibine, kendisinden satın alınan adama dönecektir.
25. Ve biçtiğin bütün kıymetler makdis şekeline göre olacak; yirmi gera* bir şekel olacaktır.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
26. Ancak hayvanlar arasında ilk doğanı RAB için ilk doğan olduğundan hiç kimse onu takdis etmiyecek; sığır olsun koyun olsun RABBİNDİR.
27. Ve eğer murdar hayvanlardansa, o zaman senin biçtiğin kıymete göre onun fidyasını verecek, ve onun üzerine beşte birini katacaktır; ve eğer fidyasını vermezse, o zaman biçtiğin kıymete göre satılacaktır.
28. Ancak insandan olsun, yahut hayvandan olsun, yahut mülkü olan tarladan olsun, kendisinden olan bütün şeylerden bir kimsenin RABBE vakfettiği hiç bir şey satılmıyacak ve fidyesi verilmeyecektir; her vakıf RABBE çok mukaddestir.

29. İnsanlar arasından vakfedilen bir kimse için fidye verilmeyecek; mutlaka öldürülecektir.
30. Ve yerin tohumu olsun, yahut ağacın meyvası olsun, yerin bütün ondalığı RABBİNDİR; RABBE mukaddestir.
31. Ve eğer bir kimse ondalığından bir kısmı için fidye verecekse, üzerine beşte birini katacaktır.
32. Ve bütün sığırın ve koyunun ondalığı, bütün değnek altından geçenlerin ondalığı, RABBE mukaddes olacaktır.
33. İyi kötüyü aramıyacak, ve onu değiştirmeyecektir; ve eğer mutlaka onu değiştirirse, o zaman o, ve onun karşılığı mukaddes olacak; onun fidyesi verilmeyecektir.
34. İsrail oğulları için RABBİN Sina dağında Musaya verdiği emirler bunlardır.

SAYILAR

BAP 1

MISIR diyarından çıkışlarının ikinci yılında, ikinci ayın birinci günü RAB Sina çölünde toplanma çadırında Musaya söyleyip dedi:

2. Bütün İsrail oğulları cemaatinin topunu, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, adlarının sayısı ile, her erkeği, ayrı ayrı alın;
3. İsrailde yirmi yaşında ve ondan yukarı her cenge çıkanı, sen ve Harun onları ordularına göre sayacaksınız.
4. Ve sizinle beraber her sıpttan birer adam olacak; her biri kendi ataları evinin başı olacaktır.
5. Ve sizinle beraber duracak adamların adları şunlardır. Rubenden: Şedeur oğlu Elitsur.
6. Şimeondan: Tsurişadday oğlu Şelumiel.
7. Yahudadan: Amminadab oğlu Nahşon.
8. İssakardan: Tsuar oğlu Netanel.
9. Zebulundan: Helon oğlu Eliab.
10. Yusuf oğullarından — Efraimden: Ammihud oğlu Elişama; Manasseden: Pedatsur oğlu Gamaliel.
11. Benyaminden: Gideonî oğlu Abidan.
12. Dandan Ammişadday oğlu Ahiezer.
13. Aşerden: Okran oğlu Pagiël.
14. Gaddan: Deuel oğlu Eliasaf.
15. Naftaliden: Enan oğlu Ahira.
16. Cemaatten çağırılanlar, ataları sıptlarının beyleri, bunlardı; İsrail binlerinin başları idiler.
17. Ve Musa ile Harun adları ile gösterilen bu adamları aldılar;
18. ve ikinci ayın birinci gününde bütün cemaati topladılar; ve aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, adlarının sayısı ile, yirmi yaşında ve ondan yukarı olanlar ayrı ayrı yazıldılar.
19. RAB Musaya nasıl emretti ise Sina çölünde onları öyle saydı.
20. Ve İsrailin ilki Ruben oğulları, nesilleri aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her erkek, adlarının sayısı ile ayrı ayrı olarak,
21. Ruben sıptından sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişi idiler.
22. Şimeon oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, ondan sayılanlar, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her erkek, adlarının sayısı ile ayrı ayrı olarak,
23. Şimeon sıptından sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişi idiler.
24. Gad oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
25. Gad sıptından sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişi idiler.

26. Yahuda oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
27. Yahuda sıptından sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişi idiler.
28. İssakar oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
29. İssakar sıptından sayılanlar elli dört bin dört yüz kişi idiler.
30. Zebulun oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
31. Zebulun sıptından sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişi idiler.
32. Yusuf oğullarından — Efraim oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
33. Efraim sıptından sayılanlar kırk bin beş yüz kişi idiler.
34. Manasse oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
35. Manasse sıptından sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişi idiler.
36. Benyamin oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
37. Benyamin sıptından sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişi idiler.
38. Dan oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları adlarına göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
39. Dan sıptından sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişi idiler.
40. Aşer oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
41. Aşer sıptından sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişi idiler.
42. Naftali oğullarından, nesilleri, aşiretlerine göre, ataları adlarına göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı cenge çıkan her adam, adlarının sayısı ile,
43. Naftali sıptından sayılanlar elli üç bin dört yüz kişi idiler.
44. Sayılanlar bunlardır; onları Musa ve Harunla İsrailin on iki beyleri saydılar; bunlardan her biri kendi ata evi içindi.
45. Ve İsrail oğullarından ataları evlerine göre bütün sayılanlar, yirmi yaşında ve ondan yukarı İsrailde cenge çıkan her adam,
46. bütün sayılanlar altı yüz üç bin beş yüz elli kişi idiler.
47. Fakat onların arasında Levililer ataları sıptına göre sayılmadılar.
48. Çünkü RAB Musaya söyleyip dedi:
49. Ancak Levi sıptını saymıyacaksın; ve onların topunu İsrail oğulları arasında almayacaksın;
50. fakat şehadet meskeni üzerine, ve onun bütün takımları üzerine, ve ona ait olan her şey üzerine sen Levilileri koy; meskeni ve onun bütün takımlarını onlar taşıyacaklar; ve ona hizmet edecekler, ve meskenin etrafına konacaklar.
51. Ve meskenin göçü olacağı zaman Levililer onu indirecekler; ve mesken konulacağı zaman Levililer onu kuracaklar; ve yaklaşan yabancı öldürülecektir.
52. Ve İsrail oğulları, her biri kendi konak yerinde, ve ordularına göre herkes kendi bayrağı yanında konacaklar.
53. Fakat İsrail oğullarının cemaati üzerine gazap olmasın diye, Levililer şehadet meskeni etrafına konacaklar; ve şehadet meskeninin bekçiliğini Levililer tutacaklar.
54. İsrail oğulları böyle yaptılar; RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre öyle yaptılar.

BAP 2

VE RAB Musaya ve Haruna söyliyip dedi:

2. İsrail oğulları, her biri bayrağını yanında atalar evlerinin alâmetleri ile konacaklar; toplanma çadırının karşısında çepçevre konacaklar.
3. Ve şark tarafında, güneşin doğduğu yere doğru konaklıyanlar, ordularına göre Yahuda konağının bayrağından olacaktır; ve Yahuda oğullarının reisi Amminadab oğlu Nahşon olacaktır.
4. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar yetmiş dört bin altı yüz kişi idi.
5. Ve onun yanında konaklıyanlar İssakar sıptı olacak; ve İssakar oğullarının reisi Tsuar oğlu Netanel olacak.
6. Ve onun ordusu ile ondan sayılanlar elli dört bin dört yüz kişi idi.
7. Ve Zebulun sıptı; ve Zebulun oğullarının reisi Helon oğlu Eliab olacak.
8. Ve onun ordusu ile ondan sayılanlar elli yedi bin dört yüz kişi idi.
9. Yahuda konağından ordularına göre bütün sayılanlar, yüz seksen altı bin dört yüz kişi idi. Önce göç edecek olan bunlardır.
10. Cenup tarafında, ordularına göre Ruben konağının bayrağı olacak; ve Ruben oğullarının reisi Şedeur oğlu Elitsur olacak.
11. Ve onun ordusu ile ondan sayılanlar kırk altı bin beş yüz kişi idi.
12. Ve onun yanında konaklıyanlar Şimeon sıptı olacak; ve Şimeon oğullarının reisi Tsurişadday oğlu Şelumiel olacak.
13. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar elli dokuz bin üç yüz kişi idi.
14. Ve Gad sıptı; ve Gad oğullarının reisi Reuel oğlu Eliasaf olacak.
15. Ve onun ordusu ile ondan sayılanlar kırk beş bin altı yüz elli kişi idi.
16. Ruben konağından ordularına göre bütün sayılanlar, yüz elli bir bin dört yüz elli kişi idi. Ve ikinci göç edecek olan bunlardır.
17. O zaman konaklar arasında, Levililer konağı ile beraber toplanma çadırının göçü olacak; bayraklarına göre her adam kendi yerinde olmak üzere konakladıkları gibi öyle göç edecekler.
18. Garp tarafında ordularına göre Efraim konağının bayrağı olacak; ve Efraim oğullarının reisi Ammihud oğlu Elişama olacak.
19. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar kırk bin beş yüz kişi idi.
20. Ve onun yanında Manasse sıptı olacak; ve Manasse oğullarının reisi Pedatsur oğlu Gamaliel olacak.
21. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar otuz iki bin iki yüz kişi idi.
22. Ve Benyamin sıptı; ve Benyamin oğullarının reisi Gideonî oğlu Abidan olacak.
23. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar otuz beş bin dört yüz kişi idi.
24. Efraim konağından ordularına göre, bütün sayılanlar yüz sekiz bin yüz kişi idi. Ve üçüncü göç edecek olan bunlardır.
25. Şimal tarafında ordularına göre Dan konağının bayrağı olacak; ve Dan oğullarının reisi Ammişadday oğlu Ahiezer olacak.
26. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar altmış iki bin yedi yüz kişi idi.
27. Ve onun yanında konaklıyanlar Aşer sıptı olacak; ve Aşer oğullarının reisi Okran oğlu Pagiël olacak.
28. Ve onun orduları ile onlardan sayılanlar kırk bir bin beş yüz kişi idi.
29. Ve Naftali sıptı; ve Naftali oğullarının reisi Enan oğlu Ahira olacak.
30. Ve onun ordusu ile onlardan sayılanlar elli üç bin dört yüz kişi idi.
31. Dan konağından bütün sayılanlar yüz elli yedi bin altı yüz kişi idi. Bayraklarına göre en son göç edecek bunlardır.
32. İsrail oğullarından ataları evlerine göre sayılanlar bunlardır; konaklardan ordularına göre bütün sayılanlar altı yüz üç bin beş yüz elli kişi idi.
33. Fakat RABBİN Musaya emrettiği gibi Levililer İsrail oğulları arasında sayılmadılar.
34. İsrail oğulları böyle yaptılar; RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre, böylece

bayraklarına göre kondular, ve böylece her biri aşiretleri ile ataları evlerine göre göç ettiler.

BAP 3

VE RABBİN Sina dağında Musaya söylediği günde Harunla Musanın zürriyetleri şunlardır.

2. Ve Harunun oğullarının adları şunlardır: ilk doğan Nadab, ve Abihu, Eleazar, ve İtamar.

3. Harunun oğullarının, kâhinlik etmek için tahsis ettiği, mesholunmuş kâhinlerin adları bunlardır.

4. Ve Nadab ile Abihu Sina çölünde RABBİN önünde yabancı ateş takdim ettikleri zaman RABBİN önünde öldüler, ve onların çocukları yoktu; ve Eleazarla İtamar babaları Harunun önünde kâhinlik ettiler.

5. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

6. Levi sıptını yaklaştır, ve kâhin Harunun önünde, ona hizmet etsinler diye durdur.

7. Ve meskenin hizmetini yapmak üzere toplanma çadırının önünde, Harunun bekçiliğini ve bütün cemaatin bekçiliğini tutacaklar.

8. Ve meskenin hizmetini yapmak için toplanma çadırının bütün takımlarını, ve İsrail oğullarının bekçiliğini tutacaklar.

9. Ve Levilileri Haruna ve oğullarına vereceksin; onlar İsrail oğulları arasından ona tamamen verilmiştir.

10. Ve Harunla oğullarını tayin edeceksin, ve kâhinliklerini tutacaklar; ve yaklaşan yabancı öldürülecektir.

11. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

12. Ve işte ben, İsrail oğulları arasında rahmi açan bütün ilk doğanlar yerine, İsrail oğulları arasından Levilileri aldım; ve Levililer benim olacaklar;

13. çünkü bütün ilk doğanlar benimdir; Mısır diyarında bütün ilk doğanları vurduğum günde, İsrailde insan olsun hayvan olsun bütün ilk doğanları kendime takdis ettim; onlar benim olacaklar; ben RAB'İM.

14. Ve RAB Musaya Sina çölünde söyleyip dedi:

15. Levi oğullarını ataları evlerine göre, aşiretlerine göre say; bir aylık ve ondan yukarı her erkeği sayacaksın.

16. Ve Musa onları RABBİN sözüne göre, kendisine emrolunduğu gibi saydı.

17. Ve adları ile Levinin oğulları şunlardır; Gerşon, ve Kohat, ve Merari.

18. Ve aşiretlerine göre Gerşonun oğullarının adları şunlardır: Libni ve Şimeî.

19. Ve aşiretlerine göre Kohatın oğulları: Amram, ve Yitshar, Hebron, ve Uzziel.

20. Ve aşiretlerine göre Merarinin oğulları: Mahli ve Muşi. Ataları evlerine göre Levililerin aşiretleri bunlardır.

21. Libnîlerin aşireti, ve Şimeîlerin aşireti Gerşondandı; Gerşonîlerin aşiretleri bunlardır.

22. Bütün erkeklerin sayısına göre onlardan sayılanlar, bir aylık ve ondan yukarı, onlardan sayılanlar yedi bin beş yüz kişi idi.

23. Gerşonîlerin aşiretleri meskenin arkasında garba doğru konacaklar.

24. Ve Gerşonîlerin atalar evi reisi Lael oğlu Eliasaf olacak.

25. Ve toplanma çadırında Gerşon oğullarının bekleyeceği, mesken ve Çadır, onun örtüsü, ve toplanma çadırının kapı perdesi,

26. ve meskenle mezbahın etrafındaki avlunun askıları, ve avlunun kapı perdesi, ve onların bütün hizmeti için olan iplerdir.

27. Ve Amramîlerin aşireti, ve Yitsharîlerin aşireti, ve Hebronîlerin aşireti ve Uzzielîlerin aşireti Kohattandı; Kohatîlerin aşiretleri bunlardır.

28. Bir aylık ve ondan yukarı olan bütün erkeklerin sayısına göre sekiz bin altı yüz kişi idi,

makdis bekçiliğini tutarlardı.

29. Kohat oğullarının aşiretleri meskenin cenuba doğru olan tarafında konacaklar.

30. Ve Kohatlılar aşiretlerinin atalar evi reisi Uzziel oğlu Elitsafan olacak.

31. Ve onların bekliyeceği, sandık, ve sofa, ve şamdan, ve mezbahlar, ve makdiste kullanılan takımlar, ve perde, ve makdise ait her şeydir.

32. Ve Levililer reislerinin reisi kâhin Harunun oğlu Eleazar olacak, ve makdis bekçiliği edenlere nezaret edecektir.

33. Mahlîlerin aşireti, ve Muşîlerin aşireti Meraridendir; Merarinin aşiretleri bunlardır.

34. Bir aylık ve ondan yukarı bütün erkeklerin sayısına göre onlardan sayılanlar altı bin iki yüz kişi idi.

35. Ve Merarinin aşiretlerine göre ataları evinin reisi Abihail oğlu Tsurriel idi; meskenin şimale doğru olan tarafında konacaklar.

36. Ve Merari oğullarının konulacağı iş meskenin çerçeveleri, ve onun mertekleri, ve direklerle tabanları, ve bütün takımları, ve onun her şeyi,

37. ve avlunun çevre direkleri, ve onların tabanları ve kazıkları ve ipleridir.

38. Ve şarka doğru meskenin önünde, güneşin doğduğu yere doğru toplanma çadırının önünde, makdis bekçiliğini, İsrail oğullarının bekçiliğini, tutmak üzere konaklıyanlar, Musa ile Harun ve onun oğulları olacaklar; ve yaklaşan yabancı öldürülecektir.

39. RABBİN emri ile Musa ve Harunun aşiretlerine göre saydıkları Levililerden bütün sayılanlar, bir aylık ve ondan yukarı bütün erkekler yirmi iki bin kişi idi.

40. Ve RAB Musaya dedi: Bir aylık ve ondan yukarı İsrail oğullarının bütün ilk doğan erkeklerini say, ve adlarının sayısını al.

41. Ve benim için (ben RAB'İM) İsrail oğulları arasında bütün ilk doğanların yerine Levilileri, ve İsrail oğullarının hayvanları arasında bütün ilk doğanlar yerine Levililerin hayvanlarını alacaksın.

42. Ve Musa RABBİN kendisine emrettiği gibi İsrail oğulları arasında bütün ilk doğanları saydı.

43. Ve adlarının sayısına, bir aylık ve ondan yukarı olanlardan sayılanlara göre bütün ilk doğan erkekler yirmi iki bin iki yüz yetmiş üç kişi idi.

44. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

45. Levilileri İsrail oğullarında bütün ilk doğanların yerine, ve Levililerin hayvanlarını onların hayvanları yerine al, ve Levililer benim olacaklar; ben RAB'İM.

46. Ve İsrail oğullarının ilk doğanlarından Levililer sayısından artan iki yüz yetmiş üç kişinin fidyesi için,

47. adam başına beşer şekel* alacaksın; makdis şekeline göre alacaksın (şekel yirmi geradır*);

48. ve onlarda fazla gelenlerin fidye parasını Haruna ve oğullarına vereceksin.

49. Ve Musa Levililerle fidyesi verilmiş olanlardan artanların fidye parasını aldı;

50. İsrail oğullarının ilk doğanlarından parayı makdis şekeline göre bin üç yüz altmış beş şekel olmak üzere aldı;

51. ve Musa RABBİN sözüne göre, RABBİN Musaya emrettiği gibi fidye parasını Harunla oğullarına verdi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 4

VE RAB Musaya ve Haruna söyleyip dedi:

2. Levi oğulları arasından aşiretlerine göre, atalar evlerine göre Kohat oğullarının,

3. otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar toplanma çadırında iş yapmak üzere bütün

hizmete girenlerin topunu al.

4. Kohat oğullarının toplanma çadırında hizmeti budur, en mukaddes şeylerdir;
5. ordu göç ettiği zaman Harunla oğulları içeri girecekler, ve bölme perdesini indirecekler, ve şehadet sandığını onunla örtecekler,
6. ve onun üzerine yunusbalığı derisinden bir örtü koyacaklar, ve onun üstüne bütün lâcivert bir bez yayacaklar, ve onun kollarını geçirecekler.
7. Ve huzur ekmeği sofrası üzerine lâcivert bir bez yayacaklar, ve onun üzerine sahanları ve kaşıkları, ve dökülecek takdimmeye mahsus tasları ve kâseleri koyacaklar; ve daimî ekmek onun üzerinde olacak;
8. ve onların üzerine kırmızı bir bez yayacaklar, ve onu yunusbalığı derisinden bir örtü ile örtecekler, ve onun kollarını geçirecekler.
9. Ve lâcivert bir bez alacaklar, ve ışık şamdanını, ve kandillerini, ve makaslarını, ve tablalarını, ve onun hizmetinde kullanılan bütün yağ kaplarını örtecekler;
10. ve onu, ve bütün takımlarını yunusbalığı derisinden bir örtü içine koyacaklar, ve onu sedye üzerine koyacaklar.
11. Ve altın mezbah üzerine lâcivert bir bez yayacaklar, ve onu yunusbalığı derisinden bir örtü ile örtecekler, ve onun kollarını geçirecekler;
12. ve makdiste hizmet için kullanılan bütün hizmet takımlarını alacaklar, ve onları lâcivert bir bezin içine koyacaklar, ve onları yunusbalığı derisinden bir örtü ile örtecekler, ve sedye üzerine koyacaklar.
13. Ve mezbahtan külü kaldıracaklar, ve mezbahın üzerine erguvanî bir bez yayacaklar;
14. ve onun üzerinde hizmet için kullanılan bütün takımlarını, ateş tepsilerini, et kancalarını, ve kürekleri, ve leğenleri, mezbahın bütün takımlarını onun üzerine koyacaklar; ve onun üstüne yunusbalığı derisinden bir örtü yayacaklar, ve onun kollarını geçirecekler.
15. Ve ordu göç edeceği vakit, Harunla oğulları makdisi, ve makdisin bütün takımlarını örtmeği bitirdikten sonra Kohat oğulları onu taşımak için gelecekler; fakat ölmesinler diye mukaddes şeylere dokunmayacaklar. Toplanma çadırında Kohat oğullarının yükleri bunlardır.
16. Ve kâhin Harun oğlu Eleazarın işi, ışık yağı, ve hoş kokulu buhur, ve daimî ekmek takdimesi, ve mesh yağı, bütün meskenin, ve içinde olan her şeyin, makdis ve onun takımlarının işi olacaktır.
17. Ve RAB Musaya ve Haruna söyleyip dedi:
18. Kohatîler aşiretlerinin sıptını Levililer arasından atmayın;
19. fakat mukaddes şeylere yaklaştıkları zaman ölmesinler, ve yaşasınlar diye onlara şöyle yapın: Harunla oğulları içeri girecekler, ve onlardan her birini kendi hizmetine ve yüküne tayin edecekler;
20. fakat ölmesinler diye mukaddes şeyleri bir dakika bile görmek üzre içeri girmeyecekler.
21. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
22. Ataları evlerine göre, aşiretlerine göre Gerşon oğullarının da topunu al;
23. onları, otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar hizmete bakmak için, toplanma çadırında iş yapmak için girenlerin hepsini sayacaksın.
24. Hizmet etmekte ve yük taşımakta Gerşonîler aşiretlerinin hizmeti şudur:
25. meskenin perdelerini, ve toplanma çadırı ile onun örtüsünü, ve onun üstündeki yunusbalığı derisinden örtüyü, ve toplanma çadırının kapı perdesini,
26. ve meskenle mezbah etrafında olan avlunun askılarını, ve avlu kapısının kapı perdesini, ve onların iplerini, ve onların hizmetinde kullanılan bütün âletleri taşıyacaklar; onlarla yapılan her işi onlar yapacaklar.
27. Gerşonî oğullarının bütün hizmetinde ve bütün yükünde onların bütün hizmeti Harunun ve oğullarının sözü ile olacak; ve bütün yüklerinin korumasına onları tayin edeceksiniz.
28. Toplanma çadırında Gerşonî oğulları aşiretlerinin hizmeti budur; onların vazifesi kâhin Harunun oğlu İtamarın eli altında olacaktır.

29. Merarinin oğullarına gelince, onları aşiretlerine göre, ataları evlerine göre sayacaksınız;
30. onları, otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar, toplanma çadırının işini yapmak için hizmete girenlerin her birini sayacaksınız.
31. Ve toplanma çadırında bütün hizmetlerine göre onların yük vazifesi şudur: bütün takımları ile ve bütün hizmetleri ile meskenin çerçeveleri, ve mertekleri, ve tabanları,
32. ve çepçevre avlunun direkleri, ve bunların tabanları, ve kazıkları, ve ipleridir; ve onların taşımağa memur oldukları âletleri adları ile sayacaksınız.
33. Kâhin Harunun oğlu İtamarın eli altında, toplanma çadırındaki bütün hizmetlerine göre Merari oğulları aşiretlerinin hizmeti budur.
34. Ve Musa ile Harun ve cemaatin reisleri, Kohatî oğullarını aşiretlerine göre, ve ataları evlerine göre,
35. otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar toplanma çadırında iş için hizmete girenlerin her birini saydılar;
36. ve aşiretlerine göre onlardan sayılanlar iki bin yedi yüz elli kişi idi.
37. Kohatîler aşiretlerinden sayılanlar, toplanma çadırında hizmet edenlerin hepsi bunlardır; Musanın vasıtası ile RABBİN sözüne göre Musa ile Harun onları saydılar.
38. Ve Gerşon oğullarından sayılanlar, aşiretleri, ve ataları evlerine göre,
39. otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar, toplanma çadırında iş için hizmete girenlerin hepsi;
40. aşiretlerine göre, ataları evlerine göre onlardan sayılanlar iki bin altı yüz otuz kişi idi.
41. Gerşon oğulları aşiretlerinden sayılanlar, toplanma çadırında hizmet edenlerin hepsi bunlardır; RABBİN emrine göre Musa ile Harun onları saydılar.
42. Ve Merari oğulları aşiretlerinden, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre sayılanlar,
43. otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar toplanma çadırında iş için hizmete girenlerin hepsi,
44. aşiretlerine göre onlardan sayılanlar üç bin iki yüz kişi idiler.
45. Merari oğulları aşiretlerinden sayılanlar bunlardır; Musa vasıtası ile RABBİN sözüne göre Musa ile Harun onları saydılar.
46. Musa ile Harunun ve İsrail reislerinin saydıkları, Levililerden, aşiretlerine göre, ataları evlerine göre sayılanların hepsi,
47. otuz yaşında ve ondan yukarı elli yaşına kadar hizmet işini, ve toplanma çadırında yükler taşımak işini yapmak için girenlerin hepsi,
48. onlardan sayılanlar sekiz bin beş yüz seksen kişi idiler.
49. RABBİN emrine göre her biri kendi hizmetine göre, ve yüküne göre Musanın eli ile sayıldılar; RABBİN Musaya emrettiği gibi onun tarafından böylece sayıldılar.

BAP 5

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına emret, her cüzamlıyı, ve her akıntısı olanı, ve ölüden dolayı murdar olan her adamı ordugâhtan çıkarsınlar;
3. erkek olsun kadın olsun çıkaracaksınız, onların ortasında oturmakta olduğum kendi ordugâhlarını murdar etmesinler diye onları ordugâhın dışarısına çıkaracaksınız.
4. Ve İsrail oğulları böyle yaptılar, ve onları ordugâhın dışarısına çıkardılar; RAB Musaya nasıl söyledi ise İsrail oğulları öyle yaptılar.
5. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
6. İsrail oğullarına söyle: Bir erkek yahut bir kadın RABBE karşı tecavüz ederek, insan suçlarının hepsinden birini işlerse, ve o can suçlu olursa;

7. o zaman işlediği suçu itiraf edecek; ve suçunun karşılığını tamamen ödiyecek, ve üzerine beşte birini katacak, ve suçlu olduğu adama verecek.
8. Ve eğer suçun karşılığını ödemek için o adamın yakın akrabası yoksa, kendisi için kefaretecek olan kefarete koçundan ayrıca, RABBE ödenen suç karşılığı da kâhinin olacak.
9. Ve İsrail oğullarının kâhine takdim ettikleri bütün mukaddes şeylerin her kaldırma takdimesi kâhinin olacaktır.
10. Ve herkesin takdis ettiği şeyler kâhinin olacaktır; bir adam kâhine bir şey verirse onun olacaktır.
11. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
12. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Eğer bir adamın karısı sapar, ve ona karşı tecavüz ederse,
13. ve bir adam ona yaklaşırsa, ve kocasının gözünden gizli ve örtülü kalırsa, ve kadın murdar olursa, ve ona karşı şahit yoksa, ve cürümde tutulmazsa;
14. ve kocasına kıskançlık gelir, ve karısı murdar olduğu halde karısını kıskanırsa, yahut kocasına kıskançlık gelir, ve karısı murdar olmadığı halde karısını kıskanırsa,
15. o zaman adam karısını kâhine getirecek, ve kadın için efanın* onda biri arpa unu olmak üzere onun takdimesini getirecek; onun üzerine yağ dökmeyecek, ve üzerine buhur koymıyacak; çünkü kıskançlık ekmek takdimesidir, fesat hatırlatan anılma ekmek takdimesidir.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
16. Ve kâhin kadını yaklaştırıp RABBİN önünde durduracak;
17. ve kâhin toprak kapta mukaddes su alacak; ve kâhin meskenin döşemesinde olan tozdan alıp suya koyacak.
18. Ve kâhin kadını RABBİN önünde durduracak, ve kadının başını açacak, ve onun avuçlarına anılma ekmek takdimesini koyacak, kıskançlık ekmek takdimesidir; ve lânet getiren acılık suyu kâhinin elinde olacak.
19. Ve kâhin kadına yemin ettirecek, ve ona diyecek: Eğer seninle adam yatmadı ise, ve eğer kocanın nikâhı altında olarak murdarlığa sapsadın, lânet getiren bu acılık suyundan beri ol.
20. Fakat kocanın nikâhı altında olarak saptın, ve murdar oldunsa, ve kocandan başka bir adam seninle yattı ise —
21. o zaman kâhin kadına lânet yemini ile yemin ettirecek, ve kâhin kadına diyecek — RAB senin kalçanı düşürüp karnını şişirmekle RAB kavminin ortasında seni lânet ve yemin için ibret kılsın;
22. ve lânet getiren bu su senin karnını şişirmek ve kalçalarını düşürmek için barsaklarına girecek. Ve kadın: Amin, Amin, diyecektir.
23. Ve kâhin bu lânetleri yazacak, ve acılık suyu içinde silecek;
24. ve lânet getiren acılık suyunu kadına içirecek; ve lânet getiren su onun içine girecek ve acı olacak.
25. Ve kâhin kıskançlık ekmek takdimesini kadının elinden alacak, ve ekmek takdimesini RABBİN önünde sallıyacak ve onu mezbaha getirecek;
26. ve onun anılması olarak kâhin ekmek takdimesinden avuç dolusu alacak, ve mezbahta yakacak, ve ondan sonra kadına suyu içirecek.
27. Ve ona suyu içirdikten sonra vaki olacak ki, eğer murdarsa, ve kocasına karşı tecavüz etmişse, o zaman lânet getiren su onun içine girecek, ve acı olacak; ve onun karnı şişecek, ve kalçası düşecek; ve kadın kavminin arasında bir lânet olacaktır.
28. Ve eğer kadın murdar değilse, ve tahirse, o zaman beri olacak, ve çocukları olacaktır.
29. Kıskançlık şeriatı budur, ne zaman bir kadın sapar, kocasının nikâhı altında olarak murdar olursa,
30. yahut bir adamın üzerine kıskançlık gelir, ve karısını kıskanırsa; o zaman kadını RABBİN önünde durduracak, ve kâhin ona bütün bu şeriatı icra edecektir.

31. Ve adam fesattan beri olacak, ve o kadın fesadını taşıyacaktır.

BAP 6

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlara de: Bir erkek yahut bir kadın adanan Nezîr adağını adamak için kendini RABBE ayırırsa,
3. şaraptan, ve içkiden çekinecek; şarap sirkesi, ve içki sirkesi içmiyecek, ve hiç üzüm suyu içmiyecek, ve yaş yahut kuru üzüm yemiyecek.
4. Bütün ayrılığı günlerinde, çekirdekten kabuğa kadar, asmadan yapılan hiç bir şey yemiyecektir.
5. Ayrılığı adağının bütün günlerinde başı üzerinden ustura geçmiyecek; kendini RABBE ayırdığı günler doluncuya kadar mukaddes olacak; başının saçını uzamağa bırakacak.
6. Kendini RABBE ayırdığı bütün günlerde ölüye yaklaşımayacak.
7. Babası, ve anası, ve kardeşi, ve kızkardeşi öldüğü zaman onlar için kendini murdar etmiyecektir; çünkü Allaha ayrılık alâmeti başının üzerindedir.
8. Ayrılığının bütün günlerinde RABBE mukaddestir.
9. Ve eğer yanında bir adam birden bire hemen ölür, ve ayrılığının başını murdar ederse; o zaman tathiri gününde başını tıraş edecek, yedinci günde onu tıraş edecektir.
10. Ve sekizinci günde, toplanma çadırının kapısına, kâhine iki kumru, yahut iki güvercin yavrusu getirecek;
11. ve kâhin birini suç takdimesi, ve obirini yakılan takdime olarak arzedecek, ve ölüden dolayı suç işlediğinden onun için kefarete edecek, ve o günde başını takdis edecektir.
12. Ve ayrılık günlerini RABBE ayıracak, ve günah takdimesi olarak bir yıllık erkek bir kuzu getirecek; fakat evelki günler boşa gidecektir, çünkü ayrılığı murdar olmuştur.
13. Ve Nezîrin şeriatı budur: ayrılığı günleri dolunca toplanma çadırının kapısına getirilecek;
14. ve yakılan takdime olarak kusursuz bir yıllık bir erkek kuzu, ve suç takdimesi olarak kusursuz bir yıllık bir dişi kuzu, ve selâmet takdimeleri olarak kusursuz bir koç,
15. ve bir sepet mayasız ekmek, yağla yoğurulmuş ince un pideleri, ve yağ sürülmüş mayasız yufkalar, ve onların ekmek takdimesi, ve onların dökülen takdimeleri olmak üzere RABBE takdimesini arzedecektir.
16. Ve kâhin RABBİN önünde onları takdim edecek, ve suç takdimesini ve yakılan takdimesini arzedecek;
17. ve mayasız ekmek sepetile beraber koçu RABBE selâmet takdimeleri kurbanı olarak arzedecek; kâhin onun ekmek takdimesiyle dökülen takdimesini de arzedecek.
18. Ve Nezîr toplanma çadırının kapısında ayrılığının başını tıraş edecek, ve ayrılığının başının saçını alacak, ve selâmet takdimeleri kurbanının altında olan ateşin üzerine koyacak.
19. Ve kâhin koçtan haşlanmış omuzu, ve sepetten mayasız bir pide, ve mayasız bir yufka alacak, ve ayrılığının başını tıraş ettikten sonra, Nezîrin avuçları üzerine koyacak;
20. ve kâhin sallama takdimesi olarak onları RABBİN önünde sallıyacak; bu, sallama döşü ve kaldırma budu ile beraber kâhin için mukaddestir; ve ondan sonra Nezîr şarap içebilir.
21. Adak adıyan Nezîrin, ve elinin yettiği diğer şeylerden başka, ayrılığı için RABBE takdimesinin şeriatı budur; adadığı adağına göre, ayrılığının şeriatine göre böyle yapmalıdır.
22. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
23. Haruna ve oğullarına söyliyip de: İsrail oğullarını böyle mubarek kılacaksınız; onlara diyeceksiniz:
24. RAB seni mubarek kılsın, ve seni korusun;
25. RAB sana yüzünü parlatsın, ve sana lûtfetsin;

26. RAB sana yüzünü kaldırsın, ve sana selâmet versin.

27. Böylece benim ismimi İsrail oğulları üzerine koyacaklar, ve ben onları mubarek kılacağım.

BAP 7

VE vaki oldu ki, Musa meskeni kurmağı bitirdiğı, ve onu ve bütün takımlarını, mezbahı ve bütün takımlarını mesh ve takdis ettiğı günde, onları mesh ve onları takdis etmiş olduğı zaman,

2. İsrail beyleri, ataları evlerinin başları, takdimeler getirdiler. Onlar sıptların reisleri, sayılanlara nazır olanlardı;

3. her iki bey için bir araba, ve her biri için bir öküz olmak üzere, altı kapalı araba ve on iki öküz olarak takdimelerini RABBİN önüne getirdiler; ve onları meskenin önünde takdim ettiler.

4. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

5. Onlardan al, toplanma çadırının hizmetini yapmakta kullanılsın; ve onları Levililere, her adama hizmetine göre vereceksin.

6. Ve Musa arabaları ve öküzleri aldı, ve onları Levililere verdi.

7. Gerşon oğullarına, hizmetlerine göre, iki araba ve dört öküz verdi;

8. ve Merari oğullarına, kâhin Harunun oğlu İtamarın eli altında yaptıkları hizmetlere göre, dört araba ve sekiz öküz verdi.

9. Fakat Kohat oğullarına vermedi, çünkü makdisin hizmeti onların üzerinde idi; onu omuzlarında taşırlardı.

10. Ve mezbahın mesholunduğı günde onun tahsisi için beyler takdimeler arzetttiler, ve reisler takdimelerini mezbahın önüne getirdiler.

11. Ve RAB Musaya dedi: Mezbahın tahsisi için, takdimelerini, her bey kendi gününde olmak üzere arzedecekler.

12. Ve birinci günde takdimesini arzedan Yahuda sıptından Amminadab oğlu Nahşondu;

13. ve onun takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

14. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

15. yakılan takdime olarak genç bir boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

16. suç takdimesi olarak bir ergeç;

17. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Amminadab oğlu Nahşonun takdimesi bu idi.

18. İkinci günde İssakar beyi Tsuar oğlu Netanel takdim etti;

19. takdimesi olarak arzettiğı şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

20. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

21. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

22. suç takdimesi olarak bir ergeç;

23. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Tsuar oğlu Netanelin takdimesi bu idi.

24. Üçüncü günde Zebulun oğullarının beyi Helon oğlu Eliab takdim etti;

25. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi; yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un

dolu idi;

26. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

27. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

28. suç takdimesi olarak bir ergeç;

29. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Helon oğlu Eliabın takdimesi bu idi.

30. Dördüncü günde Ruben oğullarının beyi Şedeur oğlu Elitsur takdim etti;

31. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas, bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

32. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

33. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

34. suç takdimesi olarak bir ergeç;

35. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Şedeur oğlu Elitsurun takdimesi bu idi.

36. Beşinci günde Şimeon oğullarının beyi Tsurışadday oğlu Şelumiel takdim etti;

37. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

38. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

39. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

40. suç takdimesi olarak bir ergeç;

41. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Tsurışadday oğlu Şelumielin takdimesi bu idi.

42. Altıncı günde Gad oğullarının beyi Deuel oğlu Eliasaf takdim etti;

43. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

44. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

45. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

46. suç takdimesi olarak bir ergeç;

47. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Deuel oğlu Eliasafın takdimesi bu idi.

48. Yedinci günde Efraim oğullarının beyi Ammihud oğlu Elişama takdim etti;

49. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

50. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

51. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

52. suç takdimesi olarak bir ergeç;

53. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Ammihud oğlu Elişamanın takdimesi bu idi.

54. Sekizinci günde Manasse oğullarının beyi Pedatsur oğlu Gamaliel takdim etti;

55. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

56. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

57. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

58. suç takdimesi olarak bir ergeç;

59. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, ve birer yıllık beş

erkek kuzu. Pedatsur oğlu Gamalielin takdimesi bu idi.

60. Dokuzuncu günde Benyamin oğullarının beyi Gideonî oğlu Abidan takdim etti;

61. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

62. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

63. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

64. suç takdimesi olarak bir ergeç;

65. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Gideonî oğlu Abidanın takdimesi bu idi.

66. Onuncu günde Dan oğullarının beyi Ammişadday oğlu Ahiezer takdim etti;

67. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

68. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

69. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

70. suç takdimesi olarak bir ergeç;

71. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Ammişadday oğlu Ahiezerin takdimesi bu idi.

72. On birinci günde Aşer oğullarının beyi Okran oğlu Pagiel takdim etti;

73. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

74. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

75. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

76. suç takdimesi olarak bir ergeç;

77. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Okran oğlu Pagielin takdimesi bu idi.

78. On ikinci günde Naftali oğullarının beyi Enan oğlu Ahira takdim etti;

79. takdimesi şu idi: makdis şekeline göre, yüz otuz şekel ağırlığında bir gümüş tepsi, yetmiş şekellik bir gümüş tas; bunların ikisi de ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un dolu idi;

80. buhurla dolu on şekellik bir altın kaşık;

81. yakılan takdime olarak bir genç boğa, bir koç, bir yıllık bir erkek kuzu;

82. suç takdimesi olarak bir ergeç;

83. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak iki öküz, beş koç, beş ergeç, birer yıllık beş erkek kuzu. Enan oğlu Ahiranın takdimesi bu idi.

84. Mezbahın meshedildiği günde İsrail beyleri tarafından onun tahsis hediyeleyi şunlardı: on iki gümüş tepsi, on iki gümüş tas; on iki altın kaşık;

85. her gümüş tepsinin ağırlığı yüz otuz şekel, ve her tasınki yetmiş şekel; kapların bütün gümüşü makdis şekeline göre iki bin dört yüz şekeldi;

86. buhurla dolu on iki altın kaşık; makdis şekeline göre her kaşığın ağırlığı on şekel, kaşıkların bütün altını yüz yirmi şekeldi;

87. yakılan takdime olarak bütün hayvanlar on iki genç boğa, on iki koç, birer yıllık on iki erkek kuzu, ve onların ekmek takdimesi, ve suç takdimesi olarak on iki ergeç;

88. ve selâmet takdimeleri kurbanı olarak bütün hayvanlar, yirmi dört öküz, altmış koç, altmış ergeç, birer yıllık altmış erkek kuzu. Mezbah mesholunduktan sonra onun tahsis hediyeleyi bunlardı.

89. Ve Musa onunla söyleşmek için toplanma çadırına girdiği zaman, şehadet sandığı üzerinde olan kefaretgâhın üzerinden, iki kerubi arasından kendisine söyliyken Sesi işitirdi; ve

kendisine söylerdi.

BAP 8

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. Haruna söyle ve ona de: Kandilleri yerine koyduğun zaman, yedi kandil şamdanın ön tarafına ışık verecekler.

3. Ve Harun böyle yaptı; RABBİN Musaya emrettiği gibi onun kandillerini şamdanın önünde ışık verecek surette koydu.

4. Ve şamdanın işçiliği bu idi; dövmeci işi altındı; ayağına ve çiçeklerine kadar dövmeci işi idi; şamdanı RABBİN Musaya gösterdiği örnek gibi yaptı.

5. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

6. İsrail oğulları arasından Levilileri al, ve onları tathir et.

7. Ve onları tathir etmek için kendilerine böyle yapacaksın: üzerlerine tathir suyu serp, ve bütün bedenleri üzerinden ustura geçirsinler, ve esvaplarını yıkasınlar, ve kendilerini tathir etsinler.

8. O zaman genç bir boğa, ve onun ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş ince un alsınlar; ve suç takdimesi olarak başka bir boğa alacaksın.

9. Ve Levilileri toplanma çadırının önünde takdim edeceksin; ve İsrail oğullarının bütün cemaatini tophıyacaksın;

10. ve Levilileri RABBİN önünde takdim edeceksin. Ve İsrail oğulları ellerini Levililer üzerine koyacaklar;

11. ve RABBİN hizmetini yapmak Levililerin işi olsun diye Harun onları RABBİN önünde İsrail oğulları tarafından sallama takdimesi olarak arzedecektir.

12. Ve Levililer boğaların başları üzerine ellerini koyacaklar; ve Levililer için kefaret etmek üzre birini suç takdimesi olarak, ve obirini yakılan takdime olarak RABBE arzedeceksin.

13. Ve Levilileri Harunun önüne, ve oğullarının önüne durduracaksın, ve onları RABBE sallama takdimesi olarak arzedeceksin.

14. Ve Levilileri İsrail oğulları arasından böyle ayıracaksın; ve Levililer benim olacaklar.

15. Ve ondan sonra Levililer toplanma çadırının hizmetini yapmak üzre içeri girecekler; ve onları tathir edeceksin, ve onları sallama takdimesi olarak arzedeceksin.

16. Çünkü İsrail oğulları arasından onlar tamamen bana verilmiştir; bütün rahim açanlar yerine, İsrail oğullarından ilk doğanlar yerine onları kendime aldım.

17. Çünkü İsrail oğulları arasında insan olsun, hayvan olsun, ilk doğanlar benimdir; Mısır diyarında bütün ilk doğanları vurduğum günde, onları kendim için takdis ettim.

18. Ve İsrail oğulları arasında bütün ilk doğanlar yerine Levilileri aldım.

19. Ve İsrail oğulları makdise yaklaştıkları zaman İsrail oğulları arasında belâ olmasın diye toplanma çadırında İsrail oğullarının hizmetini yapmak, ve İsrail oğulları için kefaret etmek üzre, İsrail oğulları arasından Levilileri Haruna ve oğullarına hediye olarak verdim.

20. Musa ile Harun, ve İsrail oğullarının bütün cemaati Levililere böyle yaptılar; İsrail oğulları RABBİN Levililer hakkında Musaya emrettiği her şeye göre onlara böyle yaptılar.

21. Ve Levililer kendilerini suçtan tathir ettiler, ve esvaplarını yıkadılar; ve Harun RABBİN önünde onları sallama takdimesi olarak arzetti; ve Harun onları tathir etmek üzre onlar için kefaret etti.

22. Ve ondan sonra Levililer, Harunla oğullarının önünde toplanma çadırında hizmetlerini yapmak için içeri girdiler; Levililer hakkında RABBİN Musaya emrettiği gibi onlara öyle yaptılar.

23. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

24. Levililere ait olan şey budur: toplanma çadırının içinde hizmet nöbeti beklemek için yirmi beş yaşında ve ondan yukarı olanlar içeri girecekler;
25. ve elli yaşından sonra hizmet nöbetinden çekilecekler, ve artık hizmet etmiyecekler,
26. fakat toplanma çadırında vazifelerinin ifasında kardeşlerine yardım edecekler, fakat hizmet etmiyeceklerdir. Vazifelerinde Levililere böyle yapacaksın.

BAP 9

VE Mısır diyarından çıktıktan sonra ikinci yılda, birinci ayda, RAB Sina çölünde Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğulları muayyen vaktinde fishı tutsunlar.
3. Bu ayın on dördüncü gününde, akşam üstü, muayyen vaktinde tutacaksınız; onu bütün kanunlarına ve bütün hükümlerine göre tutacaksınız.
4. Ve Musa fishı tutsunlar diye İsrail oğullarına söyledi.
5. Ve Sina çölünde, birinci ayda, ayın on dördüncü gününde akşam üstü fishı tuttular; RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre İsrail oğulları öyle yaptılar.
6. Ve insan ölüsünden dolayı murdar olan adamlar vardı, ve o günde fishı tutamadılar; ve o günde Musanın ve Harunun önüne geldiler;
7. ve o adamlar ona dediler: İnsan ölüsünden dolayı biz murdarız; İsrail oğulları arasında muayyen vaktinde RABBİN takdimesini arzetmekten niçin menolunuyoruz?
8. Ve Musa onlara dedi: Durun, sizin için RABBİN ne emredeceğini işiteyim.
9. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
10. İsrail oğullarına söyliyip de: Sizden yahut zürriyetinizden biri ölüden dolayı murdar olursa, yahut uzak yolculukta bulunursa, yine RABBE fishı tutacaktır.
11. İkinci ayın on dördüncü gününde akşam üstü onu tutacaklar; mayasız ekmek ve acı otlarla onu yiyecekler;
12. ondan sabaha kadar bırakmayacaklar, ve bir kemiğini kırmıyacaklar; fishın bütün kanununa göre onu tutacaklar.
13. Fakat tahir olan ve yolculukta bulunmayan adam fishı yapmaktan geri kalırsa, o can kavmindan atılacaktır; mademki muayyen vaktinde RABBİN takdimesini arzetmemiştir, o adam suçunu yüklenecektir.
14. Ve eğer bir yabancı yanınızda misafir olup RABBE fishı tutacaksa, fishın kanununa ve usulüne göre onu öyle tutacaktır; sizin için, hem misafir için hem de memleketin yerlisi için, bir kanununuz olacaktır.
15. Ve mesken kurulduğu günden meskeni, şehadet çadırını, bulut örttü; ve akşamlayın bir ateş görünüşü gibi sabaha kadar meskenin üzerinde idi.
16. Daima böyle idi; bulut ve geceleyin ateş görünüşü onu örterdi.
17. Ve Çadırın üzerinden bulut kaldırılınca İsrail oğulları göç ederlerdi; ve bulut nerede durursa, İsrail oğulları orada konarlardı.
18. İsrail oğulları RABBİN emrine göre göç ederler, ve RABBİN emrine göre konarlardı; mesken üzerinde bulutun durduğu bütün günler konarlardı.
19. Ve bulut mesken üzerinde çok günler eğleşince İsrail oğulları RABBİN bekçiliğini tutarlar, ve göç etmezlerdi.
20. Ve bazen bulut mesken üzerinde bir kaç gün bulunurdu; o zaman RABBİN emrine göre konarlar; ve RABBİN emrine göre göç ederlerdi.
21. Ve bazen bulut akşamdan sabaha kadar bulunurdu; ve sabahlayın bulut kaldırılınca göç ederlerdi; yahut bir gün ve bir gece, bulut kaldırılınca göç ederlerdi.
22. İki gün olsun, yahut bir ay, yahut çok günler olsun, bulut mesken üzerinde durarak

eğleştikçe İsrail oğulları konarlar ve göç etmezlerdi; fakat kaldırıldığı zaman göç ederlerdi. 23. RABBİN emrine göre konarlar, ve RABBİN emrine göre göç ederlerdi; Musa vasıtası ile olan RABBİN emrine göre RABBİN bekçiliğini tutarlardı.

BAP 10

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. Kendine iki gümüş boru yap; onları dövmece işi olarak yapacaksın; ve onları cemaati çağırmaq için ve orduların göç etmesi için kullanacaksın.
3. Ve onlar çalınınca bütün cemaat senin yanına, toplanma çadırının kapısına toplanacaklar.
4. Ve eğer yalnız biri çalınırsa, o zaman beyler, İsrail binlerinin başları senin yanına toplanacaklar.
5. Ve yüksek sesle çaldığınız zaman şark tarafta konaklıyan ordular göç edecekler.
6. Ve ikinci kere yüksek sesle çaldığınız zaman cenup tarafında konaklıyan ordular göç edecekler; göç etmeleri için yüksek sesle çalınacak.
7. Ve cemaati toplamak zamanında çalacaksınız, fakat yüksek sesle çalmıyacaksınız.
8. Ve boruları Harun oğulları, kâhinler, çalacaklar; ve bunlar sizin için nesillerinizce ebedî kanun olacak.
9. Ve sizi sıkıştıran düşmana karşı diyarınızda cenge çıktığınız zaman, boruları yüksek sesle çalacaksınız; ve Allahınız RABBİN nezdinde anılacaksınız, ve düşmanlarınızdan kurtulacaksınız.
10. Ve sevinciniz gününde, ve belli bayramlarınızda, ve aylarınızın başlarında, yakılan takdimelerinizin üzerinde, ve selâmet takdimelerinizin kurbanları üzerinde boruları çalacaksınız; ve Allahınızın nezdinde sizin için anılma olacaklar; ben Allahınız RAB'İM.
11. Ve vaki oldu ki, ikinci yılda, ikinci ayda, ayın yirminci gününde şehadet meskeninin üzerinden bulut kaldırıldı.
12. Ve İsrail oğulları göçlerine göre Sina çölünden göç ettiler; ve bulut Paran çölünde durdu.
13. Ve ilk defa olmak üzere, Musa vasıtası ile RABBİN emrine göre göç ettiler.
14. Ve önce Yahuda oğulları konağının bayrağı, ordularına göre, göç etti; ve onun ordusu üzerinde Amminadab oğlu Nahşon vardı.
15. Ve İssakar oğulları sıptının ordusu üzerinde Tsuar oğlu Netanel vardı.
16. Ve Zebulun oğulları sıptının ordusu üzerinde Helon oğlu Eliab vardı.
17. Ve mesken indirildi; ve meskeni taşıyan Gerşon oğulları ve Merari oğulları göç ettiler.
18. Ve Ruben konağının bayrağı, ordularına göre, göç etti; ve onun ordusu üzerinde Şedeur oğlu Elitsur vardı.
19. Ve Şimeon oğulları sıptının ordusu üzerinde Tsurişadday oğlu Şelumiel vardı.
20. Ve Gad oğulları sıptının ordusu üzerinde Deuel oğlu Eliasaf vardı.
21. Ve makdisi taşıyan Kohatîler göç ettiler; ve bunlar gelinciye kadar obirleri meskeni kurarlardı.
22. Ve Efraim oğulları konağının bayrağı, ordularına göre, göç etti; ve onun ordusu üzerinde Ammihud oğlu Elişama vardı.
23. Ve Manasse oğulları sıptının ordusu üzerinde Pedatsur oğlu Gamaliel vardı.
24. Ve Benyamin oğulları sıptının ordusu üzerinde Gideonî oğlu Abidan vardı.
25. Bütün orduların dümdarı olan Dan oğulları konağının bayrağı, ordularına göre, göç etti; ve onun ordusu üzerinde Ammişadday oğlu Ahiezer vardı.
26. Ve Aşer oğulları sıptının ordusu üzerinde Okran oğlu Pagi el vardı.
27. Ve Naftali oğulları sıptının ordusu üzerinde Enan oğlu Ahira vardı.
28. Ordularına göre İsrail oğullarının göç etmeleri böyle idi; ve göç ettiler.

29. Ve Musanın kaynatası Midyanî Reuel oğlu Hobaba Musa dedi: RABBİN: Size vereceğim, dediği yere göç ediyoruz; bizimle beraber gel, ve biz sana iyilik ederiz; çünkü RAB İsrail hakkında iyilik vadetti.
30. Ve ona dedi: Gitmem, ancak memleketime ve akrabamın yanına gideceğim.
31. Ve dedi: Rica ederim, bizi bırakma; çünkü çölde konaklıyacağımız yerleri sen bilirsin, ve bize iki göz yerine geçersin.
32. Ve vaki olacak ki, eğer bizimle gelersen, o zaman vaki olacak ki, RAB bize ne iyilik ederse sana yaparız.
33. Ve RABBİN dağından üç günlük yol göç ettiler; ve onlara istirahat yeri bulmak için RABBİN ahit sandığı üç günlük yol önlerinde göç ediyordu.
34. Ve ordugâhtan göç ettikleri zaman RABBİN bulutu gündüzün onların üzerinde idi.
35. Ve vaki olurdu ki, sandık göç ettiği zaman Musa derdi: Kalk, ya RAB, ve düşmanların dağılsınlar; ve senden nefret edenler senin önünden kaçınsınlar.
36. Ve konduğu zaman derdi; Ya RAB, İsrailin on binlerce binlerine dön.

BAP 11

VE kavm RABBİN kulağında kötülükten şikâyet edenler gibi oldu; ve RAB işitti, ve öfkesi alevlendi; ve RABBİN ateşi onlar arasında yandı, ve ordugâhın kenarında olanları yedi.

2. Ve kavm Musaya feryat etti; ve Musa RABBE yalvardı, ve ateş yatıştı.

3. Ve o yerin adı Tabera* konuldu, çünkü onların arasında RABBİN ateşi yandı.

* Yanmak

4. Ve onların arasında olan karışık halkın iştahları çok arttı; ve İsrail oğulları da yine ağlıyıp dediler: Bize kim et yedirecek?

5. Mısırdaki parasız yediğimiz balığı, hıyarları, ve karpuzları, ve prasaları, ve soğanları, ve sarmısakları hatırlıyoruz;

6. fakat şimdi canımız kurudu; hiç bir şey yok, ancak bu manı görüyoruz.

7. Ve man, kişniş tohumu gibi idi, ve görünüşü ak günnük görünüşü gibi idi.

8. Kavm dolaşır, ve onu devşirirlerdi, ve değirmende övütürler, yahut havanda döverlerdi, ve tencerede haşlar, ve ondan pideler yaparlardı; ve tadı taze yağ tadı gibi idi.

9. Ve geceleyin ordugâh üzerine çiğ indiği zaman, üzerine man inerdi.

10. Ve Musa kavmin, aşiretlerine göre herkesin, çadırının kapısında ağlamakta olduğunu işitti; ve RABBİN öfkesi çok alevlendi; ve Musanın gözünde kötü oldu.

11. Ve Musa RABBE dedi: Niçin kuluna kötülükle davrandın? ve niçin senin gözünde lûtf bulmadım ki, bu kavmin bütün yükünü benim üzerime yüklüyorsun?

12. Bütün bu kavma ben mi gebe kaldım? onları ben mi doğurdum ki, bana: Lala emzikli çocuğu taşıdığı gibi atalarına and ettiğim diyara kucağında onları taşı, diyorsun?

13. Bütün bu kavma vermek için nereden et bulayım? çünkü bana: Bize et ver, ve yiyelim, diyerek bana ağlıyorlar.

14. Bütün bu kavmı ben yalnız taşıyamam, çünkü bana çok ağırdır.

15. Ve eğer benimle böyle davranırsan, niyaz ederim, eğer gözünde lûtf buldumsa, beni hemen öldür; ve sefaletimi görmiyeyim.

16. Ve RAB Musaya dedi: Kavmin ihtiyaçları, onların ileri gelenleri olduğunu bildiğin İsrail ihtiyarlarından yetmiş kişiyi bana topla; onları toplanma çadırına getir, ve orada seninle dursunlar.

17. Ve ineceğim, ve seninle orada söyleşeceğim; ve senin üzerinde olan Ruhtan alacağım, ve onların üzerine koyacağım; ve yalnız sen taşımayasın diye, kavmin yükünü seninle beraber taşıyacaklar.

18. Ve kavma de: Yarın için kendinizi takdis edin, ve et yiyeceksiniz; çünkü: Kim bize et verecek? çünkü Mısırdan halimiz iyi idi, diyerek ağlayışınızı RABBE işittirdiniz; RAB de size et verecek ve yiyeceksiniz.
19. Bir gün, ve iki gün, ve beş gün, ve on gün, ve yirmi gün değil,
20. fakat bütün bir ay, burnunuzdan gelinciye kadar, ve size tiksime verinciye kadar yiyeceksiniz; çünkü aranızda olan RABBİ reddettiniz, ve onun önünde: Niçin Mısırdan çıktık? diyerek ağladınız.
21. Ve Musa dedi: Aralarında bulunduğum kavm altı yüz bin piyadedir; ve sen: Onlara et vereceğim, ve bütün bir ay yiyecekler, diyorsun.
22. Onları doyurmak için onlara koyunlar ve sığırlar mı boğazlanacak? yahut onları doyurmak için onlara denizin bütün balıkları mı toplanacak?
23. Ve RAB Musaya dedi: RABBİN eli kısaltıldı mı? sana sözüm vaki olacak mı değil mi, şimdi göreceksin.
24. Ve Musa çıktı, ve RABBİN sözlerini kavma söyledi; ve kavmin ihtiyarlarından yetmiş kişi topladı, ve onları Çadırın etrafında durdurdu.
25. Ve RAB bulutta indi, ve ona söyledi, ve onun üzerinde olan Ruhtan aldı, ve yetmiş ihtiyarın üzerine koydu; ve vaki oldu ki, onların üzerine Ruh konduğu zaman peygamberlik ettiler, fakat bir daha etmediler.
26. Ve ordugâhta iki adam kaldı, birinin adı Eldad, ve obirinin adı Medad idi; ve Ruh onların üzerine kondu; ve onlar yazılanlar arasında idiler, fakat Çadıra çıkmamışlardı; ve ordugâhta peygamberlik ettiler.
27. Ve bir genç koştu, ve Musaya bildirip dedi: Eldad ve Medad ordugâhta peygamberlik ediyorlar.
28. Ve onun seçtiği adamlardan biri, Musanın hizmetçisi, Nun oğlu Yeşu cevap verdi: Efendim Musa, onları menet.
29. Ve Musa ona dedi: Sen benim için mi kıskanıyorsun? keşke RABBİN bütün kavmı peygamber olsa idi, RAB onların üzerine Ruhunu koysa idi!
30. Ve Musa, kendisi ve İsrail ihtiyarları ordugâha çekildiler.
31. Ve RAB tarafından bir yel çıktı, ve denizden bıldırcınlar getirdi, ve ordugâhın etrafında, bu tarafta bir günlük yol, ve obir tarafta bir günlük yol kadar, yerin yüzünden yukarı iki arşın* kadar yüksekliğinde olmak üzere ordugâhın üzerine düşürdü.
32. Ve bütün o gün, ve bütün o gece, ve bütün ertesi gün kavm kalkıp bıldırcınları topladılar; en az toplayan on homer* topladı; ve kendileri için onları ordugâhın etrafına serdiler.
33. Ve et daha dişleri arasında iken, çiğnemedi evel, kavma karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve RAB kavmı gayet büyük vuruşla vurdu.
34. Ve o yerin adı Kibrot-hattaava* konuldu, çünkü iştahlanan kavmı orada gömdüler.
35. Kavm Kibrot-hattaavadan Hatserota göç ettiler; ve Hatserotta kaldılar.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
- * *İştah kabirleri.*

BAP 12

VE Miryam ile Harun, aldığı Habeş kadından dolayı, Musa aleyhinde söylediler; çünkü o Habeş bir kadın almıştı.

2. Ve dediler: RAB yalnız Musa vasıtası ile mi söyledi? bizim vasıtamızla da söylemedi mi? Ve RAB işitti.

3. Ve Musa kişi yer yüzündeki bütün adamlardan ziyade alçak gönüllü idi.

4. Ve RAB ansızın Musaya ve Haruna ve Miryama dedi: Üçünüz de toplanma çadırına çıkın.

Üçü de çıktılar.

5. Ve RAB bulut direğinde indi, ve Çadırın kapısında durdu, ve Harunla Miryamı çağırdı; ve onların ikisi çıktılar.

6. Ve dedi: Şimdi sözlerimi dinleyin; eğer aranızda bir peygamber varsa, ben, RAB, rüyette ona kendimi bildireceğim, rüyada onunla söyleşeceğim.

7. Kulum Musa öyle değildir; bütün evimde sadıktır;

8. onunla remz ile değil, açıkça, ağız ağıza söyleşeceğim; ve RABBİN suretini göreceksin; öyle ise kulum Musa aleyhinde söylemekten niçin korkmadınız?

9. Ve onlara karşı RABBİN öfkesi alevlendi; ve gitti.

10. Ve bulut Çadırın üzerinden çekildi; ve işte, Miryam kar gibi cüzamlı oldu; ve Harun Miryama baktı, ve işte, cüzamlı idi.

11. Ve Harun Musaya dedi: Aman efendim, rica ederim, budalalık ettiğimiz ve suç işlediğimiz için üzerimize suç koyma.

12. Rica ederim, o, etinin yarısı yenilmiş olarak doğan bir ölüye benzemesin.

13. Ve Musa feryat edip dedi: Niyaz ederim, ey Allah, ona şifa ver.

14. Ve RAB Musaya dedi: Şayet babası onun yüzüne tükürmüş olsa idi, yedi gün utanmıyacak mı idi? Ordugâhın dışarısında yedi gün kapatılsın, ve ondan sonra geri getirilecek.

15. Ve Miryam ordugâhın dışarısında yedi gün kapatıldı; ve Miryam geri getirilinceye kadar kavm göç etmedi.

16. Ve ondan sonra kavm Hatserottan göç ettiler, ve Paran çölünde kondular.

BAP 13

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına vermekte olduğum Kenân diyarını çaşıtlasınlar diye adamlar gönder; her biri sıptları arasında reis olarak, her atalar sıptı için bir adam göndereceksiniz.

3. Ve Musa, RABBİN emrine göre Paran çölünden onları gönderdi; hepsi İsrail oğullarının reislerindendi.

4. Ve adları şunlardı: Ruben sıptından Zakkur oğlu Şammua.

5. Şimeon sıptından Hori oğlu Şafat.

6. Yahuda sıptından Yefunne oğlu Kaleb.

7. İssakar sıptından Yusuf oğlu İgal.

8. Efraim sıptından Nun oğlu Hoşea.

9. Benyamin sıptından Rafu oğlu Palti.

10. Zebulun sıptından Sodi oğlu Gaddiel.

11. Yusuf sıptından, Manasse sıptından, Susi oğlu Gaddi.

12. Dan sıptından Gemalli oğlu Ammiel.

13. Aşer sıptından Mikael oğlu Setur.

14. Naftali sıptından Vofsi oğlu Nahbi.

15. Gad sıptından Maki oğlu Geuel.

16. Memleketi çaşıtlamak için Musanın gönderdiği adamların adları bunlardır. Ve Musa Nun oğlu Hoşeaya Yeşu adını koydu.

17. Ve Musa onları Kenân diyarını çaşıtlamak için gönderdi; ve onlara dedi: Bu yoldan Cenuba* çıkın, ve dağlığa çıkın;

18. ve memleketin nasıl olduğunu, ve üzerinde oturan kavm kuvvetli mi, yoksa zayıf mı, az mı yoksa çok mu;

19. ve üzerinde oturdukları yer nasıl, iyi mi yoksa kötü mü; ve içinde oturdukları şehirler

nasıl, konaklar mı, yoksa hisarlar mı;

20. ve toprak nasıldır, yağlı mı, yoksa zayıf mı, onda ağaç var mı yoksa yok mu, görün. Ve yürekli olun, ve diyarın meyvasından getirin. Ve mevsim üzüm turfandaları günleri idi.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

21. Ve çıktılar, ve Tsin çölünden Hamata doğru giderken Rehoba kadar memleketi çaşıtladılar.

22. Ve Cenub tarafına çıktılar; ve Hebrona vardılar; ve orada Anak oğulları Ahiman, Şeşay, ve Talmay vardı. (Ve Hebron Mısır'daki Tsoandan yedi yıl evel bina edilmişti.)

23. Ve Eşkol vadisine geldiler, ve oradan bir salkım üzümü olan bir asma çubuğu kestiler, ve iki adamla onu sırıkta taşıdılar; ve narlardan ve incirlerden de getirdiler.

24. İsrail oğullarının oradan kestikleri salkımdan ötürü o yere Eşkol* vadisi denildi.

* *Salkım*.

25. Ve kırk gün bittikten sonra memleketi çaşıtlamaktan döndüler.

26. Ve gittiler ve Paran çölüne, Kadeşe, Musa ile Harunun, ve bütün İsrail oğulları cemaatinin yanına geldiler; ve onlara ve bütün cemaate haber getirdiler, ve memleketin meyvasını onlara gösterdiler.

27. Ve ona anlatıp dediler: Bizi gönderdiğin diyara vardık; ve gerçek süt ve bal akıyor; ve onun meyvası budur.

28. Ancak memlekette oturan kavm kuvvetlidir, ve şehirler istihkâmlı ve çok büyüktür; hem de orada Anak oğullarını gördük.

29. Cenup diyarında Amalek oturuyor; ve dağlıkta Hittîler, ve Yebusîler ve Amorîler oturuyorlar; ve denizin yanında ve Erden kıyısı boyunca Kenânlılar oturuyorlar.

30. Ve Kaleb Musanın önünde kavmı susturup dedi: Hemen çıkıp orayı ele geçirelim; çünkü buna her halde kudretimiz vardır.

31. Fakat kendisiyle beraber çıkan adamlar dediler: O kavma karşı çıkmaya kudretimiz yoktur; çünkü onlar bizden kuvvetlidirler.

32. Ve çaşıtlamış oldukları memleket hakkında İsrail oğullarına fena haber getirip dediler: Çaşıtlamak için içinden geçtiğimiz memleket, ahalisini yiyen bir memlekettir; ve içinde gördüğümüz bütün halk uzun boylu adamlardır.

33. Ve orada Nefilimden* olan Anak oğullarını, Nefilimi gördük; ve kendi gözümüzde biz çekirgeler gibi idik, ve onların gözünde de öyle idik.

* *İri adamlar*.

BAP 14

VE bütün cemaat seslerini yükseltip bağırdılar; ve kavm o gece ağladı.

2. Ve bütün İsrail oğulları Musaya karşı ve Haruna karşı söylendiler; ve bütün cemaat onlara dediler: Keşke Mısır diyarında ölse idik! yahut keşke bu çölde ölse idik!

3. Ve kılıçla düşelim diye RAB niçin bizi bu diyara götürüyor? Kadınlarımız ve çocuklarımız ganimet olacaklar; Mısıra dönmek bizim için daha iyi değil mi?

4. Ve birbirine dediler: Kendimize birini baş edelim, ve Mısıra dönelim.

5. O zaman Musa ile Harun bütün İsrail oğulları cemaatinin cümhuru önünde yüzüstü düştüler.

6. Ve memleketi çaşıtlamış olanlardan Nun oğlu Yeşu, ve Yefunne oğlu Kaleb esvaplarını yırttılar;

7. ve bütün İsrail oğulları cemaatine söyliyip dediler: Çaşıtlamak için içinden geçtiğimiz memleket çok, çok iyi bir memlekettir.

8. Eğer RAB bizden razı olursa, o zaman bizi o diyara getirecek ve onu bize verecektir; bir

diyar ki süt ve bal akıyor.

9. Ancak RABBE karşı isyan etmeyin, ve siz memleketin kavmindan korkmayın; çünkü onlar bizim ekmeğimizdirler; onları koruyan gölge üzerlerinden sıyrılmıştır; ve RAB bizimledir; onlardan korkmayın.

10. Fakat bütün cemaat: Onları taşlıyalım, dediler. Ve RABBN izzeti toplanma çadırında bütün İsrail oğullarına göründü.

11. Ve RAB Musaya dedi: Ne vakte kadar bu kavm beni hor görecek? ve aralarında yapmış olduğu bütün almetlere rağmen ne vakte kadar bana iman etmiyecekler?

12. Onları veba ile vuracağım, onları mirastan mahrum edeceğim, ve seni onlardan büyük ve kuvvetli bir millet edeceğim.

13. Ve Musa RABBE dedi: O zaman Mısırlılar işitecekler; çünkü onların arasından bu kavmı kudretinle çıkardın;

14. ve bu diyarın ahalisine anlatacaklar. İşittiler ki sen, RAB, bu kavmın arasındasın; çünkü sen, RAB, yüz yüze görünüyorsun; ve senin bulutun onların üzerinde duruyor, ve sen önlerinden gündüzün bulut direğinde, ve geceleyin ateş direğinde yürüyorsun.

15. Ve eğer bu kavmı bir adam gibi öldürürsen, o zaman senin şöhretini işitmiş olan milletler söyliyip diyecekler:

16. RAB kendilerine and ettiği diyara bu kavmı götüremediği için onları çölde öldürdü.

17. Ve şimdi niyaz ederim, RABBN kudreti büyük olsun, nasıl ki sen söyliyip dedin:

18. RAB çok sabırlıdır, ve merhameti çoktur, fesadı ve günahı bağışlar, ve suçluyu asla tebriye etmez, babaların fesadını, üçüncü ve dördüncü nesle kadar, çocuklarda arar.

19. Niyaz ederim, Mısırdan buraya kadar bu kavmı nasıl bağışladınsa, bu kavmın fesadını merhametinin büyüklüğüne göre bağışla.

20. Ve RAB dedi: Senin sözüne göre bağışladım;

21. ve gerçek, varlığım hakkı için, bütün dünya RABBN izzetile dolacaktır;

22. mademki izzetimi, ve Mısırdan ve çölde yaptığım alâmetleri gören bütün bu adamlar, böyle iken beni on kere denediler, ve benim sözümü dinlemediler;

23. gerçek, atalarına and etmiş olduğu diyarı grmiyecekler, ve beni hor görenlerden hiç biri onu grmiyecektir;

24. ancak kulum Kalebi girmiş olduğu diyara onu götüreceğim; ve zürriyeti onu miras alacaktır, çünkü kendisinde başka bir ruh vardı, ve tamamen ardımca yürümüştür.

25. Amalekîler, ve Kenânlılar vadide oturuyorlar; yarın dönün, ve Kızıl Deniz yolundan le gidin.

26. Ve RAB Musaya ve Haruna söyliyip dedi:

27. Bana karşı söylenen bu kötü cemaate ne vakte kadar dayanacağım? İsrail oğullarının bana karşı olan söylenmelerini işittim.

28. Onlara de: RAB diyor: Varlığım hakkı için, bana söylediğiniz gibi, gerçek size öyle edeceğim;

29. leşleriniz bu çölde düşecek; ve sizden bütün sayılanlar, bütün sayınıza göre bana karşı söylenen yirmi yaşında ve ondan yukarı olanlar,

30. gerçekten size, orada sizi oturtmağa yemin ettiğim diyara, Yefunne oğlu Kalebden, ve Nun oğlu Yeşudan başkası girmiyeceksiniz.

31. Fakat ganimet olacaklar dediğiniz çocuklarınızı oraya götüreceğim, ve sizin reddettiğiniz diyarı onlar tanıyacaklar.

32. Fakat size gelince, sizin leşleriniz bu çölde düşecek.

33. Ve ocuklarınız kırk yıl çölde oban olacaklar, ve leşleriniz çölde telef oluncıya kadar sizin sadakatsizliğinizi taşıyacaklar.

34. Memleketi aşıtladığınız günlerin sayısına göre, kırk gün, her gün için bir yıl, kırk yıl fesatlarınızı taşıyacaksınız, ve yüz evirdiğimi bileceksiniz.

35. Ben, RAB, söyledim, bana karşı toplanan bütün bu kötü cemaate gerçekten bunu

yapacağım; bu çölde telef olacaklar, ve orada ölecekler.

36. Ve Musanın memleketi çaşıtlamak üzere gönderdiği, ve geri gelip memleket hakkında fena haber getirerek bütün cemaati ona karşı söylendiren adamlar,

37. memleket hakkında fena haber getiren bu adamlar, RABBİN önünde veba ile öldüler.

38. Fakat memleketi çaşıtlamak için giden o adamlardan Nun oğlu Yeşu, ve Yefunne oğlu Kaleb sağ kaldılar.

39. Ve Musa bu sözleri bütün İsrail oğullarına söyledi; ve kavm büyük yas tuttular.

40. Ve sabahlayın erken kalktılar, ve dağın tepesine çıkıp dediler: İşte biz, ve RABBİN dediği yere çıkacağız; çünkü suç işledik.

41. Ve Musa dedi: Bu iyi gitmez, niçin şimdi RABBİN emrini tecavüz ediyorsunuz?

42. Çıkmayın, çünkü RAB aranızda değildir; düşmanlarınızın önünde vurulmıyasınız.

43. Çünkü Amalekîler ve Kenânlılar orada önünüzdendir, ve kılıçla düşeceksiniz; mademki RABBİN ardınca gitmekten döndünüz, RAB sizinle beraber olmalıdır.

44. Fakat dağın tepesine çıkmak için kendilerine güvendiler; fakat RABBİN ahit sandığı ve Musa ordugâhın ortasından ayrılmadılar.

45. O zaman o dağda oturan Amalekîler ve Kenânlılar indiler, ve Hormaya kadar onları vurup kırdılar.

BAP 15

VE RAB Musaya söyleyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Size vermekte olduğum oturacağınız diyara girdiğiniz zaman,

3. adak ifa etmek için yakılan takdime olsun, kurban olsun, RABBE ateşle yapılan takdime, yahut gönüllü takdime, yahut belli bayramlarınızda RABBE hoş koku yapmak için, sığırlardan yahut koyunlardan arzedeceğiniz zaman;

4. takdimesini arzedenden RABBE ekmek takdimesi olarak, bir hinin* dörtte biri yağla yoğurulmuş efanın onda biri ince un arzedecektir;

5. ve yakılan takdime, yahut kurban için, her bir kuzu için, dökülen takdime olarak bir hinin dörtte biri şarap hazırlıyacaksın.

6. Yahut koç için ekmek takdimesi, bir hinin üçte biri yağla yoğurulmuş efanın onda ikisi ince un hazırlıyacaksın;

7. ve RABBE hoş koku olarak dökülen takdime için bir hinin üçte biri şarap takdim edeceksin.

8. Ve yakılan takdime, yahut adak ifa etmek için kurban olarak, yahut RABBE selâmet takdimeleri olarak genç bir boğa hazırladığın zaman,

9. boğa ile ekmek takdimesi, yarım hin yağla yoğurulmuş efanın onda üçü ince un takdim edilecektir;

10. ve dökülen takdime olarak, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak yarım hin şarap takdim edeceksin.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

11. Her boğa yahut her koç için, yahut erkek kuzuların ve oğlakların her birisi için böyle yapılacaktır.

12. Hazırlıyacağınız sayıya göre, onların sayısına göre her birisi için böyle yapacaksınız.

13. Her yerli RABBE hoş koku olarak ateşle yapılan takdime arzettiği zaman, bu şeyleri böyle yapacaktır.

14. Aranızda misafir olan bir garip, yahut nesillerinizce aranızda bulunan her hangi bir adam RABBE hoş koku olarak ateşle yapılan takdime arzederse, siz nasıl yapıyorsanız, o da öyle

yapacaktır.

15. Cümhur için, size ve aranızda misafir olan garip için bir kanun, nesillerinizce ebedî bir kanun olacaktır; RABBİN önünde siz nasılsanız, garip te öyle olacaktır.

16. Sizin için ve sizinle misafir olan garip için şeriat bir ve usul bir olacaktır.

17. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

18. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Sizi götürmekte olduğum diyara girdiğiniz zaman,

19. vaki olacak ki, o diyarın ekmeğinden yiyince RABBE bir kaldırma takdimesi arzedeceksiniz.

20. Hamurunuzun ilkinden kaldırma takdimesi olarak bir pide arzedeceksiniz; onu harman kaldırma takdimesi gibi kaldıracaksınız.

21. Nesillerinizce hamurunuzun ilkinden RABBE kaldırma takdimesi arzedeceksiniz.

22. Ve ne zaman yanılırsanız, ve RABBİN Musaya söylediği, Musa vasıtası ile RABBİN size emrettiği bütün şeyleri,

23. RABBİN emrettiği günden başlayarak ondan sonra nesillerinizce bütün bu emirleri tutmazsanız,

24. o zaman vaki olacak ki, eğer yanlışlıkla, cemaat bilmediği halde yapılırsa, bütün cemaat, yakılan takdime, RABBE hoş koku olarak bir genç boğa, usule göre onun ekmek takdimesile dökülen takdimesini, ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedecektir.

25. Ve kâhin İsrail oğullarının bütün cemaati için kefarete edecektir, ve onlara bağışlanacaktır; çünkü bir yanlışlıktı, ve yanlışları için takdimelerini, RABBE ateşle yapılan takdimmeyi, ve RABBİN önünde onların suç takdimesini getirmişlerdir;

26. ve İsrail oğullarının bütün cemaatine, ve aralarında misafir olan garibe bağışlanacak; çünkü yanlışlık bütün cemaate aittir.

27. Ve eğer bir can yanlışlıkla suç ederse, o zaman suç kurbanı olarak bir yıllık bir keçi takdim edecektir.

28. Ve RABBİN önünde yanlışlıkla suç ettiği zaman, onun için kefarete etmek üzere kâhin yanlışlık eden can için kefarete edecek; ve ona bağışlanacaktır.

29. İsrail oğulları arasında yerli olsun, ve aralarında misafir olan garip olsun, yanlışlıkla bir şey yapan için şeriatınız bir olacaktır.

30. Fakat yerliden olsun, garipten olsun kasten yapan can RABBE küfretmiştir; ve o can kavminin arasından atılacaktır.

31. RABBİN sözünü hor gördüğü ve onun emrini bozduğu için o can mutlaka atılacaktır; fesadı kendi üzerinde olacaktır.

32. Ve İsrail oğulları çölde iken Sebt gününde odun toplıyan bir adam buldular.

33. Ve onu odun toplamakta bulanlar, kendisini Musa ile Harunun ve bütün cemaatin yanına getirdiler.

34. Ve onu hapsettiler, çünkü ona ne yapılacağı bildirilmemişti.

35. Ve RAB Musaya dedi: O adam mutlaka öldürülecektir; bütün cemaat ordugâhın dışarısında onu taşla taşıyacaktır.

36. Ve bütün cemaat onu ordugâhın dışarısına çıkardılar, ve RABBİN Musaya emrettiği gibi onu taşla taşıdılar, ve öldü.

37. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

38. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Nesillerince esvaplarının eteklerine saçak yapsınlar, ve her eteğin saçığı üzerine lâcivert kordon koysunlar;

39. ve onu göresiniz, ve RABBİN bütün emirlerini hatırlıyasınız, ve onları tutasınız, ve ardınca zina etmiş olduğunuz yüreğinizin ve gözlerinizin ardınca gitmiyesiniz diye sizin için saçak olacak;

40. ta ki, bütün emirlerimi hatırlıyıp tutasınız, ve Allahınıza mukaddes olasınız.

41. Ben size Allah olmak üzere Mısır diyarından sizi çıkaran Allahınız RAB'İM; ben Allahınız RAB'İM.

BAP 16

- VE Levi oğlu, Kohat oğlu, Yitshar oğlu Korah, Ruben oğullarından Eliab oğulları Datan ve Abiram, ve Pelet oğlu On ile beraber adamlar aldı;
2. ve İsrail oğullarından adamlar, cemaatin iki yüz elli beyleri, cümhura çağırılanlar, şöhretli adamlarla birlikte Musanın önünde kalktılar;
3. ve Musa ile Haruna karşı bir araya toplandılar, ve onlara dediler: Artık yetti, çünkü bütün cemaat, onlardan her biri mukaddestir, ve RAB onların arasındadır; ve niçin RABBİN cümhuru üzerine kendinizi yükseltiyorsunuz?
4. Ve Musa işitip yüz üstü düştü;
5. ve Koraha ve onun bütün arkadaşlarına söyleyip dedi: Sabahlayın RAB kendisinin olanı ve mukaddes olanı gösterecektir, ve onu kendisine yakın kılacaktır; seçeceği adamı da kendisine yakın kılacaktır.
6. Şunu yapın, ey Korah ve bütün arkadaşları, kendinize buhurdanlar alın;
7. ve yarın onlara ateş koyun, ve üzerlerine buhur koyun; ve vaki olacak ki RABBİN seçeceği adam, mukaddes olacak odur; ey Levi oğulları, artık yetti.
8. Ve Musa Koraha dedi: Ey Levi oğulları, şimdi dinleyin;
9. İsrail cemaatinden sizi kendisine yakın kılmak, RABBİN meskeninin hizmetini yapmak, ve cemaate hizmet etmek için onların önünde durmak üzre İsrailin Allahı sizi ayırdı,
10. ve seni, ve seninle beraber bütün kardeşlerini, Levi oğullarını kendisine yakın kıldı; bu size küçük bir şey mi görünüyor? kâhinliği de mi arıyorsunuz?
11. Bunun için sen ve bütün cemaatin RABBE karşı toplanmışsınız; ve Harun nedir ki, ona karşı söyleniyorsunuz?
12. Ve Musa Eliab oğulları Datanı ve Abiramı çağırarak için adam gönderdi; ve dediler: Çıkmayız;
13. bizi çölde öldürmek için süt ve bal akan diyardan bizi çıkardın, bu küçük bir şey midir de, kendini üzerimize reis etmek istiyorsun?
14. Bundan başka, bizi süt ve bal akan bir diyara getirmedi, ve miras olarak bize tarlalar ve bağlar vermedi; bu adamları kör etmek mi istiyorsun? çıkmayız.
15. Ve Musa çok öfkelenip RABBE dedi: Onların takdimelerine dönüp bakma; onlardan bir eşek bile almadım, ve onlardan hiç birine kötülük etmedim.
16. Ve Musa Koraha dedi: Sen ve bütün arkadaşların, sen ve onlar ve Harun, yarın RABBİN önünde bulunun;
17. ve sizden her biri kendi buhurdanını alıp üzerlerine buhur koyun, ve sizden her biri kendi buhurdanını alarak RABBİN önüne iki yüz elli buhurdan getirin; sen ve Harun ikiniz de buhurdanınızı getirin.
18. Ve her biri kendi buhurdanını aldı, ve onlara ateş koydular, ve onun üzerine buhur koydular, ve Musa ve Harunla beraber toplanma çadırının kapısında durdular.
19. Ve Korah onlara karşı bütün cemaati toplanma çadırının kapısına topladı; ve RABBİN izzeti bütün cemaate göründü.
20. Ve RAB Musaya ve Haruna söyleyip dedi:
21. Bu cemaatten ayrılın da onları bir anda bitireyim.
22. Ve yüzleri üzerine düşüp dediler: Ey Allah, bütün beşerin ruhlarının Allahı, bir adam suç edince bütün cemaate karşı mı öfkelenirsin?
23. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
24. Cemaate söyleyip de: Korah, Datan ve Abiramın meskeni etrafından çekilin.
25. Ve Musa kalktı, ve Datana ve Abirama gitti; ve İsrailin ihtiyarları onun ardınca gittiler.

26. Ve cemaate söyliyip dedi: Rica ederim onların bütün suçları ile yok olmanız diye bu kötü adamların çadırları yanından ayrılın, ve onlara ait olan hiç bir şeye dokunmayın.
27. Ve Korah, Datana, ve Abiramın meskeninin her tarafından çekildiler; ve Datana Abiram çıktılar, ve karıları ile oğulları, ve küçük çocukları çadırlarının kapısında durdular.
28. Ve Musa dedi: Bütün bu işleri yapmak üzere RABBİN beni gönderdiğini bununla bileceksiniz; çünkü onları kendiliğimden yapmadım.
29. Eğer bu adamlar herkesin öldüğü gibi ölürlerse, yahut herkesin yoklanmasına göre yoklanırlarsa, o halde RAB beni göndermemiştir.
30. Fakat RAB yeni bir şey yaparsa, ve yer ağzını açar, onları ve onlara ait olan her şeyi yutarsa, ve ölümler diyarına diri diri inerlerse, o zaman bu adamların RABBİ tahkir ettiklerini anlayacaksınız.
31. Ve vaki oldu ki, bütün bu şeyleri söylemeği bitirince, onların altındaki yer yarıldı;
32. ve yer ağzını açtı, ve onları, ve evlerinin halkını, ve Korahın bütün adamlarını ve bütün mallarını yuttu.
33. Onlar, ve kendilerine ait olanların hepsi ölümler diyarına diri diri indiler; ve yer üzerlerine kapandı, ve cümhurun arasından yok oldular.
34. Ve onların etrafında olan bütün İsrail seslerinden kaçtılar, çünkü: Yer bizi yutmasın, dediler.
35. Ve RABBİN yanından ateş çıktı, ve buhur takdim eden iki yüz elli kişiyi yiyip bitirdi.
36. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
37. Kâhin Harunun oğlu Eleazara söyle, buhurdanları yangının içinden kaldırsın, ve sen ateşi öteye dağıt,
38. çünkü onlar, hayatları pahasına suç eden bu adamların buhurdanları mukaddestirler; ve onları mezbah için örtü olarak dövülmüş levhalar yapsınlar; çünkü onları RABBİN önünde takdim ettiler; bundan dolayı mukaddestirler; ve İsrail oğullarına alâmet olacaklardır.
39. Ve yakılan adamların takdim etmiş oldukları tunç buhurdanları kâhin Eleazar RABBİN Musa vasıtası ile kendisine söylediği gibi aldı;
40. ve Harunun zürriyetinden olmıyan bir garip RABBİN önünde buhur yakmak için yaklaşmasın ve Korah ve cemaati gibi olmasın diye, İsrail oğullarına anılma olmak üzere, mezbah için örtü olarak buhurdanları dövdüler.
41. Fakat ertesi gün İsrail oğullarının bütün cemaati Musaya karşı ve Haruna karşı söylenip dediler: RABBİN kavmını siz öldürdünüz.
42. Ve vaki oldu ki, cemaat Musaya karşı ve Haruna karşı toplandığı zaman toplanma çadırına yöneldiler; ve işte, bulut onu örttü, ve RABBİN izzeti göründü.
43. Ve Musa ile Harun toplanma çadırının önüne geldiler.
44. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
45. Bu cemaatin arasından çıkın da onları bir anda bitireyim.
46. Ve yüzleri üzerine düştüler. Ve Musa Haruna dedi: Kendi buhurdanını al, ve mezbah üzerinden ona ateş koy, ve onun üzerine buhur koy, ve çabuk onu cemaate götür, ve onlar için kefareti et; çünkü RABBİN önünden gazap çıktı; veba başlamıştır.
47. Ve Musanın söylediği gibi Harun aldı, ve cemaatin ortasına koştu; ve işte, kavmda veba başlamıştı; ve buhuru koyup kavm için kefareti etti.
48. Ve ölümlerle diriler arasında durdu; veba da kesildi.
49. Ve Korah meselesinde ölenlerden başka vebadan ölenler on dört bin yedi yüz kişi idi.
50. Ve Harun Musanın yanına, toplanma çadırının kapısına döndü; veba da kesildi.

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle, ve onlardan değnekler al, her ata evi için bir tane olmak üzere, ataları evlerine göre bütün beylerinden on iki değnek al; herkesin adını kendi değneği üzerine yaz.
3. Ve Harunun adını Levi değneği üzerine yazacaksın; çünkü atalar evinin her reisi için bir değnek olacak.
4. Ve onları toplanma çadırında sizinle buluştuğum şehadetin önüne koyacaksın.
5. Ve vaki olacak ki, seçeceğim adamın değneği tomurcuklar sürecektir; ve İsrail oğullarının size karşı olan söylenmelerinden kendimi kurtaracağım.
6. Ve Musa İsrail oğullarına söyledi; ve onların bütün beyleri kendisine değnekler verdiler, ataları evlerine göre her bey için bir tane olmak üzere on iki değnek verdiler; Harunun değneği de onların değnekleri arasında idi.
7. Ve Musa değnekleri şehadet çadırında RABBİN önüne koydu.
8. Ve vaki oldu ki, ertesi gün Musa şehadet çadırına girdi; ve işte, Levi evi için olan Harunun değneği tomurcuk sürmüştü, koncalandı, ve çiçek açtı, ve olgun bademler yetiştirdi.
9. Ve Musa değneklerin hepsini RABBİN önünden bütün İsrail oğullarına çıkardı; ve baktılar, ve herkes kendi değneğini aldı.
10. Ve RAB Musaya dedi: İsyân oğullarına karşı alâmet olarak saklanmak üzere Harunun değneğini yine şehadetin önüne koy; ve ölmesinler diye onların söylenmelerini benim üzerimden kaldır.
11. Musa böyle yaptı; RAB kendisine nasıl emretti ise öyle yaptı.
12. Ve İsrail oğulları Musaya söyliyip dediler: İşte, bittik, helâk olduk; hepimiz helâk olduk.
13. Her yaklaşan, RABBİN meskenine yaklaşan ölüyor; hepimiz bitecek miyiz?

BAP 18

VE RAB Haruna söyledi: Sen ve seninle beraber oğulların, ve atalarının evi makdise ait günahı taşıyacaksınız; ve sen ve seninle beraber oğulların kâhinliğinize ait günahı taşıyacaksınız.

2. Ve sana bağlansınlar, ve sana hizmet etsinler diye kardeşlerini, Levi sıptını, atanın sıptını da seninle beraber yaklaştır; ancak sen ve seninle beraber oğulların şehadet çadırının önünde olacaksınız.
3. Ve senin bekçiliğini ve Çadırın bütün bekçiliğini tutacaklar; ancak hem onlar, hem de siz ölmiyesiniz diye makdisin takımlarına ve mezbaha yaklaşmıyacaklar.
4. Ve sana bağlanacaklar, ve Çadırın her hizmeti için toplanma çadırının bekçiliğini tutacaklar; ve yabancı size yaklaşmıyacak.
5. Ve artık İsrail oğulları üzerine gazap olmasın diye makdisin bekçiliğini ve mezbahın bekçiliğini siz tutacaksınız.
6. Ve işte ben, İsrail oğulları arasından, kardeşlerinizi, Levilileri aldım; toplanma çadırının hizmetini yapmak için RABBE verilmiş olan onlar size hediyedir.
7. Ve sen ve seninle beraber oğulların mezbahın her şeyi için, ve perdenin iç tarafı için kâhinliğinizi tutacaksınız; size kâhinlik hizmetinizi hediye olarak veriyorum; ve yaklaşan yabancı öldürülecektir.
8. Ve RAB Haruna söyledi: Ve işte, ben, kaldırma takdimelerimin, İsrail oğullarının bütün mukaddes şeylerinin, bekçiliğini sana verdim; onları meshten dolayı sana ve ebedî pay olarak oğullarına verdim.
9. Ateşten alıkonan çok mukaddes şeylerden şunlar senin olacak: bana getirecekleri onların her takdimesi, onların her ekmek takdimesi, ve onların her suç takdimesi, ve onların her günah takdimesi, senin için ve oğulların için çok mukaddes olacaklar.

10. Onları çok mukaddes şeyler olarak yiyeceksin; her erkek ondan yiyecek; sana mukaddes olacaktır.
11. Şu da senindir: onların hediyesinin kaldırma takdimesini, İsrail oğullarının bütün sallama takdimelerini, onları sana, ve seninle beraber oğullarına ve kızlarına ebedî pay olarak verdim; senin evinde tahir olan herkes onu yiyecektir.
12. RABBE verdikleri turfandaları, yağın en iyisinin hepsini, ve yeni şarabın ve buğdayın en iyisinin hepsini sana verdim.
13. Memleketlerinde olanın hepsinden RABBE getirdikleri ilk olgun meyvalar senin olacak; senin evinde tahir olan herkes onu yiyecektir.
14. İsrailde vakfedilen her şey senin olacaktır.
15. İnsan olsun hayvan olsun, RABBE takdim ettikleri her beden sahibinden ilk doğan senin olacak; ancak insanın ilk doğanı için mutlaka fidye verdireceksin, ve murdar hayvanların ilk doğanı için fidye verdireceksin.
16. Ve fidyesi verilecek olanlardan, bir aylıktan itibaren, senin biçtiğin kıymete göre, makdis şekeline göre, (o yirmi geradır) beş şekel gümüş olarak fidye verdireceksin.
17. Ancak ineğin ilk doğanı, yahut koyunun ilk doğanı, yahut keçinin ilk doğanı için fidye verdirmiyeceksin; onlar mukaddestirler; onların kanını mezbah üzerine serpeceksin, ve onların yağını ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak yakacaksın.
18. Ve onların eti senin olacak, sallama döşü gibi ve sağ but gibi senin olacak.
19. İsrail oğullarının RABBE takdim ettikleri mukaddes şeylerin bütün kaldırma takdimelerini sana ve seninle beraber oğullarına ve kızlarına ebedî pay olarak verdim; sana ve seninle beraber zürriyetine RABBİN önünde ebedî tuz ahdidir.
20. Ve RAB Haruna dedi: Onların diyarında senin mirasın olmayacak, ve onlar arasında sana pay olmayacak; İsrail oğulları arasında senin payın ve mirasın ben im.
21. Ve işte, İsrailde bütün ondallığı miras olarak Levi oğullarına, yaptıkları hizmetlerinin, toplanma çadırı hizmetinin bedeli olmak üzere verdim.
22. Ve artık İsrail oğulları suç yüklenmesinler, ve ölsünler diye, toplanma çadırına yaklaşmayacaklar.
23. Fakat toplanma çadırının hizmetini Levililer yapacaklar, ve onların günahını taşıyacaklar; nesillerinizce ebedî kanun olacak; ve İsrail oğulları arasında onların mirası olmayacak.
24. Çünkü İsrail oğullarının kaldırma takdimesi olarak RABBE arzettikleri ondallığı, miras olarak Levililere verdim; onun için onlara dedim: İsrail oğulları arasında onlara miras olmayacaktır.
25. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
26. Levililere de söyleyip onlara diyeceksin: İsrail oğullarından mirasınız olarak size verdiğim ondallığı aldığınız zaman, ondan RABBE kaldırma takdimesini, ondallığın ondallığını arzedeceksiniz.
27. Ve sizin kaldırma takdimeniz harmandan buğday gibi ve mâsaranın doluluğu gibi size sayılacak.
28. Böylece İsrail oğullarından alacağınız ondallıklarınızın hepsinden RABBE kaldırma takdimesini siz de arzedeceksiniz; ve ondan kâhin Haruna RABBİN kaldırma takdimesini vereceksiniz.
29. Aldığınız bütün hediyelerden RABBİN her kaldırma takdimesini, en iyisinin hepsinden, ondan takdis olunmuş kısmından arzedeceksiniz.
30. Bunun için onlara diyeceksin: Ondan en iyisini arzettiğiniz zaman, Levililere harman mahsulü gibi, ve mâsara mahsulü gibi sayılacak.
31. Ve siz ve eviniz halkı her yerde onu yiyeceksiniz; çünkü o ücretiniz, toplanma çadırında olan hizmetinizin bedelidir.
32. Ve ondan en iyisini arzedince, ondan dolayı suç taşımıyacaksınız; ve İsrail oğullarının mukaddes şeylerini bozmıyacaksınız, ve ölmiyeceksiniz.

BAP 19

VE RAB Musa ile Haruna söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyle ki, sana sağlam, kendisinde kusur olmıyan, üzerine hiç boyunduruk binmemiş bir kızıl inek getirsinler diye RABBİN İsrail oğullarına emrettiği şeriatin kanunu budur.

3. Ve onu kâhin Eleazara vereceksiniz, ve onu ordugâhın dışarisına çıkaracak, ve onun önünde boğazlanacak;

4. ve kâhin Eleazar parmağı ile onun kanından alacak, ve toplanma çadırının önüne doğru yedi kere onun kanından serpecek.

5. Ve onun gözleri önünde inek yakılacak; onun derisi ve eti ve kanı gübresile beraber yakılacak;

6. ve kâhin erz ağacı, ve zufa otu ve kırmızı alacak, ve ineğin yakıldığı ateşin ortasına atacak.

7. Ve kâhin esvabını yıkıyacak, ve bedenini suda yıkıyacak, ve sonra ordugâha girecek; ve kâhin akşama kadar murdar olacaktır.

8. Ve onu yakan adam esvabını suda yıkıyacak, ve bedenini suda yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır.

9. Ve tahir bir adam ineğin külünü toplıyacak, ve ordugâhın dışarisında tahir bir yere koyacak; ve İsrail oğulları cemaatine murdarlık suyu için saklanılacaktır; suç takdimesidir.

10. Ve ineğin külünü toplıyan adam esvabını yıkıyacak, ve akşama kadar murdar olacaktır; ve İsrail oğulları için, ve aralarında misafir olan garip için ebedî kanun olacaktır.

11. Her hangi bir insan ölüsüne dokunan yedi gün murdar olacaktır;

12. üçüncü günde ve yedinci günde kendisini onunla tathir edecek; ve tahir olacak; fakat üçüncü günde ve yedinci günde kendisini tathir etmezse, tahir olmayacak.

13. Bir ölüye, her hangi bir insan cesedine dokunan ve kendisini tathir etmiyen adam RABBİN meskenini murdar eder; ve o can İsrailden atılacaktır; murdarlık suyu onun üzerine serpilmediği için murdar olacaktır; onun murdarlığı daha kendisindedir.

14. Şeriat şudur: çadırdaki bir adam öldüğü zaman, çadıra giren her adam, ve çadırdaki olan herkes yedi gün murdar olacaktır.

15. Ve üzerinde örtüsü bağlı olmıyan her açık kap murdar olacaktır.

16. Ve kırdaki kılıçla öldürülmüş olana, yahut bir ölüye, yahut insan kemiğine, yahut kabre kim dokunursa yedi gün murdar olacak.

17. Ve murdar adam için, yanmış suç takdimesi külünden alacaklar; ve onun üzerine bir kaba akar su konulacak;

18. ve tahir bir adam zufa otunu alıp suya batıracak, ve çadır üzerine, ve bütün kaplar üzerine, ve orada olan adamlar üzerine, ve kemiğe, yahut öldürülmüş adama, yahut ölüye, yahut kabre dokunanın üzerine serpecek;

19. ve tahir adam murdar adam üzerine üçüncü günde ve yedinci günde serpecek; ve yedinci günde onu tathir edecek; ve esvabını yıkıyacak, ve suda yıkanacak, ve akşamlayın tahir olacaktır.

20. Fakat murdar olup kendisini tathir etmiyen adam cümhurun arasından atılacaktır, çünkü RABBİN makdisini murdar etmiştir; onun üzerine murdarlık suyu serpilmemiştir; murdardır.

21. Ve bu onlara ebedî kanun olacaktır; ve murdarlık suyu serpen adam esvabını yıkıyacak; ve murdarlık suyuna dokunan adam akşama kadar murdar olacaktır.

22. Ve murdar adamın dokunduğu her şey murdar olacaktır; ve ona dokunan adam akşama kadar murdar olacaktır.

BAP 20

VE İsrail oğulları, bütün cemaat, birinci ayda Tsin çölüne geldiler; ve kavm Kadeşte oturdu; ve Miryam orada öldü, ve orada gömüldü.

2. Ve cemaat için su yoktu; ve Musaya karşı ve Haruna karşı toplandılar.

3. Ve kavm Musa ile çekiştiler, ve söyliyip dediler: Keşke kardeşlerimiz RABBİN önünde öldükleri zaman biz de ölse idik!

4. Ve biz ve hayvanlarımız burada ölelim diye RABBİN cemaatini bu çöle niçin getirdiniz?

5. Ve bu kötü yere getirmek üzre niçin bizi Mısırdan çıkardınız? ekin, ve incir, ve bağ, ve nar yeri değil; içecek su da yok.

6. Ve Musa ile Harun cemaatin önünden toplanma çadırının kapısına gittiler, ve yüzüstü düştüler; ve RABBİN izzeti onlara göründü.

7. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

8. Değneği al, ve sen ve kardeşin Harun cemaati toplayın, ve onların gözü önünde kayaya, suyunu versin diye söyleyin, ve kayadan onlara su çıkaracaksınız; ve cemaate ve hayvanlarına içireceksin.

9. Ve Musa kendisine emrettiği gibi değneği RABBİN önünden aldı.

10. Ve Musa ile Harun cemaati kayanın önüne topladılar, ve onlara dedi: Ey âsiler, şimdi dinleyin; bu kayadan size su çıkaralım mı?

11. Ve Musa elini kaldırdı, ve kayaya değneğe iki kere vurdu; ve bol su çıktı, ve cemaat, ve onların hayvanları içtiler.

12. Ve RAB Musaya ve Haruna dedi: İsrail oğullarının gözü önünde beni takdis etmek için bana iman etmediğinizden bu cümhuru kendilerine verdiğim diyara götürmiyeceksiniz.

13. Bunlar Meriba* sularıdır; çünkü İsrail oğulları RAB ile çekiştiler, ve kendisi onlarda takdis olundu.

* Çekişme.

14. Ve Musa Kadeşten Edom kiralına ulaklar gönderdi: Kardeşin İsrail böyle diyor:

Çektiğimiz zahmetin hepsini biliyorsun;

15. atalarımız Mısıra indiler, ve bir çok zaman Mısırdan oturduk; ve Mısırlılar bize ve atalarımıza kötü davrandılar;

16. ve RABBE feryat ettik, ve sesimizi işitti, ve bir melek gönderdi, ve bizi Mısırdan çıkardı; ve işte, biz Kadeşte, senin sınırının başında bir şehirdeyiz.

17. Rica ederim senin memleketinden geçelim; tarladan ve bağdan geçmiyeceğiz, ve kuyu sularından içmiyeceğiz; kiralın caddesinden yürüyeceğiz; senin sınırından geçinciye kadar sağa ve sola sapmıyacağız.

18. Ve Edom ona dedi: Memleketimden geçmiyeceksin, yoksa karşına kılıçla çıkarım.

19. Ve İsrail oğulları ona dediler: Caddeyi tutup çıkacağız; ve eğer ben ve sürülerim sularından içerssek, değerini veririm; başka bir şey değil, ancak yürüyüp geçeyim.

20. Ve dedi: Geçmiyeceksin. Ve Edom bir çok halkla ve büyük kuvvetle onun karşısına çıktı.

21. Ve Edom kendi sınırından İsrailin geçmesini istemedi; ve İsrail onun yanından saptı.

22. Ve Kadeşten göç ettiler; ve İsrail oğulları, bütün cemaat, Hor dağına geldiler.

23. Ve RAB, Edom diyarı sınırı yanında, Hor dağında Musa ile Haruna söyliyip dedi:

24. Harun kavmına katılacak; çünkü Meriba sularında sözüme karşı isyan ettiğiniz için İsrail oğullarına verdiğim diyara girmiyecektir.

25. Harunu ve oğlu Eleazarı al, ve onları Hor dağına götür;

26. ve Harunun esvabını çıkar, ve onları oğlu Eleazara giydir; ve Harun kavmına katılacak, ve orada ölecektir.

27. Ve Musa RABBİN emrettiği gibi yaptı; ve bütün kavmin gözü önünde Hor dağına çıktılar.

28. Ve Musa Harunun esvabını çıkardı, ve onları oğlu Eleazara giydirdi: ve Harun orada, dağın tepesinde öldü; ve Musa ile Eleazar dağdan indiler.
29. Ve Harunun ölmüş olduğunu bütün cemaat görünce, bütün İsrail evi otuz gün Haruna ağladılar.

BAP 21

- VE Cenubda oturan Kenânlı, Arad kralı, İsrailin Atarim yolundan geldiğini işitti; ve İsraille cenketti, ve onlardan esir aldı.
2. Ve İsrail RABBE adak adayıp dedi: Eğer gerçek bu kavmı benim elime verirsen, o zaman onların şehirlerini bütün bütün yok edeceğim.
3. Ve RAB İsrailin sesini işitti, ve Kenânlıları ele verdi; ve onları ve şehirlerini bütün bütün yok ettiler; ve o yerin adı Horma konuldu.
4. Ve Hor dağından, Edom diyarını dolaşmak için Kızıl Deniz yolundan göç ettiler; ve yolda kavmin canı çok sıkıldı.
5. Ve kavm Allaha ve Musaya karşı söyledi: Çölde ölelim diye niçin bizi Mısırdan çıkardınız? çünkü ekmek yok, ve su yok; ve canımız bu bayağı ekmekten iğreniyor.
6. Ve RAB kavm arasına yakıcı yılanlar gönderdi, ve kavmı ısırıldı; ve İsrailden bir çok halk öldü.
7. Ve kavm Musaya gelip dediler: Suç ettik, çünkü RABBE ve sana karşı söyledik; üzerimizden yılanları kaldırsın diye RABBE yalvar. Ve Musa kavm için yalvardı.
8. Ve RAB Musaya dedi: Kendine yakıcı bir yılan yap, ve onu bir sırık üzerine koy; ve vaki olacak ki, her ısırılan ona bakınca yaşıyacaktır.
9. Ve Musa tunçtan bir yılan yaptı, ve onu sırık üzerine koydu; ve vaki oldu ki, yılanın ısırıldığı bir adam tunç yılanı bakarsa yaşardı.
10. Ve İsrail oğulları göç edip Obotta kondular.
11. Ve Obottan göç ettiler, ve çölde Moabın önünde, gündoğusuna doğru olan İye-abarimde kondular.
12. Ve oradan göç ettiler ve Zered vadisinde kondular.
13. Oradan göç ettiler, ve çölde olan, Amorîler sınırından çıkan Arnon deresinin öte tarafında kondular; çünkü Arnon, Moable Amorîler arasında Moab sınırındır.
14. Bunun için RABBİN Cenklere kitabında deniliyor: Sufada Vaheb, ve Arnon dereleri,
15. Ve Ar meskenine doğru meyleden, Moab sınırına dayanan, Derelerin yamacı...
16. Ve oradan Beere* göç ettiler; RABBİN Musaya: Kavmı topla, onlara su vereceğim, dediği kuyu budur.
- * Kuyu.
17. O zaman İsrail bu şiiri terennüm etti: Ey kuyu, fişkir; siz ona terennüm edin;
18. Kuyu, onu reisler kazdılar, Onu kavmin ileri gelenleri, Asa ile, ve değneklerle kazdılar. Ve çölden Mattanaya;
19. ve Mattanadan Nahaliele; ve Nahalielden Bamota;
20. ve Bamottan Moab kıyısında olan dereye, çöle bakan Pisga tepesine göç ettiler.
21. Ve İsrail Amorîlerin kralı Sihona ulaklar gönderip dedi:
22. Senin memleketinden geçeyim; tarlaya yahut bağa sapmıyacağız; kuyu sularından içmiyeceğiz; senin sınırından geçinciye kadar kıralın caddesinden yürüyeceğiz.
23. Ve Sihon İsraili kendi sınırından geçirmedi; ve Sihon bütün kavmını topladı, ve İsraile karşı çöle çıkıp Yahatsa geldi; ve İsraille cenketti.
24. Ve İsrail onu kılıçtan geçirdi, ve Arnondan Yabboka kadar, Ammon oğullarına kadar, onun memleketini aldı; çünkü Ammon oğullarının sınırı kuvvetli idi.

25. Ve İsrail bu şehirlerin hepsini aldı; ve İsrail Amorîlerin şehirlerinin hepsinde, Heşbona ve onun bütün köylerinde oturdu.
26. Çünkü Heşbon Amorîler kralı Sihonun şehri idi; o Moabın evelki kralı ile cenketmiş ve Arnona kadar bütün memleketini elinden almıştı.
27. Bunun için mesel söyleyenler diyorlar: Heşbona gelin; Sihonun şehri yapılsın ve pekiştirilsin;
28. Çünkü Heşbondan ateş, Sihonun şehrinden alev çıktı; Moabın Ar şehrini, Arnonun yüksek yerlerinin efendilerini yiyip bitirdi.
29. Vay sana, ey Moab! Ey Kemoşun kavmı, sen helâk oldun; Amorîler kralı Sihona, Oğullarını kaçak, ve kızlarını esirliğe verdi.
30. Onlara ok attık; Heşbon, Dibona kadar helâk oldu, ve Medebaya varan Nofaya kadar harap ettik.
31. Ve İsrail Amorîler memleketinde oturdu.
32. Ve Musa Yazeri çayıtlamak için adamlar gönderdi; ve onun köylerini aldılar, ve orada olan Amorîleri kovdular.
33. Ve dönüp Başan yolundan çıktılar; ve Başan kralı Og, kendisi ve bütün kavmı, Edreide cenk için onlara karşı çıktılar.
34. Ve RAB Musaya dedi: Ondan korkma; çünkü onu, ve bütün kavmını, ve memleketini senin eline verdim; ve ona, Heşbona oturan Amorîler kralı Sihona yaptığın gibi yapacaksın.
35. Ve onu, ve oğullarını ve bütün kavmını, kendisinde bir kimse kalmayınca kadar vurdular; ve onun memleketini aldılar.

BAP 22

- VE İsrail oğulları göç ettiler, ve Moab ovalarında, Erdenin ötesinde Eriha karşısında kondular.
2. Ve İsrailin Amorîlere yapmış olduğu bütün şeyleri Tsippor oğlu Balak gördü.
 3. Ve kavmin yüzünden Moab çok korktu, çünkü çoktular; ve Moab İsrail oğulları yüzünden sıkıldı.
 4. Ve Moab Midyan ihtiyarlarına dedi: Öküz kırın otunu yaladığı gibi bu cümhur da şimdi bütün etrafımızı yalıyacak. Ve o vakitler Tsippor oğlu Balak Moab kralı idi.
 5. Ve Beor oğlu Balamı çağırmak için İrmak kenarında, kavminin oğullarının memleketi olan Petora ulaklar gönderip ona dedi: İşte, Mısırdan bir kavm çıktı; işte, yerin yüzünü kaplıyor, ve benim karşımda oturuyor.
 6. Ve rica ederim, şimdi gel, benim için bu kavma lânet et; çünkü o benden kuvvetlidir; belki muktedir olurum da onu vururuz, ve onu memleketten kovarım; çünkü bilirim ki, senin mubarek kıldığın kimse mubarek olur, ve lânet ettiğin kimse lânetli olur.
 7. Ve Moab ihtiyarları ile Midyan ihtiyarları ellerinde falcılık ücretleri olarak gittiler; ve Balama geldiler, ve ona Balakın sözlerini söylediler.
 8. Ve onlara dedi: Bu geceyi burada geçirin, ve RABBİN bana söyleyeceğine göre size cevap vereceğim; ve Moab reisleri Balamın yanında kaldılar.
 9. Ve Allah Balama geldi, ve dedi: Evinde olan bu adamlar kimdir?
 10. Balam Allaha dedi: Moab kralı Tsippor oğlu Balak bana gönderip dedi:
 11. İşte, Mısırdan çıkan kavm memleketin yüzünü kaplıyor; şimdi gel, benim için ona lânet et, belki onunla cenketmeğe muktedir olurum, ve onu kovarım.
 12. Ve Allah Balama dedi: Onlarla gitmiyeceksin; o kavma lânet etmiyeceksin; çünkü mubarektir.
 13. Ve Balam sabahlayın kalktı, ve Balakın reislerine dedi: Memleketinize gidin; çünkü RAB sizinle beraber gitmek için bana izin vermek istemiyor.

14. Ve Moab reisleri kalktılar, ve Balaka gidip dediler: Balam bizimle beraber gelmek istemedi.
15. Ve yine Balak onlardan daha çok, ve daha itibarlı reisler gönderdi.
16. Ve Balama gelip ona dediler: Tsippor oğlu Balak şöyle diyor: Rica ederim, yanıma gelmek için sana bir şey mani olmasın;
17. çünkü sana ziyadesile ikram edeceğim, ve bana ne dersen hepsini yapacağım; şimdi rica ederim, gel, benim için bu kavma lânet et.
18. Ve Balam cevap verip Balakın kullarına dedi: Balak bana evini gümüş ve altınla dolu olarak verse bile, küçük olsun büyük olsun bir şey yapmak için Allahım RABBİN sözünden öte geçmeğe muktedir değilim.
19. Ve şimdi rica ederim, siz de bu gece burada kalın, ve RAB bana daha ne diyecek bakayım.
20. Ve Allah geceleyin Balama geldi, ve ona dedi: Eğer bu adamlar seni çağırarak seni geldilerse, kalk onlarla git; ve ancak sana söyleyeceğim şeyi yapacaksın.
21. Ve Balam sabahlayın kalktı, ve eşeğine palan vurdu, ve Moab reisleriyle beraber gitti.
22. Ve gittiği için Allahın öfkesi alevlendi; ve RABBİN meleği ona karşı durmak için yol üzerine dikildi. Ve o eşeğine binmişti, ve kendisiyle beraber iki uşağı vardı.
23. Ve eşek, yalın kılıcı elinde, yolda dikilmekte olan RABBİN meleğini gördü; ve eşek yoldan sapıp tarlanın içine girdi; ve Balam yola döndürmek için eşeğe vurdu.
24. Ve RABBİN meleği bağlar arasında dar bir yolda durdu; bu tarafta duvar, o tarafta duvar vardı.
25. Ve eşek RABBİN meleğini görüp duvara sıkıştı, ve Balamın ayağını duvara sıkıştırdı; ve yine eşeğe vurdu.
26. Ve RABBİN meleği ileri gitti, ve sağa sola sapmak için yol olmıyan dar bir yerde durdu.
27. Ve eşek RABBİN meleğini gördü, ve Balamın altında çöktü; ve Balamın öfkesi alevlendi, ve değneğiyle eşeğe vurdu.
28. Ve RAB eşeğin ağzını açtı, ve o Balama dedi: Sana ne yaptım ki, bana böyle üç kere vurdun?
29. Ve Balam eşeğe dedi: Çünkü benimle eğlendin; keşke elimde bir kılıç olsa idi, şimdi seni öldürürdüm.
30. Ve eşek Balama dedi: Bütün ömründe, bugüne kadar üzerime bindiğin eşeğin ben değil miyim? sana hiç böyle yapar mı idim? Ve o: Hayır, dedi.
31. Ve RAB Balamın gözlerini açtı, ve yalın kılıcı elinde olarak RABBİN meleğini yolda dikilmekte gördü, ve başını iğdi, ve yüzüstü yere düştü.
32. Ve RABBİN meleği ona dedi: Niçin eşeğine böyle üç kere vurdun? İşte ben, karşı durmak için çıktım; çünkü önümde yolun helâke götürüyor;
33. ve eşek beni gördü, ve bu üç keredir önümden saptı; eğer önümden sapmasa idi, gerçek şimdi seni öldürmüş olurdum, ve onu sağ bırakmış olurdum.
34. Ve Balam RABBİN meleğine dedi: Suç ettim; çünkü bana karşı yolda dikildiğini bilmedim; ve şimdi, eğer senin gözünde kötü ise, evime dönerim.
35. Ve RABBİN meleği Balama dedi: Bu adamlarla git; fakat yalnız sana söyleyeceğim sözü söyleyeceksin. Ve Balam Balakın reisleriyle beraber gitti.
36. Ve Balak Balamın gelmekte olduğunu işitince, onu karşılamak için, Arnon sınırında, sınırın başında olan Moab şehrine çıktı.
37. Ve Balak Balama dedi: Seni çağırarak seni bilhassa adam göndermedim mi? niçin bana gelmedin? gerçek sana ikram etmeğe muktedir değil miyim?
38. Ve Balam Balaka dedi: İşte, sana geldim; ya şimdi hiç bir şey söylemeğe muktedir miyim? Allahın ağzıma koyacağı sözü söyleyeceğim.
39. Ve Balam Balakla beraber gitti, ve Kiryat-hutsota geldiler.
40. Ve Balak sığırlar ve koyunlar kurban etti, ve Balama ve onunla beraber olan reislere gönderdi.

41. Ve vaki oldu ki, sabahlayın Balak Balamı aldı, ve onu Baalın yüksek yerlerine çıkardı; ve oradan kavmin son ucunu gördü.

BAP 23

VE Balam Balaka dedi: Burada bana yedi mezbah yap, ve burada benim için yedi boğa ve yedi koç hazırla.

2. Ve Balak Balamın söylediği gibi yaptı; ve Balak ile Balam her mezbahta bir boğa ve bir koç arzettiler.

3. Ve Balam Balaka dedi: Senin yakılan takdimenin yanında dikil, ve ben gideyim; belki RAB beni karşılamağa gelecektir; ve bana göstereceği ne ise, sana bildiririm. Ve çıplak bir tepeye gitti.

4. Ve Allah Balamı karşıladı; ve Balam ona dedi: Yedi mezbah hazırladım, ve her mezbahta bir boğa ile bir koç arzettim.

5. Ve RAB Balamın ağzına bir kelâm koyup dedi: Balakın yanına dön, ve böyle söyleyeceksin.

6. Ve onun yanına döndü, ve işte, o ve Moabın bütün reisleri yakılan takdimesinin yanında duruyorlardı.

7. Ve meseline başlayıp dedi: Balak beni Aramdan, Moab kralı beni Şark dağlarından getirdi; Gel, benim için Yakuba lânet et, ve gel, İsraille beddua et, dedi.

8. Allahın lânet etmediğine ben nasıl lânet edeyim? Ve RABBİN beddua etmediğine ben nasıl beddua edeyim?

9. Çünkü kayaların doruğundan onu görüyorum, ve tepelerden onu temaşa ediyorum; İşte, ayrıca oturan bir kavmdır, ve milletler arasında sayılmıyacaktır.

10. Kim Yakubun tozunu sayabilir, ve İsrailin dörtte birini hesap edebilir? Canım salihlerin ölümü ile ölsün, ve sonum onunki gibi olsun!

11. Ve Balak Balama dedi: Bana ne yaptın? düşmanlarıma lânet etmek için seni getirdim, ve işte, sen onları ancak mubarek kıldın.

12. Ve cevap verip dedi: RABBİN ağzına koyduğunu söylemeğe dikkat etmeli değil miyim?

13. Ve Balak ona dedi: Rica ederim, benimle başka bir yere gel, oradan onları göreceksin; ancak onların ucunu göreceksin, ve onların hepsini görmeyeceksin; ve oradan benim için onlara lânet et.

14. Ve onu Tsofım kırına, Pisga tepesine götürdü, ve yedi mezbah yaptı, ve her mezbahta bir boğa ve bir koç arzetti.

15. Ve Balaka dedi: Burada senin yakılan takdimenin yanında dikil, ve ben orada RABBİ karşılayayım.

16. Ve RAB Balamı karşıladı, ve onun ağzına bir söz koyup dedi: Balakın yanına dön, ve böyle söyleyeceksin.

17. Ve onun yanına geldi, ve işte, o ve kendisile beraber Moab reisleri yakılan takdimesinin yanında duruyorlardı. Ve Balak ona dedi: RAB ne söyledi?

18. Ve meseline başlayıp dedi: Ey Balak, kalk ve dinle; Ey Tsippor oğlu, bana kulak ver;

19. Allah insan değil ki, yalan söylesin, ve insan oğlu değil ki, nadim olsun; O söyler de onu yapmaz mı? Yahut söz verir de icra etmez mi?

20. İşte, mubarek kılmak için emir aldım; ve o mubarek kıldı, ve ben geri çeviremem.

21. Yakubda fesat görmedi. Ve İsrailde haksızlık görmedi, Allahı RAB onunladır, ve aralarında kırala mahsus alkış vardır.

22. Allah onları Mısırdan çıkarıyor; Yaban öküzü gibi kuvveti var.

23. Gerçek Yakubda sihirbazlık yoktur; Ve İsrailde falcılık yoktur; Şimdi Yakubla İsrail

hakkında: Allah neler yaptı! denilecektir.

24. İşte, kavm dişi aslan gibi kalkıyor, ve kendisini aslan gibi kaldırıyor; Şikârını yiyinciye kadar, ve öldürülmüş olanların kanını içinciye kadar yatmıyacaktır.

25. Ve Balak Balama dedi: Onlara hiç lânet etme, fakat onları mubarek de kılma.

26. Fakat Balam Balaka cevap verip dedi: RAB ne söylerse, hepisini yapmalıyım, diye sana söylemedim mi?

27. Ve Balak Balama dedi: Rica ederim, gel seni başka bir yere götüreyim; belki Allahın gözüne hoş görünür de onlara benim için oradan lânet edersin.

28. Ve Balak Balamı çöle bakan Peor tepesine götürdü.

29. Ve Balam Balaka dedi: Burada bana yedi mezbah yap, ve burada benim için yedi genç boğa, ve yedi koç hazırla.

30. Ve Balak Balamın dediği gibi yaptı, ve her mezbahta bir boğa ve bir koç arzetti.

BAP 24

VE İsraili mubarek kılmak RABBİN gözünde iyi olduğunu Balam görünce, obir defalar gibi alâmetler aramağa gitmedi, fakat yüzünü çöle doğru çevirdi.

2. Ve Balam gözlerini kaldırdı, ve İsraili sıptlarına göre oturmakta gördü; ve onun üzerine Allahın Ruhu geldi.

3. Ve meseline başlayıp dedi: Beor oğlu Balam diyor, ve gözü açılmış olan adam diyor;

4. Allahın sözlerini işiten adam, düşerek, ve gözleri açık olarak, Kadîrin rüyetini gören adam diyor:

5. Ey Yakub, senin çadırların, Ey İsrail, meskenlerin ne güzeldir!

6. Vadiler gibi yayılmışlardır, ırmak kenarında olan bahçeler gibi, RABBİN diktiği öd ağaçları gibi, sular kenarındaki erz ağaçları gibidirler.

7. Onun kovalarından su akacaktır, ve onun zürriyeti çok sulara olacaktır, ve onun kıralı Agagdan boylu olacak, ve onun kırallığı yükseltilecektir.

8. Allah onu Mısırdan çıkarıyor; Onun yaban öküzü gibi kuvveti var; Kendisine hasım olan milletleri yiyecek, ve onların kemiklerini kıracak, ve okları ile onları delecektir.

9. Çömeldi, aslan gibi yattı, ve dişi aslan gibi; onu kim kaldıracak? Seni mubarek kılan mubarek olsun, ve sana lânet eden lânetli olsun.

10. Ve Balama karşı Balakın öfkesi alevlendi, ve ellerini birbirine vurdu; ve Balak Balama dedi: Düşmanlarıma lânet etmek için seni çağırdım, ve işte, bu üç keredir onları ancak mubarek kıldın.

11. Ve şimdi kendi yerine kaç; sana çok ikram ederim, demiştim; ve işte, RAB seni ikramdan mahrum etti.

12. Ve Balam Balaka dedi: Balak bana evini gümüş ve altınla dolu olarak verse bile, kendiliğimden iyilik yahut kötülük etmek için RABBİN sözünden öte geçemem;

13. RAB ne söylerse onu söyliyeceğim, diye bana gönderdiğin ulaklarına da söylemedim mi?

14. Ve şimdi işte, ben kavmıma gidiyorum; gel, bu kavmin son günlerde senin kavmına yapacağı şeyi bildireyim.

15. Ve meseline başlayıp dedi: Beor oğlu Balam diyor, ve gözü açılmış olan adam diyor;

16. Allahın sözlerini işiten, ve Yüce Olanın bilgisini bilen, düşerek, ve gözleri açık olarak, Kadîrin rüyetini gören diyor:

17. Onu görüyorum, fakat şimdi değil; Ona bakıyorum, fakat yakın değil; Yakubdan bir yıldız çıkacak, ve İsrailden bir asa kalkacak, ve bir ucundan obir ucuna kadar Moabı vurup kıracak, ve bütün kavga oğullarını ezecek.

18. Ve onun düşmanları, Edom, mülk olacak, Seir de mülk olacak; Ve İsrail kudretli iş

yapacak.

19. Ve Yakub zürriyetinden biri saltanat sürecek, ve artakalanın şehirden kökünü kesecek.

20. Ve Amaleki gördü, ve meseline başlayıp dedi: Amalek milletlerin birincisi idi; Fakat sonu helâke gidecektir.

21. Ve Kenîyi gördü, ve meseline başlayıp dedi: Senin meskenin kuvvetlidir, ve senin yuvan kaya içine konulmuştur.

22. Aşur seni sürgün edinciye kadar, Kenîler harap olacaktır.

23. Ve meseline başlayıp dedi: Ah, Allah bunu yaptığı zaman kim yaşıyacak?

24. Ve Kittim kıyısından gemiler gelecek, ve Aşuru alçaltacaklar, ve Eberi alçaltacaklar; Ve o da helâke gidecektir.

25. Ve Balam kalktı, ve gidip yerine döndü; ve Balak da kendi yoluna gitti.

BAP 25

VE İsrail Şittimde oturdu; ve kavm Moab kızları ile zina etmeğe başladı;

2. ve kendi ilâhlarının kurbanlarına kavmı çağırdılar; ve kavm yedi, ve onların ilâhlarına içildiler.

3. Ve İsrail Baal-peora bağlandı; ve RABBİN öfkesi İsraille karşı alevlendi.

4. Ve RAB Musaya dedi: Kavmın bütün reislerini al, ve RABBİN kızgın öfkesi İsrailden dönsün diye, onları güneşe karşı RABBİN önünde as.

5. Ve Musa İsrailin hâkimlerine dedi: Her biriniz kendi adamlarınızı, Baal-peora bağlanmış olanları öldürün.

6. Ve işte, İsrail oğullarından bir adam geldi, Musanın gözü önünde, ve toplanma çadırı kapısında ağlamakta olan bütün İsrail oğulları cemaatinin gözü önünde kardeşlerine Midyanî bir kadın getirdi.

7. Ve kâhin Harun oğlu, Eleazar oğlu, Finehas bunu görünce, cemaatin arasından kalktı, ve eline bir mızrak aldı;

8. ve İsrailî adamın ardınca çadırın iç tarafına girdi, İsrailî adama, ve karnından kadına, ikisine de, mızrağı sapladı. Veba da İsrail oğullarından kaldırıldı.

9. Vebada ölenler yirmi dört bin kişi idi.

10. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

11. Kâhin Harun oğlu, Eleazar oğlu, Finehas, İsrail oğulları arasında benim kıskançlığım ile kıskanarak onların üzerinden gazabımı döndürdü, ve kıskançlığım da İsrail oğullarını telef etmedim.

12. Bunun için söyle: İşte, ben ona selâmet ahdimi veriyorum;

13. ve kendisi için, ve kendisinden sonra zürriyeti için ebedî kâhinlik ahdi olacaktır; çünkü Allahı için kıskanç oldu, ve İsrail oğulları için kefareti etti.

14. Ve Midyanî kadınla beraber vurulan İsrailî adamın adı Salu oğlu Zimri idi, Şimeonîler arasında ataları evinin bir beyi idi.

15. Ve vurulan Midyanî kadının adı Tsur kızı Kozbi idi; bu adam Midyanda atalar evi kavminin bir reisi idi.

16. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:

17. Midyanîleri sıkıştır, ve onları vur;

18. çünkü onlar, Peor meselesinde, ve Peor meselesindeki veba gününde vurulan kızkardeşleri Midyan beyinin kızı Kozbi meselesinde hakkınızda kurdukları hilelerle sizi sıkıştırıyorlar.

BAP 26

- VE vaki oldu ki, vebadan sonra, RAB Musaya ve kâhin Harun oğlu Eleazara söyliyip dedi:
2. Bütün İsrail oğulları cemaatinin, ataları evlerine göre, yirmi yaşında ve ondan yukarı olanların, İsrailde bütün cenge çıkanların topunu al.
3. Ve Musa ile kâhin Eleazar, Erden yanında, Eriha karşısında Moab ovalarında onlarla söyleşip dediler:
4. RABBİN Musaya ve Mısır diyarından çıkan İsrail oğullarına emrettiği gibi, yirmi yaşında ve ondan yukarı olanların topunu alın.
5. İsrailin ilki Ruben; Ruben oğulları: Hanoktan, Hanokîler aşireti; Palludan, Palluîler aşireti;
6. Hetsrondan, Hestronîler aşireti; Karmiden, Karmîler aşireti.
7. Rubenîlerin aşiretleri bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk üç bin yedi yüz otuz kişi idiler.
8. (Ve Pallunun oğlu Eliab,
9. ve Eliabın oğulları: Nemuel, ve Datan, ve Abiram. Korah cemaatinde, RABBE karşı çekişmiş, Musa ile Haruna karşı çekişmiş olan cemaatin ileri gelenleri, bu Datanla Abiramdır,
10. ve o cemaatin öldüğü, ve ateş iki yüz elli kişiyi yiyip bitirdiği vakit yer ağzını açtı, ve onları, Korah ile beraber yuttu, ve bir ibret oldular.
11. Fakat Korahın oğulları ölmediler.)
12. Aşiretlerine göre Şimeon oğulları: Nemuelden, Nemuelîler aşireti; Yaminden, Yaminîler aşireti; Yakinden, Yakînîler aşireti;
13. Zerahtan, Zerahîlerin aşireti; Şauldan, Şaulîlerin aşireti.
14. Şimeonîlerin aşiretleri bunlardır, yirmi iki bin iki yüz.
15. Aşiretlerine göre Gad oğulları: Tsefondan, Tsefonîler aşireti; Haggiden, Haggîler aşireti; Şuniden, Şunîler aşireti;
16. Ozniden, Oznîler aşireti; Eriden, Erîler aşireti;
17. Aroddan, Arodîler aşireti; Areliden, Arelîler aşireti.
18. Gad oğullarından sayılanlara göre aşiretleri bunlardır, kırk bin beş yüz.
19. Yahuda oğulları: Er ve Onan; ve Er ve Onan Kenân diyarında öldüler.
20. Ve aşiretlerine göre Yahuda oğulları: Şeladan, Şelanîler aşireti; Peretsten, Peretsîler aşireti; Zerahtan, Zerahîler aşireti idi.
21. Ve Perets oğulları: Hetsrondan, Hestronîler aşireti; Hamuldan, Hamulîler aşireti idi.
22. Onlardan sayılanlara göre Yahuda aşiretleri bunlardır, yetmiş altı bin beş yüz.
23. Aşiretlerine göre İssakar oğulları: Toladan, Tolaîler aşireti; Puvadan, Punîler aşireti;
24. Yaşubdan, Yaşubîler aşireti; Şimrondan, Şimronîler aşireti.
25. İssakardan sayılanlara göre aşiretleri bunlardır, altmış dört bin üç yüz.
26. Aşiretlerine göre Zebulun oğulları: Seredden, Seredîler aşireti; Elondan, Elonîler aşireti; Yahleelden, Yahleelîler aşireti.
27. Zebulundan sayılanlara göre aşiretleri bunlardır, altmış bin beş yüz.
28. Aşiretlerine göre Yusufun oğulları: Manasse ve Efraim.
29. Manasse oğulları: Makirden, Makirîler aşireti; ve Makir Gileadın babası oldu; Gileaddan, Gileadîler aşireti.
30. Gilead oğulları bunlardır: İezerden, İezerîler aşireti; Helekten, Helekîler aşireti;
31. ve Asrielden, Asrielîler aşireti; ve Şekemden, Şekemîler aşireti;
32. ve Şemidadan, Şemidaîler aşireti; ve Heferden, Heferîler aşireti.
33. Ve Hefer oğlu Tselofhadın oğulları yoktu, ancak kızları vardı; ve Tselofhadın kızlarının adları Mahla, ve Noa, Hogla, Milka, ve Tirtsa idi.
34. Manasse aşiretleri bunlardır; ve bunlardan sayılanlar elli iki bin yedi yüz kişi idi.
35. Aşiretlerine göre Efraim oğulları şunlardır: Şutelahtan, Şutelahîler aşireti; Bekerden, Bekerîler aşireti; Tahandan, Tahanîler aşireti.
36. Ve Şutelah oğulları şunlardır: Erandan, Eranîler aşireti.

37. Efraim oğullarından sayılanlara göre aşiretleri bunlardır, otuz iki bin beş yüz kişi. Aşiretlerine göre Yusuf oğulları bunlardır.
38. Aşiretlerine göre Benyamin oğulları: Beladan, Belaîler aşireti; Aşbelden, Aşbelîler aşireti; Ahiramdan, Ahiramîler aşireti;
39. Şefufamdan, Şufamîler aşireti; Hufamdan, Hufamîler aşireti.
40. Ve Belanın oğulları Ard ve Naamandı: Arddan, Ardîler aşireti; Naamandan, Naamîler aşireti.
41. Aşiretlerine göre Benyamin oğulları bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin altı yüz kişi idi.
42. Aşiretlerine göre Dan oğulları şunlardır: Şuhamdan, Şuhamîler aşireti. Aşiretlerine göre Dan aşiretleri bunlardır.
43. Bütün Şuhamîler sayılanlara göre, aşiretleri altmış dört bin dört yüz kişi idi.
44. Aşiretlerine göre Aşer oğulları: Yimnadan, Yimnîler aşireti; Yişviden, Yişvîler aşireti; Beriadan, Beriîler aşireti.
45. Beria oğullarından: Heberden, Heberîler aşireti; Malkielden, Malkielîler aşireti.
46. Ve Aşerin kızının adı Serah idi.
47. Aşer oğullarından sayılanlara göre aşiretleri bunlardır; elli üç bin dört yüz.
48. Aşiretlerine göre Naftali oğulları: Yahtseelden, Yahtseelîler aşireti; Guniden, Gunîler aşireti;
49. Yetserden, Yetserîler aşireti; Şillemden, Şillemîler aşireti.
50. Aşiretlerine göre Naftali aşiretleri bunlardır; ve onlardan sayılanlar kırk beş bin dört yüz kişi idi.
51. İsrail oğullarından sayılanlar bunlardır, altı yüz bir bin yedi yüz otuz.
52. Ve RAB Musaya söyleyip dedi:
53. Adların sayısına göre memleket bunlara miras olarak bölünecektir.
54. Çok olana mirasını çoğaltacaksın, ve az olana azaltacaksın; kendisinden sayılanlara göre her birine mirası verilecektir.
55. Ancak, memleket kura ile bölünecek; babaları sıptlarının adlarına göre miras alacaklar.
56. Çok olanla az olan arasında, mirasları kuraya göre bölünecektir.
57. Aşiretlerine göre Leviden sayılanlar şunlardır: Gerşondan, Gerşonîler aşireti; Kohattan, Kohatîler aşireti; Merariden, Merarîler aşireti.
58. Levi aşiretleri şunlardır: Libnîler aşireti, Hebronîler aşireti, Mahlîler aşireti; Muşîler aşireti, Korahîler aşireti. Ve Kohat Amramın babası oldu.
59. Ve Amramın karısının adı Levi kızı Yokebed idi; o Mısırdaki Leviye doğdu; ve Harunu ve Musayı, ve kızkardeşleri Miryamı Amrama doğurdu.
60. Ve Haruna Nadab ve Abihu, Eleazar ve İtamar doğdu.
61. Ve Nadab ile Abihu RABBİN önünde yabancı ateş takdim ettikleri zaman öldüler.
62. Ve onlardan sayılanlar, bir aylık ve ondan yukarı hepsi erkek olmak üzere, yirmi üç bin kişi idiler; çünkü İsrail oğulları arasında sayılmadılar, çünkü İsrail oğulları arasında onlara miras verilmedi.
63. Musa ve kâhin Eleazar tarafından sayılanlar bunlardır; İsrail oğullarını, onlar Erden yanında, Eriha karşısında Moab ovalarında saydılar.
64. Fakat Musa ile kâhin Harunun Sina çölünde saymış oldukları İsrail oğullarından kimse bu sayılanlar arasında yoktu.
65. Çünkü RAB onlar hakkında: Çölde mutlaka ölecekler, demişti. Ve onlardan, Yefunne oğlu Kalebden, ve Nun oğlu Yeşudan başka kimse kalmamıştı.

YUSUFUN oğlu Manassenin aşiretlerinden Manasse oğlu, Makir oğlu, Gilead oğlu, Hefer oğlu, Tselofhadın kızları yaklaştılar; ve kızlarının adları şunlardır: Mahla, Noa, ve Hogla, ve Milka, ve Tirtsa.

2. Ve Musanın önünde, ve kâhin Eleazarın önünde, ve beylerle bütün cemaatin önünde, toplanma çadırının kapısında durup dediler:

3. Babamız çölde öldü, ve Korah cemaatinde RABBE karşı toplanan cemaatin içinde değildi; fakat kendi suçunda öldü, ve oğulları yoktu.

4. Oğlu yoktu diye babamızın adı kendi aşireti arasından niçin kaldırılsın? Babamızın kardeşleri arasında bize bir mülk verin.

5. Ve Musa onların davasını RABBİN önüne götürdü.

6. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

7. Tselofhadın kızları doğru söylüyorlar; mutlaka onlara babalarının kardeşleri arasında mülk olarak miras vereceksin; ve babalarının mirasını kendilerine geçireceksin.

8. Ve İsrail oğullarına söyliyip diyeceksin: Eğer bir adam ölürse, ve onun oğlu yoksa, o zaman mirasını onun kızına geçireceksiniz.

9. Ve eğer onun kızı yoksa, o zaman mirasını kardeşlerine vereceksiniz.

10. Ve eğer kardeşleri yoksa, o zaman mirasını babasının kardeşlerine vereceksiniz.

11. Ve eğer babasının kardeşleri yoksa, o zaman mirasını aşiretinden kendisine en yakın olan akrabasına vereceksiniz, ve onun mülkü olacaktır; ve RABBİN Musaya emrettiği gibi İsrail oğullarına kanun ve hüküm olacaktır.

12. Ve RAB Musaya dedi: Bu Abarim dağına çık, ve İsrail oğullarına verdiğim diyarı gör.

13. Ve onu gördükten sonra, kardeşin Harun nasıl kavmına katıldı ise, sen de katılacaksın;

14. çünkü Tsin çölünde, cemaatin çekişmesi esnasında, onların gözleri önünde beni sularda takdis etmek emrime karşı isyan ettiniz. (Bunlar Tsin çölünde Kadeşte, Meriba sularıdır.)

15. Ve Musa RABBE söyliyip dedi:

16. RAB, bütün beşerin ruhlarının Allahı, cemaat üzerine bir adam nasbetsin,

17. o da onların önünde çıksın, ve onların önünde girsın, ve onları dışarı çıkarsın, ve onları içeri getirsin; ta ki, RABBİN cemaati çobansız koyunlar gibi olmasın.

18. Ve RAB Musaya dedi: Kendisinde Ruh olan bir adamı, Nun oğlu Yeşuu yanına al, ve elini onun üzerine koyacaksın;

19. ve onu kâhin Eleazarın önünde, ve bütün cemaatin önünde durduracaksın; ve onların gözleri önünde ona talimat vereceksin.

20. Ve İsrail oğullarının bütün cemaati ona itaat etsinler diye onun üzerine kendi şerefinden koyacaksın.

21. Ve kâhin Eleazarın önünde duracak, o da, RABBİN önünde Urim hükmü ile onun için soracak; o, ve kendisile beraber bütün İsrail oğulları, bütün cemaat onun sözü ile dışarı çıkacaklar, ve onun sözü ile içeri gireceklerdir.

22. Ve Musa RABBİN kendisine emrettiği gibi yaptı; ve Yeşuu aldı, ve onu kâhin Eleazarın önünde, ve bütün cemaatin önünde durdurdu;

23. ve RABBİN Musa vasıtası ile emrettiği gibi ellerini onun üzerine koydu, ve ona talimat verdi.

BAP 28

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına emret, ve onlara de: Bana olan takdimeyi, bana hoş koku olarak, ateşle yapılan takdimeler yiyeceğimi, muayyen vakitlerinde bana takdim etmeğe dikkat edeceksiniz.

3. Ve onlara diyeceksin: RABBE arzedeceğiniz ateşle yapılan takdime şudur: daimî yakılan takdime olarak, her gün iki baş olmak üzere birer yıllık kusursuz erkek kuzular.
4. Kuzulardan birini sabahlayın arzedeceksin, ve obirini akşam üstü arzedeceksin;
5. ve ekmek takdimesi olarak, hinin dörtte biri dövülmüş zeytinin yağı ile yoğurulmuş efanın onda biri ince un arzedeceksin.
6. Daimî yakılan takdimedir, Sina dağında kurulmuş olan, hoş koku olarak RABBE ateşle yapılan takdimedir.
7. Ve onun dökülen takdimesi bir kuzu için hinin dörtte biri olacaktır; makdiste RABBE, içkiden bir dökülen takdime döneceksin.
8. Ve obir kuzuyu akşam üstü arzedeceksin; sabah ekmek takdimesi gibi, ve onun dökülen takdimesi gibi, onu ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak arzedeceksin.
9. Ve Sebt gününde birer yıllık kusursuz iki erkek kuzu, ve ekmek takdimesi olarak, yağla yoğurulmuş efanın onda ikisi ince un, ve onun dökülen takdimesi arzedecektir;
10. daimî yakılan takdimeden, ve onun dökülen takdimesinden başka her Sebtin yakılan takdimesi budur.
11. Ve aylarınızın başlarında, RABBE yakılan takdime olarak iki genç boğa, ve bir koç, birer yıllık kusursuz yedi erkek kuzu;
12. ve her boğa için, ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş efanın onda üçü ince un; ve tek koç için, ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş efanın onda ikisi ince un;
13. ve her kuzu için ekmek takdimesi olarak yağla yoğurulmuş efanın onda biri ince un; yakılan takdime, hoş koku olarak RABBE ateşle yapılan takdime arzedeceksiniz.
14. Ve onların dökülen takdimeleri, bir boğa için yarım hin, ve koç için hinin üçte biri, ve bir kuzu için hinin dörtte biri şarap olacak; yılın aylarından her ayın yakılan takdimesi budur.
15. Daimî yakılan takdimeden, ve onun dökülen takdimesinden başka RABBE suç takdimesi olarak bir ergeç arzedecektir.
16. Ve RABBİN fishı birinci ayda, ayın on dördüncü günündedir.
17. Ve bu ayın on beşinci gününde bayram olacaktır; yedi gün mayasız ekmek yenilecektir.
18. Birinci günde mukaddes toplantı olacaktır; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız;
19. ateşle yapılan takdime, RABBE yakılan takdime olarak iki genç boğa, ve bir koç, ve birer yıllık yedi erkek kuzu arzedeceksiniz; sizin için onlar kusursuz olacaklardır;
20. ve onların ekmek takdimesi olarak, bir boğa için onda üç, ve koç için onda iki yağla yoğurulmuş ince un arzedeceksiniz;
21. yedi kuzudan her kuzu için onda bir,
22. ve sizin için kefaret etmek üzere suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz.
23. Daimî yakılan takdime olan sabahın yakılan takdimesinden başka bunları da arzedeceksiniz.
24. Bu suretle her gün, RABBE hoş koku olarak, ateşle yapılan takdimenin yiyeceğini yedi gün arzedeceksiniz; daimî yakılan takdimeden, ve onun dökülen takdimesinden başka olarak arzedecektir.
25. Ve yedinci günde sizin için mukaddes toplantı olacaktır; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız.
26. Ve turfandalar gününde, haftalar bayramınızda, RABBE yeni ekmek takdimesi arzettiğiniz zaman, sizin için mukaddes toplantı olacaktır; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız;
27. fakat RABBE hoş koku, yakılan takdime olarak iki genç boğa, bir koç, birer yıllık yedi erkek kuzu;
28. ve onların ekmek takdimesi olarak, her boğa için onda üç, tek koç için onda iki,
29. yedi kuzudan her kuzu için onda bir yağla yoğurulmuş ince un;
30. sizin için kefaret etmek üzere bir ergeç arzedeceksiniz.
31. Daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden başka olarak bunları (sizin için kusursuz olacaklar), ve onların dökülen takdimelerini arzedeceksiniz.

BAP 29

VE yedinci ayda, ayın birinde, sizin için mukaddes toplantı olacaktır; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız; sizin için boru çalınma günü olacaktır.

2. Ve RABBE hoş koku, yakılan takdime olarak, bir genç boğa, bir koç, birer yıllık kusursuz yedi erkek kuzu;

3. ve bunların ekmek takdimesi olarak boğa için onda üç, koç için onda iki,

4. yedi kuzudan her kuzu için onda bir yağla yoğurulmuş ince un;

5. ve sizin için kefareet etmek üzere suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz;

6. bunlar, usulüne göre, RABBE hoş koku, ateşle yapılan takdime olarak, yeni ayın yakılan takdimesinden, ve onun ekmek takdimesinden, ve daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve onların dökülen takdimelerinden başkadır.

7. Ve bu yedinci ayın onunda sizin için mukaddes toplantı olacaktır, ve nefsinizi alçaltacaksınız; hiç bir türlü iş yapmıyacaksınız;

8. fakat hoş koku, RABBE yakılan takdime olarak, bir genç boğa, bir koç, birer yıllık yedi erkek kuzu arzedeceksiniz; sizin için onlar kusursuz olacaklardır;

9. ve onların ekmek takdimesi olarak, boğa için onda üç, tek koç için onda iki,

10. yedi kuzudan her kuzu için onda bir yağla yoğurulmuş ince un;

11. suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar, kefareet suç takdimesinden, ve daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve onların dökülen takdimelerinden başkadır.

12. Ve yedinci ayın on beşinci gününde sizin için mukaddes toplantı olacak; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız; ve yedi gün RABBE bayram tutacaksınız;

13. ve yakılan takdime, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak, on üç genç boğa, iki koç, birer yıllık on dört erkek kuzu arzedeceksiniz; bunlar kusursuz olacaklardır;

14. ve onların ekmek takdimesi olarak, on üç boğadan her boğa için onda üç, iki koçtan her koç için onda iki,

15. ve on dört kuzudan her kuzu için onda bir yağla yoğurulmuş ince un;

16. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar, daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve dökülen takdimesinden başkadır.

17. Ve ikinci günde, on iki genç boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;

18. ve onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini ve dökülen takdimelerini;

19. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar, daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve dökülen takdimelerinden başkadır.

20. Ve üçüncü günde, on bir boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;

21. ve onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini;

22. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve dökülen takdimesinden başkadır.

23. Ve dördüncü günde, on boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;

24. onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini;

25. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, onun ekmek takdimesinden, ve onun dökülen takdimesinden başkadır.

26. Ve beşinci günde, dokuz boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;

27. ve onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini;

28. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve onun dökülen takdimesinden başkadır.
29. Ve altıncı günde, sekiz boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;
30. ve onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini;
31. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, onun ekmek takdimesinden, ve onun dökülen takdimesinden başkadır.
32. Ve yedinci günde, yedi boğa, iki koç, birer yıllık kusursuz on dört erkek kuzu;
33. ve onların sayısına göre, usule göre, boğalar için, koçlar için, ve kuzular için ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini,
34. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, onun ekmek takdimesinden, ve onun dökülen takdimesinden başkadır.
35. Sekizinci günde sizin için mukaddes toplantı olacak; hiç bir ağır iş yapmıyacaksınız;
36. fakat yakılan takdime, ateşle yapılan takdime, RABBE hoş koku olarak, bir boğa, bir koç, birer yıllık kusursuz yedi erkek kuzu;
37. onların sayısına göre, usule göre, boğa için, koç için, ve kuzular için, ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini;
38. ve suç takdimesi olarak bir ergeç arzedeceksiniz; bunlar daimî yakılan takdimeden, ve onun ekmek takdimesinden, ve onun dökülen takdimesinden başkadır.
39. Adaklarınızdan, ve gönüllü takdimelerinizden başka, yakılan takdimeleriniz, ve ekmek takdimeleriniz, ve dökülen takdimeleriniz, ve selâmet takdimeleriniz olarak bayramlarınızda bunları RABBE arzedeceksiniz.
40. Ve RABBİN Musaya emrettiği her şeye göre Musa İsrail oğullarına söyledi.

BAP 30

- VE Musa İsrail oğullarının sıptları reislerine söyliyip dedi: RABBİN emrettiği şey şudur.
2. Bir adam RABBE adak adarsa, yahut nefsinin bir bağla bağlamak üzere and ederse; sözünü bozmıyacaktır; ağzından çıkan her şeye göre yapacaktır.
3. Ve bir kadın gençliğinde, babasının evinde iken RABBE adak adarsa, ve kendini bir bağla bağlarsa,
4. ve babası onun adağını ve nefsinin bağladığı bağı iştirse, ve babası ona karşı susarsa; o zaman bütün adakları duracak, ve nefsinin onunla bağladığı her bağ duracaktır.
5. Fakat babası işittiği günde ona mani olursa, onun adaklarından ve nefsinin onunla bağladığı bağlardan hiç biri durmıyacaktır; ve RAB ona bağışlıyacaktır, çünkü babası kendisine mani olmuştur.
6. Ve eğer adakları, yahut nefsinin onunla bağladığı dudaklarının düşüncesiz sözü üzerinde iken kocaya varırsa,
7. ve kocası iştirse, ve işittiği günde ona karşı susarsa; o zaman adakları duracak, ve nefsinin onlarla bağladığı bağlar duracaklardır.
8. Fakat kocası işittiği günde kendisine mani olursa, o zaman kendi üzerindeki adağı, ve nefsinin onunla bağlamış olduğu düşüncesiz sözünü iptal edecektir; ve RAB ona bağışlıyacaktır.
9. Fakat dul, yahut boşanmış kadının adağı, canını onunla bağladığı her şey onun üzerinde duracaktır.
10. Ve eğer kocasının evinde adadı ise, yahut and ederek nefsinin bağla bağladı ise,
11. ve kocası işitip ona karşı sustu, ve kendisine mani olmadı ise, onun bütün adakları duracak, ve nefsinin onunla bağladığı her bağ duracaktır.

12. Fakat kocası işittiği günde onları tamamen iptal etti ise, o zaman adakları hakkında, yahut nefsinin onunla bağlamış olduğu bağ hakkında dudaklarından çıkan her şey durmayacaktır; kocası onları iptal etmiştir; ve RAB kadına bağlı olacaktır.
13. Nefsi alçaltmak üzere yapılan her adağı, ve bağlayan yemini kocası tasdik edebilir, ve kocası onu iptal edebilir.
14. Fakat kocası gün geçtikçe ona karşı susarsa, o zaman onun bütün adaklarını, yahut üzerinde olan bütün bağlarını tasdik eder; onları tasdik etmiştir, çünkü onları işittiği günde ona karşı susmuştur.
15. Fakat onları işittikten sonra tamamen iptal ederse, o zaman kadının günahını yüklenecektir.
16. Erkekle karısı hakkında, gençliğinde babasının evinde iken kızı ile babası hakkında, RABBİN Musaya emrettiği kanunlar bunlardır.

BAP 31

VE RAB Musaya söylüyüp dedi:

2. Midyanîlerden İsrail oğullarının öcünü al; ondan sonra kendi kavmına katılacaksın.
3. Ve Musa kavma söylüyüp dedi: Midyandan RABBİN öcünü almak için Midyana karşı gitsinler diye cenge aranızdan adamlar silâhlandırın.
4. İsrailin bütün sıptları için, her sıpttan cenge bin kişi göndereceksiniz.
5. Ve İsrail binlerinden, her sıpttan bin nefer olmak üzere, cenk için on iki bin silâhlı nefer verildi.
6. Ve Musa her sıpttan bin neferi cenge, onları ve kâhin Eleazarın oğlu Finehası, makdisin takımları ve yüksek sesli borular elinde olarak cenge gönderdi.
7. Ve RABBİN Musaya emrettiği gibi Midyana karşı cenkettiler; ve her erkeği öldürdüler.
8. Ve onlardan öldürülmüş olanlar arasında Midyan kırıalları, Eviyi, ve Rekemi, ve Tsuru, ve Huru, ve Rebayı, Midyanın beş kiralını öldürdüler; Beor oğlu Balamı da kılıçla öldürdüler.
9. Ve İsrail oğulları Midyan kadınlarını, ve onların çocuklarını esir aldılar; ve bütün hayvanlarını, ve bütün sürülerini, ve bütün mallarını çapul ettiler.
10. Ve içinde oturdukları bütün şehirleri, ve bütün obalarını ateşle yaktılar.
11. Ve insan olsun hayvan olsun bütün ganimeti, ve bütün çapul malını aldılar.
12. Ve esirleri ve çapul malını ve ganimeti, Erdenin yanında Eriha karşısında Moab ovalarındaki ordugâha, Musaya, ve kâhin Eleazara, ve İsrail oğulları cemaatine getirdiler.
13. Ve Musa ile kâhin Eleazar, ve cemaatin bütün beyleri, onları karşılamak için ordugâhın dışarısına çıktılar.
14. Ve cenk hizmetinden gelen ordunun zabitlerine, binbaşılara, ve yüzbaşılara karşı Musa öfkeleni.
15. Ve Musa onlara dedi: Bütün kadınları sağ mı bıraktınız?
16. İşte, İsrail oğullarının, Peor meselesinde Balamın öğüdü ile RABBE karşı tecavüz etmelerine bunlar sebep oldular, ve böylece RABBİN cemaati arasında veba oldu.
17. Ve şimdi çocuklar arasındaki her erkeği öldürün, ve erkeklerle yatmış olarak erkek bilen her kadını öldürün.
18. Ve erkeklerle yatmış olmıyarak erkek bilmiyen bütün kadın çocukları, kendiniz için sağ bırakın.
19. Ve siz yedi gün ordugâhın dışarısında konaklayın; siz ve esirleriniz, can öldüren herkes, ve öldürülmüş olana dokunan herkes, üçüncü günde ve yedinci günde kendinizi tathir edin.
20. Ve her esvabı, ve bütün deri eşyayı, ve keçi kılından işlenmiş her şeyi, ve bütün ağaç eşyayı tathir edin.

21. Ve kâhin Eleazar muharebeye gitmiş olan cenk adamlarına dedi: RABBİN Musaya emrettiği şeriatin kanunu budur;
22. ancak altını, ve gümüşü, ve tuncu, ve demiri, ve kalayı, ve kurşunu,
23. ateşe dayanan her şeyi ateşten geçireceksiniz, ve tahir olacaktır; fakat murdarlık suyu ile tathir edilecektir; ve ateşe dayanmayan her şeyi sudan geçireceksiniz.
24. Ve yedinci günde esvaplarınızı yıkıyacaksınız, ve tahir olacaksınız; ve ondan sonra ordugâha gireceksiniz.
25. Ve RAB Musaya söylüyip dedi:
26. Sen, ve kâhin Eleazar, ve cemaatin atalar evlerinin reisleri, adam olsun hayvan olsun, alınmış olan çapul malının topunu al;
27. ve çapul malını, cenge çıkan cenk erleri, ve bütün cemaat arasında yarı yarıya böl.
28. Ve cenge çıkan askerlerden, adamdan olsun sığırdan olsun, eşeklerden olsun, sürülerden olsun, beş yüzden bir can olmak üzere RAB için vergi alacaksın;
29. onlara düşen yarıdan alın; ve RABBİN kaldırma takdimesi olarak kâhin Eleazara vereceksin.
30. Ve İsrail oğullarına düşen yarıdan, adamdan olsun sığırdan olsun, eşeklerden olsun ve sürülerden olsun, bütün hayvanlardan, her elliden çekilmiş olan birini alacaksın, ve onları RABBİN meskeninin bekçiliğini tutan Levililere vereceksin.
31. Ve Musa ile kâhin Eleazar RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar.
32. Ve cenge giden askerlerin çapul ettikleri maldan artakalan ganimet, altı yüz yetmiş beş bin koyun,
33. ve yetmiş iki bin sığır,
34. ve altmış bir bin eşek,
35. ve erkeklerle yatmış olmayarak erkek bilmiyen kadınlardan, bütün canlar otuz iki bin idi.
36. Ve cenge çıkanların payı olan yarım, sayıca üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyun idi;
37. ve koyunlardan RABBİN vergisi altı yüz yetmiş beş idi.
38. Ve sığırlar otuz altı bin idi; onlardan RABBİN vergisi yetmiş iki idi.
39. Ve eşekler otuz bin beş yüz idi; onlardan RABBİN vergisi altmış bir idi.
40. Ve insanlar on altı bin idi; onlardan RABBİN vergisi otuz iki can idi.
41. Ve Musa, RABBİN kaldırma takdimesi olan vergiyi, kâhin Eleazara, RABBİN Musaya emrettiği gibi verdi.
42. Ve Musanın cenge giden adamlardan böldüğü İsrail oğullarının yarımından,
43. (ve cemaatin yarımı üç yüz otuz yedi bin beş yüz koyun,
44. ve otuz altı bin sığır,
45. ve otuz bin beş yüz eşek,
46. ve on altı bin can insan idi),
47. İsrail oğullarının yarımından, insandan olsun hayvandan olsun, her elliden çekilmiş olan birini, RABBİN Musaya emrettiği gibi, Musa aldı ve RABBİN meskeninin bekçiliğini tutan Levililere verdi.
48. Ordu binlerinin zabitleri olan binbaşılar ve yüzbaşılar Musaya yaklaştılar;
49. ve Musaya dediler: Biz kulların, elimizde olan cenk adamlarının topunu aldık, ve bizden hiç bir adam eksik değildir.
50. Ve her biri ne buldu ise canlarımız için RABBE kefaret etmek üzere, RABBİN takdimesi olarak, altın eşya, ayak halkaları, ve bilezikleri, yüzükler, küpeler, ve gerdanlıklar getirdik.
51. Ve Musa ile kâhin Eleazar onlardan altını, bütün işlenmiş eşyayı aldılar.
52. Ve binbaşılar ve yüzbaşılar tarafından RABBE arzettikleri kaldırma takdimesi altınının hepsi on altı bin yedi yüz elli şekeldi.
53. (Cenge çıkan adamlar, her biri kendisi için, çapul almışlardı.)
54. Ve Musa ile kâhin Eleazar binbaşılardan, ve yüzbaşılardan altını aldılar, ve RABBİN önünde İsrail oğulları için anılma olarak onu toplanma çadırına getirdiler.

BAP 32

VE Ruben oğullarının ve Gad oğullarının hayvanları gayet çoktu; ve Yazer diyarını, ve Gilead diyarını gördüler; ve işte, o yer hayvan yeri idi;

2. ve Gad oğulları ile Ruben oğulları geldiler ve Musa ile kâhin Eleazara ve cemaatin beylerine söyliyip dediler:

3. Atarot, ve Dibon, ve Yazer, ve Nimra, ve Heşbon, ve Eleale, ve Sebam, ve Nebo, ve Beon,

4. İsrail cemaatinin önünde RABBİN vurduğu bu diyar, hayvan yeridir; ve kullarının hayvanları var.

5. Ve dediler: Eğer senin gözünde lûtf bulduksa, bu diyar mülk olarak kullarına verilsin; bizi Erdenden geçirmeyin.

6. Ve Musa Gad oğulları ile Ruben oğullarına dedi: Kardeşleriniz cenge gidecekler de siz burada oturacak mısınız?

7. Ve niçin İsrail oğullarının yüreğini RABBİN kendilerine verdiği diyara geçmekten döndürüyorsunuz?

8. Memleketi görmek için Kadeş-barneadan babalarınızı gönderdiğim zaman onlar da böyle yaptılar.

9. Ve Eşkol vadisine kadar çıktılar, ve memleketi gördüler, ve RABBİN kendilerine verdiği diyara girmesinler diye İsrail oğullarının yüreğini döndürdüler.

10. Ve o gün RABBİN öfkesi alevlendi, ve and edip dedi:

11. Mısırdan çıkan adamlar, yirmi yaşında ve ondan yukarı olanlar, İbrahime, İshaka ve Yakuba and ettiğim diyarı hiç görmeyeceklerdir; çünkü tamamen ardımca gelmediler;

12. ancak Kenizzî Yefunne oğlu Kaleb, ve Nun oğlu Yeşu göreceklerdir; çünkü tamamen RABBİN ardınca geldiler.

13. Ve İsraille karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve RABBİN gözünde kötülük etmiş olan bütün o nesil bitinciye kadar kırk yıl onları çölde dolaştırdı.

14. Ve işte, İsraille karşı olan RABBİN kızgın öfkesini daha ziyade artırmak için, siz suçlu adamların soyu, babalarınızın yerine siz kalktınız.

15. Çünkü onun arkasından dönerseniz onları yine çölde bırakacaktır; ve bütün bu kavmi yok edeceksiniz.

16. Ve onun yanına gelip dediler: Burada sürülerimiz için koyun ağılları, ve çocuklarımız için şehirler yapacağız;

17. fakat biz, İsrail oğullarını yerlerine getirinciye kadar, silâhlanıp onların önünden gitmeğe hazır olacağız; ve memleketin ahalisi yüzünden çocuklarımız istihkâmlı şehirlerde oturacaklardır.

18. İsrail oğulları, her biri kendi mirasını alıncıya kadar evlerimize dönmiyeceğiz.

19. Çünkü Erdenin öte tarafında ve daha öte, onlarla beraber miras almıyacağız; çünkü bizim mirasımız, Erdenin beri tarafında, şarka doğru düştü.

20. Ve Musa onlara dedi: Eğer bunu yaparsanız, RABBİN önünde cenge gitmek için silâhlanırsanız,

21. ve düşmanlarını onun önünden kovuncıya,

22. ve RABBİN önünde memleket hüküm altına alıncıya kadar, sizden her silâhlı adam RABBİN önünde Erdenden geçerse, ondan sonra dönersiniz; ve RABBE karşı ve İsraille karşı suçsuz olursunuz; ve RABBİN önünde bu diyar mülk olarak sizin olur.

23. Fakat böyle yapmazsanız, işte, RABBE karşı suç etmiş olacaksınız; ve emin olun ki, suçunuz sizi bulacaktır.

24. Çocuklarınız için kendinize şehirler, ve koyunlarınız için ağıllar yapın; ve ağzınızdan

çıkanı yapın.

25. Ve Gad oğulları ile Ruben oğulları Musaya söyliyip dediler: Kulların efendimin emrettiği gibi yapacaklar.

26. Çocuklarımız, kadınlarımız, sürülerimiz, ve bütün hayvanlarımız burada, Gilead şehirlerinde kalacaklar;

27. fakat kulların, cenk için silâhlı olan her adam, efendimin söylediği gibi RABBİN önünde muharebe için geçecekler.

28. Ve Musa onlar hakkında kâhin Eleazara, ve Nun oğlu Yeşua, ve İsrail oğullarının atalar evleri reislerine emretti.

29. Ve Musa onlara dedi: Eğer Gad oğulları ve Ruben oğulları, cenk için silâhlı her adam RABBİN önünde sizinle beraber Erdenden geçerlerse, ve önünüzde memleket hüküm altına alınırsa; o zaman onlara mülk olarak Gilead memleketini vereceksiniz;

30. fakat silâhlı olarak sizinle beraber geçmezlerse, o zaman Kenân diyarında sizin aranızda mülk alacaklar.

31. Ve Gad oğulları ile Ruben oğulları cevap verip dediler: RABBİN senin kullarına söylediği gibi yapacağız.

32. Biz silâhlı olarak RABBİN önünde, Kenân diyarına geçeceğiz, ve bize mirasımızın mülkü Erdenin ötesinde kalsın.

33. Ve Musa, Amorîler kıralı Sihonun ülkesini, ve Başan kıralı Ogun ülkesini, memleketi civarı ile beraber şehirlerine göre, etraftaki memleketin şehirlerini onlara, Gad oğullarına, ve Ruben oğullarına, ve Yusufun oğlu Manassenin yarım sıptına verdi.

34. Ve Gad oğulları istihkâmlı şehirleri, Dibonu, ve Atarotu, ve Aroeri,

35. ve Atrot-şofanı, ve Yazeri, ve Yogbehayı,

36. ve Beyt-nimrayı, ve Beyt-haranı, ve koyun ağıklarını yaptılar.

37. Ve Ruben oğulları Heşbonu, ve Elealeyi, ve Kiryataimi,

38. ve Neboyu, ve Baal-meonu, (adları değiştirilmiş olarak,) ve Sibmayı yaptılar; ve yaptıkları şehirlere başka adlar koydular.

39. Ve Manasse oğlu Makir oğulları Gileada gittiler, ve onu aldılar, ve orada olan Amorîleri kovdular.

40. Ve Musa Gileadı Manasse oğlu Makire verdi; o da orada oturdu.

41. Ve Manasse oğlu Yair gitti ve onların köylerini aldı, ve onlara Havvot-yair adını koydu.

42. Ve Nobah gitti ve Kenatı ve onun köylerini aldı, ve ona kendi adı ile Nobah dedi.

BAP 33

MUSA ve Harun elile Mısır diyarından ordularına göre çıkan İsrail oğullarının göçleri şunlardır.

2. Ve Musa RABBİN emrile, onların çıkışlarını göçlerine göre yazdı; ve çıkışlarına göre göçleri şunlardır.

3. Ve birinci ayda, birinci ayın on beşinci gününde Ramsesten çıktılar; fishın ertesi günü bütün Mısırlıların gözü önünde yüksek elle çıktılar;

4. ve Mısırlılar kendi aralarında RABBİN vurduğu, bütün ilk doğanlarını gömüyorlardı; RAB onların ilâhlarına da hükümler yaptı.

5. Ve İsrail oğulları Ramsesten göç edip Sukkotta kondular.

6. Ve Sukkottan göç edip çölün kenarında olan Etamda kondular.

7. Ve Etamdan göç edip Baal-tsefonun karşısında olan Pi-hahirota döndüler; ve Migdolun önünde kondular.

8. Ve Hahiroth önünden göç edip denizin ortasından çöle geçtiler; ve Etam çölünde üç günlük

yol gittiler, ve Marada kondular.

9. Ve Maradan göç edip Elime geldiler; ve Elimde on iki su kaynağı, ve yetmiş hurma ağacı vardı; ve orada kondular.

10. Ve Elimden göç edip Kızıl Denizin yanında kondular.

11. Ve Kızıl Denizden göç edip Sin çölünde kondular.

12. Ve Sin çölünden göç edip Dofkada kondular.

13. Ve Dofkadan göç edip Aluşta kondular.

14. Ve Aluştan göç edip Refidimde kondular; orada kavm için içecek su yoktu.

15. Ve Refidimden göç edip Sina çölünde kondular.

16. Ve Sina çölünden göç edip Kibrot-hattaavada kondular.

17. Ve Kibrot-hattaavadan göç edip Hatserotta kondular.

18. Ve Hatserottan göç edip Ritmada kondular.

19. Ve Ritmadan göç edip Rimmon-peretste kondular.

20. Ve Rimmon-peretsten göç edip Libnada kondular.

21. Ve Libnadan göç edip Rissada kondular.

22. Ve Rissadan göç edip Kehelatada kondular.

23. Ve Kehelatadan göç edip Şefer dağında kondular.

24. Ve Şefer dağından göç edip Haradada kondular.

25. Haradadan göç edip Makhelotta kondular.

26. Ve Makhelottan göç edip Tahatta kondular.

27. Ve Tahattan göç edip Terahta kondular.

28. Ve Terahtan göç edip Mitkada kondular.

29. Ve Mitkadan göç edip Haşmonada kondular.

30. Ve Haşmonadan göç edip Moserotta kondular.

31. Ve Moserottan göç edip Bene-yaakanda kondular.

32. Ve Bene-yaakandan göç edip Hor-haggidgadda kondular.

33. Ve Hor-haggidgaddan göç edip Yotbatada kondular.

34. Ve Yotbatadan göç edip Abronada kondular.

35. Ve Abronadan göç edip Etsyon-geberde kondular.

36. Ve Etsyon-geberden göç edip Tsin çölünde kondular (o Kadeştir).

37. Ve Kadeşten göç edip Edom diyarının kenarında Hor dağında kondular.

38. Ve RABBİN emri üzerine kâhin Harun Hor dağına çıktı; ve İsrail oğullarının Mısır diyarından çıkışlarının kırkinci yılında, beşinci ayda, ayın birinde orada öldü.

39. Ve Harun Hor dağında öldüğü vakit yüz yirmi üç yaşında idi.

40. Ve Kenân diyarında Cenubda oturan Kenânlı, Arad kiralı, İsrail oğullarının geldiğini işitti.

41. Ve Hor dağından göç edip Tsalmonada kondular.

42. Ve Tsalmonadan göç edip Punonda kondular.

43. Ve Punondan göç edip Obotta kondular.

44. Ve Obottan göç edip Moab sınırında İye-abarimde kondular.

45. Ve İyimden göç edip Dibon-gadda kondular.

46. Ve Dibon-gaddan göç edip Almon-diblataimde kondular.

47. Ve Almon-diblataimden göç edip Nebo karşısında Abarim dağlarında kondular.

48. Ve Abarim dağlarından göç edip Erden yanında Eriha karşısında Moab ovalarında kondular.

49. Ve Erden yanında, Beyt-yeşimottan Abel-şittime kadar Moab ovalarında kondular.

50. Ve Erden yanında Eriha karşısında Moab ovalarında RAB Musaya söyleyip dedi:

51. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Erdenden Kenân diyarına geçtiğiniz zaman,

52. memlekette oturanların hepsini önünüzden kovacaksınız, ve bütün resimli taşlarını yok edeceksiniz, ve onların bütün dökme putlarını yok edeceksiniz, ve onların bütün yüksek yerlerini harap edeceksiniz;

53. ve diyarı mülk olarak alacaksınız, ve orada oturacaksınız; çünkü onu mülk edinmek için size verdim.

54. Ve memleketi aşiretlerinize göre kura ile miras alacaksınız; çok olana mirasını çoğaltacaksınız, ve az olana mirasını azaltacaksınız; bir adama kura nerede düşerse o yer onun olacak; atalarınızın sıptlarına göre miras alacaksınız.

55. Fakat memlekette oturanları önünüzden kovmazsanız, o zaman onlardan bıraktıklarınız gözlerinizde diken gibi, ve böğürlerinizde üğendire gibi olacaklar, ve oturmakta olduğunuz memlekette size sıkıntı verecekler.

56. Ve vaki olacak ki, onlara ne yapmağı düşündümse onu size yapacağım.

BAP 34

VE RAB Musaya söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına emret ve onlara de: Kenân diyarına girdiğiniz zaman (size miras olarak düşecek olan bu diyar, sınırlarına göre Kenân diyarı),

3. o zaman cenup tarafınız Tsine çölünden Edom boyunca olacak, ve cenup sınırınız şarka doğru Tuz Denizinin ucundan olacak;

4. ve sınırınız Akrabbim yokuşundan cenuba doğru dolaşacak, ve Tsine geçecek; ve onun uçları Kadeş-barneanın cenubunda olacaklar; ve Hatsar-addara çıkacak, ve Atsmona geçecek;

5. ve sınır Atsmondan Mısır vadisine kadar dolaşacak, ve onun uçları deniz yanında olacaktır.

6. Ve garp sınırınız büyük deniz ve onun kıyısı olacaktır; garp sınırınız bu olacaktır.

7. Ve şimal sınırınız bu olacak; büyük denizden Hor dağına kadar kendinize işaret koyacaksınız;

8. Hor dağından Hamata girilecek yere kadar işaret koyacaksınız; ve sınırın uçları Tsedadda olacak;

9. ve sınır Zifrona çıkacak, ve onun uçları Hatsar-enanda olacak; şimal sınırınız bu olacaktır.

10. Ve şark sınırınızı Hatsar-enandan Şefama kadar işaret koyacaksınız;

11. ve sınır Şefamdan Ainin şark tarafında Riblaya inecek; ve sınır inecek, ve şarka doğru Kinneret Denizinin yanına dokunacaktır;

12. ve sınır Erdene inecek, ve uçları Tuz Denizi yanında olacaktır. Çepçevre sınırlarına göre memleketiniz bu olacaktır.

13. Ve Musa İsrail oğullarına emredip dedi: Dokuz buçuk sıpta vermeğı RABBİN emrettiğı, kura ile miras alacağınız diyar budur;

14. çünkü Ruben oğullarının sıptı, ataları evlerine göre, ve Gad oğullarının sıptı, ataları evlerine göre miraslarını aldılar, ve Manassenin yarım sıptı miraslarını aldılar;

15. iki buçuk sıpt, Erihada Erden ötesinde şarka doğru, gündoğusuna doğru miraslarını aldılar.

16. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:

17. Memleketi size bölecek adamların adları şunlardır: Kâhin Eleazar ve Nun oğlu Yeşu.

18. Ve memleketi miras olarak bölmek için her sıpttan birer bey alacaksınız.

19. Ve bu adamların adları şunlardır: Yahuda sıptı için Yefunne oğlu Kaleb.

20. Ve Şimeon oğulları sıptı için Ammihud oğlu Şemuel.

21. Benyamin sıptı için Kislon oğlu Elidad.

22. Ve Dan oğulları sıptı için bey olarak Yogli oğlu Bukki.

23. Yusuf oğulları için — Manasse oğulları sıptı için bey olarak Efod oğlu Hanniel.

24. Ve Efraim oğulları sıptı için bey olarak Şiftan oğlu Kemuel.

25. Ve Zebulun oğulları sıptı için bey olarak Parnak oğlu Elitsafan.

26. Ve İssakar oğulları sıptı için bey olarak Azzan oğlu Paltiel.

27. Ve Aşer oğulları sıptı için bey olarak Şelomi oğlu Ahihud.

28. Ve Naftali oğulları sıptı için bey olarak Ammihud oğlu Pedahel.
29. Kenân diyarında İsrail oğullarına mirası bölmek için RABBİN emrettiği bunlardır.

BAP 35

- VE Erden yanında Eriha karşısında, Moab ovalarında RAB Musaya söyliyip dedi:
2. İsrail oğullarına emret, Levililere mülkleri olan mirastan içinde oturmak için şehirler versinler; ve şehirler için, onların etrafında Levililere otlaklar vereceksiniz.
3. Ve içinde oturmak için şehirleri olacak; ve onların otlakları, sığırları, ve malları, ve bütün hayvanları için olacaktır.
4. Ve Levililere vereceğiniz şehirlerin otlakları çepçevre şehir duvarından öteye doğru bin arşın olacak.
5. Ve şehir ortada olarak, şehrin dışından şark tarafını iki bin arşın, ve cenup tarafını iki bin arşın, ve garp tarafını iki bin arşın, ve şimal tarafını iki bin arşın, ölçeceksiniz. Bu onlar için şehir otlakları olacaktır.
6. Levililere vereceğiniz şehirler, adam öldürenin oraya kaçması için vereceğiniz altı sığınacak şehir olacaktır; ve bunlardan başka kırk iki şehir vereceksiniz.
7. Levililere vereceğiniz bütün şehirler kırk sekiz şehir olacaktır: otlakları ile beraber onları vereceksiniz.
8. Ve İsrail oğullarının mülkünden şehirleri, çok olandan çok alacaksınız; ve az olandan az alacaksınız; her sıpt kendisine düşecek mirasına göre şehirlerinden Levililere verecektir.
9. Ve RAB Musaya söyliyip dedi:
10. İsrail oğullarına söyle ve onlara de: Siz Erdenden Kenân diyarına geçtiğiniz zaman,
11. kendinize sığınacak şehirler olmak üzere sizin için şehirler tayin edeceksiniz, ve bilmiyerek bir canı vurarak adam öldüren oraya kaçacak.
12. Ve sizin için öç alandan sığınacak şehirler olacaklar; ve adam öldüren cemaatin önünde hüküm için duruncıya kadar ölmeyecektir.
13. Ve vereceğiniz şehirler sizin için altı sığınacak şehir olacak.
14. Erdenin öte tarafında üç şehir vereceksiniz, ve Kenân diyarında üç şehir vereceksiniz; sığınacak şehirler olacaklar.
15. Bilmiyerek her can vuranın oraya kaçması için, bu altı şehir İsrail oğullarına, ve aralarında olan garibe ve misafire sığınacak yer olacaklardır.
16. Fakat demir bir âletle onu vurmuşsa, ve o ölmüşse, katildir; katil mutlaka öldürülecektir.
17. Ve eğer elinde insanın ölebileceği bir taşla onu vurmuşsa, ve o ölmüşse, katildir; katil mutlaka öldürülecektir.
18. Yahut elinde insanın ölebileceği ağaç bir âletle onu vurmuşsa, ve o ölmüşse, katildir; katil mutlaka öldürülecektir.
19. Kan öcü alan, kendisi katili öldürecektir; ona rastladığı zaman onu öldürecektir.
20. Ve eğer onu kinden dolayı kakmışsa, yahut pusuya yatarak üzerine bir şey atmışsa, ve o ölmüşse,
21. yahut düşmanlıktan dolayı onu elile vurmuşsa, ve o ölmüşse; vuran mutlaka öldürülecektir; katildir; kan öcü alan katile rastladığı zaman onu öldürecektir.
22. Fakat düşmanlığı olmiyarak ansızın onu kakmışsa, yahut pusuya yatmadan onun üzerine bir şey atmışsa,
23. yahut onu görmiyerek üstüne insanın ölebileceği bir taş düşürmüşse, ve o ölmüşse, ve onun düşmanı olmayıp onun zararını aramamışsa,
24. o zaman cemaat, vuranla kan öcü alan arasında bu hükümlere göre hükmedecektir;
25. ve cemaat, kan öcü alanın elinden adam öldüreni kurtaracak, ve cemaat, kaçmış olduğu

sığınacak şehrine onu geri gönderecek; ve mukaddes yağla meshedilmiş olan büyük kâhinin ölümüne kadar orada oturacaktır.

26. Ve eğer adam öldüren, kaçmış olduğu sığınacak şehrinin sınırını geçerse,

27. ve kan öcü alan onu sığınacak şehrinin sınırı dışarısında bulursa, ve adam öldüreni kan öcü alan öldürürse, o kanlı olmayacaktır,

28. çünkü büyük kâhinin ölümüne kadar sığındığı şehirde kalmalı idi; ve adam öldüren, büyük kâhinin ölümünden sonra kendi mülkü olan memleketine dönecektir.

29. Ve bunlar nesillerinizce bütün meskenlerinizde sizin için kanun ve hüküm olacaklar.

30. Bir adam insan vurursa, katil şahitlerin ifadesile öldürülecektir; fakat bir canın ölmesi için tek şahit şahadet etmiyecektir.

31. Ölüme müstahak olan katilin canı için de diyet almayacaksınız; fakat mutlaka öldürülecektir.

32. Ve sığınacak şehrine kaçmış olan için, kâhinin ölümüne kadar olan zamanda memlekette oturmak için dönsün diye diyet almayacaksınız.

33. Böylece içinde olduğunuz diyarı murdar etmiyeceksiniz; çünkü kan diyarı murdar eder; ve içinde dökülen kandan dolayı diyar için başka şeyle değil, ancak onu dökenin kanı ile kefaretilir.

34. Sizin oturduğunuz, benim ortasında oturmakta olduğum diyarı kirletmiyeceksin; çünkü ben, RAB, İsrail oğulları ortasında oturuyorum.

BAP 36

VE Yusuf oğulları aşiretlerinden Manasse oğlu, Makir oğlu, Gilead oğulları aşiretinden atalar evleri beyleri yaklaştılar, ve Musanın önünde, ve İsrail oğullarının atalar evleri başları olan reislerin önünde söylediler;

2. ve dediler: RAB, diyarı miras olarak kura ile İsrail oğullarına versin diye efendime emretti; ve kardeşimiz Tselofhadın mirasını onun kızlarına vermek efendime RAB tarafından emrolundu.

3. Ve eğer İsrail oğullarından başka sıptların oğullarından birine varırlarsa, o zaman onların mirası atalarımızın mirasından alınacak; ve mensup olacakları sıptın mirasına katılacak; ve mirasımızın kurasından alınacak.

4. Ve İsrail oğullarının yubili olduğu zaman, onların mirası mensup olacakları sıptın mirasına katılacak, ve onların mirası atalarımız sıptının mirasından alınacak.

5. Ve Musa RABBİN sözüne göre İsrail oğullarına emredip dedi: Yusuf oğullarının sıptı doğru söylüyor.

6. Tselofhadın kızları hakkında RABBİN emredip dediği söz şudur: Gözlerinde iyi olana varsınlar; ancak babaları sıptı aşireti içinde kocaya varacaklar.

7. Ve İsrail oğullarının mirası sıpttan sıpta geçmiyecek; çünkü İsrail oğulları, her biri ataları sıptının mirasına bağlı kalacak.

8. Ve İsrail oğulları sıptlarından mirasa malik olan her kız, İsrail oğulları, her biri atalarının mirasına malik olsunlar diye, kendi babası sıptının aşiretlerinden olan birine varacaktır.

9. Ve miras bir sıpttan başka sıpta geçmiyecek; çünkü İsrail oğullarının sıptları, her biri kendi mirasına bağlı kalacaktır.

10. RAB Musaya nasıl emretti ise Tselofhadın kızları öyle yaptılar;

11. çünkü Tselofhadın kızları, Mahla, Tirtsa, ve Hogla, ve Milka, ve Noa babalarının kardeş oğullarına vardılar.

12. Yusuf oğlu Manasse oğulları aşiretleri içinde kocaya vardılar; ve onların mirası ataları aşiretinin sıptında kaldı.

13. Erden yanında Eriha karşısında Moab ovalarında İsrail oğullarına RABBİN Musa vasıtası ile emrettiği emirler ve hükümler bunlardır.

TESNİYE

BAP 1

ERDENİN öte taraflarında çölde, Paran ile Tofel, ve Laban, ve Hatserot, ve Di-zahab arasında, Sufun karşısında Arabada* Musanın bütün İsraille söylediği sözler şunlardır.

2. Horebden Seir dağı yolu ile Kadeş-barneaya kadar on bir gündür.

3. Ve Heşbonda oturan Amorîler kralı Sihonu, ve Aştarotta Edreide oturan Başan kralı Ogu vurduktan sonra,

4. vaki oldu ki, kırkinci yılda, on birinci ayda, ayın birinde Musa İsrail oğullarına onlar için RABBİN kendisine emrettiği bütün şeylere göre söyledi.

5. Erdenin ötesinde Moab diyarında, Musa bu şeriati anlatmağa başlayıp dedi:

6. Allahımız RAB Horebde bize söyliyip dedi: Bu dağda oturmanız yeter;

7. dönün ve göç edin, ve Amorîlerin dağılığına, ve ona yakın olan Arabada, dağlıkta, ve Şefelada* ve Cenubta,* ve deniz kenarında bütün yerlere, büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar Kenânlılar diyarına, ve Libnana girin.

8. İşte, diyarı önünüze koydum; girin, ve RABBİN atalarınıza İbrahime, İshaka, ve Yakuba kendilerine ve kendilerinden sonra onların zürriyetine vermek için and ettiği diyarı kendinize mülk edinin.

* Lût denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

* İbranice *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

9. Ve size o vakit söyliyip dedim: Tek başıma sizin yükünüzü kaldıramam;

10. Allahınız RAB sizi çoğalttı, ve işte, bugün siz çoklukça göklerin yıldızları gibisiniz.

11. Atalarınızın Allahı RAB, size söylediği gibi, sizi olduğunuzdan bin kat ziyade etsin, ve sizi mubarek kılsın.

12. Ben zahmetinize, ve yükünüze, ve kavganıza tek başıma nasıl dayanayım?

13. Kendinize, sıptlarınıza göre, hikmetli ve anlayışlı, ve tanınmış adamlar alın, ve onları üzerinize baş olarak koyacağım.

14. Ve bana cevap verip dediniz: Dediğin şeyi yapmak iyidir.

15. Ve sıptlarınızın başlarını, hikmetli ve tanınmış adamları aldım, ve onları üzerinize başlar, binbaşılar, ve yüzbaşılar, ve ellibaşılar, ve onbaşılar, ve sıptlarınıza göre memurlar ettim.

16. Ve o vakit hâkimlerinize emredip dedim: Kardeşleriniz arasındaki davaları dinleyin, ve bir adamla kardeşi, ve yanında olan misafir arasında hak ile hükmedin.

17. Hükümde şahıslara itibar etmiyeceksiniz; küçüğü de büyüğü gibi dinliyeceksiniz; insan yüzünden yılmıyacaksınız; çünkü hüküm Allahındır; ve sizin için güç olan işi bana getireceksiniz, ve ben onu dinliyeceğim.

18. Ve yapacağınız şeylerin hepsini o vakit size emrettim.

19. Ve Horebden göç ettik, ve Allahımız RABBİN bize emrettiği gibi, Amorîler dağılığı yolundan, gördüğünüz o büyük ve korkunç çölün hepsini yürüdük; ve Kadeş-barneaya geldik.

20. Ve size dedim: Allahımız RABBİN bize verdiği Amorîlerin dağılığına geldiniz.

21. İşte, Allahın RAB diyarı senin önüne koydu; çık, atalarının Allahı RABBİN sana söylediği gibi kendine mülk edin; korkma, ve yılma.

22. Ve siz, hepiniz yanıma gelip dediniz: Önümüzden adamlar gönderelim, ve bizim için diyarı çâşıtlasınlar, ve çıkacağımız yol hakkında, ve varacağımız şehirler hakkında bize haber

getirsinler.

23. Ve bu söz bana iyi göründü; ve her sıpt için bir adam olarak sizden on iki adam aldım;

24. ve dönüp dağlığa çıktılar, ve Eşkol vadisine geldiler, ve onu çaşıtladılar.

25. Ve diyarın meyvasından ellerine alıp bize indirdiler, ve bize haber getirip dediler:

Allahımız RABBİN bize vermekte olduğu diyar iyidir.

26. Ve çıkmak istemediniz, ve Allahınız RABBİN emrine isyan ettiniz;

27. ve çadırlarınızda söylenip dediniz: RAB bizden nefret ettiği için, bizi helâk etsinler diye Amorîlerin eline vermek üzere bizi Mısır diyarından çıkardı.

28. Biz nereye çıkıyoruz? kardeşlerimiz: Kavm bizden daha büyük ve daha uzun boyludur, şehirler büyüktür ve göke kadar duvarlıdırlar; ve hem Anak oğullarını da orada gördük, diyerek yüreğimizi erittiler.

29. Ve size dedim: Yılmayın, ve onlardan korkmayın.

30. Önünüzden giden Allahınız RAB Mısırdaki ve çölde gözünüz önünde yapmış olduğu bütün şeylere göre, sizin için kendisi cenk edecektir;

31. o çöldeki bu yere gelinceye kadar bütün yürüdüğünüz yolda, Allahın RAB, bir adam oğlunu taşıdığı gibi, seni taşıdığını gördün.

32. Fakat, çadırlarınızı kurmak üzere size yer aramak, yürüyeceğiniz yolu size göstermek için geceleyin ateşte, ve gündüz bulutta,

33. önünüzden yolda giden Allahınız RABBE bu işte inanmadınız.

34. Ve RAB sözlerinizin sesini işitip öfkelenip dedi:

35. Gerçek, atalarınıza vermediği and ettiğim iyi memleketi, bu kötü neslin bu adamlarından, Yefunne oğlu Kalebden başka, hiç biri görmeyecektir;

36. ancak o görecektir; ve ayak bastığı diyarı ona ve oğullarına vereceğim, çünkü tamamen RABBİN ardınca yürüdü.

37. Sizin yüzünüzden RAB bana da öfkelenip dedi: Sen de oraya girmiyeceksin;

38. senin önünde duran Nun oğlu Yeşu oraya girecek; ona kuvvet ver; çünkü diyarı İsraille miras olarak o bölecektir.

39. Ve ganimet olacak dediğiniz çocuklarınız, ve bugün iyiyi ve kötüyü bilmiyen oğullarınız, oraya girecekler, ve onu onlara vereceğim, ve onu onlar mülk edinecekler.

40. Fakat siz dönün, ve Kızıl Deniz yolundan çöle göç edin.

41. Ve cevap verip bana dediniz: RABBE karşı suç ettik; Allahımız RABBİN bize emrettiği her şeye göre biz çıkacağız, ve cenk edeceğiz. Ve her biriniz cenk silâhlarınızı kuşandınız, ve dağlığa çıkmakta hafiflik ettiniz.

42. Ve RAB bana dedi: Onlara de: Çıkmayın, ve cenketmeyin; çünkü ben aranızda değilim; düşmanlarınızın önünde vurulmıyasınız.

43. Ve size söyledim, siz de dinlemediniz; ve RABBİN emrine isyan edip küstahlık ettiniz, ve dağlığa çıktınız.

44. Ve dağlıkta oturan Amorîler karşınıza çıktılar, ve arıların yaptığı gibi sizi kovaladılar, ve Seirde Hormaya kadar sizi vurdular.

45. Ve döndünüz, ve RABBİN önünde ağladınız; ve RAB sesinizi dinlemedi, ve size kulak vermedi.

46. Ve Kadeşte oturduğunuz günlerce orada çok günler oturdunuz.

BAP 2

VE döndük, ve RABBİN bana emrettiği gibi Kızıl Deniz yolundan çöle göç ettik; ve çok günler Seir dağlığı etrafını dolaştık.

2. Ve RAB bana söyliyip dedi:

3. Bu dağlığın etrafını dolaşmanız yeter; şimale dönün.
4. Ve kavma emredip de: Seirde oturan kardeşleriniz Esav oğullarının sınırını geçeceksiniz; ve sizden korkacaklar. Fakat kendinizi çok sakının;
5. onlarla çekişmeyin; çünkü onların diyarından size ayak tabanı basacak kadar bile vermiyeceğim; çünkü Seir dağlığını mülk olarak Esava verdim.
6. Onlardan para ile yiyecek satın alacak, ve yiyeceksiniz; ve suyu da onlardan para ile satın alacak, ve içeceksiniz.
7. Çünkü Allahın RAB, seni elinin her işinde mubarek kıldı; senin bu büyük çölde yürüdüğünü biliyordu; kırk yıldır Allahın RAB seninle idi; bir şeye muhtaç olmadın.
8. Ve Araba yolundan, Elat ve Etsyon-geberden, Seirde oturan kardeşlerimiz Esav oğullarının yanından geçtik. Ve döndük, ve Moab çölü yolundan geçtik.
9. Ve RAB bana dedi: Moabı sıkıştırma, ve onlarla cenge girişme; çünkü sana mülk olarak onun diyarından vermiyeceğim; çünkü Ar memleketini Lût oğullarına mülk olarak verdim.
10. (Evelce Emler, Anaklar gibi uzun boylu, büyük ve sayıda çok bir kavm, orada oturuyordu;
11. bunlar da Anaklar gibi Refalar sayılırlar; fakat Moabîler bunlara Emler derler.
12. Ve evelce Seirde Horîler otururlardı, fakat Esav oğulları onları kovdular; ve İsrailin, RABBİN kendilerine verdiği mülkü olan diyara yaptığı gibi, onları önlerinde helâk edip yerlerine oturdular.)
13. Şimdi kalkın, ve Zered vadisinden geçin. Ve Zered vadisinden geçtik.
14. Ve RABBİN onlara and ettiği gibi, o neslin cenk adamlarının hepsi ordugâh arasından bitinciye kadar, Kadeş-barneadan Zered vadisinden geçinciye kadar yürüdüğümüz günler, otuz sekiz yıldır.
15. Ve onları ordugâhın arasından helâk etmek için, onlar bitinciye kadar RABBİN eli de onlara karşı idi.
16. Ve vaki oldu ki, kavmin arasından bütün cenk adamları ölüp bittikleri zaman,
17. RAB bana söyleyip dedi:
18. Sen bugün Moab sınırı olan Ardan geçeceksin;
19. ve Ammon oğullarının karşısına yaklaştığın zaman onları sıkıştırma, ve onlarla çekişme; çünkü sana mülk olarak Ammon oğullarının diyarından vermiyeceğim; çünkü mülk olarak onu Lût oğullarına verdim.
20. (O da Refalar diyarı sayılır; evelce orada Refalar otururlardı; ve Ammonîler onlara Zamzumlar derler,
21. Anaklar gibi uzun boylu, büyük ve sayıda çok bir kavmdı; ve onların önünde RAB onları helâk etti; ve onları kovup yerlerine oturdular;
22. nasıl ki önlerinde Horîleri helâk ettiği zaman Seirde oturan Esav oğullarına yapmıştı; ve bunlar onları kovdular, ve bugüne kadar onların yerine oturdular.
23. Ve Kaftordan çıkan Kaftorîler, Gazaya kadar köylerde oturan Avları helâk ettiler, ve yerlerine oturdular.)
24. Kalkın, göç edin, ve Arnon vadisinden geçin; bak, Heşbon kralı Amorî Sihonu ve onun memleketini senin eline verdim; mülk olarak onu almağa başla, ve onunla cenge giriş.
25. Bütün göklerin altında olan kavmlar üzerine, bugün senin dehşetini ve korkunu koymağa başlayacağım, onlar senin haberini işitecekler, ve senin yüzünden titreyip kıvranacaklar.
26. Ve Kedemot çölünden, Heşbon kralı Sihona selâmet sözlerle ulaklar gönderip dedim:
27. Senin diyarından geçeyim; caddeden yürüyüp sağa sola sapmıyacağım.
28. Bana para ile yiyecek satacaksın, ve yiyeceğim; ve bana para ile su vereceksin, ve içeceğim;
29. Seirde oturan Esav oğullarının, ve Arda oturan Moabîlerin hakkımda yaptıkları gibi yap; ancak Erdenden Allahımız RABBİN bize verdiği diyara geçinciye kadar yürüyerek geçeyim.
30. Fakat Heşbon kralı Sihon bizi memleketinden geçirmek istemedi; çünkü bugün olduğu gibi onu senin eline versin diye Allahın RAB onun ruhunu sertleştirdi, ve onun yüreğini

katılaştırdı.

31. Ve RAB bana dedi: Bak, Sihonu ve onun memleketini senin önünde vermeğe başladım; onu mülk olarak almağa başla, ta ki, onun memleketini miras olarak alasin.

32. Ve Sihon, kendisi ve bütün kavmı Yahatsta cenk için karşımıza çıktı.

33. Ve Allahımız RAB önümüzde onu ele verdi; ve onu, ve oğullarını, ve bütün kavmını vurduk.

34. O vakit onun bütün şehirlerini aldık, ve her şehri erkekler, ve kadınlar, ve çocuklarla beraber tamamen yok ettik; artakalan kimse bırakmadık;

35. kendimiz için ancak hayvanları ve aldığımız şehirlerin malını çapul ettik.

36. Arnon vadisi kenarında olan Aroerden, ve vadide olan şehirden Gileada kadar bizden üstün bir şehir yoktu; Allahımız RAB önümüzde hepsini ele verdi;

37. ancak Ammon oğullarının memleketine, bütün Yabbok ırmağı kenarına, ve dağlık şehirlerine, Allahımız RABBİN yasak ettiği hiç bir yere yaklaşmadın.

BAP 3

VE döndük, ve Başan yolundan yukarı çıktık, ve Başan kralı Og, kendisi ve bütün kavmı, Edreide cenk için karşımıza çıktı.

2. Ve RAB bana dedi: Ondan korkma; çünkü onu ve bütün kavmını, ve memleketini senin eline verdim; ve Heşbona oturan Amorîler kralı Sihona yaptığın gibi ona yapacaksın.

3. Ve Allahımız RAB Başan kralı Ogu da, bütün kavmını da elimize verdi; ve kimsesi kalmayınca kadar onu vurduk.

4. O vakit onun bütün şehirlerini, altmış şehri, bütün Argob havalisini, Başanda Ogun ülkesini aldık; onlardan almadığımız bir şehir kalmadı.

5. Bir çok duvarsız kasabalardan başka bütün bu şehirler, yüksek duvarlar, kapılar, ve sürgülerle istihkâmlı idiler.

6. Ve Heşbon kralı Sihona yaptığımız gibi, her şehri erkekler, kadınlar, ve çocuklarla beraber yok ederek onları tamamen harap ettik.

7. Fakat kendimiz için bütün hayvanları, ve şehirlerin malını çapul ettik.

8. Ve o vakit Erdenin ötesinde olan Amorîlerin iki kralı elinden, Arnon vadisinden Hermon dağına kadar memleketi aldık

9. (Saydalılar Hermona Sirion derler, ve Amorîler ona Senir derler);

10. ovanın bütün şehirlerini, ve bütün Gileadı, ve Başanda Ogun ülkesinin şehirleri olan Salekaya ve Edreiye kadar bütün Başanı da aldık.

11. (Çünkü Refalardan artakalan ancak Başan kralı Og vardı; işte, onun yatağı demir yataktı; o Ammon oğullarının Rabba şehrinde değil midir? İnsan arşınına göre uzunluğu dokuz arşın,* ve eni dört arşın idi.)

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

12. Ve o diyarı mülk olarak o vakit aldık; Arnon vadisinin yanında olan Aroerden itibaren memleketi ve Gilead dağlığının yarısını şehirlerle beraber Rubenîlere ve Gadîlere verdim;

13. ve Gileaddan artakalanı, ve Ogun ülkesi olan bütün Başanı, bütün Argob ülkesini Manassenin yarım sıptına verdim; (ona Refalar diyarı denilir.

14. Manasse oğlu Yair, Geşurîler ve Maakatîler sınırına kadar bütün Argob ülkesini aldı ve onlara, Başana, kendi adına göre Havvot-yair adını koydu, bugüne kadar böyle denilir.)

15. Ve Gileadı Makire verdim.

16. Ve Rubenîlerle Gadîlere vadinin ortasını sınır olmak üzere Arnon vadisine kadar, ve Ammon oğullarının sınırı olan Yabbok ırmağına kadar Gileaddan;

17. ve Erden sınır olmak üzere Kinneretten Araba denizine, Tuz Denizine, şark tarafta Pisga

yamaçları altına kadar Arabayı da verdim.

18. Ve o vakitler size emredip dedim: Allahınız RAB bu diyarı mülk edinmek üzere size verdi; siz bütün yiğitler, silâhlı olarak kardeşleriniz İsrail oğullarının önünden geçeceksiniz.

19. Ancak, RAB size verdiği gibi kardeşlerinize rahat verinciye kadar, ve Allahınız RABBİN onlara Erden ötesinde verdiği diyarı onlar da mülk olarak alıncıya kadar, kadınlarınız, ve çocuklarınız, ve hayvanlarınız (bilirim ki çok hayvanlarınız vardır),

20. size verdiğim şehirlerde kalacaklar; o zaman her biriniz size verdiğim mülküne dönecektir.

21. Ve o vakitler Yeşua emredip dedim: Allahınız RABBİN bu iki kırala yaptığı bütün şeyleri gözlerin gördü; geçmekte olduğun bütün ülkelere RAB öyle yapacaktır.

22. Onlardan korkmayacaksınız; çünkü Allahınız RAB, sizin için cenk eden odur.

23. Ve o vakit RABBE yalvarıp dedim:

24. Ya Rab Yehova, senin büyüklüğünü, ve kudretli elini kendi kuluna göstermeğe başladın; çünkü göklerde ve yerde senin işlerin ve ceberrutun gibi yapabilecek hangi ilâh vardır?

25. Niyaz ederim, geçeyim, ve Erdenin öte tarafında olan iyi memleketi, o iyi dağlığı ve Libnanı göreyim.

26. Fakat RAB sizin yüzünüzden bana gazaplanmıştı, ve beni dinlemedi; ve RAB bana dedi: Yeter; artık bu şey hakkında bir daha bana söyleme.

27. Pisga tepesine çık, ve gözlerini garba, şimale, cenuba, ve şarka kaldır, ve gözlerinle gör; çünkü bu Erdeni geçmiyeceksin.

28. Ve Yeşua emir ver, ona cesaret ver, ve onu kuvvetlendir; çünkü bu kavmin önünde geçecek, ve göreceğin diyarı miras olarak onlara bölecek olan odur.

29. Ve Beyt-peor karşısındaki dereye oturduk.

BAP 4

VE şimdi, ey İsrail, sana öğretmekte olduğum kanunları ve hükümleri yapmak için dinle; ta ki, yaşıyasınız, içeri giresiniz, ve atalarınızın Allahı RABBİN size vereceği diyarı mülk edinesiniz.

2. Size emretmekte olduğum söze bir şey katmayacaksınız, ve ondan eksiltmiyeceksiniz, ta ki, Allahınız RABBİN, size emretmekte olduğum emirlerini tutasınız.

3. Baal-peordan dolayı RABBİN yaptığı şeyi gözleriniz gördü; çünkü Baal-peorun ardınca yürümüş olan bütün adamları Allahın RAB senin arandan helâk etti.

4. Fakat siz, Allahınız RABBE bağlananlar, hepiniz bugün sağsınız.

5. Bak, Allahım RABBİN bana emrettiği gibi size kanunlar ve hükümler öğrettim, ta ki, mülk edinmek için girmekte olduğunuz memlekette öylece yapasınız.

6. Ve onları tutun ve yapın; çünkü kavmların gözündə o sizin hikmetiniz ve anlayışınızdır; onlar bütün bu kanunları işitecekler, ve: Gerçek bu büyük millet hikmetli ve anlayışlı bir kavmdır, diyecekler.

7. Çünkü, kendisini her çağırdığımız zaman Allahımız RAB bize yakın olduğu gibi, kendisine böyle yakın Allahı olan hangi büyük millet vardır?

8. Ve bugün önünüze koymakta olduğum bütün bu şeriat gibi o kadar âdil kanunları ve hükümleri olan hangi büyük millet vardır?

9. Ancak, gözlerinin gördüğü şeyleri unutmıyasın, ve ömrünün bütün günlerince yüreğinden ayrılmasınlar diye kendini sakın, ve canını iyice koru; ve onları kendi oğullarına, ve oğullarının oğullarına bildir;

10. Horebde Allahın RABBİN önünde durduğun gün, ve RABBİN bana: Bana kavmı topla, ve ben sözlerimi işittireceğim, ta ki, yer üzerinde sağ kaldıkları bütün günlerce benden

korkmağı öğrensinler ve kendi oğullarına öğretsinler, dediği zaman,

11. siz de yaklaştınız, ve dağın eteğinde durdunuz; ve dağ, göklerin yüreğine kadar, karanlık, bulut, ve koyu karanlık içinde ateşle yanıyordu.

12. Ve RAB size ateşin içinden söyledi; siz sözlerin sesini işittiniz, fakat bir suret görmediniz; yalnız bir ses işittiniz.

13. Ve yapasınız diye size emrettiği ahdini, on emirleri size bildirdi; ve onları iki taş levha üzerine yazdı.

14. Mülk edinmek için geçeceğiniz o memlekette onları yapasınız diye size kanunlar ve hükümler öğretmeği RAB bana o vakit emretti.

15. Canlarınızı iyice koruyun; çünkü Horebde, ateşin içinden RAB size söylediği gün bir suret görmediniz;

16. ta ki, fesada sapmıyasınız, ve kendiniz için erkek yahut kadın suretinde,

17. yerde olan bir hayvan suretinde, göklerde uçan kanatlı bir kuş suretinde,

18. toprakta sürünen bir şey suretinde, yer altındaki suda olan bir balık suretinde, her hangi bir şeklin suretinde oyma put yapmıyasınız;

19. ve ta ki, gözlerini göklere kaldırmıyasın, ve Allahın RABBİN bütün gökler altındaki kavmların hepsine hissedar ettiği güneşi ve ayı ve yıldızları, göklerin bütün ordusunu görüp onlara saptırılmıyasın, ve onlara iğilmiyesin, ve onlara kulluk etmiyesin.

20. Ve bugün olduğu gibi, onun mirası olan bir kavm olasınız diye RAB sizi aldı, ve sizi demir eritme ocağından, Mısırdan çıkardı.

21. Ve sizin yüzünüzden RAB bana öfkeleni, ve Erdenden ben geçmiyeyim, ve Allahın RABBİN sana miras olarak vermekte olduğu o iyi memlekete ben girmiyeyim diye and etti;

22. fakat, ben bu diyarda öleceğim, Erdenden geçmiyeceğim; fakat siz geçeceksiniz, ve o iyi memleketi mülk olarak alacaksınız.

23. Kendinizi sakının, ta ki, Allahınız RABBİN sizinle ettiği ahdini unutmıyasınız, ve Allahın RABBİN sana yasak ettiği bir şeyin suretinde kendiniz için oyma put yapmıyasınız.

24. Çünkü Allahın RAB yiyip bitiren bir ateştir, kıskanç bir Allahtır.

25. Senin oğulların, ve oğullarının oğulları olup memlekette eskidiğiniz, ve fesada düştüğünüz, ve bir şey suretinde oyma put yaptığınız, ve Allahı tahrik etmek için onun gözünde kötü olanı yaptığınız zaman,

26. bugün size karşı gökleri ve yeri şahit tutarım ki, mülk edinmek için Erdenden oraya geçmekte olduğunuz diyarın üzerinden mutlaka çabuk yok olacaksınız; onun üzerinde uzun zaman yaşamıyacaksınız, fakat büsbütün helâk olacaksınız.

27. Ve RAB sizi milletler arasında dağıtacak, ve RABBİN sizi arasına götüreceği milletler içinde sayıca az bırakılacaksınız.

28. Ve orada insan ellerinin işi olan ilâhlara, görmiyen, ve işitmiyen, ve yemiye ve koklamıyan ağaca ve taş a kulluk edeceksiniz.

29. Fakat Allahın RABBİ oradan arıyacaksınız, ve onu bütün yüreğinle ve bütün canınla araştırdığın zaman bulacaksınız.

30. Sen sıkıntıda iken, ve bütün bu şeyler başına geldiği zaman, son günlerde Allahın RABBE döneceksin, ve onun sözünü dinliyeceksin;

31. çünkü Allahın RAB çok acıyan Allahtır; seni bırakmaz, ve seni helâk etmez, ve atalarına and ettiği onlarla olan ahdini unutmaz.

32. Çünkü şimdi, Allahın yeryüzünde insanı yarattığı günden beri, senden evel olan günler hakkında, ve göklerin bir ucundan obir ucuna kadar sor, böyle büyük bir şey oldu mu, yahut böyle bir şey işitildi mi?

33. Bir kavm ateş içinden söyliy en Allahın sesini senin gibi işitip sağ kaldı mı?

34. Yahut Allahınız RABBİN Mısırd a senin gözlerinin önünde sizin için yaptığı şeylere göre Allah imtihanlarla, âlâmetlerle, ve hârikalarla, ve cenkle, ve kuvvetli elle, ve uzanmış kolla, ve büyük dehşetlerle gidip başka bir millet içinden kendisi için bir millet almağa kalkıştı mı?

35. RAB, kendisi Allah'tır, ondan başkası yoktur bilesin diye sana bu gösterildi.
36. Seni terbiye için göklerden sana sesini işittirdi; ve yer üzerinde sana büyük ateşini gösterdi; ve ateşin içinden sözlerini işittin.
37. Ve senin atalarını sevdiği için onlardan sonra onların zürriyetini seçti, ve senden büyük ve kuvvetli milletleri senin önünden kovmak,
38. onların diyarını, bugün olduğu gibi miras olarak sana vermek üzere seni içeri getirmek için, Mısırdan seni huzuru ile, büyük kudretile çıkardı.
39. Ve bugün bil, ve yüreğine koy ki, yukarda göklerde, ve aşağıda yerde RAB o Allah'tır; başka yoktur.
40. Ve sana ve senden sonra oğullarına iyilik olsun, ve Allahın RABBİN ebediyen sana verdiği bu toprak üzerinde uzun yaşayasın diye bugün sana emretmekte olduğum kanunlarını ve emirlerini tutacaksın.
41. O zaman Musa Erdenin öte tarafında gün doğusuna doğru üç şehir ayırdı;
42. ta ki, kendi komşusundan evelden nefreti olmayıp bilmiyerek onu öldüren adam oraya kaçsın; ve bu şehirlerden birine kaçarak sağ kalsın;
43. Rubenîler için, ova memleketinde, çöldeki Betseri; Gadîler için, Gileadda Ramotu; ve Manassîler için Başanda Golanı.
44. Ve İsrail oğullarının önüne Musanın koyduğu şeriat budur;
45. ve Mısırdan çıktıkları zaman Musanın İsrail oğullarına söylediği şehadetler, ve kanunlar, ve hükümler bunlardır;
46. bunları Erdenin ötesinde, Mısırdan çıktıkları zaman, Musa ile İsrail oğullarının vurmuş oldukları Heşbonda oturan Amorîler kiralı Sihonun memleketinde, Beyt-peor kaşısındaki dere de söyledi.
47. Ve mülk olarak onun memleketini, ve Başan kiralı Ogun memleketini, Erdenin ötesinde gün doğusuna doğru bulunmakta olan Amorîlerin iki kiralının memleketini,
48. Arnon vadisi kenarında olan Aroerden ta Sion dağına kadar (o Hermondur),
49. ve Erdenin ötesinde şarka doğru Araba denizine kadar Pisga yamaçları altında olan bütün Arabayı aldılar.

BAP 5

- VE Musa bütün İsraili çağırdı, ve onlara dedi: Ey İsrail, bugün size söylediğim kanunlar ve hükümleri dinleyin, ta ki, onları öğrenesiniz, ve onları yapmak için dikkat edesiniz.
2. Allahımız RAB Horebde bizimle bir ahdetti.
3. RAB bu ahdi atalarımızla değil, fakat bizimle etti, biz ki, bugün hepimiz burada hayattayız.
4. RAB dağda ateşin içinden sizinle yüz yüze söyleşip
5. (o vakit RABBİN sözünü size bildirmek için ben RAB ile sizin aranızda duruyordum; çünkü ateşten dolayı korkuyordunuz ve dağa çıkmadınız), dedi:
6. Seni Mısır diyarından, esirlik evinden çıkaran Allahın Yehova ben im.
7. Karşımda başka ilâhların olmayacaktır.
8. Kendin için oyma put, yukarda göklerde olanın, yahut aşağıda yerde olanın, yahut yerin altında sularda olanın hiç suretini yapmıyacaksın;
9. onlara iğilmiyeceksin, ve onlara ibadet etmiyeceksin; çünkü ben, senin Allahın RAB, benden nefret edenlerden babalar günahını çocuklar üzerinde, üçüncü ve dördüncü nesil üzerinde arıyan,
10. ve beni seven ve emirlerimi tutanların binlercesine inayet eden kısıkanç bir Allahım.
11. Allahın RABBİN ismini boş yere ağza almıyacaksın; çünkü RAB kendi ismini boş yere ağza alanı suçsuz tutmıyacaktır.

12. Sebt gününü takdis etmek için, Allahın RAB sana emrettiği gibi onu tut.
13. Altı gün işliyeceksin ve bütün işini yapacaksın;
14. fakat yedinci gün Allahın RABBE Sebtir; sen, ve oğlun, ve kızın, ve kölen, ve cariyen, ve öküzün, ve eşeğin, ve hiç bir hayvanın, ve kapılarında olan garibin, hiç bir iş yapmıyacaksınız; ta ki, kölen ve cariyen, senin gibi istirahat etsinler.
15. Ve Mısır diyarında köle olduğunu ve Allahın RABBİN seni oradan kudretli elle ve uzanmış kolla çıkardığını hatırlıyacaksın; bunun için Allahın RAB Sebt gününü tutmağı sana emretti.
16. Allahın RABBİN sana emrettiği gibi babana ve anana hürmet et; ta ki, ömrün uzun olsun, ve Allahın RABBİN sana vermekte olduğu toprakta sana iyilik olsun.
17. Katletmiyeceksin.
18. Ve zina etmiyeceksin.
19. Ve çalmıyacaksın.
20. Ve komşuna karşı yalan şahadet etmiyeceksin.
21. Ve komşunun karısına göz atmıyacaksın; ve komşunun evine, tarlasına ve kölesine, ve cariyesine, ve öküzüne, ve eşeğine, ve komşunun hiç bir şeyine tamah etmiyeceksin.
22. RAB bu sözleri bütün cemaatinize, dağda ateşin, bulutun, ve koyu karanlığın içinden, büyük sesle söyledi; ve başka bir şey demedi. Ve bunları iki taş levha üzerine yazdı, ve onları bana verdi.
23. Ve vaki oldu ki, dağ ateşle yanarken karanlığın içinden sesi işittiğiniz zaman sıptlarınızın bütün reisleri ve ihtiyarlarınız bana yaklaştınız;
24. ve dediniz: İşte, Allahımız RAB bize izzetini ve büyüklüğünü gösterdi, ve onun sesini ateşin içinden işittik; Allahın insanla söyleştğini, ve insanın sağ kaldığını bugün gördük.
25. Ve şimdi niçin ölelim? çünkü bu büyük ateş bizi yiyip bitirecek; eğer Allahımız RABBİN sesini bir daha işitirsek, o zaman öleceğiz.
26. Çünkü ateşin içinden söyliyem, hay olan Allahın sesini bizim işittiğimiz gibi işitip sağ kalan bütün beşerden kim var?
27. Sen yaklaş, ve Allahımız RABBİN söyliyeyeceği bütün şeyleri sen dinle; ve Allahımız RABBİN sana söyliyeyeceği bütün şeyleri sen bize söyle; ve dinliyip yapacağız.
28. Ve bana söylediğiniz zaman, RAB sözlerinizi işitti; ve RAB bana dedi: Bu kavmin sana söylediklerini işittim; söyledikleri her şeyi iyi söylediler.
29. Keşke onlarda öyle bir yürek olsa idi, ta ki, kendilerine ve ebediyen oğullarına iyilik olsun diye benden korksunlar, ve daima emirlerimin hepsini tutsunlar!
30. Git onlara: Çadırlarınıza dönün, de.
31. Fakat sen burada yanımda dur, ve onlara öğreteceğin bütün emirleri, ve kanunları, ve hükümleri sana söyliyeyeceğim, ta ki, mülk edinmek için kendilerine vermekte olduğum memlekette onları yapsınlar.
32. Allahınız RABBİN size emrettiği gibi yapmağa dikkat edeceksiniz; sağa ve sola sapmıyacaksınız.
33. Allahınız RABBİN size emrettiği yolların hepsinde yürüyeceksiniz, ta ki, sağ kalasınız, ve size iyilik olsun, ve mülk olarak alacağınız diyarda uzun zaman yaşıyasınız.

BAP 6

VE mülk olarak almak için geçeceğiniz diyarda yapmak üzere Allahınız RABBİN size öğretmeğı emrettiği emirler, kanunlar, ve hükümler bunlardır;

2. ta ki, hayatının bütün günlerinde sen, ve oğlun, ve oğlunun oğlu sana emrettiğim onun bütün kanunlarını ve emirlerini tutarak, Allahın RABDEN korkasın, ve ömrün uzun olsun.

3. Ve ey İsrail, dinliyeceksin, ve yapmağa dikkat edeceksin; ta ki, sana iyilik olsun, ve atalarının Allahı RABBİN sana vadettiği gibi, süt ve bal akan diyarda ziyadesile çoğalasınız.
4. Dinle, ey İsrail: Allahımız RAB bir olan RABDİR;
5. ve Allahın RABBİ bütün yüreğinle, ve bütün canınla, ve bütün kuvvetinle seveceksin.
6. Ve bugün sana emretmekte olduğum bu sözler senin yüreğinde olacaklar;
7. ve onları oğullarının zihnine iyice koyacaksın, ve evinde oturduğun, ve yolda yürüdüğün, ve yattığın, ve kalktığın zaman bunlar hakkında konuşacaksın.
8. Ve onları alâmet olarak elinin üzerine bağliyacaksın, ve onlar gözlerinin arasında alın bağı olacaklar.
9. Ve onları evinin kapı süveleri üzerine, ve kapılarının üzerine yazacaksın.
10. Ve vaki olacak ki, Allahın RAB, senin bina etmediğin büyük ve iyi şehirleri, ve senin doldurmadığın bütün iyi şeylerle dolu evleri,
11. ve senin kazmadığın kazılmış sarnıçları, ve senin dikmediğin bağları ve zeytinleri sana vermek üzre, atalarına, İbrahime, İshaka, ve Yakuba and ettiği diyara seni getireceği, ve yiyip doyacağı zaman,
12. sakın, seni Mısır diyarından kölelik evinden çıkaran RABBİ unutma.
13. Allahın RABDEN korkacaksın; ve ona kulluk edeceksin, ve onun ismile and edeceksin.
14. Etrafınızdaki milletlerin ilâhlarından olan başka ilâhların ardınca yürümiyeceksiniz;
15. ta ki, Allahın RABBİN öfkesi sana karşı alevlenmesin, ve seni yeryüzünden helâk etmesin; çünkü aranda olan Allahın RAB kıskanç bir Allahtır.
16. Massada denediğiniz gibi Allahınız RABBİ denemiyeceksiniz.
17. Allahınız RABBİN sana emrettiği emirlerini, ve şehadetlerini ve kanunlarını iyice tutacaksınız.
18. Ve RABBİN gözünde iyi ve doğru olanı yapacaksın, ta ki, sana iyilik olsun,
19. ve içeri girip, RABBİN söylediği gibi bütün düşmanlarını senin önünden kovmak için atalarına and ettiği iyi diyarı mülk olarak alsın.
20. İleride oğlun sana: Allahımız RABBİN size emrettiği şehadetler, ve kanunlar, ve hükümler nedir? diye sorduğu zaman,
21. oğluna diyeceksin: Biz Mısırdaki Firavunun köleleri idik; ve RAB bizi Mısırdan kudretli elle çıkardı;
22. ve RAB Mısırdaki, gözümüzün önünde, Firavunun üzerinde, ve bütün evinin üzerinde, büyük ve acıklı alâmetler ve hârikalar gösterdi;
23. ve atalarımıza and ettiği diyarı bize vermek üzre bizi içeri getirsin diye oradan bizi çıkardı.
24. Allahımız RABDEN korkalım, bütün günler bize iyilik olsun, ve bugün olduğu gibi bizi sağ bıraksın diye, RAB bütün bu kanunları tutmağı bize emretti.
25. Ve Allahımız RABBİN önünde bütün bu emirleri bize emrettiği gibi yapmağa dikkat edersek bizim için salâh olacaktır.

BAP 7

ALLAHIN RAB, mülk olarak almak için gitmekte olduğun diyara seni götüreceği, ve senin önünden çok milletleri, Hittîleri, ve Girgaşîleri, ve Amorîleri, ve Kenânîları, ve Perizzîleri, ve Hivîleri, ve Yebusîleri, senden daha büyük ve daha kuvvetli yedi milleti kovacağı;

2. ve Allahın RAB onları senin önünde ele vereceği, ve sen onları vuracağın zaman; onları tamamen yok edeceksin; onlarla ahdetmiyeceksin, ve onlara acımiyacaksın;

3. ve onlarla hısımlık etmiyeceksin; kızını onun oğluna vermiyeceksin, ve onun kızını oğluna almiyacaksın.

4. Çünkü o senin oğlunu benim ardımca yürümekten saptıracak, ve başka ilâhlara kulluk edecekler; ve RABBİN öfkesi size karşı alevlenecek, ve seni çabuk yok edecek.
5. Fakat onlara şöyle yapacaksınız: mezbahlarını yıkacaksınız, ve dikili taşlarını parçalıyacaksınız, ve onların Aşerlerini balta ile keseceksiniz, ve onların oyma putlarını ateşte yakacaksınız.
6. Çünkü sen Allahın RABBE mukaddes bir kavmsın; Allahın RAB yeryüzünde olan bütün kavmlardan kendine has kavm olmak üzere seni seçti.
7. RABBİN sizi sevmesi ve sizi seçmesi bütün kavmlardan daha çok olduğunuz için değildi; çünkü bütün kavmlardan az idiniz;
8. fakat RAB sizi sevdiği, ve atalarınıza ettiği andı tutmak istediği için RAB sizi kudretli elle çıkardı, ve kölelik evinden, Mısır kralı Firavunun elinden sizi kurtardı.
9. Ve bil ki, Allahın RAB, Allah olan odur, kendisini sevenler, ve emirlerini tutanlar için bin nesle kadar ahdi ve inayeti koruyan,
10. ve kendisinden nefret edenleri yok etmek için yüzlerine karşı ödiyen, sadık Allah'tır; kendisinden nefret edene ödemekte gecikmiyecek, yüzüne karşı onu ödıyecektir.
11. Ve yapmak için sana bugün emretmekte olduğum emirleri, ve kanunları, ve hükümleri tutacaksın.
12. Ve vaki olacak ki, bu hükümleri dinlediğiniz, ve onları tuttuğunuz, ve onları yaptığınız için Allahın RAB atalarına and ettiği ahdi ve inayeti senin için koruyacak;
13. ve seni sevecek, ve seni mubarek kılacak, ve seni çoğaltacak; ve sana vermek üzere atalarına and ettiği diyarda senin bedeninin semeresini, ve toprağının semeresini, buğdayını, ve yeni şarabını, ve zeytin yağını, sığırlarının yavrularını, ve sürünün yavrularını mubarek kılacak.
14. Bütün kavmlardan ziyade mubarek olacaksın; erkek olsun kadın olsun sizin aranızda, ve hayvanlarınız arasında kısır olmayacak.
15. Ve RAB senden her hastalığı kaldıracak; ve Mısırın bildiğin kötü illetlerinden hiç birini senin üzerine koymıyacak, fakat onları bütün senden nefret edenlerin üzerine koyacak.
16. Ve Allahın RABBİN sana teslim edeceği bütün kavmları bitireceksin; gözün onlara acımayacak; ve onların ilâhlarına kulluk etmiyeceksin; çünkü o sana tuzak olacaktır.
17. Eğer kendi yüreğinde: Bu milletler benden çokturlar; nasıl onların mülkünü alabilirim? dersen,
18. onlardan korkmıyacaksın; Allahın RABBİN Firavuna ve bütün Mısıra yaptığı şeyi;
19. gözlerinin gördüğü bütün imtihanları, ve Allahın RABBİN seni onlarla çıkardığı alâmetleri, ve hârikaları, ve kudretli eli, ve uzanmış kolu iyice hatırla; yüzlerinden korkmakta olduğun bütün kavmlara Allahın RAB böyle yapacaktır.
20. Bundan başka Allahın RAB, artakalanları, ve saklananları senin önünden yok oluncıya kadar onların arasına eşek arısı gönderecektir.
21. Onlardan yılmıyacaksın; çünkü büyük ve heybetli Allah, Allahın RAB, senin arandadır.
22. Ve Allahın RAB o milletleri senin önünden azar azar kovacak; onları çabukça bitiremezsin, yoksa senin üzerine kır hayvanı çoğalır.
23. Ve Allahın RAB onları senin önünde ele verecek, ve onları helâk edinciye kadar büyük kırgınla kırarak.
24. Ve onların kırallarını senin eline verecek, adlarını göklerin altından yok edeceksin; sen onları yok edinciye kadar kimse senin önünde duramayacak.
25. İlâhlarının oyma putlarını ateşte yakacaksınız; onların üzerindeki gümüşe ve altına göz atmıyacaksın, ve kendin için almıyacaksın, yoksa onunla tuzağa tutulursun; çünkü Allahın RABBE o mekruhtur.
26. Ve onun gibi lânetli olıyasın diye mekruh şeyi kendi evine getirmeyeceksin; ondan çok nefret edeceksin, ve ondan çok ikrah edeceksin; çünkü o lânetlidir.

BAP 8

BUGÜN sana emretmekte olduğum bütün emirleri yapmak için tutacaksınız, ta ki, yaşıyasınız, ve çoğalasınız, ve içeri giresiniz, ve RABBİN atalarınıza and ettiği diyarı mülk olarak alasınız.

2. Ve seni alçaltmak, seni denemek, emirlerini tutacak mısın yoksa tutmıyacak mısın diye yüreğinde olanı bilmek için, Allahın RABBİN seni bu kırk yıl çölde yürüttüğü bütün yolu hatırlıyacaksın.

3. Ve seni alçalttı, ve seni aç bıraktı, ve insanın yalnız ekmekle yaşamadığını, fakat RABBİN ağzından çıkan her şeyle insanın yaşadığını sana bildirsın diye, senin bilmediğin ve atalarının bilmedikleri manı sana yedirdi.

4. Bu kırk yıl, üzerinden esvabın eskimedi, ve ayağın şişmedi.

5. Ve yüreğinde bileceksın ki, Allahın RAB adam oğlunu tedip eder gibi seni tedip eder.

6. Ve Allahın RABBİN yollarında yürümek, ve ondan korkmak için onun emirlerini tutacaksın.

7. Çünkü Allahın RAB seni iyi diyara, akar vadiler, derelerde ve tepelerde çıkan pınarlar, ve kaynaklar diyarına;

8. buğday, ve arpa, ve asma, ve incir, ve nar diyarına, zeytin yağı ve bal diyarına götürüyor;

9. bir diyar ki, onda yoksullukla ekmek yemiyeceksın, onda hiç bir şeye muhtaç olmıyacaksın; bir diyar ki, taşları demirdir, ve dağlarından bakır çıkaracaksın.

10. Ve yiyeceksın ve doycaksın, ve sana verdiği iyi diyardan dolayı Allahın RABBE hamdedeceksın.

11. Bugün sana emretmekte olduğum onun emirlerini, hükümlerini ve kanunlarını tutmıyarak Allahın RABBİ unutmaktan sakın;

12. ta ki, yiyip doyduğun ve iyi evler bina edip içinde oturduğun,

13. ve sığırların ve sürülerin çoğaldığı, ve senin gümüşün ve altının çoğaldığı ve her şeyin çoğaldığı zaman;

14. yüreğin yükselmesin, ve seni Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran,

15. içinde yakıcı yılanlar ve akrepler ve susuz, kurak toprak bulunan büyük ve korkunç çölde seni yürüten, sert kayadan senin için su çıkaran,

16. ve seni alçaltsın, ve sonunda sana iyilik etmek için seni denesın diye, atalarının bilmedikleri manı çölde sana yediren Allahın RABBİ unutmıyasın;

17. ve ta ki, yüreğinde: Benim için bu serveti yapan kendi kudretim ve kuvvetli elimdir, demiyesin.

18. Fakat senin atalarına and ettiği ahdini, bugün olduğu gibi, sabit kılsın diye, Allahın RABBİ hatırlıyacaksın, çünkü servet kazanmak için sana kudret veren odur.

19. Ve vaki olacak ki, eğer Allahın RABBİ unuttur ve başka ilâhların ardınca yürürsen, ve onlara kulluk eder ve onlara secde kılırsan, bugün size karşı şahadet ederim ki, mutlaka helâk olacaksınız.

20. RAB sizin önünüzden milletleri nasıl yok etti ise, öylece yok olacaksınız; çünkü Allahınız RABBİN sözünü dinlemediniz.

BAP 9

DİNLE, ey İsrail; sende daha büyük ve kudretli milletleri, büyük ve uzun boylu bir kavmı,

2. senin bildiğin, ve haklarında: Anak oğullarının karşısında kim durabilir? denildiğini

işittiğin Anak oğullarını, göklere kadar duvarlı şehirleri mülk olarak almak üzere içeri girmek için bugün Erdenden geçiyorsun.

3. Ve bugün bil ki, senin önünde geçen Allahın RABDİR, o yiyip bitiren ateştir; onları helâk edecek, ve senin önünde onlara boyun iğdirecektir; ve onları kovacaksın, ve RABBİN sana söylediği gibi onları çabuk yok edeceksin.

4. Allahın RAB senin önünde onları dışarı attıktan sonra, yüreğinde: Salâhımdan dolayı bu diyarı mülk olarak almak için RAB beni içeri getirdi, diye söyleme; ancak bu milletlerin kötülüğünden dolayı onları senin önünden kovuyor.

5. Onların diyarını mülk olarak almak için senin içeriye girmekliğin salâhından dolayı değil, ve yüreğinin doğruluğundan dolayı değildir; ancak bu milletlerin kötülüğünden dolayı, ve RABBİN atalarına, İbrahime, İshaka, ve Yakuba and ettiği sözü sabit kılmak için Allahın RAB onları senin önünden kovuyor.

6. Ve bileceksin ki, bu iyi diyarı mülk edinmek için, Allahın RAB senin salâhından dolayı sana onu vermiyor; çünkü sen sert enseli bir kavmsın.

7. Allahın RABBİ çölde öfkelenirdiğini hatırla, unutma; Mısır diyarından çıktığın günden bu yere gelinciye kadar, RABBE karşı âsi oldunuz.

8. Ve Horebde RABBİ öfkelenirdiniz, ve RAB sizi helâk etmek için gazaba geldi.

9. Taş levhaları, RABBİN sizinle ettiği ahdin levhalarını almak için dağa çıktığım zaman, dağa kırk gün kırk gece kaldım; ekmek yemedim ve su içmedim.

10. Ve RAB bana Allahın parmağı ile yazılmış iki taş levhayı verdi; ve onların üzerinde, toplantı gününde, dağa ateşin içinden RABBİN sizinle söyleştiği bütün sözlere göre yazılmıştı.

11. Ve vaki oldu ki, kırk günün ve kırk gecenin sonunda, RAB bana iki taş levhayı, ahit levhalarını verdi.

12. Ve RAB bana dedi: Kalk, buradan çabuk in; çünkü Mısırdan çıkardığın kavmin fesada düştü; onlara emrettiğim yoldan çabuk saptılar; kendilerine dökme bir put yaptılar.

13. Ve RAB bana söyliyip dedi: Bu kavımı gördüm, ve işte, sert enseli bir kavmdır;

14. beni bırak, onları helâk edeyim, ve göklerin altından onların adını sileyim; ve seni ondan daha kuvvetli ve daha büyük bir millet edeceğim.

15. Ve döndüm, ve dağdan indim, ve dağa ateşle yanıyordu; ve ahdin iki levhası iki elimde idi.

16. Ve gördüm, ve işte, Allahınız RABBE karşı suç etmiştiniz; kendinize dökme bir buzağı yapmıştınız; RABBİN size emretmiş olduğu yoldan çabuk sapmıştınız.

17. Ve iki levhayı tuttum, ve onları iki elimden attım, ve onları gözünüzün önünde parçaladım.

18. Ve RABBİ öfkelenirmek için onun gözünde kötü olanı yapmakla bütün işlediğiniz suçtan dolayı, ilk defa olduğu gibi, RABBİN önünde kırk gün kırk gece yere kapanıp kaldım; ekmek yemedim ve su içmedim.

19. Çünkü RABBİN sizi helâk etmek için size karşı öfkesinin ve şiddetli gazabının önünde korktum. Fakat RAB bu kere de beni dinledi.

20. Ve RAB Haruna karşı çok öfkeleni ve onu helâk edecekti; ve o vakit Harun için de yalvardım.

21. Ve suçunuzu, yapmış olduğunuz buzağıyı aldım, ve onu ateşle yaktım, ve parçaladım, ve toz haline getirinciye kadar onu iyice ezdim; ve onun tozunu dağdan inen dereye attım.

22. Ve Taberada, ve Massada, ve Kibrot-hattaavada RABBİ öfkelenirdiniz.

23. Ve RAB: Çıkın, ve size verdiğim diyarı mülk olarak alın, diye sizi Kadeş-barneadan gönderdiği zaman, Allahınız RABBİN emrine karşı isyan ettiniz, ve ona iman etmediniz, ve onun sözünü dinlemediniz.

24. Sizi bildiğim günden beri RABBE karşı âsi oldunuz.

25. Ve yere kapanmış olduğum kırk gün kırk gece RABBİN önünde yere kapandım kaldım, çünkü RAB sizi helâk edeceğini söylemişti.

26. Ve RABBE yalvarıp dedim: Ya Rab Yehova, büyüklüğünle kurtardığın, kudretli elle Mısırdan çıkardığın kavmin ve mirasını helâk etme.
27. Kullarını, İbrahimi, İshakı, ve Yakubu hatırla; bu kavmin sertliğine, ve onun kötülüğüne, ve suçuna bakma,
28. ta ki, bizi oradan çıkardığın memleket demesin: RAB onları kendilerine vadettiği diyara götüremediği için, ve onlardan nefret ettiği için, çölde öldürmek üzere onları çıkardı.
29. Fakat onlar büyük kudretinle ve uzanmış kolunla çıkardığın kendi kavmin ve mirasıdır.

BAP 10

O vakit RAB bana dedi: Kendin için evelkiler gibi iki taş levha yon, ve dağa yanına çık, ve kendin için ağaçtan bir sandık yap.

2. Ve parçaladığın evelki levhalar üzerinde olan sözleri bu levhalar üzerine yazacağım, ve onları sandığa koyacaksın.
3. Ve akasya ağacından sandık yaptım, ve iki taş levhayı evelkiler gibi yondum, ve dağa çıktım, ve iki levha elimde idi.
4. Ve toplantı gününde RABBİN dağda ateşin içinden size söylediği on emri, levhalar üzerine evelki yazıya göre yazdı; ve RAB onları bana verdi.
5. Ve dönüp dağdan indim, ve levhaları yapmış olduğum sandığa koydum; ve onlar RABBİN bana emrettiği gibi oradadır.
6. (Ve İsrail oğulları Beerot Bene-yaakandan Moseraya göç ettiler. Harun orada öldü, ve orada gömüldü; ve oğlu Eleazar onun yerine kâhinlik etti.
7. Oradan Gudgodaya, ve Gudgodadan Yotbataya, akar vadiler diyarına göç ettiler.
8. O vakit RABBİN ahit sandığını taşımak için ve bugüne kadar RABBE hizmet etmek üzere onun önünde durmak için, onun ismile takdis etmek için RAB Levi sıptını ayırdı.
9. Bundan dolayı Levinin kardeşleriyle payı ve mirası yoktur; Allahın RABBİN ona söylediği gibi onun mirası RABDİR.)
10. Ve ben evelki günler gibi, kırk gün kırk gece dağda kaldım; ve RAB bu kere de beni dinledi; RAB seni helâk etmek istemedi.
11. Ve RAB bana dedi: Kalk, göç için kavmin önünde yürü; ve onlara vermek üzere atalarına and ettiğim diyara girecekler, ve onu mülk olarak alacaklar.
12. Ve şimdi, ey İsrail, Allahın RABDEN korkmaktan, onun bütün yollarında yürümekten, ve onu sevmekten, ve bütün yüreğinle ve bütün canınla Allahın RABBE hizmet etmekten,
13. bugün iyiliğin için sana emretmekte olduğum RABBİN emirlerini, ve kanunlarını tutmaktan başka, Allahın RAB senden ne istiyor?
14. İşte, gökler, ve göklerin gökleri, yer ve onda olan her şey Allahın olan RABBİNDİR.
15. Ancak RAB atalarından hoşnut oldu, onları sevdi ve onlardan sonra zürriyetlerini, sizi, bugün olduğu gibi bütün kavmların arasından seçti.
16. Bunun için yüreklerinizin gulfesini sünnet edip, artık sert enseli olmayın.
17. Çünkü Allahınız RAB, o ilâhların Allahı, ve rablerin Rabbi, şahısları saymıyan ve rüşvet almıyan büyük, kudretli, ve heybetli Allahtır.
18. Öksüz ve dul kadın için adalet eder, ve garibe ekmek ve esvap vermekle onu sever.
19. Siz de garibi sevin; çünkü Mısır diyarında gariptiniz.
20. Allahın RABDEN korkacaksın; ona kulluk edeceksin ve ona yapışacaksın ve onun ismile yemin edeceksin.
21. O senin hamdindir, ve gözlerinin gördüğü bu büyük ve heybetli şeyleri senin için yapan Allahındır.
22. Ataların Mısıra yetmiş can olarak indiler; ve şimdi Allahın RAB seni çoklukça gökün

yıldızları gibi yaptı.

BAP 11

VE Allahın RABBİ seveceksin, ve bütün günler onun tenbihini ve onun kanunlarını, hükümlerini, ve emirlerini tutacaksın.

2. Ve bugün bilin; çünkü oğullarınızla söyleşmiyorum, onlar Allahınız RABBİN tedibini, onun büyüklüğünü, kudretli elini, ve uzanmış kolunu,

3. ve Mısırdaki Mısır kralı Firavuna, ve bütün diyarına yapmış olduğu alâmetlerini ve işlerini,

4. ve Mısır ordusuna, onların atlarına ve cenk arabalarına ne yaptığını, ardından sizi kovalarken Kızıl Denizin sularını nasıl üzerlerine bastırdığını, ve RABBİN onları bugüne kadar nasıl yok ettiğini,

5. ve bu yere gelinceye kadar çölde size ne yaptığını,

6. ve Ruben oğlu Eliabın oğulları Datana ve Abirama ne yaptığını, bütün İsrailin ortasında, yerin nasıl ağzını açtığını, onları ve onların ev halkını, ve çadırlarını, ve onların ardınca gelen her canlı şeyi nasıl yuttuğunu bilmediler ve görmediler;

7. fakat RABBİN yaptığı bütün büyük işleri sizin gözleriniz gördüler.

8. Ve bugün size emretmekte olduğum her emri tutacaksınız, ta ki, kuvvetli olasınız, ve mülk olarak almak için gelmekte olduğunuz diyara giresiniz, ve onu mülk edinesiniz;

9. ve RABBİN atalarınıza ve zürriyetlerine vermek için onlara and ettiği süt ve bal akan diyarda ömrünüz uzun olsun.

10. Çünkü mülk edinmek için girmekte olduğun memleket, çıktığınız Mısır diyarı gibi değildir; orada tohumunu eker ve sebze bostanı gibi ayağıyla sulardın;

11. fakat mülk olarak almak için geçmekte olduğun memleket dağlar ve dereler diyarıdır, ve göklerin yağmurundan su içer.

12. Allahın RABBİN kayırdığı bir memlekettir; yılın başından yılın sonuna kadar Allahın RABBİN gözleri daima onun üzerindedir.

13. Ve vaki olacak ki, eğer Allahınız RABBİ sevmek, ve bütün yüreğinizle ve bütün canınızla ona kulluk etmek için bugün size emretmekte olduğum emirlerimi iyice dinlerseniz,

14. o zaman buğdayını ve yeni şarabını, ve zeytin yağını toplıyasın diye diyarınızın yağmurunu, ilk yağmuru ve son yağmuru vaktinde vereceğim.

15. Ve tarlanda hayvanların için ot vereceğim, ve sen yiyip doyacaksın.

16. Sakının, yüreğiniz aldanmasın, ve sapmıyasınız, ve başka ilâhlara kulluk etmiyesiniz, ve onlara secde etmiyesiniz;

17. ve RABBİN öfkesi size karşı alevlenmesin, ve yağmur olmasın ve toprak mahsulünü vermesin diye gökleri kapamasın; ve RABBİN size vermekte olduğu iyi memleket üzerinden çabuk yok olmanız.

18. Ve benim bu sözlerimi yüreğinize ve canınıza koyacaksınız; ve onları alâmet olarak elinizin üzerine bağlayacaksınız, ve gözlerinizin arasında alın bağı olacaktır.

19. Ve evinde oturduğın, ve yolda yürüdüğün zaman, yattığın ve kalktığın zaman, onlar hakkında söyliyerek oğullarına onları öğreteceksin.

20. Ve evinin kapı süveleri üzerine, ve kapılarının üzerine onları yazacaksın;

21. ta ki, RABBİN atalarınıza vermek için and ettiği memlekette sizin günleriniz ve oğullarınızın günleri yer üstünde göklerin günleri gibi çok olsun.

22. Çünkü size emretmekte olduğum bütün bu emri yapmak için, Allahınız RABBİ sevmek, onun bütün yollarında yürümek, ve kendisine yapışmak için onu iyice tutarsanız;

23. o zaman RAB bütün bu milletleri önünüzden kovacak, ve sizden büyük ve kuvvetli milletlerin mülkünü alacaksınız.

24. Ayak tabanınızın basacağı her yer sizin olacak; sınırınız çölden, ve Libnandan, ırmaktan, Fırat ırmağından garp denizine kadar olacaktır.
25. Önünüzde kimse duramayacak; Allahınız RAB, size söylediği gibi, dehşetinizi ve korkunuzu ayak basacağınız bütün diyar üzerine koyacaktır.
26. Bakın, ben bugün önünüze bereketi ve lânetli koyuyorum;
27. bugün size emretmekte olduğum Allahınız RABBİN emirlerini dinlerseniz, bereket;
28. ve Allahınız RABBİN emirlerini dinlemezseniz, ve bilmediğiniz başka ilâhların ardınca yürümek için bugün size emretmekte olduğum yoldan saparsanız, lânet.
29. Ve vaki olacak ki, mülk olarak almak için gitmekte olduğun diyara Allahın RAB seni getirdiği zaman, bereketi Gerizim dağı üzerine, ve lâneti Ebal dağı üzerine koyacaktır.
30. Onlar Erden ötesinde, güneşin battığı yolun arkasında, Arabada oturan Kenânlılar diyarında, Gilgal karşısında, More meşelerinin yanında değil midir?
31. Çünkü mülk edinmek için Allahınız RABBİN size vermekte olduğu diyara girmek üzere Erdenden geçeceksiniz, ve onu mülk edineceksiniz, ve onda oturacaksınız.
32. Ve bugün önünüze koymakta olduğum bütün kanunları ve hükümleri yapmak üzere tutacaksınız.

BAP 12

ATALARININ Allahı RAB, mülk edinmek için sana verdiği memlekette, yer üzerinde yaşıyacağınız bütün günler yapmak üzere tutacağınız kanunlar ve hükümler bunlardır.

2. Mülklerini alacağınız milletlerin yüksek dağlar üzerinde, ve tepeler üzerinde, ve her yeşil ağaç altında ilâhlarına ibadet ettikleri bütün yerleri mutlaka harap edeceksiniz;

3. ve onların mezbahlarını yıkacaksınız, ve dikili taşlarını parçalıyacaksınız, ve onların Aşerlerini ateşte yakacaksınız, ve ilâhlarının oyma putlarını baltalıyacaksınız; ve o yerden adlarını yok edeceksiniz.

4. Allahınız RABBE böyle yapmıyacaksınız.

5. Fakat kendi ismini oraya koymak için Allahınız RABBİN bütün sıptlarınızdan seçeceği yeri, onun meskenini arıyacaksınız, ve oraya geleceksiniz;

6. ve yakılan takdimelerinizi, ve kurbanlarınızı, ve ondalıklarınızı, ve elinizin kaldırma takdimesini, ve adaklarınızı, ve gönüllü takdimelerinizi, ve sığırlarınızın ve sürülerinizin ilk doğanlarını oraya getireceksiniz;

7. ve orada, Allahınız RABBİN önünde yiyeceksiniz; ve siz ve ev halkınız elinizi attığınız ve Allahınız RABBİN sizi mubarek kıldığı her işte sevineceksiniz.

8. Bugün burada bizim yapmakta olduğumuz her şeye göre yapmıyacaksınız; herkes gözünde doğru olan her şeyi yapıyor;

9. çünkü Allahınız RABBİN size vermekte olduğu istirahat ve mirasa henüz girmediniz.

10. Fakat Erdenden geçeceksiniz, ve Allahınız RABBİN size miras olarak vereceği o diyarda oturacaksınız, ve çevre bütün düşmanlarınızdan size rahat verecek, ve emniyette oturacaksınız;

11. o zaman vaki olacak ki, Allahınız RABBİN kendi ismine mesken olarak seçeceği yere, size emretmekte olduğum her şeyi, yakılan takdimelerinizi, ve kurbanlarınızı, ondalıklarınızı, ve elinizin kaldırma takdimesini, ve RABBE adadığınız bütün seçme adaklarınızı oraya getireceksiniz.

12. Ve Allahınız RABBİN önünde siz ve oğullarınız, ve kızlarınız, ve köleleriniz, ve cariyeleriniz, ve kapılarınızda olan Levili sevineceksiniz, çünkü Levilinin sizinle payı ve mirası yoktur.

13. Sakın, yakılan takdimelerini gördüğün her yerde arzetme;

14. fakat yakılan takdimelerini RABBİN sıptlarının birinde seçeceği yerde arzedeceksin, ve sana emretmekte olduğum bütün şeyleri orada yapacaksın.
15. Ancak Allahın RABBİN sana verdiği berekete göre, senin canının dilediği her ne ise, bütün şehirlerinde boğazlıyabilirsin, ve et yiyebilirsin; murdar adam ve tahir adam, onu ceylan ve geyik yenildiği gibi yiyebilir.
16. Ancak kanı yemiyeceksin; onu su gibi yere dökeceksin.
17. Buğdayının, ve yeni şarabının, ve zeytin yağının ondallığını, ve sığırlarının ve sürülerinin ilk doğanlarını, ve adadığın adaklarının hiç birini, ve gönüllü takdimelerini, ve elinin kaldırma takdimesini şehirlerinde yiyemezsin;
18. fakat sen, ve oğlun, ve kızın, ve kölen, ve cariye, ve şehirlerinde olan Levili onları Allahın RABBİN önünde, Allahın RABBİN seçeceği yerde yiyeceksin; ve Allahın RABBİN önünde el attığın her şeyde sevineceksin.
19. Sakın, memleketinde yaşadığın günlerce Leviliyi terketme.
20. Allahın RAB sana vadetmiş olduğu gibi sınırını genişlettiği zaman, canın et yemek istediği için; Et yiyeceğim, dersin; canının her arzusuna göre et yiyebilirsin.
21. Allahın RABBİN ismini koymak için seçeceği yer senden çok uzaksa, o zaman RABBİN sana verdiği sığırlarından, ve sürülerinden sana emrettiğim gibi boğazlıyacaksın; ve canının bütün arzusuna göre şehirlerinde yiyebilirsin.
22. Ceylan ve geyik nasıl yenilirse, ondan tam öyle yiyeceksin; murdar adam ve tahir adam aynı surette ondan yiyebilir.
23. Ancak iyice sakın ki, kanı yemiyen; çünkü kan candır; ve etle canı yemiyeceksin.
24. Onu yemiyeceksin, onu su gibi yere dökeceksin.
25. RABBİN gözünde doğru olanı yaptığın zaman, sana ve senden sonra oğullarına iyilik olsun diye onu yemiyeceksin.
26. Ancak sende olan mukaddes şeylerini, ve adaklarını alacaksın, ve RABBİN seçeceği yere gideceksin;
27. ve yakılan takdimelerini, eti ve kanı Allahın RABBİN mezbahı üzerinde arzedeceksin; ve kurbanlarının kanı Allahın RABBİN mezbahı üzerine dökülecek; ve eti yiyeceksin.
28. Allahın RABBİN gözünde iyi ve doğru olanı yaptığın zaman sana ve senden sonra oğullarına ebadiyen iyilik olsun diye, sana emretmekte olduğum bütün bu sözleri dinle ve tut.
29. Mülk olarak almak için gitmekte olduğun milletleri, Allahın RAB senin önünden söküp attığı, ve sen onların mülkünü aldığın, ve onların diyarında oturduğun zaman;
30. sakın, onlar önünden helâk olduktan sonra onların ardınca yürümek üzre tuzağa tutulma; ve: Bu milletler ilâhlarına nasıl kulluk ediyorlar, ben de öyle yapayım, diyerek onların ilâhlarını arama.
31. Allahın RABBE öyle yapmayacaksın; çünkü onlar RABBİN nefret ettiği her mekruh şeyi kendi ilâhalarına yaptılar; çünkü ilâhlarına oğullarını ve kızlarını bile ateşte yakarlar.
32. Sana emretmekte olduğum her şeyi yapmak için tutacaksın, üzerine bir şey katmayacaksın, ve ondan eksiltmiyeceksin.

BAP 13

EĞER aranızda bir peygamber, yahut ruya gören çıkarsa, ve sana bir hârika yahut bir alâmet verirse,

2. ve: Bilmediğiniz başka ilâhların ardınca yürüyelim ve onlara kulluk edelim, diye hakkında söylediği alâmet yahut hârika vaki olursa;

3. o peygamberin yahut ruya görenin sözlerini dinlemeyeceksiniz; çünkü Allahınız RABBİ bütün yüreğinizle, ve bütün canınızla seviyor musunuz diye bilmek için Allahınız RAB sizi

deniyor.

4. Allahınız RABBİN ardınca yürüyeceksiniz, ve ondan korkacaksınız, ve onun emirlerini tutacaksınız, ve onun sözünü dinleyeceksiniz, ve ona kulluk edeceksiniz, ve ona yapışacaksınız.

5. Ve o peygamber, yahut o ruya gören öldürülecek; çünkü Allahınız RABBİN size yürümeği emrettiği yoldan sizi çekmek için, sizi Mısır diyarından çıkaran, ve sizi kölelik evinden kurtaran Allahınız RABBE karşı sapıklık söylemiştir. Böylece aranızdan kötülüğü atacaksınız.

6. Eğer kardeşin, ananın oğlu, yahut kendi oğlun, yahut kendi kızın, yahut koynundaki karın, yahut canın gibi olan dostun, seni gizlice baştan çıkarmak için, senin ve atalarının bilmediğiniz,

7. etrafınızdaki, dünyanın bir ucundan obir ucuna kadar, sana yakın yahut senden uzak olan milletlerin ilâhlarından biri hakkında: Gidelim, ve başka ilâhlara kulluk edelim, derse;

8. ona uymıyacaksın, ve onu dinlemeyeceksin; ve gözün ona acımayacak, ve esirgemeyeceksin, ve onu gizlemeyeceksin;

9. fakat onu mutlaka öldüreceksin; onu öldürmek için önce senin elin, ve sonra bütün kavmin eli onun üzerine olacak.

10. Ve ölsün diye onu taşla taşıyacaksın, çünkü seni Mısır diyarından kölelik evinden çıkaran Allahın RABDEN seni çekmeğe çalışmıştır.

11. Ve bütün İsrail işitip korkacaklar, ve bir daha aranızda bunun gibi kötü bir şey yapmayacaklardır.

12. Allahın RABBİN oturmak için sana vermekte olduğu şehirlerin birinde: Aranızdan ayak takımı bazı adamlar çıktılar,

13. ve: Gidelim, ve bilmediğiniz başka ilâhlara kulluk edelim, diye şehirlerinin halkını çektiler, denildiğini işitirsen;

14. o zaman sen arıyacaksın, ve araştırıp iyice soracaksın; ve işte, eğer hakikat ise, ve aranızda bu mekruh şey yapıldığı sabitse,

15. o şehrin ahalisini mutlaka kılıçtan geçireceksin, onu ve onda olan her şeyi, hayvanlarını tamamen yok edeceksin.

16. Ve onun bütün çapul malını sokağın ortasına yığacaksın, ve şehri ve bütün çapul malının hepsini ateşle Allahın RABBE yakacaksın; ve ebedî bir yığın olacak; ve artık yapılmıyacaktır.

17. Yok edilecek şeylerden hiç biri eline yapışmayacak; ta ki, Allahın RABBİN gözünde doğru olanı yapmak için, bugün sana emretmekte olduğum RABBİN bütün emirlerini tutmak üzere,

18. RABBİN sözünü dinlediğin zaman, RAB öfkesi kızgınlığından dönsün, ve atalarına and ettiği gibi, sana merhamet göstere, ve sana acısın, ve seni çoğaltsın.

BAP 14

SİZ Allahınız RABBİN oğullarısınız; ölü için bedeninizde yara açmıyacaksınız, ve gözlerinizin arasını tüysüz kılmıyacaksınız.

2. Çünkü sen Allahın RABBE mukaddes bir kavmsın, ve RAB, yer üzerinde olan bütün kavmlardan üstün olarak, kendisine has bir kavim olmak üzere seni seçti.

3. Hiç bir mekruh şey yemiyeceksin.

4. Yiyebileceğiniz hayvanlar şunlardır: sığır, koyun, ve keçi,

5. geyik, ve ceylan, ve sığın, ve dağ keçisi, ve karaca, ve ahu, ve dağ koyunu.

6. Ve hayvanlar arasında tırnağı yarık, ve tırnağı çatal olan ve geviş getiren her hayvanı yiyebilirsiniz.

7. Fakat geviş getiren, yahut tırnağı yarık olanlardan şunları yemiyeceksiniz: deve, ve tavşan, ve kaya porsuğu, çünkü geviş getirirler, fakat çatal tırnaklı değildirler, onlar size murdardır;
8. ve domuz, çünkü çatal tırnaklıdır, fakat geviş getirmez; o size murdardır; bunların etinden yemiyeceksiniz, ve leşlerine dokunmayacaksınız.
9. Sulara olanların hepsinden şunları yiyebilirsiniz: bütün kanatlı ve pullu olanları yiyebilirsiniz;
10. ve bütün kanatsız ve pulsuz olanları yemiyeceksiniz; bunlar size murdardır.
11. Bütün tahir kuşları yiyebilirsiniz.
12. Fakat onlardan yemiyeceğiniz şunlardır: kartal, ve tavşancıl, ve karakuş,
13. ve toy, ve şahin, ve cinsine göre çaylak,
14. ve cinslerine göre bütün kargalar,
15. ve devekuşu, ve buhu, ve kukuma, ve cinsine göre atmaca,
16. küçük baykuş, ve büyük baykuş, ve kuğu kuşu,
17. ve saka kuşu, ve akbaba, ve karabatak,
18. ve leylek, ve cinsine göre balıkçıl, ve hüdhüd, ve yarasa.
19. Ve bütün kanatlı haşarat size murdardır; yenilmiyeceklerdir.
20. Bütün tahir kuşları yiyebilirsiniz.
21. Hiç bir leş yemiyeceksiniz; onu yesin diye şehirlerinde olan garibe verebilirsin; yahut yabancıya satabilirsin; çünkü sen Allahın RABBE mukaddes bir kavmsın. Oğlağı anasının südünde pişirmiyeceksin.
22. Yıldan yıla tarlada çıkan tohumunun bütün mahsülünün ondallığını mutlaka vereceksin.
23. Ve daima Allahın RABDEN korkmağı öğrenmek için, buğdayının ve şarabının ve zeytin yağının ondallığını, ve sığırlarının, ve sürülerinin ilk doğanlarını, Allahın RABBİN önünde, ismine mesken olmak üzere seçeceği yerde yiyeceksin.
24. Allahın RAB sana bereket verdiği zaman, Allahın RABBİN ismine mesken olmak üzere seçeceği yer senden çok uzak olduğu için, yol onu taşıyamıyacağın kadar sana uzunsa,
25. o zaman onu para yapıp, parayı elinde çıkın edeceksin, ve Allahın RABBİN seçeceği yere gideceksin,
26. ve parayı canının dilediği her şey için, sığırlar için, ve koyunlar için, ve şarap için, ve içki için, ve canının senden isteyeceği her şey için vereceksin, ve orada, Allahın RABBİN önünde yiyeceksin, ve sen ve evinin halkı sevineceksiniz.
27. Ve şehirlerinde olan Leviliyi bırakmayacaksın; çünkü onun seninle payı ve mirası yoktur.
28. Her üç yıl sonunda, o yılda mahsulünün ondallığının hepsini çıkaracaksın, ve şehirlerinde biriktireceksin;
29. ve seninle payı ve mirası olmadığı için Levili, ve şehirlerinde olan garip, ve öksüz, ve dul kadın gelecekler, ve yiyip doyacaklar; ta ki, Allahın RAB yapmakta olduğun elinin her işinde seni mubarek kılsın.

BAP 15

HER yedi yıl sonunda bir ibra yapacaksın.

2. Ve ibra şöyle olur: Her alacaklı komşusuna ödünç verdiği şeyi ibra edecektir; komşusunu ve kardeşini sıkıştırmıyacaktır; çünkü RABBİN ibrası ilân edilmiştir.
3. Yabancıyı sıkıştırabilirsin; fakat kardeşinde olan kendi her şeyini elin ibra edecektir.
4. Bununla beraber sende fakir olmayacaktır; çünkü Allahın RABBİN onu mülk edinmek için sana miras olarak vermekte olduğu diyarda,
5. ancak bugün sana emretmekte olduğum bütün bu emri yapmak üzere tutmak için Allahın RABBİN sözünü iyice dinlersen, RAB seni mutlaka mubarek kılacaktır.

6. Çünkü Allahın RAB sana vadetmiş olduğu gibi seni mubarek kılacaktır; ve çok milletlere ödünç vereceksin, fakat sen ödünç almıyacaksın; ve çok milletlere saltanat edeceksin, fakat onlar sana saltanat etmiyecekler.
7. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu kendi memleketinde, kardeşlerinden biri, fakir bir adam, senin yanında, kapılarının birinde olursa, yüreğini katılaştırmıyacaksın, ve fakir kardeşine elini kapamıyacaksın;
8. fakat ona mutlaka elini açacaksın, ve muhtaç olduğu şeyde mutlaka ihtiyacına yetecek kadar ona ödünç vereceksin.
9. Sakın: Yedinci yıl, İbra yılı yakındır, diye yüreğinde bayağı düşünce olmasın; ve fakir kardeşine karşı gözün kötü olmasın, ve ona bir şey vermemelik etmiyesin; ve sana karşı RABBE çağırırsa sana suç olmasın.
10. Ona mutlaka vereceksin, ve ona verdiği zaman yüreğin kederlenmiyecek; çünkü bütün işlerinde, ve el attığın her şeyde, Allahın RAB seni bunun için mubarek kılacaktır.
11. Çünkü memleketin içinden fakir eksik olmıyacaktır; bunun için ben: Mutlaka kendi memleketinde kardeşine, hakirine, ve fakirine elini açacaksın, diye sana emrediyorum.
12. Eğer kardeşin, İbranî bir erkek, yahut İbranî bir kadın sana satılır, ve altı yıl sana kölelik ederse; o zaman yedinci yılda onu yanından hür olarak salıvereceksin.
13. Ve hür olarak onu yanından salıverdiğin zaman, onu eli boş salıvermiyeceksin;
14. kendi süründen ve harmanından, ve mâsarandan ona cömertçe vereceksin; Allahın RAB sana nasıl bereket verdi ise, ona öyle vereceksin.
15. Ve Mısır diyarında köle olduğunu, ve Allahın RABBİN seni kurtardığını hatırlıyacaksın; bunun için sana bugün bu şeyi emrediyorum.
16. Ve vaki olacak ki, eğer seni ve evini sevdiği, senin yanında rahat olduğu için: Yanından çıkmam, derse;
17. o zaman bir biz alacaksın, ve onu kulağından kapıya saplıyacaksın, ve o ebediyen senin kölen olacak. Ve cariyene de böyle yapacaksın.
18. Hür olarak onu yanından salıverdiğin zaman gözüne güç görünmiyecek; çünkü altı yıl bir gündelikçinin gündeliğinin iki katını sana hizmet etmiştir; ve Allahın RAB seni yaptığın her şeyde mubarek kılacaktır.
19. Sığırlarında ve sürülerinde ilk doğan her erkeği Allahın RABBE mukaddes kılacaksın; sığırlarının ilk doğanı ile iş görmiyeceksin, ve sürülerinin ilk doğanını kırmıyacaksın.
20. Sen ve evin halkı, Allahın RABBİN önünde, RABBİN seçeceği yerde onu yıldan yıla yiyeceksiniz.
21. Ve eğer onda bir kusur varsa, topal yahut körse, her hangi kötü kusur varsa, Allahın RABBE onu kurban etmiyeceksin.
22. Senin kapılarında, murdar adam ve tahir adam farksız olarak, geyik ve ceylan yenildiği gibi onu yiyeceksiniz.
23. Ancak onun kanını yemiyeceksin; onu su gibi yere dökeceksin.

BAP 16

- ABİB ayını tut, ve Allahın RABBE fısıh yap; çünkü Allahın RAB Abib ayında, geceleyin seni Mısırdan çıkardı.
2. Ve RABBİN ismine mesken olarak seçeceği yerde sürülerden ve sığırlardan Allahın RABBE fishı kurban edeceksin.
 3. Onunla mayalı ekmek yemiyeceksin; hayatının bütün günlerinde Mısır diyarından çıktığın günü hatırlıyasın diye onunla yedi gün mayasız ekmeği, düşkünlük ekmeğini yiyeceksin; çünkü Mısır diyarından acele ile çıktın.

4. Ve yedi gün bütün sınırların içinde senin yanında maya görülmeyecek; ve birinci günde akşamlayın kurban edeceğin etten, sabaha kadar bütün gece kalmıyacak.
5. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu şehirlerinin birinde fishı kurban edemezsin;
6. ancak fishı Allahın RABBİN ismine mesken olarak seçeceğin yerde, akşamlayın güneş battığı zaman, tam Mısırdan çıktığın vakitte kurban edeceksin.
7. Ve Allahın RABBİN seçeceğin yerde onu pişirip yiyeceksin; ve sabahlayın dönüp çadırlarına gideceksin.
8. Altı gün mayasız ekmek yiyeceksin; ve yedinci gün Allahın RABBE mukaddes toplantı olacak; iş yapmıyacaksın.
9. Kendine yedi hafta sayacaksın; ekine orak salmağa başladığın vakitten yedi hafta saymağa başlayacaksın.
10. Allahın RABBİN sana verdiği berekete göre, vereceğin elinin gönüllü takdimesinin vergisine, Allahın RABBE haftalar bayramını tutacaksın;
11. ve Allahın RABBİN önünde, sen ve oğlun, ve kızın, ve kölen, ve cariyen, ve şehirlerinde olan Levili, ve aranda olan garip ve öksüz ve dul kadın, Allahın RABBİN ismine mesken olmak üzere seçeceğin yerde sevineceksiniz.
12. Ve Mısırdaki köle olduğunu hatırlıyacaksın; ve bu kanunları tutacaksın, ve yapacaksın.
13. Harmanından ve mâsarandan mahsulü devşirdikten sonra kendin için yedi gün haymeler bayramını tutacaksın;
14. ve bayramında sen, ve oğlun, ve kızın, ve kölen, ve cariyen, ve kapılarında olan Levili, ve garip, ve öksüz, ve dul kadın sevineceksiniz.
15. RABBİN seçeceğin yerde Allahın RABBE yedi gün bayram edeceksin; çünkü Allahın RAB bütün mahsulünde, ve ellerinin bütün işinde sana bereket verecek, ve sen ancak sevinçli olacaksın.
16. Yılda üç kere, mayasız ekmek bayramında, ve haftalar bayramında, ve haymeler bayramında, bütün erkeklerin Allahın RABBİN önünde, onun seçeceğin yerde görünecekler; ve RABBİN önünde elleri boş görülmeyecekler;
17. Allahın RABBİN sana verdiği berekete göre herkes elinden geldiği kadar verecek.
18. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu bütün kapılarında, kendin için sıptlarına göre hâkimler ve memurlar koyacaksın; ve kavma adalet hükmü ile hükmedecekler.
19. Hakkı saptırmıyacaksın; şahıslara itibar etmiyeceksin; ve rüşvet almıyacaksın; çünkü rüşvet hikmetlilerin gözlerini kör eder, ve salihlerin sözlerini döndürür.
20. Sen yaşıyasın ve Allahın RABBİN sana vermekte olduğu diyarı miras olarak alasın diye adaletin, adaletin ardınca yürüyeceksin.
21. Kendin için yapacağın Allahın RABBİN mezbahı yanında hiç bir türlü ağaçtan kendine Aşera dikmiyeceksin.
22. Ve kendin için Allahın RABBİN nefret ettiği dikili taş dikmiyeceksin.

BAP 17

KUSURU yahut her hangi kötü şeyi olan sığırı, ve koyunu Allahın RABBE kurban etmiyeceksin; çünkü bu, Allahın RAB için mekruh şeydir.

2. Eğer aranızda, Allahın RABBİN sana vermekte olduğu şehirlerinin birinde, Allahın RABBİN ahdini tecavüz etmek üzere, onun gözündeki kötü olanı yapan bir erkek yahut bir kadın bulunursa,
3. ve gidip başka ilâhlara, yahut güneşe, yahut aya, yahut bütün göklerin ordusuna kulluk etmişse, ve onlara secde kılmışsa (ki onu ben emretmedim),
4. ve sana bildirilirse, ve onu işitirsen, o zaman iyice araştıracağını; ve işte, gerçekse, ve bu

mekruh şey İsrailde yapıldığı sabitse,

5. o zaman o erkeği yahut o kadını, bu kötü şeyi yapan erkeği yahut kadını, kapılarına çıkaracaksın; ve onları taşla taşılayacaksın, ve ölecekler.

6. Ölecek olan adam iki şahidin, veya üç şahidin sözü ile öldürülecek; bir şahidin sözü ile öldürülmiyecektir.

7. Onu öldürmek için, önce şahitlerin eli, ve ondan sonra bütün kavmin eli onun üzerinde olacaktır. Böylece kötülüğü aranızdan kaldıracaksın.

8. Eğer şehirlerinde çekişme maddeleri olarak, kanla kan arasında, dava ile dava arasında, yahut doğuşle doğuş arasında senin için hükmedecek çok güç bir şey olursa; o zaman kalkacaksın, ve Allahın RABBİN seçeceği yere çıkacaksın;

9. ve kâhinlere, Levililere, ve o günlerde hâkim olana geleceksin; ve araştıracaksın; ve hüküm kararını sana bildirecekler.

10. Ve RABBİN seçeceği yerden sana bildirecekleri karara göre yapacaksın; ve sana öğretecekleri her şeye göre yapmağa dikkat edeceksin;

11. sana öğretecekleri şeriata göre, ve söyleyecekleri hükme göre yapacaksın; sana bildirecekleri karardan sağa, yahut sola sapmıyacaksın.

12. Ve herkim, Allahın RABBE hizmet etmek üzere orada duran kâhini, yahut hâkimi dinlemiyerek küstahlıkla davranırsa, o adam ölecektir; ve İsrailden kötülüğü kaldıracaksın.

13. Ve bütün kavm iştirip korkacaklar, ve artık küstahlık etmiyeceklerdir.

14. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu diyara geldiğin, ve onu mülk edindiğin, ve orada oturduğun, ve: Etrafımda olan bütün milletler gibi üzerime kiral koyacağım, dediğin zaman;

15. mutlaka Allahın RABBİN seçeceği adamı üzerine kiral koyacaksın; kardeşlerin arasından birini üzerine kiral koyacaksın; kardeşlerinden olmıyan yabancı bir adamı kendi üzerine koyamazsın.

16. Ancak kendisi için atlar çoğaltmıyacak, ve at çoğaltmak için kavmı Mısıra geri göndermiyecektir; çünkü RAB size: Artık bir daha bu yoldan dönmiyeceksiniz, demiştir.

17. Ve yüreği sapmasın diye kendisi için karılar çoğaltmıyacak; ve kendisi için fazla gümüş ve altın çoğaltmıyacak.

18. Ve vaki olacak ki, kirallığının tahtı üzerine oturduğu zaman, kâhinlerin, Levililerin önünde olandan bu şeriatın bir nushasını bir kitaba yazacak;

19. ve yanında olacak, ve hayatının bütün günlerinde ondan okuyacak, ta ki, Allahı RABDEN korkmağı, bu şeriatın bütün sözlerini ve bu kanunları yapmak üzere onları tutmağı öğrensın;

20. kardeşleri üzerine yüreği yükselmesin, ve emirden sağa ve sola sapmasın; ta ki, kendisi ve oğulları, İsrailin ortasında, ülkesinde çok yaşasınlar.

BAP 18

KÂHİNLERİN, Levililerin, bütün Levi sıptının İsraille payı ve mirası olmıyacaktır; ateşle yapılan RABBİN takdimelerini ve onun mirasını yiyeceklerdir.

2. Ve kardeşleri arasında onların mirası olmıyacaktır; RABBİN onlara söylediği gibi, kendisi onların mirasıdır.

3. Ve kavmdan gerek sığır gerek koyun kurban edenlerden, kâhinlerin hakkı şu olacaktır: kâhine kol ve iki çene ve işkembe verilecektir.

4. Kendi buğdayının, yeni şarabının, ve zeytin yağının turfandasını, ve koyunlarının yapağısının ilkinı ona vereceksin.

5. Çünkü kendisi ve oğulları daima RABBİN ismile hizmet etmek üzere dursunlar diye Allahın RAB bütün sıptlarından onu seçti.

6. Ve eğer bir Levili misafir bulunduğu senin şehirlerinin birinden bütün İsrailden, RABBİN

seçeceği yere bütün canının arzusu ile gelirse;

7. o zaman orada RABBİN önünde duran bütün kardeşleri, Levililer gibi Allahı RABBİN ismile hizmet edecektir.

8. Baba mirasının satışından gelenden başka, müsavî pay yiyecekler.

9. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu diyara geldiğin zaman, o milletlerin mekruh şeylerine göre yapmayı öğrenmiyeceksin.

10. Aranızda oğlunu ve kızını ateşten geçiren, yahut falcı, yahut müneccim, yahut sihirbaz, yahut afsuncu,

11. yahut büyücü, yahut cinci, yahut bakıcı, yahut ölümlere danışan bulunmıyacak.

12. Çünkü bu şeyleri yapan adam RABBE mekruhtur; ve Allahın RAB bu mekruh şeylerden dolayı onları senin önünden kovuyor.

13. Allahın RAB ile kâmil olacaksın.

14. Çünkü mülkünü alacağın bu milletler müneccimleri ve falcıları dinlerler; fakat Allahın RAB seni böyle yapmağa bırakmamıştır.

15. Allahın RAB senin için aranızdan, kardeşlerinden benim gibi bir peygamber çıkaracak; onu dinliyeceksin;

16. nasıl ki, Horebde toplantı gününde: Bir daha Allahım RABBİN sesini işitmiyeyim, ve artık bu büyük ateşi görmiyeyim, ve ölmiyeyim, diye Allahın RABDEN istedin.

17. Ve RAB bana dedi: Söylediklerini iyi dediler.

18. Onlar için kardeşleri arasından senin gibi bir peygamber çıkaracağım; ve sözlerimi onun ağzına koyacağım, ve ona emredeceğim her şeyi onlara söyleyecek.

19. Ve vaki olacak ki, benim ismimle söyleyeceği sözlerimi dinlemeyecek olan adamdan ben arıyacağım.

20. Ancak bir peygamber kendisine söylemeği emretmediğim bir sözü küstahça benim ismimle söyler, yahut başka ilâhların ismile söylerse, o peygamber ölecektir.

21. Ve: RABBİN söylemediği sözü nasıl bilelim? diye yüreğinden dersin;

22. peygamber RABBİN ismile söylediği zaman, o şey olmaz, ve çıkmazsa, RABBİN söylemediği şey odur; peygamber küstahlıkla söylemiştir, ondan yılmıyacaksın.

BAP 19

ALLAHIN RABBİN memleketlerini sana vermekte olduğu milletleri, Allahın RAB attığı zaman, ve onların mülkünü aldığın, ve onların şehirlerinde ve evlerinde oturduğun zaman;

2. Allahın RABBİN mülk edinmek için sana vermekte olduğu memleketinin ortasında kendin için üç şehir ayıracaksın.

3. Kendin için yolu hazırlıyacaksın, ve Allahın RABBİN sana miras olarak verdiği memleketin sınırını üç bölceksin, ta ki, her adam öldüren oraya kaçsın.

4. Ve sağ kalmak için oraya kaçacak adam öldüren hakkında yapılacak olan şudur: komşusundan geçmişte nefreti olmayıp onu bilmiyerek vuran adam;

5. meselâ, komşusu ile odun kesmek için ormana gider, ve eli ağacı kesmek için balta ile vurur, ve demir saptan çıkıp komşusuna değer, ve ölürse; o, bu şehirlerden birine kaçacak ve sağ kalacaktır;

6. yoksa kan öcünü alan, yüreği kızginken, adam öldürenin ardını kovalar, ve yol uzun olduğu için ona yetişir, ve öldürdüğü adamdan geçmişte nefreti olmadığından dolayı ölüme müstahak değilken onu vurur.

7. Bunun için sana: Kendin için üç şehir ayıracaksın, diye emrediyorum.

8. Ve Allahın RABBİ sevmek, ve daima onun yollarında yürümek üzre bugün sana emretmekte olduğum bütün bu emri yapmak için tutarsan,

9. eğer Allahın RAB atalarına and ettiği gibi senin sınırını genişletirse, ve atalarına vermediği vadettiği bütün diyarı sana verirse, o zaman kendin için bu üç şehir üzerine üç daha katacaksın;
10. ta ki, Allahın RABBİN miras olarak sana vermekte olduğu memleketinin içinde suçsuz kan dökülmesin, ve senin üzerine kan olmasın.
11. Fakat bir adam komşusundan nefret eder ve pusuda onu beklerse, ve onun üzerine kalkıp onu vurursa, ve o ölürse, ve bu şehirlerden birine kaçarsa;
12. o zaman kendi şehrinin ihtiyarları gönderip onu oradan alacaklar, ve ölsün diye kendisini kan öcünü alanın eline vereceklerdir.
13. Gözün ona acımayacaktır, fakat sana iyilik olsun diye suçsuz kanı İsrailden kaldıracaksın.
14. Allahın RABBİN mülk edinmek için sana vermekte olduğu diyarda alacağın mirasında, eski zaman adamlarının koymuş oldukları komşunun sınırının yerini değiştirmeyeceksin.
15. Bir adama karşı, işlediği her türlü suçta, her türlü fesat, yahut suç için bir şahit kalkmıyacak; iki şahidin sözü ile, veya üç şahidin sözü ile bir şey sabit olacaktır.
16. Eğer bir adama karşı kötülük hakkında şehadet etmek üzre, ona karşı yalancı bir şahit kalkarsa,
17. o zaman aralarında dava olan iki adam, RABBİN önünde, o günlerde olan kâhinler ve hâkimlerin önünde duracaklar;
18. ve hâkimler iyice araştıracaklar; ve işte, eğer şahit yalancı şahitse, ve kardeşine karşı yalan yere şehadet etmişse;
19. o zaman kardeşine yapmağı düşündüğü ne ise kendisine yapacaksınız; ve aranızdan kötülüğü kaldıracaksın.
20. Ve artakalanlar iştirip korkacaklar, ve artık bir daha aranızda bunun gibi kötü bir şey yapmıyacaklardır.
21. Ve gözün acımayacak; can yerine can, göz yerine göz, diş yerine diş, el yerine el, ayak yerine ayak.

BAP 20

SENİN düşmanlarına karşı cenge çıktığın, ve atlar ve cenk arabaları, ve senden çok bir kavm gördüğün zaman onlardan korkmıyacaksın; çünkü seni Mısır diyarından çıkaran Allahın RAB seninle beraberdir.

2. Ve vaki olacak ki, cenge gireceğiniz zaman, kâhin yaklaşacak ve kavma söyleyecek,
3. ve onlara diyecek: Dinle, ey İsrail, düşmanlarınıza karşı bugün cenge giriyorsunuz; yüreğiniz gevşemesin; korkmayın, ve titremeyin, ve onlardan yılmayın;
4. çünkü sizi kurtarmak üzre, sizin için düşmanlarınızla cenketmek için, sizinle beraber giden Allahınız RABDİR.
5. Ve zabitler kavma söyleyip diyecekler: Yeni ev yapan ve onu tahsis etmiyen kim vardır? gitsin ve evine dönsün; belki cenkte ölür ve başka bir adam onu tahsis eder.
6. Ve bağ diken ve onun ilk meyvasını toplamıyan kim vardır? gitsin ve evine dönsün; belki cenkte ölür, ve onun ilk meyvasını başka adam toplar.
7. Ve bir kadına nişanlanan ve onu almıyan kim vardır? gitsin ve evine dönsün; belki cenkte ölür, ve başka bir adam onu alır.
8. Ve zabitler sözlerine devam edip kavma diyecekler: Korkan ve yüreği gevşek olan kim vardır? gitsin ve evine dönsün, ve kardeşlerinin yüreği, kendi yüreği gibi, erimesin.
9. Ve vaki olacak ki, zabitler kavma söylemeği bitirdikleri zaman, kavmin başında ordu reislerini tayin edecekler.
10. Bir şehre karşı cenketmek için ona yaklaştığın zaman, onu barışıklığa çağıracaksın.

11. Ve vaki olacak ki, eğer sana sulh cevabı verirse, ve kapılarını sana açarsa, o vakit vaki olacak ki, içinde bulunan bütün kavm sana angaryacı olacaklar, ve sana kulluk edecekler.
12. Ve eğer seninle musalaha etmiyip cenketmek isterse, o zaman onu muhasara edeceksin;
13. ve Allahın RAB onu senin eline verdiği zaman, onun her erkeğini kılıçtan geçireceksin;
14. ancak kadınları, ve çocukları, ve hayvanları, ve şehirde olan her şeyi, bütün malını kendin için çapul edeceksin; ve Allahın RABBİN sana verdiği düşmanlarının malını yiyeceksin.
15. Bu milletlerin şehirlerinden olmıyıp senden çok uzakta bulunan bütün şehirlere böyle yapacaksın.
16. Ancak Allahın RABBİN miras olarak sana vermekte olduğu bu kavmların şehirlerinden nefes alan kimseyi sağ bırakmıyacaksın;
17. fakat onları, Hittîleri, ve Amorîleri, ve Kenânîları, ve Perizzîleri, ve Hivîleri, ve Yebusîleri, Allahın RABBİN sana emrettiği gibi tamamen yok edeceksin;
18. ta ki, kendi ilâhlarına yaptıkları bütün mekruh şeylerine göre yapmağı size öğretmesinler; yoksa Allahınız RABBE karşı suç edersiniz.
19. Bir şehirle cenk ederek onu almak için, çok günler onu muhasara edeceğin zaman, ağaçlarına balta vurarak onları harap etmiyeceksin; çünkü onlardan yiyebilirsin, ve onları kesmiyeceksin; çünkü kırım ağacı insan mıdır ki, senin tarafından muhasara olunsun?
20. Ancak kendilerinden yenilmeyen ağaçlar olduklarını bildiğin ağaçları harap edip keseceksin; ve seninle cenk eden şehir düşünciye kadar ona karşı meteris yapacaksın.

BAP 21

- ALLAHIN RABBİN mülk edinmek için sana vermekte olduğu diyarda, kırdan düşmüş, ve kimin tarafından vurulduğu bilinmiyen öldürülmüş bir adam bulunursa,
2. o zaman senin ihtiyarların ve hâkimlerin çıkacaklar, ve öldürülmüş adamın etrafında olan şehirlere uzaklığını ölçecekler;
 3. ve vaki olacak ki, öldürülmüş adama en yakın olan şehrin ihtiyarları sığırlardan, çalıştırılmamış ve boyunduruk taşımamış genç bir inek alacaklar;
 4. ve o şehrin ihtiyarları ineği, sürülmemiş ve ekilmemiş bir yer olan, akan bir vadiye indirecekler, ve orada, vadide ineğin boynunu kıracaklar.
 5. Ve Levi oğulları, kâhinler yaklaşacaklar; çünkü Allahın RAB kendisine hizmet etmek için, ve RABBİN isimle mubarek kılmak için onları seçti; ve her davada ve her döğüşte onların sözüne göre olacaktır.
 6. Ve o şehrin bütün ihtiyarları, öldürülmüş adama en yakın olanlar, vadide boynu kırılmış olan ineğin üzerinde ellerini yıkıyacaklar;
 7. ve cevap verip diyecekler: Ellerimiz bu kanı dökmedi, ve gözlerimiz onu görmedi.
 8. Kurtardığın kavmin İsraille bağışla, ya RAB, ve kavmin İsrail arasında suçsuz kan bırakma. Ve kan onlara bağışlanacaktır.
 9. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptığın zaman suçsuz kanı aranızdan kaldıracaksın.
 10. Düşmanlarına karşı cenge çıkacağın, ve Allahın RAB onları senin eline vereceği, ve onları esir olarak götüreceğin zaman,
 11. esirler arasında bakılışı güzel bir kadın görüp onu arzu eder, ve karı olarak kendine almak istersen;
 12. o zaman onu evinin içine getireceksin; ve o başını tıraş edecek, ve tırnaklarını kesecektir;
 13. esirliğin esvabını üzerinden atacak, ve senin evinde oturacak ve babasına anasına tam bir ay ağlıyacak; ve ondan sonra kendisine yaklaşıacaksın, ve onun kocası olacaksın, ve o senin karın olacak.
 14. Ve vaki olacak ki, eğer kendisinden hoşlanmazsan, o zaman canı nasıl isterse onu

salıvereceksin; fakat onu para ile asla satmıyacaksın, ona kul gibi davranmıyacaksın, çünkü onu alçalttın.

15. Eğer bir adamın, biri sevilen ve öteki nefret olunan iki karısı olursa, ve sevilen ve nefret olunan kadınlar kendisine oğullar doğurmuş olurlarsa; ve ilk doğan oğul nefret olunan kadından ise;

16. o zaman vaki olacak ki, kendisinde olan malı miras olarak oğullarına böldüğü günde, nefret olunan kadından olan oğlu üzerine, sevilen kadından olan oğluna ilk oğulluk hakkını veremez;

17. fakat kendisinde olan bütün malın iki payını nefret olunan kadından olan oğluna vermekle ilk doğan olarak onu tanıyacaktır; çünkü o kuvvetinin başlangıcıdır; ilk doğanın hakkı onundur.

18. Eğer bir adamın, inatçı ve âsi, babasının sözünü ve anasının sözünü dinlemiyen, ve kendisini tedip ettikleri halde onları dinlemiyen bir oğlu olursa;

19. o zaman babası ve anası onu tutacaklar, ve onu şehrinin ihtiyarlarına, ve yerinin kapısına çıkaracaklar;

20. ve şehrinin ihtiyarlarına diyecekler: Bu bizim oğlumuz inatçı ve âsidir, sözümüzü dinlemez; obur ve ayyaştır.

21. Ve şehrinin bütün adamları onu taşla taşıyacaklar, ve ölecek; ve aranızdan kötülüğü kaldıracaksın; ve bütün İsrail işitip korkacaklar.

22. Ve bir adam ölüme müstahak bir suç işlemiş olup öldürülürse, ve onu bir ağaç üzerine asarsan;

23. cesedi bütün gece ağaç üzerinde kalmıyacaktır, fakat o günde onu mutlaka gömeceksin; çünkü asılmış olan adam Allah tarafından lânetlidir; ve Allahın RABBİN miras olarak sana vermekte olduğu diyarını murdar etmiyeceksin.

BAP 22

KARDEŞİNİN öküzünü yahut koyununu yoldan sapmış gördüğün zaman, onları görmemezlikten gelmiyeceksin; mutlaka onları kardeşine geri getireceksin.

2. Ve eğer kardeşin sana yakın değilse, yahut onu tanımıyorsan, o zaman onu kendi evine getireceksin, ve kardeşin onu arayınca kadar senin yanında kalacak, ve onu kendisine geri vereceksin.

3. Ve onun eşeği için böyle yapacaksın; ve onun esvabı için böyle yapacaksın; ve kardeşinin kaybettiği, ve senin bulduğun onun kaybolmuş her şeyi için böyle yapacaksın; görmemezlikten gelmemelisin.

4. Kardeşinin eşeğini, yahut öküzünü yolda düşmüş gördüğün zaman, onları görmemezlikten gelmiyeceksin; mutlaka kendisile beraber onları kaldıracaksın.

5. Kadının üzerinde erkek esvabı olmayacak, ve erkek kadın esvabı giymiyecek; çünkü bu şeyleri yapan herkes Allahın RABBİN mekruhudur.

6. Eğer yolda, tesadüfen senin önünde, her hangi bir ağaç üzerinde yahut toprak üzerinde, yavrular yahut yumurtalarla bir kuş yuvası bulunursa, ve ana yavrular yahut yumurtalar üzerinde oturmakta olursa, yavrularla beraber anayı almiyacaksın;

7. sana iyilik olsun ve ömrün uzun olsun diye anayı mutlaka salıvereceksin, fakat kendin için yavruları alabilirsin.

8. Yeni ev yaptığın zaman damın için korkuluk yapacaksın, ta ki, oradan birisi düşerse, evinin üzerine kan getirmiyesin.

9. Bağını iki çeşit tohumla ekmiyeceksin, yoksa onun doluluğu, ektiğin tohum ve bağın mahsulü makdis için alınır.

10. Eşği öküzle beraber koşup çift sürmiyeceksin.
11. Yünle keten karışık kumaş giymiyeceksin.
12. Örtünmekte olduğun örtünün dört kenarı üzerine saçaklar yapacaksın.
13. Eğer bir adam bir kadın alır, ve ona yaklaşır, ve ondan nefret ederse,
14. ve ona ayıp şeyler isnat edip onun ismini kötülerse, ve: Bu kadını aldım, ve ona yaklaştığım zaman kendisinde kızlık nişanlarını bulmadım, derse;
15. o zaman genç kadının babası ve anası genç kadının kızlık nişanlarını alacaklar ve kapıya, şehrin ihtiyarlarına getirecekler;
16. ve genç kadının babası ihtiyarlara diyecek: Kızımı bu adama karı olarak verdim, ve ondan nefret ediyor;
17. ve işte: Senin kızında kızlık nişanlarını bulmadım, diyerek ona ayıp şeyler isnat etti; ve lâkin kızımın kızlık nişanları bunlardır. Ve esvabı şehrin ihtiyarları önüne serecekler.
18. Ve o şehrin ihtiyarları o adamı alıp kendisini tedip edecekler;
19. ve yüz şekel* gümüş para cezasına onu mahkûm edip genç kadının babasına verecekler, çünkü o adam İsrailin bir kızının ismini kötüledi; ve kadın o adamın karısı olacak; bütün ömrünce onu boşıyamıyacaktır.
20. Fakat bu şey, genç kadında kızlık nişanları bulunmadığı, hakikatsa;
21. o zaman genç kadını babasının evinin kapısına çıkaracaklar, ve şehrinin adamları onu taşla taşıyacaklar, ve ölecek, çünkü babasının evinde zina etmiş olmakla İsrailde alçaklık etmiştir; ve aranızdan kötülüğü kaldıracaksın.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
22. Eğer bir adam, başka bir adamın karısı olan bir kadınla yatmakta olarak bulunursa, o zaman kadınla yatan adam ve kadın, onların ikisi de öleceklerdir; ve kötülüğü İsrailden kaldıracaksın.
23. Eğer kız olan bir genç kadın bir adama nişanlı ise, ve bir adam onu şehirde bulup onunla yatarsa;
24. o zaman onların ikisini de o şehrin kapısına çıkaracaksınız, ve onları, şehirde olduğu halde bağırmadığı için, kadını, ve komşusunun karısını alçalttığı için erkeği taşla taşıyacaksınız, ve ölecekler; ve kötülüğü aranızdan kaldıracaksın.
25. Fakat adam nişanlı genç kadını kırdı bulursa, ve onu yakalayıp kendisile yatarsa; o zaman yalnız onunla yatmış olan adam ölecektir;
26. fakat genç kadına bir şey yapmıyacaksın; genç kadında ölüme müstahak suç yoktur; çünkü bir adam komşusuna karşı nasıl kalkar, ve onu öldürürse, bu şey de öyledir;
27. çünkü onu kırdı buldu, nişanlı genç kadın bağırması, ve onu kurtaran olmamıştır.
28. Eğer bir adam, kız olan nişanlanmamış genç bir kadın bulursa ve onu tutup onunla yatarsa, ve onlar bulunurlarsa;
29. o zaman onunla yatmış olan adam genç kadının babasına elli şekel gümüş verecektir, ve kadın onun karısı olacaktır, çünkü onu alçaltmıştır; bütün ömrünce onu boşıyamıyacaktır.
30. Bir adam babasının karısını almayacak, ve babasının eteğini açmıyacak.

BAP 23

- HUSYESİ ezilmiş, yahut uzvu kesilmiş olan adam RABBİN cemaatine girmiyecektir.
2. Nameşru çocuk RABBİN cemaatine girmiyecektir; kendinden olanlardan hiç biri, hattâ onuncu nesle kadar, RABBİN cemaatine girmiyecektir.
 3. Bir Ammonî, yahut bir Moabî Allahın cemaatine girmiyecek; onlardan hiç biri, hatta onuncu nesle kadar, RABBİN cemaatine asla girmiyecektir;
 4. çünkü Mısırdan çıktığınız zaman, sizin önünüze ekmekle ve su ile çıkmadılar, ve çünkü

sana karşı Mezopotamyanın Petor şehrinden Beor oğlu Balamı, sana lânet etmek için ücretle tuttular.

5. Fakat Allahın RAB Balamı dinlemek istemedi; fakat Allahın RAB lâneti senin için berekete döndürdü, çünkü Allahın RAB seni sevdi.

6. Bütün ömrünce onların selâmetini ve iyiliğini hiç aramıyacaksın.

7. Edomîden nefret etmiyeceksin; çünkü o senin kardeşindir; Mısırlıdan nefret etmiyeceksin, çünkü onun memleketinde gariptin.

8. Onlara doğan üçüncü nesil çocukları RABBİN cemaatine girecekler.

9. Ordugâhtan düşmanlarına karşı çıktığın zaman kendini her bir kötü şeyden sakınacaksın.

10. Eğer aranızda gece halinden dolayı tahir olmıyan bir adam bulunursa, o zaman ordugâhın dışarısına çıkacak, ordugâhın içine girmiyecektir;

11. fakat vaki olacak ki, akşam olunca suda yıkanacak; ve güneş batınca ordugâhın içine girecektir.

12. Ve ordugâhın dışarısında bir yerin olacak, ve oraya dışarı çıkacaksın;

13. ve silâhlarının arasında bir kazık olacak; ve vaki olacak ki, dışarıda oturduğun zaman, onunla kazacaksın, ve dönüp senden çıkanı örteceksin;

14. çünkü Allahın RAB seni kurtarmak, ve senin önünde düşmanlarını ele vermek için senin ordugâhının ortasında yürüyor; bunun için, sende çirkin bir şey görmesin, ve senden yüz çevirmesin diye ordugâhın mukaddes olacaktır.

15. Efendisinin yanından sana kaçmış olan köleyi efendisine teslim etmiyeceksin;

16. seninle beraber, aranızda, senin şehirlerinin birinde seçeceği, beğendiği yerde oturacak; onu sıkıştırmıyacaksın.

17. İsrail kızlarından ve İsrail oğullarından kendilerini fuhşa vakfetmiş kimse olmıyacaktır.

18. Kadın fuhşunun kazancını, yahut erkek fuhşunun ücretini, her hangi bir adak için Allahın RABBİN mabedine getirmiyeyeceksin; çünkü bunların ikisi de Allahın RABBE mekruh şeylerdir.

19. Para faizi olsun, zahire faizi olsun, yahut ödünç verilen her şeyin faizi olsun, faizle kardeşine ödünç vermiyeceksin.

20. Yabancıya faizle ödünç verebilirsin; fakat kardeşine faizle ödünç vermiyeceksin, ta ki, mülk olarak almak üzre gitmekte olduğun diyarda elini atacağın her şeyde Allahın RAB seni mubarek kılsın.

21. Allahın RABBE adak adadığın zaman onu ödemekte gecikmiyeceksin; çünkü Allahın RAB mutlaka onu senden arıyacaktır; ve senin için suç olur.

22. Fakat adak adamaktan çekinirsen, senin için suç olmaz.

23. Allahın RABBE ağzınla söylediğin gönüllü takdimeyi nasıl adadınsa, öylece dudaklarından çıkanı tutup yapacaksın.

24. Komşunun bağına girdiğin zaman, canının istediği gibi, doyuncıya kadar üzüm yiyebilirsin, fakat kabına koymıyacaksın.

25. Komşunun ekinine girdiğin zaman elinle başakları koparabilirsin; fakat komşunun ekinine orak salmıyacaksın.

BAP 24

BİR adam bir kadın alıp onunla evlendiği zaman vaki olacak ki, onda utanılacak bir şey bulunduğu için, kadın onun gözünde lûtf bulmazsa, onun için boş kâğıdını yazacak, ve onun eline verecek, ve onu evinden gönderecektir.

2. Ve evinden ayrıldıktan sonra kadın gidip başka bir erkeğin karısı olabilir.

3. Ve sonraki adam da ondan nefret ederse, ve onun için boş kâğıdını yazarsa, ve onun eline

verip onu evinden gönderirse; yahut onu kendisine karı olarak almış olan sonraki adam ölürse;

4. onu göndermiş olan evelki kocası, kadın murdar edildikten sonra, onu kendisine karı olarak tekrar alamaz; çünkü RABBİN önünde bu mekruh bir şeydir; ve Allahın RABBİN sana miras olarak vermekte olduğu memlekete suç işlettirmeyeceksin.

5. Bir adam yeni bir kadın aldığı zaman cenge çıkmıyacak, ve onun üzerine hiç bir iş yükletilmeyecek; bir yıl evinde serbest olacak, ve aldığı kadını sevindirecektir.

6. Değirmeni yahut üst taşı kimse rehin almayacaktır; çünkü adamın hayatını rehin alıyor.

7. Eğer İsrail oğullarından, kendi kardeşlerinden bir canı çalan adam bulunursa, ve ona köle gibi davranır, yahut onu satarsa, o zaman o hırsız ölecektir; ve aranızdan kötülüğü kaldıracaksın.

8. Cüzam hastalığında kâhinlerin, Levililerin size öğretecekleri her şeye göre yapmağa, ve onları iyice tutmağa dikkat edin; onlara emrettiğim gibi yapmak için tutacaksınız.

9. Mısırdan çıktığınız zaman, Allahın RABBİN yolda Miryama yaptığı şeyi hatırlayın.

10. Komşuna bir şey ödünç verdiğin zaman onun rehinini almak için evine girmeyeceksin.

11. Dışarıda duracaksın, ve kendisine ödünç verdiğin adam, rehini sana dışarıya çıkaracak.

12. Ve eğer o adam düşkünse, onun rehini ile yatmayacaksın;

13. güneş battığı zaman rehini mutlaka kendisine geri vereceksin, ve esvabında yatacak, ve sana hayırdüa edecek; ve Allahın RABBİN önünde senin için salâh sayılacaktır.

14. Kardeşlerinden olsun, yahut memleketinde şehirlerinin içinde olan kendi gariplerinden olsun, düşkün ve fakir ücretliyi sıkıştırmıyacaksın;

15. onun ücretini gününde güneş batmadan vereceksin (çünkü düşkündür ve yüreği onu özler); yoksa sana karşı RABBE feryat eder, ve senin için suç olur.

16. Oğullar için babalar öldürülmiyecekler, ve babalar için oğullar öldürülmiyeceklerdir; herkes kendi suçu için öldürülecektir.

17. Garip ve öksüz hakkında hüküm değiştirmeyeceksin, ve dul kadının esvabını rehin olarak almayacaksın;

18. ve Mısırdaki köle olduğunu, ve Allahın RABBİN seni oradan kurtardığını hatırlıyacaksın; bu şeyi yapmağı bunun için sana emrediyorum.

19. Tarlanda ekinini biçtiğin, ve tarlada bir demet unuttuğun zaman, onu almak için dönmiyeceksin; ellerinin her işinde Allahın RAB seni mubarek kılsın diye garibin, öksüzün, ve dul kadının olacaktır.

20. Ağaçlarını dövüp zeytin topladığın zaman, artakalanı devşirmek için dönmiyeceksin; garibin, öksüzün, ve dul kadının olacaktır.

21. Bağını bozduğun zaman artakalanı devşirmek için dönmiyeceksin; garibin, öksüzün, ve dul kadının olacaktır.

22. Ve Mısır diyarında köle olduğunu hatırlıyacaksın; bu şeyi yapmağı bunun için sana emrediyorum.

BAP 25

EĞER adamlar arasında bir çekişme olup muhakemeye gelirler, ve hâkimler onlara hükmederlerse; o zaman salihî suçsuz, ve kötüyü suçlu çıkaracaklardır.

2. Ve vaki olacak ki, kötü adam dövülmeğe müstahak ise, hâkim onu yatırtacak, ve kendi önünde onun kötülüğüne göre sayı ile onu dövdürecek.

3. Ona kırk değnek vurdurabilir, artırmıyacak; yoksa artırır, ve ona bundan daha çok değnek vurdurursa, o zaman kardeşin senin gözünde alçalır.

4. Harman döven öküzün ağzını bağlamıyacaksın.

5. Eğer kardeşler birlikte oturlarsa, ve onlardan biri ölürse, ve onun oğlu yoksa, ölenin

karısı dışarıda yabancı bir adama varmayacaktır; kocasının kardeşi ona yaklaşacak, ve kendisine karı olmak için onu alacak, ve ona kayın biraderlik vazifesini yapacaktır.

6. Ve vaki olacak ki, kadının doğuracağı ilk oğul, ölen kardeşinin adı ile onun yerini tutacaktır, ve onun adı İsrailden silinmiyecektir.

7. Ve eğer o adam kardeşinin karısını almak istemezse, o zaman kardeşinin karısı kapıya, ihtiyarların yanına çıkacak, ve diyecek: Kayın biraderim İsrailde kardeşinin adını durdurmaktan çekiniyor; bana kayın biraderlik vazifesini yapmak istemiyor.

8. O zaman şehrinin ihtiyarları onu çağırıp kendisine söyleyecekler; ve eğer durup: Onu almak istemem, derse;

9. o zaman ihtiyarların önünde kardeşinin karısı onun yanına gelecek, ve onun ayağından çarığını çıkaracak, ve onun yüzüne tükürecek; ve cevap verip diyecek: Kardeşinin evini bina etmiyen adama böyle yapılır.

10. Ve İsrailde onun adı: Çarığı çıkarılanın evi, çağırılacaktır.

11. Adamlar birbirile kavga ederken birinin karısı yaklaşp kocasını dövenin elinden onu kurtarmak için elini uzatır, ve onu utanılacak yerlerinden tutarsa;

12. o zaman kadının elini keseceksin, gözün ona acımayacaktır.

13. Torbanda, büyük ve küçük, iki türlü tartı olmayacak.

14. Evinde, büyük ve küçük, iki ölçek olmayacak.

15. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu memlekette ömrün uzun olsun diye, tartın tam ve doğru olacak; ölçeğin tam ve doğru olacaktır.

16. Çünkü bütün bu şeyleri yapanlar, bütün haksızlık edenler Allahın RABBE mekruhturlar.

17. Mısırdan çıktığınız zaman Amalekin yolda sana yaptığını,

18. yolda seni nasıl karşıladığını, ve sen yorgun ve bitkinen senin en geride kalanlarını, arkadaki bütün zayıflarını vurduğunu hatırla; ve o Allahtan korkmadı.

19. Ve vaki olacak ki, Allahın RABBİN mülk edinmek için sana miras olarak vermekte olduğu diyarda, Allahın RAB çepçevre bütün düşmanlarından sana rahat verdiği zaman, gökler altından Amalekin hatırasını sileceksin; unutmayacaksın.

BAP 26

VE vaki olacak ki, Allahın RABBİN sana miras olarak vermekte olduğu diyara girdiğin, ve onu mülk edip onda oturduğun zaman,

2. Allahın RABBİN sana vermekte olduğu yerden toplayacağın bütün toprak mahsulünün turfandasından alacaksın; ve onu bir sepete koyacaksın, ve Allahın RABBİN ismine mesken olmak üzere seçeceği yere gideceksin.

3. Ve o günlerde kâhin olana geleceksin, ve ona diyeceksin: Bugün senin Allahın RABBE bildiriyorum ki, RABBİN bize vermeği atalarımıza and ettiği diyara geldim.

4. Ve kâhin senin elinden sepeti alacak, ve onu Allahın RABBİN mezbahı önünde yere koyacak.

5. Ve Allahın RABBİN önünde cevap verip diyeceksin: Babam göçebe bir Aramî idi, ve sayıca az olarak Mısıra inip orada misafir oldu; ve orada büyük, kuvvetli, ve sayıca çok bir millet oldu.

6. Ve Mısırlılar bizimle kötü davrandılar, ve bizi alçaltıp üzerimize ağır hizmet koydular;

7. ve atalarımızın Allahı RABBE feryat ettik, ve RAB sesimizi işitti, ve düşkünlüğümüzü, ve zahmetimizi, ve sıkıntımızı gördü;

8. ve RAB kuvvetli elle, ve uzanmış kolla, ve büyük dehşetle, ve alâmetlerle ve hârikalarla bizi Mısırdan çıkardı;

9. ve bizi bu yere getirdi, bu diyarı, süt ve bal akan diyarı bize verdi.

10. Ve şimdi, ya RAB, senin bana verdiğin toprağın mahsulünün turfandasını işte, getirdim. Ve sen onu Allahın RABBİN önüne koyacaksın, ve Allahın RABBİN önünde secde kılacaksın;
11. ve sen ve Levili, ve aranızda olan garip, Allahın RABBİN sana ve evinin halkına verdiği bütün iyilikte sevineceksiniz.
12. Üçüncü yılda, ondalığı ayırma yılında, mahsulünün bütün ondalığını ayırmağı bitirdiğin zaman, onu Leviliye, garibe, öksüze, ve dul kadına vereceksin, ve senin kapılarında yiyip doycaklar.
13. Ve Allahın RABBİN önünde diyeceksin: Bana emrettiğin bütün emirlerine göre, mukaddes şeyleri evimden çıkardım, ve hem de onları Leviliye, ve garibe, öksüze, ve dul kadına verdim; senin emirlerinden çıkmadım, ve unutmadım;
14. yasımda iken ondan yemedim, ve murdarken ondan almadım, ve ölü için ondan vermedim; Allahım RABBİN sözünü dinledim, bana emrettiğin her şeye göre yaptım.
15. Mukaddes meskeninden, göklerden aşağı bak, ve kavmin İsraili, ve atalarımıza and ettiğin gibi bize verdiğin diyarı, süt ve bal akan diyarı mubarek kıl.
16. Bugün Allahın RAB sana bu kanunları ve hükümleri yapmağı emrediyor; ve onları bütün yüreğinle ve bütün canınla tutup yapacaksın.
17. RAB senin Allahın olduğunu, ve onun yollarında yürüyeceğini, ve onun kanunlarını ve emirlerini ve hükümlerini tutacağını, ve onun sözünü dinliyeceğini; bugün tasdik ettin;
18. ve RAB da sana söylediği gibi sen onun has kavmı olduğunu tasdik etti, bunun için onun bütün emirlerini tutacaksın;
19. o zaman söylediği gibi Allahın RABBE mukaddes bir kavm olasin diye yarattığı bütün milletlerden medihte ve şöhratte, ve izzette seni üstün kılacaktır.

BAP 27

VE Musa ile İsrailin ihtiyarları kavma emredip dediler: Bugün size emretmekte olduğum emrin hepsini tut.

2. Ve vaki olacak ki, Erdenden, Allahın RABBİN sana vermekte olduğu diyara geçeceğiniz gün kendin için büyük taşlar dikeceksin, ve onları kireçle kireçliyeceksin;
3. ve geçtiğiniz zaman onların üzerine bu şeriatin bütün sözlerini yazacaksın; ta ki, atalarının Allahı RABBİN sana vadetmiş olduğu gibi, Allahın RABBİN sana vermekte olduğu diyara, süt ve bal akan diyara giresin.
4. Ve vaki olacak ki, Erdenden geçtiğiniz zaman, bugün size emretmekte olduğum bu taşları Ebal dağında dikeceksiniz, ve onları kireçle kireçliyeceksin.
5. Ve orada Allahın RABBE mezbah, taşlardan bir mezbah yapacaksın; onların üzerinde demir âlet işletmiyeceksin.
6. Allahın RABBİN mezbahını yonulmamış taşlardan yapacaksın; ve üzerinde Allahın RABBE yakılan takdimeler arzedeceksin;
7. ve selâmet takdimeleri kurban edeceksin, ve orada yiyeceksin; ve Allahın RABBİN önünde sevineceksin.
8. Ve taşların üzerine bu şeriatin bütün sözlerini gayet okunaklı yazacaksın.
9. Ve Musa ve kâhinler, Levililer, bütün İsraille söyliyip dediler: Sus, ve dinle, ey İsrail! sen bugün Allahın RABBİN kavmı oldun.
10. Ve Allahın RABBİN sözünü dinliyeceksin, ve bugün sana emretmekte olduğum onun emirlerini ve kanunlarını yapacaksın.
11. Ve Musa o gün kavma emredip dedi:
12. Erdenden geçtiğiniz zaman, kavmı mubarek kılmak için Gerizim dağı üzerinde duracak

olanlar şunlardır: Şimeon, ve Levi, ve Yahuda, ve İssakar, ve Yusuf ve Benyamin.

13. Ve lânet etmek için Ebal dağı üzerinde duracak olanlar şunlardır: Ruben, Gad, ve Aşer, ve Zebulun, Dan, ve Naftali.

14. Ve Levililer bütün İsrail adamlarına yüksek sesle cevap verip diyecekler;

15. Bir sanatkârın el işi, RABBE mekruh oyma yahut dökme put yapan, ve onu gizlice diken adam lânetli olsun. Ve bütün kavm cevap verip: Amin, diyecekler.

16. Babasını ve anasını hor gören lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

17. Komşusunun sınırının yerini değiştiren lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

18. Körü yoldan saptıran lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

19. Garibin, öksüzün, ve dul kadının hakkını iğrilten lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

20. Babasının karısı ile yatan lânetli olsun, çünkü babasının eteğini açmıştır. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

21. Her hangi bir hayvanla yatan lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

22. Babasının kızı, yahut anasının kızı olan kızkardeşi ile yatan lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

23. Kaynanası ile yatan lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

24. Gizlice komşusunu vuran lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

25. Suçsuz adamı öldürmek için rüşvet alan lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

26. Bu şeriatin sözlerini yapmak için onları tasdik etmiyen lânetli olsun. Ve bütün kavm: Amin, diyecek.

BAP 28

BUGÜN sana emretmekte olduğum Allahın RABBİN bütün emirlerini tutup yapmak için, onun sözünü iyice dinlersen, Allahın RAB dünyanın bütün milletlerine seni üstün kılacaktır; 2. ve eğer Allahın RABBİN sözünü dinlersen, bütün bu bereketler senin üzerine gelecek, ve sana erişeceklerdir.

3. Şehirde bereketli olacaksın, ve kırdan bereketli olacaksın.

4. Bedeninin semeresi, ve toprağının semeresi, ve hayvanlarının semeresi, ve sığırlarının yavruları, ve sürülerinin yavruları bereketli olacak.

5. Sepetin ve hamur teknen bereketli olacak.

6. Girdiğin zaman bereketli olacaksın, ve çıktığın zaman bereketli olacaksın.

7. Sana karşı ayaklanan düşmanlarını, RAB senin önünde kırdırarak; sana karşı bir yoldan çıkacaklar, ve senin önünde yedi yoldan kaçacaklar.

8. Ambarlarında, ve elini attığın her şeyde RAB senin üzerine bereketi emredecektir; ve Allahın RAB sana vermekte olduğu memlekette seni bereketli kılacaktır.

9. Eğer Allahın RABBİN emirlerini tutarsan, ve onun yollarında yürürsen, RAB sana and ettiği gibi kendisi için mukaddes kavm olarak seni durduracaktır.

10. Ve yerin bütün kavmları, RABBİN ismile senin çağırılmakta olduğunu görecekler; ve senden korkacaklar.

11. Ve sana vermek için RABBİN atalarına and ettiği memlekette, RAB bedeninin semeresinde, ve hayvanlarının semeresinde, ve toprağının semeresinde, iyilik için sana bolluk verecek.

12. Senin memleketinin yağmurunu vaktinde vermek, ve elinin her işini mubarek kılmak için, RAB gökleri, kendi iyi hazinesini sana açacak; ve çok milletlere ödünç vereceksin, ve sen ödünç almayacaksın.

13. Ve eğer bugün sana emretmekte olduğum Allahın RABBİN emirlerini tutmak ve yapmak

için onları dinlersen,

14. ve başka ilâhlara kulluk etmek için onların ardınca yürümek üzere bugün sana emretmekte olduğum bütün sözlerden sağa ve sola sapmazsan, RAB seni kuyruk değil baş edecek; ve ancak üstün olacaksın, ve alt olmayacaksın.

15. Fakat vaki olacak ki, bugün sana emretmekte olduğum Allahın RABBİN bütün emirlerini ve kanunlarını tutup yapmak üzere onun sözünü dinlemezsen, bütün şu lânetler senin üzerine gelecekler, ve sana erişeceklerdir.

16. Şehirde lânetli olacaksın, ve kırdâ lânetli olacaksın.

17. Senin sepetin ve hamur teknen lânetli olacak.

18. Bedeninin semeresi, ve toprağının semeresi, sığırlarının yavruları, ve sürülerinin yavruları lânetli olacak.

19. Girdiğin zaman lânetli olacaksın, ve çıktığın zaman lânetli olacaksın.

20. Kötü işlerinle beni bıraktığın için, sen helâk oluncıya kadar, ve sen çabucak yok oluncıya kadar, yapmak için el attığın her işte RAB senin üzerine lânet, şaşkınlık, ve tekdir gönderecektir.

21. Mülk edinmek için gitmekte olduğun diyar üzerinden seni bitirinciye kadar, RAB sana vebayı bağliıyacak.

22. RAB veremle, ve ısıtma ile, ve iltihapla, ve yakıcı sıcaklıkla, ve kuraklıkla, ve sam yeli ile, ve küfle seni vuracak; ve sen yok oluncıya kadar bunlar seni kovalııyacaklar.

23. Ve başının üzerinde olan gökler tunç, ve senin altında olan yer demir olacak.

24. RAB senin diyarının yağmurunu toz ve kum edecek; ve sen helâk oluncıya kadar göklerden senin üzerine inecek.

25. RAB seni düşmanlarının önünde kırdıracak; onlara karşı bir yoldan çıkacaksın, ve onların önünde yedi yoldan kaçacaksın; ve dünyanın bütün ülkelerinde serseri olacaksın.

26. Ve göklerin bütün kuşlarına, ve yerin vahşi hayvanlarına leşin yem olacak; ve onları kaçıran olmayacak.

27. RAB seni şifa bulamııyacağın Mısır çıbanı ile, ve urlarla, ve uyuzla, ve kaşıntı ile vuracak.

28. RAB seni çılgınlıkla, ve körlükle, ve yürek şaşkınlığı ile vuracak;

29. ve kör adam nasıl karanlıkta el yordamı ile yürürse, sen de öğle vakti el yordamı ile yürüyeceksin, ve yollarında muvaffak olmayacaksın; ve ancak daima sıkıştırılmış ve soyulmuş olacaksın, ve seni kurtaran olmayacak.

30. Bir kadına nişanlanacaksın, ve onunla başka bir adam yatacak; ev yapacaksın, ve onda oturmııyacaksın; bağ diyeceksin, ve faidesini görmeyeceksin.

31. Gözünün önünde öküzün boğazlanacak, ve ondan yemiyeceksin; eşeğın senin önünden zorla alınacak, ve sana geri getirilmeyecek; davarın düşmanlarına verilecek, ve senin için kurtaran olmayacak.

32. Oğulların ve kızların başka bir kavmin eline verilecek; ve gözlerin bakacak ve bütün gün onları özliyerek sönecekler; ve elinden bir şey gelmiyecek.

33. Toprağının semeresini ve bütün emeğini bilmediğın bir kavm yiyecek; ve ancak daima sıkıştırılacaksın, ve ezileceksin;

34. gözlerinin gördüğü şeylerden dolayı deli olacaksın.

35. Dizlerinde ve bacaklarında, ayağının tabanından tepene kadar, RAB seni şifa bulamııyacağın kötü çıbanla vuracak.

36. RAB seni, ve kendi üzerine koyacağın kuralını senin ve atalarının bilmediğı bir millete sürecek; ve orada ağaç ve taş, başka ilâhlara kulluk edeceksin.

37. Ve RABBİN seni süreceğı bütün kavmlar arasında şaşılacak bir şey, mesel ve eğlence olacaksın.

38. Tarlaya çok tohum götüreceksin, ve az devşireceksin; çünkü onu çekirge yiyip bitirecek.

39. Bağlar diyeceksin, ve timar edeceksin, fakat şarap içmiyeceksin, üzüm de devşirmiyeceksin; çünkü onları kurt yiyecek.

40. Bütün sınırlarında zeytin ağaçların olacak, fakat yağ sürünmiyeceksin; çünkü senin zeytin ağacın meyvasını dökecek.
41. Oğulların ve kızların olacak, fakat senin olmayacaklar; çünkü esirliğe gidecekler.
42. Ağaçlarının hepsini, ve toprağının semeresini çekirge kaplıyacak.
43. Aranızda olan garip sana üstün oldukça üstün olacak, ve sen aşağı indikçe aşağı ineceksin.
44. O sana ödünç verecek, ve sen ona ödünç vermiyeceksin; o baş olacak, ve sen kuyruk olacaksın.
45. Ve bütün bu lânetler senin üzerine gelecekler, ve sen helâk oluncıya kadar seni kovalıyıp sana yetişecekler; çünkü sana emrettiği emirlerini ve kanunlarını tutmak için Allahın RABBİN sözünü dinlemedin;
46. ve bunlar senin üzerinde, ve ebediyen senin zürriyetinin üzerinde bir alâmet ve hârîka olacaklar.
47. Mademki her şeyin bolluğundan dolayı Allahın RABBE sevinçle, ve yürek meserretile kulluk etmedin;
48. RABBİN sana karşı göndereceği düşmanlarına, açlıkta, ve susuzlukta, ve çıplaklıkta, ve her türlü yoklukta kulluk edeceksin; ve seni helâk edinciye kadar boynunun üzerine demir boyunduruk vuracaktır.
49. RAB uzaktan, dünyanın ucundan bir milleti, dilini anlamıyacağın bir milleti kartal uçar gibi senin üzerine getirecek;
50. kocamış olanın şahsına itibar etmiyen, ve çocuklara acımıyan, sert yüzlü bir millet,
51. ve o seni helâk edinciye kadar, hayvanlarının semeresini, ve toprağının semeresini yiyecek; ve seni bitirinciye kadar sana buğday, yeni şarap ve yağ, hayvanlarının yavrularını, ve koyunlarının yavrularını bırakmıyacaktır.
52. Ve bütün memleketinde güvenmiş olduğun yüksek ve dayanıklı duvarların düşünciye kadar seni bütün şehirlerinde muhasara edecekler; ve Allahın RABBİN sana verdiği memleketinde, seni bütün şehirlerinde muhasara edecekler.
53. Ve düşmanların seni sıkıştıracağı muhasarada ve sıkıntıda bedeninin semeresini, Allahın RABBİN sana verdiği oğullarının ve kızlarının etini yiyeceksin.
54. Aranızda olan nazik ve çok zarif adamın gözü, kardeşine karşı, ve koynundaki karısına karşı, ve çocuklarının ortakalanlarına karşı kötü olacak;
55. ve düşmanın seni bütün şehirlerinde sıkıştıracağı muhasarada ve sıkıntıda hiç bir şey kalmadığı için kendisinin yemekte olduğu çocuklarının etinden onlardan birine vermiyecek.
56. Nazikliğinden ve zarifliğinden dolayı ayağının tabanını yere koymağa alışmamış olan zarif ve nazik kadının gözü koynundaki kocasına karşı, ve oğluna karşı, ve kızına karşı,
57. ve rahminden yeni doğan çocuğa karşı, ve doğuracağı çocuklara karşı kötü olacak; çünkü düşmanın seni şehirlerinde sıkıştıracağı muhasara ve sıkıntıda, her türlü yokluktan dolayı onları gizlice yiyecek.
58. Bu izzetli ve heybetli ALLAHIN YEHOVA isminden korkasın diye, bu kitapta yazılmış olan bu şeriatin bütün sözlerini yapmak üzre tutmazsan;
59. o zaman RAB senin belâlarını, ve zürriyetinin belâlarını şaşılacak bir şey, büyük ve devamlı belâlar, ve kötü ve devamlı hastalıklar edecek.
60. Ve korkmuş olduğun Mısırın bütün hastalıklarını yine senin üzerine getirecek; ve sana yapışacaklar.
61. Ve sen helâk oluncıya kadar, RAB bu şeriat kitabında yazılmamış olan her hastalığı, ve her belâyı da senin üzerine getirecek.
62. Ve sayıca az bırakılacaksınız, halbuki çoklukça göklerin yıldızları gibi idiniz; çünkü Allahın RABBİN sözünü dinlemediniz.
63. Ve vaki olacak ki, size iyilik etmekte ve sizi çoğaltmakta olduğundan dolayı RAB nasıl sevindi ise, sizi helâk edeceği ve sizi yok edeceği için de öylece sevinecektir; ve siz mülk edinmek için girmekte olduğunuz diyarın üzerinden koparılacaksınız.

64. Ve RAB sizi, yerin bir ucundan yerin obir ucuna kadar bütün milletler arasında dağıtacak; ve orada, ağaca ve taşta, senin atalarının bilmediği başka ilâhlara kulluk edeceksin.
65. Ve o milletler arasında rahat bulmayacaksın, ve ayağının tabanı için dinlenme yeri olmayacak; ve RAB sana orada titriyen yürek, göz sönüklüğü, ve can dermansızlığı verecek;
66. ve önünde hayatın sallantıda olacak; ve gece gündüz korkacaksın, hayatından emin olmayacaksın.
67. Yüreğini dolduran korkudan, ve gözlerinin gördüğü şeylerden dolayı, sabahlayın: Keşke akşam olaydı! diyeceksin, ve akşamlayın: Keşke sabah olaydı! diyeceksin.
68. Ve sana: Artık bir daha onu görmeyeceksin, dediğim yoldan, RAB seni gemilerle yine Mısıra getirecek; ve orada kendinizi köle ve cariye olarak düşmanlarınıza satılığa çıkaracaksınız, ve sizi satın alan olmayacak.

BAP 29

- RABBİN İsrail oğulları ile Horebde yapmış olduğu ahitten başka Moab diyarında onlarla yapmağı Musaya emrettiği ahdin sözleri bunlardır.
2. Ve Musa bütün İsraili çağırdı, ve onlara dedi: RABBİN Mısır diyarında, gözlerinizin önünde, Firavuna ve onun bütün kullarına ve bütün diyarına yaptığı bütün şeyleri,
3. gözlerinizin görmüş olduğu büyük imtihanları, alâmetleri, ve o büyük hârikaları gördünüz;
4. fakat bugüne kadar RAB size bilmek için yürek, ve görmek için gözler, ve işitmek için kulaklar vermedi.
5. Ve kırk yıl sizi çölde yürüttüm; üzerinizde esvabınız eskimedi, ve ayağında çarığın eskimedi.
6. Allahınız RAB ben olduğumu bilesiniz diye ekmek yemediniz, ve şarap ve içki içmediniz.
7. Ve bu yere geldiğiniz zaman, Heşbon kiralı Sihon, ve Başan kiralı Og bize karşı cenk için çıktılar, ve onları vurduk;
8. ve onların memleketini aldık, ve onu miras olarak Rubenîlere, ve Gadîlere, ve Manassîlerin yarım sıptına verdik.
9. Bunun için, her şeyde muvaffak olasınız diye, bu ahdin sözlerini tutun, ve onları yapın.
10. Bugün siz, başlarınız, sıptlarınız, ihtiyarlarınız, ve ileri gelenleriniz, İsrail adamlarının hepsi,
11. çocuklarınız, kadınlarınız, ve konaklarınızın içinde olan garipler, odununuzu kesenden, suyunuzu çeken adama kadar hepiniz, Allahınız RABBİN önünde duruyorsunuz;
12. ta ki, Allahın RABBİN ahbine, ve Allahın RABBİN bugün seninle yapmakta olduğu yeminine giresin;
13. ve bugün seni kendisi için kavm olarak durdursun, ve sana söylediği, ve atalarına, İbrahime, İshaka, ve Yakuba yemin ettiği gibi sana Allah olsun.
14. Ve ben bu ahdi ve bu yemini yalnız sizinle değil,
15. fakat bugün Allahımız RABBİN önünde bizimle beraber duranla, ve bugün bizimle beraber burada olmıyanla da yapıyorum
16. (çünkü siz Mısır diyarında nasıl oturduğumuzu, ve geçtiğiniz milletler arasından nasıl geçtiğimizi bilirsiniz;
17. ve onların mekruh şeylerini, ve aralarında olan ağaç ve taş, gümüş ve altın putlarını gördünüz);
18. ta ki, aranızda bugün bu milletlerin ilâhlarına gidip kulluk etmek üzre Allahımız RABDEN yüreği dönen bir adam, yahut bir kadın, yahut bir aşiret, yahut bir sıpt olmasın; ve aranızda öd ve pelin veren kök bulunmasın;
19. ve vaki olmasın ki, bu yeminin sözlerini işittiği zaman: Yüreğimin inadında ne kadar

yürürsem bana selâmet olacak, diyerek kuru ile yaşı bir arada yok etmek üzre yüreğinde kendisini tebrik etmesin.

20. RAB ona bağışlamak istemiyecektir, fakat o zaman RABBİN öfkesi ve kıskançlığı o adama karşı tütecek, ve bu kitapta yazılmış olan lânetin hepsi onun üzerine konacak, ve RAB onun adını göklerin altından silecek.

21. Ve RAB bu şeriat kitabında yazılmış olan ahdin bütün lânetlerine göre onu İsrailin bütün sıptlarından belâ için ayıracak.

22. Ve gelecek nesil, sizden sonra kalkacak olan oğullarınız, ve uzak bir diyardan gelecek olan yabancı, bu diyarın belâlarını, ve RABBİN onu hasta ettiği hastalıkları,

23. ve RABBİN öfkesinde ve gazabında altüst ettiği Sodom ve Gomorra, Adma ve Tseboimin yıkılması gibi onun bütün diyarı kükürt ve tuz ve yanık olduğunu, ekilmediğini, mahsul vermiyip onda hiç bir yeşil ot bitmediğini gördükleri zaman, bütün milletler de söyliyip diyecekler:

24. Niçin RAB bu diyara bunu etti? ve bu büyük öfke kızgınlığı nedendir?

25. O zaman diyecekler: Çünkü kendilerini Mısır diyarından çıkardığı zaman atalarının Allahı RABBİN onlarla yaptığı ahdi bıraktılar,

26. ve bilmedikleri, ve kendilerine hisse olarak verilmemiş olan başka ilâhlara gidip kulluk ettiler, ve onlara secde kıldılar;

27. ve bu kitapta yazılmış olan lânetin hepsini bu diyarın üzerine getirmek için RABBİN öfkesi ona karşı alevlendi;

28. ve RAB öfke ile, ve gazapla, ve büyük hiddetle onları memleketlerinden söktü, ve bugün olduğu gibi onları başka bir diyara attı.

29. Gizli şeyler Allahımız RABBİNDİR; fakat bu şeriatın bütün sözlerini yapalım diye açığa çıkarılmış olan şeyler ebediyen bizimdir ve oğullarımızdır.

BAP 30

BÜTÜN bu şeyler, önüne koyduğum bereket ve lânet, senin üzerine geldikleri zaman, ve Allahın RABBİN seni sürdüğü bütün milletler arasında onları hatırlıyacağın,

2. ve Allahın RABBE döneceğin, ve oğullarınla sen, bugün sana emrettiğim her şeye göre onun sözünü bütün yüreğinle, ve bütün canınla dinliyeceğin zaman,

3. vaki olacak ki, Allahın RAB senin sürgününü döndürecek, ve sana acıyacak, ve dönecek, ve Allahın RABBİN aralarına dağıttığı bütün kavmlardan seni toplıyacak.

4. Eğer sürülmüş olanların göklerin ucunda olsa bile, Allahın RAB seni oradan toplıyacak, ve oradan seni alacak;

5. ve Allahın RAB atalarının mülk edindiği diyara seni getirecek, ve onu mülk edineceksin; ve sana iyilik edecek, ve seni atalarından ziyade çoğaltacak.

6. Ve Allahın RABBİ bütün yüreğinle ve bütün canınla sevmek için yaşıyasın diye, Allahın RAB senin yüreğini ve zürriyetinin yüreğini sünnet edecek.

7. Ve Allahın RAB bütün bu lânetleri sana eza etmiş olan düşmanlarının üzerine, ve senden nefret edenlerin üzerine koyacak.

8. Ve sen dönüp RABBİN sözünü dinliyeceksin, ve bugün sana emretmekte olduğum bütün emirlerini yapacaksın.

9. Eğer bu şeriat kitabında yazılmış olan Allahın RABBİN emirlerini ve kanunlarını tutmak için onun sözünü dinlersen; eğer bütün yüreğinle ve bütün canınla Allahın RABBE dönersen;

10. sana iyilik olsun diye, Allahın RAB senin elinin her işinde, bedeninin semeresinde, ve hayvanlarının semeresinde, ve toprağının semeresinde seni bereketli kılacak; çünkü sana iyilik olsun diye RAB senden dolayı sevinecek, nasıl ki, atalarından dolayı sevinmişti.

11. Çünkü bugün sana emretmekte olduğum bu emir senin için güç değildir, ve senden uzak değildir.
12. O göklerde değildir ki, diyesin: Kim bizim için göklere çıkacak ve bizim için onu alıp getirecek, ve bize işittirecek ki, onu yapalım?
13. Ve o denizden öte değildir ki, diyesin: Kim bizim için denizin ötesine geçecek, ve bizim için onu alıp getirecek, ve bize işittirecek ki, onu yapalım?
14. Fakat yapasın diye o kelâm sana çok yakındır, ağzında ve yüreğindedir.
15. Bak, bugün senin önüne hayatla iyiliği, ve ölümle kötülüğü koydum;
16. çünkü bugün sana Allahın RABBİ sevmegi, onun yollarında yürümegi, onun emirlerini ve kanunlarını ve hükümlerini tutmaga emrediyorum, ta ki, yaşıyasın, ve çoğalasın, ve mülk edinmek için gitmekte olduğun diyarda Allahın RAB seni mubarek kılsın.
17. Fakat eğer yüreğin dönerse, ve dinlemezsensin, ve kapılıp başka ilâhlara secde kıalarsan, ve onlara kulluk edersen;
18. bugün size bildiriyorum ki, mutlaka yok olacaksınız; Erdenden geçip mülk edinmek için girmekte olduğunuz diyarda ömrünüz uzun olmayacak.
19. Senin önüne hayatla ölümü, bereketle lâneti koyduğuma, gökleri ve yeri size karşı bugün şahit tutuyorum; bunun için hayatı seç,
20. ta ki, Allahın RABBİ sevmek, onun sözünü dinlemek, ve ona bağlanmak için, zürriyetinle sen yaşıyasın; çünkü senin hayatın, ve günlerinin uzunluğu odur; ta ki, RABBİN senin atalarına, İbrahime, İshaka, ve Yakuba, vermek üzere onlara and ettiği diyarda oturasın.

BAP 31

VE Musa gitti ve bu sözleri bütün İsraille söyledi.

2. Ve onlara dedi: Bugün ben yüz yirmi yaşındayım; artık çıkmağa ve girmeye kudretim yok; ve RAB bana: Bu Erdenden geçmiyeceksin, dedi.
3. Senin önünde geçecek olan Allahın RABDİR; bu milletleri senin önünden helâk edecek olan odur, ve onların mülkünü alacaksın, ve RABBİN söylediği gibi senin önünden geçecek olan Yeşudur.
4. Ve RAB helâk etmiş olduğu Amorîlerin kırıallarına, Sihona ve Oga, ve onların diyarına yaptığı gibi bunlara da yapacak.
5. Ve RAB önünüzde onları ele verecek, ve size emrettiğim emrin hepsine göre onlara yapacaksınız.
6. Kuvvetli olun ve yürekli olun, korkmayın, ve onların yüzlerinden yılmayın; çünkü seninle beraber yürüyen Allahın RABDİR; seni boşa çıkarmaz, ve seni bırakmaz.
7. Ve Musa Yeşuu çağırdı, ve bütün İsrailin gözü önünde ona dedi: Kuvvetli ol, ve yürekli ol; çünkü RABBİN atalarına vermek üzere onlara and ettiği diyara bu kavmla beraber sen gireceksin; ve onu miras olarak sen onlara böleceksin.
8. Ve senin önünde yürüyen RABDİR; o seninle olacak, seni boşa çıkarmaz, ve seni bırakmaz; korkma ve yılgınlığa düşme.
9. Ve Musa bu şeriatı yazdı, ve onu RABBİN ahit sandığını taşıyan Levi oğulları kâhinlere, ve İsrailin bütün ihtiyaçlarına verdi.
10. Ve Musa onlara emredip dedi: Her yedi yılın sonunda, İbra yılının belli vaktinde, haymeler bayramında,
11. bütün İsrail Allahın RABBİN önünde, onun seçeceği yerde görünmek için geldiği zaman, bu şeriatı bütün İsrailin karşısında, kulakları ile işitsinler diye onlara okuyacaksın.
12. Kavmı, erkekleri ve kadınları ve çocukları, ve şehirlerinde olan senin garibini topla, ta ki, işitsinler, ve öğrensinler, ve Allahınız RABDEN korksunlar, ve bu şeriatın bütün sözlerini

yapmak için tutsunlar;

13. ve bilmiş olmıyan oğulları da işitsinler, ve mülk edinmek için Erdenden geçmekte olduğunuz diyarda yaşıyacağınız bütün günler, Allahınız RABDEN korkmağı öğrensinler.

14. Ve RAB Musaya dedi: İşte, öleceğin günlerin yaklaşıyor; Yeşuu çağır, ve kendisine emredeyim diye toplanma çadırında hazır olun. Ve Musa ile Yeşu gidip toplanma çadırında hazır oldular.

15. Ve RAB çadırda, bulut direğinde göründü; ve bulut direği çadırın kapısı üzerinde durdu.

16. Ve RAB Musaya dedi: İşte, sen atalarınla uyuyacaksın; ve bu kavm kalkacak, aralarında bulunmak üze gitmekte oldukları diyarın yabancı ilâhları ardınca zina edecekler, ve beni bırakacaklar, ve onlarla ettiğim ahdimi bozacaklar.

17. Ve o gün onlara karşı öfkem alevlenecek, ve onları bırakacağım, ve onlardan yüzümü saklıyacağım, ve onlar yenilip bitecekler, ve onlara çok kötülükler ve sıkıntılar erecek; ve o gün diyecekler: Aramızda Allahımız olmadığı için değil midir ki bize bu kötülükler erdiler?

18. Ve başka ilâhlara dönmekle yaptıkları bütün kötülükten dolayı ben o gün mutlaka yüzümü saklıyacağım.

19. Ve şimdi kendiniz için bu ilâhiyi yazın, ve onu İsrail oğullarına öğret; onların ağzına koy, ta ki, bu ilâhi İsrail oğullarına karşı benim için şahit olsun.

20. Çünkü onları atalarına and ettiğim, süt ve bal akan diyara getireceğim, ve yiyip doyacakları ve semirecekleri zaman, başka ilâhlara dönüp onlara kulluk edecekler, ve beni hor görecekle ve ahdimi bozacaklar.

21. Ve vaki olacak ki, onlara çok kötülükler ve sıkıntılar erdiği zaman, bu ilâhi onların önünde şahit olarak cevap verecek; çünkü zürriyetlerinin ağızlarında unutulmıyacak; çünkü and ettiğim diyara onları getirmezden evel bugün kurmakta oldukları kuruntuyu biliyorum.

22. Ve o gün Musa bu ilâhiyi yazdı, ve onu İsrail oğullarına öğretti.

23. Ve Nun oğlu Yeşua emredip dedi: Kuvvetli ol, ve yürekli ol; çünkü İsrail oğullarına and ettiğim diyara onları sen götüreceksin; ve ben seninle beraber olacağım.

24. Ve vaki oldu ki, Musa bu şeriatin sözleri tamam oluncıya kadar onları bir kitaba yazmağı bitirdiği zaman,

25. Musa Allahın ahit sandığını taşıyan Levililere emredip dedi:

26. Bu şeriat kitabını alın, ve onu Allahınız RABBİN ahit sandığının yanına, sana karşı orada şahit olsun diye koyun.

27. Çünkü ben senin isyanını, ve sert enseni bilirim; işte, ben bugün sizinle beraber daha sağken RABBE karşı âsi oldunuz; ölümümden sonra ne kadar ziyade âsi olacaksınız!

28. Sıptlarınızın bütün ihtiyaçlarını, ve ileri gelenlerinizi yanıma toplayın, ve kulakları ile işitsinler diye bu sözleri onlara söyleyeyim, ve onlara karşı gökleri ve yeri şahit tutayım.

29. Zira biliyorum ki ölümümden sonra büsbütün bozulacaksınız, ve size emrettiğim yoldan sapacaksınız; ve son günlerde sizi kötülük karşılayacak; çünkü ellerinizin işi ile RABBİ öfkelenmek için onun gözünde kötü olanı yapacaksınız.

30. Ve Musa şu ilâhinin sözleri tamam oluncıya kadar onları bütün İsrail cemaatine, kulakları ile işitsinler diye, söyledi.

BAP 32

EY gökler kulak verin, ve söyleyeceğim; Ve ağzımın sözlerini dünya işitsin.

2. Talimim yağmur gibi damlıyacak; Sözüm düşecek, çiğ gibi, Çimen üzerine hafif yağmurlar gibi, Ve ot üzerine sağanaklar gibi.

3. Çünkü RABBİN ismini ilân edeceğim; Büyüklüğü Allahımıza verin.

4. Kayadır, onun işi tamdır; Çünkü bütün yolları haktır; Sadakat Allahıdır, ve haksızlık etmez,

Sadık ve doğru olan odur.

5. Ona karşı fesat ettiler, onun oğulları değillerdir, onların ayıbıdır; Aksi ve iğri bir nesildir.

6. Ey akılsız ve hikmetsiz kavm, RABBE bunu mu ödiyorsunuz? Sana sahip olan baban o değil mi? Seni yarattı, ve seni pekiştirdi.

7. Eski günleri hatırına getir, Çok nesillerin yıllarına dikkat et; Babana sor, sana bildirecektir; İhtiyarlarına sor, sana söyleyeceklerdir.

8. Yüce Olan milletlere miraslarını böldüğü zaman, Âdem oğullarını ayırdığı zaman, İsrail oğullarının sayısına göre, Kavmların sınırlarını koydu.

9. Çünkü RABBİN payı kendi kavımıdır; Yakub onun mirasının hissesidir.

10. Onu kurak bir diyarda, Ve ıssız, uluyan çölde buldu; Onu kuşattı, onu kayırdı, Gözünün bebeği gibi onu korudu.

11. Yuvasını harekete getiren, Yavruları üzerine kanat çarpan kartal gibi, Kanatlarını yayıp onları aldı, Kanatları üzerinde onları taşıdı.

12. Tek başına RAB ona yol gösterdi, Ve kendisiyle beraber yabancı ilâh yoktu.

13. Yerin yükseklikleri üzerine onu bindirdi, Ve tarla mahsulünü yedi; Ve kayadan ona bal, Ve çakmak taşından yağ emzirdi.

14. Kuzuların yağı ile, İneklerin ayranını, ve koyunların sütünü, Ve buğdayın en iyisile, Başan cinsinden koçları ve tekeleri yedin, Ve üzümün kanından şarap içtin.

15. Fakat Yeşurun semirdi, ve tepti; (Sen semirdin, kalınlaştın, yağ bağladın;) O zaman kendisini yaratan Allahı bıraktı, Ve kurtuluşunun Kayasını hor gördü.

16. Yabancı ilâhlarla onu kıskandırdılar; Mekruh şeylerle onu öfkeliendirdiler.

17. Allah olmıyan cinlere, Bilmedikleri ilâhlara, Atalarınızın korkmadıkları, Son zamanlarda çıkan yeni ilâhlara kurban ettiler.

18. Seni vücade getiren Kayayı hatırlıdan çıkardın, Ve seni yaratan Allahı unuttun.

19. Ve RAB gördü, ve onlardan ikrah etti, Çünkü oğulları ile kızları onu öfkeliendirdiler.

20. Ve dedi: Onlardan yüzümü saklıyacağım, Onların sonu ne olacak göreyim; Çünkü onlar çok aksi bir nesildirler, Kendilerinde sadakat olmıyan oğullardır.

21. Allah olmıyanla beni kıskandırdılar; Batıl şeylerle beni öfkeliendirdiler; Ben de kavm olmıyanlarla onları kıskandıracacağım; Akılsız bir milletle onları öfkeliendireceğim.

22. Çünkü öfkemde bir ateş alevlendi, Ve ölümler diyarının dibine kadar yanıyor, Ve dünyayı ve onun mahsulünü yiyip bitiriyor, Ve dağların temellerini tutuşturuyor.

23. Üzerlerine kötülükler yığacağım; Oklarımı onlara karşı tüketeceğim;

24. Kıtılıktan bitecekler, ve ateşli sıcakla, Ve acı helâkla yenilip bitirilecekler; Ve toprakta sürünenlerin zehiri ile Canavarların dişlerini onlara karşı göndereceğim.

25. Hem yığidi, hem kızı, Emzikteki çocukla, ak saçlı adamı, Dışarıdan kılıç, Ve içeriden dehşet telef edecek.

26. Hasımları yanlış anlamasınlar, Ve: Bütün bu şeyi yapan RAB değildir, Bizim elimiz üstün oldu, demesınler diye, Düşmanın öfkesinden korkmasaydım;

27. Derdim: Onları uzaklara dağıtayım, İnsanlar arasından onların hatırasını kaldırayım.

28. Çünkü onlar öğütleri olmıyan bir millettir, Ve onlarda anlayış yoktur.

29. Keşke hikmetli olsalardı, bunu anlasalardı, Kendilerinin sonunu düşünselerdi!

30. Eğer onların Kayası kendilerini satmış olmasaydı, Ve RAB onları ele vermiş olmasaydı, Nasıl bir adam bin kişiyi kovalardı, Ve iki kişi on bin kişiyi kaçırdı?

31. Çünkü onların kayası bizim Kaya gibi değildir, Buna hüküm veren de düşmanlarımızdır.

32. Çünkü onların asması Sodom asmasından, Ve Gomorra tarlalarındandır; Onların üzümü öd üzümleridir, Salkımları acıdır;

33. Onların şarabı yılanların zehiri, Ve engereklerin öldürücü ağısıdır.

34. Bu şey benim yanımda saklı, Hazineleirim içinde mühürlenmiş değil midir?

35. Onların ayağı kaydığı zaman, Öç ve ceza benimdir; Çünkü onların musibet günü yakındır, Ve başlarına gelecek olan şeyler çabuk gelecektir.

36. Çünkü RAB kendi kavmına hükmedecektir, Ve onların gücü tükendiğini, Köle ve serbest adam kalmadığını gördüğü zaman, Kullarına acıyacaktır.
37. Ve diyecektir: Kurbanlarının yağını yiyen, Dökülen takdimelerinin şarabını içen,
38. Kendisine sığındıkları kaya, Onların ilâhları nerededir? Kalksınlar da size yardım etsinler, Üzerinize örtü olsunlar.
39. Şimdi görün ki, ben, ben oyum, Ve nezdimde ilâh yoktur; Ben öldürürüm, ve ben diriltirim; Ben yaralarım, ve ben sağaltırım; Ve benim elimden kurtaran yoktur.
40. Çünkü elimi göklere kaldırıyorum, Ve derim: Ebedî varlığım hakkı için,
41. Şimşek çakan kılıcımı bilersen, Ve hükmü elime alırsam, Hasımlarımdan öç alacağım, Ve benden nefret edenlere ödiyeceğim.
42. Öldürülmüş ve esir edilmiş olanların kanından, Düşmanların reislerinin başından, Oklarımı kanla sarhoş edeceğim, Ve kılıcım et yiyecek.
43. Ey milletler, onun kavmı ile beraber sevinin; Çünkü kullarının kanının öcünü alacak, Ve hasımlarına intikamla karşılık verecek, Ve memleketi için, kavmı için kefarete edecektir.
44. Ve Musa Nun oğlu Hoşea ile beraber gelip bu ilâhinin bütün sözlerini kavma işittirerek söyledi.
45. Ve Musa bütün İsrail'e bu sözlerin hepsini söylemeği bitirdi;
46. ve onlara dedi: Tutup yapmak üzere oğullarınıza emredeceğiniz bu şeriatin bütün sözlerine, bugün size şahadet etmekte olduğum sözlerin hepsine yürek koyun.
47. Çünkü bu sizin için boş bir şey değildir; çünkü bu hayatınızdır, ve mülk edinmek için Erdenden geçmekte olduğunuz diyarda ömrünüz bununla uzun olacaktır.
48. Ve RAB, aynı o günde, Musaya söyleyip dedi:
49. Eriha karşısında, Moab diyarında olan bu Abarim dağına, Nebo dağına çık; ve mülk olarak İsrail oğullarına vermekte olduğum Kenân diyarını gör;
50. ve kardeşin Harun Hor dağında ölüp kavmına katıldığı gibi, sen de çıkacağın dağda öl, ve kavmına katıl;
51. çünkü Tsin çölünde, Meriba-Kadeş sularında, İsrail oğulları arasında bana karşı tecavüz ettiniz; çünkü İsrail oğulları arasında beni takdis etmediniz.
52. Çünkü memleketi karşıdan göreceksin; fakat oraya, İsrail oğullarına vermekte olduğum memlekete girmiyeceksin.

BAP 33

- VE Allah adamı Musanın ölümünden evel İsrail oğullarına okuduğu hayır dua şudur.
2. Ve dedi: RAB Sinadan geldi, Ve onlara Seirden doğdu, Paran dağından parladı, Ve mukaddeslerin on binleri içinden geldi; Onlar için sağında ateşli ferman vardı.
3. Gerçek, sıptları sever; Bütün mukaddesleri senin elindedir; Ve onlar senin ayağının yanında oturdular; Her biri senin sözlerinden alacaktır.
4. Yakub cemaati için miras olarak, Musa bize bir şeriat emretti.
5. Ve İsrailin bütün sıptları birlikte olarak, Kavmin başları toplandığı zaman, Yeşurunda o kırıldı.
6. Ruben yaşasın, ve ölmesin; Onun adamları sayıca az olmasın.
7. Ve Yahuda için olan budur; ve dedi: Ya RAB, Yahudanın sesini işit, Ve onu kendi kavmı içine getir. Kendisi için ellerile döğüştü; Ve hasımlarına karşı yardımcı olacaksın.
8. Ve Levi için dedi: Tummimin ile Urimin, Massada denediğin, Meriba sularında kendisile çekiştiğin takva sahibinindir;
9. O, babası hakkında, ve anası hakkında: Onu görmedim, dedi; Ve kardeşlerini tanımadı, Ve oğullarını bilmedi; Çünkü senin sözünü tuttular, Ve senin ahdini koruyorlar.

10. Senin hükümlerini Yakuba, Ve şeriatini İsraille öğretecekler; Senin önüne buhur, Ve mezbahının üzerine bütün yakılan takdimmeyi koyacaklar.
11. Ya RAB, onun malını mubarek kıl, Ve ellerinin işinden razı ol; Ona karşı ayaklananların ve ondan nefret edenlerin, Bir daha kalkmasınlar diye bellerini kır.
12. Benyamın için dedi: RABBİN sevgilisi onun yanında emniyette oturacaktır; Bütün gün onu örtüyor, Ve onun omuzları arasında oturuyor.
13. Ve Yusuf için dedi: RAB tarafından onun memleketi, Göklerin değerli şeyleriyle, çiğle, Ve aşağıda yatan derinlikle,
14. Ve güneş mahsulünün değerli şeyleriyle, Ve ayların husule getirdiği değerli şeylerle,
15. Ve kadim dağların âlâ şeyleriyle, Ve ebedî tepelerin değerli şeyleriyle,
16. Ve yerin değerli şeyleriyle ve onun dolusu ile, Ve çalıda sakın olanın rızası ile mubarek olsun. Yusufun başı üzerine, Kardeşlerinden ayrı olanın başı üzerine bereket gelsin.
17. İlk doğan boğası, haşmet onundur; Ve onun boynuzları yaban sığırının boynuzlarıdır; Onlarla kavmları bir arada, dünyanın uçlarına süsecek; Ve onlar Efraimin onbinleridir, Ve onlar Manassenin binleridir.
18. Ve Zebulun için dedi: Ey Zebulun, sen çıkışınla, Ve ey İssakar, sen çadırlarınla sevinin.
19. Kavmları dağa çağırarak; Orada salâh kurbanlarını arzedecekler; Çünkü denizin bolluğunu, Ve kumun gizli hazinelerini emecekler.
20. Ve Gad için dedi: Gadı genişleten mubarek olsun; Dişi aslan gibi oturuyor, Kolu, ve başı da parçalar.
21. Ve kendisi için ilk kısmı seçti, Çünkü kanun koyanın payı orada saklanılmıştı; Ve kavmin başları ile geldi; RABBİN adaletini, ve onun hükümlerini, İsraille beraber icra etti.
22. Ve Dan için dedi: Dan, Başandan saldıran, Aslan yavrusudur.
23. Ve Naftali için dedi: Ey, ihsan ile tok, RABBİN bereketile dolu olan Naftali! Sen garbı ve cenubu mülk edin.
24. Ve Aşer için dedi: Aşer oğullarla mubarek olsun; Kardeşlerine makbul olsun, Ve ayağını yağa batırsın.
25. Kapı sürgülerin demir ve tunç olacak; Ve günlerin nasılsa, kuvvetin öyle olacaktır.
26. Ey Yeşurun, sana yardım için Göklere, ve azametile asümana binen Allaha benzeyen yoktur.
27. Sığınacak yerin kadim olan Allaktır, Ve ebedî bazular seni taşıyor. Ve düşmanı senin önünden kovdu, Ve: Helâk et, dedi.
28. Ve buğday ve yeni şarap diyarında, Tek başına Yakubun pınarı, İsrail emniyette oturuyor; Onun gökleri de çiğ damlatıyor.
29. Ey İsrail, yardımının kalkanı, Ve azametinin kılıcı olan RAB tarafından kurtarılmış kavm, Ne mutlusun! Sana benzeyen kim var? Ve düşmanların sana yaltaklanacaklar; Ve sen onların yüksek yerlerini çiğniyeceksin.

BAP 34

- VE Musa Moab ovalarından, Eriha karşısında olan Nebo dağına, Pisga tepesine çıktı. Ve RAB ona diyarı, Dana kadar bütün Gileadi,
2. ve bütün Naftaliyi, ve Efraim ve Manasse diyarını, ve garp denizine kadar bütün Yahuda diyarını,
 3. ve Cenubu, ve Tsoara kadar hurmalık şehri olan Eriha deresinin havzasını gösterdi.
 4. Ve RAB ona dedi: İbrahime, İshaka, ve Yakuba: Senin zürriyetine vereceğim, diye and ettiğim diyar budur; ben onu gözlerinle sana gösterdim, fakat oraya geçmiyeceksin.
 5. Ve RABBİN sözüne göre, RABBİN kulu Musa orada, Moab diyarında öldü.

6. Ve Moab diyarında Beyt-peor karşısındaki derede onu gömdü; fakat bugüne kadar kimse onun kabrini bilmez.
7. Ve Musa öldüğü zaman yüz yirmi yaşında idi; gözü zayıflamadı, ve kuvveti eksilmedi.
8. Ve İsrail oğulları, Moab ovasında, otuz gün Musaya ağladılar; ve Musa için yas ağlama günleri tamam oldu.
9. Ve Nun oğlu Yeşu hikmet ruhu ile dolu idi; çünkü Musa ellerini onun üzerine koymuştu; ve İsrail oğulları onu dinliyorlardı, ve RABBİN Musaya emretmiş olduğu gibi yapıyorlardı.
10. Ve RABBİN Mısır diyarında, Firavuna, ve bütün kullarına, ve bütün memleketine yapmak için Musayı gönderdiği alâmetler ve hârikalarda,
11. ve bütün İsrailin gözü önünde Musanın gösterdiği bütün kuvvetli elde,
12. ve bütün dehşette, Musa gibi RABBİN yüz yüze bildiği bir peygamber daha İsrailde çıkmadı.

YEŞU

BAP 1

VE vaki oldu ki, RABBİN kulu Musanın ölümünden sonra, RAB Musanın hizmetçisi Nun oğlu Yeşua söyleyip dedi:

2. Kulum Musa öldü, ve şimdi kalk, sen ve bütün bu kavm, onlara, İsrail oğullarına, vermekte olduğum diyara bu Erdenden geçin.
3. Musaya söylediğim gibi ayağınızın tabanının basacağı her yeri size verdim.
4. Sınırınız çölden ve bu Libnandan büyük ırmağa, Fırat ırmağına kadar, Hittîlerin bütün diyarı, ve gün batısına doğru büyük denize kadar olacaktır.
5. Hayatının bütün günlerince kimse sana karşı duramayacak; nasıl Musa ile beraber oldumsa seninle de öyle beraber olacağım; seni boşa çıkarmam, ve seni bırakmam.
6. Kuvvetli ol ve yürekli ol; çünkü kendilerine vermek için onların atalarına and ettiğim diyarı, miras olarak bu kavma sen böleceksin.
7. Ancak kulum Musanın sana emrettiği bütün şeriate göre yapmağa dikkat etmek için kuvvetli ol, ve çok yürekli ol; yürüyeceğin her yerde muvaffak olasın diye, ondan sağa yahut sola sapma.
8. Bu şeriat kitabı senin ağzından ayrılmıyacak, ve onda yazılmış olanın hepsine göre yapmağa dikkat edesin diye, gece gündüz onu düşüneceksin; çünkü o zaman yolunu açacaksın, ve o zaman muvaffak olacaksın.
9. Sana emretmedim mi? Kuvvetli ol ve yürekli ol; korkma ve yılgınlığa düşme; çünkü yürüyeceğin her yerde Allahın RAB seninle beraberdir.
10. Ve Yeşu kavmin reislerine emredip dedi:
11. Ordugâhın ortasından geçin, ve kavma emredip diyin: Kendiniz için azık hazırlayın; çünkü Allahınız RABBİN size vermekte olduğu diyarı mülk olarak almak için üç güne kadar bu Erdenden geçeceksiniz.
12. Ve Yeşu Rubenîlere, ve Gadîlere, ve Manassenin yarım sıptına söyleyip dedi:
13. RABBİN kulu Musanın: Allahınız RAB size rahat verdi, ve size bu diyarı verecek, diyerek size emrettiği sözü hatırlayın.
14. Karılarınız, çocuklarınız, ve hayvanlarınız Erden ötesinde Musanın size verdiği diyarda kalacak; ve siz, bütün cesur yiğitler, silâhlı olarak kardeşlerinizin önünde geçeceksiniz,
15. ve RABBİN size verdiği gibi kardeşlerinize de rahat vereceği, ve Allahınız RABBİN onlara vermekte olduğu diyarı onlar da mülk olarak alacakları vakte kadar onlara yardım edeceksiniz; o zaman RABBİN kulu Musanın gün doğusuna doğru Erden ötesinde size

verdiği kendi mülkünüz olan diyara döneceksiniz, ve onu mülk edineceksiniz.

16. Ve Yeşua cevap verip dediler: Bize emrettiğin her şeyi yapacağız, ve bizi her nereye gönderirsen gideceğiz.

17. Her şeyde Musayı nasıl dinledikse seni de öyle dinliyeceğiz; ancak Allahın RAB Musa ile beraber olduğu gibi seninle de beraber olsun.

18. Ona emrettiğin her şeyde kim senin emrine isyan eder, ve senin sözlerini dinlemezse öldürülecektir: ancak sen kuvvetli ol ve yürekli ol.

BAP 2

VE Nun oğlu Yeşu Şittimden, çaşıt olarak iki adamı gizlice gönderip dedi: Gidin, memlekete ve Erihaya bakın. Ve gittiler, ve Rahab isminde bir fahişenin evine girdiler, ve orada yattılar.

2. Ve Eriha kiralına: İşte, memleketi araştırmak için bu gece İsrail oğullarından buraya adamlar geldiler, diye bildirildi.

3. Ve Eriha kiralı Rahaba gönderip dedi: Sana gelen ve evine girmiş olan adamları çıkar; çünkü bütün diyarı araştırmak için gelmişlerdir.

4. Ve kadın iki adamı aldı, ve onları gizledi; ve dedi: Evet, bana o adamlar geldiler, fakat nereden olduklarını bilmiyordum;

5. ve vaki oldu ki, karanlık basınca kapılar kapanmak üzere iken o adamlar çıktılar, o adamlar nereye gittiler bilmiyorum; hemen arkalarından kovalayın; çünkü onlara yetişirsiniz.

6. Fakat kadın onları dama çıkarmıştı, ve dam üzerine dizdiği keten sapları ile onları gizlemişti.

7. Ve adamlar Erden yolundan geçitlere kadar onların ardını kovaladılar; ve onların ardını kovalıyanlar çıkınca kapıyı kapadılar.

8. Ve adamlar yatmazdan evel, kadın yanlarına dama çıktı;

9. ve onlara dedi: Biliyorum ki, RAB diyarı size vermiştir, ve dehşetiniz üzerimize düşmüştür, ve sizin önünüzde memleketin bütün ahali eriyor.

10. Çünkü Mısırdan çıktığınız zaman RAB önünüzden Kızıl Denizi sularını nasıl kuruttu, ve Erden ötesinde olan Amorîlerin tamamen yok ettiğiniz iki kiralına, Sihona ve Oga ne yaptınız işittik.

11. İşittik ve yüreğimiz eridi, ve sizin önünüzden artık kimsede can kalmadı; çünkü Allahınız RAB, yukarıda göklerde ve aşağıda yer üzerinde Allah odur.

12. Ve şimdi, rica ederim, RABBİN hakkı için bana and edin, mademki size inayyetle davrandım, siz de babamın evine inayyetle davranacaksınız, ve bana sadakat nişanesi verin;

13. ve babamı, ve anamı, ve kardeşlerimi, ve kızkardeşlerimi, ve onlara ait olanların hepsini sağ bırakacaksınız, ve canlarımızı ölümden kurtaracaksınız.

14. Ve adamlar ona dediler: Eğer bu işimizi açığa çıkarmazsanız, sizin yerinize bizim canımız feda olsun; ve vaki olacak ki, RAB bize bu diyarı verdiği zaman sana inayyetle ve sadakatla davranacağız.

15. O zaman onları iple pencereden indirdi; çünkü evi şehir duvarında idi, ve kadın şehir duvarında oturuyordu.

16. Ve onlara dedi: Dağa gidin, yoksa kovalıyanlar size yetişirler; ve kovalıyanlar dönünciye kadar orada üç gün gizlenin; ve sonra yolunuza gidersiniz.

17. Ve adamlar ona dediler: Bize ettirdiğin anddan şu yolda suçsuz oluruz.

18. İşte, biz diyara girdiğimiz zaman bu kırmızı ipliği bizi indirdiğin pencereye bağlıyacaksın; ve babanı ve ananı, ve kardeşlerini, ve babanın bütün ev halkını kendi yanına, eve toplıyacaksın.

19. Ve vaki olacak ki, senin evinin kapısından sokağa çıkan herkesin kanı kendi başı üzerinde

olacak, ve biz suçsuz olacağız; fakat seninle beraber evde olan bir kimseye el dokunursa onun kanı bizim başımız üzerinde olacaktır.

20. Fakat bu işimizi açığa çıkarırsan, o zaman bize ettirdiğin yemininden suçsuz oluruz.

21. Ve kadın dedi: Sözleriniz nasılsa öyle olsun. Ve onları gönderdi, ve gittiler; ve kadın kırmızı ipliği pencereye bağladı.

22. Ve gittiler, ve dağa varıp kovalıyanlar dönünciye kadar üç gün orada oturdular; ve kovalıyanlar bütün yolda onları aradılar, ve bulmadılar.

23. Ve iki adam döndüler, ve dağdan inip geçtiler, ve Nun oğlu Yeşua geldiler; ve başlarına gelenlerin hepsini ona anlattılar.

24. Ve Yeşua dediler: Gerçek RAB bütün diyarı elimize verdi; hem memleketin bütün ahalisi de önümüzde eriyor.

BAP 3

VE Yeşu sabahlayın erken kalktı; ve kendisi ve bütün İsrail oğulları Şittimden göç edip Erdene kadar geldiler; ve geçmeden evel orada gecelediler.

2. Ve vaki oldu ki, üç günün sonunda, reisler ordugâhın ortasından geçtiler; ve kavma emredip dediler:

3. Allahınız RABBİN ahit sandığını ve kâhinlerin, Levililerin, onu taşıdıklarını gördüğünüz zaman, siz de yerinizden göç edeceksiniz, ve onun ardınca yürüyeceksiniz.

4. Ancak sizinle onun arasında ölçü ile iki bin arşın* kadar bir mesafe olacak; gideceğiniz yolu bilirsiniz diye ona yaklaşmayın; çünkü bundan evel bu yoldan geçmediniz.

5. Ve Yeşu kavma dedi: Kendinizi takdis edin; çünkü yarın RAB aranızda hârikalar yapacaktır.

6. Ve Yeşu kâhinlere söyleyip dedi: Ahit sandığını kaldırın ve kavmin önünde geçin. Ve ahit sandığını kaldırdılar, ve kavmin önünde yürüdüler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

7. Ve RAB Yeşua dedi: Musa ile beraber olduğum gibi seninle de beraber olacağımı bilsinler diye bugün bütün İsrailin gözünde seni büyütmeğe başlayacağım.

8. Ve ahit sandığını taşıyan kâhinlere emredip diyeceksin: Erden suları kıyısına geldiğiniz zaman Erdende duracaksınız.

9. Ve Yeşu İsrail oğullarına dedi: Buraya yaklaşın ve Allahınız RABBİN sözlerini dinleyin.

10. Ve Yeşu dedi: Şununla bileceksiniz ki, hay olan Allah aranızdadır, ve önünüzden Kenânlıları, ve Hittîleri, ve Hivîleri, ve Perizzîleri, ve Girgaşîleri, ve Amorîleri, ve Yebusîleri mutlaka kovacaktır;

11. işte, bütün dünyanın Rabbinin ahit sandığı önünüzde Erdene giriyor.

12. Ve şimdi kendiniz için her sıpttan bir adam olmak üzre İsrail sıptlarından on iki kişi alın.

13. Ve vaki olacak ki, bütün dünyanın Rabbi Yehovanın sandığını taşıyan kâhinlerin ayak tabanları Erden sularında durduğu zaman, Erden suları, yukarıdan inen sular, kesilecek; ve bir yığın halinde duracaktır.

14. Ve vaki oldu ki, ahit sandığını taşıyan kâhinler kavmin önünde olarak, Erdenden geçmek için kavm çadırlarından göç ettikleri zaman;

15. ve ahit sandığını taşıyanlar Erdene vardıkları, ve sandığı taşıyan kâhinlerin ayakları suların kıyısına battığı zaman (çünkü Erden biçme vaktinde bütün kıyılarını basar),

16. yukarıdan inen sular çok uzakta Tsaretan yanında olan Adam şehrinde, bir yığın halinde durup yükseldiler; ve Araba* denizine, Tuz Denizine inen sular tamamen kesildiler; ve kavm Erihanın tam karşısında geçtiler.

17. Ve RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinler Erdenin ortasında, kuru yerde ayak pekiştirip

durdular; ve bütün millet tamamen Erdenden geçinciye kadar bütün İsrail kuru yerden geçtiler.

* Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

BAP 4

VE vaki olacak ki, bütün millet Erdenden tamamen geçince RAB Yeşua söyliyip dedi:

2. Kendiniz için kavmdan on iki adam, her sıpttan bir adam alın,

3. ve onlara emredip diyin: Buradan, Erdenin ortasından, kâhinlerin ayak pekiştirip durdukları yerden kendiniz için on iki taş kaldırın, ve onları sizinle beraber götürün, ve onları bu geceyi geçireceğiniz konakta yere koyun.

4. Ve Yeşu, her sıpttan bir adam olarak, İsrail oğullarından hazırladığı on iki adamı çağırdı;

5. ve Yeşu onlara dedi: Allahınız RABBİN sandığı önünde Erdenin ortasına varın; ve İsrail oğulları sıptlarının sayısına göre, hepiniz omuz üzerinde birer taş kaldırın;

6. ta ki, aranızda bu bir alâmet olsun ve yarın oğullarınız: Bu taşlarla ne demek istiyorsunuz? diye sordukları zaman, onlara diyeceksiniz:

7. Çünkü Erden suları RABBİN ahit sandığı önünde kesildiler; Erdenden geçtiği zaman Erden suları kesildiler; ve bu taşlar İsrail oğullarına ebediyen anılma için olacaklardır.

8. Ve Yeşu nasıl emretti ise İsrail oğulları öyle yaptılar, ve RABBİN Yeşua söylediği gibi, İsrail oğulları sıptlarının sayısına göre Erdenin ortasından on iki taş kaldırdılar; ve onları kendileriyle beraber konacakları yere göturdüler, ve onları orada yere koydular.

9. Ve Yeşu Erdenin ortasında, ahit sandığını taşıyan kâhinlerin ayaklarının durduğu yerde on iki taş dikti; ve bugüne kadar oradadırlar.

10. Ve Musanın Yeşua emrettiği her şeye göre, kavma söylemek üzere RABBİN Yeşua emrettiği her şey bitinciye kadar, sandığı taşıyan kâhinler Erdenin ortasında durdular; ve kavm acele edip geçti.

11. Ve vaki oldu ki, bütün kavm tamamen geçtiği zaman RABBİN sandığı ve kâhinler kavmin önüne geçtiler.

12. Ve Ruben oğulları ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, Musanın onlara söylediği gibi, silâhlanmış olarak İsrail oğullarının önünde geçtiler;

13. cenge silâhlanmış kırk bin kadar adam, cenketmek için RABBİN önünde Eriha ovalarına geçtiler.

14. O gün RAB Yeşuu bütün İsrailin gözünde büyüttü; ve Musadan korktukları gibi Yeşudan da ömrünün bütün günlerinde korktular.

15. Ve RAB Yeşua söyliyip dedi:

16. Şehadet sandığını taşıyan kâhinlere, Erdenden çıksınlar diye emret.

17. Ve Yeşu kâhinlere: Erdenden çıkın, diye emretti.

18. Ve vaki oldu ki, RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinler Erdenin ortasından çıktıkları, ve kâhinlerin ayak tabanları kuru yere bastıkları zaman, Erden suları yerlerine döndüler, ve evelce olduğu gibi bütün kıyılarını taşarak aktılar.

19. Ve kavm birinci ayın onuncu gününde Erdenden çıktılar, ve Erihanın şark sınırında, Gilgalda kondular.

20. Ve Yeşu Erdenden almış oldukları on iki taşı Gilgalda dikti.

21. Ve İsrail oğullarına söyliyip dedi: Yarın oğullarınız: Bu taşlar nedir? diye babalarına sordukları zaman

22. oğullarınıza anlatıp diyeceksiniz: İsrail bu Erdenden kuru yerde geçti.

23. Çünkü Allahınız RAB biz geçinciye kadar önümüzden kurutmuş olduğu Kızıl Denize yaptığı gibi, Allahınız RAB Erden sularını siz geçinciye kadar önünüzden kuruttu;

24. ta ki, dünyanın bütün kavmları RABBİN eli kudretli olduğunu bilsinler; ta ki, bütün günler Allahınız RABDEN korkasınız.

BAP 5

VE vaki oldu ki, garba doğru Erden ötesinde olan Amorflerin bütün kırılları, ve deniz yanında olan Kenânlıların bütün kırılları, biz geçinciye kadar RABBİN Erden sularını İsrail oğullarının önünde nasıl kuruttuğunu işittikleri zaman onların yüreği eridi, ve İsrail oğulları yüzünden artık onlarda can kalmadı.

2. O vakit RAB Yeşua dedi: Kendin için taştan bıçaklar yap, ve ikinci kere olarak İsrail oğullarını tekrar sünnet et.

3. Ve Yeşu kendisi için taştan bıçaklar yaptı, ve Gibeat-haaralotta İsrail oğullarını sünnet etti.

4. Ve Yeşuun sünnet etmesinin sebebi şudur: Mısırdan çıkan bütün kavm, erkekler, bütün cenk adamları, Mısırdan çıktıktan sonra çölde, yolda öldüler.

5. Çünkü çıkmış olan kavmin hepsi sünnetli idiler; fakat Mısırdan çıktıktan sonra çölde, yolda doğmuş olan kavmdan kimseyi sünnet etmediler.

6. Çünkü bütün millet, Mısırdan çıkmış olan cenk adamları bitinciye kadar İsrail oğulları, kırk yıl çölde yürüdüler, çünkü RABBİN sözünü dinlemediler; bize vermek üzere RABBİN atalarına and ettiği diyarı, süt ve bal akan diyarı, onlara göstermemek üzere RAB onlara and etti.

7. Ve onların yerine yetiştirdiği oğullarını Yeşu sünnet etti; çünkü sünnetsizdiler, çünkü yolda onları sünnet etmemişlerdi.

8. Ve vaki oldu ki, bütün milleti sünnet etmeği bitirdikleri zaman, onlar iyi oluncıya kadar ordugâhta, yerlerinde oturdular.

9. Ve RAB Yeşua dedi: Mısır utancını bugün üzerinizden yuvarladım. Ve bugüne kadar o yerin adına Gilgal* denilir.

* Yuvarlama

10. Ve İsrail oğulları Gilgalda konakladılar; ve ayın on dördüncü günü akşamlayın fishı Eriha ovalarında tuttular.

11. Ve fishın ertesi günü, aynı günde, memleketin mahsulünden mayasız pideler ve kavrulmuş buğday yediler.

12. Ve onlar memleket mahsulünden yedikten sonra ertesi gün man durdu; ve artık İsrail oğullarının manı yoktu; ve o yıl Kenân diyarının semeresinden yediler.

13. Ve vaki oldu ki, Yeşu Eriha yanında iken gözlerini kaldırıp baktı ve işte, karşısında elinde yalın kılıç bir adam duruyordu; ve Yeşu yanına gidip ona dedi: Sen bizim taraftan mısın, yoksa düşmanlarımız tarafından mısın?

14. Ve o dedi: Hayır; fakat ben RABBİN ordusunun reisi olarak şimdi geldim. Ve Yeşu yüzüstü yere düştü, ve ona secde kılıp dedi: Efendimin kuluna diyeceği nedir?

15. Ve RABBİN ordusunun reisi Yeşua dedi: Çarlığını ayağından çıkar; çünkü üzerinde durmakta olduğun yer mukaddestir. Ve Yeşu böyle yaptı.

BAP 6

VE Eriha İsrail oğulları yüzünden sıkıca kapanmıştı; çıkan yoktu, ve giren yoktu.

2. Ve RAB Yeşua dedi: Bak, Erihayı, ve kiralını, ve cesur yiğitleri, senin eline verdim.

3. Ve siz, bütün cenk adamları, çepçevre bir kere şehri dolanacaksınız. Altı gün böyle

yapacaksın.

4. Ve sandığın önünde yedi kâhin koç boynuzundan yedi boru taşıyacaklar; ve yedinci gün şehri yedi kere dolanacaksınız, ve kâhinler boruları çalacaklar.

5. Ve vaki olacak ki, onlar koç boynuzundan boruyu uzunca çaldıkları, ve siz borunun sesini işittiğiniz zaman, bütün kavm yüksek sesle bağırarak; ve şehrin duvarı olduğu yere çökecek, ve kavm, herkes önüne doğru yürüyecek.

6. Ve Nun oğlu Yeşu kâhinleri çağırıp onlara dedi: Ahit sandığını kaldırım, ve RABBİN sandığının önünde yedi kâhin, koç boynuzundan yedi boru taşısınlar.

7. Ve kavma dediler: Geçin, ve şehri dolanın, ve silâhlı adamlar RABBİN sandığı önünde geçsinler.

8. Ve vaki oldu ki, Yeşu kavma söyliyince RABBİN önünde koç boynuzundan yedi boruyu taşıyan yedi kâhin geçtiler, ve boruları çaldılar; ve RABBİN ahit sandığı onların ardından gitti.

9. Ve silâhlı adamlar boruları çalan kâhinlerin önünde gidiyorlardı, ve kâhinler boruları çalarak giderken dümdar da sandığın ardından gidiyordu.

10. Ve Yeşu kavma emredip dedi: Size bağırın diyeceğim güne kadar bağırımayacaksınız, ve sesinizi işittirmeyeceksiniz, ve ağzınızdan bir söz çıkmıyacak; ancak o gün bağıracaksınız.

11. Ve RABBİN sandığı çepçevre bir kere şehri dolandı; ve ordugâha geldiler, ve ordugâhta gecelediler.

12. Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve kâhinler RABBİN sandığını kaldırdılar.

13. Ve koç boynuzundan yedi boruyu taşıyan yedi kâhin RABBİN sandığı önünde durmadan gidiyorlardı, ve boruları çalıyorlardı; ve silâhlı adamlar onların önünde gidiyorlardı; ve kâhinler boruları çalarak giderken dümdar da RABBİN sandığı arkasında geliyordu.

14. Ve ikinci günde şehri bir kere dolandılar, ve ordugâha döndüler; altı gün böyle yaptılar.

15. Ve vaki oldu ki, yedinci günde erken, şafak sökünce kalktılar, ve şehri yedi kere bu usul üzre dolandılar; yalnız o gün şehri yedi kere dolandılar.

16. Ve vaki oldu ki, yedinci kerede, kâhinler boruları çalınca, Yeşu kavma dedi: Bağırın; çünkü RAB şehri size verdi.

17. Ve şehir, ve onda olanın hepsi RABBE tahsis edilecek, yalnız fahişe Rahab ve kendisile beraber evde olanların hepsi yaşıyacak, çünkü gönderdiğimiz ulakları sakladı.

18. Fakat siz, ancak tahsis olunandan sakının ki, tahsis ettikten sonra tahsis olunandan almayasınız; böylece İsrailin ordugâhını lânetli edip sıkıntıya düşürmüş olursunuz.

19. Fakat bütün gümüş ve altın, ve tunç ve demir eşya RABBE mukaddestir; RABBİN hazinesine girecektir.

20. Ve kavm bağırды, ve kâhinler boruları çaldılar; ve vaki oldu ki, kavm boru sesini işittikleri zaman, kavm yüksek sesle bağırдыlar, ve duvar olduğu yere çöktü, ve herkes kendi önüne doğru olarak kavm şehre çıktı, ve şehri aldılar.

21. Ve erkek ve kadın, genç ve ihtiyar, öküz ve koyun, ve eşek, şehirde olanların hepsini kılıçtan geçirip tamamen yok ettiler.

22. Ve Yeşu memleketi çayıtlamış olan iki adama dedi: Fahişenin evine girin, ve ona and ettiğiniz gibi, oradan kadını ve kendisine ait olanların hepsini çıkarın.

23. Ve gençler, çayıtlar, içeri girdiler, ve Rahabı, ve babasını, ve anasını, ve kardeşlerini, ve kendisine ait olan her şeyi, ve bütün akrabasını çıkardılar; ve onları İsrailin ordugâhının dışarısına koydular.

24. Ve şehri ve onda olanın hepsini ateşe verdiler; yalnız gümüşü ve altını, ve tunç ve demir eşyayı RABBİN evinin hazinesine koydular.

25. Fakat Yeşu fahişe Rahabı, ve babasının ev halkını, ve kendisine ait olanların hepsini sağ bıraktı; ve kadın bugüne kadar İsrailin ortasında oturdu, çünkü Yeşuun Erihayı çayıtlamak için göndermiş olduğu ulakları saklamıştı.

26. Ve Yeşu o vakit and ederek dedi: Bu şehri, Erihayı, kalkıp bina eden adam RABBİN

önünde lânetli olsun. İlk oğlu pahasına onun temelini koyacak, ve küçük oğlu pahasına onun kapılarını takacaktır.

27. Ve RAB Yeşu ile beraberdi, ve onun şöhreti bütün diyara yayıldı.

BAP 7

FAKAT İsrail oğulları tahsis olunan şey hakkında hainlik ettiler; çünkü Yahuda sıptından Zerah oğlu, Zabdi oğlu, Karmi oğlu Akan tahsis olunan şeyden aldı; ve İsrail oğullarına karşı RABBİN öfkesi alevlendi.

2. Ve Yeşu Erihadan, Beyt-elin şarkında, Beyt-avenin yanında olan Aya adamlar gönderip onlara dedi: Çıkın, ve memleketi çaşıtlayın. Ve adamlar çıkıp Ayı çaşıtladılar.

3. Ve Yeşuun yanına döndüler, ve ona dediler: Bütün kavm çıkmasın; ancak iki yahut üç bin kişi kadar çıkıp Ayı vursunlar; bütün kavmı oraya kadar yorma; çünkü onlar azdırlar.

4. Ve oraya kavmdan üç bin kişi kadar çıktılar; ve Ay adamlarının önünde kaçtılar.

5. Ve Ay adamları onlardan otuz altı kişi kadar vurdular; ve onları kapının önünden Şebarime kadar kovaladılar, ve onları inişte vurdular; ve kavmin yürekleri eriyip su gibi oldu.

6. Ve Yeşu esvabını yırttı, ve kendisi ve İsrail ihtiyarları RABBİN sandığı önünde akşama kadar yere kapandılar, ve başları üzerine toprak saçtılar.

7. Ve Yeşu dedi: Ah, ya Rab Yehova, bizi Amorîlerin eline vermek, bizi yok ettirmek için bu kavmı niçin Erdenden geçirdin? keşke kanaat edip Erdenin ötesinde otursaydık!

8. Ah, ya Rab, İsrail düşmanlarının önünde sırtlarını çevirdikten sonra ne diyeyim!

9. Çünkü Kenânlılar, ve diyarın bütün halkı işitecekler, ve bizi saracaklar, ve yeryüzünden adımızı kesecekler, ve kendi büyük ismin için ne yapacaksın?

10. Ve RAB Yeşua dedi: Kalk; niçin böyle yüz üstü düşmüşsün?

11. İsrail suç etti; hem onlara emrettiğim ahdimi bozdular; hem tahsis olunan şeyden aldılar, hem çaldılar, hem gizlediler; hem de eşyaları arasına koydular.

12. Bundan dolayı İsrail oğulları düşmanlarının önünde duramıyorlar; düşmanlarının önünde sırtlarını çeviriyorlar, çünkü onlar lânetli oldular; eğer tahsis olunan şeyi aranızdan yok etmezseniz, bir daha sizinle beraber olmayacağım.

13. Kalk, kavmı takdis et, ve de: Yarın için kendinizi takdis edin; çünkü İsrailin Allahı RAB böyle diyor: Ey İsrail, aranızda tahsis olunan şey var; tahsis olunan şeyi aranızdan kaldırmadıkça, düşmanlarının önünde duramazsın.

14. Sabahlayın sıptlarınıza göre yaklaştırılacaksınız; ve vaki olacak ki, RABBİN tutacağı sıpt aşiretlerine göre yaklaşacak; ve RABBİN tutacağı aşiret ailelerine göre yaklaşacak; ve RABBİN tutacağı aile adamlara göre yaklaşacak.

15. Ve vaki olacak ki, tahsis olunan şeyle tutulan adam ve kendisine ait olanların hepsi ateşte yakılacaktır; çünkü RABBİN ahdini bozmuştur, ve çünkü İsrailde kötülük etmiştir.

16. Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve İsraili sıptlarına göre yaklaştırdı; ve Yahuda sıptı tutuldu;

17. ve Yahuda aşiretlerini yaklaştırdı; ve Zerahîler aşiretini tuttu; ve Zerahîler aşiretini adamlara göre yaklaştırdı; ve Zabdi tutuldu;

18. ve onun ailesini adamlara göre yaklaştırdı; ve Yahuda sıptından Zerah oğlu, Zabdi oğlu, Karmi oğlu Akan tutuldu.

19. Ve Yeşu Akana dedi: Oğlum, rica ederim, İsrailin Allahı RABBE izzet ver, ve ona itiraf et; ve ne yaptın, şimdi bana bildir, benden gizleme.

20. Ve Akan Yeşua cevap verip dedi: Gerçek ben İsrailin Allahı RABBE karşı suç ettim, ve şunu bunu yaptım;

21. çapulda Babil işi güzel bir kaftan, ve iki yüz şekel* gümüş, ve ağırlığı elli şekel olan bir

altın külçe gördüm, ve tamah edip onları aldım; ve işte, onlar çadırımın ortasında toprakta saklıdır, ve gümüş onun altındadır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

22. Ve Yeşu adamlar gönderdi, ve çadıra koştular; ve işte, onun çadırında saklı idi, ve gümüş onun altında idi.

23. Ve onları çadırın ortasından alıp Yeşua, ve bütün İsrail oğullarına getirdiler; ve RABBİN önünde yere koydular.

24. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail, Zerah oğlu Akanı, ve gümüşü, ve kaftanı, ve altın külçesini, ve onun oğullarını, ve kızlarını, ve sığırlarını, ve eşeklerini, ve koyunlarını, ve çadırını, ve bütün malını aldılar; ve onları Akor deresine çıkardılar.

25. Ve Yeşu dedi: Niçin bizi sıkıntıya düşürdün? RAB bugün seni sıkıntıya düşürecek. Ve bütün İsrail onu taşla taşladılar; ve onları ateşte yaktilar, ve onları taşla taşladılar.

26. Ve onun üzerine büyük taş yığını yığdılar, bugüne kadar duruyor; ve RAB öfkesi kızgınlığından döndü. Bunun için bugüne kadar o yerin adına Akor* deresi denilir.

* *Sıkıntı.*

BAP 8

VE RAB Yeşua dedi: Korkma, ve yılgınlığa düşme; bütün cenk adamlarını kendi yanına al, ve kalk, Aya çık; işte, Ay kiralını, ve kavmını, ve şehrini, ve memleketini senin eline verdim;

2. ve Aya ve kiralına, Erihaya ve onun kiralına yaptığın gibi yapacaksın; ancak mallarını ve hayvanlarını kendiniz için çapul edeceksiniz; şehre karşı arka tarafından pusu kur.

3. Ve Yeşu ile bütün cenk adamları Aya çıkmak için kalktilar; ve Yeşu otuz bin adamı, cesur yiğitleri, seçti, ve onları geceleyin gönderdi.

4. Ve onlara emredip dedi: İşte, şehre karşı, arka tarafında pusuda yatacaksınız; şehirden çok uzağa gitmeyin, ve hepiniz hazır durun;

5. ve ben, ve yanımda olan bütün kavm şehre yaklaşacağız. Ve vaki olacak ki, evelki defa olduğu gibi bize karşı çıktıkları zaman, onların önünde kaçacağız;

6. ve biz onları şehirden ayırıcıya kadar ardımızdan kovalıyacaklar; çünkü: Evelki defa gibi önümüzde kaçıyorlar, diyecekler; ve biz onların önünde kaçacağız;

7. ve siz pusudan kalkacaksınız, ve şehri alacaksınız; çünkü Allahınız RAB onu elinize verecek.

8. Ve vaki olacak ki, şehri ele geçirdiğiniz zaman, şehre ateş salacaksınız; RABBİN sözüne göre yapacaksınız; işte, size emir verdim.

9. Ve Yeşu onları gönderdi; ve pusuya girdiler; ve Beyt-el ile Ay arasında, Ayın garb tarafında oturdular; fakat Yeşu o geceyi kavmin arasında geçirdi.

10. Ve Yeşu sabahlayın erken kalktı, ve kavmı gözden geçirdi, ve kendisile kavmin ihtiyaçları kavmin önünde Aya çıktılar.

11. Ve kendisile beraber olan bütün cenk adamları çıktılar ve yaklaştılar, ve şehrin karşısına geldiler, ve Ayın şimal tarafında kondular; ve kendisile Ay arasında bir dere vardı.

12. Ve beş bin kadar adam aldı, ve onları Beyt-el ile Ay arasında, şehrin garb tarafında pusuya koydu.

13. Ve kavmı, şehrin şimalinde olan bütün orduyu, ve şehrin garbında pusuya yatanlarını yerleştirdiler; ve Yeşu o gece derenin ortasına gitti.

14. Ve vaki oldu ki, Ay Kırallı gördüğü zaman, şehrin adamları acele edip erken kalktilar, ve kendisile bütün kavm, tam vaktinde, İsrail'e karşı Araba önünde cenge çıktılar; fakat şehrin arkasında kendisine karşı pusu olduğunu kiral bilmiyordu.

15. Ve Yeşu ile bütün İsrail kendilerinin önünde bozuluyor gibi yaptılar, ve çöl yolundan

kaçtılar.

16. Ve onların ardından kovalamak için şehirde olan bütün kavm çağırıldı; ve Yeşuun ardından kovaladılar, ve şehirden çekilmiş oldular.

17. Ve Ayda ve Beyt-elde İsrailin arkasından çıkmıyan kimse kalmadı; ve şehri açık bırakıp İsrailin ardından kovaladılar.

18. Ve RAB Yeşua dedi: Elindeki kargıyı Aya doğru uzat; çünkü onu senin eline vereceğim. Ve Yeşu elindeki kargıyı şehre doğru uzattı.

19. Ve pusu acele edip yerinden kalktı, ve elini uzatınca seğirtip şehre girdiler, ve onu aldılar; ve acele ettiler ve şehre ateş saldılar.

20. Ve Ay ahalisi arkalarına dönüp bakınca gördüler, ve işte, şehrin dumanı göklere çıkıyordu, ve kendilerinde ne o yana ne bu yana kaçacak güç yoktu; ve çöl yolundan kaçmakta olan kavm kovalıyanlara doğru döndü.

21. Ve Yeşu ile bütün İsrail pusunun şehri almış olduğunu, ve şehrin dumanı çıkmakta olduğunu görünce dönüp Ay adamlarını vurdular.

22. Öteki İsrailîler de şehirden onlara karşı çıktılar; ve onların bazıları bu tarafta ve bazıları o tarafta olmak üzere İsrailin ortasında kaldılar; ve kalanlardan ve kaçanlardan kimse bırakmayıncıya kadar onları vurdular.

23. Ve Ay kiralını diri tuttular, ve Yeşuun yanına getirdiler.

24. Ve vaki oldu ki, İsrail, kırdı, kendilerini kovalamış oldukları çölde Ay ahalisinin hepsini öldürmeği bitirdiği, ve bitinciye kadar onların hepsi kılıçtan geçirildiği zaman, bütün İsrail Aya döndüler, ve onu kılıçtan geçirdiler.

25. Ve o gün erkeklerden, ve kadınlardan düşenlerin hepsi, bütün Ay ahalisi on iki bin kişi idi.

26. Çünkü bütün Ay ahalisini tamamen yok edinciye kadar Yeşu kargıyı uzatmış olan elini geri çekmedi.

27. Ancak RABBİN Yeşua emrettiği sözüne göre İsrail o şehrin hayvanlarını ve mallarını kendileri için çapul ettiler.

28. Ve Yeşu Ayı yaktı, ve onu bugüne kadar ebedî bir yığın, bir virane etti.

29. Ve Ay kiralını ağaca astı, ve akşam vaktine kadar bıraktı; ve Yeşu güneş battığı zaman emretti, ve onun leşini ağaçtan indirdiler, ve onu şehir kapısının girilecek tarafına attılar, ve üzerine bugüne kadar bulunmakta olan büyük bir taş yığını yaptılar.

30. O zaman Yeşu Ebal dağında İsrailin Allahı RABBE bir mezbah,

31. RABBİN kulu Musanın İsrail oğullarına emrettiği, Musanın şeriat kitabında yazılmış olduğu gibi üzerine kimsenin demir kaldırmadığı, yonulmamış taşlardan bir mezbah yaptı; ve onun üzerinde RABBE yakılan takdimeler arzettiler, ve selâmet takdimeleri kurban ettiler.

32. Ve Musanın İsrail oğulları önünde yazmış olduğu şeriatın bir nüshasını orada taşlar üzerine yazdı.

33. Ve İsrail kavminin mubarek kılmak için RABBİN kulu Musanın evelden emretmiş olduğu gibi, bütün İsrail, ve ihtiyarları, ve reisleri, ve hâkimleri RABBİN ahit sandığını taşıyan kâhinlerin, Levililerin karşısında, garipler de yerliler gibi olmak üzere, sandığın bu tarafında ve öte tarafında, yarısı Gerizim dağı önünde, ve yarısı Ebal dağı önünde durdular.

34. Ve ondan sonra şeriatın bütün sözlerini, bereketi ve lâneti, şeriat kitabında yazılmış olanın hepsine göre okudu.

35. İsrailin bütün cemaatinin, ve kadınların ve çocukların, ve aralarında yürümekte olan gariplerin karşısında Musanın bütün emrettiklerinden Yeşuun okumadığı bir söz kalmadı.

BAP 9

VE vaki oldu ki, Erdenin ötesinde, dağlıkta, ve Şefelada, ve Libnan önünde olan büyük

- denizin bütün kıyısındaki kırallar, Hittîler, ve Amorîler, Kenânlılar, Perizzîler, Hivîler, ve Yebusîler bunu işittikleri zaman;
2. Yeşua ve İsrail'e karşı el birliğiyle cenketmek için bir araya toplandılar.
 3. Fakat Gibeon ahalisi Yeşuun Erihaya ve Aya yaptığını işittikleri zaman,
 4. onlar da hile ile davrandılar, ve gidip kendilerini elçi gibi gösterdiler, ve eşekleri için yıpranmış torbalar, ve yıpranmış ve yırtık ve bağlanmış şarap tulumları aldılar,
 5. ve ayaklarında yıpranmış ve yamalı çarıkları, ve sırtlarında yıpranmış esvapları vardı; ve azıklarının bütün ekmekleri kurumuş ve küflenmişti.
 6. Ve Gilgalda ordugâha, Yeşuun yanına gittiler, ve ona ve İsrail adamlarına dediler: Biz uzak bir memleketten geldik; ve şimdi bizimle bir ahit kesin.
 7. Ve İsrail adamları Hivîlere dediler: Belki siz bizim aramızda oturuyorsunuz; ve sizinle nasıl ahit keselim?
 8. Ve Yeşua dediler: Biz senin kullarınız. Ve Yeşu onlara dedi: Siz kimsiniz? ve nereden geliyorsunuz?
 9. Ve ona dediler: Senin Allahın RABBİN ismi için kulların çok uzak bir memleketten geldik; çünkü onun haberini, ve Mısırdaki bütün şeyleri,
 10. ve Erden ötesinde olan Amorîlerin iki kiralına, Heşbon kralı Sihona, ve Aştarotta olan Başan kralı Oga yaptığı bütün şeyleri işittik.
 11. Ve ihtiyarlarımız ve memleketimizin bütün ahalisi bize söyliyip dediler: Yol için elinize azık alın, ve onları karşılamak için gidin, ve onlara diyin: Biz sizin kullarınız; ve şimdi bizimle ahit kesin.
 12. Yanınıza gelmek için çıktığımız gün bu ekmeğimizi azık olarak evlerimizden sıcak almıştık; fakat şimdi, işte, kurumuş ve küflenmiştir;
 13. ve doldurduğumuz bu şarap tulumları yeni idiler, ve işte yırtıldılar, ve yol çok uzun olduğu için esvaplarımız ve çarıklarımız eskidi.
 14. Ve İsrailîler onların azığından aldılar, ve RABDEN öğüt istemediler.
 15. Ve Yeşu onlarla sulh edip, onları sağ bırakmak üzere kendileriyle ahit kesti; ve cemaatin beyleri onlara and ettiler.
 16. Ve onlarla ahit kestikten üç gün sonra vaki oldu ki, onların kendilerine komşu ve aralarında oturmakta olduklarını işittiler.
 17. Ve İsrail oğulları göç edip üçüncü günde onların şehirlerine vardılar. Ve şehirleri Gibeon, ve Kefira, ve Beerot, ve Kiryat-yearim idi.
 18. Ve İsrail oğulları onları vurmadılar, çünkü cemaatin beyleri, İsrailin Allahı RABBİN hakkı için onlara and etmişlerdi. Ve bütün cemaat beylere karşı söylendiler.
 19. Ve beylerin hepsi bütün cemaate dediler: İsrailin Allahı RABBİN hakkı için onlara and ettik; ve şimdi onlara dokunmayız.
 20. Onlara şöyle yaparız, ve kendilerini sağ bırakırız; yoksa onlara ettiğimiz anddan dolayı üzerimize öfke olur.
 21. Ve beyler onlara: Sağ kalsınlar, dediler; ve beylerin onlara söyledikleri gibi bütün cemaat için odun kesen ve su çeken adamlar oldular.
 22. Ve Yeşu onları çağırdı, ve onlara söyliyip dedi: Aramızda oturduğunuz halde: Biz sizden çok uzağız, diyerek niçin bizi aldattınız?
 23. Ve şimdi lânetlisiniz, ve Allahımın evi için sizden odun kesen ve su çeken köleler eksik olmayacaktır.
 24. Ve Yeşua cevap verip dediler: Senin Allahın RABBİN, bütün memleketi size vermek, ve memleketin bütün ahalisini önünüzden helâk etmek için kulu Musaya nasıl emir verdiği senin kullarına kuvvetle bildirildiğinden dolayı, sizin yüzünüzden canlarımız için çok korktuk, ve bu şeyi yaptık.
 25. Ve şimdi işte, senin elindeyiz; yapılması gözünde doğru ve iyi olanı bize yap.
 26. Ve onlara böyle yaptı, ve İsrail oğullarının elinden onları kurtardı, ve onları öldürmediler.

27. Ve Yeşu cemaat için, ve RABBİN seçeceği yerde kendi mezbahı için, bugüne kadar onları odun kesen ve su çeken adamlar olarak o gün tayin etti.

BAP 10

- VE Yeşuun Ayı almış ve onu tamamen yok etmiş, Erihaya ve onun kiralına yaptığı gibi Aya ve onun kiralına yapmış olduğunu, ve Gibeon ahalisinin İsraille sulhedip onların arasında olduklarını Yerusâlim kiralı Adoni-tsedek işittiği zaman, vaki oldu ki, çok korktular,
2. çünkü Gibeon kiral şehirlerinden biri gibi büyük bir şehirdi, ve çünkü Aydan büyüktü, ve bütün adamları yiğit idiler.
3. Bunun için Yerusâlim kiralı Adoni-tsedek, Hebron kiralı Hohama, ve Yarmut kiralı Pirama, ve Lakiş kiralı Yafiaya, ve Eglon kiralı Debire gönderip dedi:
4. Yanıma çıkın, ve bana yardım edin, ve Gibeonu vuralım; çünkü Yeşu ile ve İsrail oğulları ile sulhetti.
5. Ve Yerusâlim kiralı, Hebron kiralı, Yarmut kiralı, Lakiş kiralı, Eglon kiralı, Amorîlerin beş kiralı, kendileri ve bütün orduları toplanıp çıktılar, ve Gibeon karşısında kondular, ve ona karşı cenkettiler.
6. Ve Gibeon adamları, Gilgala, ordugâha, Yeşua gönderip dediler: Kullarından elini çekme; çabuk yanımıza çık, ve bizi kurtar, ve bize yardım et; çünkü dağlıkta oturan Amorîlerin bütün kırılları bize karşı toplandılar.
7. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün cenk kavmı, ve bütün cesur yiğitler Gilgaldan çıktılar.
8. Ve RAB Yeşua dedi: Onlardan korkma; çünkü onları senin eline verdim; onlardan kimse senin önünde durmayacaktır.
9. Ve Yeşu ansızın üzerlerine geldi; çünkü bütün gece Gilgaldan yukarı çıkmıştı.
10. Ve RAB onları İsrailin önünde kırdı, ve Gibeonda büyük vuruşla vurdu, ve onları Beyt-horon yokuşu yolunda kovaladı, ve onları Azekaya kadar, ve Makkedaya kadar vurdu.
11. Ve vaki oldu ki, İsrail önünden kaçtıkları zaman, Beyt-horon inişinde iken Azekaya kadar RAB onların üzerine göklerden büyük taşlar attı, ve öldüler; dolu taşları ile ölenler, İsrail oğullarının kılıçla öldürdüklerinden daha çoktu.
12. O zaman, RABBİN Amorîleri İsrail oğullarının önünde teslim ettiği gün, Yeşu RABBE söyledi; ve İsrailin gözü önünde dedi: Dur, ey Güneş, Gibeon üzerinde; Ve Ay, sen Ayyalon deresinde.
13. Ve millet düşmanlarından öç alıncıya kadar, Güneş durdu, ve ay yerinde kaldı. Yaşar kitabında bu yazılmış değil midir? Ve güneş göklerin ortasında durdu, ve tam bir gün kadar batmakta acele etmedi.
14. RABBİN insan sesini işittiği o gün gibi bir gün ondan evel ve ondan sonra olmadı; çünkü RAB İsrail için cenketti.
15. O zaman Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Gilgala, ordugâha döndü.
16. Ve bu beş kiral kaçtılar, ve Makkedada olan mağarada gizlendiler.
17. Ve: Beş kiral Makkedada olan mağarada gizlenmiş olarak bulundular, diye Yeşua bildirildi.
18. Ve Yeşu dedi: Mağaranın ağzına büyük taşlar yuvarlayın, ve onları beklemek için yanına adamlar koyun;
19. fakat siz durmayın; düşmanlarınızın ardından kovalayın, ve geride kalanlarını vurun; onları şehirlerine girmeğe bırakmayın; çünkü Allahınız RAB onları sizin elinize verdi.
20. Ve vaki oldu ki, onlar telef oluncıya kadar, ve artakalanları duvarlı şehirlere girinciye kadar, Yeşu ve İsrail oğulları onları büyük vuruşla vurmağı bitirdikleri zaman,
21. bütün kavm Makkedada ordugâha, Yeşuun yanına selâmetle döndü; İsrail oğullarına karşı

kimse ağzını açmadı.

22. O zaman Yeşu dedi: Mağaranın ağzını açın, ve bu beş kiralı mağaradan bana çıkarın.

23. Ve öyle yaptılar, ve mağaradan bu beş kiralı, Yeruşalim kiralını, Hebron kiralını, Yarmut kiralını, Lakiş kiralını, Eglon kiralını ona çıkardılar.

24. Ve vaki oldu ki, bu kıralları Yeşuun yanına çıkardıkları zaman, Yeşu bütün İsrail adamlarını çağırdı, ve kendisile giden cenk adamlarının reislerine dedi: Yaklaşın, ayaklarınızı bu kıralların boyunları üzerine koyun. Ve yaklaştılar, ve ayaklarını onların boyunları üzerine koydular.

25. Ve Yeşu onlara dedi: Korkmayın, ve yılgınlığa düşmeyin; kuvvetli olun, ve yürekli olun; çünkü cenketmekte olduğunuz bütün düşmanlarınıza RAB böyle yapacaktır.

26. Ve ondan sonra Yeşu onları vurup öldürdü; ve onları beş ağaç üzerine astı; ve ağaçlar üzerinde akşama kadar asılı kaldılar.

27. Ve vaki oldu ki, güneş battığı zaman Yeşu emretti, ve onları ağaçların üzerinden indirdiler, ve onları gizlenmiş oldukları mağaraya attılar, ve mağaranın ağzına büyük taşlar koydular; tam bugüne kadar oradadırlar.

28. Ve Yeşu o günde Makkedayı aldı, ve onu ve kiralını kılıçtan geçirdi; onları ve onda olan bütün canları tamamen yok etti; artakalan kimse bırakmadı; ve Makkeda kiralına Eriha kiralına yaptığı gibi yaptı.

29. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Makkedadan Libnaya geçti, ve Libnaya karşı cenketti;

30. ve kiralı ile beraber bunu da RAB İsrailin eline verdi; onu ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdi; onda artakalan kimse bırakmadı; onun kiralına da Eriha kiralına yaptığı gibi yaptı.

31. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Libnadan Lakişe geçti, ve onun karşısına kondu, ve onunla cenketti;

32. ve RAB Lakişi İsrailin eline verdi; ve onu ikinci günde aldı, ve Libnaya yaptığı her şeye göre, onu ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdi.

33. O zaman Gezer kiralı Horam Lakişe yardım etmek için çıktı, ve Yeşu onu ve kavmını, onun kimsesini bırakmayıncıya kadar vurdu.

34. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Lakişten Eglona geçti; ve onun karşısına kondular; ve ona karşı cenkettiler;

35. ve onu o günde aldılar, ve onu kılıçtan geçirdiler; ve Lakişe yaptığı her şeye göre onda olan bütün canları o günde tamamen yok etti.

36. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Eglondan Hebrona çıktı; ve ona karşı cenkettiler;

37. ve onu aldılar, ve onu, ve kiralını, ve bütün şehirlerini, ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirdiler; Eglona yaptığı her şeye göre, artakalan kimse bırakmadı; fakat onu ve onda olan bütün canları tamamen yok etti.

38. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Debire döndü, ve ona karşı cenketti;

39. ve onu, ve kiralını, ve bütün şehirlerini aldı; ve onları kılıçtan geçirdiler, ve onda olan bütün canları tamamen yok ettiler; artakalan kimse bırakmadı; Hebrona yaptığı gibi, ve Libnaya ve onun kiralına yaptığı gibi, Debire ve onun kiralına da öyle yaptı.

40. Ve Yeşu bütün diyarı, dağlığı, ve Cenubu,* ve Şefelayı, ve yamaçları, ve bütün kırallarını vurdu; İsrailin Allahı RABBİN emrettiği gibi artakalan kimse bırakmadı, ve bütün nefes sahiplerini tamamen yok etti.

41. Ve Yeşu Kadeş-barneadan Gazaya kadar onları, ve Gibeona kadar bütün Goşen diyarını vurdu.

42. Ve Yeşu bir defada bütün bu kıralları, ve memleketlerini aldı; çünkü İsrailin Allahı RAB İsrail için cenketti.

43. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün İsrail Gilgala, ordugâha döndüler.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

BAP 11

VE vaki oldu ki, Hatşor kiralı Yabin bunu işittiği zaman, Madon kiralı Yobaba, ve Şimron kiralına, ve Akşaf kiralına,

2. ve şimalde, dağlıkta, ve Kinnerot cenubunda Arabada, ve Şefelada, ve garbta Dor sırtlarında olan kırıllara,

3. şarkta ve garbta olan Kenânlılara ve Amorîlere ve Hittîlere, ve Perizzîlere ve dağlıkta olan Yebusîlere, ve Hermon altındaki Mitspa diyarında olan Hivîlere haber gönderdi.

4. Bunlar, ve kendileriyle beraber bütün orduları, çoklukça deniz kıyısındaki kum gibi, büyük kavm olarak, pek çok atlar ve cenk arabaları ile çıktılar.

5. Ve bütün bu kırıllar birleştiler; ve İsraille cenketmek için gelip Merom suları yanında bir arada kondular.

6. Ve RAB Yeşua dedi: Onlardan korkma; çünkü yarın bu vakitte onların hepsini İsrailin önünde vurulmuş olarak ele vereceğim; atlarını toplam edeceksin, ve cenk arabalarını ateşte yakacaksın.

7. Ve Yeşu, ve kendisile beraber bütün cenk kavmı, Merom suları yanında ansızın onların üzerine geldiler, ve üzerlerine düştüler.

8. Ve RAB onları İsrailin eline verdi, ve onları vurdular, ve büyük Saydaya kadar, ve Misrefot-maime kadar, ve şarka doğru Mitspe vadisine kadar onları kovaladılar; ve onlardan artakalan kimse bırakmayıncıya kadar onları vurdular.

9. Ve Yeşu onlara RABBİN kendisine dediği gibi yaptı; atlarını toplam etti, ve cenk arabalarını ateşte yaktı.

10. Ve o vakit Yeşu geri döndü, ve Hatsoru aldı, ve onun kiralını kılıçla vurdu; çünkü Hatsor evelce bütün bu ülkelerin başı idi.

11. Ve onda olan bütün canları kılıçtan geçirip tamamen yok ettiler; nefes sahibi bir adam bırakılmadı; ve Hatsoru ateşe verdi.

12. Ve bu kırılların bütün şehirlerini, ve onların bütün kırıllarını Yeşu aldı, ve RABBİN kulu Musanın emrettiği gibi onları kılıçtan geçirip tamamen yok etti.

13. Ancak Yeşuun yakmış olduğu Hatsordan başka tepecikleri üzerinde duran şehirlerden hiç birini İsrail yakmadı.

14. Ve İsrail oğulları bu şehirlerin bütün malını, ve hayvanları kendileri için çapul ettiler; fakat hepsini helâk edinciye kadar her adamı kılıçtan geçirdiler; ve nefes sahibi bir kimse bırakmadılar.

15. Kulu Musaya RABBİN emrettiği gibi, Musa da Yeşua öyle emretti; Yeşu da öyle yaptı; RABBİN Musaya emrettiği bütün şeylerden hiç birini eksik bırakmadı.

16. Ve Yeşu Seire çıkan Halak dağından, Hermon dağı altında, Libnan vadisindeki Baal-gade kadar bütün bu diyarı, dağlığı, ve bütün Cenubu, ve bütün Goşen diyarını, ve Şefelayı, ve Arabayı, ve İsrail dağlığını, ve onun ovasını aldı;

17. ve onların bütün kırıllarını aldı, ve onları vurup öldürdü.

18. Yeşu uzun zaman bütün bu kırıllarla cenketti.

19. Gibeon ahalisi Hivîlerden başka İsrail oğulları ile sulheden bir şehir yoktu; hepsini cenk ile aldılar.

20. Çünkü RABBİN Musaya emrettiği gibi onları tamamen yok etsin, onlara lûtf olmayıp ancak kendilerini helâk etsin diye, İsraille karşı cenge çıkmak için onların yüreğini katılaştırmak RAB tarafından oldu.

21. Ve Yeşu o vakit geldi, ve Anakları dağlıktan, Hebrondan, Debirden, Anabdan, ve bütün

Yahuda dağlığından, ve bütün İsrail dağlığından kesip attı; Yeşu onları şehirlerle beraber tamamen yok etti.

22. İsrail oğulları diyarında Anaklar kalmadı; ancak Gazada, Gatta, ve Aşdodda kaldılar.

23. Ve RABBİN Musaya söylediği bütün şeylere göre Yeşu bütün diyarı aldı; ve Yeşu onu İsraille miras olarak, sıptlarınca kısımlarına göre verdi. Ve memleket cenkten rahata erdi.

BAP 12

VE İsrail oğullarının vurdukları, ve gün doğusuna doğru Erden ötesinde, şarka doğru bütün Araba ile Arnon vadisinden Hermon dağına kadar memleketlerini mülk olarak aldıkları diyarın kırılları şunlardır:

2. Arnon vadisi kıyısında Aroerden, vadinin ortasından, Ammon oğullarının sınırı olan Yabbok ırmağına kadar, ve Gileadın yarısına,

3. ve şarka doğru Kinnerot Denizine kadar, ve Araba Denizine, Tuz Denizine kadar, şarkta Beyt-yeşimot istikametinde ve cenuba doğru Pisga yamaçları eteklerine kadar Arabaya hükmeden ve Heşbona oturan Amorîler kiralı Sihon;

4. ve Aştarotta, ve Edreide oturan, Refalar bakiyesinden Başan kiralı Ogun memleketi.

5. Ve Og Hermon dağında, ve Salekada, ve bütün Başanda Geşurîler ve Maakalılar sınırına kadar, ve Heşbon kiralı Sihonun sınırı olan Gileadın yarısına kadar hükmederdi.

6. RABBİN kulu Musa ve İsrail oğulları onları vurdular; ve RABBİN kulu Musa onu mülk olarak Rubenîlere, ve Gadîlere, ve Manassenin yarım sıptına verdi.

7. Ve Libnan vadisinde olan Baal-gaddan, Seire çıkan Halak dağına kadar, Erden ötesinde garba doğru olan diyarın, Yeşu ile İsrail oğulları tarafından vurulan kırılları şunlardır (ve Yeşu onu, Hittîler, Amorîler, ve Kenânîlilar, Perizzîler, Hivîler, ve Yebusîler memleketini İsrail sıptlarına,

8. dağlıkta ve ovada, ve Arabada ve yamaçlarda, ve çölde, ve Cenubda paylarına göre mülk olarak verdi);

9. Eriha kiralı, bir; Beyt-elin yanında olan Ay kiralı, bir;

10. Yeruşalim kiralı, bir; Hebron kiralı, bir;

11. Yarmut kiralı, bir; Lakiş kiralı, bir;

12. Eglon kiralı, bir; Gezer kiralı, bir;

13. Debir kiralı, bir; Geder kiralı, bir;

14. Horma kiralı, bir; Arad kiralı, bir;

15. Libna kiralı, bir; Adullam kiralı, bir;

16. Makkeda kiralı, bir; Beyt-el kiralı, bir;

17. Tappuah kiralı, bir; Hefer kiralı, bir;

18. Afek kiralı, bir; Laşşaron kiralı, bir;

19. Madon kiralı, bir; Hatsor kiralı, bir;

20. Şimron-meron kiralı, bir; Akşaf kiralı, bir;

21. Taanak kiralı, bir; Megiddo kiralı, bir;

22. Kedeş kiralı, bir; Karmelde Yokneam kiralı, bir;

23. Dor sırtında Dor kiralı, bir; Gilgalda Goyim kiralı, bir;

24. Tirtsa kiralı, bir; bütün kırıllar otuz bir.

BAP 13

- VE Yeşu kocamış, ve yaşta ilerlemişti; ve RAB ona dedi: Sen kocadın, ve yaşta ilerledin, ve mülk olarak alınacak pek çok yer kaldı.
2. Kalan yer şudur: bütün Filistîler havalisi, ve bütün Geşur;
 3. Mısır önünde olan Şihordan şimale doğru, Kenânlıların sayılan Ekron sınırına kadar; Filistîlerin beş beyleri, Gazahlar, ve Aşdodlular, Aşkelonlular, Gatlılar, ve Ekronlular, cenubta da Avlar;
 4. Kenânlıların bütün memleketi, ve Afeke, Amorîlerin sınırına kadar Saydalılara ait olan Meara;
 5. ve Geballılar memleketi, ve Hermon dağı eteğinde olan Baal-gaddan Hamata girilecek yere kadar, gün doğusuna doğru bütün Libnan;
 6. Libnandan Misrefot-maime kadar bütün dağlık ahalisi, bütün Saydalılar; onları İsrail oğullarının önünden kovacağım; ancak sana emrettiğim gibi miras olarak onu İsraille kura ile böl.
 7. Şimdi bu diyarı dokuz sıptla Manassenin yarım sıptına miras olarak böl.
 8. Manassenin yarım sıptı ile beraber Rubenîler, ve Gadîler, Musanın Erden ötesinde şarka doğru onlara verdiği miraslarını, RABBİN kulu Musanın onlara vermiş olduğu üzere almışlardı:
 9. Arnon vadisi kenarında olan Aroerden, ve vadinin ortasında olan şehirle Dibona kadar bütün Medeba ovası;
 10. ve Ammon oğulları sınırına kadar Heşbondada saltanat süren Amorîler kralı Sihonun bütün şehirleri;
 11. ve Gilead, ve Geşurîler, ve Maakalılar sınırı, ve bütün Hermon dağı, ve Salekaya kadar bütün Başan;
 12. Aştarot ve Edreide saltanat süren Ogun (o Refaların bakiyesindendi) Başandaki bütün ülkesi; çünkü Musa onları vurup kovmuştu.
 13. Fakat İsrail oğulları Geşurîleri ve Maakalıları kovmadılar, ve Geşurîlerle Maakalılar bugüne kadar İsrail arasında oturmaktadırlar.
 14. Ancak Levi sıptına miras vermedi; ona dediği gibi onun mirası İsrailin Allahı RABBİN ateşle yapılan takdimeleridir.
 15. Ve Musa Ruben oğulları sıptına aşiretlerine göre verdi.
 16. Ve onların sınırı Arnon vadisi kenarında olan Aroerden, ve vadinin ortasında olan şehir, ve Medeba yanında olan bütün ova;
 17. Heşbon ve ovada olan onun bütün şehirleri; Dibon, ve Bamot-baal, ve Beyt-baal-meon,
 18. ve Yahats, ve Kedemot, ve Mefaat,
 19. ve Kiryataim, ve Sibma, ve dere dağında olan Tseretşahar,
 20. ve Beyt-peor, ve Pisga yamaçları, ve Beyt-yeşimot,
 21. ve ovanın bütün şehirleri, ve Heşbondada saltanat süren Amorîler kralı Sihonun bütün ülkesi idi; onu ve Midyan beyleri, Eviyi, ve Rekemi, ve Tsuru, ve Huru, ve Rebayı, memlekette oturan Sihonun emîrlerini Musa vurdu.
 22. İsrail oğulları öldürdükleri adamlarla beraber Beorun oğlu falcı Balamı da kılıçla öldürdüler.
 23. Ve Ruben oğullarının sınırı Erdenle onun kıyısı idi. Ruben oğullarının aşiretlerine göre mirası olan şehirler ve onların köyleri budur.
 24. Ve Musa Gad sıptına, Gad oğullarına aşiretlerine göre verdi.
 25. Ve onların sınırı Yazer, ve Gileadın bütün şehirleri, ve Rabba önünde olan Aroere kadar Ammon oğulları diyarının yarısı;
 26. ve Heşbondan Ramat-mitspe, ve Betonime kadar; ve Mahanaimden Debir sınırına kadar;
 27. ve derede Beyt-haram, ve Beyt-nimra, ve Sukkot, ve Tsafon, Heşbon kralı Sihonun ülkesinden geri kalanı, Erdenle onun kıyısı, şarka doğru Erden ötesinde Kinneret denizinin sonuna kadar idi.

28. Gad oğullarının aşiretlerine göre mirası olan şehirler ve onların köyleri budur.
29. Ve Musa Manassenin yarım sıptına miras verdi, ve Manasse oğullarının yarım sıptı için aşiretlerine göre idi.
30. Ve onların sınırı Mahanaïmden, bütün Başan, Başan kıralı Ogun bütün ülkesi, ve Başanda olan Yairin bütün kasabaları, altmış şehir idi.
31. Ve Gileadın yarısı, ve Aştarot, ve Edrei, Başanda Ogun ülkesindeki şehirleri, Manasse oğlu Makir oğulları için, aşiretlerine göre Makir oğullarının yarısı için idi.
32. Eriha karşısında şarka doğru, Erdenin öte tarafında Moab ovalarında Musanın böldüğü miraslar bunlardır.
33. Fakat Musa Levi sıptına miras vermedi; onlara söylediği gibi, onların mirası İsrailin Allahı RABDİR.

BAP 14

- VE İsrail oğullarının Kenân diyarında aldıkları miraslar bunlardır, bunları kâhin Eleazar ve Nun oğlu Yeşu ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri reisleri,
2. RABBİN Musa vasıtası ile emrettiği gibi, dokuz sıpt ve bir sıptın yarısı için miras kurası ile onlara böldüler.
3. Çünkü Musa iki sıptla yarım sıptın mirasını Erden ötesinde vermişti; fakat onlar arasında Levililere miras vermedi.
4. Çünkü Yusuf oğulları iki sıpttı: Manasse ve Efraim; ve Levililere oturmak için şehirlerden başka, ve hayvanları ile malları için onların otlaklarından başka memlekette hisse vermediler.
5. İsrail oğulları RABBİN Musaya emrettiği gibi yaptılar, ve diyarı paylaştılar.
6. Ve Gilgalda Yahuda oğulları Yeşuun yanına geldiler; ve Kenizzî Yefunne oğlu Kaleb ona dedi: Kadeş-barneada RABBİN seninle benim hakkımda Allah adamı Musaya söylediği sözü biliyorsun.
7. RABBİN kulu Musa diyarı çaşıtlamak için Kadeş-barneadan beni gönderdiği zaman kırk yaşında idim; ve ona yüreğimde olduğu gibi haber getirdim.
8. Fakat benimle beraber çıkmış olan kardeşlerim kavmin yüreğini erittiler; ancak ben tamamen Allahım RABBİN ardınca yürüdüm.
9. Ve o gün Musa and edip dedi: Ayağının bastığı diyar mutlaka sana ve senin oğullarına ebediyen miras olacaktır, çünkü tamamen Allahım RABBİN ardınca yürüdün.
10. Ve şimdi işte, İsrail çölde yürürken RAB bu sözü Musaya söylediği zamandan beri bu kırk beş yıldır, RAB söylemiş olduğu gibi beni yaşattı; ve şimdi, işte, ben bugün seksen beş yaşındayım.
11. Musanın beni gönderdiği günde olduğu kadar bugün de kuvvetliyim; o zaman kuvvetim nasıl idi ise, şimdi de cenk için, ve çıkıp girmek için kuvvetim öyledir.
12. Ve o günde RABBİN söylediği bu dağlığı şimdi bana ver; çünkü Anakların, ve büyük ve duvarlı şehirlerin orada olduğunu sen o gün işittin; belki RAB benimle beraber olur, ve RABBİN söylediği gibi onları kovarım.
13. Ve Yeşu onu mubarek kıldı; ve Hebronu Yefunne oğlu Kalebe miras olarak verdi.
14. Bunun için Hebron bugüne kadar Kenizzî Yefunne oğlu Kalebin mirası oldu; çünkü o tamamen İsrail Allahı RABBİN ardınca yürüdü.
15. Ve Hebronun adı evelce Kiryat-arba idi; bu Arba Anaklar arasında en büyük adamdı. Ve diyar cenkten rahata erdi.

BAP 15

VE Yahuda oğulları sıptının aşiretlerine göre hissesi Edom sınırına, cenuba doğru, cenubun en son kısmında Tsin çölüne kadardı.

2. Ve onların cenup sınırı Tuz Denizinin bittiği yerden, cenupta olan körfezdendi;

3. ve Akrabbim yokuşunun cenubuna uzanıp Tsine geçiyordu, ve Kadeş-barnea cenubundan yükseliyor ve Hetsrondan geçiyordu, ve Addara yükselip Karkaya dönüyordu;

4. ve Atsmona geçip Mısır vadisine çıkıyordu; ve sınırın sonları denizde idi; cenup sınırınız bu olacaktır.

5. Ve şark sınırı Erden ağzına kadar Tuz Denizi idi. Ve şimal tarafı sınırı Erden ağzında olan denizin körfezindendi;

6. ve sınır Beyt-hoglaya yükselip Beyt-araba şimalinden geçiyordu; ve sınır Ruben oğlu Bohanın taşına yükseliyordu;

7. ve sınır Akor vadisinden, vadinin cenubunda, Adummim yokuşu karşısında olan Gilgala doğru şimale dönerek Debire yükseliyordu; ve sınır En-şemeş sularına geçiyordu, ve onun sonları En-rogelde idiler;

8. ve sınır Hinnom oğlu deresinden cenuba doğru Yebusî sırtına (o Yeruşalimdir) yükseliyordu; ve sınır garba doğru Hinnom deresi önünde, şimale doğru Refaim deresinin sonunda olan dağın tepesine yükseliyordu;

9. ve sınır dağın tepesinden Neftoah sularının kaynağına doğru uzanıyordu, ve Efron dağlığı şehirlerine çıkıyordu; ve sınır Baalaya (o Kiryat-yearimdir) uzanıyordu;

10. ve sınır Baaladan garba doğru Seir dağına kadar dönüyordu; ve şimalden Yearim dağının (o Kesalondur) yanından geçiyordu, ve Beyt-şemeşe iniyor, ve Timnadan geçiyordu;

11. ve sınır Ekron yanından şimale doğru çıkıyordu; ve sınır Şikkerona uzanıyor ve Baala dağına geçiyor, ve Yabneele çıkıyordu; ve sınırın sonları denizde idi.

12. Ve büyük deniz ve onun kıyısı garb sınırı idi. Aşiretlerine göre Yahuda oğullarının çepçevre sınırı bu idi.

13. Ve RABBİN Yeşua olan emrine göre Yahuda oğulları arasında Kiryat-arbayı (o Hebrondur) hisse olarak Yefunne oğlu Kalebe verdi, bu Arba Anakın babası idi.

14. Ve Kaleb Anakın evlâdını, Şeşayı, ve Ahimanı, ve Talmayı, Anakın üç oğlunu oradan kovdu.

15. Ve oradan Debir ahalisine karşı çıktı; ve Debirin adı evelce Kiryat-seferdi.

16. Ve Kaleb dedi: Kim Kiryat-seferi vurur, ve onu alırsa, kızım Aksayı karı olarak ona vereceğim.

17. Ve onu Kalebin kardeşi Kenazın oğlu Otniel aldı; ve kızı Aksayı karı olarak ona verdi.

18. Ve vaki oldu ki, kadın ona vardığı zaman babasından bir tarla istemeğe onu teşvik etti; ve kadın eşeğinden indi; ve Kaleb ona dedi: Nen var?

19. Ve kadın dedi: Bana bir hediye ver; mademki beni Cenub diyarına koydun, bana su kaynakları da ver. Ve yukarıki kaynakları ve aşağıki kaynakları ona verdi.

20. Aşiretlerine göre Yahuda oğulları sıptının mirası budur.

21. Ve Yahuda oğulları sıptının Edom sınırına doğru Cenubun en son kısmında olan şehirleri, Kabtseel, ve Eder, ve Yagur,

22. ve Kina, ve Dimona, ve Adada,

23. ve Kedeş, ve Hatsor, ve İtnan,

24. Zif, ve Telem, ve Bealot,

25. ve Hatsor-hadatta, ve Keriyyot-hetsron (o Hatsordur),

26. Amam, ve Şema, ve Molada,

27. ve Hatsar-gadda, ve Heşmon, ve Beyt-pelet,

28. ve Hatsar-şual, ve Beer-şeba, ve Biziotya,

29. Baala, ve İyim, ve Etsem,

30. ve Eltolad, ve Kesil, ve Horma,
31. ve Tsiklag, ve Madmanna, ve Sansanna,
32. ve Lebaot, ve Şilhim, ve Ain, ve Rimmon idiler; köylerle beraber bütün şehirler yirmi dokuzdur.
33. Ovada, Eştaol, ve Tsora, ve Aşna,
34. ve Zanoah, ve En-gannim, Tappuah, ve Enam,
35. Yarmut, ve Adullam, Soko, ve Azeka,
36. ve Şaaraim, ve Aditaim, ve Geder, ve Gederotaim; köylerle beraber on dört şehir.
37. Tsenan, ve Hadaşa, ve Migdal-gad,
38. ve Dilean, ve Mitspe, ve Yokteel,
39. Lakiş, ve Botskat, ve Eglon,
40. ve Kabbon, ve Lahmam, ve Kitliş,
41. ve Gederot, Beyt-dagon, ve Naama, ve Makkeda; köylerle beraber on altı şehir.
42. Libna, ve Eter, ve Aşan,
43. ve İfta, ve Aşna, ve Netsib,
44. ve Keila, ve Akzib, ve Mareşa; köylerle beraber dokuz şehir.
45. Kasabaları ve köylerle beraber Ekron;
46. Ekron'dan denize kadar köylerle beraber bütün Aşdod yanında olanlar.
47. Aşdod, kasabaları ve köyleri; Mısır vadisine, ve büyük denizle onun kıyısına kadar Gaza, kasabaları ve köyleri.
48. Ve dağlıkta, Şamir, ve Yattir, ve Soko,
49. ve Danna, ve Kiryat-sanna (o Debirdir),
50. ve Anab, ve Eştemo, ve Anim,
51. ve Goşen, ve Holon, ve Gilo; köylerle beraber on bir şehir.
52. Arab, ve Duma, ve Eşan,
53. ve Yanim, ve Beyt-tappuah, ve Afeka,
54. ve Humta, ve Kiryat-arba (o Hebrondur), ve Tsior; köylerle beraber dokuz şehir.
55. Maon, Karmel, ve Zif, ve Yutta,
56. ve Yizreel, ve Yokdeam, ve Zanoah,
57. Kain, Gibe, ve Timna; köylerle beraber on şehir.
58. Halhul, Beyt-tsur, ve Gedor,
59. ve Maarat, ve Beyt-anot, ve Eltekon; köylerle beraber altı şehir.
60. Kiryat-baal (o Kiryat-yearimdir), ve Rabba; köylerle beraber iki şehir.
61. Çölde Beyt-araba, Middin, ve Sekaka,
62. ve Nibşan, ve Tuz Şehri, ve En-gedi; köylerle beraber altı şehir.
63. Ve Yahuda oğulları Yerusâlimde oturan Yebusîleri kovamadılar; ve Yebusîler Yahuda oğulları ile beraber bugüne kadar Yerusâlimde oturuyorlar.

BAP 16

- VE Yusuf oğullarına kura düştü; sınırı şarkta Eriha sularından, Eriha Erdeninden başlayarak çöle, Erihadan dağlık yolu ile, Beyt-ele yükseliyordu;
2. ve Beyt-elden Luza çıkıyordu, ve Arkîler sınırına, Atarota geçiyordu;
 3. ve garba doğru Yafletîler sınırına, aşağıki Beyt-horon sınırına, Gezere kadar iniyordu; ve onun sonları denizde idi.
 4. Ve Yusuf oğulları, Manasse ve Efraim, miraslarını aldılar.
 5. Ve Efraim oğullarının aşiretlerine göre sınırı şöyle idi: miraslarının sınırı şarka doğru, yukarıki Beyt-horona kadar Atarot-addar idi;

6. ve şimalde Mikmetatta sınır garba doğru çıkıyordu; ve sınır şarka doğru Taanat-şiloya dönüyordu, ve onun boyunca Yanoah şarkından geçiyordu;
7. ve Yanoahtan Atarota ve Naaraya iniyordu, ve Erihaya erişip Erdende bitiyordu.
8. Tappuahtan sınır garba doğru Kana vadisine gidiyordu; ve sonları denizde idi.
9. Aşiretlerine göre Efraim oğulları sıptının mirası, Manasse oğullarının mirası arasında Efraim oğulları için ayrılmış olan şehirlerle beraber, bütün şehirler ve köyleri budur.
10. Ve Gezerde oturan Kenânlılar kovmadılar; fakat Kenânlılar bugüne kadar Efraim arasında oturmaktadırlar, ve angaryacı kullar oldular.

BAP 17

- VE Manasse sıptı için kura bu idi: çünkü Yusufun ilk oğlu idi. Manassenin ilki, Gileadın babası Makir cenk adamı olduğu için Gilead ve Başan onun oldu.
2. Ve Manassenin geri kalan oğulları için, Abiezer oğulları için, ve Helek oğulları için, ve Asriel oğulları için, ve Şekem oğulları için, ve Hefer oğulları için, ve Şemida oğulları için, aşiretlerine göre kura düştü; bunlar aşiretlerine göre Yusuf oğlu Manassenin erkek çocukları idi.
 3. Fakat Manasse oğlu, Makir oğlu, Gilead oğlu, Hefer oğlu, Tselofhadın oğulları yoktu, ancak kızları vardı; ve kızlarının adları şunlardı: Mahla, ve Noa, Hogla, Milka, ve Tirtsa.
 4. Ve kâhin Eleazarın, ve Nun oğlu Yeşu ile beylerin karşısına gelip dediler: Kardeşlerimiz arasında bize miras vermeği RAB Musaya emretti; ve RABBİN emrine göre babalarının kardeşleri arasında onlara miras verdi.
 5. Ve Erden ötesinde olan Gilead ve Başan diyarından başka, Manasseye on hisse düştü;
 6. çünkü Manasse kızları oğulları arasında miras aldılar. Ve Gilead diyarı Manassenin geri kalan oğulları içindi.
 7. Ve Manasse sınırı Aşerden Şekem karşısında olan Mikmetata uzanıyor, ve sınır sağa, Entappuah ahalisinin yerlerine gidiyordu.
 8. Tappuah memleketi Manassenindi; fakat Manasse sınırında olan Tappuah şehri Efraim oğullarınındı.
 9. Ve sınır Kana vadisinin cenubunda, vadiye iniyordu; Manassenin şehirleri arasında bu şehirler Efraimindi; ve Manassenin sınırı vadinin şimal tarafında, ve sonları denizde idi;
 10. cenuba doğru Efraimin, ve şimale doğru Manassenindi, ve deniz onun sınırı idi; ve şimalden Aşere, ve şarktan İssakara erişiyorlardı.
 11. İssakar içinde, ve Aşer içinde Beyt-şeanla kasabaları, ve İbleamla kasabaları, ve Dor ahalisile kasabaları, ve Endor ahalisile kasabaları, ve Taanak ahalisile kasabaları, ve Megiddo ahalisile kasabaları, üç tepe Manassenindi.
 12. Ve Manasse oğulları bu şehirlerde oturanları kovamadılar; ve Kenânlılar bu diyarda oturmak istediler.
 13. Ve vaki oldu ki, İsrail oğulları kuvvetlendiği zaman, Kenânlılar angaryacı ettiler, ve onları büsbütün kovmadılar.
 14. Ve Yusuf oğulları Yeşua söyliyip dediler: Niçin miras olarak bana tek kura ve tek hisse verdin? ve ben çokluk kavmım, çünkü şimdiye kadar RAB beni mubarek kıldı.
 15. Ve Yeşu onlara dedi: Eğer sen çokluk bir kavmsan, ve Efraim dağılığı sana dar geliyorsa, ormana çık, ve orada Perizzîler ve Refalar memleketinde kendin için yer aç.
 16. Ve Yusuf oğulları dediler: Dağlık bize yetmiyor; ve dere diyarında, hem Beyt-şeanla kasabalarında, hem de Yizreel deresinde oturan bütün Kenânlıların demir cenk arabaları var.
 17. Ve Yeşu Yusuf evine, Efraime ve Manasseye söyliyip dedi: Sen çokluk bir kavmsın, ve kuvvetin büyüktür; tek kuran olmıyacak;

18. fakat dağlık senin olacak; orman olmakla beraber onu kesersin, ve onun çıkılacak yerleri senin olur; çünkü Kenânlılar kuvvetli ve demir cenk arabaları da olmakla beraber onları kovarsın.

BAP 18

VE İsrail oğullarının bütün cemaati Şiloda toplandı, ve toplanma çadırını orada kurdular; ve diyar önlerinde hükümleri altına alındı.

2. Ve İsrail oğulları arasında mirasları bölünmemiş yedi sıpt kalmıştı.

3. Ve Yeşu İsrail oğullarına dedi: Atalarınızın Allahı RABBİN size verdiği diyara mülk edinmek için girmekte ne vakte kadar gevşeklik edeceksiniz?

4. Her sıpttan kendiniz için üç adam seçin; ve onları göndereceğim, ve kalkıp memleketi dolaşacaklar, ve miraslarına göre onu yazıp bana gelecekler.

5. Ve onu yedi hisseye bölecekler; Yahuda cenupta sınırında kalacak, ve Yusuf evi şimalde sınırlarında kalacaklar.

6. Ve siz memleketi yedi hisse olarak yazacaksınız, ve yazıyı buraya bana getireceksiniz; ve burada Allahımız RABBİN önünde sizin için kura çekeceğim.

7. Çünkü aranızda Levililerin hissesi yoktur, çünkü onların mirası RABBİN kâhinliğidir; ve Gad ve Ruben ve Manassenin yarım sıptı, şarka doğru, Erden ötesinde, RABBİN kulu Musanın kendilerine verdiği miraslarını aldılar.

8. Ve adamlar kalkıp gittiler; ve Yeşu gidenlere memleketi yazmağı emredip dedi: Gidin, memleketi dolaşın onu yazın, ve yanıma dönün; ve burada, Şiloda, RABBİN önünde sizin için kura çekeceğim.

9. Ve adamlar memleketin içinden geçtiler, ve şehirlerine göre onu yedi hisse olarak kitaba yazdılar; ve Şiloda ordugâha, Yeşuun yanına geldiler.

10. Ve Yeşu Şiloda RABBİN önünde onlar için kura çekti; ve Yeşu orada İsrail oğullarına kısımlarına göre memleketi böldü.

11. Ve Benyamin oğulları sıptının kurası aşiretlerine göre düştü; ve onların hissesinin sınırı Yahuda oğulları ile Yusuf oğulları arasından çıkıyordu.

12. Ve onların sınırı şimal tarafında Erdendendi; ve şimalde sınır Eriha sırtına yükseliyordu, ve dağlıktan garba doğru yükseliyordu; ve sonları Beyt-aven çölünde idi.

13. Ve oradan cenuba doğru sınır Luza (o Beyt-eldir), Luz sırtına geçiyordu; ve sınır aşağıki Beyt-horonun cenubunda olan dağlıktan Atarot-addara iniyordu.

14. Ve sınır oradan uzanıyordu, ve garb tarafında cenuba doğru, Beyt-horon önünde olan dağdan cenuba doğru dönüyordu; ve onun sonları Yahuda oğullarının bir şehri olan Kiryat-baalda (o Kiryat-yearimdir) idi; garb tarafı budur.

15. Ve cenub tarafı Kiryat-yearimin en son kısmındandı; ve sınır garba doğru çıkıyordu, ve Neftoah suları pınarına çıkıyordu;

16. ve sınır şimale doğru olan Refaim deresinde, Hinnom oğlu deresinin önündeki dağın en son kısmına iniyordu; ve cenuba doğru Hinnom deresine, Yebusî sırtına iniyordu, ve En-rogele iniyordu;

17. ve şimale doğru uzanıyordu; ve En-şemeşe çıkıyordu, ve Adummim yokuşu karşısında olan Gelilota çıkıyordu; ve Ruben oğlu Bohanın taşına iniyordu;

18. ve şimale doğru Araba karşısında olan tarafa geçiyor, ve Arabaya iniyordu;

19. ve sınır şimale doğru Beyt-hogla tarafına geçiyordu; ve sınırın sonları Tuz Denizinin şimal körfezinde, Erdenin cenup ucunda idi; cenup sınırı bu idi.

20. Ve şark tarafında onun sınırı Erdendi. Benyamin oğullarının aşiretine göre çepçevre sınırları ile mirası bu idi.

21. Ve aşiretlerine göre Benyamin oğulları sıptının şehirleri: Eriha, ve Beyt-hogla, ve Emek-ketsits,
22. ve Beyt-araba, ve Tsemaraim, ve Beyt-el,
23. ve Avvim, ve Para, ve Ofra,
24. ve Kefar-ammoni, ve Ofni, ve Geba; köylerle beraber on iki şehir;
25. Gibeon, ve Rama, ve Beerot,
26. ve Mitspe, ve Kefira, ve Motsa,
27. ve Rekem, ve İrpeel, ve Tarala,
28. ve Tsela, ve Elef, ve Yebusî (o Yerusálimdir), ve Gibeat, ve Kiryat, köylerle beraber on dört şehir. Aşiretlerine göre Benyamin oğullarının mirası budur.

BAP 19

VE ikinci kura Şimeon için, Şimeon oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü; ve onların mirası Yahuda oğullarının mirası arasında idi.

2. Ve Beer-şeba, yahut Şeba, ve Molada,
3. ve Hatsar-şual, ve Bala, ve Etsem,
4. ve Eltolad, ve Betul, ve Horma,
5. ve Tsiklag, ve Beyt-markabot, ve Hatsar-susa,
6. ve Beyt-lebaot, ve Şaruhen; köylerle beraber on üç şehir;
7. Ain, Rimmon, ve Eter, ve Aşan; köylerle beraber dört şehir;
8. ve Baalat-beere, Cenubda Ramaya kadar bu şehirlerin çevresindeki bütün köyleri onların mirası idi. Aşiretlerine göre Şimeon oğulları sıptının mirası budur.
9. Şimeon oğullarının mirası Yahuda oğullarının hissesindendi; çünkü Yahuda oğullarının hissesi kendileri için çoktu; bundan dolayı Şimeon oğulları onların mirası arasında miras aldılar.
10. Ve üçüncü kura Zebulun oğulları için aşiretlerine göre düştü, ve onların mirasının sınırı Saride kadardı;
11. ve onların sınırı Maralaya kadar garba doğru yükseliyordu, ve Dabbeşete erişiyordu; ve Yokneam karşısında olan vadiye erişiyordu;
12. ve Saridden şarka, gün doğusuna doğru Kislot-tabor sınırına dönüyordu; ve Daberata çıkıyor, ve Yafiaya yükseliyordu;
13. oradan şarka doğru Gat-hefere, Et-katsine geçiyordu; ve Neaya uzanan Rimmona çıkıyordu;
14. ve şimale doğru sınır Hannatona dönüyordu; ve sonları İftah-el deresinde idi;
15. ve Kattat, ve Nahalal, ve Şimron, ve İdala, ve Beytlehem; köylerle beraber on iki şehir.
16. Aşiretlerine göre Zebulun oğullarının mirası köylerle beraber bu şehirlerdi.
17. Dördüncü kura İssakar için, İssakar oğulları için aşiretlerine göre düştü.
18. Ve onların sınırı Yizreel, ve Kesullot, ve Şunem,
19. ve Hafaraim, ve Şion, ve Anaharat,
20. ve Rabbit, ve Kişion, ve Ebets,
21. ve Remet, ve En-gannim, ve En-hadda, ve Beyt-patsets idi,
22. ve sınır Tabora, ve Şahatsumaya, ve Beyt-şemeşe erişiyordu; ve sınırlarının sonları Erdende idi; köylerle beraber on altı şehirdi.
23. Aşiretlerine göre İssakar oğulları sıptının mirası, köyleri ile beraber şehirleri budur.
24. Ve beşinci kura Aşer oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü.
25. Ve onların sınırı Helkat, ve Hali, ve Beten, ve Akşaf,
26. ve Allammelek, ve Amad, ve Mişal idi; ve garba doğru Karmele, ve Şihor-libnata

erişiyordu;

27. ve gün doğusuna doğru Beyt-dagona dönüyordu, ve Zebuluna, ve İftah-el deresine, şimale doğru Beyt-emeke, ve Neiele erişiyordu; ve sol taraftan Kabula,

28. ve Ebrona, Rehoba, ve Hammona, ve Kanaya büyük Saydaya kadar çıkıyordu;

29. ve sınır Ramaya, ve duvarlı Sur şehrine dönüyordu; ve sınır Hosaya dönüyordu; ve sonları Akzib havalisinde denizde idi;

30. ve Umma, ve Afek, ve Rehob; köylerle beraber yirmi iki şehir.

31. Aşiretlerine göre Aşer oğulları sıptının mirası budur, köylerle beraber bu şehirlerdir.

32. Altıncı kura Naftali oğulları için, aşiretlerine göre Naftali oğullarına düştü.

33. Ve onların sınırı Heleften Tsaanannimdeki meşe ağacından ve Adaminekebdan, ve Yabneelden Lakkuma kadardı; ve sonları Erdende idi;

34. ve sınır garba doğru Aznot-tabora dönüyordu, ve oradan Hukkoka çıkıyordu; ve cenupta Zebuluna, ve garbta Aşere, ve gün doğusuna doğru Erdende Yahudaya erişiyordu.

35. Ve duvarlı şehirler, Tsiddim, Tser, ve Hammat, Rakkat, ve Kinneret,

36. ve Adama, ve Rama, ve Hatsor,

37. ve Kedeş, ve Edrei, ve Enhatsor,

38. ve İron, ve Migdal-el, Horem, ve Beyt-anat, ve Beyt-şemeşti; köyleri ile beraber on dokuz şehir.

39. Aşiretlerine göre Naftali oğulları sıptının mirası, köylerle beraber şehirleri bu idi.

40. Yedinci kura Dan oğulları sıptı için aşiretlerine göre düştü.

41. Ve miraslarının sınırı Tsora, ve Eştaol, ve İr-şemeş,

42. ve Şaalabbin, ve Ayyalon, ve İtla,

43. ve Elon, ve Timna, ve Ekron,

44. ve Elteke, ve Gibbeton, ve Baalat,

45. ve Yehud, ve Bene-berak, ve Gat-rimmon,

46. ve Me-yarkon, ve Yafa karşısında olan sınırı ile Rakkondur.

47. Ve Dan oğullarının sınırı kendilerine dar geldi; ve Dan oğulları çıktılar, ve Leşemle cenkettiler, ve onu alıp kılıçtan geçirdiler, ve onu mülk edinip onda oturdular. ve ataları Danın adına göre Leşeme Dan adını koydular.

48. Aşiretlerine göre Dan oğulları sıptının mirası bu idi; köylerle beraber bu şehirlerdi.

49. Ve diyarı sınırlarına göre miras olarak bölmeği bitirdiler; ve İsrail oğulları Nun oğlu Yeşua aralarında miras verdiler;

50. RABBİN emrine göre istediği şehri, Efraim dağlığında Timnat-serahı kendisine verdiler; ve şehri bina edip onda oturdu.

51. Şiloda, RABBİN önünde, toplanma çadırı kapısında, kâhin Eleazarın, ve Nun oğlu Yeşuun, ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri başlarının kura ile böldükleri miraslar bunlardır. Ve diyarı paylaşmağı bitirdiler.

BAP 20

VE RAB Yeşua söyliyip dedi:

2. İsrail oğullarına söyliyip de: Musa vasıtası ile size söylemiş olduğum sığınacak şehirleri kendinize seçin,

3. ta ki, bilmiyerek yanlışlıkla bir canı vuran katil oraya kaçsın; ve sizin için kan öcünü alandan sığınacak yer olacaklar.

4. Ve o, bu şehirlerden birine kaçacaktır, ve şehir kapısının girilecek yerinde duracak, ve davasını o şehrin ihtiyarlarına anlatacak; ve onu şehre, kendilerinin yanına alacaklar, ve ona yer verecekler, ve onlarla oturacak.

5. Ve eğer kan öcünü alan onun ardını kovalarsa, o zaman adam öldüreni onun eline vermiyecekler; çünkü komşusunu bilmiyerek vurmuştur, ve ondan evelce nefret etmiyordu.
6. Ve cemaatin önünde hüküm için duruncıya kadar, o günlerde olan büyük kâhinin ölümüne kadar, o şehirde oturacak; o zaman adam öldüren dönecek, ve kendi şehrine, ve kendi evine, kaçtığı şehre gelecektir.
7. Ve Galilede, Naftali dağlığında Kedeşi, ve Efraim dağlığında Şekemi, ve Yahuda dağlığında Kiryat-arbayı (o Hebrondur) ayırdılar.
8. Ve Erden ötesinde, Eriha karşısında şarka doğru, Ruben sıptından, ovadaki çölde Betseri, ve Gad sıptından Gileadda Ramotu, ve Manasse sıptından Başanda Golanı ayırdılar.
9. Yanlışlıkla can vuran herkes oraya kaçsın, ve cemaatin önünde duruncıya kadar kan öcünü alanın elile ölmesin diye, bütün İsrail oğulları için, ve aralarında misafir olan garip için tayin olunan şehirler bunlardı.

BAP 21

- O zaman Levililer ataları evlerinin başları, kâhin Eleazara, ve Nun oğlu Yeşua, ve İsrail oğulları sıptlarının atalar evleri başlarına yaklaştılar;
2. ve Kenân diyarında Şiloda onlara söyleyip dediler: RAB Musa vasıtası ile bize oturmak için şehirler, ve hayvanlarımız için onların otlaklarını vermeği emretti.
 3. Ve İsrail oğulları RABBİN emrine göre kendi miraslarından şu şehirleri ve onların otlaklarını Levililere verdiler.
 4. Ve Kohatîler aşiretleri için kura düştü. Ve Levililerden olan kâhin Harun oğullarına Yahuda sıptından, ve Şimeonîler sıptından, ve Benyamin sıptından kura ile on üç şehir düştü.
 5. Ve Kohat oğullarından artakalanlara Efraim sıptı aşiretlerinden, ve Dan sıptından, ve Manassenin yarım sıptından kura ile on şehir düştü.
 6. Ve Gerşon oğullarına İssakar sıptı aşiretlerinden, ve Aşer sıptından, ve Naftali sıptından, ve Başanda Manassenin yarım sıptından kura ile on üç şehir düştü.
 7. Aşiretlerine göre Merari oğullarına Ruben sıptından, ve Gad sıptından, ve Zebulun sıptından on iki şehir düştü.
 8. Ve İsrail oğulları Musa vasıtası ile RABBİN emrettiği gibi bu şehirleri ve onların otlaklarını kura ile Levililere verdiler.
 9. Ve Yahuda oğulları sıptından ve Şimeon oğulları sıptından adları ile söylenen şu şehirleri verdiler;
 10. ve bunlar Levi oğullarından olan Kohatîler aşiretlerinden Harun oğulları içindiler; çünkü ilk kura onlarındı.
 11. Ve Yahuda dağlığında, Anakın babası Arbanın şehri Kiryat-arbayı (o Hebrondur) ve çevresinde olan otlağını onlara verdiler.
 12. Fakat şehrin tarlalarını, ve onun köylerini Yefunne oğlu Kalebe mülkü olarak verdiler.
 13. Ve kâhin Harun oğullarına, adam öldüren için sığınacak şehir olan Hebronla otlağını, ve Libna ile otlağını,
 14. ve Yattir ile otlağını, ve Eştemoa ile otlağını,
 15. ve Holonla otlağını, ve Debirle otlağını,
 16. ve Ainle otlağını, ve Yutta ile otlağını, ve Beyt-şemeşle otlağını verdiler; bu iki sıpttan dokuz şehir.
 17. Ve Benyamin sıptından Gibeonla otlağını, Geba ile otlağını,
 18. Anatotla otlağını, ve Almonla otlağını; dört şehir.
 19. Harun oğullarının, kâhinlerin, bütün şehirleri otlakları ile on üç şehirdi.
 20. Ve Kohat oğulları aşiretleri, Kohat oğullarından kalan Levililere gelince, onların

kuralına düşen şehirler Efraim sıptındandı.

21. Ve onlara adam öldüren için sığınacak şehir olan Efraim dağılığındaki Şekemle otlağını, ve Gezerle otlağını,

22. ve Kibtsaimle otlağını, ve Beyt-horonla otlağını verdiler; dört şehir.

23. Ve Dan sıptından Elteke ile otlağını, Gibbetonla otlağını, Ayyalonla otlağını, Gat-rimmonla otlağını; dört şehir.

24. Ve Manasse yarım sıptından, Taanakla otlağını,

25. ve Gat-rimmonla otlağını; iki şehir.

26. Geri kalan Kohat oğulları aşiretlerinin bütün şehirleri otlakları ile on şehirdi.

27. Ve Levililer aşiretlerinden Gerşon oğullarına Manassenin yarım sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Başandaki Golanla otlağını, ve Be-eştera ile otlağını; iki şehir.

28. Ve İssakar sıptından Kişionla otlağını, Daberatla otlağını,

29. Yarmutla otlağını, En-gannimle otlağını; dört şehir.

30. Ve Aşer sıptından Mişalla otlağını, Abdonla otlağını,

31. Helkatla otlağını, ve Rehobla otlağını; dört şehir.

32. Ve Naftali sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Galiledeki Kedeşle otlağını, ve Hammot-dorla otlağını ve Kartanla otlağını; üç şehir.

33. Aşiretlerine göre Gerşonîlerin bütün şehirleri otlakları ile on üç şehirdi.

34. Ve Merari oğulları aşiretlerine, geri kalan Levililere, Zebulun sıptından Yokneamla otlağını, ve Karta ile otlağını,

35. Dimna ile otlağını, Nahalal ile otlağını; dört şehir.

36. Ve Ruben sıptından Betserle otlağını, Yahatsla otlağını,

37. Kedemotla otlağını, ve Mefaatla otlağını; dört şehir.

38. Ve Gad sıptından adam öldüren için sığınacak şehir olan Gileaddaki Ramotla otlağını, ve Mahanaimle otlağını.

39. Heşbonla otlağını, Yazerle otlağını; hepsi dört şehir.

40. Bunların hepsi, aşiretlerine göre Merari oğullarının, Levililer aşiretlerinden geri kalanların şehirleridir; ve onların kurasına düşen on iki şehirdi.

41. İsrail oğullarının mülkü arasında Levililerin bütün şehirleri otlakları ile beraber kırk sekiz şehirdi.

42. Bu şehirlerin her birinin etrafında otlakları vardı; bütün bu şehirler böyle idiler.

43. Ve RAB atalarına vermeği and ettiği bütün diyarı İsraille verdi; ve onu mülk edindiler, ve onda oturdular.

44. Ve RAB atalarına and ettiği her şeye göre onlara her taraftan rahat verdi, ve bütün düşmanlarından kimse onların önünde durmadı; RAB bütün düşmanlarını onların eline verdi.

45. RABBİN İsrail evine söylemiş olduğu bütün iyi sözlerden hiç bir söz boşa çıkmadı; hepsi oldu.

BAP 22

O zaman Yeşu Rubenîleri ve Gadîleri, ve Manassenin yarım sıptını çağırdı,

2. ve onlara dedi: Siz RABBİN kulu Musanın size emrettiği her şeyi tuttunuz, size emrettiğim her şeyde sözümü dinlediniz;

3. bugüne kadar bu uzun zamanda kardeşlerinizi bırakmadınız, ve Allahınız RABBİN üzerinize vacip olan emrini tuttunuz.

4. Ve şimdi Allahınız RAB kardeşlerinize söylediği gibi onlara rahat verdi; ve şimdi dönüp, RABBİN kulu Musanın Erden ötesinde size vermiş olduğu mülkünüz olan diyara, çadırlarınıza gidin.

5. Ancak Allahınız RABBİ sevmek, ve onun bütün yollarında yürümek, ve emirlerini tutmak, ve ona bağlanmak, ve bütün yüreğinizle ve bütün canınızla ona kulluk etmek için, RABBİN kulu Musanın size emrettiği emri ve şeriatı yapmağa çok dikkat edin.
6. Ve Yeşu onları mubarek kılıp gönderdi; ve çadırlarına gittiler.
7. Ve Manassenin yarım sıptına Musa Başanda miras vermişti; fakat obir yarımına Yeşu, Erden ötesinde garba doğru, kardeşleri arasında miras verdi. Ve Yeşu onları çadırlarına gönderdiği zaman da kendilerini mubarek kıldı,
8. ve onlara söyleyip dedi: Çadırlarınıza çok zenginlikle, ve gayet çok hayvanlarla, gümüşle, ve altınla, ve tunçla, ve demirle, ve gayet çok esvaplarla dönün; düşmanlarınızdan ettiğiniz çapulı kardeşlerinize paylaşın.
9. Ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları ve Manassenin yarım sıptı, Kenân diyarındaki Şilodan İsrail oğullarının yanından döndüler, ve RABBİN emrine göre Musa vasıtası ile mülk edinmiş oldukları Gilead diyarına, mülkleri olan diyara gitmek üzere yola çıktılar.
10. Ve Erdenin Kenân diyarında olan havalisine geldiler, ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı orada, Erdenin yanında bir mezbah, görülüşü büyük bir mezbah yaptılar.
11. Ve: İşte, Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, Kenân diyarının ön tarafında, Erden havalisinde, İsrail oğullarına ait olan tarafta bir mezbah yaptılar, diye söylendiğini İsrail oğulları işittiler.
12. Ve İsrail oğulları bunu işitince onlara karşı cenge çıkmak için İsrail oğullarının bütün cemaati Şiloda toplandılar.
13. Ve İsrail oğulları Gilead diyarına, Ruben oğullarına, ve Gad oğullarına, ve Manassenin yarım sıptına kâhin Eleazar oğlu Finehası,
14. ve onunla beraber İsrail sıptlarının her biri için, her ata evi için bir reis olmak üzere on beyi gönderdiler; ve bunlardan her biri İsrail binleri arasında ataları evlerinin reisi idi.
15. Ve Gilead diyarına, Ruben oğullarına, ve Gad oğullarına, ve Manassenin yarım sıptına geldiler, ve onlarla söyleşip dediler:
16. RABBİN bütün cemaati şöyle diyorlar: Bugün RABBİN ardınca yürümekten dönmek için, bugün RABBE karşı isyan etmek için kendinize bir mezbah yapmakla İsrail Allahına karşı ettiğiniz bu hainlik nedir?
17. RABBİN cemaati üzerine belâ gelmiş olmakla beraber, bugüne kadar kendimizi tathir etmediğimiz Peor fesadı bizim için az mı geliyor da,
18. bugün RABBİN ardınca yürümekten dönüyorsunuz? Ve vaki olacak ki, bugün RABBE karşı isyan ettiğinizden dolayı yarın İsrailin bütün cemaatine öfkelenecek.
19. Fakat, eğer mülkünüz olan diyar murdarsa, RABBİN meskeninin durduğu RABBİN mülkü olan diyara geçin, ve bizim aramızda mülk edinin; ve Allahımız RABBİN mezbahından başka kendinize mezbah yapmakla RABBE karşı isyan etmeyin, ve bize karşı isyan etmeyin.
20. Zerah oğlu Akan tahsis olunan şeyde hainlik etmedi mi? ve bütün İsrail cemaati üzerine öfke oldu; ve o adam günahında yalnız başına mahvolmadı.
21. Ve Ruben oğulları, ve Gad oğulları, ve Manassenin yarım sıptı, İsrail binlerinin başlarına söyleyip cevap verdiler:
22. Kadîr, Allah, Yehova, Kadîr, Allah, Yehova, o bilir; İsrail de bilecek; eğer isyanla, ve eğer RABBE karşı hainlikle ise (bugün bizi kurtarma),
23. RABBİN ardınca yürümekten dönmek için, ve eğer mezbah üzerinde yakılan takdime ve ekmek takdimesi arz etmek için, ve üzerinde selâmet kurbanları takdim etmek için kendimize mezbah yaptıkça,
24. ve eğer bunu korkudan ve bir maksatla yapmadıkça, RAB kendisi arasın; çünkü biz dedik: Yarın sizin oğullarınız bizim oğullarımıza: İsrailin Allahı RAB ile sizin ne işiniz var?
25. çünkü, ey Ruben oğulları ve Gad oğulları, RAB sizinle bizim aramızda Erdeni sınır

koydu; RABDE sizin hisseniz yoktur, diyebilirler, ve sizin oğullarınız bizim oğullarımızı RABDEN korkmaktan döndürebilirlerdi.

26. Bunun için dedik: Şimdi kendimize bir mezbah bina etmeğe hazırlanalım, yakılan takdime için, kurban için değil,

27. ancak bizimle sizin aranızda, ve bizden sonra zürriyetlerimiz arasında şahit olacaktır, ta ki, RABBİN hizmetini yakılan takdimelerimizle, ve kurbanlarımızla, ve selâmet takdimelerimizle kendi önünde yapalım; ve sizin oğullarınız yarın bizim oğullarımıza: RABDE sizin hisseniz yoktur, demesinler.

28. Ve dedik: Vaki olacak ki, bize, yahut yarın zürriyetlerimize böyle diyecekleri zaman biz diyeceğiz: Atalarımızın yaptığı RABBİN mezbahının örneğine bakın; yakılan takdimeler için, ve kurban için değil, ancak sizinle bizim aramızda şahittir.

29. RABBE karşı isyan etmek, ve bugün RABBİN ardınca yürümekten dönmek, yakılan takdime için, ekmek takdimesi için, ve kurban için, Allahımız RABBİN meskeni önünde olan kendi mezbahından başka mezbah yapmak bizden uzak olsun.

30. Ve Ruben oğullarının ve Gad oğullarının ve Manasse oğullarının söyledikleri sözleri kâhin Finehas, ve onunla beraber olan cemaat beyleri, İsrail binlerinin başları işittikleri zaman gözlerine iyi göründü.

31. Ve kâhin Eleazar oğlu Finehas, Ruben oğullarına ve Gad oğullarına ve Manasse oğullarına dedi: Bugün biliyoruz ki, RAB aramızdadır, çünkü RABBE karşı bu hainliği etmediniz; şimdi RABBİN elinden İsrail oğullarını kurtardınız.

32. Ve kâhin Eleazar oğlu Finehas, ve beyler Ruben oğullarının yanından ve Gad oğullarının yanından, Gilead diyarından Kenân diyarına, İsrail oğullarının yanına döndüler, ve onlara haber getirdiler.

33. Ve bu şey İsrail oğullarının gözünde iyi göründü; ve İsrail oğulları Allahı takdis ettiler, ve onlara karşı cenge çıkmak, Ruben oğulları ile Gad oğullarının oturmakta oldukları memleketi harap etmek için bir daha söylemediler.

34. Ve Ruben oğulları ve Gad oğulları mezbahın adını Ed* koydular; çünkü: Yehova Allah olduğuna aramızda o şahittir, dediler.

* *Şahitlik.*

BAP 23

VE vaki oldu ki, uzun zamanlardan sonra RAB İsraille çepçevre düşmanlarından rahat verdiği, ve Yeşu kocamış ve yaşta ilerlemiş olduğu zaman;

2. Yeşu bütün İsrail ihtiyarlarını, ve başlarını, ve hâkimlerini, ve reislerini çağırdı, ve onlara dedi: Ben kocadım, ve yaşta ilerledim;

3. Allahınız RABBİN sizin uğrunuzda bütün bu milletlere yaptığını gördünüz; çünkü sizin için cenk eden Allahınız RABDİR.

4. İşte, Erdenden batıya doğru büyük denize kadar kırmış olduğum bütün milletlerle beraber bu kalan milletleri sıptlarınız için miras olarak kura ile böldüm.

5. Ve Allahınız RAB onları önünüzden süpürecek, ve gözünüzün önünden onları kovacaktır; ve Allahınız RABBİN size söylediği gibi onların diyarını mülk edineceksiniz.

6. Ve Musanın Tevrat kitabında yazılmış olan her şeyi tutmak ve yapmak için çok yürekli olun, ta ki, ondan sağa ve sola sapmıyasınız;

7. ve sizinle kalan bu milletler arasına karışmıyasınız; ve ilâhlarının ismini anmıyasınız, ve onlarla and ettirmiyesiniz, onlara kulluk etmiyesiniz, ve onlara iğilmiyesiniz;

8. fakat bugüne kadar ettiğiniz gibi Allahınız RABBE yapışasınız.

9. Çünkü RAB önünüzden büyük ve kuvvetli milletler kovdu; fakat siz, bugüne kadar sizin

önünüzde kimse durmadı.

10. Sizden bir kişi bin kişiyi kovalıyacaktır; çünkü Allahınız RAB, size söylediği gibi, sizin için cenk eden odur.

11. Ve Allahınız RABBİ sevmekte çok dikkatli olun.

12. Çünkü eğer geri dönerseniz, sizinle bu kalanlara, bu milletlerden artakalanlara bağlanırsanız, ve onlarla hısımlık ederseniz, ve onlar size ve siz onlara karışırsanız;

13. iyi bilin ki, Allahınız RAB bu milletleri gözünüzün önünden artık kovmıyacaktır; ve siz, Allahınız RABBİN size verdiği bu iyi toprak üzerinden yok oluncıya kadar, onlar sizin için kement ve tuzak, ve böğürlerinizde üğendire, ve gözlerinizde diken olacaklardır.

14. Ve işte, ben bugün bütün dünyanın gittiği yola gidiyorum; ve bütün yüreklerinizde ve bütün canlarınızda biliyorsunuz ki, Allahınız RABBİN hakkınızda söylediği bütün iyi şeylerden hiç bir şey boşa çıkmadı; size hepsi oldu, ondan hiç bir şey boşa çıkmadı.

15. Ve vaki olacak ki, Allahınız RABBİN size söylediği bütün iyi şeyler hakkınızda vaki olduğu gibi, Allahınız RABBİN size verdiği bu iyi toprak üzerinden sizi helâk edinciye kadar bütün kötü şeyleri de RAB böylece üzerinize getirecektir.

16. Allahınız RABBİN size emrettiği ahdini bozduğunuz, ve gidip başka ilâhlara kulluk ettiğiniz, ve onlara iğildiğiniz zaman, RABBİN öfkesi size karşı alevlenecek, ve size verdiği iyi diyar üzerinden çabucak yok olacaksınız.

BAP 24

VE Yeşu İsrailin bütün sıptlarını Şekeme topladı, ve İsrailin ihtiyarlarını, ve başlarını, ve hâkimlerini, ve reislerini çağırdı; ve Allahın önünde durdular.

2. Ve Yeşu bütün kavma dedi: İsrailin Allahı RAB böyle diyor: İbrahimin babası ve Nahorun babası Terah, atalarınız eski zamanda Irmağın öte tarafında otururlardı; ve başka ilâhlara kulluk ederlerdi.

3. Ve atanız İbrahimi Irmağın öte tarafından aldım, ve onu bütün Kenân diyarında yürüttüm, ve zürriyetini çoğalttım, ve kendisine İshakı verdim.

4. Ve İshaka Yakubu ve Esavı verdim; ve Esava mülk edinmesi için Seir dağını verdim; ve Yakupla oğulları Mısır'a indiler.

5. Ve Musa ile Harunu gönderdim, ve Mısırın ortasında yaptığım şeylerle onu vurdum; ve sonra sizi çıkardım.

6. Ve atalarınızı Mısırdan çıkardım; ve denize geldiniz; ve Mısırlılar Kızıl Denize kadar cenk arabaları ile ve atlılar ile atalarınızın ardını kovaladılar.

7. Ve onlar RABBE feryat edince, Mısırlılarla sizin aranızda karanlık koydu, ve onların üzerine denizi getirdi, ve onları örttü; ve Mısırdaki yaptığım şeyleri gözleriniz gördüler; ve uzun zaman çölde oturdunuz.

8. Ve sizi Erden ötesinde oturan Amorîler diyarına getirdim; ve sizinle cenkettiler; ve onları elinize verdim, ve onların memleketini mülk olarak aldınız; ve önünüzden onları helâk ettim.

9. Ve Moab kralı Tsippor oğlu Balak kalktı ve İsraille cenketti, ve gönderip Beor oğlu Balamı size lânet etmek için çağırdı;

10. fakat Balamı dinlemek istemedim; o da sizi ancak mubarek kıldı; ve sizi onun elinden azat ettim.

11. Ve Erdenden geçip Erihaya geldiniz; ve Eriha erleri, Amorîler, ve Perizzîler, ve Kenânlılar, ve Hittîler, ve Girgaşîler, Hivîler, ve Yebusîler size karşı cenkettiler; ve onları elinize verdim.

12. Ve önünüzden eşek arısını gönderdim, ve onları, Amorîlerin iki kiralını, önünüzden o kovaladı; senin kılıcınla ve senin yayınla olmadı.

13. Ve üzerinde işlemediğiniz bir diyarı, ve bina etmediğiniz şehirleri size verdim, ve onlarda oturuyorsunuz; dikmediğiniz bağlardan ve zeytinliklerden yiyorsunuz.
14. Ve şimdi RABDEN korkun, ve kemalde ve hakikatte ona kulluk edin; ve İrmağın öte tarafında, ve Mısırdaki atalarınızın kulluk ettiği ilâhları atın; ve RABBE kulluk edin.
15. Ve eğer RABBE kulluk etmek gözünüzde kötü ise, atalarınızın kulluk ettikleri İrmak ötesindeki ilâhlara mı, yahut memleketlerinde oturduğunuz Amorîlerin ilâhlarına mı, kime kulluk edeceğinizi bugün seçin; fakat ben ve evim halkı, biz RABBE kulluk edeceğiz.
16. Ve kavm cevap verip dedi: Başka ilâhlara kulluk etmek için RABBİ bırakmak bizden uzak olsun;
17. çünkü Allahımız RAB, bizi ve atalarımızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkaran, ve gözümüzün önünde bu büyük alâmetleri yapan, ve yürüdüğümüz bütün yolda, ve ortasından geçtiğimiz bütün kavmlar arasında bizi tutan odur;
18. ve RAB bütün kavmları, memlekette oturan Amorîleri önümüzden kovdu; biz de RABBE kulluk edeceğiz; çünkü o Allahımızdır.
19. Ve Yeşu kavma dedi: RABBE kulluk edemezsiniz; çünkü o mukaddes Allaktır; o kıskanç Allaktır; günahlarınızı ve suçlarınızı bağışlamıyacaktır.
20. Eğer RABBİ bırakırsanız ve yabancı ilâhlara kulluk ederseniz, o zaman size iyilik etmişken dönecek ve size kötülük edecek, ve sizi bitirecektir.
21. Ve kavm Yeşua dedi: Hayır, ancak RABBE kulluk edeceğiz.
22. Ve Yeşu kavma dedi: Kendisine kulluk etmek üzere RABBİ seçtiğinize siz kendinize karşı şahitsiniz. Ve: Biz şahidiz, dediler.
23. Ve Yeşu dedi: Öyle ise şimdi aranızda olan yabancı ilâhları atın, ve yüreğinizi İsrailin Allahı RABBE meylettirin.
24. Ve kavm Yeşua dediler: Allahımız RABBE kulluk edeceğiz, ve onun sözünü dinliyeceğiz.
25. Ve Yeşu o gün kavmla ahdedti, ve Şekemde onlara kanun ve hüküm koydu.
26. Ve Yeşu bu sözleri Allahın şeriat kitabına yazdı; ve büyük bir taş aldı, ve onu orada, RABBİN makdisi yanında olan meşe ağacı altında yere dikti.
27. Ve Yeşu bütün kavma dedi: İşte, bu taş bize karşı şahit olacak; çünkü RABBİN bize söylediği bütün sözlerini o işitti; ve Allahınızı inkâr etmiyesiniz diye size karşı şahit olacaktır.
28. Ve Yeşu kavmı, herkesi kendi mirasına gönderdi.
29. Ve vaki oldu ki, bu şeylerden sonra, RABBİN kulu Nun oğlu Yeşu yüz on yaşında olarak öldü.
30. Ve onu Efraim dağığında, Gaaş dağının şimalinde olan Timnat-serahda, kendi mirasının sınırı içinde gömdüler.
31. Ve Yeşunun bütün günlerinde, ve Yeşudan sonra sağ kalan, ve RABBİN İsrail için yapmış olduğu bütün işlerini bilen ihtiyarların bütün günlerinde İsrail RABBE kulluk etti.
32. Ve İsrail oğullarının Mısırdan çıkarmış oldukları Yusufun kemiklerini, Şekemde, Yakubun Şekemin babası Hamorun oğullarından yüz parça gümüşe satın aldığı tarla hissesine gömdüler; ve Yusuf oğullarının mirası oldular.
33. Ve Harun oğlu Eleazar öldü; ve Efraim dağığında oğlu Finehasa verilmiş olan tepeye onu gömdüler.

HAKİMLER

BAP 1

VE Yeşunun ölümünden sonra vaki oldu ki, İsrail oğulları RABBE sorup dediler: Kenânlılara karşı cenketmek üzere bizim için önce kim çıkacak?

2. Ve RAB dedi: Yahuda çıkacak; işte, diyarı onun eline verdim.
3. Ve Yahuda kardeşi Şimeona dedi: Bana düşen hisseye benimle beraber çık, ve Kenânlılara karşı cenkedelim; ve ben de sana düşen hisseye seninle beraber giderim. Ve Şimeon onunla beraber gitti.
4. Ve Yahuda çıktı; ve RAB Kenânlıları ve Perizzîleri onların eline verdi; Bezekte onlardan on bin adam vurdular.
5. Ve Adoni-bezeki Bezekte buldular; ve ona karşı cenkettiler, ve Kenânlılarla Perizzîleri vurdular.
6. Fakat Adoni-bezek kaçtı; ve onun ardını kovaladılar, ve onu tuttular, ve ellerinin ve ayaklarının baş parmaklarını kestiler.
7. Ve Adoni-bezek dedi: Yetmiş kiral ellerinin ve ayaklarının baş parmakları kesilmiş olarak soframın altında yiyecek devşirdiler; nasıl ettimse, Allah da bana öyle ödedi. Ve onu Yerusâlime getirdiler, ve orada öldü.
8. Ve Yahuda oğulları Yerusâlime karşı cenkettiler, ve onu alıp kılıçtan geçirdiler, ve şehri ateşe verdiler.
9. Ve ondan sonra Yahuda oğulları, dağlıkta, ve Cenubda* ve Şefelada* oturan Kenânlılara karşı cenketmek için indiler.
10. Ve Yahuda Hebronda oturan Kenânlılara karşı yürüdü (ve Hebronun adı evelce Kiryat-arba idi); ve Şeşayı, ve Ahimanı ve Talmayı vurdular.
- * İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.
- * Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.
11. Ve oradan Debir ahalisine karşı yürüdü. (Debirin adı evelce Kiryat-seferdi).
12. Ve Kaleb dedi: Kim Kiryat-seferi vurur ve onu alırsa kızım Aksayı karı olarak ona vereceğim.
13. Ve onu Kalebin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otniel aldı; ve kızı Aksayı karı olarak ona verdi.
14. Ve vaki oldu ki, kadın ona vardığı zaman babasından bir tarla istemeğe onu teşvik etti; ve kadın eşeğinden indi; ve Kaleb ona dedi: Nen var?
15. Ve kadın ona dedi: Bana bir hediye ver; mademki beni Cenub diyarına koydun, bana su kaynakları da ver. Ve Kaleb ona yukarı kaynakları ve aşağıki kaynakları verdi.
16. Ve Musanın kaynatası Kenî oğulları hurma ağaçları şehrinden Yahuda oğulları ile beraber Arad cenubunda olan Yahuda çölüne çıktılar, ve gidip kavm ile beraber oturdular.
17. Ve Yahuda, kardeşi Şimeonla beraber gitti, ve Tsefatta oturan Kenânlıları vurdular, ve onu tamamen yok ettiler. Ve şehrin adına Horma denildi.
18. Ve Yahuda Gazayı ve onun sınırını, ve Aşkelonu ve onun sınırını, ve Ekronu ve onun sınırını aldı.
19. Ve RAB Yahuda ile beraberdi; ve dağlık ahalisini kovdu; çünkü derede oturanları kovamadı, çünkü demir cenk arabaları vardı.
20. Ve Musanın söylemiş olduğu gibi Kalebe Hebronu verdiler; ve Anakın üç oğlunu oradan kovdu.
21. Ve Benyamin oğulları Yerusâlimde oturan Yebusîleri kovmadılar; ve Yebusîler bugüne kadar Yerusâlimde Benyamin oğulları ile beraber oturuyorlar.
22. Ve Yusuf evi, onlar da Beyt-ele çıktılar; ve RAB onlarla beraberdi.
23. Ve Yusuf evi Beyt-eli çaşıtlamak için adam gönderdiler. (Şehrin adı evelce Luz idi.)
24. Ve gözcüler şehirden çıkan bir adam gördüler, ve ona dediler: Rica ederiz, şehre girilecek yeri bize göster, ve sana karşı iyilikle davranacağız.
25. Ve şehre girilecek yeri onlara gösterdi; ve şehri kılıçtan geçirdiler; fakat o adamı ve bütün ailesini salıverdiler.
26. Ve adam Hittîler diyarına gitti, ve bir şehir bina edip adını Luz koydu; bugüne kadar adı budur.

27. Ve Manasse, Beyt-şean ile kasabaları ahalisini, ve Taanak ile kasabaları ahalisini, ve Dor ile kasabaları ahalisini, ve İbleam ile kasabaları ahalisini, ve Megiddo ile kasabaları ahalisini kovmadı; ve Kenânlılar bu memlekette oturmak için direndiler.
28. Ve vaki oldu ki, İsrail kuvvetlendiği zaman Kenânlıları angaryacı ettiler, ve onları büsbütün kovmadılar.
29. Ve Efraim Gezerde oturan Kenânlıları kovmadı; fakat Kenânlılar Gezerde onların arasında oturdular.
30. Zebulun Kitron ahalisini ve Nahalol ahalisini kovmadı; ve Kenânlılar onlar arasında oturup angaryacı oldular.
31. Aşer Akko ahalisini, ve Sayda, ve Ahlab, ve Akzib, ve Helba, ve Afik, ve Rehob ahalisini kovmadı;
32. ve Aşerîler memleket ahalisi olan Kenânlılar arasında oturdular; çünkü onları kovmadılar.
33. Naftali Beyt-şemeş ahalisini, ve Beyt-anat ahalisini kovmadı; ve memleket ahalisi olan Kenânlılar arasında oturdu; fakat Beyt-şemeş ve Beyt-anat ahalisi angaryacı oldular.
34. Ve Amorîler Dan oğullarını dağlığa sürdüler; çünkü ovaya inmeğe bırakmıyorlardı;
35. ve Amorîler Heres dağında, Ayyalonda, ve Şaalbimde oturmak için direndiler; fakat Yusuf evinin eli kuvvetlendi, ve onlar angaryacı oldular.
36. Ve Amorîlerin sınırı Akrabbim yokuşundan, kayadan, ve yukarı doğru idi.

BAP 2

- VE RABBİN meleği Gilgaldan Bokime çıktı. Ve dedi: Sizi Mısırdan çıkardım, ve atalarınıza and ettiğim diyara sizi getirdim; ve dedim: Sizinle olan ahdimi ebediyen bozmıyacağım;
2. ve siz bu diyarın ahalisile ahdetmiyeceksiniz; mezbahlarını yıkacaksınız. Fakat sözümü dinlemediniz; niçin bunu yaptınız?
3. Bundan dolayı da dedim: Onları önünüzden kovmıyacağım; ve sizin için böğrünüzde diken olacaklar, ve onların ilâhları sizin için tuzak olacaklar.
4. Ve vaki oldu ki, RABBİN meleği bütün İsrail oğullarına bu sözleri söylediği zaman, kavm yüksek sesle ağladılar.
5. Ve o yerin adına Bokim* dediler; ve orada RABBE kurban kestiler.
- * *Ağlıyanlar.*
6. Ve Yeşu kavmi salıverdiği zaman, İsrail oğulları diyarı mülk edinsinler diye herkes kendi mirasına gitti.
7. Ve Yeşuun bütün günlerinde, ve RABBİN İsrail için yaptığı bütün büyük işi görmüş olup Yeşudan sonra sağ kalan ihtiyarların günlerinde kavm RABBE kulluk ettiler.
8. Ve RABBİN kulu Nun oğlu Yeşu, yüz on yaşında olarak öldü.
9. Ve onu Gaaş dağının şimalinde, Efraim dağlığında, Timnat-hereste, mirasının sınırı içine gömdüler.
10. Ve bütün o nesil de atalarına katıldılar; ve RABBİ, ve İsrail için yapmış olduğu işi bilmiyen başka bir nesil türedi.
11. Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Baallara kulluk ettiler;
12. ve kendilerini Mısır diyarından çıkaran atalarının Allahı RABBİ bıraktılar, ve etraflarında olan milletlerin ilâhlarından olan başka ilâhların ardınca yürüdüler, ve onlara iğildiler; ve RABBİ öfkelenirdiler.
13. Ve RABBİ bırakıp Baala ve Astartilere kulluk ettiler.
14. Ve RABBİN öfkesi İsaile karşı alevlendi, ve onları yağmacıların eline verdi, ve onları yağma ettiler; ve onları etraftaki düşmanlarına sattı, ve artık düşmanlarının önünde duramadılar.

15. Her nereye çıktılarsa, RABBİN onlara söylemiş olduğu gibi, ve RABBİN onlara and etmiş olduğu gibi RABBİN eli kötülük için onlara karşı idi; ve çok sıkıldılar.
16. Ve RAB onları yağma edenlerin elinden kurtaran hâkimler çıkardı.
17. Ve hâkimlerini de dinlemediler; çünkü başka ilâhların ardınca zina ettiler, ve onlara iğildiler; atalarının yürüdüğü yoldan çabuk saptılar; onlar RABBİN emirlerini dinliyorlardı, fakat bunlar ataları gibi yapmadılar.
18. Ve RAB onlar için hâkimler çıkardıkça RAB hâkimle beraber olup hâkimin bütün günlerince onları düşmanlarının elinden kurtarırdı; çünkü onları ezenler ve sıkıştıranlar yüzünden olan iniltilerinden dolayı RAB onlara acırdı.
19. Ve vaki oldu ki, hâkim öldükçe geri döndüler, ve başka ilâhlara kulluk edip onlara iğilmek için onların ardınca yürümekle atalarından ziyade bozuldular; işlerinden ve inat yollarından vazgeçmediler.
20. Ve İsrail'e karşı RABBİN öfkesi alevlendi; ve dedi: Mademki bu millet atalarına emrettiğim ahdimi bozdular, ve sözümü dinlemediler;
21. ben de Yeşu öldüğü zaman bırakmış olduğu milletlerden hiç birini artık önlerinden kovmıyacağım;
22. ta ki, atalarının tuttuğu gibi RABBİN yolunu onda yürümek için tutacaklar mı, yoksa değil mi, diye bunlarla İsraili deneyeyim.
23. Ve RAB o milletleri çabuk kovmıyarak bıraktı, ve onları Yeşuun eline vermedi.

BAP 3

- İSRAİLİ, bütün Kenân cenklerini bilmiyenlerin hepsini onlarla denesin,
2. ve ancak İsrail oğulları nesillerinin, hiç olmazsa cenkleri evelden bilmiyenlerin cenk öğrenmek bilgileri olsun diye RABBİN bıraktığı milletler şunlardır:
 3. Filistîlerin beş beyleri, ve bütün Kenânlılar, ve Saydalılar, ve Baal-hermon dağından Hamata girilecek yere kadar Libnan dağında oturan Hivîler.
 4. Ve Musa vasıtası ile atalarına emrolunan RABBİN emirlerini dinliyecekler mi diye bilmek için onlarla İsraili denemek üzere bırakıldılar.
 5. Ve İsrail oğulları Kenânlılar, Hittîler, ve Amorîler, ve Perizzîler, ve Hivîler, ve Yebusîler arasında oturdular;
 6. ve kendilerine karı olarak onların kızlarını aldılar, ve kendi kızlarını onların oğullarına verdiler, ve onların ilâhlarına kulluk ettiler.
 7. Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve kendilerinin Allahı RABBİ unuttular, ve Baallara ve Aşerlere kulluk ettiler.
 8. Ve RABBİN öfkesi İsrail'e karşı alevlendi, ve onları Mezopotamya kralı Kuşan-rişatayime sattı; ve İsrail oğulları Kuşan-rişatayime sekiz yıl kulluk ettiler.
 9. Ve İsrail oğulları RABBE feryat edince, RAB İsrail oğulları için bir kurtarıcı, Kalebin küçük kardeşi Kenazın oğlu Otnieli çıkardı, ve o onları kurtardı.
 10. Ve RABBİN Ruhu onun üzerine geldi, ve İsrail'e hükmetti; ve cenge çıktı, ve RAB Mezopotamya kralı Kuşan-rişatayimi onun eline verdi; ve onun eli Kuşan-rişatayime karşı kuvvetlendi.
 11. Ve memleket kırk yıl rahat etti. Ve Kenazın oğlu Otniel öldü.
 12. Ve İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yine yaptılar; ve RAB İsrail'e karşı Moab kralı Eglonu kuvvetlendirdi, çünkü RABBİN gözünde kötü olanı yapmışlardı.
 13. Ve Ammon ve Amalek oğullarını yanına topladı; ve gidip İsraili vurdu, ve hurma ağaçları şehrini aldılar.
 14. Ve İsrail oğulları Moab kralı Eglona on sekiz yıl kulluk ettiler.

15. Fakat İsrail oğulları RABBE feryat edince RAB onlar için bir kurtarıcı, solak bir adam olan Benyamînî Geranın oğlu Ehudu çıkardı. Ve İsrail oğulları Moab kralı Eglona onun elile haraç gönderdiler.
16. Ve Ehud kendisi için bir arşın* uzunluğunda iki ağızlı bir kama yaptı; ve onu sağ kalçası üzerine esvabı altında kuşandı.
17. Ve Moab kralı Eglona haracı takdim etti; ve Eglon çok şişman bir adamdı.
18. Ve vaki oldu ki, haracı takdim etmeği bitirdiği zaman, haracı taşıyan adamları gönderdi.
19. Fakat kendisi Gilgal yanında olan taş ocaklarından geri döndü, ve dedi: Ey kiral, sana gizli bir sözüm var. Ve: Sus, dedi. Ve yanında duranların hepsi dışarı çıktılar.
20. Ve Ehud onun yanına geldi; ve kiral yukarı serin odasında yalnız başına oturuyordu. Ve Ehud dedi: Allahtan sana bir sözüm var. Ve kürsüsünden kalktı.
21. Ve Ehud sol elini uzatıp sağ kalçasından kamayı çekti, ve onu kiralın karnına sapladı;
22. ve namlının ardından kabza da girdi; ve namlıyı yağ kapladı, çünkü kamayı karnından çekmedi; ve arkasından çıktı.
23. Ve Ehud sofaya çıkıp arkasından yukarı odanın kapılarını kapadı ve kilitledi.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
24. Ve o çıktığı zaman kiralın kulları gelip baktılar, ve işte, yukarı odanın kapıları kilitli idi; ve dediler: Mutlaka yukarı odada ayaklarını örtüyor.
25. Ve sıkılıncıya kadar beklediler; ve işte, yukarı odanın kapılarını açmadı; ve anahtarı alıp açtılar; ve işte, efendileri ölü olarak yere düşmüştü.
26. Ve onlar beklerken Ehud kaçtı, ve taş ocaklarını geçip Seiraya kaçtı.
27. Ve vaki oldu ki, geldiği zaman Efraim dağlığında boru çaldı; ve İsrail oğulları kendisile beraber dağlıktan indiler, ve kendisi onların önünde idi.
28. Ve onlara dedi: Ardımca gelin; çünkü RAB düşmanlarınızı, Moabîleri elinize verdi. Ve onun ardınca indiler, ve Moabîlere karşı Erden geçitlerini tuttular, ve kimseyi geçirmediler.
29. Ve o vakitte Moabdan her biri kuvvetli ve her biri yiğit adam olmak üzere on bin kişi kadar vurdular; ve kimse kurtulmadı.
30. Ve Moab o günde İsrailin eli altında alçaldı. Ve memleket seksen yıl rahat etti.
31. Ve ondan sonra Anat oğlu Şamgar geldi, ve Filistîlerden altı yüz kişiyi öküz üğendiresile vurdu; ve o da İsraili kurtardı.

BAP 4

- VE yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Ehud ölmüştü.
2. Ve RAB onları Hatsorda kiralık eden Kenân kralı Yabine sattı; ve ordusunun başbuğu Sisera idi, ve kendisi Haroşet-goyimde oturuyordu.
 3. Ve İsrail oğulları RABBE feryat ettiler; çünkü onun dokuz yüz demir cenk arabası vardı; ve yirmi yıl İsrail oğullarını çok ezdi.
 4. Ve o vakitte Lappidotun karısı peygamber Debora İsaile hükmediyordu.
 5. Ve kadın Efraim dağlığında Rama ile Beyt-el arasında Deboranın hurma ağacı altında otururdu; ve İsrail oğulları hüküm için onun yanına çıkarlardı.
 6. Ve gönderip Kedeş-naftaliden Abinoamın oğlu Barakı çağırdı, ve ona dedi: İsrailin Allahu RAB: Git, ve yanına Naftali oğullarından ve Zebulun oğullarından on bin kişi alarak Tabor dağına çek, diye emretmedi mi?
 7. Ve Yabin ordusu başbuğu Sisera'yı, ve onun cenk arabaları ile askerlerini Kişon ırmağına, senin yanına çekeceğim; ve onu senin eline vereceğim.
 8. Ve Barak ona dedi: Eğer benimle beraber gelirsen, ben de giderim; fakat benimle beraber gelmezsen, gitmem.

9. Ve Debora dedi: Mutlaka seninle beraber gideceğim; ancak gideceğin yolda şeref senin olmayacaktır; çünkü RAB Siserayı bir kadının eline verecektir. Ve Debora kalktı, ve Barakla beraber Kedeşe gitti.
10. Ve Barak Zebulunla Naftaliyi Kedeşe topladı; ve on bin kişi onun ardınca çıktılar; Debora da onunla beraber çıktı.
11. Ve Kenî Heber, Musanın kaynatası Hobab oğullarından, Kenîlerden ayrılmıştı, ve Kedeş yanında olan Tsaanannimdeki meşe ağacına kadar çadırını kurmuştu.
12. Ve Abinoamın oğlu Barakın Tabor dağına çıktığını Siseraya bildirdiler.
13. Ve Sisera bütün cenk arabalarını, dokuz yüz demir arabayı, ve kendisile beraber olan bütün kavmi Haroşet-goyimden Kişon ırmağına topladı.
14. Ve Debora Baraka dedi: Kalk, çünkü RABBİN Siserayı senin eline verdiği gün bugündür; RAB senin önünde çıkmadı mı? Ve Barak, ardında on bin kişi olarak Tabor dağından indi.
15. Ve RAB Siserayı, ve bütün cenk arabalarını, ve bütün ordusunu Barakın önünde kılıçtan geçirip bozdu; ve Sisera cenk arabasından inip yaya kaçtı.
16. Ve Barak, Haroşet-goyime kadar, cenk arabalarının ardını ve ordunun ardını kovdu; ve Sisera'nın bütün ordusu kılıç ağzı ile düştü; bir kişi bile kalmadı.
17. Fakat Sisera Kenî Heberin karısı Yaelin çadırına yaya kaçtı; çünkü Hatsor kiralı Yabinle Kenî Heber evi arasında barışıklık vardı.
18. Ve Yael Siserayı karşılamak için çıktı, ve ona dedi: Dön, efendim, yanıma dön; korkma. Ve onun yanına çadıra döndü, ve kadın onu yorganla örttü.
19. Ve ona dedi: Rica ederim, bana biraz su ver içeyim; çünkü susadım. Ve süt tulumunu açıp ona içirdi, ve onu örttü.
20. Ve kadına dedi: Çadırın kapısında dur, ve vaki olacak ki, eğer bir adam gelir, ve sana sorup: Burada kimse var mı? derse: Hayır, diyeceksin.
21. Ve Heberin karısı Yael bir çadır kazığı aldı, ve tokmağı elinde tuttu, ve yavaşça onun yanına girdi, ve kazığı şakaklarına çaktı, ve kazık yere saplanıncıya kadar geçti; çünkü o derin uykuda ve dermansızdı; ve öldü.
22. Ve işte, Barak Siserayı kovalarken Yael onu karşılamak için çıktı, ve ona dedi: Gel de aramakta olduğun adamı sana göstereyim. Ve kadının yanına geldi; ve işte, Sisera ölü olarak yatıyordu, ve kazık şakaklarında idi.
23. Böylece o gün Allah, Kenân kiralı Yabini İsrail oğullarının önünde alçalttı.
24. Ve İsrail oğulları Kenân kiralı Yabini helâk edinciye kadar, Kenân kiralı Yabine karşı onların eli gittikçe kuvvetlendi.

BAP 5

VE o gün Debora ve Abinoam oğlu Barak terennüm edip dediler:

2. Reisler İsrailde reislik ettikleri için, Kavm gönüllü olarak kendini verdiği için; RABBİ takdis edin.
3. Ey kırallar, dinleyin; ey emîrler, kulak verin; RABBE ben, ben terennüm edeceğim; İsrailin Allahı RABBE taganni edeceğim.
4. Ya RAB, Seirden çıktığın zaman, Edom kırından ilerlediğin zaman, Yer titredi, gökler de damlattılar, Evet, bulutlar su damlattılar.
5. RABBİN önünde dağlar, O Sina da, İsrailin Allahı RABBİN önünde sarsıldı.
6. Anat oğlu Şamgarın günlerinde, Yaelin günlerinde, kervanların ardı kesildi, Ve yolcular sapa yollardan giderlerdi.
7. İsrailde hâkimlerin ardı kesilmişti, Ben, ana olarak İsrailde kalkıncıya kadar, Ben, Debora, kalkıncıya kadar onların ardı kesilmişti.

8. Yeni ilâhlar seçtiler; O zaman kapılarda cenk vardı; İsrailde, kırk bin arasında, Kalkan yahut mızrak görüldü mü?
9. Yüreğim İsraille hükmedenlere, Kavm arasında gönüllü olarak kendilerini verenleredir; RABBÎ takdis edin.
10. Ey beyaz eşeklere binenler, Ey halılar üzerinde oturanlar, Ve ey yolda yürüyenler, söyleyin.
11. Ok atanların gürültüsünden uzakta, su çektikleri yerlerde, Orada RABBİN doğru işlerini, İsrailde saltanatının doğru işlerini anlatacaklar. O zaman RABBİN kavmı kapılara indiler.
12. Uyan, ey Debora, uyan; Uyan, uyan, ilâhi oku; Kalk, ey Barak, ve ey Abinoam oğlu, esirlerini götür.
13. O zaman eşrafın ve kavmin artakalanı indi; RAB benim için yiğitlere karşı indi.
14. Efraimden Amalekte kökleşenler, Senin ardınca, ey Benyamin, senin adamların arasında; Makirden hükmedenler, Ve Zebulundan serdar esasını taşıyanlar indiler.
15. Ve İssakar reisleri Debora ile idiler; İssakar nasılsa, Barak da öyle idi; Onun ardınca vadiye saldırıldılar. Ruben çayları yanında, yürekten büyük müzakereler oldu.
16. Sürülere kaval çalınmasını dinlemek için, Ağıllar arasında niçin oturdun? Ruben çayları yanında, yürekten büyük müşavereler oldu.
17. Gilead Erden ötesinde oturdu; Ve niçin Dan gemilerde kaldı? Aşer deniz kıyısında istirahat etti, Ve kendi çaylarının yanında oturdu.
18. Meydanın yüksek yerlerinde Zebulun ile Naftali, Canlarını ölüm tehlikesine atan bir kavmdı.
19. Kırallar gelip cenkettiler; Taanakta, Megiddo suları yanında, O zaman Kenân kıralları cenkettiler; Gümüş çapulu almadılar.
20. Yıldızlar göklerden cenkettiler, Siseraya karşı medarlarından cenkettiler.
21. Kışon ırmağı, o kadim ırmak, Kışon ırmağı onları sürüp götürdü. Ey canım, kuvveti ayak altına aldın.
22. O zaman atların şahlanmasından, kuvvetlilerinin şahlanmasından, At tırnakları yere damga vurdular.
23. RABBİN meleği dedi: Meroza lânet edin, Onun halkına ağır lânetle lânet edin, Çünkü RABBİN yardımına, Yiğitlere karşı RABBİN yardımına gelmediler.
24. Kenî Heberin karısı Yael, Kadınlar arasında ziyadesile mubarek olsun; Çadır kadınları arasında ziyadesile mubarek olsun.
25. Su istedi, Yael ona süt verdi; Beylerin çamçağında ayran sundu.
26. Elini kazığa, Ve sağ elini işçilerin tokmağına saldı; Ve tokmakla Siserayı vurdu, başını ezdi; Ve kırıp şakaklarından deldi geçirdi.
27. Ayakları dibine çöktü, düşüp yattı; Ayakları dibine çöktü, düştü; Çöktüğü yere cansız düştü.
28. Siseranın anası, kafes arkasından, Pencereden baktı, ve bağırdı: Niçin onun cenk arabası o kadar ağır geliyor? Niçin arabalarının yürüyüşü gecikiyor?
29. Hikmetli kadınları ona cevap verdiler, O da kendi kendine cevap verdi:
30. Her yigide birer, ikişer kız, Sisera için boyalı esvap çapulu, İşlenmiş boyalı esvap çapulu, Çapul olarak boynu için iki yanı işlenmiş boyalı esvap, Çapul malını bulup paylaşmadılar mı?
31. Ya RAB, bütün düşmanların böyle yok olsunlar; Fakat seni sevenler kuvvetinde doğan güneş gibi olsunlar. Ve memleket kırk yıl rahat etti.

BAP 6

VE İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar; ve RAB onları yedi yıl Midyanın

eline verdi.

2. Ve İsrail'e karşı Midyanın eli kuvvetlendi; ve Midyan yüzünden İsrail oğulları kendileri için dağlardaki gizlenecek yerleri, ve mağaralar ile hisarlar yaptılar.

3. Ve vaki oldu ki, İsrail ekin ektikçe Midyanîler, ve Amalekîler, ve şark oğulları çıkarlardı; ve onlara karşı çıkarlardı;

4. ve onlara karşı konarlardı, ve Gazaya varıncıya kadar yerin mahsulünü bozarlardı, ve koyun olsun, sığır olsun, eşek olsun, İsrailde geçinecek bir şey bırakmazlardı.

5. Çünkü onlar hayvanları ve çadırları ile çıkarlardı; çoklukça çekirge gibi gelirlerdi; kendilerinin ve develerinin sayısı yoktu; ve diyarı bozmak için oraya gelirlerdi.

6. Ve Midyan yüzünden İsrail çok alçaldı; ve İsrail oğulları RABBE feryat ettiler.

7. Ve vaki oldu ki, Midyan yüzünden İsrail oğulları RABBE feryat edince,

8. RAB İsrail oğullarına bir peygamber gönderdi; ve onlara dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben sizi Mısırdan çıkardım, ve sizi kölelik diyarından çıkardım,

9. ve sizi Mısırlıların elinden, ve bütün sizi sıkıştıranların elinden azat ettim, ve önünüzden onları kovdum, ve onların diyarını size verdim;

10. ve size dedim: Ben Allahınız RAB'İM; memleketlerinde oturduğunuz Amorîlerin ilâhlarından korkmıyacaksınız. Fakat sözümü dinlemediniz.

11. Ve RABBİN meleği geldi, ve Abiezrî Yoaşın Ofra şehrindeki meşe ağacı altında oturdu; ve Yoaşın oğlu Gideon Midyanîlerden kaçırmak için şarap mâsarasında buğday dövüyordu.

12. Ve kendisine RABBİN meleği görünüp ona dedi: Ey cesur yiğit, RAB seninle beraberdir.

13. Ve Gideon dedi: Ah, efendim, eğer RAB bizimle beraberse, niçin bütün bu şeyler başımıza geldi? ve atalarımızın: RAB bizi Mısırdan çıkarmadı mı? diyerek bize anlattıkları bütün onun hârikaları nerededir? Fakat RAB şimdi bizi attı, ve bizi Midyanın eline verdi.

14. Ve RAB ona bakıp dedi: Bu kuvvetinle git, ve İsraili Midyanın elinden kurtar; seni göndermedim mi?

15. Ve ona dedi: Ah, efendim, İsraili ne ile kurtarayım? İşte, benim ailem Manassede en fakiridir, ve ben babamın evinde en küçüğüyüm.

16. Ve RAB ona dedi: Mutlaka seninle beraber olacağım, ve Midyanîleri bir adammış gibi vuracaksın.

17. Ve ona dedi: Eğer şimdi gözünde lûtf buldumsa, benimle söyleşen sen olduğuna dair bana alâmet göster.

18. Rica ederim, ben sana gelip hediyemi çıkarıncıya kadar, ve onu senin önüne koyuncıya kadar, buradan ayrılma. Ve dedi: Sen geri gelinciye kadar kalırım.

19. Ve Gideon içeri girdi, ve bir oğlakla, bir efa* undan mayasız pideler hazırladı; ve eti bir sepete koydu, ve et suyunu tencereye koydu, ve meşe ağacı altına, onun yanına getirip takdim etti.

20. Ve Allahın meleği ona dedi: Eti ve mayasız pideleri al, ve şu kayanın üzerine koy, ve et suyunu dök. Ve böyle yaptı.

21. Ve RABBİN meleği elinde olan değneğin ucunu oraya uzattı, ve etle mayasız pidelere dokundu; ve kayadan ateş çıktı, ve eti ve mayasız pideleri yiyip bitirdi; ve RABBİN meleği onun gözünden kayboldu.

22. Ve Gideon RABBİN meleği olduğunu gördü; ve Gideon dedi: Eyvah, ya RAB Yehova! çünkü RABBİN meleğini yüz yüze gördüm.

23. Ve RAB ona dedi: Sana selâmet olsun; korkma; ölmeyeceksin.

24. Ve Gideon orada RABBE bir mezbah yaptı, ve onun adını Yehova-şalom* koydu; bugüne kadar hâlâ Abiezrîlerin Ofra şehrinde.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

* Yehova selâmettir.

25. Ve vaki oldu ki, o gece RAB ona dedi: Babanın boğasını, yedi yaşında olan ikinci boğayı al, ve babanın Baal mezbahını yık, ve yanındaki Aşerayı kes;

26. ve bu hisarın tepesinde Allahın RABBE usulü üzere bir mezbah yap, ve ikinci boğayı al, ve keseceğin Aşeranın odunları ile yakılan takdimeyi arzet.
27. Ve Gideon kullarından on adam aldı, ve RABBİN kendisine söylediği gibi yaptı; ve vaki oldu ki, babasının ev halkı, ve şehrin adamları korkusundan bu şeyi gündüz yapamadığı için geceleyin yaptı.
28. Ve şehrin adamları sabahlayın erken kalktılar, ve işte, Baalın mezbahı yıkılmıştı, ve onun yanında olan Aşera kesilmişti, ve yapılmış olan mezbah üzerinde ikinci boğa arzolanmıştı.
29. Ve birbirlerine dediler: Bu işi kim yaptı? Ve aradılar, ve araştırdılar ve dediler: Bu işi Yoaşın oğlu Gideon yaptı.
30. Ve şehrin adamları Yoaşa dediler: Oğlunu çıkar da ölsün, çünkü Baalın mezbahını yıktı, ve çünkü onun yanında olan Aşerayı kesti.
31. Ve Yoaş kendisine karşı duranların hepsine dedi: Baal için siz mi dava edeceksiniz? yahut siz mi onu kurtaracaksınız? onun için dava edecek olan kim ise sabahlayın öldürülecektir; eğer ilâh ise, biri onun mezbahını yıktı diye kendisi dava etsin.
32. Ve: Baal ona karşı dava etsin, çünkü onun mezbahını yıktı, diyerek, o gün onun adını Yerubbaal* koydu.
- * *Baal dava etsin.*
33. O zaman bütün Midyanîler, ve Amalekîler, ve şark oğulları bir araya toplandılar; ve geçip Yizreel vadisinde ordugâh kurdular.
34. Ve RABBİN Ruhu Gideonun üzerine geldi; ve boru çaldı; ve Abiezer onun ardınca toplandı.
35. Ve bütün Manasseye ulaklar gönderdi; ve onlar da onun ardınca toplandılar; ve Aşere, ve Zebuluna, ve Naftaliye ulaklar gönderdi; ve onları karşılamağa çıktılar.
36. Ve Gideon Allaha dedi: Eğer söylediğin gibi İsraili benim elimle kurtaracaksan,
37. işte, ben harman üzerine yün yapağı koyacağım; eğer çiğ yalnız yapağı üzerinde olur ve bütün toprak üzerinde kuruluk olursa, o zaman söylediğin gibi İsraili benim elimle kurtaracağımı bileceğim.
38. Ve böyle oldu; çünkü ertesi gün erken kalkıp yapağıyı sıktı, ve yapağıdan çiğ, bir tas dolusu su çıkardı.
39. Ve Gideon Allaha dedi: Bana karşı öfken alevlenmesin, ve ben ancak bu kere söyliyeyim; niyaz ederim, ancak bu kere yapağı ile deniyeyim; şimdi kuruluk yapağı üzerinde olsun; ve bütün toprak üzerinde çiğ olsun.
40. Ve Allah o gece böyle yaptı; ve kuruluk ancak yapağı üzerinde idi, ve bütün toprak üzerinde çiğ vardı.

BAP 7

VE Yerubbaal (o Gideondur), ve kendisile beraber olan bütün kavm erken kalktılar, ve Harod* pınarı başında ordugâh kurdular; ve Midyan ordugâhı onların şimal tarafında, More tepesi yanında dere de idi.

* *Titreme.*

2. Ve RAB Gideon dedi: Midyanı onların eline vermekliğim için senin yanında olan kavmin sayısı fazladır, yoksa İsrail: Kendi elim beni kurtardı, diyerek bana karşı övünecektir.
3. Ve şimdi kavma işittirip de: Kim korkuyor ve titriyorsa dönsün, ve Gilead dağından geri gitsin. Ve kavmdan yirmi iki bin kişi döndüler; ve on bin kişi kaldı.
4. Ve RAB Gideon dedi: Kavmin sayısı yine fazladır; onları suya indir, ve senin için orada onları deniyeyim; ve vaki olacak ki, sana: Bu seninle beraber gidecek, dediğim adam seninle beraber gidecek; ve: Seninle gitmiyecek, dediğim adam gitmiyecektir.

5. Ve kavmı suya indirdi; ve RAB Gideon dedi: Köpeğin dilile içtiği gibi dilile su içen her adamı ayrı, ve içmek için dizleri üzerine çöken her adamı da ayrı koyacaksın.
6. Ve ellerini ağızlarına götürerek dillerile içenlerin sayısı üç yüz kişi oldu; fakat kavmin artakalanlarının hepsi su içmek için dizleri üzerine çöktüler.
7. Ve RAB Gideon dedi: Dilile içen üç yüz kişile sizi kurtaracağım, ve Midyanîleri senin eline vereceğim; ve bütün kavm, herkes kendi yerine gitsin.
8. Ve kavm ellerine azıkla borularını aldılar; ve İsrail adamlarının hepsini, herkesi kendi çadırına gönderdi, fakat üç yüz kişiyi alıkoymuştu; ve Midyan ordugâhı onun aşağı tarafında, derede idi.
9. Ve vaki oldu ki, RAB o gece ona dedi: Kalk, ordugâha in, çünkü onu senin eline verdim.
10. Ve eğer inmeğe korkuyorsan, uşağın Pura ile beraber ordugâha in;
11. ve ne söylediklerini işiteceksin; ve ondan sonra ellerin kuvvetlenecek, ve ordugâha ineceksin. O zaman o ve uşağı Pura ordugâhının kenarında olan silâhlı adamların yanına indiler.
12. Ve Midyanîler, ve Amalekîler, ve bütün şark oğulları çoklukça çekirge gibi derede yatıyorlardı; ve develerinin sayısı yoktu, çoklukça deniz kıyısındaki kum gibi.
13. Ve Gideon geldi, ve işte, bir adam arkadaşına ruya anlatıyor ve diyordu: İşte, bir ruya gördüm; ve işte, Midyan ordugâhına arpa ekmeğinden bir somun yuvarlandı, ve çadıra kadar geldi, ve onu vurup düşürdü, onu alt üst etti, ve çadır yere serildi.
14. Ve arkadaş cevap verip dedi: Bu başka bir şey değildir, ancak İsrailî Yoaş oğlu Gideonun kılıcıdır; Allah Midyanı ve bütün orduyu onun eline verdi.
15. Ve vaki oldu ki, Gideon ruyanın hikâyesini ve tabirini işitince, secde kıldı; ve İsrail ordugâhına dönüp dedi: Kalkın; çünkü RAB Midyan ordusunu elinize verdi.
16. Ve üç yüz kişiyi üç bölüğe ayırdı, ve hepsinin eline borular, ve boş testiler, ve testiler içinde çerağlar verdi.
17. Ve onlara dedi: Bana bakın, ve öyle yapın; ve işte, ben ordugâhın kenarına geldiğim zaman, vaki olacak ki, ben ne yaparsam siz de öyle yapacaksınız.
18. Ben ve benimle beraber olanların hepsi boru çalınca, ordugâhın bütün çevresinde siz de boruları çalacaksınız, ve: RAB için ve Gideon için, diyeceksiniz.
19. Ve Gideonla yanında olan yüz kişi, orta nöbetin başlangıcında, nöbetçileri henüz koydukları zaman ordugâhın kenarına vardılar; ve boruları çalıp ellerindeki testileri kırdılar.
20. Üç bölük de boruları çalıp testileri kırdılar, ve çerağları sol ellerinde, ve çalmak için boruları sağ ellerinde tuttular; ve: RABBİN ve Gideonun kılıcı, diye bağırıldılar.
21. Ve ordugâhın çevresinde herkes kendi yerinde durdu; ve bütün ordu koşuştu; ve bağırıp onları kaçırdılar.
22. Ve üç yüz boruyu çaldılar, ve RAB her birinin kılıcını arkadaşına karşı, ve bütün orduya karşı koydu; ve ordu Tsereraya doğru, Beyt-şittaya kadar, Tabbatın yanında olan Abel-mehola sınırına kadar kaçtı.
23. Ve Naftaliden, ve Aşerden, ve bütün Manasseden İsrailîler toplandılar, ve Midyanın ardını kovaladılar.
24. Ve Gideon bütün Efraim dağılığına ulaklar gönderip dedi: Midyana karşı inin, ve önlerinde Beyt-baraya kadar suları, Erdeni alın. Ve bütün Efraimîler toplandı, ve Beyt-baraya kadar suları, Erdeni aldılar.
25. Ve Midyanın iki reisini, Oreble Zeebi tuttular; ve Orebi Oreb kayasında öldürdüler, ve Zeebi Zeeb şarap mâsarasında öldürdüler, ve Midyanı kovaladılar; ve Oreble Zeebin başlarını, Erden ötesinden Gideon'a getirdiler.

VE Efraimîler ona dediler: Midyana karşı cenketmeğe gittiğin zaman bizi çağırmyarak bu bize ettiğin nedir? Ve onunla şiddetle çekiştiler.

2. Ve onlara dedi: Sizin yaptığınızın yanında şimdi benim yaptığım nedir? Efraimin bağ bozumundan artakalan üzümleri, Abiezerin bağ bozumu mahsulünden iyi değil mi?

3. Midyan reislerini, Orebi ve Zeebi Allah sizin elinize verdi; ve sizin yaptığınızın yanında ben ne yapabildim? Bunu söyleyince ona karşı öfkeleri yatıştı.

4. Ve Gideon Erdene vardı, kendisi ve yanındaki yorgun fakat kovalıyan üç yüz kişi onu geçtiler.

5. Ve Sukkot adamlarına dedi: Rica ederim, arkamda olan kavma ekmek somunları verin; çünkü yorgundurlar, ve ben Midyan kıralları Zebah ve Tsalmunnayı kovalıyorum.

6. Ve Sukkot reisleri dediler: Zebah ve Tsalmunnanın bileği şimdi senin elinde mi ki, senin orduna ekmek verelim?

7. Ve Gideon dedi: Bunun için RAB Zebah ve Tsalmunnayı elime verdiği zaman etinizi çölün dikenleriyle ve çalılarla döveceğim.

8. Ve oradan Penuele çıktı, ve onlara da öylece söyledi: Sukkot adamları nasıl cevap verdilerse Penuel adamları da öyle cevap verdiler.

9. Ve Penuel adamlarına da söyliyip dedi: Selâmetle döndüğüm zaman bu kuleyi yıkacağım.

10. Ve Zebahla Tsalmunna, ve onlarla beraber on beş bin kişi kadar orduları, şark oğulları ordusundan kalanların hepsi, Karkorda idiler; ve yüz yirmi bin kılıç kullanan adam düşmüştü.

11. Ve Gideon Nobah ve Yogbehanın şarkından çadırlarda oturanların yolundan çıktı, ve orduyu vurdu; çünkü ordu kaygısızdı.

12. Ve Zebah ve Tsalmunna kaçtılar; ve onların ardını kovaladı; ve Midyanın iki kiralını, Zebahı ve Tsalmunnayı tuttu, ve bütün orduyu bozdu.

13. Ve Yoaşın oğlu Gideon Heres yokuşundan cenkten döndü.

14. Ve Sukkot adamlarından bir genci tutup ona sordu; ve o Sukkot reislerini, ve ihtiyarlarını, yetmiş yedi kişiyi yazıp ona bildirdi.

15. Ve Sukkot adamlarına gelip dedi: Zebah ve Tsalmunnanın bileği şimdi senin elinde mi ki, senin yorgun adamlarına ekmek verelim? diyerek onlardan ötürü benimle eğlenmiş olduğunuz Zebah ve Tsalmunna işte!

16. Ve şehrin ihtiyarlarını, ve çölün dikenlerini ve çalıları aldı, ve onlarla Sukkot adamlarına ders verdi.

17. Ve Penuel kulesini yıktı, ve şehrin adamlarını öldürdü.

18. Ve Zebahla Tsalmunnaya dedi: Taborda öldürdüğünüz adamlar nasıldılar? Ve dediler: Sen nasılsan onlar da öyle idi; her biri kiral oğullarına benziyordu.

19. Ve dedi: Kardeşlerim, anamın oğulları idiler; hay olan RABBİN hakkı için, eğer onları sağ bıraksa idiniz sizi öldürmezdim.

20. Ve ilk oğlu Yeteri dedi: Kalk, ve bunları öldür. Fakat genç kılıcını çekmedi; çünkü korkuyordu, çünkü henüz gençti.

21. Ve Zebahla Tsalmunna dediler: Sen kalk da bizi vur; çünkü adam nasılsa gücü öyledir. Ve Gideon kalktı ve Zebahı ve Tsalmunnayı öldürdü, ve develerinin boyunlarında asılı olan hilâllerini aldı.

22. Ve İsrail adamları Gideona dediler: Sen, oğlun, ve oğlunun oğlu bize saltanat edin; çünkü bizi Midyanın elinden kurtardın.

23. Ve Gideon onlara dedi: Ben size saltanat etmem, oğlum da size saltanat etmiyecek; RAB size saltanat edecektir.

24. Ve Gideon onlara dedi: Sizden bir dileğim var, herkes aldığı çapuldaki halkaları bana versin. (Çünkü onlar İsmailîler oldukları için altın halkaları vardı.)

25. Ve dediler: Seve seve veririz. Ve yere esvap serdiler, ve herkes aldığı çapuldaki halkaları oraya attı.

26. Ve hilâllerden, küpelerden, ve Midyan kırılları üzerindeki erguvanî esvaplardan başka, ve develerin boyunlarında olan zincirlerden başka, onun dilediği altın halkaların ağırlığı bin yedi yüz şekel* altındı.
27. Ve Gideon ondan bir efod yaptı, ve onu şehrine, Ofraya koydu; ve bütün İsrail orada onun ardınca zina ettiler; ve Gideonu ve evi halkına bir tuzak oldu.
28. Ve Midyan İsrail oğullarının önünde alçaldı, ve bir daha başlarını kaldırmadılar. Ve memleket Gideonun günlerinde kırk yıl rahat etti.
- * Tartılar ve ölçüler çetveline bak.
29. Ve Yoaşın oğlu Yerubbaal gidip evinde oturdu.
30. Ve Gideonun kendi sulbünden gelen yetmiş oğlu vardı; çünkü karıları çoktu.
31. Ve Şekemde olan cariyesi de kendisine bir oğul doğurdu, ve onun adını Abimelek koydu.
32. Ve Yoaşın oğlu Gideon güzel ihtiyarlıkta öldü, ve Abiezrîlerin Ofra şehrinde, babası Yoaşın kabrine gömüldü.
33. Ve vaki oldu ki, Gideon ölünce İsrail oğulları döndüler, ve Baalların ardınca zina ettiler, ve Baal-beriti kendilerine ilâh ettiler.
34. Ve İsrail oğulları, çevrelerindeki bütün düşmanlarının elinden kendilerini azat eden Allahları RABBİ hatırlamadılar;
35. ve Yerubbaal (o Gideondur) evine, İsraille yapmış olduğu bütün iyiliğe göre inayet etmediler.

BAP 9

VE Yerubbaalın oğlu Abimelek Şekeme, anasının kardeşleri yanına gitti, ve onlara, ve anasının babası evinin bütün aşiretine söyleyip dedi:

2. Rica ederim, bütün Şekem erlerine işittirip söyleyin: Sizin için hangisi iyidir, yetmiş kişi olarak Yerubbaalın bütün oğulları mı, yoksa bir kişi mi size saltanat etsin? ve hatırlayın ki, ben sizin kemiğiniz ve etinizim.
3. Ve anasının kardeşleri onun hakkında, bütün bu sözleri Şekem erlerinin hepsine işittirerek söylediler; ve onların yüreği Abimelekin ardınca gitmeğe meylett; çünkü: O bizim kardeşimizdir, dediler.
4. Ve Baal-beritin evinden ona yetmiş parça gümüş verdiler, ve Abimelek bunlarla oynak ve çapkın adamlar tuttu, ve onun ardınca gittiler.
5. Ve Ofraya, babasının evine geldi, ve kardeşlerini, Yerubbaalın yetmiş oğlunu bir taş üzerinde öldürdü; ancak Yerubbaalın küçük oğlu Yotam sağ kaldı; çünkü gizlendi.
6. Ve bütün Şekem erleri, ve bütün Beyt-millo toplandılar, ve gidip Şekemdeki dikili taş meşesi yanında Abimeleki kıral ettiler.
7. Ve Yotama bildirdiler, ve gidip Gerizim dağının tepesinde durdu, ve yüksek sesle bağırıp onlara dedi: Beni dinleyin, ey Şekem erleri, Allah da sizi dinliyecektir.
8. Vaktile ağaçlar kendilerine kıral meshetmek için gittiler; ve zeytin ağacına dediler: Bize kıral ol.
9. Ve zeytin ağacı onlara dedi: Allahın ve insanın bende sena ettikleri yağımı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim?
10. Ve ağaçlar incir ağacına dediler: Sen gel, bize kıral ol.
11. Ve incir ağacı onlara dedi: Tatlılığımı ve iyi meyvamı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim?
12. Ve ağaçlar asmaya dediler: Sen gel, bize kıral ol.
13. Ve asma onlara dedi: Allahı ve insanları sevindiren yeni şarabımı bırakayım da ağaçlar üzerinde sallanmağa mı gideyim?

14. Ve bütün ağaclar kara çaliya dediler: Sen gel, bize kırallık et.
15. Ve kara çalı ağaçlara dedi: Eğer gerçekten siz beni kendinize kiral olarak meshederseniz, gelin gölgeme sığın; yoksa kara çalıdan ateş çıksın ve Libnanın erz ağaçlarını yiyip bitirsin.
16. Ve şimdi, eğer siz Abimeleki kiral etmekle hakkaniyet ve doğrulukla davrandınızsa, ve eğer Yerubbaala karşı ve onun evine karşı iyilikle davrandınızsa, ve ellerinin mükâfatını ona verdinizse
17. (çünkü babam sizin için cenketti, ve canını ileri attı, ve sizi Midyanın elinden azat etti;
18. ve siz bugün babamın evine karşı ayaklandınız, ve oğullarını, yetmiş kişiyi bir taş üzerinde öldürdünüz; ve cariyesinin oğlu Abimeleki Şekem erlerine kiral ettiniz, çünkü o kardeşinizdir);
19. eğer bugün Yerubbaala karşı ve onun evine karşı hakkaniyet ve doğrulukla davrandınızsa, Abimelekle sevinin, o da sizinle sevin;
20. ve yoksa, Abimelekten ateş çıksın ve Şekem erlerini ve Beyt-milloyu yiyip bitirsin; ve Şekem erleriyle Beyt-millodan ateş çıksın, ve Abimeleki yiyip bitirsin.
21. Ve Yotam koşup kaçtı, ve Beere gitti, ve kardeşi Abimelekten korktuğu için orada oturdu.
22. Ve Abimelek üç yıl İsrail'e reis oldu.
23. Ve Allah Abimelekle Şekem erleri arasına kötü bir ruh gönderdi; ve Şekem erleri Abimeleke karşı hile ile davrandılar;
24. ta ki, Yerubbaalın yetmiş oğluna yapılan zorbalık onun üzerine gelsin, ve onların kanı, onları öldüren kardeşleri Abimelekin üzerine, ve kardeşlerini öldürmek için onun ellerini kuvvetlendiren Şekem erlerinin üzerine konulsun.
25. Ve Şekem erleri dağ başlarında ona karşı pusu kurdular, ve yolda yanlarından geçenlerin hepsini soyuyorlardı; bu da Abimeleke bildirildi.
26. Ve Ebedin oğlu Gaal ve kardeşleri geldiler, ve Şekeme geçtiler; ve Şekem erleri ona güvendiler.
27. Ve kıra çıkıp onların üzümünü devşirip bastılar, ve şenlikler ettiler, ve ilâhlarının evine girdiler, ve yiyip içtiler, ve Abimeleke lânet ettiler.
28. Ve Ebedin oğlu Gaal dedi: Abimelek kimdir, ve Şekem kimdir ki, ona kulluk edelim? Yerubbaalın oğlu değil mi? ve onun memuru Zebul değil midir? Şekemin babası Hamorun adamlarına kulluk edin; fakat biz niçin ona kulluk edelim?
29. Ve keşke bu kavm benim elimde olsa idi! O zaman Abimeleki atardım. Ve Abimeleke dedi: Ordunu çoğalt ve çık.
30. Ve Ebedin oğlu Gaalın sözlerini şehrin reisi Zebul işitince öfkesi alevlendi.
31. Ve Abimeleke gizlice ulaklar gönderip dedi: İşte, Ebedin oğlu Gaal ve kardeşleri Şekeme geldiler, ve işte, şehri sana karşı durmağa zorluyorlar.
32. Ve şimdi sen ve seninle beraber olan kavm geceleyin kalkın, ve kırdaki pusuya yatın;
33. ve vaki olacak ki, sabahlayın güneş doğar doğmaz erken kalkıp şehre baskın edersin; ve işte, o ve kendisile beraber olan kavm sana karşı çıktıkları zaman elinden geleni ona yaparsın.
34. Ve Abimelek, ve kendisile beraber bütün kavm geceleyin kalktılar, ve dört bölük olarak Şekeme karşı pusuya yattılar.
35. Ve Ebedin oğlu Gaal çıkıp şehrin kapısına girilecek yerde durdu; ve Abimelek, ve kendisile beraber olan kavm pusudan kalktılar.
36. Ve Gaal kavmı görüp Zebula dedi: İşte, dağ tepelerinden bir kavm iniyor. Ve Zebul ona dedi: Adamlar diye gördüğün, dağların gölgesidir.
37. Ve Gaal yine söyliyip dedi: İşte, memleketin ortasından bir kavm iniyor, Meonenim meşesi yolundan da bir bölük geliyor.
38. O zaman Zebul ona dedi: Abimelek kimdir ki, ona kulluk edelim, diyen ağzın şimdi nerede? hor gördüğün kavm bu değil mi? haydi, şimdi çık da onlarla cenket.
39. Ve Gaal Şekem erleri önünde çıktı, ve Abimelekle cenketti.
40. Ve Abimelek onu kovaladı, ve Gaal onun önünden kaçtı, ve kapıya girilecek yere kadar

bir çok vurulmuş adamlar düştüler.

41. Ve Abimelek Arumada oturdu, ve Zebul, Gaalla kardeşlerini Şekemde oturtmayıp kovdu.

42. Ve vaki oldu ki, ertesi günü kavm kıra çıktı, ve Abimeleke bildirdiler.

43. Ve kavmı alıp onları üç bölüğe ayırdı, ve kırdı pusuya yattı; ve baktı, ve işte, kavm şehirden çıkıyordu; ve onlara karşı kalkıp onları vurdu.

44. Ve Abimelekle yanında olan bölükler ileri saldırdılar, ve şehir kapısına girilecek yerde durdular; ve iki bölük bütün kırdı olanların üzerine saldırıp onları vurdular.

45. Ve Abimelek bütün o gün şehre karşı cenketti; ve şehri alıp onda olan kavmı öldürdü; ve şehri yıkıp ona tuz ekte.

46. Ve bütün Şekem kulesi erleri bunu işitince El-berit evi hisarına girdiler.

47. Ve bütün Şekem kulesi erlerinin toplanmış oldukları Abimeleke bildirildi.

48. Ve Abimelek, ve kendisile beraber olan bütün kavm Tsalmön dağına çıktılar; ve Abimelek eline bir balta aldı, ve ağaçlardan bir dal kesti, ve onu kaldırıp omuzu üzerine koydu; ve yanında olan kavma dedi: Benim ne yaptığımı gördünüz, çabuk olun, siz de benim gibi yapın.

49. Ve bütün kavm da, her biri birer dal kestiler, ve Abimelekin ardınca gittiler, ve hisara dayadılar, ve onların üzerine hisara ateş verdiler; ve bütün Şekem kulesi adamları da, bin kişi kadar erkek ve kadın, öldüler.

50. Ve Abimelek Tebetse gitti, ve Tebetse karşı ordugâh kurup onu aldı.

51. Ve şehrin ortasında kuvvetli bir kule vardı, ve bütün erkeklerle kadınlar, ve şehrin bütün erleri oraya kaçtılar, ve ardlarından kapayıp kulenin damına çıktılar.

52. Ve Abimelek kuleye kadar geldi, ve ona karşı cenketti, ve ona ateş vermek için kulenin kapısına kadar yaklaştı.

53. Ve bir kadın değirmenin üst taşını Abimelekin başına attı, ve onun kafasını kırdı.

54. Ve silâhlarını taşıyan uşağı acele çağırıp ona dedi: Kılıcını çek, ve beni öldür, ta ki, benim için: Onu bir kadın öldürdü, demesinler. Ve uşağı kılıcını ona sapladı, ve öldü.

55. Ve Abimelekin öldüğünü İsrailîler görünce, herkes kendi yerine gitti.

56. Abimelekin yetmiş kardeşini öldürmekle babasına ettiğı kötülüğü Allah böylece kendisine döndürdü;

57. ve Şekem adamlarının bütün kötülüğünü Allah kendi başlarına döndürdü; ve Yerubbaalın oğlu Yotamın lâneti onların üzerine geldi.

BAP 10

VE Abimekten sonra, İsraili kurtarmak için İssakardan bir adam, Dodo oğlu, Pua oğlu Tola kalktı; ve kendisi Efraim dağlığında Şamirde oturuyordu.

2. Ve yirmi üç yıl İsrail'e hükmetti, ve öldü, ve Şamirde gömüldü.

3. Ve ondan sonra Gileadlı Yair kalktı; ve yirmi iki yıl İsrail'e hükmetti.

4. Ve onun otuz sıpayı binen otuz oğlu vardı, ve onların otuz şehri vardı, ve Gilead diyarında olan bu şehirlere, bugüne kadar Havvot-yair* denilir.

5. Ve Yair öldü, ve Kamonda gömüldü.

* *Yairin kasabaları.*

6. Ve yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve Baallara, ve Astartilere, ve Aram ilâhlarına, ve Sayda ilâhlarına, ve Moab ilâhlarına, ve Ammon oğullarının ilâhlarına, ve Filistîlerin ilâhlarına kulluk ettiler; ve RABBİ bıraktılar, ve ona kulluk etmediler.

7. Ve İsrail'e karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve onları Filistîlere, ve Ammon oğullarına sattı.

8. Ve o yılda İsrail oğullarını sıkıştırıp ezdiler; on sekiz yıl Erden ötesinde, Gileaddaki Amorîler diyarında olan bütün İsrail oğullarını ezdiler.

9. Ve Ammon oğulları Yahudaya, ve Benyamine, ve Efraim evine karşı da cenketmek için

Erdenden geçtiler; ve İsrail çok sıkıldı.

10. Ve İsrail oğulları RABBE feryat edip dediler: Sana karşı suç ettik, çünkü Allahımızı bıraktık, ve Baallara kulluk ettik.

11. Ve RAB İsrail oğullarına dedi: Sizi Mısırlılardan, ve Amorîlerden, Ammon oğullarından, ve Filistîlerden kurtarmadım mı?

12. Saydalılar, ve Amalekîler, ve Maonîler de sizi sıkıştırdılar; ve bana feryat ettiniz, ve sizi onların elinden kurtardım.

13. Siz ise beni bıraktınız, ve başka ilâhlara kulluk ettiniz; bunun için sizi bir daha kurtarmıyacağım.

14. Gidin ve seçtiğiniz ilâhlara feryat edin; sıkıntı vaktinizde onlar sizi kurtarsınlar.

15. Ve İsrail oğulları RABBE dediler: Suç ettik; senin gözünde iyi görünen her ne ise bize ona göre yap; ancak, niyaz ederiz, bugün bizi azat et.

16. Ve yabancı ilâhları aralarından çıkardılar, ve RABBE kulluk ettiler; ve İsrailin sıkıntısından dolayı RABBİN canı daraldı.

17. Ve Ammon oğulları toplanıp Gileadda ordugâh kurdular. İsrail oğulları da toplandılar, ve Mitspada ordugâh kurdular.

18. Ve kavm, Gilead reisleri, birbirlerine dediler: Ammon oğullarına karşı cenketmeğe başlayacak olan adam kimdir? bütün Gilead ahalisine o reis olacaktır.

BAP 11

VE Gileadlı Yeftah cesur bir yiğitti, ve bir fahişenin oğlu idi; ve onun babası Gileaddı.

2. Ve Gileadın karısı ona oğullar doğurdu; ve kadının oğulları büyüdükları zaman Yeftahı kovdular, ve ona dediler: Babamızın evinde miras almıyacaksın, çünkü sen başka bir kadının oğlusun.

3. Ve Yeftah kardeşlerinden kaçtı, ve Tob diyarında oturdu; ve Yeftahın yanına yaramaz adamlar toplandılar, ve kendisile beraber akınlar ederlerdi.

4. Ve vaki oldu ki, bir zaman sonra Ammon oğulları İsraille karşı cenge kalktılar.

5. Ve vaki oldu ki, Ammon oğulları İsraille karşı cenge kalktıkları zaman Gilead ihtiyarları Tob diyarından Yeftahı getirmek için gittiler;

6. ve Yeftaha dediler: Gel ve bize başbuğ ol, ve Ammon oğullarına karşı cenkedelim.

7. Ve Yeftah Gilead ihtiyarlarına dedi: Siz benden nefret etmediniz mi, ve beni babamın evinden kovmadınız mı? ve şimdi sıkıntınız vaktinde niçin bana geldiniz?

8. Ve Gilead ihtiyarları Yeftaha dediler: Şimdi bunun için sana döndük, ta ki, bizimle beraber gelip Ammon oğullarına karşı cenkedesin; ve sen bize, bütün Gilead ahalisine baş olacaksın.

9. Ve Yeftah Gilead ihtiyarlarına dedi: Eğer Ammon oğullarına karşı cenketmek için beni geri götürürseniz, ve RAB benim önümde onları ele verirse, size baş olacak mıyım?

10. Ve Gilead ihtiyarları Yeftaha dediler: Aramızda RAB sözümüze şahit olsun; mutlaka senin sözüne göre yapacağız.

11. Ve Yeftah Gilead ihtiyarları ile beraber gitti, ve kavm onu kendilerine reis ve başbuğ ettiler; ve Yeftah bütün sözlerini Mitspada RABBİN önünde söyledi.

12. Ve Yeftah Ammon oğullarının kiralına ulaklar gönderip dedi: Aramızda ne var ki, memleketime karşı cenketmek için üzerime geldin?

13. Ve Ammon oğullarının kralı Yeftahın ulaklarına dedi: Çünkü İsrail Mısırdan çıktığı zaman, Arnondan Yabboka kadar, ve Erdene kadar benim memleketimi aldı; ve şimdi onu barışıklıkla geri ver.

14. Ve Yeftah Ammon oğullarının kiralına yine ulaklar gönderdi;

15. ve ona dedi: Yeftah şöyle diyor: İsrail Moab diyarını yahut Ammon oğulları diyarını

almadı;

16. ancak Mısırdan çıktıkları zaman İsrail Kızıl Denize kadar çölde yürüdü, ve Kadeşe geldi;
17. ve İsrail Edom kralına ulaklar gönderip dedi: Rica ederim, senin memleketinin içinden geçeyim; fakat Edom kralı dinlemedi. Ve Moab kralına da gönderdi; o da istemedi; ve İsrail Kadeşte kaldı.

18. Ve çölde yürüdü, ve Edom diyarı ile Moab diyarının etrafını dolaştı, ve Moab diyarının şarkına geldi, ve Arnon ırmağı ötesinde kondular, fakat Moab sınırı içine girmediler, çünkü Moabın sınırı Arnonda.

19. Ve İsrail Amorîler kralı, Heşbon kralı Sihona ulaklar gönderdi; ve İsrail ona dedi: Rica ederiz, senin diyarının içinden yerimize geçelim.

20. Ve Sihon İsrailin kendi sınırından geçip gideceğine güvenmedi; ve Sihon bütün kavmını toplayıp Yahatsta ordugâh kurdu, ve İsraille cenketti.

21. Ve İsrailin Allahı RAB Sihonu ve bütün kavmını İsrailin eline verdi, ve onları vurdular, ve İsrail o diyarda oturan Amorîlerin bütün memleketini, mülk olarak aldı.

22. Ve Arnondan Yabboka kadar, ve çölden Erdene kadar Amorîlerin bütün sınırını mülk olarak aldılar.

23. Ve şimdi İsrailin Allahı RAB kendi kavmı İsrailin önünden Amorîleri kovdu, ve sen mi onları kendine mülk edineceksin?

24. İlâhın Kemoşun mülk olarak sana verdiğini sen mülk edinmez misin? Allahımız RABBİN önümüzden kovduklarını, biz de onları mülk ediniriz.

25. Ve şimdi senin, Moab kralı Tsippor oğlu Balaktan daha iyi bir tarafın var mı? o İsraille hiç çekişti mi, yahut onlara karşı hiç cenketti mi?

26. Üç yüz yıldır İsrail Heşbon ile kasabalarında, ve Aroerle kasabalarında, ve Arnon boyunda olan bütün şehirlerde oturmakta iken, niçin o zaman zarfında onları kurtarmadınız?

27. Ve ben sana karşı suç etmedim, fakat sen bana karşı cenketmekle bana kötülük ediyorsun; Hâkim olan RAB, bugün İsrail oğulları ile Ammon oğulları arasında hükmetsin.

28. Fakat Ammon oğullarının kralı Yeftahın kendisine gönderdiği sözleri dinlemedi.

29. Ve Yeftahın üzerine RABBİN Ruhu geldi, ve o Gileaddan ve Manasseden geçti, ve Gileaddaki Mitspeden geçti, ve Gileaddaki Mitspeden Ammon oğullarına geçti.

30. Ve Yeftah RABBE adak adayıp dedi: Eğer Ammon oğullarını mutlaka benim elime verecek olursan,

31. o zaman vaki olacak ki, Ammon oğullarından selâmetle döndüğüm vakit beni karşılamak için evimin kapılarından çıkan RABBİN olacaktır, ve onu yakılan takdime olarak arzedeceğim.

32. Ve Yeftah Ammon oğulları ile cenketmek için onlara geçti; ve RAB onları kendi eline verdi.

33. Ve Aroerden Minnite varıncıya kadar yirmi şehri, ve Abel-keramime kadar onları çok büyük vuruşla vurdu. Ve Ammon oğulları İsrail oğulları önünde alçaldı.

34. Ve Yeftah Mitspaya, kendi evine geldi; ve işte, kızı teflerle ve rakıslarla onu karşılamağa çıktı; ve o biricik çocuğu idi; ne oğul ne kız, ondan başkası yoktu.

35. Ve vaki oldu ki, onu gördüğü zaman esvabını yırtıp dedi: Eyvah, kızım! belimi бүktün, ve beni ezenlerden biri oldun; ben RABBE söyledim, artık dönemem.

36. Ve ona dedi: Baba, sen RABBE söyledin; mademki RAB senin düşmanlarından, Ammon oğullarından senin için öç aldı, ağzından nasıl çıktı ise bana öyle yap.

37. Ve babasına dedi: Bana şöyle yapılsın; beni iki ay bırak, ve gideyim, ve aşağı dağlara ineyim, ve arkadaşlarımla beraber kızlığıma ağlıyayım.

38. Ve: Git, dedi. Ve onu iki ay için gönderdi; ve arkadaşları ile beraber gitti, ve dağlar üzerinde kızlığına ağladı.

39. Ve vaki oldu ki, iki ay sonunda babasının yanına döndü, ve adadığı adağa göre ona yaptı; ve o erkek bilmedi. Ve İsrailde âdet oldu,

40. ve yıldan yıla İsrail kızları Gileadlı Yeftahın kızı için yılda dört gün yas tutmağa giderlerdi.

BAP 12

VE Efraim adamları toplandılar, ve şimale doğru geçtiler; ve Yeftaha dediler: Niçin Ammon oğulları ile cenketmeğe geçtin de seninle beraber gitmek için bizi çağırmadın? senin üzerine evini ateşle yakacağız.

2. Ve Yeftah onlara dedi: Benim ve kavmımın Ammon oğulları ile büyük kavgamız vardı; ve sizi çağırdım, ve onların elinden beni kurtarmadınız.

3. Ve beni kurtarmadığınızı görünce canımı elime aldım, ve Ammon oğullarına karşı geçtim, ve RAB onları elime verdi; ve niçin bugün bana karşı cenketmeğe çıktınız?

4. Ve Yeftah bütün Gilead adamlarını topladı, ve Efraimle cenketti; ve Gilead adamları Efraimi vurdular, çünkü dediler: Ey Gileadlılar, Efraim arasında ve Manasse arasında siz Efraim kaçaklarısınız.

5. Ve Gileadlılar Efraimîlere karşı Erden geçitlerini tuttular. Ve vaki oldu ki, Efraim kaçaklarından biri: Geçeyim, dediği zaman, Gilead adamları: Efraimî misin? derlerdi. Ve: Hayır, derse;

6. o zaman ona: Şibbolet de bakalım, derlerdi; ve Sibbolet derdi; çünkü onu doğru söyleyemezdi; ve onu tutup Erden geçitlerinde boğazlardı; ve o vakitte Efraimden kırk iki bin kişi düştü.

7. Ve Yeftah altı yıl İsraille hükmetti. Ve Gileadlı Yeftah öldü, ve Gilead şehirlerinin birinde gömüldü.

8. Ve ondan sonra Beyt-lehemden İbtsan İsraille hükmetti.

9. Ve onun otuz oğlu vardı; ve dışarıya otuz kız gönderdi, ve dışarıdan oğulları için otuz kız getirdi. Ve yedi yıl İsraille hükmetti.

10. Ve İbtsan öldü, ve Beyt-lehemde gömüldü.

11. Ve ondan sonra Zebulunî Elon İsraille hükmetti; ve on yıl İsraille hükmetti.

12. Ve Zebulunî Elon öldü, ve Zebulun diyarında Ayyalonda gömüldü.

13. Ve ondan sonra Piratonlu Hillel oğlu Abdon İsraille hükmetti.

14. Ve onun yetmiş sıra üzerine binen kırk oğlu ile otuz torunu vardı; ve sekiz yıl İsraille hükmetti.

15. Ve Piratonlu Hillelin oğlu Abdon öldü, ve Amalekîler dağılığında Efraim diyarında, Piratonda gömüldü.

BAP 13

VE yine İsrail oğulları RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar; ve RAB onları kırk yıl Filistîlerin eline verdi.

2. Ve Danîler sıptından Tsoralı bir adam vardı, ve onun adı Manoah idi; ve karısı kısır olup doğurmazdı.

3. Ve RABBİN meleği kadına görünüp ona dedi: İşte şimdi, sen kısırsın, ve doğurmuyorsun; fakat gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın.

4. Ve şimdi rica ederim, sakın şarap ve içki içme, ve hiç murdar bir şey yeme;

5. çünkü işte, sen gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın; ve onun başına ustura değmiyecek; çünkü ana rahminden Allaha Nezîr olacak; ve İsraili Filistîlerin elinden

kurtarmağa o başlayacak.

6. Ve kadın geldi, ve kocasına söyliyip dedi: Bana bir Allah adamı geldi, ve onun görünüşü Allahın meleğinin görünüşü gibi çok heybetli idi; ve nereden olduğunu kendisinden sormadım, ve bana adını da bildirmedi;

7. fakat bana dedi: İşte, sen gebe kalacaksın, ve bir oğul doğuracaksın; ve şimdi şarap ve içki içme, ve hiç bir murdar şey yeme; çünkü çocuk ana rahminden öleceği güne kadar Allaha Nezîr olacak.

8. Ve Manoah RABBE yalvarıp dedi: Ya RAB, niyaz ederim, gönderdiğin Allah adamı bize yine gelsin, ve doğacak çocuk için ne yapacağımızı bize öğretsin.

9. Ve Allah Manoahın sesini işitti; ve kadın tarlada otururken Allahın meleği yine ona geldi; fakat kocası Manoah onunla beraber değildi.

10. Ve kadın acele edip koştu, ve kocasına bildirip dedi: İşte, geçen gün yanıma gelen o adam bana göründü.

11. Ve Manoah kalkıp karısının ardınca gitti, ve adamın yanına gelip ona dedi: Kadına söyliyien adam sen misin? Ve: Benim, dedi.

12. Ve Manoah dedi: Şimdi sözlerin yerine gelince, çocuk hakkında hüküm ve işi ne olacak?

13. Ve RABBİN meleği Manoaha dedi: Kadın kendisine söylediğim her şeyden sakınsın.

14. Asmadan çıkan hiç bir şeyden yemesin, ve şarap ve içki içmesin, ve hiç murdar bir şey yemesin; ona emrettiğim her şeyi tutsun.

15. Ve Manoah RABBİN meleğine dedi: Rica ederim, seni alıkoyalım, ve senin için bir oğlak hazırlıyalım.

16. Ve RABBİN meleği Manoaha dedi: Beni alıkoysan bile, senin ekmeğinden yemem; ve eğer yakılan takdime arzedeceksen, onu RABBE arzetmelisin. Çünkü RABBİN meleği olduğunu Manoah bilmedi.

17. Ve Manoah RABBİN meleğine dedi: Senin adın nedir, ta ki, sözlerin yerine gelince seni taziz edelim?

18. Ve RABBİN meleği ona dedi: Niçin adımı soruyorsun? çünkü o vasfa gelmez.

19. Ve Manoah oğlağı ve ekmek takdimesini aldı, ve kaya üzerinde RABBE arzetti; ve melek şaşılacak bir şey yaptı; ve Manoah ile karısı bakıyorlardı.

20. Çünkü mezbah üzerinden alev göke doğru çıkarken vaki oldu ki, RABBİN meleği mezbahın alevile beraber çıktı; ve Manoah ile karısı bakıyorlardı; ve yüz üstü yere kapandılar.

21. Ve RABBİN meleği bir daha Manoah ile karısına görünmedi. RABBİN meleği olduğunu Manaoh o zaman bildi.

22. Ve Manoah karısına dedi: Mutlaka öleceğiz, çünkü Allahı gördük.

23. Ve karısı ona dedi: Eğer RAB bizi öldürmek isteseydi, yakılan takdimmeyi ve ekmek takdimesini elimizden almazdı; ve bize bütün bu şeyleri göstermezdi, ve bize bu vakitte bu gibi şeyler işittirmezdi.

24. Ve kadın bir oğul doğurdu, ve onun adını Şimşon koydu; ve çocuk büyüdü, ve RAB onu mubarek kıldı.

25. Ve Tsora ile Eştaol arasında Mahane-danda RABBİN Ruhu onu ileri sürmeğe başladı.

BAP 14

VE Şimşon Timnaya indi, ve Timnada Filistîlerin kızlarından bir kadın gördü.

2. Ve çıktı, ve babası ile anasına bildirip dedi: Timnada Filistîlerin kızlarından bir kadın gördüm; ve şimdi onu karı olarak bana alın.

3. Ve babası ile anası ona dediler: Kardeşlerinin kızları arasında, yahut bütün kavmımın arasında bir kadın yok mu ki, sünnetsiz Filistîlerden kadın almağa gidiyorsun? Ve Şimşon

babasına dedi: Onu bana al; çünkü gözüme o hoş görünüyor.

4. Fakat bunun RABDEN olduğunu babası ile anası bilmediler; çünkü Filistîlere karşı fırsat arıyordu. Ve o vakitler Filistîler İsrail hâkimdiler.

5. Ve Şimşon, babası ve anası ile beraber Timnaya indi, ve Timna bağlarına geldiler; ve işte, genç bir aslan gümürdeyip onun karşısına çıktı.

6. Ve RABBİN Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi, ve bir oğlağı iki parça eder gibi aslanı iki parça etti; ve elinde bir şey yoktu; ve yaptığını babasına ve anasına bildirmedi.

7. Ve inip kadınla söyleşti; ve Şimşonun gözüne hoş göründü.

8. Ve bir zaman sonra kadını almak için döndü; ve aslanın leşini görmek için yoldan saptı; ve işte, aslanın leşinde bir arı sürüsü ile bal vardı.

9. Ve balı avuçlarına aldı, ve yürürken yiyerek gitti; ve babası ile anasının yanına geldi, ve onlara da verdi, ve yediler; ve balı aslanın leşinden almış olduğunu onlara bildirmedi.

10. Ve babası kadının yanına indi; ve Şimşon orada ziyafet yaptı; çünkü gençler böyle yaparlardı.

11. Ve vaki oldu ki, onu gördükleri zaman kendisile beraber olmak üzere otuz arkadaş aldılar.

12. Ve Şimşon onlara dedi: Şimdi size bir bilmece söyleyeyim; ziyafetin yedi gününde onu bulup bana bildirebilerseniz, size otuz keten esvap, ve otuz yedek esvap vereceğim;

13. fakat bana bildiremezseniz, o zaman siz bana otuz keten esvap ve otuz yedek esvap vereceksiniz. Ve ona dediler: Bilmeceni söyle de onu işitelim.

14. Ve onlara dedi: Yiyenden yiyecek çıktı, Ve kuvvetliden tatlı çıktı. Ve bilmeceyi üç gün bildiremediler.

15. Ve vaki oldu ki, yedinci günde Şimşonun karısına dediler: Kocanı kandır da bize bilmeceyi bildirsin, yoksa seni ve babanın evini yakarız; bizi soymağa çağırdınız, öyle mi?

16. Ve Şimşonun karısı onun önünde ağlıyıp dedi: Benden ancak nefret ediyor ve beni sevmiyorsun; kavmimin oğullarına bilmece söyledin, ve bana bildirmedi. Ve ona dedi: İşte, babama ve anama bildirmedi de sana mı bildireceğim?

17. Ve yedi gün, ziyafetin devamınca onun önünde ağladı; ve vaki oldu ki, yedinci günde kadına bildirdi, çünkü onu çok sıkıştırıyordu; ve kadın bilmeceyi kavmimin oğullarına bildirdi.

18. Ve şehrin adamları, yedinci günde güneş batmadan evel Şimşona dediler: Baldan tatlı ne vardır? ve aslandan kuvvetli ne vardır? Ve onlara dedi: Eğer genç ineğimle çift sürmüş olmasaydınız, bilmecemi bulmazdınız.

19. Ve RABBİN Ruhu kuvvetle onun üzerine geldi, ve Aşkelona indi, ve onlardan otuz kişi vurdu, ve onların esvabını aldı, ve bilmeceyi bildirenlere yedek esvap verdi. Ve öfkesi alevlenip babasının evine çıktı.

20. Fakat Şimşonun karısı ona arkadaşlık eden arkadaşına verildi.

BAP 15

FAKAT bir zaman sonra, buğday biçimi günlerinde vaki oldu ki, Şimşon bir oğlakla karısını ziyaret edip dedi: Odaya karımın yanına girmek istiyorum. Fakat kadının babası onu girmeğe bırakmadı.

2. Ve babası dedi: Gerçek ondan tamamen nefret ediyordun diye düşündüm; bundan dolayı onu senin arkadaşına verdim; küçük kızkardeşi ondan daha güzel değil mi? Rica ederim, bunun yerine o senin olsun.

3. Ve Şimşon onlara dedi: Bu sefer Filistîlere kötülük edince onlardan ötürü suçsuz olurum.

4. Ve Şimşon gidip üç yüz çakal tuttu, ve meşaleler aldı, ve çakalları kuyruk kuyruğa çevirdi, ve iki kuyruğun arasına bir meşale koydu.

5. Ve meşaleleri yakıp Filistîlerin ekinlerine salıverdi, ve demetleri, ve ekinleri, ve

zeytinlikleri de yaktı.

6. Ve Filistîler dediler: Bunu kim yaptı? Ve dediler: Timnalının damadı Şimşon yaptı, çünkü onun karısını alıp arkadaşına verdi. Ve Filistîler çıktılar, ve kadınla babasını ateşte yaktılar.

7. Ve Şimşon onlara dedi: Eğer böyle ederseniz, sizden mutlaka öç alacağım, ve ondan sonra el çekerim.

8. Ve onları büyük vuruşla tamamen vurdu; ve indi, ve Eytam kayası kovuğunda oturdu.

9. Ve Filistîler çıktılar, ve Yahudada ordugâh kurdular, ve Lehide yayıldılar.

10. Ve Yahuda adamları dediler: Niçin bize karşı çıktınız? Ve dediler: Şimşonu bağlamak, bize nasıl yaptı ise ona yapmak için çıktık.

11. Ve Yahudadan üç bin kişi Eytam kayası kovuğuna indiler, ve Şimşona dediler: Filistîlerin bize hâkim olduklarını bilmiyor musun? Ve bize ettiğin bu nedir? Ve onlara dedi: Onlar bana ne yaptılarsa, ben de onlara öyle yaptım.

12. Ve ona dediler: Seni bağlamak ve seni Filistîlerin eline vermek için indik. Ve Şimşon onlara dedi: Beni siz vurmıyacağınıza and edin.

13. Ve ona söyleyip dediler: Hayır; ancak seni sıkıca bağlayıp onların eline vereceğiz; ve asla seni öldürmiyeceğiz. Ve onu iki yeni iple bağladılar, ve kendisini kayadan çıkardılar.

14. Lehiye gelince Filistîler onu karşıladıkları zaman bağırdılar; ve onun üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle geldi, ve kolları üzerinde olan ipler, ateşte yanmış keten gibi oldu, ve ellerinden bağları düştü.

15. Ve taze bir eşek çene kemiği buldu, ve elini uzatıp onu aldı, ve onunla bin kişi vurdu.

16. Ve Şimşon dedi: Eşek çene kemiğine bir yığın, iki yığın, Eşek çene kemiğine bin kişi vurdum.

17. Ve vaki oldu ki, söylemeği bitirdiği zaman çene kemiğini elinden attı; ve o yere Ramat-lehi* denildi.

18. Ve çok susadı, ve RABBE feryat edip dedi: Sen kulunun elile bu büyük kurtuluşu verdin; ve şimdi susuzluktan öleceğim, ve sünnetsizlerin eline düşeceğim.

19. Fakat RAB Lehideki çukuru yardı; ve ondan sular çıktılar, ve içip ruhu döndü, ve canlandı; bundan dolayı onun adı En-hakkore* konuldu, bugüne kadar Lehidedir.

20. Ve Filistîlerin günlerinde İsrail'e yirmi yıl hükmetti.

* Çene kemiği tepesi.

* Feryat edenin pınarı.

BAP 16

VE Şimşon Gazaya gitti, ve orada bir fahişe görüp yanına girdi.

2. Ve Gazalılara: Şimşon buraya geldi, diye haber verildi. Ve etrafını aldılar, ve bütün gece şehrin kapısında ona karşı pusuya yattılar, ve: Gün ağarınca onu öldürürüz, diyerek bütün gece kımıldamadılar.

3. Ve Şimşon gece yarısına kadar yattı, ve gece yarısı kalktı, ve şehir kapısının kanatlarını ve iki süvesini tuttu, ve sürgü ile beraber onları kopardı, ve onları omuzları üzerine alıp Hebron karşısındaki dağın tepesine çıkardı.

4. Ve ondan sonra vaki oldu ki, Sorek vadisinde bir kadını sevdi, ve onun adı Delila idi.

5. Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına çıkıp ona dediler: Onu kandır, ve bak onun büyük kuvveti nedendir, ve onu bağlayıp alçaltmak için ne ile başa çıkabiliriz; ve biz her birimiz sana bin yüz parça gümüş veririz.

6. Ve Delila Şimşona dedi: Rica ederim, bana bildir, senin büyük kuvvetin nedendir, ve seni alçaltmak için ne ile bağlanabilirsin.

7. Ve Şimşon ona dedi: Eğer beni kurumamış yedi taze kirişle bağlarsa, o zaman zayıf

olurum, ve başka bir adam gibi olurum.

8. Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına kurumamış yedi taze kiriş çıkardılar, ve onlarla Şimşonu bağladı.

9. Ve iç odada kadının pusuda yatan adamları vardı. Ve kadın ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve kirişleri kıtık teli ateşe dokunduğu zaman kırıldığı gibi kırıdı. Ve kuvveti bilinmedi.

10. Ve Delila Şimşona dedi: İşte, benimle eğlendin, ve bana yalanlar söyledin; şimdi rica ederim bana bildir, ne ile bağlanabilirsin?

11. Ve ona dedi: Eğer işte kullanılmamış yeni iplerle beni iyice bağlarsa, o zaman zayıf olurum, ve başka bir adam gibi olurum.

12. Ve Delila yeni ipler aldı, ve onlarla Şimşonu bağlayıp ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve pusuda yatanlar iç odada oturuyorlardı. Ve kolları üzerinden onları iplik gibi kırıdı.

13. Ve Delila Şimşona dedi: Şimdiye kadar benimle eğlendin, ve bana yalanlar söyledin; bana bildir, ne ile bağlanabilirsin? Ve kadına dedi: Eğer başımın yedi örgüsünü dokuma ile beraber dokursan.

14. Ve kadın kazıkla pekiştirdi, ve ona dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve uykusundan uyandı, ve tezgâh kazığını, ve dokumayı kopardı.

15. Ve ona dedi: Yüreğin benimle değilken nasıl: Seni seviyorum, diyorsun? Bu üç keredir benimle eğlendin, ve büyük kuvvetin nede olduğunu bana bildirmedi.

16. Ve vaki oldu ki, sözlerle her gün onu sıkıştırıp kendisine baş ağrısı olunca canı ölüm derecesinde daraldı.

17. Ve kadına bütün yüreğini açıp ona dedi: Başıma ustura değmemiştir; çünkü ben ana rahminden Allaha nezîrim; eğer tıraş olursam, o zaman kuvvetim benden gider, ve zayıf olup başka her adam gibi olurum.

18. Ve Delila bütün yüreğini kendisine açtığını görünce haber gönderdi, ve Filistîlerin beylerini çağırıp dedi: Bu sefer de çıkın, çünkü bütün yüreğini bana açtı. Ve Filistîlerin beyleri kadının yanına çıktılar, ve gümüşü ellerinde getirdiler.

19. Ve dizleri üzerinde onu uyuttu; ve bir adam çağırıp başının yedi örgü saçını tıraş ettirdi; ve onu alçaltmağa başladı, ve üzerinden kuvveti gitti.

20. Ve kadın dedi: Filistîler senin üzerine geldiler, ey Şimşon! Ve uykusundan uyanıp dedi: Başka defalar olduğu gibi çıkar silkinirim. Fakat RABBİN kendisinden ayrılmış olduğunu bilmiyordu.

21. Ve Filistîler onu yakalayıp gözlerini çıkardılar; ve onu Gazaya indirdiler, ve onu tunç zincirlerle bağladılar; ve hapishanede değirmen çeviriyordu.

22. Ve tıraş olduktan sonra başının saçı bitmeğe başladı.

23. Ve Filistîlerin beyleri ilâhları Dagona büyük kurban kesmek ve şenlik etmek için toplandılar; ve dediler: Düşmanımız Şimşonu ilâhımız bizim elimize verdi.

24. Ve kavm onu görüp ilâhlarına hamdettiler; çünkü dediler: Memleketimizi harap eden, bizden bir çoklarını öldüren düşmanımızı ilâhımız bizim elimize verdi.

25. Ve vaki oldu ki, yürekleri sevinince dediler: Şimşonu çağırın da bizi eğlendirsin. Ve Şimşonu hapishaneden çağırdılar; ve önlerinde oynadı. Ve onu direkler arasında durdurdular;

26. ve Şimşon elinden tutan gence dedi: Beni bırak da, evin üzerlerinde durmakta olduğu direklere dokunayım, ve onlara dayanayım.

27. Ve ev erkekler ve kadınlarla dolu idi; ve Filistîlerin bütün beyleri orada idiler; ve Şimşonun oynamasını seyreden üç bin kadar erkek ve kadın damın üzerinde idiler.

28. Ve Şimşon RABBE feryat edip dedi: Ya Rab Yehova, niyaz ederim, beni hatırla, ve niyaz ederim, ancak bu kerelik, ey Allah, beni kuvvetlendir de Filistîlerden iki gözüm için birden öç alayım.

29. Ve evin üzerinde durmakta olduğu iki orta direği Şimşon tuttu, ve onlara, sağ elile birine,

ve sol elile obirine dayandı.

30. Ve Şimşon: Filistîlerle beraber öleyim, dedi. Ve bütün kuvvetile iğildi; ve ev beylerin üzerine, ve içinde olan bütün kavmin üzerine düştü. Ve kendi ölümünde öldürdüğü ölümler hayatında öldürdüğünden fazla idi.

31. Ve kardeşleri ve babasının bütün evi indiler, ve onu kaldırıp çıkardılar, ve onu Tsora ile Eştaol arasında babası Manoahın kabrine gömdüler. Ve o İsraille yirmi yıl hükmetmişti.

BAP 17

VE Efraim dağlığından bir adam vardı, ve adı Mika idi.

2. Ve anasına dedi: Senden aşırılmış olan bin yüz parça gümüşten dolayı sen lânet ettin, ve onu bana işittirdin, işte, o gümüş bendedir; onu ben aldım. Ve anası dedi: Oğlum RAB tarafından mubarek olsun.

3. Ve bin yüz parça gümüşü anasına geri verdi; ve anası dedi: Bir oyma put ve bir dökme put yapmak üzre gümüşü oğlum için tarafımdan RABBE tamamen takdis etmişim; ve şimdi onu sana geri vereceğim.

4. Ve gümüşü anasına geri verdiği zaman anası iki yüz parça gümüş aldı, ve onu kuyumcuya verdi, ve onu bir oyma put ve bir dökme put yaptı, ve Mikanın evinde idi.

5. Ve Mikanın ilâhlar evi vardı, ve bir efodla terafim yaptı, ve oğullarından birini tahsis etti, ve onun kâhini oldu.

6. O günlerde İsrailde kiral yoktu; herkes gözünde doğru olanı yapardı.

7. Ve Beyt-lehem-yahudadan, Yahuda sıptından bir genç adam vardı, ve o Levili idi; orada misafirdi.

8. Ve o adam bulabildiği yerde misafir olmak üzre Beyt-lehem-yahudadan, şehirden gitti; ve yolculuk ederken Efraim dağlığına, Mikanın evine geldi.

9. Ve Mika ona: Nereden geliyorsun? dedi. Ve ona dedi: Ben Beyt-lehem-yahudadan bir Leviliyim, ve bulabildiğim yerde misafir olmak üzre gidiyorum.

10. Ve Mika ona dedi: Benimle otur, ve bana baba ve kâhin ol, ve ben sana yılda on parça gümüş, bir kat esvap, ve yiyeceğini veririm. Ve Levili onunla gitti.

11. Ve Levili o adamla oturmağa razı oldu; ve genç adam ona oğullarından biri gibi oldu.

12. Ve Mika Leviliyi tahsis etti, ve genç adam onun kâhini oldu, ve Mikanın evinde idi.

13. Ve Mika dedi: Şimdi biliyorum ki RAB bana iyilik edecek, çünkü bir Levili bana kâhin oldu.

BAP 18

O günlerde İsrailde kiral yoktu; ve o günlerde Danîler sıptı oturmak için kendisine miras arıyordu; çünkü o güne kadar İsrail sıptları arasında kendisine miras düşmemişti.

2. Ve Dan oğulları diyarı çaşıtlamak, ve araştırmak için, kendi aşiretlerinden, bütün sayılarından, Tsoradan ve Eştaoldan beş adam, cesur yiğitler gönderdiler; ve onlara: Gidin, diyarı araştırın, dediler. Ve onlar Efraim dağlığına, Mikanın evine geldiler, ve orada gecelediler.

3. Mikanın evi yanında iken genç adamın, Levilinin sesini tanıdılar; ve oraya sapıp ona dediler: Seni buraya kim getirdi? ve burada ne yapıyorsun? ve burada nen var?

4. Ve onlara dedi: Mika bana şunları yaptı, beni ücretle tuttu, ve onun kâhini oldum.

5. Ve ona dediler: Rica ederiz, Allahtan sor da, üzerinde gitmekte olduğumuz yol uğurlu

olacak mı bilelim.

6. Ve kâhin onlara dedi: Selâmetle gidin; gitmekte olduğunuz yol RABBİN önündedir.

7. Ve beş adam gittiler, ve Laişe vardılar, ve içinde olan kavmı gördüler ki kaygısız olup Saydalıların âdeti üzre sakın ve emindiler; ve hiç bir işte onları sıkıştıran hüküm sahibi memlekette yoktu, ve onlar Saydalılardan uzakta idiler, ve hiç kimse ile işleri yoktu.

8. Ve Tsoraya ve Eştaola kardeşleri yanına geldiler; ve kardeşleri onlara dediler: Ne yaptınız?

9. Ve dediler: Kalkın, ve onlara karşı çıkalım; çünkü memleketi gördük, ve işte, çok iyidir. Hâlâ yerinizde mi duruyorsunuz? Memleketi mülk olarak almak için gitmekte ve oraya girmekte tembellik etmeyin.

10. Gittiğiniz zaman kaygısız bir kavmin üzerine varacaksınız, ve memleket her taraftan geniştir; çünkü Allah onu sizin elinize vermiştir, öyle bir yer ki dünyada olan şeylerden hiç biri orada eksik değildir.

11. Ve oradan, Tsoradan ve Eştaoldan, Danîler sıptından cenk silâhları kuşanmış altı yüz kişi göç ettiler.

12. Ve çıkıp Yahudada Kiryat-yearimde kondular; bundan dolayı bugüne kadar o yere Mahane-dan denilir; işte, Kiryat-yearimin arkasındadır.

13. Ve oradan Efraim dağılığına geçtiler, ve Mikanın evine geldiler.

14. Ve Laiş diyarını çasıtlamak için giden beş adam cevap verip kardeşlerine dediler: Bu evlerde efod ve terafim, ve oyma put ve dökme put olduğunu biliyor musunuz? ve ne yapacağınıza şimdi siz karar verin.

15. Ve oraya saptılar, ve genç adamın, Levilinin evine, Mikanın evine gelip ondan hal ve hatır sordular.

16. Ve Dan oğullarından kendi cenk silâhlarını kuşanmış altı yüz adam kapıya girilecek yerde durdular.

17. Ve diyarı çasıtlamak için gitmiş olan beş adam çıkıp oraya girdiler, ve oyma putu, ve efodla terafimi, ve dökme putu aldılar; kâhin de cenk silâhları kuşanmış altı yüz adamın yanında kapıya girilecek yerde duruyordu.

18. Ve onlar Mikanın evine girip oyma putu, ve efodla terafimi, ve dökme putu getirdikleri zaman kâhin onlara: Ne yapıyorsunuz? dedi.

19. Ve ona dediler: Sus, elini ağzının üzerine koy, ve bizimle gel, ve bize baba ve kâhin ol; bir adamın evine kâhin olman mı, yoksa İsrailde bir aşirete ve bir sıpta kâhin olman mı senin için iyidir?

20. Ve kâhinin yüreği sevindi, ve efodla terafimi ve oyma putu alıp kavmin ortasında yürüdü.

21. Ve dönüp gittiler, ve çocuklarla hayvanları ve eşyayı önlerine koydular.

22. Onlar Mikanın evinden uzaklaşınca, Mikanın evi yanındaki evlerde olan adamlar toplandılar, ve Dan oğullarına yetiştiler.

23. Ve Dan oğullarına seslendiler. Ve onlar yüzlerini çevirip Mikaya dediler: Nen var ki toplandın?

24. Ve dedi: Yaptığım ilâhlarla kâhini alıp gittiniz, ve bana artık ne kaldı? Nasıl bana: Nen var? diyorsunuz.

25. Ve Dan oğulları ona dediler: Sesin aramızda işitilmesin, yoksa canları yanmış adamlar üzerinize düşerler, ve kendi canını ve evin halkının canlarını kaybedersin.

26. Ve Dan oğulları yollarına gittiler; ve Mika onların kendisinden kuvvetli olduklarını görünce dönüp evine gitti.

27. Ve onlar Mikanın yapmış olduğu şeyleri, ve onun kâhinini aldılar, ve Laişe, sakın ve emin bir kavma geldiler, ve onları kılıçtan geçirdiler; ve şehri ateşe verdiler.

28. Ve kurtaran yoktu; çünkü o Saydadan uzaktı, ve kimse ile işleri yoktu; ve Beyt-rehob yanındaki vadinin içinde idi. Ve şehri bina edip onda oturdular.

29. Ve İsraille doğmuş olan ataları Danın adına göre şehrin adını Dan koydular; fakat şehrin adı başlangıçta Laiş idi.

30. Ve Dan oğulları oyma putu kendileri için diktiler; ve diyar sürgüne götürüldüğü güne kadar Musa oğlu, Gerşom oğlu Yonatan, kendisi ve oğulları Danîler sıptına kâhinler oldular.
31. Ve Allahın evi Şiloda bulunduğu bütün günlerce kendileri için Mikanın yapmış olduğu oyma putunu dikili tuttular.

BAP 19

VE vaki oldu ki, İsrailde kıral olmadığı o günlerde, Efraim dağlığının arka taraflarında misafir olan bir Levili vardı, ve Beyt-lehem-yahudadan kendisine bir cariye aldı.

2. Ve cariyesi ona karşı zina etti, ve onun yanından Beyt-lehem-yahudaya, babasının evine gitti, ve dört ay müddet orada kaldı.

3. Ve kocası kalktı, yüreğine söyliyip kadını geri getirmek için onun ardınca gitti, ve yanında uşağı ile beraber iki eşek vardı, ve kadın onu babasının evine getirdi; ve genç kadının babası onu görünce sevinçle karşıladı.

4. Ve kaynatası, genç kadının babası, onu alıkoydu; ve üç gün onunla oturdu; ve yediler, ve içtiler, ve orada gecelediler.

5. Ve vaki oldu ki, dördüncü gün, sabahlayın erken kalktılar, ve adam gitmek için kalktı; ve genç kadının babası damadına dedi: Bir lokma ekmekle yüreğini kuvvetlendir de ondan sonra gidersiniz.

6. Ve oturdular, ve ikisi birlikte yediler ve içtiler; ve genç kadının babası adama dedi: Rica ederim, geceyi geçirmeğe razı ol, ve yüreğin hoş olsun.

7. Ve adam gitmek için ayağa kalktı; ve kaynatası onu zorladı, ve oturup yine geceyi orada geçirdi.

8. Ve beşinci gün gitmek için sabahlayın erken kalktı; ve genç kadının babası dedi: Rica ederim, yüreğini kuvvetlendir, ve gün sona erinciye kadar eğlenin; ve ikisi yemek yediler.

9. Ve adam, cariyesi ve uşağı ile gitmek için kalktığı zaman, kaynatası, genç kadının babası, ona dedi: İşte, gün akşama yaklaşıyor, rica ederim geceleyin; işte, gün bitmek üzredir, geceyi burada geçir, ve yüreğin hoş olsun; ve yarın yoluna erken gidersin, ve kendi çadırına varırsın.

10. Fakat adam geceleme istemedi, ve kalkıp gitti, ve Yebusun karşısına vardı (o Yeruşalimdir); ve kendisile beraber palanlı iki eşek vardı; cariyesi de yanında idi.

11. Onlar Yebus yakınında iken gün çok inmişti; ve uşak efendisine dedi: Rica ederim, gel ve Yebusîlerin bu şehrine sapalım, ve orada geceliyelim.

12. Ve efendisi ona dedi: İsrail oğullarından olmıyan yabancıнын şehrine sapmıyacağız; fakat Gibeaya geçeceğiz.

13. Ve uşağına dedi: Gel, bu yerlerden birine yaklaşalım; ve Gibeada yahut Ramada geceleriz.

14. Ve geçip gittiler; ve Benyaminin Gibeaa şehrine yakinken üzerlerine güneş battı.

15. Ve Gibeaya girip geceleme üzere oraya saptılar; ve o girdi, ve şehrin meydanında oturdu; çünkü geceleme için onları evine alan kimse yoktu.

16. Ve işte, kocamış bir adam akşamlayın kırdan, işinden geliyordu; ve adam Efraim dağlığındandı, ve Gibeada misafirdi; fakat o yerin ahalisi Benyaminî idiler.

17. Ve gözlerini kaldırıp şehrin meydanında yolcuyu gördü; ve kocamış adam dedi: Nereye gidiyorsun? ve nereden geliyorsun?

18. Ve ona dedi: Beyt-lehem-yahudadan Efraim dağlığının arka taraflarına geçiyoruz; ben oradanım, ve Beyt-lehem-yahudaya gittim; ve şimdi RABBİN evine gidiyorum; ve beni evine alan yok.

19. Halbuki eşeklerimiz için saman da var, yem de var; benim için ve cariyem için, ve kullarının yanında olan uşak için ekmek ve şarap da var; hiç bir şey eksik değil.

20. Ve kocamış adam dedi: Sana selâmet olsun; fakat bütün ihtiyacın benim üzerimde olsun;

ancak meydana geceleme.

21. Ve onu evine getirdi, ve eşeklere yem verdi; ve kendi ayaklarını yıkadılar, ve yiyip içtiler.

22. Onlar yüreklerini hoş etmekte iken, işte, şehrin adamları, yaramaz kimseler, evi kuşatıp kapıyı çaldılar; ve kocamış adama, ev sahibine dediler: Evine gelmiş olan o adamı çıkar da bilelim.

23. Ve adam, ev sahibi, onlara çıktı, ve kendilerine dedi: Hayır, kardeşlerim, rica ederim, kötülük etmeyin; mademki bu adam benim evime geldi, bu alçaklığı yapmayın.

24. İşte, ere varmamış kızım, ve o adamın cariyesi; şimdi onları çıkarayım da onları alçaltın, ve gözünüzde iyi olanı onlara yapın; fakat bu adama böyle bir alçaklık etmeyin.

25. Fakat adamlar onu dinlemek istemediler; ve adam cariyesini tuttu, ve dışarıya onlara çıkardı; ve onu bildiler, ve bütün gece sabaha kadar onu kötü kullandılar; ve şafak sökerken onu salıverdiler.

26. Ve kadın gün ağarırken geldi, ve efendisinin içinde bulunduğu adamın evinin kapısında ortalık aydınlanıncıya kadar düşüp kaldı.

27. Ve efendisi sabahlayın kalkıp evin kapılarını açtı, ve yoluna gitmek için çıktı; ve işte, kadın, cariyesi, evin kapısında düşmüştü, ve elleri eşiğin üzerinde idi.

28. Ve ona: Kalk da gidelim, dedi; fakat cevap veren yoktu; ve onu eşek üzerine aldı; ve adam kalkıp yerine gitti.

29. Ve evine gelince bir bıçak aldı, ve cariyesini tutup kemiklerine göre onu on iki parçaya ayırdı, ve onu bütün İsrail sınırlarına gönderdi.

30. Ve vaki oldu ki, her gören dedi: İsrail oğulları Mısır diyarından çıktıkları günden bugüne kadar böyle bir şey olmamış ve görülmemiştir; bunun üzerine düşünün, öğütleyip söyleyin.

BAP 20

VE bütün İsrail oğulları çıktılar, ve Gilead diyarı ile Dandan Beer-şebaya kadar, cemaat bir adammış gibi Mitspada, RABBİN önüne toplandı.

2. Ve bütün kavmin, bütün İsrail sıptlarının ileri gelenleri, Allah kavminin toplantısında bulundular, kılıç çeken dört yüz bin yaya.

3. (Ve İsrail oğullarının Mitspaya çıkmış olduklarını Benyamin oğulları işittiler.) Ve İsrail oğulları dediler: Söyleyin, bu kötülük nasıl oldu?

4. Ve Levili, öldürülmüş olan kadının kocası, cevap verip dedi: Ben ve cariyem, geceleme için Benyaminin Gibe'a şehrine girdik.

5. Ve Gibe'a erleri bana karşı kalktılar, ve bana karşı geceleyin evi kuşattılar; beni öldürmeği düşündüler, ve cariyemi alçalttılar, ve kadın öldü.

6. Ve cariyemi tutup onu parçalara ayırdım; ve onu İsrail mirasının bütün kırlarına gönderdim; çünkü İsrailde canilik ve alçaklık ettiler.

7. Ey İsrail oğulları! işte, hepiniz burada fikrinizi ve öğüdünüzü verin.

8. Ve bütün kavm bir adammış gibi kalkıp dedi: Bizden kimse çadırına gitmeyecek, ve kimse evine dönmiyecek.

9. Ve şimdi Gibeaya yapacağımız şey şudur; kura ile ona karşı çıkacağız;

10. ve kavma azık getirmek üzere İsrailin bütün sıptlarına göre yüz kişiden on, ve binden yüz, ve on binden bin adam alacağız, ve onlar Benyaminin Gibe'a şehrine gelince, onun İsrailde yapmış olduğu alçaklığın hepsine göre yapsınlar.

11. Ve bütün İsrailîler bir adammış gibi birlik olup o şehre karşı toplandılar.

12. Ve İsrail sıptları bütün Benyamin sıptına adamlar gönderip dediler: Aranızda yapılan bu kötülük nedir?

13. Ve şimdi Gibeada olan o alçak adamları verin ki öldürelim, ve İsrailden kötülüğü atalım.

Fakat Benyamin, kardeşlerinin, İsrail oğullarının sözünü dinlemek istemedi.

14. Ve İsrail oğullarına karşı cenge çıkmak için Benyamin oğulları şehirlerden Gibeaya toplandılar.

15. Ve o gün, Gibe ahalisinden sayılmış olan yedi yüz seçme adamdan başka şehirlerden gelen Benyamin oğulları, kılıç çeken yirmi altı bin kişi sayıldılar.

16. Bütün bu kavmdan yedi yüz seçme solak adamlar vardı; her biri sapanla bir kıla taş atabilirdi, ve yanılmazdı.

17. Ve Benyaminden başka, İsrailîler, kılıç çeken dört yüz bin kişi sayıldılar; bunların hepsi cenk adamları idi.

18. Ve İsrail oğulları kalkıp Beyt-ele çıktılar, ve Allahtan sorup dediler: Benyamin oğullarına karşı bizim için cenketmek üzere önce kim çıkacak? Ve RAB dedi: Önce Yahuda çıkacak.

19. Ve İsrail oğulları sabahlayın kalktılar, ve Gibeaya karşı ordugâh kurdular.

20. Ve İsrailîler Benyaminle cenge çıktılar; ve İsrailîler onlara karşı Gibeada cenge dizildiler.

21. Ve Benyamin oğulları Gibeadan çıktılar, ve o gün İsrailîlerden yirmi iki bin kişiyi yere serdiler.

22. Ve kavm, İsrailîler, cesaretlendiler, ve evelki gün cenge dizildikleri yerde yine dizildiler.

23. Ve İsrail oğulları çıkıp RABBİN önünde akşama kadar ağladılar; ve RABDEN sorup dediler: Kardeşimiz Benyamin oğulları ile yine cenge girişelim mi? Ve RAB: Ona karşı çıkın, dedi.

24. Ve ikinci gün İsrail oğulları Benyamin oğullarına yaklaştılar.

25. Ve ikinci gün Benyamin onlara karşı Gibeadan çıktı, ve yine İsrail oğullarından on sekiz bin kişiyi yere serdiler; bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

26. Ve bütün İsrail oğulları, bütün kavm çıkıp Beyt-ele geldiler, ve ağladılar, ve orada RABBİN önünde oturdular, ve o gün akşama kadar oruç tuttular; ve RABBİN önünde yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzettiler.

27. Ve İsrail oğulları RABDEN sordular (çünkü Allahın ahit sandığı o günlerde orada idi,

28. ve Harun oğlu, Eleazar oğlu Finehas o günlerde onun önünde duruyordu), ve dediler: Kardeşimiz Benyamin oğullarına karşı yine bir daha cenge çıkalım mı, yoksa vaz mı geçelim? Ve RAB dedi: Çıkın; çünkü onları yarın elinize vereceğim.

29. Ve İsrail pusuya yatanları Gibeaya karşı çepçevre koydu.

30. Ve üçüncü gün İsrail oğulları Benyamin oğullarına karşı çıktılar, ve başka defalar olduğu gibi Gibeaya karşı dizildiler.

31. Ve Benyamin oğulları kavma karşı çıktılar, ve şehirden uzağa çekildiler; ve biri Beyt-ele çıkan, ve biri kırdan Gibeaya giden büyük yollar üzerinde, başka defalar olduğu gibi kavmdan vurmağa başladılar, ve İsrailîlerden otuz kişi kadar öldürdüler.

32. Ve Benyamin oğulları dediler: EVELKI gibi önümüzde vuruldular. İsrail oğulları ise dediler: Kaçalım ve onları şehirden büyük yollara çekelim.

33. Ve bütün İsrailîler yerlerinden kalktılar, ve Baal-tamarda dizildiler; ve Maare-gebadan, İsrailin pusuya yatanları birden bire yerlerinden çıktılar.

34. Ve bütün İsrailden seçme on bin kişi Gibeanın karşısına geldiler, ve cenk şiddetlendi, fakat kendilerine kötülük eriştiğini bilmediler.

35. Ve RAB İsrailin önünde Benyamini vurdu; ve o gün İsrail oğulları Benyaminden yirmi beş bin yüz kişi helâk ettiler; bunların hepsi kılıç çekenlerdi.

36. Ve Benyamin oğulları vurulduklarını gördüler; İsrailîler ise, Benyamine meydan vermişlerdi, çünkü Gibeaya karşı koymuş oldukları pusuya yatanlara güveniyorlardı.

37. Ve pusuda yatanlar acele edip Gibeaya saldırdılar; ve pusuda yatanlar etrafa yayılıp bütün şehri kılıçtan geçirdiler.

38. Ve İsrailîlerle pusuya yatanlar arasında tayin edilmiş olan işaret şehirden büyük bir duman bulutu çıkarmaları idi.

39. Ve İsrailîler cenkte yüzgeri ettiler, ve Benyamin vurmağa başlayıp İsrailîlerden otuz kişi

kadar öldürdüler; çünkü dediler: Gerçekten evelki cenkte olduğu gibi önümüzde vuruldular.

40. Fakat şehirden duman direği halinde bulut çıkmağa başlıyınca, Benyaminîler arkalarına baktılar; ve işte, bütün şehrin yangını göke çıkıyordu.

41. Ve İsrailîler döndüler, ve Benyaminîler şaşkırdılar; çünkü kendilerine kötülük eriştiğini gördüler.

42. Ve İsrailîlerin önünde çöl yoluna doğru yüzgeri ettiler; fakat cenk onlara yetiştî; ve şehirlerden çıkanlar onları ortalarında helak ettiler.

43. Benyaminîleri kuşattılar, onları kovaladılar, ve gün doğusuna doğru Gibeonun karşısına kadar konak yerlerinde onları çiğnediler.

44. Ve Benyaminden on sekiz bin kişi düştüler; bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

45. Ve dönüp çöle Rimmon kayasına kaçtılar; ve büyük yollarda onlardan beş bin kişi devşirdiler, ve Gidoma kadar onların ardına yapıştılar, ve onlardan iki bin kişi vurdular.

46. Ve o gün Benyaminden düşenlerin hepsi, kılıç çeken yirmi beş bin kişi idi; bunların hepsi cesur yiğitlerdi.

47. Ve altı yüz kişi dönüp çöle, Rimmon kayasına, kaçtılar, ve Rimmon kayasında dört ay oturdular.

48. Ve İsrailîler yine Benyamin oğullarına karşı döndüler, ve onları, bütün şehri, ve hayvanları, ve bütün bulduklarını kılıçtan geçirdiler; ve önlerinde bulunan bütün şehirleri ateşe verdiler.

BAP 21

VE İsrailîler: Bizden hiç kimse kızını Benyamine karı olarak vermiyecek, diye Mitspada and etmişlerdi.

2. Ve kavm Beyt-ele geldi, ve orada akşama kadar Allahın önünde oturdular, ve yüksek sesle çok ağladılar.

3. Ve dediler: Ey İsrailin Allahı RAB, niçin İsrailde bu şey vaki oldu da bugün İsrailden bir sıpt eksildi?

4. Ve ertesi gün vaki oldu ki, kavm erken kalktılar, ve orada bir mezbah bina edip yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzetteler.

5. Ve İsrail oğulları dediler: Bütün İsrail sıptlarından toplantıda RABBE çıkmıyan kim var? Çünkü Mitspaya, RABBE çıkmıyan adam hakkında: Mutlaka öldürülecektir, diye büyük and etmişlerdi.

6. Ve İsrail oğulları kardeşleri Benyaminden ötürü acıklanıp dediler: Bugün İsrailden bir sıpt koparıldı.

7. Onlara, geri kalanlara karı bulmak için ne yapalım? çünkü onlara karı olarak kızlarımızdan vermemeğe RABBİN hakkı için and ettik.

8. Ve dediler: İsrail sıptlarından Mitspaya, RABBE çıkmıyan kim var? Ve işte, toplantıya, ordugâha Yabeş-gileaddan kimse gelmemişti.

9. Ve kavm sayılınca, işte, orada Yabeş-gilead ahalisinden kimse bulunmadı.

10. Ve cemaat oraya en cesur adamlardan on iki bin kişi gönderdi; ve onlara emredip dediler: Gidin, ve Yabeş-gilead ahalisini, kadınları ve çocukları da kılıçtan geçirin.

11. Ve yapacağınız şey şudur: Her erkeği, ve erkekle yatmış olan her kadını tamamen yok edeceksiniz.

12. Ve Yabeş-gilead ahalisi arasında ere varmamış dört yüz kız buldular; ve onları Kenân diyarında olan Şilodaki ordugâha getirdiler.

13. Ve bütün cemaat, Rimmon kayasında olan Benyamin oğullarına adam gönderip söyleştiler, ve onları barışıklığa çağırdılar.

14. Ve o vakit Benyamin döndü; ve Yabeş-gilead kadınlarından sağ bıraktıkları kadınları onlara verdiler; böyle olmakla beraber onlara yetmedi.
15. Ve kavm Benyaminden ötürü acıklandılar, çünkü RAB İsrail sıptları arasında bir gedik açmıştı.
16. Ve cemaatin ihtiyarları dediler: Kalanlara karı bulmak için ne yapalım? çünkü Benyaminden kadınlar helâk edildiler.
17. Ve dediler: İsrailden bir sıpt silinmesin diye Benyaminden kurtulanlara miras olmalıdır.
18. Ve biz onlara kızlarımızdan karı veremeyiz; çünkü İsrail oğulları: Benyamine karı veren lânetli olsun, diye and etmişlerdi.
19. Ve dediler: İşte, Beyt-elin şimalinde, Beyt-elden Şekeme çıkan büyük yolun şarkında, ve Lebona cenubunda olan Şiloda yıldan yıla RABBİN bayramı vardır.
20. Ve Benyamin oğullarına emredip dediler: Gidin ve bağlarda pusuya yatın;
21. ve bakın, ve işte, Şilo kızları raksetmeğe çıkarlarsa, o zaman bağlardan çıkın, ve kendiniz için, her biriniz kendisine karı olarak Şilo kızlarından tutun, ve Benyamin diyarına gidin.
22. Ve vaki olacak ki, babaları yahut kardeşleri bize şikâyet geldikleri zaman kendilerine diyeceğiz: Onları bize bağışlayın; çünkü cenkte her biri için karı almadık, siz de onlara vermediniz; yoksa şimdi suçlu olurdunuz.
23. Ve Benyamin oğulları böyle yaptılar, ve kendi sayılarına göre raksedenlerden kapıp götürdüler; ve gittiler, ve miraslarına döndüler, ve şehirleri bina edip onlarda oturdular.
24. Ve o vakit İsrail oğulları, oradan her biri kendi sıptına ve kendi aşiretine gittiler, ve her biri kendi mirasına çıktılar.
25. O günlerde İsrailde kıral yoktu; herkes gözünde doğru olanı yapardı.

RUT

BAP 1

- VE vaki oldu ki, hâkimlerin hükmettikleri günlerde diyarda kıtlık oldu. Ve Beyt-lehem-yahudadan bir adam, karısı ve iki oğlu ile beraber, Moab diyarında misafir olmak üzre gitti.
2. Ve adamın adı Elimelek, ve karısının adı Naomi, ve iki oğlunun adları Mahlon ve Kilyon olup, Beyt-lehem-yahudadan Efratalı idiler. Ve Moab diyarına gelip orada kaldılar.
 3. Ve Naominin kocası Elimelek öldü; ve kadınla iki oğlu kaldı.
 4. Ve Moab kadınlarından kendilerine karılar aldılar; birinin adı Orpa, ve obirinin adı Rut idi; ve on yıl kadar orada oturdular.
 5. Ve Mahlon ile Kilyon, ikisi de öldüler, ve kadın iki oğlu ile kocasından oldu.
 6. O zaman kadın Moab diyarından dönmek için gelinleri ile kalktı; çünkü kavmına ekmek vermekle RABBİN onları ziyaret etmiş olduğunu Moab diyarında işitmişti.
 7. Ve iki gelinile beraber olduğu yerden çıktı; ve Yahuda diyarına dönmek üzre yola koyuldular.
 8. Ve Naomi iki gelinine dedi: Gidin, her biriniz ananızın evine dönün; siz ölümlere ve bana nasıl inayet ettinizse RAB da size inayet etsin.
 9. RAB versin de her biriniz kocanızın evinde rahat bulasınız. Ve onları öptü ve yüksek sesle ağladılar.
 10. Ve kendisine dediler: Hayır, fakat seninle, senin kavmına döneceğiz.
 11. Ve Naomi dedi: Dönün kızlarım; niçin benimle gelesiniz? artık rahmimde oğullarım var mı ki, size koca olsunlar?
 12. Dönün kızlarım, yolunuza gidin; kocaya varmak için çok ihtiyarım. Eğer ümidim var desem, bu gece de kocaya varsam, hem de oğullar doğursam;

13. bundan dolayı onlar büyüsünler diye, o vakte kadar sabredecek mi idiniz? kocaya varmaktan kalacak mı idiniz? hayır, kızlarım; sizden ötürü çok acıklıyım, çünkü RABBİN eli bana karşı kalktı.
14. Ve yine yüksek sesle ağladılar; ve Orpa kaynanasını öptü; fakat Rut ona sarıldı.
15. Ve dedi: İşte, senin eltin kendi kavmına ve ilâhına döndü; sen de eltinin ardınca dön.
16. Ve Rut dedi: Seni bırakıp da ardından döneyim diye beni zorlama; çünkü sen nereye gidersen oraya gideceğim; ve nerede kalırsan orada kalacağım; senin kavmın benim kavmım, ve senin Allahın benim Allahım olacak;
17. nerede ölürsen orada öleceğim, ve orada gömüleceğim; eğer ölümden başka bir şey beni senden ayırsa, RAB bana böylesini ve ziyadesini etsin.
18. Ve kendisile gitmeğe katî karar vermiş olduğunu görünce kadın ona söylemekten vazgeçti.
19. Ve ikisi Beyt-leheme girinciye kadar gittiler. Ve vaki oldu ki, Beyt-leheme girdikleri zaman onlar için bütün şehir yerinden oynadı, ve kadınlar: Naomi bu mudur? dediler.
20. Ve onlara dedi: Bana Naomi* demeyin, bana Mara* deyin; çünkü her şeye Kadir olan bana karşı çok acı davrandı.
21. Ben dolu olarak gittim, ve RAB beni boş olarak geri getirdi; mademki RAB bana karşı şehadet etti, ve Kadîr üzerime kötülük getirdi, niçin siz bana Naomi diyorsunuz?
22. Böylece kendisile Moab diyarından dönen gelini Moablı Rut ile beraber Naomi geri geldi; ve onlar Beyt-leheme arpa biçimi başlangıcında vardılar.
- * Hoş.
- * Acı.

BAP 2

- VE Elimelekin aşiretinden, Naominin kocasının akrabasından, kudretli, zengin bir adam vardı; ve adı Boazdı.
2. Ve Moablı Rut Naomiye dedi: Bırak, tarlaya gideyim, ve gözünde lûtf bulacağım adamın ardınca başak devşireyim. Ve kadın ona: Git kızım, dedi.
3. Ve gitti, ve gelip tarlada orakçıların ardından başak devşirdi; ve rast gele Elimelekin aşiretinden olan Boazın tarla hissesine girmişti.
4. Ve işte, Beyt-lehemden Boaz geldi, ve orakçılara dedi: RAB sizinle olsun. Ve ona dediler: RAB seni mubarek kılsın.
5. Ve Boaz orakçıların başında duran uşağına dedi: Bu genç kadın kimindir?
6. Ve orakçılar başında duran uşak cevap verip dedi: Moab diyarından Naomi ile beraber dönen Moablı genç kadındır;
7. ve kadın bana: Rica ederim, başak devşireyim, ve orakçıların ardından demetler arasında toplıyayım, dedi. Ve gelip sabahtan şimdiye kadar kaldı; evde oturduğu azdır.
8. Ve Boaz Ruta dedi: İşitiyor musun, kızım? Başak devşirmek için başka tarlaya gitme, ve buradan da ayrılma, ve burada bizim kızlarla beraber kal.
9. Gözlerin orakçıların biçtikleri tarlada olsun, ve onların ardınca yürü; sana ilişmesinler diye uşaklara emrettim ya; susadığın zaman da kaplara git, ve uşakların çektikleri sudan iç.
10. Ve kadın yüz üstü düşüp yere eğildi, ve ona dedi: Niçin gözünde lûtf buldum da beni sayıyorsun? ben ise yabancıyım.
11. Ve Boaz cevap verip ona dedi: Kocanın ölümünden sonra kaynanana yaptığın her şey bana tamamen bildirildi; ve babanı ve ananı ve doğduğun diyarı bıraktın, ve evelden bilmediğin kavma geldin.
12. RAB işinin karşılığını ödesin, ve kanatları altına sığınmak için geldiğin İsrailin Allahı

RAB tarafından ücretin dolu olsun.

13. Ve kadın dedi: Senin gözünde lûtufl bulayım, efendim; çünkü beni teselli ettin, ve çünkü kendi cariyelerinden biri gibi değilken bu cariyenin yüreğine söyledin.

14. Ve Boaz yemek vaktinde ona dedi: Buraya gel, ve ekmekten ye, ve lokmanı sirkeye batır. Ve kadın orakçıların yanında oturdu; ve ona kavrulmuş başak uzattı, ve kadın yiyip doydu, ve artırdı.

15. Ve başak devşirmek için kalktığı zaman Boaz uşaklarına emredip dedi: Demetler arasında da başak devşirsin, ve onu utandırmayın.

16. Ve onun için tutamlardan da çekip bırakın da devşirsin, ve onu azarlamayın.

17. Ve kadın akşama kadar tarlada başak devşirdi; ve devşirdiğini dövdü, ve bir efa* kadar arpa oldu.

18. Ve yüklenip şehre geldi; ve kaynanası devşirdiği şeyi gördü; ve Rut doyduktan sonra artırmış olduğu şeyi çıkarıp ona verdi.

19. Ve kaynanası ona dedi: Bugün nerede başak devşirdin? ve nerede çalıştın? sana saygı gösteren mubarek olsun. Ve yanında çalışmış olduğu adamı kaynanasına bildirip dedi: Bugün yanında çalıştığım adamın adı Boazdır.

20. Ve Naomi gelinine dedi: Sağ kalanlara ve ölümlere inayetini esirgemeyen RAB tarafından o adam mubarek olsun. Ve Naomi ona dedi: O adam akrabamızdandır, yakın akrabamızdan biridir.

21. Ve Moablı Rut dedi: Hem de bana: Bütün biçimimi bitirinciye kadar benim uşaklarımla beraber kalırsın, dedi.

22. Ve Naomi gelini Ruta dedi: Kızım, onun kızları ile beraber çıkman iyidir, ve başka bir tarlada kimse sana rast gelmesin.

23. Ve arpa biçimi ile buğday biçimi sonuna kadar başak devşirmek için Boazın kızları ile beraber kaldı; ve kaynanasının yanında oturdu.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 3

VE kaynanası Naomi ona dedi: Kızım, sana iyilik olsun diye rahat edeceğin bir yer aramıyayım mı?

2. Ve şimdi, kızlarının yanında bulunduğun Boaz bizim akrabamızdan değil mi? İşte, bu gece harmanda arpa savuruyor.

3. Yıkanıp yağ sürün, ve esvabını giyip harmana in; fakat adam yiyip içmeği bitirinciye kadar kendini ona bildirme.

4. Ve vaki olacak ki, yattığı zaman, yatacağı yeri anlayacaksın, ve gidip onun ayaklarını açacaksın, ve yatacaksın; ve yapacağın şeyi o sana bildirecek.

5. Ve ona: Dediğin her şeyi yapacağım, dedi.

6. Ve harmana indi, ve kaynanasının emretmiş olduğu her şeye göre yaptı.

7. Ve Boaz yiyip içerek yüreği ferahlanınca yığının kenarında yatmak için gitti; ve Rut yavaşça geldi, ve onun ayaklarını açıp yattı.

8. Ve gece yarısı vaki oldu ki, adam korktu, ve döndü; ve işte, ayaklarının ucunda bir kadın yatıyordu.

9. Ve: Sen kimsin? dedi. Ve kadın dedi: Ben cariyen Rutum, ve cariyenin üzerine eteğini ört, çünkü sen yakın akrabadansın.

10. Ve dedi: RAB tarafından mubarek ol, kızım; son inayetin senin ilk inayetinden daha iyidir, çünkü fakir olsun, zengin olsun gençlerin ardınca gitmedin.

11. Ve kızım, şimdi korkma; dediğin her şeyi sana yapacağım; çünkü kavmımın bütün şehir

halkı biliyor ki, sen değerli bir kadınsın.

12. Ve şimdi benim yakın akrabadan olduğum doğrudur; fakat benden daha yakın akrabadan olan var.

13. Bu gece kal, ve sabahlayın vaki olacak ki, eğer o adam sana akrabalık vazifesini yaparsa, iyi; akrabalık vazifesini yapsın; fakat eğer sana akrabalık vazifesini yapmak istemezse, hay olan RABBİN hakkı için, ben sana akrabalık vazifesini yaparım; sen sabaha kadar yat.

14. Ve ayaklarının ucunda sabaha kadar yattı; ve bir adam arkadaşını tanıyacak kadar aydınlık olmadan evel kadın kalktı. Çünkü Boaz dedi: Harmana kadın geldiği bilinmesin.

15. Ve dedi: Üzerinde olan örtüyü getir ve onu tut; ve kadın onu tuttu; ve altı ölçek* arpa ölçüp kadına yükletti; ve şehre gitti.

16. Ve kaynanasına gelince o dedi: Nasıl oldu, kızım? Ve adamın kendisine yaptığı her şeyi ona bildirdi.

17. Ve dedi: Bu altı ölçek arpayı bana verdi; çünkü: Kaynanana boş gitme, dedi.

18. Ve kadın dedi: Kızım, sen bu işin ne olacağını bilinciye kadar otur; çünkü adam bugün işi bitirmeyince rahat etmiyecektir.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 4

VE Boaz kapıya çıkıp orada oturdu; ve işte, Boazın söylemiş olduğu yakın akrabadan olan adam geçiyordu; ve ona dedi: Ey falan! dön, buraya otur. Ve adam dönüp oturdu.

2. Ve şehrin ihtiyarlarından on adam alıp: Buraya oturun, dedi. Onlar da oturdular.

3. Ve yakın akrabadan olana dedi: Moab diyarından dönmüş olan Naomi, kardeşimiz Elimelekin olan tarla hissesini satıyor;

4. ve ben, burada oturanların önünde ve kavmımın ihtiyarları önünde bunu satın al, diye bunu sana açayım dedim. Eğer yakın akrabalık vazifesini yapacaksan, yap; fakat yakın akrabalık vazifesini yapamıyacaksan, bana anlat da bileyim; çünkü senden başka yakın akrabalık vazifesini yapacak kimse yoktur; senden sonra da ben varım. Ve o dedi: Yakın akrabalık vazifesini ben yaparım.

5. Ve Boaz dedi: Tarlayı Naominin elinden satın aldığın günde, ölenin adını miras üzerinde durdurmak için ölenin karısı Moablı Ruttan da satın almalısın.

6. Ve yakın akrabadan olan adam dedi: Kendim için yakın akrabalık vazifesini yapamam, yoksa kendi mirasımı bozarım; benim yakın akrabalık vazifemi sen kendi üzerine al; çünkü ben ona yakın akrabalık vazifesini yapamıyorum.

7. Ve her şeyi sabit kılmak için, yakın akrabalık vazifesini yapmak, ve mal değiştirmek hakkında eski zamanda İsrailde âdet şu idi; adam çağırını çıkarır ve yanındakine verirdi; ve İsrailde şehadet usulü bu idi.

8. Ve yakın akrabadan olan adam Boaza: Sen kendine satın al, dedi. Ve çağırını çıkardı.

9. Ve Boaz ihtiyarlara ve bütün kavma dedi: Elimelekin her şeyini, ve Kilyon ile Mahlonun her şeyini bugün Naominin elinden satın aldığımı siz şahitsiniz.

10. Ve kardeşleri arasından, ve yerinin kapısından adı kesilmesin diye, ölenin adını mirası üzerinde durdurmak için Mahlonun karısı Moablı Rutu da kendime karı olarak satın aldım; bugün siz şahitsiniz.

11. Ve kapıda olan bütün kavm ve ihtiyarlar dediler: Biz şahidiz. RAB senin evine gelen kadını Rahel gibi ve Lea gibi etsin; bu iki kadın İsrail evini bina ettiler; ve Efratada değerli işler yapıp, Beyt-lehemde kendi adını tanıttı;

12. ve senin evin, bu genç kadından RABBİN sana vereceği zürriyetle, Tamarın Yahudaya doğurduğu Peretsin evi gibi olsun.

13. Ve Boaz Rutu aldı, ve onun karısı oldu; ve onun yanına girdi, ve RAB ona gebelik verdi, ve bir oğul doğurdu.
14. Ve kadınlar Naomiye dediler: RAB mubarek olsun, seni bugün yakın akrabasız bırakmadı; ve onun adı İsrailde tanılsın.
15. Ve senin canını diriltecek ve senin ihtiyarlığında seni besliyecek; çünkü sana yedi oğuldan daha iyi olan, seni seven gelinin onu doğurdu.
16. Ve Naomi çocuğu alıp kucağına koydu, ve ona dadı oldu.
17. Ve komşu kadınlar ona ad koyup dediler: Naomiye bir oğul doğdu; ve onun adını Obed koydular. Bu Davudun babası olan Yessenin babasıdır.
18. Ve Peretsin nesilleri şudur: Perets Hetsronun babası oldu,
19. ve Hetsron Ramın babası oldu, ve Ram Amminadabın babası oldu.
20. ve Amminadab Nahşonun babası oldu, ve Nahşon Salmonun babası oldu,
21. ve Salmon Boazın babası oldu, ve Boaz Obedin babası oldu,
22. ve Obed Yessenin babası oldu, ve Yesse Davudun babası oldu.

BİRİNCİ SAMUEL

BAP 1

- VE Efraim dağığından Ramataimtsofımden bir adam vardı, ve onun adı Elkana idi, Yeroham oğlu, Elihu oğlu, Tohu oğlu, Tsuf oğlu olup Efraimli idi;
2. ve onun iki karısı vardı; birinin adı Hanna, ve obirinin adı Peninna idi; ve Peninnanın çocukları vardı, fakat Hannanın çocukları yoktu.
3. Ve bu adam orduların RABBİNE secde kılmak ve kurban kesmek için yıldan yıla şehrinden Şiloya çıkardı. Ve Elinin iki oğlu Hofni ve Finehas, RABBİN kâhinleri, orada idiler.
4. Ve Elkananın kurban keseceği gün gelince karısı Peninnaya ve onun oğulları ile kızlarının hepsine paylar verirdi;
5. fakat Hannaya iki pay verirdi; çünkü Hannayı severdi, fakat RAB onun rahmini kapamıştı.
6. Ve ortağı onu öfkeliendirmek için incitirdi, çünkü RAB onun rahmini kapamıştı.
7. Ve adam yıldan yıla böyle yaptığı zaman, RABBİN evine çıktıkça kadın onu böyle incitirdi; o da ağlar ve yemek yemezdi.
8. Ve kocası Elkana ona dedi: Hanna, niçin ağlıyorsun? ve niçin yemek yemiyorsun? ve niçin yüreğin kederlidir? ben sana on oğuldan daha iyi değil miyim?
9. Ve onlar Şiloda yiyip içtikten sonra Hanna kalktı. Ve kâhin Eli RABBİN mabedinin kapı süvesi yanında kürsü üzerinde oturuyordu.
10. Ve kadın gönül acılığı ile RABBE dua ediyor, ve çok ağlıyordu.
11. Ve bir adak adayıp dedi: Ey orduların RABBİ, eğer gerçekten kendi cariyenin düşkünlüğüne bakarsan, ve beni hatırlarsan, ve cariyeni unutmazsan, ve cariyene bir erkek çocuk verirken, hayatının bütün günlerince onu RABBE vereceğim, ve başına ustura değmiyecektir.
12. Ve vaki oldu ki, kadın RABBİN önünde duasını uzatırken Eli onun ağzına bakıyordu.
13. Hanna ise içinden söylüyordu; ancak dudakları kımıldanıyor, fakat sesi işitilmiyordu; ve Eli onu sarhoş sandı.
14. Ve Eli ona dedi: Daha ne vakte kadar sarhoşluk edeceksin? üzerinden şarabını at.
15. Ve Hanna cevap verip dedi: Hayır efendim, ben ruhu kederli bir kadını; şarap ve içki içmedim, ancak RABBİN önünde gönlümü döktüm.
16. Cariyeni kötü bir kadın sanma; çünkü kaygımın ve üzüntümün çokluğundan dolayı şimdiye kadar söyledim.

17. Ve Eli cevap verip dedi: Selâmetle git; ve İsrailin Allahı kendisinden dilediğin dileğini sana versin.
18. Ve kadın dedi: Senin gözünde cariyen lûtf bulsun. Ve kadın yoluna gitti, ve yemek yedi; ve artık yüzü kederli değildi.
19. Ve sabahlayın erken kalktılar, ve RABBİN önünde secde kıldılar, ve dönüp Ramaya evlerine geldiler. Ve Elkana karısı Hannayı bildi; ve RAB onu hatırladı;
20. ve vaki oldu ki, günler tamam olunca Hanna gebe kalıp bir oğul doğurdu; ve: Çünkü onu RABDEN diledim, diyerek adını Samuel koydu.
21. Ve kocası Elkana RABBE yıllık kurbanını ve adağını takdim etmek için bütün ev halkı ile beraber çıktı.
22. Fakat Hanna çıkmadı; çünkü kocasına dedi: Çocuk sütten kesilmeden çıkmıyacağım; ve RABBİN önünde görünsün diye onu o zaman götüreceğim, ve daima orada kalacaktır.
23. Ve kocası Elkana ona dedi: Kendi gözünde iyi olanı yap; onu sütten kesinciye kadar otur; ancak RAB kendi sözünü sabit kılsın. Ve kadın kaldı, ve oğulunu sütten kesinciye kadar emzirdi.
24. Ve sütten kestiği zaman üç yıllık bir boğa, ve bir efa* un, ve bir tulum şarap alarak çocuğu kendisiyle beraber çıkardı, ve onu Şiloda RABBİN evine götürdü; ve çocuk küçüktü.
25. Ve boğayı boğazladılar, ve çocuğu Eliye getirdiler.
26. Ve kadın dedi: Ah, efendim, senin hayatın hakkı için, efendim, burada senin yanında RABBE dua ederek durmuş olan kadın benim.
27. Bu çocuk için dua ettim; ve RABDEN dilediğim dileğimi bana verdi;
28. ben de onu RABBE armağan ettim; yaşıyacağı bütün günlerce Allaha armağan edilmiştir. Ve orada RABBE secde kıldı.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 2

- VE Hanna dua edip dedi:
- Yüreğim RABDE sevinçle coşuyor,
Kuvvetim RABDE yükseldi,
Düşmanlarıma karşı ağzım açıldı;
Çünkü senin kurtarışınla seviniyorum.
2. Kimse RAB gibi mukaddes değildir;
Çünkü senden başka yoktur,
Ve Allahımız gibi kaya yoktur.
3. Artık büyük büyük söylemeyin;
Ağzınızdan küstahlık çıkmasın;
Çünkü RAB bilgi Allahıdır;
Ve işler onun tarafından tartılır.
4. Yiğitlerin yayları kırıldılar;
Ve ayağı sürçenler kuvvet kuşandılar.
5. Toklar ekmek için gündelikçi oldular;
Ve açlar rahata erdiler;
- Kısır kadın bile yedi çocuk doğurdu;
Oğulları çok olan kadın ise gevşiyor.
6. RAB öldürür, ve diriltir;
Ölüler diyarına indirir, ve çıkarır.
7. RAB fakir eder, ve zengin eder;

Hem alçaltır, hem yükseltir.

8. Emîrlerle beraber oturtmak için,
İzzet kürsüsünü miras ettirmek için,

Yoksulu topraktan kaldırır,

Fakiri gübrelikten yükseltir;

Çünkü yerin direkleri RABBİNDİR,

Ve dünyayı onların üzerine kurdu.

9. Müttakilerinin adımlarını koruyacak;

Fakat kötüler karanlıkta susturulacaktır;

Çünkü insan kuvvetle başa çıkmaz.

10. RAB ile çekişenler parçalanacaklar;

Onların üzerine göklerde gürliyecektir;

RAB dünyanın uçlarına hükmedecektir;

Ve kiralına kuvvet verecek,

Ve mesihinin kuvvetini yükseltecektir.

11. Ve Elkana Ramaya evine gitti. Ve çocuk kâhin Elinin önünde RABBE hizmet ediyordu.

12. Ve Elinin oğulları alçak adamlardı; RABBİ tanımıyorlardı.

13. Ve kâhinlerin kavmla olan âdeti şu idi: bir kimse kurban arzettiği zaman, et haşlanırken, kâhinin hizmetçisi elinde üç dişli bir çatala gelirdi;

14. ve leğene, yahut lengere, yahut kazana, yahut tencereye daldırırdı; çatalın çıkardığı her şeyi kâhin onunla alırdı. Oraya gelen bütün İsrailîlere Şiloda böyle yaparlardı.

15. İç yağını yakmazdan evel de kâhinin hizmetçisi gelirdi, ve kurban takdim eden adama derdi: Kâhine kızartmalık et ver; çünkü senden haşlanmış et değil, ancak çiğ alacaktır.

16. Ve eğer adam ona: Önce mutlaka iç yağını yakacaklar, ve o zaman kendin için canının istediği kadar al, derse, o zaman ona derdi: Hayır, şimdi bana vereceksin; ve eğer vermezsen zorla alırım.

17. Ve RABBİN önünde gençlerin suçu gayet büyüktü; çünkü bu adamlar RABBİN takdimesini hor görüyorlardı.

18. Fakat çocuk Samuel keten efod kuşanmış olarak RABBİN önünde hizmet ediyordu.

19. Ve anası ona küçük bir cübbe yapardı, ve yıllık kurbanı arzetmek için kocası ile beraber çıktığı zaman her yıl ona getirirdi.

20. Ve Eli Elkanayı ve karısını mubarek kılıp dedi: RABBE verdiği armağanın yerine RAB sana bu kadından zürriyet versin. Ve yerlerine gittiler.

21. Ve RAB Hannayı ziyaret etti, ve gebe kalıp üç oğulla iki kız doğurdu. Ve çocuk Samuel RABBİN önünde büyüdü.

22. Ve Eli çok yaşlandı; ve oğullarının bütün İsraille yaptıklarının hepsini, ve toplanma çadırının kapısında hizmet eden kadınlarla yattıklarını işitiyordu.

23. Ve onlara dedi: Niçin böyle şeyler yapıyorsunuz? çünkü bütün bu kavmdan kötü şeylerinizi işitiyorum.

24. Hayır, oğullarım, çünkü işittiğim haber iyi değildir; RABBİN kavmına suç ettiriyorsunuz.

25. Eğer adam adama karşı suç ederse, Allah ona hükmeder; fakat bir adam RABBE karşı suç ederse, onun için kim yalvaracak? Fakat babalarının sözünü dinlemediler, çünkü RAB onları öldürmek fikrinde idi.

26. Ve çocuk Samuel gittikçe büyüyor, RABBE ve insanlara da makbul oluyordu.

27. Ve bir Allah adamı Eliye geldi, ve ona dedi: RAB şöyle diyor: Mısırdaki Firavun evine kulluk ettikleri zaman babanın evine kendimi göstermedim mi?

28. ve mezbahıma çıkmak, buhur yakmak, önümde efod giymek için kendime kâhin olarak İsrailin bütün sıptlarından onu seçtim; ve İsrail oğullarının ateşle yapılan bütün takdimelerini babanın evine verdim.

29. Meskenimde emrettiğim kurbanımı ve takdimemi niçin tepiyorsunuz, ve kavmım İsrailin

bütün takdimelerinin en âlâsı ile kendinizi semirtmek için kendi oğullarına benden ziyade niçin hürmet ediyorsun?

30. Bunun için İsrailin Allahı RAB diyor: Gerçek, senin evin ve babanın evi önümde ebediyen yürüyecekler, demiştim; fakat şimdi RAB diyor: Bu benden uzak olsun; çünkü bana hürmet edenlere hürmet edeceğim, ve beni hor görenler küçük düşeceklerdir.

31. İşte, senin evinde kocamış adam olmasın diye senin bazunu, ve babanın evinin bazusunu keseceğim günler geliyor.

32. İsraille edilecek iyilik içinde sen evimin sıkıntısını göreceksin; ve senin evinde artık hiç kocamış adam olmayacak.

33. Ve mezbahımın yanında atmıyacağım senin adamın ise, senin gözlerini söndürmek ve canına keder vermek için olacaktır; ve senin ev halkının bütün çocukları gençken ölecekler.

34. Ve sana olacak âlâmet şudur; o senin iki oğlunun, Hofni ile Finehasın başına gelecektir; ikisi de bir günde öleceklerdir.

35. Ve kendim için sadık bir kâhin çıkaracağım, o yüreğimde ve canımda olana göre yapacak; ve onun için sağlam ev yapacağım, ve bütün günler mesihimin önünde yürüyecektir.

36. Ve vaki olacak ki, senin evinden artakalan her adam gelecek ve bir parça gümüşle bir somun ekmek için ona işilecek, ve: Rica ederim, bir lokma ekmek yiyeyim diye beni bir kâhinlik hizmetine tayin et, diyecektir.

BAP 3

VE çocuk Samuel Elinin önünde RABBE hizmet ediyordu. Ve o günlerde RABBİN kelâmı seyretti; sık sık rüyet oluyordu.

2. Ve o zaman vaki oldu ki, Eli yerine yatmış (ve gözleri zayıflamağa başlamıştı, göremiyordu),

3. ve Allahın kandili henüz sönmemiş, ve Allahın sandığının bulunduğu RABBİN mabedinde Samuel yatmışken,

4. RAB Samueli çağırdı; ve o: İşte ben, dedi.

5. Ve Eliye koşup dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve: Çağırmadım, git yat, dedi. Ve gidip yattı.

6. Ve yine RAB: Samuel, diye yeniden çağırdı. Ve Samuel kalktı, ve Eliye gidip dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve dedi: Çağırmadım, oğlum; git yat.

7. Ve Samuel daha RABBİ bilmiyordu, ve RABBİN kelâmı henüz ona keşfolunmamıştı.

8. Ve RAB üçüncü kere Samueli yeniden çağırdı. Ve kalkıp Eliye gitti, ve dedi: İşte ben, çünkü beni çağırdın. Ve çocuğu RABBİN çağırmış olduğunu Eli sezdi.

9. Bunun üzerine Eli Samuele dedi: Git yat; ve vaki olacak ki, eğer seni çağırırsa, sen: Söyle, ya RAB; çünkü kulun dinliyor, dersin. Ve Samuel gidip yerine yattı.

10. Ve RAB geldi, ve durup evelki defalar olduğu gibi: Samuel, Samuel, diye çağırdı. Ve Samuel dedi: Söyle; çünkü kulun dinliyor.

11. Ve RAB Samuele dedi: İşte, ben İsrailde bir şey yapacağım, onu her işitenin iki kulağı çınlayacaktır.

12. Elinin evi hakkında başlangıçtan sona kadar söylediğim her şeyi oğün kendisine yapacağım.

13. Çünkü kendisinin bildiği fesattan dolayı onun evini ebediyen mahkûm edeceğimi ona bildirdim, çünkü oğulları kendilerine lânet getirdiler, ve onlara mani olmadı.

14. Ve bundan dolayı Elinin evinin fesadı için ebediyen kurban ve takdime ile kefaretilmiyecek diye Eli evi için and ettim.

15. Ve Samuel sabaha kadar yattı, ve RABBİN evinin kapı kanatlarını açtı. Ve Samuel rüyeti

Eliye bildirmeğe korktu.

16. Ve Eli Samueli çağırıp dedi: Oğlum Samuel. Ve o: İşte ben, dedi.

17. Ve Eli dedi: RABBİN sana söylediği söz nedir? Rica ederim, benden gizleme; eğer sana söylediği bütün şeylerden birini benden gizlersen, Allah sana öylesini ve daha ziyadesini yapsın.

18. Ve Samuel bütün şeyleri bildirdi, ve kendisinden gizlemedi. Ve Eli dedi: O RABDİR; gözünde iyi olanı yapsın.

19. Ve Samuel büyüdü, ve RAB onunla beraberdi, ve bütün sözlerinden hiç birini yere düşürmedi.

20. Ve RABBİN peygamberi olarak Samuelin konulmuş olduğunu Dandan Beer-şebaya kadar bütün İsrail bildi.

21. Ve RAB yine Şiloda göründü; çünkü RAB kendini Şiloda Samuele RABBİN kelâmı ile izhar etti.

BAP 4

VE Samuelin sözü bütün İsraille erişti. Ve İsrail Filistîlere karşı cenk için çıktı, ve Eben-ezerin yanında ordugâh kurdular; Filistîler de Afekte ordugâh kurdular.

2. Ve Filistîler İsraille karşı dizildiler; ve cenk her tarafa yayılınca, İsrail Filistîlerin önünde vuruldu; ve onlar kırdan ordudan dört bin kişi kadar vurdular.

3. Ve kavm ordugâha geldi, ve İsrail ihtiyarları dediler: Niçin bugün RAB bizi Filistîlerin önünde vurdu? Şilodan RABBİN ahit sandığını yanımıza alalım, ve aramıza gelsin, ve bizi düşmanlarımızın elinden kurtarsın.

4. Ve kavm Şiloya adam gönderdi; ve kerubiler üzerinde oturan ordular RABBİNİN ahit sandığını oradan getirdiler; ve Elinin iki oğlu Hofni ile Finehas Allahın ahit sandığı ile beraber orada idiler.

5. Ve RABBİN ahit sandığı ordugâha girdiği zaman bütün İsrail büyük bağırıyla bağırdılar, ve yer ses verdi.

6. Ve Filistîler bağırış gürültüsünü işitip dediler: İbranîlerin ordugâhında bu büyük bağırış gürültüsü nedir? Ve ordugâha RABBİN sandığı geldiğini bildiler.

7. Ve Filistîler korktular, çünkü dediler: Ordugâha Allah geldi. Ve dediler: Vay bize! çünkü bundan evel böyle bir şey olmamıştı.

8. Vay bize! bu kuvvetli ilâhların elinden bizi kim kurtaracak? çölde Mısırlıları her türlü belâlarla vuran ilâhlar bunlardır.

9. Ey Filistîler, kuvvetli olun, ve erkekçe davranın, yoksa İbranîlerin size kulluk ettikleri gibi onlara kulluk edeceksiniz; erkekçe davranın, ve cenk edin.

10. Ve Filistîler cenk ettiler, ve İsrail vuruldu, ve herkes kendi çadırına kaçtı; ve çok büyük kırıgın oldu; çünkü İsrailden otuz bin yaya düştüler.

11. Ve Allahın sandığı alındı; ve Elinin iki oğlu Hofni ve Finehas öldüler.

12. Ve bir Benyaminî ordudan koştu, ve o günde Şiloya erişti, ve esvabı yırtılmıştı, ve başı üzerinde toprak vardı.

13. Ve geldiği zaman, işte, Eli kürsü üzerine oturmuş, yol kenarında bekliyordu; çünkü Allahın sandığı için yüreği titriyordu. Ve adam şehre girip anlattığı zaman bütün şehir feryat etti.

14. Ve Eli feryadı işitince dedi: Bu gürültü nedir? Ve adam hemen gelip Eliye bildirdi.

15. Ve Eli doksan sekiz yaşında idi, ve gözleri donmuştu, ve göremiyordu.

16. Ve adam Eliye dedi: Ben ordudan gelen adamım; ve bugün ordudan kaçtım. Ve dedi: Ne oldu, oğlum?

17. Ve haber getiren cevap verip dedi: Filistîlerin önünde İsrail kaçtı, ve kavm arasında da büyük kırgın oldu, ve senin iki oğlun Hofni ve Finehas da öldüler, ve Allahın sandığı da alındı.
18. Ve vaki oldu ki, adam Allahın sandığını andığı zaman, Eli kürsüsünden arkaya doğru kapının yanına düştü; ve boynu kırılıp öldü; çünkü kocamış ve ağırdı. Ve İsraille kırk yıl hükmetmişti.
19. Ve gelini, Finehasın karısı, gebe olup doğurmak üzre idi; ve Allahın sandığı alınmış olduğu, ve kaynatası ile kocasının öldükleri haberini işitince iğilip doğurdu; çünkü üzerine ağrısı geldi.
20. Ve ölmek üzre iken yanında duran kadınlar kendisine dediler: Korkma; çünkü bir oğul doğurdun. Fakat cevap vermedi, ve yüreğine koymadı.
21. Ve Allahın sandığı alındığından, ve kaynatası ile kocasından dolayı: İzzet İsrailden gitti, diyerek çocuğun adını İkabod* koydu.
22. Ve dedi: İzzet İsrailden gitti; çünkü Allahın sandığı alındı.
- * *İzzet yok.*

BAP 5

- VE Filistîler Allahın sandığını almışlardı, ve onu Eben-ezerden Aşdoda getirdiler.
2. Ve Filistîler Allahın sandığını alıp Dagonun evine götürdüler, ve onu Dagonun yanına koydular.
3. Ve Aşdodlular ertesi gün erken kalktılar ve işte, Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü. Ve Dagonu alıp yine yerine koydular.
4. Ve ertesi gün sabahlayın erken kalktılar, ve işte, Dagon RABBİN sandığı önünde yüz üstü yere düşmüştü; ve Dagonun başı ile iki elleri kesilmiş olarak eşikte idi; Dagonun kendisine yalnız bedeni kalmıştı.
5. Bundan dolayı bugüne kadar Dagonun kâhinleri, ve Dagonun evine gelenlerin hepsi Aşdoda Dagon evinin eşiği üzerine basmazlar.
6. Ve Aşdodluların üzerinde RABBİN eli ağırlaştı, ve onları helâk etti, ve onları, Aşdodu ve onun sınırlarını, urlarla vurdu.
7. Ve Aşdodlular böyle olduğunu görünce dediler: İsrail Allahının sandığı yanımızda kalmasın; çünkü onun eli bizim üzerimize ve ilâhımız Dagonun üzerine sertleşti.
8. Ve gönderip Filistîlerin bütün beylerini yanlarına topladılar, ve dediler: İsrail Allahının sandığını ne yapalım? Ve onlar dediler: İsrail Allahının sandığı Gata götürülsün. Ve İsrail Allahının sandığını oraya götürdüler.
9. Ve vaki oldu ki, onlar onu götürdükten sonra RABBİN eli şehre karşı idi; çok büyük şaşkınlık oldu; küçük ve büyük, şehrin ahalisini vurdu; ve üzerlerinde urlar çıktı.
10. Ve Allahın sandığını Ekrona gönderdiler. Ve vaki oldu ki, Allahın sandığı Ekrona gelince Ekronlular feryat edip dediler: Bizi ve kavmımızı öldürmek için İsrail Allahının sandığını bize getirdiler.
11. Ve gönderip Filistîlerin bütün beylerini topladılar, ve dediler: İsrail Allahının sandığını gönderin, ve yine yerine gitsin, ve bizi ve kavmımızı öldürmesin. Çünkü bütün şehirde ölüm şaşkınlığı vardı; Allahın eli orada çok ağır oldu.
12. Ölmeyen adamlar da urlarla vuruldular, ve şehrin feryadı göklere çıktı.

BAP 6

VE RABBİN sandığı yedi ay Filistîler diyarında kaldı.

2. Ve Filistîler kâhinleri ve bakıcıları çağırıp dediler: RABBİN sandığını ne yapalım? Onu yerine ne ile göndereceğimizi bize bildirin.

3. Ve onlar dediler: Eğer İsrail Allahının sandığını gönderecekseniz, onu boş göndermeyin; fakat ona mutlaka bir günah takdimesi ödeyin; o zaman sağalacaksınız, ve onun eli niçin sizden çekilmediği size bildirilecektir.

4. Ve dediler: Ona ödiyeceğiniz günah takdimesi ne olacak? Ve onlar dediler: Filistîlerin beylerinin sayısına göre beş altın ur, ve beş altın fare olacak; çünkü hepinizin ve beylerinizin üzerinde olan belâ birdir.

5. Bundan dolayı urlarınızın suretlerini, ve diyarı bozan farelerinizin suretlerini yapacaksınız; ve İsrailin Allahına izzet vereceksiniz; belki üzerinizden, ilâhlarınızın üzerinden, ve diyarınız üzerinden elini hafifletecektir.

6. Ve Mısırlılarla Firavun yüreklerini katılaştırdıkları gibi siz de yüreklerinizi niçin katılaştırıyorsunuz? Kendi aralarında şaşılacak şeyler yaptıktan sonra onlar kavmi salıvermediler mi? ve onlar gittiler.

7. Ve şimdi, bir yeni araba ile boyunduruk vurulmamış emzikli iki inek alıp hazırlayın; ve inekleri arabaya koşun, ve yavrularını artlarından ayırıp eve götürün;

8. ve RABBİN sandığını alıp arabanın üzerine koyun; ve günah takdimesi olarak ona ödiyeceğiniz altın şeyleri küçük bir sandık içinde onun yanına koyun; ve onu salıverin gitsin.

9. Ve bakın; eğer o kendi sınırının yolundan Beyt-şemeşe çıkarsa, bize bu büyük kötülüğü yapan RABDİR; ve yoksa o zaman bizi vuran onun eli olmadığını bileceğiz; bu şey bize rast gele olmuştur.

10. Ve adamlar böyle yaptılar, ve emzikli iki inek aldılar, ve onları arabaya koşup yavrularını evde kapadılar;

11. ve RABBİN sandığını, ve altın fareler ve urların suretleri ile küçük sandığı arabaya koydular.

12. Ve inekler doğrudan doğruya Beyt-şemeş yolundan gittiler; ve sağa sola sapmıyarak büyük yoldan böğüre böğüre gittiler; ve Filistîlerin beyleri Beyt-şemeş sınırına kadar onların ardından yürüdüler.

13. Ve Beyt-şemeşliler dereye buğday biçiyorlardı; ve gözlerini kaldırıp sandığı gördüler, ve gördüklerinden dolayı sevindiler.

14. Ve araba Beyt-şemeşli Yeşuun tarlasına girip orada durdu; orada büyük bir taş vardı; ve arabanın odununu yardılar, ve inekleri RABBE yakılan takdime olarak arzetttiler.

15. Ve RABBİN sandığını, ve içinde altın şeyler olan yanındaki küçük sandığı Levililer indirdiler, ve büyük taşın üzerine koydular; ve o gün RABBE Beyt-şemeşliler yakılan takdimeler arzetttiler, ve kurban kestiler.

16. Ve Filistîlerin beş beyi bunu gördükten sonra o günde Ekrona döndüler.

17. Ve Filistîlerin günah takdimesi olarak RABBE ödedikleri altın urlar şunlardır: Aşdod için bir, Gaza için bir, Aşkelon için bir, Gat için bir, Ekron için bir;

18. ve Beyt-şemeşli Yeşuun tarlasında bugüne kadar durmakta bulunan, RABBİN sandığını üzerine koydukları büyük taşa kadar beş beye ait Filistîlerin bütün şehirlerinin, duvarlı şehirlerin ve kır köylerinin sayısına göre altın fareler.

19. Allah Beyt-şemeş adamlarından da vurdu, çünkü RABBİN sandığının içine bakmışlardı, ve kavmda yetmiş kişi vurdu, elli bin kişi;* ve kavm yas tuttu, çünkü RAB kavmi büyük vuruşla vurdu.

20. Ve Beyt-şemeşliler dediler: Bu mukaddes Allahın, RABBİN, önünde kim durabilir? Ve bizden kimin yanına çıksın?

21. Ve Kiryat-yearim ahalisine ulaklar gönderip dediler: Filistîler RABBİN sandığını geri getirdiler; inin, onu yanınıza çıkarın.

* Yahut, *elli aile erkeği*.

BAP 7

VE Kiryat-yearim ahalisi geldiler, ve RABBİN sandığını çıkardılar, ve onu tepede olan Abinadabın evinin içine götürdüler, ve RABBİN sandığını beklemek için, oğlu Eleazarı takdis ettiler.

2. Ve vaki oldu ki, sandığın Kiryat-yearime konduğu günden sonra çok vakit geçti, ve yirmi yıl oldu; ve bütün İsrail evi RABBİ özlediler.

3. Ve Samuel bütün İsrail evine söyliyip dedi: Eğer bütün yüreğinizle RABBE dönüyorsanız, yabancı ilâhları, ve Astartileri aranızdan atın, ve yüreğinizi RABBE çevirin, ve ancak ona kulluk edin; o da sizi Filistîlerin elinden kurtarır.

4. O zaman İsrail oğulları Baalları ve Astartileri attılar, ve ancak RABBE kulluk ettiler.

5. Ve Samuel dedi: Bütün İsraili Mitspaya toplayın da sizin için RABBE dua edeyim.

6. Ve Mitspaya toplandılar, ve su çektiler, ve RABBİN önünde döktüler, ve o gün oruç tuttular, ve orada: RABBE karşı suç ettik, dediler. Ve Samuel Mitspada İsrail oğullarına hükmetti.

7. Ve İsrail oğullarının Mitspaya toplandıklarını Filistîler işittiler, ve Filistîlerin beyleri İsrail oğullarına karşı çıktılar. Ve İsrail oğulları bunu işittiler, ve Filistîlerden korktular.

8. Ve İsrail oğulları Samuele dediler: Bizi Filistîlerin elinden kurtarsın diye Allahımız RABBE bizim için feryat etmekten vaz geçme.

9. Ve Samuel bir süt kuzusu aldı, ve onu bütün yakılan takdime olarak RABBE arzetti; ve Samuel İsrail için RABBE feryat etti; ve RAB ona cevap verdi.

10. Ve Samuel yakılan takdimeyi arzederken Filistîler İsraile karşı cenketmek için yaklaştılar; ve RAB o gün Filistîler üzerine büyük sesle gürliyip onları şaşırttı; ve İsrailin önünde vuruldular.

11. Ve İsrailîler Mitspadan çıkıp Filistîleri kovaladılar, ve Beyt-kar altına varıncıya kadar onları vurdular.

12. Ve Samuel bir taş alıp Mitspa ile Şen arasına dikti, ve onun adını Ebenezer* koyup: RAB bize buraya kadar yardım etti, dedi.

13. Ve Filistîler alçaldılar, ve artık bir daha İsrail sınırı içine girmediler; ve Samuelin bütün günlerince RABBİN eli Filistîlere karşı idi.

14. Ve Filistîlerin Ekron'dan Gata kadar İsrailden almış oldukları şehirler İsraile geri verildiler; İsrail bunların sınırlarını da Filistîlerin elinden kurtardı. Ve İsraile Amorîler arasında barışıklık vardı.

* *Yardım taşı*.

15. Ve Samuel hayatının bütün günlerince İsraile hükmetti.

16. Ve yıldan yıla gidip sıra ile Beyt-eli, ve Gilgalı, ve Mitspayı dolaşırdı; ve bütün bu yerlerde İsraile hükmederdi.

17. Ve Ramaya dönerdi, çünkü evi orada idi; orada da İsraile hükmederdi; ve orada RABBE bir mezbah yaptı.

BAP 8

VE vaki oldu ki, Samuel yaşlanınca İsrail üzerine oğullarını hâkim kıldı.

2. Ve ilk oğlunun adı Yoel, ve ikincisinin adı Abiya idi; Beer-şebada hâkimdiler.

3. Ve oğulları onun yolunda yürümediler, ve kötü kazancın ardınca saptılar, ve rüşvet alıp iğri hüküm verdiler.
4. Ve İsrailin bütün ihtiyarları toplanıp Ramaya Samuelin yanına geldiler;
5. ve ona dediler: İşte, sen yaşlandın, ve oğulların senin yolunda yürümiyorlar; şimdi bütün milletler gibi bize hükmetmek için başımıza bir kiral koy.
6. Fakat: Bize hükmetmek için bize bir kiral ver, dedikleri zaman, bu söz Samuelin gözünde kötü göründü. Ve Samuel RABBE dua etti.
7. Ve RAB Samuele dedi: Sana dedikleri her şeyde kavmin sözünü dinle, çünkü reddettikleri sen değilsin, ancak üzerlerine kirallık etmiyeyim diye beni reddettiler.
8. Onları Mısırdan çıkardığım günden bugüne kadar beni bırakıp başka ilâhlara kulluk ederek yaptıkları bütün işlere göre, sana da böyle yapıyorlar.
9. Ve şimdi onların sözünü dinle; ancak onlara açıkça şahadet edeceksin, ve onlar üzerine kirallık edecek olan kiralın hükmü ne olacağını onlara bildireceksin.
10. Ve Samuel, kendisinden kiral istiyen kavma, RABBİN bütün sözlerini söyledi.
11. Ve dedi: Üzerinize kirallık edecek olan kiralın hükmü şu olacak: oğullarınızı kendisine alıp cenk arabaları üzerine ve atlıları arasına koyacak; ve arabaları önünde koşacaklar;
12. ve onları kendisine binbaşılar, ve ellibaşılar kılacak; ve bazılarını toprağını sürmek için, ve ekinini biçmek için, ve cenk âletleriyle arabalarının âletlerini yapmak için koyacak.
13. Ve attar, ve aşçı, ve ekmekçi olmak üzere kızlarınızı alacak.
14. Ve tarlalarınızı, ve bağlarınızı, ve zeytinliklerinizi, onların en iyisini alıp kullarına verecek.
15. Ve tohumunuzun, ve bağlarınızın ondallığını alıp hadımlarına ve kullarına verecek.
16. Ve kullarınızla cariyelerinizi, ve en seçme gençlerinizi, ve eşeklerinizi alıp onları işine koşacak.
17. Sürülerinizin ondallığını alacak; ve siz onun kulları olacaksınız.
18. Ve kendiniz için seçmiş olacağınız kiralınızın yüzünden o gün feryat edeceksiniz; ve RAB o gün size cevap vermeyecek.
19. Fakat kavm Samuelin sözünü dinlemek istemiyerek dediler: Hayır; fakat üzerimize bir kiral olacak,
20. ve biz de bütün milletler gibi olacağız, ve kiralımız bize hükmedecek, ve önümüzde çıkacak, ve cenklerimiz yapacak.
21. Ve Samuel kavmin bütün sözlerini işitti, ve onları RABBE söyledi.
22. Ve RAB Samuele dedi: Onların sözünü dinle, ve onlara bir kiral yap. Ve Samuel İsrailîlere: Herkes kendi şehrine gitsin, dedi.

BAP 9

- VE Benyaminden bir adam vardı, Afiah oğlu, Bekorat oğlu, Tseror oğlu, Abiel oğlu olup adı Kiş idi; Benyamini bir adamın oğlu, cesur yiğitti.
2. Ve onun genç ve güzel bir oğlu olup adı Saul idi; ve İsrail oğulları arasında ondan daha güzel adam yoktu; omuzundan yukarısı bütün kavmin boyunu geçiyordu.
 3. Ve Saulun babası Kişin eşekleri kayboldu. Ve Kiş, oğlu Saula dedi: Uşaklardan birini yanına al, ve kalk git, eşekleri ara.
 4. Ve o Efraim dağılığında geçti, ve Şalişa diyarından geçti, fakat onları bulmadılar; ve Şaalim diyarından geçtiler, orada da değillerdi; ve Benyamini'lerin diyarından geçti, ve onları bulmadılar.
 5. Ve Tsuf diyarına geldiler, ve Saul yanında olan uşağına dedi: Gel dönelim, yoksa babam eşeklerden vazgeçip bizim kaygımıza düşecek.

6. Ve ona dedi: İşte, bu şehirde bir Allah adamı var, o itibarlı bir adamdır; ve her ne söylerse mutlaka olur; şimdi oraya gidelim; belki gideceğimiz yolu bize bildirir.
7. Ve Saul uşağına dedi: Ve işte, gidersek adama ne götüreceğiz? çünkü kaplarımızda ekmek tükendi, ve Allah adamına götürecek bir hediye yok; nemiz var?
8. Ve uşak yine Saula cevap verip dedi: İşte, elimde bir çeyrek şekel* gümüş var; Allah adamına onu veririm, ve yolumuzu bize bildirir.
9. (Evelleri İsrailde Allahtan sormak için gittiği zaman adam böyle derdi: Gel, Görene gidelim; çünkü şimdi Peygamber denilene önceleri Gören denirdi.)
10. Ve Saul uşağına dedi: İyi dedin; gel gidelim. Ve Allah adamının olduğu şehre gittiler.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
11. Ve yokuştan şehre çıkarken, su çekmek için çıkmakta olan genç kadınlar buldular, ve onlara dediler: Gören burada mı?
12. Ve onlara cevap verip dediler: Buradadır; işte önündedir; şimdi çabuk ol, çünkü bugün şehre geldi; çünkü kavmin bugün yüksek yerde kurbanı vardır.
13. Şehre girince, yemek için yüksek yere o çıkmadan evel, hemen onu bulursunuz; çünkü o gelmeden kavm yemek yemez, çünkü kurbanı o takdis eder; çağırılanlar ondan sonra yerler. Ve şimdi çıkın; çünkü bu vakitte onu bulursunuz.
14. Ve şehre çıktılar; şehrin içine vardıkları zaman, işte, Samuel yüksek yere çıkmak üzere onlara doğru çıkıyordu.
15. Ve Saul gelmeden bir gün evel RAB Samuele açıp demişti:
16. Yarın bu vakitlerde Benyamin diyarından sana bir adam göndereceğim, ve onu kavmım İsrail üzerine reis olarak meshedeceksin; ve Filistîlerin elinden kavmımı o kurtaracaktır; çünkü kavmımın haline baktım; çünkü onların feryadı bana erişti.
17. Ve Samuel Saulu görünce RAB ona dedi: İşte, sana dediğim adam! Kavmımın üzerinde bu hüküm sürecektir.
18. Ve Saul kapıda Samuele yaklaşıp dedi: Rica ederim, Görenin evi nerededir, bana bildir.
19. Ve Samuel Saula cevap verip dedi: Gören benim; önüm sıra yüksek yere çıkın; çünkü bugün benimle beraber yiyeceksiniz; ve sabahlayın seni gönderirim, ve senin yüreğinde olanın hepsini sana bildiririm.
20. Ve üç gün evel kaybolan senin eşeklerine gelince, onların kaygısını çekme, çünkü bulundular. Ve İsrailin bütün dileği kimin içindir? Senin ve babanın bütün evi için değil mi?
21. Ve Saul cevap verip dedi: Ben İsrail sıptlarının en küçüğünden, Benyaminî değil miyim? ve aşiretim Benyamin sıptının aşiretlerinden en küçüğü değil midir? niçin bana böyle bir şey söylüyorsun?
22. Ve Samuel Saul ile uşağını aldı, ve onları misafir odasına götürdü, ve otuz adam kadar olan çağırılanların başında onlara yer verdi.
23. Ve Samuel aşçıya dedi: Yanında alıkoy, diye sana verdiğim payı getir.
24. Ve aşçı budı ve üzerinde olanı kaldırıp Saulun önüne koydu. Ve Samuel dedi: İşte, alıkonanı kendi önüne koy ve ye; çünkü: Kavmı çağırdım, dediğim muayyen vakte kadar senin için alıkonuldu. Ve o gün Saul Samuelle birlikte yedi.
25. Ve yüksek yerden şehre indiler, ve dam üzerinde Saulla konuştu.
26. Ve erken kalktılar; ve vaki oldu ki, şafak sökerken Samuel Saulu damdan çağırıp dedi: Kalk da seni göndereyim. Ve Saul kalktı, kendisi ve Samuel, ikisi de dışarı çıktılar.
27. Ve onlar şehrin kenarında inerlerken Samuel Saula dedi: Uşağa söyle de önümüze geçsin (ve o geçti), ve şimdi sen dur da Allahın sözünü sana bildireyim.

VE Samuel yağ şişesini aldı, ve onun başı üzerine döktü, ve onu öpüp dedi: Kendi mirası üzerine reis olarak RAB seni meshetti, değil mi?

2. Bugün yanımdan ayrıldıktan sonra Benyamin sınırında Tseltsahta, Rahelin kabri yanında iki adam bulacaksınız, ve onlar sana diyecekler: Aramağa gittiğin eşekler bulundu; ve işte, baban eşek işini bıraktı, ve: Oğlum için ne yapayım? diye sizin kaygınıza düştü.

3. Ve oradan ileri gidip Tabor meşesine varacaksınız; ve Allaha, Beyt-ele çıkan, biri üç oğlak taşıyan, biri üç somun ekmek taşıyan, biri de bir tulum şarap taşıyan üç adam orada seni bulacaklar;

4. senden hal ve hatır soracaklar, ve sana iki ekmek verecekler, sen de onların elinden alacaksın.

5. Ondan sonra Filistî askerinin bulunduğu Allah tepesine* varacaksınız; ve vaki olacak ki, oraya, şehre girdiğin zaman, önlerinde santur, ve tef, ve zurna, ve çenk olarak yüksek yerden inmekte olan bir peygamber zümresine rastlıyacaksınız; ve onlar peygamberlik etmekte olacaklar;

6. ve senin üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle gelecek, ve onlarla beraber peygamberlik edeceksin, ve değişip başka bir adam olacaksın.

7. Ve vaki olsun ki, sana bu alâmetler olunca, kendin için elinden geleni yap, çünkü Allah seninle beraberdir.

8. Ve benim önümce Gilgala ineceksin; ve işte, yakılan takdimeler arz etmek, ve selâmet kurbanları kesmek için senin yanına ineceğim; ben senin yanına gelip ne yapacağını sana bildirinceye kadar yedi gün bekliyeceksin.

* İbranice, *Gibea-elohim*.

9. Ve vaki oldu ki, Samuelin yanından yola çıkmak için sırtını çevirdiği zaman, RAB ona başka bir yürek verdi; ve o gün bütün bu alâmetler oldu.

10. Ve oraya Gibeaya gelince, işte, onu bir peygamber zümresi karşıladı; ve kendi üzerine Allahın Ruhu kuvvetle geldi, ve onların arasında peygamberlik etti.

11. Ve vaki oldu ki, önceden onu tanıyanların hepsi, işte, peygamberlerle peygamberlik ettiğini gördüler, o zaman kavm birbirine dediler: Kiş oğluna vaki olan bu şey nedir? Saul da mı peygamberler arasında?

12. Ve oralı bir adam cevap verip dedi: Ya onların babası kimdir? Bundan ötürü, Saul da mı peygamberler arasında? sözü mesel oldu.

13. Ve peygamberlik etmeği bitirince yüksek yere geldi.

14. Ve Saulun amcası ona ve uşağına: Nereye gittiniz? dedi. Ve o dedi: Eşekleri aramağa; ve bulunmadıklarını görünce Samuelin yanına geldik.

15. Ve Saulun amcası dedi: Rica ederim, Samuelin sana ne dediğini bana bildir.

16. Ve Saul amcasına dedi: Eşeklerin bulunduğunu bize açıkça bildirdi. Fakat Samuelin söylediği kiralık sözünü ona bildirmedi.

17. Ve Samuel kavmı Mitspaya, RABBE topladı;

18. ve İsrail oğullarına dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İsraili Mısırdan ben çıkardım, ve Mısırlıların elinden, ve sizi sıkıştıran bütün kiralıkların elinden sizi azat ettim;

19. fakat siz, bütün belâlarınızdan ve sıkıntılarınızdan sizi kurtaran o Allahınızı bugün reddettiniz; ve ona: Hayır, fakat üzerimize bir kiral koy, dediniz. Ve şimdi sıptlarınıza göre, ve binlerinize göre RABBİN önünde durun.

20. Ve Samuel İsrailin bütün sıptlarını yaklaştırdı, ve Benyamin sıptı tutuldu.

21. Ve Benyamin sıptını aşiretlerine göre yaklaştırdı, ve Matrîler aşireti tutuldu; ve Kişin oğlu Saul tutuldu; ve onu aradıkları zaman bulunamadı.

22. Ve tekrar RABDEN sordular: Buraya gelecek daha kimse var mı? Ve RAB dedi: İşte, o eşya arasına saklandı.

23. Ve koşup onu oradan aldılar; ve kavm arasında durduğu zaman, omuzundan yukarısı bütün kavmin boyunu geçiyordu.

24. Ve Samuel bütün kavma dedi: Bütün kavm arasında benzeri olmıyan RABBİN seçtiği adamı gördünüz mü? Ve bütün kavm bağırıp: Yaşasın kiral! dediler.
25. Ve Samuel kirallığın usulünü kavma söyledi, ve kitaba yazıp RABBİN önüne koydu. Ve Samuel bütün kavmı, herkesi kendi evine gönderdi.
26. Ve Saul da Gibeaya, kendi evine gitti; ve Allahın yüreklerine dokunduğu yiğitler onunla beraber gittiler.
27. Fakat bazı yaramaz adamlar dediler: Bu adam bizi nasıl kurtaracak? Ve onu hor görüp kendisine hediye götürmediler. Fakat Saul işitmemezlikten geldi.

BAP 11

- VE Ammonî Nahaş çıktı, ve Yabeş-gileada karşı ordugâh kurdu; ve bütün Yabeş ahalisi Nahaşa dediler: Bizimle ahdet, ve biz sana kulluk ederiz.
2. Ve Ammonî Nahaş onlara dedi: Şu şartla sizinle ahdedirim, hepinizin sağ gözünü çıkarayım da bütün İsrailin üzerine bunu bir utanç edeyim.
3. Ve Yabeş ihtiyarları ona dediler: Bize yedi gün ver de İsrailin bütün sınırlarına ulaklar gönderelim; ve eğer bizi kurtaran olmazsa, o zaman sana çıkarız.
4. Ve ulaklar Saulun Gibeaa şehrine geldiler, ve bu sözleri kavma bildirdiler; ve bütün kavm yüksek sesle ağladılar.
5. Ve işte, Saul öküzlerin ardınca tarladan geldi; ve Saul dedi: Kavma ne oldu da ağlıyorlar? Ve Yabeşlilerin sözlerini ona anlattılar.
6. Ve bu sözleri işittiği zaman Saulun üzerine Allahın Ruhu kuvvetle geldi, ve öfkesi çok alevlendi.
7. Ve bir çift öküz alıp onları parça parça etti, ve onları ulaklar elile bütün İsrail sınırlarına gönderip dedi: Kim Saulun ardınca ve Samuelin ardınca çıkmazsa, öküzlerine böyle yapılacaktır. Ve kavmin üzerine RAB korkusu düştü, ve bir adammış gibi çıktılar.
8. Ve onları Bezekte saydı; ve İsrail oğulları üç yüz bin, ve Yahuda adamları otuz bin kişi idiler.
9. Ve gelen ulaklara dediler: Yabeş-gileadlılara böyle diyeceksiniz: Yarın, gün ısınınca sizin için kurtuluş olacak. Ve ulaklar gelip Yabeşlilere bildirdiler; onlar da sevindiler.
10. Ve Yabeşliler Ammonîlere dediler: Yarın size çıkacağız, ve gözünüzde iyi olanın hepsini bize yaparsınız.
11. Ve vaki oldu ki, ertesi gün Saul kavmı üç bölüğe ayırdı; ve sabah nöbetinde ordugâhın içine girerek gün ısınıncıya kadar Ammonîleri vurdular; ve vaki oldu ki, artakalanlar dağıldılar, ve onlardan bir arada iki kişi kalmadı.
12. Ve kavm Samuele dedi: Üzerimize Saul mu kiral olacak, diyen kimdir? o adamları verin de öldürelim.
13. Ve Saul dedi: Bugün kimse öldürülmez; çünkü bugün RAB İsrailde kurtuluş yaptı.
14. Ve Samuel kavma dedi: Gelin Gilgala gidelim, ve orada kirallığı yeniliyelim.
15. Ve bütün kavm Gilgala gittiler; ve orada, Gilgalda Saulu RABBİN önünde kiral ettiler; ve orada, RABBİN önünde selâmet kurbanları kestiler; ve orada Saulla bütün İsrailîler çok sevindiler.

BAP 12

VE Samuel bütün İsraille dedi: İşte, bana söylediğiniz bütün şeylerde sözünüzü dinledim, ve

üzerinize bir kiral koydum.

2. Ve şimdi, işte, kiral önünüzde yürüyor; ve ben kocadım, ve saçım ağardı; ve işte, oğullarım sizinle beraberdir; ben de çocukluğumdan bugüne kadar önünüzde yürüdüm.

3. İşte, ben kimin öküzünü aldım? ve kimin eşiğini aldım? ve kimin hakkını yedim? ve kimi sıkıştırdım? ve kendisine göz yummak için kimin elinden rüşvet aldım? RABBİN önünde, ve onun mesihi önünde bana karşı şahadet edin; ve ben size ödiyeyim.

4. Ve dediler: Hakkımızı yemedin, ve bizi sıkıştırmadın, ve kimsenin elinden bir şey almadın.

5. Ve onlara dedi: Size karşı, elimde bir şey bulmadığınıza RAB şahittir, onun mesihi de bugün şahittir. Ve: O şahittir, dediler.

6. Ve Samuel kavma dedi: Musayı ve Harunu tayin eden, ve atalarımızı Mısır diyarından çıkaran RABDİR.

7. Ve şimdi durun, RABBİN size ve atalarınıza yaptığı bütün doğru işler hakkında size RABBİN önünde deliller getireyim.

8. Yakub Mısıra geldiği zaman, atalarınız RABBE feryat edince, RAB Musa ile Harunu gönderdi, ve atalarınızı Mısırdan çıkarıp bu yerde oturttular.

9. Fakat onlar Allahları RABBİ unuttular; ve RAB onları Hatsor ordusunun başbuğu Siseraya, ve Filistilere, ve Moab kiralına sattı; ve bunlar onlara karşı cenkettiler.

10. Ve RABBE feryat edip dediler: Suç ettik, çünkü RABBİ bırakıp Baallara ve Astartilere kulluk ettik; fakat bizi şimdi düşmanlarımızın elinden kurtar, ve sana kulluk edeceğiz.

11. Ve RAB Yerubbaalı, ve Bedanı, ve Yeftahı, ve Samueli gönderdi, ve her taraftan sizi düşmanlarınızın elinden kurtardı; ve emniyette oturdunuz.

12. Ve Ammon oğullarının kralı Nahaşın üzerinize geldiğini gördüğünüz zaman, Allahınız RAB size kiral iken bana: Hayır, fakat bir kiral üzerimize kirallık edecek, dediniz.

13. Ve şimdi, işte, seçtiğiniz ve dilediğiniz kiral! ve işte, RAB üzerinize bir kiral koydu.

14. Eğer RABDEN korkacaksanız, ve ona kulluk edecekseniz, ve onun sözünü dinliyecekseniz, ve RABBİN emrine isyan etmiyecekseniz, hem üzerinize kirallık edecek olan kiral hem de siz, Allahınız RABBİN ardınca yürüyecekseniz, iyi;

15. fakat RABBİN sözünü dinlemeyecekseniz, ve RABBİN emrine isyan edecekseniz, o zaman RABBİN eli atalarınıza karşı olduğu gibi size karşı da olacaktır.

16. Şimdi de durun, ve RABBİN gözleriniz önünde yapacağı şu büyük şeyi görün.

17. Bugün buğday biçimi değil mi? Gök gürlemeleri ve yağmur göndersin diye RABBE nida edeceğim; ve kendinize kiral istemekle yaptığınız kötülüğün RABBİN gözünde büyük olduğunu bilecek ve göreceksiniz.

18. Ve Samuel RABBE nida etti; ve RAB o gün gök gürlemeleri ve yağmur gönderdi; ve bütün kavm RABDEN ve Samuelden çok korktular.

19. Ve bütün kavm Samuele dediler: Kulların için senin Allahın RABBE yalvar da ölmiyelim; çünkü bütün suçlarımızın üzerine, kendimize kiral istemek kötülüğünü de kattık.

20. Ve Samuel kavma dedi: Korkmayın, gerçek siz bütün bu kötülüğü yaptınız; fakat RABBİN ardından sapmayın, ancak bütün yüreğinizle RABBE kulluk edin;

21. ve sapmayın; çünkü o zaman boş şeylerin ardınca gitmiş olursunuz, o şeyler ki faide veremezler, ve kurtaramazlar, çünkü boşurlar.

22. Çünkü RAB kavmını kendi büyük isminden ötürü bırakmıyacaktır, çünkü RAB sizi kendine kavm etmeğe razı oldu.

23. Ben ise, sizin için yalvarmaktan vazgeçmekle RABBE karşı suç etmek benden uzak olsun; ve size iyi ve doğru yolu öğreteyim.

24. Ancak RABDEN korkun, ve hakikatle, bütün yüreğinizle ona kulluk edin; çünkü bakın, sizin için ne büyük işler yaptı.

25. Fakat kötülük etmekte devam ederseniz, hem siz, hem de kiralınız yok olacaksınız.

BAP 13

SAUL kiral olduğu zaman (kırk)* yaşında idi; ve İsrail üzerine iki yıl kiralılık ettikten sonra 2. Saul kendisi için İsrailden üç bin kişi seçti, bunlardan iki bin kişi Mikmaşta, ve Beyt-el dağında Saulun yanında, ve bin kişi Benyamin Gibeasında Yonatanın yanında idi; ve kavmin artakalanını, herkes kendi çadırına gönderdi.

3. Ve Yonatan Gebadaki Filistîlerin askerini vurdu; ve Filistîler işittiler. Ve Saul: İbranîler işitsinler, diyerek bütün memlekette boru çaldı.

4. Ve bütün İsrail, Saul Filistîlerin askerini vurdu, ve İsrail de Filistîlerin burnuna fena koktu diye, işittiler. Ve kavm Saulun ardınca Gilgala toplandı.

* İbrani metinde rakam yoktur, tahminen konulmuştur.

5. Ve Filistîler İsraille cenketmek için toplandılar, otuz bin cenk arabası, ve altı bin atlı, ve çoklukça deniz kenarındaki kum gibi bir halk; ve çıkıp Beyt-aven şarkında Mikmaşta ordugâh kurdular.

6. Ve İsrailîler kendilerinin darda olduklarını gördüler (çünkü kavm sıkılıyordu), ve kavm mağaralarda, ve çalılıklarda, ve kayalarda, ve kovuklarda, ve çukurlarda gizlendi.

7. Ve İbranîlerden bazıları Erdenden Gad ve Gilead diyarına geçmişlerdi; fakat Saul daha Gilgaldaki idi, ve onun ardında bütün kavm titriyordu.

8. Ve Samuelin tayin etmiş olduğu vakte göre yedi gün bekledi; fakat Samuel Gilgala gelmedi; ve kavm yanından dağılıyordu.

9. Ve Saul dedi: Yakılan takdimeyi, ve selâmet takdimelerini bana yaklaştıran. Ve yakılan takdimeyi arzetti.

10. Ve vaki oldu ki, yakılan takdimeyi arzetmeği bitirdiği zaman, işte, Samuel geldi, ve Saul selâm vermek için onu karşılamaya çıktı.

11. Ve Samuel: Ne yaptın? dedi. Ve Saul dedi: Çünkü gördüm, kavm yanımdan dağılıyordu, ve sen dediğin günde gelmedin, ve Filistîler Mikmaşta toplandılar;

12. ve dedim: Şimdi Filistîler Gilgala üzerine inecekler, ben ise RABBİN inayetini dilememiştim; ve kendimi zorlayıp yakılan takdimeyi arzettim.

13. Ve Samuel Saula dedi: Akılsızlık ettin; Allahın RABBİN sana ettiği emrini tutmadın; yoksa RAB İsrail üzerinde senin kirallığını ebediyen sabit kılacaktı.

14. Fakat şimdi kirallığın durmıyacak; RAB kendisi için kendi yüreğine göre bir adam aradı, ve RAB kavmı üzerine reis olmak üzere onu tayin etti, çünkü sen, RABBİN sana emrettiği şeyi tutmadın.

15. Ve Samuel kalkıp Gilgaldan Benyamin Gibeasına çıktı.

Ve Saul yanında bulunan kavmı saydı, altı yüz kişi kadardı.

16. Ve Saulla oğlu Yonatan, ve yanlarında bulunan kavm Benyamin Gebasında oturmakta idiler; Filistîler ise Mikmaşta ordugâh kurdular.

17. Ve Filistîler ordugâhından akıncılar üç bölük olarak çıktılar; bir bölük Ofra yoluna Şual diyarına yöneldi;

18. ve bir bölük Beyt-horon yoluna yöneldi; ve bir bölük çöle doğru Tseboim deresine bakan sınırın yoluna yöneldi.

19. Ve bütün İsrail diyarında demirci bulunmıyordu; çünkü Filistîler: İbranîler kılıç yahut mızrak yapmasınlar, demişlerdi;

20. ve bütün İsrailîler, herkes çapasını, ve sapan demirini, ve baltasını, ve kazmasını bilemek için Filistîlerin yanına inerlerdi;

21. fakat kazmalar için, ve sapan demirleri için, ve çatallar için, ve baltalar için, ve üğendireler bilemek için eğeleri vardı.

22. Ve böylece vaki oldu ki, cenk gününde Saulla Yonatanın yanında olan bütün kavmin elinde kılıç ve mızrak bulunmıyordu; ancak Saulda ve oğlu Yonatanda bulunuyordu.

23. Ve Filistîlerin askeri Mikmaş geçidine çıktı.

BAP 14

VE vaki oldu ki, bir gün Saulun oğlu Yonatan silâhtarı olan uşağa dedi: Gel, ve karşı tarafta olan Filistîlerin askerine gidelim. Fakat babasına bildirmedi.

2. Ve Saul Gibe'a kenarında Migron'daki nar ağacının altında oturuyordu; ve yanında olan kavm altı yüz kişi kadardı;

3. ve Şiloda RABBÎN kâhini, Elinin oğlu, Finehasın oğlu, İkabodun kardeşi, Ahitubun oğlu Ahiya efod giyinmişti. Ve kavm Yonatanın gittiğini bilmiyordu.

4. Ve Filistîlerin askerine gitmek için Yonatanın çalıştığı geçitler arasında, bir tarafta sivri bir kaya ve obir tarafta sivri bir kaya vardı; ve birinin adı Botsets, ve obirinin adı Sene idi.

5. Kayalardan biri şimal tarafından Mikmaşın önünde, ve obir kaya cenup tarafından Gebanın önünde dikiliyordu.

6. Ve Yonatan silâhtarı olan uşağa dedi: Gel, bu sünnetsizlerin askerine gidelim; belki RAB bizim için bir iş yapar; çünkü çoklukla da azlıkla da kurtarmak için RABBE engel yoktur.

7. Ve silâhtarı ona dedi: Yüreğinde olan her şeyi yap; yürü, işte, senin yüreğine göre ben seninle beraberim.

8. Ve Yonatan dedi: İşte, biz bu adamlara gidelim, ve onlara görünelim.

9. Eğer bize: Sizin yanınıza biz gelinceye kadar durun, derlerse o zaman yerimizde dururuz, ve yanlarına çıkmayız.

10. Fakat: Yanımıza çıkın, derlerse, o zaman çıkarız; çünkü RAB onları bizim elimize vermiştir; ve bizim için alâmet bu olacaktır.

11. Ve ikisi de Filistîlerin askerine göründüler; ve Filistîler dediler: İşte, İbranîler gizlendikleri deliklerden çıkıyorlar.

12. Ve askerler Yonatana ve silâhtarına cevap verip dediler: Yanımıza çıkın da size anlatacak şeyimiz var. Ve Yonatan silâhtarına dedi: Ardımca çık; çünkü RAB onları İsrailin eline verdi.

13. Ve ardında silâhtarı olarak Yonatan elleri ve ayakları ile yukarı tırmandı; ve Yonatanın önünde düştüler; ve onun ardı sıra silâhtarı onları öldürdü.

14. Ve yarım dönüm kadar bir yerde Yonatanla silâhtarının yaptığı ilk kırıgın yirmi kişi kadardı.

15. Ve ordugâhta, kırdı ve bütün kavm arasında titreme oldu; asker ve akıncılar da titrediler; ve yer sarsıldı; ve çok büyük titreme oldu.

16. Ve Saulun Benyamin Gibeasındaki nöbetçileri baktılar; ve işte, kalabalık dağılıyor, ve oraya buraya gidiyorlardı.

17. Ve Saul yanında olan kavma dedi: Şimdi sayın, bakın bizden kim gitti. Ve saydıkları zaman, işte, Yonatanla silâhtarı yoktu.

18. Ve Saul Ahiyaya: Allahın sandığını getir, dedi. Çünkü o günlerde Allahın sandığı orada İsrail oğullarının yanında idi.

19. Ve vaki oldu ki, Saul kâhine söylerken Filistîlerin ordugâhındaki gürültü gittikçe çoğalıyordu, ve Saul kâhine: Elini çek, dedi.

20. Ve Saulla kendi yanında olan bütün kavm toplanıp cenge girdiler; ve işte, Filistîlerde herkesin kılıcı arkadaşına karşı idi, ve çok büyük şaşkınlık vardı.

21. Ve önceden Filistîlerle olan İbranîler onlarla beraber etraftan ordugâha çıkmışlardı; bunlar da Saulla Yonatanın yanında olan İsrailîlerle birleştiler.

22. Ve Efraim dağılığında gizlenmiş olan bütün İsrailîler Filistîlerin kaçtığını işitince, onlar da artlarına yapışıp cenge giriştiler.

23. Böylece RAB o gün İsraili kurtardı; ve cenk Beyt-avenden öte geçti.

24. Ve İsrailîler o gün çok yoruldu; çünkü Saul: Akşam oluncıya kadar, ve ben düşmanlarımdan öğ alıncıya kadar kim ekmek yerse lânetli olsun, diyerek kavma and ettirmişti. Ve bütün kavmdan kimse ekmek tatmadı.
25. Ve bütün kavm ormana girdiler; ve toprağın yüzünde bal vardı.
26. Ve kavm ormana girdikleri zaman, işte, bal damlıyordu; fakat elini ağzına götürün yoktu; çünkü kavm anddan korkuyorlardı.
27. Fakat Yonatan babasının kavma and ettirdiğini işitmemişti; ve elindeki değneği uzatıp ucunu bal gümecine batırdı, ve elini ağzına götürdü; ve gözleri aydınlandı.
28. Ve kavmdan biri cevap verip dedi: Bugün kim ekmek yerse lânetli olsun, diye baban kavma sıkı and ettirdi. Ve kavm baygındı.
29. Ve Yonatan dedi: Babam memlekete sıkıntı verdi; rica ederim bakın, bu baldan biraz tadınca nasıl gözlerim aydınlandı.
30. Eğer bugün düşmanlarından alınan çapuldan bulduklarını kavm doya doya yemiş olsaydı neler olurdu! çünkü şimdi Filistîler arasında büyük kırgın olmadı.
31. Ve o gün Mikmaştan Ayyalona kadar Filistîleri vurdular. Ve kavm çok baygındı;
32. ve kavm çapul malı üzerine atıldılar, ve koyunlar, ve sığırlar, ve buzağılar aldılar, ve toprak üzerinde boğazladılar; ve kavm onları kanı ile yedi.
33. Ve Saula bildirip dediler: İşte, kavm eti kanı ile yiyerek RABBE karşı suç ediyorlar. Ve o dedi: Hiyanet ettiniz; şimdi yanıma bir büyük taş yuvarlayın.
34. Ve Saul dedi: Kavmin arasına dağılıp onlara diyin: Herkes öküzünü, ve herkes koyununu yanıma getirsin, ve burada boğazlıyıp yiyin; ve kanı ile yiyerek RABBE karşı suç etmeyin. Ve o gece bütün kavm, herkes öküzünü elile getirdi, ve orada boğazladılar.
35. Ve Saul RABBE bir mezbah yaptı; RABBE yaptığı ilk mezbah bu idi.
36. Ve Saul dedi: Filistîlerin ardından geceleyin inelim, ve sabah ışığına kadar onlar arasında çapul edelim, ve onlardan kimse bırakmıyalım. Ve dediler: Gözünde iyi olanın hepsini yap. Ve kâhin dedi: Buraya Allahın önüne yaklaşalım.
37. Ve Saul Allahtan sordu: Filistîlerin ardınca ineyim mi? onları İsrailin eline verecek misin? Fakat ona o gün cevap vermedi.
38. Ve Saul dedi: Ey bütün kavm reisleri, buraya yaklaşın; bugün bu suçun ne ile olduğunu bilin ve görün.
39. Çünkü İsraili kurtaran hay olan RABBİN hakkı için, eğer oğlum Yonatanda bile olsa mutlaka ölecektir. Fakat bütün kavmdan ona cevap veren olmadı.
40. Ve bütün İsraille dedi: Siz bir tarafta olun, ve ben ve oğlum Yonatan bir tarafta olalım. Ve kavm Saula dediler: Gözünde iyi olanı yap.
41. Ve Saul İsrailin Allahı RABBE: Doğruyu göster, dedi. Ve Yonatanla Saul kura ile tutuldular; fakat kavm kurtuldu.
42. Ve Saul dedi: Benimle oğlum Yonatan arasında kura çekin. Ve Yonatan tutuldu.
43. Ve Saul Yonatana dedi: Ne yaptın, bana bildir. Ve Yonatan ona bildirip dedi: Gerçek elimde olan değneğin ucu ile biraz bal tattım; ve işte, ben ölmeliyim.
44. Ve Saul dedi: Allah böyle ve daha ziyade etsin; çünkü Yonatan, sen mutlaka öleceksin.
45. Ve kavm Saula dedi: İsrailde bu büyük kurtuluşu yapan Yonatan mı ölecek? Uzak olsun; hay olan RABBİN hakkı için, onun başından bir kıl bile yere düşmiyecektir; çünkü bugün Allah ile iş gördü. Böylece kavm Yonatani kurtardılar, ve ölmedi.
46. Ve Saul Filistîlerin ardından döndü; ve Filistîler kendi yerlerine gittiler.
47. Ve Saul İsrail üzerine kırallığı aldı, ve çepçevre bütün düşmanlarına karşı, Moaba karşı, ve Ammon oğullarına karşı, ve Edoma karşı, ve Tsoba kırallarına karşı, ve Filistîlere karşı cenketti; ve ne tarafa dönerse, yenerdi.
48. Ve yiğitlikler etti, ve Amalekîleri vurdu, ve İsraili yağma edenlerin elinden kurtardı.
49. Ve Saulun oğulları Yonatan, ve İşvi, ve Malkişua idi; ve iki kızının adları şunlardı: ilkinin adı Merab, ve küçüğünün adı Mikal;

50. ve Saulun karısının adı Ahimaatsın kızı Ahinoamdı. Ve ordusunun başbuğunun adı Saulun amcası Nerin oğlu Abnerdi.
51. Ve Kiş Saulun babası idi; ve Abnerin babası Ner, Abielin oğlu idi.
52. Ve Saulun bütün günlerinde Filistilere karşı şiddetli cenk vardı; ve Saul bir yiğit, yahut cesur bir adam gördüğü zaman onu yanına alırdı.

BAP 15

- VE Samuel Saula dedi: RAB kavmı üzerine, İsrail üzerine, kiral olarak seni meshetmek için beni gönderdi; ve şimdi RABBİN sözlerini dinle.
2. Orduların RABBİ şöyle diyor: Amalekin İsraile yaptığını, Mısırdan çıktığı zaman yolda ona karşı nasıl durduğunu arıyacağım.
3. Şimdi git, Amaleki vur, ve onların her şeylerini tamamen yok et, ve onları esirgeme; ve erkekten kadına, çocuktan emzikte olana, öküzden koyuna, deveden eşeğe kadar hepsini öldür.
4. Ve Saul kavmı çağırdı, ve onları Telaimde saydı, iki yüz bin yaya, ve Yahudadan on bin kişi.
5. Ve Saul Amalek şehrine geldi, ve vadide pusu kurdu.
6. Ve Saul Kenîlere dedi: Gidin, ayrılın, Amalekilerin arasından inin de sizi onlarla beraber helâk etmiyeyim; çünkü Mısırdan çıktıkları zaman siz bütün İsrail oğullarına inayet ettiniz. Ve Kenîler Amalekîler arasından ayrıldılar.
7. Ve Saul Haviladan Mısırın önünde olan Şura varıncıya kadar Amalekîleri vurdu.
8. Ve Amalekîlerin kiralı Agagı sağ olarak tuttu, ve bütün kavmı tamamen kılıçtan geçirdi.
9. Fakat Saul ve kavm Agagı, ve koyunlarla sığırların ve semiz hayvanların en iyilerini, ve kuzuları, ve her iyi şeyi esirgediler, ve onları tamamen yok etmek istemediler; fakat değersiz ve zayıf olan her şeyi tamamen yok ettiler.
10. Ve Samuele RABBİN şu sözü geldi:
11. Saulu kiral ettiğime nadim oldum; çünkü artık ardımdan döndü, ve sözlerimi tutmadı. Ve Samuel öfkeleni; ve bütün gece RABBE feryat etti.
12. Ve Saulu sabahlayın karşılamak için Samuel erken kalktı; ve Samuele bildirip dediler: Saul Karnele geldi, ve kendisine bir âbide dikip döndü, ve geçip Gilgala indi.
13. Ve Samuel Saulun yanına geldi, ve Saul ona dedi: Sen RAB tarafından mubarek olasın; ben RABBİN sözünü tuttum.
14. Ve Samuel dedi: Öyle ise kulaklarıma gelen bu koyun melemesi, ve işittiğim sığır böğürmesi nedir?
15. Ve Saul dedi: Onları Amalekîlerden getirdiler; çünkü kavm senin Allahın RABBE kurban etmek için koyunlarla sığırların en iyilerini esirgedi; ve artakalanları tamamen yok ettik.
16. Ve Samuel Saula dedi: Dur da bu gece RABBİN bana söylediğini sana bildireyim. O da: Söyle, dedi.
17. Ve Samuel dedi: Sen kendi gözünde küçük olduğun halde İsrail sıptlarının başı olmadın mı? Ve RAB seni İsrail üzerine kiral olarak meshetti;
18. ve RAB seni yola gönderip dedi: Git, ve suçluları, Amalekîleri tamamen yok et, ve onları bitirinciye kadar kendilerine karşı cenket.
19. Ve niçin RABBİN sözünü dinlemedin, ve çapul malına atılıp RABBİN gözünde kötü olanı yaptın?
20. Ve Saul Samuele dedi: Evet, RABBİN sözünü dinledim, ve RABBİN beni gönderdiği yola gittim, ve Amalek kiralı Agagı getirdim, ve Amalekîleri tamamen yok ettim.
21. Fakat kavm çapul malından koyunları ve sığırları, tahsis olunan şeylerin başlıcasını, senin

Allahın RABBE Gilgalda kurban etmek için aldı.

22. Ve Samuel dedi: RAB kendi sözünün dinlenmesinden hoşlandığı kadar yakılan takdimelerden ve kurbanlardan hoşlanır mı? İşte, itaat etmek kurbandan, ve dinlemek koçların iç yağından daha iyidir.

23. Çünkü isyan falcılık suçu gibidir, ve inatçılık putperestlik ve terafim gibidir. Mademki RABBİN sözünü reddettin o da seni kırıllıktan reddetti.

24. Ve Saul Samuele dedi: Suç ettim; çünkü RABBİN emrinden ve senin sözlerinden öte geçtim, çünkü kavmdan korkup onların sözünü dinledim.

25. Ve şimdi, rica ederim, suçumu bağışla da benimle beraber geri dön de RABBE secde kılayım.

26. Ve Samuel Saula dedi: Seninle geri dönmem; çünkü RABBİN sözünü reddettin, RAB da İsrail üzerine kiral olmyasın diye seni reddetti.

27. Ve Samuel gitmek için döndüğü zaman, Saul onun cübbesinin eteğine yapıştı, ve o yırtıldı.

28. Ve Samuel ona dedi: Bugün RAB senin üzerinden İsrail kırıllığını yırttı, ve onu senden daha iyi olana, senin bir komşuna verdi.

29. Ve İsrailin Güvendiği de yalan söylemez, ve nadim olmaz; çünkü insan değil ki nadim olsun.

30. Ve dedi: Suç ettim; rica ederim, şimdi kavmımın ihtiyarları karşısında, ve İsrailin karşısında bana hürmet et, ve benimle beraber geri dön, ve senin Allahın RABBE secde kılayım.

31. Ve Samuel Saulun ardınca geri döndü; ve Saul RABBE secde kıldı.

32. Ve Samuel dedi: Amalekîler kiralı Agagı buraya, bana getirin. Ve Agag onun yanına neşeli geldi. Ve Agag: Mutlaka ölüm acısı geçmiştir, diyordu.

33. Ve Samuel dedi: Senin kılıcın kadınları nasıl çocuksuz bıraktı ise, senin anan da kadınlar arasında öylece çocuksuz kalacaktır. Ve Samuel Gilgalda, RABBİN önünde Agagı parçaladı.

34. Ve Samuel Ramaya gitti; ve Saul kendi evine, Saul Gibeasına çıktı.

35. Ve öldüğü güne kadar Samuel bir daha Saulu görmeğe gelmedi; çünkü Samuel Saul için yas tutuyordu. Ve RAB Saulu İsrail üzerine kiral etmiş olduğuna nadim oldu.

BAP 16

VE RAB Samuele dedi: İsrail üzerine kiral olmasın diye Saulu reddettiğim halde sen ne vakte kadar ona yas tutacaksın? yağ boynuzunu yağla doldur, ve git; seni Beyt-lehemli Yesseye göndereceğim; çünkü onun oğulları arasında kendim için bir kiral hazırladım.

2. Ve Samuel dedi: Nasıl gideyim? Saul işitirse beni öldürür. Ve RAB dedi: Yanına bir buzağı al, ve: RABBE kurban etmek için geldim, de.

3. Ve Yesseyi kurbana çağır, ve yapacağın şeyi sana bildireceğim; ve sana diyeceğim adamı benim için meshedeceksin.

4. Ve Samuel RABBİN söylediği şeyi yaptı, ve Beyt-leheme geldi. Ve şehrin ihtiyarları titriyerek onu karşıladılar, ve dediler: Barışıklıkla mı geliyorsun?

5. Ve dedi: Barışıklıkla; RABBE kurban etmek için geldim; kendinizi takdis edin, ve benimle beraber kurbana gelin. Ve Yesse ile oğullarını takdis etti, ve onları kurbana çağırdı.

6. Ve vaki oldu ki, geldikleri zaman, Eliaba bakıp dedi: Gerçekten RABBİN mesihi onun karşısındadır.

7. Fakat RAB Samuele dedi: Onun görünüşüne, ve boyunun uzunluğuna bakma; çünkü onu reddettim; çünkü RAB insanın gördüğü gibi görmez; çünkü insan yüze bakar, fakat RAB yüreğe bakar.

8. O zaman Yesse Abinadabı çağırdı, ve onu Samuelin önünden geçirdi. Ve dedi: RAB bunu da seçmedi.
9. Ve Yesse Şammayı geçirdi. Ve dedi: RAB bunu da seçmedi.
10. Ve Yesse oğullarından yedisini Samuelin önünden geçirdi. Ve Samuel Yesseye: RAB bunları seçmedi, dedi.
11. Ve Samuel Yesseye dedi: Çocukların hepsi bu mu? Ve dedi: Daha en küçüğü var, ve işte, koyunları güdüyor. Ve Samuel Yesseye dedi: Gönder de onu getir; çünkü o buraya gelmeden sofraya oturmıyacağız.
12. Ve gönderip onu içeri getirtti. Kendisi kızıl, gözleri de güzel ve bakılışı hoştu. Ve RAB dedi: Kalk, onu meshet; çünkü bu odur.
13. Ve Samuel yağ boynuzunu aldı, ve kardeşleri arasında onu meshetti; ve o günden başlayarak, Davudun üzerine RABBİN Ruhu kuvvetle geldi. Ve Samuel kalkıp Ramaya gitti.
14. Ve RABBİN Ruhu Sauldan ayrıldı, ve RAB tarafından kötü bir ruh onu üzüyordu.
15. Ve Saulun kulları kendisine dediler: İşte şimdi, Allah tarafından kötü bir ruh seni üzüyor.
16. Efendimiz karşısında olan kullarına emretsin, iyi çenk çalan bir adam arasınlar; ve vaki olacak ki, Allah tarafından senin üzerine kötü ruh geldiği zaman elile çalar, ve sen iyi olursun.
17. Ve Saul kullarına dedi: Şimdi benim için iyi çalabilen bir adam hazırlayın, ve bana getirin.
18. Ve gençlerden biri cevap verip dedi: İşte, Beyt-lehemli Yessenin iyi çenk çalan bir oğlunu gördüm, ve cesur bir yiğit, ve cenk eri, ve sözünde akıllı, ve yakışıklı bir adamdır; ve RAB onunla beraberdir.
19. Ve Saul Yesseye ulaklar gönderip dedi: Koyunların yanında olan oğlun Davudu bana gönder.
20. Ve Yesse ekmek ve bir tulum şarap ve bir oğlak alıp eşekle, oğlu Davudun elile Saula gönderdi.
21. Ve Davud Saulun yanına geldi, ve onun önünde durdu; ve Davudu çok sevdi; ve Saulun silâhtarı oldu.
22. Ve Saul Yesseye gönderip dedi: Rica ederim, Davud karşımda dursun, çünkü gözümde lûtufla buldu.
23. Ve vaki oldu ki, Allah tarafından Saula kötü ruh geldiği zaman Davud çengi alır, elile çalardı; ve Saul dinlenir, ve iyi olurdu, ve kötü ruh kendisinden ayrılırdı.

BAP 17

VE Filistîler cenk için ordularını topladılar; ve Yahudanın Soko şehrinde toplandılar, ve Soko ile Azeka arasında, Efes-dammimde ordugâh kurdular.

2. Ve Saul ile İsrail adamları toplandılar, ve Ela deresinde ordugâh kurdular, ve Filistîlere karşı cenge dizildiler.
3. Ve Filistîler dağda bir tarafta duruyorlardı, ve İsrailîler dağda obir tarafta duruyorlardı; ve aralarında dere vardı.
4. Ve Filistîler ordugâhından adı Golyat olan Gatlı pehlivan çıktı, boyu altı arşın* ve bir karıştı.*
5. Ve başında tunç başlık vardı, ve üzerine pullu zırh giyinmişti; zırhın ağırlığı beş bin şekel tunçtu.
6. Ve baldırları üzerinde tunç zırhlar vardı, ve omuzları arasında tunç kargı vardı.
7. Ve mızrağının sapı çulha tezgâhı sırgı gibi idi; ve mızrağının başı altı yüz şekel ağırlığında demirdi; ve kalkan taşıyan uşağı önünde gidiyordu.
8. Ve durdu, ve İsrail dizilerine bağırıp onlara dedi: Niçin cenge dizilmeğe çıktınız? Ben Filistî değil miyim, siz de Saulun kulları değil misiniz? Kendiniz için bir adam seçin de

yanıma insin.

9. Eğer benimle cenk edebilir, ve beni vurursa, o zaman size kul oluruz; fakat eğer ben onu yener ve onu vurursam, o zaman siz bize kul olursunuz, ve bize kulluk edersiniz.

10. Ve Filistî dedi: Bugün ben İsrail dizilerine meydan okuyorum; bana bir adam verin de karşı karşıya cenkleşelim.

11. Ve Filistînin bu sözlerini işitince Saul ve bütün İsrail yılgınlığa düştüler, ve çok korktular.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

12. Ve Davud, Beyt-lehem-yahudadan, adı Yesse olan o Efratlının oğlu idi; ve bu adamın sekiz oğlu vardı; ve Saulun günlerinde kocamıştı, adamlar arasında yaşta ilerlemişti.

13. Ve Yessenin üç büyük oğlu Saulun ardınca cenge gitmişlerdi; ve cenge giden üç oğlunun adları şunlardı: ilki Eliab, ve ikincisi Abinadab, ve üçüncüsü Şamma.

14. Ve Davud en küçüğü idi; ve üç büyük oğlu Saulun ardınca gitmişlerdi.

15. Ve Davud Beyt-lehemde babasının koyunlarını gütmek için Saulun yanında gider ve dönerdi.

16. Ve Filistî kırk gün, sabah ve akşam ilerliyip karşılarında duruyordu.

17. Ve Yesse, oğlu Davuda dedi: Şimdi kardeşlerin için bu kavrulmuş buğdaydan bir efayı, ve bu on ekmeği al, ve ordugâha kardeşlerine koş;

18. ve bu on parça peyniri binbaşıya götür, ve kardeşlerinin hal ve hatırını sor, ve onlardan bir nişane al.

19. Ve onlarla Saul ve bütün İsrail adamları Ela deresinde Filistîlerle cenkleşmekte idiler.

20. Ve Davud sabahlayın erken kalktı, ve koyunları bekçiye bıraktı, ve Yessenin kendisine emrettiği gibi alıp gitti; ve arabalar ordugâhına geldiği zaman ordu cenk meydanına çıkıyordu, ve cenk için bağıryorlardı.

21. Ve İsraille Filistîler dizi diziye karşı olmak üzere dizildiler.

22. Ve Davud eşyasını eşya bekçisinin eline verdi, ve diziye koşup geldi, ve kardeşlerinin hal ve hatırını sordu.

23. Ve onlarla söyleşirken, işte, adı Golyat olan Gatlı Filistî pehlivan, Filistî dizilerinden çıkıyordu, ve evelki sözler gibi söyledi; ve Davud işitti.

24. Ve bütün İsrailîler adamı gördükleri zaman önünden kaçtılar, ve çok korktular.

25. Ve İsrailîler dediler: Bu çıkan adamı gördünüz mü? gerçek İsraille meydan okumağa çıkıyor; ve vaki olacak ki, kim onu vurursa kıral onu büyük zenginlikle zengin edecektir, ve kızını ona verecektir, ve babasının evini İsrailde serbest kılacaktır.

26. Ve Davud yanında duran adamlara söylüyüp dedi: Bu Filistîyi vuracak ve İsrailden utancı kaldıracak adama ne yapılacak? Çünkü hay olan Allahın dizilerine meydan okuyan bu sünnetsiz Filistî kim oluyor?

27. Ve kavm: Onu vuracak adama şöyle yapılacak, diyerek o söze göre kendisine söylediler.

28. Ve adamlarla söyleşirken büyük kardeşi Eliab işitti; ve Davuda karşı Eliabın öfkesi alevlenip dedi: Niçin indin? Ve o bir kaç koyunu çölde kime bıraktın? senin kibrini ve yüreğinin kötülüğünü bilirim, mutlaka cengi görmek için inmişsindir.

29. Ve Davud dedi: Şimdi ben ne yaptım? ancak bir söz değil mi idi?

30. Ve onun yanından dönüp aynı, sözü başka birine söyledi; ve kavm ona önce olduğu gibi cevap verdiler.

31. Ve Davudun söylediği sözler işitilince, onları Saula bildirdiler; ve onu getirtti.

32. Ve Davud Saula dedi: O adamdan dolayı kimsenin yüreği zayıflamasın; kulun gidip bu Filistî ile cenk edecektir.

33. Ve Saul Davuda dedi: Bu Filistî ile cenketmek için sen ona karşı gidemezsin; çünkü sen gençsin, fakat o gençliğinden beri cenk adamıdır.

34. Ve Davud Saula dedi: Kulun babasının koyunlarını güderdi; ve aslan, yahut ayı geldiği, ve sürüden bir kuzu aldığı zaman,

35. ben ardından çıkar ve onu vururdum, ve ağzından kuzuyu kurtarırdım; ve bana karşı

kalkarsa sakalından tutup onu vurur öldürürdüm.

36. Kulun hem aslanı, hem ayıyı vurmıştır; ve bu sünnetsiz Filistî onlardan biri gibi olacaktır, çünkü hay olan Allahın dizilerine meydan okumuştur.

37. Ve Davud dedi: Aslan pençesinden, ve ayı pençesinden beni kurtaran RAB, bu Filistînin elinden de beni kurtaracaktır. Ve Saul Davuda dedi: Git, ve RAB seninle beraber olsun.

38. Ve Saul kendi esvabını Davuda giydirdi, ve başına tunç başlık koydu, ve ona zırh giydirdi.

39. Ve Davud esvabı üzerine kılıcını kuşandı, ve yürümeğe çalıştı, çünkü alışmamıştı. Ve Davud Saula dedi: Bunlarla yürüyemem; çünkü alışmadım. Ve Davud onları üzerinden çıkardı.

40. Ve eline değneğini aldı, ve vadiden kendine beş çakıl taşı seçti, ve onları üzerinde olan çoban torbasına, dağarcığına koydu; ve sapanı elinde idi; ve Filistîye yaklaştı.

41. Ve Filistî yürüyüp geliyor, ve Davuda yaklaşıyordu; ve kalkanı taşıyan uşak onun önünde idi.

42. Ve Filistî bakındı, ve Davudu görünce onu adam yerine koymadı; çünkü genç, ve kırmızı yüzlü, bakılışı da güzeldi.

43. Ve Filistî Davuda dedi: Ben köpek miyim ki bana değneklerle geliyorsun? Ve Filistî kendi ilâhları ile Davuda lânet etti.

44. Ve Filistî Davuda dedi: Yanıma gel de senin etini göklerin kuşlarına, ve kırım hayvanlarına vereyim.

45. Ve Davud Filistîye dedi: Sen kılıçla, ve mızrakla ve kargı ile üzerime geliyorsun; fakat ben meydan okuduğun İsrail dizilerinin Allahı, ordular RABBİNİN ismile senin üzerine geliyorum.

46. Bugün RAB seni benim elime verecek; ve seni vuracağım, ve başını gövdenden ayıracağım; ve Filistî ordusunun leşlerini göklerin kuşlarına, ve yerin canavarlarına vereceğim; ve İsrailde Allah olduğunu bütün dünya bilecek;

47. ve bütün bu cemaat bilecek ki, RAB kılıçla ve mızrakla kurtarmaz; çünkü cenk RABBİNDİR, ve sizi elimize verecektir.

48. Ve vaki oldu ki, Davudun karşısına çıkmak için Filistî kalkıp yaklaşıncı Davud çabuk davranıp Filistînin karşısına çıkmak için cenk dizisine doğru koştu.

49. Ve Davud dağarcığına el attı, ve oradan bir taş alıp sapanla fırlattı, ve Filistîyi alnından vurdu; ve taş alnına battı, ve yüzü üstüne yere düştü.

50. Ve Davud Filistîyi sapanla ve taşla yendi ve Filistîyi vurup onu öldürdü; ve Davudun elinde kılıç yoktu.

51. Ve Davud koşup Filistînin üzerinde durdu, ve onun kılıcını alıp kınından çekti, ve onu öldürdü, ve onunla başını kesti. Ve Filistîler pehlivanlarının öldüğünü görünce kaçtılar.

52. Ve İsrail ile Yahuda adamları kalkıp bağırdılar, ve Filistîleri Gaiye varıncıya kadar, ve Ekron kapılarına kadar kovaladılar. Ve Filistîlerden vurulanlar Gata kadar, ve Ekrona kadar Şaarayim yolunda düştüler.

53. Ve İsrail oğulları Filistîlerin ardını kovalamaktan dönüp onların ordugâhını yağma ettiler.

54. Ve Davud Filistînin başını aldı, ve onu Yerusâlime getirdi; fakat silâhlarını çadırına koydu.

55. Ve Saul Davudun Filistîye karşı çıktığını gördüğü zaman, ordu başbuğu Abner: Ey Abner, bu genç kimin oğludur? dedi. Ve Abner dedi: Hayatın hakkı için, ey kiral, bilmiyorum.

56. Ve kiral dedi: Sor, bu çocuk kimin oğludur?

57. Ve Davud Filistîyi vurup döndüğü zaman Abner onu alıp Saulun önüne götürdü, ve Filistînin başı onun elinde idi.

58. Ve Saul ona dedi: Genç adam, sen kimin oğlusun? Ve Davud dedi: Kulun Beyt-lehemli Yessenin oğluyum.

BAP 18

VE Saula söylemeği bitirdiği zaman, Yonatanın canı Davudun canına bağlandı, ve Yonatan onu canı gibi sevdi.

2. Ve Saul o gün onu aldı, ve babasının evine dnmeği bırakmadı.

3. Ve Yonatan Davudla ahdedti, çünkü onu canı gibi seviyordu.

4. Ve Yonatan üzerinde olan cübbeyi çıkarıp onu, ve kılıcına, ve yayına ve kuşaağına kadar esvabını Davuda verdi.

5. Ve Davud Saulun kendisini gönderdiği her yere çıktı, ve akıllı davrandı; ve Saul onu cenk adamlarının üzerine koydu, ve bu bütün kavmın gözünde, ve Saulun kullarının gözünde de iyi göründü.

6. Ve Davud Filistîyi vurup dndği zaman, onlar gelirken, bütün İsrail şehirlerinden kadınlar, Saulu karşılamak için teflerle, sevinçle, ve üç telli sazlarla terennüm ve rakederek ıktılar.

7. Ve kadınlar oynarken karşılıklı terennüm edip diyorlardı:

Saul vurdu binlerini,

Davud da on binlerini.

8. Ve Saul çok öfkelen-di, ve bu söz gözünde kötü göründü; ve dedi: Davuda on binleri verdiler, bana ancak binleri verdiler; ve artık ona ancak kırallık kaldı.

9. Ve o günden sonra Saul Davuda iğri gözle baktı.

10. Ve ertesi gün, Allah tarafından Saulun zerine kötü bir ruh kuvvetle geldi, ve evin ortasında peygamberlik ediyordu; Davud da her gün yaptığı gibi elile enk çalıyordu. Ve Saulun elinde mızrak vardı;

11. ve Saul: Davudu duvara akayım, diye mızrağı attı. Fakat Davud onun önünden iki kere yana çekildi.

12. Ve Saul Davuddan korktu, çünkü RAB onunla beraber-di, ve Sauldan ayrılmıştı.

13. Ve Saul onu yanından uzaklaştırdı, ve onu kendine binbaşı etti; ve Davud kavmın önünde çıkar ve girer-di.

14. Ve Davud bütün yollarında akıllı davrandı; ve RAB onunla beraber-di.

15. Ve Saul onun çok akıllı davrandığını görüyor, ve ondan yılıyordu.

16. Ve bütün İsraille Yahuda Davudu seviyorlardı; çünkü onların önünde çıkıyor ve giriyordu.

17. Ve Saul Davuda dedi: İşte, büyük kızım Merab, onu karı olarak sana vereceğim; ancak benim uğrumda cesur ol, ve RABBİN cenklerini et. Çünkü Saul: Ona karşı benim elim değil, fakat Filistîlerin eli olsun, diyordu.

18. Ve Davud Saula dedi: Ben kimim, ve hayatım, ve İsrailde babamın aşireti nedir ki kırılın damadı olayım?

19. Ve vaki oldu ki, Saulun kızı Merab Davuda verileceği vakitte, kız Meholalı Adriele karı olarak verildi.

20. Ve Saulun kızı Mikal Davudu sever-di; ve Saula bildirdiler, ve bu onun gözünde hoş göründü.

21. Ve Saul: Ona tuzak olsun, ve Filistîlerin eli ona karşı olsun, diye Mikalı kendisine vereyim, diyordu. Ve Saul Davuda dedi: Bugün ikinci kere olarak damadım olacaksın.

22. Ve Saul kullarına emretti: Davuda gizlice söyliyip deyin: İşte, kırıl sende hoşlanıyor, ve bütün kulları seni seviyorlar; ve şimdi kırıl damat ol.

23. Ve Saulun kulları bu sözleri Davuda söylediler. Ve Davud dedi: Ben fakir ve ehemmiyetsiz bir adamken, kırılın damadı olmak gözünüze hafif bir şey mi görünüyor?

24. Ve Saulun kulları: Davud böyle söyledi, diyerek kendisine bildirdiler.

25. Ve Saul dedi: Davuda şöyle diyeceksiniz: Kırıl ağırlık istemiyor; ancak kırılın düşmanlarından  almak için yüz Filistî gulfesi istiyor. Ve Saul Davudu Filistîlerin elile

düşürmeği kurmuştu.

26. Ve Saulun kulları Davuda bu sözleri bildirdiler, ve kiralın damadı olmak Davudun gözüne hoş göründü. Ve günler dolmamıştı;

27. ve Davud kalkıp adamları ile gitti, ve Filistîler arasında iki yüz kişi vurdu; ve Davud kiralın damadı olmak için onların gulfelerini getirdi, ve onları tam sayısı ile kırالا verdiler. Ve Saul kızı Mikalı karı olarak ona verdi.

28. Ve RABBİN Davudla beraber olduğunu Saul görüp bildi; ve Saulun kızı Mikal onu seviyordu.

29. Ve Saul artık Davuddan ziyadesile korktu; ve Saul bütün günler Davudun düşmanı oldu.

30. Ve Filistîlerin reisleri çıktılar; ve onlar kaç kere çıktılarsa, Davud Saulun bütün adamlarından akıllı davrandı, ve onun adı çok değerli oldu.

BAP 19

VE Saul oğlu Yonatana ve bütün kullarına Davudu öldürmelerini söyledi. Ve Saulun oğlu Yonatan Davuddan çok hoşlanıyordu.

2. Ve Yonatan Davuda bildirip dedi: Babam Saul seni öldürmeğe çalışıyor; ve şimdi rica ederim, sabahlayın kendini sakın, ve gizli bir yerde oturup saklan;

3. ve ben çıkacağım, ve senin bulunacağın kırdı babamın yanında duracağım, ve senin hakkında babamla konuşacağım; ve eğer bir şey görürsem sana bildireceğim.

4. Ve Yonatan babası Saula Davud hakkında iyilik söyleyip ona dedi: Kiral kuluna, Davuda, karşı suç etmesin; çünkü sana karşı o suç etmedi, ve çünkü onun işleri senin için çok iyi olmuştur;

5. ve canını avucuna alıp Filistîyi vurdu, ve RAB bütün İsrail için büyük kurtuluş yaptı; sen gördün ve sevindin; ve Davudu boş yere öldürmekle niçin suçsuz kana karşı suç edeceksin?

6. Ve Saul Yonatanın sözünü dinledi; ve Saul: Hay olan RABBİN hakkı için, öldürülmiyecektir, diye and etti.

7. Ve Yonatan Davudu çağırdı, ve Yonatan bütün bu sözleri ona bildirdi. Ve Yonatan Davudu Saulun yanına getirdi, ve evelki gibi onun karşısında idi.

8. Ve bir daha cenk oldu; ve Davud çıkıp Filistîlere karşı cenketti, ve onları büyük vuruşla vurdu; ve onun önünden kaçtılar.

9. Ve Saul mızrağı elinde olarak evinde otururken RAB tarafından kötü bir ruh onun üzerinde idi; ve Davud elile çenk çalışıyordu.

10. Ve Saul Davudu mızrakla duvara çakmağa çalıştı; ve Davud Saulun önünden kaçındı, ve mızrağı duvara sapladı; ve Davud kaçıp o gece kurtuldu.

11. Ve Saul Davudu beklemek ve kendisini sabahlayın öldürmek için evine ulaklar gönderdi, ve Davudun karısı Mikal ona bildirip dedi: Eğer bu gece canını kurtarmazsan, yarın öldürüleceksin.

12. Ve Mikal Davudu pencereden indirdi; ve o gitti, ve kaçıp kurtuldu.

13. Ve Mikal terafimi alıp yatağa koydu, ve keçi kılından yastığı onun başına koydu, ve yorganla örttü.

14. Ve Saul Davudu almak için ulaklar gönderdi, ve kadın: O hastadır, dedi.

15. Ve Saul: Onu yatak içinde yanıma çıkarın da öldüreyim, diyerek Davudu görmek için ulaklar gönderdi.

16. Ve ulaklar içeri girdiler, ve işte, terafim yatakta, ve keçi kılından yastık onun başında idi.

17. Ve Saul Mikala dedi: Niçin beni böyle aldattın, ve düşmanımı gönderdin de kurtuldu? Ve Mikal Saula cevap verdi: Davud bana dedi: Beni salıver; niçin seni öldüreyim?

18. Ve Davud kaçıp kurtuldu, ve Ramaya Samuelin yanına geldi, ve Saulun kendisine yaptığı

her şeyi ona bildirdi. Ve Samuelle beraber gidip Nayotta oturdular.

19. Ve: İşte, Davud Ramadaki Nayottadır, diye Saula bildirildi.

20. Ve Saul Davudu almak için ulaklar gönderdi; ve peygamber zümresinin peygamberlik etmekte, ve Samuelin baş olarak üzerlerinde durmakta olduğunu görünce, Saulun ulakları üzerine de Allahın Ruhu geldi, ve onlar da peygamberlik ettiler.

21. Ve Saula bildirdiler, ve başka ulaklar gönderdi, ve onlar da peygamberlik ettiler. Ve Saul üçüncü defa olarak yine ulaklar gönderdi, bunlar da peygamberlik ettiler.

22. Bunun üzerine kendisi de Ramaya gitti, ve Sekuda olan büyük kuyuya geldi; ve sorup dedi: Samuelle Davud neredeler? Ve bir adam dedi: İşte, Ramadaki Nayotta.

23. Ve oraya, Ramadaki Nayota gitti; ve kendi üzerine de Allahın Ruhu geldi, ve Ramadaki Nayota varıncıya kadar peygamberlik ederek gidiyordu.

24. Ve o da esvabını çıkardı, ve kendisi de Samuelin önünde peygamberlik etti, ve bütün o gün, ve bütün o gece çıplak olarak yattı. Bundan dolayı: Saul da mı peygamberler arasında? derler.

BAP 20

VE Davud Ramadaki Nayottan kaçtı, ve gelip Yonatanın önünde dedi: Ne yaptım? fesadım nedir? ve babana karşı suçum nedir ki canımı arıyor?

2. Ve ona dedi: Uzak olsun; ölmiyeceksin; işte, büyük iş olsun küçük iş olsun, babam bana açmadan bir şey yapmaz; ve niçin babam bu şeyi benden gizlesin? öyle değildir.

3. Ve Davud da and edip dedi: Senin gözünde lûtf bulduğumu baban iyi bilir; ve: Yonatan bunu bilmesin, yoksa kederlenir, diyor; fakat gerçek hay olan RABBİN hakkı için, ve senin hayatın hakkı için, ölüm ile benim aramda ancak bir adım vardır.

4. Ve Yonatan Davuda dedi: Canın ne dilerse senin için onu yaparım.

5. Ve Davud Yonatana dedi: İşte, yarın ay başıdır, ve mutlaka kıralla yemeğe oturmalıyım; fakat beni gönder, ve üçüncü günün akşamına kadar kırda saklanayım.

6. Eğer baban beni arıyacak olursa, o vakit de: Davud kendi şehrine Beyt-leheme seğırtmek için benden izin istedi; çünkü orada bütün aşiretin yıllık kurbanı var.

7. Eğer: Pek iyi, derse, senin kuluna selâmettir; fakat öfkelenirse, bil ki onun tarafından kötülüğe karar verilmiştir.

8. Bundan dolayı kuluna inayet et; çünkü kulunu kendinle RABBİN ahdine soktun; fakat bende fesat varsa beni sen öldür; çünkü niçin beni babana götürsün?

9. Ve Yonatan dedi: Senden uzak olsun; çünkü senin üzerine gelsin diye babam tarafından kötülüğe karar verilmiş olduğunu bilmiş olsaydım, sana onu bildirmez mi idim?

10. Ve Davud Yonatana dedi: Şayet baban sana sert cevap verirse, bana kim bildirecek?

11. Ve Yonatan Davuda dedi: Gel de kıra çıkalım. Ve ikisi de kıra çıktılar.

12. Ve Yonatan Davuda dedi: İsrailin Allahı RAB şahit olsun; yarın, yahut obir gün bu vakitlerde ben babamın ağzını arıyınca, işte, eğer Davuda iyilik varsa, o zaman sana gönderip açmaz mıyım?

13. Eğer sana kötülük etmek babama iyi görünür de sana bunu açmazsam, ve selâmetle gidesin diye seni göndermezsem, RAB Yonatana böyle, ve daha ziyadesini yapsın; ve RAB nasıl babamla beraber oldu ise seninle de beraber olsun.

14. Ve RABBİN inayetini ben ölmiyeyim diye ancak ben hayatta iken bana gösterecek değilsin;

15. fakat inayetini ebediyen evimden de kesmiyeceksin, RAB Davudun bütün düşmanlarını yeryüzü üzerinden attığı zaman da kesmiyeceksin.

16. Ve Yonatan Davud evi ile ahdedip dedi: RAB Davudun düşmanlarının elinden istesin.

17. Ve Yonatan Davuda olan sevgisinden ötürü ona bir daha and ettirdi; çünkü onu canı gibi severdi.
18. Ve Yonatan ona dedi: Yarın ay başıdır; ve aranacaksın, çünkü yerin boş olacak.
19. Ve üç gün kaldıktan sonra, çabuk inersin, ve o iş olduğu gün saklandığın yere gelersin, ve Ezel taşı yanında otursun.
20. Ve ben, bir nişana atıyormuşum gibi onun yanına üç ok atarım.
21. Ve işte: Git, okları bul, diyerek uşağı gönderirim. Eğer uşağa: İşte, oklar senden beridedir, onları al, dersem, sen gel; çünkü senin için selâmettir, ve hay olan RABBİN hakkı için bir şey yoktur.
22. Fakat eğer uşağa: İşte, oklar senden ötededir, dersem, yoluna git; çünkü RAB seni göndermiştir.
23. Benim ve senin aramızda konuştuğumuz şeye gelince, işte, RAB daima seninle benim aramdadır.
24. Ve Davud kırdaki saklandı; ve ay başı olunca kiral ekmek yemeğe oturdu.
25. Ve kiral yerine, evelki defalar olduğu gibi, duvarın yanındaki yere oturdu; ve Yonatan ayağa kalktı, ve Abner Saulun yanında oturdu; fakat Davudun yeri boştu.
26. Ve Saul o gün bir şey söylemedi; çünkü dedi: Başına bir şey gelmiştir, tahir değildir; mutlaka tahir değildir.
27. Ve ertesi gün, ayın ikinci gününde, Davudun yeri boştu; ve Saul oğlu Yonatana dedi: Niçin Yessenin oğlu dün de bugün de yemeğe gelmedi?
28. Ve Yonatan Saula cevap verdi: Davud Beyt-leheme gitmek için ısrarla benden izin istedi;
29. ve dedi: Rica ederim, beni gönder; çünkü şehirde aşiretimizin kurbanı var; ve orada bulunmağı kardeşim bana emretti; ve şimdi, eğer gözünde lûtf buldumsa, rica ederim, gideyim, ve kardeşlerimi göreyim. Kiralın sofrasına bundan dolayı gelmedi.
30. Ve Yonatana karşı Saulun öfkesi alevlendi, ve ona dedi: Ey sapık ve âsi kadının oğlu, kendi utancın ve ananın çıplaklığı utancı için Yessenin oğlunu kendine seçmiş olduğunu ben bilmiyor muyum?
31. Çünkü Yessenin oğlu yeryüzünde yaşadıkça, ne sen yerinde duracaksın, ne de kirallığın. Ve şimdi gönderip onu yanıma getirt, çünkü o ölmelidir.
32. Ve Yonatan babası Saula cevap verdi, ve ona dedi: Niçin öldürölsün? o ne yaptı?
33. Ve Saul onu vurmak için mızrağını attı; ve Yonatan Davudu öldürmeğe babası tarafından karar verilmiş olduğunu anladı.
34. Ve Yonatan kızgın öfke ile sofradan kalktı, ve ayın ikinci gününde ekmek yemedi; çünkü Davud için kederli idi, çünkü babası onu utandırmıştı.
35. Ve Yonatan Davudla tayin ettiği vakitte sabahlayın kira çıktı, ve yanında küçük bir uşak vardı.
36. Ve uşağına dedi: Koş, atacağım okları şimdi bul. Ve uşak koşarken Yonatan ondan öte bir ok attı.
37. Ve uşak Yonatanın attığı okun yerine varınca, Yonatan uşağın ardından çağırıp dedi: Ok senden ötede değil mi?
38. Ve Yonatan uşağın ardından çağırıp: Çabuk ol, koş, durma, dedi. Ve Yonatanın uşağı okları toplayıp efendisinin yanına geldi.
39. Ve uşak bir şey anlamadı; ancak işi Yonatanla Davud biliyorlardı.
40. Ve Yonatan silâhlarını uşağına verdi, ve ona: Git, bunları şehre götür, dedi.
41. Ve uşak gidince Davud cenup tarafından ayağa kalktı, ve yüzüstü yere kapanıp üç kere içildi; öpüşüp ağlaştılar; hele Davud daha çok ağladı.
42. Ve Yonatan Davuda dedi: Selâmetle git, çünkü ikimiz: Seninle benim aramda, ve senin zürriyetinle benim zürriyetim arasında ebediyen RAB olacaktır, diyerek RABBİN ismile and ettik. Ve o kalkıp gitti; Yonatan da şehre girdi.

BAP 21

VE Davud Noba, kâhin Ahimelekin yanına geldi; ve Ahimelek titriyerek Davudu karşılayıp ona dedi: Niçin yalnızsın, ve yanında kimse yok?

2. Ve Davud kâhin Ahimeleke dedi: Kırıl bana bir iş emretti, ve bana: Seni gönderdiğim ve sana emrettiğim iş hakkında kimse bir şey bilmesin; ve uşakları filân filân yere tayin ettim, dedi.

3. Ve şimdi senin yanında ne var? elime beş ekmek yahut ne varsa ver.

4. Ve kâhin Davuda cevap verip dedi: Yanımda bayağı ekmek yok, ancak, uşaklar kendilerini kadından sakındılarsa, mukaddes ekmek var.

5. Ve Davud kâhine cevap verip ona dedi: Gerçek üç günden beri kadından uzak kaldık; çıktığım zaman, bu bayağı bir yolculuk iken bile, uşakların torbaları takdis edilmişti; bugün torbaları daha ne kadar ziyade mukaddes olacaktır.

6. Ve kâhin ona mukaddes ekmek verdi; çünkü, RABBİN önünden alındığı günde yerine sıcak ekmek koymak için kaldırılan huzur ekmeğinden başka orada ekmek yoktu.

7. Ve Saulun kullarından biri o gün orada idi; RABBİN önünde alıkonmuştu; ve onun adı Edomî Doeg olup Saulun çobanlarının başı idi.

8. Ve Davud Ahimeleke dedi: Burada yanında bir mızrak yahut bir kılıç yok mu? çünkü kırılın işi acele olduğu için ne kılıcımı ne silâhlarımı yanıma almadım.

9. Ve kâhin dedi: Ela vadisinde vurduğun Filistî Golyatın kılıcı, işte, o beze sarılı olarak efodun arkasındadır; eğer onu alırsan al; çünkü burada ondan başkası yoktur. Ve Davud dedi: Onun eşi yoktur; onu bana ver.

10. Ve Davud kalkıp o gün Saulun önünden kaçtı, ve Gat kırılı Akişin yanına gitti.

11. Ve Akişin kulları ona dediler: Diyarın kırılı bu Davud değil mi? rakıslarda birbirine: Saul vurdu binlerini, Davud da on binlerini,

diye terennüm etmeleri bunun hakkında değil midir?

12. Ve Davud bu sözleri yüreğine koydu, ve Gat kırılı Akişten çok korktu.

13. Ve onların önünde tavrını değiştirdi, ve onların elinde kendisini deli gösterir, ve kapının kanatlarını tırmalardı, ve salyasını sakalına akıttırdı.

14. Ve Akiş kullarına dedi: İşte, görüyorsunuz ki, adam delidir; niçin onu yanıma getirdiniz?

15. Ben delilere muhtaç mıyım ki, önümde delilik etsin diye bunu getirdiniz? Bu benim evime girer mi?

BAP 22

VE Davud oradan yola çıktı, ve Adullam mağarasına sığındı; ve kardeşleriyle babasının bütün ev halkı işittikleri zaman, oraya onun yanına indiler.

2. Ve sıkıntıda olan herkes, ve borçlu olan herkes, ve canı yanmış olan herkes onun yanına toplandılar; ve onların üzerine reis oldu; ve onun yanında dört yüz kişi kadar vardı.

3. Ve Davud oradan Moab Mitspesine gitti; ve Moab kırılına dedi: Rica ederim, Allahın bana ne yapacağını ben bilinciye kadar babamla anam çıkıp yanınızda kalsınlar.

4. Ve onları Moab kırılının önüne getirdi; ve Davudun hisarda olduğu bütün günlerde onun yanında oturdular.

5. Ve peygamber Gad Davuda: Hisarda oturma, git, ve Yahuda diyarına gir, dedi. Ve Davud gidip Heret ormanına girdi.

6. Ve Saul, Davudla yanında olan adamların bulunduklarını işitti; ve Saul Gibeada oturuyordu, Ramadaki ılgın ağacı altında idi, ve mızrağı elinde idi, ve bütün kulları etrafında duruyorlardı.
7. Ve Saul etrafında duran kullarına dedi: Ey Benyamînîler, şimdi dinleyin; Yessenin oğlu hepinize tarlalar ve bağlar mı verecek, hepinizi binbaşı ve yüzbaşı mı edecek ki,
8. hepiniz bana karşı düzen kurdunuz, ve benim oğlum Yessenin oğlu ile ahdettiği vakit kulağımı açan olmadı, ve sizden benim için kederlenen olmadı, yahut, bugün olduğu gibi, pusu kurmak için oğlum bana karşı kulumu ayaklandırdı diye kulağımı açan olmadı?
9. Ve Edomî Doeg cevap verdi, o da Saulun kullarının yanında duruyordu, ve dedi: Yessenin oğlunun Noba, Ahitubun oğlu Ahimelekin yanına geldiğini gördüm.
10. Ve onun için RABDEN sordu, ve ona azık verdi, Filistî Golyatın kılıcını da ona verdi.
11. Ve kıral, Ahitubun oğlu kâhin Ahimeleki, ve babasının bütün ev halkını, Nobda olan kâhinleri çağırarak için adam gönderdi; ve hepsi kıralın yanına geldiler.
12. Ve Saul dedi: Ey Ahitubun oğlu, şimdi dinle. Ve dedi: İşte ben, efendim.
13. Ve Saul ona dedi: Bugün olduğu gibi pusu kurmak için bana karşı ayaklansın diye kendisine ekmek ve kılıç vererek, ve onun için Allahtan sorarak sen ve Yessenin oğlu neden bana karşı düzen kurdunuz?
14. Ve Ahimelek kırala cevap verip dedi: Kıralın damadı olan, müşavere meclisine alınan, ve senin evinde itibarlı olan Davud gibi bütün kullarının arasında sadık olan kimdir?
15. Onun için Allahtan sormağa bugün mü başladım? benden uzak olsun; kıral bu kulu üzerine, babamın bütün ev halkı üzerine suç atmasın; çünkü, küçük olsun büyük olsun, bu kulun bu işten bir şey bilmiyor.
16. Ve kıral dedi: Ey Ahimelek, sen ve babanın bütün ev halkı, mutlaka öleceksiniz.
17. Ve kıral yanında duran koşucu askere dedi: Dönün, ve RABBİN kâhinlerini öldürün; çünkü onlar da Davudla elbirlik ettiler, çünkü onun kaçtığını bildiler de benim kulağımı açmadılar. Fakat kıralın kulları RABBİN kâhinlerini vurmak için ellerini uzatmak istemediler.
18. Ve kıral Doege dedi: Sen dön, ve kâhinleri vur. Ve Edomî Doeg döndü, ve kâhinleri vurdu, ve o gün keten efod giyen seksen beş kişi öldürdü.
19. Ve kâhinlerin şehri olan Nobu kılıçtan geçirdi, erkekten kadına kadar, çocuklardan emzikte olanlara kadar, ve öküzleri, ve eşekleri ve koyunları da kılıçtan geçirdi.
20. Ve Ahitubun oğlu Ahimelekin oğullarından Abiatar adlı biri kurtulup Davudun ardınca kaçtı.
21. Ve Saulun, RABBİN kâhinlerini öldürdüğünü Abiatar Davuda bildirdi.
22. Ve Davud Abiatar'a dedi: Mademki Edomî Doeg orada idi, mutlaka Saula bildireceğini o gün anlamıştım; babanın bütün ev halkının ölümüne ben sebep oldum.
23. Benim yanımda kal, korkma; çünkü benim canımı arıyan senin canını da arıyor; çünkü yanımda emniyette olursun.

BAP 23

VE Davuda bildirip dediler: İşte, Filistîler Keilaya karşı cenk ediyorlar, ve harmanları yağma ediyorlar.

2. Ve Davud: Gidip bu Filistîleri vurayım mı? diye RABDEN sordu. Ve RAB Davuda dedi: Git, ve Filistîleri vurup Keilayı kurtar.
3. Ve Davudun adamları kendisine dediler: İşte, biz burada Yahudada korkmaktayız; ya Keilaya, Filistîlerin dizilerine karşı gidersek?
4. Ve Davud RABDEN bir kere daha sordu. Ve RAB ona cevap verip dedi: Kalk, Keilaya in; çünkü Filistîleri senin eline vereceğim.

5. Ve Davudla adamları Keilaya gittiler, ve Filistîlere karşı cenkettiler, ve onların hayvanlarını sürdüler, ve onları büyük vuruşla vurdular. Ve Davud Keila ahalisini kurtardı.
6. Ve vaki oldu ki, Ahimelekin oğlu Abiatar Keilaya Davudun yanına kaçtığı zaman, efod elinde olarak indi.
7. Ve Davudun Keilaya geldiği Saula bildirildi. Ve Saul dedi: Allah onu bana sattı; çünkü kapıları ve sürgüleri olan bir şehre girmekle kapanmış oldu.
8. Ve Saul Keilaya inmek ve Davudla adamlarını kuşatmak için bütün kavmı cenge çağırdı.
9. Ve Saulun kendisine karşı kötülük kurmakta olduğunu Davud biliyordu, ve kâhin Abiatar: Efodu buraya getir, dedi.
10. Ve Davud dedi: Ey İsrailin Allahı RAB, benim yüzümden şehri helâk etmek için, Saulun Keilaya gelmeğe çalıştığını bu kulun muhakkak olarak işitti.
11. Keila erleri beni onun eline verecekler mi? Saul, senin kulunun işittiği gibi inecek mi? Ey İsrailin Allahı RAB, niyaz ederim, bu kuluna bildir. Ve RAB: İnecek, dedi.
12. Ve Davud dedi: Keila erleri beni ve adamlarımı Saulun eline verecekler mi? Ve RAB: Verecekler, dedi.
13. Ve Davudla altı yüz kişi kadar olan adamları kalktılar, ve Keiladan çıktılar, ve gidebildikleri yere gittiler. Ve Davudun Keiladan kurtulduğu Saula bildirildi; o da çıkmaktan vaz geçti.
14. Ve Davud çölde hisarlarda oturdu, ve Zif çölündeki dağlıkta kaldı. Ve Saul her gün onu arıyordu, fakat Allah Davudu onun eline vermedi.
15. Ve Saulun, canını aramak için çıktığını Davud gördü; ve Davud Zif çölünde ormanda idi.
16. Ve Saulun oğlu Yonatan kalktı, ve ormana Davudun yanına gitti, ve onun elini Allah ile kuvvetlendirdi.
17. Ve ona dedi: Korkma, çünkü babam Saulun eli seni bulmıyacaktır; ve sen İsrail üzerine kiral olacaksın, ve ben sana ikinci olacağım; babam Saul da bunu biliyor.
18. Ve ikisi de RABBİN önünde ahdettiler; ve Davud ormanda kaldı, ve Yonatan evine gitti.
19. Ve Zifliler Gibeaya Saulun yanına çıkıp dediler: Davud bizim yanımızda, çölün cenubundaki Hakila tepesinde, ormanda, hisarlarda gizlenmiyor mu?
20. Ve canının bütün inmek arzusuna göre, ey kiral, şimdi in; onu kiralın eline vermek de bize düşer.
21. Ve Saul dedi: Siz RAB tarafından mubarek olasınız, çünkü bana acıdınız.
22. Gidin, rica ederim, daha iyi araştırın, ve ayağının olduğu yeri, orada onu kimin gördüğünü anlayın ve görün; çünkü onun çok kurnazlıkla davrandığını bana söylüyorlar.
23. Bütün gizlendiği yerleri görün ve anlayın, ve tekrar doğru haberle yanıma gelin, ben de sizinle giderim; ve vaki olacak ki, eğer o memlekette ise, bütün Yahuda binleri arasında onu araştırırım.
24. Ve kalktılar, ve Saulun önüne Zife gittiler; ve Davudla adamları Arabada,* çölün cenubunda, Maon çölünde idiler.
25. Ve Saul ile adamları onu aramak için gittiler. Ve Davuda bildirildi; ve kayaya indi, ve Maon çölünde oturdu. Ve Saul bunu işitince Maon çölünde Davudun ardını kovaladı.
26. Ve Saul dağın bir tarafından ve Davudla adamları dağın obir tarafından yürümekte idiler; ve Davud Saulun önünden kurtulmak için çabuk davrandı; çünkü Saulla adamları Davudu ve adamlarını tutmak için onları kuşattılar.
27. Ve Saulun yanına bir ulak gelip dedi: Çabuk ol, ve gel; çünkü Filistîler memlekete akın ettiler.
28. Ve Saul Davudu kovalamaktan döndü, ve Filistîlere karşı gitti; onun için o yere Sela-hammahlekot* denildi.
29. Ve Davud oradan çıkıp En-gedi hisarlarında oturdu.

* *Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.*

* *Ayrılışlar kayası.*

BAP 24

VE vaki oldu ki, Saul Filistîlerin ardından döndüğü zaman, kendisine: İşte, Davud En-gedi çölündedir, diye bildirildi.

2. Ve Saul bütün İsrailden üç bin seçme adam aldı, ve yaban keçileri kayaları üzerinde Davudla adamlarını aramak için gitti.

3. Ve yol kenarındaki koyun ağıllarına geldi, ve orada bir mağara vardı; ve Saul ayaklarını örtmek için oraya girdi. Ve Davudla adamları mağaranın iç tarafında oturuyorlardı.

4. Ve Davudun adamları kendisine dediler: İşte, RABBİN sana: İşte, düşmanını senin eline vereceğim, ve gözünde iyi görüneni ona yapacaksın, dediği gün bugündür. Ve Davud kalktı, ve Saulun cübbesinin eteğini gizlice kesti.

5. Ve ondan sonra vaki oldu ki, Saulun eteğini kesmiş olduğundan dolayı Davudun yüreği kendisini kötiledi.

6. Ve adamlarına dedi: RAB bana göstermesin ki, efendime, RABBİN mesihine karşı bu işi yapayım, ona el uzatayım, çünkü o RABBİN mesihidir.

7. Ve Davud bu sözlerle adamlarının önüne geçti, ve Saula karşı kalkmağa bırakmadı. Ve Saul mağaradan kalkıp yoluna gitti.

8. Ve ondan sonra Davud kalktı, ve mağaradan çıktı, ve Saulun ardından: Efendim, kıral! diye bağırdı. Ve Saul arkasına baktı, ve Davud yüzü yere doğru eğilip kapandı.

9. Ve Davud Saula dedi: İşte, Davud senin zararını arıyor, diyen adamların sözlerini niçin dinliyorsun?

10. Bugün mağarada RABBİN nasıl seni elime verdiğini, işte, gözün bugün gördü; ve seni öldürmemi söylediler; fakat gözüm seni esirgedi; ve dedim: Efendime karşı elime uzatmam; çünkü RABBİN mesihidir.

11. Ve bak, ey baba, evet, elimdeki cübbenin eteğine bak; senin cübbenin eteğini kesip seni öldürmediğimden bil ve gör ki, elimde kötülük ve günah yoktur, ve sen canımı almak için onu avladığın halde, ben sana karşı suç etmedim.

12. Seninle benim aramda RAB hükmetsin, ve RAB senden öcümü alsın; fakat benim elim sana karşı kalkmıyacaktır.

13. Eski adamların meseli: Kötülerden kötülük çıkar, dediği gibi, benim elim de sana karşı kalkmıyacaktır.

14. İsrailin kıralı kimin ardından çıktı? sen kimin ardını kovalıyorsun? ölü bir köpeğin ardını, bir pirenin ardını.

15. Ve RAB hâkim olsun, ve sizinle benim aramda hükmedip baksın, ve benim davamı görsün, ve beni sizin elinden kurtarsın.

16. Ve vaki oldu ki, Davud bu sözleri Saula söylemeği bitirdiği zaman Saul dedi: Oğlum Davud, bu senin sesin mi? Ve Saul yüksek sesle ağladı.

17. Ve Davuda dedi: Sen benden daha salihsin; çünkü ben sana kötülükle ödediğim halde sen bana iyilikle ödedin.

18. Ve bugün bana karşı iyi davrandığını belli ettin, çünkü RAB beni eline verdi, ve beni öldürmedin.

19. Çünkü bir adam düşmanını bulursa onu iyilikle yoluna gönderir mi? bundan dolayı bugün bana yaptığın iş için RAB sana iyilikle ödesin.

20. Ve şimdi, işte, mutlaka kırallık edeceğini, ve İsrail kırallığının senin elinle durdurulacağını biliyorum.

21. Ve benden sonra zürriyetimi kesmiyeceğine, ve babamın evinden benim adımı kaldırmıyacağına, şimdi bana RABBİN hakkı için and et.

22. Ve Davud Saula and etti. Ve Saul evine gitti; ve Davudla adamları hisara çıktılar.

BAP 25

VE Samuel öldü; ve bütün İsrail toplanıp onun için dövündüler, ve onu Ramada kendi evinde gömdüler. Ve Davud kalkıp Paran çölüne indi.

2. Ve Maonda bir adam vardı, ve onun işi Karmelde idi; ve adam çok büyüktü, ve üç bin koyunu ile bin keçisi vardı; ve Karmelde koyunlarını kırkıyordu.

3. Ve adamın adı Nabal, ve karısının adı Abigaildi; ve kadın çok anlayışlı, ve bakılışı güzeldi; adam ise, kaba ve işlerinde kötü idi; ve o Kaleb evindendi.

4. Ve Nabalın koyunlarını kırkmakta olduğunu Davud çölde işitti.

5. Ve Davud on uşak gönderdi, ve Davud uşaklara dedi: Karmele çıkın; ve Nabalın yanına gidin, ve tarafımdan ona selâm edin;

6. ve ona böyle dersiniz: Var olasın, ve sana selâmet, ve evine selâmet, ve seninkilerin hepsine selâmet!

7. Ve şimdi, sende kırkıcılar olduğunu işittim; işte, senin çobanların yanımda idiler, ve onları utandırmadık, ve Karmelde bulundukları bütün günler hiç bir şeylerinin eksildiğini görmediler.

8. Kendi uşaklarına sor, ve sana bildireceklerdir; ve uşaklar senin gözünde lûtf bulsunlar; çünkü iyi günde geldik; rica ederim, kullarına, ve oğlun Davuda elinden geleni ver.

9. Ve Davudun uşakları geldiler, ve Davudun adı ile Nabala bütün bu sözlere göre söyleyip sustular.

10. Ve Nabal cevap verip Davudun uşaklarına dedi: Davud kim oluyor? Yessenin oğlu da kim oluyor? bugünlerde çok kullar var ki, her biri efendisinden kaçıyor.

11. Ekmeğimi, ve suyum, ve kırkıcılarım için boğazladığım hayvanlarımın etini alıp da, nereden olduklarını bilmediğim adamlara mı vereyim?

12. Ve Davudun uşakları yollarına dönüp geri gittiler, ve gelip bu sözlerin hepsine göre ona bildirdiler.

13. Ve Davud adamlarına: Herkes kılıcını kuşansın, dedi. Ve herkes kılıcını kuşandı; ve Davud da kılıcını kuşandı; ve dört yüz kişi kadar Davudun ardınca çıktılar, ve iki yüz kişi eşyaların yanında kaldı.

14. Ve Nabalın karısı Abigaile uşaklardan biri bildirip dedi: İşte, efendimize selâm etmek için Davud çölden uşaklar gönderdi; ve onları tersledi.

15. Fakat o adamlar bize çok iyilik etmişlerdi; ve biz utandırılmamıştık, kırdığımız vakit, onlarla yürüdüğümüz bütün günler hiç bir şeyimiz eksilmedi;

16. koyunları güderken, yanlarında olduğumuz bütün günler, gece gündüz bizim için siper oldular.

17. Ve şimdi bak, ve ne yapacağını düşün; çünkü efendimize karşı, bütün evine karşı kötülük kararlaştırılmıştır; çünkü öyle yaramaz bir adamdır ki, kendisine kimse söz söyleyemiyor.

18. Bunun üzerine Abigail çabuk davrandı, ve iki yüz ekmek, ve iki tulum şarap, ve hazırlanmış beş koyun, ve beş ölçek* kavrulmuş buğday, ve yüz salkım kuru üzüm, ve iki yüz parça basılmış incir aldı, ve eşeklere yükletti.

19. Ve uşaklarına dedi: Önüme geçin; işte, ben arkanızdan geliyorum. Fakat kocası Nabala bildirmedi.

20. Ve vaki oldu ki, kadın eşeğe binmiş olarak dağın kapalı tarafından inerken, işte, karşısında Davudla adamları iniyorlardı; ve kadın onlara rast geldi.

21. Ve Davud demişti: Gerçek, bu adamın çölde olan bütün şeylerini boş yere korudum, ve onun bütün şeylerinden hiç biri eksilmedi; ve bana iyilik yerine kötülükle ödedi.

22. Eğer sabah ışığına kadar onun bütün erkeklerinden birini sağ bırakırsam, Allah Davudun düşmanlarına böylesini ve daha ziyadesini yapsın.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

23. Ve Abigail Davudu görünce çabuk davranıp eşekten indi, ve Davudun önünde yüz üstü düştü, ve yere kapandı.

24. Ve ayaklarına düşüp dedi: Günah benim üzerimde, efendim, benim üzerimde olsun; ve bırak, cariyen sana söylesin, ve cariyenin sözlerini dinle.

25. Rica ederim, Nabaldan, bu yaramaz adamdan dolayı efendim yüreğine dert komasın; çünkü adı nasılsa kendisi de öyledir; adı Nabaldır,* ve kendisinde ahmaklık vardır; ve ben cariyen, efendimin gönderdiği uşakları görmedim.

26. Ve şimdi efendim, hay olan RABBİN hakkı için, ve senin hayatın hakkı için, mademki RAB seni kana girmekten, ve kendin için elinle öç almaktan alıkoydu, şimdi düşmanların ve efendimin kötülüğünü arıyanlar Nabal gibi olsunlar.

27. Ve şimdi cariyenin efendime getirdiği bu hediye efendimin ardınca yürüyen uşaklara verilsin.

28. Rica ederim, cariyenin günahını bağışla; çünkü RAB mutlaka efendime emin bir ev yapacaktır, çünkü efendim RABBİN cenklerini ediyor; ve bütün günlerinde sende kötülük bulunmayacaktır.

29. Ve adam seni kovalamak ve canını aramak için kalktığı halde, efendimin canı Allahın RABBİN yanında hayat demetinde bağlı kalacaktır; ve düşmanlarının canlarını, sapanın ortasından atar gibi atacaktır.

30. Ve vaki olacak ki, RAB senin hakkında söylemiş olduğu iyiliğin hepsine göre efendime yapmış, ve seni İsrail üzerine hükümdar kılmış olacağı zaman,

31. ne boş yere kan dökmüş, ve ne de efendime kendisi için öç almış olması, sana keder, ve efendime yürek acısı olmayacaktır. Ve RAB efendime iyilik ettiği zaman cariyeni hatırla.

* *Ahmak.*

32. Ve Davud Abigaile dedi: İsrailin Allahı RAB mubarek olsun ki, bugün beni karşılamağa seni gönderdi;

33. ve anlayışın mubarek olsun, ve sen mubarek olasın; kana girmekten, ve öcümü kendi elimle almaktan beni bugün sen alıkoydun.

34. Ve gerçek sana kötülük etmekten beni alıkoyan İsrailin Allahı, hay olan RABBİN hakkı için, eğer beni karşılamak üzere çabuk davranıp gelmese idin, mutlaka sabah ışığına kadar Nabalın erkeklerinden biri bile kalmazdı.

35. Ve kendisine getirmiş olduğu şeyleri Davud onun elinden aldı; ve ona dedi: Selâmetle evine çık; bak, senin sözünü dinledim, ve seni iyi kabul ettim.

36. Ve Abigail Nabalın yanına geldi; ve işte, evinde ziyafet vardı, bir kiral ziyafeti gibi. Ve Nabalın yüreği içinde neşeli idi, ve kendisi çok sarhoştı; ve sabah ışığına kadar az olsun çok olsun kadın ona bir şey bildirmedi.

37. Ve sabahlayın vaki oldu ki, Nabal şaraptan ayıldığı vakit karısı bu şeyleri ona bildirdi, ve içinde yüreği öldü, ve kendisi taş gibi oldu.

38. Ve vaki oldu ki, on gün kadar sonra RAB Nabalı vurdu, ve öldü.

39. Ve Davud Nabalın öldüğünü işitince dedi: Nabal elile olan utancımın davasını gören, ve kulunu kötülükten alıkoyan RAB mubarek olsun; ve Nabalın kötülüğünü RAB onun başına döndürdü. Ve Davud Abigaili kendisine karı olarak almak üzere onunla söyleşmeğe adamlar gönderdi.

40. Ve Davudun kulları Karmele Abigailin yanına geldiler, ve ona: Davud seni kendisine karı olarak almak için bizi sana gönderdi, diye söylediler.

41. Ve kadın kalkıp yüz üstü yere eğildi, ve dedi: İşte, cariyen efendimin kullarının ayaklarını yıkamak için hizmetçidir.

42. Ve Abigail çabuk davrandı, ve kendi ardınca giden beş genç kadını ile beraber kalkıp

eşeğe bindi; ve Davudun ulakları ardınca gitti, ve onun karısı oldu.

43. Ve Davud Yizreelden Ahinoamı da aldı; ve ikisi de onun karısı oldular.

44. Ve Saul, kızı Mikalı, Davudun karısını, Gallimden Laiş oğlu Paltiyeye vermişti.

BAP 26

VE Zifliler Gibeaya Saulun yanına gelip dediler: Davud, çölün önünde olan Hakila tepesinde gizlenmiyor mu?

2. Ve Saul kalktı, ve Zif çölünde Davudu aramak için kendisile beraber İsrailden seçme üç bin kişi olarak Zif çölüne indi.

3. Ve Saul çölün önünde olan Hakila tepesinde, yol kenarında ordugâh kurdu. Ve Davud çölde oturuyordu, ve Saulun kendi ardına düşüp çöle geldiğini gördü.

4. Ve Davud çasıtlar gönderdi, ve gerçekten Saulun geldiğini anladı.

5. Ve Davud kalktı, ve Saulun ordugâh kurmuş olduğu yere geldi; ve Davud Saulla ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abnerin yattığı yeri gördü; ve Saul arabalar ordugâhı içinde yatıyordu, ve kavm onun etrafında konmuştu.

6. Ve Davud cevap verdi, ve Hittî Ahimeleke, ve Yoabın kardeşi, Tseruyanın oğlu Abişaya söyliyip dedi: Saulun yanına, ordugâha benimle beraber kim iner? Ve Abişay: Ben seninle inirim, dedi.

7. Ve Davudla Abişay geceleyin kavmin yanına vardılar; ve işte, Saul arabalar ordugâhında yatmış uyuyordu, ve mızrağı başı ucunda yerde dikili idi; ve Abnerle kavm onun etrafında yatıyorlardı.

8. Ve Abişay Davuda dedi: Allah bugün düşmanını senin eline verdi; ve şimdi, bırak onu bir kerede mızrakla yere çakayım, ve ikinci kere onu vurmam.

9. Ve Davud Abişaya dedi: Onu öldürme; çünkü RABBİN mesihine kim elini uzatır da suçsuz olur?

10. Ve Davud dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, RAB onu vuracaktır; yahut günü gelecek ve ölecektir; yahut cenge inecek ve helâk olacaktır.

11. RABBİN mesihine el uzatmaktan RAB beni esirgesin; ve şimdi, rica ederim, başı ucundaki mızrağı ve su matarasını al da gidelim.

12. Ve Davud Saulun başı ucundan mızrağı ve su matarasını aldı; ve gittiler; ve gören olmadı, ve bilen olmadı, ve uyanan olmadı; çünkü hepsi uyuyorlardı, çünkü RAB tarafından üzerlerine derin uyku düşmüştü.

13. Ve Davud karşı tarafa geçti, ve uzakta dağın başında durdu; aralarında hayli mesafe vardı;

14. ve Davud kavma, ve Nerin oğlu Abner: Ey Abner, cevap vermiyor musun? diye bağırdı.

Ve Abner cevap verip dedi: Sen kimsin ki, kırala bağıırıyorsun?

15. Ve Davud Abner dedi: Sen bir yiğit değil misin? ve İsrailde senin gibi kim var? niçin efendine, kırala bekçilik etmedin? çünkü efendini, kıralı öldürmek için kavmdan biri geldi.

16. Yaptığın bu şey iyi değildir. Hay olan RABBİN hakkı için, siz ölüm oğullarısınız, çünkü efendinize, RABBİN mesihine bekçilik etmediniz. Ve şimdi bak, kıralın başı ucunda olan mızrağı ve su matarası nerededir?

17. Ve Saul Davudun sesini tanıdı, ve: Bu senin sesin midir, oğlum Davud? dedi. Ve Davud dedi: Benim sesimdir, efendim kıral.

18. Ve dedi: Niçin efendim böyle kulunun ardını kovalıyor, ne yaptım ki? ve elimde ne kötülük var?

19. Ve şimdi, rica ederim, efendim kıral kulunun sözlerini dinlesin. Eğer bana karşı seni ayaklandıran RAB ise, bir takdime kabul etsin; fakat eğer adam oğulları ise, onlar RABBİN önünde lânetli olsunlar; çünkü RABBİN mirasında payım olmasın diye: Git, başka ilâhlara

kulluk et, diyerek beni bugün kovdular.

20. Ve şimdi RABBİN yüzünden uzakta kanım toprağa düşmesin; çünkü dağlarda nasıl keklik avlıyorlarsa, İsrailin kralı da bir tek pireyi aramak için öyle çıktı.

21. Ve Saul dedi: Ben suç ettim; dön, oğlum Davud; çünkü canım bugün senin gözünde değerli olduğu için artık sana kötülük etmiyeceğim; işte, akılsızlık ettim, ve pek çok yanıldım.

22. Ve Davud cevap verip dedi: İşte mızrak, ey kiral! uşaklardan biri gelsin de onu alsın.

23. Ve RAB herkese salâhının ve sadakatının karşılığını ödiyecektir; çünkü RAB bugün seni elime verdiği halde ben elimi RABBİN mesihine uzatmak istemedim.

24. Ve işte, nasıl senin canın bugün benim gözümde çok değerli oldu ise, benim canım da RABBİN gözünde öyle değerli olsun, ve beni her sıkıntıdan kurtarsın.

25. Ve Saul Davuda dedi: Sen, oğlum Davud, mubarek olasın; sen hem yiğitlik yapacak, hem de mutlaka yeneceksin. Ve Davud yoluna gitti, Saul da yerine döndü.

BAP 27

VE Davud yüreğinde dedi: Artık, bir gün Saulun elile helâk olacağım; benim için Filistîler diyarına kaçmaktan daha iyi bir şey yoktur; ve Saul benden ve bütün İsrail sınırlarında beni aramaktan ümidini keser; ve elinden kurtulurum.

2. Ve Davud kalktı, ve kendisi ile yanında olan altı yüz kişi Gat kralı Maok oğlu Akişin yanına geçtiler.

3. Ve Davud, kendisi ve adamları, her biri ev halkı ile, Davud da iki karısı Yizreelli Ahinoam, ve Nabalın karısı Karmelli Abigaille beraber olmak üzere Gatta Akişin yanında oturdular.

4. Ve Davudun Gata kaçtığı Saula bildirildi; ve artık bir daha onu aramadı.

5. Ve Davud Akişe dedi: Eğer şimdi senin gözünde lûtf buldumsa, kır şehirlerinin birinde bana bir yer versinler de orada oturayım; ve niçin bu kulun kiral şehrinde, senin yanında otursun?

6. Ve o gün Akiş ona Tsiklagı verdi; bundan dolayı Tsiklag bugüne kadar Yahuda kırallarınınındır.

7. Ve Davudun Filistîler diyarında oturduğu günlerin sayısı bir yıl ve dört ay idi.

8. Ve Davudla adamları çıkıp Geşurîlere, ve Girzîlere, ve Amalekîlere akın ettiler; çünkü Şura giderken Mısır diyarına kadar eski zamanlardan beri memlekette oturanlar onlardı.

9. Ve Davud diyarı vurdu, ve ne erkek ne kadın, kimseyi sağ bırakmadı, ve koyunları, ve sığırları, ve eşekleri, ve develeri, ve esvabı alıp götürdü; ve dönüp Akişin yanına geldi.

10. Ve Akiş: Bugün kimlere akın ettiniz? dedi. Ve Davud dedi: Yahuda Cenubuna, ve Yerahmeelîlerin Cenubuna, ve Kenîlerin Cenubuna akın ettik.

11. Ve: Davud böyle yaptı, ve Filistîler diyarında oturduğu bütün günler usulü böyle idi diye, hakkımızda haber vermesinler, diyerek Davud ne erkek ve ne kadından kimseyi Gata getirmek için sağ bırakmadı.

12. Ve Akiş: Kavmı İsrailin yanında kendisini büsbütün mekruh etti; bundan dolayı daima benim kulum olacaktır, diyerek Davuda inandı.

BAP 28

VE o günlerde vaki oldu ki, İsaile karşı cenketmek için Filistîler ordularını cenge topladılar.

Ve Akiş Davuda dedi: Adamlarınla beraber, orduda benimle çıkacaksın, bunu iyi bil.

2. Ve Davud Akişe dedi: Sen de kulunun ne yapacağını göreceksin. Ve Akiş Davuda dedi:

Ben de bütün günler seni kendi başımın koruyucusu kılacağım.

3. Ve Samuel ölmüştü, ve bütün İsrail onun için dövünmüşlerdi, ve onu Ramada, kendi şehrinde gömmüşlerdi. Ve Saul cincileri ve bakıcıları memleketten kaldırmıştı.

4. Ve Filistîler toplanıp geldiler, ve Şunemde ordugâh kurdular; ve Saul bütün İsraili topladı, ve Gilboada ordugâh kurdular.

5. Ve Saul Filistîler ordugâhını görünce korktu, ve yüreği çok titredi.

6. Ve Saul RABDEN sordu, fakat RAB kendisine ne ruyalarla, ne Urimle, ne de peygamberlerle cevap vermedi.

7. Ve Saul kullarına dedi: Benim için bir cinci kadın arayın, ve ona gidip ondan sorayım. Ve kulları ona dediler: İşte, En-dorda bir cinci kadın var.

8. Ve Saul kılığını değiştirdi, ve başka esvap giydi, ve iki adamla beraber gitti, ve geceleyin kadının yanına geldiler; ve dedi: Rica ederim, benim için cinle fala bak, ve sana söyleyeceğim kimseyi bana çıkar.

9. Ve kadın ona dedi: İşte, Saulun ne yaptığını, cincileri ve bakıcıları memleketten nasıl attığını biliyorsun da, neden beni öldürtmek için canıma tuzak kuruyorsun?

10. Ve Saul kadına: Hay olan RABBİN hakkı için, bu işten sana bir kötülük gelmiyecektir, diye RABBİN hakkı için and etti.

11. Ve kadın dedi: Sana kimi çıkarayım? Ve Saul: Bana Samueli çıkar, dedi.

12. Ve kadın Samueli görünce yüksek sesle bağırdı; ve kadın: Sen Saulsun da niçin beni aldattın? diye Saula söyledi.

13. Ve kiral ona dedi: Korkma; fakat ne görüyorsun? Ve kadın Saula dedi: Yerden çıkmakta olan bir ilâh görüyorum.

14. Ve dedi: Ne biçimdedir? Ve kadın dedi: Kocamış bir adam çıkıyor; ve bir cübbeye bürünmüş. Ve Saul onun Samuel olduğunu anladı, ve yüz üstü iğilip yere kapandı.

15. Ve Samuel Saula dedi: Beni çıkararak niçin rahatsız ettin? Ve Saul dedi: Çok sıkıntıdayım; çünkü Filistîler bana karşı cenk ediyorlar, ve Allah benden ayrıldı, ve artık ne peygamberlerle ne de ruyalarla bana cevap veriyor; ve ne edeceğimi bana bildirsin diye seni çağırdım.

16. Ve Samuel dedi: Mademki RAB senden ayrılmış ve sana düşman olmuştur, o halde niçin benden soruyorsun?

17. Ve RAB benim vasıtamla söylediği gibi sana yaptı; ve RAB kırallığı senin elinden kopardı, ve onu senin komşuna, Davuda verdi.

18. Sen RABBİN sözünü dinlemediğin, ve onun kızgın öfkesini Amalekîlere yapmadığın için, RAB da bugün sana bu şeyi yaptı.

19. Ve RAB İsraili de seninle beraber Filistîlerin eline verecek; ve yarın sen ve oğulların benimle beraber olacaksınız; ve İsrailin ordusunu da RAB Filistîlerin eline verecektir.

20. Ve Saul hemen boylu boyunca yere düştü, ve Samuelin sözlerinden ötürü çok korktu; ve kendisinde takat da yoktu; çünkü bütün gün ve bütün gece ekmek yememişti.

21. Ve kadın Saulun yanına geldi, ve çok şaşkın bir halde olduğunu görünce ona dedi: İşte, cariyen senin sözünü dinledi, ve canımı avucuma alıp bana söylediğin sözleri dinledim.

22. Ve şimdi, rica ederim, sen de cariyenin sözünü dinle, ve önüne bir lokma ekmek koyayım da ye, ve yoluna giderken sana kuvvet olsun.

23. Fakat yemek istemedi, ve: Yemem, dedi. Fakat kulları, kadınla beraber onu zorluyınca onların sözünü dinledi. Ve yerden kalkıp yatağın üzerine oturdu.

24. Ve kadının evde besili bir buzağısı vardı; ve çabucak onu boğazladı, ve un alıp yoğurdu, ve bundan mayasız pideler pişirdi;

25. ve Saulun önüne ve kullarının önüne getirdi; ve yediler. Ve o gece kalkıp gittiler.

BAP 29

VE Filistîler bütün ordularını Afeke topladılar; ve İsrailîler Yizreeldeki pınarın yanına ordugâh kurdular.

2. Ve Filistîlerin beyleri yüzlerle ve binlerle geçtiler; ve Davudla adamları Akişle beraber dümdarda geçiyorlardı.

3. Ve Filistîlerin reislerine dediler: Bu İbranîlerin burada ne işleri var? Ve Akiş Filistîlerin reislerine dedi: Bu adam bugünlerde, yahut daha doğrusu bu yıllarda yanımda olan İsrail kralı Saulun kulu Davud değil mi? ve bana düştüğü günden bugüne kadar kendisinde bir şey bulmadım.

4. Ve Filistîlerin reisleri ona öfkelenдилer; ve Filistîlerin reisleri ona dediler: Bu adamı geri gönder de yerine, kendisine tayin ettiğin yere, dönsün, ve bizimle cenge inmesin, yoksa cenkte bize düşmanlık eder; çünkü efendisine ne ile makbul olur? bu adamların başları ile değil mi?

5. Rakıslarda:

Saul vurdu binlerini,

Davud da on binlerini,

diye hakkında birbirlerine terennüm ettikleri Davud bu değil midir?

6. Ve Akiş Davudu çağırıp ona dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, sen doğrusun, orduda da benimle çıkışın ve girişin gözümde iyidir; çünkü yanıma geldiğin günden bugüne kadar sende bir kötülük bulmadım; fakat beylerin gözünde sen iyi değilsin.

7. Ve şimdi dön, ve selâmetle git, ve Filistî beylerinin gözünde kötülük etme.

8. Ve Davud Akişe dedi: Fakat ben ne yaptım? ve senin önünde olduğum günden bugüne kadar kulunda ne buldun ki, efendim kralın düşmanlarına karşı gidip cenketmiyeyim?

9. Ve Akiş cevap verip Davuda dedi: Biliyorum ki, benim gözümde sen Allahın bir meleği gibi iyisin; ancak Filistîlerin reisleri: Bizimle beraber cenge çıkmıyacaktı, dediler.

10. Ve şimdi, seninle beraber gelmiş olan kendi efendinin kulları ile sen sabahlayın erken kalk; ve sabahlayın erken kalktığınız zaman ortalık ışıyınca, gidin.

11. Ve Davud Filistîler diyarına dönmek üzere, kendisi ve adamları sabahlayın yola çıkmak için erken kalktılar. Ve Filistîler Yizreele çıktılar.

BAP 30

VE vaki oldu ki, Davudla adamları üçüncü günde Tsiklaga vardıkları zaman, işte, Amalekîler Cenuba ve Tsiklaga akın etmişlerdi, ve Tsiklagı vurmuşlar, ve onu ateşe vermişlerdi,

2. ve orada olan kadınlardan kimseyi öldürmiyip küçükten büyüğe kadar esir almışlardı; ve onları sürüp yollarına gitmişlerdi.

3. Ve Davudla adamları şehre geldiler; ve işte, şehir yakılmıştı; ve onların karıları, ve oğulları ile kızları esir götürülmüşlerdi.

4. Ve Davudla yanında olan kavm, kendilerinde ağlamak için kuvvet kalmıyınca kadar, yüksek sesle ağladılar.

5. Ve Davudun iki karısı, Yizreelli Ahinoam ve Karmelli Nabalın karısı Abigail esir götürülmüşlerdi.

6. Ve Davud çok sıkıldı; çünkü kavm: Onu taşıyalım, diyorlardı; çünkü bütün kavmin, herkesin, oğullarından, ve kızlarından dolayı, canı yanıyordu. Fakat Davud Allahı RAB ile kuvvet buldu.

7. Ve Davud Ahimelekin oğlu kâhin Abiatar: Rica ederim, bana efodu buraya getir, dedi. Ve Abiatar efodu oraya Davuda getirdi.

8. Ve Davud: Bu akıncıların ardını kovalarsam onlara yetişir miyim? diye RABDEN sordu. Ve ona dedi: Kovala, çünkü mutlaka yetişeceksin, ve her şeyi mutlaka kurtaracaksın.
9. Ve Davud yanında olan altı yüz kişi ile gitti, ve Besor vadisine vardılar, ve geri kalanlar orada durdular.
10. Fakat Davud dört yüz kişi ile kovalamakta idi, çünkü Besor vadisini geçemeyecek kadar yorgun olan iki yüz kişi durmuşlardı.
11. Ve kırdı bir Mısırlı buldular, ve onu Davuda getirdiler, ve ona ekmek verdiler, ve yedi; ve ona su içirdiler;
12. ve ona bir dilim basılmış incir ile iki salkım kuru üzüm verdiler, ve yedi, ve canı yerine geldi; çünkü üç gün ve üç gecedir ekmek yememiş ve su içmemişti.
13. Ve Davud ona dedi: Sen kimisin? ve neredensin? Ve o dedi: Ben bir Amalekînin kulu, Mısırlı bir gencim; ve efendim beni bıraktı, çünkü üç gün oluyor ki, hasta düştüm.
14. Biz Keretîlerin Cenubuna, ve Yahudaninkine, ve Kalebin Cenubuna akın ettik; ve Tsiklaga ateş verdik.
15. Ve Davud ona dedi: Beni bu akıncılara indirir misin? Ve adam dedi: Beni öldürmeyeceğine ve efendimin eline teslim etmeyeceğine Allah hakkı için bana and et de seni bu akıncılara indireyim.
16. Ve onu indirdi, ve işte, bütün yer üzerine yayılmışlardı; Filistîler diyarından ve Yahuda diyarından almış oldukları bütün büyük çapuldan ötürü yiyip içmekte ve cümbüş etmekte idiler.
17. Ve Davud gün ağarma vaktinde ertesi gün akşamına kadar onları vurdu; ve onlardan develere binip kaçan dört yüz gençten başka kimse kurtulmadı.
18. Ve Davud Amalekîlerin almış olduklarının hepsini kurtardı; ve Davud iki karısını kurtardı.
19. Ve büyük olsun küçük olsun, oğullar ve kızlar, ve çapul malından, ve onların almış oldukları hiç bir şey eksik bulunmadı; Davud hepsini geri aldı.
20. Ve Davud bütün koyunlarla sığırları aldı, ve bunları obir hayvanların önünden sürüp: Bu Davudun çapuludur, diyorlardı.
21. Ve Davud, kendi ardınca yürüyemeyecek kadar yorgun olup Besor vadisinde bırakmış oldukları iki yüz adamın yanına vardı; ve bunlar Davudu karşılamak, ve kendisile beraber olan kavmi karşılamak için çıktılar, ve Davud kavma yaklaştığı zaman onlara selâm etti.
22. Ve Davudla beraber giden adamların bütün kötü ve yaramaz olanları cevap verip dediler: Mademki bizimle beraber gitmediler, kurtardığımız çapul malından onlara hiç bir şey vermiyeceğiz, alıp gitsinler diye her adama ancak karısını ve çocuklarını vereceğiz.
23. Ve Davud dedi: RABBİN bize verdiği şeyi böyle yapmıyacaksınız, kardeşlerim; bizi o korudu, ve üzerimize gelen akıncıları elimize verdi.
24. Ve bu işte sizin sözünüzü kim dinler? çünkü cenge inenin payı ne ise, eşyanın yanında kalanın payı da o olacaktır; müsavî paylaşacaklardır.
25. Ve vaki oldu ki, o günden sonra bunu İsrail için bugüne kadar bir kanun ve hüküm yaptı.
26. Ve Davud Tsiklaga geldi, ve: İşte, RABBİN düşmanlarından alınan çapuldan size bir hediye, diyerek Yahuda ihtiyarlarına, kendi dostlarına,
27. Beyt-elde olanlara, ve Cenubdaki Ramotta olanlara, ve Yattirde olanlara,
28. ve Aroerde olanlara, ve Sifmotta olanlara, ve Eştemoadâ olanlara,
29. ve Rakalda olanlara, ve Yerahmeelîlerin şehirlerinde olanlara, ve Kenîlerin şehirlerinde olanlara,
30. ve Hormada olanlara, ve Bor-aşanda olanlara, ve Atakta olanlara,
31. ve Hebronda olanlara, ve Davudla adamlarının çok kereler gitmiş oldukları yerlerin hepsine çapul malından gönderdi.

BAP 31

VE Filistîler İsraille karşı cenkettiler; ve İsrailîler Filistîlerin önünden kaçtılar, ve vurulanlar Gilboa dağında düştüler.

2. Ve Filistîler Saulla oğullarının peşine yapıştılar; ve Filistîler Saulun oğulları Yonatanı, ve Abinadabı, ve Malkişuayı vurdular.

3. Ve cenk Saula karşı şiddetlendi, ve okçular onu buldular; ve okçulardan çok sıkıldı.

4. Ve Saul silâhtarına dedi: Kılıcını çek de onu bana sapla, yoksa bu sünnetsizler gelip onlar bana saplıyacaktı, ve benimle eğlenecekler. Fakat silâhtarı yapmak istemedi, çünkü çok korktu. Ve Saul kılıcını alıp onun üzerine düştü.

5. Ve silâhtarı Saulun öldüğünü görünce, kendisi de kılıcının üzerine düştü, ve onunla beraber öldü.

6. Böylece Saul, ve üç oğlu, ve silâhtarı ile bütün adamları da o gün birlikte öldüler.

7. Ve İsrailîlerden derenin öte tarafında, ve Erdenin öte tarafında olanlar, İsrailîlerin kaçtıklarını, ve Saulla oğullarının öldüklerini görünce, şehirleri bırakıp kaçtılar; ve Filistîler gelip onlarda oturdular.

8. Ve ertesi gün Filistîler öldürülmüş olanları soymak için geldikleri zaman, Saulla üç oğlunu Gilboa dağında düşmüş buldular.

9. Ve onun başını kestiler, ve silâhlarını soydular, ve putlarının evine ve kavma müjdelemek için çepçevre Filistîler memleketine gönderdiler.

10. Ve silâhlarını Astartiler evine koydular, ve cesedini Beyt-şanın duvarına çaktılar.

11. Ve Yabeş-gilead ahalisi, Filistîlerin Saula ettiklerini işittikleri zaman,

12. bütün yiğitler kalktılar, ve bütün gece yürüdüler, ve Saulun cesedini, ve oğullarının cesetlerini Beyt-şanın duvarından aldılar; ve Yabeşe gelip onları orada yaktılar.

13. Ve onların kemiklerini alıp Yabeşte olan ılgın ağacı altında gömdüler, ve yedi gün oruç tuttular.

İKİNCİ SAMUEL

BAP 1

VE Saulun ölümünden sonra vaki oldu ki, Davud Amalekîleri vurmaktan döndüğü zaman, Davud iki gün Tsiklagda kaldı;

2. ve üçüncü gün vaki oldu ki, işte, Saulun yanından, ordugâhtan bir adam geldi, esvabı yırtılmış, ve başı üzerinde toprak vardı; ve vaki oldu ki, Davudun yanına geldiği zaman yere düşüp kapandı.

3. Ve Davud ona dedi: Nereden geliyorsun? Ve adam ona dedi: İsrail ordugâhından kaçıp kurtuldum.

4. Davud ona dedi: İş nasıl oldu? bana anlat, rica ederim. Ve dedi: Kavm cenkten kaçtı, ve kavmdan bir çokları da düşüp öldüler; ve Saulla oğlu Yonatan da öldüler.

5. Ve Davud kendisine anlatan genç adama dedi: Saulla oğlu Yonatanın öldüklerini nasıl biliyorsun?

6. Ve kendisine anlatan genç adam dedi: Rastgele Gilboa dağında bulunuyordum, ve işte, Saul mızrağına dayanıyordu; ve işte, cenk arabaları ile atlılar onun peşine yapışmışlardı.

7. Ve arkasına dönüp beni gördü, ve beni çağırdı. Ve: İşte ben, dedim.

8. Ve bana: Sen kimsin? dedi. Ve ona: Ben bir Amalekîyim, dedim.

9. Ve bana dedi: Rica ederim, üzerime gel de beni öldür; çünkü beni şaşkınlık aldı, çünkü hâlâ

sağım.

10. Ve onun üzerine gelip onu öldürdüm, çünkü biliyordum ki, düştükten sonra sağ kalamazdı; ve başı üzerindeki tacı ve kolundaki bileziği aldım, ve onları buraya, efendime getirdim.

11. Ve Davud esvabını tutup yırttı; ve yanında olan bütün adamlar da öyle yaptılar;

12. ve Saul için, ve oğlu Yonatan için, ve RABBİN kavmı için, ve İsrail evi için dövünüp ağladılar, ve akşama kadar oruç tuttular; çünkü kılıçla düşmüşlerdi.

13. Ve Davud kendisine anlatan genç adama dedi: Sen neredensin? Ve adam: Ben misafir bir Amalekînin oğluyum, dedi.

14. Ve Davud ona dedi: RABBİN mesihini öldürmek için elini uzatmağa nasıl korkmadın?

15. Ve Davud uşaklardan birini çağırıp: Yaklaş, ve bunu vur, dedi. Ve onu vurdu, ve o öldü.

16. Ve Davud ona dedi: Kanın kendi başın üzerinde olsun; çünkü: Ben RABBİN mesihini öldürdüm, diye ağzın sana karşı şهادet etti.

17. Ve Saulla oğlu Yonatanın üzerine Davud şu mersiyei okudu

18. (ve yay neşidesini Yahuda oğullarına öğretmelerini onlara söyledi; işte, Yaşar kitabında yazılmıştır):

19. Ey İsrail, kendi yüksek yerlerin üzerinde öldürüldü izzetin! Yiğitler nasıl düştüler!

20. Filistîlerin kızları sevinmesinler diye, Sünnetsizlerin kızları sevinçle çoşmasınlar diye, Gatta bunu bildirmeyin, Aşkelon sokaklarında yaymayın.

21. Ve Gilboa dağları, Üzerinizde ne çiğ, ne yağmur, ne de takdime tarlaları olsun; Çünkü yiğitlerin kalkanını orada kaldırılıp attılar, Saulun yağla mesholunmamış kalkanını.

22. Öldürülmüş olanların kanından, yiğitlerin yağından, Yonatanın yayı geri gelmezdi, Ve Saulun kılıcı boş dönmezdi.

23. Saul ile Yonatan hayatlarında tatlı ve sevimli idiler, Ölümlerinde de ayrılmadılar; Kartallardan daha çevik, Aslanlardan daha kuvvetli idiler.

24. Ey İsrail kızları, Saula ağlayın, O size değerli kırmızı kumaş giydirdi, Esvabınız üzerine altın süs koydu.

25. Cenk ortasında yiğitler nasıl düştüler! Yonatan senin yüksek yerlerinde öldürüldü.

26. Ey kardeşim Yonatan, senin için acıklıyım; Sen benim için çok tatlı idin; Senin sevgin benim için şaşılacak şeydi, Kadının sevgisinden ziyade idi.

27. Yiğitler nasıl düştüler, Ve cenk silâhları nasıl yok oldular!

BAP 2

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davud: Yahuda şehirlerinden birine çıkayım mı? diye RABDEN sordu. Ve RAB ona: Çık, dedi. Ve Davud dedi: Nereye çıkayım? Ve: Hebrona, dedi.

2. Ve Davud ve iki karısı, Yizreelli Ahinoam, ve Karmelli Nabalın karısı Abigail de oraya çıktılar.

3. Ve Davud yanında olan adamları, herkesi kendi ev halkı ile götürdü; ve Hebronun şehirlerinde oturdular.

4. Ve Yahuda adamları geldiler, ve orada Davudu Yahuda evi üzerine kiral olarak meshettiler. Ve: Saulu gömenler Yabeş-gilead ahalisidir, diye Davuda bildirdiler.

5. Ve Davud Yabeş-gilead ahalisine ulaklar gönderip onlara dedi: Siz RAB tarafından mubarek olasınız, çünkü efendinize, Saula, bu inayeti ettiniz, ve onu gömdünüz.

6. Şimdi RAB da size inayet ve sadakat etsin; ve bu şeyi yaptığınız için ben de size bu iyiliği ödiyeceğim.

7. Şimdi elleriniz kuvvetli olsun ve yiğit olun; çünkü efendiniz Saul öldü; ve Yahuda evi beni

de kendileri üzerine kiral olarak meshettiler.

8. Ve Saulun ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abner, Saulun oğlu İş-boşeti almıştı, ve onu Mahanaime geçirmişti;

9. ve Gilead, ve Aşurîler, ve Yizreel, ve Efraim, ve Benyamin, ve bütün İsrail üzerine onu kiral etti.

10. Saulun oğlu İş-boşet İsrail üzerine kiral olduğu zaman kırk yaşında idi, ve iki yıl kirallık etti. Fakat Yahuda evi Davudun ardınca gitti.

11. Ve Davudun Hebronda Yahuda evi üzerinde kiral olduğu günlerin sayısı yedi yıl ve altı ay idi.

12. Ve Nerin oğlu Abner, Saulun oğlu İş-boşetin kulları ile Mahanaimden Gibeona çıktı.

13. Ve Tseruyanin oğlu Yoab, ve Davudun kulları çıktılar, ve Gibeon havuzunun yanında onlara rast geldiler; ve bunlar havuzun bir tarafında, ve onlar havuzun obir tarafında oturdular.

14. Ve Abner Yoaba dedi: Rica ederim, gençler kalkıp önümüzde oynasınlar. Ve Yoab: Kalksınlar, dedi.

15. Ve kalktılar, ve Benyaminle Saulun oğlu İş-boşet için on iki kişi, ve Davudun kullarından on iki kişi sayı ile geçtiler.

16. Ve herkes karşısında olanın başından tuttu, ve kılıcını karşısında olanın böğrüne sapladı; ve birlikte düştüler; ve Gibeonda olan o yere Helkathatsurim* denildi.

17. Ve o gün cenk çok şiddetli oldu; ve Abner ile İsrail adamları Davudun kulları önünde bozuldular.

* *Bıçaklar tarlası.*

18. Ve Tseruyanin üç oğlu, Yoab, ve Abişay, ve Asahel orada idiler; ve Asahel bir kır ceylanı gibi ayağına tezdı.

19. Ve Asahel Abnerin ardını kovaladı; ve yürürken Abnerin ardından sağa ve sola dönmedi.

20. Ve Abner arkasına bakıp: Sen misin, Asahel? dedi. Ve o: Benim, dedi.

21. Ve Abner ona dedi: Sağına ve yahut soluna dön, ve uşaklardan birini tut da onun silâhlarını al. Fakat Asahel onun ardından dönmek istemedi.

22. Ve Abner bir kere daha Asahele dedi: Benim ardımdan dön; niçin seni yere sereyim? ve kardeşin Yoabın yüzüne nasıl bakayım?

23. Fakat o dönmek istemedi; Abner de mızrağın arka ucu ile onu karnından vurdu, ve mızrak arkasından çıktı; ve orada düştü, ve olduğu yerde öldü; ve vaki oldu ki, Asahelin düşüp öldüğü yere gelenlerin hepsi durdular.

24. Ve Yoabla Abişay, Abnerin ardını kovaladılar; ve Gibeon çölü yolunda Giah önünde olan Amma tepesine vardıkları zaman güneş battı.

25. Ve Benyamin oğulları Abnerin ardınca toplanıp bir küme oldular, ve bir tepenin başında durdular.

26. Ve Abner Yoaba bağırıp dedi: Kılıç durmadan yesin bitirsin mi? sonunda acılık olacağını bilmiyor musun? ve ne vakte kadar kardeşlerinin ardından dönsünler diye kavma söylemiyeceksin?

27. Ve Yoab dedi: Hay olan Allahın hakkı için, eğer sen söylememiş olsaydın, daha sabahtan, kavmdan her biri kardeşinin ardından dönerek yoluna gitmiş olurdu.

28. Ve Yoab boru çaldı; ve bütün kavm durdular, ve artık İsrailin ardını kovalamadılar, ve artık bir daha cenketmediler.

29. Ve Abnerle adamları bütün o gece Arabadan* yürüdüler; ve Erdeni geçtiler, ve bütün Bitronu yürüdüler, ve Mahanaime geldiler.

* *Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vâdi.*

30. Ve Yoab Abnerin ardından döndü; ve bütün kavmı topladı, ve Davudun kullarından on dokuz kişi ile Asahel eksik idiler.

31. Davudun kulları da Benyaminden ve Abnerin adamlarından vurdular, üç yüz altmış kişi öldü.

32. Ve Asaheli kaldırdılar, ve Beyt-lehemde olan babasının kabrine onu gömdüler. Ve Yoabla adamları bütün gece yürüdüler, ve gün onlara Hebronda doğdu.

BAP 3

VE Saul evile Davud evi arasında cenk uzun oldu; ve Davud gittikçe kuvvetleniyor, fakat Saul evi gittikçe zayıflıyordu.

2. Ve Hebronda Davuda oğullar doğdu; ve ilk oğlu Yizreelli Ahinoamdan olan Amnon idi;

3. ve ikincisi Karmelli Nabalın karısı Abigailden olan Kileab idi; ve üçüncüsü Geşur kralı Talmayın kızı Maakanın oğlu Abşalomdu;

4. ve dördüncüsü Haggitin oğlu Adoniya idi; ve beşincisi Abitalın oğlu Şefatya idi;

5. ve altıncısı Davudun karısı Egladan olan İtream idi. Bunlar Hebronda Davuda doğdular.

6. Ve Saul evi ile Davud evi arasında cenk olduğu zaman vaki oldu ki, Abner Saul evinde kendini kuvvetlendirmekte idi.

7. Ve Saulun bir cariyesi vardı, ve onun adı Ayyanın kızı Ritspa idi; ve İş-boşet Abnere dedi: Niçin babamın cariyesinin yanına girdin?

8. Ve İş-boşetin sözleri üzerine Abner çok öfkeleni, ve dedi: Ben Yahuda tarafını tutan bir köpek başı mıyım? ben bugün baban Saulun evine, onun kardeşlerine, ve onun dostlarına inayet ediyorum, ve seni Davudun eline teslim etmedim; fakat bugün sen bu kadından ötürü üzerime fesat yüklüyorsun.

9. Kırallığı Saul evinden geçirip, Dandan Beer-şebaya kadar, İsrail üzerine ve Yahuda üzerine Davud tahtını durdurmak üzre,

10. RABBİN Davuda and etmiş olduğu gibi ona yapmazsam, Allah Abnere böyle, ve daha ziyadesini yapsın.

11. Ve Abnerden korktuğu için artık ona cevap veremedi.

12. Ve Abner kendi tarafından Davuda ulaklar gönderip dedi: Memleket kimindir? Ve: Ahdini benimle yap, ve işte, bütün İsraili sana döndürmek için elim seninle beraber olacaktır, dedi.

13. Ve Davud dedi: Pek iyi, ben seninle ahdedirim; ancak senden bir şey isterim; o da şudur: beni görmek için geldiğin zaman önce Saulun kızı Mikalı getirmezsensin, yüzümü görmiyeceksin.

14. Ve Davud Saulun oğlu İş-boşete ulaklar gönderip dedi: Filistîlerin yüz gulfesile kendime nişanlanmış olduğum Mikalı, karımı ver.

15. Ve İş-boşet adam gönderip kadını kocasından, Laiş oğlu Paltielden aldı.

16. Ve kocası onunla beraber Bahurime kadar onun ardınca yürüyüp ağlıyarak gitti. Ve Abner ona: Git, dön, dedi; ve adam döndü.

17. Ve Abner İsrail ihtiyarları ile söyleşip dedi: Üzerinize kiral olsun diye önceleri Davudu siz arıyordunuz;

18. ve şimdi yapın; çünkü RAB: Kulum Davudun elile kavmım İsraili Filistîlerin elinden, ve bütün düşmanlarının elinden kurtaracağım, diye Davud için söyledi.

19. Ve Abner Benyaminle de söyleşti; ve Abner İsrailin gözünde, ve bütün Benyamin evinin gözünde iyi olanın hepsini Hebronda Davuda söylemek için gitti.

20. Ve Abner, yanında olan yirmi kişi ile Hebrona Davudun yanına geldi. Ve Davud Abner için ve yanında olan adamlar için bir ziyafet yaptı.

21. Ve Abner Davuda dedi: Kalkıp gideyim, ve bütün İsraili efendime, kırala toplıyayım, ve seninle ahdedsinler, sen de canının dilediğinin hepsi üzerine kırallık edersin. Ve Davud Abneri gönderdi; o da selâmetle gitti.

22. Ve işte, Davudun kulları ile Yoab akından geldiler, ve beraberlerinde çok çapul getirdiler; ve Abner Hebronda Davudun yanında değildi; çünkü onu göndermişti; o da selâmetle gitmişti.

23. Ve Yoabla yanında olan bütün ordu geldiler, ve Yoaba bildirip dediler: Nerin oğlu Abner kırıla geldi, ve onu gönderdi, o da selâmetle gitti.
24. Ve Yoab kırıla gelip ona dedi: Ne yaptın? işte, Abner senin yanına gelmiş; niçin onu gönderdin de serbestçe gitti?
25. Nerin oğlu Abneri bilirsin; seni aldatmak, ve girişini ve çıkışını öğrenmek, ve yaptığın bütün şeyleri bilmek için geldi.
26. Ve Yoab Davudun yanından çıktı; ve Abnerin arkasından ulaklar gönderdi, ve onu Sira kuyusundan geri getirdiler; fakat Davudun haberi yoktu.
27. Ve Abner Hebrona döndü, ve Yoab onunla ayrıca söyleşmek için kendisini kapının ortasına götürdü, ve kardeşi Asahelin kanı için onu orada karnından vurdu, o da öldü.
28. Ve ondan sonra Davud bunu işitince dedi: RABBİN önünde Nerin oğlu Abnerin kanından benim ve kırallığımın ebediyen suçumuz yoktur;
29. Yoabın başı üzerine ve babasının bütün evi üzerine düşsün; ve Yoabın evinde, akıntılı, ve cüzamlı, ve koltuk değneğine dayanan, ve kılıçla düşen, ve ekmeğe muhtaç olan adam eksik olmasın.
30. Ve böylece Yoab ve kardeşi Abişay Abneri öldürdüler, çünkü kardeşleri Asaheli Gibeonda, cenkte o öldürmüştü.
31. Ve Davud Yoaba ve yanında olan bütün kavma dedi: Esvabınızı yırtın, ve çul kuşanın, ve Abnerin önünde dövünün. Ve kiral Davud tabutun ardından yürüyordu.
32. Ve Abneri Hebronda gömdüler; ve kiral Abnerin kabri üzerinde yüksek sesle ağladı; ve bütün kavm ağladılar.
33. Ve kiral Abner için mersiye okuyup dedi: Abner ahmaklar ölümü ile ölmeli mi idi?
34. Senin ellerin bağlanmamış ve ayakların zincirlere vurulmamıştı; Kötülük oğulları önünde düşer gibi, sen öyle düştün. Ve bütün kavm bir daha onun üzerine ağladılar.
35. Ve bütün kavm henüz gündüzken ekmek yemeğe teşvik için Davuda geldiler; fakat Davud and edip dedi: Eğer güneş batmadan ekmek yahut başka bir şey tatarsam, Allah bana böyle, ve daha ziyadesini yapsın.
36. Ve bütün kavm buna dikkat ettiler, ve kiralın yaptığı her şey bütün kavmin gözündeki iyi görüldüğü gibi, bu da gözlerinde iyi görüldü.
37. Ve bütün kavm, ve bütün İsrail o gün anladılar ki, Nerin oğlu Abnerin vurulması kırıaldan değildi.
38. Ve kiral kullarına dedi: Bugün İsrailde bir reisin, büyük bir adamın düştüğünü bilmiyor musunuz?
39. Ve ben meshedilmiş bir kiral olduğum halde bugün zayıfım; bu adamlar, Tseruyanin oğulları, benden daha zorludurlar; kötülük edene RAB kötülüğüne göre ödesin.

BAP 4

VE Abnerin Hebronda öldüğünü Saulun oğlu İş-boşet işitince elleri gevşedi, ve bütün İsrail şaşırdılar.

2. Ve Saulun oğlu İş-boşetin çete başı olan iki adamı vardı; Benyamin oğullarından Beerotlu Rimmonun oğulları olup birinin adı Baana, ve obirinin adı Rekab idi (çünkü Beerot da Benyaminin sayılır;

3. ve Beerotlular Gittaim'e kaçıp bugüne kadar orada misafir oldular).

4. Ve Saulun oğlu Yonatanın ayakları sakat bir oğlu vardı. Yizreelden Saulla Yonatanın ölüm haberi geldiği zaman beş yaşında idi; ve dadısı onu alıp kaçtı; ve kaçmak için acele ettiğinden çocuk düşüp topal oldu. Ve onun adı Mefiboşet idi.

5. Ve İş-boşet öğle vakti dinlemekte iken, Beerotlu Rimmonun oğulları Rekab ve Baana

günün sıcak vakitlerinde onun evine geldiler.

6. Ve buğday getiriyorlarmış gibi evin içerisine girdiler; ve onu karnından vurdular; ve Rekabla kardeşi Baana kaçıp kurtuldular.

7. Ve onlar eve girdikleri zaman yatak odasında yatağı üzerinde yatıyordu, onu vurup öldürdüler, ve başını kestiler, ve başını alıp bütün gece Araba yolundan yürüdüler.

8. Ve İş-boşetin başını Hebrona Davuda getirdiler, ve kırala dediler: İşte, senin canını arıyan düşmanın, Saulun oğlu İş-boşetin başı; ve RAB Sauldan ve onun zürriyetinden efendime, kırala bugün öçler ihsan etti.

9. Ve Beerotlu Rimmonun oğulları Rekaba ve kardeşi Baanaya Davud cevap verip onlara dedi: Canımı her sıkıntıdan kurtaran hay olan RABBİN hakkı için,

10. kendine göre müjde getiriyormuş gibi: İşte, Saul öldü, diye birisi bana haber getirdiği zaman onu tuttum, ve onu Tsiklagda öldürdüm; getirdiği haber için ona verdiğim bahşış bu idi.

11. Hele kötü adamlar bir salih kendi evinde, yatağı üzerinde öldürürler de ben onun kanını şimdi sizin elinizden aramaz mıyım, ve sizi dünyadan kaldırmaz mıyım?

12. Ve Davud uşaklara emretti, ve onları öldürüp ellerini ve ayaklarını kestiler, ve Hebronda havuzun yanına astılar. Fakat İş-boşetin başını alıp Hebronda Abnerin kabrine gömdüler.

BAP 5

VE İsrailin bütün sıptları Hebrona, Davuda geldiler, ve ona söyliyip dediler: İşte, biz senin kemiğin ve senin etiniz.

2. Geçmiş vakitlerde, üzerimize kıral olan Saul iken, İsraili dışarı çıkaran ve içeri getiren sendin; ve RAB sana dedi: Kavmımı, İsraili sen güdeceksin, ve İsrail üzerine sen reis olacaksın.

3. Ve İsrailin bütün ihtiyarları Hebrona, kırala geldiler; ve kıral Davud, Hebronda, RABBİN önünde onlarla ahit kesti; ve Davudu İsrail üzerine kıral olarak meshettiler.

4. Davud kıral olduğu zaman otuz yaşında idi, ve kırk yıl kiralık etti.

5. Hebronda Yahuda üzerine yedi yıl ve altı ay kiralık etti; ve Yerusəlimde bütün İsraille Yahuda üzerine otuz üç yıl kiralık etti.

6. Ve kıralla adamları Yerusəlime, diyarın ahalisi Yebusîlere karşı gittiler, ve bunlar Davuda söyliyip dediler: Sen buraya girmiyeceksin, fakat körler ve topallar seni kovacaklar; bununla: Davud buraya giremez, demek istiyorlardı.

7. Fakat Davud Sion hisarını aldı; Davud şehri budur.

8. Ve Davud o gün dedi: Her kim Yebusîleri vurur, ve su yoluna erişirse, ve Davudun canının nefret ettiği topalları ve körleri vurursa... Bundan dolayı diyorlar: Kör ve topal eve girmiyecektir.

9. Ve Davud hisarda oturdu, ve ona Davudun şehri dedi. Ve Davud Millodan çepçevre, ve içeriye doğru bina etti.

10. Ve Davud gittikçe büyüyordu; ve orduların Allahı RAB onunla beraberdi.

11. Ve Sur kiralı Hiram Davuda ulaklar, ve erz ağaçları, ve dülgerler, ve duvarcılar gönderdi; ve Davud için bir ev yaptılar.

12. Ve Davud anladı ki, RAB İsrail üzerine kıral olarak kendisini pekiştirmişti, kavmı İsrailin hatırı için kirallığını da yükseltmişti.

13. Ve Davud Hebrondan geldikten sonra Yerusəlimden yine cariyeler ve karılar aldı; ve yine Davuda oğullar ve kızlar doğdular.

14. Ve kendisine Yerusəlimde doğanların adları şunlardır: Şammua, ve Şobab, ve Natan, ve Süleyman,

15. ve İbhar, ve Elişua, ve Nefeg, ve Yafia,
 16. ve Elişama, ve Elyada, ve Elifelet.
 17. Ve Davudun İsrail üzerine kiral olarak meshedildiğini Filistliler işittiler, ve bütün Filistliler Davudu aramak için çıktılar; ve Davud işitip hisara indi.
 18. Ve Filistliler geldiler, ve Refaim deresinde yayıldılar.
 19. Ve Davud RABDEN sorup dedi: Filistlilere karşı çıkayım mı? onları elime verecek misin? Ve RAB Davuda dedi: Çık; çünkü mutlaka Filistlileri senin eline vereceğim.
 20. Ve Davud Baal-peratsime geldi, ve Davud orada onları vurup: Sular bentleri kırdığı gibi RAB da düşmanlarımı önümde kırdı, dedi. Bundan dolayı o yerin adını Baal-peratsim* koydu.
 21. Ve onlar putlarını orada bıraktılar; ve Davudla adamları onları alıp götürdüler.
- * *Gedikler yeri.*
22. Ve Filistliler yine bir daha çıktılar, ve Refaim deresinde yayıldılar.
 23. Ve Davud RABDEN sordu, ve RAB dedi: Çıkmıyacaksın; onların ardını dolan, ve dut ağaçlarının karşısında onların üzerine gel.
 24. Ve vaki olacak ki, dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi işitince, o zaman harekete geçeceksin; çünkü Filistlilerin ordusunu vurmak için RAB senin önünde o vakit çıkmıştır.
 25. RAB kendisine nasıl emretti ise Davud öyle yaptı, ve Gebadan Gezere varıncıya kadar Filistlileri vurdu.

BAP 6

- VE Davud İsrailde yeniden bütün seçme adamları topladı, otuz bin kişi.
2. Ve Davud kalktı, ve İsimle, kerubiler üzerinde oturan ordular RABBİNİN ismile çağırılan Allahın sandığını Baale-yahudadan çıkarmak için, yanındaki bütün kavmla oraya gitti.
 3. Ve Allahın sandığını yeni bir arabaya koydular, ve onu tepede olan Abinadabın evinden kaldırdılar; ve Abinadabın oğulları Uzza ve Ahyo yeni arabayı sürüyorlardı.
 4. Ve Allahın sandığı ile beraber onu tepede olan Abinadabın evinden kaldırdılar; ve Ahyo sandığın önünde yürüyordu.
 5. Ve Davudla bütün İsrail evi, servi ağacından her çeşit çalgılarla, ve çenklerle ve santurlarla, ve tefler, ve çingiraklar ve zillerle RABBİN önünde oynuyorlardı.
 6. Ve Nakonun harman yerine geldiler, ve Uzza Allahın sandığına elini uzatıp tuttu; çünkü öküzler tökezlemişlerdi.
 7. Ve Uzzaya karşı RABBİN öfkesi alevlendi; ve düşüncesizliği yüzünen Allah onu orada vurdu; ve orada Allahın sandığı yanında öldü.
 8. Ve Davud öfkeleni, çünkü RAB Uzzayı vurmuştu; ve bugüne kadar o yere Perets-uzza* denilir.
 9. Ve Davud o gün RABDEN korkup dedi: RABBİN sandığı yanıma nasıl gelecek?
 10. Ve Davud RABBİN sandığını yanına, Davud şehrine taşımak istemedi; ve Davud onu Gathlı Obed-edomun evine saptırdı.
 11. Ve RABBİN sandığı üç ay Gathlı Obed-edomun evinde kaldı; ve RAB Obed-edomu, ve bütün evini bereketli kıldı.
- * *Uzza gediği.*
12. Ve kiral Davuda: RAB Obed-edomun evini, ve ona ait olanların hepsini Allahın sandığından dolayı bereketli kıldı, diye bildirildi. Ve Davud gidip Obed-edomun evinden Allahın sandığını Davud şehrine sevinçle çıkardı.
 13. Ve vaki oldu ki, RABBİN sandığını taşıyanlar altı adım yürüyünce bir öküz ve besili bir buzağı kurban etti.

14. Ve Davud RABBİN önünde bütün kuvvetile rakediyordu; ve Davud keten efod kuşanmıştı.
15. Ve Davudla bütün İsrail evi RABBİN sandığını bağırlarla, ve boru sesile çıkarıyorlardı.
16. Ve vaki oldu ki, RABBİN sandığı Davud şehrine geldiği zaman, Saulun kızı Mikal pencereden baktı, ve kıral Davudu, RABBİN önünde sıçrayıp rakederek gördü; ve yüreğinde onu hor gördü.
17. Ve RABBİN sandığını içeri getirdiler, ve onun için Davudun kurmuş olduğu çadırın ortasındaki yerine onu koydular; ve Davud RABBİN önünde yakılan takdimelerle selâmet takdimeleri arzetti.
18. Ve Davud yakılan takdimeyi ve selâmet takdimelerini arzetmeği bitirdiği zaman, ordular RABBİNİN ismile kavmı mubarek kıldı.
19. Ve bütün kavma, bütün İsrail cemaatine, erkek ve kadın herkese bir somun ekmek, ve bir parça et, ve bir kuru üzüm pidesi dağıttı. Ve bütün kavm, herkes evine gitti.
20. O zaman Davud kendi ev halkını mubarek kılmak için döndü. Ve Saulun kızı Mikal Davudu karşılamak için çıkıp dedi: Bugün kullarının cariyeleri önünde ancak bayağı adamlardan birinin utanmadan soyunması gibi soyunan İsrail kıralı, bugün ne şerefli idi!
21. Ve Davud Mikala dedi: RABBİN kavmı üzerine, İsrail üzerine beni hükümdar koymak için babanın yerine, ve onun bütün ev halkı yerine beni seçmiş olan RABBİN önünde, evet RABBİN önünde oynadım.
22. Ve bundan ziyade alçalacağım, ve kendi gözümde alçak olacağım; fakat söylediğin cariyeler tarafından hürmet edileceğim.
23. Ve Saulun kızı Mikalın ölümü gününe kadar çocuğu olmadı.

BAP 7

- VE vaki oldu ki, kıral evinde oturup, RAB ona çepçevre bütün düşmanlarından rahat verince,
2. kıral peygamber Natana dedi: Bak, ben erz ağacından bir evde oturuyorum, fakat Allahın sandığı perdeler içinde duruyor.
 3. Ve Natan kırala dedi: Git, yüreğinde olanın hepsini yap; çünkü RAB seninle beraberdir.
 4. Ve o gece vaki oldu ki, Natana RABBİN şu sözü geldi:
 5. Git, ve kulum Davuda söyle: RAB şöyle diyor: Oturmam için sen mi bana ev yapacaksın?
 6. çünkü İsrail oğullarını Mısırdan çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmam, fakat çadırdaki ve meskende olarak yürüdüm.
 7. Bütün İsrail oğulları ile beraber yürüdüğüm yerlerin hepsinde, kavmımı, İsraili gütmek için kendilerine emrettiğim İsrail sıptlarından birine: Niçin bana erz ağacından bir ev yapmadınız, diye bir söz söyledim mi?
 8. Ve şimdi kulum Davuda şöyle diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Kavmım üzerine, İsrail üzerine hükümdar olmak üzre seni ağıldan, koyunların ardından aldım;
 9. ve yürüdüğün her yerde seninle beraber oldum, ve senin önünden bütün düşmanlarını söküp attım; ve sana dünyada olan büyüklerin adı gibi büyük bir ad yapacağım.
 10. Ve kavmım İsrail için bir yer tayin edeceğim, ve onu diyeceğim, ve yerinde oturup artık sarsılmıyacak; ve artık kötülük oğulları evelki gibi, ve kavmım İsrail üzerine hâkimler emrettiğim günden beri olduğu gibi onları alçaltmıyacaklardır;
 11. ve sana bütün düşmanlarından rahat vereceğim. RAB senin için ev yapacağını da RAB sana bildiriyor.
 12. Ve senin günlerin dolup atalarınla uyuyacağın zaman, sulbünden çıkacak zürriyetini senden sonra durduracağım, ve onun kırallığını pekiştireceğim.
 13. O benim ismime ev yapacaktır, ve kırallığının tahtını ebediyen sabit kılacağım.

14. Ben ona baba olacağım, ve o bana oğul olacaktır; eğer kötülük işlerse, onu insanlar değneğile, adam oğullarının vuruşları ile tedip edeceğim;
15. fakat senin önünden kaldırdığım Sauldan inayetimi geri aldığım gibi ondan alınmayacaktır.
16. Ve senin evin ve kiralılığın senin önünde ebediyen emniyette olacaktır; tahtın ebediyen sabit olacaktır.
17. Ve Natan Davuda bütün bu sözlerle göre, ve bütün bu rüyeye göre söyledi.
18. Ve kiral Davud içeri girip RABBİN önünde oturdu, ve dedi: Ya Rab Yehova, ben kimim, ve evim nedir ki, beni buraya kadar getirdin?
19. Ya Rab Yehova, bu senin gözünde küçük bir şey göründü de, uzun bir vakit için kulunun evi hakkında da söyledin; ve insanların tarzına göre, ya Rab Yehova!
20. Ve Davud sana daha ne söyleyebilir? çünkü kulunu sen bilirsin, ya Rab Yehova.
21. Kuluna bildirmek için bütün bu büyüklüğü kendi sözünün uğrunda ve kendi yüreğine göre yaptın.
22. Bunun için, ya Rab Allah, büyüksün; çünkü kulaklarımızla işittiklerimizin hepsine göre senin gibisi yoktur, ve senden başka Allah yoktur.
23. Ve senin kavmin gibi, İsrail gibi dünyada hangi bir millet vardır ki, Allah onu kendisi için kavm olarak kurtarmak, ve kendisine bir isim yapmak, ve sizin için büyük şeyler yapmak, ve Mısırdan, milletlerden, ve onların ilâhlarından kurtardığı kavminin önünde memleketi için korkunç şeyler yapmak üzere yürümüş olsun?
24. Ve kavmin İsraili kendine ebediyen kavm olarak kendin için sabit kıldın; ve sen, ya RAB, onlara Allah oldun.
25. Ve şimdi, ya RAB Allah, kulun hakkında ve evi hakkında söylediğin sözü ebediyen durdur, ve söylediğin gibi yap.
26. Ve: Orduların RABBİ İsrail üzerine Allaktır, diye ismin ebediyen büyütülsün; ve kulun Davudun evi senin önünde sabit olsun.
27. Çünkü sen, orduların RABBİ, İsrailin Allahı: Senin için ev yapacağım, diyerek kulunun kulağını açtın; bundan dolayı bu kulun bu duayı etmeğe cesaret buldu.
28. Ve şimdi, ya Rab Yehova, sen Allahsın, ve sözlerin hakikattir, ve kuluna bu iyi şeyi vadettin;
29. ve ebediyen senin önünde olsun diye kulunun evini mubarek kılmak şimdi sana hoş görülsün; çünkü, ya Rab Yehova, sen söyledin; ve kulunun evi senin bereketinle ebediyen mubarek kılınsın.

BAP 8

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davud Filistîleri vurup onları hükmü altına aldı, ve baş şehrin dizginini Filistîlerin elinden aldı.

2. Ve Moabı vurdu, ve onları yere yatırarak ölçü ipile onları ölçtü; ve iki diziyi öldürmek, ve bir tam diziyi sağ bırakmak üzere ölçtü. Ve Moabîler Davuda harç ödiyen kullar oldular.
3. Davud Irmağın yanında tekrar hâkimiyetini kurmak için giderken Tsoba kralı Rehob oğlu Hadadezeri de vurdu.
4. Ve Davud ondan bin yedi yüz atlı, ve yirmi bin yaya aldı; ve Davud bütün araba atlarını toplam etti, ancak yüz araba için onlardan alıkoydu.
5. Ve Şam Suriyelileri Tsoba kralı Hadadezere yardım etmek için geldiler, ve Davud Suriyelilerden yirmi iki bin kişi vurdu.
6. Ve Davud Şam Suriyesine asker koydu; ve Suriyeliler Davuda harç ödiyen kullar oldular. Ve RAB Davudu her gittiği yerde kurtardı.

7. Ve Davud Hadadezerin kulları üzerinde olan altın kalkanları aldı, ve onları Yerus alime getirdi.
8. Ve kiral Davud Hadadezerin şehirleri olan Betahtan ve Berotaydan pek çok tunç aldı.
9. Ve Hadadezerin bütün ordusunu Davudun vurmu  olduğunu Hamat kiralı Toi işitti;
10. ve Toi oğlu Yoramı kiral Davudu selâmlamak, ve kendisini kutlulamak için ona gönderdi, çünkü Davud Hadadezerle cenk edip onu vurmu tu; çünkü Hadadezerin Toi ile cenkleri vardı. Ve Yoramın elinde gümüş eşya, ve altın eşya, ve tunç eşya vardı;
11. kiral Davud bu eşyayı, hüküm altına aldığı bütün milletlerden,
12. Suriyeden, ve Moabdan, ve Ammon oğullarından, ve Filist ilerden, ve Amalek ilerden, ve Tsoba kiralı Rehob oğlu Hadadezerin  apulundan tahsis ettiği gümüş ve altınla beraber RABBE tahsis etti.
13. Ve Davud Tuz Deresinde Suriyelileri,* on sekiz bin kişiyi vurduktan sonra geri geldiği zaman nam kazandı.
14. Ve Edoma asker koydu; bütün Edoma asker koydu, ve bütün Edomîler Davuda kul oldular. Ve RAB Davudu her gittiği yerde kurtardı.
- * Yahut, *Edomîleri*.
15. Ve Davud bütün  srail üzerine kiral lık etti; ve Davud bütün kavmına hüküm ve adalet icra etti.
16. Ve Tseruyanın oğlu Yoab ordu başında idi; ve Ahiludun oğlu Yeho afat vakanüvis idi;
17. Ve Ahitubun oğlu Tsadok, ve Abiatarın oğlu Ahimelek kâhindiler; ve Seraya kâtipti;
18. Ve Yehoyada oğlu Benaya Keretîler ve Pelet ler başında idi; ve Davudun oğulları vezir idiler.

BAP 9

VE Davud dedi: Saul evinden hâlâ hayatta olan kimse var mı? Yonatanın hatırı için ona iyilik edeyim.

2. Ve Saul evinin bir kulu vardı, ve adı Tsiba idi, ve onu Davudun yanına  a ırdılar; ve kiral ona dedi: Tsiba sen misin? Ve o dedi: Kulunum.
3. Ve kiral dedi: Saul evinden hiç kimse kalmadı mı ki, ona Allah için iyilik edeyim? Ve Tsiba kiralaya dedi: Yonatanın daha bir oğlu var, ayakları sakattır.
4. Ve kiral ona dedi: O nerededir? Ve Tsiba kiralaya dedi:   te, o Lo-debarda Ammielin oğlu Makirin evindedir.
5. Ve kiral Davud gönderip Lo-debardan, Ammielin oğlu Makirin evinden onu getirtti.
6. Ve Saulun oğlu Yonatanın oğlu Mefibo et Davuda geldi, ve yüz üstü d   p kapandı; ve Davud: Mefibo et! dedi. Ve o:   te, ben kulun! dedi.
7. Ve Davud ona dedi: Korkma; çünkü baban Yonatanın hatırı için mutlaka sana iyilik edeceğim, ve baban Saulun bütün toprağını sana geri vereceğim; ve sen daima benim soframda ekmek yiyeceksin.
8. Ve   ilip dedi: Kulun neyim ki, benim gibi  l  bir k pe e yüzünü  eviresin?
9. Ve kiral, Saulun hizmetçisi Tsibayı çağırıp ona dedi: Evelce Saulun ve bütün evinin malı olan her şeyi senin efendinin oğluna verdim.
10. Ve sen ve oğulların, ve kulların onun için toprağı i liyeceksiniz, ve mahsulü getireceksin ki, efendinin oğlunun yiyecek ekmeği olsun; fakat efendinin oğlu Mefibo et daima benim soframda ekmek yiyecek. Ve Tsibanın on beş oğlu ve yirmi kulu vardı.
11. Ve Tsiba kiralaya dedi: Kulun, efendim kiralın kuluna emrettiği her şeye göre yapacaktır. Ve kiral dedi: Mefibo et ise, kiralın oğullarından biri gibi soframda yiyecektir.
12. Ve Mefibo etin küçük bir oğlu vardı, ve adı Mika idi. Ve Tsibanın evinde oturanların

hepsi Mefiboşetin kulları idi.

13. Ve Mefiboşet Yerusolimde oturdu; çünkü daima kiralın sofrasında yiyordu. Ve o iki ayağından topaldı.

BAP 10

VE bundan sonra vaki oldu ki, Ammon oğullarının kiralı öldü, ve oğlu Hanun onun yerine kiralık etti.

2. Ve Davud dedi: Babası bana nasıl iyilik etti ise ben de Nahaşın oğlu Hanuna edeyim. Ve Davud kulları vasıtası ile babasından ötürü onu taziye için gönderdi. Ve Davudun kulları Ammon oğulları diyarına geldiler.

3. Ve Ammon oğullarının reisleri efendileri Hanuna dediler: Davud babana hürmet için mi sana taziyeciler gönderdi sanıyorsun? Davudun sana kullarını göndermesi şehri araştırmak, ve onu çayıtlamak, ve onu yıkmak için değil midir?

4. Ve Hanun Davudun kullarını tutup sakallarının yarısını tıraş etti, ve esvaplarını oturak yerine kadar ortadan kesti, ve onları gönderdi.

5. Ve Davuda bildirdiler, ve onları karşılamak için gönderdi; çünkü adamlar çok utanıyorlardı. Ve kiral dedi: Sakalınız bitinciye kadar Erihada oturun, ve o zaman dönün.

6. Ve Ammon oğulları Davuda mekruh olduklarını gördüler, ve Ammon oğulları gönderip Beyt-rehob Suriyelilerini ve Tsoba Suriyelilerini, yirmi bin yaya askeri, ve bin kişi ile Maaka kiralını, ve on iki bin kişi Tob ahalisini ücretle tuttular.

7. Ve Davud işitip Yoabı ve bütün yiğitler ordusunu gönderdi.

8. Ve Ammon oğulları çıkıp kapıya girecek yerde cenge dizildiler; ve Tsoba ve Rehob Suriyeliler, ve Tob ve Maaka adamları ayrıca kırdı idiler.

9. Ve önden ve arkadan cengin yüzü kendisine karşı olduğunu Yoab görünce bütün İsrailin seçme adamlarından ayırdı, ve onları Suriyelilere karşı dizdi;

10. ve kavmin artakalanlarını kardeşi Abişayın eline verdi; ve onları Ammon oğullarına karşı dizdi.

11. Ve dedi: Eğer Suriyeliler benden kuvvetli olurlarsa, o zaman sen bana yardım edersin; ve eğer Ammon oğulları senden kuvvetli olurlarsa, ben gelir sana yardım ederim.

12. Yürekli ol, ve kavmımız için, ve Allahımızın şehirleri için yiğitlikler edelim; ve RAB gözünde iyi olanı etsin.

13. Ve Yoabla yanında olan kavm Suriyelilere karşı cenk için yaklaştılar; ve Yoabın önünden onlar kaçtılar.

14. Ve Ammon oğulları Suriyelilerin kaçmış olduklarını görünce, onlar da Abişayın önünden kaçıp şehre girdiler. Yoab da Ammon oğullarından döndü, ve Yerusolime geldi.

15. Ve İsrailin önünde bozulduklarını Suriyeliler görünce bir araya toplandılar.

16. Ve Hadarezer gönderip Irmağın öte tarafında olan Suriyelileri çıkardı, ve Hadarezerin ordu başbuğu, Şobak, onların başında olarak Helama geldiler.

17. Ve Davuda bildirildi; ve bütün İsraili toplayıp Erdenden geçti, ve Helama geldi. Ve Suriyeliler Davuda karşı dizilip onunla cenkettiler.

18. Ve Suriyeliler İsrailin önünden kaçtılar; ve Davud Suriyelilerden yedi yüz araba cenkçileriyle kırk bin atlı telef etti, ve ordu başbuğu Şobakı vurdu, ve o orada öldü.

19. Ve Hadarezerin kulları olan kıralların hepsi İsrailin önünde bozulduklarını görünce İsraille barışıklık edip onlara kulluk ettiler. Ve artık Ammon oğullarına yardım etmeğe Suriyeliler korktular.

BAP 11

VE vaki oldu ki, yıl dönümünde, kırılların sefere çıktığı mevsimde, Davud Yoabı, ve onunla beraber kendi kullarını ve bütün İsraili gönderdi, ve Ammon oğullarını helâk ettiler, ve Rabbayı kuşattılar. Fakat Davud Yerusâlimde kaldı.

2. Ve akşamlayın vaki oldu ki, Davud yatağından kalktı, ve kiral evinin damı üzerinde geziniyordu; ve yıkanmakta olan bir kadını damdan gördü; ve kadının bakılışı çok güzeldi.

3. Ve Davud gönderip kadın hakkında soruşturdu. Ve biri dedi: Bu kadın Hittî Uriyanın karısı Eliamin kızı Bat-şeba değil mi?

4. Ve Davud ulaklar gönderip onu getirtti; ve kadın onun yanına geldi, ve murdarlığından tathir edilmiş olduğundan Davud onunla yattı; ve kadın evine döndü.

5. Ve kadın gebe kaldı, ve gönderip Davuda bildirildi, ve: Ben gebe kaldım, dedi.

6. Ve Davud Yoaba gönderip dedi: Hittî Uriyayı bana gönder. Ve Yoab Uriyayı Davuda gönderdi.

7. Ve Uriya yanına gelince Davud: Yoab nasıldır, ve kavm nasıldır, ve cenk ne haldedir? diye sordu.

8. Ve Davud Uriyaya dedi: Evine in ve ayaklarını yıka. Ve Uriya kiral evinden çıktı, ve ardından kiralın hediyesi çıktı.

9. Ve Uriya kiral evinin kapısında efendisinin bütün kulları ile beraber yattı, ve evine inmedi.

10. Ve Davuda: Uriya evine inmedi, diye bildirdiler. Ve Davud Uriyaya dedi: Sen yoldan gelmedin mi? niçin evine inmedin?

11. Ve Uriya Davuda dedi: Ahit sandığı, ve İsraille Yahuda haymelerde oturuyorlar; ve efendim Yoabla efendimin kulları kırlarda konmuşlarken yemek ve içmek ve karımla yatmak için ben evime mi ineyim? senin hayatın hakkı için, ve canının hayatı hakkı için, ben bu şeyi yapmam.

12. Ve Davud Uriyaya dedi: Bugün de burada kal da yarın seni göndereyim. Ve Uriya o gün ve ertesi gün Yerusâlimde kaldı.

13. Ve Davud onu çağırdı, ve onun önünde yiyip içti; ve onu sarhoş etti; ve akşamlayın efendisinin kulları ile beraber yatağında yatmak üzere çıktı, ve evine inmedi.

14. Ve sabahlayın vaki oldu ki, Davud Yoaba mektup yazdı, ve Uriyanın elile gönderdi.

15. Ve mektupta: Uriyayı şiddetli cenkte ön diziye koyun, ve onun yanından çekilin ki, vurulsun da ölsün, diye yazdı.

16. Ve vaki oldu ki, Yoab şehri muhasara altında tutarken yiğit adamların bulunduğunu bildiği yere karşı Uriyayı koydu.

17. Ve şehrin adamları çıkıp Yoabla cenkettiler; ve kavmdan, Davudun kullarından düşenler oldu, ve Hittî Uriya da öldü.

18. Ve Yoab gönderip cenk hakkında olan şeylerin hepsini Davuda bildirdi;

19. ve ulağa emredip dedi: Cenk hakkında olan bütün şeyleri kırala söylemeği bitirdiğin zaman,

20. vaki olacak ki, eğer kiral öfkelenir, ve sana: Şehre karşı cenketmek için neden o kadar yaklaştınız? duvarın üzerinden atacaklarını bilmiyor mu idiniz?

21. Yerubbeşetin oğlu Abimeleki kim vurdu? duvarın üstünden bir kadın değirmenin üst taşını onun üzerine atmadı mı, ve o Tebetste ölmedi mi? Niçin o kadar duvara yaklaştınız? derse, o zaman: Kulun Hittî Uriya da öldü, dersin.

22. Ve ulak yola çıktı, ve gelip Yoabın kendisile göndermiş olduğu şeylerin hepsini Davuda bildirildi.

23. Ve ulak Davuda dedi: Adamlar bizden zorlu çıktılar, ve bize karşı kıra çıktılar, ve kapının girilecek yerine kadar onları sürdük.

24. Ve ok atanlar duvardan kullarının üzerine atıldılar; ve kiralın kullarından ölenler oldu, ve

kulun Hittî Uriya da öldü.

25. Ve Davud ulağa dedi: Yoaba: Bu şey gözünde kötü görünmesin, çünkü kılıç bazen bunu bazen şunu yer; şehre karşı cengini şiddetlendirip onu yık, diyeceksin; ve kendisine cesaret ver.

26. Ve Uriyanın karısı, kocası Uriyanın öldüğünü işitti, ve kocası için dövündü.

27. Ve yası geçince Davud gönderip onu evine aldı, ve onun karısı oldu, ve ona bir oğul doğurdu. Fakat Davudun yaptığı şey RABBİN önünde kötü idi.

BAP 12

VE RAB Natani Davuda gönderdi. Ve yanına gelip ona dedi: Bir şehirde biri zengin ve obiri fakir iki adam vardı.

2. Zengin adamın pek çok koyunları sığırları vardı;

3. ve fakir adamın satın almış ve beslemiş olduğu küçük bir dişi kuzudan başka bir şeyi yoktu; ve kuzu onun yanında kendisile ve çocukları ile beraber büyümüşü; ve lokmasından yer, tasından içerdi, ve koynunda yatarı, ve kendi kızı gibi idi.

4. Ve zengin adama bir yolcu geldi, ve kendisine gelen yolcuya hazırlamak için kendi koyunlarından ve kendi sığırlarından almağa kıymadı, fakat fakir adamın kuzusunu aldı, ve yanına gelen adam için onu hazırladı.

5. Ve o adama karşı Davudun öfkesi çok alevlenip Natana dedi: Hay olan RABBİN hakkı için bunu yapan adam ölüm oğludur;

6. ve bu şeyi yaptığı ve acımadığı için kuzuyu dört kat ödiyecektir.

7. Ve Natan Davuda dedi: O adam sensin. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben seni İsrail üzerine kiral olarak meshettim, ve ben seni Saulun elinden kurtardım;

8. ve efendinin evini sana ve efendinin karılarını koynuna verdim, ve İsraille Yahuda evini sana verdim; ve eğer bu az gelse idi, sana daha neler neler verirdim.

9. Niçin RABBİN gözünde kötü olanı yaparak onun sözünü hor gördün? Hittî Uriyayı kılıçla vurdun, ve karısını kendine karı olarak aldın, ve Uriyayı Ammon oğullarının kılıcı ile vurdun.

10. Ve şimdi kılıç ebediyen senin evinden ayrılmıyacak, çünkü beni hor gördün, ve Hittî Uriyanın karısını kendine karı olarak aldın,

11. RAB böyle diyor: İşte, kendi evinden sana karşı kötülük çıkaracağım; ve senin gözlerinin önünde karılarını alıp komşuna vereceğim, ve bu güneşin gözü önünde o senin karılarınıla yatacak.

12. Çünkü sen gizlice yaptın, fakat ben bu şeyi bütün İsrailin karşısında, ve güneşin karşısında yapacağım.

13. Ve Davud Natana dedi: RABBE karşı suç ettim. Ve Natan Davuda dedi: RAB da senin suçunu sildi; ölmiyeceksin.

14. Fakat, küfretmek için bu işle RABBİN düşmanlarına büyük fırsat verdiğinden dolayı sana doğan çocuk da mutlaka ölecektir.

15. Ve Natan evine gitti.

Ve RAB Uriyanın karısından Davuda doğan çocuğu vurdu, ve çocuk çok hasta idi.

16. Ve Davud çocuk için Allahı aradı; ve Davud oruç tuttu, ve içeri girip bütün gece yerde yattı.

17. Ve evinin ihtiyarları kalktılar, ve kendisini yerden kaldırmak için yanında durdular; fakat o istemedi, ve onlarla beraber ekmek yemedi.

18. Ve yedinci gün vaki oldu ki, çocuk öldü. Ve Davudun kulları çocuğun öldüğünü ona bildirmeğe korktular; çünkü dediler: İşte, çocuk sağken ona söyledik, sözümüzü dinlemedi; çocuk öldü diye nasıl söyleyelim? Kendine bir zarar edecek.

19. Ve Davud kullarının fısıldaştıklarını gördü, ve çocuğun öldüğünü Davud anladı; ve Davud kullarına: Çocuk öldü mü? dedi. Ve: Öldü, dediler.
20. Ve Davud yerden kalktı, ve yıkanıp yağ süründü, ve esvabını değiştirdi; ve RABBİN evine girip secde kıldı; ve evine geldi; ve yemek istediği zaman önüne koydular, ve yedi.
21. Ve kulları ona dediler: Bu yaptığın şey nedir? çocuk sağken onun için oruç tuttum, ve ağladın; ve çocuk ölünce, kalktın ve ekmek yedin.
22. Ve dedi: Çocuk henüz sağken oruç tuttum ve ağladım; çünkü: Kim bilir, belki RAB bana lütfeder de çocuk yaşar, dedim.
23. Fakat şimdi öldü, niçin oruç tutayım? artık onu geri getirebilir miyim? Ben ona gideceğim, fakat o bana dönmiyecektir.
24. Ve Davud karısı Bat-şebayı teselli etti, ve onun yanına girip onunla yattı; ve kadın bir oğul doğurdu, ve onun adını Süleyman koydu. Ve RAB onu sevdi;
25. ve peygamber Natan elile gönderdi, ve RAB uğrunda onun adını Yedidya* koydu.
* RABBİN sevgilisi.
26. Ve Yoab Ammon oğullarının Rabba şehrine karşı cenketti, ve kiral şehrini aldı.
27. Ve Yoab Davuda ulaklar gönderip dedi: Rabbaya karşı cenkettim; hem de sular şehrini aldım.
28. Ve şimdi kavmin artakalanını topla, ve şehre karşı ordugâh kurup onu al ki, ben almıyayım, ve benim adımla çağırılmasın.
29. Ve Davud bütün kavmi topluyup Rabbaya gitti, ve ona karşı cenkedip onu aldı.
30. Ve kırallarının tacını başından aldı; ve ağırlığı bir talant* altındı, ve onda kıymetli taş vardı; ve Davudun başına konuldu. Ve şehirden pek çok çapul malı çıkardı.
31. Ve içinde olan kavmi çıkardı, ve onları hizarlara, demir tırmıklara, ve demir baltalara koydu, ve tuğla fırınında çalıştırdı; ve Ammon oğullarının bütün şehirlerine böyle yaptı. Ve Davudla bütün kavim Yerusalamime döndüler.
* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 13

- VE bundan sonra vaki oldu ki, Davudun oğlu Abşalomun güzel bir kızkardeşi vardı, ve onun adı Tamardı; ve Davudun oğlu Amnon onu sevdi.
2. Ve Amnon kızkardeşi Tamar için hasta düşecek kadar dertlendi; çünkü ere varmamış kızdı; ve Amnonun gözünde ona bir şey yapmak güç göründü.
3. Ve Amnonun Yonadab isminde bir dostu vardı, Davudun kardeşi Şimeanın oğlu idi. Ve Yonadab çok akıllı bir adamdı.
4. Ve ona dedi: Ey kiral oğlu, sen niçin günden güne böyle zayıflıyorsun? bana bildirmez misin? Ve Ammon ona dedi: Kardeşim Abşalomun kızkardeşi Tamarı seviyorum.
5. Ve Yonadab ona dedi: Yatağına girip kendini hasta göster; ve baban seni görmeğe gelince ona de: Rica ederim, kızkardeşim Tamar gelsin, ve bana ekmek yedirsin, gözümün önünde yemek hazırlasın ki, yaptığını göreyim ve elinden yiyeyim.
6. Ve Ammon yatıp kendini hasta gösterdi; ve kiral onu görmeğe gelince Amnon kiralaya dedi: Rica ederim, kızkardeşim Tamar gelsin, ve gözümün önünde iki pide yapsın da onun elinden yiyeyim.
7. Ve Davud eve, Tamara gönderip dedi: Şimdi kardeşin Amnonun evine git ve ona yemek hazırla.
8. Ve Tamar kardeşi Amnonun evine gitti; ve o yatıyordu. Ve Tamar hamur alıp yoğurdu, ve onun gözü önünde pideler yaptı, ve pideleri pişirdi.
9. Ve tavayı alıp onun önünde boşalttı; fakat o yemek istemedi. Ve Amnon dedi: Yanımdan

herkesi çıkarın. Ve hepsi yanından çıktılar.

10. Ve Amnon Tamara dedi: Yemeği odaya getir de senin elinden yiyeyim. Ve Tamar yapmış olduğu pideleri alıp odaya, kardeşi Amnona getirdi.

11. Ve onları yesin diye yanına getirince, onu tuttu, ve ona dedi: Gel benimle yat, kızkardeşim.

12. Ve ona dedi: Hayır kardeşim, beni alçaltma; çünkü İsrailde böyle şey olmaz; bu deliliği etme.

13. Ve ben utancımı nereye götüreyim? ve sen İsrailde delilerden biri gibi olacaksın. Ve şimdi rica ederim, kiralı söyle; çünkü beni senden esirgemez.

14. Fakat onun sözünü dinlemek istemedi; ve ondan kuvvetli olduğundan onu alçalttı, ve onunla yattı.

15. O zaman Amnon ondan pek çok nefret etti; şöyle ki, ona olan nefreti onun için duymuş olduğu sevgiden daha büyüktü. Ve Amnon ona: Kalk, git, dedi.

16. Ve o dedi: Hayır, çünkü beni kovmakla yaptığın bu kötülük bana yapmış olduğun obir kötülükten daha büyüktür. Fakat onu dinlemek istemedi.

17. Ve kendisine hizmet eden uşağını yanına çağırıp dedi: Şunu yanımdan dışarı çıkar, ve arkasından kapıyı sürmele.

18. Ve kızın üzerinde alaca entari vardı; çünkü kiralın ere varmamış kızları böyle esvap giyerlerdi. Ve hizmetçi onu dışarı çıkardı, ve arkasından kapıyı sürmeledi.

19. Ve Tamar başına kül saçtı, ve üzerinde olan alaca entariyi yırttı; ve elini başına koyup gitti, ve giderken bağıırıyordu.

20. Ve kardeşi Abşalom ona dedi: Kardeşin Amnon seninle mi idi? ve şimdi, kardeşim sus; o senin kardeşindir; bu şeyi yüreğine koyma. Ve Tamar kardeşi Abşalomun evinde hüznü oturuyordu.

21. Ve kiral Davud bütün bu şeyleri işitince çok öfkeleni.

22. Ve Abşalom Amnona iyi kötü birşey demedi; çünkü kızkardeşi Tamarı alçaltmış olduğu için Abşalom Amnondan nefret etti.

23. Ve tam iki yıl sonra Efraimin yanında olan Baal-hatsorda Abşalomun koyun kırkıları vardı; ve Abşalom kiralın bütün oğullarını çağırdı.

24. Ve Abşalom kiralın yanına gelip dedi: İşte, bu kulunun koyun kırkıları var; rica ederim, kiral ve kulları bu kulunla gitsinler.

25. Ve kiral Abşalom dedi: Hayır oğlum, hepimiz gitmiyelim, ve sana ağırlık olmalıyım. Ve onu zorladı, fakat gitmek istemedi, ve onu mubarek kıldı.

26. Ve Abşalom dedi: Bari kardeşim Amnon bizimle beraber gitsin. Ve kiral ona dedi: Niçin seninle gitsin?

27. Ve Abşalom onu zorladı, ve Amnonu ve kiralın bütün oğullarını onunla gönderdi.

28. Ve Abşalom uşaklarına emredip dedi: Bakın, Amnonun yüreği şarapla neşeli olunca, size: Amnonu vurun, diyeceğim; o zaman onu öldürün; korkmayın; size emreden ben değil miyim? yürekli olun ve yiğit olun.

29. Ve Abşalomun uşakları Amnona Abşalomun emrettiği gibi yaptılar. Ve kiralın bütün oğulları kalktılar, ve her biri katırına binip kaçtı.

30. Ve vaki oldu ki, onlar yolda iken: Abşalom kiralın bütün oğullarını vurdu, ve onlardan kimse kalmadı, diye Davuda haber geldi.

31. Ve kiral kalktı, ve esvabını yırtıp yere yattı; ve bütün kulları esvapları yırtılmış olarak yanında duruyorlardı.

32. Ve Davudun kardeşi Şimeanın oğlu Yonadab cevap verip dedi: Bütün gençleri, kiralın oğullarını öldürdüler diye efendim zannetmesin; çünkü yalnız Amnon ölmüştür; çünkü kızkardeşi Tamarı alçalttığı günden beri bu şey Abşalomun emrile kararlaştı.

33. Ve şimdi kiralın bütün oğulları öldüler diye efendim kiral yüreğine koymasın, çünkü yalnız Amnon ölmüştür.

34. Ve Abşalom kaçtı. Ve nöbetçi uşak gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, arkadaki yoldan, dağın yamacından büyük bir kalabalık geliyordu.
35. Ve Yonadab kırala dedi: İşte, kıralın oğulları geliyorlar; kulun nasıl dedi ise öyledir.
36. Ve vaki oldu ki, söylemeği bitirdiği zaman, işte, kıralın oğulları geldiler, ve yüksek sesle ağladılar; ve kıral ve bütün kulları da pek çok ağladılar.
37. Ve Abşalom kaçıp Geşur kıralı Ammihurun oğlu Talmayın yanına gitti. Ve Davud oğlu için her gün yas tutuyordu.
38. Ve Abşalom kaçıp Geşura gitti; ve orada üç yıl kaldı.
39. Ve kıral Davudun canı Abşalomun yanına çıkmak istiyordu; çünkü Amnon ölmüş olduğu için onun hakkında teselli bulmuştu.

BAP 14

- VE Tseruyanın oğlu Yoab kıralın gönlü Abşalomda olduğunu anladı.
2. Ve Yoab Tekoaya gönderip oradan akıllı bir kadın getirtti, ve ona: Rica ederim, kendini yaslı göster, ve rica ederim, yas esvabını giyin, ve yağ sürünme, ve çok günler ölü için yas tutan bir kadın gibi ol;
3. ve kıralın yanına girip ona şöyle söyle, dedi. Ve Yoab ona ne diyeceğini öğretti.
4. Ve Tekoalı kadın kırala söyledi, ve yüz üstü yere düşüp kapandı, ve dedi: Kurtar, ey kıral!
5. Ve kıral ona dedi: Nen var? Ve kadın dedi: Gerçekten ben bir dul kadını, ve kocam ölmüştür.
6. Ve cariyenin iki oğlu vardı, ve ikisi kırdı kavgaya ettiler, ve onları ayıran yoktu, ve biri obirini vurdu, ve onu öldürdü.
7. Ve işte, bütün aşiret cariyene karşı kalktı, ve: Kardeşini vuranı ver de öldürdüğü kardeşinin canına bedel olarak onu öldürelim, mirasçı olanı da helâk edelim, diyorlar. Ve geri kalan közümleri söndürecekler, ve kocama yer yüzünde ad ve artakalan kimse bırakmayacaklar.
8. Ve kıral kadına dedi: Evine git, ve ben senin hakkında emrederim.
9. Ve Tekoalı kadın kırala dedi: Efendim kıral, haksızlık benim üzerime, ve babamın evi üzerine olsun; ve kıralla onun tahtı suçsuz olsun.
10. Ve kıral dedi: Kim sana bir şey söylerse onu yanıma getir, ve artık bir daha sana dokunmaz.
11. Ve kadın dedi: Rica ederim, kıral Allahı RABBİ hatırlasın da kan öcünü alan artık harap etmesin, yoksa oğlumu helâk edecekler. Ve o dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, oğlunun başından bir kıl yere düşmeyecektir.
12. Ve kadın dedi: Rica ederim, cariyen efendim kırala bir söz söylesin. Ve o: Söyle, dedi.
13. Ve kadın dedi: Öyle ise niçin Allahın kavmına karşı böyle bir şey kurdun? çünkü kıral bu sözü söylemekte suçlu bir adam gibi oluyor, çünkü kıral sürdüğü adamı geri getirmiyor.
14. Çünkü mutlaka öleceğiz, ve yere dökülüp yine toplanamıyan su gibiyiz; Allah da canı çekip almaz, ve sürdüğü adamı kendisinden uzağa atılmasın diye çareler düşünür.
15. Ve şimdi efendim kırala bu sözü söylemek için geldiğimin sebebi şudur ki, kavm beni korkuttular; ve cariyen dedi: Şimdi kırala söyleyeyim; belki kıral cariyesinin sözünü yapar.
16. Çünkü cariyesini ve oğlunu birlikte Allahın mirasından söküp atmak isteyen elinden onu kurtarmak için kıral dinliyecektir.
17. Ve cariyen dedi: Rica ederim, efendim kıralın sözü rahatlık versin; çünkü iyiyi ve kötüyü anlamakta Allahın meleği ne ise efendim kıral da öyledir; ve Allahın RAB seninle beraber olsun.
18. Ve kıral cevap verip kadına dedi: Senden soracağım şeyi benden gizleme. Ve kadın dedi: Efendim kıral şimdi söylesin.

19. Ve kiral dedi: Bunun hepsinde Yoabın eli seninle mi? Ve kadın cevap verip dedi: Efendim kiral, canının hayatı hakkı için, kiralın söylediği hiç bir şeyden kimse sağa ve sola dönemez; çünkü kulun Yoab, o bana emretti, ve cariyene bütün bu sözleri o öğretti;
20. kulun Yoab işin yüzünü değiştirmek için bu şeyi yaptı; ve efendim dünyada olan her şeyi bilmek için Allahın meleğinin hikmetine göre akıllıdır.
21. Ve kiral Yoaba dedi: İşte, şimdi bu şeyi yaptım; bunun için git, genci, Abşalomı geri getir.
22. Ve Yoab yüz üstü yere düşüp kapandı, ve kiralı mubarak kıldı; ve Yoab dedi: Efendim kiral, bugün senin gözünde lûtf bulduğumu bu kulun biliyor, çünkü kiral bu kulunun sözünü yaptı.
23. Ve Yoab kalkıp Geşura gitti, ve Abşalomı Yerusâlime getirdi.
24. Ve kiral dedi: Evine dönsün, fakat benim yüzümü görmesin. Ve Abşalom evine döndü, ve kiralın yüzünü görmedi.
25. Ve bütün İsrailde Abşalom kadar güzelliği için övülecek kimse yoktu. Ayağının tabanından başının tepesine kadar kendisinde kusur yoktu.
26. Ve başının saçını kestiği zaman (ve her yılın sonunda keserdi; kendisine ağır olduğu için onu keserdi), başının saçını kiral tartısı ile iki yüz şekel* tartardı.
27. Ve Abşaloma üç oğulla bir kız doğdu, ve kızın adı Tamardı; bakılışı güzel bir kadındı.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
28. Ve Abşalom tam iki yıl Yerusâlimde oturdu; ve kiralın yüzünü görmedi.
29. Ve Abşalom Yoabı kiralın yanına göndermek için ona adam gönderdi; ve o yanına gelmek istemedi; ve ikinci kere yine gönderdi, ve gelmek istemedi;
30. Ve kullarına dedi: Bakın, Yoabın tarlası benimkine yakındır, ve orada arpası var; gidip ona ateş verin. Ve Abşalomun kulları tarlaya ateş verdiler.
31. Ve Yoab kalkıp Abşaloma, evine geldi, ve ona dedi: Niçin kulların tarlama ateş verdiler?
32. Ve Abşalom Yoaba dedi: İşte, sana gönderip dedim: Buraya gel, ve: Geşurdan niçin geldim? hâlâ orada olsa idim benim için daha iyi olurdu, diyerek seni kiralâ göndereyim. Ve şimdi kiralın yüzünü göreyim; ve eğer bende fesat varsa beni öldürsün.
33. Ve Yoab kiralâ geldi, ve ona bildirdi; ve Abşalomu çağırdı, ve kiralâ geldi, ve kiralın önünde yüz üstü yere eğildi; ve kiral Abşalomu öptü.

BAP 15

VE bundan sonra vaki oldu ki, Abşalom kendisi için bir araba ile atlar, ve önünde koşmak üzere elli adam hazırladı.

2. Abşalom erken kalkardı, ve kapı yolunun kenarında dururdu; ve vaki olurdu ki, hüküm için kiralâ götürülecek dava sahibi her adamı Abşalom yanına çağırır; ve: Sen hangi şehirdensin? derdi. Ve o: Kulun İsrail sıptlarının birindendir, derdi.

3. Ve Abşalom ona derdi: Bak, senin işlerin iyi ve doğrudur; fakat kiral tarafından seni dinliyecek kimse yoktur.

4. Ve Abşalom derdi: Keşke memlekette beni hâkim koysalar, ve davası yahut muhakemesi olan her adam bana gelse, ve ona adalet etsem!

5. Ve vaki olurdu ki, bir adam ona iğilmek için yaklaştığı zaman elini uzatır, ve onu tutar, ve onu öperdi.

6. Ve hüküm için kiralâ gelen bütün İsraille Abşalom böyle yapardı; ve Abşalom İsrail adamlarının yüreğini çaldı.

7. Ve kırk* yıl sonunda vaki oldu ki, Abşalom kiralâ dedi: Rica ederim, gideyim, RABBE adanmış olduğum adağımı Hebronda ödiyeyim.

8. Çünkü kulun: Gerçek RAB beni Yerus alime geri getirirse, RABBE kulluk edeyim, diye Suriyede Ge urda oturdu um zaman adak adadım.
9. Ve kiral ona: Selâmetle git, dedi. Ve o kalkıp Hebrona gitti.
10. Ve Abşalom  srail sıptlarının hepsine  a ıtlar gönderip dedi: Boru sesini  ı ıttı ınız zaman: Abşalom Hebronda kiral oldu, diyeceksiniz.
11. Ve Yerus alimden  a ırılmış olan iki yüz kişi Ab alomla beraber gittiler, ve onlar temiz yürekle gidiyorlardı, ve hiç bir şey bilmiyorlardı.
12. Ve Abşalom kurbanları arzederken Davudun m  aviri Gilolu Ahitofeli kendi  ehrinden, Gilodan getirtti. Ve fesat cemiyeti kuvvetli idi; çünkü Ab alomla olan kavm git gide  o alıyordu.
- * Bazı metinlerde *dört*.
13. Ve Davuda haber veren bir adam gelip dedi:  srail adamlarının yüreği Ab alomun arkasındadır.
14. Ve Davud Yerus alimde, yanında olan bütün kullarına dedi: Kalkın da kaçalım; yoksa Ab alomun önünden kaçıp kurtulan olmayacak; gitmek için çabuk davranın, yoksa bize çabuk yetişir, ve başımıza belâ getirir, ve şehri kılıçtan geçirir.
15. Ve kiralın kulları kiralaya dediler: Efendim kiralın be endi i ne ise, işte biz kullarınız!
16. Ve kiral, ve ardı sıra bütün ev halkı  ıktı. Ve kiral, cariyelerden on kadını evi beklemek için bıraktı.
17. Ve kiral, ve ardı sıra bütün kavm çıktı; ve Beyt-merhakta durdular.
18. Ve bütün kulları onun yanından geçtiler, ve bütün Keretîler, ve bütün Pelet ler, ve bütün Gathlar, Gattan onun ardınca gelmiş olan altı yüz kişi, kiralın önünden geçtiler.
19. Ve kiral Gathlı  ttaya dedi: Niçin sen de bizimle gidiyorsun? d n, ve kiralyla beraber kal; çünkü sen yabancısın, ve yurdundan sürülmüş bir adamsın; kendi yerine d n.
20. Daha d n geldin; bugün seni bizimle beraber mi dola tırayım? Ben nereye gidebilirsem gideceğim. D n, ve kardeşlerini de döndür; inayet ve hakikat seninle beraber olsun.
21. Ve  ttay kiralaya cevap verip dedi: Hay olan RABB N hakkı, ve efendim kiralın hayatı hakkı için, efendim kiral nerede ise, mutlaka bu kulun da, ölüm için olsun, hayat için olsun, orada olacaktır.
22. Ve Davud  ttaya dedi: Y r  ve geç. Ve Gathlı  ttay, ve bütün adamları, ve yanında olan bütün çocuklar geçtiler.
23. Ve bütün memleket yüksek sesle a lıyordu, ve bütün kavm geçtiler; ve kiral da Kidron vadisini geçti; ve bütün kavm çöl yoluna doğru geçtiler.
24. Ve i te, Tsadok da, Allahın ahit sandığını taşıyan bütün Levililerle beraber geldi; ve Allahın sandığını yere koydular; ve bütün kavm şehirden tamamen geçinciye kadar Abiatar yüksek bir yere  ıktı.
25. Ve kiral Tsadoka dedi: Allahın sandığını  ehre döndür; RABB N gözünde l tuf bulursam beni geri getirir, ve onu ve meskenini bana gösterir;
26. fakat: Senden razı değilim, derse; işte ben, gözünde iyi olanı bana yapsın.
27. Ve kiral kâhin Tsadoka dedi: Sen Gören değil misin? sen ve o lun Ahimaats, ve Abiatarın oğlu Yonatan, sizinle beraber iki o lunuz selâmetle  ehre dönün.
28. Bakın, sizden bana ahvali bildiren söz gelinciye kadar, ben çölün geçitlerinde e le ece im.
29. Ve Tsadokla Abiatar Allahın sandığını Yerus alime geri götürdüler; ve orada kaldılar.
30. Ve Davud Zeytinlik da ının yoku undan çıkıyor, ve çıkarken a lıyordu; ve başı   rt l  idi, ve yalın ayak yürüyordu; ve kendisi ile beraber olan bütün kavm, herkes başını   rtm  t , ve çıkıyorlar, ve çıkarken a lıyorlardı.
31. Ve biri: Ahitofel Ab alomun yanında, fesat ılar arasındadır, diye Davuda bildirdi. Ve Davud dedi: Ya RAB, niyaz ederim, Ahitofelin    d n  bo a çıkar.
32. Ve vaki oldu ki, Davud Allaha secde kılınan tepe başına gelince, işte, Arklı Hu ay, esvabı

yırtılmış, ve başı üzerinde toprak olarak, onu karşılamağa geldi.

33. Ve Davud ona dedi: Eğer benimle beraber geçersen, bana yük olursun;

34. fakat eğer şehre döner, ve Abşaloma: Ey kiral, ben senin kulun olacağım; geçmişte nasıl babanın kulu oldumsa, şimdi de öyle senin kulun olacağım, dersen, o zaman benim için Ahitofelin öğüdünü bozarsın.

35. Ve Tsadok ve Abiatar kâhinler orada seninle beraber değil mi? ve vaki olacak ki, kiralın evinden işiteceğin her şeyi Tsadok ve Abiatar kâhinlere bildireceksin.

36. İşte, orada onların yanında iki oğulları, Tsadokun oğlu Ahimaats, ve Abiatarın oğlu Yonatan vardır; ve işiteceğiniz her şeyi onların elile bana göndereceksiniz.

37. Ve Davudun dostu Huşay şehre girdi; Abşalom da Yerusálime girdi.

BAP 16

VE Davud yokuşun başını biraz geçince, işte, Mefiboşetin hizmetçisi Tsiba, iki yüz ekmek, ve yüz salkım kuru üzüm, ve yüz yaz yemişi, ve bir tulum şarap yüklü bir çift semerli eşekle onu karşıladı.

2. Ve kiral Tsibaya dedi: Bunları ne yapacaksın? Ve Tsiba dedi: Eşekler kiralın ev halkının binmesi için; ve ekmekle yaz yemişi uşakların yemesi için; ve şarap çölde yorgunların içmesi içindir.

3. Ve kiral dedi: Ya efendinin oğlu nerede? Ve Tsiba kırala dedi: İşte, Yerusálimde kaldı; çünkü: Bugün İsrail evi babamın kirallığını bana geri verecektir, dedi.

4. Ve kiral Tsibaya dedi: İşte, Mefiboşetin her şeyi senindir. Ve Tsiba dedi: Ayağınızın toprağıym, efendim kiral, senin gözünde lûtuflayım.

5. Ve kiral Davud Bahurime geldi, ve işte, oradan Saul evinin aşiretinden bir adam çıktı, ve onun adı Gera oğlu Şimeidi; çıktı, ve çıkarken lânet ediyordu.

6. Ve Davuda, ve kiral Davudun bütün kullarına taş atıyordu; ve bütün kavm ve bütün yiğitler Davudun sağında ve solunda idiler.

7. Ve Şimeidi lânet ederken böyle diyordu: Çık, çık, ey kanlı adam, ve alçak adam;

8. yerine kiral olduğun Saul evinin bütün kanını, RAB senin üzerine döndürdü; ve RAB kiralığı oğlun Abşalomun eline verdi; ve işte, kendi kötülüğünde tutuldu, çünkü sen kanlı adamsın.

9. Ve Tseruyanın oğlu Abişay kırala dedi: Niçin bu ölü köpek efendim kırala lânet etsin? rica ederim, geçeyim, ve onun başını uçurayım.

10. Ve kiral dedi: Ey Tseruyanın oğulları, benden size ne? mademki lânet ediyor; ve mademki RAB: Davuda lânet et, dedi, öyle ise kim: Niçin böyle yaptın, diyecek?

11. Ve Davud Abişaya ve bütün kullarına dedi: İşte, benim sulbümünden olan oğlum benim canımı arıyınca, şimdi bu Benyaminli daha fazlasını yapmaz mı? onu bırakın da lânet etsin; çünkü RAB ona emretmiştir.

12. Belki RAB bana edilen haksızlığa bakar da, bugün onun ettiği lânetler yerine RAB bana iyilikle öder.

13. Ve Davudla adamları yolda gidiyorlardı; ve Şimeidi onun karşısında, dağın yamacında gidiyordu, ve giderken lânet ediyor, ve ona taş atıyor, ve toprak atıyordu.

14. Ve kiralın yanında olan bütün kavm yorgun vardılar; ve orada dinlendi.

15. Ve Abşalom ile bütün kavm, İsrail adamları, Yerusálime geldiler, ve Ahitofel onunla beraberdi.

16. Ve vaki oldu ki, Davudun dostu Arklı Huşay Abşalomun yanına geldi ve Huşay Abşaloma: Yaşasın kiral! Yaşasın kiral! dedi.

17. Ve Abşalom Huşaya dedi: Dostuna iyiliğin bu mudur? niçin dostunla beraber gitmedin?

18. Ve Huşay Abşaloma dedi: Hayır; fakat RABBİN, ve bu kavmin, ve bütün İsrail adamlarının seçtiği adamın olacağım, ve onunla kalacağım.
19. Ve bir de, ben kime hizmet edeceğim? Onun oğlunun önünde değil mi? babanın önünde nasıl hizmet ettimse senin önünde de öyle olacağım.
20. Ve Abşalom Ahitofele dedi: Öğüdünüzü verin, ne yapalım?
21. Ve Ahitofel Abşaloma dedi: Evi beklemek için babanın bıraktığı cariyelerin yanına gir; ve babana mekruh olduğunu bütün İsrail işitecek; ve seninle beraber olanların hepsinin elleri kuvvetlenecektir.
22. Ve damın üzerine Abşalom için çadır kurdular; ve bütün İsrailin gözü önünde Abşalom babasının cariyeleri yanına girdi.
23. O günlerde Ahitofelin verdiği öğüt Allahın kelâmını soran bir adamınki gibi idi; Ahitofelin her öğüdü Davud için de Abşalom için de böyle idi.

BAP 17

- VE Ahitofel Abşaloma dedi: Şimdi on iki bin kişi seçeyim, ve kalkayım, bu gece Davudun ardını kovalıyayım;
2. ve o yorgun ve elleri zayıfken üzerine varırım, ve onu korkuturum; ve yanında olan bütün kavm kaçır; ve yalnız kiralı vururum;
3. ve bütün kavmı sana geri getiririm; aradığın adamın vurulması bütün kavmin dönmesi demektir; ve bütün kavm selâmette olur.
4. Ve bu söz Abşalomun gözünde, ve bütün İsrail ihtiyarlarının gözünde doğru göründü.
5. Ve Abşalom dedi: Şimdi Arklı Huşayı de çağır, onun diyeceğini de dinliyelim.
6. Ve Huşay Abşaloma geldi, ve Abşalom ona söyliyip dedi: Ahitofel böyle söyledi; onun sözünü yapalım mı? değilse, sen söyle.
7. Ve Huşay Abşaloma dedi: Ahitofelin bu kere verdiği öğüt iyi değil.
8. Ve Huşay dedi: Biliyorsun ki, baban ve adamları kahramandırlar, ve kırdı yavrularından edilen ayı gibi canları yanmış adamlardır; ve baban cenk adamıdır, ve kavmla bir arada gecelemez.
9. İşte, şimdi o çukurlardan birinde, yahut başka bir yerde gizlenmiştir; ve vaki olacak ki, başlangıçta bunlardan düşenler olunca her işiten: Abşalomun ardınca giden kavmda kırğın var, diyecek.
10. Yüreği aslan yüreği gibi olan yiğit oğlu bile tamamen eriyecektir; çünkü bütün İsrail biliyor ki, baban kahramandır, ve onunla beraber olanlar yiğit adamlardır.
11. Fakat ben şöyle öğüt veririm: Dandan Beer-şebaya kadar bütün İsrail, çoklukça deniz kenarındaki kum gibi, senin yanına toplansın; ve sen kendin cenge gidersin.
12. Ve bulunacağı yerlerden birinde onun üzerine geliriz, ve yere çığ düşer gibi onun üzerine düşeriz; ve kendisini ve onunla beraber olan adamlardan birini bile bırakmayız.
13. Ve eğer bir şehre çekilmişse, o zaman bütün İsrail o şehre ipler getirirler, ve yerinde ufak bir taş bulunmayınca kadar onu vadiye çekeriz.
14. Ve Abşalomla bütün İsrail adamları dediler: Arklı Huşayın öğüdü Ahitofelin öğüdünden iyidir. Çünkü RAB Abşalomun üzerine kötülük getirsin diye Ahitofelin iyi öğüdünü bozmağı RAB tertiplemişti.
15. Ve Huşay Tsadok ve Abiatar kâhinlere dedi: Ahitofel Abşaloma ve İsrail ihtiyarlarına böyle öğüt verdi; ben de şöyle öğüt verdim.
16. Ve şimdi çabuk gönderin, ve Davuda bildirip diyin: Bu geceyi çölün geçitlerinde geçirme, fakat mutlaka geç; yoksa kiral, ve kendisile beraber olan bütün kavm yutulacaklardır.
17. Ve Yonatanla Ahimaats En-rogelde duruyorlardı; ve bir hizmetçi kız gidip onlara

bildirecek, onlar da kırala bildireceklerdi; çünkü şehre girip görünmeleri olamazdı.

18. Fakat bir genç onları görüp Abşaloma bildirdi; ve onların ikisi çabuk gittiler, ve Bahurimde bir adamın evine girdiler, ve onun avlusunda bir kuyusu vardı; ve onun içine indiler.

19. Ve kadın bir örtü alıp kuyunun ağzına yaydı, ve onun üzerine bulgur serdi, ve bir şey bilinmedi.

20. Ve Abşalomun kulları eve, kadının yanına gelip dediler: Ahimaats ve Yonatan nerede? Ve kadın onlara: Su arkını geçtiler, dedi. Ve onlar araştırdılar, ve bulamıyınca Yerusolime döndüler.

21. Ve adamlar gittikten sonra vaki oldu ki, bunlar kuyudan çıktılar, ve gidip kıral Davuda bildirdiler; ve Davuda dediler: Kalkın, ve suyu çabuk geçin; çünkü Ahitofel size karşı böyle öğüt verdi.

22. Ve Davud, ve yanında olan bütün kavm kalktılar, ve Erdeni geçtiler; sabah ağarınca kadar Erdeni geçmemiş bir adam bile kalmadı.

23. Ve Ahitofel kendi öğüdüne göre yapılmadığını görünce, eşeğine palan vurdu, ve kalkıp şehrine, evine gitti, ve evinin işini tertipledikten sonra kendini boğdu; ve öldü, ve babasının kabrine gömüldü.

24. Ve Davud Mahanaime geldi. Ve Abşalom, kendisi ve yanında olan bütün İsrail adamları Erdeni geçtiler.

25. Ve Abşalom Yoabın yerine Amasayı ordunun başına koydu. Ve Amasa İsrailî İtra isminde bir adamın oğlu idi, ve o Yoabın anası Tseruyanın kızkardeşi ve Nahaşın kızı olan Abıgalın yanına girmişti.

26. Ve İsraille Abşalom Gilead diyarında ordugâh kurdular.

27. Ve vaki oldu ki, Davud Mahanaime geldiği zaman, Ammon oğullarının Rabba şehrinden Nahaşın oğlu Şobi, ve Lo-debardan Ammielin oğlu Makir, ve Rogelimden Gileadlı Barzillay

28. döşekler, ve leğenler, ve çömlekler, ve Davudla yanında olan kavm yesin diye buğday, ve arpa, ve un, ve kavrulmuş buğday, ve bakla, ve mercimek, ve kavrulmuş nohut,

29. ve bal, ve tereyağı, ve koyunlar, ve inek peyniri getirdiler; çünkü dediler: Kavm çölde acıkmış, yorulmuş ve susamıştır.

BAP 18

VE Davud yanında olan kavmı saydı, ve üzerlerine binbaşılar ve yüzbaşılar koydu.

2. Ve Davud kavmı, üçte biri Yoabın eli altında, ve üçte biri Yoabın kardeşi Tseruyanın oğlu Abışayın eli altında, ve üçte biri Gatlı İttayın eli altında olarak gönderdi. Ve kıral kavma dedi: Mutlaka ben de sizinle beraber çıkacağım.

3. Fakat kavm dedi: Çıkmıyacaksın; çünkü biz kaçarsak, bize aldırmazlar; eğer yarımız bile ölürsek, bize aldırmazlar; fakat sen bizim on binimiz gibisin; ve şimdi şehirden bize yardım etmeğe hazır olman daha iyidir.

4. Ve kıral onlara dedi: Gözünüzde iyi olanı yaparım. Ve kıral kapının yanında durdu, ve bütün kavm yüzlerle ve binlerle çıktılar.

5. Ve kıral Yoaba, ve Abışaya, ve İttaya emredip dedi: Benim hatırım için o gence, Abşaloma yumuşak davranın. Ve kıral Abşalom hakkında reislerin hepsine emrederken bütün kavm işittiler.

6. Ve kavm kıra, İsraille karşı çıktı; ve cenk Efraim ormanında oldu.

7. Ve İsrail kavmı orada Davudun kulları önünde bozuldu, ve o gün orada büyük kırım oldu, yirmi bin kişi.

8. Ve orada cenk bütün memleket üzerine yayıldı; ve o gün kılıcın yediğinden fazlasını orman

yedi.

9. Ve Abşalom Davudun kullarına rast geldi. Ve Abşalom katıra binmişti, ve katır büyük bir meşe ağacının sık dalları altına girdi, ve Abşalom başından meşe ağacına tutuldu, ve gökle yer arasında asılı kaldı; ve altındaki katır geçip gitti.

10. Ve bir adam görüp Yoaba bildirdi; ve dedi: İşte, Abşalomu bir meşe ağacında asılı gördüm.

11. Ve Yoab kendisine bildiren adama dedi: Ve işte, sen gördün de niçin onu orada yere vurmadin? ve sana on parça gümüş ve bir kuşak vermek bana düşerdi.

12. Ve adam Yoaba dedi: Avucuma bin parça gümüş alsam bile kıralın oğluna elimi uzatmam; çünkü sana ve Abişaya ve İttaya: Sakının o gence, Abşaloma, kimse dokunmasın, diye kıralın emrettiğini kulaklarımızla işittik.

13. Yoksa onun canına karşı hile ile davransa idim (ve hiç bir şey kırala gizli kalmaz), sen kendin de bana karşı dururdun.

14. Ve Yoab: Böyle seninle vakit kaybedemem, dedi. Ve eline üç kargı aldı, ve Abşalom meşe ağacının içinde henüz sağken onları onun yüreğine sapladı.

15. Ve Yoabın silâhlarını taşıyan on genç adam Abşalomun etrafını alıp, onu vurdular ve öldürdüler.

16. Ve Yoab boru çaldı, ve kavm İsrailin ardını kovalamaktan döndü; çünkü Yoab kavmı esirgedi.

17. Ve Abşalomu aldılar, ve onu ormandaki büyük çukura attılar, ve üzerine çok büyük bir taş yığını yaptılar; ve bütün İsrail, herkes kendi çadırına kaçtı.

18. Ve Abşalom daha sağken, kıral deresinde olan direği almış ve kendisi için dikmişti; çünkü: Adımı hatırlatacak oğlum yoktur, dedi; ve direğe kendi adını koydu; ve bugüne kadar ona Abşalomun abidesi denilir.

19. Ve Tsadokun oğlu Ahimaats dedi: Şimdi RAB kıralın hakkını düşmanlarının elinden aldığıni koşup ona müjdeliyeyim.

20. Ve Yoab ona dedi: Bugün sen müjdeci olmayacaksın, fakat başka bir gün müjdelersin; fakat bugün müjdelemeyeceksin, çünkü kıralın oğlu ölmüştür.

21. Ve Yoab Kuşîye dedi: Git, gördüğünü kırala bildir. Ve Kuşî Yoaba iğildi, ve koştu.

22. Ve Tsadokun oğlu Ahimaats yine Yoaba dedi: Ne olursa olsun, rica ederim, ben de Kuşînin ardından koşayım. Ve Yoab dedi: Senin için faydalı bir müjde yokken sen niçin koşasın, oğlum?

23. Ve o dedi: Ne olursa olsun koşacağım. Ve ona: Koş, dedi. Ve Ahimaats Havza yolundan koşup Kuşîyi geçti.

24. Ve Davud iki kapı arasında oturuyordu: ve nöbetçi kapının damına, duvara çıktı, ve gözlerini kaldırıp baktı, ve işte, bir adam tek başına koşuyordu.

25. Ve nöbetçi çağırıp kırala bildirdi. Ve kıral dedi: Eğer tek başına ise, ağzında müjde vardır. Ve adam gittikçe yaklaşıyordu.

26. Ve nöbetçi koşan başka bir adam gördü; ve nöbetçi kapıcıya bağırdı: İşte, tek başına koşan bir adam, dedi. Ve kıral dedi: O da müjdecidir.

27. Ve nöbetçi dedi: Birincinin koşmasına bakıyorum, Tsadokun oğlu Ahimaatsın koşmasına benziyor. Ve kıral dedi: O iyi adamdır, ve iyi müjde ile geliyor.

28. Ve Ahimaats bağırp kırala: Selâmet, dedi. Ve kırala iğilip yüz üstü yere kapandı, ve dedi: Allahın RAB mubarek olsun, efendim kırala karşı el kaldıran adamları teslim etti.

29. Ve kıral dedi: O genç, Abşalom, selâmette mi? Ve Ahimaats dedi: Yoab kıralın kulunu, ve bu kulunu gönderdiği zaman büyük bir kargaşalık gördüm, fakat ne olduğunu anlamadım.

30. Ve kıral dedi: Bir yana çekil de burada dur. Ve o çekilip durdu.

31. Ve işte, Kuşî geldi; ve Kuşî dedi: Efendim kırala müjde; çünkü RAB sana karşı bütün ayaklananların elinden bugün senin hakkını aldı.

32. Ve kıral Kuşîye dedi: O genç, Abşalom, selâmette mi? Ve Kuşî dedi: Efendim kıralın

düşmanları, ve kötülük için sana karşı ayaklananların hepsi o genç gibi olsunlar.

33. Ve kiral heyecanından titriyerek kapı üzerindeki odaya çıktı, ve ağladı; ve giderken böyle diyordu: Oğlum Abşalom, oğlum, oğlum Abşalom! keşke senin yerine ben ölse idim, ey Abşalom, oğlum, oğlum!

BAP 19

VE Yoaba: İşte, kiral Abşalom için ağlıyor ve yas tutuyor, diye bildirildi.

2. Ve kurtuluş o gün bütün kavm için bir yas oldu; çünkü kavm: Kiral, oğlu için acıklıdır, diye o gün işitti.

3. Cenkte kaçtıkları zaman utanan kavm nasıl hırsız gibi giderlerse, o gün kavm da şehre hırsız gibi girdiler.

4. Ve kiral yüzünü örttü, ve kiral yükses sesle bağırdı: Oğlum Abşalom, ey Abşalom, oğlum, oğlum!

5. Ve Yoab eve, kırala gelip dedi: Senden nefret edenleri sevmekle, ve seni sevenlerden nefret etmekle bugün bütün kullarını utandırdın, o kulların ki, bugün senin canını, ve oğullarının ve kızlarının canlarını, ve karılarının canlarını, ve cariyelerinin canlarını kurtardılar.

6. Çünkü bugün reislerin ve kulların senin gözünde bir şey olmadığını bildirdin; çünkü bugün anlıyorum ki, eğer Abşalom sağ, ve hepimiz bugün ölü olsa idik senin gözünde doğru olacaktı.

7. Ve şimdi kalk, çık, ve kullarının gönlünü hoş et; çünkü RABBİN hakkı için and ediyorum ki, eğer çıkmazsan, bu gece senin yanında kimse kalmıyacaktır; bu da senin için, çocukluğundan şimdiye kadar başına gelmiş olan kötülüklerin hepsinden daha kötü olacaktır.

8. Ve kiral kalkıp kapıda oturdu. Ve bütün kavma: İşte, kiral kapıda oturuyor, diye bildirdiler; ve bütün kavm kıralın önüne geldi.

İsrail ise, herkes çadırına kaçmıştı.

9. Ve İsrailin bütün sıptlarında bütün kavm çekişip diyorlardı: Kiral bizi düşmanlarımızın elinden kurtardı, ve o bizi Filistîlerin elinden kurtardı ve şimdi Abşalomun yüzünden memleketten kaçtı.

10. Üzerimize kiral meshettiğimiz Abşalom ise cenkte öldü. Ve şimdi kıralı geri getirmek hakkında niçin susuyorsunuz?

11. Ve kiral Davud Tsadok ve Abiatar kâhinlere gönderip dedi: Kıralı evine getirmekte siz niçin sonuncular oluyorsunuz? bütün İsrailin onu evine geri getirmek için olan sözü kıralın kulağına gelmiştir, diye Yahuda ihtiyarlarına söyleyin.

12. Siz kardeşlerimsiniz, kemiğim ve etimsiniz; ve kıralı geri getirmekte niçin sonuncular oluyorsunuz?

13. Ve Amasaya söyleyin: Sen kemiğim ve etim değil misin? daima benim önümde Yoabın yerine ordunun başbuğu olmazsan, Allah bana böylesini ve daha ziyadesini etsin.

14. Ve bir adammış gibi bütün Yahuda adamlarının yüreğini meylettirdi; ve kırala gönderip dediler: Sen bütün kullarınla beraber dön.

15. Ve kiral döndü ve Erdene vardı. Ve Yahuda, kıralı karşılamak için, ve kıralı Erdenden geçirmek için Gilgala geldi.

16. Ve Bahurimden olan Benyamîn Geranın oğlu Şimeî, Yahuda adamları ile beraber kıral Davudu karşılamak için çabuk davranıp indi.

17. Ve onun yanında Benyaminden bin kişi, ve Saul evinin hizmetçisi Tsiba ve onun ile beraber on beş oğlu ve yirmi kulu vardı; ve kıralın önünde Erdenden geçtiler.

18. Ve kıralın ev halkını geçirmek için ve onun gözünde iyi olanı yapmak için kayık geçti. Ve Geranın oğlu Şimeî Erdenden geçtikten sonra kıralın önünde düştü.

19. Ve kırala dedi: Efendim bana günah saymasın, ve efendim kıralın Yerus alimden çıktığı günde bu kulunun ettiği sapıklığı kıral yüreğine koymak üzre hatırlamasın.
20.       suç ettiğimi bu kulun biliyor; ve i te, efendim kıralı karşılamak üzre inmek için bütün Yusuf evinden ilk olarak bugün ben geldim.
21. Fakat Tseruyanın oğlu Abi ay cevap verip dedi: RABB N mesihine lânet etmiş olan  ime'i bunun için  ld r lmiyecek mi?
22. Ve Davud dedi: Ey Tseruyanın oğulları, bugün bana hasım olmanız için sizinle benim aramda ne var? bugün  srailde kimse öldürülür m ?       bugün  srail üzerine kıral olduğumu bilmiyor muyum?
23. Ve kıral  ime'iye:  lmiyeceksin, dedi. Ve kıral ona and etti.
24. Ve Saul oğlu Mefibo et kıralı karşılamak için indi; kıralın gittiği günden selâmetle eve geldiği güne kadar ayaklarına bakmamı , ve sakalını d zeltmemi , ve esvabını yıkamamı tı.
25. Ve vaki oldu ki, kıralı karşılamak için Yerus alimden geldiği zaman, kıral ona dedi: Mefibo et, niçin benimle beraber  ıkmadın?
26. Ve o cevap verdi: Ey efendim kıral, hizmetçim beni aldattı;       bu kulun: Kendim için e eğe palan vurayım da üzerine bineyim; ve kıralla beraber gideyim, demiştim;       kulun topaldır.
27. Ve kulunu efendim kırala  eki tirmi tir; ve efendim kıral Allahın meleği gibidir; ve senin gözünde iyi olanı yap.
28.       babamın bütün evi efendim kıralın önünde ölüm oğullarından başka bir şey değilken sen bu kulunu kendi sofranda yemek yiye ler arasına koydun; ve artık benim ne hakkım var, ve artık kırala bağırarak neyim var?
29. Ve kıral ona dedi:   ler hakkında niçin söz uzatıyorsun? sen ve Tsiba toprağı paylaşın, diyorum.
30. Ve Mefibo et kırala dedi: Mademki efendim kıral selâmetle geldi, hepsini de o alsın.
31. Ve Gileadlı Barzillay Rogelimden indi; ve kıralı Erdenden geçirmek için onunla beraber Erdenden geçti.
32. Ve Barzillay çok ihtiyaç, seksen yaşında idi; ve kıral Mahanaimde kaldığı zaman onu kendisi beslemi ti;       o çok büyük bir adamdı.
33. Ve kıral Barzillaya dedi: Benimle beraber geç, ve Yerus alimde seni yanımda besliyeyim.
34. Ve Barzillay kırala dedi:  mr m n yıllarının günleri ne kadardır ki, kıralla beraber Yerus alime  ıkayım?
35. Ben bugün seksen yaşındayım; iyi ile kötüyü ayırt edebilir miyim? Bu kulun, yediğinin ve içtiğinin tadını alabilir miyim? erkek ve kadın hanendeler sesini dinliyebilir miyim? ve niçin artık bu kulun efendim kırala y k olayım?
36. Bu kulun ancak kıralla Erdeni geçmek istiyor; ve niçin kıral bana bu mükâfatı versin?
37. Şimdi rica ederim, kulun dönsün, ve  ehrimde babamın ve anamın kabri yanında  leyim. Fakat işte, kulun Kimham; efendim kıralla o geçsin; ve gözünde iyi olanı ona yap.
38. Ve kıral dedi: Kimham benimle beraber geçecek, ve senin gözünde iyi olanı ona yapacağım; ve benden istiyeeğin her şeyi senin için yapacağım.
39. Ve bütün kavm Erdenden geçti, kıral da geçti; ve kıral Barzillayı öptü, ve onu mubarek kıldı; ve o yerine döndü.
40. Ve kıral Gilgala geçti, ve Kimham onunla beraber geçti; ve bütün Yahuda kavmı, ve  srail kavmının da yarısı kıralı geçirdiler.
41. Ve i te, bütün  srail adamları kırala geldiler, ve kırala dediler: Niçin kardeşlerimiz Yahuda adamları seni çaldılar, ve kıralı, ve ev halkını, ve onunla beraber bütün Davud adamlarını Erdenden geçirdiler?
42. Ve bütün Yahuda adamları  srail adamlarına cevap verdiler:       kıral akrabamızdandır; ve bu i e niçin   kelendiniz? biz kıralın kesesinden bir şey yedik mi? yahut bize bir hediye mi verdi?

43. Ve İsrail adamları Yahuda adamlarına cevap verip dediler: Kıralda on hissemiz vardır, hem de Davudda bizim sizden ziyade hakkımız vardır; ve niçin bizi hor gördünüz de, kiralımızı geri getirmekte önce bizim reyimiz alınmadı? Ve Yahuda adamlarının sözleri İsrail adamlarının sözlerinden daha sertti.

BAP 20

VE Benyamînî Bikrinin oğlu Şeba, alçak bir adam, orada bulundu; ve boru çalıp dedi: Bizim Davudda hissemiz yoktur, ve Yessenin oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, herkes çadırlarına!

2. Ve bütün İsrail adamları Davudun arkasından çekildiler, ve Bikrinin oğlu Şebanın ardına düştüler; fakat Yahuda adamları Erdenden Yerusâlıme kadar kırallarına yapıştılar.

3. Ve Davud Yerusâlimde olan evine geldi; ve kiral, evi beklemek için bırakmış olduğu cariyeleri olan on kadını aldı, ve onları göz altında bir eve koydu, ve onları besledi, fakat onların yanına girmedi. Ve ölümleri gününe kadar dul yaşıyarak kapalı kaldılar.

4. Ve kiral Amasaya dedi: Üç güne kadar Yahuda adamlarını bana çağır, ve sen burada hazır ol.

5. Ve Amasa Yahuda adamlarını bir araya çağırarak için gitti; fakat ona tayin ettiği vakitten geç kaldı.

6. Ve Davud Abişaya dedi: Şimdi, Bikrinin oğlu Şeba bize Abşalomun ettiğinden daha çok kötülük edecek; senin efendinin kullarını al, ve onun ardını kov, yoksa kendisi için duvarlı şehirler bulur, ve gözümüzden kaçır.

7. Ve Yoabın adamları, ve Keretîlerle Peletîler, ve bütün yiğitler onun ardından çıktılar; ve Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovmak için Yerusâlimden çıktılar.

8. Onlar Gibeonda olan büyük taşın yanında iken Amasa onları karşılamağa geldi. Ve Yoab kendi kaftanını giymişti, ve kaftanın üzerinde bir kemer vardı, ve ona bağlı olan kınında bir kılıç belinde idi; ve o çıkarken kılıç yere düştü.

9. Ve Yoab Amasaya dedi: Kardeşim, iyi misin? Ve Yoab onu öpmek için sağ elile Amasayı sakalından tuttu.

10. Ve Amasa Yoabın elinde olan kılıçtan çekinmedi; ve Amasayı onunla karnından vurdu, ve barsaklarını yere döktü, ve ikinci kere onu vurmadı; ve öldü.

Ve Yoabla kardeşi Abişay Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovdular.

11. Ve Yoabın gençlerinden biri onun yanında durup dedi: Kim Yoabdan razı ise, ve kim Davud taraftarı ise Yoabın ardınca gelsin.

12. Ve Amasa büyük yolun ortasında kan içinde yuvarlanmakta idi. Ve o adam bütün kavmin durmakta olduğunu görünce, Amasayı büyük yoldan kıra götürüp üzerine bir esvap attı, çünkü gördü ki, onun yanına gelen her adam duruyordu.

13. Ve Amasa büyük yoldan kaldırılınca herkes Bikrinin oğlu Şebanın ardını kovmak için Yoabın ardınca gitti.

14. Ve Yoab Abele, ve Beyt-maakaya, ve bütün Berîlere kadar, bütün İsrail sıptları içinden geçti; ve toplanıp onlar da ardınca gittiler.

15. Ve Beyt-maakanın Abel şehrinde Şebayı sardılar, ve şehre karşı meteris kurdular, ve duvara dayandı; ve Yoabın yanında olan bütün kavm duvarı yıkmak için lağım açıyorlardı.

16. Ve şehirden akıllı bir kadın bağırdı: Dinleyin, dinleyin, rica ederim, Yoaba söyleyin, buraya yaklaşın, onunla söyleşeceğim.

17. Ve ona yaklaştı, ve kadın: Sen Yoab mısın? dedi. Ve o: Benim, dedi. Ve kadın ona dedi: Bu cariyenin sözlerini dinle. Ve o: Dinliyorum, dedi.

18. Ve kadın söyleyip dedi: Mutlaka Abelde öğüt soracaklar, diye eski zamanda söylenirdi; ve

iş i öyle bitirirlerdi.

19. Ben İsrailde barışıklık seven ve sadık olanlardanım; sen bir şehri, İsrailde bir anayı öldürmeğe çalışıyorsun; niçin RABBİN mirasını yutmak istiyorsun?

20. Ve Yoab cevap verip dedi: Allah göstermesin, göstermesin ki, yutayım, yahut yıkayım.

21. İş öyle değil; fakat Bikrinin oğlu Şeba adında Efraim dağlığından bir adam kırala karşı, Davuda karşı elini kaldırdı; yalnız onu verin de şehirden gideyim. Ve kadın Yoaba dedi: İşte, duvarın üstünden onun baş i sana atılacaktır.

22. Ve kadın kendi hikmetile bütün kavma gitti. Ve Bikrinin oğlu Şebanın başını kestiler, ve onu Yoaba attılar. Ve o boru çaldı, ve şehirden dağıldılar, herkes kendi çadırına gitti. Ve Yoab Yerusálime, kıralın yanına döndü.

23. Ve Yoab bütün İsrail ordusu başında idi; ve Yehoyadanın oğlu Benaya Keretîlerin ve Peletîlerin başında idi;

24. ve Adoram angaryacıların başında idi; ve Ahiludun oğlu Yehoşafat vakanüvis idi;

25. ve Şeva kâtipti; ve Tsadokla Abiatar kâhindiler;

26. ve Yairli İra da Davudun veziri idi.

BAP 21

VE Davudun günlerinde arka arkaya üç yıl kıtlık oldu; ve Davud RABDEN sordu. Ve RAB dedi: Saulun yüzünden, ve kanlı evinin yüzündendir, çünkü Gibeonluları öldürdü.

2. Ve kıral Gibeonluları çağırıp onlara söyledi (ve Gibeonlular İsrail oğullarından değildiler, fakat Amorîlerin artakalanlarından idiler; ve İsrail oğulları onlara and etmişlerdi; ve Saul İsrail ve Yahuda oğulları uğrunda gayretinden ötürü onları vurmağa çalışmıştı);

3. ve Davud Gibeonlulara dedi: Sizin için ne yapayım? ve ne ile kefaret edeyim ki, RABBİN mirasını mubarek kılasınız?

4. Ve Gibeonlular ona dediler: Saulla ve onun evile işimiz gümüş ve altın değildir; ve İsrailde adam öldürmek de bize düşmez. Ve o dedi: Siz ne derseniz size onu yaparım.

5. Ve kırala dediler: Bizi bitiren, ve biz helâk olup bütün İsrail sınırlarında kalmıyalım diye bize karşı tertipler kuran adamın oğullarından yedi kişi bize verilsin,

6. ve RABBİN seçmiş olduğu Saulun Gibeasında RAB için onları asalım. Ve kıral dedi: Ben onları veririm.

7. Ve Davudla Saulun oğlu Yonatan arasında, kendileri arasında RABBİN andı olduğu için, kıral Saulun oğlu Yonatanın oğlu Mefiboşeti esirgedi.

8. Ve Ayyanın kızı Ritspanın Saula doğurduğu iki oğlunu, Armoniye ve Mefiboşeti, ve Salun kızı Mikalın Meholalı Barzillay oğlu Adriele doğurmuş olduğu beş oğlunu kıral aldı;

9. ve onları Gibeonluların eline verdi, ve onları dağda, RABBİN önünde astılar, ve yedisi birlikte düştüler. Ve onlar biçim günlerinde, ilk günlerde, arpa biçiminin başlangıcında öldürüldüler.

10. Ve Ayyanın kızı Ritspa çul aldı, ve onu kendisi için kayaya serdi; biçimin başlangıcından onların üzerine gökten su dökülünceye kadar, gündüzleri gök kuşlarını, ve geceleri kır hayvanlarını onların üzerine gelmeğe bırakmadı.

11. Ve Saulun cariyesi Ayyanın kızı Ritspanın yaptığı şey Davuda bildirildi.

12. Ve Davud gidip Salun kemiklerini ve oğlu Yonatanın kemiklerini Yabeş-gilead erlerinden aldı; Filistîlerin Gilboada Saulu vurdukları gün, Filistîlerin onları asmış oldukları Beyt-şan meydanından onları bu erler çalmışlardı:

13. ve Saulun kemikleriyle oğlu Yonatanın kemiklerini oradan çıkardı; ve asılmış olanların kemiklerini topladılar.

14. Ve Saulun ve oğlu Yonatanın kemiklerini Benyamin diyarında Tselada, babası Kişin

kabrine gömdüler; ve kiralın emrettiği her şeyi yaptılar. Ve bundan sonra Allah diyar için duaları kabul etti.

15. Ve yine Filistîlerin İsraille cengi oldu; ve Davud, ve kendisile beraber kulları indiler, ve Filistîlere karşı cenkettiler. Ve Davud yorgun düştü;

16. Rafa* oğullarından İşbi-benob Davudu vurayım dedi, ve mızrağının ağırlığı üç yüz şekel tunçtu, ve yeni bir kılıç kuşanmıştı.

17. Ve Tseruyanin oğlu Abişay Davuda yardım edip Filistîyi vurdu, ve onu öldürdü. O zaman Davudun adamları ona and ettiler ve dediler: Bizimle beraber artık cenge çıkmıyacaksın ki, İsrailin چراğını söndürmiyesin.

* Yahut, *dev*.

18. Ve bundan sonra vaki oldu ki, yine Filistîlerle Gobda cenk oldu; o zaman Huşalı Sibbekay Rafa oğullarından Safi vurdu.

19. Ve yine Filistîlerle Gobda cenk oldu; ve Beyt-lehemli Yaareoregimin oğlu Elhanan Gatlı Golyatın kardeşini vurdu, onun mızrağının sapı çulha merteği gibi idi.

20. Ve yine Gatta cenk oldu, ve orada uzun boylu bir adam vardı, ve ellerinin parmakları ve ayaklarının parmakları altışar altışar, sayıca yirmi dördtü; o da Rafaya doğmuştu.

21. Ve İsraille meydan okudu, ve Davudun kardeşi Şimeinin oğlu Yonatan onu vurdu.

22. Bu dört kişi Gatta Rafaya doğmuş idiler; ve Davudun elile ve kullarının elile düştüler.

BAP 22

VE RAB Davudu bütün düşmanlarının elinden, ve Saulun elinden kurtardığı gün, Davud şu ilâhinin sözlerini RABBE söyledi;

2. ve dedi: RAB benim kayam, ve hisarım, evet, kurtarıcımdır;

3. Allah kayamdır, ona sığınacağım; Kalkanım, kurtuluşumun kuvveti, yüksek kulem, ve sığınacak yerimdir; Ey kurtarıcım, beni zorbalıktan sen kurtarırısın.

4. Hamde lâıyk olan RABBÎ çağıracağım; Ve düşmanlarımdan kurtulacağım;

5. Çünkü çevremi ölüm dalgaları sardı; Yaramazlık selleri beni ürküttü.

6. Ölüler diyarının ipleri beni kuşattı; Ölümün kementleri üzerime geldi.

7. Sıkıntım içinde RABBE dua ettim, Ve Allahımı imdada çağırdım; Ve mabedinden sesimi işitti, Ve feryadım onun kulaklarına erişti.

8. O zaman dünya sarsılıp titredi; Göklerin temelleri oynadılar, Ve sarsıldılar, çünkü o öfkелendi.

9. Burnundan duman yükseldi, Ağzından ateş yiyip bitirdi; Ondan közler tutuştular.

10. Gökleri de iğip indi; Ve koyu karanlık ayaklarının altında idi.

11. Ve bir kerubiye binip uçtu; Ve yelin kanatları üzerinde göründü.

12. Karanlığı, suların toplantısını, Asümanın koyu bulutlarını kendi çevresine çardaklar yaptı.

13. Önündeki parıltıdan; Ateş közleri tutuştular.

14. RAB göklerden gürledi, Ve Yüce Olan ses verdi.

15. Oklar salıp onları dağıttı; Şimşek salıp onları bozgun etti.

16. RABBİN azarlamasından, Burun nefesinin vuruşundan, Denizin derinlikleri göründü, Ve dünyanın temelleri açıldı.

17. Yukarıdan elini uzattı, beni tuttu; Beni çok sulardan çıkardı;

18. Beni kuvvetli düşmanımdan, Benden nefret edenlerden azat etti; çünkü onlar benden zorlu idiler.

19. Felâketim gününde önüme çıktılar; Fakat RAB bana destek oldu.

20. Ve beni geniş yere çıkardı; Beni kurtardı, çünkü benden hoşlandı.

21. RAB salâhıma göre bana ödedi; Ellerimin temizliğine göre karşılığımı verdi.

22. Zira RABBİN yollarını tuttum, Ve kötülükle Allahımdan ayrılmadım.
23. Çünkü bütün hükümleri önümdedir; Ve kanunları ise, onlardan ben ayrılmadım.
24. Ve onunla kâmil idim; Ve günahımdan kendimi tuttum.
25. Bunun için RAB salâhıma göre, Gözü önünde temizliğime göre karşılığımı verdi.
26. İnayetli ile inayetli olursun; Kâmil adamla kâmil olursun;
27. Pâk olanla pâk olursun; Ve iğri adamla ters olursun.
28. Ve hakir kavmı sen kurtaracaksın, Fakat gözlerin kibirlilerin üzerindedir, onları alçaltacaksın.
29. Çünkü çerağım sensin, ya RAB; Ve benim karanlığımı RAB aydınlatacaktır.
30. Çünkü seninle asker üzerine hücum ederim, Ve Allahımla duvar aşarım.
31. Allah, O'nun yolu kâmilidir; RABBİN sözü saftır; O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
32. Çünkü RABDEN başka Allah kimdir? Ve Allahımızdan başka kaya kimdir?
33. Allah benim kuvvetli kulemdir; Ve kâmilleri kendi yolunda güder.
34. O ayaklarımı geyik ayakları gibi eder; Ve beni yüksek yerlerin üzerine diker.
35. Ellerimi cenk için talim eder de, Bazularım tunç yayı kurar.
36. Ve bana kurtuluşının kalkanını verdin, Ve lûtfun beni büyük etti.
37. Adımlarımın yerini genişlettin, Ve ayaklarım kaymadı.
38. Düşmanlarımı kovaladım, ve onları helâk ettim; Ve onlar bitmeyince geri dönmedim.
39. Onları telef ettim, ve onları ezdim, ve artık kalkamadılar; Ve ayaklarımın altına düştüler.
40. Çünkü cenk için bana kuvvet kuşattın; Bana karşı ayaklananları altımda çöktürdün.
41. Düşmanlarımın sırtını da bana çevirttin, Benden nefret eyliyenleri de yok ettim.
42. Onlar baktılar, fakat kurtaran yoktu; RABBE baktılar, fakat onlara cevap vermedi.
43. O zaman yerin tozu gibi onları ezdim; Onları sokakların çamuru gibi ayak altına alıp çiğnedim.
44. Kavmımın çekişmelerinden beni azat ettin; Milletlere baş olmak için beni korudun; Bilmediğim bir kavm bana kulluk edecek.
45. Yabancı oğulları bana boyun eğecekler; Kulakları işitince bana itaat edecekler.
46. Yabancı oğulları takatsiz kalacaklar, Ve hisarlarından titriyerek çıkacaklar.
47. RAB hay dir; ve kayam mubarek olsun; Ve kurtuluşumun kayası Allah yüce olsun;
48. O Allah ki, bana öçler verir, Kavmları bana tâbi kılar,
49. Ve düşmanlarımın ortasından beni çıkarır; Evet, bana karşı ayaklananlar üzerinde beni yükseltirsin; Zorba adamdan beni azat eylersin.
50. Bunun için, ya RAB, milletler arasında sana şükrederim, Ve senin ismine terennüm eylerim.
51. RAB kiralına büyük kurtuluşlar verir, Ve mesihine, Davuda, ve onun zürriyetine, Ebediyen inayet eder.

BAP 23

VE Davudun son sözleri şunlardır: Yessenin oğlu Davud diyor, Ve yüксеğe çıkarılan adam, Yakubun Allahının mesihi, Ve İsrailin tatlı mezmur şairi diyor:

2. RABBİN Ruhu benim vasıtamla söyledi, Ve onun sözü benim dilim üzerinde idi.
3. İsrailin Allahı dedi, İsrailin Kayası bana söyledi: İnsanlar üzerine doğrulukla saltanat eden, Allah korkusu ile saltanat eden,
4. Bulutsuz bir sabah gibi, Güneş doğduğu zaman sabah nuru gibi olacaktır; Onun parıltısı yağmurdan sonra yerden taze ot bittirir.
5. Gerçek benim evim Allahla öyle değildir; Fakat benimle ebedî ahit kesti; Her şeyi düzgün

ve emindir; Çünkü onu hattâ filizlendirmedığı halde, O bütün kurtuluşum ve dileğimdir;

6. Fakat yaramazlar, onların hepsi atılacak dikenler gibi olacaklardır, Çünkü elle tutulamazlar;

7. Fakat onlara dokunan adam, Demirle ve mızrak sapı ile silâhlanmalıdır. Ve yerlerinde ateşle tamamen yakılacaklardır.

8. Davudun yiğitlerinin adları şunlardır: Üçlerin başı Tahkemonlu Yoşebbaşşebet, bir kerede vurulmuş sekiz yüz kişiye karşı olan Etsnî Adino o idi.

9. Ve ondan sonra Ahohî bir adamın oğlu Dodayın oğlu Eleazardı, cenk için oraya toplanmış olan Filistîlere meydan okudukları, ve İsrail adamları çekilip gittikleri zaman, Davudla beraber olan üç yiğitten biri idi.

10. O kalktı, ve eli yorulup kılıca yapışınca kadar Filistîleri vurdu; ve RAB o gün büyük kurtuluş yaptı; ve kavm ancak çapul almak için onun ardınca döndüler.

11. Ve ondan sonra Hararlı Agenin oğlu Şamma idi. Ve Filistîler bir bölük olarak toplandılar, ve orada mercimek dolu bir tarla parçası vardı; ve kavm Filistîlerin önünden kaçtı.

12. Fakat o, tarlanın ortasında durup onu müdafaa etti, ve Filistîleri vurdu; ve RAB büyük kurtuluş yaptı.

13. Ve baş Otuzlardan üçü indi, ve biçim vaktinde Davuda, Adullam mağarasına geldiler; ve Filistîlerin bölüğü Refaim deresinde ordugâh kurdular.

14. Ve Davud o zaman hisarda idi; ve Filistîlerin askeri o zaman Beyt-lehemde idi.

15. Ve Davud özliyip dedi: Keşke biri Beyt-lehemde, kapının yanında olan kuyudan bana su içirse!

16. Ve bu üç yiğit Filistîler ordusunu yardılar, ve kapının yanında olan Beyt-lehem kuyusundan su çektiler, ve onu alıp Davuda getirdiler; fakat ondan içmek istemedi, ve onu RABBE takdime olarak döktü.

17. Ve dedi: Ya RAB, bunu yapmak benden uzak olsun, canlarını tehlikeye koyup giden adamların kanını mı içeyim? Bundan dolayı içmek istemedi. Bu şeyleri üç yiğit yaptı.

18. Ve Yoabın kardeşi, Tseruyanın oğlu Abişay Üçlerin başı idi. Ve üç yüz kişiye karşı mızrağını kaldırıp onları öldürdü, ve onun üç yiğit arasında adı vardı.

19. Üç yiğitten en şerefli değil mi idi? Ve onların reisi oldu; fakat birinci Üçlere erişmedi.

20. Kabtseelli cesur bir adamın oğlu, Yehoyadanın oğlu olup kuvvetli işler yapmış olan Benaya, Moablı Arielin iki oğlunu vurdu; bir de kar günü inip çukur içinde bir aslan vurdu.

21. Ve görünüşü güzel bir Mısırlıyı vurdu; ve Mısırlının elinde mızrak vardı; ve onun yanına değnek ile indi, ve Mısırlının elinden mızrağı çekip aldı, ve onu kendi mızrağı ile öldürdü.

22. Bu şeyleri Yehoyadanın oğlu Benaya yaptı; ve üç yiğit arasında adı vardı.

23. Otuzlardan daha şerefli idi, fakat birinci Üçlere erişmedi. Ve Davud onu muhafızlarının başına koydu.

24. Yoabın kardeşi Asahel Otuzlardan biri idi; Beyt-lehemli Dodonun oğlu Elhanan,

25. Harodlu Şamma, Harodlu Elik,

26. Paltî Helets, Tekoalı İkkeşin oğlu İra,

27. Anatotlu Abiezer, Huşalı Mebunnay,

28. Ahohî Tsalmon, Netofalı Maharay,

29. Netofalı Baananın oğlu Heleb, Benyamin oğulları Gibeasından Ribayın oğlu İttay,

30. Piratonlu Benaya, Gaaş vadilerinden Hidday,

31. Arbalı Abi-albon, Barhumlu Azmavet,

32. Şaalbonlu Elyahba, Yaşen oğulları, Yonatan,

33. Hararlı Şamma, Ararlı Şararın oğlu Ahiam,

34. Ahasbayın oğlu Elifelet Maakalının oğlu, Gilolu Ahitofelin oğlu Eliam.

35. Karmelli Hetsro, Arbalı Paaray,

36. Tsobalı Natanın oğlu İgal, Gadî Bani,

37. Ammonî Tselek, Beerotlu Naharay, Tseruyanın oğlu Yoabın silâhtarları,

38. İtrî İra, İtrî Gareb,

39. Hittî Uriya; hepsi otuz yedi.

BAP 24

VE İsraille karşı RABBİN öfkesi yine alevlendi, ve: Git, İsraili ve Yahudayı say, diye Davudu onlara karşı tahrik etti.

2. Ve kiral, yanında olan ordu başbuğu Yoaba dedi: Şimdi Dandan Beer-şebaya kadar İsrailin bütün sıptları arasında dolaş, ve kavmı sayın, ve kavmin sayısını bileyim.

3. Ve Yoab kırala dedi: Allahın RAB kavmı, ne kadarsa yüz kat daha artırsın; ve efendim kiralın gözleri görsün; fakat niçin bu şey efendim kiralın hoşuna gidiyor?

4. Fakat kiralın sözü Yoaba karşı, ve ordunun reislerine karşı galebe etti. Ve Yoabla ordunun reisleri, İsrail kavminı saymak için kiralın önünden çıktılar.

5. Ve Erdenden geçtiler, ve Gad vadisinin ortasında olan şehrin sağ tarafında, Aroerde kondular;

6. ve Yazere, ve Gileada, ve Tahtim-hodşi diyarına geldiler; ve Dan-yaana, ve çepçevre Saydaya geldiler,

7. ve Sur hisarına, ve Hivîlerin ve Kenânlıların bütün şehirlerine geldiler; ve Beer-şebada Yahuda Cenubuna çıktılar.

8. Ve bütün memlekette dolaştılar, ve dokuz ay yirmi günün sonunda Yerusâlime geldiler.

9. Ve Yoab yazılanların sayısını kiralâ verdi; ve İsrailde kılıç çeken sekiz yüz bin yiğit vardı; ve Yahuda adamları beş yüz bin kişi idi.

10. Ve kavmı saydıktan sonra Davudun yüreği kendisini rahatsız etti. Ve Davud RABBE dedi: Yaptığım işte büyük suç ettim; ve şimdi, ya RAB, niyaz ederim, bu kulunun günahını sil; çünkü çok akılsızlık ettim.

11. Ve Davud sabahlayın kalktı; ve Davudun Göreni Gad peygambere RABBİN şu sözü geldi:

12. Git ve Davuda söyle: RAB şöyle diyor: Senin önüne üç şey koyuyorum; kendin için onlardan birini seç de sana onu yapayım.

13. Ve Gad Davuda gelip ona bildirdi, ve kendisine dedi: Sana memleketinde yedi kıtlık yılı mı gelsin? yoksa düşmanların seni kovalarken onların önünde üç ay mı kaçarsın? yoksa memleketinde üç gün veba mı olsun? Şimdi düşün ve bak, beni gönderene ne cevap götüreyim?

14. Ve Davud Gada dedi: Çok sıkılıyorum; şimdi RABBİN eline düşelim; çünkü onun rahmetleri çoktur; ve insan eline düşmiyeyim.

15. Ve RAB sabahtan tayin olunan vakte kadar İsrailin üzerine veba gönderdi; ve Dandan Beer-şebaya kadar kavmdan yetmiş bin kişi öldü.

16. Ve melek Yerusâlimi helâk etmek için ona doğru elini uzatınca, RAB mücazattan nadim olup kavmı helâk eden meleğe: Yeter; şimdi elini çek, dedi. Ve RABBİN meleği Yebusî Aravnanın harman yerinin yanında bulunuyordu.

17. Ve kavmı vuran meleği gördüğü zaman, Davud RABBE söyledi, ve dedi: İşte, ben suç ettim, ve ben iğrilik ettim; fakat bu koyunlar, onlar ne yaptılar? niyaz ederim, senin elin bana karşı, ve babamın evine karşı olsun.

18. Ve o gün Gad Davuda geldi, ve ona dedi: Çık, Yebusî Aravnanın harman yerinde RABBE mezbah kur.

19. Ve Gadın sözüne göre Davud RABBİN emretmiş olduğu gibi çıktı.

20. Ve Aravna baktı, ve kırılla kullarının kendisine doğru gelmekte olduklarını gördü; ve Aravna çıktı, ve kırala yüz üstü yere kadar eğildi.

21. Ve Aravna dedi: Niçin efendim kiral bu kuluna geldi? Ve Davud dedi: RABBE mezbah

kurmak üzre senden harman yerini satın almak için geldim ki, kavmin üzerinden veba kaldırılsın.

22. Ve Aravna Davuda dedi: Efendim kiral gözünde iyi olanı alsın, ve takdime arzetsin; işte, yakılan takdime olarak öküzler, ve odun olmak üzre dövenler, ve öküzlerin takımları;

23. ey kiral, Aravna bunların hepsini kirala veriyor. Ve Aravna kirala dedi: Allahın RAB senden razı olsun.

24. Ve kiral Aravnaya dedi: Hayır, fakat senden mutlaka bir bedel ile satın alacağım; ve Allahım RABBE hiçe mal olmuş yakılan takdimeler arzetmem. Ve Davud harman yerini ve öküzleri elli şekel gümüşe satın aldı.

25. Ve Davud orada RABBE bir mezbah yaptı, ve yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzetti. Ve RAB diyar için olan duaları kabul etti, ve İsrail üzerinde veba kaldırıldı.

BİRİNCİ KIRALLAR

BAP 1

VE kiral Davud kocamış ve yaşta ilerlemişti; ve onu esvaplarla örttüler, fakat ısınmadı.

2. Ve kulları ona dediler: Efendim kiral için genç bir kız aransın; ve o kiralın önünde dursun, ve ona baksın; ve senin koynunda yatsın da efendim kiral ıınsın.

3. Ve İsrailin bütün sınırlarında güzel bir genç kadın aradılar, ve Şunemli Abişağı buldular, ve onu kirala getirdiler.

4. Ve genç kadın çok güzeldi; ve kirala baktı, ve ona hizmet etti; fakat kiral onu bilmedi.

5. Ve Haggitin oğlu Adoniya: Ben kiral olacağım, diye kendini yükseltti; ve kendisine arabalar ve atlılar, ve önünde koşmak için elli kişi hazırladı.

6. Ve babası: Niçin böyle yaptın? diye hiç bir vakit onu gücendirmemişti; ve o da görünüşü çok güzel bir adamdı; ve kendisi Abşalomdan sonra doğmuştu.

7. Ve Tseruyanın oğlu Yoabla, ve kâhin Abiatarla söyleşti; ve bunlar Adoniyanın ardına düşüp kendisine yardım ettiler.

8. Fakat kâhin Tsadok, ve Yehoyadanın oğlu Benaya, ve peygamber Natan, ve Şimei, ve Rei, ve Davudun yiğitleri, Adoniya ile beraber değildiler.

9. Ve Adoniya En-rogel yakınında olan Tsohelet taşı yanında koyunlar ve sığırlar ve besili hayvanlar kurban etti; ve bütün kardeşleri, kiral oğullarını, ve kiralın kullarını, bütün Yahuda adamlarını çağırdı;

10. fakat peygamber Natani, ve Benayayı, ve yiğitleri, ve kardeşi Süleymanı çağırmadı.

11. Ve Natan Süleymanın anası Bat-şebaya söyleyip dedi: Haggitin oğlu Adoniya kiralılık ediyor, işitmedin mi? ve efendimiz Davud bilmiyor.

12. Ve şimdi gel, rica ederim, kendi canını, ve oğlun Süleymanın canını kurtarman için sana öğüt vereyim.

13. Git ve kiral Davudun yanına gir, ve kendisine de: Efendim kiral: Gerçek oğlun Süleyman benden sonra kiralılık edecek, ve tahtıma o oturacaktır, diye cariyene sen and etmedin mi? ve niçin Adoniya kiralılık ediyor?

14. İşte, sen daha orada kiralıla söyleşirken, ben de senin ardından gireceğim, ve senin sözlerini tasdik edeceğim.

15. Ve Bat-şeba odaya, kiralın yanına girdi; ve kiral çok kocamıştı; ve Şunemli Abişağ kirala hizmet ediyordu.

16. Ve Bat-şeba içildi, ve kiralın önünde yere kapandı. Ve kiral: Nen var? dedi.

17. Ve ona dedi: Gerçek oğlun Süleyman benden sonra kiralılık edecek, ve tahtıma o oturacaktır, diye sen, efendim, cariyene Allahın RABBİN hakkı için and ettin.

18. Ve işte, şimdi Adoniya kiralık ediyor; ve sen, efendim kiral, bunu bilmiyorsun;
19. ve bir çok öküzler ve besili hayvanlar ve koyunlar kurban etti, ve kiralın bütün oğullarını, ve kâhin Abiatarı, ve ordunun başbuğu Yoabı çağırdı; fakat kulun Süleymanı çağırmadı.
20. Ve sen, efendim kiral, kendisinden sonra efendim kiralın tahtına kim oturacağını bildiresin diye bütün İsrailin gözleri senin üzerindedir.
21. Yoksa, vaki olacak ki, efendim kiral ataları ile uyuduğu zaman, ben ve oğlum Süleyman suçlu sayılacağız.
22. Ve işte, daha o kıralla konuşurken, peygamber Natan geldi.
23. Ve: İşte, peygamber Natan, diye kiralı bildirdiler. Ve kiralın karşısına geldiği zaman, kiralın önünde yüz üstü yere kapandı.
24. Ve Natan dedi: Efendim kiral: Benden sonra Adoniya kiralık edecek, ve tahtıma o oturacak, diye söyledin mi?
25. Çünkü o bugün indi, ve bir çok öküzler ve besili hayvanlar ve koyunlar kurban etti, ve kiralın bütün oğullarını, ve ordunun başbuğlarını, ve kâhin Abiatarı çağırdı; ve işte, onun önünde yiyip içiyorlar, ve: Yaşasın kiral Adoniya, diyorlar.
26. Fakat beni, bu kulunu, ve kâhin Tsadoku, ve Yehoyadanın oğlu Benayayı, ve kulun Süleymanı çağırmadı.
27. Bu iş efendim kiral tarafından mı oldu? ve efendim kiralın tahtına kendisinden sonra kim oturacağını kullarına bildirmedi.
28. Ve kiral Davud cevap verip: Bat-şebayı bana çağırın, dedi. O da kiralın önüne geldi, ve kiralın önünde durdu.
29. Ve kiral and edip dedi: Canımı bütün sıkıntılardan kurtaran hay olan RABBİN hakkı için,
30. benden sonra mutlaka senin oğlun Süleyman kiralık edecek, ve benim yerime tahtıma o oturacak, diye İsrailin Allahı RABBİN hakkı için gerçek sana nasıl and ettimse, gerçek bugün böyle yapacağım.
31. Ve Bat-şeba kiralı iğildi, ve yüz üstü yere kapanıp dedi: Efendim kiral Davud ebediyen yaşasın.
32. Ve kiral Davud dedi: Kâhin Tsadoku, ve peygamber Natani, ve Yehoyadanın oğlu Benayayı bana çağırın. Ve kiralın önüne geldiler.
33. Ve kiral onlara dedi: Efendinizin kullarını yanınıza alın, ve oğlum Süleymanı benim kendi katırıma bindirin, ve onu Gihona indirin;
34. ve orada kâhin Tsadok, ve peygamber Natan İsrail üzerine kiral olarak onu meshetsinler; ve boru çalın, ve: Yaşasın kiral Süleyman, diyin.
35. Ve onun ardınca çıkacaksınız, ve o gelip tahtıma oturacak; çünkü benim yerime kiral olacak; ve İsrail üzerine ve Yahuda üzerine hükümdar olarak onu tayin ettim.
36. Ve Yehoyadanın oğlu Benaya kiralı cevap verip dedi: Amin; efendim kiralın Allahı RAB da böyle desin.
37. RAB nasıl efendim kiralı ile beraber oldu ise Süleyman ile de öyle olsun, ve onun tahtını efendim kiral Davudun tahtından daha büyük etsin.
38. Ve kâhin Tsadok, ve peygamber Natan, ve Yehoyadanın oğlu Benaya, ve Keretiler, ve Peletiler indiler, ve Süleymanı kiral Davudun katırına bindirdiler, ve onu Gihona götürdüler.
39. Ve kâhin Tsadok Çadırdan yağ boynuzunu aldı, ve Süleymanı meshetti. Ve boru çaldılar; ve bütün kavm: Yaşasın kiral Süleyman, dediler.
40. Ve bütün kavm onun ardınca çıktılar, ve kavm zurnalar çalıp büyük sevinçle sevindiler, ve onların sesinden yer çatladı.
41. Ve Adoniya ve onun yanında olan bütün davetliler yemek yemeği bitirdikleri zaman işittiler. Ve Yoab boru sesini işitince dedi: Şehirden gelen bu gürültü nedir?
42. Daha o söylerken, işte, kâhin Abiatarın oğlu Yonatan geldi, ve Adoniya dedi: İçeri gir; çünkü sen yiğit bir adamsın, ve müjde getiriyorsun.
43. Ve Yonatan cevap verip Adoniyaya dedi: Gerçek, efendimiz kiral Davud Süleymanı kiral

etti;

44. ve kiral kâhin Tsadoku, ve peygamber Natani, ve Yehoyadanın oğlu Benayayı, ve Keretîleri ve Peletîleri onunla beraber gönderdi; ve onu kiralın katırına bindirdiler;

45. ve kâhin Tsadok, ve peygamber Natan Gihonda onu kiral olarak meshettiler; ve oradan sevinerek çıktılar, ve şehir çınladı. İşittiğiniz ses budur.

46. Hem de Süleyman kiralılık tahtı üzerinde oturuyor.

47. Kiralın kulları da efendimiz kiral Davudu tebrik etmek için gelip dediler: Senin Allahın Süleymanın adını senin adından daha iyi etsin, ve onun tahtını senin tahtından daha büyük etsin; ve kiral yatak üzerine iğildi.

48. Hem de kiral şöyle dedi: Bugün gözlerimle görürken tahtım üzerine bir oturan vermiş olan İsrailin Allahı RAB mubarek olsun.

49. Ve Adoniyanın bütün davetlileri korkup kalktılar, ve herkes kendi yoluna gitti.

50. Ve Adoniya Süleymandan ötürü korktu, ve kalkıp gitti, ve mezbahın boynuzlarına yapıştı.

51. Ve Süleymana bildirip dediler: İşte, Adoniya kiral Süleymandan korkuyor; ve işte: Kiral Süleyman bu kulunu kılıçla öldürmiyeceğine bugün bana and etsin, diyerek mezbahın boynuzlarına yapıştı.

52. Ve Süleyman dedi: Eğer yiğit bir adam olduğunu gösterirse, bir saç bile yere düşmez; fakat kendisinde kötülük bulunursa ölür.

53. Ve kiral Süleyman gönderdi, ve onu mezbahtan indirdiler. Ve gelip kiral Süleymana iğildi; ve Süleyman ona: Evine git, dedi.

BAP 2

VE Davudun öleceği günler yaklaştı; ve oğlu Süleymana emredip dedi:

2. Ben bütün dünyanın gittiği yola gidiyorum; sen kuvvetli ol, ve erkek ol;

3. yaptığın her işte, ve yöneldiğin her tarafta hikmetli olasan diye, Musanın şeriatinden yazılmış olana göre Allahın RABBİN yollarında yürümek, ve kanunlarını, ve emirlerini, ve hükümlerini, ve şهادetlerini tutmak için onun bekçiliğini tut ki,

4. RAB: Eğer çocukların bütün yüreklerle ve bütün canları ile önümde sadakatle yürümek için yollarına dikkat ederlerse, İsrail tahtında senden bir erkek eksik olmayacaktır, diye hakkımda söylediği sözü sabit kılsın.

5. Tseruyanın oğlu Yoabın bana ettiğini, evet, İsrail ordusunun iki başbuğuna, Nerin oğlu Abnere, ve Yeterin oğlu Amasaya yaptığını sen de bilirsin; barışıklık zamanında cenk kanı dökerek, ve beline kuşanmış olduğu kuşağına, ve ayaklarındaki çarıkları içine cenk kanı bulaştırarak onları öldürdü.

6. Ve sen hikmetine göre yap, ve onun ağarmış başı ölümler diyarına selâmetle inmesin.

7. Fakat Gileadlı Barzillayın oğullarına lûtf göster, ve sofranda yemek yiyenler arasında olsunlar; çünkü kardeşin Abşalomdan kaçtığım zaman onlar benim yanıma böyle geldiler.

8. Ve işte, Bahurimden olan Benyaminî Geranın oğlu Şimeî senin yanındadır; Mahanaime gittiğim gün o beni ağır lânetle lânetledi; fakat Erdende beni karşılamak için indi; ve ben ona: Seni kılıçla öldürmem, diyerek RABBİN hakkı için and ettim.

9. Ve şimdi onu suçsuz tutma, çünkü sen hikmetli adamsın; ve ona yapacağını bilirsin, ve sen onun ağarmış başını kanla ölümler diyarına indirirsin.

10. Ve Davud ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde gömüldü.

11. Ve Davudun İsrail üzerinde kiralılık ettiği günler kırk yıld; yedi yıl Hebronda kiralılık etti, ve otuz üç yıl Yerusâlimde kiralılık etti.

12. Ve Süleyman babası Davudun tahtına oturdu; ve onun kiralılığı çok kuvvetli oldu.

13. Ve Haggitin oğlu Adoniya Süleymanın anası Bat-şebaya geldi. Ve o dedi: Barışıklıkla mı

geliyorsun? Ve dedi: Barışıklıkla.

14. Ve dedi: Benim sana söyleyeceğim var. Ve: Söyle, dedi.

15. Ve dedi: Sen bilirsin ki, kiralık benimdi, ve ben kiralık edeyim diye bütün İsrail bana yönelmişti; fakat kiralık çevrilip kardeşimin oldu; çünkü RAB tarafından onundu.

16. Ve şimdi benim senden bir dileğim var; beni boş döndürme. Ve ona: Söyle, dedi.

17. Ve dedi: Rica ederim, kiral Süleymana söyle (çünkü o sana yok demez), Şunemli Abişağı bana karı olarak versin.

18. Ve Bat-şeba dedi: Peki, senin için kiralala söylerim.

19. Ve Bat-şeba kiral Süleymana Adoniya için söylemek üzere onun yanına gitti. Ve kiral onu karşılamak için ayağa kalktı, ve ona iğildi, ve tahtına oturdu, ve kiralın anası için bir taht koydurttu; ve anası onun sağında oturdu.

20. Ve dedi: Senden küçük bir dileğim var; beni boş döndürme. Ve kiral ona dedi: İşte, anam; çünkü seni boş döndürmem.

21. Ve dedi: Şunemli Abişağ kardeşin Adoniyaya karı olarak verilsin.

22. Ve kiral Süleyman cevap verip anasına dedi: Sen neden Adoniya için Şunemli Abişağı istiyorsun? kiralığı da onun için iste, çünkü o benden büyük kardeşimdir; hem onun için hem de kâhin Abiatarla Tseruyanın oğlu Yoab için iste.

23. Ve kiral Süleyman RABBİN hakkı için and edip dedi: Eğer Adoniya bu sözü kendi canına karşı söylemedi ise, Allah bana öylesini ve ziyadesini etsin.

24. Ve şimdi, beni pekiştiren, ve babam Davudun tahtına beni oturtan, ve söylemiş olduğu gibi bana bir hanedan kuran hay olan RABBİN hakkı için, Adoniya mutlaka bugün öldürülecektir.

25. Ve kiral Süleyman Yehoyadanın oğlu Benaya elile gönderdi; o da onu vurdu, ve öldü.

26. Ve kiral kâhin Abiatarla dedi: Anatota, kendi tarlalarına git; çünkü sen öldürülecek bir adamsın; fakat seni bu zamanda öldürmem; çünkü sen babam Davudun önünde RAB Yehovanın sandığını taşıdın, ve çünkü babamın zahmet çektiği bütün işlerde sen de zahmet çektin.

27. Ve Eli evi hakkında RABBİN Şiloda söylemiş olduğu sözü yerine getirmek için Süleyman Abiatarı RABBİN kâhinliğinden attı.

28. Ve haber Yoaba erişti; çünkü Yoab Abşaloma uymadığı halde Adoniyaya uymuştu. Ve Yoab RABBİN Çadırına kaçtı, ve mezbahın boynuzlarını tuttu.

29. Ve kiral Süleymana söylediler: Yoab RABBİN Çadırına kaçtı, ve işte, mezbahın yanındadır. Ve Süleyman: Git, onu vur, diyerek Yehoyadanın oğlu Benayayı gönderdi.

30. Ve Benaya RABBİN Çadırına gelip ona dedi: Çık, kiral böyle buyuruyor. Ve o dedi: Hayır; burada öleyim. Ve Benaya kiralala: Yoab böyle dedi, ve bana böyle cevap verdi, diye haber getirdi.

31. Ve kiral ona dedi: Onun dediği gibi yap, onu vur ve göm ki, Yoabın sebepsiz döktüğü kanı benim üzerimden ve babamın evi üzerinden kaldırasın.

32. Ve RAB onun kanını kendi başı üzerine döndürecek, çünkü o kendisinden daha salih ve daha iyi iki adamı, İsrail ordusunun başbuğu Nerin oğlu Abneri, ve Yahuda ordusunun başbuğu Yeterin oğlu Amasayı vurdu, ve onları kılıçla öldürdü, ve babam Davud bilmiyordu.

33. Böylece onların kanı Yoabın başı üzerine, ve onun zürriyetinin başı üzerine ebediyen dönecektir; fakat RAB tarafından Davuda, ve zürriyetine, ve evine, ve tahtına, ebediyen selâmet olacaktır.

34. Ve Yehoyadanın oğlu Benaya çıktı, ve onu vurup öldürdü; ve çölde kendi evinde gömüldü.

35. Ve kiral onun yerine Yehoyadanın oğlu Benayayı ordunun başına koydu; ve kiral Abiatarın yerine kâhin Tsadoku koydu.

36. Ve kiral gönderip Şimeiyi çağırdı, ve ona dedi: Yerusâlimde kendine bir ev yap, ve orada otur, ve oradan hiç bir yere çıkma.

37. Ve çıktığın, ve Kidron vadisini geçtiğin gün gerçekten bil ki, mutlaka öleceksin; kanın kendi başın üzerinde olacaktır.
38. Ve Şimei kırala dedi: Bu söz iyidir; efendim kıral nasıl dedi ise, kulun öyle yapacaktır. Ve Şimei bir çok zaman Yerusâlimde oturdu.
39. Ve vaki oldu ki, üç yılın sonunda Şimeinin iki kulu Gat kıralı Maakanın oğlu Akişin yanına kaçtılar. Ve Şimeiye: İşte, kulların Gattadır, diye haber verildi.
40. Ve Şimei kalkıp eşeğine palan vurdu, ve Gata, Akişe, kullarını aramağa gitti; ve Şimei gidip kullarını Gattan getirdi.
41. Ve Şimeinin Yerusâlimden Gata gitmiş ve dönmüş olduğunu Süleymana söylediler.
42. Ve kıral gönderip Şimeiyi çağırđı, ve ona dedi: Sana RABBİN hakkı için and ettirmedim mi, ve sana: Çıktığın, ve dışarıda ötede beride dolaştığın gün gerçekten bil ki, mutlaka öleceksin, diye sıkı tenbih etmedim mi? sen de bana: İşittiğim söz iyidir, dedin.
43. Öyle ise RABBİN andını ve sana verdiğim emri niçin tutmadın?
44. Ve kıral Şimeiye dedi: Babam Davuda yaptığın kötülüğün hepsini bilirsin, yüreğın de bilir; ve kendi kötülüğünü RAB senin başına döndürecektir.
45. Fakat kıral Süleyman mubarek olacak, ve Davudun tahtı RABBİN önünde ebediyen pekiştirilecektir.
46. Ve kıral Yehoyadanın oğlu Benayaya emretti; ve çıkıp onu vurdu, ve o öldü. Ve kiralık Süleymanın elinde pekiştirildi.

BAP 3

VE Süleyman Mısır kıralı Firavunla hısım oldu, ve Firavunun kızını aldı, ve kendi evini ve RABBİN evini ve çevre Yerusâlim duvarını yapmağı bitirinciye kadar kadını Davud şehrine getirdi.

2. Ancak kavm yüksek yerlerde kurban ediyorlardı, çünkü o günlere kadar RABBİN ismine yapılmış ev yoktu.

3. Ve Süleyman, babası Davudun kanunlarında yürüyerek RABBİ severdi; ancak yüksek yerlerde kurban ediyor, ve buhur yakıyordu.

4. Ve kıral kurban etmek için Gibeona gitti; çünkü orası yüksek yerlerin büyüğü idi; Süleyman o mezbahın üzerinde bin baş yakılan takdime arzetti.

5. RAB Süleymana Gibeonda gece rüyada göründü; ve Allah dedi: Sana ne vereyim, iste.

6. Ve Süleyman dedi: Kulun babam Davuda, senin önünde hakikatla ve salâhla, ve seninle yürek doğruluğı ile yürüdüğüne göre büyük inayet ettin; ve bugün olduğu gibi onun tahtına oturmak için kendisine bir oğul vermekle kendisi için bu büyük inayeti sakladın.

7. Ve şimdi, ey Allahım RAB, kulunu babam Davudun yerine kıral ettin; ve ben ancak bir küçük çocuğım; çıkmayı ve girmeyi bilmem.

8. Ve kulun seçtiğın kavmin ortasındadır, çoklukça hesap edilemez ve sayılamaz büyük bir kavm.

9. İmdi, kavmına hükmetmek için kuluna anlayışlı yürek ver ki, iyi ile kötünün arasını ayırt edeyim; çünkü senin bu büyük kavmına kim hükmedebilir?

10. Ve bu söz Rabbin gözünde iyi göründü, çünkü Süleyman bu şeyi istedi.

11. Ve Allah ona dedi: Mademki sen bu şeyi istedin, ve kendin için çok günler istemedin, ve kendin için zenginlik istemedin, düşmanlarının canını da istemedin, ancak doğruyu ayırt etmek üzre kendin için anlayış istedin;

12. İşte, senin sözüne göre yaptım; işte, sana hikmetli ve anlayışlı yürek verdim; şöyle ki, senden evel senin gibi kimse olmamıştır, ve senden sonra senin gibisi çıkmıyacaktır.

13. Ve sana dilemediğın şeyi de verdim, hem zenginlik, hem de izzet; şöyle ki bütün

günlerinde kırallar arasında senin gibisi olmayacaktır.

14. Ve kanunlarımı ve emirlerimi tutmak için baban Davudun yürüdüğü gibi sen de yollarımda yürürsen, o zaman ömrünü uzatırım.

15. Ve Süleyman uyandı; ve işte, ruya idi; ve Yerusolime geldi, ve RABBİN ahit sandığı önünde durdu, ve yakılan takdimeler arzetti, ve selâmet takdimeleri arzetti, ve bütün kullarına ziyafet verdi.

16. Ve iki fahişe kadın kırala geldi, ve önünde durdular.

17. Ve kadınlardan biri dedi: Aman efendim, ben ve bu kadın bir evde otururuz; ve evde onunla beraberken bir çocuk doğurdum.

18. Ve vaki oldu ki, ben doğduktan sonra üçüncü gün bu kadın da doğurdu; ve biz beraberdik; evde yanımda yabancı yoktu, ancak evde ikimiz vardık.

19. Ve bu kadının çocuğu geceleyin ölmüş, çünkü üstüne yatmış.

20. Ve gece yarısı kalkmış, ve cariyen uyurken oğlumu yanımdan almış, ve onu kendi koynuna koymuş, ve kendi ölmüş çocuğunu benim koynuma koymuş.

21. Ve çocuğumu emzirmek için sabahlayın kalktığım zaman, işte, ölmüştü; fakat sabahlayın ona bakınca, işte, o benim doğurduğum oğlum değildi.

22. Ve öteki kadın dedi: Hayır; fakat sağ olan benim oğlum ve ölen senin oğlun. Ve berikisi dedi: Hayır; fakat ölen senin oğlun, ve sağ olan benim oğlum. Kırallın önünde böyle diyorlardı.

23. Ve kırall dedi: Biri: Bu sağ olan benim oğlum, ve ölen senin oğlun, diyor; ve öteki: Hayır, fakat ölen senin oğlun, ve sağ olan benim oğlum, diyor.

24. Ve kırall dedi: Bana bir kılıç getirin. Ve kırallın önüne bir kılıç getirdiler.

25. Ve kırall dedi: Sağ olan çocuğu ikiye bölün, ve yarısını birine, ve yarısını ötekine verin.

26. Ve çocuğu sağ olan kadın kırala söyledi — çünkü oğlu için yüreği yanıyordu — ve dedi: Aman efendim, sağ olan çocuğu ona verin, aman onu öldürmeyin. Fakat öteki dedi: Ne benim ne de senin olsun; ikiye bölün.

27. O zaman kırall cevap verip dedi: Sağ olan çocuğu buna verin, ve sakın onu öldürmeyin; anası budur.

28. Ve kırallın verdiği hükmü bütün İsrail işitti; ve kıralldan korktular; çünkü gördüler ki, hükmetmek için kendisinde Allah hikmeti var.

BAP 4

VE kırall Süleyman bütün İsrail üzerinde kıralldı.

2. Reisleri de şunlardı: Tsadokun oğlu Azarya, kâhin;

3. Şişanın oğulları Elihoref ve Ahiya, kâtip; Ahiludun oğlu Yehoşafat, vakanüvis;

4. ve Yehoyadanın oğlu Benaya ordunun başında idi; ve Tsadokla Abiatar kâhindiler;

5. ve Natanın oğlu Azarya kâhyaların başında idi; ve Natanın oğlu Zabud vezir ve kırallın dostu idi;

6. ve Ahişar ev halkının başında idi; ve Abdanın oğlu Adoniram angaryacıların başında idi.

7. Ve İsrailin başında Süleymanın on iki kâhyası vardı, ve kıralla ve onun evi halkına azık tedarik ederlerdi; her birine yılda bir ay azık tedariki düşerdi.

8. Ve adları şunlardır: Efraim dağılığında Ben-hur;

9. Makazda, ve Şaalbimde, ve Beyt-şemeşte, ve Elon-beyt-hananda Bendeker;

10. Arubotta Ben-hesed (Soko ve bütün Hefer diyarı ona aitti);

11. bütün Dor yaylasında Ben-abinadab (Süleymanın kızı Tafat onun karısı idi);

12. Taanakta ve Megiddoda, ve Yizreel altındaki Zaretanın yanında olan bütün Beyt-şean, Beyt-şeandan Abel-meholaya, Yokmeamin ötesine kadar Ahiludun oğlu Baana;

13. Ramot-gileadda Ben-geber (Gileadda olan Manasse oğlu Yairin şehirleri, ve Başanda olan Argob havalisi, duvarlı ve tunç sürgülü altmış büyük şehir ona aitti);
14. Mahanaimde İddonun oğlu Ahinadab;
15. Naftalide Ahimaats (bu da Süleymanın kızı Basematı karı olarak aldı);
16. Aşer ve Bealotta Huşayın oğlu Baana;
17. İssakarda Paruanın oğlu Yehoşafat;
18. Benyaminde Elanın oğlu Şimeî;
19. Gilead diyarında, Amorîlerin kiralı Sihonun, ve Başan kiralı Ogun memleketinde Urinin oğlu Geber; ve memlekette yegâne kâhya bu idi.
20. Yahuda ve İsrail çoklukça deniz kenarında olan kum gibi çoktu, yiyip içmekte ve sevinçte idiler.
21. Ve Süleyman İrmaktan Filistîler diyarına, ve Mısır sınırına kadar bütün ülkeler üzerinde saltanat sürdürdü; onlar vergi getirdiler, ve ömrünün bütün günlerince Süleymana kulluk ettiler.
22. Ve Süleyman evinin bir günlük yiyeceği otuz ölçek* ince un, ve altmış ölçek un,
23. on besili öküz, ve otlaklardan yirmi öküz, ve geyikler, ve ceylanlar, ve sığınlar, ve semiz tavuklardan başka yüz koyundu.
24. Çünkü İrmağın beri tarafında Tifsaktan Gazaya kadar bütün havalide, İrmağın beri tarafında olan bütün kıralların üzerinde saltanat sürüyordu; ve çevresinde, her tarafta barışıklığı vardı.
25. Ve Süleymanın bütün günlerince Dandan Beer-şebaya kadar Yahuda ve İsrail, herkes kendi asması ve incir ağacı altında, selâmetle oturdular.
26. Ve Süleymanın cenk arabaları için kırk bin ahır bölüğünde atları vardı, ve on iki bin atlısı vardı.
27. Ve o kâhyalar kiral Süleyman için, ve kiral Süleymanın sofrasına gelenlerin hepsi için, her biri kendi ayında azık tedarik ederlerdi; bir şey eksik etmezlerdi.
28. Ve herkes kendisine emrolunduğuna göre onların bulunduğu yere atlar ve binek atları için de arpa ve saman getirirlerdi.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
29. Ve Allah Süleymana, deniz kıyısında olan kum gibi, ziyadesile hikmet ve anlayış, ve yürek genişliği verdi.
30. Ve Süleymanın hikmeti bütün şark oğullarının hikmetinden, ve bütün Mısırın hikmetinden üstündü.
31. Çünkü bütün insanlardan, Ezrahi Eytandan Maholun oğulları Heman, Kalkol, ve Dardadan daha hikmetli idi; ve çepçevre bütün milletlerde onun şöhreti vardı.
32. Ve üç bin mesel söyledi; ve ilâhileri bin beşti.
33. Ve Libnanda olan erz ağacından duvarda biten zufa otuna kadar ağaçlar hakkında söyledi; hayvanlar, ve kuşlar, ve sürünen şeyler, ve balıklar hakkında da söyledi.
34. Ve Süleymanın hikmetini dinlemek için bütün kavmlardan, onun hikmeti hakkında işitmiş olan bütün dünya kırallarından adamlar gelirlerdi.

BAP 5

VE Sur kiralı Hiram kullarını Süleymana gönderdi; çünkü babasının yerine onu kiral meshetmiş olduklarını işitmişti; çünkü Hiram daima Davudu severdi.

2. Ve Süleyman Hirama gönderip dedi:

3. Sen bilirsin ki, RAB babam Davudun düşmanlarını onun ayakları tabanlarının altına koyuncuya kadar, çevresindeki cenkler yüzünden Allahı RABBİN ismine bir ev yapamadı.

4. Fakat şimdi Allahım RAB bana her taraftan rahat verdi; ne düşman var, ne de kötü bir vaka

var.

5. Ve işte, RAB: Senin yerine, senin tahtına koyacağım oğlun, benim ismime evi o yapacak, diye babam Davuda nasıl söyledi ise Allahım RABBİN ismine bir ev yapmağa niyet ediyorum.

6. Ve şimdi, Libnandan bana erz ağaçları kessinler diye emret; ve kullarım senin kullarınla beraber olacaklar; ve söyliyeceğin her şeye göre kulların için sana ücret veririm; çünkü bilirsin ki, aramızda Saydalılar gibi kereste kesmek bilen yoktur.

7. Ve vaki oldu ki, Hiram Süleymanın sözlerini işitince çok sevinip dedi: O büyük kavmin üzerine Davuda hikmetli oğul vermiş olan RAB bugün mubarek olsun.

8. Ve Hiram Süleymana gönderip dedi: Bana gönderdiğin sözü işittim; erz ağacı kerestesi ve servi kerestesi hakkında her dileğini yaparım.

9. Kullarım onları Libnandan denize indirirler; ve bana tayin edeceğin yere deniz yolu ile gitmek üzere onlardan salları yaparım, ve orada onları çözdürürüm, ve sen onları götürürsün; ve evim halkına yiyecek vermekle benim dileğimi tamamlarsın.

10. Ve Hiram Süleymana her dileğine göre erz ağacı kerestesi, ve servi kerestesi verdi.

11. Ve Süleyman Hiram, evi halkının yemesi için, yirmi bin ölçek buğday, ve yirmi kor* halis zeytin yağı verdi; Süleyman yıldan yıla Hiram böyle verirdi.

12. Ve RAB Süleymana söylediği gibi ona hikmet verdi; ve Hiramla Süleyman arasında barışıklık vardı; ve ikisi aralarında ahdettiler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

13. Ve kiral Süleyman bütün İsrailden angaryacıları topladı; ve angaryacılar otuz bin adamdı.

14. Ayda on bin adam olmak üzere bunları sıra ile Libnana gönderdi; bir ay Libnanda, ve iki ay evde kalırlardı; ve angaryacılar başında Adoniram vardı.

15. Ve Süleymanın yük taşıyan yetmiş bin, ve dağlarda taş kesen seksen bin adamı,

16. bunlardan başka Süleymanın işte çalışan kavmin üzerine hükmeden, işin başında bulunan üç bin üç yüz baş kâhyaları vardı.

17. Ve kiral emretti, ve onlar evin temelini yonulmuş taşla atmak için büyük taşlar, değerli taşlar kestiler.

18. Ve Süleymanın yapıcıları, ve Hiramın yapıcıları, ve Geballılar onları yonttular, ve evi yapmak için keresteyi ve taşları hazırladılar.

BAP 6

VE vaki oldu ki, İsrail oğullarının Mısır diyarından çıkmalarının dört yüz sekseninci yılında, Süleymanın İsrail üzerine saltanatının dördüncü yılında, ikinci ay olan Ziv ayında RABBİN evini yapmağa başladı.

2. Ve kiral Süleymanın RAB için yaptığı evin uzunluğu altmış arşın,* ve genişliği yirmi, ve yüksekliği otuz arşındı.

3. Ve evin mabedi önünde olan eyvanın uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşındı; ve onun genişliği evin önünde on arşındı.

4. Ve ev için kafesle kapalı pencereler yaptı.

5. Ve evin duvarı etrafına bitişik, hem mabedin, ve hem de iç odanın etrafındaki evin duvarlarına bitişik katlar yaptı; ve etrafında yan odalar yaptı.

6. Alt kat beş arşın genişliğinde, ve orta kat altı arşın genişliğinde, ve üçüncüsü yedi arşın genişliğinde idi; çünkü kirişler evin duvarını tutmasın diye evin duvarı etrafında dış tarafta omuzlar bıraktı.

7. Ve ev yapılmakta iken, taş ocağında hazırlanmış taştan yapıldı; ve yapılırken evin içinde ne çekiç, ne balta, ne de demir bir âlet sesi işitilmedi.

8. Orta yan odaların kapısı evin sağı tarafında idi; ve dolambaçlı merdivenle orta kata, ve orta kattan üçüncüye çıkarlardı.
9. Evi böyle yaptı, ve onu bitirdi; ve evi erz ağaçlarından kirişler ve kalın tahtalarla örttü.
10. Ve bütün eve bitişik katları her birinin yüksekliği beş arşın olarak yaptı, ve onları erz ağacı kerestesile eve bağladı.
11. Ve Süleymana RABBİN şu sözü geldi:
12. Bu yaptığın eve gelince, eğer benim kanunlarımda yürürsen, ve hükümlerimi yaparsan, ve bütün emirlerimde yürümek için onları tutarsan; o zaman baban Davuda söylediğim sözümü seninle pekiştireceğim.
13. Ve İsrail oğullarının ortasında oturacağım, ve kavmım İsraili bırakmıyacağım.
14. Ve Süleyman evi yaptı, ve onu bitirdi.
15. Ve evin duvarlarını içerden erz ağacı tahtaları ile yaptı; evin zemininden çatı duvarlarına kadar onları içerden tahta ile kapladı; ve evin zeminini servi tahtaları ile örttü.
16. Ve evin arka tarafına zeminden çatı duvarlarına kadar erz ağacı tahtaları ile yirmi arşın bina etti; onları iç oda olarak, kudsülakdas olarak içerden yaptı.
17. Ve ev, yani iç odanın dışında olan mabet, kırk arşındı.
18. Ve içerden evin üzerinde olan erz ağaçları yumrular ve açılmış çiçeklerle oyulmuştu; hepsi erz ağacı idi, taş hiç görünmüyordu.
19. Ve evin en içeri tarafında, RABBİN ahit sandığını koymak için bir iç oda hazırladı.
20. Ve iç odanın içerden uzunluğu yirmi arşın, ve genişliği yirmi arşın, ve yüksekliği yirmi arşındı; ve onu halis altınla kapladı; ve erz ağacından olan mezbahı da kapladı.
21. Ve Süleyman evi içerden halis altınla kapladı; ve iç odanın önüne altın zincirler çekti; ve onu altınla kapladı.
22. Ve bütün evi altınla, bütün evi tamamen kapladı; iç odanın bütün mezbahını da altınla kapladı.
23. Ve iç odada her biri on arşın yüksekliğinde zeytin ağacından iki kerubi yaptı.
24. Ve kerubinin bir kanadı beş arşındı, ve kerubinin obir kanadı beş arşındı; bir kanadının ucundan obirinin ucuna kadar on arşındı.
25. Ve obir kerubi on arşındı; her iki kerubi bir ölçüde ve bir biçimde idi.
26. Bir kerubinin yüksekliği on arşındı, obir kerubinkinki de böyle idi.
27. Ve kerubileri iç evin içine koydu; ve kerubilerin kanatları gerilmişti, şöyle ki, birinin kanadı bir duvara, ve obir kerubinin kanadı obir duvara değiyordu; ve kanatları evin ortasında birbirlerine değiyorlardı.
28. Ve kerubileri altınla kapladı.
29. Ve içerde ve dışarda çepçevre evin bütün duvarlarına kabartma şekiller, kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu.
30. Ve içerde ve dışarda evin döşemesini altınla kapladı.
31. Ve iç odanın girilecek yerine zeytin ağacından kapı kanatları yaptı; üst eşikle kapı süveleri duvarın beşte biri idi.
32. Böylece zeytin ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve üzerlerine kabartma kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu, ve onları altınla kapladı; ve altını kerubilerle hurma ağaçları üzerine döşedi.
33. Mabedin girilecek yerine de zeytin ağacından duvarın dörtte biri olmak üzere kapı süveleri,
34. ve servi ağacından iki kapı kanadı yaptı; ve bir kanat iki parçadan olup katlanırdı, ve obir kanat iki parçadan olup katlanırdı.
35. Ve üzerlerine kerubiler, ve hurma ağaçları, ve açılmış çiçekler oydu; ve oyma işine uydurulmuş altınla onları kapladı.
36. Ve iç avluyu üç sıra yonulmuş taşla, ve bir sıra erz ağacı kirişile yaptı.
37. RABBİN evinin temeli dördüncü yılda Ziv ayında atıldı.
38. Ve on birinci yılda, sekizinci ayda, Bul ayında, ev bütün şekline göre, ve bütün kısımları

ile bitirildi. Böylece yedi yıldır onu yapmakta idi.

BAP 7

VE Süleyman on üç yıldır kendi evini yapıyordu, ve bütün evini bitirdi.

2. Ve Libnan ormanı evini yaptı; uzunluğu yüz arşın, ve genişliği elli arşın, ve yüksekliği otuz arşın olarak, direkler üzerinde erz ağacı kirişler olmak üzere erz ağacından dört sıra direkler üzerinde idi.

3. Ve direklerin üstünde olan kırk beş kirişin üzeri erz ağacı ile örtülü idi; bir sırada on beş.

4. Ve kirişler üç sıra idi, ve pencere pencereye karşı idi, üç kat.

5. Ve bütün kapılar ve süveler kirişlerle dört köşeli yapılmıştı; ve pencere pencereye karşı idi, üç kat.

6. Ve direkler eyvanını yaptı; uzunluğu elli arşın, ve genişliği otuz arşındı; ve önlerinde bir eyvan; ve önlerinde direkler ve eşik vardı.

7. Ve taht eyvanını, orada hüküm vereceği hüküm eyvanını yaptı; ve döşemeden tavana kadar erzağacı ile kaplı idi.

8. Ve kendi oturacağı ev, eyvanın iç tarafındaki avlu da, aynı yapıda idi. Süleymanın karı olarak almış olduğu Firavun kızı için de bu eyvan gibi bir ev yaptı.

9. Bunların hepsi, içerden ve dışardan, temelden dama kadar, testere ile kesilmiş, yonulmuş, ölçüye göre taştan, değerli taşlandı; dışardan büyük avluya kadar da böyle idi.

10. Ve temel değerli taşlardan, büyük taşlardan, on arşınlık ve sekiz arşınlık taşlardandı.

11. Ve üstünde ölçüye göre değerli taşlar, yonulmuş taş ve erz ağacı vardı.

12. RAB evinin iç avlusunda, ve evin eyvanında olduğu gibi büyük avlunun da çevresinde üç sıra yonulmuş taş ve bir sıra erz ağacı kirişleri vardı.

13. Ve kiral Süleyman gönderip Surdan Hiramı getirtti.

14. Naftali sıptından dul bir kadının oğlu idi, ve babası Surlu bir adamdı, tunç işçisi idi; ve Hiram bütün tunç işleri işlemekte hikmetle ve anlayışla ve hünerle dolu idi. Ve Süleymana gelip bütün onun işlerini yaptı.

15. İki tunç direği yaptı, her direğin yüksekliği on sekiz arşındı; ve on iki arşınlık bir ip her bir direğin çevresini sarardı.

16. Ve direklerin üzerine koymak için dökme tunçtan iki başlık yaptı; bir başlığın yüksekliği beş arşındı, ve obir başlığın yüksekliği beş arşındı.

17. Ve direklerin üstünde olan başlıklarda örgü işinden ağlar ve zincir işinden çelenkler vardı; bir başlık için yedi, ve obir başlık için yedi.

18. Direkleri böyle yaptı; ve direklerin üstündeki başlıkları örtmek için bir ağ işi üzerinde çepçevre iki sıra narlar yaptı; obir başlık için de böyle yaptı.

19. Ve eyvanda olan direklerin üstündeki başlıklar zambak işi idi, dört arşın.

20. Ve üst tarafta da, iki direğin üstünde, ağ işinin yanında olan yuvarlak çıkıntıya yakın başlıklar vardı; obir başlık üzerinde çepçevre dizilerde narlar iki yüzdü.

21. Ve direkleri mabedin eyvanında dikti; ve sağ direği dikti, ve onun adını Yakın* koydu; ve sol direği dikti, ve adını Boaz* koydu.

22. Ve direklerin başında zambak işi vardı; böylece direkler işi bitti.

**Pekiştirecek.*

**Kuvvet bunda.*

23. Ve dökme denizi bir kenardan obir kenara on arşın olarak değirmi biçimde yaptı, ve yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir ip onun çevresini sarardı.

24. Ve çepçevre kenarının altında onu saran her arşında on, çepçevre denizi saran tomurcuklar vardı; tomurcuklar iki dizi idi, o dökülürken beraber döküldü.

25. On iki öküz üzerinde dururdu, üçü şimale, ve üçü garba, ve üçü cenuba, ve üçü şarka bakardı; ve deniz yukarıda onların üzerinde idi; ve bütün onların sağrıları içeri doğru idi.
26. Ve bir karış kalınlıkta idi; ve onun kenarı bir kâse kenarı gibi, zambak çiçeği gibi işlenmişti; iki bin bat* su alırdı.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
27. Ve tunçtan on ayaklık yaptı; bir ayaklığın uzunluğu dört arşın, ve genişliği dört arşın, ve yüksekliği üç arşındı.
28. Ve ayaklıkların işi şu biçimdi: yan levhaları vardı; ve pervazlar arasında yan levhaları vardı;
29. ve pervazlar arasında olan yan levhalarında aslanlar, öküzler, ve kerubiler vardı; ve yukarı pervazlar da böyle idi; ve aslanların ve öküzlerin altında sarkık çelenkler işlenmişti.
30. Ve her ayaklığın dört tunç tekerleği, ve tunç dingilleri vardı; ve onun dört ayağının omuzları vardı; her birinin yanında çelenkler olarak omuzlar kazanın altında dökülmüştü.
31. Ve onun ağız başlığın içinde ve yukarıda bir arşındı; ve ayaklık işine göre ağız değirmi, bir buçuk arşındı; ve ağızda da oymalar vardı, ve onların yan levhaları yuvarlak değil dört köşeli idi.
32. Ve dört tekerlek yan levhaları altında idi; ve tekerleklerin dingilleri ayaklıkta idi; ve bir tekerliğin yüksekliği bir buçuk arşındı.
33. Ve tekerleklerin işi araba tekerleği işi gibi idi; dingilleri ve ispitleri, ve parmakları ve başlıklarının hepsi dökme idi.
34. Ve her ayaklığın dört köşesinde dört omuz vardı, ayaklığın omuzları kendisindendi.
35. Ve ayaklığın başında yarım arşın yüksekliğinde yuvarlak bir şekil vardı; ve ayaklığın başındaki kollar ve yan levhaları kendisindendi.
36. Ve her birinin genişliğine göre kullarının düz yerlerine, ve yan levhalarına, kerubiler, aslanlar, ve hurma ağaçları, çepçevre çelenkler oydu.
37. Böylece on ayaklığı yaptı; hepsinin dökümü bir, ölçüsü bir, ve biçimi birdi.
38. Ve tunçtan on kazan yaptı; bir kazan kırk bat alırdı; ve her kazan dört arşındı; ve on ayaklığın üstünde birer kazan vardı.
39. Ve beşi evin sağ tarafında ve beşi evin sol tarafında olarak ayaklıkları koydu; ve denizi evin sağına gündoğusu tarafına, cenuba doğru koydu.
40. Ve Hiram kazanları, kürekleri, ve leğenleri yaptı. Ve Hiram kiral Süleyman için RABBİN evinde yaptığı bütün işleri bitirdi;
41. iki direği, ve direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını; ve direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işi;
42. ve iki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten her ağ işi için iki dizi narı;
43. ve on ayaklığı, ve ayaklıkların üstünde on kazanı
44. ve bir deniz, ve denizin altında on iki öküz;
45. ve kaplar, ve kürekler, ve leğenleri, ve Hiramın kiral Süleyman için RABBİN evinde yapmış olduğu bütün bu takımlar parlak tunçtandı.
46. Kiral bunları Erden havzasında Sukkot ile Tsaretan arasındaki balçık toprakta döktü.
47. Ve Süleyman bütün kapları tartısız bıraktı, çünkü gayetle çoktu; ve tuncun tartısı aranmadı.
48. Ve Süleyman RABBİN evindeki bütün kapları, altın mezbahı, ve üzerinde huzur ekmeği bulunan altından sofrayı;
49. ve iç odanın önünde, beşi sağda, ve beşi solda halis altından şamdanları; ve altından çiçekleri ve kandilleri ve maşaları;
50. ve halis altından tasları ve makasları ve leğenleri, ve kaşıkları ve tablaları; ve hem iç evin, kudsülakdasın, hem de evin, mabedin kapıları için altından rezeleri yaptı.
51. Ve RABBİN evinde kiral Süleymanın yaptığı bütün iş bitti. Ve Süleyman babası Davudun

tahsis ettiği şeyleri, gümüşü, ve altını, ve takımları içeri getirdi, ve onları RAB evinin hazinelerine koydu.

BAP 8

O zaman Süleyman İsrailin ihtiyarlarını, ve sıptların bütün başlarını, İsrail oğullarının atalar evleri emîrlerini, RABBİN ahit sandığını Davud şehri olan Siondan yukarı getirmek için Yerusâlime, kiral Süleymanın yanına topladı.

2. Ve bütün İsrail erleri yedinci ay olan Etanim ayında, bayramda, kiral Süleymanın yanına toplandılar.

3. Ve bütün İsrail ihtiyarları geldiler, ve kâhinler sandığı kaldırdılar.

4. Ve RABBİN sandığını, toplanma çadırını, ve çadırda olan bütün mukaddes takımları yukarı getirdiler; bunları kâhinler ve Levililer yukarı getirdiler.

5. Ve kiral Süleyman, ve kendi yanına toplanmış olan bütün İsrail cemaati onunla beraber sandığın önünde idiler, çoklukça sayılamaz ve hesap edilemez koyunlar ve öküzler kurban ediyorlardı.

6. Ve kâhinler RABBİN ahit sandığını içeriye yerine, evin i  odasına, kuds lakdasa, kerubilerin kanatları altına getirdiler.

7.       kerubiler kanatlarını sandığın yeri üzerine geriyorlardı, ve kerubiler sandığı ve onun sırtıklarını yukarıdan  rt yorlardı.

8. Ve sırtıklar o kadar uzundu ki, sırtıkların uçları i  odanın önündeki mukaddes yerden görünüyorlardı; fakat dışarıdan görünmüyorlardı; ve bugüne kadar oradadırlar.

9. İsrail oğulları Mısır diyarından çıktıkları zaman RABBİN onlarla ahdettiği Horeb dağında sandığın içine Musanın koymuş olduğu iki ta  levhadan başka içinde bir şey yoktu.

10. Ve vaki oldu ki, kâhinler mukaddes yerden çıkınca, bulut RABBİN evini doldurdu,

11. ve buluttan ötürü kâhinler hizmet için duramadılar;       RABBİN izzeti RABBİN evini doldurmuştu.

12. O zaman Süleyman dedi: RAB koyu karanlıkta oturduğunu söylemiştir.

13. Oturmak için sana bir ev, ebediyen mesken tutacağın bir yer yaptım.

14. Ve kiral ardına dönüp bütün İsrail cemaatini mubarek kıldı; ve bütün İsrail cemaati ayakta duruyordu.

15. Ve dedi: İsrailin Allahı RAB mubarek olsun, o Allah ki, babam Davuda ağzı ile söylemiş:

16. Kavmım İsraili Mısırdan çıkardığım günden beri, ismim orada olsun diye bir ev yapmak için, bütün İsrail sıptlarından bir şehir seçmedim; fakat kavmım İsrail üzerinde olsun diye Davudu seçtim, demiş, ve elile yerine getirmiştir.

17. Ve İsrailin Allahı RABBİN ismine bir ev yapmak babam Davudun yüreğinde idi.

18. Fakat RAB babam Davuda dedi: Mademki ismime bir ev yapmağı yüreğine koydun, yüreğine koyduğuna iyi ettin;

19. fakat evi sen yapmıyacaksın; ancak sulbünden çıkacak oğlun, benim ismime evi o yapacaktır.

20. Ve RAB söylediği sözünü tamam etmiştir;       babam Davudun yerinde ben durmaktayım, ve RABBİN vadettiği gibi İsrail tahtında oturuyorum, ve İsrailin Allahı RABBİN ismine evi yaptım.

21. Ve orada sandık için yer yaptım, atalaramızı Mısır diyarından çıkardığı zaman RABBİN onlarla yaptığı ahit onun içindedir.

22. Ve Süleyman RABBİN mezbahı önünde, İsrailin bütün cemaati karşısında durup ellerini göke açtı;

23. ve dedi: Ya RAB, İsrailin Allahı, ne yukarıda gökte ve ne aşağıda yerde senin gibi Allah

yoktur; sen bütün yüreklerle önünde yürüyen kullarınla ahdi ve inayeti tutarsın;

24. sen babam Davud kuluna vadettiğini tutun; evet, ağzınla söyledin, ve bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin.

25. Ve şimdi, ya RAB, İsrailin Allahı, babam Davud kuluna: Sen önümde yürüdüğün gibi önümde yürümek için ancak çocukların yollarına dikkat ederlerse, İsrail tahtına oturmak için önümde bir adamın eksik olmayacaktır, diye söylediğini tut.

26. Ve şimdi, ey İsrailin Allahı, niyaz ederim, babam Davud kuluna söylediğin söz doğru çıksın.

27. Fakat gerçek Allah yerde sakin olur mu? işte, gök ve göklerin gökü seni alamaz; nerede kaldı ki, benim bu yaptığım ev!

28. Fakat ya RAB Allahım, bugün senin önünde bu kulunun ettiği feryadı ve duayı işitmek için bu kulunun duasına ve yalvarışına yönel;

29. ta ki, bu kulunun bu yere doğru edeceği duayı işitmek için gözlerin bu eve: İsmim orada olacaktır, dediğin yere, gece gündüz açık olsun.

30. Ve bu yere doğru dua ettikleri zaman, bu kulunun ve kavmin İsrailin yalvarışını işit; gökte, meskeninde işit; ve işitince bağışla.

31. Bir adam komşusuna karşı suç ederse, ve yemin etsin diye ona bir and yükletilirse, ve gelip bu evde, mezbahının önünde yemin ederse;

32. o zaman gökte işit ve yap, ve kötünün yolunu kendi başına getirmek için onu kötülüyerek, ve salihe salâhına göre vermek için onu haklı çıkararak kullarına hükmet.

33. Kavmin İsrail sana karşı suç ettikleri için düşman önünde vurulduğu zaman, tekrar sana dönüp ismini ikrar ederlerse, ve bu evde sana dua ve feryat ederlerse;

34. o zaman gökte işit, ve kavmin İsrailin suçunu bağışla, ve babalarına verdiği diyara onları tekrar getir.

35. Sana karşı suç ettikleri için gökler kapanıp yağmur olmazsa, ve bu yere doğru dua ederlerse, ve ismini ikrar ederlerse, ve onları alçalttığın zaman suçlarından dönerlerse;

36. o zaman gökte işit, ve kullarının, ve kavmin İsrailin suçunu bağışla ki, yürüyecekleri iyi yolu onlara öğretesin; ve kavmina miras olarak verdiği diyarına yağmur ver.

37. Eğer memlekette kıtlık olursa, veba olursa, eğer sam yeli yahut küf, çekirge yahut tırtıl olursa; eğer şehirlerinin olduğu memlekette düşmanı onu kuşatırsa; hangi belâ, hangi hastalık olursa olsun;

38. her hangi bir adam tarafından, bütün kavmin İsrail tarafından bir dua ve yalvarış olursa, herkes kendi yüreğinin derdini bilip bu eve doğru ellerini açarsa;

39. o zaman gökte, meskeninde işit, ve bağışla, ve yap, ve yüreğini bildiğin her adama bütün yollarına göre ver (çünkü sen, bütün adam oğullarının yüreklerini ancak sen bilirsin);

40. ta ki, atalarımıza verdiği diyarda oturdukları bütün günlerce senden korksunlar.

41. Ve kavmin İsrailden olmıyan ecnebî de, senin ismin uğruna uzak memleketten gelince

42. (çünkü senin büyük ismin, ve kudretli elin, ve uzatılmış bazun hakkında işiteceklerdir); gelip bu eve doğru dua edince;

43. gökte, meskeninde işit, ve ecnebînin sana feryat ettiği bütün şeylere göre yap, ta ki, kavmin İsrail gibi senden korkmak için, dünyanın bütün kavmları senin ismini bilsinler, ve yaptığım bu evin senin isminle çağırıldığını bilsinler.

44. Eğer kavmin, onları göndereceğin bir yoldan düşmanına karşı cenge çıkarsa, ve RABBE, seçtiğin şehre, ve ismin için yaptığım eve doğru dua ederlerse;

45. o zaman dualarını ve yalvarışlarını gökte işit, ve onların davasını gör.

46. Eğer sana karşı suç ederlerse (çünkü suç etmiyen adam yoktur), ve onlara karşı öfkeli olursan, ve onları düşmanın eline verirsen, ve onları sürgün edenler, uzak olsun yakın olsun, düşman memleketine onları sürerlerse;

47. fakat sürgün edildikleri memlekette düşünüp tekrar dönerlerse, ve: Suç işledik, ve sapıklık ettik, kötülük ettik, diyerek kendilerini sürgün edenlerin memleketinde sana yalvarırlarsa;

48. onları sürgün eden düşmanların memleketinde bütün yüreklerle ve bütün canları ile sana dönerlerse, ve onların atalarına verdiği memleketlerine seçtiğin şehre, ve ismine yaptığım eve doğru sana dua ederlerse;
49. o zaman gökte, meskeninde dualarını ve yalvarışlarını işit, ve onların davasını gör;
50. ve sana karşı suç eden kavminı, ve sana karşı ettikleri bütün günahlarını bağışla; ve onları sürgün edenlerin önünde sen onlara rahmet et ki, onlar da onlara acısınlar
51. (çünkü onlar demir ocağın içinden, Mısırdan çıkardığın senin kavmin ve kendi mirasındırlar);
52. ta ki, sana her feryat ettikleri zaman bu kulunun yalvarışını, ve kavmin İsrailin yalvarışını işitmek için gözlerin açık olsun.
53. Çünkü atalarımızı Mısırdan çıkardığın zaman kulun Musa vasıtası ile söylediğin gibi, mirasın olmak için, sen onları dünyanın bütün kavmlarından ayırdın, ya Rab Yehova!
54. Ve vaki oldu ki, Süleyman RABBE bütün bu duayı ve yalvarışı bitirince, RABBİN mezbahının önünden, elleri göke açık olarak dizleri üzerine çökmüş olduğu yerden kalktı.
55. Ve ayakta durdu, ve bütün İsrail cemaatini yüksek sesle mubarek kılıp dedi:
56. Vadettiği bütün şeylere göre, kavmi İsraille rahat vermiş olan RAB mubarek olsun. Kulu Musa vasıtası ile söylediği bütün iyi sözlerinden hiç bir söz boşa çıkmadı.
57. Allahımız RAB atalarımızla olduğu gibi bizimle beraber olsun; bizi bırakmasın ve terketmesin;
58. ta ki, bütün kendi yollarında yürümek için, ve atalarımıza emrettiği emirlerini, ve kanunlarını, ve hükümlerini tutmak için yüreklerimizi kendisine meylettirsin.
59. Ve RABBİN önünde yalvarışımın bu sözleri gece gündüz Allahımız RABBE yakın olsun, ta ki, bu kulunun, ve kavmi İsrailin davasını günü gününe görsün;
60. ta ki, dünyanın bütün kavmları bilsinler, RAB, Allah olan odur; ondan başka yoktur.
61. Ve bugünde olduğu gibi onun kanunlarında yürümek için, ve emirlerini tutmak için yüreğiniz Allahımız RABDE bütün olsun.
62. Ve kiral, ve onunla beraber bütün İsrail RABBİN önünde kurbanlar kestiler.
63. Ve Süleyman RABBE arzettiği selâmet takdimeleri kurbanı olarak yirmi iki bin öküz, ve yüz yirmi bin koyun arzetti. Böylece kiral ve bütün İsrail oğulları RABBİN evini tahsis ettiler.
64. Aynı günde kiral RAB evinin önündeki avlunun ortasını takdis etti; çünkü yakılan takdimeyi ve ekmek takdimesini, ve selâmet takdimelerinin yağını orada arzetti, çünkü RABBİN önünde olan tunç mezbah yakılan takdimeyi ve ekmek takdimesini, ve selâmet takdimelerinin yağını almak için küçük geldi.
65. Ve o vakitte Süleyman, büyük bir cemaat, Hamata girilecek yerden Mısır vadisine kadar olan bütün İsrail yanında olarak Allahımız RABBİN önünde yedi ve yedi gün, on dört gün bayram etti.
66. Sekizinci gün kavmi gönderdi; ve kiralı mubarek kıldılar, ve RABBİN kulu Davuda ve kavmi İsraille gösterdiği bütün iyilikten dolayı sevinçle ve iyi yürekle çadırlarına döndüler.

BAP 9

- VE vaki oldu ki, Süleyman RAB evinin, ve kiral evinin yapısını ve Süleymanın yapmak istediği bütün arzulanmış şeyleri bitirince,
2. RAB Gibeonda Süleymana görüldüğü gibi, ikinci defa olarak kendisine görüldü.
3. Ve RAB ona dedi: Önümde yaptığın duanı ve yalvarışını işittim; ismimi ebediyen oraya koymak için yaptığın bu evi takdis ettim; ve gözlerim, ve yüreğim daima orada olacaktır.
4. Ve sen, bütün sana emrettiklerime göre yapmak için, baban Davudun yürüdüğü gibi önümde yürek bütünlüğü ile, ve doğrulukla yürürsen, ve hükümlerimi ve kanunlarımı

tutarsan;

5. o zaman: İsrail tahtı üzerinde senden bir erkek eksik olmayacaktır, diye baban Davuda vadettiğim gibi İsrail üzerinde senin kiralılığının tahtını ebediyen pekiştiririm.

6. Fakat siz veya çocuklarınız, ardımdan yürümekten dönerseniz, ve önünüze koyduğum emirlerimi ve kanunlarımı tutmaz, fakat gidip başka ilâhlara kulluk ederseniz, ve onlara tapınırsanız;

7. o zaman İsraili kendilerine verdiğim diyardan söküp atacağım, ve ismime takdis ettiğim bu evi önümden atacağım; ve İsrail bütün kavmlar arasında mesel ve eğlence olacak.

8. Ve bu ev bu kadar yüksek olduğu halde, yanından geçen herkes şaşacak, ve ısıklık çalıp diyecekler: RAB bu diyara ve bu eve niçin böyle etti?

9. Ve diyecekler: Çünkü atalarını Mısır diyarından çıkarmış olan Allahları RABBİ bıraktılar, ve başka ilâhlara yapıştılar, ve onlara tapındılar, ve onlara kulluk ettiler; bundan dolayı RAB bütün bu kötülüğü üzerlerine getirdi.

10. Ve vaki oldu ki, Süleyman iki evi, RAB evini, ve kiral evini yirmi yılda yaptıktan sonra

11. (ve Sur kralı Hiram Süleymanın bütün dileğine göre erz ağacı, ve servi ağacı, ve altın tedarik etmişti), o zaman kiral Süleyman Hiram Galile diyarında yirmi şehir verdi.

12. Ve Hiram Süleymanın kendisine verdiği şehirleri görmek için Surdan çıktı; ve onlar hoşuna gitmedi.

13. Ve dedi: Kardeşim, bana verdiğin bu şehirler nedir? Ve onlara bugüne kadar Kabul diyarı denildi.

14. Ve Hiram kırala yüz yirmi talant* altın gönderdi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

15. Ve kiral Süleymanın angaryacılar toplamasının sebebi RAB evini, ve kendi evini, ve Milloyu, ve Yerusâlimin duvarını, ve Hatsoru, ve Megiddoyu, ve Gezeri yapmaktı.

16. Mısır kralı Firavun çıkmış, ve Gezeri alıp ateşe vermişti, ve şehirde oturan Kenânlıları vurmuştu, ve kızına, Süleymanın karısına, ağırlık olarak onu vermişti.

17. Ve Süleyman Gezeri, ve aşağıki Beyt-horonu,

18. ve Baalatı, ve memlekette çölde olan Tamarı,

19. ve Süleymanın bütün ambar şehirlerini, ve kendi cenk arabaları için şehirleri, ve atlıları için şehirleri, ve Yerusâlimde ve Libnanda, ve ülkesinin bütün diyarında, zevki için Süleymanın yapmağı arzuladığı şeyleri yaptı.

20. İsrail oğullarından olmıyan Amorîlerden, Hittîlerden, Perizzîlerden, Hivîlerden, ve Yebusîlerden artakalan bütün kavma gelince,

21. onlardan sonra memlekette kalan, İsrail oğullarının büsbütün yok edemedikleri çocuklarından, bugün de olduğu gibi, Süleyman angaryacı kullar topladı.

22. Fakat Süleyman İsrail oğullarından kul etmedi; ancak bunlar cenk adamları ve hizmetçileri, ve reisleri, ve araba cenkçileri, ve arabalarının ve atlılarının başbuğları idiler.

23. Ve Süleymanın işi başında olan reisler bunlardı; beş yüz elli kişi olup işte çalışan kavmin üzerine nezaret ederlerdi.

24. Fakat Firavunun kızı Davud şehrinden onun için Süleymanın yaptığı evine çıktı; o zaman Milloyu yaptı.

25. Ve Süleyman RABBE yaptığı mezbahın üstünde yılda üç kere yakılan takdimeler, ve selâmet takdimeleri arzederdi; bunlarla beraber RABBİN önünde olan mezbahın üstünde buhur yakardı. Ve evi bitirdi.

26. Ve kiral Süleyman Edom diyarında, Kızıl Denizin kıyısında Elotun yanında olan Etsyon-geberde gemiler yaptı.

27. Ve Hiram kendi kullarını, denizi bilen gemicileri, Süleymanın kulları ile beraber gemilerde gönderdi.

28. Ve Ofire varıp oradan dört yüz yirmi talant altın aldılar, ve onu kiral Süleymana getirdiler.

BAP 10

VE Şeba kralıçası RABBİN isminden ötürü Süleymanın şöhretini işitince, onu bilmecelerle denemeğe geldi.

2. Ve çok büyük alayla, baharat, ve pek çok altın, ve değerli taşlar yüklü develerle Yerusalıme geldi; ve Süleymanın yanına geldi, ve yüreğinde olan bütün şeyler hakkında onunla konuştu.

3. Ve onun bütün sorgularına Süleyman cevap verdi; kiral için kadına cevap vermediği gizli bir şey yoktu.

4. Ve Süleymanın bütün hikmetini, ve yaptığı evi,

5. ve sofrasının yemeğini, ve kullarının oturuşunu, ve hizmetçilerinin duruşunu, ve onların esvaplarını, ve sakilerini, ve RABBİN evine çıktığı merdiveni* Şeba kralıçası gördüğü zaman artık kendisinde can kalmadı.

6. Ve kiral dedi: Senin işlerin için, ve hikmetin için memleketimde işitmiş olduğum söz doğru imiş.

7. Ve gelip gözlerim onu görünciye kadar o sözlere inanmamıştım; ve işte, bana yarısı bile bildirilmemiş; senin hikmetin ve mutlu halin kulağıma gelen haberden üstündür.

8. Adamların ne mutlu, bu kulların ne mutlu, daima senin önünde duruyorlar, ve hikmetini işitiyorlar.

9. Seni İsrail tahtı üzerine koymak için senden razı olan Allahın RAB mubarek olsun; RAB İsraili ebediyen sevdiği için hak ve doğruluk yapasın diye seni kiral etti.

10. Ve kiral yüz yirmi talant altın, ve pek çok baharat, ve değerli taşlar verdi; Şeba kralıçasının kiral Süleymana verdiği baharatın çokluğuna göre bir daha baharat gelmedi.

*Yahut, *arzettiği yakılan takdimesini*.

11. Ve Ofirden altın getiren Hiramın gemileri de, Ofirden pek çok sandal ağaçları ve değerli taşlar getirdiler.

12. Ve kiral sandal ağaçlarından RAB evi için, ve kiral evi için direkler, ve musikacılar için çenkler ve santurlar yaptı; bugüne kadar böyle sandal ağaçları gelmedi ve görülmedi.

13. Ve kiral Süleyman Şeba kralıçasına kiral Süleymanın cömertliğine göre verdikten başka, onu bütün dileğini, her istediğini kendisine verdi. Ve kralıça kulları ile beraber dönüp memleketine gitti.

14. Ve bir yılda Süleymana gelen altının tartısı,

15. alış veriş eden adamlardan, ve tüccarın ticaretinden ve bütün Arab ili kırıllarından, ve memleketin valilerinden gelenden başka altı yüz altmış altı talant altındı.

16. Ve kiral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı: bir büyük kalkana altı yüz şekel altın gitti.

17. Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı; bir kalkana üç mına* altın gitti; ve kiral bunları Libnan ormanı evine koydu.

18. Ve kiral Fil dişinden büyük bir taht yaptı, ve onu saf altınla kapladı.

19. Tahtın altı basamağı vardı, ve arka taraftan tahtın başı yuvarlaktı; ve oturulacak yerde iki taraftan kollar vardı, ve kolların yanında iki aslan duruyordu.

20. Ve altı basamak üzerinde iki tarafta on iki aslan duruyorlardı; hiç bir ülkede böyle şey yapılmamıştır.

21. Ve kiral Süleymanın içme kapları hep altından, ve Libnan ormanı evinin bütün kapları halis altındandı; gümüşten yoktu; Süleymanın günlerinde gümüş bir şeyden sayılmazdı.

22. Çünkü Hiramın gemileriyle beraber kralın denizde Tarşış gemileri vardı; Tarşış gemileri üç yılda bir kere altın, ve gümüş, fil dişi, ve maymunlar, ve tavus kuşları ile yüklü olarak gelirlerdi.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

23. Ve kiral Süleyman zenginlikçe ve hikmetçe dünyanın bütün kırıllarından daha büyüktü.
24. Ve Süleymanın yüreğine Allahın koymuş olduğu hikmeti işitmek için bütün dünya onun yüzünü arardı.
25. Ve onlardan her biri yıldan yıla, hediyeleri olarak, gümüş kaplar ve altın kaplar, ve esvaplar, ve silâhlar, ve baharat, ve atlar, ve katırlar getirirlerdi.
26. Ve Süleyman cenk arabaları ile atlılar topladı; ve bin dört yüz arabası, ve on iki bin atlısı vardı; onları araba şehirlerine, ve kıralın yanında Yerusâlime koydu.
27. Ve kiral gümüşü Yerusâlimde taş mertebesine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Şefeladaki* cemiz ağaçları gibi etti.
28. Ve Süleymanın atları Mısırdan getirilirdi; ve kıralın tüccar takımı onları sürü ile bir bedele alırlardı.
29. Ve bir cenk arabası altı yüz şekel gümüşe, ve bir at yüz elli şekele Mısırdan çıkıp gelirdi; bütün Hittî kırılları için, ve Suriye kırılları için de böylece onların elile getirilirdi.
- *Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

BAP 11

VE kiral Süleyman Firavunun kızı ile beraber Moabîler, Ammonîler, Edomîler, Saydalılar, ve Hittîlerden çok ecnebî kadınlar sevdi.

2. RABBİN İsrail oğullarına: Onların arasına gitmiyeceksiniz, ve onlar da sizin aranızda gelmiyecekler; çünkü mutlaka yüreğinizi kendi ilâhlarının ardınca saptıracaklardır, diye söylemiş olduğu milletlerden idiler; Süleyman onlara sevgi ile yapıştı.
3. Ve onun yedi yüz karısı kiral kızı olup, üç yüz de cariyesi vardı; ve karıları onun yüreğini saptırdılar.
4. Ve vaki oldu ki, Süleymanın ihtiyarlığı zamanında karıları onun yüreğini başka ilâhların ardınca saptırdılar; ve babası Davudun yüreği Allahı RAB ile bütün olduğu gibi onun yüreği bütün değildi.
5. Ve Süleyman Saydalıların ilâhesi Astartinin ardınca, ve Ammonîlerin mekruh şeyi Milkomun ardınca gitti.
6. Ve Süleyman RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve tamamen RABBİN ardınca yürüyen babası Davud gibi yürümedi.
7. O zaman Süleyman Yerusâlimin önünde olan dağında, Moabın mekruh şeyi Kemoş için, ve Ammon oğullarının mekruh şeyi Molek için bir yüksek yer yaptı.
8. Ve kendi ilâhlarına buhur yakan ve kurbanlar kesen bütün ecnebi karıları için böyle yaptı.
9. Ve RAB Süleymana karşı öfkелendi, çünkü ona iki kere görünen,
10. ve: Başka ilâhların ardınca gitme, diye bunun için ona emretmiş olan İsrailin Allahı RABDEN yüreği saptı, ve RABBİN emrettiği şeyi tutmadı.
11. Ve RAB Süleymana dedi: Mademki bu şey senin tarafından oldu, ve sana emrettiğim ahdimi ve kanunlarımı tutmadın, mutlaka kırıllığı senin elinden çekip alacağım, ve onu senin kuluna vereceğim.
12. Ancak baban Davudun hatırı için bunu senin günlerinde yapmıyacağım; onu senin oğlunun elinden çekip alacağım.
13. Ancak bütün kırıllığı çekip almayacağım; fakat kulum Davudun hatırı için ve seçmiş olduğum Yerusâlimden ötürü bir sıptı senin oğluna vereceğim.
14. Ve RAB Süleymana karşı Edomî Hadadı düşman kaldırdı; o Edomda kiral zürriyetindendi.
15. Ve Davud Edomda iken, ve ordu başbuğu Yoab öldürülmüş olanları gömmek için çıktığı ve Edomda her erkeği vurduğu zaman

16. (çünkü Yoab Edomda olan her erkeği kırıncıya kadar bütün İsraille beraber altı ay orada kalmıştı);
17. vaki oldu ki, Hadad, ve babasının kullarından bazı Edomîler kendisile beraber olmak üzere, Mısıra gitmek için kaçtı, ve Hadad küçük bir çocuktur.
18. Ve Midyandan kalktılar, ve Parana geldiler; ve kendileriyle beraber Parandan adamlar aldılar, ve Mısıra, Mısır kralı Firavuna geldiler, ve o Hadada bir ev verdi, ve ona ekmek emretti, ve ona toprak verdi.
19. Ve Hadad Firavunun gözünde çok lûtf buldu, ve ona kendi karısının kızkardeşini, kraliçe Tahpenesin kızkardeşini, karı olarak verdi.
20. Ve Tahpenesin kızkardeşi ona oğlu Genubatı doğurdu, Tahpenes Firavunun evinde onu sütten kesti; ve Genubat Firavunun evinde Firavunun oğulları arasında idi.
21. Ve Hadad Mısırdaki işitti ki, Davud ataları ile uyumuş, ve ordu başbuğu Yoab ölmüştü; ve Hadad Firavuna dedi: Beni gönder de memleketime gideyim.
22. Ve Firavun ona dedi: Fakat benim yanımda ne eksiğin var ki, işte, memleketine gitmek istiyorsun? Ve dedi: Hiç bir şeyim; ancak beni mutlaka gönder.
23. Ve efendisi Tsoba kralı Hadadezerden kaçmış olan Elyadanın oğlu Rezonu da Allah Süleymana karşı bir düşman olarak kaldırdı.
24. Ve Davud Tsobalıları vurduğu zaman yanına adamlar topladı, ve bir çete reisi oldu; ve Şama gittiler, ve orada oturdular, ve Şamda kiralık ettiler.
25. Ve Hadadın yaptığı kötülükten başka, Süleymanın bütün günlerinde bu da İsraille düşman oldu; ve İsrailden nefret etti, ve Suriye üzerine kiralık etti.
26. Ve Süleymanın kullarından biri, Tseredalı bir Efraimî, Nebatın oğlu Yeroboam (ve anasının adı Tserua idi, dul bir kadındı), o da elini kiralaya karşı kaldırdı.
27. Ve elini kiralaya karşı kaldırmasının sebebi şu idi: Süleyman Milloyu yaptı, ve babası Davudun şehrinde kalan gediği kapadı.
28. Ve bu Yeroboam kişi cesur bir yiğitti; ve Süleyman genç adamın becerikli olduğunu gördü, ve Yusuf evinin bütün ağır işleri üzerine onu koydu.
29. Ve o vakitte vaki oldu ki, Yeroboam Yerusâlimden çıktığı zaman Şilolu peygamber Ahiya onu yolda buldu; ve Ahiya yeni esvap giymişti; ve onların ikisi kırdaki yalnızdılar.
30. Ve Ahiya üzerinde olan yeni esvabı tuttu, ve onu yırtıp on iki parça etti.
31. Ve Yeroboama dedi: Kendine on parça al; çünkü İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşte, ben Süleymanın elinden kiralılığı çekip alacağım, ve on sıptı sana vereceğim
32. (fakat kulum Davudun hatırı için, ve İsrailin bütün sıptlarından seçmiş olduğum Yerusâlim şehrinde ötürü bir sıpt onun olacak);
33. çünkü beni bıraktılar, ve Saydalıların ilâhesi Astartiye, Moab ilâhı Kemoşa, ve Ammon oğullarının ilâhı Milkoma tapındılar; ve onun babası Davud gibi gözümde doğru olanı yapmak, ve kanunlarımı ve hükümlerimi tutmak için benim yollarımda yürümediler.
34. Ve bütün kiralılığı onun elinden almayacağım; fakat emirlerimi ve kanunlarımı tutan seçtiğim kulum Davudun hatırı için, onu hayatının bütün günlerinde hükümdar edeceğim;
35. fakat kiralılığı oğlunun elinden alacağım, ve onu sana vereceğim, on sıptı.
36. Ve onun oğluna bir sıpt vereceğim ki, benim önümde, Yerusâlimde, ismimi oraya koymak için kendime seçmiş olduğum şehirde kulum Davud için daima bir çerağ olsun.
37. Ve seni alacağım, ve canının istediği her şeye göre kiralık edeceksin, ve İsrail üzerine kiral olacaksın.
38. Ve vaki olacak ki, kulum Davudun yaptığı gibi kanunlarımı ve emirlerimi tutmak için sana emrettiğim her şeyi dinlersen, ve benim yollarımda yürürsen, ve gözümde doğru olanı yaparsan, seninle beraber olacağım, ve Davud için yaptığım gibi senin için de sağlam bir ev kuracağım, ve İsraili sana vereceğim.
39. Ve bundan dolayı Davudun zürriyetini alçaltacağım, fakat bütün günler değil.
40. Ve Süleyman Yeroboamı öldürmeğe çalıştı; fakat Yeroboam kalktı, ve Mısıra, Mısır kralı

Şişakin yanına kaçtı, ve Süleymanın ölümüne kadar Mısırdaki kaldı.

41. Ve Süleymanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve hikmeti, Süleymanın işleri kitabında yazılı değil midir?

42. Ve Süleymanın Yerusolimde bütün İsrail üzerinde kiralık ettiği günler kırk yıldır.

43. Ve Süleyman ataları ile uyudu, ve babası Davudun şehrinde gömüldü; ve yerine oğlu Rehoboam kiral oldu.

BAP 12

VE Rehoboam Şekeme gitti; çünkü bütün İsrail onu kiral yapmak için Şekeme gelmişti.

2. Ve vaki oldu ki, Nebatın oğlu Yeroboam işitince (çünkü kendisi henüz Mısırdaki idi, oraya kiral Süleymanın yüzünden kaçmıştı, ve Yeroboam Mısırdaki oturuyordu,

3. ve gönderip onu çağırdılar), Yeroboam ve İsrailin bütün cemaati geldiler, ve Rehoboama söyliyip dediler:

4. Baban boyunduruğumuzu çetin kıldı; babanın çetin hizmetini, ve üzerimize koyduğu ağır boyunduruğunu şimdi sen hafiflet, ve sana kulluk ederiz.

5. Ve onlara dedi: Şimdilik gidin de üç gün sonra yanıma gelin. Ve kavm gitti.

6. Ve sağlığında babası Süleymanın önünde duran kocamış adamlarla kiral Rehoboam danışıp dedi: Bu kavma cevap vermek için siz ne öğüt verirsiniz?

7. Ve ona söyliyip dediler: Eğer bugün sen bu kavma kul olursan, ve onlara kulluk edersen, ve onlara cevap verirken, ve onlara iyi sözler söylersen, daima sana kul olacaklardır.

8. Fakat kocamış adamların verdikleri öğüdü bıraktı, ve kendisile beraber büyümüş olup önünde durmakta olan genç adamlarla danıştı.

9. Ve onlara dedi: Siz ne öğüt verirsiniz? ve: Babanın üzerimize koymuş olduğu boyunduruğu hafiflet, diye bana söyliyip bu kavma ne cevap verelim?

10. Ve kendisile beraber büyümüş olan genç adamlar ona söyliyip dediler: Baban boyunduruğumuzu ağır etti, fakat sen onu bize hafiflet, diye sana söyliyip o kavma şöyle diyeceksin: Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.

11. Ve şimdi, babam üzerinize ağır boyunduruk yükletti ise, ben boyunduruğunuzun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti, fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim; onlara böyle diyeceksin.

12. Ve: Üçüncü günde yine yanıma gelin, diye kiralın söylemiş olduğu gibi Yereboamla bütün kavm üçüncü günde Rehoboama geldiler.

13. Ve kiral kavma sert cevap verdi, ve kocamış adamların kendisine verdikleri öğüdü bıraktı,

14. ve genç adamların öğüdüne göre onlara söyliyip dedi: Babam boyunduruğunuzu ağır etti, fakat ben boyunduruğunuzun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti, fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim.

15. Ve kiral kavmı dinlemedi; çünkü Şilolu Ahiya vasıtası ile Nebatın oğlu Yeroboama RABBİN söylediği sözü pekiştirdi diye bu çevrilme RAB tarafından oldu.

16. Ve bütün İsrail kiralın kendilerini dinlemediğini görünce kavm kirala cevap verip dedi: Davudda ne payımız var? ve Yessenin oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, çadırlarınıza! ey Davud, şimdi kendi evine bak. Ve İsrail çadırlarına gitti.

17. Fakat Yahuda şehirlerinde oturan İsrail oğullarına gelince, Rehoboam onların üzerine kirallık etti.

18. Ve kiral Rehoboam angaryacılar üzerine olan Adoramı gönderdi; ve bütün İsrail onu taşlarla taşıdılar, ve öldü. Ve kiral Rehoboam Yerusolime kaçmak için hemen kendi cenk arabasına atladı.

19. Ve İsrail bugüne kadar Davud evine karşı âsi oldu.

20. Ve vaki oldu ki, Yeroboamın dönmüş olduğunu bütün İsrail işitince, gönderip onu cemaate çağırdılar, ve bütün İsrail üzerine onu kiral ettiler; yalnız Yahuda sıptından başka Davud evinin ardınca giden yoktu.
21. Ve Rehoboam Yerusolime geldi; ve bütün Yahuda evini, ve Benyamin sıptını, yüz seksen bin seçme adamı, cenk adamlarını, İsrail evine karşı cenketmek, ve kiralılığı Süleymanın oğlu Rehoboama döndürmek için topladı.
22. Fakat Allah adamı Şemayaya Allahın şu sözü geldi:
23. Süleymanın oğlu Yahuda kiralı Rehoboama, ve bütün Yahuda ve Benyamin evine, ve kavmin artakalanlarına söyleyip de:
24. RAB şöyle diyor: Çıkmıyacaksınız, ve kardeşleriniz İsrail oğullarına karşı cenketmiyeceksiniz; dönün, herkes kendi evine! çünkü bu şey benden oldu. Ve RABBİN sözünü dinlediler, ve RABBİN sözüne göre dönüp yollarına gittiler.
25. Ve Yeroboam Efraim dağılığında Şekemi yaptı, ve orada oturdu; ve oradan çıktı, ve Penueli yaptı.
26. Ve Yeroboam yüreğinde dedi: Şimdi kiralılık Davud evine dönecek;
27. eğer bu kavm RABBİN evinde, Yerusolimde, kurbanlar kesmek için çıkarsa, o zaman bu kavmin yüreği efendilerine, Yahuda kiralı Rehoboama dönecektir; ve beni öldürecekler, ve Yahuda kiralı Rehoboama dönecekler.
28. Ve kiral danıştı, ve iki altın buzağı yapıp kavma dedi: Yerusolime çıkmak sizin için fazladır; ey İsrail, işte seni Mısır diyarından çıkaran ilâhların!
29. Ve birini Beyt-ele yerleştirdi, ve obirini Dana koydu.
30. Ve bu iş günah oldu; ve birinin önünde tapınmak için kavm Dana kadar giderlerdi.
31. Ve yüksek yer evleri yaptı, ve Levi oğullarından olmıyan kavmin her ucundan kâhinler yaptı.
32. Ve Yeroboam sekizinci ayda, ayın on beşinci gününde Yahudada yapılan bayram gibi bir bayram yaptı; ve mezbaha çıktı; yaptığı buzağılara kurban kesmek için Beyt-elde böyle yaptı; ve yaptığı yüksek yerler kâhinlerini Beyt-elde durdurdu.
33. Ve kendi yüreğinden uydurduğu sekizinci ayda, ayın on beşinci gününde Beyt-elde yaptığı mezbaha çıktı; ve İsrail oğulları için bir bayram yaptı, ve buhur yakmak için mezbaha çıktı.

BAP 13

VE Yeroboam buhur yakmak için mezbahın yanında durmakta iken, işte, bir Allah adamı RABBİN sözü ile Yahudadan Beyt-ele geldi.

2. Ve RABBİN sözü ile mezbaha nida edip dedi: Mezbah, ey mezbah, RAB şöyle diyor: İşte, Davudun evine bir oğul doğacak, onun adı Yoşiya olacak; ve senin üzerinde buhur yakan yüksek yer kâhinlerini senin üzerinde kurban edecek, ve senin üzerinde insan kemikleri yakacaklar.

3. Ve aynı günde bir alâmet verip dedi: RABBİN söylediği alâmet şudur: İşte, mezbah yarılacak, ve üzerinde olan kül dökülecek.

4. Ve vaki oldu ki, Allah adamının Beyt-elde mezbaha nida ettiği sözünü kiral işitince, Yeroboam mezbahın üzerinden elini uzattı, ve: Onu tutun, dedi. Ve ona karşı uzattığı eli kurudu, ve onu kendisine döndüremedi.

5. Ve Allah adamının RABBİN sözü ile vermiş olduğu alâmete göre mezbah da yarılıp kül mezbahtan döküldü.

6. Ve kiral cevap verip Allah adamına dedi: Rica ederim, Allahın RABBE yalvar, ve benim için dua et ki, elim eski haline dönsün. Ve Allah adamı RABBE yalvardı, ve kiralın eli eski

haline döndü, ve evelki gibi oldu.

7. Ve kiral Allah adamına söyledi: Benimle beraber eve gel ve dinlen, ve sana hediye vereyim.

8. Ve Allah adamı kırala dedi: Evinin yarısını bile versen seninle gitmem, ve bu yerde ekmek yemem ve su içmem;

9. çünkü RABBİN sözü ile bana: Ekmek yemiyeceksin, ve su içmiyeceksin, ve gittiğin yoldan dönmiyeceksin, diye böyle emrolundu.

10. Ve başka yoldan gitti, ve Beyt-ele gelmiş olduğu yoldan dönmedi.

11. Ve Beyt-elde kocamış bir peygamber oturuyordu; ve oğulları geldiler, ve Allah adamının o gün Beyt-elde yaptığı her işi ona anlattılar; ve kırala söylediği sözleri de babalarına anlattılar.

12. Ve babaları onlara dedi: Hangi yoldan gitti? ve oğulları Yahudadan gelen Allah adamının hangi yoldan gittiğini görmüşlerdi.

13. Ve oğullarına dedi: Benim için eşeğe palan vurun. Onun için eşeğe palan vurdular; ve üzerine bindi.

14. Ve Allah adamının ardından gitti, ve onu meşe ağacı altında oturmakta buldu; ve ona dedi: Yahudadan gelen Allah adamı sen misin? Ve: Benim, dedi.

15. Ve ona dedi: Benimle beraber eve gel, ve ekmek ye.

16. Ve dedi: Seninle dönemem, ve evine gelemem; bu yerde seninle ekmek yemem ve su içmem;

17. çünkü RABBİN sözü ile bana denildi: Orada ekmek yemiyeceksin, ve su içmiyeceksin, ve gitmek için geldiğin yoldan dönmiyeceksin.

18. Ve ona dedi: Ben de senin gibi bir peygamberim; ve bir melek RABBİN sözü ile söyliyip bana dedi: Onu çevir, seninle beraber kendi evine getir, ve ekmek yesin, ve su içsin. Fakat ona yalan söyledi.

19. Ve onunla döndü, ve onun evinde ekmek yedi, ve su içti.

20. Ve vaki oldu ki, onlar sofrada otururken, kendisini geri getiren peygambere RABBİN sözü geldi;

21. ve o Yahudadan gelen Allah adamına çağırıp dedi: RAB şöyle diyor: Mademki RABBİN sözüne karşı geldin, ve Allahın RABBİN sana ettiği emri tutmadın,

22. ve geri geldin, ve sana: Ekmek yeme, ve su içme, dediği yerde ekmek yedin ve su içtin; cesedin atalarının kabrine girmiyecektir.

23. Ve vaki oldu ki, ekmek yedikten sonra, ve su içtikten sonra onun için, geri getirdiği peygamber için, eşeğe palan vurdu.

24. Ve o gitti, ve yolda bir aslan onu buldu, ve onu öldürdü; ve onun cesedi yolda serilmiş kalmıştı, ve eşek onun yanında duruyordu; aslan da cesedin yanında duruyordu.

25. Ve işte, adamlar geçtiler, ve yola serilmiş olan cesedi, ve cesedin yanında durmakta olan aslanı gördüler; ve geldiler ve kocamış peygamberin oturduğu şehirde söylediler.

26. Ve onu yoldan geri çeviren peygamber bunu işittiği zaman dedi: O, RABBİN sözüne karşı gelen Allah adamıdır; RAB da onu aslana verdi, ve aslan onu parçaladı, ve RABBİN ona söylemiş olduğu söze göre onu öldürdü.

27. Ve oğullarına söyliyip dedi: Benim için eşeğe palan vurun; ve palan vurdular.

28. Ve gitti, ve onun yola serilmiş cesedini, ve cesedin yanında durmakta olan eşeği ve aslanı buldu; aslan cesedi yememiş ve eşeği parçalamamıştı.

29. Ve peygamber Allah adamının cesedini kaldırdı, ve eşek üzerine koyup onu geri getirdi; ve dövünmek ve onu gömmek için kocamış peygamberin şehrine geldi.

30. Ve onun cesedini kendi kabrine koydu; ve: Vah, kardeşim! diye onun için dövündüler.

31. Ve vaki oldu ki, onu gömdükten sonra oğullarına söyliyip dedi: Ben ölünce Allah adamının gömüldüğü kabre beni gömün; kemiklerimi onun kemikleri yanına koyun.

32. Çünkü Beyt-elde olan mezbaha karşı, ve Samiriye şehirlerinde olan bütün yüksek yer

evlerine karşı RABBİN sözü ile nida etmiş olduğu söz mutlaka olacaktır.

33. Bu işten sonra Yeroboam kötü yolundan dönmedi, yine yüksek yerlere kavmin her ucundan kâhinler yaptı, yüksek yerlerin kâhinleri olsunlar diye her istiyeni tahsis etti.

34. Ve Yeroboam evini toprağın yüzünden söküp atmak ve helâk etmek için bu iş ona bir günah oldu.

BAP 14

O vakit Yeroboam oğlu Ahiya hasta düştü.

2. Ve Yeroboam karısına dedi: Haydi kalk, ve kılığını değiştir, ve bilmesinler ki, sen Yeroboamın karısısın; ve Şiloya git; işte, peygamber Ahiya oradadır, bu kavmin üzerine kiral olacağıma dair benim için söylemiş olan odur.

3. Ve eline on ekmek, ve kurabiyeler, ve bir tulum bal al, ve ona git; çocuğa ne olacağını o sana bildirecektir.

4. Ve Yeroboamın karısı böyle yaptı, ve kalkıp Şiloya gitti, ve Ahiyanın evine geldi. Ve Ahiya göremiyordu; çünkü kocamış olduğu için gözleri donmuştu.

5. Ve RAB Ahiyaya dedi: İşte, Yeroboamın karısı oğlu için senden sormağa geliyor; çünkü o hastadır; ona şöyle diyeceksin; ve vaki olacak ki, içeri girdiği zaman kendini başka bir kadın gösterecektir.

6. Ve vaki oldu ki, kadın kapıdan girince, Ahiya onun ayak seslerini işittiği zaman dedi: Yeroboamın karısı, içeri gel; niçin kendini bir başkası imiş gibi gösteriyorsun? ve ben sana ağır haberle gönderildim.

7. Git, Yeroboama söyle: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Mademki seni kavmin arasından yükselttiğim, ve kavmim İsrail üzerine seni hükümdar ettiğim,

8. ve kırallığı Davud evinden çekip aldığım, ve onu sana verdiğim halde, sen, emirlerimi tutmuş olan, ve ancak gözümde doğru olanı yapmak için bütün yüreğile benim ardımca yürüyen kulum Davud gibi olmadın,

9. ve senden evel olanların hepsinden ziyade kötülük ettin, ve beni öfkeliendirmek için gidip kendine başka ilâhlar ve dökme putlar yaptın, ve beni arkana attın;

10. bunun için, işte, ben Yeroboam evi üzerine belâ getireceğim, ve İsrailde gerek hür olsun gerek kul olsun Yeroboamdan her erkeği kesip atacağım, ve Yeroboam evini gübre süpürdükleri gibi hepsi tükeninciye kadar büsbütün süpüreceğim.

11. Yeroboamdan şehirde öleni köpekler yiyecekler; ve kırdan öleni gök kuşları yiyecekler; çünkü RAB söyledi.

12. Ve sen kalk, kendi evine git; şehre ayak bastığın zaman çocuk ölecektir.

13. Ve bütün İsrail onun için dövünecekler ve onu gömecekler; çünkü Yeroboamdan kabre girecek yalnız odur, çünkü İsrailin Allahı RABBE karşı Yeroboam evinde kendisinde iyi bir şey bulunuyor.

14. Ve RAB kendisi için İsrail üzerine bir kiral koyacak, o da Yeroboam evini o gün kesip atacak; ne diyorum? hattâ şimdi.

15. Ve RAB İsraili suda sallanan bir kamış gibi vuracak; ve atalarına vermiş olduğu bu iyi topraktan İsraili sökecek, ve onları Irmağın öte tarafına dağıtacak, çünkü Aşerlerini yaparak RABBİ öfkeliendirdiler.

16. Ve Yeroboamın işlediği ve İsraille işlettirdiği suçları yüzünden RAB İsraili bırakacaktır.

17. Ve Yeroboamın karısı kalkıp gitti, ve Tirtsaya geldi; ve evin eşğine vardığı zaman çocuk öldü.

18. Ve kulu peygamber Ahiya vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu sözüne göre bütün İsrail onu gömdüler, ve onun için dövündüler.

19. Ve Yeroboamın işlerinin geri kalanı, nasıl cenkettiği, ve nasıl kiralık ettiği, işte, bunlar İsrail kiralıklarının Tarihler kitabında yazılıdır.
20. Ve Yeroboamın kiralık ettiği günler yirmi iki yıldır; ve ataları ile uyudu, ve yerine oğlu Nadab kiral oldu.
21. Ve Süleymanın oğlu Rehoboam Yahudada kiralık etti. Rehoboam kiral olduğu zaman kırk bir yaşında idi, ve RABBİN kendi ismini koymak için İsrailin bütün sıptlarından seçtiği şehirde, Yerusolimde, on yedi yıl kiralık etti; ve anasının adı Ammonî Naama idi.
22. Ve Yahuda RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve işledikleri suçlarla atalarının yapmış oldukları her şeyden ziyade onu kıskandırdılar.
23. Ve onlar da her yüksek tepe üzerinde, ve her yeşil ağaç altında, kendileri için yüksek yerler, ve dikili taşlar, ve Aşerler yaptılar;
24. ve diyarda fuhşa vakfedilmiş erkekler de vardı; İsrail oğulları önünden RABBİN kovduğu milletlerin bütün mekruh şeylerine göre yaptılar.
25. Ve vaki oldu ki, kiral Rehoboamın beşinci yılında, Mısır kiral Şişak Yerusolime karşı çıktı;
26. ve RAB evinin hazinelerini, ve kral evinin hazinelerini aldı; ve her şeyi aldı; ve Süleymanın yapmış olduğu bütün altın kalkanları aldı.
27. Ve kiral Rehoboam onların yerine tunç kalkanlar yaptı, ve kiral evinin kapısını bekleyen muhafız asker reislerinin eline teslim etti.
28. Ve vaki oldu ki, kiral RABBİN evine girdikçe muhafızlar onları taşırlardı, ve onları muhafızlar odasına geri getirirlerdi.
29. Ve Rehoboamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, onlar Yahuda kiralıklarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?
30. Ve Rehoboamla Yeroboam arasında bütün günler cenk vardı.
31. Ve Rehoboam ataları ile uyudu, ve Davud şehirde ataları yanına gömüldü; ve anasının adı Ammonî Naama idi. Ve yerine oğlu Abiyam kiral oldu.

BAP 15

- VE Nebatın oğlu kiral Yeroboamın on sekizinci yılında Abiyam Yahuda üzerine kiral oldu.
2. Yerusolimde üç yıl kiralık etti; ve anasının adı Abişalomun kızı Maaka idi.
 3. Ve babasının kendisinden evel işlemiş olduğu bütün suçlarında yürüdü; ve atası Davudun yüreği Allahı RAB ile bütün olduğu gibi onun yüreği bütün değildi.
 4. Fakat Allahı RAB Davudun hatırı için kendisinden sonra oğlunu onun yerine geçirmek, ve Yerusolimi pekiştirmekle onu Yerusolimde bir چراغ verdi;
 5. çünkü Davud RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, ve hayatının bütün günlerinde, Hittî Uriya işinden başka, ona emrettiği hiç bir şeyden sapmadı.
 6. Ve hayatının bütün günlerince Rehoboamla Yeroboam arasında cenk vardı.
 7. Ve Abiyamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kiralıklarının Tarihler kitabında yazılı değil midir? Ve Abiyamla Yeroboam arasında cenk vardı.
 8. Ve Abiyam ataları ile uyudu; ve onu Davud şehirde gömdüler; ve yerine oğlu Asa kiral oldu.
 9. Ve İsrail kiralı Yeroboamın yirminci yılında Asa Yahuda üzerine kiral oldu.
 10. Ve Yerusolimde kırk bir yıl kiralık etti, ve anasının adı Abişalomun kızı Maaka idi.
 11. Ve Asa atası Davud gibi RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.
 12. Ve fuhşa vakfedilmiş erkekleri diyardan kovdu, ve babalarının yapmış oldukları bütün putları ortadan kaldırdı.
 13. Anası Maakayı da kiralıçlıktan kaldırdı, çünkü Aşera için mekruh bir put yapmıştı; ve

Asa onun putunu kesip Kidron vadisinde yaktı.

14. Fakat yüksek yerler ortadan kaldırılmadı; ancak Asanın yüreği daima RAB ile bütündü.

15. Ve babasının takdis ettiği şeyleri, ve kendisinin takdis ettiği şeyleri, gümüşü, ve altını ve kapları RABBİN evine getirdi.

16. Ve Asa ile İsrail kralı Baaşa arasında, onların bütün günlerince cenk vardı.

17. Ve İsrail kralı Baaşa Yahudaya karşı çıktı, ve Yahuda kralı Asanın yanına giren ve çıkan adam bırakmasın diye Ramayı bina etti.

18. Ve Asa RAB evinin hazinelerinde kalan bütün gümüş ve altını, ve kiral evinin hazinelerini aldı, ve onları kullarının eline verdi; ve kiral Asa onları Şamda oturan Suriye kralı Hezyonun oğlu, Tabrimmonun oğlu Benhadada gönderip dedi:

19. Seninle benim aramda, senin babanla babam arasında ahit vardır; işte, hediye olarak sana gümüş ve altın gönderdim; git, İsrail kralı Baaşa ile olan ahidini boz ki, üzerimden gitsin.

20. Ve Ben-hadad kiral Asayı dinledi, ve ordularının başbuğlarını İsrail şehirlerine karşı gönderdi, ve İyonu, ve Danı, ve Abel-beyt-maakayı, ve bütün Naftali diyarı ile beraber bütün Kinnerotu vurdu.

21. Ve vaki oldu ki, Baaşa bunu işitince, Ramayı yapmaktan vaz geçti, ve Tirtsada oturdu.

22. Ve kiral Asa bütün Yahudayı çağırdı; serbest bırakılan yoktu; ve Ramanın taşlarını ve kerestesini taşıdılar; bunlarla Baaşa bina etmekte idi; ve onlarla kiral Asa Benyamin Gebasını, ve Mitspayı yaptı.

23. Ve Asanın bütün işlerinin geri kalanı, ve bütün onun gücü, ve yaptığı her şey, ve bina ettiği şehirler, Yahuda kiralının Tarihler kitabında yazılı değil midir? Ancak ihtiyarlığı vaktinde ayaklarından hasta oldu.

24. Ve Asa ataları ile uyudu, ve atası Davudun şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Yehoşafat kiral oldu.

25. Ve Yahuda kralı Asanın ikinci yılında Yeroboamın oğlu Nadab İsrail üzerine kiral oldu; ve İsrail üzerinde iki yıl kirallık etti.

26. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; ve babasının yolunda, ve onun İsraille işletirmiş olduğu suçunda yürüdü.

27. Ve İssakar evinden Ahiyanın oğlu Baaşa ona karşı düzen kurdu; ve Baaşa Filistîlerin olan Gibbetonda onu vurdu; çünkü Nadab ve bütün İsrail Gibbetonu kuşatmakta idiler.

28. Baaşa Yahuda kralı Asanın üçüncü yılında Nadabı öldürdü, ve onun yerine kiral oldu.

29. Ve vaki oldu ki, kiral olunca hemen bütün Yeroboam evini vurdu; RABBİN, kulu Şilolu Ahiya vasıtası ile söylediği söze göre Yeroboamdan helâk etmedik nefes alan kimse bırakmadı;

30. bu da, İsrailin Allahı RABBİ öfkelenendirerek Yeroboamın işlediği ve İsraille işlettiirdiği suçlar yüzünden oldu.

31. Ve Nadabın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, İsrail kiralının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

32. Ve Asa ile İsrail kralı Baaşa arasında, onların bütün günlerince cenk vardı.

33. Yahuda kralı Asanın üçüncü yılında, Ahiyanın oğlu Baaşa Tirtsada bütün İsrail üzerine kiral oldu, ve yirmi dört yıl kirallık etti.

34. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve Yeroboamın yolunda, ve İsraille işlettiirdiği suçunda yürüdü.

BAP 16

VE Baaşaya karşı Hananinin oğlu Yehuya RABBİN şu sözü geldi:

2. Seni topraktan yükselttiğim, ve seni kavmım İsrail üzerine hükümdar ettiğim halde,

mademki Yeroboamın yolunda yürüdün, ve kavmım İsrailin suçları ile beni öfkelenlendirmek için onlara suç işlettirdin;

3. işte, Baaşayı ve evini süpürüp atacağım, ve senin evini Nebatın oğlu Yeroboam evi gibi kılacağım.

4. Baaşadan şehirde öleni köpekler yiyecekler; ve ondan kırdada öleni gök kuşları yiyeceklerdir.

5. Ve Baaşanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı şeyleri ve onun gücü, İsrail kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

6. Ve Baaşa ataları ile uyudu, ve Tirtsada gömüldü; ve oğlu Ela onun yerine kiral oldu.

7. Ve Baaşa RABBİN gözünde yaptığı her kötülükten ve ellerinin işile RABBİ öfkelenlendirmek için Yeroboam evi gibi olduğundan dolayı, onu vurduğundan dolayı, kendisine karşı ve evine karşı da RABBİN sözü Hananinin oğlu peygamber Yehu vasıtası ile geldi.

8. Yahuda kiralı Asanın yirmi altıncı yılında Baaşanın oğlu Ela Tirtsada İsrail üzerine kiral oldu, ve iki yıl kirallık etti.

9. Ve cenk arabalarının yarısına başbuğ olan kulu Zimri ona karşı düzen kurdu. Ve o Tirtsada idi; ve Tirtsada kendi ev halkının kâhyası olan Artsanın evinde içip sarhoş olmakta idi;

10. ve Zimri içeri girdi, ve Yahuda kiralı Asanın yirmi yedinci yılında onu vurup öldürdü, ve onun yerine kiral oldu.

11. Ve vaki oldu ki, kiral olup tahtı üzerine oturunca bütün Baaşa evini vurdu; ve kendisine akrabasından ve dostlarından bir erkek bırakmadı.

12. Ve İsrailin Allahı RABBİ putları ile öfkelenlendirmek için Baaşanın, ve oğlu Elanın işledikleri, ve İsraille işlettirdikleri suçlardan dolayı,

13. peygamber Yehu vasıtası ile Baaşaya karşı RABBİN söylemiş olduğu söze göre Zimri bütün Baaşa evini helâk etti.

14. Ve Elanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey İsrail kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

15. Yahuda kiralı Asanın yirmi yedinci yılında Zimri Tirtsada yedi gün kirallık etti. Ve kavm Filistîlerin olan Gibbetona karşı ordugâh kurmuşlardı.

16. Ve: Zimri kiralı öldürmek için düzen kurmuş ve onu vurmuştur, diye ordugâhta olan kavm işitti; ve bütün İsrail ordu başbuğu Omriyi o gün ordugâhta İsrail üzerine kiral ettiler.

17. Ve Omri bütün İsraille beraber Gibbetondan çıktı, ve Tirtsayı kuşattılar.

18. Ve vaki oldu ki, Zimri şehrin alındığını görünce kiral evinin kalesine girdi, ve kendi üzerine kiral evini ateşe verdi,

19. ve yapmış olduğu suçlardan, RABBİN gözünde kötü olanı yaptığından, Yeroboamın yolunda yürüdüğünden, ve İsraille suç işlettirmekle suç işlediğinden dolayı öldü.

20. Ve Zimrinin işlerinin geri kalanı, ve ettiği hainlik, İsrail kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

21. O zaman İsrail kavmı ikiye bölündü; kavmin yarısı Ginatın oğlu Tibniyi kiral etmek için onun ardınca gitti; ve yarısı Omrinin ardınca gitti.

22. Ve Omrinin ardınca giden kavm Ginatın oğlu Tibninin ardınca giden kavma galip oldu; ve Tibni öldü, ve Omri kiral oldu.

23. Yahuda kiralı Asanın otuz birinci yılında Omri İsrail üzerine kiral oldu, on iki yıl kirallık etti; Tirtsada altı yıl kirallık etti.

24. Ve Samiriye dağını Şemerden iki talant gümüşe satın aldı; ve dağın üzerinde bina ettiği, ve yaptığı şehrin adını dağın sahibi Şemerin adına göre Samiriye koydu.

25. Ve Omri RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve kendisinden evel olanların hepsinden ziyade kötülük etti.

26. Ve Nebatın oğlu Yeroboamın bütün yolunda, ve İsrailin Allahı RABBİ putları ile öfkelenlendirmek için onun İsraille işlettirdiği suçlarında yürüdü.

27. Ve Omrinin yaptığı işlerin geri kalanı, ve gösterdiği gücü, İsrail kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

28. Ve Omri ataları ile uyudu, ve Samiriyede gömüldü; yerine oğlu Ahab kiral oldu.
29. Ve Yahuda kralı Asanın otuz sekizinci yılında Omrinin oğlu Ahab İsrail üzerine kiral oldu; ve Omrinin oğlu Ahab Samiriyede İsrail üzerine yirmi iki yıl kirallık etti.
30. Ve Omrinin oğlu Ahab kendisinden evel olanların hepsinden ziyade RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
31. Ve vaki oldu ki, Nebatın oğlu Yeroboamın suçlarında yürümek bir şey değilmiş gibi, Saydalılar kralı Etbaalın kızı İzebeli de karı olarak aldı, ve gidip Baala kulluk etti, ve ona tapındı.
32. Ve Samiriyede yaptığı Baal evinde Baal için mezbah kurdu.
33. Ve Ahab Aşerayı yaptı; ve Ahab İsrailin Allahı RABBİ öfkelenmek için kendisinden evel olan bütün İsrail kırıallarından fazlasını yaptı.
34. Onun günlerinde Beyt-elli Hiel Erihayı yaptı; Nun oğlu Yeşu vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu söze göre, ilk oğlu Abiram pahasına temelini koydu, ve küçük oğlu Segub pahasına kapılarını taktı.

BAP 17

VE Gileadda olan gariplerden Tişbeli İlya Ahaba dedi: Önünde durmakta olduğum İsrailin Allahı hay olan RABBİN hakkı için, benim sözüm olmadıkça bu yıllarda çiğ ve yağmur düşmeyecektir.

2. Ve ona RABBİN şu sözü geldi:
3. Buradan git, ve şarka yünel, ve Erden karşısında olan Kerit vadisinde gizlen.
4. Ve vaki olacak ki, vadiden su içeceksin, ve orada seni beslemek için kargalara emrettim.
5. Ve gidip RABBİN sözüne göre yaptı; ve gidip Erden karşısında olan Kerit vadisi yanında oturdu.
6. Ve kargalar kendisine sabahlayın ekmek ve et, ve akşamlayın ekmek ve et getiriyorlardı, ve vadiden su içiyordu.
7. Ve günlerin sonunda vaki oldu ki, vadi kurudu, çünkü memlekette yağmur yoktu.
8. Ve ona RABBİN şu sözü geldi:
9. Kalk, Saydanın Tsarefat şehrine git, ve orada otur; işte, seni beslemek için orada bir dul kadına emrettim.
10. Ve kalkıp Tsarefata gitti; ve şehrin kapısına varınca, işte, orada bir dul kadın odun devşiriyordu; ve kadına çağırıp dedi: Rica ederim, benim için bir kapta biraz su al da içeyim.
11. Ve kadın almağa giderken ona çağırıp dedi: Rica ederim, benim için eline bir lokma ekmek al.
12. Ve dedi: Senin Allahın, hay olan Yehovanın hakkı için, pidem yok, ancak küpte bir avuç un, ve tulumda biraz yağ var; ve işte, ben iki parça odun devşiriyorum, ve içeri gireceğim, ve kendim için ve oğlum için onu yapacağım, ve yiyeceğiz, ve sonra ölüyoruz.
13. Ve İlya ona dedi: Korkma; git ve dediğin gibi yap; ancak önce benim için ondan küçük bir pide yap da bana getir, ve kendin için ve oğlun için sonra yaparsın.
14. Çünkü İsrailin Allahı Yehova böyle diyor: RAB toprak üzerine yağmur vereceği güne kadar küpte un tükenmeyecek, ve tulumda yağ eksilmeyecek.
15. Ve kadın gidip İlyanın sözüne göre yaptı; ve İlya ile kadın ve onun ev halkı çok günler yemek yediler.
16. İlya vasıtası ile RABBİN söylediği söze göre, küpte un tükenmedi, ve tulumda yağ eksilmedi.
17. Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, ev sahibi kadının oğlu hasta düştü; ve hastalığı çok ağır oldu, öyle ki, kendisinde nefes kalmadı.

18. Ve kadın İlyaya dedi: Benden sana ne, ey Allah adamı? günahımı bana hatırlatmak, ve oğlumu öldürmek için yanıma gelmişsin!
19. Ve ona dedi: Ver bana oğlunu. Ve onu kadının kucağından aldı, ve kendisinin oturmakta olduğu yukarı odaya çıkardı, ve onu kendi yatağı üzerine yatırdı.
20. Ve RABBE çağırıp dedi: Ya Allahım RAB, yanında misafir olduğum dul kadının oğlunu öldürerek onun başına da mı belâ getirdin?
21. Ve çocuğun üzerine üç kere uzandı, ve RABBE çağırıp dedi: Ya Allahım RAB, sana yalvarırım, bu çocuğun canı içine dönsün.
22. Ve RAB İlyanın sesini işitti; ve çocuğun canı kendi içine döndü, ve çocuk dirildi.
23. Ve İlya çocuğu aldı, ve onu yukarıki odadan eve indirdi, ve onu anasına verdi; ve İlya dedi: Bak, oğlun sağ!
24. Ve kadın İlyaya dedi: Şimdi bildim ki, sen bir Allah adamısın, ve senin ağzında RABBİN sözü haklıdır.

BAP 18

- VE çok günler sonra vaki oldu ki, üçüncü yılda İlyaya RABBİN şu sözü geldi: Git, Ahaba görün; ve toprak üzerine yağmur vereceğim.
2. Ve İlya Ahaba görünmek için gitti. Ve Samiriyede kıtlık şiddetli idi.
 3. Ve Ahab kendi evi üzerinde olan Obadyayı çağırdı. (Ve Obadya RABDEN çok korkardı;
 4. ve vaki oldu ki, İzebel RABBİN peygamberlerini öldürdüğü zaman, Obadya yüz peygamber aldı, ve onları ellişer ellişer mağarada sakladı, ve onları ekmek ve su ile besledi.)
 5. Ve Ahab Obadyaya dedi: Memlekette bütün su kaynaklarına ve bütün vadilere git; belki ot buluruz, ve atları ve katırları yaşatırız da hayvanlardan helâk etmeyiz.
 6. Ve dolaşmak için diyarı aralarında bölüştüler; Ahab bir yoldan yalnız başına gitti, ve Obadya başka bir yoldan yalnız başına gitti.
 7. Ve Obadya yolda idi, ve işte, İlya onu karşıladı; ve onu tanıdı, ve yüz üstü düşüp dedi: Efendim İlya, sen misin?
 8. Ve ona dedi: Benim; git, kendi efendine: İşte İlya burada, de.
 9. Ve dedi: Ne suç ettim de beni öldürsün diye bu kulunu Ahabın eline veriyorsun?
 10. Senin Allahın, hay olan RABBİN hakkı için, efendimin seni aramağa adam göndermediği bir millet ve bir ülke kalmadı; ve: Yoktur, dedikleri zaman, o ülkeye ve o millete seni bulmadıklarına and ettirdi.
 11. Ve şimdi sen diyorsun: Git, kendi efendine: İşte, İlya burada, de.
 12. Ve vaki olacak ki, senin yanından gittiğim zaman RABBİN Ruhu bilmediğim bir yere seni götürecektir; ve gelip Ahaba bildirdiğim zaman o da seni bulamayınca beni öldürecek; fakat bu kulun çocukluğundan beri RABDEN korkar.
 13. İzebel RABBİN peygamberlerini öldürdüğü zaman yaptığım şey, RABBİN peygamberlerinden yüz kişiyi ellişer ellişer nasıl mağarada sakladığım, ve onları ekmek ve su ile beslediğim efendime bildirilmedi mi?
 14. Ve şimdi sen diyorsun: Git, efendine: İşte, İlya burada, de; ve o beni öldürecektir.
 15. Ve İlya dedi: Önünde durmakta olduğum hay olan ordular RABBİNİN hakkı için, mutlaka bugün ona görüneceğim.
 16. Ve Obadya Ahabı karşılamağa gitti, ve ona bildirdi; ve Ahab İlyayı karşılamak için gitti.
 17. Ve vaki oldu ki, Ahab İlyayı görünce Ahab ona dedi: Ey İsraili derde sokan adam, sen misin?
 18. Ve dedi: İsraili derde ben sokmadım; ancak sen ve babanın evi RABBİN emirlerini bırakarak siz soktunuz, ve Baalların ardınca gittin.

19. Ve şimdi gönder, ve bütün İsraili, ve İzebelin sofrasında yemek yiyen Baalın dört yüz elli peygamberini ve dört yüz Aşera peygamberini Karmel dağına yanıma topla.
20. Ve Ahab bütün İsrail oğullarına gönderdi, ve peygamberleri Karmel dağına topladı.
21. Ve İlya bütün kavma yaklaşıp dedi: Ne vakte kadar iki tarafa topallıyacaksınız? Eğer Yehova Allah ise onun ardınca yürüyün; ve eğer Baal ise onun ardınca yürüyün. Ve kavm ona hiç bir cevap vermedi.
22. Ve İlya kavma dedi: RABBİN peygamberi olarak ben, yalnız ben kaldım; fakat Baalın peygamberleri dört yüz elli kişidirler.
23. Ve bize iki boğa verilsin; ve kendileri için bir boğa seçsinler, ve onu parçalara ayırsınlar; ve odunların üzerine koysunlar; ve ateş koymasınlar; ben de obir boğayı hazırlıyacağım, ve odunları üzerine koyacağım, ve ateş koymıyacağım.
24. Ve siz ilâhınızın ismini çağırın, ben de Yehovanın ismini çağıracağım; ve hangi Allah ateşle cevap verirse, Allah odur. Ve bütün kavm cevap verdi: Bu söz iyidir, dedi.
25. Ve İlya Baalın peygamberlerine dedi: Bir boğayı kendiniz için seçin, ve önce onu hazırlayın; çünkü siz çokluksunuz; ve ilâhınızın ismini çağırın, fakat ateş koymayın.
26. Ve kendilerine verilen boğayı alıp hazırladılar, ve sabahtan öğleye kadar: Ey Baal, bize cevap ver, diye Baalın ismini çağırdılar. Fakat ses yoktu, ve cevap veren yoktu. Ve yaptıkları mezbahın etrafında sıçraştılar.
27. Ve vaki oldu ki, öğleyin İlya onlarla eğlenip dedi: Yüksek sesle çağırın; çünkü o bir ilâhtır; ya dalgındır, yahut helâdadir, ya yolculuk ediyor, belki de uykudadır da uyandırmak gerek.
28. Ve yüksek sesle bağırdılar, ve usullerine göre üzerlerinden kan akıncıya kadar kılıçlarla ve kargılarla kendilerini yaraladılar.
29. Ve vaki oldu ki, öğle vakti geçince, akşam takdimesi arzolunduğu vakte kadar peygamberlik ettiler; fakat ses yok, ve cevap veren yok, kulak asan da yoktu.
30. Ve İlya bütün kavma dedi: Yanıma yaklaşın; ve bütün kavm onun yanına yaklaştılar. Ve RABBİN yıkık mezbahını onardı.
31. Ve: Senin adın İsrail olacak, diye kendisine RABBİN sözü gelmiş olan Yakubun oğulları sıptlarının sayısına göre, İlya on iki taş aldı.
32. Ve o taşlarla RABBİN ismine mezbah yaptı; ve mezbahın çevresine iki ölçek tohum alacak kadar bir hendek yaptı.
33. Ve odunları dizdi, ve boğayı parçalara kesti, ve odunların üzerine koydu. Ve dedi: Su ile dört küp doldurun, ve yakılan takdimenin üzerine, ve odunların üzerine dökün.
34. Ve dedi: İkileyin, ve ikilediler. Ve dedi: Üçleyin; ve üçlediler.
35. Ve su mezbahın çevresine aktı; ve hendeği de su ile doldurdu.
36. Ve akşam takdimesi arzolunacağı zaman vaki oldu ki, peygamber İlya yaklaştı, ve dedi: Ey İbrahimin, İshakın, ve İsrailin Allahı RAB, bugün bilinsin ki, İsrailde sen Allahsın, ve ben senin kulunum, ve bütün bu şeyleri senin sözünle yaptım.
37. Bana cevap ver, ya RAB, bana cevap ver, ve bu kavm bilsinler ki, ya RAB, sen Allahsın, ve onların yüreğini sen geri çevirdin.
38. Ve RABBİN ateşi düştü, ve yakılan takdimeyi, ve odunları, ve taşları, ve toprağı yiyip bitirdi, ve hendekte olan suyu yaladı.
39. Ve bütün kavm gördü, ve yüz üstü düştüler; ve dediler: Yehova Allahtır, Yehova Allahtır.
40. Ve İlya onlara dedi: Baalın peygamberlerini tutun; onlardan kimse kaçıp kurtulmasın. Ve onları tuttular; ve İlya onları Kışon vadisine indirdi, ve onları orada boğazladı.
41. Ve İlya Ahaba dedi: Çık, ye ve iç; çünkü yağmur bolluğu sesi var.
42. Ve Ahab yemek ve içmek için çıktı. Ve İlya Karmel tepesine çıktı; ve yere çömeldi, ve yüzünü dizleri arasına koydu.
43. Ve uşağına dedi: Haydi, çık, deniz yoluna bak. Ve çıkıp baktı, ve: Bir şey yok, dedi. Ve yedi kere ona: Yine git, dedi.

44. Ve vaki oldu ki, yedinci kerede uşak dedi: İşte, denizden küçük bir bulut çıkıyor, insan avucu kadar. Ve dedi: Çık, Ahaba de: Arabanı koş, ve in de yağmur seni alıkoymasın.
45. Ve o arada vaki oldu ki, gökler bulutlarla ve yelle karardı, ve büyük bir yağmur oldu. Ve Ahab bindi, ve Yizreele gitti;
46. ve RABBİN eli İlyanın üzerinde idi; ve o belini kuşattı, ve Yizreele girilecek yere kadar Ahabın önünde koştu.

BAP 19

VE Ahab İlyanın yaptığı her şeyi, ve bütün peygamberleri nasıl kılıçla öldürdüğünü İzebele bildirdi.

2. Ve İzebel İlyaya ulak gönderip dedi: Yarın bu vakitlerde senin canını bunlardan birinin canı gibi etmezsem ilâhlar bana böylesini ve daha ziyadesini yapsınlar.

3. Ve bunu görünce kalktı, ve canından ötürü Yahudanın Beer-şeba şehrine gitti, ve uşağını orada bıraktı.

4. Fakat kendisi çölde bir günlük yol yürüdü, ve gelip bir ardıç ağacı altında oturdu; ve canı için ölümü diledi, ve dedi: Yeter, ya RAB, şimdi canımı al, çünkü ben atalarımından iyi değilim.

5. Ve bir ardıç ağacı altında yatıp uyudu; ve işte, bir melek ona dokundu, ve ona dedi: Kalk, yemek ye.

6. Ve baktı, ve işte, başı ucunda sıcak taş üzerinde pişmiş bir pide, ve bir testi su. Ve yedi ve içti, ve yine yattı.

7. Ve RABBİN meleği ikinci kere yine geldi, ve ona dokunup dedi: Kalk, yemek ye; çünkü gideceğin yol senin için çok uzundur.

8. Ve kalktı, ve yiyip içti, ve o yemeğin kuvvetile kırk gün kırk gece Allahın dağı Horebe kadar yürüdü.

9. Ve orada bir mağaraya girdi, ve orada geceledi; ve işte, ona RABBİN sözü geldi, ve ona dedi: İlya, burada ne işin var?

10. Ve dedi: Orduların Allahı RAB için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail oğulları senin ahdini bıraktılar, senin mezbahlarını yıktılar, ve senin peygamberlerini kılıçla öldürdüler; ve ben, yalnız ben kaldım, ve almak için canımı arıyorlar.

11. Ve dedi: Çık, ve dağda RABBİN önünde dur. Ve işte, RAB geçiyordu, ve büyük kuvvetli yel dağları yarıyordu; ve RABBİN önünde kayaları parçalıyordu; fakat RAB yelde değildi; ve yelden sonra zelzele; fakat RAB zelzelede değildi;

12. ve zelzeleden sonra ateş; fakat RAB ateşte değildi; ve ateşten sonra sakın ince bir ses.

13. Ve vaki oldu ki, İlya bunu işitince yüzünü cübbesile örttü, ve çıkıp mağaranın ağzında durdu. Ve işte, ona bir ses gelip dedi: İlya, burada ne işin var?

14. Ve dedi: Orduların Allahı RAB için çok kıskanç oldum; çünkü İsrail oğulları senin ahdini bıraktılar, senin mezbahlarını yıktılar, ve senin peygamberlerini kılıçla öldürdüler; ve ben, yalnız ben kaldım; ve almak için canımı arıyorlar.

15. Ve RAB ona dedi: Git, çöl yolundan Şama dön; oraya varınca Hazaeli Suriye üzerine kiral olarak meshedeceksin;

16. ve Nimşinin oğlu Yehuyu İsrail üzerine kiral olarak meshedeceksin; ve Abel-meholadan Şafatın oğlu Elişayı kendi yerine peygamber olarak meshedeceksin.

17. Ve vaki olacak ki, Hazaelin kılıcından kurtulanı Yehu öldürecek; ve Yehunun kılıcından kurtulanı Elişa öldürecek.

18. Fakat ben İsrailde Baala çökmemiş bütün dizleri, ve onu öpmemiş her ağzı, yedi bin kişiyi alıkoydum.

19. Ve oradan gitti, ve Şafatın oğlu Elişayı buldu, ve o önünde on iki çift öküz olarak çift sürüyordu; ve kendisi on ikinci çiftle beraberdi; ve İlyâ onun yanına geçti, ve cübbesini onun üzerine attı.
20. Ve öküzleri bırakıp İlyânın ardınca koştu, ve dedi: Rica ederim, babamı ve anamı öpeyim, ve o zaman senin ardınca gelirim. Ve ona dedi: Git, dön, çünkü sana ne yaptım?
21. Onun ardından döndü, ve çift öküzü aldı, ve onları boğazladı, ve öküzleri takımile pişirip etlerini kavma verdi, ve yediler. Ve kalkıp İlyânın ardınca gitti, ve ona hizmet etti.

BAP 20

- VE Suriye kralı Ben-hadad bütün ordusunu topladı; ve kendisile beraber otuz iki kiral, ve atlar ve cenk arabaları vardı; ve çıkıp Samiriyeyi kuşattı, ve ona karşı cenketti.
2. Ve şehre, İsrail kralı Ahaba ulaklar gönderip ona dedi: Ben-hadad şöyle diyor:
3. Senin gümüşün ve altının benimdir; ve karıların ve oğulların, onların en iyileri de benimdir.
4. Ve İsrail kralı cevap verip dedi: Efendim, ey kiral, söylediğin gibidir; kendim ve her şeyim senindir.
5. Ve ulaklar yine gelip dediler: Ben-hadad şöyle söylüyüp diyor: Gerçi sana: Gümüşünü ve altınını, ve karılarını, ve oğullarını bana vereceksin, diye gönderdim;
6. fakat yarın bu vakitlerde sana kullarımı göndereceğim, ve senin evini ve kullarının evlerini araştıracaklar, ve vaki olacak ki, senin gözünde hoş olan her şeyi ellerile tutup götürecekler.
7. Ve İsrail kralı memleketin bütün ihtiyarlarını çağırıp dedi: Bakın, rica ederim, görün bu adam nasıl kötülük arıyor; çünkü bana karılarım, ve oğullarım, ve gümüşüm, ve altınım için gönderdi; ve ondan esirgemedim.
8. Ve bütün ihtiyarlarla bütün kavm kendisine dediler: Dinleme, ve razı olma.
9. Ve Ben-hadadın ulaklarına dedi: Efendim kıralla diyin: Önce bu kulundan istemiş olduğun her şeyi yaparım; fakat bu şeyi yapamam. Ve ulaklar gittiler, ve ona bu cevabı getirdiler.
10. Ve Ben-hadad ona gönderip dedi: Eğer Samiriyenin toprağı ardımca yürüyen bütün bu kavmin avuçlarını doldurmağa yeterse, ilâhlar bana böylesini ve daha ziyadesini yapsınlar.
11. Ve İsrail kralı cevap verip dedi: Söyleyin ki: Kılıç kemerini kuşanan, onu çözen gibi övünmesin.
12. Ve vaki oldu ki, bu sözü işittiği zaman Ben-hadad ve kıralları haymelerde içiyorlardı, ve kullarına: Saf bağlayın, dedi. Ve şehre karşı saf bağladılar.
13. Ve işte, İsrail kralı Ahaba bir peygamber yaklaştı, ve dedi: RAB şöyle diyor: Bu büyük kalabalığı gördün mü? işte, bugün onu senin eline vereceğim; ve bileceksin ki, ben RAB'İM.
14. Ve Ahab dedi: Kiminle? Ve dedi: RAB şöyle diyor: Nahiye reislerinin uşakları ile. Ve dedi: Cenge kim başlayacak? Ve dedi: Sen.
15. Ve nahiye reislerinin uşaklarını saydı; ve iki yüz otuz iki idiler; ve onlardan sonra bütün kavmı, bütün İsrail oğullarını saydı, yedi bin kişi.
16. Ve öğleyin çıktılar. Ve Ben-hadad, kendisi ve kırallar, ona yardım eden otuz iki kiral, haymelerde içip sarhoş oluyorlardı.
17. Ve önce nahiye reislerinin uşakları çıktılar; ve Ben-hadad adam gönderdi, ve: Samiriyeden adamlar çıkıyor, diye kendisine bildirdiler.
18. Ve dedi: Eğer barışıklık için çıkıyorlarsa onları diri yakalayın; ve eğer cenk için çıkıyorlarsa onları diri yakalayın.
19. Ve bunlar, nahiye reislerinin uşakları ve onların ardınca gelen ordu, şehirden çıktılar.
20. Ve herkes karşısındakini vurdu; ve Suriyeliler kaçtılar, ve İsrailîler onları kovaladılar; ve Suriye kralı Ben-hadad at üzerinde, atlılarla beraber kaçıp kurtuldu.
21. Ve İsrail kralı çıktı, ve atları ve cenk arabalarını vurdu, ve Suriyelileri büyük vurgunla

vurdu.

22. Ve o peygamber İsrail kiralına yaklaştı, ve ona dedi: Git kuvvetlen, ne yapacağını bil ve gör; çünkü yıl dönümünde Suriye kralı sana karşı çıkacaktır.

23. Ve Suriye kralının kulları kendisine dediler: Onların ilâhı dağlar ilâhıdır; bundan dolayı bizden daha kuvvetli oldular; fakat onlarla ovada cenk edelim, ve mutlaka onlardan kuvvetli oluruz.

24. Ve şunu yap; kırılları, her birini yerinden kaldır, ve yerlerine başbuğlar koy;

25. ve at yerine at, araba yerine araba olmak üzre, elinden gitmiş olan ordu gibi kendin için bir ordu düz; ve onlara karşı ovada cenk ederiz, ve mutlaka biz onlardan daha kuvvetli oluruz. Ve onların sözünü dinledi, ve öyle yaptı.

26. Ve yıl dönümünde vaki oldu ki, Ben-hadad Suriyelileri saydı, ve İsraille cenketmek için Afeke çıktı.

27. Ve İsrail oğulları sayıldılar, ve azık yaptılar, ve onlara karşı gittiler; ve İsrail oğulları onların karşısında, iki küçük oğlak sürüsü gibi ordugâh kurdular; fakat Suriyeliler memleketi doldurmuşlardı.

28. Ve Allah adamı yaklaştı, ve İsrail kiralına söyleyip dedi: RAB şöyle diyor: Mademki Suriyeliler: RAB dağlar ilâhıdır, ve ovalar ilâhı değildir, dediler; ben bütün şu büyük kalabalığı senin eline vereceğim, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

29. Ve yedi gün birbirlerine karşı ordugâhta kaldılar. Ve vaki oldu ki, yedinci günde cenk başladı; ve İsrail oğulları bir günde Suriyelilerden yüz bin yaya vurdular.

30. Fakat geri kalanlar Afeke, şehrin içine kaçtılar; ve duvar geri kalan yirmi yedi bin kişinin üzerine yıkıldı. Ve Ben-hadad kaçtı, ve şehre, bir iç odaya girdi.

31. Ve kulları ona dediler: İşte, İsrail evinin kırılları inayetli kırıllardır diye işittik; haydi, bellerimize çullar, ve başlarımıza ipler saralım, ve İsrail kiralına çikalım; belki senin canını sağ bırakır.

32. Ve bellerine çullar, ve başlarına ipler bağladılar, ve İsrail kiralına gelip dediler: Kulun Ben-hadad: Rica ederim, canımı sağ bırak, diyor. Ve dedi: Hâlâ yaşıyor mu? o benim kardeşimdir.

33. Ve adamlar bunu iyi alâmet saydılar, ve onun ağzından lâfı kapıp: Kardeşin Ben-hadad, dediler. Ve dedi: Gidin, onu alıp getirin. Ve Ben-hadad onun yanına çıktı; ve Ahab onu arabaya bindirdi.

34. Ve Ben-hadad ona dedi: Senin babandan babamın aldığı şehirleri geri veririm; ve babamın Samiriyede yapmış olduğu gibi sen de Şamda kendin için çarşılar yaparsın. Ve Ahab dedi: Ben de seni bu ahidle salıveririm. Ve onunla ahdedti, ve onu salıverdi.

35. Ve peygamber oğullarından bir adam RABBİN sözü ile arkadaşına dedi: Rica ederim, bana vur. Ve adam ona vurmak istemedi.

36. O zaman ona dedi: Mademki RABBİN sözünü dinlemedin, işte, yanımdan gider gitmez bir aslan seni öldürecek. Ve onun yanından gitti, ve aslan onu buldu, ve onu öldürdü.

37. Ve başka bir adam bulup ona dedi: Rica ederim, bana vur. Ve adam ona vurdu, vurdu ve yaraladı.

38. Ve peygamber gitti, ve gözleri üzerine bir sargı koyup kılığını değiştirerek yol üzerinde kiralı bekledi.

39. Ve kiral geçerken kiralı bağırıp dedi: Bu kulun cengin ortasına girmişti; ve işte, bir adam yana çekildi, ve bana bir adam getirip dedi: Bu adamı tut; eğer kaçacak olursa, senin canın onun canına bedel olur, yahut bir talant gümüş ödersin.

40. Ve bu kulun ötede beride uğraşırken, o kayboldu. Ve İsrail kralı ona dedi: Hükmün öyle olacak; sen karar vermişsin.

41. Ve hemen gözlerinden sargıyı çıkardı; ve İsrail kralı onun peygamberlerden olduğunu anladı.

42. Ve ona dedi: RAB şöyle diyor: Mademki helâke vakfettiğim adamı elden çıkardın, onun

canı yerine senin canın, ve onun kavmı yerine senin kavmin olacak.

43. Ve İsrail kralı küskün ve öfkeli olarak evine gitti, ve Samiriyeye girdi.

BAP 21

VE bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Yizreelde, Samiriye kralı Ahabın sarayı yanında, Yizreelli Nabotun bir bağı vardı.

2. Ve Ahab Nabota söyliyip dedi: Bağını bana ver, bana sebze bostanı olsun, çünkü o benim evime yakındır; ve onun yerine sana ondan daha iyi bir bağ vereyim; yahut istersen, değerini gümüş olarak sana ödiyeyim.

3. Ve Nabot Ahaba dedi: Sana atalarımın mirasını vermekten RAB beni esirgesin.

4. Ve Yizreelli Nabotun ona söylediği sözden ötürü Ahab evine küskün ve öfkeli girdi; çünkü: Atalarımın mirasını sana vermem, demişti. Ve yatağı üzerine yattı, ve yüzünü döndürdü, ve ekme yemedi.

5. Ve karısı İzebel yanına gelip ona dedi: Niçin ruhun küskün, ve ekme yemiyorsun?

6. Ve ona dedi: Çünkü Yizreelli Nabota söyledim, ve ona dedim: Bağını gümüşle bana ver; yahut arzu ediyorsan onun yerine sana başka bağ vereyim; ve: Bağımı sana vermem, dedi.

7. Ve karısı İzebel ona dedi: Sen şimdi İsrail üzerinde kiralık ediyorsun? kalk, ekme ye, ve yüreğin hoş olsun; Yizreelli Nabotun bağını ben sana vereceğim.

8. Ve Ahabın adı ile mektuplar yazdı, ve onları onun mühürü ile mühürledi, ve mektupları Nabotun şehrinde olan ve onunla beraber oturan ihtiyarlara ve ileri gelenlere gönderdi.

9. Ve: Bir oruç ilân edin, ve Nabotu kavmin baş yerine oturtun;

10. ve onun karşısına, iki adam, yaramaz adamlar oturtun, ve: Sen Allaha ve kirala sövdün, diyerek ona karşı şahadet etsinler; ve onu dışarı çıkarın, ve onu taşılayın da ölsün, diye mektuplarda yazdı.

11. Ve Nabotun şehrinin adamları, onun şehrinde oturan ihtiyarlar ve ileri gelenler, İzebelin onlara göndermiş olduğu gibi, onlara göndermiş olduğu mektuplarda yazılmış olduğu gibi yaptılar.

12. Oruç ilân ettiler, ve Nabotu kavmin baş yerine oturtular.

13. Ve iki adam, yaramaz adamlar geldiler, ve onun karşısında oturdular, ve bu yaramaz adamlar kavmin önünde ona karşı, Nabota karşı: Nabot Allaha ve kirala sövdü, diyerek şahadet ettiler. Ve onu şehrin dışarısına çıkardılar, ve onu taşlarla taşladılar, ve öldü.

14. Ve İzebele gönderip dediler: Nabot taşlandı, ve öldü.

15. Ve vaki oldu ki, İzebel Nabotun taşlanıp öldüğünü işittiği zaman, İzebel Ahaba dedi: Kalk, Yizreelli Nabotun sana gümüşle vermek istemediği bağını kendine mülk edin; çünkü Nabot sağ değil ancak ölüdür.

16. Ve vaki oldu ki, Ahab Nabotun ölmüş olduğunu işitince Yizreelli Nabotun bağını mülk edinmek üzere oraya inmek için Ahab kalktı.

17. Ve Tişbeli İlyaya RABBİN şu sözü geldi:

18. Kalk, Samiriyede oturan İsrail kralı Ahabı karşılamağa in; işte, o Nabotun bağındadır; onu mülk edinmek için oraya indi.

19. Ve ona söyliyip diyeceksin: RAB şöyle diyor: Öldürdün de kendine mülk de mi edindin? Ve ona söyliyip diyeceksin: RAB şöyle diyor: Nabotun kanını köpeklerin yaladıkları yerde senin, senin de kanını köpekler yalayacaklar.

20. Ve Ahab İlyaya dedi: Ey düşmanım, beni buldun mu? Ve dedi: Seni buldum, çünkü RABBİN gözünde kötü olanı yapmak için kendini sattın.

21. İşte, senin üzerine belâ getireceğim, ve seni süpürüp atacağım, ve İsrailde gerek kul olsun gerek hür olsun Ahabdan her erkeği kesip atacağım;

22. ve beni öfkелendirdiğın ve İsraille suç işlettirdiğın için senin evini Nebatın oğlu Yeroboamın evi gibi, ve Ahiyanın oğlu Baaşanın evi gibi edeceğim.
23. Ve RAB İzebel için de söyliyip dedi: Yizreel duvarının yanında İzebeli köpekler yiyecekler.
24. Ahabdan şehirde öleni köpekler yiyecekler; ve kırdada öleni gök kuşları yiyecekler.
25. (RABBİN gözünde kötü olanı işlemek için, gerçek, Ahab gibi kendini satan olmadı; karısı İzebel onu kışkırtıyordu.
26. Ve İsrail oğullarının önünden RABBİN kovmuş olduğı Amorîlerin yaptığı her şeye göre putlar ardınca giderek, çok mekruh işler yaptı.)
27. Ve vaki oldu ki, Ahab bu sözleri işitince esvabını yırttı, ve bedeni üzerine çul sardı, ve oruç tuttu, ve çulda yattı, ve yavaş yürüdü.
28. Ve Tişbeli İlyaya RABBİN şu sözü geldi:
29. Ahab benim önümde nasıl alçaldı, gördün mü? mademki benim önümde alçaldı, belâyı onun günlerinde getirmeyeceğim; oğlunun günlerinde belâyı onun evi üzerine getireceğim.

BAP 22

- ÜÇ yıl oturdular; Suriye ile İsrail arasında cenk yoktu.
2. Ve vaki oldu ki, üçüncü yılda Yahuda kralı Yehoşafat İsrail kralının yanına indi.
3. Ve İsrail kralı kullarına dedi: Ramot-gilead bizim olduğunu bilir misiniz? ve biz susuyoruz, ve onu Suriye kralının elinden almıyoruz.
4. Ve Yehoşafata dedi: Cenk için Ramot-gileada benimle beraber gider misin? Ve Yehoşafat İsrail kralına dedi: Beni kendin gibi say, kavmımı kavmın gibi say, atlarımı atların gibi say.
5. Ve Yehoşafat İsrail kralına dedi: Rica ederim, önce RABBİN sözünü sor.
6. Ve İsrail kralı peygamberleri, dört yüz kadar kişiyi topladı, ve onlara dedi: Ramot-gileada karşı cenge gideyim mi, yoksa vaz geçeyim mi? Ve dediler: Çık ve RAB onu kralın eline verecektir.
7. Fakat Yehoşafat dedi: Burada olanlardan başka RABBİN bir peygamberi yok mu ki, ondan da soralım?
8. Ve İsrail kralı Yehoşafata dedi: Bir kişi daha var, İmlanın oğlu Mikaya, onun vasıtası ile RABDEN sorabiliriz; fakat ben ondan nefret ederim, çünkü benim hakkımda hayır değil şer haber verir. Ve Yehoşafat: Kral böyle söylemesin, dedi.
9. Ve İsrail kralı bir hadım ağası çağırıp dedi: Çabuk, İmlanın oğlu Mikayayı getir.
10. Ve Samiriye kapısının girilecek yerinde olan açıklıkta, İsrail kralı ve Yahuda kralı Yehoşafat, kral elbiselerini giymiş olarak, her biri kendi tahtı üzerinde oturuyordu; ve bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı.
11. Ve Kenaananın oğlu Tsedekiya kendine demir boynuzlar yapıp dedi: RAB şöyle diyor: Suriyeliler bitinciye kadar onları bu boynuzlarla süseceksin.
12. Ve bütün peygamberler: Ramot-gileada çık, ve muvaffak olacaksın; çünkü RAB onu kralın eline verecektir, diyerek böyle peygamberlik ettiler.
13. Ve Mikayayı çağırarak için giden ulak ona söyliyip dedi: İşte, şimdi peygamberler krala bir ağızdan iyilik söylüyorlar; rica ederim, senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun, ve iyilik söyle.
14. Ve Mikaya dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, RAB bana ne derse onu söylerim.
15. Ve kralın yanına geldi, ve kral ona dedi: Mikaya, cenk için Ramot-gileada gidelim mi, yoksa vaz geçelim mi? Ve ona dedi: Çık, ve muvaffak olacaksın; ve RAB onu kralın eline verecektir.
16. Ve kral ona dedi: RABBİN ismile hakikatten başka bana bir şey söylemeyeceğine sana

kaç kere and ettireyim?

17. Ve dedi: Bütün İsraili dağlar üzerinde çobanı olmıyan koyunlar gibi dağılmış gördüm; ve RAB dedi: Bunların efendileri yok; herkes kendi evine selâmetle dönsün.

18. Ve İsrail kralı Yehoşafata dedi: Sana: Benim hakkımda hayır değil kötü haber verecektir, demedim mi?

19. Ve Mikaya dedi: Öyle ise RABBİN sözünü dinle: RABBİ tahtı üzerinde oturmakta, ve bütün gökler ordusunu onun yanında, sağında ve solunda durmakta gördüm.

20. Ve RAB dedi: Ramot-gileada çıksın da düşsün diye Ahabı kim kandıracak? Kimi böyle kimi şöyle dedi.

21. Ve bir ruh çıkıp RABBİN önünde durdu, ve dedi: Ben onu kandırırım.

22. Ve RAB ona dedi: Ne ile? Ve dedi: Ben çıkarım, ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olurum. Ve dedi: Kandırırsın, hem de onunla başa çıkarsın; çık ve öyle yap.

23. Ve şimdi, işte, RAB senin bütün bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koymuştur; ve RAB senin hakkında şer söylemiştir.

24. Ve Kenaananın oğlu Tsedekiya yaklaştı, ve Mikayanın yanağına vurup dedi: RABBİN Ruhu seninle söyleşmek için benden sana hangi yoldan geçti?

25. Ve Mikaya dedi: İşte, gizlenmek için bir iç odaya gireceğin gün görürsün.

26. Ve İsrail kralı dedi: Mikayayı al, ve onu şehrin reisi Amona, ve kralın oğlu Yoaşa geri götür;

27. ve de: Kral şöyle diyor: Bunu hapishaneye atın; ve ben selâmetle dönünciye kadar ona elem ekmeği yedin, ve elem suyu içirin.

28. Ve Mikaya dedi: Eğer sen selâmetle dönecek olursan, RAB benim vasıtamla söylememiştir. Ve dedi: Ey kavmlar, hepiniz işitin.

29. Ve İsrail kralı ile Yahuda kralı Yehoşafat Ramot-gileada çıktılar.

30. Ve İsrail kralı Yehoşafata dedi: Ben kılığımı değiştireceğim, ve cenge gireceğim; fakat sen kiral esvabını giy. Ve İsrail kralı kılığını değiştirip cenge girdi.

31. Ve Suriye kralı, cenk arabalarının otuz iki başbuğuna: Ne küçükle ne büyükle, ancak İsrail kralı ile cenk edin, diye emretmişti.

32. Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları Yehoşafatı görünce dediler: İsrail kralı mutlaka budur; ve ona karşı cenk etmek için o tarafa döndüler; ve Yehoşafat bağırdı.

33. Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları onun İsrail kralı olmadığını görünce, onun ardından döndüler.

34. Ve bir adam nişan almadan yay çekti, ve İsrail kralını zırhların bitiştiği yerden vurdu; ve kiral arabacısına dedi: Dizgini çevir, ve beni ordudan çıkar; çünkü yaralandım.

35. Ve cenk o gün arttı; ve Suriyelilere karşı kralı kendi cenk arabasında durdurdular, ve akşamlayın öldü; ve yaranın kanı arabanın içine aktı.

36. Ve güneş batmak üzere iken ordu arasında: Herkes kendi şehrine, ve herkes kendi memleketine! diye bağırsı oldu.

37. Ve kiral öldü, ve Samiriyeye getirildi; ve kralı Samiriyede gömdüler.

38. Ve arabayı Samiriye havuzunun yanında yıkadılar (ve fahişeler orada yıkanırlandı); ve RABBİN söylediği söze göre köpekler onun kanını yaladılar.

39. Ve Ahabın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve yaptığı fil dişi evi, ve yaptığı bütün şehirler, bunlar İsrail kralının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

40. Ve Ahab ataları ile uyudu; yerine oğlu Ahazya kiral oldu.

41. Ve İsrail kralı Ahabın dördüncü yılında Asanın oğlu Yehoşafat Yahuda üzerinde kiral oldu.

42. Yehoşafat kiral olduğu zaman otuz beş yaşında idi; ve Yerusolimde yirmi beş yıl kirallık etti. Ve anasının adı Şilhinin kızı Azuba idi.

43. Ve babası Asanın her yolunda yürüdü; ve RABBİN gözünde doğru olanı yaparak ondan sapmadı; ancak yüksek yerler ortadan kaldırılmadı; kavm hâlâ yüksek yerlerde kurban

kesiyorlar ve buhur yakıyorlardı.

44. Ve Yehoşafat İsrail kralı ile barışıklık etti.

45. Ve Yehoşafatın işlerinin geri kalanı, ve gösterdiği gücü, ve nasıl cenkettiği Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

46. Ve babası Asanın günlerinde bırakılmış olan fuhşa vakfedilmiş erkeklerin geri kalanını memleketten süpürüp attı.

47. Ve Edomda kiral yoktu; bir kiral naibi vardı.

48. Yehoşafat altın için Ofire gitmek üzere Tarşış gemileri yaptı; fakat gitmediler; çünkü gemiler Etsyon-geberde parçalandılar.

49. O zaman Ahabın oğlu Ahazya Yehoşafata dedi: Gemilerde benim kullarım senin kullarınla beraber gitsinler. Fakat Yehoşafat istemedi.

50. Ve Yehoşafat ataları ile uyudu, ve atası Davudun şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Yehoram kiral oldu.

51. Yahuda kralı Yehoşafatın on yedinci yılında Ahabın oğlu Ahazya Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve iki yıl İsrail üzerinde kiralılık etti.

52. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve babasının yolunda, ve anasının yolunda, ve İsraille suç işlettirmiş olan Nebatın oğlu Yeroboamin yolunda yürüdü.

53. Ve Baala kulluk etti, ve ona tapındı, ve babasının yaptığı her şeye göre İsrailin Allahı RABBİ öfkelenirdi.

İKİNCİ KIRALLAR

BAP 1

VE Ahabın ölümünden sonra Moab İsraille karşı ayaklandı.

2. Ve Ahazya Samiriyede yukarı odasındaki kafesli pencereden düştü, ve hastalandı; ve ulaklara: Gidin, Ekron ilâhı Baal-zebubdan sorun, bu hastalığımın iyi olacak mıyım? diyerek onları gönderdi.

3. Ve RABBİN meleği Tişbeli İlyaya dedi: Kalk, Samiriye kiralının ulaklarını karşılamak için çık, ve onlara de: İsrailde Allah olmadığı için mi siz Ekron ilâhı Baal-zebubdan sormağa gidiyorsunuz?

4. Ve bundan dolayı RAB şöyle diyor: Üzerine çıktığın yataktan inmiyeceksin, çünkü mutlaka öleceksin. Ve İlyaya gitti.

5. Ve ulaklar kiralın yanına döndüler, ve o kendilerine dedi: Niçin geri geldiniz?

6. Ve ona dediler: Bir adam bizi karşılamağa çıktı, ve bize dedi: Gidin, sizi gönderen kiralaya dönün, ve ona diyin: RAB şöyle diyor: İsrailde Allah olmadığı için mi sen Ekron ilâhı Baal-zebubdan sormağa gönderdin? bundan dolayı üzerine çıktığın yataktan inmiyeceksin, çünkü mutlaka öleceksin.

7. Ve onlara dedi: Sizi karşılamağa çıkan, ve size bu sözleri söyleyen ne biçim adamdı?

8. Ve ona dediler: Kıllı bir adamdı, ve belinde deri kuşak bağlı idi. Ve dedi: O Tişbeli İlyadır.

9. Ve ona bir ellibaşı ile elli adamını gönderdi. Ve onun yanına çıktı; ve işte, dağın tepesinde oturuyordu. Ve ona dedi: Ey Allah adamı, kiral: İn, dedi.

10. Ve İlyaya cevap verip ellibaşıya dedi: Eğer ben Allah adamı isem, göklerden ateş insin, ve seni ve senin elli adamını yiyip bitirsin. Ve göklerden ateş indi, ve onu ve elli adamını yiyip bitirdi.

11. Ve ona yine başka bir ellibaşı ile elli adamını gönderdi. Ve cevap verip ona dedi: Ey Allah adamı, kiral şöyle dedi: Çabuk in.

12. Ve İlyaya cevap verip onlara dedi: Eğer ben Allah adamı isem, göklerden ateş insin, ve seni

ve senin elli adamını yiyip bitirsin. Ve Allahın ateşi göklerden indi, ve onu ve onun elli adamını yiyip bitirdi.

13. Ve yine üçüncü bir ellibaşı ile elli adamını gönderdi. Ve üçüncü ellibaşı çıktı, ve gelip İlyanın önünde dizleri üzerine çöktü, ve ona yalvarıp kendisine dedi: Ey Allah adamı, rica ederim, benim canım, ve bu elli kulunun canı senin gözünde değerli olsun.

14. İşte, göklerden ateş indi, ve önce gelen iki ellibaşayı, ve onların ellişer adamını yiyip bitirdi; ve şimdi benim canım senin gözünde değerli olsun.

15. Ve RABBİN meleği İlyaya dedi: Onunla beraber in; ondan korkma. Ve kalktı, ve onunla beraber kiralın yanına indi.

16. Ve ona dedi: RAB şöyle diyor: İsrailde sözünü soracak Allah olmadığı için mi Ekron ilâhı Baal-zebubdan sormağa ulaklar gönderdin? bundan dolayı üzerine çıktığın yataktan inmiyeceksin, çünkü mutlaka öleceksin.

17. Ve İlyanın söylediği RABBİN sözüne göre kiral öldü. Ve onun oğlu olmadığı için yerine Yehoram kiral oldu; bu da Yahuda kiralı Yehoşafatın oğlu Yehoramın ikinci yılında idi.

18. Ve Ahazyanın işlerinin geri kalanı, İsrail kiralılarının Tarihler kitabında yazılı değil midir?

BAP 2

VE vaki oldu ki, RAB İlyayı kasırga ile göklere çıkaracağı zaman, İlya ile Elişa Gilgaldan giderlerken,

2. İlya Elişaya dedi: Rica ederim, burada kal; çünkü RAB beni Beyt-ele kadar gönderdi. Ve Elişa dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, ve senin canının hayatı hakkı için, seni bırakmam. Ve Beyt-ele indiler.

3. Ve Beyt-elde olan peygamber oğulları Elişaya çıkıp ona dediler: Biliyor musun ki, bugün RAB efendini senin başından kaldıracaktır? Ve dedi: Ben de biliyorum; susun.

4. Ve İlya ona dedi: Ey Elişa, rica ederim, burada kal; çünkü Rab beni Erihaya gönderdi. Ve dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, ve senin canının hayatı hakkı için, seni bırakmam. Ve Erihaya geldiler.

5. Ve Erihada olan peygamber oğulları Elişaya yaklaşıp ona dediler: Biliyor musun ki, bugün RAB efendini senin başından kaldıracaktır? Ve dedi: Ben de biliyorum; susun.

6. Ve İlya ona dedi: Rica ederim burada kal; çünkü RAB beni Erdene gönderdi. Ve dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, ve senin canının hayatı hakkı için, seni bırakmam. Ve ikisi de gittiler.

7. Ve peygamber oğullarından elli kişi gittiler, ve uzakta onların karşılarında durdular; ve ikisi de Erdenin yanında durdular.

8. Ve İlya cübbesini aldı, ve onu dürüp sulara vurdu, ve sular bu yana ve o yana ikiye bölündü, ve ikisi de kuru yerden geçtiler.

9. Ve vaki oldu ki, geçtikleri zaman İlya Elişaya dedi: Ben senin yanından alınmadan evel sana ne yapayım, iste. Ve Elişa dedi: Rica ederim, senin ruhundan benim iki payım olsun.

10. Ve dedi: Çetin şey istedin; eğer senin yanından alındığım zaman beni görürsen, sana böyle olacaktır; ve yoksa olmayacaktır.

11. Ve vaki oldu ki, onlar yürüyüp konuşurlarken, işte, ateşten araba ve ateşten atlar, ve ikisini birbirinden ayırdılar; ve İlya kasırgada göklere çıktı.

12. Ve Elişa görüp bağırdı: Baba, ey baba, İsrailin arabası ve onun atlıları! Ve artık onu görmedi; ve kendi esvabını tuttu, ve onları yırtıp iki parça etti.

13. Ve İlyanın üzerinden düşmüş olan cübbesini kaldırdı, ve geri döndü, ve Erden kenarında durdu.

14. Ve İlyanın üzerinden düşmüş olan cübbesini aldı, ve sulara vurup dedi: İlyanın Allahı

RAB nerede? Ve o da sulara vurunca, sular bu yana ve o yana ikiye bölündü; ve Elişa geçti.

15. Ve Erihada olan peygamber oğulları onu karşıdan görüp dediler: İlyanın ruhu Elişanın üzerine kondu. Ve onu, karşılamağa geldiler, ve yere kadar kendisine iğildiler.

16. Ve ona dediler: İşte, bu kullarının yanında elli zorlu adam var; rica ederiz, gitsinler, ve efendini arasınlar, belki RABBİN Ruhunu onu kaldırmış, ve onu dağların birine yahut derelerin birine atmıştır. Ve dedi: Göndermeyin.

17. Ve onu o kadar zorladılar ki, utanıp dedi: Gönderin. Ve elli adamı gönderdiler; ve üç gün aradılar, fakat onu bulmadılar.

18. Ve onun yanına döndüler, ve kendisi de Erihada oturuyordu, ve onlara dedi: Ben size: Gitmeyin, demedim mi?

19. Ve şehrin adamları Elişaya dediler: İşte, rica ederiz, şehrin yeri efendimin gördüğü gibi iyidir; fakat sular kötü, ve toprak mahsulünü atıyor.

20. Ve dedi: Bana yeni bir kap getirin, ve içine tuz koyun. Ve ona getirdiler.

21. Ve suların kaynağına çıktı, ve tuzu oraya atıp dedi: RAB şöyle diyor: Bu suları iyi ettim; artık oradan ölüm ve mahsulünü atma olmayacaktır.

22. Ve Elişanın söylediği söze göre sular bugüne kadar iyidir.

23. Ve oradan Beyt-ele çıktı; ve o yolda çıkarken, şehirden küçük çocuklar çıktılar, ve onunla eğlendiler, ve kendisine dediler: Çık, tas başlı; çık, tas başlı!

24. Ve arkasına dönüp onları gördü, ve RABBİN ismile onlara lânet etti. Ve ormandan iki dışı ayı çıktı, ve onlardan kırk iki çocuğu yırtılar.

25. Ve oradan Karmel dağına gitti, oradan da Samiriyeye döndü.

BAP 3

VE Yahuda kralı Yehoşafatın on sekizinci yılında, Ahabın oğlu Yehoram Samiriyede İsrail üzerine kral oldu, ve on iki yıl krallık etti.

2. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ancak babası gibi ve anası gibi değildi; çünkü babasının yapmış olduğu Baalın dikili taşını ortadan kaldırdı.

3. Fakat Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirmiş olduğu suçlara bağlı kaldı; onlardan ayrılmadı.

4. Ve Moab kralı Meşa davar sahibi idi; ve İsrail kralına yapağısı ile yüz bin kuzu, ve yüz bin koç öderdi.

5. Ve vaki oldu ki, Ahab ölünce Moab kralı İsrail kralına karşı ayaklandı.

6. Ve o zaman kral Yehoram Samiriyeden çıktı, ve bütün İsraili saydı.

7. Ve gidip Yahuda kralı Yehoşafata: Moab kralı bana karşı ayaklandı; Moaba karşı cenk için benimle beraber gider misin? diye adam gönderdi. Ve dedi: Çıkarım; beni kendin gibi say, kavmimi kendi kavmin gibi say, atlarımı kendi atların gibi say.

8. Ve dedi: Hangi yoldan çıkalım? ve dedi: Edom çölü yolundan.

9. Ve İsrail kralı ile Yahuda kralı ve Edom kralı gittiler; ve dolambaç yoldan yedi gün yürüdüler; ve ordu için, ve artlarınca gelen hayvanlar için su yoktu.

10. Ve İsrail kralı dedi: Eyvah! çünkü RAB bu üç kralı Moabın eline versin diye onları bir araya çağırılmış.

11. Ve Yehoşafat dedi: Burada RABBİN bir peygamberi yok mu ki, onun vasıtası ile RABDEN soralım? Ve İsrail kralının kullarından biri cevap verip dedi: Şafatın oğlu Elişa burada, İlyanın ellerine o su dökerdi.

12. Ve Yehoşafat dedi: RABBİN kelâmı ondadır. Ve İsrail kralı ile Yehoşafat ve Edom kralı onun yanına indiler.

13. Ve Elişa İsrail kralına dedi: Benden sana ne? babanın peygamberlerine, ve ananın

peygamberlerine git. Ve İsrail kralı ona dedi: Hayır, çünkü RAB Moabın eline versin diye bu üç kralı bir araya çağırmış.

14. Ve Elişa dedi: Önünde durmakta olduğum hay olan ordular RABBİNİN hakkı için, eğer ben Yahuda kralı Yehoşafatın hatırını gözetmese idim, sana bakmaz ve seni görmezdim.

15. Ve şimdi bana saz çalan bir adam getirin. Ve vaki oldu ki, saz çalan adam çalarken RABBİN eli onun üzerine geldi.

16. Ve dedi: RAB şöyle diyor: Bu vadiyi çukur çukur edin.

17. Çünkü RAB şöyle diyor: Yel görmeyeceksiniz, ve yağmur görmeyeceksiniz; fakat bu vadi su ile dolacak, ve siz ve sürüleriniz ve hayvanlarınız içeceksiniz.

18. Ve RABBİN gözündeki bu kolay bir şeydir; Moabı da elinize verecektir.

19. Ve her duvarlı şehri, ve her seçme şehri vuracaksınız, ve her iyi ağacı keseceksiniz, ve bütün su kaynaklarını kapıyacaksınız, ve her iyi tarlayı taşlarla bozacaksınız.

20. Ve vaki oldu ki, sabahlayın, yakılan takdime arz olunacağı zaman, işte, Edom yolundan sular geldi, ve yer sularla doldu.

21. Ve kıralların kendilerine karşı cenk etmek için çıkmış olduklarını bütün Moab işitti, ve silâh kuşanabilen adamların hepsi, ve daha yukarı yaştakiler bir araya toplandılar, ve sınırda durdular,

22. Ve sabahlayın erken kalktılar, ve güneş suların üzerinde parlıyordu, ve Moabîler karşıdan suları kan gibi kırmızı gördüler;

23. ve dediler: Bu kandır, mutlaka kırallar helâk olmuşlardır, ve birbirlerini vurmuşlardır; ve şimdi, ey Moab, çapula!

24. Ve İsrail ordugâhına geldiler, ve İsrailîler kalkıp Moabîleri vurdular, ve onların önünden kaçtılar; ve Moabîleri vurarak memlekette ilerlediler.

25. Ve şehirleri yıktılar; ve her iyi tarlaya herkes taşıyı atarak onu doldurdular; ve bütün su kaynaklarını kapadılar, ve bütün iyi ağaçları kestiler, o kadar ki, ancak Kir-haresette onun taşlarını bıraktılar; fakat sapancılar onu da kuşatıp vurdular,

26. Ve Moab kralı cengin kendisi için şiddetli olduğunu görünce, Edom kralı üzerine yarıp geçmek için yanına kılıç taşıyan yedi yüz kişi aldı; fakat yapamadılar,

27. Ve kendi yerine kırallığa geçecek olan ilk oğlunu aldı, ve onu duvarın üzerinde yakılan takdime olarak arzetti. Ve İsrail'e karşı büyük öfke oldu; ve onun yanından göç ettiler, ve kendi memleketlerine döndüler.

BAP 4

VE peygamber oğullarının karılarından bir kadın Elişaya feryat edip dedi: Kocam kulun öldü; ve bilirsin ki, o kulun RABDEN korkardı; ve alacaklı iki çocuğumu kendisine köle olsunlar diye onları almağa geldi.

2. Ve Elişa ona dedi: Sana ne yapayım? bana anlat; evde nen var? Ve kadın dedi: Bir sürümlük zeytin yağından başka bu cariye'nin evde bir şeyi yoktur.

3. Ve dedi: Git, dışarıdan, bütün komşularından kendin için iğreti kaplar, boş kaplar al; az alma.

4. Ve içeri girersin, ve kendi üzerine, ve oğullarının üzerine kapıyı kaparsın, ve bütün o kaplara dökersin; ve dolanı bir tarafa koyarsın.

5. Ve kadın onun yanından gitti, ve kapıyı kendi üzerine ve oğulları üzerine kapadı; ve kendisine kapları getirdiler, ve o doldurdu.

6. Ve vaki oldu ki, kaplar dolunca oğluna dedi: Bana bir kap daha getir. Ve oğlu ona dedi: Artık kap kalmadı. Ve zeytin yağı kesildi.

7. Ve kadın gelip Allah adamına bildirdi. Ve o dedi: Git, zeytin yağını sat, ve borcunu öde, ve

sen ve oğulların geri kalanla yaşayın.

8. Ve günün birinde vaki oldu ki, Elişa Şuneme geçiyordu, ve orada büyük bir kadın vardı; ve kadın onu ekmek yemeğe zorladı. Ve öyle oldu ki, her geçtikçe ekmek yemek için oraya uğrardı.

9. Ve kadın kocasına dedi: İşte, daima yanımızdan geçen bu adamın mukaddes bir Allah adamı olduğunu anladım.

10. Haydi, onun için duvar üzerinde küçük bir yukarı kat odası yapalım; ve oraya kendisi için yatak ve sofra, ve iskemle, ve şamdan koyalım; ve vaki olacak ki, bize geldiği zaman oraya girer.

11. Ve günün birinde vaki oldu ki, oraya geldi, ve yukarı kattaki odaya girip orada yattı.

12. Ve uşağı Gehaziye dedi: Bu Şunemli kadını çağır. Ve onu çağırdı, ve kadın onun önünde durdu.

13. Ve uşağına dedi: Şimdi kadına söyle: İşte, bizim için bütün bu zahmeti çekmişsin; senin için yapılacak ne var? senin için kırala mı söylemeli, yoksa ordu başbuğuna mı? Ve kadın dedi: Ben kendi kavmim arasında oturuyorum.

14. Ve dedi: Öyle ise onun için yapılacak ne var? Ve Gehazi dedi: Gerçek oğlu yoktur, kocası da yaşlıdır.

15. Ve dedi: Kadını çağır. Ve onu çağırdı, ve kadın kapıda durdu.

16. Ve dedi: Bir yıl sonra, bu mevsimde, kucağında bir oğlun olacak. Ve kadın dedi: Hayır, efendim Allah adamı, cariyene yalan söyleme.

17. Ve kadın gebe kaldı, ve Elişanın kendisine söylemiş olduğu gibi bir yıl sonra, o mevsimde bir oğul doğurdu.

18. Ve çocuk büyüdü, ve günün birinde vaki oldu ki, babasına, orakçıların yanına çıktı.

19. Ve babasına: Başım, başım! dedi. Ve babası uşağı: Onu anasına götür, dedi.

20. Ve onu alıp anasına götürdü, ve öğleye kadar anasının dizleri üzerinde kaldı, ve öldü.

21. Ve anası yukarı çıktı, ve onu Allah adamının yatağı üzerine yatırdı, ve üzerine kapıyı kapayıp çıktı.

22. Ve kocasını çağırıp dedi: Rica ederim, bana uşaklarından birile eşeklerin birini gönder, ve Allah adamına koşayım ve döneyim.

23. Ve dedi: Niçin bugün ona gidiyorsun? ay başı değil, ve Sebt günü değil. Ve kadın dedi: Merak etme.

24. Ve eşeğe palan vurup uşağına dedi: Sür ve yürü; ben sana söylemedikçe benden ötürü hayvanı sürmekten geri durma.

25. Ve gitti, ve Karmel dağına, Allah adamının yanına vardı.

Ve vaki oldu ki, Allah adamı kadını uzaktan görünce uşağı Gehaziye dedi: İşte, Şunemli kadın orada,

26. şimdi, haydi onu karşılamağa koş, ve ona de: Nasıl, iyi misin? kocan iyi mi? çocuk iyi mi? Ve kadın: İyi, dedi.

27. Ve dağa Allah adamının yanına geldi, ve onun ayaklarına sarıldı. Ve Gehazi onu itmek için yaklaştı, ve Allah adamı dedi: Bırak; çünkü onun içinde canı acıklıdır; ve RAB benden gizledi, ve bana bildirmedi.

28. Ve kadın dedi: Ben efendimden oğul istedim mi? Beni aldatma, demedim mi?

29. Ve Elişa Gehaziye dedi: Belini kuşat, ve benim değneğimi eline al, ve git; bir adama rast gelersen, onu selâmlama; ve biri seni selâmlarsa, ona cevap verme: ve değneğimi çocuğun yüzünün üzerine koy,

30. Ve çocuğun anası dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, ve senin canının hayatı hakkı için, seni bırakmam. Ve kalkıp kadının ardınca gitti.

31. Ve Gehazi onların önünde ileri geçmişti, ve değneği çocuğun yüzünün üzerine koymuştu; fakat ses yok ve işitme yoktu. Ve onu karşılamağa döndü, ve kendisine bildirip dedi: Çocuk uyanmadı.

32. Ve Elişa eve girdi, ve işte, çocuk ölmüştü, ve onun yatağı üzerine yatırılmıştı.
33. Ve girip kapıyı kendi üzerlerine kapadı, ve RABBE yalvardı.
34. Ve çıkıp çocuğun üzerine yattı, ve ağzını onun ağzı üzerine, ve gözlerini onun gözleri üzerine, ve avuçlarını onun avuçları üzerine koydu ve üzerine uzandı: ve çocuğun bedeni ısındı.
35. Ve döndü, ve evde bir bu yana, bir o yana yürüdü, ve yukarı çıkıp onun üzerine uzandı ve çocuk yedi kere aksırdı, ve çocuk gözlerini açtı.
36. Ve Gehaziyi çağırıp dedi: O Şunemli kadını çağır. Ve onu çağırdı. Ve kadın onun yanına geldi. Ve Elişa: Al oğlunu, dedi.
37. Ve kadın gelip onun ayaklarına düştü, ve yere kadar eğildi; ve oğlunu alıp çıktı.
38. Ve Elişa yine Gilgala geldi. Ve memlekette kıtlık vardı; ve peygamber oğulları onun önünde oturuyorlardı; ve uşağına dedi: Büyük tencereyi koy, ve peygamber oğullarına çorba pişir.
39. Ve biri ot devşirmek için kıra çıktı, ve bir kır asması buldu, ve ondan bir etek dolusu yabani hıyar devşirdi, ve getirip çorba tenceresine doğradı; çünkü ne olduğunu bilmiyorlardı.
40. Ve adamlar yesin diye boşalttılar. Ve vaki oldu ki, çorbadan yerken onlar bağırıp dediler: Tencerede ölüm var, ey Allah adamı! Ve ondan yiyemediler.
41. Ve dedi: Öyle ise un getirin. Ve onu tencereye atıp dedi: Kavm için boşalt da yesinler. Ve tencerede zarar verecek bir şey yoktu.
42. Ve Baal-şalışadan bir adam geldi, ve çuvalında Allah adamı için turfandalardan ekmek, yirmi arpa ekmeği, ve taze buğday başakları getirdi. Ve dedi Kavma ver de yesinler,
43. Ve hizmetçisi dedi: Ne, yüz adamın önüne bunu mu koyayım? Ve dedi: Kavma ver de yesinler; çünkü RAB şöyle diyor: Yiyecekler, ve arta bırakacaklardır.
44. Ve önlerine koydu, ve yediler, ve RABBİN sözüne göre arta bıraktılar.

BAP 5

VE Suriye kralının ordu başbuğu Naaman, efendisinin yanında büyük bir adamdı, ve itibarlı idi, çünkü RAB onun vasıtası ile Suriyeye kurtuluş vermişti; ve bu adam cesur bir yiğitti, fakat cüzamlı idi.

2. Ve Suriyeliler akın çeteleri olarak çıkmışlardı, ve İsrail diyarından küçük bir kızı esir getirmişlerdi: ve kız Naamanın karısının yanında idi.
3. Ve hanımına dedi: Keşke efendim Samiriyedeki peygamberin önünde ola idi! o zaman onu cüzamından iyi ederdi.
4. Ve Naaman gidip: İsrail diyarından olan kız böyle böyle söylüyor, diye efendisine bildirdi.
5. Ve Suriye kralı dedi: Var git, ve ben İsrail kralına bir mektup gönderirim. Ve gitti, ve yanına on talant* gümüş, ve altı bin şekel altın, ve on yedek esvap aldı.
6. Ve mektubu İsrail kralına getirdi; şöyle diyordu: Ve şimdi bu mektup sana gelince, işte, kulum Naamanı cüzamından iyi edesin diye sana gönderdim.
7. Ve vaki oldu ki, İsrail kralı mektubu okuyunca esvabını yırtıp dedi: Öldürmek için ve diriltmek için ben Allah mıyım ki, bu adam cüzamından iyi etmek için bir adamı bana gönderiyor? fakat anlayın, rica ederim, ve bakın benimle nasıl kavga çıkarmak istiyor.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
8. Ve vaki oldu ki, Allah adamı Elişa, İsrail kralının esvabını yırtmış olduğunu işitince, krala gönderip dedi: Niçin esvabını yırttın? şimdi bana gelsin, ve bilecektir ki, İsrailde peygamber vardır.
9. Ve Naaman atları ile ve arabası ile geldi, ve Elişanın evinin kapısında durdu.
10. Ve Elişa ona ulak gönderip dedi: Git ve Erdende yedi kere yıkan, ve etin eski haline

dönecek, ve temiz olacaksın.

11. Fakat Naaman öfkelenip gitti, ve dedi: İşte, ben demiştim: Mutlaka dışarı yanıma çıkacak, ve duracak, ve Allahı RABBİN ismile çağırarak ve cüzamlı yerin üzerinde elini sallıyacak, cüzamlıyı iyi edecek.

12. Şam ırmakları Abana ve Farpar İsrailin bütün sularından iyi değil midir? onlarda yıkanıp temiz olamaz mıyım? Ve döndü, ve kızgın olarak gitti.

13. Ve kulları yaklaştılar, ve ona söyliyip dediler: Baba, peygamber sana büyük bir şey söylemiş olsa idi, onu yapmaz mı idin? nerede kaldı ki, sana: Yıkan ve temiz ol, diyor?

14. Ve indi, ve Allah adamının sözüne göre Erdende yedi kere suya daldı; ve eti küçük çocuk eti gibi eski haline döndü, ve temiz oldu.

15. Ve bütün alayı ile beraber Allah adamının yanına döndü; ve gelip onun önünde durdu, ve dedi: İşte, şimdi bildim ki, bütün dünyada Allah yoktur, ancak İsrailde vardır; ve şimdi, rica ederim, bu kulundan bir hediye al.

16. Fakat dedi: Önünde durmakta olduğum hay olan RABBİN hakkı için, bir şey almam. Ve almak için onu zorladı; fakat almak istemedi.

17. Ve Naaman dedi: Rica ederim, hiç olmazsa, bu kuluna iki katır yükü toprak verilsin; çünkü artık bu kulun başka ilâhlara değil ancak Yehovaya yakılan takdime ve kurban arzedecektir.

18. Yehova şu işte kuluna bağışlasın; benim efendim tapınmak için Rimmon evine girdiği ve elimini üzerine dayandığı zaman, Rimmon evinde ben de eğiliyorum; Rimmon evinde eğildiğim zaman, Yehova bu işte kuluna bağışlasın,

19. Ve ona dedi: Selâmetle git. Ve onun yanından ayrılp biraz yol aldı.

20. Fakat Allah adamı Elişanın uşağı Gehazi dedi: İşte, getirmiş olduğu şeyi bu Suriyeli Naamanın elinden almyarak efendim onu esirgedi; hay olan RABBİN hakkı için, onun ardından koşar ve kendisinden bir şey alırım.

21. Ve Gehazi Naamanın ardına düştü. Ve Naaman ardından birinin koştuğunu görünce, onu karşılamak için arabadan indi, ve dedi: Hayrola?

22. Ve o dedi: İyilik. İşte, hemen şimdi Efraim dağlığından yanıma peygamber oğullarından iki genç geldiler; rica ederim onlara bir talant gümüş, ve iki yedek esvap ver, diyerek efendim beni gönderdi.

23. Ve Naaman dedi: Kerem et de iki talant al. Ve onu zorladı, ve iki torbada iki talant gümüş bağladı, ve iki yedek esvapla beraber iki uşağına verdi; ve önünde onları taşıdılar.

24. Ve tepeye geldi, ve ellerinden alıp evine koydu; ve adamları gönderdi, ve gittiler.

25. Ve girip efendisinin önünde durdu. Ve Elişa ona: Gehazi, nereden? dedi: Ve dedi: Bu kulun hiç bir yere gitmedi.

26. Ve ona dedi: Seni karşılamak için o adam arabasından döndüğü zaman, benim yüreğim seninle beraber gitmedi mi? Gümüş almak, ve esvap, ve zeytinlikler, ve bağlar, ve koyunlar, ve sığırlar, ve köleler, ve cariyeler almak vakti mi?

27. Bundan dolayı Naamanın cüzamı sana ve senin zürriyetine ebediyen yapışacaktır. Ve onun önünden kar gibi cüzamlı olarak çıktı.

BAP 6

VE peygamber oğulları Elişaya dediler: İşte, şimdi senin önünde oturmakta olduğumuz yer bizim için dardır.

2. Rica ederiz, Erdene gidelim, ve oradan her birimiz birer mertek alalım, ve oturmak için orada kendimize yer yapalım. Ve: Gidin, dedi.

3. Ve biri dedi: Kerem et, rica ederim, bu kullarınla beraber gel. Ve: Ben gelirim, dedi.

4. Ve onlarla beraber gitti. Ve Erdene vardıkları zaman ağaçlar kestiler.
5. Ve biri ağaç devirirken baltanın demiri suya düştü; ve bağırıp dedi: Eyvah, efendim! iğreti almıştım.
6. Ve Allah adamı: Nereye düştü? dedi: Ve ona yeri gösterdi. Ve bir ağaç kesip oraya attı, ve demir suyun üzerine çıktı.
7. Ve: Onu kaldırı, dedi. Ve elini uzatıp onu aldı.
8. Ve Suriye kralı İsrail'e karşı cenk ediyordu; ve kulları ile danışıp: Filân yerde ordugâh kuracağım, dedi.
9. Ve Allah adamı İsrail kralına gönderip dedi: O yerden geçmekten kendini sakın, çünkü Suriyeliler oraya iniyorlar.
10. Allah adamının söylemiş ve kendisini sakındırmış olduğu yere İsrail kralı adam gönderdi; ve orada kendini sakındı, bir kere değil, iki kere değil.
11. Ve bu iş üzerine Suriye kralının yüreği çok sıkıldı; ve kullarını çağırıp onlara dedi: Bizimkilerden İsrail kralına taraftar olan kimdir, bana bildirmiyecek misiniz?
12. Ve kullarından biri dedi: Öyle değil, efendim kral; ancak İsraildeki peygamber Elişa yatak odanda söylediğin sözleri İsrail kralına bildiriyor.
13. Ve dedi: Gidin, bakın o nerede, ve göndereyim de onu alayım. Ve ona: İşte, Dotanda, diye bildirildi.
14. Ve oraya atlar ve cenk arabaları ve çok asker gönderdi; ve geceleyin gelip şehri kuşattılar.
15. Ve Allah adamının hizmetçisi erken kalktı, ve çıktı, ve işte, şehrin çevresinde asker, ve atlarla arabalar vardı. Ve uşağı ona dedi: Eyvah, efendim, nasıl edeceğiz?
16. Ve dedi: Korkma, çünkü bizimle olanlar, onlarla olanlardan çoktur.
17. Ve Elişa yalvarıp dedi: Ya RAB, rica ederim, onun gözlerini aç da görsün. RAB da uşağın gözlerini açtı; ve gördü; ve işte, Elişanın çevresinde; dağ ateş atları ve arabaları ile dolu idi.
18. Ve ona indiler, ve Elişa RABBE yalvarıp dedi: Rica ederim, bu kavmi körlükle vur. Ve Elişanın sözüne göre onları körlükle vurdu.
19. Ve Elişa onlara dedi: Yol bu değil, şehir de bu değil; ardımca gelin de sizi aradığınız adamın yanına götürüyüm. Ve onları Samiriyeye götürdü.
20. Ve vaki oldu ki, onlar Samiriyeye girince Elişa dedi: Ya RAB, bunların gözlerini aç da görsünler. Ve RAB gözlerini açtı ve gördüler; ve işte, Samiriyenin ortasında idiler.
21. Ve İsrail kralı onları görünce Elişaya dedi: Baba, vurayım mı, vurayım mı?
22. Ve dedi: Onları vurmayacaksın; kılıcınla ve yayınla esir ettiğin adamları hiç vurur musun? onların önüne ekmek ve su koy da yiyip içsinler, ve efendilerine gitsinler.
23. Ve onlar için çok yiyecek hazırladı; ve yiyip içtiler, ve onları gönderdi, ve efendilerine gittiler. Ve Suriye çeteleri artık İsrail diyarına bir daha gelmediler.
24. Ve bu şeylerden sonra vaki oldu ki, Suriye kralı Ben-hadad bütün ordusunu toplayıp çıktı, ve Samiriyeyi kuşattı.
25. Ve Samiriyede büyük kıtlık oldu; ve işte, bir eşek başı seksen şekel* gümüşe, ve bir kabın* dörtte biri güvercin tersi beş şekel gümüşe çıkıncıya kadar şehri kuşattılar.
26. Ve İsrail kralı duvar üzerinden geçiyordu, ve bir kadın ona bağırıp dedi: Efendim kral, yardım et!
27. Ve dedi: RAB sana yardım etmezse, ben sana nereden yardım edeyim? harmandan mı, yoksa mâsaradan mı?
28. Ve kral ona dedi: Nen var? Ve dedi: Bu kadın bana demişti: Oğlunu ver de bugün yiyelim, benim oğlumu da yarın yeriz.
29. Ve oğlumu pişirdik ve onu yedik; ve ertesi gün ona dedim: Sen oğlunu ver de onu yiyelim; fakat oğlunu gizledi.
30. Ve vaki oldu ki, kral kadının sözlerini işitince esvabını yırttı (ve o duvar üzerinden geçiyordu); ve kavm gördü, ve işte, içten bedeni üzerinde çul vardı.
31. Ve dedi: Eğer bugün Şafatın oğlu Elişanın başı kendi üzerinde kalırsa, Allah bana

böylesini ve daha ziyadesini yapsın.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

32. Ve Elişa evinde oturuyordu, ve ihtiyarlar onunla beraber oturuyorlardı; ve kiral kendi önünden bir adam gönderdi; fakat ulak onun yanına gelmeden Elişa ihtiyarlara dedi: Görüyor musunuz, benim başımı almak için nasıl bu katilin oğlu adam gönderdi? bakın, ulak gelince kapıyı kapayın, ve onu kapı ile itin; efendisinin ayaklarının sesi onun arkasında değil mi?

33. Ve onlarla henüz söyleşmekte iken, işte, ulak onun yanına indi; ve o dedi: İşte, bu belâ RABDENDİR: niçin daha RABBİ bekliyeyim?

BAP 7

VE Elişa dedi: RABBİN sözünü dinleyin; RAB şöyle diyor: Yarın bu vakitler, Samiriye kapısında bir ölçek* ince un bir şekele, ve iki ölçek arpa bir şekele satılacak.

2. Ve koluna kiralın dayandığı araba cenkçisi Allah adamına cevap verip dedi: İşte, RAB göklerde pencereler bile yapsa, bu şey olur mu? Ve dedi: İşte, sen gözlerinle göreceksin, fakat ondan yemiyeceksin.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

3. Ve şehir kapısının girilecek yerinde dört cüzamlı adam vardı, ve birbirlerine dediler: Neden biz ölünceye kadar burada oturalım?

4. Eğer: Şehre girelim, dersek, şehirde de kıtlık var, ve orada ölürüz; eğer burada oturursak da öleceğiz. Ve şimdi, gelin Suriyelilerin ordusuna düşelim; eğer bizi sağ bırakırlarsa, yaşarız; ve eğer öldürürlerse, biz de ölürüz.

5. Ve Suriyelilerin ordugâhına gitmek için akşam karanlığında kalktılar; ve Suriyelilerin ordugâhı kenarına geldiler, ve işte, orada kimse yoktu.

6. Çünkü Rab Suriyeliler ordusuna araba gürültüsü, ve at gürültüsü, büyük asker gürültüsü işittirdi; ve birbirlerine dediler: İşte, İsrail kralı Hittî kırıllarını, ve Mısır kırıllarını üzerimize yürütmek için bize karşı kiralamış.

7. Ve akşam karanlığında kalkıp kaçtılar, ve ordugâhı olduğu gibi, çadırlarını, atlarını ve eşeklerini bıraktılar, ve canlarını kurtarmak için kaçtılar.

8. Ve bu cüzamlılar ordugâhın kenarına geldiler, ve bir çadıra girip yediler ve içtiler, ve oradan gümüş ve altın ve esvap kaldırıp gittiler, ve sakladılar; ve döndüler, ve başka bir çadıra girdiler, oradan da kaldırıp gittiler, ve sakladılar.

9. Ve birbirlerine dediler: İyi etmiyoruz; bugün müjde günüdür, ve biz susuyoruz; eğer sabah ışığa kadar beklersek, bize kötülük erişir; ve şimdi gelin, gidelim de kiralın ev halkına bildirelim.

10. Ve geldiler, ve şehrin kapıcılarına bağıldılar; ve onlara bildirip dediler: Suriyelilerin ordugâhına gittik, ve işte, orada kimse yoktu, ve insan sesi yoktu, ancak bağlı atlar, ve bağlı eşekler, ve oldukları gibi çadırlar.

11. Ve kapıcılar bağıldılar, ve içerde kiralın ev halkına bildirdiler.

12. Ve kiral geceleyin kalkıp kullarına dedi: Suriyelilerin bize yapmış oldukları şeyi şimdi size anlatayım. Biliyorlar ki, biz açız; ve ordugâhtan çıkıp kırdaki gizlenmişlerdir, ve: Onlar şehirden çıkınca kendilerini diri yakalarız, ve şehre gireriz, demişlerdir.

13. Ve kullarından biri cevap verip dedi: Rica ederim, şehirde artakalan atlardan beşini alsınlar (işte, onlar da şehirde kalan bütün İsrail cemaati gibidirler; işte, onlar da helâk olan bütün İsrail cemaati gibidirler); ve gönderelim de görelim.

14. Ve atlarla iki araba aldılar; ve kiral: Gidin, ve görün, diyerek Suriyeliler ordusunun ardınca gönderdi.

15. Ve onların ardınca Erdene kadar gittiler; ve işte, bütün yol Suriyelilerin çabuk kaçışlarında

atmış oldukları esvaplar ve eşya ile dolu idi. Ve ulaklar dönüp kırala bildirdiler.

16. Ve kavm çıkıp Suriyelilerin ordugâhını yağma ettiler. Ve RABBİN sözüne göre bir ölçek ince un bir şekele, ve iki ölçek arpa bir şekele oldu.

17. Ve koluna dayandığı araba cenkçisini kıral kapıya koydu; ve kavm onu kapıda çiğnediler, ve kıral Allah adamının yanına indiği zaman onun söylemiş olduğu gibi öldü.

18. Ve Allah adamının kırala: Yarın bu vakitler Samiriye kapısında iki ölçek arpa bir şekele, ve bir ölçek ince un bir şekele olacak, diye söylemiş olduğu söze göre vaki oldu;

19. ve araba cenkçisi Allah adamına cevap verip demişti: İşte, RAB göklerde pencereler bile yapsa, bu söze göre olur mu? Ve demişti: İşte, sen gözlerinle göreceksin, fakat ondan yemiyeceksin;

20. ve ona böyle vaki oldu; ve kavm onu kapıda çiğnediler, ve öldü.

BAP 8

VE oğlunu diriltmiş olduğu kadına Elişa söyleyip demişti: Kalk, sen evinin halkı ile beraber git, ve misafir olabileceğin yerde misafir ol: çünkü RAB bir kıtlık çağırdı; ve memleketin üzerine yedi yıl gelecektir.

2. Ve kadın kalkıp Allah adamının sözüne göre yaptı, ve ev halkı ile beraber gitti, ve Filistîler diyarında yedi yıl misafir oldu.

3. Ve yedi yılın sonunda vaki oldu ki, kadın Filistîler diyarından döndü; ve evi için ve tarlası için kırala feryat etmeğe çıktı.

4. Ve kıral: Haydi, Elişanın yaptığı bütün büyük işleri bana anlat, diyerek Allah adamının uşağı Gehazi ile konuşuyordu.

5. Ve vaki oldu ki, onun ölüyü nasıl diriltmiş olduğunu kırala anlatırken, işte, oğlunu diriltmiş olduğu kadın, evi için ve tarlası için kırala feryat etti. Ve Gehazi dedi: Efendim kıral, o kadın budur, Elişanın diriltmiş olduğu oğlu da budur.

6. Ve kıral kadına sorunca ona anlattı. Ve kıral ona bir hadım ağası verip dedi: Onun her şeyini, ve memleketi bıraktığı günden şimdiye kadar tarlanın bütün mahsulünü geri ver.

7. Ve Elişa Şama geldi; ve Suriye kıralı Ben-hadad hasta idi; ve: Allah adamı buraya geldi, diye ona bildirildi.

8. Ve kıral Hazaele dedi: Eline bir hediye al da Allah adamını karşılamağa git, ve: Bu hastalıktan iyi olacak mıyım? diye onun vasıtası ile RABDEN sor.

9. Ve Hazael onu karşılamağa gitti, ve yanına Şamın bütün iyi şeylerinden kırk deve yükü hediye aldı, ve geldi, ve onun önünde durup dedi: Suriye kıralı oğlun Ben-hadad: Bu hastalıktan iyi olacak mıyım? diye beni sana gönderdi.

10. Ve Elişa ona dedi: Git, ona: Mutlaka iyi olacaksın, de; fakat onun mutlaka öleceğini RAB bana gösterdi.

11. Ve yüzünü pekiştirdi, ve o sıkılcıya kadar ona göz dikti; ve Allah adamı ağladı.

12. Ve Hazael dedi: Efendim niçin ağlıyor? Ve dedi: Çünkü İsrail oğullarına senin edeceğin kötülüğü biliyorum; hisarlarına ateş vereceksin, ve seçme gençlerini kılıçla öldüreceksin, ve çocuklarını taşa çalacaksın, ve gebe kadınlarının karınlarını yaracaksın.

13. Ve Hazael dedi: Bu köpek kulun nedir ki, bu büyük şeyi yapsın? Ve Elişa dedi: Suriye üzerine senin kıral olacağını RAB bana gösterdi.

14. Ve Elişanın yanından gidip efendisine geldi; ve kıral ona dedi: Elişa sana ne söyledi? Ve dedi: Senin mutlaka iyi olacağını bana söyledi.

15. Ve ertesi gün vaki oldu ki, örtüyü alıp suya batırdı, ve onun yüzü üzerine yaydı, ve o öldü; ve yerine Hazael kıral oldu.

16. Ve İsrail kıralı Ahabın oğlu Yoramın beşinci yılında (o vakit Yehoşafat Yahuda kıralı idi),

Yahuda kralı Yehoşafatın oğlu Yehoram kral oldu.

17. Kral olduğu zaman otuz iki yaşında idi; ve Yerusolimde sekiz yıl krallık etti.

18. Ve Ahab evinin ettiği gibi o da İsrail krallarının yolunda yürüdü; çünkü karısı Ahabın kızı idi; ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

19. Fakat RAB bütün günler Davuda ve oğullarına bir çerağ vereceğini vadetmiş olduğuna göre, kulu Davudun hatırı için Yahudayı helâk etmek istemedi.

20. Onun günlerinde Edom ayaklanıp Yahudanın eli altından çıktı; ve üzerlerine bir kral yaptılar.

21. Ve bütün cenk arabaları ile beraber Yoram Tsaire geçti; ve geceleyin kalktı, ve kendisini kuşatan Edomîleri, ve arabaların başbuğlarını vurdu; ve kavm çadırlarına kaçtı.

22. Böylece Edom ayaklandı; bugüne kadar Yahudanın eli altından çıkmıştır. O vakit Libna da aynı zamanda ayaklandı.

23. Ve Yoramın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, onlar Yahuda krallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

24. Ve Yoram ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Ahazya kral oldu.

25. İsrail kralı Ahabın oğlu Yoramın on ikinci yılında Yahuda kralı Yehoramın oğlu Ahazya kral oldu.

26. Ahazya kral olduğu zaman yirmi iki yaşında idi; ve Yerusolimde bir yıl krallık etti. Ve anasının adı İsrail kralı Omrinin kızı Atalya idi.

27. Ve Ahab evinin yolunda yürüdü, ve Ahab evi gibi RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; çünkü kendisi Ahab evinin damadı idi.

28. Ve Ramot-gileadda Suriye kralı Hazaele karşı cenketmek için Ahabın oğlu Yoramla beraber gitti; ve Suriyeliler Yoramı yaraladılar.

29. Kral Yoram Suriye kralı Hazaele karşı cenk ederken Ramada Suriyelilerin kendisine açmış oldukları yaralardan Yizreelde iyi edilmek için döndü. Ve Yahuda kralı Yehoramın oğlu Ahazya, Ahabın oğlu Yoramı Yizreelde görmeğe indi, çünkü o hasta idi.

BAP 9

VE peygamber Elişa peygamber oğullarından birini çağırdı, ve ona dedi: Belini kuşat, ve bu yağ şişesini eline al, ve Ramot-gileada git.

2. Ve oraya varınca, Nimşinin oğlu Yehoşafatın oğlu Yehuyu bul, ve girip onu kardeşleri arasından kaldır, ve onu bir iç odaya götür.

3. Ve yağ şişesini al, ve onun başı üzerine döküp de: RAB şöyle diyor: Seni İsrail üzerine kral olarak meshettim. Ve kapıyı aç, ve kaç, ve durma.

4. Ve uşak, peygamber uşağı, Ramot-gileada gitti.

5. Ve vardı, ve işte, asker başbuğları oturuyorlardı; ve dedi: Ey başbuğ, sana bir sözüm var. Ve Yehu: İçimizden hangisine? dedi. Ve uşak: Ey başbuğ, sana, dedi.

6. Ve Yehu kalkıp eve girdi; ve uşak yağı onun başına döküp kendisine dedi: İsrailin Allahı RAB söyle diyor: Seni RABBİN kavmı üzerine, İsrail üzerine, kral olarak meshettim.

7. Ve efendin Ahabın evini vuracaksın, ve kullarım peygamberlerin kanı için, ve RABBİN bütün kullarının kanı için İzebelden benim öcümü alacağım.

8. Ve bütün Ahab evi yok olacak; ve İsrailde köle olsun hür olsun Ahabdan her erkeği kesip atacağım.

9. Ve Ahab evini Nebatın oğlu Yeroboam evi gibi, ve Ahiyanın oğlu Baaşanın evi gibi edeceğim,

10. Ve Yizreel tarlasında İzebeli köpekler yiyecekler, ve onu gömen olmayacak. Ve kapıyı

açıp kaçtı.

11. Ve Yehu dışarıya efendisinin kullarına çıktı; ve biri ona dedi: Hayrola? bu deli sana niçin geldi? Ve onlara dedi: Adamı ve ne dediğini bilirsiniz.

12. Ve dediler: Yalan; şimdi bize bildir. Ve dedi: Bana şöyle söyleyip dedi: RAB şöyle diyor: Seni İsrail üzerine kiral olarak meshettim.

13. Ve herkes çabuk davranıp esvabını aldı, ve merdivenin başına onun altına koydular, ve boru çaldılar, ve: Yehu kiral oldu, dediler.

14. Nimşinin oğlu Yehoşafatın oğlu Yehu Yoram karşı böylece düzen kurdu. (Ve o vakitler Yoram, kendisi ve bütün İsrail, Suriye kralı Hazaele karşı Ramot-gileadi tutuyorlardı;

15. fakat kiral Yoram, Suriye kralı Hazaele karşı cenk ederken Suriyelilerin kendisine açmış oldukları yaralardan iyi edilmek için Yizreele dönmüştü.) Ve Yehu dedi: Sizce de doğru ise, gidip işi Yizreele bildirmek için şehirden kaçak çıkmasın.

16. Ve Yehu arabaya binip Yizreele gitti; çünkü Yoram orada yatıyordu. Ve Yahuda kralı Ahazya Yoramı görmek için inmişti.

17. Ve Yizreelde kule üzerinde bekçi duruyordu, ve Yehunun kalabalığını gelirken gördü, ve dedi: Ben bir kalabalık görüyorum. Ve Yoram dedi: Bir atlı al, ve onları karşılamağa gönder, ve: Hayrola? desin.

18. Ve ata binmiş bir adam onu karşılamağa gitti, ve dedi: Kiral: Hayrola? diye soruyor. Ve Yehu dedi: Hayırdan sana ne? ardıma geç. Ve bekçi bildirip dedi: Ulak onlara vardı, fakat geri gelmiyor.

19. Ve ata binmiş ikinci bir adamı gönderdi, ve onlara vardı, ve dedi: Kiral: Hayrola? diye soruyor. Ve Yehu dedi: Hayırdan sana ne? ardıma geç.

20. Ve bekçi bildirip dedi: Onlara kadar vardı, fakat geri gelmiyor; ve sürüş Nimşinin oğlu Yehunun sürüşüne benziyor; çünkü delicesine sürüyor.

21. Ve Yoram dedi: Arabayı koş. Ve arabasını koştular. Ve İsrail kralı Yoram, ve Yahuda kralı Ahazya, her biri kendi arabasında çıktılar, ve Yehuyu karşılamağa çıktılar, ve Yizreelli Nabotun tarlasında ona kavuştular.

22. Ve vaki oldu ki, Yehuyu görünce Yoram: Hayrola, Yehu? dedi. Ve dedi: Anan İzebelin zinaları, ve afsunculukları bu kadar çokken nasıl hayır olur?

23. Ve Yoram dizgini çevirip kaçtı, ve Ahazyaya dedi: Hainlik, ey Ahazya!

24. Ve Yehu bütün kuvvetile yayını çekti, ve Yoramı iki omuzu arasından vurdu; ve ok onun yüreğinden geçip çıktı, ve arabasında çöktü.

25. Ve Yehu kendi araba cenkçisi Bidkara dedi: Onu kaldırıp Yizreelli Nabotun tarlasına at; ve hatırla, ben ve sen yan yana babası Ahabın ardınca bindiğimiz vakit RAB şu yükü onun üzerine yükletti:

26. Gerçek ben Nabotun kanını, ve oğullarının kanını dün gördüm, RAB diyor; ve sana bu tarlada ödiyeceğim, RAB diyor. Ve şimdi RABBİN sözüne göre onu al, ve tarlaya at.

27. Ve Yahuda kralı Ahazya bunu görünce bahçe evi yolundan kaçtı. Ve Yehu onu kovalıyıp dedi: Onu da arabada vurun; ve İbleam yanında olan Gur yokuşunda onu vurdular. Ve Megiddoya kaçıp orada öldü.

28. Ve kulları onu araba ile Yerusolime götürdüler, ve onu Davud şehrinde atalarının yanında kendi kabrine gömdüler.

29. Ve Ahabın oğlu Yoramın on birinci yılında Ahazya Yahuda üzerine kiral olmuştu.

30. Ve Yehu Yizreele geldi, ve İzebel işitti; ve gözlerine sürme çekti, ve başını süsledi, ve pencereden baktı.

31. Ve Yehu kapıdan girince, İzebel dedi: Efendisini öldüren Zimri! Hayrola?

32. Ve yüzünü pencereye doğru kaldırdı, ve dedi: Kim? kim benimle beraberdir? Ve iki üç hadım ağası ona baktılar.

33. Ve dedi: Onu aşağı atın. Ve onu aşağı attılar; ve duvarın üzerine ve atların üzerine onun kanından sıçradı; ve onu çiğnedi.

34. Ve içeri girip yedi ve içti; ve dedi: Şimdi bu lânetli kadına bakın, ve onu gömün; çünkü kiral kızıdır.
35. Ve onu gömmek için gittiler; fakat kafasından, ayaklarından, ve el ayalarından başka kendisinden bir şey bulmadılar.
36. Ve geri gelip ona bildirdiler, ve dedi: Bu RABBİN sözüdür; onu kulu Tişbeli İlya vasıtası ile söyleyip dedi: Yizreel tarlasında İzebelin etini köpekler yiyecekler;
37. ve İzebelin leşi Yizreel tarlasında yerin yüzünde gübre gibi olacak, şöyle ki: Bu İzebeldir, demiyecekler.

BAP 10

- VE Ahabın Samiriyede yetmiş oğlu vardı. Ve Yehu Samiriyeye, Yizreel reisleri olan ihtiyarlara, ve Ahabın çocuklarını büyütenlere mektuplar yazıp gönderdi, ve şöyle yazdı:
2. Ve bu mektup şimdi size varınca, mademki efendinizin oğulları yanınızdadır, ve cenk arabaları ile atlar yanınızdadır, ve duvarlı şehriniz ve silâhlarınız var;
3. efendinizin oğullarından en iyisine ve en uygununa bakın, ve onu babasının tahtı üzerine koyun, ve efendinizin evi için cenk edin.
4. Ve pek çok korktular, ve dediler: İşte, iki kiral ona karşı durmadılar; ve biz nasıl duralım?
5. Ve kiral evi üzerinde olan adam, ve şehir üzerinde olan adam, ve ihtiyarlar, ve çocukları büyütenler Yehuya gönderip dediler: Biz senin kullarınız, ve bize dediğin her şeyi yaparız; kimseyi kiral etmeyiz; gözünde iyi olanı yap.
6. Ve Yehu onlara: Eğer siz benimle olup sözümü dinlerseniz, efendinizin oğulları olan o adamların başlarını alın, ve yarın bu vakitlerde Yizreele, yanıma gelin, diye ikinci defa olarak mektup yazdı. Ve kiralın oğulları yetmiş kişi olarak kendilerini büyüten şehrin büyükleri yanında idiler.
7. Ve vaki oldu ki, mektup onlara gelince, kiralın oğullarını aldılar, ve yetmiş kişi olarak onları boğazladılar, ve başlarını küfelere koyup Yizreele, ona gönderdiler.
8. Ve ulak geldi, ve ona bildirip dedi: Kiral oğullarının başlarını getirdiler. Ve dedi: Kapının girilecek yerine iki yığın olarak onları sabaha kadar bırakın.
9. Ve sabahlayın vaki oldu ki, dışarı çıktı, ve durup bütün kavma dedi: Siz salih adamlarsınız; işte, ben efendime düzen kurdum, ve onu öldürdüm; fakat bütün bunları kim vurdu?
10. Şimdilik bilin ki, RABBİN Ahab evi için söylediği sözünden hiç bir şey yere düşmiyecektir; çünkü RAB kulu İlya vasıtası ile söylemiş olduğu şeyi yaptı.
11. Ve Yehu, Ahabın sağ bir adamını bırakmayıncıya kadar Yizreelde Ahab evinden sağ kalanların hepsini, ve bütün büyüklerini, ve yakın dostlarını, ve kâhinlerini vurdu.
12. Ve kalkıp gitti, ve Samiriyeye vardı. Ve Yehu yolda çobanların kırkma evinde iken,
13. Yahuda kiralı Ahazyanın kardeşlerine rast gelip dedi: Siz kimsiniz? Ve dediler: Biz Ahazyanın kardeşleriyiz; ve kiralın oğullarını ve kraliçanın oğullarını selâmlamak için iniyoruz.
14. Ve dedi: Bunları diri yakalayın. Ve onları diri yakaladılar, ve onları, kırk iki kişiyi, kırkma evinin çukurunda boğazladılar; ve onlardan kimseyi bırakmadı.
15. Ve oradan gitti, ve kendisini karşılamağa gelen Rekab oğlu Yehonadaba rast geldi; ve ona selam edip dedi: Benim yüreğim senin yüreğinle doğru olduğu gibi senin yüreğin de öyle mi? Ve Yehonadab: Öyledir, dedi. Öyle ise elini ver. Ve elini verdi; ve onu arabaya kendi yanına çıkardı.
16. Ve dedi: Benimle beraber gel, ve RAB için olan kıskançlığımı gör. Ve onu arabasına bindirdiler.
17. Ve Samiriyeye geldi, ve RABBİN İlyaya söylemiş olduğu sözüne göre Samiriyede

Ahabın geri kalanlarını helak edinciye kadar hepsini vurdu.

18. Ve Yehu bütün kavmı toplayıp onlara dedi: Ahab Baala az kulluk etti; fakat Yehu ona çok kulluk edecek.

19. Ve şimdi Baalın bütün peygamberlerini, bütün ona tapınanları, ve bütün kâhinlerini bana çağırın; kimse eksilmesin; çünkü Baala büyük kurbanım var; kim eksilirse sağ kalmıyacaktır. Fakat Yehu Baala tapınanları yok etmek için bunu hile ile yaptı.

20. Ve Yehu dedi: Baal için bir toplanma takdis edin. Ve ilân ettiler.

21. Ve Yehu İsrailin her tarafına gönderdi; ve bütün Baala tapınanlar geldiler, ve gelmiyen kimse kalmadı, Ve Baal evine geldiler; ve Baal evi ağız ağıza doldu.

22. Ve esvaplar üzerine olan adama dedi: Baala tapınanların hepsine esvap çıkar. Ve onlar için esvap çıkardı.

23. Ve Yehu Rekab oğlu Yehonadab ile beraber Baal evine girdi; ve Baala tapınanlara dedi: Araştırın ve bakın, burada Yehovanın kullarından kimse sizinle beraber olmasın, fakat yalnız Baala tapınanlar olsun.

24. Ve kurbanlar ve yakılan takdimeler arzetmek için içeri girdiler. Ve Yehu dışarda kendisi için seksen adam koymuştu, ve dedi: Elinize getirdiğim bu adamlardan birini kim kaçırıp kurtarırsa, kendi canı onun canı yerine olacaktır.

25. Ve vaki oldu ki, yakılan takdimeyi arzetmeği bitirince, Yehu koşucu askere ve araba cenkçilerine dedi: İçeri girin, ve onları vurun; kimse çıkmaz. Ve onları kılıçtan geçirdiler; ve koşucu asker ve araba cenkçileri onları dışarı attılar, ve Baal evi şehrine kadar gittiler.

26. Ve Baal evinin putlarını çıkardılar, ve onları yaktılar.

27. Ve Baal putunu yıktılar, ve Baal evini yıktılar, ve onu ayak yolu yaptılar, bugüne kadar öyledir.

28. Yehu böylece Baalı İsrailden yok etti.

29. Ancak Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirmiş olduğu suçlarından, Beyt-elde, ve Danda olan altın buzağılardan, onların ardından ayrılmadı.

30. Ve RAB Yehuya dedi: Mademki sen gözümde doğru olanı yaparak iyi ettin, ve Ahab evine benim yüreğimde olan her şeye göre yaptın, senin dördüncü göbek oğulların İsrail tahtı üzerinde oturacaklardır.

31. Fakat Yehu İsrailin Allahı RABBİN şeriatinde bütün yüreğile yürümeğe dikkat etmedi; Yeroboamın İsraille işlettirdiği suçlarından ayrılmadı.

32. RAB o günlerde İsraili yonmağa başladı; ve Hazael bütün İsrail sınırlarında onları vurdu;

33. Erdenden öte şarka doğru bütün Gilead diyarını, Gadîleri, ve Rubenîleri, ve Manassîleri, Arnon vadisi kenarında olan Aroerden öte Gileadı da, Başanı da.

34. Ve Yehunun işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şeyi, bütün gücü, onlar İsrail kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

35. Ve Yehu ataları ile uyudu; ve onu Samiriyede gömdüler. Ve yerine oğlu Yehoahaz kiral oldu.

36. Ve Yehunun Samiriyede İsrail üzerinde kiralık ettiği günler yirmi sekiz yıldır.

BAP 11

VE Ahazyanın anası Atalya oğlunun öldüğünü görünce, kalktı, ve bütün kiral zürriyetini yok etti.

2. Fakat kiral Yoramın kızı, Ahazyanın kızkardeşi Yehoşeba öldürülen kiral oğulları arasından Ahazyanın oğlu Yoaşı, kendisini ve dadısını alıp çaldı, ve onları yatak odasına koydu; ve onu Atalyadan gizlediler, ve böylece öldürülmedi;

3. ve altı yıl gizli olarak RABBİN evinde onunla beraberdi. Ve Atalya memleket üzerine

kıralılık etti.

4. Ve yedinci yılda Yehoyada gönderdi, ve Karîlerin ve koşucu askerin yüzbaşılarını getirdi; ve onları yanına RABBİN evinin içine getirdi; ve onlarla ahit kesti, ve RABBİN evinde onlara and ettirdi, ve onlara kıralın oğlunu gösterdi.

5. Ve onlara emredip dedi: Yapacağınız şey şudur: Sebt günü sizden içeri girenlerin üçte biri kıral evinin bekçiliğini tutacaklar;

6. ve üçte biri Sur kapısında olacaklar; ve üçte biri koşucu askerin arkasındaki kapıda olacaklar; böylece içeri girilmesin diye evin bekçiliğini tutacaksınız.

7. Ve sizin iki bölüğünüz, Sebt günü çıkanların hepsi, kıralın etrafında RAB evinin bekçiliğini tutacaklar.

8. Ve herkes silahı elinde olarak kıralı çepçevre saracaksınız; ve saflara giren öldürülsün; ve kıral girdiği ve çıktığı zaman onunla beraber olun.

9. Ve yüzbaşılar kâhin Yehoyadanın emrettiği her şeye göre yaptılar; ve her biri, kendi adamlarını, Sebt günü girenlerle Sebt günü çıkanları aldı, ve kâhin Yehoyadaya geldiler.

10. Ve kâhin kıral Davudun RAB evinde bulunan mızraklarını ve kalkanlarını yüzbaşılara verdi,

11. Ve koşucu asker evin sağ tarafından evin sol tarafına kadar, mezbahın ve evin yanında, çepçevre kıralın yanında, herkes silâhı elinde olarak durdular.

12. Ve kâhin kıral oğlunu çıkardı, ve tacı onun başına koydu, ve şehadeti ona verdi, ve onu kıral ettiler, ve onu meshettiler; ve el çırpıp: Yaşasın kıral! dediler.

13. Ve Atalya koşucu askerin ve kavmin gürültüsünü işitince, RABBİN evine kavma geldi;

14. ve baktı, ve işte, kıral usule göre direğin yanında duruyordu, ve yüzbaşılarla borular kıralın yanında idi; ve bütün memleket kavmi seviniyordu, ve borular çalıyorlardı. Ve Atalya esvabını yırtıp bağırdı: Hainlik! hainlik!

15. Ve kâhin Yehoyada asker üzerine konulan yüzbaşılara emretti, ve onlara dedi: Onu safların arasından çıkarın; ve onun ardınca geleni kılıçla öldürün. Çünkü kâhin RABBİN evinde öldürülmesin, dedi.

16. Ve ona yol açtılar, ve atlar için girilecek yerin yolundan kıral evine gitti: ve orada öldürüldü.

17. Ve Yehoyada, RAB ile kıral ve kavm arasında, RABBİN kavmi olsunlar diye ahit kesti; kıralla kavm arasında da ahit kesti.

18. Ve bütün memleket kavmi Baal evine gittiler, ve onu yıktılar; mezbahlarını ve putlarını parça parça ettiler, ve Baalın kâhini Mattanı mezbahların önünde öldürdüler, Ve kâhin RABBİN evi üzerine memurlar koydu.

19. Ve yüzbaşıları, ve Karîleri, ve koşucu askeri ve bütün memleket kavmini aldı; ve kıralı RABBİN evinden indirdiler, ve koşucu askerler kapısı yolundan kıral evine geldiler. Ve kıralların tahtı üzerine oturdu.

20. Ve bütün memleket kavmi sevindi, ve şehir sustu, Ve Atalyayı kıral evinde kılıçla öldürmüşlerdi.

21. Yehoaş kıral olduğu zaman yedi yaşında idi.

BAP 12

YEHUNUN yedinci yılında Yehoaş kıral oldu; ve Yerusâlimde kırk yıl kırallık etti; ve anası Beer-şebadan olup adı Tsibya idi.

2. Ve Yehoaş, bütün günlerinde kâhin Yehoyada kendisine öğrettiği müddetçe RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.

3. Ancak yüksek yerler kaldırılmadı; kavm henüz yüksek yerlerde kurban kesip buhur

yakıyorlardı.

4. Ve Yehoaş kâhinlere dedi: Sayıdan geçen her adamın akçesini, her birinin biçilmiş değerine göre canların akçesini, ve RAB evine getirmek için herkesin gönlünden çıkan akçenin hepsini, RABBİN evine getirilen mukaddes şeyler akçesinin hepsi,

5. kâhinler her biri kendi tanıdığından alsınlar; ve RAB evinde nerede çatlak bulunursa, çatlaklarını onarsınlar.

6. Fakat kiral Yehoaşın yirmi üçüncü yılında vaki oldu ki, kâhinler evin çatlaklarını onarmamışlardı.

7. Ve kiral Yehoaş kâhin Yehoyada ile obir kâhinleri çağırdı, ve onlara dedi: Niçin evin çatlaklarını onarmıyorsunuz? ve şimdi tanıdıklarınızdan artık akçe almayın, fakat onu evin çatlakları için verin.

8. Ve artık kavmdan akçe almasınlar, ve evin çatlaklarını kendileri onarmasınlar diye kâhinler razı oldular.

9. Ve kâhin Yehoyada bir sandık aldı, ve onun kapağına bir delik açtı, ve onu mezbahın yanına, RABBİN evine girerken sağ tarafına koydu; ve eşik bekçisi olan kâhinler RABBİN evine getirilen bütün akçeyi oraya koydular.

10. Ve vaki oldu ki, sandıkta çok akçe olduğunu gördükleri zaman, kiralın kâtibi ve büyük kâhin giderler, ve RABBİN evinde bulunan akçeyi çıkın edip sayarlardı.

11. Ve tartılmış olan akçeyi iş yapanların, RAB evinin işine konulanların eline verirlerdi; onlar da dülgerlere, ve kalfalara, RABBİN evinde işliyenlere,

12. ve yapıcılara, ve taş yonarlara, ve RAB evinin çatlaklarını onarmak üzere kereste ve yonulmuş taşlar satın almak için, ve evi onarmak üzere sarfolunan her şey için öderlerdi.

13. Fakat RAB evine getirilmiş olan gümüşten, RAB evi için gümüş taslar, makaslar, leğenler, borular, hiç bir altın kap, yahut gümüş kap yapılmadı;

14. çünkü akçeyi işi yapanlara verdiler, ve onunla RABBİN evini onardılar.

15. Ve işi yapanlara vermek üzere ellerine akçe vermiş oldukları adamlarla hesaplaşmadılar; çünkü onlar sadakatla çalışıyorlardı.

16. Günah takdimeleri akçesi, ve suç kurbanları akçesi RABBİN evine getirilmedi; o kâhinlerindi.

17. O zaman Suriye kralı Hazael çıktı, ve Gata karşı cenkedip onu aldı; ve Hazael Yerusolime çıkmak için yüneldi.

18. Ve Yahuda kralı Yehoaş, ataları olan Yahuda kırılları Yehoşafatın, ve Yehoramın, ve Ahazyanın takdis etmiş oldukları bütün mukaddes şeyleri, ve kendisinin takdis ettiği şeyleri, ve RAB evinin ve kiral evinin hazinelerinde bulunan bütün altını aldı, ve Suriye kralı Hazaele gönderdi; o da Yerusolimden uzaklaştı.

19. Ve Yoaşın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

20. Ve kulları kalktılar, ve düzen kurup Sillaya inen yolda, Millo evinde Yoaşı vurdular.

21. Ve kulları Şimeatın oğlu Yozakar, ve Şomerin oğlu Yehozabad onu vurdular, ve öldü; ve onu Davud şehrinde ataları yanına gömdüler; ve yerine oğlu Amatsya kiral oldu.

BAP 13

YAHUDA kralı Ahazyanın oğlu Yoaşın yirmi üçüncü yılında, Yehunun oğlu Yehoahaz Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve on yedi yıl kiralık etti.

2. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ve Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirdiği suçların ardınca yürüdü; onlardan ayrılmadı.

3. Ve RABBİN öfkesi İsraille karşı alevlendi, ve bütün günler onları Suriye kralı Hazaelin

eline, ve Hazaelin oğlu Ben-hadadın eline verdi.

4. Ve Yehoahaz RABBE yalvardı, ve RAB onu işitti; çünkü İsrailin sıkıntısını, Suriye kralının onları nasıl sıkıştırdığını gördü.

5. (Ve RAB İsrail'e bir kurtarıcı verdi, ve Suriyenin eli altından çıktılar; ve İsrail oğulları evelki gibi çadırlarında oturdular.

6. Fakat Yeroboam evinin İsrail'e işlettirdiği suçlardan ayrılmadılar, onlarda yürüdüler; ve Aşera Samiriyede dikili kaldı.)

7. Çünkü elli atlıdan, ve on cenk arabasından, ve on bin yayadan başka Yehoahaza kavmdan kimse bırakmadı; çünkü Suriye kralı onları yok etmişti; ve onları dövenin tozu gibi etmişti.

8. Ve Yehoahazın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve onun gücü, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

9. Ve Yehoahaz ataları ile uyudu; ve onu Samiriyede gömdüler; ve yerine oğlu Yoaş kiral oldu.

10. Yahuda kralı Yoaşın otuz yedinci yılında Yehoahazın oğlu Yehoaş Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve on altı yıl kiralık etti.

11. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; Nebatın oğlu Yeroboamın İsrail'e işlettirdiği bütün suçlarından ayrılmadı; onlarda yürüdü.

12. Ve Yoaşın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve Yahuda kralı Amatsya ile cenkteki gücü, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

13. Ve Yoaş ataları ile uyudu; ve onun tahtına Yeroboam oturdu; ve Yoaş Samiriyede İsrail kırılları ile gömüldü.

14. Ve Elişa hasta düştü, ve bu hastalıkla ölecekti; ve İsrail kralı Yoaş onun yanına indi, ve onun yüzü üzerine ağılıyıp dedi: Baba, ey baba, İsrailin arabası, ve onun atlıları!

15. Ve Elişa ona dedi: Bir yay ile oklar al. Ve kendisine bir yay ile oklar aldı.

16. Ve İsrail kralına dedi: Elini yayın üzerine koy; ve elini koydu. Ve Elişa ellerini kralın elleri üzerine koydu.

17. Ve dedi: Şark tarafındaki pencereyi aç; ve açtı. Ve Elişa: Oku at, dedi; ve attı. Ve dedi: RABBİN kurtarış oku, Suriyeye karşı kurtuluş oku; çünkü Suriyelileri bitirinciye kadar onları Afekte vuracaksın.

18. Ve dedi: Okları al; ve aldı. Ve İsrail kralına dedi: Yere vur; ve üç kere vurup durdu.

19. Ve Allah adamı ona karşı öfkelenip dedi: Beş yahut altı kere vurmalı idin; o zaman Suriyeyi bitirinciye kadar onu vurmuş olurdun; fakat şimdi Suriyeyi üç kere vuracaksın.

20. Ve Elişa öldü, ve onu gömdüler. Ve Moab çeteleri yıl başlarında memlekete akın ederlerdi.

21. Ve vaki oldu ki, bir adamı gömerlerken, işte, bir çete gördüler; ve o adamı Elişanın kabrine attılar; ve adam düşüp Elişanın kemiklerine dokununca dirildi, ve ayakları üzerine dikildi.

22. Ve Yehoahazın bütün günlerinde Suriye kralı Hazael İsraili sıkıştırdı.

23. Fakat RAB, İbrahim, İshak ve Yakubla olan ahdinden ötürü, onlara lûtfetti, ve onlara acıdı, ve onlara yüneldi, ve onları helâk etmek istemedi, ve şimdiye kadar onları kendi yüzü önünden atmadı.

24. Ve Suriye kralı Hazael öldü, ve yerine oğlu Ben-hadad kiral oldu.

25. Ve babası Yehoahazın elinden Hazaelin cenkte almış olduğu şehirleri Yehoahazın oğlu Yehoaş Hazaelin oğlu Ben-hadadın elinden geri aldı. Yoaş onu üç kere vurup İsrail şehirlerini geri aldı.

İSRAİL kralı Yoahazın oğlu Yoaşın ikinci yılında Yahuda kralı Yoaşın oğlu Amatsya kral oldu.

2. Kral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusəlimde yirmi dokuz yıl kiralık etti; ve anası Yerusəlimden olup adı Yehoaddin idi.

3. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, ancak atası Davud gibi değildi; babası Yoaşın yapmış olduğu her şeye göre yaptı.

4. Ancak yüksek yerler kaldırılmadı; kavm henüz yüksek yerlerde kurban kesip buhur yakıyorlardı.

5. Ve vaki oldu ki, kiralık kendi elinde pekişince, babası kralı vurmuş olan kullarını vurdu;

6. Musanın şariat kitabında yazılı olduğu gibi vuranların çocuklarını öldürmedi, nasıl ki, RAB: Babalar oğulları için öldürölmiyecekler, ve oğullar babalar için öldürölmiyecekler; ancak herkes kendi suçu için ölecektir, diye emretmiştir.

7. Edomu, on bin kişiyi, Tuz Deresinde o vurdu, ve Selayı cenkle aldı, ve onun adını Yokteel koydu, bugüne kadar böyledir.

8. O zaman Amatsya Yehunun oğlu, Yehoahazın oğlu İsrail kralı Yehoaşa: Gel, yüz yüze görüşelim, diye ulaklar gönderdi.

9. Ve İsrail kralı Yehoaş Yahuda kralı Amatsyaya gönderip dedi: Libnanda olan çalı Libnanda olan erz ağacına gönderip: Kızını oğluma karı olarak ver, dedi; ve Libnanda olan bir kır hayvanı geçip çalıyı ayak altında çiğnedi.

10. Sen gerçek Edomu vurdun, ve yüreğin seni yükseltti; bununla övün, ve kendi evinde otur; ve niçin sen Yahuda ile beraber düşesin diye belâya atılıyorsun?

11. Fakat Amatsya dinlemedi. Ve İsrail kralı Yehoaş çıktı; ve onunla Yahuda kralı Amatsya Yahudanın Beyt-şemeş şehrinde yüz yüze görüştüler.

12. Ve Yahuda İsrailin önünde bozuldu; ve herkes kendi çadırına kaçtı.

13. Ve İsrail kralı Yehoaş Ahazyanın oğlu Yehoaşın oğlu Yahuda kralı Amatsyayı Beyt-şemeşte tuttu, ve Yerusəlime girdi, ve Yerusəlimin duvarını Efraim kapısından köşe kapısına kadar dört yüz arşın* yıktı.

14. Ve RABBİN evinde ve kral evinin hazinelerinde bulunan bütün altını ve gümüşü, ve bütün kapları, ve rehine olarak adamları aldı, ve Samiriyeye döndü.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

15. Ve Yehoaşın işlerinin geri kalanı, ve onun gücü, ve Yahuda kralı Amatsya ile nasıl cenkettiği, İsrail kiralılarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

16. Ve Yehoaş ataları ile uyudu, ve Samiriyede İsrail kiralıları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Yeroboam kral oldu.

17. Ve Yahuda kralı Yoaşın oğlu Amatsya, İsrail kralı Yehoahazın oğlu Yehoaşın ölümünden sonra on beş yıl yaşadı.

18. Ve Amatsyanın işlerinin geri kalanı Yahuda kiralılarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

19. Ve Yerusəlimde kendisine karşı düzen kurdular, ve Lakişe kaçtı; ve onun ardından Lakişe gönderdiler, ve orada onu öldürdüler.

20. Ve onu atlar üzerinde getirdiler; ve Yerusəlimde Davud şehrinde ataları yanına gömüldü.

21. Ve bütün Yahuda kavmı Azaryayı aldılar, ve kendisi on altı yaşında idi, ve babası Amatsyanın yerine onu kral ettiler.

22. Elat şehrini yaptı, ve babası kral ataları ile uyuduktan sonra onu Yahudaya döndürdü.

23. Yahuda kralı Yoaşın oğlu Amatsyanın on beşinci yılında, İsrail kralı Yoaşın oğlu Yeroboam Samiriyede kral oldu, ve kırk bir yıl kiralık etti.

24. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirdiği bütün suçlarından ayrılmadı.

25. İsrailin Allahı RABBİN Gat-heferli Amittayın oğlu peygamber Yunus kulu vasıtası ile söylemiş olduğu söze göre, Hamata girilecek yerden Araba* denizine kadar İsrail sınırını geri alan budur.

26. Çünkü RAB İsrailin çok acı olan düşkünlüğünü gördü; köle olsun yahut hür olsun kimse kalmamıştı, ve İsrail'e yardım eden yoktu.
27. Ve RAB: İsrailin adını gökler altından sileceğim, demedi; ve onları Yoaşın oğlu Yeroboamın elile kurtardı.
- * Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.
28. Ve Yeroboamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve onun gücü, nasıl cenkettiği, ve Şamı, ve Yahudanın olan Hamatı nasıl İsrail'e geri aldığı, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
29. Ve Yeroboam ataları ile, İsrail kırılları ile uyudu; ve yerine oğlu Zekerya kiral oldu.

BAP 15

İSRAİL kralı Yeroboamın yirmi yedinci yılında, Yahuda kralı Amatsyanın oğlu Azarya kiral oldu.

2. Kral olduğu zaman on altı yaşında idi; ve Yerusolimde elli iki yıl kırıllık etti; ve anası Yerusolimden olup adı Yekolya idi.
3. Ve babası Amatsyanın yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.
4. Ancak yüksek yerler kaldırılmadı; kavm henüz yüksek yerlerde kurban kesip buhur yakıyorlardı.
5. Ve RAB kralı vurdu, ve ölümü gününe kadar cüzamlı idi, ve ayrı bir evde oturdu. Ve kralın oğlu Yotam memleket kavmına hükmederek kral evi üzerinde bulunuyordu.
6. Ve Azaryanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, işte, Yahuda kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
7. Ve Azarya ataları ile uyudu; ve onu ataları yanına Davud şehrinde gömdüler; ve yerine oğlu Yotam kiral oldu.
8. Yahuda kralı Azaryanın otuz sekizinci yılında Yeroboamın oğlu Zekerya Samiriyede altı ay İsrail üzerine kırıllık etti.
9. Ve atalarının yapmış oldukları gibi RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; Nebatın oğlu Yeroboamın İsrail'e işlettirdiği suçlarından ayrılmadı.
10. Ve Yabeşin oğlu Şallum ona karşı düzen kurdu, ve onu kavmin önünde vurdu, ve onu öldürüp yerine kiral oldu.
11. Ve Zekeryanın işlerinin geri kalanı, işte, onlar İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılıdır.
12. RABBİN Yehuya: Dördüncü göbek oğulların İsrail tahtı üzerinde oturacaklardır, diye söylediği söz budur. Ve böyle oldu.
13. Yahuda kralı Uzziyanın otuz dokuzuncu yılında Yabeşin oğlu Şallum kiral oldu; ve Samiriyede tam bir ay kırıllık etti.
14. Ve Gadinin oğlu Menahem Tirtsadan çıktı, ve Samiriyeye geldi, ve Samiriyede Yabeşin oğlu Şallumu vurup onu öldürdü, ve yerine kiral oldu.
15. Ve Şallumun işlerinin geri kalanı, ve kurduğu düzen, işte, onlar İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılıdır.
16. O zaman Menahem Tifsahı, ve orada olanların hepsini, ve Tirtsadan öte onun sınırlarını vurdu; çünkü kendisine açmamışlardı, bunun için vurdu; ve orada olan bütün gebe kadınların karınlarını yardı.
17. Yahuda kralı Azaryanın otuz dokuzuncu yılında Gadinin oğlu Menahem İsrail üzerine kiral oldu, ve Samiriyede on yıl kırıllık etti.
18. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, Nebatın oğlu Yeroboamın İsrail'e işlettirdiği suçlarından bütün günlerince ayrılmadı.

19. Aşur kralı Pul memleketin üzerine yürüdü; ve kiralığı kendi elinde pekiştirmek için Pulun eli kendisile beraber olsun diye Menahem ona bin talant gümüş verdi.
20. Menahem Aşur kralına vermek için bu gümüşü İsrail üzerine, adam başına elli şekel gümüş olmak üzere bütün kuvvetli zengin adamlara vergi koydu. Ve Aşur kralı geri döndü, ve orada memlekette durmadı.
21. Ve Menahemin işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
22. Ve Menahem ataları ile uyudu; ve yerine oğlu Pekahya kiral oldu.
23. Yahuda kralı Azaryanın ellinci yılında Menahemin oğlu Pekahya Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve iki yıl kiralık etti.
24. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirdiği suçlarından ayrılmadı.
25. Ve kendi araba cenkçisi, Remalyanın oğlu Pekah, ona karşı düzen kurdu, ve Samiriyede, kiral evi hisarında, onu Argob ve Arye ile beraber vurdu; ve Gilead oğullarından elli kişi kendisile beraberdi; ve onu öldürüp yerine kiral oldu.
26. Ve Pekahyanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılıdır.
27. Yahuda kralı Azaryanın elli ikinci yılında Remalyanın oğlu Pekah Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve yirmi yıl kiralık etti.
28. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; Nebatın oğlu Yeroboamın İsraille işlettirdiği suçlarından ayrılmadı.
29. İsrail kralı Pekahın günlerinde Aşur kralı Tiglat-pileser geldi, ve İyonu, ve Abel-beyt-maakayı, ve Yanoahı, ve Kedeşi, ve Hatsoru, ve Gileadı, ve Galileyi, bütün Naftali diyarını aldı; ve onları Aşura sürdü.
30. Ve Elanın oğlu Hoşea Remalyanın oğlu Pekaha karşı düzen kurdu, ve onu vurup öldürdü, ve Uzziyanın oğlu Yotamın yirminci yılında onun yerine kiral oldu.
31. Ve Pekahın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, işte, onlar İsrail kırıllarının Tarihler kitabında yazılıdır.
32. İsrail kralı Remalyanın oğlu Pekahın ikinci yılında Yahuda kralı Uzziyanın oğlu Yotam kiral oldu.
33. Kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusəlimde on altı yıl kiralık etti; ve anasının adı Tsadokun kızı Yeruşa idi.
34. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptı; babası Uzziyanın yapmış olduğu her şeye göre yaptı.
35. Ancak yüksek yerler kaldırılmadı; kavm henüz yüksek yerlerde kurban kesip buhur yakıyorlardı. RAB evinin yukarı kapısını o yaptı.
36. Ve Yotamın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
37. RAB o günlerde Suriye kralı Retsini, ve Remalyanın oğlu Pekahı Yahudaya karşı göndermeğe başladı.
38. Ve Yotam ataları ile uyudu, ve atası Davudun şehrinde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Ahaz kiral oldu.

BAP 16

REMALYANIN oğlu Pekahın on yedinci yılında Yahuda kralı Yotamın oğlu Ahaz kiral oldu.

2. Ahaz kiral olduğu zaman yirmi yaşında idi; ve Yerusəlimde on altı yıl kiralık etti; ve

Allahı RABBİN gözünde doğru olanı atası Davudun yapmış olduğu gibi Ahaz yapmadı.

3. Ve İsrail kırıallarının yolunda yürüdü, ve RABBİN İsrail oğulları önünden kovmuş olduğu milletlerin mekruh şeylerine göre oğlunu da ateşten geçirdi.

4. Ve yüksek yerlerde, ve tepeler üzerinde, ve her yeşil ağaç altında kurban kesti ve buhur yaktı.

5. O zaman Suriye kralı Retsin ve İsrail kralı Remalyanın oğlu Pekah cenk için Yeruslalime çıktılar, ve Ahazı kuşattılar, fakat onu yenemediler.

6. O vakitte Suriye kralı Retsin Elatı Suriyeye geri aldı, ve Yahudileri Elattan sürüp çıkardı; ve Suriyeliler Elata girdiler, ve bugüne kadar orada oturuyorlar.

7. Ve Ahaz Aşur kralı Tiglat-pilesere: Ben senin kulun ve oğlunum; gel, ve bana karşı ayaklanan Suriye kralının elinden, ve İsrail kralının elinden beni kurtar, diye ulaklar gönderdi.

8. Ve Ahaz RAB evinde, ve kiral evinin hazinelerinde bulunan gümüşü ve altını aldı, ve hediye olarak Aşur kralına gönderdi.

9. Ve Aşur kralı onu dinledi; ve Aşur kralı Şama karşı çıktı, ve onu aldı, ve ahalisini Kire sürdü, ve Retsini öldürdü.

10. Ve kiral Ahaz Aşur kralı Tiglat-pileseri karşılamak için Şama gitti, ve Şamda olan mezbahı gördü; ve kiral Ahaz mezbahın her işine göre biçimini ve örneğini kâhin Uriyaya gönderdi.

11. Ve kâhin Uriya bir mezbah yaptı, kiral Ahazın Şamdan gönderdiği her şeye göre, kâhin Uriya kiral Ahaz Şamdan gelinceye kadar öyle yaptı.

12. Ve kiral Şamdan geldi, ve kiral mezbahı gördü; ve kiral mezbaha yaklaşıp üzerinde takdime arzetti.

13. Ve yakılan takdimesini ve ekmek takdimesini yaktı, ve dökülen takdimesini döktü, ve selâmet takdimelerinin kanını mezbah üzerine serpti.

14. Ve RABBİN önünde olan tunç mezbahı evin ön tarafından, kendi mezbahı ile RABBİN evi arasından getirdi, ve onu kendi mezbahının şimal tarafına koydu.

15. Ve kiral Ahaz kâhin Uriyaya emredip dedi: Sabahın yakılan takdimesini, ve akşamın ekmek takdimesini, ve kiralın yakılan takdimesi, ve onun ekmek takdimesiyle beraber bütün memleket kavminin yakılan takdimesini, ve onların ekmek takdimesini, ve dökülen takdimelerini büyük mezbah üzerinde yak; ve yakılan takdimenin bütün kanını, ve kurbanın bütün kanını onun üzerine serp; fakat tunç mezbah sormak için benim olacaktır.

16. Ve kâhin Uriya kiral Ahazın emrettiği her şeye göre yaptı.

17. Ve kiral Ahaz ayaklıkların yan levhalarını kesti, ve leğeni onların üzerinden kaldırdı, ve denizi altında olan tunç öküzlerin üzerinden indirdi, ve onu bir taş döşeme üzerine koydu.

18. Ve Sebt günü için evde yapmış oldukları kapalı yolu, ve kiralın dışardan gireceği yeri, Aşur kralı yüzünden RABBİN evine çevirdi.

19. Ve Ahazın yaptığı işlerin geri kalanı, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?

20. Ve Ahaz ataları ile uyudu, ve Davud şehirde ataları yanına gömüldü; ve yerine oğlu Hizkiya kiral oldu.

BAP 17

YAHUDA kralı Ahazın on ikinci yılında Elanın oğlu Hoşea Samiriyede İsrail üzerine kiral oldu, ve dokuz yıl kirallık etti.

2. Ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı, ancak kendisinden önceki İsrail kırıalları gibi değildi.

3. Aşur kralı Şalmaneser ona karşı çıktı; ve Hoşea ona kul oldu, ve ona vergi verdi.
4. Ve Aşur kralı Hoşeada hainlik buldu; çünkü Mısır kralı Soya ulaklar göndermişti, ve yıldan yıla olduğu gibi Aşur kralına vergi göndermedi; ve Aşur kralı onu kapadı, ve hapishanede bağladı.
5. Ve Aşur kralı bütün memlekete çıktı, ve Samiriyeye geldi, ve üç yıl onu kuşattı.
6. Hoşeanın dokuzuncu yılında Aşur kralı Samiriyeyi aldı, ve İsraili Aşura sürdü, ve onları Halahta, ve Gozan ırmağı olan Haborda, ve Medlerin şehirlerinde oturttu.
7. Ve böyle oldu, çünkü İsrail oğulları kendilerini Mısır kralı Firavunun eli altından, Mısır diyarından çıkarmış olan Allahları RABBE karşı suç etmişlerdi, ve başka ilâhlardan korkmuşlardı,
8. ve İsrail oğulları önünden RABBİN kovmuş olduğu milletlerin kanunlarında, ve İsrail kırıllarının yaptıkları kanunlarda yürümüşlerdi.
9. Ve İsrail oğulları Allahları RABBE karşı doğru olmıyan işleri gizlice yaptılar; ve bütün şehirlerinde, bekçiler kulesinden duvarlı şehre kadar kendilerine yüksek yerler yaptılar;
10. ve her yüksek tepe üzerinde, ve her yeşil ağaç altında kendileri için dikili taşlar, ve Aşerler diktiler;
11. ve RABBİN onların önünden sürmüş olduğu milletlerin yaptığı gibi, orada, bütün yüksek yerlerde buhur yaktılar; ve RABBİ öfkelenmek için kötü şeyler yaptılar.
12. Ve putlara kulluk ettiler, ve bunlar için RAB kendilerine: Bu şeyi yapmıyacaksınız, demişti.
13. Ve RAB İsraille ve Yahudaya: Bu kötü yollarınızdan dönün, atalarınıza emrettiğim ve kullarım peygamberler elile size gönderdiğim bütün şeriate göre emirlerimi ve kanunlarımı tutun, diye bütün peygamberler ve bütün Görenler vasıtası ile şahadet etmişti.
14. Fakat dinlemediler, ancak boyunlarını Allahları RABBE iman etmiyen atalarının boyunları gibi sertleştirdiler.
15. Ve onun kanunlarını, ve ataları ile ettiği ahdini, ve onlara ettiği şahadetlerini hor gördüler; ve boş şey ardınca yürüdüler, ve boş adamlar oldular, ve çevrelerinde olan milletler gibi yapmasınlar diye RAB onlara emretmişken onların ardınca yürüdüler.
16. Ve Allahları RABBİN bütün emirlerini bıraktılar, ve kendilerine dökme putlar, iki buzağı, yaptılar, ve bir Aşera yaptılar, ve göklerin bütün ordusuna tapındılar, ve Baala kulluk ettiler.
17. Ve oğulları ile kızlarını ateşten geçirdiler, ve falcılık ettiler, ve sihirbazlık ettiler, ve RABBİN gözünde kötü olanı yapmak için, onu öfkelenmek için kendilerini sattılar.
18. Ve İsraille karşı RAB çok öfkeleni, ve onları gözü önünden kaldırdı, ancak tek başına Yahuda sıptından başkası kalmadı.
19. Yahuda da Allahları RABBİN emirlerini tutmadı, ve İsrailin yaptığı kanunlarda yürüdüler.
20. Ve onları kendi önünden atıncıya kadar, RAB bütün İsrail zürriyetini hor gördü, ve onları alçalttı, ve yağmacıların eline verdi.
21. Çünkü İsraili Davud evinden yırtıp ayırdı; ve Nebatın oğlu Yeroboamı kiral ettiler; ve Yeroboam İsraili RABBİN ardından saptırdı, ve onlara büyük suç işlettirdi.
22. Ve İsrail oğulları Yeroboamın işlediği bütün suçlarında yürüdüler;
23. RAB bütün peygamber kulları vasıtası ile söylemiş olduğu gibi İsraili gözü önünden kaldırıncıya kadar o suçlardan ayrılmadılar. Ve İsrail kendi toprağından Aşura sürüldü, bugüne kadar böyledir.
24. Ve Aşur kralı Babilden, ve Kutadan, ve Avvadan, ve Hamatla Sefarvaimden adamlar getirdi; ve onları Samiriye şehirlerinde, İsrail oğullarının yerinde oturttu; ve Samiriyeyi mülk edindiler, ve onun şehirlerinde oturdular.
25. Ve vaki oldu ki, orada oturmalarının başlangıcında RABDEN korkmıyorlardı, ve RAB onların arasına aslanlar gönderdi, ve aralarında bazı adamları öldürdüler.
26. Ve Aşur kralına söyleyip dediler: Sürüp Samiriye şehirlerinde oturduğun milletler memleket ilâhının usulünü bilmiyorlar; ve aralarına aslanlar gönderdi, ve işte, onları

öldürüyorlar, çünkü memleket ilâhının usulünü bilmiyorlar.

27. Ve Aşur kralı emredip dedi Oradan sürdüğünüz kâhinlerden birini oraya götürünüz; ve gidip orada otursunlar, ve memleket ilâhının usulünü onlara öğretsin.

28. Ve Samiriyeden sürmüş oldukları kâhinlerden biri geldi, ve Beyt-elde oturdu, ve Yehovadan nasıl korkacaklarını onlara öğretiyordu.

29. Fakat her millet kendi ilâhlarını yaptı, ve her millet oturmakta olduğu şehirlerine, Samiriyelilerin yapmış oldukları yüksek yerler evlerine onları koydu.

30. Ve Babil adamları Sukkot-benotu yaptılar, ve Kut adamları Nergalı yaptılar, ve Hamat adamları Aşimayı yaptılar,

31. ve Avvalılar Nibhazı ve Tartakı yaptılar; ve Sefarvaimliler oğullarını Sefarvaim ilâhlarını Adrammeleke, ve Anammeleke ateşte yaktılar.

32. Ve RABDEN korkuyorlardı, ve kendilerine aralarından yüksek yerler kâhinleri yaptılar, ve bunlar yüksek yerler evlerinde onlar için kurban kesiyorlardı.

33. RABDEN korkuyorlar, ve kendi ilâhlarına aralarından sürülmüş oldukları milletlerin usulüne göre kulluk ediyorlardı.

34. Onlar bugüne kadar evelki usullere göre yapıyorlar, RABDEN korkmuyorlar; ve adını İsrail koyduğu Yakub oğullarına RABBİN emrettiği kendi kanunlarına göre, ve hükümlerine göre, ve şeriate göre, ve emre göre yapmıyorlar;

35. RAB Yakub oğulları ile ahdetmişti, ve onlara emredip demişti: Başka ilâhlardan korkmıyacaksınız, ve onlara tapınmıyacaksınız, ve onlara kulluk etmiyeceksiniz, ve onlara kurban kesmiyeceksiniz;

36. fakat büyük kudretle, ve uzanmış bazu ile sizi Mısır diyarından çıkaran RABDEN korkacaksınız, ona tapınacaksınız, ve ona kurbanlar keseceksiniz;

37. ve sizin için yazmış olduğu kanunları ve hükümleri, ve şeriatı ve emri yapmak üzere bütün günler onları tutacaksınız; ve başka ilâhlardan korkmıyacaksınız;

38. ve sizinle ettiğim ahdi unutmıyacaksınız; ve başka ilâhlardan korkmıyacaksınız;

39. ancak Allahınız RABDEN korkacaksınız; ve sizi bütün düşmanlarınızın elinden o kurtaracak.

40. Fakat dinlemediler, ancak kendilerinin önceki usulüne göre yaptılar.

41. Ve bu milletler RABDEN korkuyorlar, ve oyma putlarına kulluk ediyorlardı; ve ataları nasıl yaptılarsa, oğulları, oğullarının oğulları da bugüne kadar öyle yapıyorlar.

BAP 18

VE vaki oldu ki, İsrail kralı Elanın oğlu Hoşeanın üçüncü yılında Yahuda kralı Ahazın oğlu Hizkiya kral oldu.

2. Kral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi, ve Yeruşalimde yirmi dokuz yıl kiralık etti; ve anasının adı Zekeryanın kızı Abi idi.

3. Ve atası Davudun yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.

4. Yüksek yerleri kaldırdı, ve dikili taşları kırdı, ve Aşerayı kesti; ve Musanın yapmış olduğu tunç yılanı parçaladı, çünkü İsrail oğulları o günlere kadar ona buhur yakıyorlardı; ve onun adını Nehuştan* koydu.

5. İsrailin Allahı RABBE güvendi; ve kendisinden sonra olan bütün Yahuda kırılları arasında, ve kendisinden önce olanlar arasında onun gibisi yoktu.

6. Çünkü RABBE yapıştı; onun ardından ayrılmadı, ve RABBİN Musaya vermiş olduğu emirlerini tuttu.

7. Ve RAB onunla idi; nereye çıktı ise işi iyi gitti; ve Aşur kralına karşı âsi oldu; ve ona kulluk etmedi.

8. Gazaya, ve onun sınırlarına kadar, bekçiler kulesinden duvarlı şehre kadar Filistîleri vurdu.
* *Tunç parçası.*
9. Ve vaki oldu ki, kiral Hizkiyanın dördüncü yılında, ki İsrail kralı Elanın oğlu Hoşeanın yedinci yılı idi, Aşur kralı Şalmaneser Samiriyeye karşı çıktı, ve onu kuşattı.
10. Ve üç yılın sonunda onu aldılar; Hizkiyanın altıncı yılında, ki İsrail kralı Hoşeanın dokuzuncu yılı idi, Samiriye alındı.
11. Ve Aşur kralı İsraili Aşura sürdü, ve onları Halaha, ve Gozan ırmağı olan Habora, ve Medlerin şehirlerine koydu,
12. çünkü Allahları RABBİN sözünü dinlemediler, ve onun ahdinden, RABBİN kulu Musanın emrettiğinin hepsinden öte geçtiler, ve dinlemediler, ve yapmadılar.
13. Ve kiral Hizkiyanın on dördüncü yılında Aşur kralı Sanherib Yahudanın bütün duvarlı şehirlerine karşı çıktı, ve onları aldı.
14. Ve Yahuda kralı Hizkiya Lakiş şehrine Aşur kralına gönderip dedi: Suç ettim; üzerimden geri dön; üzerime koyacağın şeyi yüklenirim. Ve Aşur kralı Yahuda kralı Hizkiya üzerine üçyüz talant gümüş, ve otuz talant altın koydu.
15. Ve Hizkiya RAB evinde ve kiral evinin hazinelerinde bulunan bütün gümüşü verdi.
16. O zaman Hizkiya RABBİN mabedinin kapılarından, ve direklerinden Yahuda kralı Hizkiyanın kaplamış olduğu altını soydu, ve onu Aşur kralına verdi.
17. Ve Aşur kralı Tartanı, ve Rab-sarisi, ve Rabşakeyi çok askerle Lakişten Yerusálime, kiral Hizkiyaya gönderdi. Ve çıktılar, ve Yerusálime geldiler. Ve çıktıkları zaman gelip çırpıcı tarlası caddesinde olan yukarı havuzun su yolu yanında durdular.
18. Ve kiralı çağırdılar, ve kiral evi üzerinde olan Hilkiyanın oğlu Elyakim, ve kâtip Şebna, ve Asafın oğlu vakanüvis Yoah onlara çıktılar.
19. Ve Rabşake onlara dedi: Şimdi Hizkiyaya söyleyin: Büyük kiral, Aşur kralı şöyle diyor: Sendeki bu güvenme nedir?
20. Cenk için öğüt ve kuvvet var, diyorsun; fakat bunlar dudakların sözüdür. Şimdi kime güveniyorsun da bana karşı kalkıyorsun?
21. Şimdi, işte, sen şu kırık kamıştan değneğe, Mısıra, güveniyorsun; o üzerine kim dayanırsa eline batar ve onu deler; Mısır kralı Firavun, kendisine güvenenlerin hepsi için böyledir.
22. Ve eğer bana: Allahımız Yehovaya güveniyoruz, derseniz; Hizkiyanın Yahudaya ve Yerusálime: Bu mezbahın önünde Yerusálimde tapınacaksınız, diye yüksek yerlerini ve mezbahlarını ortadan kaldırdığı ilâh o değil mi?
23. Ve şimdi, haydi, efendim Aşur kralı ile bahse giriş, ve kendi tarafından üzerlerine biniciler koyabilirsen, sana iki bin at vereyim.
24. Öyle ise efendimin en küçük kullarından bir memurun yüzünü nasıl geri çevirebilirsin, ve cenk arabaları ve atlılar için Mısıra güvenebilirsin?
25. Şimdi Yehovanın izni olmaksızın mı bu yeri harap etmek için ona karşı çıktım? Yehova bana: Bu diyara karşı çık ve onu harap et, dedi.
26. Ve Hilkiyanın oğlu Elyakim ve Şebna, ve Yoah Rabşakeye dediler: Rica ederiz, bu kullarına Aram dilile söyle, çünkü biz onu anlarız; ve duvar üzerinde olan kavm iştirken bize Yahudice söyleme.
27. Ve Rabşake onlara dedi: Bu sözleri söylüyeyim diye efendim beni senin efendine ve sana mı gönderdi? duvar üzerinde oturan ve sizinle beraber pisliklerini yiyecek ve idrarlarını içecek olan bu adamlara göndermedi mi?
28. Ve Rabşake durdu, ve Yahudice yüksek sesle bağırdı, ve söyliyip dedi: Büyük kiralın, Aşur kralının sözünü işitin.
29. Kiral şöyle diyor: Hizkiya sizi aldatmasın; çünkü sizi onun elinden kurtarmağa gücü yetmiyecektir;
30. ve Hizkiya: Yehova bizi mutlaka kurtaracaktır, ve bu şehir Aşur kralının eline verilmeyecektir, diye sizi Yehovaya güvencilerinizi verin.

31. Hizkiyayı dinlemeyin; çünkü Aşur kralı şöyle diyor: Benimle barışıklık edin, ve bana dışarı çıkın;
32. ve ölmüyüp sağ kalasınız diye, ben gelip sizi, buğday ve yeni şarap memleketi, ekmek ve bağlar memleketi, zeytin yağı ve bal memleketi olan, kendi memleketiniz gibi bir memleketi götürünciye kadar, herkes kendi asmasından, ve herkes kendi incir ağacından yesin, ve herkes kendi sarnıcının suyundan içsin; ve: Yehova bizi kurtaracak, diye Hizkiya sizi kandırdığı zaman dinlemeyin.
33. Milletlerin ilâhlarından biri Aşur kralının elinden hiç kendi memleketini kurtardı mı?
34. Hamatın ve Arpadın ilâhları nerede? Sefarvaimin, Henanın, ve İvvanın ilâhları nerede? Samiriyeyi benim elimden kurtardılar mı?
35. Memleketlerin bütün ilâhları arasında kendi memleketlerini benim elimden kurtaranlar kimlerdir ki, Yehova Yerusâlimi benim elimden kurtarsın?
36. Ve kavm sustu, ve ona bir söz bile cevap vermediler; çünkü kralın emri bu idi: Ona cevap vermeyin, demişti.
37. Ve kral evi üzerinde olan Hilkiyanın oğlu Elyakim, ve kâtip Şebna, ve Asafın oğlu vakanüvis Yoah esvapları yırtılmış olarak Hizkiyanın yanına geldiler, ve Rabşakenin sözlerini ona bildirdiler.

BAP 19

- VE vaki oldu ki, kral Hizkiya bunu işitince esvabını yırttı, ve çul sarınıp RABBİN evine girdi.
2. Ve kral evi üzerinde olan Elyakimi, ve kâtip Şebnayı, ve kâhinlerin ihtiyarlarını çul sarınmış olarak, Amotsun oğlu peygamber İşayaya gönderdi.
3. Ve ona dediler: Hizkiya şöyle diyor: Bugün sıkıntı ve tektir, ve rüsvaylık günüdür; çünkü çocuklar doğum vaktine geldi, fakat doğuracak güç yok.
4. Hay olan Allaha meydan okumak için efendisi Aşur kralının gönderdiği Rabşakenin bütün sözlerini belki senin Allahın RAB işittir de, Allahın RABBİN işitmiş olduğu o sözleri cezalandırır; bundan dolayı elde bulunan geri kalanlar için dua et.
5. Ve kral Hizkiyanın kulları İşayaya geldiler.
6. Ve İşaya onlara dedi: Efendinize şöyle söyleyeceksiniz: RAB şöyle diyor: Aşur kralının uşaklarının bana sövmek için söyledikleri, işittiğin sözlerden ötürü korkma.
7. İşte, onun içine bir ruh koyacağım, ve bir haber işitecek, ve kendi memleketine dönecek; ve onu memleketinde kılıçla düşüreceğim.
8. Ve Rabşake döndü, ve Aşur kralını Libnaya karşı cenketmekte buldu; çünkü Lakişten göç ettiğini işitmişti.
9. Ve Habeş kralı Tirhaka için: İşte, sana karşı cenketmek için çıktı, diye işitti; ve Hizkiyaya yeniden ulaklar gönderip dedi:
10. Yahuda kralı Hizkiyaya söyleyip şöyle diyeceksiniz: Güvendiğin Allahın: Yerusâlim Aşur kralının eline verilmiyecek, diye seni aldatmasın.
11. İşte, Aşur kralının bütün memleketleri tamamen yok ederek onlara yapmış oldukları şeyleri sen işittin; ve sen kurtulur musun?
12. Atalarımın helâk ettikleri milletleri, Gozanı, ve Haranı, ve Retsefi, ve Telassarda olan Eden oğullarını ilâhları kurtardılar mı?
13. Hamat kralı, Arpad kralı, Sefarvaim şehrinin, Henanın, ve İvvanın kralı nerde?
14. Ve Hizkiya mektubu ulakların elinden aldı, ve onu okudu; ve RABBİN evine çıktı; ve Hizkiya onu RABBİN önüne yaydı.
15. Ve Hizkiya RABBİN önünde yalvarıp dedi: Ey kerubiler üstünde oturan, İsrailin Allahı

RAB, bütün dünya kırıallıklarının Allahı sen, ancak sensin; gökleri ve yeri sen yarattın.

16. Ya RAB, kulağını iş ve işit; ya RAB, gözlerini aç ve gör; ve Sanheribin hay olan Allaha meydan okumak için gönderdiği sözlerini işit.

17. Ya RAB, Aşur kırıalları gerçi milletleri ve memleketlerini harap ettiler,

18. ve ilâhlarını ateşe attılar; çünkü onlar ilah değildiler, ancak insan ellerinin işi, ağaç ve taş idiler; bunun için onları yok ettiler.

19. Ve şimdi, ya RAB Allahımız, niyaz ederim, onun elinden bizi kurtar, ve bütün dünya kırıallıkları bilsinler ki, sen Yehova, Allah olan ancak sensin.

20. Ve Amotsun oğlu İşaya Hizkiyaya gönderip dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Aşur kırıallı Sanheribden ötürü bana yalvardığın şeyi işittim.

21. Onun hakkında RABBİN söylediği söz şudur: Sion kızı, ere varmamış kız, seni hor gördü, ve seninle istihza etti; Yerusâlim kızı senin ardından baş salladı.

22. Kime meydan okudun ve sövdün? ve kime karşı ses yükselttin, ve gözlerini yukarı kaldırdın? İsrailin Kuddûsuna karşı.

23. Ulaklarının elile Rabbe meydan okuyup dedin: Dağların tepesine, Libnanın en iç yerlerine cenk arabalarımın kalabalığı ile çıktım; uzun erz ağaçlarını, ve seçme servi ağaçlarını keseceğim; en iç konak yerine, onun bahçe ormanına gireceğim.

24. Ben kuyu kazdım ve yabancı sular içtim, ve ayağımın tabanı ile Mısırın bütün ırmaklarını kurutacağım.

25. Uzak zamandan beri onu yaptığımı, ve onu eski günlerden beri tasarladığımı işitmedin mi? Şimdi onu yaptım ki, duvarlı şehirleri virane yığınlarına döndürmek senin işin olsun.

26. Bundan ötürü o şehirlerde oturanların gücü az idi, yılgınlığa ve utanca düştüler; kır otu gibi, ve yeşil ot gibi, damların otu gibi, ve yetişmeden yelin yaktığı ekin gibi oldular.

27. Ve senin oturuşunu, ve çıkıp girişini, ve bana karşı kükreyişini biliyorum.

28. Bana karşı kükrediğin için, ve küstahlığın kulaklarıma erdiği için halkamı burnuna, ve gemimi ağzına takacağım, ve seni geldiğin yoldan geri döndüreceğim.

29. Ve sana alâmet şu olacak; bu yıl kendiliğinden çıkanı, ve ikinci yıl ondan çıkanı yiyeceksiniz; ve üçüncü yılda ekin, ve biçin, bağlar dakin, ve onların meyvasını yiyin.

30. Ve Yahuda evinden kurtulup artakalan aşağıya doğru kök salacak, ve yukarıya doğru meyva verecektir.

31. Çünkü artakalanlar Yerusâlimden, kurtulanlar Sion dağından çıkacak; bunu RABBİN gayreti yapacaktır.

32. Bunun için Aşur kırıallından ötürü RAB şöyle diyor: Bu şehre gelmiyecek, ve oraya ok atmıyacak, ve kalkanla onun karşısına çıkmıyacak, ve ona karşı meteris kurmiyacak.

33. Geldiği yoldan geri dönecek, ve bu şehre gelmiyecek,

34. çünkü kendim için ve kulum Davudun hatırı için, kurtarayım diye bu şehri koruyacağım, RAB diyor.

35. Ve o gece vaki oldu ki, RABBİN meleği çıktı, ve Aşur ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu; ve sabahlayın adamlar erken kalktıkları zaman, işte, onların hepsi ölmüş leşlerdi.

36. Ve Aşur kırıallı Sanherib göç edip gitti, ve geri döndü, ve Ninevede oturdu.

37. Ve vaki oldu ki, kendi ilâhı Nisrokun evinde tapınırken Adrammelek ve Şaretser onu kılıçla vurdular; ve Ararat diyarına kaçtılar. Ve yerine oğlu Esar-haddon kiral oldu.

BAP 20

O günlerde Hizkiya ölüm derecesinde hastalandı. Ve Amotsun oğlu peygamber İşaya ona gelip dedi: RAB şöyle diyor: Evine vasiyet et; çünkü öleceksin, yaşamıyacaksın.

2. Ve yüzünü duvara çevirdi, ve RABBE yalvarıp dedi:

3. Ah, ya RAB, niyaz ederim, senin önünde hakikatle ve bütün yürekle nasıl yürüdüğümü, ve senin gözünde iyi olanı yaptığımı hatırla. Ve Hizkiya çok ağladı.
4. Ve vaki oldu ki, İşaya şehrin ortasından daha çıkmamışken, ona RABBİN şu sözü geldi:
5. Dön, ve kavmımın reisi Hizkiyaya söyle: Atan Davudun Allahı RAB şöyle diyor: Senin duanı işittim, gözyaşlarını gördüm; işte, seni iyi edeceğim; üçüncü günde RABBİN evine çıkacaksın.
6. Ve günlerinin üzerine on beş yıl katacağım; ve Aşur kralının avucundan seni ve bu şehri kurtaracağım; ve bu şehri kendim için ve kulum Davudun hatırı için koruyacağım.
7. Ve İşaya: Kuru incir alın, dedi. Ve alıp çıbanın üzerine koydular, ve iyi oldu.
8. Ve Hizkiya İşaya dedi: RABBİN beni iyi edeceğine ve üçüncü günde RABBİN evine çıkacağıma alâmet ne olacak?
9. Ve İşaya dedi: Söylemiş olduğu şeyi yapacağına RAB tarafından sana alâmet şöyle olacak: gölge on derece ileri mi gitsin, yoksa on derece geri mi gitsin?
10. Ve Hizkiya dedi: Gölge için on derece ileri gitmek kolaydır; hayır, ancak gölge on derece geriye doğru gitsin.
11. Ve İşaya peygamber RABBE feryat etti; ve Ahazın güneş saatinde inmiş olan gölgeyi on derece geri getirdi.
12. O vakitte Babil kralı Baladanın oğlu Berodak-baladan Hizkiyaya mektuplarla hediye gönderdi; çünkü Hizkiyanın hastalanmış olduğunu işitmişti.
13. Ve Hizkiya onları dinledi, ve bütün değerli şeyler evini, gümüşü ve altını, ve baharatı, ve değerli yağı, ve silâh evini, ve hazinelerinde bulunan her şeyi onlara gösterdi; Hizkiyanın, evinde ve bütün ülkesinde onlara göstermediği bir şey kalmadı.
14. Ve İşaya peygamber Kral Hizkiyaya geldi, ve ona dedi: Bu adamlar ne dediler? ve sana nereden geldiler? Ve Hizkiya dedi: Uzak memleketten, Babilden geldiler.
15. Ve dedi: Senin evinde ne gördüler? Ve Hizkiya dedi. Evimde olan herşeyi gördüler; hazinelerimde onlara göstermediğim bir şey kalmadı.
16. Ve İşaya Hizkiyaya dedi: RABBİN sözünü dinle.
17. İşte, günler gelecek ki, senin evinde olan her şey, ve atalarının bugüne kadar biriktirmiş oldukları şeyler Babile götürülecek; bir şey bırakılmıyacak, RAB diyor.
18. Ve senden çıkacak, ve sana doğacak olan oğullarından alacaklar; ve onlar Babil kralının sarayında kızlar ağası olacaklar.
19. Ve Hizkiya İşaya dedi: Söylediğin RAB sözü iyidir. Ve dedi: Öyle değil mi? mademki benim günlerimde selâmet ve emniyet olacak.
20. Ve Hizkiyanın işlerinin geri kalanı, ve bütün onun gücü, ve havuzu ve su yolunu nasıl yapıp suyu şehre getirdiği, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
21. Ve Hizkiya ataları ile uyudu, ve yerine oğlu Manasse kral oldu.

BAP 21

- MANASSE kral olduğu zaman on iki yaşında idi; ve Yerusâlimde elli beş yıl kiralık etti; ve anasının adı Heftsiba idi.
2. Ve RABBİN İsrail oğulları önünden kovmuş olduğu milletlerin mekruh şeylerine göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
 3. Ve babası Hizkiyanın yok ettiği yüksek yerleri yeniden yaptı; ve Baal için mezbahlar kurdu, ve İsrail kralı Ahabın yapmış olduğu gibi bir Aşera yaptı, ve bütün gökler ordusuna tapındı, ve onlara kulluk etti.
 4. Ve RABBİN: İsmimi Yerusâlimde koyacağım, demiş olduğu RAB evinde mezbahlar yaptı.
 5. Ve RAB evinin iki avlusunda bütün gökler ordusuna mezbahlar yaptı.

6. Ve oğlunu ateşten geçirdi, ve münecimlik ve sihirbazlık etti, ve cinciler ve bakıcılar kullandı; RABBİ öfkelenmek için onun gözünde çok kötülük işledi.
7. Ve yapmış olduğu oyma Aşera putunu o eve koydu ki, onun hakkında RAB Davuda ve oğlu Süleymana demişti: Bu eve, ve bütün İsrail sıptlarından seçtiğim Yerusolime ismini ebediyen koyacağım;
8. ancak onlara emretmiş olduğum her şeye göre, ve kulum Musanın onlara emrettiği şeriatin hepsine göre yapmak üzere onları tutarlarsa, İsrailin ayağını, atalarına vermiş olduğum memleketten dışarda bir daha gezdirmeyeceğim.
9. Fakat dinlemediler; ve Manasse İsrail oğulları önünden RABBİN helâk etmiş olduğu milletlerden ziyade kötü olanı yapmak için onları baştan çıkardı.
10. Ve RAB peygamber kulları vasıtası ile söyliyip dedi:
11. Mademki Yahuda kralı Manasse bu mekruh şeyleri yaptı, ve kendisinden evel olan Amorîlerin ettikleri her şeyden fazla kötülük etti, ve putları ile Yahudaya da suç işlettirdi;
12. bundan ötürü İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşte, ben Yerusolimin ve Yahudanın üzerine öyle bir kötülük getiriyorum ki, onu işitenin iki kulağı çınlayacaktır.
13. Ve Yerusolimin üzerine Samiriyenin ölçü ipini, ve Ahab evinin şakulünü gereceğim; ve bir adam sahanı nasıl siler, siler ve yüz üstü döndürürse, Yerusolimi de öyle sileceğim.
14. Ve mirasından artakalanı atacağım, ve onları düşmanlarının eline vereceğim; ve bütün düşmanları için ganimet, ve çapul malı olacaklar;
15. çünkü gözümde kötü olanı yaptılar, ve ataları Mısırdan çıktıkları günden bugüne kadar beni öfkelenbildiler.
16. Ve Manasse, RABBİN gözünde kötü olanı yaparak Yahudaya işlettirdiği suçundan başka, baştan başa Yerusolimi doldurtuncuya kadar pek çok suçsuz kan döktü.
17. Ve Manassenin işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, ve işlediği suç, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
18. Ve Manasse ataları ile uyudu, ve evinin bahçesinde, Uzza bahçesinde gömüldü, ve yerine oğlu Amon kral oldu.
19. Amon kral olduğu zaman yirmi iki yaşında idi; ve Yerusolimde iki yıl kiralık etti; ve anası Yotbalı Harutsun kızı olup adı Meşullemet idi.
20. Ve babası Manassenin yaptığı gibi, RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
21. Ve babasının yürüdüğü her yolda yürüdü, ve babasının kulluk ettiği putlara kulluk etti, ve onlara tapındı;
22. ve atalarının Allahı RABBİ bıraktı, ve RABBİN yolunda yürümedi.
23. Ve Amonun kulları kendisine karşı düzen kurdular, ve kralı evinde öldürdüler.
24. Ve memleket kavmi kral Amona karşı düzen kuranların hepsini vurdu; ve memleket kavmi onun yerine oğlu Yoşiyayı kral ettiler.
25. Ve Amonun yaptığı işlerinin geri kalanı, Yahuda kırıallarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
26. Ve Uzza bahçesinde kendi kabrine gömüldü; ve yerine oğlu Yoşiya kral oldu.

BAP 22

YOŞİYA kral olduğu zaman sekiz yaşında idi, ve Yerusolimde otuz bir yıl kiralık etti; ve anası Botskatlı Adayanın kızı olup, adı Yedida idi.

2. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, ve atası Davudun her yolunda yürüdü, ve sağa sola sapmadı.

3. Ve vaki oldu ki, kral Yoşiyanın on sekizinci yılında, Meşullamın oğlu Atsalyanın oğlu kâtip Şafanı kral RAB evine gönderip dedi:

4. Büyük kâhin Hilkiyanın yanına çık, eşik bekçilerininin kavmdan topladıkları RAB evine getirilen gümüşü say; ve onu RAB evinin işine konulan işçilerin eline versinler; onlar da gümüşü evin çatlak yerlerini onarmak için RAB evinde olan işçilere,
6. dülgerlere, ve mimarlara, ve yapıcılara, ve evi onarmak üzere kereste ve yonulmuş taşlar almak için versinler.
7. Ancak ellerine verilen paranın hesabı onlarla görülmedi; çünkü sadakatla çalışıyorlardı.
8. Ve büyük kâhin Hilkiya kâtip Şafana dedi: RABBİN evinde şeriat kitabını buldum. Ve Hilkiya kitabı Şafana verdi, ve onu okudu.
9. Ve kâtip Şafan kırala geldi, ve kırala haber getirip dedi: Kulların evde bulunan gümüşü boşalttılar, ve onu RAB evinin işine konulan işçilerin eline verdiler.
10. Ve kâtip Şafan kırala bildirip dedi: Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi. Ve Şafan kıralın önünde onu okudu.
11. Ve vaki oldu ki, kıral şeriat kitabının sözlerini işitince esvabını yırttı.
12. Ve kıral kâhin Hilkiyaya, ve Şafanın oğlu Ahikama, ve Mikayanın oğlu Akbora, ve kâtip Şafana, ve kıralın kulu Asayaya emredip dedi:
13. Gidin, bulunmuş olan bu kitabın sözleri hakkında benim için, ve kavm için, ve bütün Yahuda için RABDEN sorun; çünkü bize karşı alevlenmiş olan RABBİN gazabı büyüktür, çünkü bizim için yazılmış olan her şeye göre yapmak üzere atalarımız bu kitabın sözlerini dinlemediler.
14. Ve kâhin Hilkiya, ve Ahikam, ve Akbor, ve Şafan, ve Asaya, esvap bekçisi Harhasın oğlu, Tikvanın oğlu, Şallumun karısı peygamber Hulda kadına gittiler; ve kadın Yerusâlimde ikinci mahallede oturuyordu; ve onunla konuştular.
15. Ve onlara dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Sizi bana gönderen adama diyin:
16. RAB şöyle diyor: İşte, ben bu yere, ve burada oturanların üzerine belâyı, Yahuda kıralının okuduğu kitaptaki bütün sözleri getireceğim.
17. Mademki beni bıraktılar, ve ellerinin her işle beni öfkeliendirmek için başka ilâhlara buhur yaktılar, bu yere karşı gazabım tutuşacak, ve sönmiyecek.
18. Fakat RABDEN sormak için sizi gönderen Yahuda kıralına şöyle diyeceksiniz: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşittiğin sözlere gelince,
19. mademki yüreğin yumuşamıştır, ve harap ve lânetli olacak diye bu yerle burada oturanlar hakkında söylediğim sözü işitince, RABBİN önünde kendini alçalttın, ve esvabını yırttın, ve önümde ağladın; ben de seni işittim, RAB diyor.
20. Bundan dolayı, işte, ben seni atalarına katacağım, ve kendi kabrine selâmetle konulacaksın, bu yer üzerine getirmekte olduğum bütün belâyı gözlerin görmeyecektir. Ve kırala haber getirdiler.

BAP 23

- VE kıral gönderip Yahudanın ve Yerusâlimin bütün ihtiyarlarını kendi yanına topladı.
2. Ve kıral, ve kendisiyle beraber bütün Yahuda adamları, ve Yerusâlimde oturanların hepsi, ve kâhinler, ve peygamberler, küçükten büyüğe kadar bütün kavm RABBİN evine çıktılar; ve RABBİN evinde bulunmuş olan ahit kitabının bütün sözlerini onlara işittirerek okudu.
 3. Ve kıral direğin yanında durdu, ve RABBİN ardınca yürümek için, ve onun emirlerini, ve şهادetlerini, ve kanunlarını bütün yürekle ve bütün canla tutmak için, ve bu kitapta yazılmış olan bu ahdin sözlerini yerine getirmek için RABBİN önünde ahit kesti; ve bütün kavm ahdi tasdik etti.
 4. Ve kıral, Baal için, ve Aşera için, ve bütün gökler ordusu için yapılmış olan kapların

hepsini RABBİN mabedinden çıkarsınlar diye büyük kâhin Hilkiyaya, ve ikinci kâhinlere, ve eşik bekçilerine emretti; ve onları Yerusâlim dışarısında Kidron tarlalarında yaktı, ve onların külünü Beyt-ele götürdü.

5. Ve Yahuda şehirlerinde ve Yerusâlimin çevresinde yüksek yerlerde buhur yakınsınlar diye Yahuda kırıllarının koymuş oldukları put kâhinlerini, ve Baala, ve güneşe, ve aya, ve burçlara, ve bütün gökler ordusuna buhur yakanları savdı.

6. Ve Aşerayı RABBİN evinden Yerusâlimin dışarısına, Kidron vadisine çıkardı, ve onu Kidron vadisinde yaktı, ve ezip toz etti, ve tozunu halk oğullarının kabirleri üzerine saçtı.

7. Ve fuhşa vakfedilmiş olan erkeklerin RAB evinin içinde bulunan evlerini yıktı; kadınlar orada Aşera için çadırlar dokurlardı.

8. Ve Yahuda şehirlerinden bütün kâhinleri getirdi, ve Gebadan Beer-şebaya kadar kâhinlerin buhur yakmış oldukları yüksek yerleri murdar etti; ve şehir reisi Yehoşuanın kapısının girilecek yerinde, şehrin kapısında, adamın sol tarafında olan kapı yüksek yerlerini yıktı.

9. Fakat yüksek yerlerin kâhinleri Yerusâlimde RABBİN mezbahına çıkmadılar, ancak kardeşleri arasında mayasız ekmek yerlerdi.

10. Ve Molek için kimse oğlunu yahut kızını ateşten geçirmesin diye, Hinnom oğulları deresinde olan Tofeti murdar etti.

11. Ve Yahuda kırılları tarafından güneşe tahsis edilmiş olup RAB evine girilecek yerde, Parvarimde olan kızlar ağası Natan-melekin odasının yanında bulunan atları kaldırdı; ve güneş arabalarını ateşte yaktı.

12. Ve Yahuda kırılları tarafından yapılmış olup Ahazın yukarı odası damında bulunan mezbahları ile Manassenin RAB evinin iki avlusunda yapmış olduğu mezbahları kiral yıktı, ve kırıp döverek tozlarını Kidron vadisine saçtı.

13. Ve Yerusâlimin karşısında, helâk dağının sağında, Saydalıların mekruh şeyi Astarti için, ve Moabın mekruh şeyi Kemoş için, ve Ammon oğullarının mekruh şeyi Milkom için İsrail kralı Süleymanın yapmış olduğu yüksek yerleri kiral murdar etti.

14. Ve dikili taşları parçaladı, ve Aşerleri kesti, ve yerlerini insan kemikleriyle doldurdu.

15. Bundan başka Beyt-elde olan mezbahı, ve Nebatın oğlu Yeroboamın yaptığı ve onunla İsraille suç işlettirdiği yüksek yeri, o mezbahı da yüksek yeri de yıktı; ve yüksek yeri yaktı, ve ezip toz etti, ve Aşerayı yaktı.

16. Ve Yoşiya dönüp orada dağda olan kabirleri gördü; ve gönderip kemikleri kabirlerden aldı, ve bu işleri söylemiş olan Allah adamının ilân ettiği RABBİN sözüne göre onları mezbah üzerinde yakıp onu murdar etti.

17. Ve dedi: Orada gördüğüm âbide nedir? Ve şehrin adamları ona dediler: Yahudadan gelerek Beyt-el mezbahına karşı yaptığın bu işleri ilan etmiş olan Allah adamının kabridir.

18. Ve dedi: Onu bırakın; onun kemiklerini kimse rahatsız etmesin. Ve onun kemiklerini Samiriyeden gelmiş olan peygamberin kemikleriyle beraber bıraktılar.

19. Ve Samiriye şehirlerinde olan bütün yüksek yerler evlerini de Yoşiya kaldırdı; İsrail kırılları RABBİ öfkelenmek için bu evleri yapmışlardı, ve Beyt-elde yaptıklarının hepsine göre bunlara da yaptı,

20. Ve orada bulunan bütün yüksek yerler kâhinlerini mezbahlar üzerinde kurban etti, ve mezbahların üzerinde insan kemikleri yaktı; ve Yerusâlime döndü.

21. Ve kiral bütün kavma emredip dedi: Allahınız RABBE bu ahit kitabında yazılmış olduğuna göre fışh bayramını yapın.

22. Gerçek, İsrail üzerine hükmetmiş olan hâkimlerin günlerinden beri, ve İsrail kırıllarının ve Yahuda kırıllarının bütün günlerinde, bu fışh bayramı gibi fışh yapılmadı;

23. ancak bu fışh RABBE kiral Yoşiyanın on sekizinci yılında Yerusâlimde yapıldı.

24. Bundan başka Yoşiya, kâhin Hilkiyanın RAB evinde bulmuş olduğu kitapta yazılmış şeriat sözlerini yerine getirsın diye, cincileri, ve bakıcıları, ve terafimi, ve putları, ve Yahuda diyarında ve Yerusâlimde görülen bütün mekruh şeyleri ortadan süpürdü.

25. Ve Musanın bütün şeriatine göre, bütün yüreğile, ve bütün canı ile, ve bütün kuvvetile onun gibi RABBE dönen bir kiral ondan evel olmadı; ve kendisinden sonra onun gibisi çıkmadı.
26. Ancak Manassenin RABBİ öfkelenmek için yapmış olduğu bütün öfkelenmelerden dolayı, Yahudaya karşı alevlenmiş olan büyük öfkesi kızgınlığından RAB dönmedi.
27. Ve RAB dedi: İsraili gözümün önünden nasıl kaldırımdısa, Yahudayı da kaldıracağım, ve seçtiğim bu şehri, Yerusalamı, ve: İsmim orada olacaktır, dediğim evi kendimden atacağım.
28. Ve Yoşiyanın işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
29. Onun günlerinde Mısır kralı Firavun-neko Aşur kralına karşı Fırat ırmağına çıktı; ve kiral Yoşiya ona karşı yürüdü; ve Firavun-neko onu Megiddoda görünce öldürdü.
30. Ve kulları onu ölü olarak araba ile Megiddodan götürdüler, ve Yerusalamı getirdiler, ve onu kendi kabrine gömdüler. Ve memleket kavmı Yoşiyanın oğlu Yehoahazı aldılar, ve onu meshettiler, ve babasının yerine onu kiral ettiler.
31. Yehoahaz kiral olduğu zaman yirmi üç yaşında idi; ve Yerusalamıde üç ay kiralılık etti; ve anası Libnalı Yeremyanın kızı olup adı Hamutaldı.
32. Ve atalarının yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
33. Ve Yerusalamıde kiralılık etmesin diye, Firavun-neko Hamat diyarında Riblada onu zincire vurdu; ve memleket üzerine yüz talant gümüş, ve bir talant altın vergi koydu.
34. Ve Firavun-neko Yoşiyanın oğlu Elyakimi babası Yoşiyanın yerine kiral etti, ve adını değiştirip Yehoyakim koydu; ve Yehoahazı aldı, ve Mısıra geldi, ve orada öldü.
35. Ve Firavuna gümüşü ve altını Yehoyakim verdi; ve Firavunun emrine göre gümüşü vermek için memleket üzerine vergi koydu; Firavun-nekoya vermek üzere gümüşü ve altını memleket kavmindan, kesilmiş vergisine göre herkesten çekip aldı.
36. Yehoyakim kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusalamıde on bir yıl kiralılık etti; anası Rumalı Pedayanın kızı olup adı Zebida idi.
37. Ve atalarının yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

BAP 24

- ONUN günlerinde Babil kralı Nebukadnetsar geldi, ve Yehoyakim üç yıl ona kul oldu; ve dönüp ona karşı ayaklandı.
2. Ve RAB Kildanî akıncılarını, Suriye akıncılarını, ve Moab akıncılarını, ve Ammon oğulları akıncılarını ona karşı gönderdi; ve RABBİN peygamber kulları vasıtası ile söylemiş olduğu sözüne göre bunları Yahudayı yok etmek için ona karşı gönderdi.
3. Gerçek Yahudayı gözü önünden kaldırmak için bu şey onun başına RABBİN emrile geldi;
4. Manassenin yaptığı bütün işlere göre onun suçlarından, ve döktüğü suçsuz kandan ötürü oldu, çünkü Yerusalamı suçsuz kanla doldurdu; ve RAB bağışlamak istemedi.
5. Ve Yehoyakimin işlerinin geri kalanı, ve yaptığı her şey, Yahuda kırıllarının Tarihler kitabında yazılı değil mi?
6. Ve Yehoyakim ataları ile uyudu; ve yerine oğlu Yehoyakin kiral oldu.
7. Ve Mısır kralı artık bir daha kendi memleketinden çıkmadı; çünkü Babil kralı Mısır vadisinden Fırat ırmağına kadar Mısır kralına ait olan her şeyi almıştı.
8. Yehoyakin kiral olduğu zaman on sekiz yaşında idi; ve Yerusalamıde üç ay kiralılık etti; ve anası Yerusalamıli Elnatanın kızı olup adı Nehuşta idi.
9. Ve babasının yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
10. O vakitte Babil kralı Nebukadnetsarın kulları Yerusalamı çıktılar, ve şehir kuşatıldı.
11. Ve Babil kralı Nebukadnetsar şehre geldi, ve kulları onu kuşatmakta idiler;

12. ve Yahuda kralı Yehoyakin, anası, ve kulları, ve reisleri, ve kızlar ağaları ile beraber Babil kralına çıktı; ve kiralığının sekizinci yılında Babil kralı onu aldı.
13. Ve RABBİN söylemiş olduğu gibi, RAB evinin bütün hazinelerini, ve kiral evinin hazinelerini oradan çıkardı, ve İsrail kralı Süleymanın RABBİN mabedinde yapmış olduğu bütün altın kapları parça parça etti.
14. Ve bütün Yeruslalmi, ve on bin sürgün olarak bütün reislerle cesur yiğitlerin hepsini, ve bütün dölgerlerle demircileri sürdü; memleket kavminin fakirlerinden başka kimse kalmadı.
15. Ve Yehoyakini Babile sürdü; ve kralın anasını, ve kralın karılarını, ve kızlar ağalarını, ve memleketin ileri gelenlerini, sürgün olarak Yeruslalmiden Babile götürdü.
16. Ve Babil kralı bütün zorlu adamları, yedi bin kişiyi ve dölgerlerle demircileri, bin kişiyi, bütün bu yiğitleri ve cenkçileri Babile sürgün getirdi.
17. Ve Babil kralı Yehoyakinin yerine amcası Mattanyayı kiral etti, ve adını değiştirip Tsedekiya koydu.
18. Tsedekiya kiral olduğu zaman yirmi bir yaşında idi, ve Yeruslalmde on bir yıl kirallık etti; ve anası Libnalı Yeremyanın kızı olup adı Hamutaldı.
19. Ve Yehoyakimin yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.
20. Çünkü RAB gözünün önünden onları atıncıya kadar, Yeruslalm ve Yahudaya karşı öfkesinden ötürü böyle oldu.
- Ve Tsedekiya Babil kralına karşı ayaklandı.

BAP 25

- VE vaki oldu ki, kiralığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde Babil kralı Nebukadnetsar, kendisi ve bütün ordusu Yeruslalmın karşısına geldi, ve ona karşı ordugâh kurdu; ve ona karşı çepçevre meteris yaptılar.
2. Ve kiral Tsedekiyanın on birinci yılına kadar şehir kuşatıldı.
3. Dördüncü ayın dokuzuncu gününde şehirde kıtlık şiddetli idi, ve memleket kavmı için ekmek yoktu.
4. Ve şehrin duvarında gedik açıldı, ve bütün cenk adamları, kiral bahçesinin yanında olan iki duvar arasındaki kapı yolundan geceleyin kaçtılar (ve Kildanîler çepçevre şehre karşı idiler); ve kiral Araba yolundan gitti.
5. Fakat Kildanîlerin ordusu kralın ardını kovdu, ve Eriha ovalarında ona yetiştiler; ve bütün ordusu yanından dağıldı.
6. Ve kralı tuttular, ve kendisini Riblaya, Babil kralının yanına çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdiler.
7. Ve Tsedekiyanın oğullarını kendi gözü önünde boğazladılar, ve Tsedekiyanın gözlerini kör ettiler, ve onu zincire vurdular, ve kendisini Babile götürdüler.
8. Ve beşinci ayda, ayın yedinci gününde, Babil kralı Nebukadnetsarın on dokuzuncu yılı idi, muhafız askerin başı, Babil kralının kulu Nebuzaradan, Yeruslalmde geldi.
9. Ve RABBİN evini, ve kralın evini, ve Yeruslalmın bütün evlerini, her büyük evi ateşe verdi.
10. Ve muhafız askerin başı ile beraber olan bütün Kildanî ordusu çepçevre Yeruslalm duvarlarını yıktılar.
11. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan, şehirde kalmış olan kavmin artakalanını, ve Babil kralı tarafına geçmiş olan kaçaklarını, ve halkın artakalanını sürgün götürdü.
12. Fakat muhafız askerlerin başı bağcı ve çiftçi olmak üzere memleketin fakir olanlarından bıraktı.
13. Ve RABBİN evinde olan tunç direkleri, ve RABBİN evinde olan ayaklıkları, ve tunç

denizi Kildanîler parçaladılar, ve tunçlarını Babile götürdüler.

14. Ve mabette hizmet için kullanılan kazanları, ve kürekleri, ve makasları, ve kaşıkları, ve bütün tunç kapları aldılar.

15. Ve muhafız askerin başı ateş kaplarını, ve leğenleri, altın olandan altını, ve gümüş olandan gümüşü aldı.

16. RABBİN evi için Süleymanın yapmış olduğu iki direğin, bir denizin, ve ayaklıkların, bütün bu takımların tuncu tartıya gelmezdi.

17. Bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı, ve üzerinde bir tunç başlık vardı; ve başlığın yüksekliği üç arşındı; ve bu başlık üzerinde çepçevre hepsi tunçtan ağ ve nar işi vardı; ikinci direk de ağ işile beraber böyle idi.

18. Ve muhafız askerin başı başkâhin Serayayı, ve ikinci kâhin Tsefanyayı, ve üç eşik bekçisini aldı;

19. ve şehirden cenk adamları üzerine konulmuş olan bir kızlar ağasını, kiral musahiplerinden şehirde bulunan beş adamı, ve memleket kavminı askere yazan ordu başının kâtibini, ve memleket kavmindan şehirde bulunan altmış kişiyi aldı.

20. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan onları alıp Riblaya Babil kiralının yanına götürdü.

21. Ve Babil kralı Hamat diyarında, Riblada onları vurup öldürdü. Böylece Yahuda kendi toprağından sürüldü.

22. Ve Babil kralı Nebukadnetsarın bırakmış olduğu, Yahuda memleketinde kalan kavma gelince, Şafanın oğlu Ahikamın oğlu Gedalyayı bunların üzerine vali koydu.

23. Ve orduların bütün başbuğları, kendileri ve adamları, Babil kralı Gedalyayı vali koymuş diye iştince, Netanyahu'nun oğlu İsmail, ve Kareahın oğlu Yohanan, ve Netofalı Tanhumetin oğlu Seraya, ve Maakalının oğlu Yaazanya, kendileri ve adamları Mitspaya, Gedalyanın yanına geldiler.

24. Ve Gedalya onlara ve adamlarına and etti, ve onlara dedi: Kildanîlerin kullarından korkmayın; memlekette oturun, ve Babil kralına kulluk edin, ve sizin için iyi olur.

25. Ve vaki oldu ki, yedinci ayda kiral zürriyetinden Elişamanın oğlu Netanyahu'nun oğlu İsmail geldi, ve yanında on kişi vardı, ve Gedalyayı vurdular, ve öldü; Mitspada onun yanında olan Yahudileri ve Kildanîleri de vurdular.

26. Ve küçükten büyüğe kadar bütün kavm, ve orduların başbuğları kalktılar; ve Mısıra geldiler, çünkü Kildanîlerin yüzünden korkuyorlardı.

27. Ve vaki oldu ki, Yahuda kralı Yehoyakinin otuz yedinci sürgünlük yılında, on ikinci ayda, ayın yirmi yedinci gününde, Babil kralı Evil-merodak, kiral olduğu yıl, Yahuda kralı Yehoyakini hapishaneden çıkarıp başını yükseltti;

28. ve onunla iyi şeyler söyleşti, ve onun tahtını, Babilde kendisile beraber olan kırılların tahtından yukarı koydu,

29. ve onun hapishane esvabını değiştirdi. Ve Yehoyakin ömrünün bütün günlerince daima onun önünde ekmek yedi;

30. ve onun tayini olarak, kiral tarafından kendisine daimî bir tayin, ömrünün bütün günlerince her gün bir pay verilirdi.

BİRİNCİ TARİHLER

BAP 1

ADEM, Şit, Enoş,

2. Kenân, Mahalalel, Yared,

3. Hanok, Metuşelah, Lamek,

4. Nuh, Sam, Ham, ve Yafet.
5. Yafetin oğulları: Gomer, ve Mecüc, ve Maday, ve Yavan, ve Tubal, ve Meşek, ve Tiras.
6. Ve Gomerin oğulları: Aşkenaz, ve Difat, ve Togarma.
7. Ve Yavanın oğulları: Elişa, ve Tarşış, Kittim, ve Rodanim.
8. Hamın oğulları: Kuş, ve Mitsraim, Put, ve Kenân.
9. Ve Kuşun oğulları: Seba, ve Havila, ve Sabta, ve Raama, ve Sabteka. Ve Raamanın oğulları: Şeba, ve Dedan.
10. Ve Kuş Nimrodun babası oldu; o yeryüzünde kudretli adam olmağa başladı.
11. Ve Mitsraim Ludîlerin, ve Anamîlerin, ve Lehabîlerin, ve Naftuhîlerin,
12. ve Patrusîlerin, ve Kasluhîlerin (Filistîler bunlardan çıktılar), ve Kaftorîlerin babası oldu.
13. Ve Kenân, ilk oğlu Tsidonun, ve Hetin,
14. ve Yebusînin, ve Amorînin, ve Girgaşînin,
15. ve Hivînin, ve Arkînin, ve Sinînin,
16. ve Arvadînin, ve Tsemarînin, ve Hamatînin babası oldu.
17. Samın oğulları: Elam, ve Aşur, ve Arpakşad, ve Lud, ve Aram, ve Uts, ve Hul, ve Geter, ve Meşek.
18. Ve Arpakşad, Şelahın babası oldu, ve Şelah Eberin babası oldu.
19. Ve Eber iki oğul doğdu; birinin adı Peleg idi; çünkü onun günlerinde yeryüzü taksim olundu; ve kardeşinin adı Yoktan idi.
20. Ve Yoktan Almodadın, ve Şelefin, ve Hatsarmavetin, ve Yerahın,
21. ve Hadoramin, ve Uzalın, ve Diklanın,
22. ve Ebalın, ve Abimaelin, ve Şebanın,
23. ve Ofirin, ve Havılanın, ve Yobabın babası oldu. Bunların hepsi Yoktanın oğulları idi.
24. Sam, Arpakşad, Şelah,
25. Eber, Peleg, Reu,
26. Seruc, Nahor, Terah,
27. Abram (o İbrahimdir).
28. İbrahimin oğulları: İshak, ve İsmail.
29. Onların zürriyetleri şunlardır: İsmailin ilk oğlu: Nebayot; ve Kedar, ve Adbeel, ve Mibsam,
30. Mişma, ve Duma, Massa, Hadad, ve Tema,
31. Yetur, Nafiş, ve Kedema. Bunlar İsmailin oğullarıdır.
32. Ve İbrahimin cariyesi Keturanın oğulları: Zimranı, ve Yokşanı, ve Medanı, ve Midyanı, ve Yişbakı, ve Şuahı doğurdu. Ve Yokşanın oğulları: Şeba ve Dedan.
33. Ve Midyanın oğulları: Eyfa, ve Efer, ve Hanok, ve Abida, ve Eldaa. Bunların hepsi Keturanın oğullarıdır.
34. Ve İbrahim İshakın babası oldu. İshakın oğulları: Esav ve İsrail.
35. Esavın oğulları: Elifaz, Reuel, ve Yeuş, ve Yalam, ve Korah.
36. Elifazın oğulları: Teman, ve Omar, Tsefi, ve Gatam, Kenaz, ve Timna, ve Amalek.
37. Reuelin oğulları: Nahat, Zerah, Şamma, ve Mizza.
38. Ve Seirin oğulları: Lotan, ve Şobal, ve Tsibeon, ve Ana, ve Dişon, ve Etser, ve Dişan.
39. Ve Lotanın oğulları: Hori, ve Homam; ve Lotanın kızkardeşi Timna.
40. Şobalın oğulları: Alyan, ve Manahat, ve Ebal, Şefi, ve Onam. Ve Tsibeonun oğulları: Ayya, ve Ana.
41. Ananın oğulları: Dişon. Ve Dişonun oğulları: Hamran, ve Eşban, ve İtran, ve Keran.
42. Etserin oğulları: Bilhan, ve Zaavan, Yaakan. Dişanın oğulları: Uts, ve Aran.
43. İsrail oğulları üzerine bir kiral kırıllık etmeden önce Edom diyarında kırıllık eden kırıllar şunlardır: Beorun oğlu Bela, ve şehrinin adı Dinhaba idi.
44. Ve Bela öldü, ve yerine Botsralı Zerahın oğlu Yobab kırıllık etti.
45. Ve Yobab öldü, ve yerine Temanîlerin diyarından Huşam kırıllık etti.

46. Ve Huşam öldü, ve Moab kırında Midyanı vuran Bedad oğlu Hadad onun yerine kiral oldu; ve şehrinin adı Avit idi.
47. Ve Hadad öldü, ve yerine Masrekalı Samla kiralılık etti.
48. Ve Samla öldü, ve yerine Irmak kenarındaki Rehobottan olan Şaul kiralılık etti.
49. Ve Şaul öldü, ve yerine Akborun oğlu Baal-hanan kiralılık etti.
50. Ve Baal-hanan öldü, ve yerine Hadad kiralılık etti; ve şehrinin adı Pai idi; ve karısının adı Me-zahabın kızı, Matredin kızı Mehetabel idi.
51. Ve Hadad öldü.
- Ve Edomun emîrleri: Emîr Timna, emîr Alya, emîr Yetet,
52. emîr Oholibama, emîr Ela, emîr Pinon,
53. emîr Kenaz, emîr Teman, emîr Mibtsar,
54. emîr Magdiel, emîr İram. Edomun emîrleri bunlardır.

BAP 2

- İSRAİLİN oğulları şunlardır; Ruben, Şimeon, Levi, ve Yahuda, İssakar, ve Zebulun, 2. Dan, Yusuf, ve Benyamin, Naftali, Gad, ve Aşer.
3. Yahudanın oğulları: Er, ve Onan, ve Şela; bu üçü kendisine Kenânlı Şuanın kızıdan doğdular. Ve Yahudanın ilk oğlu Er RABBİN gözünde kötü oldu; ve onu öldürdü.
4. Ve gelini Tamar ona Peretsi ve Zerahı doğurdu. Yahudanın bütün oğulları beştir.
5. Peretsin oğulları: Hetsron, ve Hamul.
6. Ve Zerahın oğulları: Zimri, ve Eytan, ve Heman, ve Kalkol, ve Dara; bunların hepsi beştir.
7. Ve Karminin oğulları: tahsis edilmiş şeyde suç ederek İsraili derde sokan Akar.
8. Ve Eytanın oğulları: Azarya.
9. Ve Hetsronun kendisine doğan oğulları: Yerahmeel, ve Ram, ve Kelubay.
10. Ve Ram Amminadabın babası oldu, ve Amminadab Yahuda oğullarının beyi Nahşonun babası oldu;
11. ve Nahşon Salmanın babası oldu, ve Salma Boazın babası oldu,
12. ve Boaz Obedin babası oldu, ve Obed Yessenin babası oldu;
13. ve Yesse ilk oğlu Eliabın, ve ikinci oğlu Abinadabın, ve üçüncü oğlu Şimeanın,
14. dördüncü oğlu Netanelin, beşinci oğlu Raddayın,
15. altıncı oğlu Otsemin, yedinci oğlu Davudun babası oldu;
16. ve kızkardeşleri Tseruya ve Abigail idiler. Ve Tseruyanin oğulları: Abişay, ve Yoab, ve Asahel, üç.
17. Ve Abigail Amasayı doğurdu; ve Amasanın babası İsmailî Yeter idi.
18. Ve Hetsronun oğlu Kaleb karısı Azubadan, ve Yeriottan çocuklar babası oldu; ve kadının oğulları şunlardı: Yeşer, ve Şobab, ve Ardon.
19. Ve Azuba öldü, ve Kaleb Efratı kendisine karı olarak aldı, ve o kendisine Huru doğurdu.
20. Ve Hur Urinin babası oldu, ve Uri Betsalelin babası oldu.
21. Ve ondan sonra Hetsron, Gileadın babası Makirin kızının yanına girdi, ve o kadını altmış yaşında iken aldı; ve ona Segubu doğurdu.
22. Ve Segub Yairin babası oldu, onun Gilead diyarında yirmi üç şehri vardı.
23. Ve Geşur ve Aram, Yairin kasabalarını, ve Kenat ile köylerini, altmış şehri onlardan aldı. Bunların hepsi Gileadın babası Makirin oğulları idi.
24. Ve Hetsron Kalebefratada öldükten sonra, o zaman Hetsronun karısı Abiya ona Tekoanın babası Aşhuru doğurdu.
25. Ve Hetsronun ilk oğlu Yerahmeelin oğulları: ilk oğlu Ram, ve Buna, ve Oren, ve Otsem, Ahiya.

26. Ve Yerahmeelin başka bir karısı vardı, ve onun adı Atara idi; Onamin anası o idi.
27. Ve Yerahmeelin ilk oğlu Ramın oğulları Maats, ve Yamin, ve Eker.
28. Ve Onamin oğulları Şammay, ve Yada idi. Ve Şammayın oğulları: Nadab, ve Abişur.
29. Ve Abişurun karısının adı Abihail; ve ona Ahbanı, ve Molidi doğurdu.
30. Ve Nadabın oğulları: Seled, ve Appaim; fakat Seled oğulsuz öldü.
31. Ve Appaimin oğulları: İşi. Ve İşinin oğulları: Şeşan. Ve Şeşanın oğulları: Ahlay.
32. Ve Şammayın kardeşi Yadanın oğulları: Yeter, ve Yonatan; ve Yeter oğulsuz öldü.
33. Ve Yonatanın oğulları: Pelet, ve Zaza. Bunlar Yerahmeelin oğulları idi.
34. Ve Şeşanın oğulları yoktu, fakat kızları vardı. Ve Şeşanın bir kulu, bir Mısırlı vardı, ve adı Yarha idi.
35. Ve Şeşan kulu Yarhaya kızını karı olarak verdi; ve ona Attayı doğurdu.
36. Ve Attay Natanın babası oldu, ve Natan Zabadın babası oldu.
37. Ve Zabad Eflalın babası oldu, ve Eflal Obedin babası oldu,
38. ve Obed Yehunun babası oldu, ve Yehu Azaryanın babası oldu,
39. ve Azarya Heletsin babası oldu, ve Helets Eleasanın babası oldu;
40. ve Eleasa Sismayın babası oldu, ve Sismay Şallumun babası oldu,
41. ve Şallum Yekamyanın babası oldu, ve Yekamya Elişamanın babası oldu.
42. Ve Yerahmeelin kardeşi Kalebin oğulları: ilk oğlu Meşa, o Zifin babası idi; ve Hebronun babası Mareşanın oğulları.
43. Ve Hebronun oğulları: Korah, ve Tappuah, ve Rekem, ve Şema.
44. Ve Şema, Yorkeamin babası Rahamin babası oldu; ve Rekem Şammayın babası oldu.
45. Ve Şammayın oğlu Maon idi; ve Maon Beyt-tsurun babası idi.
46. Ve Kalebin cariyesi Eyfa Haranı, ve Motsayı, ve Gazezi doğurdu; ve Haran Gazezin babası oldu.
47. Ve Yahdayın oğulları: Regem, ve Yotan, ve Geşan, ve Pelet, ve Eyfa, ve Şaaf.
48. Kalebin cariyesi Maaka, Şeberi, ve Tirhanayı doğurdu.
49. Ve Madmannanın babası Şaafi, Makbenanın babası Şevayı, ve Gibeanın babasını doğurdu; ve Kalebin kızı Aksa idi.
50. Efratanın ilk oğlu Hurun oğlu Kalebin oğulları şunlardı: Kiryat-yearimin babası Şobal,
51. Beyt-lehem'in babası Salma, Beyt-gaderin babası Haref.
52. Ve Kiryat-yearimin babası Şobalın da oğulları vardı; Haroe, Menuhilerin yarısı.
53. Ve Kiryat-yearimin aşiretleri: İtrîler, ve Putîler, ve Şumatîler, ve Mişraîler; bunlardan Tsoralılar ve Eştaollular çıktılar.
54. Salmanın oğulları: Beyt-lehem, ve Netofalılar, Atrot-beyt-yoab, ve Manahatlıların yarısı, Tsorîler.
55. Yabetste oturan kâtiplerin aşiretleri: Tiratîler, Şimeatîler, Sukatîler. Rekab evinin babası Hammatın zürriyeti olan bu adamlar Kenîlerdir.

BAP 3

- VE Hebronda Davuda doğan oğulları şunlardır: ilk oğul, Yizreelli Ahinoamdan doğan Amnon; ikincisi Karmelli Abigailden doğan Daniel;
2. üçüncüsü, Geşur kralı Talmayın kızı Maakanın oğlu Abşalom; dördüncüsü, Haggitin oğlu Adoniya;
 3. beşincisi, Abitaldan doğan Şefatya; altıncısı, karısı Egladan doğan İtream;
 4. Hebronda kendisine altı oğul doğdu; ve orada yedi yıl ve altı ay kiralık etti. Ve Yeruşalimde otuz üç yıl kiralık etti;
 5. ve Yeruşalimde kendisine şunlar doğdu; Ammielin kızı Bat-şuadan doğan Şimea, ve Şobab,

ve Natan, ve Süleyman, dört;
6. ve İbhar, ve Elişama, ve Elifelet,
7. ve Noga, ve Nefeg, ve Yafia,
8. ve Elişama, ve Elyada, ve Elifelet, dokuz.
9. Cariyelerin oğullarından başkaca hepsi Davudun oğullarıdır; ve Tamar onların kızkardeşidir.
10. Ve Süleymanın oğlu Rehoboam, onun oğlu Abiya, onun oğlu Asa, onun oğlu Yehoşafat,
11. onun oğlu Yoram, onun oğlu Ahazya, onun oğlu Yoaş,
12. onun oğlu Amatsya, onun oğlu Azarya, onun oğlu Yotam,
13. onun oğlu Ahaz, onun oğlu Hizkiya, onun oğlu Manasse,
14. onun oğlu Amon, onun oğlu Yoşiya.
15. Ve Yoşiyanın oğulları: ilk oğlu Yohanan, ikincisi Yehoyakim, üçüncüsü Tsedekiya, dördüncüsü Şallum.
16. Ve Yehoyakimin oğulları: onun oğlu Yekonya, onun oğlu Tsedekiya.
17. Ve sürgün olan Yekonyanın oğulları: onun oğlu Şealtiel,
18. ve Malkiram, ve Pedaya, ve Şenatsar, Yekamya, Hoşama, ve Nedabya,
19. Ve Pedayanın oğulları: Zerubbabel, ve Şimeî. Ve Zerubbabelin oğulları: Meşullam, ve Hananya; ve onların kızkardeşi Şelomit;
20. ve Haşuba, ve Ohel, ve Berekya, ve Hasadya, Yuşab-hesed, beş.
21. Ve Hananyanın oğulları: Pelatya, ve Yeşaya; Refayanın oğulları: Arnanın oğulları, Obadyanın oğulları, Şekanyanın oğulları.
22. Ve Şekanyanın oğulları: Şemaya. Ve Şemayanın oğulları: Hattuş, ve İgal, ve Bariah, ve Nearya, ve Şafat, altı.
23. Ve Nearyanın oğulları: Elyoenay, ve Hizkiya, ve Azrikam, üç.
24. Ve Elyoenayın oğulları: Hodavya, ve Elyaşib, ve Pelaya, ve Akkub, ve Yohanan, ve Delaya, ve Anani, yedi.

BAP 4

YAHUDANIN oğulları: Perets, Hetsron, ve Karmi, ve Hur, ve Şobal.
2. Ve Şobalın oğlu Reaya Yahatın babası oldu; ve Yahat Ahumayın ve Lahadın babası oldu. Tsoralıların aşiretleri bunlardır.
3. Ve Eytamın babasının oğulları şunlardır: Yizreel, ve İşma, ve İdbaş; ve onların kızkardeşinin adı Hatselponidir;
4. ve Gedorun babası Penuel, ve Huşanın babası Ezer. Bunlar Beyt-lehem'in babası, Efratanın ilk doğanı Hurun oğullarıdır.
5. Ve Tekoanın babası Aşhurun iki karısı vardı, Hela ve Naara.
6. Ve Naara ona Ahuzzamı, ve Heferi, ve Temeniyi, ve Haahaştariyi doğurdu. Bunlar Naaranın oğulları idiler.
7. Ve Helanın oğulları: Tseret, Yitshar, ve Etnan.
8. Ve Hakkots Anubun ve Tsobebanın, ve Harumun oğlu Aharhel aşiretlerinin babası oldu.
9. Ve Yabets kardeşlerinden daha itibarlı idi; ve anası: Onu acı ile doğurdum, diye adını Yabets koydu.
10. Ve Yabets İsrail Allahına feryat edip dedi: Keşke sen beni gerçek mubarek kılsan, ve sınırimi genişletsen, ve elin benimle olsa, ve acı çekmiyeyim diye beni şerden korusan! Ve Allah dilediği şeyi ona verdi.
11. Ve Şuhanın kardeşi Kelub Mehirin babası oldu; o Eştonun babası idi.
12. Ve Eşton Beyt-rafanın, ve Paseahın, ve İr-nahaşın babası Tehinnanın babası oldu. Bunlar

Reka adamlarıdır.

13. Ve Kenazın oğulları: Otniel, ve Seraya. Ve Otnielin oğulları: Hatat.

14. Meonotay Ofranın babası oldu; ve Seraya Ge-haraşimin babası Yoabın babası oldu; çünkü onlar sanatkârlardı.

15. Ve Yefunnenin oğlu Kalebin oğulları: İru, Ela, ve Naam; ve Elanın oğulları; ve Kenaz.

16. Ve Yehallelelin oğulları: Zif, ve Zifa, Tirya, ve Asarel.

17. Ve Ezranın oğulları: Yeter, ve Mered, ve Efer, ve Yalon; ve karısı Miryamı, ve Şammayı, ve Eştemoanın babası İşbahı doğurdu.

18. Ve Yahudi olan karısı, Gedorun babası Yeredi, ve Sokonun babası Heberi, ve Zanoahın babası Yekutieli doğurdu. Ve Meredin aldığı Firavunun kızı Bityanın oğulları bunlardır.

19. Ve Hodiyanın karısı olan Nahamın kızkardeşinin oğulları Garmî Keilanın babası, ve Maakalı Eştemoa idiler.

20. Ve Şimonun oğulları: Amnon, ve Rinna, Ben-hanan, ve Tilon. Ve İşinin oğulları: Zohet, ve Ben-zohet.

21. Yahudanın oğlu Şelanın oğulları: Lekanın babası Er, ve Mareşanın babası Laada, ve Aşbea evinden ince keten yapanlar evinin aşiretleri;

22. ve Yokim, ve Kozeba adamları, ve Yoaş, ve Saraf, bunlar Moabda hükûmet ettiler, ve Yaşubi-lehem. Ve bu kayıtlar eskidir.

23. Bunlar çömlekçilerdi, ve Netaimde ve Gederada oturanlardı; ve kıralın işinde olarak orada onunla otururlardı.

24. Şimeonun oğulları: Nemuel, ve Yamin, Yarib, Zerah, Şaul;

25. onun oğlu Şallum, onun oğlu Mibsam, onun oğlu Mişma.

26. Ve Mişmanın oğulları: onun oğlu Hammuel, onun oğlu Zakkur, onun oğlu Şimei.

27. Ve Şimeinin on altı oğlu ve altı kızı vardı; fakat kardeşlerinin çok oğulları yoktu, ve onların bütün aşireti, Yahuda oğulları kadar çoğalmadı.

28. Ve Beer-şebada, ve Moladada, ve Hatsar-şualda,

29. ve Bilhada, ve Etsemde, ve Toladda,

30. ve Betuelde, ve Hormada, ve Tsiklagda,

31. ve Beyt-markabotta, ve Hatsar-susimde, ve Beyt-biride, ve Şaarayimde oturdular.

Davudun kiralılığına kadar şehirleri bunlardı.

32. Ve köyleri Eytam, ve Ain, Rimmon, ve Token, ve Aşan, beş şehir;

33. ve bu şehirlerin çevresinde Baala kadar olan bütün köyler onlarındı. Onların oturdukları yerler bunlardır, ve onların neseb yazısı vardır.

34. Ve Meşobab, ve Yamlek, ve Amatsyanın oğlu Yoşa,

35. ve Yoel, ve Asielin oğlu, Serayanın oğlu, Yoşibyanın oğlu Yehu,

36. ve Elyoenay, ve Yaakoba, ve Yeşohaya, ve Asaya, ve Adiel, ve Yesimiel, ve Benaya,

37. ve Şemayanın oğlu, Şimrinin oğlu, Yedayanın oğlu, Allonun oğlu, Şifinin oğlu Ziza,

38. adları ile anılan bunlar aşiretlerinde bey idiler; ve atalarının evleri gayetle çoğaldılar.

39. Ve Gedorun girilecek yerine, derenin şark tarafına kadar, sürüleri için otlak aramağa gittiler.

40. Ve bol ve iyi otlak buldular, ve memleket geniş ve sakın, ve kaygısızdı; çünkü evelce orada oturanlar Hamdan idiler.

41. Ve bu adları ile yazılanlar Yahuda kıralı Hizkiyanın günlerinde geldiler, ve onların çadırlarını ve orada bulunan Meunları vurdular, ve onları tamamen yok ettiler, bugüne kadar böyledir, ve onların yerinde oturdular; çünkü orada sürüleri için otlak vardı.

42. Ve onlardan, Şimeonun oğullarından, beş yüz kişi Seir dağına gittiler, ve İşinin oğulları, Pelatya, ve Nearya, ve Refaya, ve Uzziel onların başında idiler.

43. Ve Amalekîlerden kaçakların artakalanlarını vurdular, ve bugüne kadar orada oturdular.

BAP 5

VE İsrailin ilk oğlu Ruben oğulları (çünkü o ilk oğlu idi; fakat, mademki babasının yatağını murdar etti, onun ilk oğulluk hakkı İsrailin oğlu Yusufun oğullarına verildi; ve onun nesebi ilk oğulluk hakkına göre sayılmadı.

2. Çünkü Yahuda kardeşlerinden daha kuvvetli oldu, ve hükümdar ondan geldi; fakat ilk oğulluk hakkı Yusufundu),

3. İsrailin ilk oğlu Rubenin oğulları: Hanok, ve Pallu, Hetsron, ve Karmi.

4. Yoelin oğulları: onun oğlu Şemaya, onun oğlu Gog, onun oğlu Şimeî,

5. onun oğlu Mika, onun oğlu Reaya, onun oğlu Baal,

6. onun oğlu Aşur kralı Tilgat-pilneserin sürdüğü Beera; kendisi Rubenîlerin beyi idi.

7. Ve kardeşleri aşiretlerine göre, zürriyetlerinin nesebi sayıldığı zaman: baş Yeiel, ve Zekarya,

8. ve Yoelin oğlu, Şemanın oğlu, Azazın oğlu Bela, o Neboya ve Baal-meona kadar Aroerde oturuyordu;

9. ve şarka doğru Fırat ırmağından çölün girilecek yerine kadar oturuyordu, çünkü onların sığırları Gilead diyarında çoğaldılar.

10. Ve Saulun günlerinde Hagrîlerle cenkettiler, ve bunlar onların elile düştüler, ve Gileadın şarkında onlar bütün memlekette onların çadırlarında oturdular.

11. Ve Gad oğulları Başan diyarında Salekaya kadar onların karşısında oturdular;

12. başı Yoel, ve ikincisi Şafam, ve Yanay, ve Başanda Şafat.

13. Ve ataları evlerinden olan kardeşleri: Mikael, ve Meşullam, ve Şeba, ve Yoray, ve Yakan, ve Zia, ve Eber, yedi.

14. Bunlar, Buzun oğlu, Yahdonun oğlu, Yeşişayın oğlu, Mikaelin oğlu, Gileadın oğlu, Yaroahın oğlu, Hurinin oğlu, Abihailin oğulları idiler.

15. Guninin oğlu, Abdielin oğlu Ahi, babaları evlerinin başı idi.

16. Ve Gileadda, Başanda, ve kasabalarında ve çıkış yerlerine kadar Şaronun bütün otlaklarında oturdular.

17. Yahuda kralı Yotamın günlerinde, ve İsrailin kralı Yeroboamın günlerinde bunların hepsi neseblerine göre sayıldılar.

18. Ruben oğulları, ve Gadîler, ve Manassenin yarım sıptı, yiğit adamlardan, kalkan ve kılıç taşıyan, ve yay ile ok atan, ve cenk için talimli olup orduya çıkan, kırk dört bin yedi yüz altmış kişi idi.

19. Ve Hagrîlerle, Yetur, ve Nafiş, ve Nodab ile cenkettiler.

20. Ve onlara karşı kendilerine yardım olundu, ve Hagrîler ve bütün onlarla beraber olanlar onların eline verildi; çünkü cenkte Allaha feryat ettiler, ve onları işitti, çünkü ona güvenmişlerdi.

21. Ve onların hayvanlarını, elli bin develerini, ve iki yüz elli bin koyunu, ve iki bin eşeklerini, ve yüz bin adamı sürüp götürdüler.

22. Çünkü vurulup düşenler çok oldu, çünkü bu cenk Allahtandı. Ve sürgün vaktine kadar onların yerinde oturdular.

23. Ve Manassenin yarım sıptı oğulları memlekette oturdular; Başandan Baal-hermona ve Senire ve Hermon dağına kadar yayıldılar.

24. Ve ataları evlerinin başları şunlardı: Efer, ve İşi, ve Eliel, ve Azriel, ve Yeremya, ve Hodavya, ve Yahdiel, cesur yiğitler, şöhretli adamlar, ataları evlerinin başları.

25. Ve atalarının Allahına karşı suç ettiler, ve Allahın önlerinden helâk ettiği memleket kavmlarının ilâhları ardınca zina ettiler.

26. Ve İsrailin Allahı Aşur kralı Pulun ruhunu, ve Aşur kralı Tilgat-pilneserin ruhunu uyandırdı, ve onları, Rubenîleri, ve Gadîleri, ve Manassenin yarım sıptını sürdü, ve onları

Halaha, ve Habora, ve Haraya, ve Gozan ırmağına götürdü. Bugüne kadar oradadırlar.

BAP 6

LEVİ oğulları: Gerşon, Kohat, ve Merari.

2. Ve Kohatın oğulları: Amram, Yitshar, ve Hebron, ve Uzziel.

3. Ve Amramın çocukları: Harun, ve Musa, ve Miryam. Ve Harunun oğulları: Nadab, ve Abihu, Eleazar, ve İtamar.

4. Eleazar Finehasın babası oldu, Finehas Abişuanın babası oldu,

5. ve Abişua Bukkinin babası oldu, ve Bukki Uzzinin babası oldu,

6. ve Uzzi Zerahyanın babası oldu, ve Zerahya Merayotun babası oldu.

7. Merayot Amaryanın babası oldu, ve Amarya Ahitubun babası oldu,

8. ve Ahitub Tsadokun babası oldu, ve Tsadok Ahimaatsın babası oldu,

9. ve Ahimaats Azaryanın babası oldu, ve Azarya Yohananın babası oldu,

10. ve Yohanan Azaryanın babası oldu (Yeruşalimde Süleymanın yaptığı evde kâhinlik eden o idi),

11. ve Azarya Amaryanın babası oldu, ve Amarya Ahitubun babası oldu,

12. ve Ahitub Tsadokun babası oldu, ve Tsadok Şallumun babası oldu,

13. ve Şallum Hilkiyanın babası oldu, ve Hilkiya Azaryanın babası oldu,

14. ve Azarya Serayanın babası oldu, ve Seraya Yehotsadakın babası oldu;

15. ve RAB Nebukadnetsarın elile Yahudayı ve Yeruşalimi sürdüğü zaman, Yehotsadak sürgüne gitti.

16. Levi oğulları: Gerşom, Kohat, ve Merari.

17. Ve Gerşomun oğullarının adları şunlardır: Libni, ve Şimeî.

18. Ve Kohatın oğulları Amram, ve Yitshar, ve Hebron, ve Uzziel idi.

19. Merarinin oğulları: Mahli ve Muşi. Ve atalarının evlerine göre Levililerin aşiretleri bunlardır.

20. Gerşomdan: onun oğlu Libni, onun oğlu Yahat, onun oğlu Zimma,

21. onun oğlu Yoah, onun oğlu İddo, onun oğlu Zerah, onun oğlu Yeateray.

22. Kohatın oğulları: onun oğlu Amminadab, onun oğlu Korah, onun oğlu Assir,

23. onun oğlu Elkana, ve onun oğlu, Ebyasaf, ve onun oğlu Assir,

24. onun oğlu Tahat, onun oğlu Uriel, onun oğlu Uzziya, ve onun oğlu Şaul,

25. Ve Elkananın oğulları: Amasay, ve Ahimot.

26. Elkanaya gelince, Elkananın oğulları: onun oğlu Tsofay, ve onun oğlu Nahat,

27. onun oğlu Eliab, onun oğlu Yeroham, onun oğlu Elkana.

28. Ve Samuelin oğulları: ilk oğlu Yoel, ve ikincisi Abiya.

29. Merarinin oğulları: Mahli, onun oğlu Libni, onun oğlu Şimeî, onun oğlu Uzza,

30. onun oğlu Şimea, onun oğlu Haggiya, onun oğlu Asaya.

31. Ve ahit sandığı rahata vardıktan sonra Davudun RAB evinde terennüm hizmetine koyduğu adamlar bunlardır.

32. Ve Süleyman Yeruşalimde RABBİN evini yapıncıya kadar, toplanma çadırı meskeni önünde terennümle hizmet ederlerdi; ve usullerine göre hizmetlerinde durdular.

33. Ve duranlarla oğulları şunlardır. Kohatî oğullarından: İsrail oğlu Levinin oğlu Kohatın oğlu, Yitsharın oğlu,

34. Korahın oğlu, Ebyasafın oğlu, Assirin oğlu, Tahatın oğlu,

35. Tsefanyanın oğlu, Azaryanın oğlu, Yoelin oğlu, Elkananın oğlu,

36. Amasayın oğlu, Mahatın oğlu, Elkananın oğlu, Tsufun oğlu,

37. Toahın oğlu, Elielin oğlu, Yerohamın oğlu,

38. Elkananın oğlu, Samuelin oğlu, Yoelin oğlu ilâhici Heman.
39. Ve sağında duran kardeşi Asaf, Levinin oğlu Gerşomun oğlu, Yahatın oğlu,
40. Şimeinin oğlu, Zimmanın oğlu, Eytanın oğlu,
41. Adayanın oğlu, Zerahın oğlu, Etninin oğlu,
42. Malkiyanın oğlu, Baaseyanın oğlu, Mikaelin oğlu,
43. Şimeanın oğlu, Berekyanın oğlu Asaf.
44. Ve sol tarafında duran kardeşleri Merarinin oğulları: Levinin oğlu, Merarinin oğlu, Muşinin oğlu, Mahlinin oğlu,
45. Şemerin oğlu, Baninin oğlu, Amtsinin oğlu,
46. Hilkiyanın oğlu, Amatsyanın oğlu, Haşabyanın oğlu,
47. Mallukun oğlu, Abdinin oğlu, Kişinin oğlu Eytan.
48. Ve kardeşleri Levililer Allah evinin bütün mesken hizmetine konuldular.
49. Fakat Harun ve oğulları, Allahın kulu Musanın emretmiş olduğu her şeye göre, kudsülakdasın her işi için, ve İsrail için kefarete etmek üzere, yakılan takdimeler mezbahı üzerinde, ve buhur mezbahı üzerinde takdimeler arzederlerdi.
50. Ve Harunun oğulları şunlardır: onun oğlu Eleazar, onun oğlu Finehas, onun oğlu Abişua,
51. onun oğlu Bukki, onun oğlu Uzzi, onun oğlu Zerahya,
52. onun oğlu Merayot, onun oğlu Amarya, onun oğlu Ahitub,
53. onun oğlu Tsadok, onun oğlu Ahimaats.
54. Ve kendi sınırlarında, konaklarına göre oturdukları yerler şunlardır: Harun oğullarından Kohatî aşiretlerine (çünkü ilk kura onlara düşmüştü),
55. Yahuda diyarında Hebronu, ve onun çevresindeki otlaklarını onlara verdiler;
56. fakat şehrin tarlalarını ve köylerini Yefunnenin oğlu Kalebe verdiler.
57. Ve Harunun oğullarına sığınacak şehirler olarak Hebronu, ve Libna ile otlaklarını, ve Yattiri, ve Eştemoa ile otlaklarını,
58. ve Hilen ile otlaklarını, ve Debir ile otlaklarını,
59. ve Aşan ile otlaklarını, ve Beyt-şemeş ile otlaklarını;
60. ve Benyamin sıptından, Geba ile otlaklarını, ve Alemet ile otlaklarını, ve Anatot ile otlaklarını verdiler. Bütün şehirleri aşiretlerine göre on üç şehirdi.
61. Ve artakalan Kohat oğullarına bu sıptın aşiretinden, yarım sıpttan, Manassenin yarısından, kura ile on şehir verildi.
62. Ve Gerşomun oğullarına, aşiretlerine göre, İssakar sıptından ve Aşer sıptından, ve Naftali sıptından, ve Başanda Manasse sıptından, on üç şehir verildi.
63. Merarinin oğullarına, aşiretlerine göre, Ruben sıptından, ve Gad sıptından, ve Zebulun sıptından kura ile on iki şehir verildi.
64. Ve İsrail oğulları Levililere o şehirleri ve onların otlaklarını verdiler.
65. Ve Yahuda oğulları sıptından, ve Şimeon oğulları sıptından, ve Benyamin oğulları sıptından, adları ile anılan bu şehirleri kura ile verdiler.
66. Ve Kohat oğulları aşiretlerinden bazılarının Efraim sıptından sınır şehirleri vardı.
67. Ve sığınacak şehirleri olarak Efraim dağılığındaki Şekem ile otlaklarını, ve Gezer ile otlaklarını,
68. ve Yokmeam ile otlaklarını, ve Beyt-horon ile otlaklarını,
69. ve Ayyalon ile otlaklarını, ve Gatrimmon ile otlaklarını;
70. ve Manassenin yarım sıptından Aner ile otlaklarını, ve Bileam ile otlaklarını, Kohat oğulları aşiretinin artakalanlarına verdiler.
71. Gerşom oğullarına Manasse yarım sıptının aşiretinden, Başanda Golan ile otlaklarını, ve Aştarot ile otlaklarını;
72. ve İssakar sıptından Kedeş ile otlaklarını, Daberat ile otlaklarını,
73. ve Ramot ile otlaklarını, ve Anem ile otlaklarını;
74. ve Aşer sıptından Maşal ile otlaklarını, ve Abdon ile otlaklarını,

75. ve Hukok ile otlaklarını, ve Rehob ile otlaklarını;
76. ve Naftali sıptından Galilede Kedeş ile otlaklarını, ve Hammon ile otlaklarını, ve Kiryataim ile otlaklarını verdiler.
77. Levililerden artakalanlara, Merari oğullarına, Zebulun sıptından, Rimmono ile otlaklarını, Tabor ile otlaklarını;
78. ve Erihada, Erdenin ötesinde, Erdenin şark tarafında, Ruben sıptından, çölde Betser ile otlaklarını, ve Yahtsa ile otlaklarını,
79. ve Kedemot ile otlaklarını, ve Mefaat ile otlaklarını;
80. ve Gad sıptından Gileadda Ramot ile otlaklarını, ve Mahanaim ile otlaklarını,
81. ve Heşbon ile otlaklarını, ve Yazer ile otlaklarını verdiler.

BAP 7

- VE İssakar oğullarından: Tola, ve Pua, Yaşub, ve Şimron, dört.
2. Ve Tolanın oğulları: Uzzi, ve Refaya, ve Yeriel, ve Yahmay, ve İbsam, ve Şemuel, ataları evlerinin başları, Toladan, nesillerinden cesur yiğitler; Davudun günlerinde onların sayısı yirmi iki bin altı yüz idi.
 3. Ve Uzzinin oğulları, İzrahya. Ve İzrahyanın oğulları: Mikael, ve Obadya, ve Yoel, ve İşşiya, beş; onların hepsi baş idiler.
 4. Ve bunlarla beraber zürriyetlerine göre, ataları evlerince, orduda cenge çıkan bölükler otuz altı bin kişi idi; çünkü çok karıları ve oğulları vardı.
 5. Ve İssakarın bütün aşiretleri arasında kardeşleri, cesur yiğitler, hepsi neseble sayılanlar, seksen yedi bin idi.
 6. Benyaminin oğulları: Bela, ve Beker, ve Yediael, üç.
 7. Ve Belanın oğulları: Etsbon, ve Uzzi, ve Uzziel, ve Yerimot, ve İri, beş; atalar evlerinin başları, cesur yiğitler, ve neseble sayılanlar, yirmi iki bin otuz dört.
 8. Ve Bekerin oğulları: Zemira, ve Yoaş, ve Eliezer, ve Elyoenay, ve Omri, ve Yeremot, ve Abiya, ve Anatot, ve Alemet. Bütün bunlar Bekerin oğulları idi.
 9. Ve bunlar, ataları evlerinin başları, cesur yiğitler, zürriyetlerine göre neseble sayılanlar, yirmi bin iki yüz.
 10. Ve Yediaelin oğulları: Bilhan. Ve Bilhanın oğulları: Yeuş, ve Benyamin, ve Ehud, ve Kenaana, ve Zetan, ve Tarşış, ve Ahişahar.
 11. Bütün bunlar, cenk için orduya çıkan cesur yiğitler, ataları evlerinin başlarına göre Yediaelin oğulları, on yedi bin iki yüz.
 12. Ve İrin oğulları: Şupdim, ve Hupdim; Aherin oğulları, Huşim.
 13. Naftalinin oğulları: Yahtsiel, ve Guni, ve Yetser, ve Şallum, Bilhanın oğulları.
 14. Manassenin oğulları: Aramî cariyesinin doğurduğu Asriel; o kadın Gileadın babası Makiri doğurdu.
 15. Ve Makir Hupdimden ve Şupdimden bir karı aldı, ve onun kızkardeşinin adı Maaka idi; ve ikincisinin adı Tselofhad idi; ve Tselofhadın kızları vardı.
 16. Ve Makirin karısı Maaka bir oğul doğurdu, ve adını Pereş koydu; ve kardeşinin adı Şereş idi; ve oğulları Ulam ve Rakem idiler.
 17. Ve Ulamın oğulları: Bedan. Manasse oğlu, Makir oğlu, Gileadın oğulları bunlardı.
 18. Ve onun kızkardeşi Hammoleket İshodu, Abiezeri, ve Mahlayı doğurdu.
 19. Ve Şemidanın oğulları Ahyan, ve Şekem, ve Likhi, ve Aniam idi.
 20. Ve Efraimin oğulları: Şutelah, ve onun oğlu Bered, ve onun oğlu Tahat, ve onun oğlu Eleada, ve onun oğlu Tahat,
 21. ve onun oğlu Zabad, ve onun oğlu Şutelah, ve Ezer, ve Elead, bunları memlekette doğmuş

olan Gat adamları öldürdüler, çünkü onların hayvanlarını alıp götürmek için inmişlerdi.
22. Ve babaları Efraim çok günler yas tuttu, ve kardeşleri onu teselli etmek için geldiler.
23. Ve karısının yanına girdi, ve kadın gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu, ve babası adını Beria koydu, çünkü evinde belâ vardı.
24. Ve onun kızı Şeera idi; aşağıki ve yukarıki Beyt-horonu, ve Uzzen-şeerayı yapan odur.
25. Ve onun oğlu Refah, ve Reşef, ve onun oğlu Telah, ve onun oğlu Tahan,
26. onun oğlu Ladan, onun oğlu Ammihud, onun oğlu Elişama,
27. onun oğlu Nun, onun oğlu Yeşu.
28. Ve mülkleri ve oturdukları yerler, Beytel-el ve oradaki kasabalar, ve şark tarafta Naaran, ve garb tarafta Gezer ve kasabaları; ve Azza ve kasabalarına kadar Şekem ve kasabaları;
29. ve Manasse oğullarının sınırları yanında, Beyt-şean ve kasabaları, Taanak ve kasabaları, Megiddo ve kasabaları, Dor ve kasabaları idi. İsrailin oğlu Yusufun oğulları buralarda oturdular.
30. Aşerin oğulları: Yimna, ve Yişva, ve Yişvi, ve Beria, ve onların kızkardeşi Serah.
31. Ve Berianın oğulları: Heber, ve Birzaitin babası olan Malkiel.
32. Ve Heber Yafletin, ve Şomerin, ve Hotamın, ve onların kızkardeşi Şuanın babası oldu.
33. Ve Yafletin oğulları: Pasak, ve Bimhal, ve Aşvat. Yafletin oğulları bunlardır.
34. Ve Şemerin oğulları: Ahi, ve Rohga, Yehubba, ve Aram.
35. Ve kardeşi Helemin oğulları: Tsofah, ve İmna, ve Şeleş, ve Amal.
36. Tsofahın oğulları: Suah, ve Harnefer, ve Şual, ve Beri, ve İmra,
37. Betser, ve Hod, ve Şamma, ve Şilşah, ve İtran, ve Beera.
38. Ve Yeterin oğulları: Yefunne, ve Pispa, ve Ara.
39. Ve Ullanın oğulları: Arah, ve Hanniel, ve Ritsya idi.
40. Bunların hepsi Aşerin oğulları, atalar evlerinin başları, cesur seçme yiğitler, beylerin başları idiler. Ve onların sayısı, neseblerine göre cenkte hizmet etmek için yirmi altı bin adamdı.

BAP 8

VE Benyamin, ilk oğlu Belanın, ikinci oğlu Aşbelin, üçüncü oğlu Aharahın,
2. dördüncü oğlu Nohanın, ve beşinci oğlu Rafanın babası oldu.
3. Ve Belanın oğulları vardı: Addar, ve Gera, ve Abihud,
4. ve Abişua, ve Naaman, ve Ahoah,
5. ve Gera, ve Şefufan, ve Huram.
6. Ve EHUDUN oğulları şunlardır: bunlar Gebada oturanların ataları evlerinin başları idiler; ve onları Manahata sürgün ettiler;
7. ve Naaman, ve Ahiya, ve Gera; onları sürgün eden bu idi; ve Uzzanın ve Ahihudun babası oldu.
8. Ve Şaharaim onları gönderdikten sonra, Moab kırında çocuklar babası oldu; Huşim ve Baara onun karıları idiler.
9. Ve karısı Hodeşten Yobabın, ve Tsibyanın, ve Meşanın, ve Malkamın,
10. ve Yeutsun, ve Şakyanın, ve Mirmanın babası oldu. Bunlar onun oğulları, atalar evlerinin başları idi.
11. Ve Huşimden Abitubun ve Elpaalın babası oldu.
12. Ve Elpaalın oğulları: Eber, ve Mişam, ve Onoyu ve Lod ile kasabalarını yapan Şemed;
13. ve Ayyalonda oturanların atalar evlerinin başları Beria ve Şema idi; Gatta oturanları bunlar kaçırdılar;
14. ve Ahyo, Şaşak, ve Yeremot,

15. ve Zebadya, ve Arad, ve Eder,
16. ve Mikael, ve İşpa, ve Yoha, Berianın oğulları;
17. ve Zebadya, ve Meşullam, ve Hizki, ve Heber,
18. ve İşmeray, ve İzlia, ve Yobab, Elpaalın oğulları;
19. ve Yakim, ve Zikri, ve Zabdi,
20. ve Elienay, ve Tsilletay, ve Eliel,
21. ve Adaya, ve Beraya, ve şimrat, şimeinin oğulları;
22. ve İşpan, ve Eber, ve Eliel,
23. ve Abdon, ve Zikri, ve Hanan,
24. ve Hananya, ve Elam, ve Antotiya,
25. ve İfdeya, ve Penuel, şaşakın oğulları;
26. ve şamşeray, ve şeharya, ve Atalya,
27. ve Yaareşya, ve Eliya, ve Zikri, Yerohamın oğulları.
28. Atalar evlerinin başları, kendi zürriyetlerince, baş adamlar bunlardı; Yeruşalimde oturdular.
29. Ve Gibeonun babası, Yeiel, Gibeonda otururdu, karısının adı Maaka idi;
30. ve ilk oğlu Abdon, ve Tsur, ve Kiş, ve Baal, ve Nadab,
31. ve Gedor, ve Ahyo, ve Zeker.
32. Ve Miklot şimeanın babası oldu. Ve onlar kardeşlerinin karşısında, Yeruşalimde kardeşlerle beraber oturdular.
33. Ve Ner Kişin babası oldu; ve Kiş Saulun babası oldu; ve Saul Yonatanın ve Malki-şuanın, ve Abinadabın, ve Eşbaalın babası oldu.
34. Ve Yonatanın oğlu Merib-baal idi; ve Merib-baal Mikanın babası oldu.
35. Ve Mikanın oğulları: Piton, ve Melek, ve Tarea, ve Ahaz.
36. Ve Ahaz Yehoaddanın babası oldu; ve Yehoadda Alemetin, ve Azmavetin, ve Zimrinin babası oldu; ve Zimri Motsanın babası oldu.
37. Ve Motsa Bineanın babası oldu; onun oğlu Rafa, onun oğlu Eleasa, onun oğlu Atsel.
38. Ve Atselin altı oğlu vardı, onların adları şunlardır: Azrikam, Bokeru, İsmail, ve şearya, ve Obadya, ve Hanan. Bunların hepsi Atselin oğulları idiler.
39. Ve onun kardeşi Esekin oğulları: onun ilk oğlu Ulam, ikincisi Yeuş, ve üçüncüsü Elifelet.
40. Ve Ulamın oğulları yay çeken cesur yiğitlerdi, oğulları ve torunları çoktu, yüz elli. Bunların hepsi Benyamin oğullarındandı.

BAP 9

VE bütün İsrail neseble sayıldı; ve işte, İsrail kırallarının kitabında yazılıdır. Ve suçlarından ötürü Yahuda Babile sürgün edildi.

2. Ve onların mülklerinde, şehirlerinde ilk oturanlar İsrail, kâhinler, Levililer, ve Netinim idiler.
3. Ve Yahuda oğullarından, ve Benyamin oğullarından, ve Efraim ve Manasse oğullarından Yeruşalimde oturdular:
4. Yahudanın oğlu Peretsin oğullarından: Baninin oğlu, İmrinin oğlu, Omrinin oğlu, Ammihudun oğlu Utay.
5. Ve şilolulardan: ilk oğlu Asaya ile oğulları.
6. Zerah oğullarından: Yeuel ile kardeşleri, altı yüz doksan.
7. Ve Benyamin oğullarından: Hassenuanın oğlu, Hodavyanın oğlu, Meşullamın oğlu Sallu,
8. ve Yerohamın oğlu İbneya, ve Mikrinin oğlu, Uzzi oğlu Ela, ve İbniyanın oğlu, Reuelin oğlu, şefatya oğlu Meşullam;

9. ve zürriyetlerine göre, kardeşleri, dokuz yüz elli altı kişi orada oturdular. Bunların hepsi ataları evlerine göre, atalar evleri baş adamları idiler.

10. Ve kâhinlerden: Yedaya, ve Yehoyarib, ve Yakın,

11. ve Allah evinin reisi Ahitubun oğlu, Merayotun oğlu, Tsadokun oğlu, Meşullamın oğlu, Hilkiyanın oğlu Azarya;

12. ve Malkiyanın oğlu, Paşhurun oğlu, Yerohamın oğlu Adaya, ve İmmerin oğlu, Meşillemitin oğlu, Meşullamın oğlu, Yahzeranın oğlu, Adielin oğlu Maasay;

13. ve onların kardeşleri, atalar evlerinin başları, bin yedi yüz altmış; Allah evinin hizmeti işi için çok cesur yiğitlerdi.

14. Ve Levililerden: Merari oğullarından, Haşabyanın oğlu, Azrikamın oğlu, Haşşubun oğlu Şemaya;

15. ve Bakbakkar, Hereş, ve Galal, ve Asafın oğlu, Zikrinin oğlu, Mikanın oğlu Mattanya,

16. ve Yedutunun oğlu, Galalın oğlu, Şemayanın oğlu Obadya, ve Netofalıların köylerinde oturan Elkananın oğlu, Asanın oğlu Berekya.

17. Ve kapıcılar: Şallum, ve Akkub, ve Talmon, ve Ahiman, ve kardeşleri; Şallum baş idi;

18. ve şimdiye kadar şarka doğru kiral kapısında bekliyenler, Levi oğullarının konak kapıcıları bunlardı.

19. Ve Korahın oğlu, Ebyasafın oğlu, Korenin oğlu Şallum ile kardeşleri, babasının evinden olanlar, Korahîler, hizmet işi üzerinde, çadır eşiklerinin bekçileri idiler; ve ataları RAB konağı üzerinde, girilecek yerin bekçileri olmuşlardı.

20. Ve önceleri Eleazarın oğlu Finehas onların üzerine reis idi, ve RAB onunla beraberdi.

21. Toplanma çadırının kapısında Meşelemyanın oğlu Zekarya kapıcı idi.

22. Eşiklerde kapıcı olmak üzere seçilmiş olan bütün bunlar iki yüz on iki kişi idiler. Onlar köylerinde neseblerine göre yazılıdılar; Davud ve Gören Samuel bunları vazifelerine koymuşlardı.

23. Ve bunlar ve oğulları nöbetle RAB evinin, çadır evinin kapılarına bakarlardı.

24. Şarka, garba, şimale ve cenuba doğru, dört yanında kapıcılar vardı.

25. Ve köylerinde olan kardeşleri, yedişer gün onlarla beraber olmak için, vakit vakit gelirlerdi;

26. çünkü Levili olan başlıca dört kapıcı vazifede idiler, ve Allah evinin odalarına ve hazinelerine bakarlardı.

27. Ve geceleyin Allah evinin çevresinde kalırlardı, çünkü onun bekçiliği kendileri üzerinde idi; ve sabahdan sabaha onu açmak onların işi idi.

28. Ve hizmet takımlarına bakanlar onlardandılar; çünkü bunlar sayı ile içeri getirilir ve sayı ile dışarı çıkarılırdı.

29. Ve eşya üzerine, ve makdisin bütün kapları üzerine, ve ince un, ve şarap, ve yağ, ve günnük, ve baharat üzerine tayin olunanlar onlardandı.

30. Ve baharatı karıştırıp hazırlayanlar kâhin oğullarındandılar.

31. Ve Korahî Şallumun ilk oğlu olan Levililerden Mattitya tava işleri üzerindeki vazifede idi.

32. Ve Sebtten Sebtte hazırlamak üzere huzur ekmeğine bakanlar Kohatî oğullarından, onların kardeşlerindendiler.

33. Ve bunlar ilâhiciler, Levililerin atalar evleri başlarıdılar; başka hizmet görmiyerek odalarda otururlardı; çünkü gece ve gündüz onlara iş vardı.

34. Zürriyetlerine göre bunlar Levililerin atalar evleri başları, baş adamları idiler; bunlar Yerusâlimde otururlardı.

35. Ve Gibeonda Gibeonun babası Yeiel otururdu, onun karısının adı Maakaidi;

36. ve ilk oğlu Abdon; ve Tsur, ve Kiş, ve Baal, ve Ner, ve Nadab,

37. ve Gedor, ve Ahyo, ve Zekarya, ve Miklot.

38. Ve Miklot Şimeamın babası oldu. Onlar da kardeşlerinin karşısında, Yerusâlimde kardeşleriyle beraber otururlardı.

39. Ve Ner Kişin babası oldu; ve Kiş Saulun babası oldu; ve Saul Yonatanın, ve Malki-şuanın, ve Abinadabın, ve Eşbaalın babası oldu.
40. Ve Yonatanın oğlu Merib-baal idi; ve Merib-baal Mikanın babası oldu.
41. Ve Mikanın oğulları: Piton, ve Melek, ve Tahrea, ve Ahaz.
42. Ve Ahaz Yaranın babası oldu; ve Yara Alemetin, ve Azmavetin, ve Zimrinin babası oldu; ve Zimri Motsanın babası oldu;
43. ve Motsa Bineanın babası oldu; ve onun oğlu Refaya, onun oğlu Eleasa, onun oğlu Atsel.
44. Ve Atselin altı oğlu vardı; onların adları şunlardır: Azrikam, Bokeru, ve İsmail, ve Şearya, ve Obadya, ve Hanan. Atselin oğulları bunlardı.

BAP 10

- VE Filistîler İsraille karşı cenkettiler; ve İsrail adamları Filistîlerin önünden kaçtılar, ve vurulanlar Gilboa dağında düştüler.
2. Ve Filistîler Saulla oğullarının peşine yapıştılar; ve Filistîler Saulun oğulları Yonatanı, ve Abinadabı, ve Malki-şuayı vurdular.
3. Ve cenk Saula karşı şiddetlendi, ve okçular onu buldular; ve okçulardan sıkıldı.
4. Ve Saul silâhtarına dedi: Kılıcını çek de onu bana sapla, yoksa bu sünnetsizler gelip benimle eğlenecekler. Fakat silâhtarı yapmak istemedi; çünkü çok korktu. Ve Saul kılıcını alıp onun üzerine düştü.
5. Ve silâhtarı Saulun öldüğünü görünce, kendisi de kılıcının üzerine düştü, ve öldü.
6. Böylece Saul, ve üç oğlu öldüler; ve bütün evi birlikte öldü.
7. Ve derede olan bütün İsrailîler, onların kaçtıklarını, ve Saulla oğullarının öldüklerini görünce, şehirlerini bırakıp kaçtılar; ve Filistîler gelip onlarda oturdular.
8. Ve ertesi gün vaki oldu ki, Filistîler öldürülmüş olanları soymak için geldikleri zaman, Saulla üç oğlunu Gilboa dağında düşmüş buldular.
9. Ve onu soydular, ve onun başını ve silâhlarını aldılar, ve putlarına ve kavma müjdelemek için çepçevre Filistîler diyarına gönderdiler.
10. Ve silâhlarını ilâhlarının evine koydular, ve başını Dagon evinin içinde çaktılar.
11. Ve bütün Yabeş-gilead Filistîlerin Saula ettiklerinin hepsini işittiği zaman,
12. bütün yiğitler kalktılar, ve Saulun cesedini, ve oğullarının cesedlerini kaldırdılar, ve Yabeşe getirdiler, ve onların kemiklerini alıp Yabeşte olan meşe ağacı altında gömdüler, ve yedi gün oruç tuttular.
13. Böylece Saul RABBE karşı işlediği suçundan, tutmamış olduğu RABBİN sözünden ötürü öldü; hem de cinci ile danışmak için ondan öğüt sordu,
14. ve RAB ile danışmadı; ve RAB onu öldürdü; ve kırallığı Yessenin oğlu Davuda çevirdi.

BAP 11

- VE bütün İsrail Hebrona, Davudun yanına toplanıp dediler: İşte, biz senin kemiğin ve senin etiniz.
2. Geçmiş vakitlerde Saul kıralken, İsraili dışarı çıkaran ve içeri getiren yine sendin; ve Allahın RAB sana dedi: Kavmımı, İsraili, sen güdeceksin, ve kavmım İsrail üzerine sen hükümdar olacaksın.
3. Ve İsrailin bütün ihtiyarları Hebrona, kırılın yanına geldiler; ve Davud Hebronda, RABBİN önünde, onlarla ahit kesti; ve Samuel vasıtası ile olan RABBİN sözüne göre

Davudu İsrail üzerine kiral olarak meshettiler.

4. Ve Davudla bütün İsrail Yerus alime gittiler (o Yebustur); ve Yebus iler, memlekette oturanlar, orada idiler.

5. Ve Yebusta oturanlar Davuda dediler: Sen buraya girmiyeceksin. Fakat Davud Sion hisarını aldı; Davud  ehri budur.

6. Ve Davud dedi:  nce Yebus ileri kim vurursa, o reis ve ba bu  olacaktır. Ve  nce Tseruyan n oğlu Yoab  ıktı, ve reis oldu.

7. Ve Davud hisarda oturdu, bundan ötürü ona Davud  ehri dediler.

8. Ve Millodan, çevresinde olan yerlere kadar çepçevre şehri yaptı. Ve Yoab şehrin artakalanını onardı.

9. Ve Davud gittikçe büyüyordu; çünkü orduların RABBÎ onunla beraberdi.

10. Ve RABB n İsrail için olan sözüne göre, Davudu kiral etmek için kendisile ve bütün İsraille beraber onun k rallı ında kuvvet göstermiş olan Davudun yi itlerinin reisleri şunlardır.

11. Ve Davudun yi itlerinin sayısı şudur: Hakmoninin oğlu, Otuzların ba ı, Ya obeam;    yüze karşı mızra ını kaldırdı, ve onları bir kerede öldürdü.

12. Ve ondan sonra    yi itlerden biri olan Dodonun oğlu Ahoh  Eleazar.

13. Pas-dammimde Davudla beraber olan o idi, ve Filist iler orada cenk için toplanmı lardı, ve orada arpa dolu bir tarla parçası vardı; ve kavm Filist iler önünden kaçtılar.

14. Ve onlar tarla parçasının ortasında durup onu müdafaa ettiler, ve Filist ileri vurdular; ve RAB onları büyük kurtarı la kurtardı.

15. Ve ba  Otuzlardan     kayaya, Davudun yanına, Adullam ma arasına indiler; ve Filist ilerin ordusu Refaim deresinde ordugâh kurmuştu.

16. Ve Davud o zaman hisarda idi, ve Filist ilerin askeri o zaman Beyt-lehemde idi.

17. Ve Davud  zliyip dedi: Keşke biri Beyt-lehemde kapının yanında olan kuyudan bana su i irse!

18. Ve bu     Filist iler ordusunu yardılar, kapının yanında olan Beyt-lehem kuyusundan da su çektiler, ve onu alıp Davuda getirdiler; Davud ise onu içmek istemedi, ve onu RABBE takdime olarak döktü,

19. ve dedi: Bunu yapma ı Allahım benden uzak etsin; canlarını tehlikeye koyan bu adamların kanını mı içeyim? Çünkü bunu canları pahasına getirdiler. Bunun için onu içmek istemedi. Bu şeyleri    yi it yaptı.

20. Ve Yoab n kardeşi Abi ay   ler n ba ı idi; ve    yüze karşı mızra ını kaldırdı, ve onları öldürdü, ve   ler arasında adı vardı.

21. İkinci sıra   lerden en itibarlısı idi, ve onların reisi oldu; fakat birinci   lere eri medi.

22. Kabtseelli cesur bir adamın oğlu, Yehoyadan n oğlu olup kuvvetli i ler yapmış olan Benaya, Moabl  Arielin iki oğlunu vurdu; ve bir kar günü inip çukur içinde bir aslan vurdu.

23. Ve uzun boylu bir Mısırlıyı, be  arşın* boyunda bir adamı vurdu; ve Mısırlı n n elinde  ulha sırtı ı gibi bir mızrak vardı; ve onun yanına de nekle indi, ve Mısırlı n n elinden mızra ı çekip aldı, ve onu kendi mızra ı ile öldürdü.

24. Bu  eyleri Yehoyadan n oğlu Benaya yaptı; ve    yi it arasında adı vardı.

25. İşte, Otuzlardan daha şerefli idi, fakat birinci   lere eri medi. Ve Davud onu muhafızlarının başına koydu.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

26. Ve orduların yi itleri: Yoab n kardeşi Asahel, Beyt-lehemli Dodonun oğlu Elhanan,

27. Harorlu  ammot, Pelonlu Helets,

28. Tekoalı İkke in oğlu İra, Anatotlu Abiezer,

29. Hu alı Sibbekay, Ahoh  İlay,

30. Netofalı Maharay, Netofalı Baananın oğlu Heled,

31. Benyamin oğullarından Gibealı Ribay oğlu İtay, Piratonlu Benaya,

32. Gaaş vadilerinden Huray, Arbalı Abiel,
33. Baharumlu Azmavet, Şaalbonlu Elyahba,
34. Gizonlu Haşemin oğulları, Hararlı Şagenin oğlu Yonatan,
35. Hararlı Sakarın oğlu Ahiam. Urun oğlu Elifal,
36. Mekeralı Hefer, Pelonlu Ahiya,
37. Karmelli Hetsro, Ezbayın oğlu Naaray,
38. Natanın kardeşi Yoel, Hagrinin oğlu Mibhar,
39. Ammonî Tselek, Tseruyanin oğlu Yoabın silâhtarı, Berotlu Naharay,
40. İtrî İra, İtrî Gareb,
41. Hittî Uriya, Ahlayın oğlu Zabad,
42. Rubenî Şızanın oğlu Adina, Rubenîlerin bir reisi, ve onunla otuz kişi,
43. Maakanın oğlu Hanan, ve Mitinli Yoşafat,
44. Aşteralı Uzziya, Aroerli Hotamın oğulları Şama ve Yeiel,
45. Şimrinin oğlu Yediael, ve kardeşi Titsli Yoha,
46. Mahavlı Eliel, ve Elnaamın oğulları Yeribay, ve Yoşavya, ve Moablı İtma,
47. Eliel, ve Obed, ve Metsobalı Yaasiel.

BAP 12

VE Davud Kişin oğlu Saulun yüzünden henüz saklanmakta iken, Tsiklaga, onun yanına gelenler şunlardır; ve onlar yiğitler arasında, cenkte onun yardımcıları idiler.

2. Bunlar Benyaminden, Saulun kardeşlerinden, yay çekenler idiler, taş atmakta ve yay ile ok atmakta sağ ve sol ellerile alışık adamlardı.

3. Baş Ahiezer idi; ve Yoaş, Gibeatlı Şemaanın oğulları, ve Yeziel, ve Pelet, Azmavetin oğulları, ve Beraka, ve Anatotlu Yehu,

4. ve Otuzlar arasında bir yiğit olup Otuzlar üzerinde olan Gibeonlu İşmaya, ve Yeremya, ve Yahaziel, ve Yohanan, ve Gederalı Yozabad,

5. Eluzay, ve Yerimot, ve Bealya, ve Şemarya, ve Haruflu Şefatya,

6. Elkana, ve İşşiya, ve Azarel, ve Yoezer, ve Yaşobeam, Korahîler,

7. ve Yoela, ve Zebadya, Gedordan Yerohamın oğulları.

8. Ve Gadîlerden ayrılıp Davuda, çölde olan hisara gelenler, cenge alışık, büyük kalkan ve kargı kullanabilen cesur yiğitlerdi; yüzleri aslan yüzü gibi idi, ve seğırtmekte dağlar üzerindeki ceylanlar gibi idiler:

9. baş Ezer, ikinci Obadya, üçüncü Eliab,

10. dördüncü Mişmanna, beşinci Yeremya,

11. altıncı Attay, yedinci Eliel,

12. sekizinci Yohanan, dokuzuncu Elzabad,

13. onuncu Yeremya, on birinci Makbannay.

14. Bunlar Gad oğullarından ordu başları idiler; en küçük olanı yüz adama, ve en büyük olanı bin adama denkti.

15. Birinci ayda Erden bütün kıyılarına taşmışken ondan geçenler bunlardır; ve derelerde oturanların hepsini şarka ve garba doğru kaçırdılar.

16. Benyamin ve Yahuda oğullarından da Davudun yanına, hisara geldiler.

17. Ve Davud onları karşılamağa çıktı, ve cevap verip onlara dedi: Eğer bana yardım için barışıklıkla geldinizse, yüreğim sizinle bir olacaktır; fakat ellerimde zorbalık yokken beni düşmanlarımın eline vermek için geldinizse, atalarımızın Allahı bunu görsün ve cezasını versin.

18. Ve Ruh, Otuzların başı Amasay üzerine geldi, ve o dedi: Ey Davud, biz seniniz, ve ey

Yesse oğlu, biz seninleyiz; selâm, sana selâm, ve sana yardım edenlere selâm olsun; çünkü Allahın sana yardım ediyor. Ve Davud onları aldı, ve kendilerini çete başları etti.

19. Davud Filistilerle beraber Saula karşı cenk için gelince Manasseden de bazıları Davuda geçtiler; fakat Filistilere yardım etmediler; çünkü Filistilerin beyleri öğütleşip: Davud başımızı satarak efendisi Saula geçecektir, diye onu yanlarından gönderdiler.

20. Davud Tsiklaga giderken, Manasseden binlerin başları olan Adna, ve Yozabad, ve Yediael, ve Mikael, ve Yozabad, ve Elihu, ve Tsilletay, Manasseden ona geçtiler.

21. Ve çetelere karşı bunlar Davuda yardım ettiler; çünkü hepsi cesur yiğitlerdi, ve orduda başbuğlardılar.

22. Çünkü Davuda yardım etmek için, Allah ordusu gibi büyük bir ordu oluncıya kadar, günden güne ona geliyorlardı.

23. Ve RABBİN sözüne göre Saulun kirallığını Davuda çevirmek için onun yanına, Hebrona gelen cenge silâhlanmış reislerin sayıları şunlardır.

24. Büyük kalkan ve kargı taşıyan Yahuda oğulları, cenge silâhlanmış altı bin sekiz yüz kişi.

25. Şimeon oğullarından, cenk için cesur yiğitler, yedi bin yüz kişi.

26. Levi oğullarından dört bin altı yüz kişi.

27. Ve Yehoyada Harun evinin reisi idi; ve onunla beraber üç bin yedi yüz kişi,

28. ve genç cesur bir yiğit olan Tsadok, ve atası evinden yirmi iki reis vardı.

29. Ve Saulun kardeşleri Benyamin oğullarından üç bin kişi; çünkü o vakte kadar onların çoğu Saul evine sadık kalmışlardı.

30. Ve Efraim oğullarından yirmi bin sekiz yüz kişi, cesur yiğitler, ataları evlerinde adları anılan adamlar.

31. Ve Manassenin yarım sıptından gelip Davudu kiral etmek için adları ile gösterilen on sekiz bin kişi.

32. Ve İssakar oğullarından İsrailin ne etmesi gerek olduğunu bilmek için zamanları anlamakta bilgili olanlar; onların başları iki yüz kişi idi; ve bütün kardeşleri onların ağzına bakarlardı.

33. Zebulundan bütün cenk âletleriyle orduya çıkan, cenk düzenini kurabilen, ve iki yürekli olmıyarak cenkte saf bağliyan elli bin kişi.

34. Ve Naftaliden bin reis, ve onlarla beraber büyük kalkanla ve mızrakla otuz yedi bin kişi.

35. Ve Danîlerden cenk düzenini kurabilen yirmi sekiz bin altı yüz kişi.

36. Ve Aşerden cenge çıkanlar, cenk düzenini kurabilenler, kırk bin kişi.

37. Ve Erdenin ötesinden Rubenîlerden, ve Gadîlerden, ve Manassenin yarım sıptından cenk için her çeşit cenk âletleriyle yüz yirmi bin kişi.

38. Bütün bunlar, cenk adamları, cenkte saf bağliyanlar, Davudu bütün İsrail üzerine kiral etmek için, bütün yürekle Hebrona geldiler; ve İsrailin bütün artakalanı da Davudu kiral etmek için yürekleri birdi.

39. Ve orada üç gün Davudla beraber kaldılar, ve yiyip içtiler; çünkü kardeşleri onlar için hazırlık yapmışlardı.

40. Ve İssakara, ve Zebuluna, ve Naftaliye varıncıya kadar onlara yakın olanlar, eşekler, ve develer, ve katırlar, ve öküzler üzerinde ekmek, hamur işi yemekler, basılmış incir, ve kuru üzüm salkımları, ve şarap, ve yağ, ve pek çok sığırla koyun getirdiler; çünkü İsrailde sevinç vardı.

BAP 13

VE Davud binlerin ve yüzlerin başları ile, her reisle danıştı.

2. Ve Davud bütün İsrail cemaatine dedi: Eğer size iyi görünüyorsa, ve bu iş Allahımız

RABDEN ise, dışarıya her tarafa, İsrailin bütün memleketlerinde artakalan kardeşlerimize, ve onlarla beraber kendi otlak şehirlerinde bulunan kâhinlere ve Levililere gönderelim de yanımıza toplansınlar;

3. ve Allahımızın sandığını bize getirelim; çünkü Saulun günlerinde onu aramadık.

4. Ve bütün cemaat: Öyle yaparız, dediler; çünkü bütün kavmin gözünde bu iş doğru idi.

5. Ve Allahın sandığını Kiryat-yearimden getirmek için, Davud Mısır vadisi Şihordan Hamata girilecek yere kadar bütün İsraili topladı.

6. Ve Davud bütün İsraille beraber, kerubiler üstünde oturan RAB Allahın sandığını, İsimle çağırılan sandığını, Baaladan, Yahudanın Kiryat-yeariminden çıkarmak için oraya çıktı.

7. Ve Allahın sandığını yeni bir arabaya bindirdiler, ve Abinadabın evinden çıkardılar; ve Uzza ve Ahyo arabayı sürüyorlardı.

8. Ve Davudla bütün İsrail, ilâhilerle, ve çenklerle, ve santurlarla, ve teflerle, ve zillerle, ve borularla Allahın önünde bütün kuvvetlerle oynadılar.

9. Ve Kidonun harman yerine geldiler, ve Uzza sandığı tutmak için elini uzattı; çünkü öküzler tökezlemişlerdi.

10. Ve Uzzaya karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve onu vurdu, çünkü sandığın üzerine elini uzatmıştı; ve orada Allahın önünde öldü.

11. Ve Davud öfkeleni, çünkü RAB Uzzayı vurmıştı; ve o yere Perets-uzza* dedi, ve bugüne kadar öyle denir.

12. Ve Davud o gün RABDEN korkup dedi: Allahın sandığını nasıl yanıma getireyim?

13. Ve Davud sandığı yanına Davud şehrine götürmedi, fakat Davud onu Gatlı Obed-edomun evine saptırdı.

14. Ve Allahın sandığı onun evinde, Obed-edomun evi halkı ile beraber üç ay kaldı; ve RAB Obed-edomun evini, ve onun her şeyini bereketli kıldı.

* *Uzza gediği.*

BAP 14

VE Sur kıralı Hiram Davuda ulaklar, ve ona ev yapmak için erz ağaçları, ve duvarcılarla dülgerler gönderdi.

2. Ve Davud anladı ki, RAB İsrail üzerine kiral olarak kendisini pekiştirmişti; çünkü kavmı İsrailin hatırı için kırallığı yükselmişti.

3. Ve Davud Yerusâlimde yine karılar aldı; ve yine oğullar ve kızlar babası oldu.

4. Ve kendisine Yerusâlimde doğanların adları şunlardır: Şammua, ve Şobab, Natan, ve Süleyman,

5. ve İbhar, ve Elişua, ve Elpelet,

6. ve Noga, ve Nefeg, ve Yafia,

7. ve Elişama, ve Beeliada, ve Elifelet.

8. Ve Filistîler işittiler ki, Davud İsrail üzerine kiral olarak meshedildi, ve bütün Filistîler Davudu aramak için çıktılar; ve Davud işitip onlara karşı çıktı.

9. Ve Filistîler gelmişler, ve Refaim deresinde akın etmişlerdi.

10. Ve Davud Allahtan sorup dedi: Filistîlere karşı çıkayım mı? ve onları elime verecek misin? Ve RAB ona dedi: Çık; ve onları senin eline vereceğim.

11. Ve Baal-peratsime çıktılar, ve Davud orada onları vurdu; ve Davud dedi: Sular bentleri kırdığı gibi Allah düşmanlarımı benim elimle kırdı. Bundan dolayı o yerin adını Baal-peratsim* koydular.

12. Ve ilâhlarını orada bıraktılar; ve Davud emretti, ve onlar ateşte yakıldı.

* *Gedikler yeri.*

13. Ve Filistîler o derede bir daha akın ettiler.
14. Ve Davud yine Allahtan sordu; ve Allah ona dedi: Onların ardından çıkmıyacaksın; onlardan dön, ve dut ağaçlarının karşısında onların üzerine gel.
15. Ve vaki olacak ki, dut ağaçlarının tepelerinde yürüyüş sesi işitince, cenge o zaman çıkacaksın; çünkü Allah senin önünde Filistîlerin ordusunu vurmak için çıkmıştır.
16. Ve Davud Allahın kendisine emrettiği gibi yaptı; ve Gibeondan Gezere varıncıya kadar Filistîlerin ordusunu vurdular.
17. Ve Davudun adı bütün memleketlere yayıldı; ve RAB bütün milletlere Davud korkusunu saldı.

BAP 15

VE Davud, kendisi için Davud şehrinde evler yaptı; ve Allahın sandığı için yer hazırladı, ve onun için çadır kurdu.

2. O zaman Davud dedi: Levililerden başkası Allahın sandığını taşıyamaz; çünkü Allahın sandığını taşımak için, ve kendisine ebediyen hizmet etmek için RAB onları seçti.
3. Ve Davud RABBİN sandığı için hazırlamış olduğu yere onu çıkarmak üzere bütün İsraili Yerusâlime topladı.
4. Ve Davud Harun oğullarını, ve Levilileri topladı:
5. Kohat oğullarından, reis Urielle kardeşleri, yüz yirmi kişi;
6. Merari oğullarından, reis Asaya ile kardeşleri, iki yüz yirmi kişi;
7. Gerşom oğullarından, reis Yoel ile kardeşleri, yüz otuz kişi;
8. Elitsafan oğullarından, reis Şemaya ile kardeşleri, iki yüz kişi;
9. Hebron oğullarından, reis Eliel ile kardeşleri, seksen kişi;
10. Uzziel oğullarından, reis Amminadab ile kardeşleri, yüz on iki kişi.
11. Ve Davud kâhinleri, Tsadokla Abiatarı, ve Levilileri, Urieli, Asayayı, ve Yoeli, Şemayayı, ve Elieli, ve Amminadabı çağırdı,
12. ve onlara dedi: Siz Levililer arasında atalar evlerinin başlarısınız; siz ve kardeşleriniz, kendinizi takdis edin, ve İsrailin Allahı RABBİN sandığını onun için hazırlamış olduğum yere çıkarın.
13. Çünkü geçen sefer siz taşımadınız, biz de onu usule göre aramadık, diye Allahımız RAB bizi vurdu.
14. Ve İsrail Allahı RABBİN sandığını çıkarmak için kâhinlerle Levililer kendilerini takdis ettiler.
15. Ve RABBİN sözüne göre, Musanın emretmiş olduğu gibi, Levi oğulları Allahın sandığının kolları kendi omuzları üzerinde olarak onu taşıdılar.
16. Ve Davud Levililerin reislerine, musiki âletleri, santurlar, çenkler, ve ziller çalarak sevinçle ses yükselten ilahicileri, kardeşlerinden tayin etsinler diye söyledi.
17. Ve Levililer Yoelin oğlu Hemanı, ve kardeşlerinden Berekyanın oğlu Asafı; ve kardeşleri Merari oğullarından Kuşayanın oğlu Eytanı;
18. ve bunlarla beraber ikinci sınıf kardeşlerinden kapıcıları, Zekaryayı, Beni, ve Yaazieli, ve Şemiramotu, ve Yehieli, ve Unniyi, Eliabı, ve Benayayı, ve Maaseyayı, ve Mattityayı, ve Elifelehuyu, ve Mikneyayı, ve Obed-edomu, ve Yeieli tayin ettiler.
19. Ve ilâhiciler, Heman, ve Asaf, ve Eytan, yüksek ses çıkaran tunç zillerle;
20. ve Zekarya, ve Aziel, ve Şemiramot, ve Yehiel, ve Unni, ve Eliab, ve Maaseya, ve Benaya, Alamot üzere santurlarla;
21. ve Mattitya ve Elifelehu, ve Mikneya, ve Obed-edom, ve Yeiel, ve Azazya, Şeminit üzere çenklerle kılavuzluk etsinler diye tayin olundular.

22. Ve taşıma işinde Levililerin reisi olan Kenanya, taşımada öğretici idi, çünkü anlayışlı idi.
23. Ve Bereky'a, ve Elkana sandığa kapıcı idiler.
24. Ve Şebanya, ve Yoşafat, ve Netanel, ve Amasay, ve Zekarya, ve Benaya, ve Eliezer, kâhinler, Allahın sandığı önünde boru çalıyordı; ve Obed-edom ve Yehiya sandığa kapıcı idiler.
25. Ve RABBİN ahit sandığını Obed-edomun evinden sevinçle çıkarmak için Davudla İsrailin ihtiyaçları ve binlerin başları gittiler.
26. Ve vaki oldu ki, RABBİN ahit sandığını taşıyan Levililere Allah yardım edince, yedi boğa ile yedi koç kurban ettiler.
27. Ve Davud ince ketenden bir cübbe giyinmişti, ve sandığı taşıyan bütün Levililer, ve ilâhicilerle taşıma üzerinde olan Kenanya da öyle idi; Davudun üzerinde keten efod da vardı.
28. Ve bütün İsrail bağırışla, ve zurnalar üfliyerek, borular ve zillerle, ve yüksek ses çıkaran santurlar ve çenkler çalarak RABBİN ahit sandığını çıkardılar.
29. Ve vaki oldu ki, RABBİN ahit sandığı Davud şehrine geldiği zaman, Saulun kızı Mikal pencereden baktı, ve kıral Davudu sıçırıp raksederken gördü; ve yüreğinde onu hor gördü.

BAP 16

- VE Allahın sandığını içeri getirdiler, ve onun için Davudun kurmuş olduğu çadırın ortasına onu koydular; ve Allahın önünde yakılan takdimelerle selâmet takdimeleri arzetttiler.
2. Ve Davud yakılan takdimmeyi ve selâmet takdimelerini arzetmeği bitirdiği zaman, RABBİN ismile kavmı mubarek kıldı.
 3. Ve İsrailden her kişiye, erkek ve kadın, herkese bir somun ekmek, ve bir parça et, ve bir kuru üzüm pidesi dağıttı.
 4. Ve RABBİN sandığı önünde hizmet etmek, ve İsrailin Allahı RABBİ zikretmek, ve ona şükredip hamdetmek için Levililerden adamlar koydu:
 5. reis Asaf, ve onun ikincisi olan Zekarya, Yeiel, ve Şemiramot, ve Yehiel, ve Mattitya, ve Eliab, ve Benaya, ve Obed-edom, ve Yeiel, santurlar ve çenklerle; Asaf da yüksek ses çıkaran zillerle;
 6. ve Benaya, ve Yahaziel kâhinler Allahın ahit sandığı önünde daima borularla.
 7. O zaman Davud, ilk defa olarak o gün, RABBE şükretmek işini Asafla kardeşlerinin eline verdi:
 8. RABBE şükredin, ismini çağırın; Kavmlar arasında onun işlerini bildirin.
 9. Ona ilahi okuyun, ona terennüm eyleyin; Bütün harikalarını söyleyin.
 10. Mukaddes ismile övünün; RABBİ arıyanların yüreği sevin.
 11. RABBİ ve onun kudretini arayın; Yüzünü daima arayın.
 12. Ey kulu İsrailin zürriyeti, Seçtiği Yakub oğulları,
 13. Yaptığı hârikaları, onun mucizelerini, Ve ağzının hükümlerini anın.
 14. Allahımız RAB odur; Hükümleri bütün yer yüzündedir.
 15. Ebediyen onun ahdini, Bin nesle kadar buyurduğu sözünü,
 16. İbrahim ile olan ahdini, Ve İshaka olan andını hatırlayın;
 17. Ve: Mirasınızın payı olmak üzre, Kenân diyarını sana vereceğim, diyerek,
 18. Kanun olmak üzre Yakuba, Ebedî ahit olarak İsraille teyit etti;
 19. O vakit ki, siz sayıca az, çok az adamlar, Ve orada misafirlerdiniz;
 20. Milletten millete, Bir ülkeden başka bir kavma geziyorlardı.
 21. Kimseyi onlara kötülük etsin diye bırakmadı; Onlar uğruna kıralları bile azarladı:
 22. Meshettiklerime dokunmayın, Ve peygamberlerime kötülük etmeyin, dedi.
 23. Ey bütün dünya, RABBE ilâhi okuyun; Onun kurtarışını günden güne müjdeleyin.

24. Onun izzetini milletler arasında, Hârikalarını bütün kavmlar arasında ilân edin.
25. Çünkü RAB büyüktür, ve çok hamde lâyıktır; Ve bütün ilâhlardan daha korkunçtur.
26. Çünkü kavmların bütün ilâhları putlardır; Fakat RAB gökleri yarattı.
27. Celâl ve haşmet onun önündedir; Kudret ve cemal onun oturduğu yerdedir.
28. Ey sizler, kavmlar soyları, RABBE verin, İzzeti ve kudreti RABBE verin;
29. İsminin izzetini RABBE verin; Takdime getirin ve onun önüne gelin; Mukaddes süs içinde RABBE tapının.
30. Ey bütün dünya, onun önünde titreyin; Dünya da kurulmuştur, sarsılmıyacaktır;
31. Gökler sevin sin, yer de mesrur olsun; Ve milletler arasında denilsin: RAB saltanat sürüyor!
32. Deniz ve onun dolusu gürlesin; Kır ve hep içindekiler sevinçle coşsun;
33. O zaman ormanın ağaçları, RABBİN önünde sevinçle terennüm edecekler; Çünkü yere hükmetmeğe geliyor.
34. RABBE şükredin, çünkü o iyidir; Çünkü inayeti ebedîdir.
35. Ve diyin: Ey kurtarışımızın Allahı, bizi kurtar, Senin mukaddes ismine şükretmek için, Ve senin hamdinle övmek için, Bizi topla, ve milletlerden bizi azat et.
36. İsrailin Allahı, RAB, Ezelden ebede kadar mubarek olsun. Ve bütün kavm: Amin, dediler, ve RABBE hamdettiler.
37. Ve orada, RABBİN ahit sandığı önünde, her gün günün işine göre, daima sandığın önünde hizmet etmek için Asafla kardeşlerini;
38. ve Obed-edomla onların kardeşlerini, altmış sekiz kişiyi; ve kapıcı olarak da Yedutun oğlu Obed-edomu, ve Hosayı koydu;
39. ve Gibeonda olan yüksek yerde, RABBİN meskeni önünde, yakılan takdime mezbahı üzerinde,
40. RABBİN İsraille emrettiği şeriatinde yazılı olanın hepsine göre, daima sabah ve akşam RABBE yakılan takdimeler arz etmek için kâhin Tsadoku, ve kâhin kardeşlerini;
41. ve inayeti ebedî olduğundan ötürü RABBE şükretmek için, onlarla beraber Hemanı, ve Yedutunu, ve adları ile anılan seçilmişlerden artakalanları koydu;
42. ve onların, Heman ile Yedutunun yanında olan yüksek ses çıkaranlara borular, ziller, ve Allahın ilâhileri için musiki âletleri verdi; ve kapıda olmak üzere Yedutunun oğullarını koydu.
43. Ve bütün kavm, herkes kendi evine gitti; ve Davud evini mubarek kılmak için döndü.

BAP 17

- VE vaki oldu ki, Davud evinde oturunca, Davud Natan peygambere dedi: İşte, ben erz ağacından bir evde oturuyorum, fakat RABBİN ahit sandığı perdeler altında duruyor.
2. Ve Natan Davuda dedi: Yüreğinde olanın hepsini yap; çünkü Allah seninle beraberdir.
 3. Ve o gece vaki oldu ki, Natana Allahın şu sözü geldi:
 4. Git, ve kulum Davuda söyle: RAB şöyle diyor: Oturmak için sen bana ev yapmıyacaksın;
 5. çünkü İsraili çıkardığım günden bugüne kadar bir evde oturmam, fakat çadırdan çadıra, ve meskenden meskene gezdim.
 6. Bütün İsrail ile beraber yürüdüğüm yerlerin hepsinde, kavmımı gütmek için kendilerine emrettiğim İsrail hâkimlerinden birine: Niçin bana erz ağacından bir ev yapmadınız, diye bir söz söyledim mi?
 7. Ve şimdi, kulum Davuda söyle diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Kavmım İsrail üzerine hükümdar olmak üzere seni ağıldan, koyunların ardından aldım;
 8. ve yürüdüğün her yerde seninle beraber oldum, ve senin önünden bütün düşmanlarını söküp attım; ve dünyada olan büyüklerin adı gibi sana bir ad yapacağım.

9. Ve kavmım İsrail için bir yer hazırlıyacağım, ve onu dikeceğim, ve yerinde oturup artık sarsılmıyacak; ve önceleri olduğu gibi,
10. ve kavmım İsrail üzerine hâkimler emrettiğim günlerden beri olduğu gibi, kötülük oğulları bir daha onlara cefa etmiyecekler; ve bütün senin düşmanlarına baş iğdireceğim. Ve RABBİN senin için bir ev yapacağını sana bildiriyorum.
11. Ve vaki olacak ki, günlerin dolup atalarınla beraber olmak üzere gittiğin zaman, senden sonra oğullarından olacak zürriyetini durduracağım, ve onun kırallığını pekiştireceğim.
12. O bana ev yapacak, ve onun tahtını ebediyen pekiştireceğim.
13. Ben ona baba olacağım, ve o bana oğul olacak; ve senden önce olandan inayetimi geri aldığım gibi ondan geri almıyacağım;
14. ve onu kendi evimde ve kendi kırallığımda daima durduracağım; ve onun tahtı ebediyen pekişecektir.
15. Natan bütün bu sözlere göre ve bütün bu rüyete göre Davuda söyledi.
16. Ve kiral Davud içeri girip RABBİN önünde oturdu; ve dedi: Ya RAB Allah, ben kimim, ve evim nedir ki, beni buraya kadar getirdin?
17. Ve senin gözünde bu küçük bir şey göründü, ey Allah; ve uzun bir vakit için bu kulunun evi hakkında söyledin; ve bana yüksek bir adammışım gibi baktın, ya RAB Allah!
18. Bu kuluna olan izzetten ötürü Davud artık sana daha ne diyebilir? çünkü sen bu kulunu bilirsın.
19. Ya RAB kulunun hatırı için, ve senin kendi yüreğine göre bu büyük şeylerin hepsini bildirmek için bütün bu büyüklüğü ettin.
20. Ya RAB, kulaklarımızla işittiklerimizin hepsine göre, senin gibisi yoktur, ve senden başka Allah yoktur.
21. Kendi kavmın önünden ümmetleri kovarak, büyük ve korkunç işlerle kendine isim yapmak için, Mısırdan fide ile kurtardığın kavmın İsrail gibi, yeryüzünde hangi bir millet var ki, Allah onu kendisine kavm olarak kurtarsın diye gitmiştir?
22. Ve kavmın İsraili ebediyen kendine kavm ettin; ve sen, RAB, onlara Allah oldun.
23. Ve şimdi, ya RAB, kulun hakkında ve evi hakkında söylediğin söz ebediyen sabit olsun, ve söylediğin gibi yap.
24. Ve: Orduların RABBİ İsrailin Allahı, İsrail Allahıdır, desinler de ismin ebediyen sabit olsun, ve büyütülsün; ve kulun Davudun evi senin önünde sabit olsun.
25. Çünkü sen, ey Allahım: Sana ev yapacağım, diye kulunun kulağını açtın; bu kulun senin önünde dua etmeğe bundan ötürü cesaret buldu.
26. Ve şimdi, ya RAB, sen Allahsın, ve kuluna bu iyi şeyi vadettin;
27. ve şimdi, ebediyen senin önünde olsun diye bu kulunun evini mubarek kılmak sana hoş göründü; çünkü sen, ya RAB, onu mubarek kıldın, ve ebediyen mubarektir.

BAP 18

VE bundan sonra vaki oldu ki, Davud Filistîleri vurdu, ve onlara baş iğdirdi, ve Filistîlerin elinden Gatı ve kasabalarını aldı.

2. Ve Moabı vurdu, ve Moabîler Davuda harç ödiyen kullar oldular.
3. Ve Davud Fırat ırmağı yanında hâkimiyetini kurmağa giderken, Hamat yanında Tsoba kralı Hadarezeri vurdu.
4. Ve Davud ondan bin cenk arabası, ve yedi bin atlı, ve yirmi bin yaya aldı; ve Davud bütün araba atlarını topal etti, ancak onlardan yüz araba için alıkoydu.
5. Ve Şam Suriyelileri Tsoba kralı Hadarezere yardım etmek için geldiler, ve Davud Suriyelilerden yirmi iki bin kişi vurdu.

6. Ve Davud Şam Suriyesine asker koydu; ve Suriyeliler Davuda harç ödiyen kullar oldular. Ve RAB Davuda her gittiği yerde zafer verdi.
7. Ve Davud Hadarezerin kulları üzerinde olan altın kalkanları aldı, ve onları Yerusəlime getirdi.
8. Ve Davud Hadarezerin şehirleri olan Tibhattan ve Kundan pek çok tunç aldı; Süleyman tunç denizi, ve direkleri ve tunç kapları onunla yaptı.
9. Ve Tsoba kralı Hadarezerin bütün ordusunu Davudun vurmuş olduğunu Hamat kralı Tou işitince,
10. Davudun hal ve hatırını sormak, ve kendisini kutlamak için oğlu Hadoramı ona gönderdi, çünkü Davud Hadarezerle cenkedi onu vurmuştu (çünkü Tou ile Hadarezerin cenkleri vardı); ve elinde her çeşit altın, ve gümüş, ve tunç eşya vardı.
11. Kral Davud, bütün milletlerden, Edomdan, ve Moabdan, ve Ammon oğullarından, ve Filistîlerden, ve Amalekten getirmiş olduğu gümüş ve altınla beraber bunları da RABBE tahsis etti.
12. Ve Tseruyanın oğlu Abişay Tuz Deresinde Edomîlerden on sekiz bin kişiyi vurdu.
13. Ve Edoma asker koydu; ve bütün Edomîler Davuda kul oldular. Ve RAB Davuda her gittiği yerde zafer verdi.
14. Ve Davud bütün İsrail üzerine kiralık etti; ve bütün kavmına hüküm ve adalet icra etti.
15. Ve Tseruyanın oğlu Yoab ordu başında idi; ve Ahiludun oğlu Yehoşafat vakanüvis idi;
16. ve Ahitubun oğlu Tsadok, ve Abiatarın oğlu Abimelek kâhindiler; ve Şavşa kâtipti;
17. ve Yehoyadanın oğlu Benaya Keretîler ve Peletîlerin başında idi; ve Davudun oğulları kralın yanında birincilerdiler.

BAP 19

VE bundan sonra vaki oldu ki, Ammon oğullarının kralı Nahaş öldü, ve yerine oğlu kral oldu.

2. Ve Davud dedi: Nahaşın oğlu Hanuna iyilik edeyim, çünkü babası bana iyilik etti. Ve babasından ötürü onu taziye için Davud ulaklar gönderdi. Ve Davudun kulları Hanunu taziye etmek için onun yanına, Ammon oğulları diyarına geldiler.
3. Ve Ammon oğullarının reisleri Hanuna dediler: Davud sana taziyeciler göndermekle babana hürmet mi ediyor sanıyorsun? onun kullarının senin yanına gelmeleri araştırmak, ve yıkmak, ve memleketi çâşıtlamak için değil midir?
4. Ve Hanun Davudun kullarını tutup onları tıraş etti, ve esvaplarını oturak yerine kadar ortadan kesti, ve onları gönderdi.
5. Ve bu adamlara olan işi gidip Davuda bildirdiler. Ve Davud onları karşılamak için adam gönderdi, çünkü o adamlar çok utanıyorlardı. Ve kral dedi: Sakalınız uzayınca kadar Erihada oturun, ve o zaman dönün.
6. Ve Ammon oğulları, kendilerini Davuda mekruh kıldıklarını gördüler, ve Hanun ile Ammon oğulları, Mezopotamyadan, ve Aram-maakadan, ve Tsobadan kendilerine ücretle cenk arabaları ve atlılar tutmak için bin talant* gümüş gönderdiler.
7. Ve kendilerine otuz iki bin araba, ve Maaka kiralını, ve onun kavmını ücretle tuttular, onlar da gelip Medebanın önünde ordugâh kurdular. Ve Ammon oğulları kendi şehirlerinden toplanıp cenge geldiler.
8. Ve Davud işitip Yoabı, ve bütün yiğitler ordusunu gönderdi.
9. Ve Ammon oğulları çıkıp şehrin kapısında cenge dizildiler; ve gelmiş olan kırıllar ayrıca kırdı idiler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

10. Ve cengin yüzü önden ve arkadan kendisine karşı olduğunu Yoab görünce, bütün İsrailin seçme adamlarından ayırdı, ve onları Suriyelilere karşı dizdi.
11. Ve kavmin artakalanlarını kardeşi Abişayın eline verdi; ve onlar Ammon oğullarının karşısına dizildiler.
12. Ve dedi: Eğer Suriyeliler benden kuvvetli olurlarsa, o zaman sen bana yardım edersin; ve eğer Ammon oğulları senden kuvvetli olurlarsa, o zaman ben sana yardım ederim.
13. Yürekli ol, ve kavmımız için, ve Allahımızın şehirleri için yiğitlikler edelim; ve RAB gözünde iyi olanı etsin.
14. Ve Yoabla yanında olan kavm Suriyelilerin karşısında cenk için yaklaştılar, ve Yoabın önünden onlar kaçtılar.
15. Ve Suriyelilerin kaçmış olduklarını Ammon oğulları görünce, onlar da kardeşi Abişayın önünden kaçıp şehre girdiler. O zaman Yoab Yerusolime geldi.
16. Ve İsrailin önünde bozulduklarını Suriyeliler görünce, ulaklar gönderdiler, ve Hadarezerin ordu başbuğu Şofak başlarında olarak Irmağın ötesinde olan Suriyelileri çıkardılar.
17. Ve Davuda bildirildi; ve bütün İsraili toplayıp Erdenden geçti, ve onların üzerine geldi, ve onlara karşı saf bağladı. Ve Davud Suriyelilere karşı saf bağlınınca, onun ile cenkettiler.
18. Ve Suriyeliler İsrailin önünden kaçtılar; ve Davud Suriyelilerden yedi bin araba cenkçileriyle kırk bin yaya asker öldürdü, ordu başbuğu Şofakı da öldürdü.
19. Ve Hadarezerin kulları İsrailin önünde bozulduklarını görünce, Davudla barışıklık edip ona kulluk ettiler; ve artık Suriyeliler Ammon oğullarına yardım etmek istemediler.

BAP 20

- VE vaki oldu ki, yıl dönümünde, kıralların sefere çıktığı mevsimde, Yoab orduyu sefere çıkardı, ve Ammon oğullarının memleketini harap etti, ve gelip Rabbayı kuşattı. Fakat Davud Yerusolimde oturuyordu. Ve Yoab Rabbayı vurup onu yıktı.
2. Ve Davud kırallarının tacını başından aldı; ve onun ağırlığını bir talant altın buldu, ve onda kıymetli taş vardı; ve Davudun başına konuldu; ve şehirden pek çok çapul mal çıkardı.
 3. Ve içinde olan kavmı çıkardı, ve onları hizarlara, ve demir tırmıklara, ve baltalara koydu. Ve Davud Ammon oğullarının bütün şehirlerine böyle yaptı. Ve Davudla bütün kavm Yerusolime döndüler.
 4. Ve bundan sonra vaki oldu ki, Gezerde Filistîlerle cenk çıktı; o zaman Huşalı Sibbekay, Rafa* oğullarından Sippayı vurdu; ve onlar baş içdiler.
 5. Ve yine Filistîlerle cenk oldu; ve Yairin oğlu Elhanan Gathlı Golyatın kardeşi Lahmiyi vurdu, onun mızrağının sapı çulha sırtığı gibi idi.
 6. Ve yine Gatta cenk oldu, orada uzun boylu bir adam vardı, ve ellerinin parmakları ile ayaklarının parmakları altışar altışar, yirmi dörttü; o da Rafaya doğmuştu.
 7. Ve İsraille meydan okudu, ve Davudun kardeşi Şimeanın oğlu Yonatan onu vurdu.
 8. Bunlar Gatta Rafaya doğmuştu; ve Davudun elile ve kullarının elile düştüler.
- * Yahut, dev.

BAP 21

- VE Şeytan İsraille karşı kalktı, ve İsraili saymak için Davudu tahrik etti.
2. Ve Davud Yoaba, ve kavmin reislerine dedi: Gidin, Beer-şebadan Dana kadar İsraili sayın; ve bana haber getirin ki, onların sayısını bileyim.

3. Ve Yoab dedi: RAB kavminı olduklarından yüz kat daha artırsın; fakat efendim kiral, onların hepsi efendimin kulları değil mi? niçin efendim bunu arıyor? niçin İsrailin üzerine günah getirsin?
4. Fakat kiralın sözü Yoaba karşı galebe etti. Ve Yoab çıktı, ve bütün İsrailde dolaştı, ve Yerus alime geldi.
5. Ve Yoab yazılan kavmin sayısını Davuda verdi. Ve bütün İsrail, kılıç çeken bin binler ve yüz bin kişi idi; ve Yahuda kılıç çeken dört yüz yetmiş bin kişi idi.
6. Fakat onların arasında Leviyi ve Benyamini saymadı; çünkü kiralın sözü Yoaba mekruhtu.
7. Ve bu iş Allahın gözünde kötü oldu; ve İsraili vurdu.
8. Ve Davud Allaha dedi: Bu işi yapmakla büyük suç ettim; ve şimdi, niyaz ederim, bu kulunun günahını sayma; çünkü çok akılsızlık ettim.
9. Ve RAB Davudun Göreni Gada söyliyip dedi:
10. Git, ve Davuda söyliyip de: RAB şöyle diyor: Senin önüne üç şey koyuyorum; kendin için onlardan birini seç de sana onu yapayım.
11. Ve Gad Davuda gelip ona dedi: RAB şöyle diyor: İstedini al:
12. ya üç yıl kıtlık; yahut düşmanlarının kılıcı sana erişerek seni sıkıştıranların önünde üç ay bitip tükenmek; yahut da üç gün RABBİN kılıcı, ve RABBİN meleği İsrailin bütün sınırlarında harap ederek memlekette veba. Ve şimdi bak, beni gönderene ne cevap götüreyim?
13. Ve Davud Gada dedi: Çok sıkılıyorum; şimdi RABBİN eline düşeyim, çünkü onun rahmetleri pek çoktur; ve insan eline düşmiyeyim.
14. Ve RAB İsrailin üzerine veba gönderdi; ve İsrailden yetmiş bin kişi düştü.
15. Ve Allah Yerus alimi harap etmek için ona bir melek gönderdi; ve onu harap etmek üzere iken RAB baktı, ve belâdan ötürü nadim oldu, ve harap eden meleğe: Yeter, şimdi elini çek, dedi. Ve RABBİN meleği Yebusî Ornanın harman yerinin yanında duruyordu.
16. Ve Davud gözlerini kaldırdı, ve RABBİN meleğini, elinde yalın kılıcı Yerus alim üzerine uzatılmış olarak, yerle gök arasında durmakta gördü. Ve Davudla ihtiyarlar, çul sarınmış olarak yüz üstü düştüler.
17. Ve Davud Allaha dedi: Kavmin sayılmasını emreden ben değil miyim? suç eden, ve çok kötülük eden adam benim; fakat bu koyunlar ne yaptılar? ya RAB Allahım, niyaz ederim, senin elin bana karşı ve babamın evine karşı olsun; fakat kendi kavminı vurmak için onlara karşı olmasın.
18. Ve RABBİN meleği: Davud çıksın, ve Yebusî Ornanın harman yerinde RABBE bir mezbah kursun, diye Davuda söylemesini Gada emretti.
19. Ve RABBİN ismile Gadın söylediği söze göre Davud çıktı.
20. Ve Ornan arkasına döndü, ve meleği gördü; ve kendisile beraber olan dört oğlu gizlendiler. Ve Ornan buğday dövüyordu.
21. Ve Davud Ornana geliyordu, ve Ornan baktı, ve Davudu gördü, ve harman yerinden çıktı, ve Davuda yüz üstü yere kapandı.
22. Ve Davud Ornana dedi: Bu harman yerini bana ver de orada RABBE mezbah yapayım; veba kavmin üzerinden kaldırılsın diye onu tam değerile vereceksin.
23. Ve Ornan Davuda dedi: Senin olsun, ve efendim kiral gözünde iyi olanı yapsın; işte, yakılan takdimeler olarak öküzleri, ve odun olmak üzere dövenleri, ekmek takdimesi olmak üzere de buğdayı veriyorum; hepsini veriyorum.
24. Ve kiral Davud Ornana dedi: Hayır; fakat mutlaka tam parası ile satın alacağım; çünkü senin malın olan şeyi RAB için almam, ve hiçe mal olmuş yakılan takdime arz etmem.
25. Ve Davud yer için Ornana tartıda altı yüz şekel* altın verdi.
26. Ve Davud orada RABBE mezbah yaptı, ve yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri arzetti; ve RABB  çağırdı, ve RAB yakılan takdimeler mezbahı üzerinde ona gökten ateşle cevap verdi.

27. Ve RAB meleğe söyledi; o da kılıcını tekrar kınına koydu.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

28. O zaman Yebusî Ormanın harman yerinde RABBİN kendisine cevap vermiş olduğunu Davud görünce, orada kurbanlar kesti.

29. Ve Musanın çölde yapmış olduğu RABBİN meskeni, ve yakılan takdimeler mezbahı o zaman Gibeondaki yüksek yerde idi.

30. Fakat Davud Allahtan sormak için onun önüne gidemedi; çünkü RABBİN meleğinin kılıcı yüzünden korkuyordu.

BAP 22

VE Davud dedi: RAB Allahın evi budur, ve İsrail için yakılan takdimeler mezbahı budur.

2. Ve Davud İsrail diyarında olan gariplerin toplanmasını emretti; ve Allahın evini yapmak için yonma taşlar yonutmak üzere taşçılar koydu.

3. Ve Davud kapıların kanatlarına çiviler ve reze kolları için pek çok demir, ve çoklukta tartıya gelmez tunç,

4. ve sayıya gelmez erz ağaçları hazırladı; çünkü Saydahılar ve Surlular Davuda pek çok erz ağaçları getirmişlerdi.

5. Ve Davud dedi: Oğlum Süleyman gençtir ve toydur, ve RABBE yapılacak ev çok büyük, bütün memleketlerde şöhretli ve izzetli olması gerektir; bundan dolayı onun için hazırlık yapacağım. Ve Davud ölümünden evel çok hazırlık yaptı.

6. Ve oğlu Süleymanı çağırdı, ve İsrailin Allahı RAB için ev yapsın diye ona emretti.

7. Ve Davud oğlu Süleymana dedi: Ben kendim, Allahım RABBİN ismine ev yapmak yüreğimde vardı.

8. Fakat bana RABBİN şu sözü geldi: Sen çok kan döktün, ve büyük cenkler yaptın; benim ismime sen ev yapmıyacaksın, çünkü gözümün önünde yere çok kan döktün.

9. İşte, sana bir oğul doğacak, o barış adamı olacak; ve ona çepçevre bütün düşmanlarından rahat vereceğim; çünkü onun adı Süleyman olacak, ve onun günlerinde İsraille selâmet ve sükûn vereceğim.

10. Benim ismime ev yapacak olan odur; ve o bana oğul olacak, ve ben ona baba olacağım; ve İsrail üzerinde kırallığın tahtını ebediyen pekiştireceğim.

11. Şimdi, oğlum, RAB seninle beraber olsun; ve işin iyi gitsin, ve Allahın RABBİN evini, senin hakkında söylediği gibi, yap.

12. Ancak RAB sana basiret ve anlayış versin, ve İsrail hakkında sana emretsin; ta ki Allahın RABBİN şeriatini tutasın.

13. Ve İsrail hakkında RABBİN Musaya emrettiği kanunları ve hükümleri yapmak üzere onları tutarsan, o zaman işin iyi gidecektir; kuvvetli ol, ve yürekli ol; korkma, ve yılgınlığa düşme.

14. Ve işte, bu hakir halimde RABBİN evi için yüz bin talant altın, ve bin bin talant gümüş, ve tartısız tunçla demir hazırladım, çünkü pek çoktur; ağaçlar ve taşlar da hazırladım; ve sen onların üzerine katabilirsin.

15. Ve senin yanında çok işçiler, taş yonanlar, taş ve kereste işçileri, ve her çeşit işte her çeşit hünerli adam var;

16. altının, gümüşün, tuncun ve demirin de sayısı yok. Kalk da yap; ve RAB seninle beraber olsun.

17. Ve Davud İsrailin bütün reislerine oğlu Süleymana yardım etmeği emredip dedi:

18. Allahınız RAB sizinle beraber değil mi? ve size çepçevre rahat vermedi mi? çünkü memlekette oturanları benim elime verdi; ve RABBİN önünde ve kavmin önünde memleket baş iğdi.

19. Şimdi Allahınız RABBİ yüreğinizle ve canınızla aramağa koyulun; ve kalkın, ve RABBİN ismine yapılacak evin içine RABBİN ahit sandığını, ve Allahın mukaddes kaplarını getirmek için RAB Allahın makdisini yapın.

BAP 23

VE Davud kocamış, ve günlere doymuştu; ve oğlu Süleymanı İsrail üzerine kiral etti.
2. Ve İsrailin bütün reislerini, ve kâhinleri, ve Levilileri topladı.
3. Ve otuz yaşında ve ondan yukarı olan Levililer sayıldılar; ve onların birer birer sayısı otuz sekiz bin erkekti.
4. Bunlardan yirmi dört bini RAB evinin işine bakmak içindi; ve altı bini memur ve hâkimdi;
5. ve dört bini kapıcı idi; ve Davudun: RABBE hamdetmek için ben yaptım, dediği musiki âletlerle dört bini RABBE hamdederlerdi.
6. Ve Levinin Gerşon, Kohat, ve Merari oğullarına göre Davud onları takımlara ayırdı.
7. Gerşonîlerden: Ladan, ve Şimeî.
8. Ladanın oğulları: baş Yehiel, Zetam, ve Yoel, üç kişi.
9. Şimeinin oğulları: Şelomot, Haziël, ve Haran, üç kişi. Bunlar Ladanın atalar evlerinin başları idiler.
10. Ve Şimeinin oğulları: Yahat, Ziza, ve Yeuş, ve Beria. Bu dördü Şimeinin oğulları idiler.
11. Ve Yahat baş, ve Ziza ikinci idi; fakat Yeuşun ve Berianın çok oğulları yoktu; ve bir sayıda, bir ata evi oldular.
12. Kohatın oğulları: Amram, Yitshar, Hebron, ve Uzziel, dört kişi.
13. Amramın oğulları: Harun ve Musa; ve Harun, en mukaddes şeyleri takdis etmek, RABBİN önünde buhur yakmak, ona hizmet eylemek, ve ebediyen onun ismile mubarek kılmak üze, kendisi ve oğulları ebediyen ayırt edildi.
14. Fakat Allah adamı Musaya gelince, onun oğulları Levi sıptı arasında sayıldılar.
15. Musanın oğulları: Gerşom ve Eliezer.
16. Gerşomun oğulları: baş Şebuel.
17. Ve Eliezerin oğulları: baş Rehabya; ve Eliezerin başka oğulları yoktu; fakat Rehabyanın oğulları pek çoktu.
18. Yitsharın oğulları: baş Şelomit.
19. Hebronun oğulları: baş Yeriya, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel, ve dördüncü Yekameam.
20. Uzzielin oğulları: baş Mika, ve ikinci İşşiya.
21. Merarinin oğulları: Mahli, ve Muşi. Mahlinin oğulları: Eleazar ve Kiş.
22. Ve Eleazar öldü, ve onun oğulları yoktu, ancak kızları vardı; ve kardeşleri, Kiş oğulları, onları karı olarak aldılar.
23. Muşinin oğulları: Mahli, ve Eder, ve Yeremot, üç kişi.
24. Atalar evlerine göre Levi oğulları, yirmi yaşında ve ondan yukarı birer birer adlarının sayısı ile onlardan sayılan atalar evlerinin başları, RAB evinin hizmeti için iş görenler bunlardı.
25. Çünkü Davud dedi: İsrailin Allahı RAB kavmına rahat vermiştir; ve ebediyen Yeruşalimde mesken tutmuştur;
26. ve Levililer meskeni, ve onun hizmeti için bütün kapları artık taşımayacaklar.
27. Çünkü Davudun son sözleri üzerine yirmi yaşında ve ondan yukarı olan Levi oğulları sayıldılar.
28. Çünkü onların vazifesi RAB evinin hizmeti için, avlularda, ve odalarda, ve bütün mukaddes şeyleri temizlemekte, Allah evinin hizmet işinde Harun oğullarının yanında bulunmak,

29. ve huzur ekmeğine, ve gerek mayasız yufkaların, gerek sacda pişen şeylerin, ve gerekse yoğurulmuş şeylerin ekmek takdimesine mahsus ince una, ve her çeşit ölçek ve ölçülere bakmak;
30. ve her sabah ve her akşam RABBE şükür ve hamdetmek için durmak,
31. ve Sebt günlerinde, ve ay başlarında, ve belli bayramlarda bütün yakılan takdimeleri sayısı ile, onlar hakkında olan usule göre, daima RABBİN önünde RABBE arzetmekti;
32. ve RAB evinin hizmeti için toplanma çadırının bekçiliğini, ve mukaddes yerin bekçiliğini, ve kardeşleri Harun oğullarının bekçiliğini tutarlardı.

BAP 24

- VE Harun oğullarının takımları şunlardı. Harunun oğulları: Nadab, ve Abihu, Eleazar ve İtamar.
2. Fakat Nadab ve Abihu babalarından evel öldüler, ve oğulları yoktu; bundan dolayı Eleazar ve İtamar kâhinlik ettiler.
 3. Ve Davud ve Eleazarın oğullarından Tsadok, ve İtamarın oğullarından Ahimelek onları kendi hizmetlerinde işlerine göre ayırdılar.
 4. Ve İtamar oğullarından ziyade, Eleazar oğulları arasında daha çok baş adamlar bulundu; ve onlar böyle ayrıldılar: Eleazarın oğullarından atalar evlerinin başları on altı; ve İtamarın oğullarından, ataları evlerine göre, sekiz.
 5. Bunlarla onlar böylece kura ile ayrıldılar; çünkü hem Eleazarın oğullarından, hem de İtamarın oğullarından makdis için reisler, ve Allah için reisler vardı.
 6. Ve kiralın, ve reislerin, ve kâhin Tsadokun, ve Abiatarın oğlu Ahimelekin, ve kâhinlerin ve Levililerin atalar evlerinin başları önünde, Levililerden Netanelin oğlu kâtip Şemaya onları yazdı; bir atalar evi Eleazar için alındı, biri de İtamar için alındı.
 7. Ve birinci kura Yehoyaribe, ikincisi Yedayaya,
 8. üçüncüsü Harime, dördüncüsü Şeorime,
 9. beşincisi Malkiyaya, altıncısı Miyamine,
 10. yedincisi Hakkotsa, sekizincisi Abiyaya,
 11. dokuzuncusu Yeşuaya, onuncusu Şekanyaya,
 12. on birincisi Elyasıbe, on ikincisi Yakime,
 13. on üçüncüsü Huppaya, on dördüncüsü Yeşebeaba,
 14. on beşincisi Bilgaya, on altıncısı İmmere,
 15. on yedincisi Hezire, on sekizincisi Happitsetse,
 16. on dokuzuncusu Petahyaya, yirmincisi Yehezkele,
 17. yirmi birincisi Yakine, yirmi ikincisi Gamula,
 18. yirmi üçüncüsü Delayaya, yirmi dördüncüsü Maazyaya çıktı.
 19. İsrailin Allahu RABBİN kendisine emretmiş olduğu gibi, ataları Harunun elile verilen onların usulüne göre RABBİN evine girmek için hizmetlerinde sıraları bu idi.
 20. Ve Levinin artakalan oğullarına gelince: Amramın oğullarından Şubael; Şubaelin oğullarından Yehdeya.
 21. Rehabyadan: Rehabyanın oğullarından baş İşşıya.
 22. Yitsharîlerden, Şelomot; Şelomotun oğullarından, Yahat.
 23. Ve Hebronun oğullarından: baş Yeriya, ikinci Amarya, üçüncü Yahaziel, dördüncü Yekameam.
 24. Uzzielin oğulları, Mika; Mikanın oğullarından, Şamir.
 25. Mikanın kardeşi, İşşıya; İşşıyanın oğullarından, Zekarya.
 26. Merarinin oğulları: Mahli ve Muşi; Yaaziyanın oğulları: Beno.

27. Merarinin oğulları: Yaaziyadan, Beno, ve Şoham, ve Zakkur, ve İbri.
28. Mahliden: Eleazar; bunun oğulları yoktu.
29. Kişten; Kişin oğulları: Yerahmeel.
30. Ve Muşinin oğulları: Mahli, ve Eder, ve Yerimot. Ataları evlerine göre Levililerin oğulları bunlardı.
31. Kardeşleri Harun oğulları nasıl atılırsa, bunlar da, kiral Davudun, ve Tsadokun, ve Ahimelekin, ve kahinlerin ve Levililerin atalar evleri başlarının önünde, atalar evlerinin başları küçük kardeşleri gibi, kura attılar.

BAP 25

VE Davudla ordu başbuğları, Asafın, ve Hemanın, ve Yedutunun oğullarından bazılarını, çenklele, santurlarla ve zillerle peygamberlik etsinler diye, hizmet için ayırdılar; ve hizmetlerine göre iş yapanların sayısı şu idi:

2. Asafın oğullarından: Zakkur, ve Yusuf, ve Netanya, ve Aşarela, kiralın emrine göre peygamberlik eden Asafın eli altında Asafın oğulları.
3. Yedutundan; Yedutunun oğulları: Gedalya, ve Tseri, ve Yeşaya, Haşabya, ve Mattitya, RABBE şükür ve hamdederek çenkle peygamberlik eden babaları Yedutunun eli altında altı kişi.
4. Hemandan; Hemanın oğulları: Bukkiya, Mattanya, Uzziel, Şebuel, ve Yerimot, Hananya, Hanani, Eliata, Giddalti, ve Romamti-ezer, Yoşbekaşa, Malloti, Hotir, Mahaziot.
5. Bunların hepsi, boynuzu kaldırmak için, Allahın sözlerinde kiralın Göreni olan Hemanın oğulları idiler. Ve Allah Hemana on dört oğul ve üç kız verdi.
6. Onların hepsi zillerle, santurlarla, ve çenklele Allah evinin hizmeti için, babalarının eli altında RABBİN evinde terennüm içindiler; Asaf, Yedutun, ve Heman ise kiralın emri altında idiler.
7. Kendilerine RABBE terennüm etmek öğretilmiş olan kardeşleriyle beraber maharetli olanların hepsinin sayısı iki yüz seksen sekizdi.
8. Ve hepsi, büyüğü de küçüğü de, öğreten de öğrenen de, aynı suretle vazifeleri için kura attılar.
9. Ve birinci kura Asaf için Yusuf çıktı; ikincisi Gedalyaya; kendisi ve kardeşleriyle oğulları on iki;
10. üçüncüsü Zakkura, oğulları ve kardeşleri, on iki;
11. dördüncüsü İtsriye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
12. beşincisi Netanyaya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
13. altıncısı Bukkiyaya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
14. yedincisi Yeşarelaya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
15. sekizincisi Yeşayaya, Oğulları ve kardeşleri, on iki;
16. dokuzuncusu Mattanyaya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
17. onuncusu Şimeye, oğulları ve kardeşleri, on iki;
18. on birincisi Azarele, oğulları ve kardeşleri, on iki;
19. on ikincisi Haşabyaya, oğulları ve kardeşleri, on iki;
20. on üçüncüsü, Şubael için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
21. on dördüncüsü, Mattitya için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
22. on beşincisi, Yeremot için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
23. on altıncısı, Hananya için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
24. on yedincisi, Yoşbekaşa için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
25. on sekizincisi, Hanani için, oğulları ve kardeşleri, on iki;

26. on dokuzuncusu, Malloti için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
27. yirmincisi, Eliata için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
28. yirmi birincisi, Hotir için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
29. yirmi ikincisi, Giddalti için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
30. yirmi üçüncüsü, Mahaziot için, oğulları ve kardeşleri, on iki;
31. yirmi dördüncüsü, Romamti-ezer için, oğulları ve kardeşleri, on iki.

BAP 26

KAPICI takımları: Korahîlerden, Asafın oğullarından Korenin oğlu Meşelemya.

2. Ve Meşelemyanın oğulları: ilk oğlu Zekarya, ikincisi Yediael, üçüncüsü Zebadya, dördüncüsü Yatniel,

3. beşincisi Elam, altıncısı Yehohanan, yedincisi Elihoenay.

4. Ve Obed-edomun oğulları: ilk oğlu Şemaya, ikincisi Yehozabad, üçüncüsü Yoah, dördüncüsü Sakar, ve beşincisi Netanel,

5. altıncısı Ammiel, yedincisi İssakar, sekizincisi Peulletay; çünkü Allah onu mubarek kılmıştı.

6. Ve onun oğlu Şemaya oğullar doğdu, babalarının evinde baş oldular; çünkü cesur yiğitlerdi.

7. Şemayanın oğulları: Otni, ve Refael, ve Obed, Elzabad, kardeşleri yiğit adamlardı, Elihu ve Semakya.

8. Bunların hepsi Obed-edomun oğullarındandı; bunlar, oğulları ve kardeşleri, hizmet için kuvvette yiğit adamlar; Obed-edomdan altmış iki kişi.

9. Ve Meşelemyanın oğulları ve kardeşleri, yiğit adamlar, on sekiz kişi.

10. Ve Merari oğullarından Hosanın oğulları: baş Şimri (çünkü ilk oğul değilken babası onu baş etti),

11. ikinci Hilkiya, üçüncü Tebalya, dördüncü Zekarya; Hosanın bütün oğulları ve kardeşleri, on üç kişi.

12. RAB evinde hizmet etmek için, kardeşleri gibi olan kapıcı takımları bunlardan, baş adamlardan idiler.

13. Ve her kapı için, atalar evlerine göre, küçüğü de büyüğü de kura attılar.

14. Ve Şelemya için kura şarka düştü. Ve oğlu, anlayışlı öğretçi, Zekarya için kura attılar; ve onun kurası şimale;

15. ve Obed-edom için cenuba; ve oğulları için ambar evine.

16. Şuppin ve Hosa için garba, Şalleket kapısı yanında, yukarı çıkan kaldırımda karşılıklı iki nöbet yerine düştü.

17. Şark için altı, şimal için günde dört, cenup için günde dört, ve ambarlar için ikişer ikişer;

18. Parbar için garba doğru kaldırımda dört, ve Parbarda iki Levili vardı.

19. Korahî oğullarından ve Merari oğullarından kapıcı takımları bunlardı.

20. Ve Levililerden Ahiya Allah evinin hazineleri üzerinde, ve takdis olunan şeylerin hazineleri üzerinde idi.

21. Ladanın oğulları, Ladanın Gerşonîler oğulları, Gerşonî Ladanın atalar evlerinin başları; Yehieli.

22. Yehielinin oğulları: Zetam, ve kardeşi Yoel RAB evinin hazineleri üzerinde idiler.

23. Amramîlerden, Yitşarîlerden, Hebronîlerden, Uzzielîlerden;

24. ve Musanın oğlu Gerşomun oğlu Şebuel hazineler üzerinde reis idi.

25. Ve kardeşleri: Eliezerden oğlu Rehabya, ve onun oğlu Yeşaya, ve onun oğlu Yoram, ve onun oğlu Zikri, ve onun oğlu Şelomot.

26. Bu Şelomot ile kardeşleri takdis olunan bütün hazinelerin üzerinde idiler; onları kiral Davud, ve atalar evlerinin başları, binlerin ve yüzlerin başları, ve ordunun başbuğları takdis etmişlerdi.
27. Cenklere kazanılan çapul malından RAB evini onarmak için takdis ettiler.
28. Ve Gören Samuelin, ve Kişin oğlu Saulun, ve Nerin oğlu Abnerin, ve Tseruyanin oğlu Yoabın takdis etmiş oldukları şeylerin hepsi, herkesin takdis ettikleri, Şelomotun ve kardeşlerinin eli altında idi.
29. Yitşarîlerden: Kenanya ve oğulları, İsrail üzerine memurlar ve hâkimler olarak dışardaki işlere bakarlardı.
30. Hebronîlerden: Haşabya ve kardeşleri, yiğit adamlar, bin yedi yüz kişi, RABBİN her işi için ve kiralın hizmeti için, Erden berisinde garba doğru İsrail üzerine memur idiler.
31. Hebronîlerden Yeriya, atalar evlerinin zürriyetlerine göre Hebronîlerin başı idi. Onlar Davudun kiralığının kırkinci yılında arandılar, ve Gilead Yazerinde, onların arasında cesur yiğitler bulundu.
32. Ve kardeşleri, yiğit adamlar, atalar evlerinin başları, iki bin yedi yüz kişi idiler; kiral Davud, Allahın her işi için, ve kiralın işi için, Rubenîler, ve Gadîler, ve Manassîlerin yarım sıptı üzerine onları nazır etti.

BAP 27

VE sayılarına göre İsrail oğulları, atalar evlerinin başları, ve binlerin ve yüzlerin başları, yılın bütün aylarına göre, aydan aya giren ve çıkan firkaların bütün işlerinde kiral hizmet eden memurları—her firkadan yirmi dört bin kişi vardı.

2. Birinci ay için, birinci firkanın üzerinde Zabdielin oğlu Yaşobeam vardı; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
3. Kendisi Perets oğullarındandı, birinci ay için bütün ordu başbuğlarının başı idi.
4. Ve ikinci ayın firkası üzerinde Ahohlu Doday vardı, ve onun firkasında reis Miklot idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
5. Üçüncü ay için, ordu başbuğu kâhin Yehoyadanın oğlu Benaya baştı; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
6. Otuzların yiğidi, ve Otuzlar üzerinde olan Benaya budur; ve oğlu Ammizabad onun firkasında idi.
7. Dördüncü ay için, dördüncü başbuğ Yoabın kardeşi Asahel, ve kendisinden sonra oğlu Zebadya idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
8. Beşinci ay için, beşinci başbuğ İzrahî Şamhut idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
9. Altıncı ay için, altıncı başbuğ Tekoalı İkkeşin oğlu İra idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
10. Yedinci ay için, yedinci başbuğ Efraim oğullarından Pelonlu Helets idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
11. Sekizinci ay için, sekizinci başbuğ Zerahîlerden Huşalı Sibbekay idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
12. Ve dokuzuncu ay için, dokuzuncu başbuğ Benyaminîlerden Anatotlu Abiezer idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
13. Onuncu ay için, onuncu başbuğ Zerahîlerden Netofalı Maharay idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.
14. On birinci ay için, on birinci başbuğ Efraim oğullarından Piratonlu Benaya idi; ve onun firkasında yirmi dört bin kişi vardı.

15. On ikinci ay için, on ikinci başbuğ Otnielden Netofalı Helday idi; ve onun fırkasında yirmi dört bin kişi vardı.
16. Ve İsrail sıptları üzerinde: Rubenîlerden reis Zikrinin oğlu Eliezer; Şimeonîlerden, Maakanın oğlu Şefatya;
17. Leviden, Kemuelin oğlu Haşabya; Harundan, Tsadok;
18. Yahudadan, Davudun kardeşlerinden Elihu; İssakardan, Mikaelin oğlu Omri;
19. Zebulundan, Obadyanın oğlu İşmaia; Naftaliden, Azrielin oğlu Yeremot;
20. Efraim oğullarından, Azazyanın oğlu Hoşea; Manassenin yarım sıptından, Pedayanın oğlu Yoel;
21. Gileadda olan Manassenin yarım sıptından, Zekaryanın oğlu İddo; Benyaminden, Abnerin oğlu Yaasiel;
22. Dandan, Yerohamın oğlu Azarel. İsrail sıptlarının reisleri bunlardı.
23. Fakat Davud yirmi yaşında ve ondan aşağı olanlarının sayısını almadı, çünkü RAB İsraili göklerin yıldızları gibi çoğaltacağını söylemişti.
24. Tseruyanın oğlu Yoab saymağa başladı, fakat bitirmedi; ve bundan dolayı İsrail üzerine öfke geldi; ve sayı kiral Davudun Tarihler kitabında hesaba konulmadı.
25. Ve kiralın ambarları üzerinde Adielin oğlu Azmavet vardı; ve kırlarda, şehirlerde, ve köylerde, ve hisarlarda olan ambarlar üzerinde Uzziyanın oğlu Yonatan vardı;
26. ve toprak işi için tarlada çalışanların üzerinde Kelubun oğlu Ezri vardı;
27. ve bağlar üzerinde Ramalı Şimeî vardı; ve şarap mahzenleri için bağların mahsulü üzerinde Şifamlı Zabdi;
28. ve Şefelada* olan zeytinlikler ve cemiz ağaçları üzerinde Gederli Baalhanan vardı; ve yağ mahzenleri üzerinde Yoaş;
29. ve Şaronda otlanan sığırlar üzerinde Şaronlu Şitray vardı; ve derelerde olan sığırlar üzerinde Adlayın oğlu Şafat vardı;
30. ve develer üzerinde İsmailî Obil vardı; ve eşekler üzerinde Meronotlu Yehdeya; ve sürüler üzerinde Hagrî Yaziz vardı.
31. Bütün bunlar kiral Davudun malı üzerinde reistiler.
- * Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.
32. Ve Davudun amcası Yonatan müşavirdi, anlayışlı adam ve yazıcı idi; ve Hakmoninin oğlu Yehiel kiralın oğulları yanında idi;
33. ve Ahitofel kiralın müşaviri idi; ve Arklı Huşay kiralın dostu idi;
34. ve Ahitofelden sonra Benayanın oğlu Yehoyada, ve Abiatar vardı; ve kiralın ordu başbuğu Yoab idi.

BAP 28

VE Davud İsrailin bütün reislerini, sıptların reislerini, ve kırala nöbetle hizmet eden bölüklerin başbuğlarını, ve binlerin başlarını, ve yüzlerin başlarını, ve kırala oğullarının bütün mallarının ve sürülerinin reislerini, kızlar ağalarını, ve yiğitleri, bütün cesur yiğitleri, Yeruslime topladı.

2. Ve kiral Davud ayağa kalktı, ve dedi: Ey kardeşlerim, ve kavmım, beni dinleyin; RABBİN ahit sandığı için, ve Allahımızın ayaklarının basamağı için bir rahat evi yapmak yüreğimde var idi; ve onu yapmak için hazırlık görmüştüm.

3. Fakat Allah bana dedi: İsmim için sen ev yapmıyacaksın, çünkü cenk adamısın, ve kan döktün.

4. Fakat İsrailin Allahı RAB, İsrail üzerine ebediyen kiral olmak için babamın bütün evinden beni seçti; çünkü hükümdar olarak Yahudayı, ve Yahuda evinde babamın evini seçti; ve bütün

İsrail üzerine kiral etmek için babamın oğulları arasında beni hoş gördü;
5. ve bütün oğullarımdan (çünkü RAB bana çok oğul verdi), RABBİN İsrail üzerinde kiralılığı tahtına oturtmak için oğlum Süleymanı seçti.
6. Ve bana dedi: Oğlum Süleyman, evimi ve avlularımı o yapacak; çünkü onu kendime oğul seçtim, ve ben ona baba olacağım.
7. Ve eğer bugün olduğu gibi, emirlerimi ve hükümlerimi yapmak için sebatlı olursa, onun kiralılığını ebediyen pekiştireceğim.
8. Ve şimdi, bütün İsrailin, RABBİN cemaatinin gözü önünde, ve Allahımız iştirken, Allahınız RABBİN bütün emirlerini tutun ve araştırın ki, bu iyi diyarı mülk olarak edinesiniz, ve sizden sonra çocuklarınıza onu ebediyen miras olarak bırakasınız.
9. Ve sen, oğlum Süleyman, babanın Allahını tanı, ve bütün yürekle ve istekli canla ona kulluk et; çünkü RAB yüreklerin hepsini araştırır, ve düşüncelerin bütün kuruntularını anlar. Eğer onu ararsan, sana kendisini buldurur; fakat onu bırakırsan, seni ebediyen atar.
10. Şimdi bak; çünkü makdis olarak ev yapmak üzere RAB seni seçti; kuvvetli ol, ve yap.
11. Ve Davud, eyvanla evlerinin, ve hazinelerinin, ve yukarı odalarının, ve iç odalarının, ve kefaret yerinin örneğini oğlu Süleymana verdi;
12. ve RAB evinin avluları için, ve çepçevre bütün odalar için, Allah evinin hazineleri için, ve takdis olunan şeylerin hazineleri için,
13. ve kâhinlerin ve Levililerin takımları için, ve RAB evinin her hizmet işi için ve RAB evinde olan bütün hizmet kapları için,
14. altın kaplar için, tartısına göre altından, her çeşit hizmetin bütün kapları için, ve bütün gümüş kaplar için, tartısına göre gümüşten her çeşit hizmetin bütün kapları için, Ruh vasıtası ile kendinde olan her şeyin örneğini verdi.
15. Her şamdanla onun kandillerinin tartısına göre, altın şamdanların ve kandillerinin tartısını; ve her şamdanın hizmetine göre gümüş şamdanlar için, her bir şamdanın ve kandillerinin tartısına göre onların tartısını;
16. ve huzur ekmeği sofraları için, her bir sofra için altın, ve gümüş sofralar için gümüş tartısını;
17. ve saf altından et kancalarının, ve leğenlerin, ve kâselerin tartısını; ve altın taslar için, her tasın tartısını; ve gümüş taslar için, her tasın tartısını;
18. ve buhur mezbahı için saf altının tartısını; ve kanatlarını yayıp RABBİN ahit sandığını örten kerubiler arabasının örneğine göre altın tartısını verdi.
19. Ve Davud dedi: Bunun hepsi, bu örneğin bütün işleri, RAB tarafından bana yazı ile anlatıldı.
20. Ve Davud oğlu Süleymana dedi: Kuvvetli ol, ve yürekli ol, ve yap; korkma, ve yılgınlığa düşme; çünkü RAB Allah, benim Allahım seninle beraberdir; RAB evinin hizmeti işinin hepsi bitmeden evel seni boşa çıkarmaz, ve seni bırakmaz.
21. Allah evinin bütün hizmeti için kâhinlerin ve Levililerin takımları işte burada; ve hünerli olan her istekli adam her çeşit hizmet için, her çeşit işte seninle beraber olacak; ve reislerle kavmin hepsi bütün senin emirlerini bekliyorlar.

BAP 29

VE kiral Davud bütün cemaate dedi: Allah oğlum Süleymanı, yalnız onu seçti; gençtir ve toydur, ve iş büyüktür; çünkü bu saray insan için değil, ancak RAB Allah içindir.
2. Ve bütün kuvvetimle Allahımın evi için, altın şeyler için altın, ve gümüş şeyler için gümüş, ve tunç şeyler için tunç, demir şeyler için demir, ve ağaç şeyler için ağaç; akik taşları, ve kakılacak taşlar, ziynet taşları, ve çeşit çeşit renkli taşlar, ve her türlü değerli taşlar, ve pek

çok mermer taşları hazırladım.

3. Ve bundan başka, mukaddes ev için hazırlamış olduğum her şeyden fazla olarak, mademki altın ve gümüş hazinem vardır, Allahımın evine olan sevgim uğruna onu,

4. Ofır altınından üç bin talant altını, ve evlerin duvarlarını kaplamak için yedi bin talant saf gümüşü;

5. altın şeyler için altını, ve gümüş şeyler için gümüşü, sanatkârlar elile de yapılacak bütün işler için veriyorum. Ve RABBE kendini tahsis etmek için, bugün gönlü ile kim takdime verecek?

6. Ve atalar evlerinin reisleri, ve İsrail sıptlarının reisleri, ve binlerin ve yüzlerin başları, ve kiralın işi üzerinde olan reisler gönülleriyle takdim ettiler;

7. ve Allah evinin hizmeti için altından beş bin talant ve on bin darik,* ve gümüşten on bin talant, ve tunçtan on sekiz bin talant, ve demirden yüz bin talant verdiler.

8. Ve kendisinde değerli taşlar bulunanlar Gerşonî Yehielin elile RAB evinin hazinesine verdiler.

9. Ve kavm, gönülleriyle takdim ettikleri için sevindiler, çünkü bütün yürekle gönülleriyle RABBE takdim ettiler; ve kiral Davud da büyük sevinçle sevindi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

10. Ve Davud bütün cemaatin gözü önünde RABBİ takdis etti; ve Davud dedi: Sen, ezelden ebede kadar mubareksin, atamız İsrailin Allahı, RAB!

11. Ya RAB, büyüklük, ve ceberrut, ve cemâl, ve zafer, ve haşmet senindir; çünkü gökte ve yerde olan her şey senindir; Ya RAB, kiralık senindir, ve sen, baş olarak her şeyden yükseksin.

12. Ve servetle izzet senden gelir, ve sen her şeye hâkimsin; ve kudretle ceberrut senin elindedir, ve herkesi büyülmek ve kuvvetlendirmek senin elindedir.

13. Ve şimdi, ey Allahımız, biz sana şükrederiz, ve güzel ismine hamedederiz.

14. Fakat ben kimim, ve kavmım nedir ki, böyle gönüllü takdimeler verebilelim? çünkü her şey sendendir, ve senin elinden sana verdik.

15. Çünkü biz senin önünde garipleriz, ve bütün atalarımız gibi misafirleriz; günlerimiz yer yüzünde gölge gibidir, ve kalış yok.

16. Ya RAB Allahımız, mukaddes ismine ev yapmak için sana hazırladığımız bütün bu hazine senin elindendir, ve hepsi senindir.

17. Ve bilirim ki, ey Allahım, yüreği sen denersin, ve doğruluktan hoşlanırsın. Ben bütün bu şeyleri yüreğimin doğruluğu ile gönüllü olarak takdim ettim; ve şimdi burada bulunan kavmının gönülleriyle sana takdim ettiklerini sevinçle gördüm.

18. Ya RAB, atalarımız İbrahimin, İshakın ve İsrailin Allahı, kavmının yüreğindeki düşünceler kuruntusunda bunu ebediyen sakla, ve onların yüreğini kendine hazırla;

19. ve senin emirlerini, şهادetlerini, ve kanunlarını tutmak için, ve bütün bu şeyleri yapmak için, ve hazırlığını gördüğüm sarayı yapmak için, oğlum Süleymana bütün bir yürek ver.

20. Ve Davud bütün cemaate dedi: Şimdi Allahınız RABBİ takdis edin. Ve bütün cemaat atalarının Allahı RABBİ takdis ettiler, ve başlarını içdiler, ve kırılla RABBE tapındılar.

21. Ve o günün ertesi RABBE kurbanlar kestiler, ve RABBE yakılan takdimeler, bin boğa, bin koç, bin kuzu, ve onların dökülen takdimelerini, ve bütün İsrail için pek çok kurbanlar arzettiler,

22. ve o gün büyük sevinçle RABBİN önünde yediler ve içtiler.

Ve Davudun oğlu Süleymanı ikinci kere kiral ettiler, ve RAB için reis olarak onu, ve kâhin olarak Tsadoku meshettiler.

23. Ve Süleyman babası Davudun yerine, kiral olarak RABBİN tahtı üzerine oturdu, ve işi iyi gitti; ve bütün İsrail onun sözünü dinlediler.

24. Ve bütün reisler, ve yiğitler, ve kiral Davudun bütün oğulları da kiral Süleymana tâbi oldular.

25. Ve RAB Süleymanı bütün İsrailin gözünde çok büyük etti, ve kendisinden evel İsrailde hiç bir kralın üzerinde olmıyan kiralık haşmetini ona verdi.
26. Ve Yessenin oğlu Davud bütün İsrail üzerinde kiralık etti.
27. Ve İsrail üzerinde kiralık ettiği günler kırk yıld; yedi yıl Hebronda kiralık etti, ve otuz üç yıl Yerusâlimde kiralık etti.
28. Ve günlere, servete ve izzete doymuş olarak güzel ihtiyarlıkta öldü; ve yerine oğlu Süleyman kiral oldu.
29. Ve kiral Davudun işleri, ilk işleri de son işleri de,
30. ve kendi üzerinde, ve İsrail üzerinde, ve memleketlerin bütün kiralıkları üzerinde geçmiş olan vakitlerle beraber onun bütün kiralığı ve gücü, işte Gören Samuelin tarih kitabında, ve peygamber Natanın tarih kitabında, ve Gören Gadın tarih kitabında yazılıdır.

İKİNCİ TARİHLER

BAP 1

- VE Davudun oğlu Süleyman kiralığında kuvvet buldu, ve Allahı RAB onunla beraberdi, ve onu çok büyük etti.
2. Ve Süleyman bütün İsraille, binlerin ve yüzlerin başlarına, ve hâkimlere, ve bütün İsrailde her bir beye, atalar evlerinin başlarına söyledi.
3. Ve Süleyman, ve kendisile beraber bütün cemaat, Gibeonda olan yüksek yere gittiler; çünkü RABBİN kulu Musanın çölde yapmış olduğu Allahın toplanma çadırı orada idi.
4. Fakat Davud Allahın sandığını Kiryat-yearimden, onun için hazırladığı yere çıkarmıştı; çünkü Davud onun için Yerusâlimde bir çadır kurmuştu.
5. Ve Hurun oğlu, Urinin oğlu Betsalelin yapmış olduğu tunç mezbah, orada, RABBİN çadırı önünde idi; ve Süleyman ile cemaat orada RABBİ aramağa giderlerdi.
6. Ve Süleyman orada, RABBİN önünde, toplanma çadırı yanındaki tunç mezbaha çıktı, ve onun üzerinde bin yakılan takdime arzetti.
7. Allah o gece Süleymana görünüp ona dedi: Sana ne vereyim, iste.
8. Ve Süleyman Allaha dedi: Sen babam Davuda büyük inayet ettin, ve onun yerine beni kiral ettin.
9. Şimdi, ya RAB Allah, babam Davuda olan vadin doğru çıksın; çünkü sen beni çoklukça yerin tozu gibi olan bir kavm üzerine kiral ettin.
10. Şimdi bana hikmet ve bilgi ver ki, bu kavmin önünde çıkıp gireyim; çünkü bu kadar büyük olan bu senin kavmına kim hükmedebilir?
11. Ve Allah Süleymana dedi: Mademki yüreğinde bu vardı, ve sen zenginlik, mal ve şeref, ve senden nefret edenlerin canını istemedin, ne de uzun ömür istedin; ancak seni üzerine kiral ettiğim kavmıma hükmedesin diye kendin için hikmet ve bilgi istedin;
12. hikmet ve bilgi sana verildi; ve ben sana öyle zenginlik, ve mal ve şeref vereceğim ki, senden önce olan kiralarda onun benzeri yoktu; ne de senden sonra onun benzeri olacaktır.
13. Ve Süleyman Gibeonda olan yüksek yerden, toplanma çadırının önünden Yerusâlime geldi; ve İsrail üzerine kiralık etti.
14. Ve Süleyman cenk arabaları ile atlılar topladı; ve kendisinin bin dört yüz arabası, ve on iki bin atlısı vardı; onları araba şehirlerine, ve Yerusâlime kiralın yanına koydu.
15. Ve kiral gümüşle altını Yerusâlimde taş mertebesine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Şefeladaki* cemiz ağaçları gibi etti.
16. Ve Süleymanın atları Mısırdan getirilirdi; kiralın tüccar takımı onları sürü ile bir bedele alırlardı.

17. Ve bir cenk arabasını altı yüz, ve bir atı yüz elli şekel* gümüşe, Mısırdan çıkarıp getirirlerdi; ve bütün Hittî kırılları için, ve Suriye kırılları için de böylece onların elile getirilirdi.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 2

VE Süleyman RABBİN ismine bir ev, ve kendi kırıllığı için bir ev yapmağa niyet etti.

2. Ve Süleyman yük taşıyan yetmiş bin adam, ve dağlarda taş kesen seksen bin adam, ve onların üzerinde iş başı olan üç bin altı yüz adam saydı.

3. Ve Süleyman Sur kırıllı Hurama gönderip dedi: Babam Davuda yaptığın gibi, ve içinde oturmak için kendisine ev yapsın diye ona erz ağaçları gönderdiğin gibi, bana da öyle yap.

4. İşte, ben Allaha tahsis edeyim, ve onun önünde hoş kokulu buhur yakayım diye, Allahım RABBİN ismine bir ev yapacağım; ve o daimî huzur ekmeği için, ve sabah akşam, sebtlerde, ve ay başlarında, ve Allahımız RABBİN belli bayramlarında yakılan takdimeler için olacaktır. Bunlar İsrail üzerine ebedî kanundur.

5. Ve yapmak üzere olduğum ev büyüktür, çünkü Allahımız bütün ilâhlardan büyüktür.

6. Ve kimin kudreti var ki, ona bir ev yapsın? çünkü gök ve göklerin gökü onu alamaz. Ve ben kimim ki, ona bir ev yapayım? ancak onun önünde buhur yakmak için yapıyorum.

7. Ve şimdi, babam Davudun hazırlamış olduğu, Yahudada ve Yerusâlimde yanımda bulunan hünerli adamlarla beraber olmak üzere bana bir adam gönder, altın, ve gümüş, ve tunç, ve demir, ve erguvanî, ve kırmızı, ve lâcivert işlerinde hünerli olsun, ve her türlü oyma işlerini oyabilsin.

8. Ve bana Libnandan erz ağacı, ve servi, ve sandal ağacı gönder; çünkü bilirim ki, senin kulların Libnandan kereste kesmeği bilirler.

9. Ve işte, bana bol kereste hazırlasınlar diye kullarım senin kullarınla beraber olacaklar; çünkü yapacağım ev büyük ve şaşılacak bir şey olacaktır.

10. Ve işte, senin kullarına, kereste kesenlere, yirmi bin ölçek* dövülmüş buğday, ve yirmi bin ölçek arpa, ve yirmi bin bat* şarap, ve yirmi bin bat zeytin yağı veririm.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

11. Ve Sur kırıllı Huram, Süleymana gönderdiği yazı ile cevap verdi: RAB kavmını sevdiği için seni onların üzerine kiral etti.

12. Ve Huram dedi: RAB için bir ev, ve kendi kırıllığı için bir ev yapacak olan basiret ve anlayış sahibi, akıllı bir oğlu kiral Davuda veren, gökü ve yeri yaratan RAB, İsrailin Allahu mubarek olsun.

13. Ve işte, senin hünerli adamlarınla ve baban efendim Davudun hünerli adamları ile beraber kendisine bir yer verilsin diye, hüner ve anlayış sahibi bir adamı, benim Huram Babayı gönderdim.

14. Dan kızlarından bir kadının oğludur, ve babası Surlu bir adamdı; altın, ve gümüş, tunç, demir, taş, ve kereste, erguvanî, lâcivert, ve ince keten, ve kırmızı işlemede, ve her çeşit oyma işinde, ve her çeşit icadda hünerlidir.

15. Ve efendimin söylemiş olduğu buğdayı ve arpayı, zeytin yağını ve şarabı kullarına göndersin;

16. ve sana lâzım olduğu kadar Libnandan kereste keseriz; ve onu sallarla denizden Yafaya kadar sana getiririz ve sen onu Yerusâlime çıkarırsın.

17. Ve Süleyman, babası Davudun İsrail diyarında olan bütün garipleri saydığı sayıdan sonra onları saydı; ve yüz elli üç bin altı yüz kişi bulundular.

18. Ve onlardan yük taşıyan yetmiş bin, ve dağlarda taş kesen seksen bin, ve kavmı işletmek için iş başı olarak üç bin altı yüz kişi koydu.

BAP 3

VE Süleyman, RABBİN Yerusâlimde babası Davuda görüldüğü Moriya dağında, Yebusî Ormanın harman yeri üzerinde Davudun hazırlamış olduğu yerde, RABBİN evini yapmağa başladı.

2. Ve kırallığının dördüncü yılında, ikinci ayın ikinci gününde yapıya başladı.

3. Ve Allah evinin yapılması için Süleymanın attığı temeller şunlardır. Uzunluğu arşınla, eski ölçüye göre, altmış arşın*, ve genişliği yirmi arşın.

4. Ve evin önünde olan eyvanın uzunluğu, evin genişliğine göre, yirmi arşın ve yüksekliği yüz yirmi; ve onu içerden halis altınla kapladı.

5. Ve büyük eve servi ağaçlarından tavan yapıp onu saf altınla kapladı; ve onun üstüne kabartma hurma ağaçları ve zincirler işledi.

6. Ve güzel olsun diye, evi değerli taşlarla süsledi; ve altın Parvaim altını idi.

7. Ve evi, kirişlerini, eşiklerini, ve duvarlarını, ve kapılarını altınla kapladı; ve duvarlara kerubiler oydu.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

8. Ve kudsülakdas evini yaptı; onun uzunluğu evin genişliğine göre yirmi arşındı, ve genişliği yirmi arşın; ve onu altı yüz talant* kadar saf altınla kapladı.

9. Ve çivilerin ağırlığı elli şekel altındı. Ve yukarı odaları altınla kapladı.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

10. Ve kudsülakdas evinde heykeltıraş işi iki kerubi yaptı; ve onları altınla kapladılar.

11. Ve kerubilerin kanatları yirmi arşın uzunluğunda idi; kerubinin bir kanadı beş arşındı, evin duvarına erişiyordu; ve obir kanat da beş arşındı, obir kerubinin kanadına erişiyordu.

12. Öteki kerubinin de kanadı beş arşındı, evin duvarına erişiyordu; ve obir kanat da beş arşındı, öteki kerubinin kanadına yetişiyordu.

13. Bu kerubilerin kanatları yirmi arşın yayılıyorlardı; ve kerubiler ayakta duruyorlardı, ve yüzleri eve doğru çevrilmişti.

14. Ve perdeyi lâcivertten, ve erguvaniden, ve kırmızıdan, ve ince ketenden yaptı, ve üzerine kerubiler işledi.

15. Ve evin önünde otuz beş arşın yüksekliğinde iki direk yaptı, ve her birinin üstündeki başlık beş arşındı.

16. Ve iç odada zincirler yaptı, ve onları direklerin üstlerine koydu; ve yüz nar yaptı, ve onları zincirlerin üzerine koydu.

17. Ve direkleri, biri sağda, ve obiri solda olarak mabedin önüne dikti; ve sağda olanın adını Yakın*, ve solda olanın adını Boaz* koydu.

* Pekiştirecek.

* Kuvvet bunda.

BAP 4

VE tunçtan bir mezbah yaptı; uzunluğu yirmi arşın, ve genişliği yirmi arşın, ve yüksekliği on arşın.

2. Ve dökme denizi bir kenardan obir kenara on arşın olarak değirmi biçimde yaptı; ve

yüksekliği beş arşındı; ve otuz arşınlık bir ip onun çevresini sarardı.

3. Ve onun altında, onu çepçevre saran, her arşında on, denizi çepçevre saran yumru suretleri vardı. Yumrular iki dizi idi, o dökülürken beraber döküldü.

4. On iki öküz üzerinde dururdu, üçü şimale, ve üçü garba, ve üçü cenuba, ve üçü şarka bakardı, ve deniz yukarıda onların üzerine konulmuştu, ve bütün onların sağrıları içeri doğru idi.

5. Ve kalınlığı bir avuç* idi; ve kenarı bir kâse kenarı gibi, zambak çiçeği gibi işlenmişti; ve içi üç bin bat* su alırdı.

6. Ve on kazan yaptı, ve onlarda yıkanmak için beşini sağa ve beşini sola koydu; yıkılan takdime olacak şeyleri onların içinde yıkarlardı; fakat deniz kâhinlerin yıkanması içindi.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

7. Ve on altın şamdanı kanunlarına göre yaptı; ve beşi sağda ve beşi solda olarak onları mabede koydu.

8. Ve on masa yaptı, ve beşi sağda ve beşi solda olarak onları mabede koydu. Ve altından yüz leğen yaptı.

9. Ve kâhinlerin avlusunu, ve büyük avluyu, ve avlunun kapılarını yaptı, ve onların kapılarını tunçla kapladı.

10. Ve denizi evin sağına, şark tarafına, cenuba doğru koydu.

11. Ve Huram tencereleri, kürekleri, ve leğenleri yaptı.

Ve Huram kiral Süleyman için Allahın evinde yaptığı işleri,

12. iki direği, ve yuvarlakları, ve direklerin üstünde olan iki başlığı, ve direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten iki ağ işini,

13. ve iki ağ işi için dört yüz narı; direklerin üstünde olan başlıkların iki yuvarlağını örten her ağ işi için iki dizi narı bitirdi.

14. Ve ayaklıkları, ve ayaklıkların üzerine kazanları yaptı;

15. bir denizle altında olan on iki öküzü yaptı.

16. Ve Huram Baba, kiral Süleyman için, RABBİN evi için, tencereleri, ve kürekleri, ve et kancalarını, ve onun bütün kapılarını parlak tunçtan yaptı.

17. Kiral bunları Erden havzasında, Sukkot ile Tsereda arasındaki balçık toprakta döktü.

18. Ve Süleyman bu kapların hepsinden pek çok yaptı; ve tuncun tartısı aranmadı.

19. Ve Süleyman Allahın evindeki bütün kapları, ve altın mezbahı, ve üzerinde huzur ekmeği bulunan sofraları;

20. ve usule göre iç odanın önünde yanmak üzere halis altından kandilleriyle beraber şamdanları;

21. ve altından (bu da tam altından) çiçekleri, ve kandilleri, ve maşaları;

22. ve halis altından makasları, ve leğenleri, ve kaşıkları, ve tablaları yaptı. Ve evin girilecek yerine gelince, onun, kudsülakdasa açılan iç kapı kanatları, ve evin, mabedin kapı kanatları altın idi.

BAP 5

VE RABBİN evi için Süleymanın yaptığı bütün işler bitti. Ve babası Davudun tahsis ettiği şeyleri, gümüşü ve altını, ve bütün takımları Süleyman içeri getirdi, ve onları Allah evinin hazinelerine koydu.

2. O zaman Süleyman İsrailin ihtiyarlarını, ve sıptların bütün başlarını, İsrail oğullarının atalar evleri reislerini, RABBİN ahit sandığını Davud şehri olan Siondan yukarı getirmek için Yerusolime topladı.

3. Ve bütün İsrail erleri, yedinci ayda olan bayramda kiralın yanına toplandılar.

4. Ve bütün İsrail ihtiyarları geldiler; ve Levililer sandığı kaldırdılar;
5. ve sandığı, ve toplanma çadırını, ve Çadırda olan bütün mukaddes takımları yukarı getirdiler; bunları kâhinler, Levililer yukarı getirdiler.
6. Ve kiral Süleymanla yanına toplanmış olan bütün İsrail cemaati sandığın önünde idiler, çoklukça sayılamaz, ve hesap edilemez koyunlar ve öküzler kurban ediyorlardı.
7. Ve kâhinler RABBİN ahit sandığını içeriye, yerine, evin iç odasına, kudsülakdası, kerubilerin kanatları altına getirdiler.
8. Çünkü kerubiler kanatlarını sandığın yeri üzerine geriyorlardı, ve kerubiler sandığı ve onun sırtıklarını yukarıdan örtüyorlardı.
9. Ve sırtıklar o kadar uzundu ki, sırtıkların uçları iç odanın önünde sandıktan beride görünüyordular; fakat dışardan görünmüyorlardı; ve bugüne kadar oradadır.
10. İsrail oğulları Mısırdan çıktıkları zaman, RABBİN onlarla ahdedtiği Horeb dağında, sandığın içine Musanın koymuş olduğu iki levhadan başka içinde bir şey yoktu.
11. Ve vaki oldu ki, kâhinler mukaddes yerden çıkınca (çünkü hazır bulunan kâhinler, sırtalarını gözetmeden, hepsi kendilerini takdis etmişlerdi;
12. ilâhici olan Levililer de, hepsi, Asaf, Heman, Yedutun ve oğulları ile kardeşleri, ince keten giymiş olarak, zillerle ve santurlarla ve çenklelerle mezbahın şark ucunda durdular, ve onlarla beraber yüz yirmi kâhin boru çalıyorlardı);
13. vaki oldu ki, borazanlar ve ilâhiciler, RABBE hamdde ve şükürde işitilsin diye, bir imiş gibi tek ses çıkarmak için borular, ve ziller ve çalgılarla seslerini yükseltince, RABBE hamdedip dediler: Çünkü o iyidir; çünkü inayeti ebedîdir; o vakit ev, RABBİN evi, bulutla doldu,
14. ve buluttan ötürü kâhinler hizmet için duramadılar; çünkü RABBİN izzeti Allah evini doldurmuştu.

BAP 6

O zaman Süleyman dedi: RAB: Koyu karanlıkta otururum, demiştir.

2. Fakat oturmak için sana bir ev, ve ebediyen mesken tutacağın bir yer yaptım.
3. Ve kiral yüzünü çevirip bütün İsrail cemaatini mubarek kıldı; ve bütün İsrail cemaati ayakta durmakta idi.
4. Ve dedi: Babam Davuda ağzı ile söyliyene ve ellerile yerine getiren İsrailin Allahı RAB mubarek olsun; o demiştir:
5. Kavmımı Mısır diyarından çıkardığım günden beri, ismim orada olsun diye, bir ev yapmak için, bütün İsrail sıptlarından bir şehir seçmedim; kavmım İsrail üzerine hükümdar olsun diye hiç bir adam da seçmedim;
6. fakat ismim orada olsun diye Yerusâlimi seçtim, ve kavmım İsrail üzerinde olsun diye Davudu seçtim.
7. Ve İsrailin Allahı RABBİN ismine bir ev yapmak babam Davudun yüreğinde idi.
8. Fakat RAB babam Davuda dedi: Mademki ismime bir ev yapmağı yüreğine koydun, yüreğine koyduğuna iyi ettin;
9. fakat evi sen yapmıyacaksın; ancak sulbünden çıkacak oğlun, benim ismime evi o yapacaktır.
10. Ve RAB söylediği sözünü yerine getirmiştir; çünkü babam Davudun yerinde ben durmaktayım, ve RABBİN vadettiği gibi İsrail tahtında oturuyorum, ve İsrailin Allahı RABBİN ismine evi yaptım.
11. Ve sandığı oraya koydum, RABBİN İsrail oğulları ile yaptığı ahit onun içindedir.
12. Ve RABBİN mezbahı önünde, İsrailin bütün cemaati karşısında durup, ellerini açtı

13. (      S  leyman be  arşın uzunlukta, ve be  arşın genişlikte, ve    arşın yükseklikte tunçtan bir iskele kurmuş, ve onu avlunun ortasına koymuştu; ve onun üstünde duruyordu; ve bütün  srail cemaati önünde, dizleri üzerine çöktü, ve ellerini göke açtı);
14. ve dedi: Ya RAB,  srailin Allahı, ne gökte, ve ne yerde senin gibi Allah yoktur; bütün yüreklerle senin önünde yürüyen kullarınla ahdi ve inayeti tutarsın;
15. babam Davud kuluna vadetti ini tuttun; evet, a zınla söyledin, ve bugün olduğu gibi elinle yerine getirdin.
16. Ve  imdi, ya RAB,  srailin Allahı, babam Davud kuluna; Sen önümde y r d   n gibi  eriatimde yürümek için ancak çocukların yollarına dikkat ederlerse,  srail tahtına oturmak için önümde bir adamın eksik olmıyacaktır, diye söylediğini tut.
17. Ve  imdi, ya RAB,  srailin Allahı, Davud kuluna söylediğin söz doğru çıksın.
18. Fakat, gerçek Allah yerde adamlarla beraber oturur mu? işte, gök ve göklerin g k  seni alamaz; nerede kaldı ki, benim bu yapt  ım ev!
19. Fakat ya RAB Allahım, senin önünde bu kulunun ettiği feryadı ve duayı i itmek için, bu kulunun duasına ve yalvarı ına y nel;
20. ta ki, bu kulunun bu yere doğru edeceği duayı i itmek için bu eve, ismini oraya koyaca ını söylediğin yere, gündüz ve gece gözlerin açık olsun.
21. Ve bu yere doğru dua ettikleri zaman, bu kulunun ve kavmın  srailin yalvarı larını işit; ve meskeninden, gökten işit; ve işitince ba ı la.
22. Bir adam komşusuna karşı suç ederse, ve yemin etsin diye ona bir and y kletilirse, ve gelip bu evde mezbahının önünde yemin ederse;
23. o zaman gökten işit, ve yap, ve kötünün yolunu kendi başına getirmek için ona kar ılı ını vererek, ve salihe salâhına göre vermek için onu haklı çıkararak kullarına hükmet.
24. Ve eğer kavmın  srail sana karşı suç ettikleri için düşman önünde bozulurlarsa, ve tekrar dönüp ismini ikrar ederlerse, ve bu evde, senin önünde dua ederler ve yalvarırlarsa;
25. o zaman gökten işit, ve kavmın  srailin suçunu ba ı la, ve kendilerine ve babalarına verdiğin diyara onları tekrar getir.
26. Sana karşı suç ettikleri için gökler kapanıp yağmur olmazsa; ve bu yere doğru dua ederlerse, ve ismini ikrar ederlerse, ve onları al alttı ın zaman suçlarından dönerlerse;
27. o zaman gökte işit, ve kullarının ve kavmın  srailin suçunu ba ı la ki, yürüyecekleri iyi yolu onlara   retesin; ve kavmına miras olarak verdiğin diyarına yağmur ver.
28. Eğer memlekette kıtlık olursa, veba olursa, eğer sam yeli yahut k f,  ekirge yahut tırtıl olursa; eğer şehirlerinin olduğu memlekette düşmanları onları ku atırsa; hangi belâ ve hangi hastalık olursa olsun;
29. her hangi bir adam tarafından, yahut bütün kavmın  srail tarafından bir dua ve yalvarı  olursa, herkes kendi bel sını ve kendi derdini bilip bu eve doğru ellerini a arsa;
30. o zaman gökten, meskeninden işit, ve ba ı la, ve yüreğini bildiğin her adama bütün yollarına göre ver (      sen,  dem oğullarının yüreklerini ancak sen bilirsin);
31. ta ki, atalarımıza verdiğin diyarda oturdukları müddetçe senin yollarında yürümek için senden korksunlar.
32. Ve kavmın  srailden olmıyan ecnebi de, senin büyük ismin, ve kudretli elin, ve uzatılmış bazundan ötürü uzak memleketten gelince; gelip bu eve doğru dua ettikleri zaman;
33. o vakit gökten, meskeninden işit, ve ecnebinin sana feryat ettiği bütün şeylere göre yap; ta ki, dünyanın bütün kavmları, kavmın  srail gibi senin ismini tanısınlar da senden korksunlar, ve yapt  ım bu evin senin isminle  a ırıldı ını bilsinler.
34. Eğer kavmın, onları g nderece in bir yoldan düşmanlarına karşı cenge çıkarsa, ve sana, se ti in bu  ehre, ve ismin için yapt  ım eve doğru dua ederlerse;
35. o zaman dualarını ve yalvarı larını gökten işit, ve onların davasını g r.
36. Eğer sana karşı suç ederlerse (      suç etmiyen adam yoktur), ve onlara karşı öfkeli olursan, ve onları düşmanın eline verirsen, ve onları sürgün edenler, uzak olsun yakın olsun,

bir yere onları sürerlerse;

37. fakat sürgün edildikleri yerde düşünüp tekrar dönerlerse, ve: Suç işledik, sapıklık ettik, ve kötülük ettik, diyerek sürgünlük yerinde sana yalvarırlarsa;

38. ve onları sürdükleri kendi sürgünlük yerlerinde bütün yüreklerle, ve bütün canları ile sana dönerlerse; ve onların atalarına verdiği memleketlerine, ve seçtiğin şehre, ve ismine yaptığım eve doğru dua ederlerse;

39. o zaman gökten, meskeninden dualarını ve yalvarışlarını işit, ve onların davasını gör, ve sana karşı suç eden kavmına bağışla.

40. Şimdi, ey Allahım, niyaz ederim, bu yerde edilen duayı gözlerin görücü ve kulakların işitici olsun.

41. Ve şimdi, ya RAB Allah, kendi rahat yerine çık, sen ve kudretinin sandığı. Ya RAB Allah, kâhinlerin kurtuluşla giyinsinler; ve müttakilerin iyilikle sevin sinler.

42. Ya RAB Allah, kendi mesihinin yüzünü geri döndürme; Davud kuluna inayetlerini hatırla.

BAP 7

VE Süleyman duayı bitirince, ateş gökten indi, ve yakılan takdimeyi, ve kurbanları yiyip bitirdi; ve RABBİN izzeti evi doldurdu.

2. Ve kâhinler RABBİN evine giremediler, çünkü RABBİN evi RABBİN izzetile dolu idi.

3. Ve ateş inmekte iken, ve RABBİN izzeti evin üzerinde iken, bütün İsrail oğulları bakmakta idiler; ve yüzleri üzerine yere, taş döşemenin üzerine kapanıp secde kıldılar, ve: Çünkü o iyidir; çünkü inayeti ebedîdir, diyerek RABBE şükrettiler.

4. O zaman kiral ve bütün kavm RABBİN önünde kurbanlar kestiler.

5. Ve kiral Süleyman kurban olarak yirmi iki bin öküz, ve yüz yirmi bin koyun takdim etti. Böylece kiral ve bütün kavm Allahın evini tahsis ettiler.

6. Ve kâhinler vazifeleri üzre durdular; Levililer de kiral Davudun RABBE şükretmek için (çünkü inayeti ebedîdir), onlarla hamdettiği zaman yapmış olduğu RABBİN musiki âletleriyle durdular; ve kâhinler onların karşısında borular çaldılar; ve bütün İsrail ayakta duruyordu.

7. Ve Süleyman RAB evinin önündeki avlunun ortasını takdis etti; çünkü yakılan takdimelerini, ve selâmet takdimelerinin yağını orada arzetti, çünkü Süleymanın yapmış olduğu tunç mezbah yakılan takdimeyi, ve ekmek takdimesini, ve yağı alamadı.

8. O vakitte Süleyman, Hamata girilecek yerden, Mısır vadisine kadar olan bütün İsraille beraber, çok büyük bir cemaatla böylece yedi gün bayram etti.

9. Ve sekizinci günde mukaddes toplantı yaptılar; çünkü mezbahın tahsisini yedi gün olarak, ve bayramı yedi gün olarak tuttular.

10. Ve RABBİN Davuda, ve Süleymana, ve kavmı İsraille gösterdiği iyilikten dolayı sevinçli ve iyi yürekli olarak kavmı yedinci ayın yirmi üçüncü günü çadırlarına gönderdi.

11. Ve Süleyman RAB evini, ve kiral evini bitirdi; ve RAB evinde ve kendi evinde yapmak için kendi yüreğine gelen her şeyi muvaffakiyetle yaptı.

12. Ve RAB Süleymana geceleyin görünüp ona dedi: Duanı işittim, ve bu yeri kendime kurban evi diye seçtim.

13. Eğer gökleri kaparsam, ve yağmur olmazsa, eğer yeri yiyip bitirsin diye çekirgeye emredersem, ve kavmın arasına veba gönderirsem,

14. eğer isimle çağırılan kavmım kendilerini alçaltırlarsa, ve dua edip yüzümü ararlarsa, ve kötü yollarından dönerlerse; o vakit gökten işiteceğim, ve onların suçunu bağışlıyacağım, ve memleketlerine sağlık vereceğim.

15. Şimdi bu yerde yapılan duayı gözlerim görücü ve kulaklarım işitici olacaktır.

16. Ve ebediyen isimim orada bulunsun diye, şimdi bu evi seçtim ve takdis ettim; ve gözlerim

ve yüreğim bütün günler orada olacaktır.

17. Ve sen, baban Davudun önümde yürüdüğü gibi önümde yürürsen, ve bütün sana emrettiklerime göre yaparsan, ve hükümlerimi ve kanunlarımı tutarsan;

18. o zaman: İsrail üzerine hükmetmek için senden bir erkek eksik olmayacaktır, diye baban Davudla ahdettiğim gibi senin kiralılığının tahtını pekiştiririm.

19. Fakat eğer siz saparsanız, ve önünüze koyduğum kanunlarımı ve emirlerimi bırakırsanız, ve gidip başka ilâhlara kulluk ederseniz, ve onlara tapınırsanız;

20. o zaman kendilerine verdiğim diyardan onları söküp atacağım; ve ismime takdis ettiğim bu evi önümden atacağım, ve onu bütün kavmlar arasında mesel ve eğlence edeceğim.

21. Ve bu kadar yüksek olan bu eve, yanından geçen herkes şaşacak, ve diyecek: RAB bu diyara, ve bu eve niçin böyle etti?

22. Ve diyecekler: Çünkü kendilerini Mısır diyarından çıkarmış olan atalarının Allahını, RABBİ bıraktılar, ve başka ilâhları tuttular, ve onlara tapındılar, ve onlara kulluk ettiler; bundan dolayı bütün bu kötülüğü onların üzerine getirdi.

BAP 8

VE vaki oldu ki, Süleyman RAB evini, ve kendi evini yirmi yılda yaptıktan sonra,

2. Huramın Süleymana vermiş olduğu şehirleri Süleyman yaptı, ve İsrail oğullarını orada oturttu.

3. Ve Süleyman Hamat-tsobaya gitti, ve onu yendi.

4. Ve çölde olan Tadmoru, ve Hamatta yaptığı bütün ambar şehirlerini yaptı.

5. Ve yukarıki Beyt-horonu, ve aşağıki Beyt-horonu, duvarlı şehirleri, duvarlarla, kapılarla ve sürgülerle yaptı;

6. ve Baalatı, ve Süleymanın bütün ambar şehirlerini, ve arabaları için bütün şehirleri, ve atlıları için şehirleri, ve Süleyman Yerusâlimde, ve Libnanda, ve ülkesinin bütün diyarında zevki için yapmak istediği bütün şeyleri yaptı.

7. İsrailden olmıyan Hittîlerden, ve Amorîlerden, ve Perizzîlerden, ve Hivîlerden, ve Yebusîlerden, artakalan bütün kavma gelince;

8. onlardan sonra memlekette kalan, İsrail oğullarının bitirmedikleri çocuklarından, bugün de olduğu gibi Süleyman angaryacı kullar topladı.

9. Fakat Süleyman, İsrail oğullarından kendi işi için kul etmedi; ancak bunlar cenk adamları, ve araba cenkçilerinin başları, ve arabalarının ve atlılarının başbuğları idiler.

10. Ve kiral Süleymanın tayin ettiği bu reisler iki yüz elli kişi olup kavma nezaret ederlerdi.

11. Ve Süleyman Firavun kızını Davud şehrinde, onun için yapmış olduğu eve çıkardı; çünkü dedi: Karım İsrail kiralı Davudun evinde oturmasın, çünkü RABBİN sandığının gelmiş olduğu o yerler mukaddestir.

12. O vakit Süleyman, eyvanın önünde yapmış olduğu RABBİN mezbahı üzerinde, RABBE yakılan takdimeler arzetti.

13. Sebtlerde, ve ay başlarında, ve yılda üç kere belli bayramlarda, hamursuz ekmek bayramında, ve haftalar bayramında, ve haymeler bayramında, her günün işi gününde olarak Musanın emrine göre takdim etti.

14. Ve babası Davudun hükmüne göre kâhin takımlarını hizmetlerine, ve her günün işi gününde olsun diye hamd için ve kâhinlerin önünde hizmet için Levilileri vazifelerine, kapıcıları da takımlarına göre her kapıya tayin etti; çünkü Allah adamı Davud böyle emretmişti.

15. Ve her iş hakkında, ve hazineler hakkında kiralın kâhinlere ve Levililere olan emrinden ayrılmadılar.

16. Ve RAB evinin temel atma gününe kadar, ve bitirilinceye kadar Süleymanın her işi hazırlanmıştı. Böylece RABBİN evi tamam edildi.
17. Ve Süleyman Etsyon-gebere, ve Edom diyarında deniz kenarında Elota gitti.
18. Ve Huram, kullarının elile kendisine gemiler ve denizi bilen kullar gönderdi; ve Süleymanın kulları ile beraber Ofire vardılar, ve oradan dört yüz elli talant altın aldılar, ve onu kiral Süleymana getirdiler.

BAP 9

- VE Şeba kraliçası Süleymanın şöhretini işitince, Süleymanı Yerusolimde bilmecelerle denemek için, çok büyük alayla, baharat, ve pek çok altın, ve değerli taşlar yüklü develerle geldi; ve Süleymanın yanına geldi, ve yüreğinde olan bütün şeyler için onunla söyleşti.
2. Ve onun bütün sorgularına Süleyman cevap verdi; Süleyman için kadına cevap vermediği gizli bir şey yoktu.
 3. Ve Süleymanın hikmetini, ve yaptığı evi, ve sofrasının yemeğini, ve kullarının oturuşunu, ve hizmetçilerinin duruşunu, ve onların esvaplarını,
 4. sakilerini de, ve onların esvaplarını, ve RABBİN evine çıktığı merdiveni Şeba kraliçası gördüğü zaman artık kendisinde can kalmadı.
 5. Ve kırala dedi: Senin işlerin için, ve hikmetin için, memleketimde işitmiş olduğum söz doğru imiş.
 6. Ve gelip gözlerim onu görünciye kadar, onların sözüne inanmamıştım; ve işte, hikmetinin büyüklüğünün yarısı bile bana bildirilmemiş; sen kulağıma gelen şöhretten üstünsün.
 7. Adamların ne mutlu, bu kulların da ne mutlu, daima senin önünde duruyorlar, ve hikmetini işitiyorlar.
 8. Allahın RAB uğrunda kiral olmak üzre, seni kendi tahtı üzerine oturtmak için senden razı olan Allahın RAB mubarek olsun; çünkü senin Allahın İsraili ebediyen pekiştirmek için onları sevdi, bundan ötürü hak ve doğruluk yapasın diye seni üzerlerine kiral etti.
 9. Ve kırala yüz yirmi talant altın, ve pek çok baharat, ve değerli taşlar verdi; ve Şeba kraliçasının kiral Süleymana verdiği baharat gibi yoktu.
 10. Ve Ofirden altın getiren Huramın kulları ile Süleymanın kulları da sandal ağaçları ve değerli taşlar getirdiler.
 11. Ve kiral RAB evi için, ve kiral evi için sandal ağaçlarından basamaklar, ve musikacılar için çenkler ve santurlar yaptı; ve Yahuda diyarında o güne kadar böylesi görülmedi.
 12. Ve kiral Süleyman, Şeba kraliçasının kiral getirdiği şeylerden fazlasını, onun bütün dileğini, her istediğini kendisine verdi. Ve kraliça kulları ile beraber dönüp memleketine gitti.
 13. Ve bir yılda Süleymana gelen altının tartısı, alış veriş eden adamların ve tüccarın getirdiğinden başka, altı yüz altmış altı talant altındı;
 14. ve bütün Arap ili kıralları, ve memleketin valileri Süleymana altın ve gümüş getirdiler.
 15. Ve kiral Süleyman dövme altından iki yüz büyük kalkan yaptı; bir büyük kalkana altı yüz şekel dövme altın gitti.
 16. Ve dövme altından üç yüz küçük kalkan yaptı; bir kalkana üç yüz şekel altın gitti; ve kiral bunları Libnan ormanı evine koydu.
 17. Ve kiral fil dışından büyük bir taht yaptı, ve onu halis altınla kapladı.
 18. Ve tahtın altı basamağı, ve bir altın ayak iskemlesi vardı, ve bunlar tahta bağlı idiler, ve oturacak yerin her iki tarafında kollar vardı, ve kolların yanında iki aslan duruyordu.
 19. Ve altı basamak üzerinde, iki tarafında, on iki aslan duruyorlardı; hiç bir ülkede böyle şey yapılmamıştı.
 20. Ve kiral Süleymanın içme kapları hep altından, ve Libnan ormanı evinin bütün kapları

halis altındandı; Süleymanın günlerinde gümüş bir şeyden sayılmazdı.

21. Çünkü Huramın kulları ile beraber kıralın Tarşışe giden gemileri vardı; Tarşış gemileri, üç yılda bir kere, altın, ve gümüş, fil dişi, ve maymunlar, ve tavus kuşları ile yüklü olarak gelirlerdi.

22. Ve kıral Süleyman zenginlik ve hikmette bütün dünya kırıallarından daha büyüktü.

23. Ve Süleymanın yüreğine Allahın koymuş olduğu hikmeti işitmek için bütün dünya kırıalları onun yüzünü ararlardı.

24. Ve onlardan her biri yıldan yıla hediyesini, yıllık vergi olarak gümüş kaplar, ve altın kaplar, ve esvaplar, silâhlar, ve baharat, atlar, ve katırlar getirirlerdi.

25. Ve atlarla cenk arabaları için Süleymanın dört bin ahır vardı, ve on iki bin atlısı vardı, onları araba şehirlerine, ve kıralın yanına, Yerusâlime koydu.

26. Ve İrmaktan Filistîler diyarına, ve Mısır sınırına kadar, bütün kırıallar üzerine hükmetti.

27. Ve kıral gümüşü Yerusâlimde taş değerine indirdi, ve erz ağaçlarını çoklukça Şefeladaki cemiz ağaçları gibi etti.

28. Ve Mısırdan ve bütün memleketlerden Süleyman için atlar getirdiler.

29. Ve Süleymanın işlerinin geri kalanı ilk işleri de son işleri de, peygamber Natanın sözlerinde, ve Şilolu Ahiyanın peygamberliğinde, ve Gören İddonun Nebatın oğlu Yeroboam hakkındaki vahilerinde yazılı değil midir?

30. Ve Süleyman Yerusâlimde bütün İsrail üzerine kırk yıl kırıallık etti.

31. Ve Süleyman ataları ile uyudu, ve babası Davudun şehrinde gömüldü; ve yerine oğlu Rehoboam kıral oldu.

BAP 10

VE Rehoboam Şekeme gitti; çünkü bütün İsrail onu kıral etmek için Şekeme gelmişti.

2. Ve vaki oldu ki, Nebatın oğlu Yeroboam işitince (çünkü kendisi Mısırdaki idi, kıral Süleymanın yüzünden oraya kaçmıştı), Yeroboam Mısırdan döndü.

3. Ve gönderip onu çağırdılar; ve Yeroboam ve bütün İsrail geldiler, ve Rehoboama söyliyip dediler:

4. Baban boyunduruğumuzu çetin kıldı; ve babanın çetin hizmetini ve üzerimize koyduğu ağır boyunduruğunu şimdi sen hafiflet, ve sana kulluk ederiz.

5. Ve onlara dedi: Üç gün sonra yine yanıma gelin. Ve kavm gitti.

6. Ve sağlığında kıral Süleymanın önünde duran kocamış adamlarla kıral Rehoboam danışıp dedi: Bu kavma cevap vermek için siz bana ne öğüt verirsiniz?

7. Ve ona söyliyip dediler: Bu kavma iyilikle davranırsan, ve onların gönlünü alırsan, ve onlara iyi sözler söylersen, daima sana kul olacaklardır.

8. Fakat kocamış adamların verdikleri öğüdü bıraktı, ve kendisile beraber büyümüş olup önünde durmakta olan genç adamlarla danıştı.

9. Ve onlara dedi: Siz ne öğüt verirsiniz, ve: Babanın üzerimize koymuş olduğu boyunduruğu hafiflet, diye bana söyliyip bu kavma ne cevap verelim?

10. Ve kendisile beraber büyümüş olan genç adamlar ona söyliyip dediler: Baban boyunduruğumuzu ağır etti, fakat sen onu bize hafiflet, diye sana söyliyip kavma şöyle diyeceksin: Benim küçük parmağım babamın belinden daha kalındır.

11. Ve şimdi, babam üzerinize ağır boyunduruk yükletti ise, ben boyunduruğunuzun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti; fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim; onlara böyle diyeceksin.

12. Ve: Üçüncü günde yine yanıma gelin, diye kıralın söylemiş olduğu gibi Yeroboamla bütün kavm üçüncü günde Rehoboama geldiler.

13. Ve kiral onlara sert cevap verdi; ve kiral Rehoboam kocamış adamların öğüdünü bıraktı,
14. ve genç adamların öğüdüne göre onlara söyliyip dedi: Babam boyunduruğunuzu ağır etti, fakat ben onun üzerine katacağım; babam sizi kamçılarla tedip etti, fakat ben sizi akreplerle tedip edeceğim.
15. Ve kiral kavmı dinlemedi; çünkü RAB Şilolu Ahiya vasıtası ile Nebatın oğlu Yeroboama söylediği sözü pekiştirdi; bu çevrilme Allah tarafından oldu.
16. Ve bütün İsrail kiralın kendilerini dinlemediğini görünce, kavm kiralı cevap verip dedi: Davudda ne payımız var? ve Yessenin oğlunda mirasımız yoktur; ey İsrail, herkes çadırlarınıza! ey Davud, şimdi kendi evine bak! Ve bütün İsrail çadırlarına gitti.
17. Fakat Yahuda şehirlerinde oturan İsrail oğullarına gelince, Rehoboam onların üzerine kırallık etti.
18. Ve kiral Rehoboam angaryacılar üzerinde olan Hadoramı gönderdi; ve İsrail oğulları onu taşlarla taşladılar, ve öldü. Ve kiral Rehoboam Yerusolime kaçmak için hemen kendi cenk arabasına atladı.
19. Ve İsrail bugüne kadar Davud evine karşı âsi oldu.

BAP 11

- VE Rehoboam Yerusolime geldi; ve Yahuda ve Benyamin evini, yüz seksen bin seçme cenk adamını, İsrail'e karşı cenketmek, ve kırallığı Rehoboama döndürmek için topladı.
2. Fakat Allah adamı Şemayaya RABBİN şu sözü geldi:
 3. Süleymanın oğlu, Yahuda kralı Rehoboama, ve Yahuda ve Benyaminde olan bütün İsrail'e söyliyip de:
 4. RAB şöyle diyor: Çıkmıyacaksınız; ve kardeşlerinize karşı cenketmiyeceksiniz; dönün, herkes kendi evine! çünkü bu şey benden oldu. Ve RABBİN sözünü dinlediler, ve Yeroboama karşı gitmekten döndüler.
 5. Ve Rehoboam Yerusolimde oturdu, ve Yahudada müdafaa için şehirler yaptı.
 6. Yahuda ve Benyaminde olan duvarlı şehirleri, Beyt-lehemi, ve Eytamı, ve Tekoayı,
 7. ve Beyt-tsuru, ve Sokoyu, ve Adullamı,
 8. ve Gatı, ve Mareşayı, ve Zifi,
 9. ve Adoraimi, ve Lakişi, ve Azekayı,
 10. ve Tsorayı, ve Ayyalonu, ve Hebronu yaptı.
 11. Ve hisarları pekiştirdi, ve onlara başbuğlar, ve azık levazımı, ve yağ ve şarap koydu.
 12. Ve her şehre büyük kalkanlar ve kargılar koydu, ve onları ziyadesile pekiştirdi. Ve Yahuda ile Benyamin kendisinindi.
 13. Ve bütün İsrailde olan kâhinler ve Levililer, onların bütün sınırlarından Rehoboamın yanına toplandılar.
 14. Çünkü Levililer otlaklarını ve mülklerini bıraktılar, ve Yahudaya ve Yerusolime geldiler; çünkü RABBE kâhinlik etmesinler diye Yeroboamla oğulları onları attılar;
 15. ve yüksek yerler için, ve ergeçler için, ve yaptığı buzağılar için kendisine kâhinler koydu.
 16. Bütün İsrail sıptlarından, İsrailin Allahı RABBİ aramağa yüreklerini bağlamış olanlar, atalarının Allahına, Yehovaya kurban etmek için, onların ardınca Yerusolime geldiler.
 17. Ve Yahuda kırallığını kuvvetlendirdiler, ve üç yıl Süleymanın oğlu Rehoboamı kuvvetli kıldılar; çünkü üç yıl Davudun ve Süleymanın yolunda yürüdüler.
 18. Ve Davudun oğlu Yerimotun kızı olup Yessenin oğlu Eliabın kızı Abihailin kızı olan Mahalatı Rehoboam kendisine karı olarak aldı;
 19. ve ona oğullar doğurdu; Yeuş, ve Şemarya, ve Zaham.
 20. Ve Mahalattan sonra Abşalomun kızı Maakayı aldı; ve ona Abiyayı, ve Attayı, ve Zizayı,

ve Şelomiti doğurdu.

21. Ve Rehoboam Abşalomun kızı Maakayı bütün karıları ve cariyelerinden ziyade sevdi (çünkü on sekiz karı ve altmış cariye aldı; yirmi sekiz oğul ve altmış kıza baba oldu).

22. Ve Rehoboam Maakanın oğlu Abiyayı, kardeşleri arasında hükümdar olarak başa geçirdi, çünkü onu kiral etmeği düşünüyordu.

23. Ve akıllı davranıp bütün Yahuda ve Benyamin memleketlerinde her duvarlı şehre hep oğullarından dağıttı; ve onlara bol azık verdi. Ve onlar için çok karılar aradı.

BAP 12

VE vaki oldu ki, kiralığı pekişip kendisi kuvvetlenince, Rehoboam, ve kendisile beraber bütün İsrail, RABBİN şeriatini bıraktılar.

2. Ve vaki oldu ki, RABBE karşı hainlik ettiklerinden dolayı, Mısır kralı Şişak, bin iki yüz cenk arabası ve altmış bin atlı ile kiral Rehoboamın beşinci yılında Yerusolime çıktı.

3. Ve onunla beraber Mısırdan gelen kavm, Lubîler, Sukkîler, ve Habeşler, sayıya gelmezdi.

4. Ve Yahudanın duvarlı şehirlerini aldı, ve Yerusolime geldi.

5. Ve peygamber Şemaya Rehoboama, ve Şişaktan ötürü Yerusolime toplanmış olan Yahuda reislerine geldi, ve onlara dedi: RAB şöyle diyor: Siz beni bıraktınız, bundan dolayı ben de sizi Şişakın eline bıraktım.

6. Ve İsrail reislerle kiral kendilerini alçalttılar; ve: RAB âdildir, dediler.

7. Ve kendilerini alçalttıklarını RAB görünce, Şemaya RABBİN şu sözü geldi: Kendilerini alçalttılar; onları helâk etmiyeceğim; fakat onlara biraz kurtuluş vereceğim, ve öfkem Şişakın elile Yerusolimin üzerine dökülmiyecektir.

8. Fakat benim hizmetimi ve memleketler kiralıklarının hizmetini anlasınlar diye onun kulları olacaklar.

9. Ve Mısır kralı Şişak Yerusolime karşı çıktı, ve RAB evinin hazinelerini, ve kiral evinin hazinelerini alıp götürdü; her şeyi alıp götürdü; Süleymanın yapmış olduğu altın kalkanlarını da alıp götürdü.

10. Ve kiral Rehoboam onların yerine tunç kalkanlar yaptı, ve kiral evinin kapısını bekleyen muhafız asker reislerinin eline verdi.

11. Ve vaki oldu ki, kiral RABBİN evine girdikçe, muhafızlar gelip onları taşırlardı, ve onları muhafızlar odasına geri getirirlerdi.

12. Ve kendini alçaltınca, onu büsbütün helâk etmemek için, RABBİN öfkesi ondan döndü; hem de Yahudada iyi işler de vardı.

13. Ve kiral Rehoboam kendisini Yerusolimde pekiştirerek kirallık etti; çünkü Rehoboam kiral olduğu zaman kırk bir yaşında idi, ve ismini oraya koysun diye, İsrailin bütün sıptlarından RABBİN seçtiği şehirde, Yerusolimde, on yedi yıl kirallık etti; ve anasının adı Ammonî Naama idi.

14. Ve kötü olan şeyi yaptı, çünkü RABBİ aramağa yürek bağlamadı.

15. Ve Rehoboamın yaptığı işler, ilk işleri de son işleri de, peygamber Şemayanın ve Gören İddonun sözlerinde, nesep sırasına göre yazılı değil midir? Ve Rehoboam ile Yeroboam arasında bütün günler cenk vardı.

16. Ve Rehoboam ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde gömüldü; ve yerine oğlu Abiya kiral oldu.

BAP 13

KIRAL Yeroboamın on sekizinci yılında Abiya Yahuda üzerine kiral oldu.

2. Yerusâlimde    yıl kiral lık etti; ve anası Gibealı Urielin kızı olup adı Mikaya idi. Ve Abiya ile Yeroboam arasında cenk vardı.

3. Ve Abiya yiğit cenk adamlarından bir ordu ile, dört yüz bin seçme adamla harbe girişti; ve Yeroboam sekiz yüz bin seçme adamla, cesur yiğitlerle ona karşı cenk için saf bağladı.

4. Ve Abiya Efraim dağlığında olan Tsemaraim dağında dikilip dedi: Ey Yeroboam ve bütün  srail, beni dinleyin;

5.  srailin Allahı RAB,  srail üzerine kiral lığı ebediyen Davuda, ona ve oğullarına tuz ahdile vermiştir, bilmeniz gerek değil mi?

6. Fakat Davudun oğlu Süleymanın kulu, Nebatın oğlu Yeroboam kalktı, ve efendisine karşı isyan etti.

7. Ve boş ve yaramaz adamlar, onun yanına toplandılar, ve Rehoboam genç ve yumuşak yürekli olup onlara karşı duramıyınca, Süleymanın oğlu Rehoboama karşı kuvvetlendiler.

8. Ve şimdi siz Davud oğullarının elinde olan RABB N kiral lığına karşı durmağı düşünüyorsunuz; ve siz büyük bir kalabalıksınız, Yeroboamın ilâhlar diye size yapt ı altın buzağılar da aranızdadır.

9. RABB N kâhinlerini, Harun oğullarını, ve Levilileri kovmadınız mı, ve başka memleketler kavmlarının usulüne göre kendinize kâhinler yapmadınız mı? genç bir öküz ve yedi ko la kendini tahsis etmek için kim gelirse, o adam ilâh olmıyanlara kâhin olabiliyor.

10. Fakat biz ise, Allahımız RABD R, ve onu bırakmadık; ve bizde RABB N hizmetinde kâhinler, Harun oğulları, ve işleri başında Levililer vardır;

11. ve her sabah ve her akşam RABBE yakılan takdimeler ve hoş kokulu buhur yakarlar, ve bizde tahir sofa üzerinde huzur ekmeği, ve her akşam yakmak üzre altın şamdanla kandilleri var; çünkü biz Allahımız RABB N bekçiliğini tutuyoruz; siz ise, onu bıraktınız.

12. Ve işte, Allah başta olarak, onun kâhinleri de bizimle beraberdir; size karşı  almak için ellerinde yüksek ses veren borular var. Ey  srail oğulları, atalarınızın Allahı RABBE karşı cenketmeyin; çünkü işiniz iyi gitmez.

13. Ve Yeroboam onların artlarını çevirip bir pusu kurdu; şöyle ki, onlar Yahudanın önünde, ve pusu onların arkasında idi.

14. Ve Yahuda geriye bakınca, işte, önlerinde ve artlarında cenk vardı; ve RABBE feryat ettiler, ve kâhinler boruları çaldılar.

15. Ve Yahuda adamları bağırdılar; ve Yahuda adamları bağırınca, vaki oldu ki, Allah Yeroboamı ve bütün  sraili Abiyanın ve Yahudanın önünde vurdu.

16. Ve  srail oğulları Yahudanın önünden kaçtılar; ve Allah onları bunların eline verdi.

17. Ve Abiya ile kavmı onları büyük vuruşla vurdular; şöyle ki,  srailden  l  olarak beş yüz bin seçme adam düştü.

18. Böylece  srail oğulları o vakitte alt edildiler, ve Yahuda oğulları yendiler, çünkü atalarının Allahı RABBE dayandılar.

19. Ve Abiya Yeroboamın ardını kovdu, ve ondan şehirler aldı, Beyt-eli ve kasabalarını, ve Yeşanayı ve kasabalarını, ve Efronu ve kasabalarını aldı.

20. Ve Abiyanın günlerinde Yeroboam bir daha kuvvetlenmedi; ve RAB onu vurdu, ve öldü.

21. Fakat Abiya git gide kuvvetlendi, ve kendine on dört karı aldı, ve yirmi iki oğul ve on altı kız babası oldu.

22. Ve Abiyanın ettiği işlerin geri kalanı, ve onun yolları, ve sözleri, peygamber  ddonun tefsirinde yazılıdır.

VE Abiya ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde onu gömdüler; ve yerine oğlu Asa kiral oldu. Onun günlerinde memleket on yıl rahat etti.

2. Ve Asa Allahı RABBİN gözünde iyi ve doğru olanı yaptı;

3. çünkü yabancı mezbahları, ve yüksek yerleri kaldırdı, ve dikili taşları kırdı, ve Aşerleri kesti,

4. ve atalarının Allahı RABBİ aramağı, ve şeriatı ve emri yapmağı Yahudaya söyledi.

5. Ve Yahudanın bütün şehirlerinden yüksek yerleri, ve güneş putlarını kaldırdı; ve gözü önünde ülke rahat etti.

6. Ve Yahudada duvarlı şehirler yaptı; çünkü memleket rahattı, ve o yıllarda onun cengi yoktu, çünkü RAB ona rahat vermişti.

7. Ve Yahudaya dedi: Bu şehirleri bina edelim, ve etraflarına duvarlar, ve kuleler, kapılar, ve sürgüler yapalım; henüz memleket önümüzdedir, çünkü biz Allahımız RABBİ aradık; onu aradık, ve bize çevre rahat verdi. Ve yaptılar, ve işleri iyi gitti.

8. Ve Asanın ordusu vardı; Yahudadan büyük kalkan ve kargı taşıyan üç yüz bin kişi, ve Benyaminden küçük kalkan taşıyan, ve yay kuran iki yüz seksen bin kişi; bütün bunlar cesur yiğitlerdi.

9. Ve bunlara karşı Habeş Zerah bin binler askerle, ve üç yüz cenk arabası ile çıktı; ve Mareşaya geldi.

10. Ve Asa ona karşı çıktı, ve Mareşada Tsefata deresinde cenge dizildiler.

11. Ve Asa Allahı RABBİ çağırıp dedi: Ya RAB, kuvvetli ile kuvvetsiz arasında yardım edecek senden başkası yoktur; ya RAB Allahımız, bize yardım et; çünkü biz sana dayanıyoruz, ve senin isminle bu kalabalığa karşı çıktık. Ya RAB, Allahımız sensin; insan sana galip olmasın.

12. Ve Asanın önünde, ve Yahudanın önünde RAB Habeşleri vurdu; ve Habeşler kaçtılar.

13. Ve Asa ve kendisiyle beraber olan kavm onları Gerare kadar kovaladılar; ve Habeşlerden o kadar düşenler oldu ki, kendilerinde hayat yoktu; çünkü RABBİN önünde, ve onun ordusu önünde kırılmışlardı; ve pek çok çapul malı taşıdılar.

14. Ve Gerar çevresindeki bütün şehirleri vurdular; çünkü onların üzerinde RAB korkusu vardı; ve bütün şehirleri çapul ettiler; çünkü onların içinde çapul edilecek çok mal vardı.

15. Sığır çadırlarını da vurdular, ve çok koyun ve develer sürdüler, ve Yerusalıme döndüler.

BAP 15

VE Odedin oğlu Azaryanın üzerine Allahın Ruhu geldi;

2. ve Asanın karşısına çıktı, ve ona dedi: Ey Asa, ve bütün Yahuda ve Benyamin, beni dinleyin; siz RAB ile beraber olduğça o sizinle beraberdir; ve siz onu ararsanız, kendisini size buldurur; fakat siz onu bırakırsanız, sizi bırakır.

3. Ve uzun zamandan beri İsrailin hak Allahı yoktu, ve öğretici kâhini yoktu, ve şeriatı yoktu;

4. fakat sıkıntılarında İsrailin Allahı RABBE dönünce, ve onu arayınca, kendisini onlara buldurdu.

5. Ve o vakitlerde çıkan için ve giren için selâmet yoktu; fakat memleketlerde oturanların hepsi üzerinde büyük şaşkınlıklar vardı.

6. Ve millet milletle, ve şehir şehirle çarpışıyorlardı; çünkü Allah onları her türlü sıkıntı ile şaşkın ediyordu.

7. Fakat siz kuvvetli olun, ve elleriniz gevşek olmasın, çünkü işinizin karşılığı vardır.

8. Ve Asa bu sözleri, ve peygamber Odedin peygamberliğini işitince kuvvet buldu, ve bütün Yahuda ve Benyamin diyarından, ve Efraim dağılığından almış olduğu şehirlerden mekruh

- şeyleri kaldırıp attı; ve RABBİN eyvanı önünde olan RABBİN mezbahını yeniledi.
9. Ve bütün Yahudayı ve Benyamini, ve onların arasında Efraimden, ve Manasseden, ve Simeondan misafir bulunanları topladı; çünkü Allahı RABBİN kendisile beraber olduğunu görünce İsrailden pek çok misafirler ona üşüştiler.
10. Ve Asanın kiralılığının on beşinci yılında, üçüncü ayda, Yerusolimde toplandılar.
11. Ve o gün, getirmiş oldukları çapul malından yedi yüz sığır, ve yedi bin koyun RABBE kurban ettiler.
12. Ve atalarının Allahı RABBİ bütün yüreklerle ve bütün canları ile aramak için ahdettiler;
13. ve küçük olsun büyük olsun, erkek olsun kadın olsun, İsrailin Allahı RABBİ aramıyan herkes öldürülecekti.
14. Ve borular ve zurnalar çalarak, bağırışla ve yüksek sesle RABBE and ettiler.
15. Ve bu and üzerine bütün Yahuda sevindi; çünkü bütün yüreklerle and etmişlerdi, ve bütün rızaları ile onu aradılar; ve onlara kendisini buldurdu; ve RAB onlara çepçevre rahat verdi.
16. Ve kiral Asanın anası Maakayı da kralıçalıktan kaldırdı, çünkü Aşera için mekruh bir put yapmıştı; ve Asa onun putunu kesti, ve toz edip Kidron vadisinde yaktı.
17. Fakat İsrailden yüksek yerler kaldırılmadı; ancak Asanın yüreği daima bütündü.
18. Ve babasının takdis ettiği şeyleri, ve kendisinin takdis ettiği şeyleri, gümüşü ve altını, ve kapları Allahın evine getirdi.
19. Ve Asanın kiralılığının otuz beşinci yılına kadar cenk olmadı.

BAP 16

- ASANIN kiralılığının otuz altıncı yılında İsrail kralı Baaşa Yahudaya karşı çıktı, ve Yahuda kralı Asanın yanına giren ve çıkan adam bırakmasın diye Rama şehrini yaptı.
2. Ve Asa RAB evinin ve kiral evinin hazinelerinden gümüş ve altın çıkardı, ve Şamda oturan Suriye kralı Ben-hadada gönderip dedi:
3. Babanla benim babam arasında olduğu gibi, seninle benim aramda ahit vardır; işte, sana gümüş ve altın gönderdim; git, İsrail kralı Baaşa ile olan ahdini boz da üzerimden gitsin.
4. Ve Ben-hadad kiral Asayı dinledi, ve ordularının başbuğlarını İsrail şehirlerine karşı gönderdi; ve İyonu, ve Danı, ve Abel-mayimi, ve Naftalinin bütün ambar şehirlerini vurdular.
5. Ve vaki oldu ki, Baaşa bunu işitince, Ramayı yapmaktan vazgeçti, ve işini bıraktı.
6. Ve kiral Asa bütün Yahudayı yanına aldı, ve Baaşanın bina etmekte olduğu Ramanın taşlarını ve kerestesini taşıdılar; ve onlarla Gebayı ve Mitspayı yaptı.
7. Ve o vakitte Gören Hanani, Yahuda kralı Asanın yanına geldi, ve ona dedi: Mademki Suriye kralına dayandın, ve Allahın RABBE dayanmadın, bundan dolayı Suriye kralının ordusu senin elinden kaçıp kurtuldu.
8. Habeşler, ve Lubîler, pek çok atlılar ve cenk arabaları ile çok büyük bir ordu değil mi idiler? ve RABBE dayandığın için onları senin eline verdi.
9. Çünkü RABBİN gözleri, yürekleri kendisi ile bütün olanlar uğrunda kuvvetli olduğunu göstermek için bütün yeryüzünde fırlanır. Bu işte akılsızlık ettin; çünkü bundan böyle seninle cenkler olacak.
10. Ve Asa Görene öfkeleni, ve onu hapishaneye attı; çünkü bundan ötürü ona karşı köpürüyordu. Ve o vakitte Asa kavmdan bazı kimseleri ezdi.
11. Ve işte, Asanın işleri, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar Yahuda ve İsrail kiralılarının kitabında yazılıdır.
12. Ve kiralılığının otuz dokuzuncu yılında Asa ayaklarından hastalandı; hastalığı aşırı derece ağırdı; hem de hastalığında RABBİ değil ancak hekimleri aradı.

13. Ve Asa, kiralığının kırk birinci yılında ölüp ataları ile uyudu.
14. Ve onu Davud şehrinde kendisi için kazmış olduğu kabrine gömdüler, ve onu güzel kokularla, ve attar işine göre hazırlanmış türlü türlü baharatla dolu bir yatağa yatırdılar; ve onun için pek çok tütsü yaktılar.

BAP 17

- VE onun yerine oğlu Yehoşafat kiral oldu, ve İsraille karşı kendisini pekiştirdi.
2. Ve Yahudanın bütün duvarlı şehirlerine cenkçiler koydu, ve Yahuda diyarına, ve babası Asanın almış olduğu Efraim şehirlerine asker koydu.
 3. Ve RAB Yehoşafatla beraberdi, çünkü atası Davudun ilk yollarında yürüdü, ve Baalları aramadı,
 4. fakat babasının Allahını aradı, ve İsrailin işlerine göre değil, Allahın emirlerinde yürüdü.
 5. Ve RAB kiralığı onun elinde pekiştirdi; ve bütün Yahuda Yehoşafata hediyeler getirdiler; ve bol serveti ve izzeti vardı.
 6. Ve RABBİN yollarında cesaretlendi; ve yüksek yerleri ve Aşerleri de Yahudadan kaldırdı.
 7. Ve kiralığının üçüncü yılında, Yahuda şehirlerinde halka öğretsinler diye, reislerini, Ben-hayili, ve Obadyayı, ve Zekaryayı, ve Netaneli, ve Mikayayı;
 8. ve onlarla beraber Levilileri, Şemayayı, ve Netanyayı, ve Zebadyayı, ve Asaheli, ve Şemiramotu, ve Yehonatanı, ve Adoniyayı, ve Tobiyayı, ve Tobadoniyayı, Levilileri, ve onlarla beraber kâhinleri, Elişamayı, ve Yehoramı gönderdi.
 9. Ve Yahudada halka öğretiler, ve yanlarında RABBİN şariat kitabı vardı; ve Yahudanın bütün şehirlerini dolaştılar, ve kavma öğretiler.
 10. Ve Yahudanın çevresinde olan bütün memleketlerin kiralıkları üzerine RAB korkusu düştü, ve Yehoşafata karşı cenketmediler.
 11. Ve Filistilerden bazıları Yehoşafata hediyeler, ve haraç olarak gümüş getirdiler; Araplar da ona sürüler, yedi bin yedi yüz koç, ve yedi bin yedi yüz ergeç getirdiler.
 12. Ve Yehoşafat git gide aşırı dereceye varıncıya kadar büyüdü; ve Yahudada hisarlar ve ambarlar şehirleri yaptı.
 13. Ve Yahuda şehirlerinde çok işleri, ve Yerusâlimde cenk adamları, cesur yiğitleri vardı.
 14. Ve ataları evlerine göre onların sayısı şu idi: Yahudadan, binlerin başları: başbuğ Adna, ve kendisile beraber üçyüz bin cesur yiğit;
 15. ve onun yanında başbuğ Yehohanan, ve kendisile beraber iki yüz seksen bin;
 16. ve onun yanında gönlü ile kendini RABBE tahsis eden Zikrinin oğlu Amasya, ve kendisile beraber iki yüz bin cesur yiğit.
 17. Ve Benyaminden, cesur bir yiğit olan Elyada, ve kendisile beraber yay ve kalkanla silâhlanmış iki yüz bin kişi;
 18. ve onun yanında Yehozabad, ve kendisile beraber cenk için donatılmış yüz seksen bin kişi.
 19. Kırılın bütün Yahudada duvarlı şehirlere koyduğu askerlerden başka olarak kırıla hizmet eden bunlardı.

BAP 18

- VE Yehoşafatın bol serveti ve izzeti vardı; ve Ahabla hısım oldu.
2. Ve bir kaç yıl sonra Samiriyeye Ahabin yanına indi. Ve Ahab onun için ve onunla beraber

olan kavm için pek çok koyun ve sığır boğazladı, ve onu Ramot-gileada birlikte çıkmağa kandırdı.

3. Ve İsrail kralı Ahab Yahuda kralı Yehoşafata dedi: Benimle Ramot-gileada gider misin? Ve ona dedi: Beni kendin gibi say, ve kavmımı kavmin gibi say; ve cenkte seninle beraber oluruz.

4. Ve Yehoşafat İsrail kralına dedi: Rica ederim, önce RABBİN sözünü sor.

5. Ve İsrail kralı peygamberleri, dört yüz kişiyi topladı, ve onlara dedi: Ramot-gileada cenge gidelim mi, yoksa vazgeçeyim mi? Ve dediler: Çık; ve Allah onu kralın eline verecektir.

6. Fakat Yehoşafat dedi: Bunlardan başka burada RABBİN bir peygamberi yok mu ki, ondan soralım?

7. Ve İsrail kralı Yehoşafata dedi: Bir kişi daha var, onun vasıtası ile RABDEN sorabiliriz; fakat ben ondan nefret ederim; çünkü benim hakkımda hiç bir zaman iyilik haber vermez, daima kötülük haber verir; o İmlanın oğlu Mikayadır. Ve Yehoşafat: Kral böyle söylemesin, dedi.

8. Ve İsrail kralı bir harem ağası çağırıp dedi: Çabuk, İmlanın oğlu Mikayayı getir.

9. Ve İsrail kralı ile Yahuda kralı Yehoşafat, her biri kendi tahtı üzerinde, kral elbiselerini giyinmiş olarak oturdular, ve Samiriye kapısının girilecek yerinde olan açıklıkta oturuyorlardı; ve bütün peygamberler onların önünde peygamberlik ediyorlardı.

10. Ve Kenaananın oğlu Tsedekiya kendine demir boynuzlar yapıp dedi: RAB şöyle diyor: Suriyeliler bitinciye kadar onları bu boynuzlarla süseceksin.

11. Ve bütün peygamberler böylece peygamberlik edip dediler: Ramot-gileada çık, ve işin iyi gidecek; çünkü RAB onu kralın eline verecektir.

12. Ve Mikayayı çağırmak için giden ulak ona söyliyip dedi: İşte, peygamberler krala bir ağızdan iyilik söylüyorlar; rica ederim, senin sözün de onlardan birinin sözü gibi olsun, ve iyilik söyle.

13. Ve Mikaya dedi: Hay olan RABBİN hakkı için, Allahım bana ne derse, ben onu söylerim.

14. Ve kralın yanına geldi, ve kral ona dedi: Mikaya, cenk için Ramot-gileada gidelim mi, yoksa vazgeçeyim mi? Ve ona dedi: Çıkın, ve işiniz iyi gidecektir; ve onlar sizin elinize verilecektir.

15. Ve kral ona dedi: RABBİN ismile hakikatten başka bana bir şey söylemeyeceğine sana kaç kere daha and ettireyim?

16. Ve dedi: Bütün İsraili dağlar üzerinde çobanı olmıyan koyunlar gibi dağılmış gördüm; ve RAB dedi: Bunların efendisi yok; herkes kendi evine selâmetle dönsün.

17. Ve İsrail kralı, Yehoşafata dedi: Hakkımda iyilik değil, kötülük haber verecektir, diye sana söylemedim mi?

18. Ve Mikaya dedi: Öyle ise RABBİN sözünü dinleyin: RABBİ tahtı üzerinde oturmakta, ve bütün gökler ordusunu sağında ve solunda durmakta gördüm.

19. Ve RAB dedi: Ramot-gileada çıksın da düşsün diye Ahabı kim kandıracak? Ve kimi böyle, kimi şöyle dedi.

20. Ve bir ruh çıkıp RABBİN önünde durdu, ve dedi: Ben onu kandırırım. Ve RAB ona dedi: Ne ile?

21. Ve dedi: Ben çıkarım, ve bütün peygamberlerinin ağzında yalancı bir ruh olurum. Ve dedi: Kandırırsın, hem de onunla başa çıkarsın; çık ve öyle yap.

22. Ve şimdi, işte RAB senin bu peygamberlerinin ağzına yalancı bir ruh koymuştur; ve RAB senin hakkında kötü olanı söylemiştir.

23. Ve Kenaananın oğlu Tsedekiya yaklaştı, ve Mikayanın yanağına vurup dedi: RABBİN Ruhu seninle söyleşmek için benden sana hangi yoldan geçti?

24. Ve Mikaya dedi: İşte, gizlenmek için bir iç odaya gireceğin gün görürsün.

25. Ve İsrail kralı dedi: Mikayayı alın, ve onu şehrin reisi Amona, ve kralın oğlu Yoaşa geri götürün;

26. ve diyin: Kırıl şöyle diyor: Bunu hapishaneye atın, ve ben selâmetle dönünciye kadar ona elem ekmeği yedinin, ve elem suyu içirin.
27. Ve Mikaya dedi: Eğer sen selâmette dönecek olursan, RAB benim vasıtamla söylememiştir. Ve dedi: Ey kavmlar, hepiniz işitin.
28. Ve İsrail kralı ile Yahuda kralı Yehoşafat Ramot-gileada çıktılar.
29. Ve İsrail kralı, Yehoşafata dedi: Ben kılığımı değiştireceğim, ve cenge gireceğim; fakat sen kendi esvabını giy. Ve İsrail kralı kılığını değiştirdi; ve cenge girdiler.
30. Ve Suriye kralı, arabalarının başbuğlarına: Ne küçükle ne büyükle, ancak İsrail kralı ile cenkedin, diye emretmişti.
31. Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları Yehoşafatı görünce dediler: İsrail kralı budur! ve ona karşı cenketmek için o tarafa döndüler; ve Yehoşafat bağırdı, ve RAB ona yardım etti; ve Allah onları ondan saptırdı.
32. Ve vaki oldu ki, arabaların başbuğları onun İsrail kralı olmadığını görünce onun ardından döndüler.
33. Ve bir adam nişan almadan yay çekti, ve İsrail kralını zırhların bittiği yerden vurdu; ve kırıl arabacısına dedi: Dizgini çevir, ve beni ordudan çıkar; çünkü ağır yaralandım.
34. Ve cenk o gün arttı; ve Suriyelilere karşı İsrail kralı akşama kadar kendi cenk arabasında direndi; ve güneş battığı vakitlerde öldü.

BAP 19

VE Yahuda kralı Yehoşafat Yerusâlime, evine selâmetle döndü.
2. Ve Hananinin oğlu Gören Yehu onun önüne çıktı, ve kırıl Yehoşafata dedi: Senin için kötüye mi yardım etmek, ve RABDEN nefret edenleri mi sevmek gerek? Bundan ötürü senin üzerine RAB yönünden öfke vardır.
3. Bununla beraber sende iyi şeyler bulundu; çünkü Aşeraları memleketten kaldırıp attın, ve kendi yüreğini Allahı aramak için hazırladın.
4. Ve Yehoşafat Yerusâlimde kaldı; ve tekrar Beer-şebadan Efraim dağlığına kadar kavm arasına çıktı, ve onları atalarının Allahı RABBE döndürdü.
5. Ve memlekete, Yahudanın bütün duvarlı şehirlerine, şehir şehir hâkimler koydu,
6. ve hâkimlere dedi: Ne yapmakta olduğunuza bakın; çünkü insan için değil, RAB için hükmediyorsunuz; ve hüküm işinde o sizinle beraberdir.
7. Ve şimdi, sizin üzerinizde RAB korkusu olsun; dikkat edin ve yapın; çünkü Allahımız RAB indinde haksızlık, yahut hatır saymak, yahut rüşvet almak yoktur.
8. Ve Yehoşafat RABBİN hükümlerini icra için ve davalar için Yerusâlime de Levililerden, ve kâhinlerden, ve İsrailin atalar evlerinin başlarından koydu. Ve Yerusâlime döndüler.
9. Ve onlara emredip dedi: Böylece, RAB korkusu ile, sadakatla, ve bütün yürekle davranacaksınız.
10. Ve şehirlerinde oturan kardeşlerinizden size gelecek her davada, gerek kanla kan arasında olsun, gerekse şeriatla emir, kanunlar, ve hükümler arasında olsun, onları sakındırınız ki, RABBE karşı suçlu olmasınlar, ve sizin üzerinize ve kardeşleriniz üzerine öfke gelmesin; böyle edin, ve suçlu olmazsınız.
11. Ve işte, RABBİN her işi için başkâhin Amarya, ve kırılın her işi için Yahuda evinin hükümdarı İsmailin oğlu Zebadya sizin başınızdadır; ve önünüzde Levililer memur olacaklardır. Kuvvetli olun, ve yapın, ve RAB iyi adamla beraber olsun.

BAP 20

VE bundan sonra vaki oldu ki, Moab oğulları, ve Ammon oğulları, ve onlarla beraber Ammonîlerden* bazıları, Yehoşafata karşı cenk için geldiler.

2. Ve adamlar geldiler, ve Yehoşafata bildirip dediler: Denizin öte tarafından, Suriyeden sana karşı büyük bir kalabalık geliyor; ve işte, onlar Hatsatson-tamardadırlar (o En-gedir).

3. Ve Yehoşafat korktu, ve RABBİ aramağa koyuldu; ve bütün Yahudada oruç ilân etti.

4. Ve Yahuda RABDEN yardım dilemek için toplandı; Yahudanın bütün şehirlerinden de RABBİ aramak için geldiler.

* Belki *Meuniler* olacak; yirmi altıncı bap, yedinci ayete bakın.

5. Ve Yehoşafat RABBİN evinde, yeni avlunun önünde, Yahuda ve Yerusâlim cemaatinin içinde durdu;

6. ve dedi: Ya RAB, atalarımızın Allahı, göklerde Allah olan sen değil misin? ve bütün milletlerin kiralıkları üzerine hâkim olan sen değil misin? ve kudretle ceberrut senin elindedir, ve kimse sana karşı duramaz.

7. Ey Allahımız, kavmin İsrailin önünden bu diyarda oturanları kovan, ve onu dostun İbrahimin zürriyetine ebediyen veren sen değil misin?

8. Ve orada oturdular, ve senin için orada ismine makdis yaptılar, ve dediler:

9. Eğer üzerimize belâ, kılıç, kaza, veba, veya kıtlık gelirse, bu evin önünde, ve senin önünde (çünkü senin ismin bu evdedir) duracağız, ve sıkıntımızda sana feryat edeceğiz, ve sen işiteceksin ve kurtaracaksın.

10. Ve şimdi, işte, Mısırdan gelirken İsraili aralarına girmeye bırakmadığın, ve yanlarından sapıp helâk etmedikleri Ammon oğulları, ve Moabîler, ve Seir dağındakiler,

11. bize miras olarak verdiğin senin mülkünden bizi kovmağa gelerek, işte, karşılığını bize nasıl ödiyorlar.

12. Ey Allahımız, onlara hükmetmiyecek misin? çünkü üzerimize gelmekte olan bu büyük kalabalığa karşı kuvvetimiz yoktur; ve biz ne yapacağımızı bilmiyoruz; ancak gözlerimiz senin üzerindedir.

13. Ve bütün Yahuda, yavruları, karıları ve oğulları ile beraber RABBİN önünde durmakta idi.

14. Ve cemaatin ortasında, Asaf oğullarından, Mattanyanın oğlu, Yeielin oğlu, Benayanın oğlu, Zekaryanın oğlu Levili Yahazielin üzerine RABBİN Ruhu geldi;

15. ve dedi: Bütün Yahuda, ve Yerusâlimde oturanlar, ve sen kiral Yehoşafat, iyi dinleyin; RAB size şöyle diyor: Bu büyük kalabalığın yüzünden korkmayın ve yılgınlığa düşmeyin; çünkü cenk sizin değil, ancak Allahındır.

16. Yarın onlara karşı inin; işte, onlar Tsits yokuşundan çıkıyorlar; ve onları vadinin sonunda, Yeruel çölünün önünde bulacaksınız.

17. Bu seferde cenkedecek olan siz değilsiniz; ey Yahuda ve Yerusâlim, saf bağliyp durun, sizinle beraber olan RABBİN kurtarışını görün; korkmayın ve yılgınlığa düşmeyin; yarın onlara karşı çıkın; çünkü RAB sizinle beraberdir.

18. Ve Yehoşafat yüz üstü yere kapandı, ve bütün Yahuda, ve Yerusâlimde oturanlar, RABBE tapınmak için RABBİN önünde yere kapandılar.

19. Ve Kohatîler oğullarından, ve Korahîler oğullarından Levililer, İsrailin Allahı RABBE çok yüksek sesle hamdetmek için ayağa kalktılar.

20. Ve sabahlayın erken kalktılar, ve Tekoa çölüne çıktılar; ve çıktıkları zaman Yehoşafat durup dedi: Ey Yahuda, ve Yerusâlimde oturanlar, beni dinleyin; Allahınız RABBE inanın, ve emniyette olursunuz; ve onun peygamberlerine inanın, ve işleriniz iyi gider.

21. Ve kavmla danıştıktan sonra, RABBE ilâhi okuyanları koydu, ta ki, ordunun önünde çıktıkları zaman ziynetle hamdedip: RABBE şükredin, çünkü inayeti ebedîdir, desinler.

22. Ve terennümle hamde başladıkları zaman, Yahudaya gelmekte olan Ammon oğullarına,

Moabîlere, ve Seir dağlılarına karşı RAB pusu kurdu; ve vuruldular.

23. Çünkü Ammon oğulları ile Moabîler Seir dağlılarını helâk edip bütün bütün yok etmek için onlara karşı kalktılar; ve Seir halkını bitirince, kendilerini helâk etmekte birbirlerine yardım ettiler.

24. Ve Yahuda, çölün bekçi kulesine varınca, o kalabalığa baktılar; ve işte, onlar yere düşmüş leşlerdi, ve kaçıp kurtulan yoktu.

25. Onların çapul malını kapışmak için Yehoşafat ile kavmı geldikleri zaman, onlar arasında pek çok mal ve leşler, ve değerli şeyler buldular, ve onları kendileri için taşıyamıyacakları kadar soydular; ve üç gündür çapul malı kapışmakta idiler, çünkü çoktu.

26. Ve dördüncü gün Beraka* deresinde toplandılar; çünkü RABBÎ orada takdis ettiler; bundan ötürü o yerin adını Beraka deresi koydular, bugüne kadar öyledir.

27. Ve Yahuda ve Yeruşalimden olan adamların hepsi, Yehoşafat onların başında olarak, sevinçle Yeruşalime dönmek için geri geldiler; çünkü RAB düşmanları üzerine onlara sevinç vermişti.

28. Ve santurlarla ve çenklerle ve borularla Yeruşalime RABBİN evine geldiler.

29. Ve İsrailin düşmanlarına karşı RABBİN cenkettiğini işitince bütün memleketlerin kırıllıkları üzerine Allah korkusu düştü.

30. Ve Yehoşafatın ülkesi rahata erdi; çünkü Allahı kendisine çepçevre rahat verdi.

* *Bereket.*

31. Ve Yehoşafat İsrail üzerinde kırıllık etti; kiral olduğu zaman otuz beş yaşında idi; ve Yeruşalimde yirmi beş yıl kırıllık etti. Ve anasının adı Şilhinin kızı Azuba idi.

32. Ve babası Asanın yolunda yürüdü, ve RABBİN gözünde doğru olanı yaparak ondan sapmadı.

33. Ancak yüksek yerler kaldırılmadı; ve kavm henüz yüreklerini atalarının Allahına hazırlamamışlardı.

34. Ve Yehoşafatın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar İsrail kırıllarının kitabına geçirilmiş olan Hananinin oğlu Yehunun tarihinde yazılıdır.

35. Ve ondan sonra Yahuda kralı Yehoşafat, işinde kötü olan İsrail kralı Ahazya ile uyuştu;

36. ve Tarşişe gitmek üzere gemiler yapmak için onunla uyuştu; ve gemileri Etsyon-geberde yaptılar.

37. Ve Mareşadan olan Dodavahunun oğlu Eliezer Yehoşafata karşı peygamberlik edip dedi: Ahazya ile uyuştuğun için RAB senin işlerini bozdu. Ve gemiler parçalandılar, ve Tarşişe gidemediler.

BAP 21

VE Yehoşafat ataları ile uyudu, ve Davud şehrinde ataları yanında gömüldü; ve yerine oğlu Yehoram kiral oldu.

2. Ve onun kardeşleri, Yehoşafatın oğulları vardı: Azarya, ve Yehiel, ve Zekarya, ve Azarya, ve Mikael, ve Şefatya; bunların hepsi İsrail kralı Yehoşafatın oğulları idiler.

3. Ve babaları onlara Yahudada duvarlı şehirlerle beraber, gümüşten ve altından ve değerli şeylerden büyük hediyeler verdi; fakat kırıllığı Yehorama verdi, çünkü ilk oğuldu.

4. Ve Yehoram babasının kırıllığı üzerine çıkıp kuvvet bulunca, bütün kardeşlerini, ve İsrail reislerinden bazılarını da kılıçla öldürdü.

5. Yehoram kiral olduğu zaman otuz iki yaşında idi; ve Yeruşalimde sekiz yıl kırıllık etti.

6. Ve Ahab evinin ettiği gibi o da İsrail kırıllarının yolunda yürüdü; çünkü onun karısı Ahabın kızı idi; ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

7. Fakat RAB Davudla ettiği ahitten ötürü, ve bütün günler ona ve oğullarına bir çerağ

vereceğini vadettiğine göre, Davud evini helâk etmek istemedi.

8. Onun günlerinde Edom ayaklanıp Yahudanın eli altından çıktı, ve birini üzerlerine kiral ettiler.

9. Ve Yehoram reisleri ile beraber, bütün cenk arabaları yanında olarak geçti; ve geceleyin kalktı, ve kendisini kuşatan Edomîleri, ve arabaların başbuğlarını vurdu.

10. Böylece Edom ayaklandı, bugüne kadar Yahudanın eli altından çıkmıştır; o vakit Libna da aynı zamanda ayaklandı, ve onun eli altından çıktı, çünkü atalarının Allahı RABBÎ bırakmıştı.

11. Yahuda dağlarında da yüksek yerler yaptı, ve Yerusâlimde oturanlara zina ettirdi, ve Yahudayı da sürükledi.

12. Ve ona peygamber İlyadan şu yazı geldi: Atan Davudun Allahı RAB şöyle diyor:

Mademki baban Yehoşafatın yollarında, ve Yahuda kiralı Asanın yollarında yürümedin,

13. fakat İsrail kırıallarının yolunda yürüdün, ve Yahudaya ve Yerusâlimde oturanlara, Ahab evinin yaptığı gibi zina ettirdin, ve baban evinden senden daha iyi olan kardeşlerini öldürdün;

14. işte, RAB senin kavmını, ve oğullarını, ve karılarını, ve bütün malını büyük vuruşla vuracak,

15. ve hastalık yüzünden günden güne barsakların çıkıncıya kadar barsak hastalığı ile ağır hastalanacaksın.

16. Ve RAB Yehorama karşı Filistîlerin, ve Habeşlerin yan tarafında olan Arapların ruhunu uyandırdı;

17. ve Yahudaya karşı çıktılar, ve yarıp içine girdiler, ve kiralın evinde bulunan bütün malı, hem de oğullarını ve karılarını götürdüler; ve oğullarının en küçüğü Yehoahazdan* başka oğlu kalmadı.

* Yirmi ikinci bap, birinci ayette, *Ahazyâ*.

18. Ve bunun hepsi olduktan sonra RAB onu barsaklarından iyi olmaz hastalıkla vurdu.

19. Ve vaki oldu ki, vakit geçtikçe iki yılın sonunda hastalığından ötürü barsakları çıktı, ve kötü hastalıklarla öldü. Ve kavmı ataları için tütsü yaktıkları gibi onun için yakmadılar.

20. Kiral olduğu zaman otuz iki yaşında idi, ve Yerusâlimde sekiz yıl kiralık etti; ve göçmesine yazık oldu denilmedi; ve onu Davud şehrinde gömdüler, fakat kırıalların kabirlerine gömmeler.

BAP 22

VE Yerusâlimde oturanlar, onun yerine en küçük oğlu Ahazyayı kiral ettiler; çünkü Araplarla beraber ordugâha gelmiş olan çete bütün büyükleri öldürmüştü. Ve Yahuda kiralı Yehoramın oğlu Ahazyâ kiral oldu.

2. Ahazyâ kiral olduğu zaman kırk iki yaşında idi; ve Yerusâlimde bir yıl kiralık etti; ve anasının adı Omrinin kızı Atalya idi.

3. O da Ahab evinin yollarında yürüdü; çünkü kötülük yapmak için anası onu öğütliyordu.

4. Ve Ahab evi gibi RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; çünkü onun helâki için babasının ölümünden sonra kendisini onlar öğütliyorlardı.

5. Onların öğüdü ile de yürüyüp, İsrail kiralı Ahabın oğlu Yehoramla beraber Suriye kiralı Hazaele karşı Ramot-gileadda cenketmeğe gitti; ve Suriyeliler Yoramı yaraladılar.

6. Ve Ramada Suriye kiralı Hazaele karşı cenkettiği zaman aldığı yaralardan iyi edilmek için Yizreele döndü. Ve Yahuda kiralı Yehoram oğlu Azarya*, Yizreelde olan Ahabın oğlu Yehoramı görmek için indi, çünkü hasta idi.

* Bu babın birinci ayetinde, *Ahazyâ*.

7. Ve Ahazyanın Yoramın yanına gelerek helâk olması Allahtandı; çünkü geldiği zaman, Ahab evini kökünden kesmek için RABBİN meshetmiş olduğu Nimşi oğlu Yehuya karşı,

Yehoramla beraber çıktı.

8. Ve vaki oldu ki, Yehu Ahab evine hükmü icra ederken, Yahuda reislerini, ve Ahazyanın kardeş oğullarını Ahazyaya hizmet etmekte buldu, ve onları öldürdü.

9. Ve Ahazyayı aradı, ve onu tuttular (ve o Samiriyede gizlenmekte idi), ve onu Yehuya getirdiler, ve onu öldürdüler; ve onu gömdüler, çünkü dediler: RABBİ bütün yüreğile aramış olan Yehoşafatın oğludur. Ve Ahazyanın evinde kırallığı tutabilecek kuvvet kalmadı.

10. Ve Ahazyanın anası Atalya oğlunun öldüğünü görünce, kalktı, ve Yahuda evinin bütün kiral zürriyetini yok etti.

11. Fakat kiralın kızı Yehoşabeat, Ahazyanın oğlu Yoaşı aldı, ve kiralın öldürülen oğulları arasından onu çaldı, ve onu ve dadısını yataklar odasına koydu. Kâhin Yehoyadanın karısı, kiral Yehoramın kızı olan Yehoşabeat (çünkü o Ahazyanın kızkardeşi idi) böylece onu öldürmesin diye Atalyadan onu gizledi.

12. Ve onlarla beraber altı yıl Allahın evinde gizli kaldı; ve Atalya memleket üzerinde kralılık etti.

BAP 23

VE yedinci yılda Yehoyada kuvvet buldu, ve yüzlerin başları, Yerohamın oğlu Azarya, ve Yehohananın oğlu İsmail, ve Obedin oğlu Azarya, ve Adayanın oğlu Maaseya, ve Zikrinin oğlu Elişafatla ahdedti.

2. Ve Yahudayı dolaştılar, ve Yahudanın bütün şehirlerinden Levilileri, ve İsrailin atalar evlerinin başlarını topladılar, ve Yerusálime geldiler.

3. Ve bütün cemaat Allahın evinde kıralla ahdedtiler. Ve onlara dedi: İşte, Davud oğulları hakkında RABBİN söylediği gibi, kiralın oğlu kiralık edecektir.

4. Yapacağınız iş şudur: Sizden, Sebt günü giren kâhinlerden ve Levililerden, üçte biri eşik kapıcıları olacak;

5. ve üçte biri kiral evinde olacak, ve üçte biri temel kapısında olacak; ve bütün kavm RAB evinin avlularında olacak.

6. Fakat kâhinlerden ve hizmet eden Levililerden başka RABBİN evine kimse girmesin; onlar girecekler, çünkü mukaddestirler; fakat bütün kavm RABBİN bekçiliğini tutacaklar.

7. Ve Levililer, her biri silâhları elinde olarak, kiralı çepçevre kuşatacaklar; ve eve giren her adam öldürülsün; ve siz kiral girdiği ve çıktığı zaman beraberinde olun.

8. Ve Levililerle bütün Yahuda kâhin Yehoyadanın emrettiği her şeye göre yaptılar; Sebt günü girenlerle Sebt günü çıkanları, her biri kendi adamlarını aldı; çünkü kâhin Yehoyada takımlara yol vermedi.

9. Ve kâhin Yehoyada yüzlerin başlarına mızrakları, ve küçük kalkanları, ve büyük kalkanları verdi; bunlar evelce kiral Davudun olup Allahın evinde idiler.

10. Ve herkesin silâhı elinde olarak, bütün kavmı, evin sağ tarafından evin sol tarafına kadar, mezbahın ve evin boyunca çepçevre kiralın yanına koydu.

11. Ve kiralın oğlunu çıkardılar, ve başına tacı koydular, ve kendisine şehadeti verdiler, ve onu kiral ettiler; ve Yehoyada ile oğulları onu meshettiler, ve: Yaşasın kiral, dediler.

12. Ve Atalya koşuşan ve kiralı alkışlıyan kavmin sesini işitince, RAB evine, kavmin yanına geldi;

13. ve baktı, ve işte, kiral girilecek yerde kendi direğinin yanında, ve reislerle boru çalanlar kiralın yanında duruyorlardı; ve memleketin bütün kavmı seviniyordu, ve borular çalıyorlardı; ilâhiciler de musiki âletleri çalıyorlardı, ve hamt terennümünü idare ediyorlardı. Ve Atalya esvabını yırtıp bağırdı: Hainlik! Hainlik!

14. Ve kâhin Yehoyada askerin başında olan yüzlerin başlarını çıkardı; ve onlara dedi:

Safların arasından bu kadını çıkarın; ve onun ardınca gelen her adam kılıçla öldürülsün; çünkü kâhin: Onu RABBİN evinde öldürmeyin, demişti.

15. Ve kadına yol açtılar; ve kıral evinin atlar kapısından içeri girerken orada onu öldürdüler.

16. Ve Yehoyada, kendisi ve bütün kavmla kıral arasında, RABBİN kavmı olsunlar diye, ahit kesti.

17. Ve bütün kavm Baal evine gittiler, ve onu yıktılar, ve mezbahlarını ve putlarını parçaladılar, ve Baalın kâhini Mattanı mezbahlar önünde öldürdüler.

18. Ve Yehoyada, RAB evinin memurlarını, Davudun RAB evinde sınıflara ayırmış olduğu kâhinlerin, Levililerin, eli altına koydu; bunlar RABBİN yakılan takdimelerini, Musanın şeriatinde yazılmış olduğu gibi, Davudun tertibine göre sevinçle ve musiki ile arz etmek için idiler.

19. Ve her hangi bir suretle murdar olan kimse girmesin diye, RAB evinin kapılarına kapıcılar koydu.

20. Ve yüzlerin reislerini, ve ileri gelenleri, ve kavmin valilerini, ve memleketin bütün kavmini aldı, ve kıralı RABBİN evinden indirdi; ve yukarıki kapıdan geçip kıral evine geldiler, ve kırallık tahtı üzerine kıralı oturtular.

21. Ve memleketin bütün kavmı sevindiler, ve şehir sustu. Ve Atalyayı kılıçla öldürmüşlerdi.

BAP 24

YOAŞ kıral olduğu zaman yedi yaşında idi, ve Yerusâlimde kırk yıl kırallık etti; ve anası Beer-şebadan olup adı Tsibya idi.

2. Ve kâhin Yehoyadanın bütün günlerinde Yoaş RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.

3. Ve Yehoyada ona iki karı aldı; ve oğullar ve kızlar babası oldu.

4. Ve bundan sonra vaki oldu ki, RAB evini yenilemeği Yoaş yüreğine koydu.

5. Ve kâhinlerle Levilileri toplıyıp onlara dedi: Yahudanın şehirlerine çıkın, ve Allahınızın evini her yıl onarmak için bütün İsrailden gümüş toplayın; ve bu işte çabuk olun. Fakat Levililer çabuk davranmadılar.

6. Ve başta olan Yehoyadayı kıral çağırdı, ve ona dedi: RABBİN kulu Musanın ve İsrail cemaatinin şahadet çadırı için koydukları vergiyi, Yahudadan ve Yerusâlimden getirsinler diye niçin Levililerden istemedin?

7. Çünkü o fena kadının, Atalyanın, oğulları Allahın evini harap etmişler, ve RAB evinin bütün mukaddes şeylerini de Baallara vermişlerdi.

8. Ve kıral emretti, ve bir sandık yapıp onu RAB evinin kapısına, dış tarafa koydular.

9. Ve Allahın kulu Musanın çölde İsrail üzerine koyduğu vergiyi, RAB için getirsinler diye Yahudada ve Yerusâlimde ilân ettiler.

10. Ve bütün reislerle bütün kavm sevindiler, ve getirdiler, ve sandık doluncıya kadar içine attılar.

11. Ve öyle vaki oldu ki, Levililer elile sandığı kırılın memurlarına getirdikleri, ve çok gümüş olduğunu gördükleri vakit, kırılın kâtibile başkâhinin memuru geldiler, ve sandığı boşalttılar, ve onu kaldırıp tekrar yerine koydular. Her gün böyle yaparlardı, ve pek çok gümüş topladılar.

12. Ve kıralla Yehoyada RAB evinin hizmet işini yapanlara onu verirlerdi; ve RAB evini yenilemek için ücretle yapıcılar ve dülgerler, ve RAB evini onarmak için demir ve tunç işçileri tuttular.

13. Ve işçiler işlediler, ve onların elinde yenilemek işi ileri gitti, ve Allahın evini evelki haline koydular, ve onu pekiştirdiler.

14. Ve bitirdikleri zaman, kırılın ve Yehoyadanın önüne artakalan gümüşü getirdiler; ve bununla RAB evi için kaplar, hizmet için ve takdimeler arz etmek için kaplar, ve kaşıklar, ve

altın ve gümüş kaplar yaptılar. Ve Yehoyadanın bütün günlerinde daima RAB evinde yakılan takdimeler arzetteler.

15. Fakat Yehoyada kocadı, ve günlere doydu, ve öldü; öldüğü zaman yüz otuz yaşında idi.

16. Ve onu Davud şehrinde kırılların yanına gömdüler, çünkü İsrailde, ve Allahla evi uğrunda iyilik etmişti.

17. Ve Yehoyadanın ölümünden sonra Yahuda reisleri gelip kırالا içildiler. O zaman kiral onları dinledi.

18. Ve atalarının Allahı RABBİN evini bıraktılar, ve Aşerlere ve putlara kulluk ettiler, ve onların bu günahından ötürü Yahuda ile Yerusâlim üzerine öfke geldi.

19. Bununla beraber kendilerini RABBE döndürmek için onlara peygamberler gönderdi; ve onlara karşı şehadet ettiler, fakat kulak asmadılar.

20. Ve kâhin Yehoyadanın oğlu Zekaryanın üzerine Allahın Ruhu geldi; ve kavmin arasında yüksek bir yerde durdu, ve onlara dedi: Allah şöyle diyor: Niçin RABBİN emirlerinden öte geçiyorsunuz da işleriniz iyi gitmiyor? siz RABBİ bıraktığınız için o da sizi bıraktı.

21. Ve ona karşı düzen kurdular, ve onu kiralın emrile RAB evinin avlusunda taşlarla taşladılar.

22. Böylece kiral Yoaş Zekaryanın babası Yehoyadanın kendisine ettiği inayeti hatırına getirmedi, ve oğlunu öldürdü. Ve ölürken: RAB görsün ve arasın, dedi.

23. Ve yıl dönümünde vaki oldu ki, Suriyelilerin ordusu ona karşı çıktı; ve Yahudaya ve Yerusâlime geldiler, ve kavmin arasından bütün kavm reislerini helâk ettiler, ve onlardan alınan bütün çapul malını Şam kiralına gönderdiler.

24. Suriyelilerin ordusu az adamla geldiği halde, RAB çok büyük bir orduyu onların eline verdi; çünkü bunlar atalarının Allahı RABBİ bırakmışlardı. Böylece Yoaşa hükmü icra ettiler.

25. Ve onun yanından gittikleri zaman (çünkü onu çok hasta bıraktılar), kendi kulları, kâhin Yehoyadanın oğullarının kanından ötürü kendisine karşı düzen kurdular, ve onu yatağında öldürdüler, ve öldü; ve onu Davud şehrinde gömdüler, fakat kırılların kabirlerinde gömmediler.

26. Ve ona karşı düzen kuranlar şunlardır: Ammonî Şimeat kadının oğlu Zabad, ve Moablî Şimrit kadının oğlu Yehozabad.

27. Oğullarına, ve kendisine edilen ihtarların çokluğuna, ve Allah evinin tekrar kurulmasına gelince, işte, onlar kırıllar kitabının tefsirinde yazılıdılar. Ve yerine oğlu Amatsya kiral oldu.

BAP 25

AMATSYA kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusâlimde yirmi dokuz yıl kırıllık etti; ve anası Yerusâlimden olup adı Yehoaddan idi.

2. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, fakat bütün yürekle değil.

3. Ve vaki oldu ki, kendi üzerinde kırıllık pekiştiği zaman, babası kiralı vurmuş olan kullarını öldürdü.

4. Fakat onların oğullarını öldürmedi; ancak şeriatte, Musanın kitabında yazılmış olduğu gibi yaptı; nasıl ki, RAB emredip demiştir: Babalar oğullar için ölmeyecekler, ve oğullar babalar için ölmeyecekler; ancak herkes kendi suçu için ölecek.

5. Ve Amatsya Yahudayı topladı, ve onları, bütün Yahudayı ve Benyamini, atalar evlerine göre, binlerin başlarına göre, ve yüzlerin başlarına göre dizdi; ve yirmi yaşında ve ondan yukarı olanları saydı, ve onları, orduya çıkan, kargı ve büyük kalkan taşıyan üç yüz bin seçme adam buldu.

6. Ve yüz talant gümüş ücretle İsrailden yüz bin cesur yiğit tuttu.

7. Fakat bir Allah adamı gelip ona dedi: Ey kiral, İsrail ordusu seninle beraber gitmesin;

çünkü RAB İsraille, bütün Efraim oğulları ile beraber değildir.

8. Fakat gidersen, yiğitlik et, cenk için kuvvetli ol; düşmanın önünde Allah seni düşürecektir; çünkü Allaha yardım etmeğe ve düşürmeğe kudret vardır.

9. Ve Amatsya Allah adamına dedi: Fakat İsrail ordusuna verdiğim yüz talant için ne yapmalı? Ve Allah adamı dedi: RAB sana bundan daha çok ziyadesini verebilir.

10. Ve Amatsya onları, Efraimden kendisine gelen orduyu, yerlerine gitsinler diye ayırdı; bundan ötürü Yahudaya karşı onların öfkesi çok alevlendi, ve kızgın öfke ile yerlerine döndüler.

11. Ve Amatsya kuvvet buldu, ve kavmını götürdü, ve Tuz Deresine gitti, ve Seir oğullarından on bin kişi vurdu.

12. Ve Yahuda oğulları, diri olarak da on bin kişi sürdüler, ve onları kaya başına götürdüler, ve kaya başından aşağı attılar, ve hepsi parçalandılar.

13. Fakat kendisile beraber cenge gitmesinler diye Amatsyanın geri göndermiş olduğu ordunun adamları, Samiriyeden Beyt-horona kadar Yahuda şehirlerine baskın ettiler, ve onlardan üç bin kişi vurdular, ve çok çapul malı aldılar.

14. Ve Amatsya Edomîleri vurup geldikten sonra vaki oldu ki, Seir oğullarının ilâhlarını getirdi, ve onları kendisine ilâhlar olarak dikti, ve onların önünde iğildi, ve onlara buhur yaktı.

15. Ve Amatsyaya karşı RABBİN öfkesi alevlendi, ve ona bir peygamber gönderdi, ve o kendisine dedi: Niçin o kavmin ilâhlarını aradın? onlar kendi kavmlarını senin elinden kurtarmadılar.

16. Ve vaki oldu ki, kırala söylerken, Amatsya ona dedi: Seni kırala öğütçü mi ettik? vazgeç; niçin vurulasın? Ve peygamber vazgeçip dedi: Allahın seni helâk etmeğe karar verdiğini biliyorum, çünkü bunu ettin, ve benim öğüdümü dinlemedin.

17. Ve Yahuda kralı Amatsya danıştı, ve Yehunun oğlu, Yehoahazın oğlu İsrail kralı Yoaşa gönderip: Gel, yüz yüze görüşelim, dedi.

18. Ve İsrail kralı Yoaş, Yahuda kralı Amatsyaya gönderip dedi: Libnanda olan çalı, Libnanda olan erz ağacına gönderip: Kızını oğluma karı olarak ver, dedi; ve Libnanda olan bir kır hayvanı geçip çalıyı ayak altında çiğnedi.

19. İşte, sen Edomu vurduğunu söylüyorsun, ve övünmek için yüreğin seni yükseltiyor; şimdi evinde otur; niçin sen, Yahuda ile beraber düşesin diye belâya atılıyorsun?

20. Fakat Amatsya dinlemedi; çünkü onları düşmanlarının eline versin diye bu iş Allahtan oldu, çünkü Edom ilâhlarını aramışlardı.

21. Ve İsrail kralı Yoaş çıktı; ve onunla Yahuda kralı Amatsya Yahudanın Beyt-şemeş şehrinde yüz yüze görüştüler.

22. Ve Yahuda İsrailin önünde bozuldu; ve herkes kendi çadırına kaçtı.

23. Ve İsrail kralı Yoaş Yehoahazın oğlu, Yoaşın oğlu, Yahuda kralı Amatsyayı Beyt-şemeşte tuttu, ve onu Yerusâlime getirdi, ve Yerusâlimin duvarını Efraim kapısından köşe kapısına kadar, dört yüz arşın yıktı.

24. Ve Allah evinde, Obed-edomun elinde olan bütün altını ve gümüşü ve bütün kapları, ve kiral evinin hazinelerini, ve rehineleri aldı, ve Samiriyeye döndü.

25. Ve Yahuda kralı Yoaşın oğlu Amatsya İsrail kralı Yehoahazın oğlu Yoaşın ölümünden sonra on beş yıl yaşadı.

26. Ve Amatsyanın işlerinin geri kalanı, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar Yahuda ve İsrail kırıllarının kitabında yazılı değil midir?

27. Ve Amatsya RABBİN ardından saptığı vakitten başlayarak ona karşı Yerusâlimde düzen kurdular; ve Lakişe kaçtı; fakat arkasından Lakişe gönderdiler, ve orada onu öldürdüler.

28. Ve onu atların üzerinde getirdiler, ve onu Yahuda şehrinde ataları yanında gömdüler.

BAP 26

VE bütün Yahuda kavmı Uzziyayı aldılar; ve kendisi on altı yaşında idi, ve babası Amatsyanın yerine onu kiral ettiler.

2. Elotu yapan odur, ve kiral ataları ile uyuduktan sonra onu tekrar Yahudanın hükmü altına getirdi.

3. Uzziya kiral olduğu zaman on altı yaşında idi; ve Yerusâlimde elli iki yıl kiralılık etti; ve anası Yerusâlimden olup adı Yekilya idi.

4. Ve babası Amatsyanın yapmış olduğu her şeye göre, RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.

5. Ve Allah bilgisinde onu terbiye eden Zekaryanın günlerinde Allahı aramağa koyuldu; ve RABBİ aradığı günlerde Allah onun işini rast getirdi.

6. Ve çıkıp Filistîlere karşı cenketti, ve Gatın duvarını, ve Yabnenin duvarını, ve Aşdodun duvarını yıktı; ve Aşdod memleketinde, ve Filistîler arasında şehirler yaptı.

7. Ve Filistîlere karşı, ve Gur-baalda oturan Araplara karşı, ve Meunîlere karşı Allah ona yardım etti.

8. Ve Ammonîler Uzziyaya hediyeler verdiler; ve Mısra girilecek yere kadar adı yayıldı; çünkü git gide çok kuvvetli oldu.

9. Ve Uzziya Yerusâlimde köşe kapısı üzerine, ve dere kapısı üzerine, ve duvarın köşesi üzerine kuleler yaptı, ve onları pekiştirdi.

10. Ve çölde kuleler yaptı, ve çok sarnıçlar kazdı, çünkü Şefelada ve ovada çok hayvanları, ve dağlarda ve Karmelde çiftçileri ve bağcıları vardı; çünkü toprağı severdi.

11. Ve Uzziyanın cenk eden ordusu vardı; kiralın başbuğlarından Hananyanın eli altında kâtip Yeielin ve memur Maaseyanın elile yapılan yoklamaların sayısına göre bölük bölük cenge çıkarlardı.

12. Atalar evleri başlarının, cesur yiğitler sayısının topu iki bin altı yüzdü.

13. Ve onların eli altında düşmana karşı kiral yardım etmek için, üç yüz yedi bin beş yüz kişilik, büyük kuvvetle cenk eden bir ordu vardı.

14. Ve Uzziya onlara, bütün orduya, kalkanlar, ve kargılar, ve başlıklar, ve zırhlar, ve yaylar, ve sapan taşları hazırladı.

15. Ve Yerusâlimde, oklar ve büyük taşlar atmak için, kulelerin ve köşelerin üzerinde durmak üzere, hünerli adamlar tarafından icat olunan makinalar yaptı. Ve adı uzaklara kadar yayıldı; çünkü kuvvet buluncıya kadar kendisine şaşılacak surette yardım edildi.

16. Fakat kuvvet bulunca, yüreği öyle yükseldi ki, helâka erdi, ve Allahı RABBE karşı hainlik etti; çünkü buhur mezbahı üzerinde buhur yakmak için RAB mabedine girdi.

17. Ve kâhin Azarya, ve kendisile beraber RABBİN seksen kâhini, yiğit adamlar, onun ardından girdiler;

18. ve kiral Uzziyaya karşı durdular, ve ona dediler: Ey Uzziya, RABBE buhur yakmak sana değil, ancak buhur yakmak için takdis edilmiş olan Harun oğulları kâhinlere düşer; makdisten çık; çünkü hainlik ettin; ve bu iş, RAB Allahtan sana izzet getirmeyecektir.

19. Ve Uzziya öfkелendi; ve buhur yakmak için elinde buhurdan vardı; ve kâhinlerin önünde, RABBİN evinde, buhur mezbahının yanında kâhinlere karşı öfkeli iken alnında cüzam çıktı.

20. Ve başkâhin Azarya, ve bütün kâhinler ona baktılar, ve işte, o alnından cüzamlı idi, ve kendisini oradan çabuk dışarı çıkardılar; kendisi de çıkmağa acele etti, çünkü RAB onu vurmuştu.

21. Ve kiral Uzziya ölümü gününe kadar cüzamlı kaldı, ve cüzamlı olarak ayrı bir evde oturdu; çünkü RABBİN evinden kesildi; ve oğlu Yotam memleket halkına hükmederek kiral evinin üzerinde idi.

22. Ve Uzziyanın işlerinin geri kalanını, ilk işlerini de son işlerini de, Amotsun oğlu peygamber İşaya yazmıştır.

23. Ve Uzziya ataları ile uyudu, ve kiralın gömme tarlasında atalarının yanına gömdüler;

çünkü: Cüzamlıdır, dediler; ve yerine oğlu Yotam kiral oldu.

BAP 27

YOTAM kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusəlimde on altı yıl kirallık etti; ve anasının adı Tsadokun kızı Yeruša idi.

2. Ve babası Uzziyanın yapmış olduğu her şeye göre, RABBİN gözünde doğru olanı yaptı; fakat RABBİN mabedine girmede. Ve kavm henüz fesat işliyordu.

3. RAB evinin yukarı kapısını o yaptı, Ofel duvarı üzerine de çok şeyler yaptı.

4. Ve Yahuda dağığında şehirler yaptı, ve ormanlarda hisarlar ve kuleler yaptı.

5. Ve Ammon oğullarının kiralına karşı cenketti, ve onları yendi. Ve Ammon oğulları kendisine o yılda yüz talant gümüş, ve on bin ölçek buğday, ve on bin ölçek arpa verdiler.

İkinci ve üçüncü yıl da Ammon oğulları ona bu kadar ödediler.

6. Ve Yotam kuvvetlendi, çünkü Allahı RABBİN önünde kendi yollarını düzeltti.

7. Ve Yotamın işlerinin geri kalanı, ve bütün cenkleri, ve yolları, işte, onlar İsrail ve Yahuda kiralalarının kitabında yazılıdır.

8. Kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi, ve Yerusəlimde on altı yıl kirallık etti.

9. Ve Yotam ataları ile uyudu, ve onu Davud şehrinde gömdüler; ve yerine oğlu Ahaz kiral oldu.

BAP 28

AHAZ kiral olduğu zaman yirmi yaşında idi; ve Yerusəlimde on altı yıl kirallık etti; ve RABBİN gözünde doğru olanı, atası Davudun yapmış olduğu gibi, Ahaz yapmadı;

2. fakat İsrail kiralalarının yollarında yürüdü, hem de Baallar için dökme putlar yaptı.

3. Ve Hinnom oğlu deresinde buhur yaktı, ve RABBİN İsrail oğulları önünden kovmuş olduğu milletlerin mekruh şeylerine göre oğullarını ateşte yaktı.

4. Ve yüksek yerlerde ve tepeler üzerinde, ve her yeşil ağacın altında kurban kesti ve buhur yaktı.

5. Bundan ötürü Allahı RAB onu Suriye kiralının eline verdi; ve onu vurdular, ve kendisinden çok esirler götürdüler, ve onları Şama getirdiler. Ve kendisi İsrail kiralının da eline verildi, ve onu büyük vurgunla vurdu.

6. Ve Remalyanın oğlu Pekah Yahudada yüz yirmi bin kişiyi bir günde öldürdü, hepsi yiğit adamlardı; çünkü atalarının Allahı RABBİ bırakmışlardı.

7. Ve Efraimli bir yiğit, Zikri, kiralın oğlu Maaseyayı, ve kiral evinin reisi Azrikamı, ve kiralda sonra ikinci adam olan Elkanayı öldürdü.

8. Ve İsrail oğulları kendi kardeşlerinden, kadınlar, oğullar, kızlar, iki yüz bin kişi sürdüler, hem de onlardan çok çapul malı aldılar, ve çapul malını Samiriyeye getirdiler.

9. Fakat orada RABBİN bir peygamberi vardı, adı Oded idi; ve Samiriyeye gelen ordunun karşısına çıktı, ve onlara dedi: İşte, atalarınızın Allahı RAB Yahudaya karşı kızmış olduğu için onları sizin elinize verdi, siz de göklere erişen öfke ile onları öldürdünüz.

10. Ve şimdi Yahuda ve Yerusəlim halkını köle ve cariye olarak kendinize baş iğdirmeği düşünüyorsunuz; fakat sizin de Allahınız RABBE karşı günahlarınız yok mu?

11. Ve şimdi beni dinleyin, ve kardeşlerinizden aldığınız esirleri geri gönderin; çünkü RABBİN kızgın öfkesi üzerinizdedir.

12. Ve Efraim oğullarının başlarından olan adamlar, Yohananın oğlu Azarya, Meşillemotun

oğlu Berekya, ve Şallumun oğlu Yehizkiya, ve Hadlayın oğlu Amasa, cenkten gelenlere karşı kalktılar,

13. ve onlara dediler: Sürgünleri buraya sokmayacaksınız, çünkü yapmak istediğiniz şey suçlarımız üzerine ve günahımız üzerine bunu da katarak RABBE karşı üzerimize günah getirecektir; çünkü zaten günahımız çoktur, ve İsrail üzerine kızgın öfke var.

14. Ve silâhlı adamlar sürgünleri, ve çapul malını reislerin, ve bütün cemaatin önüne bıraktılar.

15. Ve adları geçen adamlar kalktılar, ve esirleri aldılar, ve onlardan çıplak olanların hepsini çapul malından giydirdiler; ve onlara esvap ve çarık giydirdiler, ve yedirip içirdiler, ve onlara yağ sürdüler, ve zayıf olanların hepsini eşeklere bindirdiler, ve onları Erihaya, hurmalar şehrine, kardeşlerine götürdüler; ve Samiriyeye döndüler.

16. O vakitte kiral Ahaz kendisine yardım etsinler diye Aşur kırıllarına gönderdi.

17. Çünkü yine Edomîler gelip Yahudayı vurmuşlar, ve esirler götürmüşlerdi.

18. Ve Filistîler Şefelada, ve Yahudanın Cenubunda olan şehirlere akın etmişler, ve Beyt-şemeşi, ve Ayyalonu, ve Gederotu, ve Soko ile kasabalarını, ve Timna ile kasabalarını, ve Gimzo ile kasabalarını almışlardı; ve orada oturdular.

19. Çünkü İsrail kiralı Ahazın yüzünden RAB Yahudayı alçalttı; çünkü Yahudada azgınlık etmiş, ve RABBE karşı çok hainlik etmişti.

20. Ve Aşur kiralı Tilgat-pilneser ona geldi, ve onu sıkıştırdı, ve ona kuvvet vermedi.

21. Çünkü Ahaz RAB evinden, ve kiral evinden ve reislerden pay toplayıp onu Aşur kiralına verdi; fakat işine yaramadı.

22. Kiral Ahaz, işte o kiral Ahaz, sıkıntısı vaktinde RABBE karşı hainliğini artırdı.

23. Ve kendisini vurmuş olan Şam ilâhlarına kurban kesti, ve dedi: Mademki Suriye kırıllarının ilâhları onlara yardım ettiler, bana yardım etsinler diye ben de onlara kurban keseceğim. Fakat onlar kendisinin ve bütün İsrailin düşmesine sebep oldular.

24. Ve Ahaz Allah evinin kapılarını topladı, ve Allah evinin kapılarını parçaladı, ve RAB evinin kapılarını kapadı; ve Yerusâlimin her köşesinde kendisi için mezbahlar yaptı.

25. Ve başka ilâhlara buhur yakmak için Yahudanın her şehrinde yüksek yerler yaptı, ve atalarının Allahı RABBÎ öfkелendirdi.

26. Ve onun işlerinin geri kalanı, ve bütün yolları, ilk yolları ve son yolları, işte onlar Yahuda ve İsrail kırıllarının kitabında yazılıdır.

27. Ve Ahaz ataları ile uyudu, ve onu Yerusâlimde, şehirde gömdüler; çünkü onu İsrail kırıllarının kabirlerine götürmediler; ve yerine oğlu Hizkiya kiral oldu.

BAP 29

HİZKİYA kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusâlimde yirmi dokuz yıl kırıllık etti; ve anasının adı Zekaryanın kızı Abiya idi.

2. Ve atası Davudun yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde doğru olanı yaptı.

3. Kırıllığının birinci yılında, birinci ayda, RAB evinin kapılarını açtı, ve onları onardı.

4. Ve kâhinlerle Levilileri içeri getirdi, ve onları şark meydanına topladı,

5. ve onlara dedi: Ey Levililer, beni dinleyin, şimdi kendinizi takdis edin, ve atalarınızın Allahı RABBİN evini takdis edin, ve mukaddes yerden pislîği çıkarın.

6. Çünkü babalarımız hainlik ettiler, ve Allahımız RABBİN gözünde kötü olanı yaptılar, ve onu bıraktılar, ve RABBİN meskeninden yüzlerini döndürdüler, ve arkalarını çevirdiler.

7. Eyvanın kapılarını da kapadılar, ve kandilleri söndürdüler, ve İsrail Allahına mukaddes yerde buhur yakmadılar, ve yakılan takdimeler arzetmediler.

8. Ve Yahuda ile Yerusâlimin üzerine RABBİN öfkesi geldi, onları horluğa, ve şaşkınlığa

verdi, kendilerine ıslık çalındı, nasıl ki, gözlerinizle görüyorsunuz.

9. Ve işte, babalarımız kılıçla düştüler, ve oğullarımız, ve kızlarımızla karılarımız bu yüzden sürgündedirler.

10. Kızgın öfkesi bizden dönsün diye, şimdi İsrailin Allahı RAB ile ahit kesmeği yüreğime koydum.

11. Ey oğullarım, şimdi kaygısızlık etmeyin; çünkü RAB, kendisine hizmet edesiniz, ve buhur yakasınız diye, önünde durmak ve kendisine hizmet etmek için sizi seçti.

12. Ve Levililer, Kohatî oğullarından Amasayın oğlu Mahat, ve Azaryanın oğlu Yoel; ve Merari oğullarından Abdinin oğlu Kiş, ve Yehallelelin oğlu Azarya; ve Gerşonîlerden Zimmanın oğlu Yoah, ve Yoahın oğlu Eden;

13. ve Elitsafan oğullarından Şimri ve Yeuel; ve Asaf oğullarından, Zekarya ve Mattanya;

14. ve Heman oğullarından Yehuel ve Şimeî; ve Yedutun oğullarından Şemaya ve Uzziel kalktılar.

15. Ve kardeşlerini topladılar, ve kendilerini takdis ettiler, ve RABBİN sözleriyle kiralın emrine göre, RABBİN evini temizlemek için içeri girdiler.

16. Ve kâhinler, RABBİN evinin iç tarafına onu temizlemek için girdiler, ve RABBİN mabedinde buldukları bütün murdarlığı RAB evinin avlusuna çıkardılar. Ve Levililer dışarıya Kidron vadisine çıkarmak için aldılar.

17. Ve takdis etmeğe birinci ayın birinci günü başladılar, ve ayın sekizinci gününde RABBİN eyvanına geldiler; ve RABBİN evini sekiz günde takdis ettiler; ve birinci ayın on altıncı gününde bitirdiler.

18. Ve sarayın içerisine, kiral Hizkiyanın yanına girdiler, ve dediler: Bütün RAB evini, ve yakılan takdime mezbahını, ve onun bütün takımlarını, ve huzur ekmeği sofrasını, ve onun bütün takımlarını, temizledik.

19. Ve kiral Ahazın, kırallığı zamanında hainlik edip attığı bütün takımları hazırladık ve takdis ettik; ve işte, onlar RABBİN mezbahı önündedirler.

20. Ve kiral Hizkiya erken kalktı, ve şehrin reislerini toplayıp RABBİN evine çıktı.

21. Ve kırallık için, ve makdis için, ve Yahuda için günah takdimesi olarak, yedi boğa ve yedi koç, ve yedi kuzu, ve yedi ergeç getirdiler. Ve RABBİN mezbahı üzerinde onları takdim etsinler diye Harun oğullarına, kâhinlere emretti.

22. Ve boğaları boğazladılar, ve kâhinler kanı aldılar, ve onu mezbaha serptiler; ve koçları boğazladılar, ve kanı mezbaha serptiler; ve kuzuları boğazladılar, ve kanı mezbaha serptiler.

23. Ve kıralla cemaatin önünde günah takdimesi olarak ergeçleri yaklaştırdılar, ve onların üzerine ellerini koydular;

24. ve kâhinler onları boğazladılar, ve bütün İsrail için kefarete olmak üzere mezbah üzerinde onların kanını günah takdimesi kıldılar; çünkü yakılan takdime ve günah takdimesi bütün İsrail için yapılsın diye kiral emretmişti.

25. Ve Davudun, ve kiralın Göreni Gadın, ve peygamber Natanın emrine göre Levilileri zillerle, santurlarla, ve çenklerle RAB evine koydu; çünkü bu emir peygamberleri vasıtası ile RAB tarafındandı.

26. Ve Levililer Davudun musiki âletleriyle, ve kâhinler borularla durdular.

27. Ve Hizkiya yakılan takdime mezbah üzerinde arzedilsin diye emretti. Ve yakılan takdime arzına başlanınca, borularla, ve İsrail kralı Davudun musiki âletleriyle beraber RABBİN ilâhisi de başladı.

28. Ve bütün cemaat secde kıldılar, ve ilâhiciler ilâhi okudular, ve boru çalanlar çaldılar; bunun hepsi yakılan takdime bitirilinceye kadar sürdü.

29. Ve takdime işini bitirince kiral ve yanında bulunanların hepsi eğildiler ve secde kıldılar.

30. Ve kiral Hizkiya ile reisler, Davudun ve Gören Asafın sözleriyle RABBE hamdetsinler diye Levililere emretiler. Ve sevinçle hamdettiler, ve baş eğip secde kıldılar.

31. Ve Hizkiya cevap verip dedi: Şimdi, kendinizi RABBE tahsis ettiniz; yaklaşın ve

RABBİN evine kurbanlar ve şükran takdimeleri getirin. Ve cemaat kurbanlar ve şükran takdimeleri getirdiler, ve yüreği istekli olanların hepsi yakılan takdimeler getirdiler.

32. Ve cemaatin getirdikleri yakılan takdimelerin sayısı yetmiş boğa, yüz koç, iki yüz kuzu idi; bunların hepsi RABBE yakılan takdime içindi.

33. Ve takdis olunan hayvanlar, altı yüz sığır, ve üç bin koyundu.

34. Ancak kâhinler az idi, ve bütün yakılan takdimeleri yüzemediler; ve iş bitirilinciye kadar ve kâhinler kendilerini takdis edinciye kadar kardeşleri Levililer onlara yardım ettiler; çünkü kendilerini takdis etmekte Levililer kâhinlerden ziyade doğru yürekli idiler.

35. Ve selamet takdimelerinin yağı, ve her yakılan takdimenin dökülen takdimelerile beraber yakılan takdimeler de çoktu. Böylece RAB evinin hizmeti sıraya kondu.

36. Ve kavm için Allahın hazırladığı şeylerden ötürü Hizkiya ile bütün kavm sevindiler; çünkü iş ansızın olmuştu.

BAP 30

VE Hizkiya, İsrailin Allahı RABBE fışkı yapmak için Yerus alimde olan RABBİN evine gelsinler diye, bütün İsraille ve Yahudaya haber gönderdi, ve Efraime ve Manasseye de mektuplar yazdı.

2.       Yerus alimde kiral ile reisleri, ve b     cemaat, fışkı ikinci ayda yapmak için aralarında danışmışlardı.

3.       yetecek kadar k  hinler kendilerini takdis etmemiş, ve kavm Yerus alime toplanmamış olduğundan onu o vakit yapamadılar.

4. Ve bu şey kiralın g  z nde ve b     cemaatin g  z nde doğru idi.

5. Ve gelip Yerus alimde İsrailin Allahı RABBE fışkı yapsınlar diye, Beer-şebadan Dana kadar b     İsrailde ilân etmeğe karar verdiler;      çoktan beridir yazılmış olduğu gibi yapmamışlardı.

6. Ve ulaklar kiralın ve reislerinin elinden olan mektuplarla, kiralın emrine göre b     İsrail ve Yahudada se irtip dediler: Ey İsrail oğulları, İbrahimin, İshakın, ve İsrailin Allahı RABBE d    , o da Aşur kiralının elinden kaçarak kurtulup size artakalanlara dönecektir.

7. Ve atalarının Allahı RABBE karşı hainlik eden babalarınız ve kardeşleriniz gibi olmayın, şöyle ki, g rd      gibi RAB onları şaşkınlığa verdi.

8. Şimdi, babalarınız gibi sert enseli olmayın; fakat RABBE el verin, ve onun ebediyen takdis etmiş olduğu makdisine girin, ve Allahınız RABBE kulluk edin, ve kızgın öfkesi sizden dönecektir.

9.       siz RABBE d    , kardeşleriniz ve o ullarınız kendilerini s rg  n edenlerin     de merhamet bulurlar, ve bu diyara d  nerler;       Allahınız RAB l  tfeder ve çok acır, ve eğer ona d  nerseniz y  z     sizden çevirmez.

10. Ve ulaklar Efraim ve Manasse diyarında, ve Zebuluna kadar şehirden şehre geçtiler; fakat onlara g  ld ler, ve kendileriyle e lendiler.

11. Ancak Aşerden ve Manasseden, ve Zebulundan bazı kimseler kibirlerini kırıp Yerus alime geldiler.

12. Yahudaya da tek yürek vermek için, kiralın ve reislerin RABBİN s    ne göre emirlerini yapmak    re, Allahın eli onların üzerinde idi.

13. Ve ikinci ayda mayasız ekmek bayramını Yerus alimde yapmak için, çok kavm, pek b     bir cemaat toplandı.

14. Ve kalkıp Yerus alimde olan mezbahları kaldırdılar, ve b     buhur mezbahlarını kaldırdılar, ve Kidron vadisine attılar.

15. Ve ikinci ayın on d  rd     g    de fışkı kurbanını bo azladılar, ve k  hinlerle Levililer

utanıp kendilerini takdis ettiler, ve RABBİN evine yakılan takdimeler getirdiler.

16. Ve usullerine göre, Allah adamı Musanın şeriatine göre durdular; kâhinler Levililerden aldıkları kanı serptiler.

17. Çünkü cemaatte kendilerini takdis etmemiş olan bir çokları vardı; bundan dolayı tahir olmıyan her adamın fışh kuzularını boğazlamak, onları RABBE takdis etmek işi Levililerin üzerinde idi.

18. Çünkü kavmdan büyük bir cemaat, Efraim ve Manasseden, İssakar ve Zebulundan bir çokları, kendilerini tathir etmemişlerdi, fakat yazılmış olana uygun olmıyarak fışhı yediler.

19. Çünkü Hizkiya: Makdis tathirine göre tathir olunmadığı halde Allahı, RABBİ, atalarının Allahını aramak için yüreğini hazırlamış olan herkese, kerim olan RAB bağışlasın, diye onlar için dua etmişti.

20. Ve RAB Hizkiyayı işitti, ve kavma bağışladı.

21. Ve Yerusâlimde bulunan İsrail oğulları yedi gün mayasız ekmek bayramını büyük sevinçle yaptılar; ve Levililer ve kâhinler yüksek sesli musiki âletleriyle her gün RABBE hamdediyorlardı.

22. Ve Hizkiya RABBİN hizmetinde anlayışları iyi olan bütün Levililerin yüreklerine söyledi. Ve selâmet kurbanları keserek, ve atalarının Allahı RABBE şükrederek bayramın yedi gününde yediler.

23. Ve bütün cemaat yedi gün daha yapmak üzre aralarında danıştılar; ve sevinçle yedi gün daha yaptılar.

24. Çünkü Yahuda kralı Hizkiya takdim etmek için cemaate bin boğa ve yedi bin koyun verdi; ve reisler cemaate bin boğa ve on bin koyun verdiler; ve bir çok kâhinler kendilerini takdis ettiler.

25. Ve bütün Yahuda cemaati, ve kâhinler, ve Levililer, ve İsrailden gelen bütün cemaat, ve İsrail diyarından gelip Yahudada oturmuş olan misafirler sevindiler.

26. Ve Yerusâlimde büyük sevinç oldu; çünkü İsrail kralı Davudun oğlu Süleymanın günlerinden beri Yerusâlimde bunun gibisi olmadı.

27. Ve kâhinler, Levililer, kalktılar ve kavmu mubarek kıldılar; ve sesleri işitildi, ve duaları Allahın mukaddes meskenine, göklere, çıktı.

BAP 31

VE bütün bu iş bitirilince, oradaki bütün İsrail Yahuda şehirlerine çıktılar, ve dikili taşları kırdılar, ve Aşerleri kestiler, ve bütün Yahuda ve Benyaminde, ve Efraim ve Manassede, yüksek yerleri, ve mezbahları bitirinciye kadar, onları yıktılar. Ve bütün İsrail oğulları, herkes kendi mülküne, kendi şehirlerine döndüler.

2. Ve Hizkiya, nöbetlerine göre kâhinlerin ve Levililerin takımlarını, yakılan takdimeler ve selâmet takdimeleri için, hizmet etmek için, ve şükran arz etmek için, ve RAB konağının kapılarında hamdetmek için, hem kâhinleri hem Levilileri, herkesi kendi hizmetine göre koydu.

3. Ve yakılan takdimeler için, RABBİN şeriatinde yazılmış olduğuna göre sabah ve akşamın yakılan takdimeleri, ve Sebt günlerinin ve ay başlarının, ve belli bayramların yakılan takdimeleri için, kiral payını da kendi malından tayin etti.

4. Ve RABBİN şeriatine sıkı yapışsınlar diye, kâhinlerin ve Levililerin payını vermelerini Yerusâlimde oturan kavma emretti.

5. Ve bu emir etrafa yayılınca İsrail oğulları buğdayın, yeni şarabın, ve yağın, ve balın, ve bütün tarla mahsulünün turfandalarını bol bol verdiler; ve her şeyin ondalığını bol bol getirdiler.

6. Ve Yahuda şehirlerinde oturan İsrail ve Yahuda oğulları, onlar da, sığırların ve koyunların ondalığını, ve kendilerinin Allahı RABBE takdis olunan mukaddes şeylerin ondalığını getirdiler, ve yığın yığın verdiler.
7. Üçüncü ayda yığınların temelini koymağa başladılar, ve yedinci ayda bitirdiler.
8. Ve Hizkiya ile reisler geldiler, ve yığınları gördüler, ve RABBİ takdis ettiler, ve kavmı İsraili mubarek kıldılar.
9. Ve Hizkiya yığınlar hakkında kâhinlerden ve Levililerden sordu.
10. Ve Tsadok evinden olan başkâhin Azarya ona cevap verip dedi: RAB evine takdimeler getirilmeğe başladıklarından beri, yedik ve doyduk, ve çok artırdık; çünkü RAB kavmını mubarek kıldı; artakalan da bu büyük yığındır.
11. Ve Hizkiya, RAB evindeki odaları hazırlasınlar diye emretti; ve hazırladılar;
12. ve takdimeleri, ve ondalıkları, ve takdis olunan şeyleri sadakatla getirdiler. Ve bunların üzerinde Levili Konanya hükümdar idi, ve kardeşi Şimei ikinci idi;
13. ve Konanya ile kardeşi Şimeinin eli altında Yehiel, ve Azazya, ve Nahat, ve Asahel, ve Yerimot, ve Yozabad, ve Eliel, ve İsmakya, ve Mahat, ve Benaya, kiral Hizkiya ile Allah evinin hükümdarı Azarya tarafından konulan memurlardı.
14. Ve İmnanın oğlu, şark kapısında kapıcı Levili Kore, RAB takdimelerini, ve en mukaddes şeyleri dağıtmak üzere, Allah için verilen gönüllü takdimeler üzerinde idi.
15. Ve onun eli altında Eden, ve Minyamin, ve Yeşua, Şemaya, Amarya, ve Şekanya, kâhinlerin şehirlerinde, takımlarına göre kardeşlerine, büyüğe ve küçüğe sadakatla dağıtmak içindiler;
16. bunlardan başkaca, neseble sayılan üç yaşında ve ondan yukarı erkeklerden, her günün işine göre, takımlarına göre vazifelerindeki hizmetleri için RAB evine girenlerin hepsine;
17. ve atalar evlerine göre neseble sayılan kâhinlere, ve vazifelerinde takımlarına göre yirmi yaşında ve ondan yukarı olan Levililere;
18. ve bütün cemaatte neseble sayılan bütün çocuklarına, karılarına, ve oğullarına, ve kızlarına dağıtırlardı; çünkü kudsiyette kendilerini sadakatla takdis ettiler.
19. Ve kendi şehirlerinin otlak kırlarında bulunan Harun oğulları kâhinler için her şehirde, kâhinler arasında bütün erkeklere, ve Levililer arasında neseble sayılanların hepsine paylarını vermek için adları ile anılan adamlar vardı.
20. Ve Hizkiya bütün Yahudada böyle yaptı; ve Allahı RABBİN indinde iyi ve doğru, ve hak olanı yaptı.
21. Ve Allah evinin hizmetinde ve şeriatte ve emirlerde Allahını aramak için başladığı her işi bütün yüreğiyle yaptı, ve işi iyi gitti.

BAP 32

- BU işlerden ve bu sadakatten sonra, Aşur kralı Sanherib gelip Yahudaya girdi, ve duvarlı şehirlere karşı ordugâh kurdu, ve onları ele geçirmeği aklına koydu.
2. Ve Sanheribin geldiğini, ve Yerusâlime karşı cenketmek için yüneldiğini Hizkiya görünce,
 3. şehrin dışarısında olan pınarların sularını kapamak için reisleri ve yiğitleriyle danıştı; ve onlar kendisine yardım ettiler.
 4. Ve çok kavm toplandı, ve: Aşur kırılları gelip niçin çok su bulsunlar? diyerek bütün pınarları, ve memleket ortasından akan vadiyi kapadılar.
 5. Ve Hizkiya kuvvet buldu, ve duvarın bütün yıkılmış yerlerini yaptı, ve onu kulelere kadar yükseltti, ve dışarıdan da başka bir duvar yaptı, ve Davud şehrinde olan Milloyu da pekiştirdi, ve pek çok silâh ve kalkan yaptı.
 6. Ve kavmin üzerine cenk başbuğları koydu, ve onları yanına şehir kapısının meydanına

topladı, ve onların yüreklerine söyliyip dedi:

7. Kuvvetli ve yürekli olun, Aşur kiralından, ve onun yanında olan bütün kalabalıktan korkmayın, ve yılgınlığa düşmeyin; çünkü bizimle beraber olan onunla beraber olandan daha büyüktür;

8. onunla beraber olan etten bazudur; fakat bize yardım eylemek ve cenklerimizi etmek üzere bizimle beraber olan Allahımız RABDİR. Kavm da Yahuda kiralı Hizkiyanın sözlerine güvendiler.

9. Bundan sonra Aşur kiralı Sanherib, yanında olan bütün kuvvetile Lakiş önünde bulunurken, Yahuda kiralı Hizkiyaya, ve Yerusolimde olan bütün Yahudaya kullarını gönderdi, ve dediler:

10. Aşur kiralı Sanherib şöyle diyor: Siz neye güveniyorsunuz da Yerusolimde kuşatılmış oturuyorsunuz?

11. Hizkiya: Allahımız RAB bizi Aşur kiralının elinden kurtaracak, diyerek sizi kıtlıkla, ve susuzlukla ölümün eline vermek için sizi kandırıyor mu?

12. Onun yüksek yerlerini ve mezbahlarını kaldıran, ve Yahudaya ve Yerusolime: Bir mezbahın önünde tapınacaksınız, ve onun üzerinde buhur yakacaksınız, diye emreden bu Hizkiya değil midir?

13. Memleketlerin bütün kavmlarına benim ve atalarımın ne yaptığımızı bilmiyor musunuz? O memleketlerin milletlerinin ilâhları onların memleketini benim elimden hiç kurtarabildiler mi?

14. Atalarımın tamamen helâk ettikleri o milletlerin bütün ilâhları arasında hangisi kendi kavmını elimden kurtarabildi ki, Allahınız sizi benim elimden kurtarabilsin?

15. Ve şimdi Hizkiya sizi aldatmasın, ve sizi böyle kandırmasın, ve ona inanmayın; çünkü bir milletin, ve bir ülkenin ilâhlarından hiç biri kendi kavmını benim elimden ve atalarımın elinden kurtaramadı; nerede kaldı ki, sizin Allahınız benim elimden sizi kurtarsın!

16. Ve onun kulları RAB Allaha karşı, ve kulu Hizkiyaya karşı daha çok şeyler söylediler.

17. Ve İsrailin Allahı RABBİ küçük düşürmek, ve ona karşı söylemek için yazdığı mektuplarda şöyle dedi: Memleketlerin milletlerinin ilâhları kendi kavmlarını elimden nasıl kurtarmadırlarsa, Hizkiyanın Allahı da kavmını benim elimden kurtarmıyacaktır.

18. Ve şehri alsınlar diye, duvar üzerinde olan Yerusolim kavmını korkutmak için, ve telâşa düşürmek için, onlara yüksek sesle Yahudice bağırdılar.

19. Yerusolimin Allahına karşı da, dünya kavmlarının insan ellerinin işi olan ilâhlarına karşı söyler gibi söylediler.

20. Ve bundan ötürü kiral Hizkiya ve Amotsun oğlu peygamber İşaya dua edip göke feryat ettiler.

21. Ve RAB bir melek gönderdi, ve Aşur kiralının ordugâhında olan bütün cesur yiğitleri, ve reisleri, ve başbuğları yok etti. Ve Sanherib yüzü utançlı olarak memleketine döndü. Ve kendi ilâhının evine girdi, ve sulbünden çıkanlar orada onu kılıçla düşürdüler.

22. Böylece, RAB Hizkiyayı ve Yerusolimde oturanları Aşur kiralı Sanheribin elinden, ve herkesin elinden kurtardı, ve onları çepçevre korudu.

23. Ve çok kimseler Yerusolime, RABBE hediyeler, ve Yahuda kiralı Hizkiyaya değerli şeyler getirdiler; ve ondan sonra bütün milletlerin gözünde yükseldi.

24. O günlerde Hizkiya ölüm derecesinde hastalandı; ve RABBE dua etti; ve ona söyledi, ve kendisine bir alâmet verdi.

25. Fakat Hizkiya kendisine edilen iyiliğin karşılığını ödemedi; çünkü yüreği yükseldi; ve kendi üzerine ve Yahuda ile Yerusolim üzerine öfke geldi.

26. Fakat Hizkiya yüreğinin yükselişinden ötürü, kendisi ve Yerusolimde oturanlar, kendilerini alçalttılar, ve Hizkiyanın günlerinde üzerlerine RABBİN öfkesi gelmedi.

27. Ve Hizkiyanın pek çok serveti ve izzeti vardı; ve kendisine gümüş ve altın için, ve değerli taşlar için, ve baharat için, ve kalkanlarla her çeşit değerli eşya için hazineler;

28. ve buğday, ve yeni şarap, ve zeytin yağı mahsulü için ambarlar; ve her çeşit hayvan için

ahırlar, ve sürüler için ağıllar yaptı.

29. Ve kendisi için şehirler yaptı, ve pek çok koyunlar ve sığırlar aldı; çünkü Allah ona pek çok mal vermişti.

30. Ve Gihon sularının yukarı kaynağını kapıyan, ve onları Davud şehri garp tarafında doğru aşağı indiren bu Hizkiyadır. Ve Hizkiyanın bütün işleri iyi gitti.

31. Fakat memlekette yapılmış olan alâmeti sormak için Babil reislerinin kendisine gönderdikleri elçiler işinde, onun yüreğinde olanların hepsini bilsin diye kendisini denemek için Allah onu bıraktı.

32. Ve Hizkiyanın işlerinin geri kalanı, ve iyi işleri, işte, onlar Amotsun oğlu peygamber İşayanın rüyetinde, Yahuda ve İsrail kırallarının kitabında yazılıdır.

33. Ve Hizkiya ataları ile uyudu, ve onu Davud oğullarının kabirleri yokuşunda gömdüler; ve öldüğü zaman bütün Yahuda ve Yerusâlimde oturanlar ona saygı gösterdiler. Ve yerine oğlu Manasse kiral oldu.

BAP 33

MANASSE kiral olduğu zaman on iki yaşında idi; ve Yerusâlimde elli beş yıl kiralılık etti.

2. Ve RABBİN İsrail oğulları önünden kovmuş olduğu milletlerin mekruh şeylerine göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

3. Ve babası Hizkiyanın yıkmış olduğu yüksek yerleri yeniden yaptı; ve Baallar için mezbahlar kurdu, ve Aşerler yaptı, ve bütün gökler ordusuna tapındı, ve onlara kulluk etti.

4. Ve RABBİN: İsmim Yerusâlimde ebediyen olacak, demiş olduğu RAB evinde mezbahlar yaptı.

5. Ve RAB evinin iki avlusunda bütün gökler ordusuna mezbahlar yaptı.

6. Ve oğullarını Hinnom oğlu deresinde ateşten geçirdi; ve münecimlik ve sihirbazlık ve afsunculuk etti, ve cinciler ve bakıcılar kullandı; RABBİ öfkelenmek için onun gözünde çok kötülük işledi.

7. Ve yapmış olduğu oyma putu Allah evine koydu, ki, onun hakkında Allah Davuda ve oğlu Süleymana demişti: Bu eve, ve bütün İsrail sıptlarından seçtiğim Yerusâlime ebediyen ismimi koyacağım;

8. ve ancak Musa vasıtası ile verilmiş olan bütün şeriatı, ve kanunları, ve hükümleri, kendilerine emrettiğim her şeyi yapmak üze tutarlarsa, atalarınıza tayin ettiğim toprak üzerinden İsrailin ayağını bir daha kaldırmıyacağım.

9. Ve Manasse Yahudayı ve Yerusâlimde oturanları, RABBİN İsrail oğulları önünden helâk ettiği milletlerden ziyade kötülük etmek için baştan çıkardı.

10. Ve RAB Manasseye ve kavmına söyledi; fakat dinlemediler.

11. Ve RAB Aşur kralının ordu başbuğlarını onların üzerine getirdi, ve Manasseyi demire vurup çift zincirle bağladılar, ve onu Babile götürdüler.

12. Ve sıkıntısında Allahı RABBE yalvardı, ve atalarının Allahı önünde kendisini çok alçalttı.

13. Ve ona dua etti; o da duasını kabul etti, ve yalvarışını işitti, ve onu tekrar Yerusâlime, kiralılığına getirdi. Ve Manasse bildi ki, Yehova, Allah odur.

14. Ve ondan sonra, Gihonun garp tarafında, vadide, balık kapısında girilecek yere kadar Davud şehrine bir dış duvar yaptı; ve onunla Ofeli kuşattı, ve onu çok yükseltti; ve Yahudanın bütün duvarlı şehirlerine yiğit başbuğlar koydu.

15. Ve yabancı ilâhları, ve RAB evinden putu, ve RAB evinin dağında ve Yerusâlimde yapmış olduğu bütün mezbahları kaldırdı, ve onları şehrin dışarısına attı.

16. Ve RABBİN mezbahını onarıp onun üzerinde selâmet ve şükran kurbanları arzetti, ve İsrailin Allahı RABBE kulluk etmeği Yahudaya emretti.

17. Böyle olmakla beraber kavm henüz yüksek yerlerde, ancak Allahları RABBE kurban kesiyorlardı.
18. Ve Manassenin işlerinin geri kalanı, ve Allahına duası, ve İsrailin Allahı RABBİN ismile ona söyleyen Görenlerin sözleri, işte, onlar İsrail kırıllarının işleri arasında yazılıdır.
19. Ve duası, ve duasının işitildiği, ve bütün suçu ve hainliği, ve kendisini alçaltmadan evel yüksek yerler yapıp Aşerleri ve oyma putları diktiği yerler, işte, bunlar Hozayın tarihinde yazılıdır.
20. Ve Manasse ataları ile uyudu, ve onu kendi evinde gömdüler, ve yerine oğlu Amon kiral oldu.
21. Amon kiral olduğu zaman yirmi iki yaşında idi; ve Yerusolimde iki yıl kirallık etti.
22. Ve babası Manassenin yaptığı gibi RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; ve Amon babası Manassenin yapmış olduğu bütün oyma putlara kurban kesti, ve onlara kulluk etti.
23. Ve babası Manassenin kendisini alçalttığı gibi o kendisini RABBİN önünde alçaltmadı; fakat bu Amon git gide daha çok günah işledi.
24. Ve kulları ona karşı düzen kurdular, ve onu kendi evinde öldürdüler.
25. Fakat memleket kavmı kiral Amona karşı düzen kuranların hepsini vurdu; ve memleket kavmı onun yerine oğlu Yoşiyayı kiral ettiler.

BAP 34

- YOŞİYA kiral olduğu zaman sekiz yaşında idi, ve Yerusolimde otuz bir yıl kirallık etti.
2. Ve RABBİN gözünde doğru olanı yaptı, ve atası Davudun yollarında yürüdü, ve sağa ve sola sapmadı.
 3. Ve kirallığının sekizinci yılında, henüz gençken, atası Davudun Allahını aramağa başladı; ve on ikinci yılda Yahudayı ve Yerusolimi, yüksek yerlerden, ve Aşerlerden, ve oyma putlardan, ve dökme putlardan temizlemeğe başladı.
 4. Ve onun önünde Baalların mezbahlarını yıktılar; ve yukarıda onların üzerinde olan güneş putlarını kesip devirdi; ve Aşerleri, ve oyma putları, ve dökme putları parçaladı, ve onları ezip toz etti, ve onlara kurban kesenlerin kabirleri üzerine saçtı.
 5. Ve kendi mezbahları üzerinde kâhinlerin kemiklerini yaktı, ve Yahudayı ve Yerusolimi temizledi.
 6. Ve Naftaliye kadar Manasse, ve Efraim ve Şimeon şehirlerinde, çepçevre harabelerinde böyle yaptı.
 7. Ve mezbahları yıktı, ve Aşerlerle oyma putları toz edinciye kadar ezdi, ve bütün İsrail diyarında güneş putlarının hepsini kesip devirdi, ve Yerusolime döndü.
 8. Ve kirallığının on sekizinci yılında, memleketi ve evi temizledikten sonra, Atsalyanın oğlu Şafanı, ve şehrin reisi Maaseyayı, ve Yoahazın oğlu vakanüvis Yoahı Allahı RABBİN evini onarmak için gönderdi.
 9. Ve başkâhin Hilkiyaya geldiler, ve Manasse ile Efraimin elinden, ve bütün İsrailin artakalanlarından, ve bütün Yahuda ve Benyaminden, ve Yerusolimde oturanlardan, eşik bekçileri Levililerin topladıkları ve Allah evine getirilen gümüşü ona verdiler.
 10. Ve onu RAB evinin işine konulan işçilerin eline verdiler; onlar da evi yenilemek ve onarmak için RAB evinde işliyen işçilere verdiler;
 11. ve yonulmuş taşlar, ve çatı için ve Yahuda kırıllarının harap ettikleri evlerin kirişleri için kereste satın alsınlar diye dülgerlere ve yapıcılara verdiler.
 12. Ve bu adamlar işi sadakatla yaptılar; ve işi ilerletmek için onları üzerine işbaşı olanlar Merari oğullarından Levililer, Yahat ve Obadya; ve Kohatî oğullarından Zekarya ve Meşullam, ve musiki âletlerinde bütün anlayışlı olan Levililerdi.

13. Ve bunlar yük taşıyanların da üzerinde idiler, ve her çeşit hizmette bütün iş görenleri ilerlettiler; Levililerden kâtipler, ve memurlar, ve kapıcılar da vardı.
14. Ve RAB evine getirilmiş olan gümüşü çıkardıkları zaman, kâhin Hilkiya Musanın elile verilmiş olan RABBİN şeriat kitabını buldu.
15. Ve Hilkiya cevap verip kâtip Şafana dedi: RAB evinde şeriat kitabını buldum. Ve Hilkiya kitabı Şafana verdi.
16. Ve Şafan kitabı kırala götürdü, ve kırala da haber getirip dedi: Kullarının eline verilmiş olan her şeyi yapıyorlar.
17. Ve RAB evinde bulunan gümüşü boşalttılar, ve onu memurların ve işçilerin eline verdiler.
18. Ve kâtip Şafan kırala bildirip dedi: Kâhin Hilkiya bana bir kitap verdi. Ve Şafan kıralın önünde ondan okudu.
19. Ve vaki oldu ki, kıral şeriat sözlerini işitince esvabını yırttı.
20. Ve kıral Hilkiyaya, ve Şafanın oğlu Ahikama, ve Mikanın oğlu Abdona, ve kâtip Şafana, ve kıralın kulu Asayaya emredip dedi:
21. Gidin, benim için ve İsrailde ve Yahudada artakalanlar için, bulunan bu kitabın sözleri hakkında RABDEN sorun; çünkü RABBİN üzerimize dökülmüş olan kızgınlığı büyüktür, çünkü babalarımız bu kitapta yazılmış olan her şeye göre yapmak için RABBİN sözünü tutmadılar.
22. Ve Hilkiya ile kıralın emrettiği adamlar, esvap bekçisi Hasranın oğlu, Tokhatın oğlu Şallumun karısı peygamber Hulda kadına gittiler, ve kadın Yerusâlimde ikinci mahallede oturuyordu; ve ona olduğu gibi söylediler.
23. Ve onlara dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Sizi bana gönderen adama anlatın,
24. RAB şöyle diyor: İşte, ben bu yerin üzerine, ve onda oturanların üzerine kötülüğü, Yahuda kıralının önünde okudukları kitapta yazılı olan bütün lânetleri getireceğim.
25. Mademki ellerinin bütün işleriyle beni öfkeliendirmek için beni bırakıp başka ilâhlara buhur yaktilar; bundan ötürü bu yerin üzerine kızgınlığım döküldü, ve sönmiyecektir.
26. Fakat RABDEN sormak için sizi gönderen Yahuda kıralına şöyle diyeceksiniz: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Senin işittiğin sözlere gelince,
27. mademki yüreğin yumuşadı, ve bu yere karşı, ve onda oturanlara karşı Allahın sözlerini işitince onun önünde kendini alçalttın, ve benim önümde kendini alçaltıp esvabını yırttın, ve önümde ağladın; ben de seni işittim, RAB buyurur.
28. İşte, ben seni atalarına katacağım, ve kabrine selâmetle konulacaksın, ve bu yerin üzerine ve onda oturanların üzerine getireceğim bütün belâları gözlerin görmeyecek. Ve kırala haber getirdiler.
29. Ve kıral gönderip Yahudanın ve Yerusâlimin bütün ihtiyarlarını topladı.
30. Ve kıral, bütün Yahuda adamları, ve Yerusâlimde oturanlar, ve kâhinler, ve Levililer, ve büyüktен küçüğe kadar bütün kavm RABBİN evine çıktılar; ve RABBİN evinde bulunmuş olan ahit kitabının bütün sözlerini onlara işittirerek okudu.
31. Ve kıral kendi yerinde durdu, ve RABBİN ardınca yürümek için, ve onun emirlerini ve şehadetlerini, ve kanunlarını bütün yüreğile, ve bütün canı ile tutmak için, bu kitapta yazılmış olan bu ahdin sözlerini yapmak için RABBİN önünde ahit kesti.
32. Ve Yerusâlimde ve Benyaminde bulunanların hepsini bu ahde soktu. Ve Yerusâlimde oturanlar atalarının Allahı, Allahın ahbine göre yaptılar.
33. Ve Yoşiya İsrail oğullarının bütün memleketlerinde mekruh şeylerin hepsini kaldırdı, ve İsrailde bulunanlara, Allahları RABBE kulluk etsinler diye, hepsine kulluk ettirdi. Onun bütün günlerinde atalarının Allahı RABBİN ardından sapmadılar.

VE Yoşıya Yerusalımda RABBE fışh yaptı; ve birinci ayın on dördüncü gününde fışh kurbanı boğazladılar.

2. Ve kâhinleri vazifelerine koydu, ve RAB evinin hizmeti için onları kuvvetlendirdi.

3. Ve RABBE takdis edilmiş olup bütün İsraille öğretmekte olan Levililere dedi: Mukaddes sandığı İsrail kralı Davudun oğlu Süleymanın yapmış olduğu eve koyun; artık sizin omuzlarınızda yük olmayacaktır. Şimdi Allahınız RABBE ve onun kavmı İsraille hizmet edin;

4. ve İsrail kralı Davudun yazısına göre, ve oğlu Süleymanın yazısına göre, atalar evlerinizce takımlarınıza göre hazırlanın.

5. Ve kavmin oğulları, kardeşlerinizin atalar evleri bölgülerine göre mukaddes yerde durun, ve Levililerden atalar evinin bir kısmı onlardan her biri için olsun.

6. Ve fışh kurbanını boğazlayın, ve kendinizi takdis edin, ve Musa vasıtası ile olan RABBİN sözüne göre yapmak üzre, kardeşleriniz için hazırlık görün.

7. Ve Yoşıya kavmin oğullarına, orada bulunanların hepsine, sürüden sayıca otuz bin olarak, hepsi fışh kurbanı olarak kuzular ve oğlaklar, ve üç bin de sığır verdi; bunlar kralın malındandı.

8. Ve onun reisleri gönüllü takdime olarak kavma, kâhinlere ve Levililere verdiler. Hilkiya, ve Zekarya, ve Yehiel, Allah evinin hükümdarları, fışh kurbanı olarak kâhinlere iki bin altı yüz davar, ve üç yüz sığır verdiler.

9. Ve Konanya, ve kardeşleri Şemaya ve Netanel, ve Levililerin reisleri Haşabya, ve Yeiel, ve Yozabad fışh kurbanı olsun diye Levililere beş bin davar, ve beş yüz sığır verdiler.

10. Böylece hizmet hazırlandı, ve kâhinler yerlerinde, ve Levililer takımlarınca, kralın emrine göre durdular.

11. Ve fışh kurbanını boğazladılar, ve kâhinler onların elinden aldıkları kanı serptiler, ve Levililer kurbanları yüzdüler.

12. Ve yakılan takdimeleri Musanın kitabında yazılmış olduğuna göre RABBE arzetsinler diye kavm oğullarının atalar evleri bölüklerine vermek için onları bir yana kaldırdılar. Sığırları da böyle yaptılar.

13. Ve fışh kurbanını usule göre ateşte kebab ettiler; ve mukaddes takdimeleri tencerelerde, ve kazanlarda, ve tavalarda pişirdiler, ve bütün kavm oğullarına çabucak dağıttılar.

14. Ve ondan sonra kendileri için ve kâhinler için hazırladılar, çünkü Harun oğulları kâhinler gece oluncıya kadar yakılan takdimeleri ve yağları arzetmekle uğraşmakta idiler; bundan ötürü Levililer kendileri için, ve Harun oğulları kâhinler için hazırlık gördüler.

15. Ve Davudun, ve Asafın, ve Hemanın, ve kralın Göreni Yedutunun emrine göre, Asaf oğulları, ilâhiciler, yerlerinde idiler; ve her kapıda kapıcılar vardı; hizmetlerinden ayrılmaları gerek değildi; çünkü kardeşleri Levililer onlar için hazırlık gördüler.

16. Kral Yoşıyanın emrine göre fışh yapmak için, ve RABBİN mezbahı üzerinde yakılan takdimeleri arzetmek üzre RABBİN bütün hizmeti o gün böylece hazırlandı.

17. Ve hazır bulunan İsrail oğulları o vakitte fışhı, ve yedi gün mayasız ekmek bayramını yaptılar.

18. Ve peygamber Samuelin günlerinden beri İsrailde böyle bir fışh olmadı; ve İsrail kırallarından hiç biri, Yoşıya ile kâhinler ve Levililerin, ve bütün Yahuda ile orada bulunan İsrailin, ve Yerusalımda oturanların yaptıkları bu fışh gibi bir fışh yapmadı.

19. Bu fışh Yoşıyanın kiralılığının on sekizinci yılında yapıldı.

20. Bütün bunlardan, ve Yoşıya evi hazırladıktan sonra, Mısır kralı Neko Fırat yanında Karkemişe karşı cenketmek için çıktı; ve Yoşıya ona karşı çıktı.

21. Fakat Mısır kralı ona ulaklar gönderip dedi: Ey Yahuda kralı, benden sana ne? bugün sana karşı değil, ancak kendisile cengim olan eve karşı gidiyorum; ve Allah bana: Çabuk davran, diye emretti; benimle beraber olan Allahtan sakın ki, seni helâk etmesin.

22. Ve Yoşıya ondan yüzünü çevirmedi, fakat onunla cenketmek için kılığını değiştirdi, ve

Allahın ağızından olan Nekonun sözlerini dinlemedi, ve Megiddo deresinde cenketmek için geldi.

23. Ve ok atanlar kiral Yoşiyaya ok attılar; ve kiral kullarına dedi: Beni götürün; çünkü ağır yaralandım.

24. Ve kulları onu arabadan aldılar, ve onu kendisinin ikinci arabasına bindirdiler, ve Yerusəlime götürdüler; ve öldü, ve atalarının kabirlerine gömüldü. Ve bütün Yahuda ve Yerusəlim Yoşiya için yas tuttular.

25. Ve Yeremya Yoşiya için mersiye okudu; ve erkek ve kadın bütün hanendeler, bugüne kadar mersiyelerinde Yoşiya üzerine söylemişlerdir; ve onları okumağı İsrailde âdet ettiler; ve işte, onlar Mersiyelerde yazılıdır.

26. Ve Yoşiyanın işlerinin geri kalanı, ve RABBİN şeriatinde yazıldığına göre iyilikleri,

27. ve işleri, ilk işleri de son işleri de, işte, onlar İsrail ve Yahuda kırıllarının kitabında yazılıdır.

BAP 36

VE memleketin kavmı Yoşiyanın oğlu Yoahazı aldılar, ve babasının yerine onu Yerusəlimde kiral ettiler.

2. Yehoahaz kiral olduğu zaman yirmi üç yaşında idi; ve Yerusəlimde üç ay kırıllık etti.

3. Ve Mısır kiralı onu Yerusəlimde tahttan indirdi, ve memlekete yüz talant gümüş ve bir talant altın ceza koydu.

4. Ve Mısır kiralı onun kardeşi Elyakimi, Yahuda ve Yerusəlim üzerine kiral etti, ve adını değiştirip Yehoyakim koydu. Ve Neko onun kardeşi Yoahazı alıp Mısıra götürdü.

5. Yehoyakim kiral olduğu zaman yirmi beş yaşında idi; ve Yerusəlimde on bir yıl kırıllık etti, ve Allahı RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

6. Ona karşı Babil kiralı Nebukadnetsar çıktı, ve onu Babile götürmek için çift zincirle bağladı.

7. Ve Nebukadnetsar RAB evinin takımlarından Babile götürdü, ve onları Babilde kendi mabedine koydu.

8. Ve Yehoyakimin işlerinin geri kalanı, ve yaptığı mekruh şeyler, ve kendisinde bulunan bozukluk, işte, onlar İsrail ve Yahuda kırıllarının kitabında yazılıdır; ve yerine oğlu Yehoyakin kiral oldu.

9. Yehoyakin kiral olduğu zaman sekiz yaşında idi; ve Yerusəlimde üç ay on gün kırıllık etti; ve RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

10. Ve yılın dönümünde Nebukadnetsar gönderip onu RAB evinin değerli takımları ile beraber Babile getirtti, ve kardeşi Tsedekiyayı Yahuda ve Yerusəlim üzerine kiral etti.

11. Tsedekiya kiral olduğu zaman yirmi bir yaşında idi, ve Yerusəlimde on bir yıl kırıllık etti;

12. ve Allahı RABBİN gözünde kötü olanı yaptı; RABBİN ağızından söyliyən peygamber Yeremyanın önünde kendini alçaltmadı.

13. Hem de Allah hakkı için kendisine and ettirmiş olan kiral Nebukadnetsara karşı âsi oldu; ve İsrailin Allahı RABBE dönmek için ensesini sertleştirdi, ve yüreğini katılaştırdı.

14. Kâhinlerin bütün reisleri de kavmla beraber milletlerin bütün mekruh şeylerine göre çok hainlik ettiler; ve RABBİN Yerusəlimde takdis etmiş olduğu kendi evini murdar ettiler.

15. Ve atalarının Allahı RAB, erken davranıp göndererek, ulaklarının elile onlara gönderdi, çünkü kavmına ve meskenine acıyordu;

16. fakat RABBİN kızgınlığı şifa bulmaz derecede kavmına karşı yükselinciye kadar, Allahın ulakları ile eğlendiler, ve sözlerini hor gördüler, ve peygamberlerle istihza ettiler.

17. Ve onlara karşı Kildanîlerin kırıllını çıkardı, ve onların makdisinde gençlerini kılıçla

öldürdü, ve genç yiğide, ere varmamış kıza, kocamış adama ve ak saçlıya acımadı; RAB hepsini onun eline verdi.

18. Ve Allah evinin büyük ve küçük bütün takımlarını, ve RAB evinin hazinelerini, ve kiralın ve reislerinin hazinelerini, bütün bunları Babile götürdü.

19. Ve Allahın evini yaktılar, ve Yeruslaimin duvarını yıktılar, ve onun bütün saraylarına ateş verdiler, ve bütün değerli kapları harap ettiler.

20. Ve kılıçtan artakalanları Babile sürdü; ve Fars kiralığı hâkimiyete geçinciye kadar, Babil kiralına ve oğullarına köle oldular;

21. ta ki, memleket Sebt günlerini tadıncıya kadar Yeremyanın ağzı ile olan RABBİN Sözü yerine gelsin. Yetmiş yılı tamamlamak için harap kaldığı bütün günler Sebt tuttu.

22. Ve Fars kralı Koreşin birinci yılında, Yeremyanın ağzı ile olan RABBİN sözü yerine gelsin diye, RAB Fars kralı Koreşin ruhunu uyandırdı, ve bütün ülkesinde şöyle diyerek ilân etti, hem de yazdı:

23. Fars kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Allahı Yehova dünyanın bütün kiralıklarını bana verdi; ve Yahudada olan Yeruslaimde kendisi için ev yapayım diye bana emretti. Onun bütün kavmindan aranızda kim varsa, Allahı RAB onunla beraber olsun, ve çıksın.

EZRA

BAP 1

VE Fars kralı Koreşin birinci yılında, Yeremyanın ağzı ile olan RABBİN sözü yerine gelsin diye, RAB Fars kralı Koreşin ruhunu uyandırdı, ve bütün ülkesinde şöyle diyerek ilân etti, hem de yazdı:

2. Fars kralı Koreş şöyle diyor: Göklerin Allahı Yehova dünyanın bütün kiralıklarını bana verdi; ve Yahudada olan Yeruslaimde kendisi için ev yapayım diye bana emretti.

3. Onun bütün kavmindan aranızda kim varsa, Allahı onunla beraber olsun, ve Yahudada olan Yeruslaimde çıksın, ve İsrailin Allahı (Allah odur) Yehovanın Yeruslaimde olan evini yapsın.

4. Ve misafir olduğu yerlerden her hangisinde artakalan kim varsa, Yeruslaimde olan Allahın evi için gönüllü takdimelerden başkaca, olduğu yerin adamları gümüşle, ve altınla, ve eşya ile, ve hayvanlarla ona yardım etsinler.

5. Ve Yahudanın ve Benyaminin atalar evlerinin başları, ve kâhinlerle Levililer, Yeruslaimde olan RAB evini bina etmek üzere çıkmak için Allahın ruhlarını uyandırdığı bütün adamlar kalktılar.

6. Ve onların çevrelerinde olanların hepsi, gönüllü takdime olarak verilen bütün şeylerden başka, gümüş kaplarla, altınla, eşya ile, ve hayvanlarla, ve değerli şeylerle onlara yardım ettiler.

7. Ve kiral Koreş, Nebukadnetsarın Yeruslaimden çıkarmış, ve ilâhlarının evine koymuş olduğu RAB evinin kaplarını çıkardı;

8. ve Fars kralı Koreş bunları haznedar Mitredatın elile çıkardı, ve onları Yahuda beyi Şeşbatsara sayı ile verdi.

9. Ve onların sayısı şudur: otuz altın leğen, bin gümüş leğen, yirmi dokuz bıçak,

10. otuz altın tas, dört yüz on parça ikinci çeşit gümüş tas, ve bin parça başka kaplar.

11. Bütün altın ve gümüş kaplar beş bin dört yüz parça idi. Sürgünler Babilden Yeruslaimde getirildiği zaman Şeşbatsar bu kapların hepsini getirdi.

BAP 2

BABİL kralı Nebukadnetsarın Babile sürmüş olduğu sürgünlerden çıkan, ve herkes kendi şehrine olmak üzere, Yerusəlime ve Yahudaya dönmüş olan vilâyet ahalisi şunlardır;

2. bunlar Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Seraya, Reelaya, Mordekay, Bilşan, Mispar, Bigvay, Rehum, ve Baana ile beraber geldiler.

İsrail kavmindan olan adamların sayısı:

3. Paroş oğulları, iki bin yüz yetmiş iki.

4. Şefatya oğulları, üç yüz yetmiş iki.

5. Arah oğulları, yedi yüz yetmiş beş.

6. Yeşua ve Yoab oğullarından Pahat-moab oğulları, iki bin sekiz yüz on iki.

7. Elam oğulları, bin iki yüz elli dört. ⁸ Zattu oğulları, dokuz yüz kırk beş.

9. Zakkay oğulları, yedi yüz altmış.

10. Bani oğulları, altı yüz kırk iki.

11. Bebay oğulları, altı yüz yirmi üç.

12. Azgad oğulları, bin iki yüz yirmi iki.

13. Adonikam oğulları, altı yüz altmış altı.

14. Bigvay oğulları, iki bin elli altı.

15. Adin oğulları, dört yüz elli dört.

16. Hizkiyadan Ater oğulları, doksan sekiz.

17. Betsay oğulları, üç yüz yirmi üç.

18. Yora oğulları, yüz on iki.

19. Haşum oğulları, iki yüz yirmi üç.

20. Gibbar oğulları, doksan beş.

21. Beytlehem oğulları, yüz yirmi üç.

22. Netofa adamları, elli altı.

23. Anatot adamları, yüz yirmi sekiz.

24. Azmavet oğulları, kırk iki.

25. Kiryat-arim, Kefira, ve Beerot oğulları, yedi yüz kırk üç.

26. Rama ve Geba oğulları, altı yüz yirmi bir.

27. Mikmas adamları, yüz yirmi iki.

28. Beyt-el ve Ay adamları, iki yüz yirmi üç.

29. Nebo oğulları, elli iki.

30. Magbiş oğulları, yüz elli altı.

31. Öteki Elam oğulları, bin iki yüz elli dört.

32. Harim oğulları, üç yüz yirmi.

33. Lod, Hadid, ve Ono oğulları, yedi yüz yirmi beş.

34. Eriha oğulları, üç yüz kırk beş.

35. Senaa oğulları, üç bin altı yüz otuz.

36. Kâhinler: Yeşua evinden Yedaya oğulları, dokuz yüz yetmiş üç.

37. İmmer oğulları, bin elli iki.

38. Paşhur oğulları, bin iki yüz kırk yedi.

39. Harim oğulları, bin on yedi.

40. Levililer: Hodavya oğullarından, Yeşua ve Kadmiel oğulları, yetmiş dört.

41. İlâhiciler: Asaf oğulları, yüz yirmi sekiz.

42. Kapıcılar Oğulları: Şallum oğulları, Ater oğulları, Talmon oğulları, Akkub oğulları, Hatita oğulları, Şobay oğulları, hepsi yüz otuz dokuz.

43. Netinim: Tsiha oğulları, Hasufa oğulları, Tabbaoth oğulları,

44. Keros oğulları, Siaha oğulları, Padon oğulları,

45. Lebana oğulları, Hagaba oğulları, Akkub oğulları,

46. Hagab oğulları, Şamlay oğulları, Hanan oğulları,
47. Giddel oğulları, Gahar oğulları, Reaya oğulları,
48. Retsin oğulları, Nekoda oğulları, Gazzam oğulları,
49. Uzza oğulları, Paseah oğulları, Besay oğulları,
50. Asna oğulları, Meunim oğulları, Nefisim oğulları,
51. Bakbuk oğulları, Hakufa oğulları, Harhur oğulları,
52. Batslut oğulları, Mehida oğulları, Harşa oğulları,
53. Barkos oğulları, Sisera oğulları, Temah oğulları,
54. Netsiah oğulları, Hatifa oğulları.
55. Süleyman kullarının oğulları: Sotay oğulları, Hassoferet oğulları, Peruda oğulları,
56. Yaala oğulları, Darkon oğulları, Giddel oğulları,
57. Şefatya oğulları, Hattil oğulları, Pokeret-hatsebaim oğulları, Ami oğulları.
58. Bütün Netinim, ve Süleyman kulları oğulları üç yüz doksan iki.
59. Tel-melahtan, Tel-harşadan, Kerubdan, Addandan, ve İmmerden çıkanlar, ancak atalar evlerini, ve nesillerini, İsrailden olduklarını gösteremiyenler şunlardır:
60. Delaya oğulları, Tobiya oğulları, Nekoda oğulları, altı yüz elli iki.
61. Ve kâhinler oğullarından: Habaya oğulları, Hakkots oğulları, Gileadlı Barzillayın kızlarından karı alıp onların adına göre çağırılan Barzillay oğulları.
62. Bunlar neseble sayılanlar arasında kayıtlarını aradılar, fakat bulunmadı; ve murdar sayılarak kâhinlikten çıkarıldılar.
63. Ve vali, Urim ve Tummim ile bir kâhin çıkıncıya kadar en mukaddes şeylerden yemesinler diye onlara emretti.
64. Yedi bin üç yüz otuz yedi köle ve cariyelerinden başka,
65. bütün cemaat, toptan, kırk iki bin üç yüz altmış kişi idi; ve onların erkek ve kadın iki yüz ilâhicisi vardı.
66. Atları yedi yüz otuz altı; katırları iki yüz kırk beş;
67. develeri dört yüz otuz beş; eşekleri altı bin yedi yüz yirmi idi.
68. Ve Yerusâlimde olan RABBİN evine geldikleri zaman, atalar evlerinin başlarından bazıları, Allah evi için, onu yerine kurmak için, gönüllü takdimeler verdiler;
69. iş hazinesine kudretlerine göre, altmış bir bin darik* altın, ve beş bin mına* gümüş, ve yüz kâhin gömleği verdiler.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
70. Böylece kâhinler, ve Levililer, ve kavmdan bazıları, ve ilâhiciler, ve kapıcılar, ve Netinim kendi şehirlerinde, bütün İsrail de kendi şehirlerinde oturdular.

BAP 3

VE İsrail oğulları şehirlerde iken, yedinci ay erişince kavm bir adammış gibi Yerusâlime toplandılar.

2. Ve Yotsadakın oğlu Yeşua, ve kardeşleri kâhinler, ve Şealtielin oğlu Zerubbabel, ve kardeşleri kalktılar, ve Allah adamı Musanın şeriatinde yazılı olduğuna göre, üzerinde yakılan takdimeler arz etmek için İsrail Allahının mezbahını yaptılar.

3. Ve mezbahı yerine kurdular; çünkü memleketlerin kavmlarından ötürü onların üzerinde korku vardı; ve üstünde RABBE yakılan takdimeler, sabah ve akşam yakılan takdimeler arzettiler.

4. Ve yazılı olduğuna göre haymeler bayramını yaptılar, ve usule göre günü gününe sayı ile gündelik yakılan takdimeleri,

5. ve ondan sonra daimî yakılan takdimeyi, ve aybaşların ve RABBİN takdis olunan bütün

belli bayramlarının takdimelerini, ve herkesin gönüllü olarak RABBE takdim ettiği gönüllü takdimiyei arzettiller.

6. RABBE yakılan takdimeler arzemeğe yedinci ayın birinci gününden başladılar; fakat RAB mabedinin temeli henüz atılmamıştı.

7. Ve yapıcılarla dölgerlere gümüş verdiler; ve Fars kralı Koreşten aldıkları izne göre, Libnandan denize, Yafaya erz ağaçları getirsinler diye Saydalılara, ve Surlulara yiyecek, ve içecek, ve zeytin yağı verdiler.

8. Ve Allah evine, Yeruslime geldiklerinin ikinci yılında, ikinci ayda, Şealtielin oğlu Zerubbabel, ve Yotsadakın oğlu Yeşua ile kardeşleri, kâhinlerin ve Levililerin artakalanları, ve Yeruslime sürgünden gelenlerin hepsi işe başladılar, ve yirmi yaşında ve ondan yukarı olan Levilileri RAB evinin işini ilerletmek için koydular.

9. Ve Yeşua ile oğulları ve kardeşleri, Kadmielle oğulları, Yahuda oğulları, birlikte olarak, Henadad oğulları ile onların oğulları ve kardeşleri olan Levililer de, Allah evinde iş yapanların başında durdular.

10. Ve yapıcılar RAB mabedinin temelini attıkları zaman, RABBE hamdetmek için, İsrail kralı Davudun tertibine göre, esvaplarını giyinmiş olarak kâhinleri borularla, ve Asaf oğulları Levilileri zillerle durdurdular.

11. Ve: Çünkü iyidir, çünkü İsrail üzerinde inayeti ebedîdir, diyerek RABBE hamt ve şükrederek karşılıklı terennüm ettiler. Ve onlar RABBE hamdederken bütün kavm büyük bağırla bağırdılar, çünkü RAB evinin temeli konulmuştu.

12. Fakat kâhinlerden ve Levililerden, ve atalar evlerinin başlarından bir çoğu, ilk evi görmüş olan yaşlı adamlar, gözleri önünde bu evin temeli konulduğunu görünce, yüksek sesle ağladılar; ve çoğu yüksek sesle, sevinçle bağırdılar;

13. ve kavm sevinç bağırlı gürültüsünü kavmin ağlayış sesinden ayırt edemedi; çünkü kavm yüksek sesle bağırdı, ve gürültü uzaklardan işitildi.

BAP 4

VE sürgün oğulları İsrailin Allahı RAB için mabet yapıyorlar diye Yahuda ile Benyaminin düşmanları işitince,

2. Zerubbabele, ve atalar evlerinin başlarına yaklaşıp onlara dediler: Biz de sizinle beraber yapalım; çünkü biz de Allahınızı sizin gibi arıyoruz; ve bizi buraya çıkarmış olan Aşur kralı Esar-haddonun günlerinden beri ona kurban kesiyoruz.

3. Fakat Zerubbabel ve Yeşua, ve İsrailin atalar evlerinin başlarından artakalanlar onlara dediler: Allahımıza ev yapmakta bizimle göreceğiniz işiniz yoktur; ancak Fars kralı Koreş kralın bize emretmiş olduğu gibi İsrailin Allahı RABBE biz kendimiz elbirlikle yapacağız.

4. O zaman memleketin kavmı Yahuda kavminin ellerini gevşettiler, ve bina ederken onlara sıkıntı verdiler,

5. ve maksatlarını boşa çıkarmak için, Fars kralı Koreşin bütün günlerinde Fars kralı Dariusun kiralılığına kadar, onlara karşı ücretle öğütçüler tuttular.

6. Ve Ahaşveroşun kiralılığında, kiralılığının başlangıcında Yahudada ve Yeruslime oturanlara karşı bir itham mektubu yazdılar.

7. Ve Artahşastanın günlerinde, Bişlam, Mitredat, Tabeel ve arkadaşlarından artakalanlar, Fars kralı Artahşastaya yazdılar; ve mektubun yazısı Aramî harflerle yazıldı, ve Aramî diline çevrildi.

8. Vali Rehum ve kâtip Şimşay kral Artahşastaya, Yeruslime karşı böyle bir mektup yazdılar;

9. o zaman vali Rehum, ve kâtip Şimşay, ve arkadaşlarından artakalanlar, Dinaîler, ve

- Afarsatkîler, Tarpelîler, Afarsîler, Arkevîler, Babilliler, Şuşankîler, Dehaîler, Elamîler,
10. ve büyük ve şanlı Osnapparın sürdüğü, ve Samiriye şehirlerinde, ve Irmağın öte tarafında kalan yerlerde oturttuğu milletlerin artakalanları yazdılar, ve saire.
11. Kırıl Artahşaştaya gönderdikleri mektubun sureti şudur: Kulların, Irmağın öte tarafındaki adamlar, ve saire.
12. Kırıl bilsin ki, senin yanından çıkan Yahudiler bize Yerusâlime geldiler; bu âsi ve kötü şehri yapıyorlar, ve duvarları bitirdiler, ve temelleri onardılar.
13. Şimdi kırıl bilsin ki, eğer bu şehir yapılırsa, ve duvarlar bitirilirse, harç, gümrük, ve ayak bastı parası vermiyecekler, ve sonunda kırallar için zararlı olacaktır.
14. Şimdi mademki sarayın tuzunu yiyoruz, ve kıralla zarar geldiğini görmek bize yaraşmaz, bundan ötürü kıralla gönderip bildirdik,
15. ki, atalarının tarih kitabında araştırılsın; ve tarih kitabında bulacak ve anlıyacaksın ki, bu şehir âsi, ve kırallara ve vilâyetlere zararlı bir şehirdir, ve onlar eski zamanlarda onun içinde hainlik çıkardılar; bundan dolayı bu şehir harap edildi.
16. Biz kıralla bildiriyoruz ki, eğer bu şehir yapılırsa, ve duvarlar bitirilirse, bu yüzden Irmağın ötesinde senin payın kalmıyacaktır.
17. Kırıl vali Rehuma, ve kâtip Şimşaya, ve Samiriyede, ve Irmağın ötesinde kalan yerlerde oturan arkadaşlarının artakalanlarına cevap gönderdi: Selâm ve saire.
18. Bize göndermiş olduğunuz mektup önümde açıkça okundu.
19. Ve ben emir verdim, ve araştırıldı, ve bulundu ki, bu şehir eski vakitten beri kırallara karşı ayaklanırdı, ve onun içinde âsilik ve hainlik edilirdi.
20. Ve Yerusâlim üzerinde zorlu kırallar vardı, ve Irmağın ötesinde bütün diyar üzerine saltanat sürerlerdi; ve onlara harç, gümrük, ve ayak bastı parası ödenirdi.
21. Şimdi emir verin de bu adamlar dursunlar, ve ben emir verinciye kadar o şehir yapılmasın.
22. Ve bunda gevşeklik etmekten sakının; niçin kıralların ziyanına zarar çoğalsın?
23. O zaman, kırıl Artahşaştanın mektubu sureti Rehumla kâtip Şimşayın ve arkadaşlarının önünde okununca Yerusâlime, Yahudilerin yanına acele ile gittiler, ve onları zorla ve kuvvetle durdurdular.
24. Yerusâlimde Allah evinin işi o vakit durdu; ve Fars kralı Dariusun kırallığının ikinci yılına kadar durdu.

BAP 5

- VE peygamberler, Haggay peygamber, ve İddonun oğlu Zekarya Yahudada ve Yerusâlimde bulunan Yahudilere peygamberlik ettiler; İsrail Allahının ismile onlara peygamberlik ettiler.
2. O zaman Şealtielin oğlu Zerubbabel, ve Yotsadakın oğlu Yeşua kalktılar, ve Yerusâlimde olan Allah evini yapmağa başladılar; ve onlara yardım eden Allahın peygamberleri onlarla beraberdi.
3. O vakitte Irmağın öte taraf valisi Tattenay, ve Şetar-bozenay ve arkadaşları onlara geldiler, ve kendilerine şöyle dediler: Bu evi yapmak ve bu duvarı bitirmek için size kim emir verdi?
4. O zaman böylece bu binayı yapanların adları ne olduğunu onlara söyledik.
5. Ve Yahudilerin Allahının gözü onların ihtiyarları üzerinde idi, ve bu iş Dariusu varıncıya, ve bunun hakkında mektupla cevap dönünciye kadar da Yahudileri durdurmadılar.
6. Irmağın öte taraf valisi Tattenay ile Şetar-bozenay ve arkadaşlarının, Irmağın öte tarafında olan Afarsakîlerin kırıl Dariusu gönderdikleri mektubun sureti budur;
7. ona mektup gönderdiler, ve içinde şöyle yazılı idi: Kırıl Dariusu, tam selâm olsun.
8. Kırıl bilsin ki, biz Yahuda vilâyetine, büyük Allahın evine gittik, o büyük taşlardan yapılmıştır. ve duvarlarının içine kirişler konulmuştur; ve bu iş gayretle yapılıyor, ve onların

elinde iyi gidiyor.

9. O zaman o ihtiyarlardan sorup kendilerine şöyle dedik: Bu evi yapmak, ve bu duvarı bitirmek için size kim emir verdi?

10. Hem de onların başında olan adamların adlarını sana bildirmek için yazalım diye adlarını sorduk.

11. Ve bize şöyle cevap verip dediler: Biz göklerin ve yerin Allahının kullarıyız, ve bundan bir çok yıl önce yapılmış olan evi yapıyoruz, onu İsrailin büyük bir kralı yaptı ve bitirdi.

12. Fakat atalarımız göklerin Allahını öfkелendirdikten sonra onları Babil kralı Kildanî Nebukadnetsarın eline verdi, bu evi o harap etti, ve kavmı Babile sürdü.

13. Fakat Babil kralı Koreşin birinci yılında, kral Koreş Allahın bu evi yapılınsın diye emir verdi.

14. Hem de Nebukadnetsarın Yerusâlimde olan mabetten çıkarmış, ve Babil mabedine götürmüş olduğu Allah evinin altın ve gümüş kaplarını kral Koreş Babil mabedinden çıkardı, ve onlar vali etmiş olduğu Şeşbatsar adlı bir adama verildi.

15. Ve ona dedi: Bu kapları al, git, onları Yerusâlimde olan mabedin içine koy, ve Allahın evi kendi yerinde yapılsın.

16. O zaman bu Şeşbatsar geldi, ve Yerusâlimde olan Allah evinin temellerini attı; ve o zamandan şimdiye kadar yapılmaktadır, ve daha bitmemiştir.

17. Ve şimdi, eğer kırالا iyi görünürse, Yerusâlimde Allahın bu evini yapmak için kral Koreş acaba emir verdi mi diye, kırالın orada, Babilde olan hazineler evinde araştırılınsın; ve kral bu iş hakkında dilediğini bize bildirsın.

BAP 6

O zaman kral Darius emir verdi, ve Babilde hazinelerin saklanılmış olduğu kitaplar evinde araştırıldı.

2. Ve Akmetada, Medler vilâyetinde olan sarayda bir tomar bulundu, ve onun içinde şöyle tezkere yazılmıştı:

3. Kral Koreşin birinci yılında, kral Koreş emir verdi; Yerusâlimde Allah evine dairdir: Bu ev, kurbanlar arzedilen bu yer, yapılsın, ve onun temelleri pekçe atılsın;

4. üç sıra büyük taşlar, ve bir sıra yeni kiriş olmak üzere yüksekliği altmış arşın,* ve genişliği altmış arşın olsun; ve masrafı kral evinden verilsin.

5. Hem de Nebukadnetsarın Yerusâlimde olan mabetten çıkarıp Babile getirdiği Allah evinin altın ve gümüş kapları geri verilsin, ve Yerusâlimde olan mabede, her biri kendi yerine götürülsün; ve onları Allahın evine koyacaksın.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

6. Şimdi, ırmağın öte taraf valisi Tattenay ile Şetar-bozenay, ve arkadaşlarınız, ırmağın öte tarafında olan Afarsakîler, oradan uzaklaşın;

7. bu Allah evi işini bırakın; Yahudilerin valisi ve Yahudilerin ihtiyarları bu Allah evini kendi yerinde yapsınlar.

8. Ve bu Allah evinin yapılması için Yahudilerin ihtiyarlarına ne yapacağınızı emrediyorum: İşlerinden alıkonmasınlar diye bu adamların masrafları kırالın malından, ırmağın öte taraf harcından hemen kendilerine verilsin.

9. Gerek göklerin Allahına yakılan takdimeler için genç boğalar, ve koçlar, ve kuzular; gerekse Yerusâlimde olan kâhinlerin sözüne göre buğday, tuz, şarap, ve yağ, neye muhtaç iseler onlara günü gününe eksiksiz olarak verilsin;

10. ta ki, göklerin Allahına hoş kokulu kurbanlar arzetsinler, ve kırالın ve oğullarının sağlığına dua etsinler.

11. Ve emrettim ki, bu sözü değiştiren her adamın evinden bir direk çıkarılsın, ve onun üzerine kaldırılıp asılsın, ve bundan dolayı evi gübrelik edilsin;
12. ve orayı ismine mesken kılan Allah, Yerusâlimde olan bu Allah evini harap etmek için bu sözü değiştirmek üzere ellerini uzatan bütün kıralları ve kavmları yıksın. Ben Darius emir verdim; hemen yapılsın.
13. O zaman Irmağın öte taraf valisi Tattenay, Şetar-bozenay ve arkadaşları, kiral Darius gönderdi diye hemen ona göre yaptılar.
14. Ve Yahudilerin ihtiyarları bina ettiler, ve peygamber Haggayın, ve İddonun oğlu Zekaryanın peygamberliğiyle işleri iyi gitti. Ve İsrail Allahın emrine göre, ve Koreşin, ve Dariusun, ve Fars kralı Artahşastanın emrine göre yapıp bitirdiler.
15. Ve bu ev kiral Dariusun kırallığının altıncı yılında Adar ayının üçüncü gününde bitirildi.
16. Ve İsrail oğulları, kâhinler, ve Levililer, ve sürgün oğullarından artakalanlar, bu Allah evinin takdisini sevinçle yaptılar.
17. Ve Allahın bu evinin takdisi için yüz boğa, iki yüz koç, dört yüz kuzu; ve bütün İsrail için, İsrail sıptlarının sayısına göre suç kurbanı olarak on iki ergeç arzetteler.
18. Ve Yerusâlimde olan Allahın hizmeti için, Musanın kitabında yazılı olduğuna göre kâhinleri bölüklerine, ve Levilileri takımlarına koydular.
19. Ve sürgün oğulları fışkı birinci ayın on dördüncü gününde yaptılar.
20. Çünkü kâhinler ve Levililer kendilerini bir adammış gibi tathir etmişlerdi; onların hepsi tahirdiler; ve sürgün oğullarının hepsi için, ve kardeşleri kâhinler için, ve kendileri için fışkı kurbanını boğazladılar.
21. Ve sürgünden gelen İsrail oğulları, ve İsrailin Allahı RABBÎ aramak için kendilerini memleket milletlerinin murdarlığından onlara ayıranların hepsi yediler,
22. ve sevinçle yedi gün mayasız ekmek bayramını yaptılar; çünkü RAB onları sevindirmişti, ve İsrailin Allahı, Allahın evinin içinde onların ellerini kuvvetlendirmek için Aşur kralının yüreğini onlara döndürmüştü.

BAP 7

- VE bu işlerden sonra, Fars kralı Artahşasta kırallık ederken, başkâhin Harunun oğlu, Eleazarın oğlu, Finehasın oğlu, Abişuanın oğlu,
2. Bukkinin oğlu, Uzzinin oğlu,
 3. Zerahyanın oğlu, Merayotun oğlu, Azaryanın oğlu, Amaryanın oğlu,
 4. Ahitubun oğlu, Tsadokun oğlu, Şallumun oğlu,
 5. Hilkiyanın oğlu, Azaryanın oğlu, Serayanın oğlu Ezra —
 6. bu Ezra Babiliden çıktı. Ve İsrailin Allahı RABBİN vermiş olduğu Musanın şeriatinde zeyrek bir yazıcı idi; ve Allahı RABBİN eli onun üzerinde olduğundan ötürü kiral ona her dileğini verdi.
 7. Ve kiral Artahşastanın yedinci yılında, İsrail oğullarından, ve kâhinlerden, ve Levililerden, ve ilâhicilerden, ve kapıcılardan, ve Netinimden bazıları Yerusâlime çıktılar.
 8. Ve Ezra kralın yedinci yılında, beşinci ayda Yerusâlime geldi.
 9. Çünkü birinci ayın birinci gününde Babiliden çıkmağa başladı; ve Allahının inayet eli onun üzerinde olduğundan ötürü beşinci ayın birinci gününde Yerusâlime vardı.
 10. Çünkü RABBİN şeriatini arayıp yapmak için, ve İsrailde kanunu ve hükümleri öğretmek için Ezra kendi yüreğini hazırlamıştı.
 11. Ve kâhin, yazıcı, RABBİN emirlerinin ve İsraille olan kanunlarının sözlerinin yazıcısı Ezraya kiral Artahşastanın verdiği mektubun sureti şudur:
 12. Kıralların kralı Artahşastadan kâhin, gökler Allahın şeriatinin yazıcısı Ezraya tam selâm

olsun.

13. Ben emrediyorum ki, ÷lkemde olan İsrail kavmindan, ve kâhinlerinden, ve Levililerden, gönüllü olarak Yerus alime gitmek isteyen herkes seninle gitsin.

14. Mademki sen, elinde olan Allahının Şeriatine göre Yahuda ve Yerus alim hakkında araştırmak için,

15. ve meskeni Yerus alimde olan İsrailin Allahına kırılla    t  lerinin gönüllü olarak verdikleri altını ve gümüşü,

16. ve İsrailin Allahının Yerus alimde olan evi için gönüllü olarak veren kavmın ve kâhinlerin gönüllü takdimelerile beraber, bütün Babil vilâyetinde bulaca ın gümüşün ve altının hepsini götürmek için kiral ve yedi    t  s  tarafından g nderiliyorusun;

17. bundan ötürü bu g m Ő le hemen bo alar, koçlar, kuzular, ve onların ekmek takdimelerini, ve dökülen takdimelerini satın alacaksın, ve onları Yerus alimde olan Allahınızın evinin mezbahı üzerinde arzedeceksin.

18. Ve sana ve kardeşlerine gümüşün ve altının artakalanı ile ne yapmak iyi görünürse, Allahınızın muradına göre onu yapın.

19. Ve senin Allahının evinin hizmeti için sana verilen takımları Yerus alim Allahının önünde teslim et.

20. Ve fazla olarak Allahının evi için lâzım gelen ve verilmesi sana düşen ne varsa onu kiralın hazine evinden ver.

21. Ve ben, kiral ArtahŐaŐta, Irma ın  te tarafında olan bütün haznedarlara emrediyorum ki, gökler Allahının Şeriatinin yazıcısı, kâhin Ezra,

22. g m Ő ten yüz talanta* kadar, ve bu daydan yüz  l    * kadar, ve Şaraptan yüz bata* kadar, ve ya dan yüz bata kadar, ve tuzdan hesaba yazılmıyarak sizden her ne isterse hemen yapılsın.

23. Gökler Allahının evi için, göklerin Allahı tarafından her ne emrolunursa yerli yerince yapılsın; çünkü kiralın ve oğullarının ülkesi üzerine niçin öfke gelsin?

24. Ve size bildiriyoruz ki, bütün kâhinlere, ve Levililere, il hicilere, kapıcılara, Netinime, ve bu Allah evinin hizmetçilerine gelince, onlara harç, gümrük, ve ayak bastı parası koyma a izin yoktur.

25. Ve sen Ezra, elinde olan Allahın hikmetine göre  mirler ve hâkimler koy, ta ki, Irma ın  te tarafında olan bütün kavma, senin Allahının Şeriatini bilenlerin hepsine h kmetsinler; ve bilmiyene   retin.

26. Ve her kim senin Allahının Şeriatini ve kiralın emirlerini yapmazsa, gerek ölüm, gerek sürgün, gerek mal musaderesi, gerekse hapis için ona hemen hüküm icra olunsun.

*Tartılar ve ölçüler cetvelinei bak.

27. Atalarımızın Allahı RAB mubarek olsun ki, Yerus alimde olan RAB evini güzelleştirmek için kiralın yüreğine böyle bir Şey koydu;

28. ve kiralın, ve    t  lerinin, ve kiralın bütün yi it reislerinin önünde üzerime inayet saldı. Ve ben üzerimde olan Allahım RABB N elinden ötürü kuvvet buldum, ve benimle beraber çıkmak üzre İsrailden baş adamlar topladım.

BAP 8

VE ataların evlerinin başları Şunlardır, ve kiral Artahşaştanın kırallı ı zamanında benimle beraber Babilden  ıkanların nesebi Şudur:

2. Finehas oğullarından Gerşom. İtamar oğullarından Daniel. Davud oğullarından Hattuş.

3. Şekanya oğullarından, Paroş oğullarından Zekarya; ve onunla beraber neseble sayılan erkeklerden yüz elli erkek.

4. Pahat-moab oğullarından Zerahyanın oğlu Elyehoenay; ve onunla beraber iki yüz erkek.
5. Şekanya oğullarından Yahazielin oğlu; ve onunla beraber üç yüz erkek.
6. Ve Adin oğullarından Yonatanın oğlu Ebed; ve onunla beraber elli erkek.
7. Ve Elam oğullarından, Atalyanın oğlu Yeşaya; ve onunla beraber yetmiş erkek.
8. Ve Şefatya oğullarından, Mikaelin oğlu Zebadya; ve onunla beraber seksen erkek.
9. Yoab oğullarından, Yehielin oğlu Obadya; ve onunla beraber iki yüz on sekiz erkek.
10. Ve Şelomit oğullarından, Yosifyanın oğlu; ve onunla beraber yüz altmış erkek.
11. Ve Bebay oğullarından, Bebayın oğlu Zekarya; ve onunla beraber yirmi sekiz erkek.
12. Ve Azgad oğullarından, Hakkatanın oğlu Yohanan; ve onunla beraber yüz on erkek.
13. Ve Adonikamın son oğullarından; ve adları şunlardır: Elifelet, Yeuel, ve Şemaya; ve onlarla beraber altmış erkek.
14. Ve Bigvay oğullarından, Utay ve Zabbud; ve onlarla beraber yetmiş erkek.
15. Ve onları Ahavaya akan ırmağın yanına topladım; ve orada üç gün konakladık; ve kavmla kâhinleri gözden geçirdim; fakat orada Levi oğullarından kimse bulmadım.
16. Ve baş adamları, Eliezeri, Arieli, Şemayayı, ve Elnatanı, ve Yaribi, ve Elnatanı, ve Natani, ve Zekaryayı, ve Meşullamı; ve anlayışlı adamları, Yoyaribi, ve Elnatanı çağırttım.
17. Ve onları Kasifya denilen yerde baş olan İddonun yanına gönderdim; ve bize Allahımızın evi için hizmet edecek adamlar getirmek için Kasifya denilen yerde İddoya, ve kardeşlerine, Netinime söylesinler diye onların ağızlarına sözler koydum.
18. Ve üzerimizde olan Allahımızın inayet elinden ötürü bize, İsrailin oğlu, Levinin oğlu Mahli oğullarından anlayışlı bir adam; ve Şerebya ile oğullarını ve kardeşlerini, on sekiz kişi;
19. ve Haşabyayı, ve onunla beraber Merari oğullarından Yeşayayı, kardeşlerini ve onların oğullarını, yirmi kişi;
20. ve Levililerin hizmeti için Davudla reislerinin vermiş oldukları Netinimden iki yüz yirmi Netinim getirdiler. Onların hepsi adları ile anılmışlardı.
21. Ve Allahımızın önünde kendimizi alçaltıp, ondan kendimiz için, ve yavrularımız için ve bütün malımız için doğru yol dilemek üzre, orada, Ahava ırmağının yanında oruç ilân ettim.
22. Çünkü düşmana karşı yolda bize yardım etmek için kıraldan asker ve atlılar istemeğe utanıyordum; çünkü kırala: İyilik için Allahımızın eli kendisini arıyanların hepsi üzerindedir; fakat kudreti ve öfkesi kendisini bırakanların hepsi üzerindedir, diye söylemiştik.
23. Ve oruç tuttuk, ve Allahımıza bunun için yalvardık; ve duamızı kabul etti.
24. Ve kâhinlerin reislerinden on iki kişi, Şerebyayı, Haşabyayı, ve onlarla beraber kardeşlerinden on kişi ayırdım,
25. ve onlara, kıralın ve öğütçülerinin ve reislerinin, ve orada bulunan bütün İsrailin takdim etmiş oldukları gümüşü ve altını, ve kapları, Allahımızın evi için olan takdimiye tartı ile verdim;
26. onların eline, altı yüz elli talant gümüş, ve yüz talant gümüş kaplar; yüz talant altın;
27. ve bin darıklık yirmi altın tas; ve altın kadar değerli parlak tunçtan iki kap tartı ile verdim.
28. Ve onlara dedim: Siz RABBE mukaddessiniz, ve bu kaplar mukaddestir; ve bu gümüşle altın atalarınızın Allahı RABBE gönüllü takdimebilir.
29. Uyanık olun, ve siz onları kâhinlerle Levililerin reisleri, ve İsrailin atalar evlerinin reisleri önünde, Yerusâlimde, RAB evinin odalarında tartı ile verinciye kadar koruyun.
30. Ve kâhinlerle Levililer onları Yerusâlime, Allahımızın evine götürmek için, gümüşün ve altının ve kapların tartısını aldılar.
31. Ve Yerusâlime gitmek için birinci ayın on ikinci gününde Ahava ırmağından göç ettik; ve Allahımızın eli üzerimizde idi, ve düşmanın, ve yolda pusuya yatanın elinden bizi kurtardı.
32. Ve Yerusâlime vardık, ve orada üç gün oturduk.
33. Ve dördüncü günde, Allahımızın evinde, gümüşle altın ve kaplar kâhin Uriyanın oğlu Meremotun eline tartıldı (ve onunla beraber Finehasın oğlu Eleazar vardı; ve onlarla beraber Levililer, Yeşuanın oğlu Yozabad, ve Binnuyın oğlu Noadya vardı)—

34. hepsi sayı ile ve tartı ile verildi; ve bütün tartı o vakitte yazıldı.

35. Sürgünden gelen sürgün oğulları, İsrailin Allahına yakılan takdimeler, bütün İsrail için on iki boğa, doksan altı koç, yetmiş yedi kuzu, ve günah takdimesi olarak on iki ergeç arzettiller; hepsi RABBE yakılan takdime idi.

36. Ve kıralın emirlerini kıral naiplerine, ve Irmak ötesi valilerine verdiler; onlar da kavma ve Allahın evine yardım ettiler.

BAP 9

BU şeyler bitirilince, reisler yanıma yaklaşp dediler: İsrail kavmı ve kâhinlerle Levililer, memleketler kavmlarının, Kenânlıların, Hittîlerin, Perizzîlerin, Yebusîlerin, Ammonîlerin, Moabîlerin, Mısırlıların, ve Amorîlerin mekruh şeylerine göre işliyerek kendilerini onlardan ayırt etmediler.

2. Çünkü kendilerine ve oğullarına onların kızlarından aldılar, ve mukaddes zürriyet memleketlerin kavmları ile karıştı; ve reislerle hükümdarların eli bu hainlikte başta idi.

3. Ve ben bu şeyi işitince esvabımı ve kaftanımı yırttım, ve başımın saçını ve sakalımı yoldum, ve şaşkın şaşkın oturdum.

4. Ve sürgünlerin hainliğinden ötürü İsrail Allahının sözlerinden titriyenlerin hepsi yanıma toplandılar; ve ben akşam takdimesine kadar şaşkın şaşkın oturdum.

5. Ve akşam takdimesi vaktinde yırtılmış esvabım ve kaftanımla, kendimi alçaltmaktan kalktım; ve dizlerim üzerine düşüp ellerimi Allahım RABBE açtım;

6. ve dedim: Ey Allahım, utanıyorum, ve yüzümü sana, Allahıma kaldırmağa sıkılıyorum; çünkü fesatlarımız başımızdan aştı, ve günahımız büyüyüp göklere erişti.

7. Atalarımızın günlerinden bugüne kadar büyük günah içindeyiz; ve bugün olduğu gibi, biz, kırallarımız, kâhinlerimiz, memleketler kırallarının eline, kılıca, sürgüne, yağmaya, ve yüz karasına, fesatlarımızdan ötürü verildik.

8. Ve kaçıp kurtulmak için artakalanlarımız bırakılsın, ve Allahımız gözlerimizi aydınlatmak için mukaddes yerinde bize mesken* versin, ve köleliğimiz içinde bize biraz dirilik versin diye şimdi Allahımız RAB tarafından bir lâhza bize inayet gösterildi.

9. Çünkü biz köleyiz; fakat Allahımız bizi köleliğimizde bırakmadı; fakat Allahımızın evini kuralım, ve onun harabelerini onaralım diye bize dirilik vermek için, ve Yahudada ve Yeruşalimde bize bir duvar vermek için, Fars kırallarının önünde üzerimize inayet saldı.

10. Ve şimdi, ey Allahımız, bundan sonra ne diyelim? çünkü senin emirlerini bıraktık,

11. onları peygamber kulların vasıtası ile emredip dedin: Mülk edinmek için gitmekte olduğunuz diyar, memleketler kavmlarının murdarlığı ile pislikleri ağız ağza doldurdukları kendilerinin mekruh şeyleriyle kirlidir;

12. ve şimdi kızlarınızı onların oğullarına vermeyin, ve onların kızlarını oğullarınıza almayın, ve onların selâmetini ve iyiliğini hiç aramayın ki, kuvvet bulasınız, ve memleketin iyi şeyini yiyesiniz, ve onu oğullarınıza ebediyen miras olarak bırakasınız.

13. Ve kötü işlerimizden ötürü ve büyük günahımızdan ötürü başımıza gelen her şeyden sonra, sen, ey Allahımız, bizi fesatlarımızın lâıyk olduğundan az cezalandırdığın, ve böyle kaçıp kurtulanlar bıraktığın halde,

14. yine senin emirlerini mi bozalım, ve bu mekruh şeyleri yapan kavmlarla hısımlık mı edelim? Bizi bitirinciye kadar ve artakalan ve kaçıp kurtulan kalmayınca kadar bize karşı öfkelenmez miydin?

15. Ya RAB, İsrailin Allahı, sen âdilsin; çünkü bugün olduğu gibi kaçıp kurtulan artakalanlar olarak bırakıldık; işte, senin önünde günahımızın içindeyiz; çünkü bundan ötürü kimse senin önünde duramıyor.

* İbranicede, *kazık*.

BAP 10

VE Ezra Allah evinin önünde ağlıyarak yere atılıp dua ve ikrar eylerken, İsrailden çok büyük bir cemaat, erkekler ve kadınlar ve çocuklar yanına toplandılar; çünkü kavm büyük ağlayışla ağlıyorlardı.

2. Ve Elam oğullarından biri, Yehielin oğlu Şekanya cevap verip Ezraya dedi: Biz Allahımıza karşı hainlik ettik, ve memleketin kavmlarından yabancı karılar aldık; fakat bu işte İsrail için şimdi ümit vardır.

3. Efendimin ve Allahımızın emrinden titriyenlerin öğüdüne göre bütün karıları ve onlardan doğanları bırakmak için, şimdi Allahımızla ahit keselim; ve şeriate göre yapılsın.

4. Kalk, çünkü iş senin üzerindedir, ve biz seninle beraberiz; yürekli ol, ve yap.

5. Ve Ezra kalktı, ve kâhinlerin, Levililerin, ve bütün İsrailin başlarına bu söze göre yapmak üzere and ettirdi. Ve and ettiler.

6. Ve Ezra Allah evinin önünden kalktı, ve Elyasibin oğlu Yehohananın odasına girdi; ve oraya girip ekmek yemedi, ve su içmedi; çünkü sürgünlerin hainliği yüzünden yas tutuyordu.

7. Ve Yahudada ve Yeruşalimde olan bütün sürgün oğullarına, Yeruşalime toplansınlar;

8. ve reislerin ve ihtiyarların öğüdüne göre üç gün içinde gelmiyen her adamın bütün malı musadere edilecek, ve kendisi sürgünler cemaatinden çıkarılacaktır, diye ilân edildi.

9. Ve Yahudanın ve Benyaminin bütün adamları üç gün içinde Yeruşalime toplandılar (dokuzuncu ayda, ayın yirminci gününde idi); ve bütün kavm, bu işten ve yağıştan ötürü titriyerek, Allah evinin önündeki meydana oturdular.

10. Ve kâhin Ezra kalktı, ve onlara dedi: Siz hainlik ettiniz, ve İsrailin günahını artırmak için yabancı karılar aldınız.

11. Ve şimdi atalarımızın Allahı RABBE suçunuzu itiraf edin, ona hoş olanı yapın; ve memleketin kavmlarından, ve yabancı karılardan ayrılın.

12. Ve bütün cemaat cevap verdiler, ve yüksek sesle dediler: Böylece, senin sözlerine göre yapmak bize borç olsun.

13. Ancak kavm çoktur, ve vakit yağışlıdır, ve bizim için dışarıda durmağa takat yoktur; ve bu iş bir yahut iki günün işi değildir; çünkü bu işte günahı çoğalttık.

14. Şimdi bütün cemaat için reislerimiz tayin olunsunlar, ve bu şey için Allahımızın kızgın öfkesi bizden dönünciye kadar, muayyen vakitlerde şehirlerimizde yabancı kadın alanların hepsi, ve onlarla beraber her şehrin ihtiyarları ve hâkimleri gelsinler.

15. Yalnız Asahelin oğlu Yonatan, ve Tikvanın oğlu Yahzeya bu işe karşı durdular, ve Meşullam, ve Levili Şabbetay onlara yardım ettiler.

16. Ve sürgün oğulları öyle yaptılar. Ve kâhin Ezra ile atalar evlerinin başlarından bazıları, atalar evlerine göre, hepsi adları ile seçildiler; ve onuncu ayın birinci gününde bu işi araştırmak için oturdular.

17. Ve yabancı karılar alan adamların hepsile birinci ayın birinci gününe kadar işi bitirdiler.

18. Ve kâhinlerin oğulları arasında yabancı karı almış olan bazıları bulundu: Yeşua oğullarından Yotsadakın oğlu, ve kardeşleri Maaseya ve Eliezer, ve Yarib, ve Gedalya.

19. Ve karılarını boşıyacaklarına dair el verdiler; ve günahlı olarak, günahları için sürüden bir koç takdim ettiler.

20. Ve İmmer oğullarından: Hanani ve Zebadya.

21. Ve Harim oğullarından: Maaseya, ve Eliya, Şemaya, ve Yehiel, ve Uzziya,

22. Ve Paşhur oğullarından: Elyoenay, Maaseya, İsmail, Netanel, Yozabad, ve Elasa.

23. Ve Levililerden: Yozabad, ve Şimeï, ve Kelaya (o Kelitadır) , Petahya, Yahuda, ve

Eliezer.

24. Ve ilâhicilerden: Elyâşib. Ve kapıcılardan: Şallum, ve Telem, ve Uri.

25. Ve İsrailiden; Paroş oğullarından: Ramya, ve İzziya, ve Malkiya, ve Miyamin, ve Eleazar, ve Malkiya, ve Benaya.

26. Ve Elam oğullarından: Mattanya, Zekarya, ve Yehiel, ve Abdi, ve Yeremot, ve Eliya.

27. Ve Zattu oğullarından: Elyoenay, Elyâşib, Mattanya, ve Yeremot, ve Zabad, ve Aziza.

28. Ve Bebay oğullarından: Yehohanan, Hananya, Zabbay, Atlay.

29. Ve Bani oğullarından: Meşullam, Malluk, ve Adaya, Yaşub, ve Şeal, Yeremot.

30. Ve Pahat-moab oğullarından: Adna, ve Kelal, Benaya, Maaseya, Mattanya, Betsalel, ve Binnuy, ve Manasse.

31. Ve Harim oğullarından: Eliezer, İşşiya, Malkiya, Şemaya, Şimeon,

32. Benyamin, Malluk, Şemarya.

33. Haşum oğullarından: Mattenay, Mattatta, Zabad, Elifelet, Yeremay, Manasse, Şime.

34. Bani oğullarından: Maaday, Amram, ve Uel,

35. Benaya, Bedeya, Keluhi,

36. Vanya, Meremot, Elyâşib,

37. Mattanya, Mattenay, ve Yaasu,

38. ve Bani, ve Binnuy, Şime,

39. ve Şelemya, ve Natan, ve Adaya,

40. Maknadebay, Şaşay, Şaray,

41. Azarel, ve Şelemya, Şemarya,

42. Şallum, Amarya, Yosef.

43. Nebo oğullarından: Yeiel, Mattitya, Zabad, Zebina, İddo, ve Yoel, Benaya.

44. Bütün bunlar yabancı karılar almışlardı; ve onlardan bazılarının çocuğu olmuş karıları vardı.

NEHEMYA

BAP 1

HAKALYANIN oğlu Nehemyanın sözleri.

Ve vaki oldu ki, yirminci yılda, Kislev ayında, ben Şuşan sarayında iken,

2. kardeşlerimden biri, Hanani, kendisi ve Yahudadan bazı adamlar geldiler; ve kaçıp kurtulan, sürgünden artakalan Yahudilerle Yerusâlim hakkında sordum.

3. Ve bana dediler: Sürgünden artakalanlar orada, vilâyette büyük düşkünlük ve utanç içindedirler; Yerusâlimin duvarı da yıkılmıştır, ve onun kapıları ateşle yakılmıştır.

4. Ve vaki oldu ki, bu sözleri işittiğim zaman, oturdum ve ağladım, ve günlerce yas tuttum; ve oruç tuttum, ve göklerin Allahı önünde dua edip dedim:

5. Ey göklerin Allahı RAB, kendisini sevenlerle ve emirlerini tutanlarla ahit ve inayet tutan büyük ve heybetli Allah;

6. niyaz ederim, sana karşı işlediğimiz İsrail oğullarının suçlarını itiraf ederken, kulların İsrail oğulları hakkında bugün senin önünde, gece gündüz, bu kulunun ettiği duayı dinlemek için, kulağın iştirici ve gözlerin açık olsun. Ben ve babamın evi suç işledik;

7. sana karşı çok fesat işledik, ve kulun Musaya emrettiğin emirleri, ve kanunları, ve hükümleri tutmadık.

8. Niyaz ederim, kulun Musaya: Eğer hainlik ederseniz sizi kavmlar arasına dağıtacağım;

9. fakat bana dönerseniz, ve emirlerimi tutup onları yaparsanız, sürülmüş olanlarınız göklerin ucunda olsalar bile kendilerini oradan toplayacağım, ve ismim orada sakin olmak üzre

seçtiğim yere onları getireceğim, diye emrettiğin sözü hatırla.

10. Ve onlar büyük kudretinle ve kuvvetli elinle kurtardığın kulların ve kavmindir.

11. Ya RAB, niyaz ederim, bu kulunun duasını, ve senin isminden korkmakta zevk bulan kullarının duasını kulağın işitici olsun; ve niyaz ederim, kulunun işi bugün iyi gitsin, ve bu adamın önünde lûtf bulsun. Ve ben kıralın sâkisi idim.

BAP 2

VE vaki oldu ki, kiral Artahşaştanın yirminci yılında, Nisan ayında, şarap onun önünde iken, şarabı kaldırıp kırala verdim. Ve onun önünde hiç kederli olduğum yoktu.

2. Ve kıral bana dedi: Hasta olmadığın halde niçin yüzün kederli? bu başka bir şey değil, ancak yürek kederidir. Ve ben pek çok korktum.

3. Ve kırala dedim: Kıral ebediyen yaşasın; atalarımın kabirlerinin yeri olan şehir harap edilmiş, ve ateş onun kapılarını yiyip bitirmişken, yüzüm nasıl kederli olmasın?

4. Ve kıral bana dedi: Senin dilediğin nedir? Ve göklerin Allahına dua ettim.

5. Ve kırala dedim: Eğer kırala iyi görünürse, ve bu kulun senin gözünde lûtf buldumsa, dilediğim şu ki, beni Yahudaya, atalarımın kabirleri şehrine gönder de onu bina edeyim.

6. Ve kıral bana dedi (ve kıralıça onun yanında oturuyordu): Yolculuğun ne kadar sürer? ve ne vakit dönersin? Ve beni göndermek kırala iyi göründü; ve ona bir vakit tayin ettim.

7. Ve kırala dedim: Eğer kırala iyi görünürse, ben Yahudaya varıncıya kadar beni geçirsinsin diye İrmak ötesi valileri için bana mektuplar,

8. ve evin hisarı kapıları için, ve şehrin duvarı için, ve gireceğim ev için kirişler yapmak üzere bana ağaçlar versin diye kıralın orman bekçisi Asafa da bir mektup verilsin. Ve Allahımın inayetli eli üzerimde olduğundan ötürü kıral dilediğimi bana verdi.

9. Ve İrmak ötesi valilerine geldim, ve onlara kıralın mektuplarını verdim. Ve kıral benimle beraber ordu başbuğları ve atlılar göndermişti.

10. Ve Horonlu Sanballat, ve Ammonî köle Tobiya işittiler, ve İsrail oğullarının iyiliğini aramak için bir adam gelmiş olması onlara büyük dert oldu.

11. Ve Yerusâlime gelip orada üç gün kaldım,

12. Ve ben geceleyin yanımda bir kaç adam olarak kalktım; ve Yerusâlim için yapacağım şey hakkında Allahımın yüreğime ne koymuş olduğunu kimseye bildirmedim; ve ancak bindiğim hayvandan başka yanımda hayvan yoktu.

13. Ve geceleyin dere kapısından, çakal kuyusuna, ve gübre kapısına doğru çıktım, ve yıkılmış olan Yerusâlimin duvarlarını, ve ateşin yiyip bitirdiği kapılarını gözden geçirdim.

14. Ve çeşme kapısına, ve kıral havuzuna geçtim; fakat altımdaki hayvan için geçecek yer yoktu.

15. Ve geceleyin vadi boyunca çıktım, ve duvarı gözden geçirdim; ve döndüm, ve dere kapısından girip geri geldim.

16. Ve nereye gittiğimi ve ne yaptığımı hükûmet memurları bilmediler; ve Yahudilere, ve kâhinlere, ve ileri gelenlere, ve hükûmet memurlarına, ve iş yapan öteki adamlara henüz bildirmemiştim.

17. Ve onlara dedim: İçinde olduğumuz felâketi görüyorsunuz, Yerusâlim haraptır, ve kapıları ateşle yakılmıştır; gelin de Yerusâlimin duvarını yapalım, ve artık utanç içinde kalmıyalım.

18. Ve Allahımın eli üzerimde inayetli olduğunu, hem de kıralın bana söylemiş olduğu sözleri onlara bildirdim, ve: Kalkalım, ve bina edelim, dediler. Ve bu iyi iş için ellerini

kuvvetlendirdiler.

19. Fakat Horonlu Sanballat, ve Ammonî köle Tobiya, ve Arap Geşem işitip bizimle eğlendiler, ve bizi hor gördüler, ve dediler: Bu yaptığınız şey nedir? Siz kırala karşı âsi mi

olacaksınız?

20. Ve onlara cevap verdim, ve kendilerine dedim: Göklerin Allahı, işimizi o iyi edecektir; ve biz, onun kulları, kalkacağız, ve bina edeceğiz; fakat Yerus alimde size pay, ve hak, ve anılma yoktur.

BAP 3

VE başk ahin Ely aşib, ve kardeşleri k ahinler kalktılar, ve koyun kapısını yaptılar; onu takdis ettiler, ve kapı kanatlarını taktılar; ve Hammea kulesine, Hananel kulesine kadar onu takdis ettiler.

2. Ve onun yanında Eriha adamları bina ettiler. Ve onların yanında  ımrinin oğlu Zakkur bina etti.

3. Ve balık kapısını Hassenaanın oğulları bina ettiler; kirişlerini koydular, kapı kanatlarını, ve sürgülerini, ve kapı kollarını taktılar.

4. Onların yanında Hakkotsun oğlu, Uriyanın oğlu Meremot onardı. Ve onların yanında Meşezabelin oğlu, Berekyanın oğlu Meşullam onardı. Ve onların yanında Baananın oğlu Tsadok onardı.

5. Ve onların yanında Tekoalılar onardılar, fakat onların ileri gelenleri efendilerinin işine boyunlarını koymadılar.

6. Ve eski kapıyı Paseahın oğlu Yoyada, ve Besodyanın oğlu Meşullam onardılar; kirişlerini koydular, kapı kanatlarını, ve sürgülerini, ve kapı kollarını taktılar.

7. Ve onların yanında Gibeonlu Melatya, ve Meronotlu Yadon,  rmak ötesi valisinin hükmüne tabi olan Gibeon ve Mitspa adamları onardılar.

8. Onun yanında kuyumculardan Harhayanın oğlu Uzziel onardı. Ve onun yanında attarlardan biri, Hananya onardı, ve Yerus alimi geniş duvara kadar pekiştirdiler.

9. Ve onların yanında Yerus alim dairesinin yarısının reisi Hurun oğlu Refaya onardı.

10. Ve onların yanında Harumafın oğlu Yedaya evinin karşısında onardı. Ve onun yanında Haşabneyanın oğlu Hattuş onardı.

11. Harimin oğlu Malkiya, ve Pahat-moabın oğlu Haşşub başka bir kısmı, ve fırınlar kulesini onardılar.

12. Ve onun yanında Yerus alim dairesinin yarısının reisi Halloheşin oğlu şallum, kendisi ve kızları onardılar.

13. Dere kapısını Hanun, ve Zanoahta oturanlar onardılar; onu ve gübre kapısına kadar duvarda bin arşın* yer bina ettiler, ve kapı kanatlarını, ve sürgülerini ve kapı kollarını taktılar.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

14. Ve gübre kapısını Beyt-hakkerem dairesinin reisi Rekabın oğlu Malkiya onardı; onu kendisi bina etti, ve kapı kanatlarını, ve sürgülerini ve kapı kollarını taktı.

15. Ve  eşme kapısını Mitspa dairesinin reisi Kol-hozenin oğlu şallun onardı; onu kendisi bina etti, ve üzerini örttü, ve kapı kanatlarını, sürgülerini ve kapı kollarını taktı, ve kıral bahçesinin yanında şelah havuzunun duvarını, Davud şehrinden inen merdivenlere kadar bina etti.

16. Ondan  te Beyt-tsur dairesinin yarısının reisi Azbukun oğlu Nehemya Davudun kabirlerinin karşısına kadar, ve yapma havuza, ve yiğitler evine kadar onardı.

17. Ondan  te Baninin oğlu Rehum, Levililer onardılar. Onun yanında Keila dairesinin yarısının reisi Haşabya, kendi dairesi için onardı.

18. Ondan  te onların kardeşleri, Keila dairesinin yarısının reisi Henadadın oğlu Bavvay onardılar.

19. Onun yanında Mitspa reisi Yeşuanın oğlu Ezer, duvarın döndüğü yerde sil hhane

yokuşuna karşı başka bir kısmı onardı.

20. Ondan öte Zabbayın oğlu Baruk duvarın döndüğü yerden başkâhin Elyasıbin evi kapısına kadar olan başka bir kısmı gayretle onardı.

21. Ondan öte Hakkotsun oğlu, Uriyanın oğlu Meremot, Elyasıbin evi kapısından Elyasıbin evinin bittiği yere kadar başka bir kısmı onardı.

22. Ondan öte Havza adamları, kâhinler onardılar.

23. Ondan öte Benyamin ve Haşşub, kendi evlerinin karşısını onardılar. Onlardan öte Ananyanın oğlu, Maaseyanın oğlu Azarya kendi evinin yanını onardı.

24. Ondan öte Henadadın oğlu Binnuy, Azaryanın evinden duvarın döndüğü yere kadar, ve köşeye kadar başka bir kısmı onardı.

25. Uzayın oğlu Palal duvarın döndüğü yerin karşısını, ve kıralın yukarı evinden dışarı çıkan, muhafızlar avlusunun yanındaki kuleyi onardı. Ondan öte Paroşun oğlu Pedaya onardı.

26. (Ve Netinim şarka doğru sular kapısının karşısına, ve dışarı çıkan kuleye kadar Ofelde oturuyorlardı.)

27. Ondan öte Tekoahlılar dışarı çıkan büyük kulenin karşısında, Ofel duvarına kadar başka bir kısmı onardılar.

28. Kâhinler atlar kapısının yukarısını, herkes kendi evinin karşısını onardı.

29. Onlardan öte İmmerin oğlu Tsadok kendi evinin karşısını onardı. Ve ondan öte şark kapısının bekçisi Şekanyanın oğlu Şemaya onardı.

30. Ondan öte Şelemyanın oğlu Hananya, ve Tsalafın altıncı oğlu Hanun başka bir kısmı onardılar. Ondan öte Berekyanın oğlu Meşullam kendi odasının karşısını onardı.

31. Ondan öte kuyumculardan biri, Malkiya, Netinimin ve tüccarların evine kadar, Hammifkad kapısının karşısında, ve köşe yokuşuna kadar onardı.

32. Ve köşe yokuşu ile koyun kapısı arasını kuyumcular ve tüccarlar onardılar.

BAP 4

VE vaki oldu ki, duvarı yapmakta olduğumuzu Sanballat işitince, kızdı, ve çok öfkelen-di, ve Yahudilerle eğlendi.

2. Ve kardeşlerinin ve Samiriye ordusunun önünde söyliyip dedi: Bu zayıf Yahudiler ne yapıyorlar? onları bırakırlar mı? kurban mı kesecekler? bir günde mi bitirecekler? moloz yığınlarının içinden taşları mı diriltecekler? onlarsa yanmıştır.

3. Ve Ammonî Tobiya onun yanında idi, ve dedi: Hele yaptıkları şey—üzerine bir çakal çıksa onların taş duvarlarını yıkar.

4. Sen işit, ey Allahımız; çünkü bizi hor görüyorlar; ve hakaretlerini kendi başlarına döndür, ve sürgün diyarında onları çapul olarak ele ver;

5. ve onların fesadını örtme, ve onların suçu senin önünden silinmesin; çünkü bina edenlerin önünde seni öfkeliendirdiler.

6. Ve duvarı yaptık; ve yüksekliğinin yarısına kadar olmak üzere bütün duvar bitiştirildi; çünkü kavm işlemeğe yürekli idi.

7. Ve vaki oldu ki, Sanballat, ve Tobiya, ve Araplar, ve Ammonîler, ve Aşdodlular, Yerusâlim duvarlarının onarılması ilerlemekte olduğunu, ve gediklerin kapanmağa başladığını işittikleri zaman çok kızdılar;

8. ve onların hepsi birlikte gelip Yerusâlime karşı cenketmek, ve orada karışıklık çıkarmak için düzen kurdular.

9. Fakat biz Allahımıza dua ettik, ve onların yüzünden gece gündüz kendilerine karşı bekçiler koyduk.

10. Ve Yahuda dedi: Hamalların takati azalıyor, ve moloz çoğaldı; ve biz duvarı

yapamıyoruz.

11. Ve düşmanlarımız dediler: Biz içlerine girip onları öldürüncüye, ve işi durduruncuya kadar anlamıyacaktık, ve görmeyecektik.

12. Ve vaki oldu ki, onların yanında oturan Yahudiler geldikleri zaman, bütün yerlerden on defa bize: Yanımıza dönmelisiniz, dediler.

13. Bunun üzerine duvarın arkasında en alçak yerlerine, açık yerlere kavmı, kılıçları ile, kargıları ile, ve yayları ile, aşiretlerine göre koydum.

14. Ve baktım, ve kalkıp ileri gelenlere, ve memurlara, ve kavmin artakalanlarına dedim: Onlardan korkmayın; büyük ve heybetli olan Rabbi hatırlayın, ve kardeşleriniz, oğullarınız ve kızlarınız, karılarınız, ve evleriniz için cenkedin.

15. Ve vaki oldu ki, düşmanlarımız işin bize malûm olduğunu, ve kendi öğütlerini Allahın boşa çıkarmış olduğunu işittikleri zaman, hepimiz duvara, herkes kendi işine döndü.

16. Ve vaki oldu ki, ondan sonra, uşaklarımızın yarısı işte çalıştılar, ve yarısı kargıları, kalkanları, ve yayları, ve zırhları tuttular; ve reisler bütün Yahuda evinin arkasında idiler.

17. Duvar yapanlar, ve yük taşıyanlarla yükliyenler, herkes bir eli ile işte çalışıyor, ve obir eli ile silâhını tutuyordu;

18. ve yapıcılar, her biri kılıcı belinde bağlı olarak bina ediyorlardı. Ve boru çalan yanımda idi.

19. Ve ileri gelenlere, ve memurlara, ve kavmin artakalanlarına dedim: İş çoktur ve geniştir, ve biz duvar üzerinde ayrı ayrı, birbirimizden uzaktayız;

20. her nerede boru sesi işiterseniz, oraya, yanımıza toplanın; bizim için Allahımız cenkedecektir.

21. Böylece işte çalışıyorduk; ve onların yarısı tan vaktinden yıldızlar çıkıncuya kadar kargıları tutuyorlardı.

22. Hem de o zaman kavma dedim: Herkes geceyi kendi uşağı ile Yerusâlimde geçirsün, ta ki, geceleyin bize bekçi olsunlar, ve gündüzün işlesinler.

23. Ve ne ben, ne kardeşlerim, ne uşaklarım, ne de arkamda olan bekçiler, bizden hiç biri esvabımızı çıkarmazdık, herkes silâhı ile suya giderdi.

BAP 5

O zaman kardeşleri Yahudilere karşı halkın, ve karılarının büyük bağırsıları oldu,

2. Ve diyenler vardı: Biz, oğullarımız ve kızlarımız, çokluğuz; buğday almalıyız ki, yiyelim de sağ kalalım.

3. Ve diyenler vardı: Kıtlıktan dolayı buğday alalım diye tarlalarımızı, ve bağlarımızı, ve evlerimizi rehine veriyoruz.

4. Ve diyenler vardı: Kiral vergisi için tarlalarımızın ve bağlarımızın üzerine borç para aldık.

5. Ve şimdi bizim etimiz kardeşlerimizin eti gibidir, oğullarımız onların oğulları gibidir; ve işte, oğullarımızı ve kızlarımızı kölelik altına koyuyoruz, ve kızlarımızdan cariye edilmiş olanlar da var; ve elimizde bir çare yok; çünkü tarlalarımız ve bağlarımız başkalarınınındır.

6. Onların bağırsığını, ve bu sözleri işitince çok öfkelenim.

7. İçimde yüreğimle danıştım, ileri gelenlerle ve hükûmet memurları ile çekiştim, ve onlara dedim: Siz, hepiniz kardeşlerinizden çok faiz alıyorsunuz. Ve onlara karşı büyük bir cemaat yaptım.

8. Ve onlara dedim: Milletlere satılmış olan kardeşlerimiz Yahudileri, elimizden geldiği kadar satın almışken, siz kardeşlerinizi mi satıyorsunuz, ve onlar bize satılsınlar mı? Ve sustular, ve söyleyecek söz bulamadılar.

9. Ve dedim: Yapmakta olduğunuz bu iş iyi değildir, düşmanlarımız olan milletlerin

hakaretinden ötürü, Allahımızın korkusunda yürümeli değil misiniz?

10. Kardeşlerim, uşaklarım, ve ben de onlara gümüş ve buğday ödünç veriyoruz. Rica ederim, bu fazla faizden el çekelim.

11. Rica ederim, bugün onlara tarlalarını, bağlarını, zeytinliklerini, ve evlerini, ve onlardan almakta olduğunuz gümüşün, ve buğdayın, yeni şarabın, ve yağın yüzde birini geri verin.

12. Ve dediler: Biz geri vereceğiz, ve onlardan hiç bir şey istemiyeceğiz; sen nasıl diyorsan, öyle yapacağız. Ve kâhinleri çağırdım, ve bu söze göre yapacaklarına and ettirdim.

13. Hem de eteğimi silktim, ve dedim: Bu sözü tutmıyan her adamı evinden ve işinden Allah böylece silksin; ve böyle silkilsin, ve boşaltılsın. Ve bütün cemaat: Amin, dediler, ve RABBE hamdettiler. Ve kavm bu söze göre yaptı.

14. Bundan başka Yahuda diyarına vali olmak bana emrolunduğu günden beri, kiral Artahşaştanın yirminci yılından otuz ikinci yılına kadar, on iki yıl, ben ve kardeşlerim vali ekmeğini yemedik.

15. Fakat benden önce olan evelki valiler kavmin üzerine yük oldular, ve onlardan kırk şekel* gümüşten başka ekmek ve şarap aldılar; uşakları bile kavma musallat oldular; fakat ben Allah korkusundan ötürü böyle yapmadım.

16. Hem de bu duvar işine devam ettim, bir tarla da satın almadık; ve bütün uşaklarım oraya işin başına toplanmıştı.

17. Ve çevremizde olan milletlerden bize gelenlerden başka, Yahudilerden ve memurlardan yüz elli kişi soframda bulunurdu.

18. Ve bir gün için hazırlanan, bir öküzle altı seçme koyundu; ve kendim için tavuklar, ve her on günde bir her çeşitten çok şarap hazırlanırdı; böyle olmakla beraber vali ekmeğini aramadım, çünkü kölelik bu kavmin üzerinde ağırdı.

19. Ey Allahım, bu kavm uğrunda yaptığım her şeyi benim için iyilikle an.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 6

VE vaki oldu ki, duvarı yapmış olduğum, ve onda gedik kalmadığı Sanballata ve Tobiyaya, ve Arap Geşeme, ve obir düşmanlarımıza haber verilince (ancak o vakte kadar kapılara kanatlar takmamıştım);

2. Sanballat ile Geşem bana gönderip dediler: Gel, Ono ovasında, köylerin birinde görüşelim. Fakat onlar bana kötülük etmeği düşünmekte idiler.

3. Ve onlara ulaklar gönderip dedim: Ben büyük bir iş yapmaktayım, ve inemem; bırakıp yanınıza indiğim müddetçe niçin iş dursun?

4. Ve bu söze göre bana dört kere gönderdiler; ve onlara bu söze göre cevap verdim.

5. Ve Sanballat bu söze göre beşinci kere olarak bana uşağını gönderdi, ve elinde açık mektup vardı,

6. onda söyle yazılı idi: Milletler arasında işitiliyor, ve Gaşmu söylüyor, sen ve Yahudiler isyan etmeği düşünüyormuşsunuz; ve sen duvarı bunun için yapıyormuşsun; ve bu sözlere göre sen onlara kiral olmak istiyormuşsun.

7. Yahudada kiral vardır, diye senin hakkında Yerusolimde vâzetmek için peygamberler de tayin etmişsin; ve şimdi kirala bu sözlere göre anlatılacaktır. Şimdi gel de beraber danışalım.

8. O zaman ona gönderip dedim: Senin dediğin sözler gibi bir şey olmamıştır, fakat onları sen kendi yüreğinden uyduruyorsun.

9. Çünkü onların hepsi: İşten el çecekler, ve yapılmıyacak, diye bizi korkutmak istediler. Fakat ey Allah, şimdi ellerime kuvvet ver.

10. Ve eve kapanmış olan Mehetabelin oğlu, Delayanın oğlu Şemayanın evine gittim; ve bana

dedi: Allahın evinde, mabedin içinde buluşalım, ve mabedin kapılarını kapıyalım; çünkü seni öldürmek için gelecekler; evet, seni öldürmek için geceleyin geleceklerdir.

11. Ve dedim: Benim gibi adam kaçır mı? ve kim benim yerimde olur da sağ kalayım diye mabede girer? Girmem.

12. Ve anladım, işte, onu Allah göndermemişti; fakat bu peygamberliği bana karşı söylemişti; ve Tobiya ile Sanballat onu ücretle tutmuşlardı.

13. Bunun için ücretle tutulmuştu, ta ki, korkayım da öyle yapayım, ve suç işliyeyim, ve beni çekıştirmek için ellerine kötü bir haber geçsin.

14. Ey Allahım, Tobiyayı ve Sanballatı, hem de beni korkutmak istiyen peygamber Noadya kadını ve obir peygamberleri bu işlerine göre an.

15. Ve duvar elli iki günde, Eylûlün yirmi beşinci gününde, tamam edildi.

16. Ve vaki oldu ki, bütün düşmanlarımız işitince, çevremizde olan bütün milletler korktular, ve kendi gözlerinde çok düştüler; çünkü bu işin Allahımız tarafından yapılmış olduğunu bildiler.

17. Hem o günlerde Yahudanın ileri gelenleri Tobiyaya çok mektuplar gönderiyorlardı, ve Tobiyanın mektupları kendilerine geliyordu.

18. Çünkü Yahudada ona and etmiş olan çok adamlar vardı, çünkü kendisi Arahın oğlu Şekanyanın damadı idi; ve oğlu Yehohanan, Berekyanın oğlu Meşullamın kızını almıştı.

19. Benim önümde de onun iyilikleri hakkında söylüyorlardı, ve benim sözlerimi ona götürüyorlardı. Ve Tobiya beni korkutmak için mektuplar gönderiyordu.

BAP 7

VE vaki oldu ki, duvar yapılmış, ve kapı kanatları tarafımdan takılmış olup, kapıcılarla ilâhiciler ve Levililer tayin olununca,

2. kardeşim Hananiyi, ve hisar reisi Hananyayı Yerusâlim üzerine memur ettim; çünkü bu adam sadıktı, ve çok kimselerden ziyade Allahtan korkardı.

3. Ve onlara dedim: Gün kızınıcıya kadar Yerusâlimin kapıları açılmasın; onlar nöbet beklerken, kapıları kapasınlar, ve siz onları sürgüleyin; ve herkes kendi nöbetinde, ve herkes evinin karşısında olmak üzere Yerusâlimde oturanlardan nöbetçiler koy.

4. Şehir geniş ve büyüktü; ve içinde kavm az idi, ve evler yapılmamıştı.

5. Ve neseblerine göre sayılsınlar diye ileri gelenleri, ve hükûmet memurlarını, ve kavmı toplamayı Allahım yüreğime koydu. Önce çıkanların neseb kitabını buldum, ve onun içinde yazılı buldum:

6. Babil kralı Nebukadnetsarın sürmüş olduğu sürgünlerden çıkan, ve herkes kendi şehrine gelmek üzere, Yerusâlime ve Yahudaya dönmüş olan vilâyet ahalisi şunlardır;

7. bunlar Zerubbabel, Yeşua, Nehemya, Azarya, Raamya, Nahamani, Mordekay, Bilşan, Misperet, Bigvay, Nehum, ve Baana ile beraber geldiler. İsrail kavmindan olan adamların sayısı:

8. Paroş oğulları, iki bin yüz yetmiş iki.

9. Şefatya oğulları, üç yüz yetmiş iki.

10. Arah oğulları, altı yüz elli iki.

11. Yeşua ve Yoab oğullarından Pahat-moab oğulları, iki bin sekiz yüz on sekiz.

12. Elam oğulları, bin iki yüz elli dört.

13. Zattu oğulları, sekiz yüz kırk beş.

14. Zakkay oğulları, yedi yüz altmış.

15. Binnuy oğulları, altı yüz kırk sekiz.

16. Bebay oğulları, altı yüz yirmi sekiz.

17. Azgad oğulları, iki bin üç yüz yirmi iki.
18. Adonikam oğulları, altı yüz altmış yedi.
19. Bigvay oğulları, iki bin altmış yedi.
20. Adin oğulları, altı yüz elli beş.
21. Hizkiyadan Ater oğulları, doksan sekiz.
22. Haşum oğulları, üç yüz yirmi sekiz.
23. Betsay oğulları, üç yüz yirmi dört.
24. Harif oğulları, yüz on iki.
25. Gibeon oğulları, doksan beş.
26. Beyt-lehem ve Netofa adamları, yüz seksen sekiz.
27. Anatot adamları, yüz yirmi sekiz.
28. Beyt-azmavet adamları, kırk iki.
29. Kiryat-yearim, Kefira, ve Beerot adamları, yedi yüz kırk üç.
30. Rama ve Geba adamları, altı yüz yirmi bir.
31. Mikmas adamları, yüz yirmi iki.
32. Beyt-el ve Ay adamları, yüz yirmi üç.
33. Öteki Nebo adamları, elli iki.
34. Öteki Elam oğulları, bin iki yüz elli dört.
35. Harim oğulları, üç yüz yirmi.
36. Eriha oğulları, üç yüz kırk beş.
37. Lod, Hadid, ve Ono oğulları, yedi yüz yirmi bir.
38. Senaa oğulları, üç bin dokuz yüz otuz.
39. Kâhinler: Yeşua evinden, Yedaya oğulları, dokuz yüz yetmiş üç.
40. İmmer oğulları, bin elli iki.
41. Paşhur oğulları, bin iki yüz kırk yedi.
42. Harim oğulları, bin on yedi.
43. Levililer: Hodeva oğullarından Yeşua ve Kadmiel oğulları, yetmiş dört.
44. İlâhiciler: Asaf oğulları, yüz kırk sekiz.
45. Kapıcılar: Şallum oğulları, Ater oğulları, Talmon oğulları, Akkub oğulları, Hatita oğulları, Şobay oğulları, yüz otuz sekiz.
46. Netinim: Tsiha oğulları, Hasufa oğulları, Tabbaoth oğulları,
47. Keros oğulları, Sia oğulları, Padon oğulları,
48. Lebana oğulları, Hagaba oğulları, Salmay oğulları,
49. Hanan oğulları, Giddel oğulları, Gahar oğulları,
50. Reaya oğulları, Retsin oğulları, Nekoda oğulları,
51. Gazzam oğulları, Uzza oğulları, Paseah oğulları,
52. Besay oğulları, Meunim oğulları, Nefuşesim oğulları,
53. Bakbuk oğulları, Hakufa oğulları, Harhur oğulları,
54. Batslit oğulları, Mehida oğulları, Harşa oğulları,
55. Barkos oğulları, Sisera oğulları, Temah oğulları,
56. Netsiah oğulları, Hatifa oğulları.
57. Süleyman kullarının oğulları: Sotay oğulları, Soferet oğulları, Perida oğulları,
58. Yaala oğulları, Darkon oğulları, Giddel oğulları,
59. Şefatya oğulları, Hattil oğulları, Pokeret-hatsebaim oğulları, Amon oğulları.
60. Bütün Netinim ile Süleyman kullarının oğulları, üç yüz doksan iki.
61. Tel-melahtan, Tel-harşadan, Kerubdan, Addondan, ve İmmerden çıkanlar, ancak atalar evlerini, ve nesillerini, İsrailden olduklarını gösteremiyenler şunlardır:
62. Delaya oğulları, Tobiya oğulları, Nekoda oğulları, altı yüz kırk iki.
63. Ve kâhinlerden: Hobaya oğulları, Hakkots oğulları, Gileadlı Barzillayın kızlarından karı alıp onların adına göre çağırılan Barzillay oğulları.

64. Bunlar neseble sayılanlar arasında kayıtlarını aradılar, fakat bulunmadı; ve murdar sayılarak kâhinlikten çıkarıldılar.
65. Ve, Urim ve Tummim ile bir kâhin çıkıncıya kadar en mukaddes şeylerden yemesinler diye vali onlara söyledi.
66. Yedi bin üç yüz otuz yedi köle ve cariyelerinden başka,
67. bütün cemaat, toptan, kırk iki bin üç yüz altmış kişi idi; ve onların erkek ve kadın iki yüz kırk beş ilâhicisi vardı.
68. Atları yedi yüz otuz altı; katırları iki yüz kırk beş;
69. develeri dört yüz otuz beş; eşekleri altı bin yedi yüz yirmi idi.
70. Ve atalar evlerinin başları arasından bazıları iş için hediyeler verdiler. Vali hazineye bin darik* altın, elli leğen, beş yüz otuz kâhin gömleği verdi.
71. Ve atalar evlerinin başlarından bazıları iş hazinesine yirmi bin darik altın, ve iki bin iki yüz mına* gümüş verdiler.
72. Ve kavmin ortakalanlarının verdikleri, yirmi bin darik altın, ve iki bin mına gümüş, ve altmış yedi kâhin gömleği idi.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
73. Ve kâhinlerle Levililer, ve kapıcılarla ilâhiciler, ve kavmdan bazıları, ve Netinim, ve bütün İsrail kendi şehirlerinde oturdular. Ve yedinci ay gelince, İsrail oğulları da kendi şehirlerinde idiler.

BAP 8

- VE bütün kavm, bir adammış gibi, su kapısının karşısındaki meydana toplandılar; ve RABBİN İsrail emretmiş olduğu Musanın şeriat kitabını getirsin diye yazıcı Ezraya söylediler.
2. Ve yedinci ayın birinci gününde, kâhin Ezra, cemaatin, erkek ve kadın, ve anlayışla dinliyeblenlerin hepsinin önüne şeriatı getirdi.
3. Ve su kapısının karşısındaki meydanın önünde, erkeklerin ve kadınların ve anliyablenlerin önünde, sabah ışığından öğleye kadar ondan okudu; ve bütün kavm şeriat kitabına kulak verdiler.
4. Ve yazıcı Ezra, bu iş için yapmış oldukları ağaçtan mimberin üzerinde durdu; ve onun yan tarafında sağında Mattitya, ve Şema, ve Anaya, ve Uriya, ve Hilkiya, ve Maaseya; ve solunda Pedaya, ve Mişael, ve Malkiya, ve Haşum, ve Haşbaddana, Zekarya, ve Meşullam durdular.
5. Ve Ezra bütün kavmin gözü önünde kitabı açtı (çünkü bütün kavmdan daha yüksekte idi); ve onu açınca bütün kavm ayağa kalktılar.
6. Ve Ezra büyük Allahı, RABBİ takdis etti; ve bütün kavm ellerini kaldırarak: Amin, Amin, diye cevap verdiler; ve baş eğdiler, ve yere kapanıp RABBE secde kıldılar.
7. Ve Yeşua, ve Bani, ve Şerebya, Yamin, Akkub, Şabbetay, Hodiya, Maaseya, Kelita, Azarya, Yozabad, Hanan, Pelaya, ve Levililer kavma şeriatı anlattılar; ve kavm yerlerinde durmakta idiler.
8. Ve kitaptan, Allahın şeriatinden açıkça okudular; ve manasını verdiler, ve okuduklarını onlara anlattılar.
9. Ve vali Nehemya, ve kâhin yazıcı Ezra, ve kavma öğretlen Levililer, bütün kavma dediler: Bu gün Allahınız RAB için mukaddestir; yas tutup ağlamayın. Çünkü bütün kavm şeriatin sözlerini dinlerken ağlıyordu.
10. Ve onlara dedi: Yolunuza gidin, yağlıyı yiyin, ve tatlıyı için, ve hazırlığı olmıyana pay gönderin; çünkü bu gün RABBİMİZ için mukaddestir; ve kederli olmayın; çünkü RAB sevinci, kuvvetiniz odur.

11. Ve Levililer: Susun, çünkü bu gün mukaddestir; ve kederli olmayın, diye bütün kavmı susturdular.
12. Ve bütün kavm, yemek, içmek, ve paylar göndermek, ve büyük şenlik yapmak için yollarına gittiler, çünkü bildirilmiş olan sözleri anlamışlardı.
13. Ve ikinci günde, bütün kavmin atalar evlerinin başları, kâhinler ve Levililer, şeriatin sözlerini anlamak için yazıcı Ezranın yanına toplandılar.
14. Ve İsrail oğulları, yedinci ayın bayramında haymelerde otursunlar;
15. ve: Dağa çıkın, ve yazılmış olduğu gibi haymeler yapmak için zeytin dalları ve yabanî zeytin dalları ve mersin dalları, ve hurma dalları, ve sık ağaç dalları getirin, diyerek bütün şehirlerinde ve Yerusâlimde işittirip ilan etsinler, diye RABBİN Musa vasıtası ile nasıl emretmiş olduğunu şeriatte yazılı buldular.
16. Ve kavm çıkıp onları getirdiler, ve herkes kendi damı üzerinde, ve avlularında, ve Allah evinin avlularında, ve su kapısı meydanında, ve Efraim kapısı meydanında kendilerine haymeler yaptılar.
17. Ve sürgünden geri gelenlerin bütün cemaati haymeler yaptılar, ve haymelerde oturdular; çünkü Nunun oğlu Yeşunun günlerinden o güne kadar İsrail oğulları böyle yapmamışlardı. Ve pek büyük sevinç oldu.
18. Ve her gün, ilk günden son güne kadar, Allahın şeriat kitabından okudu. Ve yedi gün bayram yaptılar; ve sekizinci günde usule göre mukaddes toplantı oldu.

BAP 9

- VE bu ayın yirmi dördüncü gününde İsrail oğulları, oruçlu olarak, ve üzerlerinde çul ve başlarında toprak olduğu halde toplandılar.
2. Ve İsrail zürriyeti bütün ecnebilerden ayrıldılar, ve durup suçlarını ve atalarının fesatlarını itiraf ettiler.
 3. Ve oldukları yerde ayağa kalktılar, ve günün dörtte birinde Allahları RABBİN şeriat kitabından okudular; ve dörtte birinde suçlarını itiraf edip Allahları RABBE secde kıldılar.
 4. Ve Yeşua, ve Bani, Kadmiel, Şebanya, Bunni, Şerebya, Bani, ve Kenani, Levililer merdiveni üzerinde ayağa kalkıp yüksek sesle Allahları RABBE feryat ettiler.
 5. Ve Yeşua, ve Kadmiel, Bani, Haşabneya, Şerebya, Hodiya, Şebanya, ve Petahya, Levililer, dediler: Ayağa kalkın ve Allahınız RABBİ ezelden ebede kadar takdis edin; ve her takdisten ve hamtten üstün olan izzetli ismin mubarek olsun.
 6. Sen, yalnız sen RABSİN; gökleri, göklerin göklerini, ve bütün ordularını, yeri ve onun üzerinde olan bütün şeyleri, denizleri ve onlarda olan bütün şeyleri sen yarattın, ve onların hepsini korursun; ve göklerin ordusu sana secde kılar.
 7. Ya RAB, sen o Allahsın ki, Abramı seçtin, ve onu Kildanîlerin Ur şehrinden çıkardın, ve onun adını İbrahim koydun,
 8. ve onun yüreğini senin önünde sadık buldun, ve Kenânlıların, Hittîlerin, Amorîlerin, ve Perizzîlerin, ve Yebusîlerin, ve Girgaşîlerin diyarını onun zürriyetine vermek üzere onunla ahit kestin, ve sözlerini yerine getirdin; çünkü sen âdilsin.
 9. Ve Mısırdaki atalarımızın düşkünlüğünü gördün, ve Kızıl Denizin yanında onların feryadını işittin,
 10. ve Firavunun üzerinde, ve bütün kullarının üzerinde, ve memleketinin bütün kavmı üzerinde alâmetler ve hârikalar gösterdin; çünkü onlara karşı azgınlık ettiklerini bildin, ve bugün olduğu gibi kendine isim kazandın.
 11. Ve onların önünde denizi yardım, ve denizin ortasından kuru yerden geçtiler; ve onları kovalıyanları enginlere, büyük sulara bir taş gibi attın.

12. Ve gündüzün bulut direğinde, ve yürüyecekleri yolda onlara ışık vermek için geceleyin ateş direğinde kendilerine yol gösterdin.
13. Ve Sina dağı üzerine indin, ve onlarla göklerden söyleştin, ve onlara doğru hükümler, ve gerçek şeriatler, iyi kanunlar ve emirler verdin,
14. ve senin mukaddes Sebt gününü onlara bildirdin, ve kulun Musa vasıtası ile onlara emirler, ve kanunlar, ve bir şeriat emrettin,
15. ve acıkınca onlara göklerden ekmek verdin, ve susayınca onlara kayadan su çıkardın, ve onlara vermek üzere and ettiğin diyarı mülk edinmek için içine girsinler diye emrettin.
16. Fakat onlar, ve babalarımız azgınlık ettiler, ve enselerini sertleştirdiler, ve senin emirlerini dinlemediler,
17. ve söz dinlemek istemediler, ve onların arasında yapmış olduğun hârikalarını anmadılar, ancak enselerini sertleştirip isyanlarında kendi köleliklerine dönmek için bir reis koydular. Fakat sen bağışlıyan, lûtfeden ve çok acıyan, geç öfkelenen, ve inayeti çok olan Allahsın, ve onları bırakmadın.
18. Kendileri için dökme buzağı yaptıkları, ve: Seni Mısırdan çıkaran Allahın budur; dedikleri, ve büyük küfür ettikleri zaman bile,
19. sen çok merhametlerinden ötürü onları çölde bırakmadın; onlara yol göstermek için gündüzün bulut direği, ve kendilerine ışık ve yürüyecekleri yolu göstermek için geceleyin ateş direği onların üzerinden ayrıldı.
20. Ve öğretmek için onlara iyi Ruhunu verdin, ve onların ağzından manı esirgemedin, ve susayınca onlara su verdin.
21. Ve kırk yıl onları çölde besledin, ve hiç eksikleri yoktu; esvapları eskimedi, ve ayakları kabarmadı.
22. Ve onlara ülkeler ve kavmlar verdin, ve paylarına göre onlara böldün; ve Sihonun memleketini, Heşbon kıralının memleketini, ve Başan kıralı Ogun memleketini mülk olarak edindiler.
23. Oğullarını da göklerin yıldızları gibi çoğalttın, ve mülk olarak edinmek için gireceklerini atalarına söylediğin diyara onları soktun.
24. Ve oğulları girip diyarı mülk olarak edindiler, ve onların önünde memlekette oturanlara, Kenânlılara, boyun içdirdin, ve onlara keyiflerine göre davransınlar diye onları, ve kırallarını, ve memleketin kavmlarını ellerine verdin.
25. Ve duvarlı şehirler, ve yağlı toprak aldılar, ve bütün iyi şeylerle dolu evler, kazılmış sarnıçlar, bağlar, ve zeytinlikler, ve bol bol yemiş ağaçları mülk edindiler; ve yediler, ve doyup semirdiler, ve senin büyük iyiliğinle zevk buldular.
26. Fakat itaatsizlik ettiler, ve sana karşı âsi oldular, ve senin şeriatini arkalarına attılar, ve onları sana döndürmek için kendilerine karşı şahadet eden senin peygamberlerini öldürdüler, ve büyük küfürler ettiler.
27. Ve düşmanlarının eline onları verdin, ve onları sıkıştırdılar; ve sıkıntıları vaktinde sana feryat ettiler, ve sen göklerden işittin, ve çok merhametlerine göre onlara kurtarıcılar verdin, bunlar da düşmanlarının elinden onları kurtardılar.
28. Fakat rahat bulunca yine senin önünde kötülük ettiler, bundan dolayı düşmanlarının elinde onları bıraktın, ve üzerlerinde saltanat sürdürdüler; fakat onlar dönüp sana feryat edince göklerden işittin; ve rahmetlerine göre çok kereler onları kurtardın,
29. ve onları kendi şeriatine döndüresin diye onlara karşı şahadet ettin. Fakat azgınlık ettiler, ve senin emirlerini dinlemediler, fakat hükümlerine karşı suçlu oldular (o hükümler ki, insan onu yapmakla yaşar), ve omuzlarını yükten kaçırıp enselerini sertleştirdiler, ve dinlemediler.
30. Fakat onlara karşı çok yıllar sabrettin, ve senin Ruhunla peygamberlerinin vasıtası ile onlara karşı şahadet ettin; fakat kulak asmadılar; ve onları memleketlerin kavmları eline verdin.
31. Fakat çok merhametlerinden ötürü onları büsbütün bitirmedin, ve onları bırakmadın;

çünkü sen lûtfeden ve çok acıyan Allahsın.

32. Ve şimdi, ey Allahımız, ahdi ve inayeti koruyan büyük, kudretli ve heybetli Allah, Aşur kırıllarının günlerinden bugüne kadar, kırıllarımızın, reislerimizin, ve kâhinlerimizin, ve peygamberlerimizin, ve babalarımızın, ve bütün senin kavminin, bizim, başımıza gelen zahmetin hepsi senin gözünde az görünmesin.

33. Fakat sen başımıza gelen her şeyde âdilsin, çünkü hakikatle davrandın, fakat biz kötülük ettik;

34. ve kırıllarımız, reislerimiz, kâhinlerimiz, ve babalarımız senin şeriatini tutmadılar, ve onlara karşı şehadet ettiğin emirlerini ve şehadetlerini dinlemediler.

35. Ve kendi ülkelerinde, onlara verdiğin bol iyilik içinde, ve önlerine koyduğun geniş ve semereli diyarda sana kulluk etmediler, ve kötü işlerinden dönmediler.

36. İşte, bugün biz köleleriz, ve semeresini ve iyiliğini yemek için atalarımıza verdiğin diyar, işte biz onun üzerinde köleleriz.

37. Ve suçlarımız yüzünden üzerimize koyduğun kırıllara çok mahsul veriyor, ve bedenlerimiz ve hayvanlarımız üzerinde keyiflerine göre saltanat sürüyorlar, ve biz büyük sıkıntı içindeyiz.

38. Ve hep bundan ötürü biz kuvvetli ahit ediyoruz, ve onu yazıyoruz; ve reislerimiz, Levililerimizle kâhinlerimiz onu mühürlüyorlar.

BAP 10

VE mühürlıyenler şunlardır: Hakalyanın oğlu vali Nehemya, ve Tsedekya,

2. Seraya, Azarya, Yeremya,

3. Paşhur, Amarya, Malkiya,

4. Hattuş, Şebanya, Malluk,

5. Harim, Meremot, Obadya,

6. Daniel, Ginneton, Baruk,

7. Meşullam, Abiya, Miyamin,

8. Maazya, Bilgay, Şemaya; bunlar kâhinlerdi.

9. Ve Levililer: Azanyanın oğlu Yeşua, Henadadın oğullarından Binnuy, Kadmiel;

10. ve kardeşleri, Şebanya, Hodiya, Kelita, Pelaya, Hanan,

11. Mika, Rehob, Haşabya,

12. Zakkur, Şerebya, Şebanya,

13. Hodiya, Bani, Beninu.

14. Kavmin başları: Paroş, Pahat-moab, Elam, Zattu, Bani,

15. Bunni, Azgad, Bebay.

16. Adoniya, Bigvay, Adin,

17. Ater, Hizkiya, Azzur,

18. Hodiya, Haşum, Betsay,

19. Harif, Anatot, Nobay,

20. Magpiaş, Meşullam, Hezir,

21. Meşezabel, Tsadok, Yaddua,

22. Pelatya, Hanan, Anaya,

23. Hoşea, Hananya, Haşşub,

24. Halloheş, Pilha, Şobek,

25. Rehum, Haşabna, Maaseya,

26. ve Ahiya, Hanan, Anan,

27. Malluk, Harim, Baana.

28. Ve kavmin artakalanları, kâhinler, Levililer, kapıcılar, ilâhiciler, Netinim, ve memleketlerin kavmlarından Allahın şeriatine ayrılanların hepsi, karıları, oğulları, ve kızları, bilgisi ve anlayışı olan herkes,
29. kardeşleriyle, ileri gelenlerle birleştiler; ve Allahın kulu Musanın elile verilmiş olan Allahın şeriatinde yürümek, ve Rabbimiz Yehovanın bütün emirlerini ve hükümlerini ve kanunlarını tutup yapmak üzere,
30. kızlarımızı memleketin kavmlarına vermiyeceğiz, ve oğullarımıza onların kızlarını almıyacağız,
31. ve memleketin kavmları eşya ve her çeşit buğday satmak için Sebt gününde getirirlerse, Sebt gününde yahut başka mukaddes bir günde onlardan almıyacağız, ve yedinci yılı ve her borcun alınmasını bırakacağız diye lânete ve anda girdiler.
32. Ve Allahımızın evinin hizmeti için, huzur ekmeği için, ve daimî ekmek takdimesi için, ve daimî yakılan takdime için, Sebt günleri, aybaşları, ve belli bayramlar için,
33. ve mukaddes şeyler için, ve İsrail kefareti yapmak üzere suç takdimeleri için, ve Allahımızın evinin her işi için, her yıl şeklinin üçte birini vermek üzere kendimize kanunlar koyduk.
34. Ve Allahımız RABBİN mezbahı üzerinde şeriatte yazılı olduğuna göre yakmak üzere atalarımız evlerine göre yıldan yıla belli vakitlerde Allahımızın evine odun takdimesini getirmek için,
35. ve yıldan yıla toprağımızın turfandalarını, ve her çeşit ağaçların bütün meyvalarının turfandalarını RABBİN evine getirmek için,
36. ve şeriatte yazılı olduğuna göre oğullarımızın ve hayvanlarımızın ilk doğanlarını, ve sığırlarımızın ve koyunlarımızın ilk doğanlarını Allahımızın evine, Allahımızın evinde hizmet eden kâhinlere getirmek için,
37. ve hamurumuzun turfandasını, ve kaldırma takdimelerimizi, ve her çeşit ağaçların meyvasını, yeni şarabı ve yağı kâhinlere, Allahımızın evinin odalarına, ve toprağımızın ondallığını Levililere getirelim diye biz, kâhinler, Levililer, ve kavm kuraları çekti; çünkü bütün çiftçilik şehirlerimizde ondallıkları Levililer alırlar.
38. Ve Levililer ondalık alırlarken Harun oğlu kâhin Levililerle beraber olacaktır; ve Levililer ondallığın onda birini Allahımızın evine, odalara, hazine evine çıkaracaklardır.
39. Çünkü İsrail oğulları, ve Levi oğulları buğdayın, yeni şarabın ve yağın kaldırma takdimesini, makdis takımlarının, ve hizmet eden kâhinlerin, ve kapıcılarla ilâhicilerin bulundukları odalara getireceklerdir. Ve böylece Allahımızın evini bırakmıyacağız.

BAP 11

VE kavmin reisleri Yerusâlimde oturdular; ve kavmin artakalanı, on kişiden biri getirilip mukaddes şehirde, Yerusâlimde otursun, ve dokuz kişisi başka şehirlerde kalsın diye kura attılar.

2. Ve gönüllü olarak Yerusâlimde oturmak üzere kendilerini ileri süren adamların hepsini kavm mubarek kıldılar.
3. Ve Yerusâlimde oturmuş olan vilâyet başları şunlardır, Ancak Yahuda şehirlerinde, İsrail, kâhinler, ve Levililer, ve Netinim, ve Süleyman kullarının oğulları, herkes kendi mülkünde olmak üzere şehirlerinde oturdular.
4. Ve Yahuda oğullarından, ve Benyamin oğullarından bazıları Yerusâlimde oturdular. Yahuda oğullarından: Perets oğullarından, Mahalalelin oğlu, Şefatyanın oğlu, Amaryanın oğlu, Zekaryanın oğlu, Uzziyanın oğlu Ataya;
5. ve Şiloninin oğlu, Zekaryanın oğlu, Yoyaribin oğlu, Adayanın oğlu, Hazayanın oğlu, Kol-

hosenin oğlu, Barukun oğlu Maaseya.

6. Yerus alimde oturan bütün Perets oğulları dört yüz altmış sekiz yiğit adam.

7. Ve Benyamin oğulları şunlardır: Yeşayanın oğlu, İtiyelin oğlu, Maaseyanın oğlu, Kolayanın oğlu, Pedayanın oğlu, Yoedin oğlu, Meşullamın oğlu Sallu.

8. Ve ondan sonra Gabbay, Sallay, dokuz yüz yirmi sekiz.

9. Ve Zikrinin oğlu Yoel bunlar  zerine memurdu; ve Hassenuanın oğlu Yahuda şehir üzerinde ikinci idi.

10. K hinlerden: Yoyarib oğlu Yedaya, Yakın,

11. Ahitubun oğlu, Merayotun oğlu, Tsadokun oğlu, Meşullamın oğlu, Hilkiyanın oğlu, Allah evinin hükümdarı Seraya,

12. ve evin işini yapan kardeşleri sekiz yüz yirmi iki; ve Malkiyanın oğlu, Paşhurun oğlu, Zekaryanın oğlu, Amtsinin oğlu, Pelalyanın oğlu, Yerohamın oğlu Adaya,

13. ve kardeşleri, atalar evlerinin başları, iki yüz kırk iki; ve İmmerin oğlu, Meşillemotun oğlu, Ahzayın oğlu, Azarelin oğlu Amaşsay,

14. ve kardeşleri, cesur yiğitler, yüz yirmi sekiz. Ve Haggadolimin oğlu Zabdiel bunlar üzerine memurdu.

15. Ve Levililerden: Bunninin oğlu, Haşabyanın oğlu, Azrikamın oğlu, Haşşubun oğlu şemaya;

16. ve Levililerin başlarından olup Allah evinin dış işi üzerinde bulunan şabbetay ve Yozabad;

17. ve Asafın oğlu, Zabdinin oğlu, Mikanın oğlu olup duada ş krana başlıyan reis Mattanya, ve kardeşleri arasında ikinci olan Bakbukya; ve Yedutunun oğlu, Galalın oğlu, şammuanın oğlu Abda.

18. Mukaddes şehirde olan bütün Levililer iki yüz seksen dört.

19. Ve kapıcılar, Akkub, Talmon ile kardeşleri, kapılarda bekçilik edenler, yüz yetmiş iki.

20. Ve İsrailin, kâhinlerin, Levililerin artakalanları, Yahudanın bütün şehirlerinde, herkes kendi mirasında idi.

21. Fakat Netinim Ofelde oturuyorlardı; ve Tsiha ile Gişpa Netinimin başında idiler.

22. Ve Asaf oğulları ilâhicilerden Mikanın oğlu, Mattanyanın oğlu, Haşabyanın oğlu, Baninin oğlu Uzzi, Yerus alimde Allah evinin işi üzerinde Levililere memurdu.

23.       onlar hakkında kıralın emri vardı, ve ilâhiciler için günü gününe maaş temin edilmişti.

24. Ve kavmın her işi için kıralın yanında Yahudanın oğlu, Zerahın oğullarından, Meşezabelin oğlu Petahya vardı.

25. Ve kırları ile beraber köylere gelince, Yahuda oğullarından bazıları Kiryat-arba ile kasabalarında, ve Dibon ile kasabalarında, ve Yekabtseel ile köylerinde,

26. ve Yeşuada, ve Moladada, ve Beyt-pelette,

27. ve Hatsar-şualda, ve Beer-şeba ile kasabalarında,

28. ve Tsiklagda, ve Mekona ile kasabalarında,

29. ve En-rimmonda, ve Tsorada, ve Yarmutta,

30. Zanoahta, Adullam ile köylerinde, Lakiş ile kırlarında, Azeka ile kasabalarında oturdular. Ve Beer-şebadan Hinnom deresine kadar konakladılar.

31. Ve Benyamin oğulları Gebadan başlıyarak Mikmaş ve Ayyada, ve Beytel ile kasabalarında,

32. Anatot, Nob, ve Ananyada,

33. Hatsor, Rama, ve Gittaimde,

34. Hadid, Tseboim, ve Neballatta,

35. Lodda, ve Onoda, sanatçılar deresinde oturdular.

36. Ve Yahudanın Levililerinden bazı takımlar Benyamin ile birleştiler.

BAP 12

VE Şealtielin oğlu Zerubbabel ve Yeşua ile beraber çıkan kâhinler ve Levililer şunlardır:

Seraya, Yeremya, Ezra,

2. Amarya, Malluk, Hattuş,

3. Şekanya, Rehum, Meremot,

4. İddo, Ginnetoy, Abiya,

5. Miyamin, Maadya, Bilga,

6. Şemaya, ve Yoyarib, Yedaya,

7. Sallu, Amok, Hilkiya, Yedaya. Bunlar Yeşuanın günlerinde kâhinlerin ve kardeşlerinin başları idiler.

8. Ve Levililer: Yeşua, Binnuy, Kadmiel, Şerebya, Yahuda, ve şükran üzerinde olan Mattanya, kendisi ve kardeşleri.

9. Ve onların kardeşleri, Bakbukya ile Unno, vazifelerine göre onların karşısında idiler.

10. Ve Yeşua Yoyakimin babası oldu, ve Yoyakim Elyasıbın babası oldu, ve Elyasıb Yoyadanın babası oldu,

11. ve Yoyada Yonatanın babası oldu, ve Yonatan Yadduanın babası oldu.

12. Ve Yoyakimin günlerinde atalar evlerinin başları olan kâhinler vardı: Serayadan Meraya; Yeremyadan Hananya;

13. Ezradan Meşullam; Amaryadan Yehohanan;

14. Mallukiden Yonatan; Şebanyadan Yosef;

15. Harimden Adna; Merayottan Helkay;

16. İddodan Zekarya; Ginnetondan Meşullam;

17. Abiyadan Zikri; Minyaminden, Moadyadan Piltay;

18. Bilgadan Şammua; Şemayadan Yehonatan;

19. ve Yoyaribden Mattenay; Yedayadan Uzzi;

20. Sallaydan Kallay; Amoktan Eber;

21. Hilkiyadan Haşabya; Yedayadan Netanel.

22. Levililere gelince, Elyasıb, Yoyada, ve Yohanan, ve Yadduanın günlerinde, atalar evlerinin başları, ve kâhinler Farslı Dariusun kırallığında yazılmışlardır.

23. Levi oğulları, atalar evlerinin başları Elyasıbın oğlu Yohananın günlerine kadar tarihler kitabında yazılmıştır.

24. Ve Levililerin başları Haşabya, Şerebya, ve Kadmielin oğlu Yeşua ile, Allah adamı Davudun emrine göre hamt ve şükretmek için, nöbet nöbete karşı olmak üzere karşılarında duran kardeşleri.

25. Mattanya, ve Bakbukya, Obadya, Meşullam, Talmon, ve Akkub kapı ambarları yanında bekliyen kapıcıları.

26. Yotsadakın oğlu, Yeşuanın oğlu Yoyakimin günlerinde, ve vali Nehemyanın ve kâhin yazıcı Ezranın günlerinde bunlar vardı.

27. Ve Yeruşalim duvarının takdisi zamanında, sevinçle ve şükranla, ve terennümle, zillerle, santurlarla ve çenklerle takdisi yapmak için Levilileri Yeruşalime getirmek üzere onları bütün yerlerinden aradılar.

28. Ve ilâhici oğulları Yeruşalim çevresindeki ovadan, ve Netofalıların köylerinden;

29. Beyt-gilgaldan, ve Geba ile Azmavet kırlarından toplandılar; çünkü ilâhiciler Yeruşalim çevresinde kendilerine köyler yapmışlardı.

30. Ve kâhinlerle Levililer kendilerini tathir ettiler, ve kavmı, ve kapıları, ve duvarı tathir ettiler.

31. Ve Yahuda reislerini duvarın üzerine çıkardım, ve şükredip alayla yürüyen iki büyük

bölük tayin ettim; biri sağ tarafta duvarın üzerinde gübre kapısına doğru yürüyordu;
32. ve onların arkasından Hoşaya, ve Yahuda reislerinin yarısı,
33. ve Azarya, Ezra, ve Meşullam,
34. Yahuda, ve Benyamin, ve Şemaya, ve Yeremya,
35. ve ellerinde borular olarak kâhin oğullarından bazıları: Asafın oğlu, Zakkurun oğlu, Mikayanın oğlu, Mattanyanın oğlu, Şemayanın oğlu, Yonatanın oğlu Zekarya,
36. ve kardeşleri Şemaya, ve Azarel, Milalay, Gilalay, Maay, Netanel, Yahuda, ve Hanani, Allah adamı Davudun musiki âletleri ile yürüyorlardı; ve yazıcı Ezra önlerinde idi.
37. Ve çeşme kapısı yanında, ve tam karşılarında, duvarın yokuşunda Davud şehri merdivenlerinden çıkıp, Davud evinin üst tarafından şarka doğru su kapısına kadar yürüdüler.
38. Ve şükredenlerin obir bölüğü, ve kavmin yarısı ile ben arkalarında olarak duvarın üzerinde, fırınlar kulesinin üst tarafından geniş duvara kadar,
39. ve Efraim kapısı üzerinden, ve eski kapının yanından, ve balık kapısı, ve Hananel kulesi, ve Hammea kulesi yanından koyun kapısına kadar onlara karşı gittiler; ve muhafızlar kapısında durdular.
40. Ve ben, ve benimle beraber hükûmet memurlarının yarısı yanlarında olarak, Allah evinde şükredenlerin iki bölüğü;
41. ve kâhinler, Elyakim, Maaseya, Minyamin, Mikaya, Elyoenay, Zekarya, ve Hananya, ellerinde borularla;
42. ve Maaseya, ve Şemaya, ve Eleazar, ve Uzzi, ve Yehohanan, ve Malkiya, ve Elam, ve Ezer durdular, Ve ilâhiciler, nazırları Yezrahya ile beraber yüksek sesle terennüm ettiler.
43. Ve o gün çok kurbanlar kestiler, ve sevindiler; çünkü Allah onları büyük sevinçle sevindirmişti; kadınlar da çocuklar da sevindiler; ve Yeruşalimin sevinci uzaklardan işitildi.
44. Hazine için, kaldırma takdimeleri, turfandalar, ve ondalıklar için olan odaların üzerine o gün adamlar konuldu; ta ki, şehirlerin kırlarına göre, kâhinlerle Levililer için şeriat tarafından konmuş olan payları oraya toplansınlar; çünkü bekçilik eden kâhinler ve Levililerden dolayı Yahuda seviniyordu.
45. Ve onlar Allahlarının bekçiliğini, ve taharet bekçiliğini tuttular, ilâhicilerle kapıcılar da, Davudun ve oğlu Süleymanın emrine göre öyle yaptılar.
46. Çünkü eski zamanlarda, Davudun ve Asafın günlerinde, ilâhicilerin reisi, ve Allaha hamt ve şükran ilâhileri vardı.
47. Ve Zerubbabelin günlerinde, ve Nehemyanın günlerinde, bütün İsrail ilâhicilerin ve kapıcıların paylarını günün gününe verdiler; ve Levililer için olanı ayırdılar; Levililer de Harun oğulları için olanı ayırdılar.

BAP 13

O gün, kavm dinlerken Musanın kitabından okudular; ve o kitapta, Ammonî ve Moablı ebediyen Allahın cemaatine girmesin, diye yazılmış olduğunu buldular;
2. çünkü İsrail oğullarını ekmekle ve su ile karşılamamışlardı, fakat onlara karşı lânet okusun diye Balamı ücretle tutmuşlardı; fakat Allahımız laneti berekete çevirmişti.
3. Ve vaki oldu ki, şeriatı işitince bütün karışık halkı İsrailden ayırdılar.
4. Ve bundan evel, Allahımızın evinin odaları üzerine konulmuş olan kâhin Elyasıb, Tobiyanın akrabasından olup,
5. ona büyük bir oda hazırlamıştı, ve ekmek takdimelerini, günnüğü ve takımları, ve emre göre Levililere ve ilâhicilere, ve kapıcılara verilen buğdayın, yeni şarabın, ve yağın ondalıklarını, ve kâhinler için olan kaldırma takdimelerini, önceleri oraya koyarlardı.
6. Ve bütün bu iş olurken Yeruşalimde değildim; çünkü Babil kralı Artahşaştanın otuz ikinci

yılında kırala gittim; ve bir kaç gün sonra kırıaldan izin istedim,
7. ve Yerus alime geldim, ve Allah evinin avlularında Tobiyaya bir oda hazırlıyarak onun için Ely şibin yapmış olduğu kötülüğü anladım.
8. Ve o bana çok kötü göründü; ve Tobiyanın bütün eşyasını odadan dışarı attım.
9. Ve söyledim, ve odaları temizlediler; ve Allah evinin takımlarını, ekmek takdimelerini, ve günnüğü yine oraya getirdim.
10. Ve anladım ki, Levililerin payları kendilerine verilmemişti; ve hizmet eden Levililerle ilâhiciler, herkes kendi tarlasına kaçmıştı.
11. Ve h k met memurları ile  ekiştim, ve dedim: Niçin Allahın evi bırakılmış? Ve onları topladım, ve kendilerini yerlerine koydum.
12. Ve bütün Yahuda buğdayın, ve yeni şarabın, ve yağın ondalığını hazinelere getirdiler.
13. Ve hazineler üzerine kâhin şelemayı, ve yazıcı Tsadoku, ve Levililerden Pedayayı hazineci koydum; ve onların yanında Mattanyanın oğlu, Zakkurun oğlu Hanan vardı; çünkü bunlar sadık adamlar sayıldılar, ve işleri kardeşlerine pay dağıtmaktı.
14. Bundan ötürü beni an, ey Allahım, ve Allahımın evi için, ve onun hizmetleri için yaptığım iyi işlerimi silme.
15. O günlerde Yahudada gördüm ki, bazı adamlar Sebt gününde m sarada ayakları ile üzüm  iğniyorlardı, ve içeri demetler getiriyorlardı, ve onları eşekler üzerine y kliyorlardı; ve şarap,üzüm, ve incir, ve her çeşit yükleri de Sebt gününde Yerus alimin içine getiriyorlardı; ve zahire sattıkları günde onları azarladım.
16. Ve Surlular orada otururlardı, onlar balık ve her çeşit eşya getirirler, ve Sebt günü Yahuda oğullarına da Yerus alimde de satarlardı.
17. Ve Yahudanın ileri gelenleriyle  ekiştim, ve onlara dedim: Sebt gününü bozarak yaptığınız bu kötü iş nedir?
18. Atalarınız böyle yapmadılar mı, ve Allahımız bütün bu belâları üzerimize ve bu şehrin üzerine getirmedi mi? siz de Sebt gününü bozarak  srail üzerine kızgınlığı artırıyorsunuz.
19. Ve vaki oldu ki, Sebtten evel Yerus alim kapıları üzerine karanlık basmağa başlıyınca, kapılar kapatılsın diye emrettim, ve Sebtten sonraya kadar açılmasın diye emrettim; ve Sebt gününde içeri y k girmesin diye uşaklarımdan bazılarını kapılara koydum.
20. Ve tüccarla her çeşit eşya satanlar bir iki kere Yerus alimin dışarısında gecelediler.
21. Ve onları azarlıyıp kendilerine dedim: Niçin duvarın önünde geceliyorsunuz? bir daha yaparsanız, size el atarım. Ve o vakitten sonra Sebt günü gelmediler.
22. Ve Levililere, Sebt gününü takdis etmek için, kendilerini tathir edip gelsinler, ve kapıları beklesinler diye emrettim. Benim için bunu da an, ey Allahım, ve inayetinin çokluğuna göre beni esirge.
23. Ve o günlerde Aşdodlu, ve Ammonî, ve Moabl  karılar almış olan Yahudileri gördüm;
24. ve çocuklarının yarısı Aşdod dilini s ylıyorlardı, ve Yahudi dilini s yliyemiyorlardı, ancak bu ve şu kavmin diline göre konuşuyorlardı.
25. Ve onlarla  ekiştim, ve onlara lanet ettim, ve bazılarını dövdüm, ve saçlarını yoldum, ve onlara Allah hakkı için and ettirdim, ve onlara dedim: Kızlarınızı onların oğullarına vermeyeceksiniz, ve oğullarınıza ve kendinize onların kızlarından almayacaksınız.
26.  srail kralı Süleyman bu şeylerle suç işlemedi mi? ve milletlerden çoğu arasında onun gibi kiral yoktu, ve Allahının sevgilisi idi, ve Allah onu bütün  srail üzerine kiral etti; ecnebi kadınlar ona bile suç işlettirdiler.
27. Allahımıza hainlik etmek için ecnebi kadınlar almakla bütün bu büyük kötülüğü yaptığınıza yüz verelim mi?
28. Ve başkâhin Ely şibin oğlu Yoyadanın oğullarından biri Horonlu Sanballatın damadı idi; kendisini bundan dolayı yanımdan kovdum.
29. Ey Allahım, onları an, çünkü kâhinliği, ve kâhinlik ile Levililer ahdini bozdular.
30. Ve onları bütün ecnebilerden temizledim,

31. ve belli vakitlerde odun takdimesi için, ve turfandalar için, herkes kendi işinde olmak üzere kâhinlerle Levililer için, vazifeler tayin ettim. Ey Allahım, beni iyilikle an.

ESTER

BAP 1

VE vaki oldu ki, Ahaşveroşun günlerinde (Hintten Habeş iline kadar, yüz yirmi yedi vilâyet üzerine kiralık eden Ahaşveroş budur),

2. kiral Ahaşveroş Şuşan sarayında olan kiralık tahtı üzerinde oturmakta olduğu o günlerde,

3. kirallığının üçüncü yılında bütün reislerine ve kullarına ziyafet verdi; ve Fars ve Medya askeri, vilâyetlerin ileri gelenleriyle reisleri onun önünde bulunurken,

4. bir çok günler, yüz seksen gün, kirallığının izzeti zenginliğini, ve büyüklüğünün parıldayan haşmetini gösterdi.

5. Ve o günler dolunca, kiral Şuşan sarayında, büyükten küçüğe kadar hazır bulunan bütün kavma, kiral sarayının bahcesi avlusunda yedi gün ziyafet verdi.

6. İnce keten, ve erguvani kaytanlarla gümüş halkalara ve mermer direklere bağlı beyaz, yeşil, lâcivert kumaştan perdeler vardı; kırmızı, ve beyaz, ve sarı, ve siyah mermer döşeme üzerinde yataklar, altın ve gümüştendi.

7. Ve onlara kiralın şarabını kiral cömertliğine yakışır bollukla altın kaplarda sundular, ve kaplar birbirinden farklı idi.

8. Ve içmeleri emre göre idi; zorlıyan yoktu; çünkü kiral, herkesin dileğine göre yapsınlar diye, evinin bütün memurlarına böyle emretmişti.

9. Ve kraliça Vaşti de kiral Ahaşveroşun şahane evinde kadınlara ziyafet verdi.

10. Yedinci günde kiralın yüreği şarapla keyifli iken, kraliça Vaştinin güzelliğini kavmlara ve reislere göstermek için, onu şahane tacı ile kiralın önüne getirmelerini,

11. kiral Ahaşveroşun önünde hizmet eden yedi kızlar ağasına, Mehmana, Biztaya, Harbonaya, Bigtaya, ve Abagtaya, Zetara, ve Karkasa emretti; çünkü bakılışı güzeldi.

12. Fakat kraliça Vaşti, kiralın kızlar ağaları vasıtası ile olan emrile gelmek istemedi; bundan dolayı kiral çok öfkелendi, ve kızgınlığı yüreğinde alevlendi.

13. Ve kiral vakitleri bilen hikmetli adamlara (çünkü kanun ve hüküm bilenlere karşı kiralın âdeti böyle idi;

14. ve ona en yakın olan Karşena, Şetar, Admata, Tarşiş, Meres, Marsena, ve Memukan, kiralın yüzünü gören, ve kiralıkta başta oturan Fars ve Medyanın yedi reisleri idiler) dedi:

15. Kiral Ahaşveroşun kızlar ağaları vasıtası ile olan emrini yapmadığı için, kanuna göre kraliça Vaştiye ne yapacağız?

16. Ve Memukan kiralın ve reislerin önünde dedi: Kraliça Vaşti yalnız krala karşı değil, fakat bütün reislere karşı, ve kiral Ahaşveroşun bütün vilâyetlerinde olan kavmların hepsine karşı suç etti.

17. Çünkü kraliçanın bu işi bütün kadınların kulağına erişecek, ve onlar: Kiral Ahaşveroş kraliça Vaştinin kendi önüne getirilmesini emretti de o gelmedi, deyince kadınların gözlerinde kocaları küçük düşecek.

18. Ve bugün kraliçanın yaptığını işiten Fars ve Medya prensesleri kiralın bütün prenslerine böyle söyleyecekler. Ve böylece çok hakaret ve öfke olacak.

19. Eğer krala iyi görünürse, kendisinden bir kiral emri çıksın, ve Vaşti artık kiral Ahaşveroşun önüne gelmeyecektir, diye Farsların ve Medlerin kanunları arasına yazılsın da değiştirilmesin; ve kiral onun kraliçalığını kendisinden daha iyi olan bir başkasına versin.

20. Ve kiralın edeceği emir bütün kirallığında (çünkü o büyüktür) ilân edilince, büyükten

küçüğe kadar bütün kadınlar kocalarına saygılı olacaklardır.

21. Ve bu söz kıralın ve reislerin gözünde iyi göründü; ve kıral, Memukanın sözüne göre yaptı;

22. ve her koca kendi evinde hâkim olsun, ve kavminin diline göre söylesin diye, kıralın bütün vilâyetlerine, yazısına göre her vilâyete, diline göre her kavma mektuplar gönderdi.

BAP 2

BU şeylerden sonra, kıral Ahaşveroşun öfkesi yatışınca, Vaştıyı ve onun yapmış olduğu işi, ve aleyhinde verilmiş olan kararı hatırladı.

2. Ve kırala hizmet etmekte olan uşakları dediler: Kıral için bakılışı güzel ere varmamış genç kızlar aransın;

3. ve ülkesinin bütün vilâyetlerine kıral memurlar tayin etsin, ve bakılışı güzel ere varmamış bütün genç kızları, Şuşan sarayına, kadınlar evine, kadınların bekçisi kıralın kızlar ağası Hegayın eli altına toplansınlar; ve onların temizliği için lâzım olan şeyler onlara verilsin;

4. ve kıralın gözünde iyi görünen kız Vaştının yerine kıraliçe olsun. Ve bu söz kıralın gözünde iyi göründü; ve öyle yaptı.

5. Şuşan sarayında bir Yahudi vardı, ve adı Kişin oğlu, Şimeinin oğlu, Yairin oğlu Benyamini Mordekay idi;

6. bu adam Yahuda kıralı Yekonya ile beraber sürülmüş olan sürgünlerle Yerusâlimden sürülmüştü, onları Babil kıralı Nebukadnetsar sürmüştü.

7. Ve amcasının kızı Hadassayı, Esteri, o yetiştirdi; çünkü anası babası yoktu, ve kızın endamı güzel ve bakılışı iyi idi; ve anası babası ölünce Mordekay kendine kız olarak onu yanına aldı.

8. Ve vaki oldu ki, kıralın sözü ve emri işitilip Şuşan sarayına, Hegayın eli altına bir çok kızlar toplandığı zaman, Ester de kıral evine, kadınların bekçisi Hegayın eli altına konuldu.

9. Ve kız bu adamın gözünde iyi göründü, ve onun önünde inayet buldu; ve temizliği için lâzım gelen şeyleri, ve paylarını, ve kıral evinden ona verilmesi münasip görülen yedi kızı hemen kendisine verdi; ve onu ve kızlarını kadınlar evinin en iyi yerine taşıdı.

10. Ester kavmını ve akrabasını bildirmemişti; çünkü Mordekay bildirmesin diye kendisine emretmişti.

11. Ve Esterin ne halde olduğunu, ve ona ne yapılacağını anlamak için Mordekay her gün kadınlar evinin avlusu önünde geziniyordu.

12. Her kıza on iki ay kadınlar usulüne göre yapıldıktan sonra, onun kıral Ahaşveroşun yanına girmek sırası gelince (çünkü onların temizlik günleri, altı ay mür yağı ile, ve altı ay hoş kokularla ve kadın temizliği için lazım gelen şeylerle, böylece tamam olurdu),

13. ve kız kıralın yanına şöylece girerdi; kadınlar evinden kıral evine kadar kendisile beraber gitmek için her istediği kendisine verilirdi.

14. Akşamlayın giderdi, ve sabahlayın kadınların ikinci evine, cariyelerin bekçisi kıralın kızlar ağası Şaaşgazın eli altına dönerdi; ve ancak kıral kendisinden hoşlanıp adı ile çağırılmadıkça bir daha kıralın yanına girmezdi.

15. Ve Mordekayın kendine kız olarak almış olduğu amcası Abihailin kızı Esterin kıralın yanına girmek sırası gelince, kadınların bekçisi kıralın kızlar ağası Hegayın söylediğinden başka bir şey istemedi. Ve kendisini görenlerin hepsinin gözünde Ester lûtf buldu.

16. Ve Ester kıral Ahaşveroşa, kıral evine, kırallığının yedinci yılında, onuncu ayda götürüldü; o Tebet ayıdır.

17. Ve kıral Esteri bütün kadınlardan ziyade sevdi, ve onun önünde bütün kızlardan ziyade lûtf ve inayet buldu; ve onun başına kıral tacını koydu, ve Vaştının yerine onu kıraliçe etti.

18. Ve kıral bütün reislerine ve kullarına büyük bir ziyafet, Esterin ziyafetini verdi; ve

vilâyetlere rahat verdi, ve kiral cömertliğine göre hediyeler verdi.

19. Ve kızlar ikinci kere toplandıkları vakit Mordekay kiralın kapısında oturuyordu.

20. Ester Mordekayın kendisine emretmiş olduğu üzre akrabasını ve kavmını henüz bildirmemişti; çünkü Ester, Mordekayın yanında yetiştirildiği zamanda olduğu gibi onun emrini yapıyordu.

21. O günlerde Mordekay kiralın kapısında oturmakta iken, eşik bekçilerinden kiralın iki kızlar ağası, Bigtan ile Tereş öfkelenip kiral Ahaşveroşa el atmak istediler.

22. Ve iş Mordekaya malûm oldu, ve kraliçe Estere bildirdi; ve Ester Mordekayın adı ile krala söyledi.

23. Ve araştırılıp işin öyle olduğu bulununca, ikisi de ağaca asıldılar; ve kiralın önünde tarihler kitabına yazıldı.

BAP 3

BU şeylerden sonra kiral Ahaşveroş Hammedatanın oğlu Agagî Hamanı büyüttü, ve onu yükseltti, ve onun kürsüsünü yanında olan bütün reislerin üstüne koydu.

2. Ve kiral kapısında olan kiralın bütün kulları Hamana iğilirler, ve önünde yere kapanırlardı; çünkü onun hakkında kiral böyle emretmişti. Fakat Mordekay iğilmedi, ve yere kapanmadı.

3. Ve kiral kapısında olan kiralın kulları Mordekaya dediler Niçin kiralın emrinden öte geçiyorsun?

4. Ve vaki oldu ki, kendisine her gün söyledikleri halde onları dinlemeyince, Mordekayın sözleri duracak mı diye görmek için Hamana bildirdiler; çünkü kendisinin Yahudi olduğunu onlara bildirmişti.

5. Ve Haman, Mordekayın iğilmediğini ve önünde yere kapanmadığını gördü, ve Haman kızgınlıkla doldu.

6. Fakat yalnız Mordekaya el atmak onun gözünde küçük göründü; çünkü Mordekayın kavmını ona bildirmişlerdi; ve Haman Ahaşveroşun bütün ülkesinde olan Yahudilerin hepsini, Mordekayın kavmını, helâk etmek istiyordu.

7. Kiral Ahaşveroşun on ikinci yılında, birinci ayda, Nisan ayında, her gün, ve on ikinci aya, Adar ayına kadar her ay Hamanın önünde Pur, yani kura atıldılar.

8. Ve Haman kiral Ahaşveroşa dedi: Senin ülkenin bütün vilâyetlerinde olan kavmlar arasına dağılmış, ayrı yaşıyan bir kavm vardır; ve onların kanunları her kavminkinden farklıdır; ve kiralın kanunlarını tutmıyorlar; ve onları kendi hallerine bırakmak krala gerekmez.

9. Eğer krala iyi görünürse onları yok etsinler diye yazılsın; ve kiralın hazinesine götürmek üzre on bin talant* gümüş tartar, kiralın işini yapanların eline veririm.

10. Ve kiral, yüzüğünü parmağından çıkardı, ve onu Hammedatanın oğlu Yahudilerin düşmanı Agagî Hamana verdi.

11. Ve kiral Hamana dedi: Gümüş ve kavm sana verilmiştir, onun hakkında gözünde iyi olana göre yap.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

12. Ve birinci ayda, on üçüncü gününde kiralın kâtipleri çağırıldılar; ve Hamanın emrettiği her şeye göre kiral naiplerine, ve her vilâyet üzerinde olan valilere, ve her kavmin reislerine, yazısına göre her vilâyete, ve diline göre her kavma yazıldı; kiral Ahaşveroşun adı ile yazıldı, ve kiralın yüzüğü ile mühürlendi.

13. Ve on ikinci ayın, Adar ayının on üçüncü gününde, bütün Yahudileri, gençleri ve kocamış adamları, küçük çocukları ve kadınları, bir günde helâk etsinler, öldürsünler, ve yok etsinler, ve mallarını çapul etsinler diye kiralın bütün vilâyetlerine ulaklar elile mektuplar gönderildi.

14. O gün için hazır olsunlar diye her vilâyette buyrultu olarak dağıtılmak üzre yazının sureti

bütün kavmlara ilân olundu.

15. Ulaklar kiralın emrile çabuk yola çıktılar, Şuşan sarayında da buyrultu çıkarıldı. Ve kiral ve Haman içkiye oturdular; fakat Şuşan şehri şaşkınlık içinde idi.

BAP 4

VE olan bütün şeyleri Mordekay haber alınca, Mordekay esvabını yırttı, ve küle ve çula büründü, ve şehrin ortasına çıktı, ve büyük ve acı feryat ile bağırdı;

2. ve kiralın kapısı önüne kadar geldi; çünkü çul sarınmış olarak kimse kiralın kapısından içeri giremezdi.

3. Ve her bir vilâyette, kiralın sözünün ve buyrultusunun vardığı her yerde, Yahudiler arasında büyük yas, ve oruç ve ağlayışla dövünme vardı; ve bir çokları çul ve kül üzerinde yattılar.

4. Ve Esterin kızları ve kızlar ağaları gelip bunu kendisine bildirdiler; ve kraliça çok kederlendi; ve Mordekaya giydürsinler, ve üzerinden çulunu çıkarsınlar diye esvap gönderdi; fakat o almadı.

5. Ve Ester, kendi hizmetine kiralın koymuş olduğu kızlar ağalarından birini, Hataki çağırdı, ve ona emretti ki, Mordekaya gidip anlasın, bu nedir, ve niçin olmuştur.

6. Ve Hatak kiral kapısının önünde olan şehir meydanına, Mordekayın yanına çıktı.

7. Ve Mordekay başına gelen her şeyi, ve Yahudileri yok etsinler diye, onlar için Hamanın kiral hazinelerine vermediği vadetmiş olduğu gümüşün tam mikdarını ona anlattı.

8. Ve kendilerini helâk etmek için Şuşanda dağıtılmış olan buyrultu yazısının suretini verdi ki, Estere göstereyim, ve ona anlatsın, ve ona emretsin de, kiralın yanına girip ondan lûtf dilesin, ve kendi kavmı için onun önünde yalvarsın.

9. Ve Hatak geldi, ve Mordekayın sözlerini Estere bildirdi.

10. Ve Ester Hataka söyleyip Mordekaya şöyle haber gönderdi:

11. Kiralın bütün kulları, ve kiralın vilâyetlerinin kavmı bilirler ki, erkek olsun kadın olsun, iç avluya, kiralın yanına çağırılmadıkça her kim girerse, onun hakkında bir kanun vardır ki, sağ kalsın diye kiralın altın asayı kendisine uzattığı adamdan başkası öldürülür; ve otuz gündür ki, kiralın yanına girmek için çağırılmadım,

12. Ve Esterin sözlerini Mordekaya bildirdiler.

13. Ve Mordekay Estere şu cevabı götürmelerini söyledi: Sanma ki, kiralın evinde olduğun için, bütün Yahudilerden ziyade sen kurtulacaksın.

14. Çünkü bu vakitte sen bütün bütün susarsan, Yahudilere yardım ve kurtuluş başka yerden çıkacaktır, fakat sen ve babanın evi yok olacaksınız; ve kim bilir, belki böyle bir vakit için kirallığa ermişsindir?

15. Ve Ester Mordekaya şu cevabı götürmelerini söyledi:

16. Git, Şuşanda hazır bulunan bütün Yahudileri topla, ve benim için oruç tutun, ve gece gündüz, üç gün yemeyin ve içmeyin; ben ve kızlarım da öyle oruç tutacağız; ve böylece emre göre olmadığı halde kiral gideceğim; ve yok olursam olayım.

17. Ve Mordekay gitti, ve Esterin kendisine emretmiş olduğu her şeye göre yaptı.

BAP 5

VE üçüncü gün vaki oldu ki, Ester kraliça esvabını giydi, ve kiral evinin iç avlusunda, kiral evine karşı durdu; ve kiral, kiral evinde, evin kapısına karşı kendi kirallık tahtı üzerinde

oturuyordu.

2. Ve vaki oldu ki, kiral, kraliça Esteri avluda durmakta görünce, gözünde ltuf buldu, ve kiral elinde olan altın asayı Estere uzattı. Ve Ester yaklaşıp asanın ucuna dokundu.

3. Ve kiral ona dedi: Nen var, kraliça Ester? ve dileğın nedir? Ülkenin yarısına kadar sana verilecektir.

4. Ve Ester dedi: Eğ krala iyi görünürse, kendisi için yapmış olduğum ziyafete kiral bugün Hamanla beraber gelsin.

5. Ve kiral dedi: Esterin sözünü yapmak için Hamanı abuk getirin. Ve kıralla Haman Esterin yapmış olduğ ziyafete geldiler.

6. Ve şarap içilirken kiral Estere dedi: İsteğın nedir? ve sana verilecektir; ve dileğın nedir? Ülkenin yarısına kadar yapılacaktır.

7. Ve Ester cevap verip dedi: İsteğım ve dileğım şu ki,

8. kralın gözünde ltuf buldumsa, ve isteğımı vermek, ve dileğımı yerine getirmek krala iyi görünürse, kıralla Haman kendileri için yapacağım ziyafete gelsinler, ve kralın dediğini yarın yaparım.

9. Ve Haman o gün sevinçle ve iyi yürekle çıktı; fakat Haman kralın kapısında Mordekayın ayağı kalkmadığını, ve kendisi için yerinden kımıldamadığını, görünce, Mordekaya karşı öfke ile doldu.

10. Fakat Haman kendini tuttu, ve evine geldi; ve gönderip dostlarını ve karısı Zereşi getirtti.

11. Ve Haman onlara zenginliğının büyüklüğünü, ve oğullarının okluğn, ve bütün şeyleri, kralın kendisini nasıl bylttğn, ve kralın reisleri ve kulları üzerine kendisini nasıl yükselttiğini anlattı.

12. Ve Haman dedi: Evet, kraliça Ester yapmış olduğ ziyafete kıralla beraber girmeğ benden başka kimseyi bırakmadı; ve yarın da onun tarafından kıralla beraber davetliyim.

13. Fakat ben, Yahudi Mordekayı kralın kapısında oturmakta gördükçe, benim için bunun hepsinin değeri yoktur.

14. Ve karısı Zereş ve bütün dostları ona dediler: Elli arşın* yksekliliğinde bir dar ağacı yapılsın, ve sabahlayın krala söyle de Mordekay onun üzerine asılsın; ve kıralla beraber sevinerek ziyafete git. Ve bu şey Hamanın gözüne iyi göründü; ve dar ağacını yaptırdı.

* Tartılar ve ller cetveline bak.

BAP 6

O gece kralın uykusu kaçtı; ve tarihleri, muhtıralar kitabını getirmelerini söyledi, ve onlar kralın önünde okundu.

2. Ve yazılı bulundu ki, eşik bekçilerinden kralın iki kızlar ağası, Bigtana ile Tereş hakkında kiral Ahaşveroşa el atmak istediklerini Mordekay bildirmişti.

3. Ve kiral dedi: Mordekaya bundan ötürü ne şeref ve itibar verildi? Ve kendisine hizmet eden kiral uşakları dediler: Ona bir şey yapılmadı.

4. Ve kiral dedi: Avluda kim var? Ve Haman, Mordekay için hazırlamış olduğ dar ağacına onu assınlar diye krala söylemek için kiral evinin dış avlusuna gelmişti.

5. Ve kralın uşakları kendisine dediler: İşte, Haman avluda duruyor. Ve kiral dedi: İçeri gelsin.

6. Ve Haman içeri geldi. Ve kiral ona dedi: Kralın şeref vermek istediğ adama ne yapılır? Ve Haman içinden dedi: Benden ziyade kiral kime şeref vermek ister?

7. Ve Haman krala dedi: Kralın şeref vermek istediğ adam için,

8. kralın giydiğ kirallık esvabını, ve kralın üzerine bindiğ atı, ve kendi başına konulan kiral tacını getirsinler;

9. ve esvabı ve atı başlıca kırala hizmet eden reislerden birinin eline versinler, ve kıralın şeref vermek istediği adama giydirsinler, ve onu atın üzerine bindirip şehrin sokaklarında gezdirsinler, ve onun önünde: Kıralın şeref vermek istediği adama böyle yapılır, diye bağırınsınlar.

10. Ve kıral Hamana dedi: Söylediğin gibi esvabı ve atı hemen al, ve kıral kapısında oturan Yahudi Mordekaya öyle yap; bütün söylediklerinden hiç bir şey eksik olmasın.

11. Ve Haman esvabı ve atı aldı, ve Mordekayı giyindirdi, ve onu ata bindirip şehrin sokaklarında gezdirdi, ve onun önünde: Kıralın şeref vermek istediği adama böyle yapılır, diye bağırdı.

12. Ve Mordekay kıral kapısına döndü. Ve Haman yaşlı ve başı örtülü olarak evine çabuk gitti.

13. Ve Haman başına gelen her şeyi karısı Zereşe, ve bütün dostlarına anlattı. Ve hikmetli adamları ve karısı Zereş ona dediler: Önünde düşmeğe başladığın Mordekay Yahudilerin zürriyetinden ise, ona gücün yetmiyecek, ancak onun önünde mutlaka düşeceksin,

14. Onlar kendisile henüz konuşmakta iken kıralın kızlar ağaları geldiler, ve Esterin yapmış olduğu ziyafete Hamanı çabuk götürdüler.

BAP 7

VE kıral ile Haman kraliçe Esterin ziyafetine geldiler.

2. Ve ikinci günde şarap içilirken kıral yine Estere dedi: İsteğin nedir, kraliçe Ester? ve sana verilecektir; ve dileğin nedir? ülkenin yarısına kadar yapılacaktır.

3. Ve kraliçe Ester cevap verip dedi: Ey kıral, eğer senin gözünde lûtf buldumsa, ve eğer kırala iyi görünürse, isteğim üzerine canım, ve dileğim üzerine kavmım bana bağışlansın;

4. çünkü ben ve kavmım, helâk edilmek, öldürülmek, ve yok edilmek için satıldık. Ve eğer köle ve cariyeye olarak satılsaydık susardım, fakat kıralın zararını düşman ödiyemezd.

5. Ve kıral Ahasveroş söyledi, ve kraliçe Estere dedi: Bu işi yapmağa kalkışan adam kimdir, ve nerededir?

6. Ve Ester dedi: Bir hasım, ve bir düşman, bu kötü Haman. Ve Haman kıralla kraliçanın önünde dehşete düştü.

7. Ve kıral öfkesile şarap ziyafetinden kalktı, ve sarayın bahçesine çıktı; ve Haman kraliçe Esterden hayatını dilenmek için ayakta durdu; çünkü kıral tarafından kendisine karşı kötülük kararlaştırılmış olduğunu görüyordu.

8. Ve kıral sarayın bahçesinden şarap ziyafeti yerine döndü; ve Haman Esterin üzerinde olduğu sedire kapanmıştı. Ve kıral dedi: Evde, benim yanımda bile kraliçayı mı zorlıyacak? Ve kıralın ağzından bu söz çıkınca Hamanın yüzünü örttüler.

9. Ve kıralın önünde olan kızlar ağalarından biri, Harbona, dedi: Hem işte, kıral için iyilik söyleyen Mordekayı asmak üzre Hamanın yapmış olduğu elli arşın yüksekliğindeki dar ağacı Hamanın evinde duruyor. Ve kıral dedi: Onun üzerine kendisini asın.

10. Ve Mordekay için yapmış olduğu dar ağacı üzerine Hamanı astılar. Ve kıralın öfkesi yatıştı.

BAP 8

O gün kıral Ahasveroş Yahudilerin düşmanı Hamanın evini kraliçe Estere verdi. Ve Mordekay kıralın önüne geldi; çünkü Ester kendisinin nesi olduğunu bildirmişti.

2. Ve kiral, Hamandan geri almış olduğu yüzüğünü çıkardı, ve onu Mordekaya verdi, ve Ester Mordekayı Hamanın evi üzerine koydu.
3. Ve kralın önünde Ester tekrar söyledi, ve onun ayakları önüne düşüp ağladı, ve Agagî Hamanın kötülüğünü, ve Yahudilere karşı kurmuş olduğu düzenini hükümden düşürmek için ona yalvardı.
4. Ve kiral Estere altın asayı uzattı. Ve Ester ayağa kalkıp kralın önünde durdu.
5. Ve dedi: Eğer krala iyi görünürse, ve eğer onun önünde lûtf buldumsa, ve iş kralın önünde doğru görünürse, ve ben onun gözünde iyi isem, Hammedatanın oğlu Agagî Hamanın düzdüğü, kralın bütün vilâyetlerinde olan Yahudileri yok etmek için yazdığı mektupları bozmak için yazılsın;
6. çünkü kavmimin başına gelecek kötülüğü görmeğe nasıl dayanabilirim? ve akrabamın helâkini görmeğe nasıl dayanabilirim?
7. Ve kiral Ahaşveroş kraliçe Estere, ve Yahudi Mordekaya dedi: İşte, Hamanın evini Estere verdim, ve onu dar ağacına astılar, çünkü Yahudilerin üzerine el atmıştı.
8. Kralın adı ile yazılmış ve kralın yüzüğü ile mühürlenmiş yazıyı kimse bozamıyacağından, siz de gözünüzde iyi olana göre Yahudilere kralın adı ile yazın, ve kralın yüzüğü ile mühürleyin.
9. Ve o vakit, üçüncü ayda Sivan ayında yirmi üçünde kralın kâtipleri çağırıldı; ve Mordekayın emrettiği her şeye göre Yahudilere, ve kiral naiplerine, ve Hintten Habeş iline kadar olan yüz yirmi yedi vilâyetin valilerine, ve reislerine, kendi yazısına göre her vilâyete, ve kendi diline göre her kavma, ve kendi yazılarına ve dillerine göre Yahudilere yazıldı.
10. Ve kiral Ahaşveroşun adı ile yazdı, ve kralın yüzüğü ile mühürledi, ve mektupları kiral hizmetinde kullanılan yürük atlara, katırlara, genç hecinlere binmiş atlı ulakların elile gönderdi;
11. bu mektuplarda kiral, her şehirde olan Yahudilere, bir günde, on ikinci ayın, Adar ayının on üçüncü gününde kiral Ahaşveroşun bütün vilâyetlerinde,
12. toplanmağa, ve canları için durmağa, kendilerine, çocuklarına ve karılarına hücum edecek olan kavmin ve vilâyetin silâhlanan halkını helâk etmeğe, öldürmeğe, ve yok etmeğe, ve onların mallarını çapul etmeğe izin verdi.
13. Her vilâyette buyrultu olarak dağıtılsın, Yahudiler kendi düşmanlarından öçlerini almağa o gün için hazır olsunlar diye yazının sureti bütün kavmlara ilân olundu.
14. Ve kiral hizmetinde kullanılan yürük atlara binmiş olan atlı ulaklar kralın emrile sıkıştırılıp acele ile yola çıktılar; Şuşan sarayında da buyrultu çıkarıldı.
15. Ve Mordekay lâcivert ve beyaz kirallık esvabile, ve büyük altın taçla, ve ince ketenden ve erguvanîden cübbe ile kralın önünden çıktı; ve Şuşan şehri bağırdı ve sevindi.
16. Yahudiler arasında ışık, ve sevinç, ve ferah, ve şeref vardı.
17. Ve her vilâyette, ve her şehirde, kralın sözü ve buyrultusu nereye vardı ise, orada Yahudiler için sevinç ve ferah, ziyafet ve iyi gün oldu. Ve memleket kavmları arasında bir çocukları Yahudi oldular; çünkü üzerlerine Yahudiler korkusu düşmüştü.

BAP 9

VE on ikinci ayda, Adar ayında, on üçüncü gününde, kralın sözü ve buyrultusu icra olunmak vakti yaklaşıncı, Yahudi düşmanlarının onlara musallat olmağı umdukları günde (fakat iş tersine döndürüldü, Yahudiler onlara, kendilerinden nefret edenlere musallat oldular), 2. Yahudiler zararlarını arıyanlar üzerine el atmak için şehirlerinde, kiral Ahaşveroşun bütün vilâyetlerinde toplandılar; ve onların önünde kimse duramadı; çünkü korkuları bütün kavmların üzerine düşmüştü.

3. Ve bütün vilâyet reisleri, ve kiral naipieri, ve valiler, ve kiralın işini yapanlar Yahudilere yardım ettiler; çünkü Mordekayın yüzünden üzerlerine korku düşmüştü.
4. Çünkü Mordekay kiralın evinde büyüktü, ve bütün vilâyetlerde şöhreti yayıldı; bu Mordekay kişi gittikçe büyümekte idi.
5. Ve Yahudiler bütün düşmanlarını kılıçtan geçirdiler, ve öldürdüler, ve yok ettiler, ve kendilerinden nefret edenlere istedikleri gibi yaptılar.
6. Ve Yahudiler Şuşan sarayında beş yüz kişi öldürdüler, ve yok ettiler.
7. Ve Yahudilerin düşmanı Hammedatanın oğlu Hamanın on oğlunu,
8. Parşandataı, ve Dalfonu, ve Aspatayı,
9. ve Poratayı, ve Adalyayı, ve Aridatayı,
10. ve Parmaştayı, ve Arisayı, ve Aridayı, ve Vayzatayı öldürdüler; fakat çapula el atmadılar.
11. O günde Şuşan sarayında öldürülenlerin sayısı kiralın önüne getirildi.
12. Ve kiral kraliçe Estere dedi: Yahudiler Şuşan sarayında beş yüz kişiyi, ve Hamanın on oğlunu öldürüp yok ettiler; kiralın obir vilâyetlerinde neler yapmışlardır! İsteğin nedir? ve sana verilecektir; ve daha dileğin nedir? ve yapılacaktır.
13. Ve Ester dedi: Eğer krala iyi görünürse Şuşanda olan Yahudilere bugünün buyrultusuna göre yarın da yapmağa izin verilsin, ve Hamanın on oğlunu dar ağacına assınlar.
14. Ve kiral böyle yapılmasını emretti; ve Şuşanda buyrultu çıkarıldı; ve Hamanın on oğlunu astılar.
15. Ve Şuşanda olan Yahudiler Adar ayının on dördüncü gününde de toplandılar, ve Şuşanda üç yüz kişi öldürdüler; fakat çapula el atmadılar.
16. Ve kiralın vilâyetlerinde olan obir Yahudiler toplandılar, ve canları için durdular, ve düşmanlarından rahat buldular, ve kendilerinden nefret edenlerden yetmiş beş bin kişiyi öldürdüler; fakat çapula el atmadılar.
17. Bu iş Adar ayının on üçüncü gününde oldu; ve on dördüncü gününde rahat ettiler, ve onu ziyafet ve sevinç günü yaptılar,
18. Şuşanda olan Yahudiler ise on üçüncü gününde, ve on dördüncü gününde toplandılar, ve on beşinci gününde rahat ettiler, ve onu ziyafet ve sevinç günü yaptılar.
19. Bundan dolayıdır ki, köy Yahudileri, duvarsız şehirlerde oturanlar, Adar ayının on dördüncü gününü sevinç ve ziyafet günü, ve iyi gün, ve birbirine pay göndermek günü yapmaktadırlar.
20. Ve Mordekay bu şeyleri yazdı, ve kiral Ahaşveroşun bütün vilâyetlerinde, yakında ve uzakta olan Yahudilerin hepsine,
21. her yıl Adar ayının on dördüncü gününü ve on beşinci gününü
22. Yahudilerin düşmanlarından rahat buldukları günler olarak, kendileri için kederden sevince, ve yastan iyi güne çevrilen bir ay olarak tutsunlar, ve onları ziyafet ve sevinç günleri, ve birbirlerine paylar, ve fakirlere hediyeler göndermek günleri yapsınlar diye onlara emretmek için mektuplar gönderdi.
23. Ve Yahudiler başladıkları gibi, ve Mordekayın kendilerine yazdığı gibi yapmağı üzerlerine aldılar;
24. çünkü bütün Yahudilerin düşmanı Hammedatanın oğlu Agagî Haman, onları yok etmek için Yahudilere karşı düzen kurmuştu, ve onları ezip yok etmek için Pur atmıştı (bu kuradır);
25. fakat iş kiralın önüne gelince, onun Yahudilere karşı kurmuş olduğu kötü düzeni kendi başına dönsün, ve kendisini ve oğullarını dar ağacına assınlar diye mektuplarla emretti.
26. Bundan dolayı bu günlere Pur adı üzerine Purim dediler. Bunun için bu mektubun bütün sözlerinden, ve bu iş hakkında gördüklerinden, ve başlarına gelen şeyden dolayı,
27. her yıl, bu iki günü yazıldığına göre, ve belli vaktine göre geçirmiyip tutmağı,
28. ve her nesil de, her ailede, her vilâyette ve her şehirde, bu günler anılıp tutulsun diye, ve Yahudiler arasında bu Purim günlerinin geçirilmiyip, onların anılması zürriyetleri arasında sona ermesin diye Yahudiler karar verip kendi üzerlerine, ve zürriyetleri üzerine, ve

kendilerine birleşenlerin hepsi üzerine aldılar.

29. Ve Abihailin kızı kıraliça Ester, ve Yahudi Mordekay bu ikinci Purim mektubunu tasdik için tam salâhiyetle yazdılar.

30. Ve Yahudi Mordekayın, ve kıraliça Esterin onlara emretmiş olduğu üzre, oruçlar ve onların feryadı işinde kendileri ve zürriyetleri için karar vermiş oldukları üzre, belli vakitlerinde olan bu Purim günlerini tasdik etmek için,

31. bütün Yahudilere Ahaşveroşun ülkesinin yüz yirmi yedi vilâyetine barışıklık ve hakikat sözleriyle mektuplar gönderdi.

32. Ve Esterin emri bu Purim işlerini tasdik etti; ve kitaba yazıldı.

BAP 10

VE kıral Ahaşveroş karaya ve deniz adalarına haraç koydu.

2. Ve onun kudretinin ve gücünün bütün işleri, ve kıralın Mordekayı yükseltmiş olduğu büyüklük hakkındaki tam hikâye, bunlar Medya ve Fars kırallarının tarihler kitabında yazılı değil mi?

3. Çünkü Yahudi Mordekay kıral Ahaşveroştan sonra ikinci, ve Yahudiler arasında büyük, ve çokluk olan kardeşlerince makbul, kavminin iyiliğini arıyan, ve bütün nesline barışıklık sözü söyleyen adamdı.

EYUB

BAP 1

UTS diyarında bir adam vardı, adı Eyub idi; ve bu adam kâmil ve doğru idi, Allahtan korkar ve kötülükten çekinirdi.

2. Ve kendisine yedi oğul ile üç kız doğdu.

3. Ve mal olarak onun yedi bin koyunu, ve üç bin devesi, ve beş yüz çift öküzü, ve beş yüz dişi eşiği, ve pek çok kölesi vardı; ve bütün şark oğullarından bu adam en büyüktü.

4. Ve oğulları gider, ve her biri gününde kendi evinde, ziyafet yaparlardı; ve kendileriyle beraber yemek ve içmek için, gönderip üç kızkardeşlerini çağırırlardı.

5. Ve öyle olurdu ki, ziyafet günleri bir devir yapınca, Eyub gönderip onları takdis ederdi, ve sabahlayın erken kalkar, ve hepsinin sayısına göre yakılan takdimeler arzederdi; çünkü Eyub derdi: Belki oğullarım suç işlemişler, ve yüreklerinden Allaha lânet etmişlerdir. Ve Eyub daima böyle ederdi.

6. Ve Allah oğulları RABBİN önünde kendilerini takdim etmeğe geldikleri gün vaki oldu ki, onların arasında Şeytan da geldi.

7. Ve RAB Şeytana dedi: Nereden geliyorsun? Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Dünyada dolaşmaktan, ve orada gezinmekten.

8. Ve RAB Şeytana dedi: Kulum Eyuba iyice baktın mı? çünkü dünyada onun gibisi yok; kâmil ve doğru adam; Allahtan korkar ve kötülükten çekinir.

9. Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Eyub Allahtan boşuna mı korkuyor?

10. Onun etrafına, evinin etrafına, ve nesi varsa hepsinin etrafına sen çepçevre çit çevirmedi mi? ellerinin işini sen bereketledin, ve onun malı memlekette çoğaldı.

11. Fakat şimdi elini uzat da, nesi varsa hepsine dokun, ve yüzüne karşı sana lânet edecektir.

12. Ve RAB Şeytana dedi: İşte, bütün nesi varsa senin elinde; ancak kendisine elini uzatma.

Ve Şeytan RABBİN önünden çıktı.

13. Ve günlerden bir gün, oğulları ile kızları büyük kardeşlerinin evinde yemek yemek ve şarap içmekte iken vaki oldu ki,

14. Eyuba bir ulak gelip dedi: Öküzler çift sürüyor, ve eşekler onların yanında otlıyorlardı;

15. ve onların üzerine Şebalılar baskın ettiler, ve onları alıp götürdüler; ve uşakları kılıçtan geçirdiler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum.

16. Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Göklerden Allahın ateşi düştü, ve koyunlarla uşakları yaktı, ve onları yiyip bitirdi; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum.

17. Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Kildanîler üç bölük olarak develerin üzerine saldırdılar, ve onları alıp götürdüler, ve uşakları kılıçtan geçirdiler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum.

18. Bu adam henüz söylemekte iken bir başkası da gelip dedi: Oğullarınla kızların büyük kardeşlerinin evinde yemek yemek ve şarap içmekte idiler;

19. ve işte, çölün ötesinden büyük bir yel geldi, ve evin dört köşesine çarptı, ve gençlerin üzerine ev yıkıldı, onlar da öldüler; ve ancak ben, sana bildireyim diye tek başıma kaçıp kurtuldum.

20. Ve Eyub kalktı, ve kaftanını yırttı, ve saçlarını kesti, ve yere düşüp secde kıldı;

21. ve dedi: Anam bağrından çıplak çıktım, ve oraya çıplak döneceğim; RAB verdi, ve RAB aldı; RABBİN ismi mubarek olsun.

22. Bu işin hepsinde Eyub suç işlemedi, ve Allaha uygunsuzluk yüklemedi.

BAP 2

ALLAH oğulları RABBİN önünde yine kendilerini takdim etmeğe geldikleri gün vaki oldu ki, onların arasında Şeytan da RABBİN önünde kendini takdim etmek için geldi.

2. Ve RAB Şeytana dedi: Nereden geliyorsun? Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Dünyada dolaşmaktan, ve orada gezinmekten.

3. Ve RAB Şeytana dedi: Kulum Eyuba iyice baktın mı? çünkü dünyada onun gibisi yok; kâmil ve doğru adam; Allahtan korkar ve kötülükten çekinir; ve boşuna onu yutayım diye beni kışkırttığın halde, yine kemalini sıkı tutmaktadır.

4. Ve Şeytan RABBE cevap verip dedi: Deri yerine deri, evet, insan canı için nesi varsa verir.

5. Fakat şimdi elini uzat da, onun kemiğine ve etine dokun, ve yüzüne karşı sana lânet edecektir.

6. Ve RAB Şeytana dedi: İşte, o senin elinde; ancak onun canını esirge.

7. Ve Şeytan RABBİN önünden çıktı, ve Eyubu, ayağının tabanından tepesine kadar kötü çibanlarla vurdu,

8. Ve Eyub kendisine bir çömlek parçası aldı ki, onunla kazınsın; ve kül içinde oturmakta idi.

9. Ve karısı ona dedi: Sen hâlâ mı kemalini sıkı tutmaktasın? Allaha lânet et de öl.

10. Ve kadına dedi: Ahmak karılardan biri nasıl söylerse sen öyle söylüyorsun. Nasıl?

Allahtan iyilik kabul edelim de kötülük kabul etmiyelim mi? Bu işin hepsinde Eyub dudakları ile suç etmedi.

11. Ve Eyubun üç dostu, Temanlı Elifaz, ve Şuahlı Bildad, ve Naamalı Tsofar, onun başına gelen bütün bu kötülüğü işitince, her biri kendi yerinden kalkıp geldiler; ve onunla acınmak ve onu teselli etmek için gitmek üze birbirleriyle sözleştiler.

12. Ve uzaktan gözlerini kaldırdılar, ve onu tanımadılar, ve seslerini yükseltip ağladılar; ve her biri kaftanını yırttı, ve göklere doğru başları üzerine toprak saçtılar.

13. Ve derdi çok büyük olduğunu gördükleri için, yedi gün ve yedi gece onunla beraber yere

oturdular, ve ona kimse söz söylemedi.

BAP 3

ONDAN sonra Eyup ağzını açtı, ve kendi gününe lânet etti.

2. Ve Eyub söze başlayıp dedi:

3. Doğmuş olduğum gün yok olsun;

Rahimde bir erkek peyda oldu, diyen gece de yok olsun.

4. O gün karanlık olsun;

Allah yukardan onu aramasın,

Ve onun üzerine ışık parlamasın,

5. Karanlık ile ölüm gölgesi ona sahip çıksınlar;

Üzerine bulut çöksün;

Gün kararması ona dehşet salsın.

6. Hele o gece, onu koyu karanlık kapsın;

Yılın günleri arasında yüzü gülmesin;

Ayların sayısına girmesin.

7. İşte, o gece kısır olsun;

Ona sevinç sesi girmesin.

8. Günü lânetliyenler ona lânet etsinler,

Levyatanı uyandırmakta becerikli olan o adamlar.

9. Akşamının yıldızları kararsın;

Işık beklesin de olmasın;

Ve fecrin kirpiklerini görmesin;

10. Çünkü anam rahminin kapılarını kapamadı,

Ve gözlerimden sıkıntıyı saklamadı.

11. Ben niçin doğunca ölmedim,

Rahimden çıkınca son soluğumu vermedim?

12. Niçin beni dizler,

Emeyim diye memeler karşıladı?

13. Çünkü şimdi yatmış, dinlenmiş,

Uyumuş olurdum;

14. Harabeleri kendileri için bina etmiş olan,

Dünyanın kırılları ile ve müsteşarları ile beraber,

15. Yahut evlerini gümüşle doldurmuş olan,

Altın sahibi reislerle beraber rahat ederdim;

16. Yahut gizledikleri düşmüş cenin gibi,

Işık görmemiş yavrular gibi yok olurdum.

17. Orada kötüler eza etmekten el çekerler;

Ve orada yorgunlar rahat bulurlar.

18. Orada mahpuslar hep kaygısızdırlar;

Angaryacının sesini işitmezler.

19. Küçük de, büyük de oradadır;

Köle de efendisinden âzadedir.

20. Kederliye niçin ışık verilir,

Canları acı olanlara da hayat?

21. Onlar ki, ölümü özliyorlar da gelmiyor,

Ve onu definelerden ziyade arıyorlar;

22. Onlar ki, kabri bulunca,
Coşuncıya kadar sevinirler ve meserret bulurlar.
23. Yolu kendisine örtülmüş olana neden ışık veriliyor,
Ve Allahın çitle etrafını çevirdiği adama?
24. Çünkü ekmekten önce iniltim geliyor,
Ve feryatlarım su gibi dökülmede.
25. Çünkü korktuğum başıma geliyor,
Ve yıldıgım şey üzerime geliyor.
26. Kaygısız değilim ve sükûnda değilim, ve rahat değilim;
Ancak sıkıntı geliyor.

BAP 4

- VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:
İnsan sana bir söz söylemeğe kalkışırsa gücenir misin?
2. Fakat söylemekten kendisini kim tutabilir?
3. İşte, sen çoklarına ders verdin,
Ve gevşemiş elleri kuvvetlendirdin.
4. Sürçmekte olanı senin sözlerin ayakta tuttu,
Ve çöken dizleri sen pekiştirdin.
5. Fakat şimdi senin başına gelince gücüne gidiyor;
Sana dokununca şaşkın oluyorsun.
6. Senin güvendiğin, Allahtan korkun değil midir,
Ve ümit ettiğin, kendi yollarının kemali değil midir?
7. Suçsuz kim helâk oldu? şimdi an,
Ve nerede doğru adamlar yok oldular?
8. Benim gördüğüme göre, fesat çiftçileri,
Ve zahmet tohumu saçanlar, onu biçiyorlar.
9. Allahın soluğu ile yok oluyorlar,
Ve öfkesinin yeli ile telef oluyorlar.
10. Aslanın gümürdemesi ve azgın aslanın sesi kesildi,
Ve genç aslanların dişleri kırıldı.
11. Kocamış aslan şikârsızlıktan helâk oluyor,
Dişi aslanın yavruları da dağılıyorlar.
12. Bana gizlice bir söz geldi,
Ve ondan kulağım fısıltı aldı.
13. Gece rüyetlerinden doğan düşünceler içinde,
İnsanların üzerine ağır uyku düştüğü zaman.
14. Üzerime dehşet ve titreme geldi,
Ve bütün kemiklerimi sarstı,
15. Ve önümden bir ruh geçti;
Bedenimin tüyleri ürperdi.
16. O durdu, fakat görünüşünü seçemedim;
Gözlerimin önünde bir suret vardı;
Her şey susmuşken bir ses işittim:
17. İnsan Allahtan daha âdil olur mu?
Adam kendini Yaratandan daha tahir olur mu?
18. İşte, o, kullarına güvenmez,

Meleklerine de yanılma yükletir;
19. Çamur evlerde oturanlara daha ne kadar fazla!
Onlar ki, temelleri topraktır,
Güveden önce ezilirler.
20. Sabahla akşam arasında harap olurlar;
Kimse farkına varmadan ebediyen yok olurlar.
21. Değil mi ki, onların çadır ipleri içlerinde koparılınca,
Hemen ölürler, fakat hikmetle değil?

BAP 5

HAYDİ çağır; sana cevap veren var mı?
Ve mukaddeslerden hangisine yüneleceksin?
2. Çünkü öfke sefihi öldürür,
Bön adamı da kıskançlık öldürür.
3. Ben sefihi kök salmada gördüm;
Ve hemen yurduna lânet ettim.
4. Oğulları emniyetten ırak olurlar,
Ve kapıda ezilirler,
Kurtaran da yoktur;
5. Onun ekinini aç adam yer,
Dikenler arasından bile onu alır;
Ve onların malına tuzak ağzını açmıştır.
6. Çünkü dert topraktan çıkmaz,
Ve zahmet yerden bitmez;
7. Fakat insan meşakkate doğar;
Kıvılcımlar yukarı uçar gibi.
8. Fakat ben, ben Allahu arardım,
Ve işimi Allaha bıraktım;
9. O Allah ki, büyük ve keşfedilemez şeyler,
Sayısız şaşılacak şeyler yapar;
10. Yeryüzüne yağmur verir,
Ve tarlaların üzerine sular gönderir;
11. Böylece düşkünleri yüksek yere kor,
Ve yaşlı olanlar selâmete çıkar.
12. Hilekârların düşüncelerini bozar,
Ve düzenlerini elleri yapamaz.
13. Hikmetlileri kendi hilelerinde yakalar;
Ve iğrilerin öğüdü hemen yıkılır.
14. Gündüzün karanlığa çarparlar,
Ve öğleyin el yordamı ile ararlar, geceymiş gibi.
15. Fakat kılıçtan, onların ağzından,
Kuvvetli adamın elinden yoksulu kurtarır.
16. Ve fakire ümit gelir,
Kötülük de ağzını kapar.
17. İşte, Allahın terbiye ettiği adam ne mutludur;
Ve Kadîrin tedibini sen hor görme.
18. Çünkü o incitir, o sarar;

O yaralar, onun elleri iyi eder.
19. Altı sıkıntı içinde seni kurtaracaktır;
Ve yedisinde belâ sana dokunmayacaktır.
20. Seni kıtlıkta ölümden,
Ve cenkte kılıcın elinden kurtaracaktır.
21. Dil kamçısından saklı kalacaksın;
Yıkım gelince ondan korkmayacaksın.
22. Yıkıma ve kıtlığa güleceksin;
Ve yerin canavarlarından korkmayacaksın.
23. Çünkü tarlanın taşları ile uzlaşmış olacaksın;
Kırın canavarları seninle barışmış olacaklar.
24. Ve bileceksin ki, çadırın selâmettedir;
Ve yurdunu yoklayacaksın, bir eksik bulmayacaksın.
25. Ve bileceksin ki, zürriyetin çok olacak,
Filizlerin de yerin otu gibi.
26. Tam ihtiyarlıkta kabre geleceksin,
Demetlerin yığını mevsiminde kaldırıldığı gibi.
27. İşte bu kadar, biz onu araştırdık, böyledir;
Bunu dinle de, kendin için bil.

BAP 6

VE Eyub cevap verip dedi:
2. Keşke kederim bir kere tartılsa,
Ve felâketimle beraber teraziye konsa!
3. Çünkü şimdi denizlerin kumundan daha ağır olurdu;
Sözlerim bundan ötürü abuksabuk oldu.
4. Çünkü Kadîrin okları içimdedir,
Ruhum onların zehirini içmede;
Allahın dehşetleri bana karşı cenge dizildiler.
5. Yaban eşiği otun yanında anırır mı?
Yahut öküz kendi yemi yanında böğürür mü?
6. Tadı olmıyan şey tuzsuz yenilirmi?
Yahut yumurtanın akında tat olur mu?
7. Canım onlara dokunmak istemiyor;
Onlar bana mekruh etmek gibidir.
8. Keşke dilediğim gelse;
Ve Allah özlediğimi bana verse!
9. Kerem edip Allah beni ezse,
Ve elini serbest bıraksa da, hayatımın bağını kesse!
10. Bu da bana bir teselli olsun,
Ve esirgemez azabın içinde sevinçle coşayım,
Kuddûsun sözlerini inkâr etmedim diye.
11. Kuvvetim nedir ki, bekliyeyim?
Ve sonum ne ki, sabredeyim?
12. Kuvvetim taşların kuvveti mi?
Yahut etim tunçtan mıdır?
13. Değil mi ki, kendime yardımım yok,

Ve sağlam ögüt benden uzağa sürüldü?
14. Yüreği erimekte olana dostundan inayet gerek,
Kadîrin korkusunu bıraksa bile.
15. Kardeşlerim hainlik ettiler, bir vadi gibi,
Akıp giden vadilerin yatağı gibi;
16. O vadiler ki, buzla bulanıktır,
Ve kar onların içine gizlenir;
17. Isındıkları zaman görünmez olurlar;
Sıcak olunca yerlerinden yok olurlar.
18. Onların yolundan kervanlar sapar;
Çöle çıkarlar da helâk olurlar.
19. Tema kervanları bakındılar,
Şeba yolcuları onlara ümit bağlamışlardı.
20. Güvenmiş oldukları için utandılar;
Oraya vardılar, ve şaşırdılar.
21. Çünkü siz de şimdi bir hiç oldunuz;
Bir dehşet görüyorsunuz, ve korkuyorsunuz.
22. Ben dedim mi ki: Bana bir şey verin,
Ve: Benim için malınızdan rüşvet verin,
23. Yahut: Beni düşman elinden kurtarın,
Veya: Haydutların elinden beni azat edin?
24. Bana öğretin, ben de susarım;
Ve yanıldığım neresi bana anlatın.
25. Doğruluk sözleri ne kuvvetlidir!
Fakat kınamanız neyi kınıyor?
26. Sözleri mi kınamağı düşünüyorsunuz?
Mademki biçarenin sözleri bir yel gibidir.
27. Evet, öksüz için kura atardınız,
Ve dostunuz için pazarlık ederdiniz.
28. Ve şimdi kerem edip bana yünelin;
And olsun ki, size karşı yalan söylemiyorum.
29. Haydi dönün, haksızlık olmasın;
Evet, yine dönün; benim davam doğrudur.
30. Dilimde haksızlık var mı?
Damağım kötü şeyleri ayırt etmez mi?

BAP 7

YERYÜZÜNDE savaş insan için değil midir?
Günleri de gündelikçinin günleri gibi değil midir?
2. Gölgeyi özliyen köle gibi,
Ücretini bekliyen gündelikçi gibi,
3. Böylece miras olarak bana sefalet ayları verildi,
Pay olarak da bana meşakkat geceleri.
4. Yatarsam: Ne zaman kalkacağım? derim.
Fakat gece uzar, ve fecre kadar iki yanıma dönmekten bıkarım.
5. Etim kurtlarla ve topraktan kabuklarla kaplanmış;
Derim büzülüyor ve yine açılıyor.

6. Günlerim çulhanın mekiğinden daha tez,
Ve bir ümit olmaksızın tükenmedeler.
7. Hatırla ki, hayatım bir soluktur;
Gözüm bir daha iyilik görmeyecek.
8. Bana bakmakta olanın gözü bir daha beni görmeyecek;
Senin gözlerin üzerimde olacak, fakat ben yok olacağım.
9. Bulut dağılır ve gider,
Böylece ölümler diyarına inen bir daha çıkmaz.
10. Artık evine dönmez,
Ve artık yeri kendisini tanımaz.
11. Ben de dilimi tutmıyayım;
Ruhumun sıkıntısı ile söyliyeyim;
Canımın acılığı ile şekva edeyim.
12. Ben deniz miyim, yahut deniz canavarı mıyım ki.
Üzerime bekçi koydun?
13. Yatağım beni teselli edecek,
Döşüğüm şekvamı dindirecek, dediğim zaman,
14. Beni rüyalarla korkutuyorsun,
Ve rüyetlerle beni yıldırıyorsun;
15. Ve canım boğulmağı,
Ve bu kemiklerden ziyade ölümü iyi sayar.
16. Hayatımdan tiksiniyorum; ebediyen yaşamak istemem;
Benden el çek, çünkü günlerim bir boşluk!
17. İnsan nedir ki, onu büyütesin,
Ve yüreğin onunla meşgul olsun,
18. Ve her sabah onu yokluyasın,
Ve her lâhza onu deniyesin?
19. Daha ne kadar gözünü üzerimden çevirmiyeceksin,
Ve salyamı yutacak zaman kadar beni bırakmıyacaksın?
20. Suç ettimse, sana ne ettim, ey insan gözcüsü?
Niçin beni kendine hedef ettin?
Ve ben kendime bir yük oldum.
21. Ve niçin günahımı bağışlamaz, fesadımı da gidermezsin?
Çünkü şimdi toprakta yatacağım;
Ve beni çok arıyacaksın, fakat ben bulunmıyacağım.

BAP 8

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:

2. Bunları daha ne vakte kadar söyleyeceksin,
Ve ağzının sözleri kuvvetli bir yel gibi olacak?
3. Allah adaleti iğriltir mi?
Yahut Kadîr doğruluğu iğriltir mi?
4. Eğer oğulların ona karşı suç ettilerse,
Onları da günahlarının eline vermiştir;
5. Eğer sen erken davranıp Allahı ararsan,
Ve Kadîre yalvarırsan;
6. Eğer sen temiz ve doğru olursan;

Gerçek o senin için şimdi uyanır,
Ve senin doğruluk yurduna selâmet verir.
7. Başlangıcın küçük olsa da,
Yine sonun çok artar.
8. Fakat şimdi önceki nesle sor da,
Ataları ne araştırdılar, iyi düşün
9. (Çünkü biz dünkü adamlarız, ve bir şey bilmeyiz,
Çünkü günlerimiz yeryüzünde bir gölgedir);
10. Onlar sana öğretmezler mi, sana anlatmazlar mı,
Ve yüreklerinden sözler çıkarmazlar mı?
11. Bataklık olmıyan yerde kamış biter mi?
Su olmıyan yerde saz büyür mü?
12. Henüz yeşilken, daha kesilmeden,
Her ottan önce kurur.
13. Bütün Allahı unutanların yolları böyledir;
Ve dinsiz adamın ümidi yok olur;
14. Onun emin olduğu şey kırılır,
Ve güvendiği bir örümcek ağıdır.
15. Evine dayanır, fakat o durmaz;
Ona yapışır, fakat o yerinde kalmaz.
16. Güneşin karşısında o yeşildir,
Ve dalları bahçesinin üzerine çıkar.
17. Kökleri taş yığınınına sarılır,
Taşların evini görür.
18. Eğer yerinden sökülüp harap edilirse,
O yer: Seni görmedim, diyerek onu inkâr eder.
19. İşte, onun yolunun meserreti budur;
Ve topraktan başkaları çıkar.
20. İşte, Allah kâmil adamı kendisinden atmaz,
Ve kötülük edenleri ellerinden tutmaz.
21. Senin ağzını yine gülüşle dolduracaktır,
Dudaklarını da sevinçli bağışla.
22. Senden nefret edenleri utanç kaplıyacaktır;
Ve kötülerin çadırı yok olacaktır.

BAP 9

VE Eyub cevap verip dedi:
2. Gerçek, bilirim ki, öyledir;
Fakat Allah önünde insan nasıl haklı çıkabilir?
3. Eğer onunla çekişmek istese,
Ona cevap veremez binde birine,
4. Yürekten hikmetli ve kuvvette şiddetli olan odur;
Kim ona serteldi de selâmet buldu?
5. Dağları yerinden kaldıran odur, ve farkına varmazlar,
Öfkesi ile onları alt üst ettiği zaman;
6. Dünyayı yerinden sarsan odur,
Ve onun direkleri titrer;

7. Güneşe emreden odur, o da doğmaz,
Ve yıldızları mühürler;
8. Tek başına gökleri geren odur,
Ve denizin dalgaları üzerinde yürüyen odur;
9. Dübbi Ekberi, Oriyon yıldızı ile Ülker burcunu,
Ve cenubun odalarını yaratan odur;
10. Büyük keşfedilemez şeyler,
Ve sayısız şaşılacak şeyler yapan odur,
11. İşte, yanımdan geçer de onu görmem;
Ve geçip gider de farkına varmam.
12. İşte, şikâri kapar, kim onu çevirir?
Kim ona: Ne yapıyorsun, der?
13. Allah öfkesini geri döndürmez;
Onun altında Rahabın* yardımcıları çöker.
* İşaya, otuzuncu bap, yedinci ayete bak.
14. Nerede kaldı ki, ben ona cevap vereyim,
Ve onunla çekişmek için sözlerimi seçeyim?
15. Ona, haklı olsam da, cevap vermezdim;
Hâkimime yalvarırdım.
16. Eğer çağırmış olsaydım, ve bana cevap vermiş olsaydı,
Yine sesime kulak verdi diye inanmazdım;
17. O ki, beni kasırğa ile eziyor,
Ve boşuna yaralarımı çoğaltıyor.
18. Beni bırakmıyor ki, soluğumu alayım,
Ancak acılığa beni doyuruyor.
19. Eğer kuvvet için ise, işte kuvvetlidir!
Eğer adalet için işe, o der ki:
Kim beni mahkemeye çağırır?
20. Salih olsam da ağzım beni kötüler;
Ben kâmil olsam da beni iğri çıkarır.
21. Ben kâmilim; kendimi saymıyorum;
Hayatımı hor görmekteyim;
22. Hepsi bir! bunun için diyorum:
Kâmili de kötüyü de bitirmektedir.
23. Birden bire belâ ölüm saçınca,
Suçsuzların mihneti ile eğlenir.
24. Dünya kötülerin eline verilmiş;
Hâkimlerinin gözlerini kapıyan odur;
Eğer o değilse kimdir?
25. Benim günlerim ise ulaktan daha tez;
İyilik görmeden kaçmadalar.
26. Geçip gidiyorlar, hafif kayıklar gibi,
Şikârının üzerine süzülen kartal gibi.
27. Desem ki: Şekvamı unutayım;
Mahzun çehremi bırakayım, ferahlı olayım;
28. Bütün dertlerimden yılarım,
Beni suçsuz saymıyacaksın bilirim.
29. Mahkûm olacağım;
Öyle ise boş yere niçin emek çekeyim?
30. Eğer kar suyu ile yıkansam,

Ve ellerimi kül suyu ile temizlesem;
31. Yine pislik çukuruna beni batırırsın,
Esvabım da benden tiksindir.
32. Çünkü o benim gibi insan değil ki, ona cevap vereyim,
Ve birlikte mahkemeye gidelim.
33. Aramızda bir hakem yok ki,
Elini ikimizin üzerine koysun.
34. Sopasını üzerimden kaldırsın,
Ve onun dehşeti beni yıldırmasın;
35. O zaman söyledim, ve ondan korkmazdım;
Çünkü böyle ben kendimde değilim.

BAP 10

HAYATIMDAN canım bıktı;
İçimdeki şekvamı serbest bırakayım;
Canımın acılığı ile söylüyeyim.
2. Allaha diyeyim: Beni mahkûm etme;
Ne için benimle çekişiyorsun, bana bildir.
3. Gaddarlık ediyorsun,
Kendi ellerinin emeğini hor görüyorsun,
Ve kötülerin niyetine ışık veriyorsun, bu senin için iyi mi?
4. Sende beşer gözleri mi var?
Yahut insanın gördüğü gibi mi görüyorsun?
5. Günlerin insan günleri gibi,
Yılların adamın günleri gibi midir de,
6. Benim fesadımı arıyorsun,
Ve suçumu araştırıyorsun?
7. Bilirsin ki, ben kötü değilim,
Ve senin elinden kurtaran yoktur,
8. Senin ellerin her yanımdan bana şekil verdi, beni yarattı;
Yine sen beni helâk etmedesin.
9. Hatırla, niyaz ederim, sen balçık gibi bana şekil verdin;
Ve beni yine toprağa mı döndüreceksin?
10. Beni süt gibi dökmedin mi,
Ve beni peynir gibi katılaştırmadın mı?
11. Bana deri ve et giydirdin,
Ve kemiklerle ve sinirlerle beni ördün.
12. Bana hayat ve inayet ihsan ettin;
Ve senin kayırman benim ruhumu korudu.
13. Fakat bunları kendi yüreğinde gizledin;
Bilirim ki, senin nezdinde olan şudur;
14. Eğer suç edersem, beni kollarsın,
Ve fesadımdan beni suçsuz çıkarmazsın.
15. Vay başıma! eğer kötü olursam;
Ve eğer salih olursam,
Utanca doyarak,
Ve düşkünlüğüme bakarak başımı kaldırmam.

16. Ve eğer başım yükselirse beni avlarsın, bir aslan gibi;
Ve yine şaşılacak kuvvetini üzerimde gösterirsin.
17. Bana karşı kendi şahitlerini tazellersin,
Ve üzerimde öfkeni artırırsın;
Bana karşı ordu ardınca ordu!
18. Ve niçin beni rahimden çıkardın?
Son soluğumu vermiş olurdum, ve hiç bir göz beni görmezdi.
19. Hiç olmamış gibi olurdum;
Rahimden kabre götürülürdüm.
20. Günlerim az değil mi? artık kes,
Ve beni bırak da biraz ferah bulayım,
21. Gitmeden önce, oradan geri gelmiyeceğim yere;
Karanlık ve ölüm gölgesi diyarına,
22. Koyu karanlığa benziyen karaltı diyarına,
Ölüm gölgesi, ve düzensizlik diyarına,
O yere ki, orada ışık koyu karanlık gibidir.

BAP 11

VE Naamalı Tsofar cevap verip dedi:
2. Söz yığını cevapsız mı kalsın?
Ve çok söz söyleyen salih mi sayılmalı?
3. Senin övünmelerin insanları sustursun mu?
Ve sen istihza edince, seni kimse utandırmasın mı?
4. Çünkü diyorsun: Öğrettiğim halistir;
Ve senin gözlerinde ben temizim.
5. Fakat keşke Allah söylese,
Ve sana karşı dudaklarını açsa,
6. Ve hikmetin sırlarını sana bildirse!
Çünkü o anlayışta kat kattır.
Ve bil ki, Allah fesadından sana bağışlıyor.
7. Allahın derinliğini bulabilir misin?
Kadîrin sonuna erebilir misin?
8. Gökler kadar yüksektir, ne edebilirsin?
Ölümler diyarından derindir, ne anlayabilirsin?
9. Ölçüsü dünyadan uzun,
Ve denizden geniş.
10. Eğer geçip giderse, ve eğer kilitlerse,
Ve eğer mahkemeye çağırırsa, kim onu çevirebilir?
11. Çünkü yalancı adamları o bilir;
Dikkat etmese de, kötülüğü görür.
12. Fakat boş adamın aklı yoktur,
Ve insan yaban eşeğinin sıpası gibi doğuyor.
13. Eğer sen yüreğini doğrultursan,
Ve ona ellerini açarsan;
14. Eğer kendi elinde kötülük varsa, onu uzaklaştır,
Ve haksızlık senin çadırlarında oturmasın;
15. Gerçek, o zaman lekesiz olarak yüzünü kaldırırsın;

Ve pekişmiş olursun da korkmazsın;
16. Çünkü sen kendi meşakkatini unutursun,
Onu akıp geçmiş sular gibi anarsın.
17. Ve hayatın öğle vaktinden daha berrak olur;
Kararmış olsa da sabah gibi olur.
18. Ve güvenirsin, çünkü ümit vardır;
Ve her yanını araştırıp emniyette yatarsın.
19. Ve yatacaksın, korkutan da olmıyacak;
Ve bir çokları senin yüzünü diliyecekler.
20. Fakat kötülerin gözleri sönecek,
Ve kaçacak yerleri yok olacak;
Ve onların ümidi son soluğu vermek olacaktır.

BAP 12

VE Eyub cevap verip dedi:
2. Gerçek, kavm sizsiniz, Hikmet de sizinle beraber ölecek!
3. Fakat sizin gibi benim de aklım var;
Ben sizden aşağı değilim;
Ve bu gibi şeyleri kim bilmez?
4. Dostu için gülünecek bir adam gibi oldum,
Ben ki, Allahı çağırırdım ve bana cevap verirdi;
Salih ve kâmil adam gülünç oldu!
5. Kaygısı olmıyanın düşüncesinde felâkete hakaret var;
Ayağı kayanlar için bu hazırdır.
6. Soyguncuların çadırları rahatta,
Ve Allahı gazaba getirenler emniyetteler;
Onların eline Allah bol bol getiriyor.
7. Fakat şimdi sor hayvanlara, ve sana öğretsinler;
Ve göklerin kuşlarına, ve sana bildirsinler;
8. Yahut toprağa söyle, ve sana öğretsin;
Denizin balıkları da sana anlatırlar.
9. Bütün bunlar arasında kim bilmez ki,
Bunu RABBİN eli yapmıştır?
10. O RAB ki, her yaşıyanın canı,
Bütün beşer cinsinin soluğu onun elindedir.
11. Damak yediğini nasıl tatarsa,
Kulak da sözü öyle denemez mi?
12. Hikmet ihtiyarlarda,
Anlayış da ömrün uzunluğundadır.
13. Hikmet ile ceberrut Allahtadır,
Öğüt ve anlayış onundur.
14. İşte, o yıkıyor da, yeniden bina olunamıyor;
İnsanı kilitliyor da, açılmıyor.
15. İşte, suları bağlıyor da, kuruyorlar;
Ve onları salıveriyor da, dünyayı alt üst ediyorlar.
16. Kuvvet ve hikmet ondadır;
Aldatan da aldanın da onundur.

17. Öğütçüleri soyulmuş olarak sürer,
Ve hâkimleri çıldırtır.
18. Kıralların vurduğu bağı çözer,
Ve onların beline ip bağlar.
19. Kâhinleri soyulmuş olarak sürer,
Ve zorlu adamları devirir.
20. Emin adamların sözünü ortadan kaldırır,
Ve ihtiyarların aklını alır.
21. Hakareti emîrlerin üzerine döker,
Ve kudret sahiplerinin kuşağını gevşetir.
22. Karanlık içinden derinlikler açar,
Ve ölüm gölgesini ışığa çıkarır.
23. Milletleri büyütür, ve onları yok eder;
Milletleri genişletir, ve onları sürgün eder.
24. Dünya kavmı başında olanların aklını kaldırır,
Ve yolu olmıyan bir çölde onları dolaştırır.
25. Karanlıkta el yordamı ile yürürler, ve ışık yoktur;
Ve onları sarhoş gibi dolaştırır.

BAP 13

- İŞTE, gözüm bunun hepsini gördü,
Kulağım işitti ve onu anladı.
2. Sizin bildiğinizi ben de biliyorum;
Ben sizden aşağı değilim.
 3. Gerçek, ben Kadîre söyliyeyim,
Ve isterim ki, Allahla davalasayım.
 4. Siz ise, yalan düzücüleriniz;
Hepiniz değersiz hekimlersiniz.
 5. Keşke siz büsbütün sussanız!
Bu da sizin için hikmet olurdu.
 6. Şimdi bahsimi işitin,
Ve dudaklarımın iddialarını iyi dinleyin.
 7. Allah için haksız söz mü söylüyorsunuz?
Ve onun için hile ile mi söylüyorsunuz?
 8. Onun tarafını mı tutuyorsunuz?
Ve Allah için mi davacı oluyorsunuz?
 9. Sizi eşerse iyi mi olur?
Yahut onu da insan aldatır gibi aldatacak mısınız?
 10. Gizlice onun tarafını tutarsanız,
Sizi elbette azarlıyacaktır.
 11. Onun haşmeti sizi yıldırılmaz,
Ve onun dehşeti üzerinize düşmez mi?
 12. Andığınız şeyler külden mesellerdir,
Kaleleriniz ise çamurdan kaleler.
 13. Susun, beni bırakın da ben söyliyeyim;
Ve başıma ne gelirse gelsin.
 14. Niçin etimi dişlerim arasına alayım,

Ve canımı avucumun içine koyayım?
15. İşte, o beni öldürecek; ümidim yok;
Hiç olmazsa ona karşı yollarımın doğruluğunu müdafaa edeyim.
16. Benim kurtuluşum da şu olacak ki,
Onun karşısına bir dinsiz adam çıkmıyacaktır.
17. Sözümü iyi dinleyin,
Ve ifadem kulaklarınızda olsun.
18. İşte, şimdi davamı sıraladım;
Bilirim ki, ben salih sayılacağım.
19. Benimle çekişecek olan kimdir?
Çünkü o zaman susardım, ve son soluğumu verirdim.
20. Ancak şu iki işi bana yapma,
O zaman senin yüzünden gizlenmem;
21. Elini üzerimden uzaklaştır;
Ve dehşetin beni yıldırmasın.
22. O zaman çağır da, ben cevap vereyim;
Yahut ben söyliyeyim de, bana cevap ver.
23. Fesatlarım ve suçlarım ne kadar?
Bana günahımı ve suçumu bildir.
24. Niçin yüzünü gizliyorsun,
Ve beni kendine düşman sayıyorsun?
25. Yelin sürdüğü yaprağı mı korkutacaksın?
Ve kuru samanı mı kovalıyacaksın?
26. Çünkü bana karşı acı şeyler yazıyorsun,
Ve miras olarak gençliğimin fesatlarını bana veriyorsun;
27. Ve ayaklarımı tomruğa vuruyorsun,
Ve yollarımın hepsini bekliyorsun;
Adımlarıma sınır çekiyorsun;
28. Ben ise telef olmuş çürük bir şeyim;
Güve vurmuş esvap gibiyim.

BAP 14

İNSAN ki, kadından doğmuştur,
Günleri kısadır, ve sıkıntıya doyar.
2. Çiçek gibi çıkar, ve solar;
Ve gölge gibi kaçır, ve durmaz.
3. Böyle olana mı sen gözlerini açıyorsun da,
Beni kendinle muhakemeye çekiyorsun?
4. Kirliden temizi kim çıkarabilir? hiç kimse.
5. Mademki onun günleri tayin olunmuştur,
Aylarının sayısı senin nezdindedir,
Ve mademki onun sınırını sen koydun, ve öte geçemez;
6. Ondan göz çevir de,
Günü bitirinciye kadar rahat etsin, bir gündelikçi gibi.
7. Çünkü bir ağaç için ümit vardır,
Kesilse yine sürer,
Ve onun filizleri eksik olmaz.

8. Kökü yerde kocasa,
Ve kütüğü toprakta ölse bile;
9. Su kokusunu alınca filizlenir,
Ve bir fidan gibi dal salar.
10. Fakat insan ölür, ve çöker;
Ve adam son soluğunu verir, hani, o nerede?
11. Nasıl ki, gölden sular akıp gider,
Ve ırmak çöl olur ve kurur;
12. İnsan da öylece yatar da kalkmaz;
Gökler yok oluncıya kadar uyanmazlar,
Ve uykularından uyandırılmazlar.
13. Keşke ölümler diyarında beni gizlesen,
Öfken gecinciye kadar beni saklasan,
Bana mühlet versen de, o vakit beni ansan!
14. İnsan ölürse dirilir mi?
Nöbetim savuluncıya kadar,
Bütün savaşım günlerinde bekledim,
15. Sen çağırırdın, ben de sana cevap verirdim;
Ellerinin işini özlerdin.
16. Fakat şimdi adımlarımı saymaktasın;
Suçumun üzerinde beklemekte değil misin?
17. Günahım torba içinde mühürlüdür,
Ve fesadımın üzerine mührünü bastın.
18. Fakat dağ yıkılıp harap olur;
Ve kaya yerinden taşınır;
19. Sular taşları aşındırır;
Selleri yerin toprağını sürükliyip götürür;
İnsanın ümidini böyle yok ediyorsun.
20. Daima onu yenersin, ve o geçip gider;
Onun çehresini değiştirip gönderirsin.
21. Oğulları izzet bulur da, o bilmez;
Ve düşkün olurlar, ve onların halini anlamaz.
22. Kendisi için ancak kendi eti sancılanır,
Kendisi için de canı yas tutar.

BAP 15

VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:
2. Hikmetli adam boş bilgi ile cevap verir mi?
Ve karnını şark yeli ile doldurur mu?
3. İnsan işe yaramaz sözlerle mubahase eder mi?
Ve faydası olmıyan nutuklarla?
4. Allah korkusunu bile ortadan kaldırmaktasın,
Ve Allahın önünde mürakabeye mani oluyorsun.
5. Çünkü senin ağzına öğretken kendi fesadındır;
Ve senin seçtiğin, hilekârların dilidir.
6. Seni suçlu çıkaran kendi ağzındır, ben değil;
Ve dudakların sana karşı şehadet etmekte.

7. İlk doğan adam sen misin?
Yahut senin başlangıcın dağlardan önce mi?

8. Allahın sırrını mı dinledin de,
Hikmeti kendine hasrediyorsun?

9. Nedir senin bildiğin ki, onu biz bilmiyelim?
Nedir senin anladığın ki, bizde olmasın?

10. Bizde ak saçlı da, yaşlı adam da var,
Senin babandan da çok yaşlı.

11. Sana az mıdır, Allahın tesellileri,
Seninle yumuşak sözler?

12. Niçin seni yüreğin sürükliyor?
Ve gözlerin şimşek çakıyor da,

13. Ruhunu Allaha karşı döndürüyorsun,
Ve ağzından böyle sözler çıkarıyorsun?

14. İnsan nedir ki, temiz olsun?
Ve kadının doğurduğu nedir ki, salih olsun?

15. İşte, Allah mukaddeslerine emniyet etmiyor,
Gökler bile onun gözünde temiz değil;

16. Nerede kaldı ki, mekruh olan bozuk insan,
O insan ki, haksızlığı su gibi içmektedir!

17. Beni dinle de, sana göstereyim;
Ve gördüğümü anlatayım

18. (Hikmetli adamların atalarından alıp bildirdikleri,
Ve gizlemedikleri şeyi;

19. O atalar ki, diyar ancak onlara verilmişti,
Ve aralarından yabancı geçmemiştir);

20. Şerir adam bütün günlerinde kıvrırır,
Ve zorba için alıkonmuş olan yıllar sayılıdır.

21. Dehşetler sesi onun kulağındadır;
O selâmette iken üzerine soyguncu gelir.

22. Karanlıktan döneceğine inanmaz,
Ve kılıç kendisini beklemektedir.

23. Ekmek için dolaşır: Nerededir? diyerek;
Yanı başında karanlık günü hazır olduğunu bilir.

24. Sıkıntı ve darlık onu yıldırıyor;
Onu yenmekte, cenge hazırlanmış bir kiral gibi.

25. Mademki Allaha karşı elini uzattı,
Ve Kadîre karşı meydan okumaktadır;

26. Üzerine koşmaktadır, sert ense ile,
Kalkanının kalın yumruları ile;

27. Mademki yüzünü semirtti,
Ve beli üzerinde yağ biriktirdi;

28. Ve yıkılmış olan şehirlerde,
Oturulmıyacak evlerde oturdu,
Onlar ki, taş yığınları olmak üzre idiler;

29. Zengin olmayacak, ve serveti durmıyacaktır,
Ve malları yer üzerinde yayılmıyacaktır.

30. Karanlıktan ayrılmıyacak;
Dallarını alev kurutacak,
Ve Allahın ağzının soluğu ile gidecektir.

31. Boş şeye aldanarak emniyet etmesin;
Çünkü ücreti boşluk olacaktır.
32. Gününden önce işi tamam edilecek,
Ve dalı yeşermiyecektir.
33. Asma gibi kuruğunu dökecek,
Ve zeytin ağacı gibi çiçeğini atacaktır.
34. Çünkü dinsiz sürüsü kısır olur,
Ve rüşvet çadırlarını ateş yiyip bitirir.
35. Kötülüğe gebe kalır ve fesat doğururlar,
Ve onların yüreği hile kurar.

BAP 16

VE Eyup cevap verip dedi:

2. Ben bunlara benzer çok şeyler işittim;
Hepiniz yorgunluk veren tesellilersiniz.
3. Boş sözlere son olur mu?
Yahut seni ne zorluyor da, cevap veriyorsun?
4. Ben de sizin gibi söyleyebilirdim;
Canımın yerinde sizin canınız olsaydı,
Size karşı sözler dizebilirdim,
Ve size karşı başımı salıyabilirdim.
5. Fakat ağzımla size kuvvet verirdim;
Ve dudaklarımın tesellisile sizi yatıştırırdım.
6. Söylesem de kederim yatışmaz;
Ve eğer sussam üzerimden ne kalkar?
7. Fakat beni şimdi o yorgun düşürdü;
Bütün cemaatimi sen viran ettin.
8. Ve beni sıkıp buruşturdu, bana karşı bu şahittir;
Zayıflığımı da bana karşı kalkıyor,
Yüzüme karşı şahadet ediyor.
9. Öfkesile beni yırttı, ve bana eza eyledi;
Üzerime dişlerini gıcırdattı;
Hasmım gözlerini benim üzerime bilemektedir.
10. Üzerime ağızlarını açtılar;
Hakaretle yanağıma vurdular;
Bana karşı bir araya toplanmaktalar.
11. Allah beni dinsizlere veriyor,
Ve beni kötülerin eline atıyor.
12. Ben kaygısızdım, ve beni o paraladı;
Ve boynumdan tuttu, yere çalıp beni parçaladı;
Ve beni kendisine hedef dikti.
13. Onun okçuları beni kuşatıyor;
Hiç esirgemedi böbreklerimi yarıyor,
Ödümü yere döküyor.
14. Bedenimde gedik üzerine gedik açıyor;
Bir dev gibi üzerime saldırıyor.
15. Derimin üzerine bir çul diktim,

Ve itibarımı toprakta kirlattim.
16. Ağlamaktan yüzüm kızardı,
Ve ölüm gölgesi kirpiklerimin üzerindedir;
17. Ellerimde zorbalık yokken,
Ve duam halis olduğu halde.
18. Ey toprak, kanımın üzerini örtme,
Ve feryadıma duracak yer olmasın.
19. Daha şimdiden, işte, şahidim göklerde;
Ve benim için şahadet eden yükseklerdedir.
20. Benimle eğlenenler dostlarımdır;
Gözüm Allaha yaş döküyor,
21. Allah kendisile insan arasında,
Âdem oğlu ile komşusu arasında hakkı arasın diye.
22. Çünkü bir kaç yıl geçince,
Geri dönmiyeceğim yola gideceğim.

BAP 17

RUHUM kırıldı, günlerim söndü,
Beni kabir bekliyor.
2. Gerçek, müstehziler yanımdadır,
Ve gözüm onların hakaretile geceyi geçiriyor.
3. Şimdi rehin ver, kendine karşı benim kefilim ol;
Benimle el tutuşacak kim var?
4. Çünkü onların yüreğini anlayışa kapadın;
Bundan dolayı onları yükseltmiyeceksin.
5. Pay alsın diye dostları ele veren adam,
Kendi oğullarının da gözleri söner.
6. Ve beni kavımlara mesel etti;
Ve onlar yüzüme tükürmedeler.
7. Ve gözüm kederden karardı
Azamın hepsi de gölge gibi.
8. Doğru adamlar buna şaşacaklar,
Ve dinsize karşı suçsuz adam davranacak.
9. Ve salih kendi yolunu tutacak,
Elleri temiz olan da gittikçe kuvvetlenecek.
10. Fakat siz hepiniz, haydi yine gelin;
Ve aranızda bir hikmetli adam bulmıyacağım.
11. Günlerim geçti, niyet ettiğim
Yüreğimin malı olan şeyler kırıldı.
12. Geceyi gündüz yerine koyuyorlar:
Işık karanlığa yakındır, diyorlar.
13. Eğer ölümler diyarını evimdir diye bekliyorsam,
Eğer yatağımı karanlığa serdimse;
14. Eğer çukura: Babamsın sen,
Kurda: Anam ve kızkardeşimsin, dedimse,
15. Öyle ise ümidim nerede?
Ve ümidim, onu kim görecektir?

16. Ölüer diyarının kapılarına inecek,
Toprakta birlikte rahata erdiğimiz zaman.

BAP 18

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:

2. Ne vakte kadar söz avcılığı edeceksiniz?

Anlayışlı olun da sonra konuşalım.

3. Niçin hayvan yerine konulmaktayız,

Ve gözlerinizde murdar olduk?

4. Sen ki, öfkenle kendini paralamaktasın,

Senin uğrunda dünya mı terk edilecek?

Ve kaya mı yerinden taşınacak?

5. Evet, kötülerin ışığı sönecektir,

Ve ateşinin alevi parlamıyacaktır.

6. Işık onun çadırında karanlık olacak,

Ve kendi üzerinde kandili sönecektir.

7. Kuvvetinin adımları kısılacak,

Ve onu kendi öğüdü düşürecektir.

8. Çünkü kendi ayakları ile ağa atılıyor,

Ve şebekenin üzerinde yürüyor.

9. Topuğu faka düşecek,

Ve onu tuzak kapacak.

10. Kendisi için toprakta saklanılmış bir ilmek,

Ve yolun üzerinde kapan vardır.

11. Her yandan onu dehşetler yıldırarak,

Ve topukları ardınca onu kovalıyacaklar.

12. Kuvvetini açlık kemirecek,

Ve yanında felâket hazır bulunacak.

13. Bedeninin azası kemirilecek,

Onun azasını ölümün ilk oğlu yiyip bitirecek.

14. Güvendiği çadırından sökülüp atılacak;

Ve dehşetler kiralına götürülecek.

15. Kendisinden olmıyan onun çadırında oturacak;

Yurdu üzerine kükürt saçılacak.

16. Dipten kökleri kuruyacak,

Ve üstten dalları solacak.

17. Memleketten hatırası kaybolacak,

Ve sokakta adı kalmıyacak.

18. Işıktan karanlığa sürülecek,

Ve dünyadan kovulacak.

19. Kavmı arasında ne oğlu ne torunu bulunacak,

Ve kendi gurbet diyarında artakalanı olmıyacak.

20. Geridekiler onun gününe şaşacaklar,

Öndekiler dehşete düşmüş oldukları gibi.

21. Gerçek, haksızlık edenin meskenleri böyledir,

Ve Allahı bilmiyenin yeri budur.

BAP 19

VE Eyub cevap verip dedi:

2. Ne vakte kadar canımı üzeceksiniz,

Ve beni sözle ezeceksiniz?

3. Bu on defadır beni azarlıyorsunuz;

Bana sertlik etmenizden utanmıyorsunuz.

4. Eğer gerçekten saptımsa,

Sapıklığım bende kalır.

5. Eğer gerçekten bana karşı kibirleniyorsanız,

Ve utancımı yüzüme vuruyorsanız;

6. Şimdi bilin ki, davamda beni Allah yıktı,

Ve beni ağı ile sardı.

7. İşte, zorbalık diye feryat ediyorum, ve bana cevap yok;

Yardım diye bağıyorum da, adalet yok.

8. Yoluma çit çekti, ve geçemiyorum,

Ve karanlığı yollarımın üzerine koydu.

9. Üzerimden izzetimi soydu,

Ve başımın tacını kaldırdı.

10. Her yandan beni yıktı, ve ben bittim;

Ve ümidimi bir ağaç gibi kökünden söktü.

11. Ve bana karşı öfkesini alevlendirdi,

Ve beni hasımlarından sayıyor.

12. Çeteleri hep birden geliyor,

Ve bana karşı yollarını yapıyorlar,

Ve çadırımın çevresinde ordugâh kuruyorlar.

13. Kardeşlerimi benden uzaklaştırdı,

Ve tanıdıklarım bana bütün bütün yabancı oldular.

14. Akrabam gelmez oldular,

Yakın dostlarım da beni unuttular.

15. Evimdeki misafirler, ve hizmetçi kızlarım beni yabancı saymadalar;

Onların gözünde bir ecnebi oldum.

16. Kölemi çağırıyorum da, cevap vermiyor,

Dilimle ona yalvarsam bile.

17. Soluğum karıma iğrenç oldu,

Yalvarışım da anamın oğullarına.

18. Küçük çocuklar bile beni hor görmede;

Ayağa kalkarsam, benim üzerime söyleşiyorlar.

19. Hep sırdaşlarım benden ikrah ediyorlar,

Sevdiklerim de benden yüz çevirdiler.

20. Kemiğim derimle etime yapışıyor,

Ve dişlerimin derisi ile ancak kaçıp kurtuldum.

21. Ey dostlarım, bana acıyın, bana siz acıyın;

Çünkü Allahın eli bana dokundu.

22. Niçin siz de Allah gibi beni kovalıyorsunuz,

Ve etime doymuyorsunuz?

23. Keşke şimdi sözlerim yazılsaydı!

Keşke kitaba kaydolunsaydı!

24. Demir kalemle ve kurşunla,
Daimî olsun diye kayaya kazılsaydı!
25. Ben ise, bilirim ki, Kurtarıcıdır,
Ve sonunda toprağın üzerinde dikilecektir.
26. Ve benim derim, bu beden, yok olduktan sonra,
O zaman etim olmaksızın Allahı görecek;
27. Ben onu kendimden yana görecek,
Ve gözlerim onu görecek, ve bir yabancı gibi değil.
Bağrında yüreğim bayılmaktadır.
28. Mademki işin kökü bende bulunuyor,
Siz: Onu nasıl kovalıyalım? dersiniz,
29. Kılıçtan korkun;
Çünkü, bir mahkeme vardır, bilesiniz diye,
Kılıcın cezası çok öfkeli olur.

BAP 20

VE Naamalı Tsofar cevap verip dedi:
2. Bunun için düşüncelerim bana cevap veriyor,
Ve bu sebepten ötürü içimde heyecan var.
3. Beni utandıran azarlamayı işittim;
Ve anlayışımın içinden ruh bana cevap veriyor.
4. Şunu bilmiyor musun, eski zamandan beri,
İnsan dünyaya konulalıdan beri,
5. Kötülerin zafer nârası kısadır,
Ve dinsizin sevinci bir lâhزالık?
6. Onun yüksekliği göklere varsa,
Ve başı bulutlara erişse bile;
7. Ebediyen yok olur; kendi pisliği gibi;
Kendisini görmüş olanlar: O nerede? diyeceklerdir.
8. Ruya gibi uçacak, ve onu bulmıyacaklar,
Evet, gecenin rüyeti gibi kovulacaktır.
9. Kendisini görmüş olan göz bir daha onu görmeyecek;
Yeri de onu artık görmeyecek.
10. Oğulları fakirlerin rızasını diliyecek,
Ve malını kendi elleri geri verecek.
11. Kemikleri gençliğile dolu,
Fakat kendisile beraber toprakta yatacak.
12. Onun ağzında kötülük tatlı olsa da,
Dili altında onu gizlese de,
13. Onu esirgese, bırakmasa da,
Ve damağında yine saklasa da,
14. Barsaklarında ekmeği değişilir,
Kendi içerisinde sağır yılanların ödü olur.
15. Servetler yuttu, ve onları kusacak;
Allah onları karnından dışarı atacak.
16. Sağır yılanların zehirini emecek;
Engereğin dili onu öldürecek.

17. Su arklarını görmiyecek,
Bal ve ayran ırmaklarını, vadilerini.
18. Emek çektiği şeyi geri verecek, ve onu yutmıyacak;
Ele geçirdiği mallara göre sevinmiyecek.
19. Çünkü fakirleri ezdi, yüz üstü bıraktı;
Evi zorla çekip aldı, ve bina etmedi.
20. Mademki gönlünde rahatı bilmedi,
Zevk aldığı hiç bir şeyi kurtarmıyacaktır.
21. Yediğinden artakalan yoktu;
Bundan dolayı onun iyi hali sürmez.
22. Bolluğunun dolgunluğu içinde kendisi darlıkta olacak;
Meşakkatte olan herkesin eli ona erecek.
23. Karnını dolduracağı vakit,
Allah öfkesinin kızgınlığını onun üzerine atacak,
Ve yemek yerken üzerine onu yağdıracak.
24. Demir silâhtan kaçacak,
Fakat tunç yay kendisini delik deşik edecek.
25. Oku çeker, o da bedeninden çıkar,
Ve pırlıdıyan ucu onun ödünden çıkar;
Dehşetler onun üzerindedir.
26. Onun hazineleri için her çeşit karanlık hazır duruyor;
İnsanın üfürmediği ateş onu yiyip bitirecek;
Çadırında artakalanı telef edecek.
27. Onun fesadını gökler meydana çıkaracak,
Ve kendisine karşı yer ayaklanacak.
28. Evinin mahsulü sürülüp götürülecek;
Onun öfkesi gününde eriyip akacaklardır.
29. Kötü adamın Allahtan payı budur,
Ve kendisi için Allahtan emrolunan miras budur.

BAP 21

- VE Eyub cevap verip dedi:
2. Dinleyin, sözümü dinleyin;
Ve bana tesellileriniz bu olsun.
 3. Beni bırakın, ben de söyliyeyim;
Ve ben söyledikten sonra siz eğlenedurun.
 4. Ya ben, benim şekvam insana mı?
Ve niçin benim canım dar olmasın?
 5. Bana bakın da şaşın,
Ve elinizi ağzınıza koyun.
 6. Şunu andıkça yılmadayım,
Ve etimi titreme alıyor.
 7. Kötüler niçin yaşıyorlar,
Kocayorlar da kudretleri artıyor?
 8. Kendileriyle beraber onların zürriyeti önlerinde,
Filizleri de gözleri önünde pekişir,
 9. Evleri selâmettedir ve korkusuz,

Allahın sopası da üzerlerinde değil.
10. Onların boğası çiftleşir de, boşa gitmez;
Onların ineği doğurur, ve düşürmez.
11. Yavrularını bir sürü gibi salıverirler,
Ve çocukları oynasirlar.
12. Tef ile ve çenk ile terennüm ederler,
Ve kaval sesile sevinç duyarlar.
13. Günlerini iyilikte geçirirler,
Ve ölümler diyarına bir lâhzada inerler.
14. Ve Allaha derler: Bizden git;
Çünkü yollarının bilgisinden hoşlanmayız.
15. Kadîr nedir ki, ona kulluk edelim?
Ve ona dua edersek faydamız nedir?
16. İşte, kendi iyilikleri ellerinde değil;
Kötülerin öğüdü benden ırak olsun!
17. Kaç kere kötülerin kandili sönmüştür,
Üzerlerine felâketleri gelmiştir,
Allah gazabında onlara pay olarak ağırlar vermiştir,
18. Yelin önündeki saman gibi,
Ve kasırganın alıp götürdüğü saman ufağı gibi olmuşlardır?
19. Siz: Allah onun fesadını oğulları için saklar, diyorsunuz.
Bunu bilsin diye kendisine ödesin;
20. Kendi helâkini gözleri görsün,
Ve Kadîrin gazabından içsin.
21. Çünkü aylarının sayısı kesilince,
Kendisinden sonra evi için ne kaygısı olur?
22. Allaha bilgi öğretilir mi?
Yüksekte olanlara hükmeden odur.
23. Biri kuvvetinin kemalinde ölür,
Büsbütün rahat ve kaygısız;
24. Kovaları sütle doludur,
Ve kemiklerinin iliğı körpedir.
25. Ve ötekisi can acılığı içinde ölür,
Ve iyiliğı hiç tatmamıştır.
26. Toprakta birlikte yatarlar,
Ve üzerlerini kurtlar kaplar.
27. İşte, ben düşüncelerinizi bilirim,
Onlarla bana zorbalık etmek istediğiniz düzenleri.
28. Çünkü siz diyorsunuz: Hani emîrin evi?
Ve kötülerin oturduğu çadır nerede?
29. Siz yoldan geçenlere sormadınız,
Ve şehadetlerine akıl erdirmediniz mi ki,
30. Felâket gününde kötü adam esirgenir,
Gazap gününde onlara yol gösterilir?
31. Kendi yolunu onun yüzüne kim vurur?
Ve ettiğini ona kim öder?
32. Ve o kabre götürülür,
Ve türbeye bekçilik ederler.
33. Dere toprağının topakları ona tatlı gelir,
Ve herkes onun ardınca sürüklenir,

Ve önünde olanların sayısı yoktur.
34. Ve nasıl siz beni boş yere teselli ediyorsunuz?
Sizin cevaplarınızdan baki kalan ise, ancak hainliktir.

BAP 22

VE Temanlı Elifaz cevap verip dedi:
2. İnsan Allaha faideli olabilir mi?
Gerçek, dirayetli adamın faidesi kendisinedir.
3. Sen salih isen, Kadîre bir zevk midir?
Yahut yollarını bütün kıalarsan, ona bir kazanç mıdır?
4. Seni azarlaması, seninle muhakemeye girişmesi,
Ondan olan korkundan ötürü mü?
5. Kötülüğün büyük değil mi?
Ve senin fesatlarına son yoktur.
6. Çünkü kendi kardeşinden sebepsiz rehin aldın,
Çıplakların bile esvabını soydun.
7. Yorguna su içirmedin,
Ve aç olandan ekmeği esirgedin.
8. Ve kuvvetli adama gelince, toprak onun oldu;
Ve orada itibarlı adam oturdu.
9. Dul kadınları eli boş gönderdin,
Ve öksüzlerin kolları kırıldı.
10. Bundan ötürü senin her yanında tuzaklar var,
Ve ansızın basan korku seni yıldırır,
11. Yahut karanlık, ve sen göremezsin,
Ve suların çokluğu seni örter.
12. Allah göklerin yüksekliğinde değil midir?
Ve yıldızların yüksekliğine bak, onlar ne yüksek!
13. Ve sen diyorsun: Allah ne bilir?
Koyu karanlığın içinden hükmedebilir mi?
14. Kalın bulutlar ona bir perdedir, ve görmez;
Ve gökler kubbesi üzerinde gezinmektedir.
15. Kötü adamların yürümüş oldukları
Eski yolu mu tutacaksın?
16. O adamlar ki, vakti gelmeden çekilip alındılar,
Onların temelini sel bastı.
17. Onlar Allaha dediler: Bizden git,
Ve: Kadîr bizim için ne yapabilir?
18. Onların evlerini iyilikte dolduran ise odur;
Fakat kötülerin öğüdü benden ırak.
19. Salihler görürler, ve sevinirler;
Ve onlarla suçsuz eğlenir:
20. Gerçek bize karşı ayaklananlar kesilip atıldılar,
Ve onların artakalanını ateş yiyip bitirdi.
21. Şimdi onunla dost ol da, selâmete er;
Sana bununla iyilik gelir.
22. Şimdi onun ağzından şeriat al,

Ve onun sözlerini yüreğine koy.
23. Eğer Kadîre dönersen, bina edilirsin,
Eğer haksızlığı çadırlarından uzaklaştırırsan.
24. Ve altını toprağa koy,
Ofır altının da vadi çakıllarının arasına;
25. Ve Kadîr senin altının olur,
Ve sana değerli gümüş olur.
26. Çünkü o zaman Kadîrde lezzet bulursun,
Ve kendi yüzünü Allaha kaldırırısın.
27. Ona dua edersin, ve seni dinler;
Ve kendi adaklarını ödersin.
28. Bir şeye karar verirsın, ve senin karşında durur;
Ve ışık senin yolların üzerine parlar.
29. İnsanlar seni alçaltınca, sen:
Yükselme vardır, diyeceksin;
Ve alçak gönüllü adamı o kurtarır.
30. Suçsuz olmanı bile kurtarır;
Evet, senin ellerinin temizliği ile kurtulur.

BAP 23

VE Eyup cevap verip dedi:
2. Bugün de şekvam acıdır;
Onun eli benim iniltimden daha ağır.
3. Keşke onu nerede bulacağımı bilseydim de,
Onun tahtına kadar varsaydım!
4. Davamı onun önüne sıralardım,
Ve delillerle ağzımı doldururdum.
5. Bana cevap olarak söyleyeceği sözleri öğrenirdim,
Ve bana ne diyeceğini anlardım.
6. Büyük kuvvetinde benimle çekişir mi idi?
Hayır; ancak o beni dinlerdi.
7. Doğru adam onunla orada davacı olabilirdi;
Ve ben hâkimimden ebediyen azat olurudum.
8. İşte, ileri gidiyorum, ve orada yok;
Arkaya da gidiyorum, ve onu sezemiyorum.
9. Solda o işlerken de onu seçemiyorum;
Sağda gizleniyor, ve onu göremiyorum.
10. Fakat benim tuttuğum yolu o bilir;
Beni denediği zaman altın gibi çıkacağım.
11. Onun adımlarını ayağım sıkı tuttu;
Ben onun yolunu tuttum, ve sapmadım.
12. Dudaklarının emrettiğinden ayrılmadım;
Benim muradımdan ziyade onun ağzının sözlerini sakladım.
13. Fakat o tek başınadır, ve onu kim döndürebilir?
Ve canı ne isterse onu yapar.
14. Çünkü payıma düşen ne ise onu başarır;
Ve onun nezdinde bunların emsali çok.

15. Bundan ötürü onun yüzünden yılarım;
Düşündükçe ondan korkarım.
16. Ve Allah yüreğimin cesaretini kırdı,
Ve Kadîr beni yıldırıldı;
17. Çünkü karanlıktan önce kesilip atılmadım,
Ve yüzümün karşısında koyu karanlığı örtmedi.

BAP 24

- NİÇİN Kadîr vakitler ayırıp saklamadı?
Ve onu tanıyanlar niçin onun günlerini görmezler?
2. Sınırları yerlerinden kaldırıyorlar;
Sürüler gaspedip otlatıyorlar.
3. Öksüzlerin eşeğini sürüyorlar;
Dul kadının öküzünü rehin alıyorlar.
4. Yoksulları yoldan saptırıyorlar;
Memleketin düşkünleri hep gizlenmede.
5. İşte, çöldeki yaban eşekleri gibi
İşlerine çıkıyorlar, erkenden yiyecek arıyarak;
Çocukları için bozkır onlara ekmek verir.
6. Yemlerini tarladan biçerler;
Ve kötü adamın bağında kalanı devşirirler.
7. Geceyi çıplak geçirirler, esvapsız,
Ve soğukta örtüleri yoktur.
8. Dağların sağanağından ıslanırlar,
Ve sığınacak yer olmadığı için kayaya sarılırlar.
9. Öksüzü çekip memeden ayırırlar,
Ve düşkünden rehin alırlar;
10. Onlarsa çıplak geziyorlar, esvapsız,
Ve açken demetler taşıyorlar.
11. Bu adamların duvarları arasında zeytin yağı çıkarıyorlar;
Onların mâsaralarını basıyorlar, ve susuzluk çekiyorlar.
12. Şehirden insanların iniltisi geliyor,
Ve yaralıların canı bağırmada;
Fakat Allah bu uygunsuzluğa bakmıyor.
13. Bunlar ışığa isyan edenlerdendir;
Onun yollarını tanımazlar,
Ve onun yollarında durmazlar.
14. Katil ışıkla beraber kalkar;
Düşkünü ve yoksulu öldürür;
Ve geceleyin hırsız gibidir.
15. Zina edenin gözü de alaca karanlığı bekler:
Beni göz görmez, der;
Ve yüzüne örtü kor.
16. Karanlıkta evleri deliyorlar;
Gündüzün saklanmaktalar;
Işık nedir bilmezler.
17. Çünkü sabah onların hepsi için ölüm gölgesidir;

Çünkü ölüm gölgesi dehşetlerine alıştırlar.
18. Suların yüzünde tez geçip gidiyorlar;
Yeryüzünde onların payı lânetlidir;
Bağlar yoluna yönelmezler.
19. Kuraklık ve sıcaklık kar sularını alıp götürür;
Ölümler diyarı da suç işliyenleri.
20. Rahim onu unutacaktır;
Kurtlar onu tatlı tatlı yiyeceklerdir;
Artık anılmıyacak;
Ve haksızlık bir ağaç gibi kırılacaktır.
21. Çocuğu olmamış kısır kadını yolar,
Ve dul kadına iyilik etmez.
22. Böyle iken Allah zorlu adamları kuvvetile kayırmadadır;
Yaşamaktan emin olmiyan, ayağa kalkıyor.
23. Allah onlara emniyet verir, ve ona güvenirler;
Ve onun gözleri onların yolları üzerindedir.
24. Yükselirler; az sonra yok olurlar,
Ve alçalırlar, hep başkaları gibi onlar da alınıp götürülürler,
Ve başağın başı gibi kesilirler.
25. Ve eğer şimdi böyle değilse, kim beni yalancı çıkarır,
Ve benim sözümü hiçe indirir?

BAP 25

VE Şuahlı Bildad cevap verip dedi:
2. Saltanat ve heybet kendi yanındadır;
Kendi yüce yerlerinde selâmet kuran odur.
3. Ordularının sayısı var mı?
Ve onun ışığı kimin üzerine doğmaz?
4. Öyle ise, insan Allahın önünde nasıl salih olabilir?
Ve kadından doğan nasıl temiz olabilir?
5. İşte, ayın da parlaklığı yoktur,
Ve yıldızlar onun gözüne temiz değil;
6. Nerede kaldı ki, insan, bir kurtcağaz!
Ve âdem oğlu, bir böcek!

BAP 26

VE Eyub cevap verip dedi:
2. Takati olmıyana nasıl yardım ettin!
Kuvveti olmıyan bazuyu nasıl kurtardın!
3. Hikmeti olmıyana nasıl öğüt verdin,
Ve sağlam bilgiyi bol bol öğrettin!
4. Sözleri kime anlattın?
Ve senden çıkan ruh kimin?
5. Suların ve içinde oturanların altında

Ölüler titremede.

6. Allahın karşısında ölümler diyarı çıplaktır,
Helâk yerinin de örtüsü yok.

7. Boşluğun üzerine şimali yayar,
Ve hiçliğin üzerine dünyayı asar.

8. Kalın bulutlarının içine suları sarar;
Ve bulut onların altında yırtılmaz.

9. Tahtının yüzünü örter,
Ve üzerine bulutunu gerer.

10. Sular yüzüne sınır çizdi,
Işıkla karanlığın bittikleri son yere kadar.

11. Göklerin direkleri sarsılır,
Ve onun azarlaması ile şaşkın olurlar.

12. Kuvvetele denizi çalkandırır,
Ve anlayışı ile Rahabı delip geçer.

13. Onun Ruhu ile gökler süslenir;
Kaçan yılanı onun eli deldi.

14. İşte, bunlar yollarının ancak kenarlarıdır;
Ve ondan ötürü işittiğimiz ne ufak bir fısıltıdır!
Fakat ceberrutunun gürlemesini kim anlıyabilir?

BAP 27

VE yine kendi meseline dönüp Eyub dedi:

2. Hakkımı elimden çekip alan Allahın varlığı hakkı için,
Ve canıma acılık veren Kadîrin varlığı hakkı için

3. (Çünkü hâlâ bende hayatım bütündür,
Ve Allahın ruhu burnumdadır);

4. Gerçek benim dudaklarım haksızlık söylemez,
Ve benim dilimden yalan çıkmaz.

5. Sizi doğru saymak benden ırak olsun;
Son soluğumu verinciye kadar kemalimi kendimden ayırmıyacağım.

6. Salâhımı sıkı tutmaktayım, ve onu bırakmam;
Ömrüm oldukça yüreğim beni ayıplamıyacaktır.

7. Kötü kişi nasılsa, düşmanım da öyle olsun,
Haksız adam nasılsa, üzerime ayaklanan da öyle olsun.

8. Çünkü Allah dinsizin canını aldığı zaman,
Onun ümidi nedir, kazanç edinmiş olsa bile?

9. Onun üzerine sıkıntı gelince,
Feryadını Allah işitir mi?

10. Kadîrde zevk bulur mu?
Ve her vakit Allahı çağırır mı?

11. Allahın elinde olanı size öğretelim;
Kadîrde olanı gizlemiyeyim.

12. İşte, siz hepiniz gördünüz;
Ya niçin büsbütün boş adamlar oldunuz?

13. Kötü adamın Allahtan payı,
Ve zorbaların Kadîrden aldıkları miras şudur:

14. Oğulları çoğalırsa, kılıç içindir;
Ve zürriyeti ekmeğe doymıyacaktır.
15. Kendisinden artakalanlar ölümden gömülecekler,
Ve dul karıları ağlamıyacaklardır.
16. Toprak gibi gümüş yığsa,
Ve çamur gibi çok esvap hazırlasa;
17. O hazırlar, fakat onu salih giyer,
Ve gümüşü suçsuz adam pay eder.
18. Evini bina eder, bir güve gibi,
Ve korucunun kurduğu çardak gibi.
19. Zengin olarak yatar, fakat atalarına katılmaz;
Gözlerini açar, ve yok olmuştur.
20. Dehşetler ona sel gibi erişir;
Kasırğa onu geceleyin çalıp götürür.
21. Şark yeli kaldırıp onu götürür, ve gider;
Ve onu yerinden süpürür.
22. Çünkü Allah onun üzerine oklarını atar, ve esirgemez;
Onun elinden kaçmak için çabalar.
23. Ona el çırpırlar,
Ve kendi yerinden ona ıslık çalarlar.

BAP 28

- GERÇEK gümüşün maden ocağı var,
Ve tasfiye ettikleri altının yeri vardır.
2. Demir topraktan alınır,
Ve bakır taştan eritilir.
 3. İnsan karanlığa nihayet veriyor,
Ve koyu karanlığın, ve ölüm gölgesinin taşlarını,
Son sınıra kadar araştırıyor.
 4. Konukların olduğu yerden uzakta kuyu açar;
İnsan ayağının unuttuğu yerlerde,
İnsanlardan uzakta kendilerini sarkıtıp sallanırlar.
 5. Toprak, ondan ekmek çıkar;
Ve onun dibi alt üst olur, sanki ateşle oluyor gibi.
 6. Gök yakutun yeri onun taşlarıdır,
Altın tozu da ondadır.
 7. Yırtıcı kuş o yolu bilmez,
Doğanın gözü de onu görmemiştir;
 8. Mağrur canavarlar oraya ayak basmamıştır,
Azgın aslan da oradan geçmemiştir.
 9. Elini sert kayaya uzatır;
Dağları kökünden alt üst eder.
 10. Kayalar arasından arklar yarar;
Ve her değerli şeyi onun gözü görür.
 11. Sızmasınlar diye ırmakları bağlar;
Ve gizli olanı ışığa çıkarır.
 12. Fakat hikmet, o nerede bulunur?

Ve anlayışın yeri neresi?
13. Onun değerini insan bilmez;
Ve yaşayanlar diyarında bulunmaz.
14. Engin diyor: O bende değil;
Ve deniz diyor: Benim yanımda değil.
15. Ona bedel halis altın verilmez,
Ve onun pahası olarak gümüş tartılmaz.
16. Ona değer biçilemez Ofir altını ile,
Değerli akik ile, ve gök yakutla.
17. Ona denk olamaz ne altın ne de cam,
Halis altından kaplarla da değiştirilmez,
18. Mercan ile billûrun adı anılmaz;
Ve hikmetin pahası incilerden üstündür.
19. Habeş ilinin sarı yakutu ona denk olmaz,
Ve ona saf altınla değer biçilmez.
20. Öyle ise hikmet nereden geliyor?
Ve anlayışın yeri neresi?
21. Çünkü bütün yaşayanların gözlerinden gizlenmiştir,
Ve göklerin kuşlarından saklanmıştır.
22. Helâk yeri ile Ölüm:
Haberini kulaklarımızla işittik, diyorlar.
23. Onun yolunu Allah anlar,
Ve onun yerini bilen odur.
24. Çünkü yerin uçlarına kadar bakar,
Ve bütün gökler altında olanı görür.
25. Yele tartı koyduğu,
Ve ölçü ile suları ölçtüğü zaman;
26. Yağmura kanun koyduğu,
Ve gök gürlemesinin şimşegine yol yaptığı zaman;
27. Onu o zaman gördü, ve bildirdi;
Onu pekiştirdi, hem de eşeledi.
28. Ve insana dedi:
İşte, RAB korkusu, hikmet budur;
Ve kötülükten çekilmek anlayıştır.

BAP 29

VE yine kendi meseline dönüp Eyub dedi:
2. Keşke eski aylardaki gibi olsaydım,
Allahın beni koruduğu günlerdeki gibi;
3. O zaman ki, onun kandili başım üstünde parladı,
Ve karanlıkta onun ışığı ile yürüdüm;
4. Olgunluğum günlerindeki gibi olsaydım,
O zaman ki, Allahın dostluğu çadırımın üzerinde idi;
5. Henüz Kadîr benimle beraberdi,
Çocuklarım da çevremde idi;
6. O zaman ki, izlerim süt ile yıkanırdı,
Ve yanımda kaya yağ selleri akıttırdı!

7. Kapıdan ben şehre çıkınca,
Meydanda kürsümü hazırlıyınca,
8. Gençler beni görürler ve gizlenirlerdi,
Ve yaşlılar ayağa kalkıp dururlardı;
9. Reisler sözden çekinirlerdi,
Ve ellerini ağızlarına korlardı;
10. Emîrlerin sesi kesilirdi,
Ve onların dili damaklarına yapışırdı.
11. Çünkü kulak işittikçe, benim için, mutludur derdi;
Ve göz gördükçe, benim için şehadet ederdi;
12. Çünkü yardıma çağıran düşkünü,
Ve yardımcısı olmıyan öksüzü kurtarırdım.
13. Ölüm tehlikesinde olanın hayır duasını alırdım;
Ve dul kadının yüreğini sevinçten terennüm ettirirdim.
14. Salâhı giyindim, o da beni libas edindi;
Adaletim sanki kaftan ve sarıktı.
15. Köre göz idim ben,
Ve topala ayak.
16. Yoksullar için baba idim,
Ve tanımadığım adamın davası, onu eşelerdim.
17. Ve haksızın azı dişlerini kırardım,
Ve avı onun dişlerinden koparırdım.
18. Ve diyordum: Son soluğumu yuvamda vereceğim,
Ve günlerimi kum gibi çoğaltacağım;
19. Köküm sulara doğru yayılmıştır,
Ve çiğ geceyi benim dalımda geçirmede;
20. İzzetim içimde tazedir,
Ve elimde yayım yenilenmede.
21. Beni dinler ve beklerlerdi,
Ve öğüdüm ne olacak diye susarlardı.
22. Benim sözlerimden sonra tekrar etmezlerdi;
Ve sözlerim üzerlerine damla damla dökülürdü;
23. Ve yağmuru bekler gibi beni beklerlerdi;
Ve son yağmuru özler gibi ağızlarını açarlardı.
24. Onlar emin değilken ben kendilerine gülümserdim;
Ve yüzümün berraklığını bulandırmazlardı.
25. Onların yolunu ben seçerdim, ve başta otururdum,
Ve askerın ortasındaki kiral gibi oturmakta idim,
Yaşlıları teselli eden bir adam gibi.

BAP 30

ŞİMDİ ise, yaşça benden küçük olanlar üzerime gülmekteler,
O adamlar ki, babalarını sürümün köpeklerine ortak etmekten çekinirdim.
2. Ellerin kuvveti de, ne işime yaradı?
Onlarda dinçlik yoktur.
3. Yoksulluktan ve açlıktan porsumuşlardır;
Çöl ve ıssızlık karanlığında kurak yeri kemirmekteler.

4. Çalılık yanında ebeğümeci koparıyorlar;
Ve onların yiyecekleri retem alışının köküdür.
5. İnsanlar arasından kovulurlar;
Hırsız ardından bağıırır gibi onlara bağıırırılar;
6. Korkunç vadilerde oturmaktalar,
Yerin deliklerinde, ve kaya kovuklarında.
7. alılıklar arasında anırırlar;
Kara alının altında uzanırlar.
8. Ahmakların oğullarıdır onlar, hem de adsızların oğulları;
Memleketten kamçı ile kovulmuşlardır.
9. Ve şimdi ben onların türküsü oldum,
Ve onların meseliyim de.
10. Benden tiksiniyorlar, uzakta duruyorlar,
Yüzüme tükürmekten de çekinmiyorlar.
11. Çünkü ipini çözdü, ve beni düşkün etti;
Ve onlar benim önümde yular sıyırdılar.
12. Sağımda ayak takımı kalkıyorlar:
Ayaklarımı itiyorlar,
Ve bana karşı helâk edici yollarını yapıyorlar.
13. Yolumu bozuyorlar;
Yardımcısı olmıyan o adamlar,
Benim felâketime yardım etmektele.
14. Sanki geniş bir gedikten girmektele;
Yıkılma gürültüsü içinde üzerime yuvarlanıyorlar.
15. Dehşetler dönüp üzerime yıkıldı;
Şerefimi yel gibi kovmaktalar;
Ve saadetim bulut gibi geçip gitti.
16. Ve şimdi içimde canım erimektedir.
Düşkünlük günleri beni ele geçirdiler.
17. Geceleri içimde kemiklerim deliniyor,
Ve beni kemiren ağırlar hiç durmuyor.
18. Allahın şiddeti çokluğundan üzerimde esvabım buruştu,
Gömleğimin yakası gibi beni sarmakta.
19. Beni çamura attı,
Ve toz gibi ve kül gibi oldum.
20. Sana ağıırıyorum, ve bana cevap vermiyorsun;
Ayağa kalkıyorum, ve gözünü bana dikiyorsun.
21. Bana karşı insafsız oldun;
Elinin kuvvetile bana eza etmekte.
22. Beni yelin üzerine bindirip kaldırıyorsun;
Ve beni fırtına içinde eritip bitirmekte.
23. Çünkü bilirim, beni ölüme,
Ve bütün yaşıyanların toplanacağı eve götüreceksin.
24. Fakat insan düşerken el uzatmaz mı?
Ve felâketi içinde ondan ötürü yardıma ağıırmaz mı?
25. Ben sıkıntıda olan için ağlamaz mı idim?
Yoksul için canım kederlenmez mi idi?
26. Ben iyilik beklerken kötülük geldi;
Ben ışıık umarken karanlık geldi.
27. Yüreğim kaynıyor, ve rahatı yok;

Düşkünlük günleri karşıma  ıktılar.
28. Yaslı gezinmekteyim, güneş yok;
Cemaat içinde kalkıp yardıma  a ırmaktayım.
29.  akallara kardeş oldum,
Ve deve kuşlarına arkadaş.
30. Derim karardı, ve üzerimden düşüyor,
Kemiklerim de sıcaktan yanmakta.
31. Ve  engimin sesi yas feryadına,
Kavalımınki de a lıyanların sesine döndü.

BAP 31

G ZLER MLE bir ahit kestim,
Ve ben kıza nasıl göz atarım?
2. Ve nedir yukarıdan, Allahtan pay,
Ve yücelerden, Kad rden, miras ne?
3. Haksız için felâket,
Fesat işliyenlere de belâ değil midir?
4. O benim yollarımı görmüyor mu?
Ve bütün adımlarımı saym yor mu?
5. Eğer yalancılıkla y r d mse,
Ve aya ım hileye se irtti ise
6. (Doğru terazide tartılayım da,
Allah b t nl   m  bilsin);
7. Eğer adımım yoldan saptı ise,
Yüreğim de gözümün ardınca yürüdü ise,
Eğer avuçlarıma kir süründü ise;
8. Ben ekeyim de, başkası yesin;
Ve filizlerim kökünden s k ls n.
9. Eğer yüreğim kadına aldandı ise,
Ve komşumun kapısında pusu kurdumsa;
10. Benim karım başkasına değirmen çevirsin,
Ve başkaları onun üzerine i ilsinler.
11. Çünkü bu bir habaset olurdu;
Ve bu mahkemelik bir cürüm olurdu;
12. Çünkü o bir ateştir, helâk yerine kadar yiyip bitirir,
Ve bütün mahsul m  kökünden s kerdi.
13. Eğer benimle çekiştikleri zaman,
K lemin ya cariyemin davasını hor gördümse,
14. Allah ayağa kalkınca ne yaparım,
Ve yokladı ı zaman ona ne cevap veririm?
15. Beni ana karnında yaratan onu da yaratmadı mı?
Ve rahimde bize şekil veren bir değil midir?
16. Eğer dilediklerinden fakirleri alıkoydumsa,
Yahut dul kadının gözlerini s nd rd mse,
17. Yahut lokmamı yalnız yedimse,
Öksüz de ondan yemedi ise
18. (Halbuki gen li imden beri yanımda büyüdü, baba yanında imiş gibi,

Ve doğduğum günden beri dul kadına kılavuzluk ettim);

19. Eğer esvapsızlıktan ötürü ölmekte olanı,

Yahut örtüsü olmıyan yoksulu gördüm de,

20. Onun sırtı bana hayır dua etmedi ise,

Ve koyunlarımın yünü ile ısınmadı ise;

21. Kapıda yardımcım olduğunu gördüğüm için,

Elimi öksüze karşı kaldırdımsa;

22. Omuzum kürek kemiğinden düşsün,

Ve kolum kemiğinden kırılsın.

23. Çünkü Allahtan belâ benim için dehşettir,

Ve onun haşmetinden ötürü elimden bir şey gelmez.

24. Eğer ümidimi altına bağladımsa,

Ve halis altına: Güvendiğim sensin, dedimse;

25. Eğer servetim çoktur diye,

Ve elim çok kazandı diye sevindimse;

26. Eğer ışıldarken güneşe,

Yahut parıltısı içinde yürürken aya baktım da,

27. Yüreğim gizlice aldandı ise,

Ve ağzım elimi öptü ise;

28. Bu da mahkemelik bir cürüm olurdu;

Çünkü yukarıda olan Allahı inkâr etmiş olurdum.

29. Eğer benden nefret edenin helâkine sevindimse,

Yahut ona kötülük erince sevinçten coştumsa

30. (Evet, lânetle onun canını diliyerek,

Bırakmadım ki, dilim suç işlesin);

31. Eğer çadırımın adamları demedilerse:

Onun yedirdiği ete doymıyan kim vardır?

32. (Garip geceyi sokakta geçirmezdi;

Yolcuya da kapımı açardım);

33. Eğer fesadımı bağrımda gizliyerek,

Bir insan gibi günahlarımı örttümse,

34. Halkın çokluğundan korktuğum için,

Aşiretlerin hakareti de beni yıldırıldı diye,

Ve sustum da, kapıdan çıkmadımsa —

35. Keşke beni dinliyen biri olsa!

(İşte, benim imzam, Kadîr bana cevap versin)

Ve hasmımın yazdığı tomar elimde olsa!

36. Gerçek onu omuzumda taşırdım;

Bana taç olsun diye başıma sarardım;

37. Adımlarımın sayısını ona bildirirdim;

Kendisine bir hükümdar gibi yaklaşırdım.

38. Eğer bana karşı toprağım feryat ediyorsa,

Ve sapan yarıkları hep birden ağlamakta iseler;

39. Eğer mahsulünü parasız yedimse,

Yahut sahiplerinin canını söndürdümse;

40. Buğday yerine diken,

Ve arpa yerine kötü ot bitsin.

Eyubun sözleri bitti.

BAP 32

VE bu üç kişi artık Eyuba cevap vermekten vazgeçtiler, çünkü o kendi gözünde salihli.
2. O zaman Ram aşiretinden Buzlu Barakelin oğlu Elihunun öfkesi alevlendi; onun öfkesi Eyuba karşı alevlendi, çünkü kendisini Allahtan ziyade haklı çıkarmakta idi.
3. Üç dostuna karşı da öfkesi alevlendi, çünkü cevap bulamadılar da, Eyubu suçlu çıkardılar.
4. Ve onlar yaşça kendisinden büyük olduklarından, Eyuba sözlerini söylemek için Elihu beklemişti.
5. Ve Elihu gördü ki, bu üç kişinin ağızında cevap yok, ve öfkesi alevlendi.
6. Ve Buzlu Barakelin oğlu Elihu cevap verip dedi:
Yaşça ben küçüğüm, siz de çok yaşlısınız;
Bundan ötürü çekindim, ve bildiğimi size göstermekten korktum.
7. Dedim ki: Günler söyleyin,
Ve yılların çokluğu hikmeti öğretsin.
8. Fakat insanda ruh var,
Ve Kadîrin soluğu onlara anlayış verir.
9. Hikmetli olanlar büyükler değil,
Doğruyu anlıyanlar da yaşlılar değil.
10. Bunun için dedim: Beni dinle;
Ben de bildiğimi göstereyim.
11. İşte, sözlerinizi bekledim,
Siz söz araştırırken,
Delillerinize kulak verdim.
12. Ve size iyice dikkat ettim,
Ve işte, Eyubu ilzam eden,
Sözlerine cevap veren aranızda kimse yoktu.
13. Biz hikmeti bulduk, demeyin sakın;
Ona Allah galebe çalar, insan değil;
14. Ve sözlerini bana karşı dizmedi;
Ben de sizin sözlerinizle ona cevap vermeyeceğim.
15. Şaşırdılar, artık onlar cevap vermiyor;
Söz kendilerinden alındı.
16. Ve ben bekliyeyim mi, onlar söylemiyor diye,
Duruyorlar, artık cevap vermiyorlar diye?
17. Ben de payıma düşen cevabı vereyim,
Ben de bildiğimi göstereyim.
18. Çünkü içim söz dolu;
İçimdeki ruh beni sıkıyor.
19. İşte, içim açılmamış şarap gibi;
Çatlamak üzredir, yeni tulumlar gibi.
20. Söyliyeğim de, soluk alayım;
Dudaklarımı açayım da cevap vereyim.
21. Şimdi kimsenin şahsına itibar etmiyeğim;
Ve insana yaltaklanmıyayım.
22. Çünkü yaltaklanma nedir, bilmem;
Yoksa Yaratıcım beni hemen alıp götürürdü.

BAP 33

FAKAT Şimdi, ey Eyub, sözümü dinle,
Ve bütün sözlerime kulak ver.
2. İŞte, Şimdi ağzımı açtım;
Ağzımın içinde dilim söyliyor.
3. Sözlerim yüreğimin doğruluğunu ifade edecek;
Ve dudaklarım bildiklerini hulsla söyliyecek.
4. Allahın Ruhu beni yarattı,
Ve Kadırin soluğu beni diriltti.
5. Eğer elinden gelirse, bana cevap ver;
Sözlerini önüme sırala, karşımda dur.
6. İŞte, ben de senin gibi Allahın kuluyum;
Ben de balçıktan teşkil olundum.
7. İŞte, dehŐetimi seni yıldırmaz,
Ve baskım sana ağır gelmez.
8. Gerçek ben dinlerken sen dedin,
Ve senin sözlerini işittim:
9. Ben temizim, gnahsızım;
Susuzum ben, ve bende fesat yoktur;
10. İŞte, bana karşı o behane buluyor,
Beni kendi düşmanı sayıyor;
11. Ayaklarımı tomruğa vuruyor,
Bütün yollarımı gözetliyor.
12. İŞte, sana cevap vereyim, bunda haklı değilsin;
Çünkü Allah insandan büyüktür.
13. Niçin onunla ekiŐiyorsun?
Mademki işlerinin hiç biri için cevap vermez.
14. Çünkü insan onu görmezse de,
Allah bir yolla, hattâ iki yolla söyler.
15. Ruyada, gece rüyetinde,
İnsanlar zerine ağır uyku bastığı zaman,
Yatağın üzerinde uyuklamada;
16. İnsanların kulağını o zaman açar,
Ve onlara öğretilen Şeylere mühür basar,
17. İnsanı işlediğinden çevirsin diye,
Ve adamdan kibri gizlesin diye,
18. Canını ukurdan,
Ve hayatını kılıçla helâk olmadan esirger.
19. Ve yatağı üzerinde ağrılarla,
Ve kemikleri içinde daimî çekişme ile tedip olunur;
20. Ve gnl ekmekten tiksindir,
Canı da lezzetli yiyecekten.
21. Eti erir, görülmez olur;
Ve gzkmiyen kemikleri meydana çıkar.
22. Ve canı çukura yaklaşır,
Ve hayatı ldrclere.
23. İnsan için doğru olan nedir ona bildirsin diye,
Onun yanında bir melek, bir Őefaatti,
Binden biri bulunursa eğer,

24. O zaman Allah ona lûtfeyler, ve der:
Onu çukura inmekten kurtar,
Ben kefareti buldum.
25. Eti çocuğunkinden körpe olur;
Gençliği günlerine döner.
26. Allaha dua eder, o da ondan razı olur,
Ve sevinçle onun yüzünü görür;
Ve doğruluğunu insana geri verir.
27. İnsanlar önünde terennüm eder, ve der:
Ben suç işledim, ve doğruyu iğrilttim,
Ve bana yaramadı;
28. Çukura gitmekten canımı o kurtardı,
Ve hayatım ışığı görecektir.
29. İşte, canını çukurdan getirsin de
Yaşıyanların ışığı ile aydınlansın diye,
30. Bütün bunları iki kere, üç kere,
Allah insanla işler.
31. İyi dinle, ey Eyub, işit;
Sen sus da, ben söyliyeyim.
32. Eğer söyleyeceğin varsa, bana cevap ver;
Söyle, çünkü seni haklı çıkarmak isterim.
33. Eğer yoksa, sen beni dinle;
Sus da sana hikmet öğreteyim.

BAP 34

- VE Elihu cevabına devam edip dedi:
2. Ey hikmetli adamlar, sözlerimi dinleyin;
Ve bilgi sahipleri, bana kulak verin.
3. Çünkü sözleri kulak dener,
Nasıl ki yemeği damak tatar.
4. Hak olanı kendimize seçelim;
İyi nedir, aramızda bilelim.
5. Çünkü Eyub diyor ki: Ben salihim,
Ve Allah hakkımı elimden aldı;
6. Hakkım varken yalancı sayılmaktayım;
Günahım yokken yaram çaresiz.
7. Hangi adam Eyub gibidir?
İstihzayı su gibi içiyor!
8. Kötülük işliyenlerle arkadaşlık edip geziyor,
Ve kötü adamlarla beraber yürüyor.
9. Çünkü diyor: Allah ile uyuşmak,
İnsana faide vermez.
10. Bundan dolayı, ey anlayışlı adamlar, beni dinleyin;
Haşa ki, Allah kötülük ede,
Ve Kadîr haksızlık eyliye.
11. Çünkü adama kendi işini öder,
Ve herkese kendi yollarına göre buldurur.

12. Evet, gerçek Allah kötülük etmez,
Ve Kadîr doğruyu iğriltmez.
13. Yeryüzünü ona kim emanet etti?
Ve bütün dünya üzerine onu kim koydu?
14. Eğer yüreğini kendi üzerine çevirirse,
Eğer ruhunu ve soluğunu kendi içinde toplarsa,
15. Bütün beğer hep birden son soluğunu verir,
Ve insan yine toprağa döner.
16. Eğer sende anlayığ varsa, şunu dinle;
Sözlerime kulak ver.
17. Nasıl! adaletten nefret eden hiç saltanat sürer mi?
Ve dil ve büyük olanı ktliyecek misin?
18. Onu ki, bir kırala: Yaramazsın,
Beylere: Ktsnz, der;
19. Onu ki, reislerin şahsına itibar etmez,
Ve zengini fakirden ziyade saymaz;
Çünkü onlar hep kendi ellerinin iğidir.
20. Bir lâhza içinde ölürler,
Kavm gecenin yarısında sarsılır da geçip gider,
Ve kuvvetliler de el değmeden çekilip götürülür.
21. Çünkü gözleri adamın yolları üzerindedir,
Ve onun bütün adımlarını görür.
22. Karanlık yok, ve ölüm gölgesi yok ki,
Kötülük iğliyenler orada saklansınlar.
23. Çünkü Allahın önüne mahkemeye gelsin diye,
Bir adam için uzun araştırmaz.
24. Kuvvetli adamları kırar, araştırmadan,
Ve onların yerine başkalarını diker.
25. Çünkü onların içlerini bilir;
Ve geceleyin alt st eder de, ezilirler.
26. Kötü oldukları için onları vurur,
Bakanların gözü önünde;
27. Çünkü onun ardınca gitmekten sapmışlardır,
Ve yollarının hiç birini saymamışlardır;
28. Fakirin feryadını ona eriştirdiler,
Ve düşkünlerin feryadını iğitti.
29. O dinlendirince kim rahatsız edebilir?
Ve yüzünü örtünce onu kim görebilir?
İster bir millete, isterse bir adama karşı olsun, hep bir;
30. Dinsiz adam kırallık etmesin diye,
Kavma tuzak olmasınlar diye.
31. Çünkü Allaha diyen oldu mu:
Cezamı çektim, artık kötülük etmem;
32. Grmediğimi sen bana ğret;
Eğer haksızlık ettimse, bir daha etmem?
33. Senin dileğine göre mi diyor ki, sen reddedesin?
Çünkü seçecek olan sensin, ve ben değil;
Öyle ise bildiğin nedir? söyle.
34. Anlayışlı adamlar bana diyecekler,
Ve beni dinliyen her hikmetli adam diyecek:

35. Eyub bilgisizliğinden söylüyor,
Ve onun sözleri dirayetsizcedir.
36. Kötü adamcasına cevaplarından ötürü,
Keşke Eyubun denenmesi sona kadar sürse.
37. Çünkü suçuna isyan katıyor;
Aramızda el çırpıyor da,
Allaha karşı sözlerini artırıyor.

BAP 35

- VE Elihu cevabına devam edip dedi:
2. Bunu doğru mu sayıyorsun?
Salâhım Allahınkinden ziyadedir, dedin mi?
3. Çünkü diyorsun: Sana ne faidesi dokunur?
Suç işlemiş olduğum halde, kazanacağımdan fazla
Ne kârım olurdu?
4. Ben sana cevap vereyim,
Ve seninle beraber arkadaşlarına,
5. Göklere bak da, gör;
Asümana da bak, onlar senden yüksek.
6. Eğer suç işledinse, ona ettiğin nedir?
Ve günahların çoğalırsa, ona yaptığın nedir?
7. Eğer salih isen, ona verdiğin nedir?
Yahut senin elinden onun aldığı nedir?
8. Kötülüğün senin gibi olan insan içindir;
Salâhın da âdem oğlu için.
9. Zorbalığın çokluğundan feryat ediyorlar;
Büyüklerin bazusundan ötürü yardıma çağırıyorlar.
10. Fakat kimse demiyor: Nerede Allah, Yaratanım?
O Allah ki, geceleyin teraneler verir,
11. Yerin hayvanlarından ziyade bize bilgi öğretir,
Ve bizi göklerin kuşlarından daha hikmetli kılar.
12. Kötü adamların gururu yüzünden,
Orada feryat ediyorlar, ve cevap veren yok.
13. Gerçek boş feryadı Allah dinlemez,
Ve Kadîr ona bakmaz.
14. Sen onu görmediğini söylediğin anda bile,
Dava onun önündedir; ve onu bekle.
15. Ve şimdi, mademki öfkesile yoklamadı,
Kibre de çok aldırış etmez;
16. Bunun için Eyub boşuna ağzını açıyor;
Bilgisizce sözleri artırıyor.

BAP 36

VE yine Elihu dedi:

2. Biraz beni bırak da, sana göstereyim;
Çünkü Allah için söylenecek daha sözler var.
3. Bilgimi uzaktan alıp getireceğim,
Ve beni Yaratana hak vereceğim.
4. Çünkü gerçek, benim sözlerim yalan değil;
Bilgide kâmil bir adam senin karşındadır.
5. İşte, Allah kudretlidir, ve kimseyi hor görmez;
Anlayış kuvvetinde kudretlidir.
6. Kötü adamı yaşatmaz,
Ve düşkünlerin hakkını verir.
7. Gözlerini salihden çevirmez;
Ve taht üzerinde olan kırıllarla beraber,
Onları ebediyen oturtur da, yükselirler.
8. Ve eğer zincire vurulurlarsa,
Ve düşkünlük bağlarına tutulurlarsa,
9. O zaman onlara ne işlediklerini bildirir,
Ve günahlarını, kibirle davranmış olduklarını.
10. Nasihate onların kulağını açar,
Ve kötülükten dönsünler diye emreder.
11. Eğer dinler de, ona kulluk ederlerse,
Günlerini iyilikle geçirirler,
Yıllarını da nimetlerle.
12. Fakat dinlemezlerse, kılıçla helâk olurlar,
Son soluğu da bilgisizlikle verirler.
13. Fakat yürekten dinsiz olanlar öfkeyi biriktirirler;
Onları bağladığı zaman, yardıma çağırılmazlar.
14. Onların canı gençlikte biter,
Hayatları da reziller arasında.
15. Düşkünlükleri ile düşkünleri kurtarır,
Ve darlık ile onların kulağını açar.
16. Evet, sıkıntı içinden seni çekmek isterdi,
Darlık olmıyan geniş bir yere;
Ve sofrana konulmuş olan, yağla dolu olurdu.
17. Fakat sen kötü adam hükmü ile dolusun;
Seni hüküm ve adalet yakalıyor.
18. Fakat sakın, tedibe karşı seni öfke kışkırtmasın;
Ve kefaretin büyüklüğü seni sapık etmesin.
19. Sıkıntı çekmiyesin diye, imdat bağırışın,
Yahut kuvvetinin bütün gayretleri yeter mi?
20. Yerlerinde kavmların kesildiği geceyi,
Sen onu özleme.
21. Sakın, fesada yüz çevirme;
Çünkü sen bunu düşkünlükten üstün tuttun.
22. İşte, Allah kudretile yüksek işler yapar;
Onun gibi öğreten kimdir?
23. Kim ona yolunu tayin etti?
Ve kim ona: Haksızlık ettin, diyebilir?
24. Hatırla ki, onun işini yükseltmelisin,
İnsanların terennüm etmiş oldukları işi.
25. Bütün insanlar onu görmüşlerdir,

İnsan ona uzaktan bakar.
26. İşte, Allah büyüktür, ve biz bilmeyiz;
Yıllarının sayısı araştırılamaz.
27. Çünkü su damlalarını yukarı çeker,
Yağmuru onun buğusundan damlatırlar,
28. O yağmuru ki, asüman döker,
Ve insanın üzerine bol bol akıtır.
29. Evet, bulutun yayılmasını,
Çadırının gürlemesini insan anlayabilir mi?
30. İşte, kendi çevresine ışığını yayar;
Ve denizin derinliklerini kaplar.
31. Çünkü kavmlara bunlarla hükmeder;
Bol bol yiyecek verir.
32. Şimşekle ellerini örter,
Ve hedefini vursun diye ona emreder.
33. Onun gürlemesi kendisinden,
Davarlar da yükselmekte olandan haber verir.

BAP 37

BUNA da yüreğim titrer,
Ve yerinden oynar.
2. Dinleyin, sesinin gürlemesini dinleyin,
Ve ağzından çıkan sesini;
3. Onu bütün göklerin altına,
Şimşegini de yerin uçlarına salar.
4. Onun ardınca bir ses gümürder;
Haşmetinin sesile gürlür;
Ve sesi işitilince şimşekleri alıkoymaz.
5. Allah sesile şaşılacak surette gürlür;
Anlıyamadığımız büyük şeyler yapar.
6. Çünkü: Yere düş, der kara,
Geçici yağmura da,
Ve şiddetli yağmurun sağanaklarına.
7. Yaratmış olduğu bütün insanlar bilsinler diye,
Herkesin elini mühürleyip işten alıyor.
8. Hayvanlar da pusularına girerler,
Ve inlerinde otururlar.
9. Cenubun odasından kasırga gelir,
Şimalden de soğuk.
10. Allahın soluğu ile buz tutar;
Ve suların genişliği darlaşır.
11. Evet, bulutu nem ile yükletir;
Kendi şimşek bulutunu etrafa yayar;
12. Ve oturulan dünyanın yüzü üzerinde,
Onlara emrettiği her şeyi yapsınlar diye,
Onun sevkile döner, çevrilir.
13. İster dayak için, ister kendi diyarı için,

İsterse inayet etmek için, onu döktürür.
14. Buna kulak ver, ey Eyub;
Dur da, Allahın şaşılacak işlerini düşün.
15. Allah nasıl onlara nizam koymaktadır,
Ve bulutunun şimşegini parıltırmaktadır, bilir misin?
16. Bulutların müvazenesini,
Bilgide tam olanın şaşılacak işlerini bilir misin?
17. Cenup yeli dünyayı susturunca,
Esvabın nasıl ısınmaktadır, bilir misin?
18. Dökme tunç ayna gibi pek olan
Asümanı onunla beraber yayabilir misin?
19. Ona ne söyleyeceğimizi bize öğret;
Çünkü karanlıktan ötürü sözümüzü sıraya koyamıyoruz.
20. Ben söylemek istiyorum diye ona haber verilir mi?
İnsan hiç yutulmak ister mi?
21. Ve şimdi asümandaki parlak ışığı görmiyorlar;
Ve yel geçiyor da, onu temizliyor.
22. Altın parıltısı şimalden geliyor;
Korkunç haşmet Allahın üzerindedir.
23. Kadîr, biz onu keşfedemeyiz;
Kudrette o yüksektir;
Ve hakkı ve tam adaleti iğdirmez.
24. İnsanlar bunun için ondan korkarlar;
Yürekte hikmetli olanların hiç birine bakmaz.

BAP 38

Ozaman RAB kasırganın içinden Eyuba cevap verip dedi:

2. Bilgisizce sözlerle
Takdiri karartan bu adam kim?
3. Şimdi kuşağını beline vur, erkek gibi;
Sana sorayım da, bana anlat.
4. Ben dünyanın temellerini korken, sen nerede idin?
Bildir, eğer sende anlayış varsa.
5. Mademki biliyorsun, onun ölçülerini kim koydu?
Yahut ipi onun üzerine kim çekti?
6. Onun temelleri neyin üzerine kakıldı?
Yahut onun köşe taşını kim koydu?
7. Sabah yıldızları hep birden terennüm eylerken,
Ve bütün Allah oğulları sevinçle çağırırken.
8. Yahut denizi kapılarla kim kapadı;
Ana rahminden çıkıp fısırdığı zaman;
9. Ona bulutları esvap,
Ve koyu karanlığı kundak ettiğim zaman,
10. Ve sınırimi ona kestiğim,
Kapıları ve sürgüleri koyduğum zaman,
11. Ve: Buraya kadar geleceksin, ve öte geçmiyeceksin,
Mağrur dalgaların burada duracak, dediğim zaman?

12. Sen ömründe sabaha emrettin mi;
Fecrin yerini kendisine öğrettin mi;
13. Ta ki, yerin uçlarını tutsun,
Ve içinden kötüler silkilip atılsın?
14. Onun şekli değişir, mühür altındaki balçık gibi;
Ve her şey esvap gibi parlıyor;
15. Kötülerden ışıkları alınır,
Ve kaldırılmış olan kol kırılır.
16. Denizin kaynaklarına kadar vardın mı?
Yahut enginin diplerinde gezdin mi?
17. Ölüm kapıları senin gözüne açıldı mı?
Ve ölüm gölgesi kapılarını gördün mü?
18. Dünyanın genişliğini anladın mı?
Eğer bunun hepsini biliyorsan, bildir.
19. Işığın oturduğu yer, onun yolu nerede,
Ya karanlık, onun yeri neresi ki,
20. Onu alıp sınırına kadar götürürsün,
Ve evinin yollarını anlıyasın?
21. Bilirsin elbet, çünkü o zaman doğmuştun,
Ve senin günlerinin sayısı çoktur!
22. Karın hazinelerine girdin mi,
Ve dolunun hazinelerini gördün mü?
23. Ben onları sıkıntı vakti için,
Cenk ve harp günü için saklamaktayım.
24. Nerede, ışığın dağıtıldığı,
Yeryüzüne şark yelinin saçıldığı yol?
25. Yağmurun seli için arkı,
Yıldırım için de yolu kim açtı?
26. Ta ki, insansız yerin üzerine,
İçinde adam bulunmıyan çöl üzerine yağdırsın;
27. Çölü ve ıssız yeri doyursun,
Ve taze ot bitirsin.
28. Yağmurun babası var mı?
Yahut çiğ damlalarının babası kim?
29. Buz kimin rahminden çıktı?
Ve göklerin kırağını kim doğurdu?
30. Sular taş gibi katılaşır,
Ve enginin yüzü donar.
31. Ülker burcunu bağlayabilir misin,
Yahut Oriyonun bağlarını çözebilir misin?
32. Mevsimlerinde burçları çıkarabilir misin?
Ve oğulları ile beraber Dübbi Ekbere yol gösterebilir misin?
33. Göklerin kanunlarını bilir misin?
Onun hükûmetini yeryüzünde kurabilir misin?
34. Sesini bulutlara yükseltebilir misin ki,
Su bolluğu seni kaplasın?
35. Şimşekleri çıkarabilir misin ki, varsınlar da,
Sana: İşte buradayız, desinler?
36. Kim yüreğe hikmet koydu?
Yahut zihne kim anlayış verdi?

37. Kim bulutları hikmetle sayabilir?
Ve göklerin tulumlarını kim boşaltabilir,
38. O zaman ki, toprak döküm gibi sertleşir,
Ve topraklar birbirine yapışır?
39. Dişi aslan için şikâri sen avlıyabilir misin,
Yahut genç aslanların aç karınlarını doldurabilir misin,
40. O zaman ki, inlerinde sinmişlerdir,
Ve çalılık içinde pusuya yatmışlardır?
41. Kargaya avını kim hazırlıyor,
Yavruları Allahı imdada çağırdıkları zaman,
Ve yiyecek olmadığı için dolaşmaktalarken?

BAP 39

DAĞ keçilerinin doğurduğu vakti bilir misin?
Geyiklerin yavruladığı vakti sen mi bekliyorsun?
2. Doldurdukları ayları sen mi sayıyorsun?
Yahut doğurdukları vakti sen bilir misin?
3. Çökerler, yavrularını doğururlar,
Ağrılarından kurtulurlar.
4. Yavruları kuvvetlenir, kırdı büyürler;
Çıkıp giderler de, bir daha dönmezler.
5. Kim yaban eşeğini başı boş göndermiştir,
Ve kim vahşi eşeğin bağlarını çözmüştür?
6. O eşek ki, bozkırı onun evi,
Ve tuz diyarını onun meskeni kıldım.
7. Şehrin velvelesine o gülmektedir,
Sürücünün bağırışlarını da işitmez.
8. Kendine otlak olsun diye dağları çaşıtlar,
Ve her çeşit yeşilliği araştırır.
9. Yaban sığırı sana kulluk etmek ister mi?
Yahut senin yemliğin yanında geceyi geçirir mi?
10. Sapan yarıklarında yaban sığırına bağ vurabilir misin?
Yahut senin ardınca ovalarda tırmık çeker mi?
11. Kuvveti büyüktür diye ona güvenir misin?
Yahut kendi işini ona bırakır mısın?
12. Senin ekinini getirecek diye,
Ve harmanının buğdayını toplıyacak diye ona inanır mısın?
13. Devekuşunun kanatları gururla dalgalanır;
Fakat bu kanatlar leyleğin kanatları ve tüyleri midir?
14. Çünkü yumurtalarını yerde bırakır,
Ve onları toz içinde ısıtır,
15. Ve unutuyor ki, onları ayak ezebilir,
Ve kırın hayvanı onları çiğniyebilir.
16. Yavrularına sertlik eder, kendisinin değilmiş gibi,
Boşuna emek çekse de kaygısı yok;
17. Çünkü Allah ona hikmeti unutturmuştur,
Ve anlayışta ona pay vermemiştir.

18. Fakat kalkıp da koştuğu zaman,
Ata ve binicisine güler.
19. Sen mi ata kuvvet verdin?
Ve dalgalanan yeleği onun boynuna sen mi giydirdin?
20. Onu çekirge gibi sıçratan sen misin?
Onun horultusunun şiddeti korkunçtur.
21. Ovada ayağı ile toprağı kazar, ve kuvveti ile sevinçten coşar;
Silâhşorları karşılamağa çıkar.
22. Korkuya güler, ve yılmaz;
Ve kılıç önünden geri dönmez.
23. Onun üzerinde ok kılıfı,
Pırlıdıyan mızrakla kargı tınlar.
24. Şiddetle ve öfke ile mesafeyi sümürür;
Boru sesi olunca yerinde durmaz.
25. Boru çalındıkça: Heh, der;
Ve uzaktan cengin kokusunu,
Başbuğların gürliyen sesini, ve nârayı duyar.
26. Senin hikmetinle mi atmaca süzülüyor da,
Cenuba doğru kanat geriyor?
27. Senin emrinle mi kartal yükseliyor da,
Yuvasını yüksekte kuruyor?
28. Kayanın üzerinde oturuyor, ve konaklıyor,
Kayanın sivri ucunda, ve çetin doruğun üstünde.
29. Yiyeceğini oradan gözetler;
Gözleri uzaktan görür.
30. Ve onun yavruları kan sümürür;
Ve leşler nerede ise, o da oradadır.

BAP 40

- YİNE RAB Eyuba cevap verip dedi:
2. Kadîrin işini kötü gören onunla çekişir mi?
Allah ile davalaşan cevap versin.
 3. O zaman Eyub RABBE cevap verip dedi:
 4. İşte, ben değersiz bir şeyim; sana ne cevap vereyim?
Elimi ağzıma koyuyorum.
 5. Bir kere söyledim, ve cevap vermem;
Ve iki kere söyledim, ve artık etmem.
 6. Ve RAB kasırganın içinden Eyuba cevap verip dedi:
 7. Şimdi kuşağını beline vur, erkek gibi;
Sana sorayım da, bana anlat.
 8. Hükmümü de sen boşa mı çıkaracaksın?
Haklı çıkarılasın diye beni mi suçlu çıkarıyorsun?
 9. Allah gibi sende bazu var mı?
Ve onun gibi bir sesle gürliyebilir misin?
 10. Şimdi azametle ve rıfatla süslen;
Ve izzet ve haşmet giy.
 11. Öfkenin taşkınlıklarını boşalt;

Ve her kibirliye bakıp onu alçalt.
12. Her kibirliye bakıp onu çökert;
Ve oldukları yerde kötülerini ayak altında çığne.
13. Bir arada onları toprağa gizle,
Gizli yerde yüzlerine sargı sar.
14. O zaman ben de seni överim,
Sağ elin seni kurtarabilir diye.
15. İşte bak, seninle beraber yarattığım behemot,*
* *Suaygırı*.
Sığır gibi ot yer.
16. İşte bak, kuvveti belindedir,
Kudreti de karnı adalelerinde.
17. Kuyruğunu erz ağacı gibi diker;
Butlarının sinirleri örülmüştür.
18. Kemikleri tunçtan borulardır;
Kaburgaları demir çubukları gibi.
19. Allahın baş eseri odur;
Yaratana onun kılıcını vermiştir.
20. Gerçek onun yiyeceğini kendisine dağlar getirir,
O dağlar ki, bütün kır hayvanları orada oynaşırlar.
21. Sidre çalılıkları altında yatar,
Kamışlarla örtülü yerde, bataklıkta.
22. Sidreler onu gölgeleriyle örterler;
Onu vadinin söğütleri kuşatır.
23. İşte, ırmak coşsa bile, o ürkmez;
Erden onun ağzına kadar kabarsa, o emindir.
24. O bakarken kimse onu tutabilir mi?
Ve halkalar için burnunu delebilir mi?

BAP 41

LEVYATANI* olta ile çekebilir misin?
* *Timsah*.
Ve ilmekle onun dilini sıkabilir misin?
2. Burnuna sazdan ip takabilir misin?
Yahut çengelle çenesini delebilir misin?
3. Sana çok yalvarır mı?
Yahut sana tatlı sözler söyler mi?
4. Seninle ahit keser mi ki,
Onu daimî köle alsın?
5. Onunla oynar mısın, kuşla oynar gibi?
Ve onu kızların için bağlar mısın?
6. Balıkçılar takımı onu alır satarlar mı?
Tüccar arasında onu pay ederler mi?
7. Derisini kancalarla doldurabilir misin,
Başını da balıkçı zıpkınları ile?
8. Elini üzerine koy;
Cengi hatırla, ve bir daha etme.

9. İşte, ona ümit bağlamak boştur;
Onun bir görünüşü ile de insan yıkılmaz mı?
10. Onu uyandıracak yüreği pek adam yoktur;
Ya benim önümde durabilecek olan kimdir?
11. Önceden bana veren kimdir ki, ona ödiyeyim?
Bütün gökler altında ne varsa, o benimdir.
12. Onun azası ile zorlu kuvvetinden ötürü,
Ve yapılışının güzelliğinden ötürü sözümü kesmiyeceğim.
13. Onun esvabının önünü kim açabilir?
İki çenesinin arasına kim girebilir?
14. Yüzünün kapı kanatlarını kim açabilir?
Çepçevre dişleri dehşettir.
15. Övündüğü onun çetin pullarıdır,
Sık basılmış mühürle kapanmışlardır.
16. Biri ötekine çok yakın,
Aralarına hava giremeyecek kadar.
17. Birbirine yapıştırlar;
Bitişmişler de ayrılamazlar.
18. Aksırmaları ılık saçar,
Gözleri de fecrin kirpikleri gibidir.
19. Ağzından alevli meşaleler çıkar,
Ve ateş kıvılcımları sıçrar.
20. Burun deliklerinden duman çıkar,
Kaynıyan kazandan, ve yanan kamışlardan çıkar gibi.
21. Soluğu közleri tutuşturur,
Ve ağzından alev çıkar.
22. Kuvvet onun boynunda yatar,
Ve dehşet onun önünde oynamaktadır.
23. Etinin katmerleri birbirine yapışık;
Üzerinde pekişmişlerdir; kımıldanmazlar.
24. Yüreği taş gibi serttir;
Evet, değirmenin alt taşı gibi sert.
25. O kalkınca kuvvetli olanlar korkar;
Kendilerinden geçerler yılgınlıktan.
26. Üzerine varılsa kılıç işe yaramaz,
Ne mızrak ve kargı, ne de zırh.
27. Demir ona saman gibi gelir,
Tunç da çürük odun gibi.
28. Onu ok kaçıramaz;
Sapan taşları onun için anız gibidir.
29. Onun için topuzlar anız sayılır;
Kargının saldırışına güler.
30. Onun karın altı keskin çömlek parçaları;
Çamurun üzerine sanki bir döven uzatır.
31. Derin suları bir kazan gibi kaynatır;
Denizi merhem çömleği gibi eder.
32. Ardınca parlak iz bırakır;
İnsan sanır ki, engin ağarmış saçtır.
33. Karada onun benzeri yoktur,
Korkusu olmasın diye yaratılmıştır.

34. Her yüksek şeye göz atar;
Bütün gurur oğulları üzerinde o kıraldır.

BAP 42

Ozaman Eyub RABBE cevap verip dedi:

2. Sen her şeyi yapabilirsin, bilirim, Ve hiç bir muradın alıkonmaz.
3. Takdiri bilgisizce karartan bu adam kim? Bundan ötürü anlamadığım şeyleri söyledim, Benden üstün olan bilmediğim şaşılacak şeyleri.
4. Niyaz ederim, dinle de, ben söylüyeyim; Sana sorayım da, bana anlat.
5. Senin için kulaktan işitmişim; Şimdi ise seni gözüm gördü.
6. Bundan ötürü kendimi hor görmekteyim, Ve tozda ve külde tövbe eylemekteyim.
7. Ve vaki oldu ki, RAB bu sözleri Eyuba söyledikten sonra, RAB Temanlı Elifaza dedi: Sana karşı, ve iki dostuna karşı öfkem alevlendi; çünkü kulum Eyub gibi benim için doğru olanı söylemediniz.
8. Ve şimdi kendiniz için yedi boğa, ve yedi koç alın, ve kulum Eyuba gidin, ve kendiniz için yakılan takdime arzedin; ve kulum Eyub sizin için dua etsin; çünkü ona itibar ederim de, size karşı ahmaklığınıza göre davranmıyayım; çünkü kulum Eyub gibi benim için doğru olanı söylemediniz.
9. Ve Temanlı Elifaz, ve Şuahlı Bildad, ve Naamalı Tsofar gittiler, ve RABBİN kendilerine emretmiş olduğu gibi yaptılar; ve RAB Eyuba itibar etti.
10. Dostları için dua edince, Eyubun sürgününü RAB döndürdü; ve RAB Eyuba önceki malının iki katını verdi.
11. Ve bütün kardeşleri, ve bütün kızkardeşleri, ve evelce tanıdıklarının hepsi onun yanına geldiler, ve onun evinde kendisile beraber ekmek yediler; ve üzerine RABBİN getirmiş olduğu bütün belâlardan ötürü onunla acınarak kendisini teselli ettiler; ve her biri ona bir parça gümüş, ve her biri bir altın halka verdi.
12. Ve RAB Eyubun sonunu başlangıcından ziyade bereketli etti; ve on dört bin koyunu, ve altı bin devesi, ve bin çift öküzü, ve bin dişi eşiği oldu.
13. Ve yedi oğlu ile üç kızı da oldu.
14. Ve ilk kızının adını Yemima, ve ikincisinin adını Ketsiya, ve üçüncüsünün adını Keren-happuk koydu.
15. Ve bütün memlekette Eyubun kızları gibi güzel kadınlar bulunmazdı; ve babaları onlara kardeşleri arasında miras verdi.
16. Ve bundan sonra Eyub yüz kırk yıl yaşadı, ve oğullarını ve torunlarını gördü, dört göbek.
17. Ve Eyub kocamış, ve günlere doymuş olarak öldü.

MEZMURLAR KİTAP I

MEZMUR 1

NE mutludur o adam ki, kötülerin öğüdü ile yürümez,
Ve günahkârların yolunda durmaz,
Ve müstehzilerin derneğinde oturmaz;
2. Ancak zevki RABBİN şeriatindedir.
Ve gece gündüz onun şeriatini derin düşünür.

3. Akar sular kenarına dikilmiş ağaç gibidir,
Meyvasını mevsiminde verir,
Ve yaprağı solmaz;
Yaptığı her iş de iyi gider.
4. Kötüler böyle değildir;
Ancak yelin süpürüp götürdüğü saman ufağı gibidir.
5. Bunun için kötüler hüküm gününde,
Ve günahkârlar salihler cemaatinde durmazlar.
6. Çünkü RAB salihlerin yolunu bilir,
Fakat kötülerin yolu yok olur.

MEZMUR 2

- NİÇİN milletler kaynaşıyor,
Ve ümmetler boş şey düşünüyor?
2. Dünyanın kırılları kalkıyor,
Ve hükümdarlar RABBE karşı ve mesihine karşı,
Birbirile öğütleniyorlar:
 3. Onların bağlarını koparalım,
Ve iplerini kendimizden atalım, diyorlar.
 4. Göklerde oturan gülecek;
RAB onlarla eğlenecektir.
 5. O zaman onlara hiddetle söyleyecek,
Gazabı ile onları sıkıntıya koyacaktır;
 6. Fakat ben kiralımı
Mukaddes dağım Sion üzerine koydum.
 7. Fermanı ilân edeceğim;
RAB bana dedi: Sen benim oğlumsun;
Ben seni bugün tevlit ettim.
 8. İste benden, ve miras olarak sana milletleri,
Mülkün olarak yeryüzünün uçlarını da vereceğim.
 9. Onları demir çomakla kıracaksın;
Bir çömlekçi kabı gibi onları parçalıyacaksın.
 10. Ve şimdi, ey kırallar, artık aklınızı başınıza alın;
Ey dünya hâkimleri, ibret alın.
 11. RABBE korku ile kulluk edin,
Ve titriyerek mesrur olun.
 12. Oğlu öpün ki, hiddet etmesin, siz de yolda yok olmyasınız,
Çünkü birazdan hiddeti alevlenir.
Bütün ona sığınanlar ne mutludur!

MEZMUR 3

Oğlu Abşalomun önünden kaçtığı zaman, Davudun Mezmurudur.

- YA RAB, hasımlarım ne kadar çoğaldı!
Bana karşı ayaklananlar çoktur.
2. Canım için çokları diyorlar:
Allahta onun için kurtuluş yoktur.[Sela
 3. Fakat sen, ya RAB, çevremde bir kalkansın,
İzzetim ve başımı yükselten sensin.
 4. RABBİ sesimle çağırırım,
Ve mukaddes dağından bana cevap verir.[Sela

5. Ben yattım ve uyudum;
Uyandım, çünkü RAB bana destek oldu.
6. Her yanımdan beni kuşatan
Kavmin on binlerinden korkmam.
7. Ya RAB, kalk; ey Allahım, beni kurtar;
Çünkü sen bütün düşmanlarımın çene kemiğine vurdun;
Kötülerin dişlerini kırdın;
8. Kurtarış RABBİNDİR;
Bereketin kavminin üzerinde olsun.
[Sela

MEZMUR 4

*Musikacıbaşı için; Neginot üzerine,
Davudun Mezmurudur.*
SENİ çağırınca bana cevap ver, ey salâhımın Allahı;
Darlıkta olduğum zaman beni genişliğe çıkarırsın;
Bana acı da duamı işit.
2. Ey insan oğulları, ne vakte kadar izzetim utanca çevrilecek?
Ne vakte kadar boş şeyi seveceksiniz, ve yalan arıyacaksınız?[Sela
3. Fakat bilin ki, RAB müttakiyi kendisi için ayırmıştır;
Kendisini çağırınca, RAB beni işitir.
4. Titreyin ve suç etmeyin;
Yataklarınızda kendi yüreğinizle söyleşip susun.[Sela
5. Salâh kurbanlarını kesin,
Ve RABBE güvenin.
6. Bize kim iyilik gösterecek? diyenler çoktur.
Yüzünün nurunu üzerimize yükselt, ya RAB.
7. Onların buğdayı ve taze şarabı çoğaldığı zamandan fazla,
Benim yüreğime sevinç verdin.
8. Hem selâmette yatacağım, hem de uyuyacağım;
Çünkü ancak sen, ya RAB, beni emniyette oturtursun.

MEZMUR 5

*Musikacıbaşı için; Nehilot üzerine,
Davudun Mezmurudur.*
SÖZLERİME kulak ver, ya RAB, Ahıma bak.
2. Feryadımın sesini iyi dinle, ey Kırılım ve Allahım,
Çünkü duam sanadır.
3. Ya RAB, sabahlayın sesimi işiteceksin,
Sabahlayın sana yönelip bekliyeceğim.
4. Çünkü sen kötülükten hoşlanan Allah değilsin;
Senin yanında şer konmaz.
5. Kibirliler senin gözün önünde durmaz;
Bütün fesat işliyenlerden nefret edersin.
6. Yalan söyleyenleri yok edersin;
Kanlı ve hilekâr adamdan RAB ikrah eder.
7. Fakat ben senin inayetinin çokluğu ile evine gireceğim;
Senin korkunla mukaddes mabedine doğru secde kılacağım.
8. Ya RAB, düşmanlarımdan ötürü adaletinde bana rehber ol;
Senin yolunu önümde düzelt.

9. Çünkü onların ağızında doğruluk yoktur;
Onların içi öz kötülüktür;
Boğazları açık kabirdir;
Sözlerini düzgün ederler.
10. Ey Allah, onları suçlu tut;
Kendi öğütleriyle düşsünler;
İsyanlarının çokluğunda onları kov;
Çünkü sana karşı âsi oldular.
11. Fakat sana sığınanların hepsi sevinsinler,
Daima sevinçle çağırılsınlar, çünkü onları sen korursun;
Senin ismini sevenler sende sevinçle coşsunlar.
12. Çünkü salihî sen mübarek kılacaksın,
Ya RAB, onun çevresini bir kalkan gibi lûtfunla saracaksın.

MEZMUR 6

*Musikacıbaşı için; Neginot üzerine,
Şeminite göre, Davudun Mezmurudur.*
YA RAB, hiddetinle beni tekdir etme,
Ve öfkenle beni tedip etme.

2. Bana acı, ya RAB, çünkü solgunum;
Bana sağlık ver, ya RAB, çünkü kemiklerim titriyor.

3. Canım da çok titriyor;
Ve sen, ya RAB, ne vakte kadar?...

4. Dön, ya RAB, canımı azat et;
İnayetinden ötürü beni kurtar.

5. Çünkü senin anılman ölümde yoktur;
Ölümler diyarında sana kim şükredecek?

6. Kendi iniltimden yoruldum;
Her gece ağlamaktan döşeğim ıslaktır;
Gözyaşlarımla yatağımı ıslatmaktayım.

7. Gözüm kederden sönüyor;
Bütün hasımlarımın yüzünden eskiyor.

8. Ey sizler, bütün fesat işliyenler, benden uzak olun;
Çünkü RAB ağlayışımın sesini işitti.

9. RAB benim yalvarışımı işitti;
RAB duamı kabul edecektir.

10. Bütün düşmanlarım utanacak ve çok titriyecekler;
Geri dönecekler, ansızın utanacaklar.

MEZMUR 7

Benyamînî Kuşun sözlerinden ötürü Davudun RABBE terennüm ettiği Şiggayondur.
YA RAB Allahım, sana sığınıyorum,
Kovalayıcılarımın hepsinden beni kurtar, ve beni azat et;

2. Ta ki, beni azat eden yok iken,
Aslan gibi canımı parçalamasınlar.

3. Ya RAB Allahım, eğer şunu ettimse,
Eğer ellerimde haksızlık varsa,

4. Eğer benimle barışık olana kötülük ödedimse,
Ve sebepsiz bana hasım olanı soydumsa,

5. Düşman canımı kovalasın ve yetişsin;

Hayatımı yerde çiğnesin, Ve izzetimi toprağa koysun.[Sela

6. Hiddetinle kalk, ya RAB;

Hasımlarımın gazabına karşı yüksel;

Ve benim için uyan; hükmü sen emrettin.

7. Ümmetlerin cemaati de seni kuşatsın,

Ve onun üzerinde yücelere dön.

8. RAB kavmlara hükmeder;

Bana hükmet, ya RAB;

Bana salâhıma ve kemalime göre olsun.

9. Kötülerin kötülüğü sona ersin, fakat salihî pekiştir;

Çünkü âdil Allah yürekleri ve gönülleri dener.

10. Benim kalkanım Allah iledir;

Yüreği doğru olanları o kurtarır.

11. Allah âdil bir hâkimdir,

Evet, bir Allah ki, her gün gazap eder.

12. Eğer insan dönmezse, o, kılıcını bilir;

Yayını kurup onu hazırlamıştır;

13. Ve ona karşı ölüm silâhlarını hazırlamıştır;

Oklarını tutuşturucu eder.

14. İşte, o, fesat ağrısını çekiyor;

Ve kötülüğe gebe kalıp yalan doğurdu.

15. Bir kuyu açtı ve onu kazdı,

Ve açtığı çukura kendisi düştü.

16. Kötülüğü kendi başına dönecek,

Ve zorbalığı kendi tepesine inecek.

17. Adaletinden ötürü RABBE şükredeyim;

Ve Yüce RABBİN ismine terennüm edeyim.

MEZMUR 8

Musikacıbaşı için; Gittit üzre, Davudun Mezmurudur.

YA Rabbimiz Yehova,

Bütün yeryüzünde ismin ne azametlidir!

Celâlini göklerin üstüne yükselttin.

2. Sana hasım olanlardan ötürü,

Düşmanı ve öç alanı susturasın diye,

Çocukların ve emzikte olanların ağzından kudreti kurdun.

3. Göklerini, ellerinin işlerini,

Koyduğun ay ve yıldızları görünce dedim:

4. İnsan nedir ki, sen onu anasın?

Âdemoğlu nedir ki, sen onu arıyasın?

5. Onu meleklerden biraz aşağı kıldın,

İzzet ve hürmet tacını da ona giydirdin.

6. Ellerin işleri üzerine ona saltanat verdin;

Bütün şeyleri,

7. Hep koyunları ve sığırları,

Ve kır hayvanlarını da,

8. Gökün kuşlarını ve denizin balıklarını,

Denizlerin yollarında dolaşanların hepsini,

Onun ayakları altına koydun.

9. Ya Rabbimiz Yehova,

Bütün yeryüzünde ismin ne azametlidir!

MEZMUR 9

Musikacıbaşı için; Mutlabben üzre, Davudun Mezmurudur.

BÜTÜN yüreğimle RABBE şükredeyim;
Bütün hârikalarını anlatayım.
2. Sevineyim ve sende sevinçle coşayım;
Senin ismine terennüm edeyim, ey Yüce Olan.
3. Düşmanlarım yüzgeri döndükleri zaman,
Senin önünde sürçer, yok olurlar.
4. Çünkü hakkımı ve davamı sen gördün;
Adaletle hükmederek tahtta oturursun.
5. Sen milletleri azarladın, kötüyü yok ettin;
Daima ve ebediyen adlarını sildin.
6. Düşmanlar bitti, onlar ebediyen haraptır;
Temelinden söktüğün şehirler ise,
Onların anılması bile yok oldu.
7. Fakat RAB ebediyen oturuyor;
Hüküm için tahtını kurmuştur;
8. Ve dünyaya adaletle hükmedecek;
Ümmetlere doğrulukla hükmedecektir.
9. RAB da mağdur için yüksek kule,
Sıkıntı zamanlarında yüksek kule olacaktır;
10. Ve senin ismini bilenler sana güveneceklerdir;
Çünkü seni arıyanları bırakmazsın, ya RAB.
11. Sionda oturan RABBE terennüm edin;
Kavmlar arasında işlerini ilân eyleyin.
12. Çünkü dökülmüş kanı araştıran onları anar;
Hakirlerin feryadını unutmaz.
13. Bana acı, ya RAB;
Ey sen, ölüm kapılarından beni kaldıran,
Benden nefret edenler yüzünden çektiğim derde bak da,
14. Bütün senin hamdini anlatayım.
Sion kızının kapılarında
Senin kurtuluşınla mesrur olayım.
15. Milletler kazdıkları kuyuya düştüler;
Kendi ayakları gizledikleri ağa tutuldu.
16. RAB kendini tanıttı, hükmü yürüttü;
Kötü adam, kendi ellerinin işinde tutuldu.[*Higgayon. Sela*
17. Kötüler ölümler diyarına döneceklerdir,
Allahı unutan bütün milletler de ...
18. Çünkü fakir daima unutulmıyacak,
Ve hakirlerin bekleyişi ilelebet boşa çıkmıyacaktır.
19. Kalk, ya RAB; insan galip olmasın;
Milletler senin önünde hükmolunsun.
20. Ya RAB, onları korkut;
Milletler bilsin ki, ancak insandırırlar.
[*Sela*

MEZMUR 10

YA RAB, niçin uzakta duruyorsun,
Sıkıntı zamanlarında niçin gizleniyorsun?
2. Kötünün gururu ile hakir yarıyor;
Kurdukları düzenlere kendileri tutulsunlar.
3. Çünkü kötü adam canının çektiği şey ile övünür,
Ve tamakâr RABBİ reddeder, hor görür.
4. Kötü, mağrur yüzü ile: Allah aramaz, der.
Allah yoktur — işte, onun bütün düşünceleri ...
5. Onun yolları her vakit sabittir;
Senin hükümlerin onun görüşünden çok yüksektir;
Bütün kendi hasımlarını hiçe sayar.
6. Yüreğinden der: Ben sarsılmam;
Ve hiç bir devirde felâkete düşmem.
7. Ağzı lânet, hile ve gaddarlık dolu;
Kötülük ve fesat dilinin altındadır.
8. Köylerin pusu yerlerinde oturur;
Gizli yerlerde suçsuzu öldürür;
Gözleri biçareye gizliden bakar.
9. İnindeki aslan gibi, gizli bir yerde pusu kurar;
Hakiri tutmak için bekler,
Ağına çekince hakiri tutar.
10. İğilip çömelir,
Ve biçareler onun pençeleriyle düşer.
11. Yüreğinden der: Allah unuttu,
Yüzünü örttü, hiç görmeyecektir.
12. Kalk, ya RAB; ey Allah, elini kaldır;
Hakirleri unutma.
13. Kötü adam niçin Allahı hor görür,
Ve yüreğinden: Aramıyacaksın, der?
14. Sen onu gördün, çünkü elinle cezasını vermek için kötülüğü ve kini görürsün;
Biçare kendini sana teslim eder;
Öksüzün yardımcısı sensin.
15. Kötünün kolunu kır;
Şerir adam ise,
Ta bulamayınca kadar onun kötülüğünü ara.
16. RAB daima ve ebediyen Kıraldır;
Milletler onun diyarından yok oldu.
17. Öksüzün ve mağdurun hakkını vermek için,
Ya RAB, hakirlerin dileğini işittin;
18. Onların yüreğini pekiştireceksin, kulağını onlara açacaksın,
Ta ki, topraktan olan insan artık korkunç olmasın.

MEZMUR 11

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

RABBE sığınırım;
Canıma nasıl diyorsunuz:
Kuş gibi dağınıza kaç?
2. Çünkü işte, kötüler yay kuruyorlar;
Yürekte doğru olanların üzerine karanlıkta atmak için,
Oklarını kiriş üzerinde hazırlıyorlar.

3. Temeller yıkılırsa,
Salih ne yapabilir?
4. RAB mukaddes mabedindedir;
RAB — onun tahtı göklerde;
Onun gözleri görür, göz kapakları insan oğullarını dener.
5. RAB salih dener,
Fakat kötünden ve zorbalığı sevenden canı tiksindir.
6. Kötüler üzerine kementler yağdıracaktır;
Kâselerinin payı, ateş, kükürt ve sam yeli olacak.
7. Çünkü RAB âdildir, adaleti sever;
Doğru adam onun yüzünü görecek.

MEZMUR 12

Musikacıbaşı için; Şeminite göre; Davudun Mezmurudur.

- KURTAR, ya RAB, çünkü müttaki bitiyor;
Çünkü insan oğulları arasından eminler tükeniyor.
2. Herkes komşusuna yalan söylüyor;
Düzgün dudakla, iki yürekle söylüyorlar.
 3. RAB bütün düzgün dudakları,
Büyük söyliyeni dili kesecektir;
 4. Onlar ki: Dilimizle üstün çıkarız,
Dudaklarımız bizimdir, bize efendi kimdir? derler.
 5. Hakirlerin mağdurluğundan,
Fakirlerin inlemesinden ötürü,
RAB diyor: Şimdi kalkacağım,
Onu özlediği selâmete koyacağım.
 6. RABBİN sözleri pak sözlerdir;
Toprakta pota içinde kal olunmuş,
Yedi kere tasfiye edilmiş gümüş gibidirler.
 7. Onları sen tutacaksın, ya RAB,
Onları bu nesilden ebediyen koruyacaksın.
 8. Alçaklık âdem oğulları arasında yükselince,
Kötüler her yanda dolaşır.

MEZMUR 13

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

- NE vakte kadar, ya RAB? beni ebediyen mi unutacaksın?
Ne vakte kadar yüzünü bana örteceksin?
2. Bütün gün yüreğimde keder olarak,
Ne vakte kadar canımda kuruntular edeyim?
Ne vakte kadar düşmanım üzerime yükselecek?
 3. Bak ve bana cevap ver, ya RAB Allahım,
Gözlerimi aydınlat da, ölüm uykusuna varmıyayım;
 4. Ta ki, düşmanım: Onu yendim, demesin;
Ve sarsıldığım zaman hasımlarım mesrur olmasın.
 5. Fakat ben senin inayetine güvendim;
Yüreğim kurtarışınla mesrur olacaktır.
 6. RABBE ilâhi okuyacağım,
Çünkü bana cömertlik etti.

MEZMUR 14

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

AKILSIZ, yüreğinde: Allah yoktur, dedi.

Bozuldular, mekruh işler ettiler;

İyilik eden yok.

2. Anlayışlı ve Allahı arıyan kimse var mıdır görsün diye,

RAB âdem oğulları üzerine göklerden baktı.

3. Hepsi saptılar, birlikte murdar oldular;

İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur.

4. Bütün fesat işliyenlerin bilgileri yok mu?

Kavmımı ekmek yer gibi yiyorlar;

RABBİ çağırıyorlar.

5. Orada büyük korku ile korktular;

Çünkü Allah salihin nesli arasındadır.

6. Hakirin öğüdünü hor görürsünüz,

Fakat onun sığındığı RABDİR.

7. Keşke İsrailin kurtuluşu Siondan geleydi!

RAB kavmını sürgünden geri getirince,

Yakub mesrur olacak, ve İsrail sevinecektir.

MEZMUR 15

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, çadırında kim konacak?

Mukaddes dağında kim oturacak?

2. Kemal ile yürüyen ve salâh işliyen,

Ve yüreğinden hakikati söyleyen

3. O ki, dilile iftira etmez,

Dostuna kötülük eylemez,

Ve komşusu üzerine rüsvaylık atmaz;

4. Rezil adam onun gözünde hor görülür,

Ancak RABDEN korkanlara hürmet eyler;

Kendi zararına yemin eder de geri dönmez;

5. Parasını faize vermez,

Ve suçsuza karşı rüşvet almaz.

Bunları yapan asla sarsılmıyacaktır.

MEZMUR 16

Davudun Miktamıdır.

BENİ tut, ey Allah, çünkü sana sığınıyorum.

2. RABBE dedim: Rabbim sensin;

Senden öte bana iyilik yoktur.

3. Dünyadaki mukaddesler ve asillere gelince,

Zevkim hep onlardadır.

4. Başka ilâhın ardınca koşanların derdi çoğalır;

Onların kandan dökülen takdimelerini ben dökmem,

Ve onların adlarını ağzıma almam.

5. RAB nasibimin ve kâsemın payıdır;

Hissemin tutan sensin.

6. Kısmetimin nimetli yerlere düştü;

Evet, aldığım miras güzeldir.

7. Bana ögüt veren RABBİ takdis ederim,
Evet, geceleyin gönlüm bana öğretir.
8. RABBİ daima önüme koydum;
O benim sağımda olduğu için sarsılmam.
9. Bunun için yüreğim sevinir, ruhum da mesrur olur;
Bedenim de emniyette oturur.
10. Çünkü sen canımı ölümler diyarına terketmezsin;
Mukaddesini çürüme görmeğe bırakmazsın.
11. Hayat yolunu bana bildirirsin;
Sevinçler tokluğu senin önündedir;
Sağında daima nimetler vardır.

MEZMUR 17

Davudun bir Duasıdır.

- YA RAB, hakkı dinle, feryadımı işit;
Hileli dudaklardan çıkmıyan duama kulak ver.
2. Hükmüm senin önünden çıksın;
Senin gözlerin doğrulukla görür.
 3. Yüreğimi denedin, beni geceleyin yokladın;
Beni imtihan ettin de bir şey bulmadın;
Niyet ettim ki, ağızım haddini geçmesin.
 4. İnsanların işlerine gelince,
Senin dudaklarının sözü ile
Zorbanın yollarından kendimi tuttum.
 5. Adımlarım senin yollarını sıkı tuttu,
Ayaklarım kaymadı.
 6. Seni çağırdım, çünkü sen bana cevap verirsin, ey Allah;
Kulağın bana iş, sözümü dinle.
 7. Ey sana sığınanları kendilerine karşı ayaklananlardan sağ elinle kurtaran,
Şaşılacak inayetlerini göster.
 8. Beni gözbebeği gibi koru;
 9. Beni sıkıştıran kötülerin yüzünden,
Beni kuşatan can düşmanlarımdan,
Kanatlarının gölgesinde beni gizle.
 10. Yürekleri yağ bağlamış;
Ağızları ile gururla söylüyorlar.
 11. Adımlarımızda şimdi bizi kuşatıyorlar;
Bizi yere vurmak için gözlerini dikeyyorlar.
 12. Yırtmağa haris bir aslan,
Sanki pusuda yatan genç aslandır.
 13. Kalk, ya RAB, önüne geç, onu yık;
Canımı kılıcınla kötünden,
Elinle insanlardan, ya RAB,
Dünya adamlarından azat et.
 14. Onların nasibi bu hayattadır,
Onların karnını hazinenle doldurursun;
Onlar çocuklara doymuştur,
Ve artanı yavrularına bırakırlar.
 15. Ben ise, salâhla senin yüzünü göreceğim;
Uyandığım zaman didarına doyacağım.

MEZMUR 18

Musikacıbaşı için. RABBİN kulu Davudun Mezmurudur. RAB onu bütün düşmanlarının pençesinden ve Saulun elinden azat ettiği gün bu ilâhının sözlerini RABBE terennüm etti; ve dedi:

- SENİ severim, ya RAB, ey kuvvetim.
RAB benim kayam ve hisarım ve kurtarıcımdır;
2. Allahım, sığındığım kayam,
Kalkanım, kurtuluşumun kuvveti, yüksek kulem.
3. Hamde lâıyk olan RABBİ çağıracağım,
Ve düşmanlarımdan kurtulacağım.
4. Ölüm ipleri çevremi sardı,
Ve yaramazlık selleri beni ürküttü.
5. Ölüler diyarının ipleri beni kuşattı;
Ölümün kementleri üzerime geldi.
6. Sıkıntım içinde RABBE dua ettim,
Ve Allahımı imdada çağırdım;
Mabedinden sesimi işitti,
Ve önündeki feryadım kulaklarına erişti.
7. O zaman dünya sarsılıp titredi;
Dağların temelleri de oynadılar
Ve sarsıldılar, çünkü o öfkelenildi.
8. Burnundan duman yükseldi,
Ağzından ateş yiyip bitirdi;
Ondan közler tutuştular.
9. Gökleri de iğip indi,
Ve koyu karanlık ayakları altında idi.
10. Ve bir kerubiye binip uçtu;
Ve yelin kanatları üstünde yükseldi.
11. Karanlığı kendisine örtü,
Suların karaltısını ve asümanın koyu bulutlarını
Çevresine çardak yaptı.
12. Önündeki parıltıdan onun koyu bulutları geçtiler;
Dolu ve ateş közleri . . .
13. RAB göklerde gürledi,
Ve Yüce Olan ses verdi, Dolu ve ateş közleri . . .
14. Ve oklarını salıp onları dağıttı;
Çok şimşekler de salıp onları bozgun etti.
15. Ya RAB, senin azarlamandan,
Burnunun nefesinin vuruşundan,
Suların derinlikleri göründü,
Ve dünyanın temelleri açıldı.
16. Yukarıdan elini uzattı, beni tuttu;
Beni çok sulardan çıkardı.
17. Beni kuvvetli düşmanımdan,
Ve benden nefret edenlerden azat etti;
Çünkü onlar benden zorlu idiler.
18. Felâketim gününde önüme çıktılar;
Fakat RAB bana destek oldu.
19. Ve beni geniş yere çıkardı;

Beni kurtardı, çünkü benden hoşlandı.
20. RAB salâhıma göre bana ödedi;
Ellerimin temizliğine göre karşılığını verdi.
21. Zira RABBİN yollarını tuttum,
Ve kötülükle Allahımdan ayrılmadım.
22. Çünkü bütün hükümleri önümdedir,
Ve kanunlarını kendimden uzaklaştırmam.
23. Onunla kâmil idim,
Ve günahımdan kendimi tuttum.
24. Bunun için RAB salâhıma göre,
Gözü önünde ellerimin temizliğine göre,
Karşılığını verdi.
25. İnayetli ile inayetli olursun;
Kâmil adamla kâmil olursun;
26. Pak olanla pak olursun,
Ve iğri adamla ters olursun.
27. Çünkü hakir kavmı sen kurtarırsın,
Fakat yüksek gözleri alçaltırsın.
28. Çünkü çerağımı sen yakacaksın;
RAB Allahım karanlığımı aydınlatacaktır.
29. Çünkü seninle asker üzerine hücum ederim,
Ve Allahımla duvar aşarım.
30. Allah—onun yolu kâmilidir;
RABBİN sözü saftır;
O kendisine sığınanların hepsine kalkandır.
31. Çünkü RABDEN başka Allah kimdir?
Ve Allahımızdan başka kaya kimdir?
32. O Allah ki, bana kuvvet kuşatır,
Ve yolumu kâmil kılar.
33. O, ayaklarımı geyik ayakları gibi eder,
Ve beni yüksek yerlerim üzerine diker.
34. Ellerimi cenk için talim eder de,
Bazularım tunç yayı kurar.
35. Ve bana kurtuluşunun kalkanını verdin,
Sağ elin beni tuttu,
Ve lûtfun beni büyük etti.
36. Adımlarımın yerini genişlettin,
Ve ayaklarım kaymadı.
37. Düşmanlarımı kovalarım ve onlara yetişirim,
Ve onlar bitmeyince geri dönmem.
38. Onları ezerim ve kalkamazlar;
Ayaklarımın altına düşerler.
39. Çünkü cenk için bana kuvvet kuşattın;
Bana karşı ayaklananları altımda çöktürdün.
40. Düşmanlarımın sırtını bana çevirttin,
Ve benden nefret eyliyenleri yok ettim.
41. Onlar imdada çağırdılar, fakat kurtaran yoktu;
RABBE çağırdılar, ve onlara cevap vermedi.
42. O zaman yel önündeki toz gibi onları ezdim;
Sokakların çamuru gibi attım.

43. Kavmin çekışmelerinden beni azat ettin;
Beni milletlerin başına koydun;
Bilmediğim bir kavm bana kulluk ediyor.
44. Kulakları işitince bana itaat ediyorlar;
Yabancı oğulları bana boyun iğıyorlar.
45. Yabancı oğulları takatsızdırlar,
Ve hisarlarından titriyerek çıkıyorlar.
46. RAB hay dir; ve kayam mubarek olsun;
Ve kurtuluşumun Allahı yüce olsun,
47. O Allah ki, bana öçler verir,
Ve kavmları bana tabi kılar.
48. Düşmanlarımdan beni azat eyler.
Evet, bana karşı ayaklananlar üzerinde beni yükseltirsin;
Zorba adamdan beni azat eylersin.
49. Bunun için, ya RAB, milletler arasında sana şükrederim,
Ve senin ismine terennüm eylerim.
50. RAB kiralına büyük kurtuluşlar verir,
Ve mesihine, Davuda ve onun zürriyetine,
Ebediyen inayet eder.

MEZMUR 19

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

GÖKLER Allahın izzetini beyan eder;
Ve gök kubbesi ellerinin işini ilân eyler.
2. Gün güne söz söyler,
Ve gece geceye bilgi gösterir.
3. Söyleyiş de yok sözler de yok;
Onların sesi işitilmez.
4. Onların ahengi bütün dünyaya,
Ve sözleri yerin ucuna varmıştır.
Onlarda güneş için çadır kurdu;
5. O güneş ki, gerdekten çıkan güvey gibidir,
Ve bir yiğit gibi yoluna seğırtmek için sevinir.
6. Çıkışı göklerin ucundandır,
Devri de onların sonlarına kadar;
Ve sığağından saklı kalan yoktur.
7. RABBİN şeriatı kâmindir; canı tazeler;
RABBİN şهادeti sadıktır; bön adama hikmet verir.
8. RABBİN vesayası doğrudur; yüreğı sevindirir;
RABBİN emri paktır; gözleri aydınlatır.
9. RAB korkusu temizdir; ebediyen durur;
RABBİN hükümleri haktır; hepsi doğrudur.
10. Altından, çok saf altından da ziyade özlenir;
Baldan ve süzme gümeç balından tatlıdır.
11. Kulun da onlarla sakınır;
Onları tutmakta büyük karşılık vardır.
12. Hatalarını kim ayırt edebilir?
Gizli günahlardan beni suçsuz tut.
13. Kulunu kasdî günahlardan da koru;
Onlar üzerime kırallık etmesin.

O zaman kâmil olurum ve büyük isyandan beri olurum.

14. Ağzımın sözleri ve yüreğimin düşüncesi

Senin önünde makbul olsunlar, Ya RAB, kayam ve kurtarıcım.

MEZMUR 20

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmuru.

SIKINTI gününde RAB sana cevap versin;

Yakubun Allahının ismi seni yükseltsin;

2. Makdisten sana yardım göndersin,

Siondan sana kuvvet versin;

3. Bütün takdimelerini ansın,

Ve yakılan takdimeni kabul etsin;

[Sela

4. Sana yüreğine göre versin,

Ve bütün öğütlerini yerine getirsin.

5. Senin kurtarışında sevinçle terennüm ederiz,

Ve Allahımızın ismile bayraklarımızı dikeriz;

RAB senin bütün dileklerini yerine getirsin.

6. Şimdi bildim ki, RAB mesihini kurtarır;

Sağ elinin kurtarıcı kudretile

Mukaddes göklerinden ona cevap verecektir.

7. Bazıları cenk arabaları ve bazıları atları, Fakat biz, Allahımız RABBİN ismini anarız.

8. Onlar iğildiler ve düştüler;

Biz ise kalktık ve dikildik.

9. Ya RAB, kurtar;

Çağırdığımız günde Kırıl bize cevap versin.

MEZMUR 21

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, senin kudretinle kırıl sevinir,

Ve kurtarışınla ne kadar çok mesrur olur!

2. Yüreğinin istediğini ona verdin,

Ve dudaklarının dileğini esirgemedin.

[Sela

3. Çünkü iyilik bereketlerle onu karşıladın;

Başına saf altından taç koydun.

4. Senden hayat istiyordu, ona verdin;

Evet, uzun günler, daima ve ebediyen.

5. Senin kurtarışınla izzeti büyüktür,

Üzerine celâl ve haşmet koydun.

6. Çünkü sen onu ebediyen çok mubarek kıalarsın;

Yüzünle onu sevindirirsin.

7. Çünkü kırıl RABBE güvenir,

Ve Yüce Olanın inayetile sarsılmaz.

8. Elin bütün düşmanlarını bulacaktır;

Sağ elin senden nefret edenleri bulacaktır.

9. Senin gazap zamanında, onları yanan fırın gibi edeceksin;

RAB hiddetinde onları yutacak,

Ve ateş onları yiyip bitirecektir.

10. Onların semeresini yerden,

Ve zürriyetini âdem oğulları arasından yok edeceksin.

11. Çünkü sana karşı kötülük niyet ettiler;
Bir düzen düşündüler, ona güçleri yetmiyor.

12. Çünkü onları geri döndüreceksin,
Senin kirislerinde oklarını yüzlerine karşı hazırlıyacaksın.

13. Ya RAB, kudretinle yüksel;
Senin ceberrutuna terennüm ve taganni edelim.

MEZMUR 22

Musikacıbaşı için; Ayyelet haş-Şahar üzre. Davudun Mezmurudur.

ALLAHIM, Allahım, beni niçin bıraktın?

Kurtuluşumdan, inilimin sözlerinden niçin uzaktasın?

2. Ey Allahım, gündüz çağırıyorum, fakat cevap vermiyorsun;
Ve geceleyin, fakat bana rahat yok.

3. Sen ise kuddûssun,
Ey sen, İsrailin tehlillerinde sakın olan.

4. Babalarımız sana güvendiler;
Güvendiler, sen de onları azat ettin.

5. Sana feryat ettiler, ve kurtuldular;
Sana güvendiler ve utanmadılar.

6. Fakat toprak kurduyum ben, ve insan değilim;
İnsanların yüzkarasıyım, kavmin hor gördüğü.

7. Beni görenlerin hepsi benimle eğleniyor;
Sırıtpı, baş sallıyarak diyorlar:

8. RABBE dayandı, onu azat etsin,
Mademki ondan zevk alıyor, onu kurtarsın.

9. Fakat beni rahimden çıkaran,
Anamın kucağında iken beni emin kılan sensin.

10. Doğuşumdan beri sana verildim;
Anamın karnından beri Allahım sensin.

11. Benden uzak durma; çünkü sıkıntı yakın;
Çünkü yardım eden yoktur.

12. Bir çok boğalar beni kuşattı;
Zorlu Başan boğaları çevremi sardılar.

13. Yırtan ve gümürdiyen aslan gibi,
Üzerime ağızlarını açıyorlar.

14. Su gibi döküldüm,
Bütün kemiklerim oynaklarından çıktı;
Yüreğim balmumu gibidir; içimde eriyor.

15. Kuvvetim çömlek parçası gibi kurudu;
Ve dilim çenelerime yapıştı;

Ve beni ölüm toprağına koydun.

16. Çünkü köpekler beni kuşattı;
Şerirler takımı çevremi sardılar;

Ellerimi ve ayaklarımı deldiler.

17. Bütün kemiklerimi sayabilirim.

Onlar bakıyorlar, gözlerini bana dikiyorlar;

18. Esvabımı aralarında paylaşıyorlar,
Libasına da kura atıyorlar.

19. Fakat sen, ya RAB, uzak durma;

Ey kuvvetim, bana yardıma koş.
20. Nefsimi kılıçtan,
Canımı köpeğin pençesinden azat et.
21. Aslanın ağzından beni kurtar;
Evet, yaban sığırlarının boynuzlarından bana cevap verdin.
22. Senin ismini kardeşlerime ilân edeceğim,
Cemaat içinde sana hamdedeceğim.
23. Ey sizler, RABDEN korkanlar, ona hamdedin;
Ey sizler, bütün Yakub zürriyeti, ona izzet verin,
Ve ey sizler, bütün İsrail zürriyeti, ondan korkun.
24. Çünkü düşkünün derdini hor görmedi ve tiksindi,
Yüzünü de ona örtmedi;
Fakat onu imdada çağırınca işitti.
25. Büyük cemaatte hamdim sendendir;
Ondan korkanlar önünde adaklarımı öderim.
26. Hakirler yerler, doyarlar;
Onu arıyanlar RABBE hamdeder;
Yüreğiniz ebediyen yaşasın.
27. Bütün dünya uçları anacak, ve RABBE dönecek;
Ve milletlerin bütün soyları senin önünde secde kılacak.
28. Çünkü kiralık RABBİNDİR,
Ve milletler üzerinde saltanat süren odur.
29. Bütün dünya semizleri yiyecek ve secde kılacaklar;
Toprağa inenlerin hepsi,
Ve kendini yaşatamıyan bile, onun önünde eğilecekler.
30. Bir zürriyet ona kulluk edecek;
RAB hakkında gelecek nesle anlatılacak.
31. Gelecekler ve onun adaletini ve bunu yaptığını
Doğacak kavma bildirecekler.

MEZMUR 23

Davudun Mezmurudur.

RAB çobanımdır; benim eksikim olmaz.
2. Beni taze çayırda yatırır;
Beni sakın sular boyunca yürütür.
3. Canımı tazeler;
Kendi ismi uğrunda beni doğruluk yollarında güder.
4. Ölüm gölgesi vadisinde gezsem bile,
Şerden korkmam; çünkü sen benimle berabersin;
Senin çomağın, senin değneğin — onlar bana teselli verir.
5. Hasımlarım karşısında önüme sofralar kurarsın;
Başımı yağla meshedersin;
Kâsem taşkındır.
6. Evet, hayatımın bütün günlerinde
İyilik ve inayet ardımca yürüyecek,
Ve günlerin devamınca RABBİN evinde oturacağım.

MEZMUR 24

Davudun Mezmurudur.

RABBİNDİR yeryüzü ve onun doluluğu,

Dünya ve onda oturanlar;
2. Çünkü onu denizler üzerine kurdu,
Ve ırmaklar üzerinde onu durdurdu.
3. RABBİN dağına kim çıkacak?
Ve mukaddes makamında kim duracak?
4. O adam ki, elleri temizdir ve yüreği pakdır;
Gönlünü yalana vermemiştir,
Hile ile de yemin etmemiştir.
5. O, RABDEN bereket,
Ve kurtuluşunun Allahından salâh alacaktır.
6. Bu onu arıyanların,
Senin yüzünü araştıranların neslidir, Yakubdur.[Sela
7. Ey kapılar, başlarınızı yükseltin;
Ve yükselin, ey ebedî kapılar,
Ve izzet Kıralı girecek.
8. Kimdir o izzet Kıralı?
Kudretli ve cebbar olan RAB,
Cenkte cebbar olan RABDİR.
9. Ey kapılar, başlarınızı yükseltin;
Ve yükselin, ey ebedî kapılar,
Ve izzet Kıralı girecek.
10. Kimdir o izzet Kıralı? Orduların RABBİ;
İzzet Kıralı odur.[Sela

MEZMUR 25

Davudun Mezmurudur.

SANA, ya RAB, canımı yükseltiyorum.
2. Ey Allahım, sana güvendim, utanmıyayım;
Düşmanlarım üzerime sevinçle coşmasın.
3. Evet, bütün seni bekliyenler utanmıyacaklar;
Sebepsiz gaddarlık edenler utanacaklardır.
4. Ya RAB, yollarını bana bildir;
Tariklerini bana öğret.
5. Bana hakikatinde yol göster, ve bana öğret;
Çünkü sen kurtuluşumun Allahısın;
Bütün gün seni bekliyorum.
6. Ya RAB, merhametlerini ve inayetlerini an;
Çünkü onlar ezeldendir.
7. Gençliğimin günahlarını ve isyanlarımı anma;
Ya RAB, inayetine göre, Kendi iyiliğinden ötürü beni an.
8. RAB iyi ve doğrudur;
Bunun için günahkârlara yolu öğretir.
9. Hakirlere adalette yol gösterir;
Ve kendi yolunu hakirlere öğretir.
10. Ahdini ve şهادetlerini tutanlar için,
RABBİN bütün yolları inayet ve hakikattir.
11. Ya RAB, ismin uğruna,
Günahımı bağışla, çünkü büyüktür.
12. RABDEN korkan adam kimdir?
Sececeği yolu ona öğretecek.

13. Canı iyilikte oturacak;
Onun zürriyeti de yeri miras alacaktır.
14. RABBİN sırrı kendisinden korkanlarındır;
Ve ahdini onlara bildirir.
15. Gözlerim daima RABBEDİR;
Çünkü ayaklarımı ağdan o çıkarır.
16. Bana yüz çevir ve bana acı;
Çünkü kimsesiz ve hakirim ben.
17. Yüreğimin darlıkları çoğaldı;
Sıkıntılarımdan beni çıkar.
18. Düşkünlüğüme ve ezginliğime bak da,
Bütün günahlarımı bağışla.
19. Düşmanlarıma bak, çünkü onlar çoktur;
Ve şiddetli nefretle benden nefret ediyorlar.
20. Canımı koru, ve beni azat et;
Utanmıyayım, çünkü sana sığınıyorum.
21. Beni kâmillik ve doğruluk korusun,
Çünkü seni bekliyorum.
22. Ey Allah, İsraili bütün sıkıntılarından kurtar.

MEZMUR 26

Davudun Mezmurudur.

- BANA hükmet, ya RAB, çünkü kemalimde yürüdüm;
Ve sarsılmıyarak RABBE güvendim.
2. Beni dene, ya RAB, ve beni imtihan et;
Gönlümü ve yüreğimi tasfiye et.
3. Çünkü inayetin gözlerimin önündedir;
Ve senin hakikatinde yürüdüm.
4. Yalancı adamlarla oturmam;
Ve ikiyüzlülerle beraber gitmem.
5. Şerirler cemaatinden nefret eylerim,
Ve kötülerle oturmam.
6. Suçsuzlukta ellerimi yıkadım;
Mezbahını böylece tavaf edeceğim, ya RAB;
7. Ta ki, şükran sesini işittireyim,
Ve senin hârikalarını ilân edeyim.
8. Ya RAB, oturduğun evi,
Ve izzetinin sakın olduğu yeri severim.
9. Canımı günahkârlarla,
Ve hayatımı kanlı adamlarla toplama;
10. Onların ki, kötülük ellerindedir,
Ve sağ elleri rüşvet dolu.
11. Fakat ben kemalimde yürüyeyim;
Beni kurtar ve bana acı.
12. Ayağım düzlükte durur,
Cemaatlerde RABBE sena ederim.

MEZMUR 27

Davudun Mezmurudur.

NURUM ve kurtuluşum RABDİR,

Kimden korkayım?
Hayatımın kudreti RABDİR,
Kimden yılayım?
2. Hasımlarım ve düşmanlarım olan şerirler,
Etimi yemek için üzerime yaklaştıkları zaman,
Onlar sürçtüler ve düştüler.
3. Karşıma bir ordu konak kursa,
Yüreğim korkmaz;
Karşıma cenk çıksa,
Ben onda da emin olurum.
4. RABDEN bir şey diledim, onu ararım:
RABBİN cemalini görüp,
Onun mabedinde hayran olmak için,
Hayatımın bütün günleri RABBİN evinde oturmaktır.
5. Zira şer gününde beni çardağında saklıyacak;
Çadırının örtüsü ile beni örtecek;
Kaya üzerine beni yükseltecek.
6. Ve şimdi çevremdeki düşmanlarım üzerine başım yükselecek;
Ve onun çadırında meserret kurbanları keseceğim;
RABBE terennüm edeceğim ve taganni edeceğim.
7. İşit, ya RAB, sesimle çağırıyorum;
Bana acı, ve bana cevap ver.
8. Yüzümü arayın, dedin;
Yüreğim sana dedi: Yüzünü arıyorum, ya RAB.
9. Yüzünü benden gizleme;
Kulunu gazap ile kovma;
Bana yardımcı oldun; beni atma ve beni bırakma,
Ey kurtuluşumun Allahı.
10. Anam ve babam beni bıraktıkları zaman,
RAB beni kayırır.
11. Ya RAB, yolunu bana öğret,
Ve düşmanlarımdan ötürü,
Bana düz yolda rehber ol.
12. Hasımlarımın dileğine beni verme;
Çünkü yalancı şahitler
Ve zorbalık soluyanlar bana karşı kalktılar.
13. Eğer yaşıyanlar diyarında,
RABBİN iyiliğini göreceğime inanmasaydım, bayılırdım.
14. RABBİ bekle,
Kuvvetli ol, ve yüreğin cesaretli olsun;
Evet, RABBİ bekle.

MEZMUR 28

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, sana çağırıyorum;
Ey benim kayam, beni işitmemezlik etme;
Yoksa, eğer bana susarsan,
Kabre inenlere benzerim.
2. Seni imdada çağırıp mukaddes mabedine ellerimi kaldırdığım zaman;
Yalvarışlarımın sesini işit.

3. Beni kötülerle ve fesat işliyenlerle birlikte çekme;
Onlar komşularına selâmet derler,
Fakat yüreklerinde şer vardır.
4. Onların işlediklerine göre,
Ve işlerinin kötülüğüne göre, onlara ver;
Ellerinin işlemesine göre onlara ver;
Lâyık oldukları karşılığı onlara öde.
5. Mademki RABBİN işlediklerine
Ve ellerinin işlemesine bakmıyorlar,
Onları yıkacak ve onları bina etmiyecektir.
6. RAB mubarek olsun,
Çünkü yalvarışlarımın sesini işitti.
7. RAB benim kudretim ve kalkanımdır;
Yüreğim ona güvendi ve yardım buldum,
Yüreğim de sevinçle coşuyor;
İlâhimle ona şükredeyim.
8. RAB onların kudretidir,
Ve mesihinin kurtuluş hisarı odur.
9. Kavmını kurtar ve mirasını mubarek kıl;
Onları güüt, ve onları ebediyen taşı.

MEZMUR 29

Davudun Mezmurudur.

- EY Allah oğulları, RABBE verin,
RABBE izzet ve kudret verin.
2. İsmiinin izzetini RABBE verin;
Mukaddes ziynet içinde RABBE secde kılın.
 3. RABBİN sesi sular üstündedir;
İzzet Allahı gürliyor;
RAB çok sular üstündedir.
 4. RABBİN sesi kuvvetledir;
RABBİN sesi haşmetledir;
 5. RABBİN sesi erz ağaçlarını kırar;
Evet, RAB Libnanın erzlerini parçalar.
 6. Ve onları bir buzağı gibi,
Libnanı ve Sirionu, yaban sığırının yavrusu gibi sıçratır.
 7. RABBİN sesi ateş alevleri çıkarır.
 8. RABBİN sesi çölü sarsar;
RAB Kadeş çölünü sarsar.
 9. RABBİN sesi geyikleri doğurtur;
Ve ormanların libasını soyar;
Ve onun mabedinde her şey: İzzet! diyor.
 10. RAB tufanda tahtına oturdu;
Ve RAB Kırıl olarak ebediyen oturur.
 11. RAB kavmına kudret verir;
RAB kavmını selâmetle mubarek kılar.

MEZMUR 30

Beytin ithafı İlâhisi. Davudun Mezmurudur.

SENİ, ya RAB, yükseltirim, çünkü beni yukarı kaldırdın,

Ve benim üzerime düşmanlarımı sevindirmedi.
2. Ya RAB Allahım,
Seni imdada çağırdım, ve bana sağlık verdin.
3. Ya RAB, canımı ölümler diyarından çıkardın;
Kabre inmiyeyim diye beni yaşattın
4. RABBE terennüm edin, ey sizler, onun müttakileri,
Ve mukaddes isminin anılmasına şükredin.
5. Çünkü gazabı bir an içindir;
Lûtfu ömre sürer;
Akşamlayın ağlayış konuk olur,
Fakat sabahlayın meserret gelir.
6. Ben ise refahımda dedim:
Ebediyen sarsılmıyacağım.
7. Ya RAB, lûtfunla dağımı kuvvetle pekiştirdin;
Yüzünü örttün, ben dehşete düştüm.
8. Ya RAB, sana çağırdım,
Ve RABBE yalvardım:
9. Eğer kabre inersem, kanım neye yarar?
Toprak sana şükreder mi? senin hakikatini ilân eder mi?
10. İşit, ya RAB, ve bana acı;
Ya RAB, bana yardımcı ol.
11. Yasımı benim için raksa döndürdün;
Çulumu çıkardın, ve beni sevinçle kuşattın;
12. Ta ki, ruhum sana terennüm etsin de susmasın.
Ya RAB Allahım, sana ebediyen şükredeceğim.

MEZMUR 31

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, sana sığınıyorum;
Ebediyen utanmıyayım;
Adaletinle beni kurtar.
2. Kulağımı bana iş; beni çabuk azat et;
Bana kuvvetli kaya,
Beni kurtarmak için sığınacak ev ol.
3. Çünkü kayam ve hisarım sensin;
Bana yol göster ve bana rehber ol, kendi ismin uğruna.
4. Benim için gizli kurdukları ağdan beni çıkar;
Çünkü sen benim hisarımsın.
5. Ruhumu eline bırakıyorum;
Ya RAB, hakikat Allahı, beni kurtardın.
6. Yalancı putları sayanlardan nefret ederim;
Ancak RABBE sığınırım.
7. İnayetle mesrur olup sevineceğim;
Zira düşkünlüğümü gördün;
Canımı sıkıntılar içinde bildin;
8. Ve düşmanın eli içinde beni kapatmadın;
Ayaklarımı genişlikte durdurdun.
9. Bana acı, ya RAB, çünkü sıkıntıdayım;
Gözüm, canım, ve içim kederden kuruyor.
10. Çünkü hayatım hüznle geçiyor;

Ve yıllarım inilti ile;
Günahım yüzünden kuvvetim düşüyor,
Ve kemiklerim kuruyor.
11. Bütün hasımlarımdan ötürü yüzkarası,
Komşularım için de büsbütün,
Ve tanıdıklarına bir dehşet oldum;
Beni dışarda görenler benden kaçtılar.
12. Yürekten uzak bir ölü gibi unutuldum;
Kırılmış bir kap gibi oldum.
13. Çünkü bir çoğunun çekiştirdiğini işittim;
Her yanda dehşet . . .
Bana karşı öğütledikleri zaman,
Canımı almak için düzen kurdular.
14. Fakat ben sana güvendim, ya RAB:
Allahım sensin, dedim.
15. Vakitlerim senin elindedir;
Düşmanlarımdan elinden ve kovalayıcılarımdan beni azat et.
16. Yüzünü kulunun üzerine parlat;
İnayetle beni kurtar.
17. Ya RAB, utanmıyayım, çünkü seni çağırdım;
Kötüler utansınlar, ölümler diyarında sussunlar.
18. Söylemez olsun yalancı dudaklar,
Onlar ki, kibir ile ve hakaretle
Salihe karşı arsızca söylemekteler.
19. İyiliğin ne büyüktür!
Senden korkanlar için onu sakladın,
Âdem oğulları önünde,
Sana sığınanlar için onu yaptın.
20. İnsanların düzenlerinden huzurunun örtüsü ile onları örtersin;
Diller kavgasından bir çardakta onları saklarsın.
21. RAB mubarek olsun;
Çünkü duvarlı şehirde şaşılacak inayetini bana gösterdi.
22. Ve ben acelem içinde dedim:
Gözlerinin önünden atıldım;
Fakat seni imdada çağırdığım zaman,
Yalvarışlarımdan sesini işittin.
23. RABBİ sevin, ey sizler, bütün müttakileri;
RAB sadıkları korur,
Kibir edene de fazlası ile karşılığını verir.
24. Ey sizler, RABBE ümit bağlayanlar, hepiniz,
Kuvvetli olun, ve yüreğiniz cesaretli olsun.

MEZMUR 32

Davudun Mezmurudur. Maskil.

NE mutludur o adam ki isyanı bağışlanmıştır,
Günahı örtülmüştür.
2. Ne mutludur o adam ki, RAB ona günah saymaz,
Ve ruhunda hile bulunmaz.
3. Ben susunca,
Bütün gün iniltimden kemiklerim zayıfladı.

4. Çünkü gece gündüz elin üzerimde ağırlaştı;
Tazeliğim yaz kuraklığına döndü.[Sela
5. Sana suçumu bildirdim,
Ve fesadımı gizlemedim.
RABBE isyanlarımı itiraf edeceğim, dedim;
Ve günahımın suçunu bağışladın.
[Sela
6. Bunun için senin bulunacağın vakitte her müttaki sana dua etsin;
Gerçek büyük sular taşınca, ona erişmiyecektir.
7. Saklanacak yerim sensin; sıkıntıdan beni korursun;
Kurtuluş terennümlerile çevremi kuşatırsın.[Sela
8. Sana talim edeceğim, ve yürüyeceğin yolu sana öğreteceğim;
Sana öğüt vereceğim; gözüm senin üzerinde olacaktır.
9. Anlayışsız at yahut katır gibi olmayın;
Onları tutmak için gem ve dizgin takımları olmazsa,
Sana yaklaşmazlar.
10. Kötünün kederleri çoktur;
Fakat RABBE güvenen adamın çevresini inayet kuşatır.
11. Ey salihler, RAB ile sevinin ve mesrur olun;
Ve ey sizler, yüreği doğru olan hepiniz, sevinçle terennüm edin.

MEZMUR 33

- EY salihler, RAB ile sevinin;
Doğrulara hamt yaraşır.
2. Çenk çalıp RABBE şükredin,
On telli santur ile ona terennüm eyleyin.
 3. Ona bir yeni ilâhi okuyun;
Yüksek sesle güzel çalın.
 4. Çünkü RABBİN sözü doğrudur,
Ve bütün işleri sadakatledir.
 5. Salâh ve adalet sever;
Dünya RABBİN inayete doludur.
 6. Gökler RABBİN sözü ile,
Ve onların bütün orduları ağzının nefesile yaratıldı.
 7. Denizin sularını bir yığın gibi toplar;
Derin suları mahzenlerde biriktirir.
 8. Bütün yeryüzü RABDEN korksun;
Bütün dünyada oturanlar ondan yılsın.
 9. Çünkü o söyledi, ve oldu, O emretti, ve sabit durdu.
 10. RAB milletlerin öğüdünü bozar;
Kavmların düşüncelerini hiç eder.
 11. RABBİN öğüdü ebediyen,
Yüreğinin düşünceleri nesilden nesle durur.
 12. Ne mutludur o millet ki, Allahı RABDİR,
O kavm ki, onu miras olarak kendine seçmiştir.
 13. RAB göklerden bakar,
Bütün âdem oğullarını görür;
 14. Oturduğu yerden,
Bütün yeryüzünde oturanlara bakar.
 15. Her birinin yüreğini yaratan,

Bütün işlerini anlıyan odur.

16. Askerin çokluğu ile kurtulan kiral yoktur;
Kuvvetinin çokluğu ile yiğit azat olmaz.

17. Kurtuluş için at boş şeydir,
Ve büyük kuvvetle kimseyi kurtarmaz.

18. İşte, RABBİN gözü kendisinden korkanların,
Onun inayetine ümit bağlıyanların üzerindedir;

19. Ta ki, onların canını ölümden azat etsin,
Ve kıtlıkta onları yaşatsın.

20. Canımız RABBİ bekler;
Yardıımız ve kalkanımız odur.

21. Zira yüreğimiz onunla sevinir,
Çünkü biz onun mukaddes ismine güvendik.

22. Sana ümit bağladığımıza göre, ya RAB,
İnayetin üzerimizde olsun.

MEZMUR 34

Davudun Mezmurudur, o zaman ki Abimelek önünde kendisini deli gösterdi ve onun tarafından kovulup gitti.

HER zaman RABBE sena edeceğim;
Onun tehlili daima ağızımda olacaktır.

2. Canım RAB ile övünür;
Hakirler işitir, ve sevinirler.

3. Benimle beraber RABBİ tazim edin,
Ve ismini birlikte yükseltelim.

4. RABBİ aradım, ve bana cevap verdi,
Ve bütün korkularımdan beni azat etti.

5. Ona baktılar da nurlu oldular;
Ve yüzleri kızarmıyacaktı.

6. Bu hakir çağırdı, ve RAB işitti,
Ve bütün sıkıntılarından onu kurtardı.

7. RABBİN meleği ondan korkanların çevresinde
Ordu kurar, ve onları kurtarır.

8. Tadın ve görün; RAB ne iyidir,
Ne mutludur ona sığınan adam!

9. RABDEN korkun, ey onun mukaddesleri,
Çünkü ondan korkanların eksigi olmaz.

10. Genç aslanlar aç ve muhtaç olurlar;
Fakat RABBİ arıyanlara hiç bir iyilik eksik olmaz.

11. Gelin, ey çocuklar, beni dinleyin;
RAB korkusunu size öğreteyim.

12. Kimdir o adam ki, hayattan hoşlanır,
İyilik görmek için uzun günler sever?

13. Dilini şerden,
Dudaklarını da hile ile söylemekten tut.

14. Şerden sakın, ve iyilik et;
Selâmeti ara, ve onun ardınca koş.

15. RABBİN gözleri salihleredir,
Kulakları onların feryatlarına açıktır.

16. Onların anılmasını yeryüzünden kesip atmak için,

RABBİN yüzü şer işliyenlere karşıdır.
17. Salihler feryat ettiler, ve RAB işitti,
Ve bütün sıkıntılarından onları azat etti.
18. RAB yüreği kırık olanlara yakındır,
Ve ruhu ezilmiş olanları kurtarır.
19. Salihin dertleri çoktur;
Fakat RAB hepsinden onu azat eder.
20. Bütün kemiklerini tutar;
Onlardan hiç biri kırılmaz.
21. Kötüyü şer öldürür;
Ve salihden nefret edenler mahkûm olur.
22. RAB kullarının canını kurtarır;
Ve ona sığınanların hiç biri mahkûm olmaz.

MEZMUR 35

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, benimle çekişenlerle sen çekiş;
Bana karşı cenk edenlerle sen cenkleş.
2. Küçük ve büyük kalkanı al da,
Benim yardımına kalk.
3. Mızrağı da çek, ve beni kovalıyanlara karşı yolu kes;
Canıma: Senin kurtuluşun ben im, de.
4. Canımı arıyanlar utanıp rüsvay olsunlar;
Bana kötülük düşünenler geri dönsünler de yüzleri kızarsın.
5. Yel önündeki saman ufağı gibi olsunlar,
Ve RABBİN meleği onları sürsün.
6. Onların yolu karanlık ve kaypak olsun,
Ve RABBİN meleği onları kovalasın.
7. Çünkü sebep yokken benim için çukurda ağlarını gizlediler;
Sebeple yokken canım için çukur kazdılar.
8. Bilmediği anda üzerine helâk gelsin;
Ve gizlediği ağ kendisini tutsun;
Ve o helâke de kendisi düşsün;
9. Ve canım RAB ile mesrur olacaktır;
Onun kurtarışı ile ferahlanacaktır.
10. Bütün kemiklerim diyecek:
Ya RAB, kendisinden kuvvetli adamdan hakiri,
Ve kendisini soyandan hakiri ve fakiri azat eyliyen,
Senin gibi kim var?
11. Kötü yürekli şahitler kalkarlar;
Bilmediğim şeyleri benden sorarlar.
12. Canıma hicran olsun diye,
İyiliğe karşı bana kötülük ediyorlar.
13. Ben ise, onların hastalıklarında çul giyordim;
Nefsimi oruçla kırırdım;
Ve duam bağrıma dönerdi.
14. Ona karşı dostum, kardeşimmiş gibi davranırdım;
Anası için dövünen gibi, yas ile iğilirdim.
15. Fakat ben aksayınca sevindiler ve toplandılar;
Ben bilmeden, alçaklar bana karşı toplandılar;

Beni didiklediler ve durmadılar.
16. Ziyafetlerdeki kirli soytarılar gibi,
Bana dişlerini gıcırdattılar.
17. Ya Rab, ne vakte kadar bakacaksın?
Canımı onların helâkinden,
Hayatımı genç aslanlardan kurtar.
18. Büyük cemaat içinde sana şükredeceğim.
Çokluk kavm içinde sana hamdedeceğim.
19. Haksız yere bana düşman olanlar sevinmesin;
Sebepsiz benden nefret edenler, birbirlerine göz kırpmasın.
20. Çünkü onlar selâmet sözü söylemez;
Fakat memlekette uslu duranlara karşı hileli sözler düşünürler.
21. Bana karşı da ağızlarını geniş açtılar:
Eh, oh, gözümüz onu gördü! dediler.
22. Sen onu gördün, ya RAB; susma;
Ya Rab, benden uzak durma.
23. Ya Allahım ve Rabbim, benim muhakemem ve davam için,
Gayrete gel, uyan.
24. Adaletine göre bana hükmet, ya RAB Allahım;
Ve bana karşı sevinmesinler.
25. Yüreklerinde: Eh, dileğimiz budur, demesinler;
Onu yuttuk, demesinler.
26. Kötü halime sevinenler birlikte utansınlar, yüzleri kızsın;
Bana karşı kibirlenenlerin libası,
Utanç ve rezalet olsun.
27. Benim haklı davamı tutanlar sevinçle terennüm edip sevin sinler;
Ve daima desinler: RAB büyütülsün;
O RAB ki, kulunun selâmetinden hoşlanır.
28. Ve dilim senin adaletini,
Ve bütün gün senin hamdini söyleyecek.

MEZMUR 36

Musikacıbaşı için. RABBİN kulu

Davudun Mezmurudur.

KÖTÜNÜN isyanı yüreğim içinde diyor:
Onun gözleri önünde Allah korkusu yoktur.
2. Çünkü fesadı bulunmaz ve nefret edilmez diye,
Kendi gözlerinde avunuyor.
3. Ağızının sözleri fesat ve hiledir;
Akıllanmaktan, iyilik etmekten el çekmiştir.
4. Yatağında fesat düşünür;
İyi olmıyan yol üzerinde durur;
Kötülükten iğrenmez.
5. Ya RAB, inayetin göklerde dir;
Sıtkın asümana erer.
6. Adaletin ulu dağlar gibidir;
Hükümlerin büyük engindir.
Ya RAB, insanı ve hayvanı sen korursun.
7. İnayetin ne değerlidir, ey Allah!
Âdem oğulları kanatlarının gölgesine sığınır.

8. Evinin yağı ile bol bol doyacaklar;
Ve senin zevklerinin ırmağından onlara içireceksin.
9. Çünkü hayatın kaynağı sendedir;
Senin nurunla nur görürüz.
10. Seni bilenlere inayetini,
Yüreği doğru olanlara da adaletini daim et.
11. Kibirlinin ayağı bana erişmesin,
Kötülerin eli de beni kovmasın.
12. Fesat işliyenler orada düştüler;
Yıkıldılar ve kalkamıyacaktı.

MEZMUR 37

Davudun Mezmurudur.

- KÖTÜLÜK edenler için üzülmey,
Ne de fesat işliyenlerin haline imren.
2. Zira onlar ot gibi çabuk biçilecekler,
Ve yeşil sebze gibi solacaklardır.
 3. RABBE güven ve iyilik et;
Memlekette otur, ve onun sadakati ile beslen.
 4. RABDEN de lezzet al;
O da sana yüreğinin dileklerini verecektir.
 5. Yolunu RABBE bırak ve ona güven;
O da yapacaktır.
 6. Ve senin salâhını nur gibi,
Ve hakkını öğle vakti gibi çıkaracaktır.
 7. RABBİN önünde sükût et, ve onu sabırla bekle;
Yolunda becerikli olan için,
Hile yapan adam için üzülmey.
 8. Hiddetten çekin, öfkeyi bırak;
Üzülmey, o ancak şerre götürür.
 9. Çünkü şerirler kesilip atılacak;
Fakat RABBİ bekliyenler, dünyayı miras alacaklardır.
 10. Biraz bekle ve kötü yok olacaktır;
Onun yerini araştırıcaksın, ve yok olacaktır.
 11. Fakat halimler dünyayı miras alacaklar,
Ve selâmet bolluğunda lezzet bulacaklardır.
 12. Kötü olan, salih karşı düzen kurar,
Ve ona dişlerini gıcırdatır.
 13. Rab ona gülecektir;
Çünkü görür ki, onun günü gelmektedir.
 14. Hakiri ve fakiri yere vurmak için,
Yolu doğru olanları boğazlamak için,
Kötüler kılıç çekip yaylarını kurdular.
 15. Onların kılıcı kendi yüreklerine girecek,
Ve yayları kırılacaktır.
 16. Salihin azı,
Çok kötülerin bolluğundan iyidir.
 17. Çünkü kötülerin bazıları kırılacaktır;
Fakat RAB salihlere destek olur.
 18. RAB kâmillerin günlerini bilir,

Onların mirası da ebedî olur.

19. Şer zamanında utanmıyacıklar;
Ve kıtlık günlerinde doyacaklardır.

20. Fakat kötüler yok olacaklar,
Ve RABBİN düşmanları kuzuların yağı gibi telef olacaklar;
Duman içinde telef olacaklardır.

21. Kötü adam ödünç alır da ödemez;
Salih acır ve verir.

22. Çünkü onun mubarek kıldığı adamlar yeri miras alacak;
Ve lânetli kıldığı adamlar kesilip atılır.

23. İnsanın adımları RAB tarafından pekiştirilir;
Ve onun yolundan hoşlanır.

24. Düşerse de yere serilmez;
Çünkü onu elinden tutan RABDİR.

25. Genç idim, ve şimdi ihtiyar oldum;
Ve salihlin bırakıldığını görmedim,
Ne de zürriyetini ekmek dilenmekte.

26. Bütün gün acır ve ödünç verir,
Ve zürriyeti mubarek olur.

27. Kötülükten çekil, ve iyilik et;
Ve ebediyen otur.

28. Çünkü RAB hakkı sever,
Ve müttakilerini bırakmaz;
Onlar ebediyen korunur;
Fakat kötülerin zürriyeti kesilip atılacak.

29. Salihler yeri miras alır,
Ve onda ebediyen otururlar.

30. Salihlin ağzı hikmet anlatır,
Ve dili hak söyler.

31. Allahının şeriatı onun yüreğindedir;
Onun adımları kaymaz.

32. Kötü adam salihî gözetler,
Ve onu öldürmeği araştırır.

33. RAB onu eline bırakmıyacaktır,
Ve muhakeme olunduğu zaman onu mahkûm etmez.

34. RABBİ bekle, ve onun yolunu tut,
Ve yeri miras almak için seni yükseltecektir;
Kötülerin kesilip atılacağı zaman bunu göreceksin.

35. Kötüyü büyük kudrette,
Ve yeşil ağaç gibi bittiği yerde yayılmış gördüm.

36. Fakat o geçti, ve işte, yok oldu;
Ve ben onu araştırdım; bulunmadı.

37. Kâmil insana göz koy, ve doğru adama bak;
Çünkü akıbet selâmet ehlinindir.

38. Fakat âsiler birlikte yok olacaklar;
Kötülerin sonu kesilecektir.

39. Fakat salihlerin kurtuluşu RABDENDİR;
Sıkıntı vaktinde onların hisarıdır.

40. RAB onlara yardım eder ve onları kurtarır;
Onları kötülerden azat eder ve onları kurtarır,

Çünkü kendisine sığındılar.

MEZMUR 38

Davudun anma için Mezmurudur.

- YA RAB, gazabınla beni tekdir etme;
Ve öfkenle beni tedip etme.
2. Zira okların bana saplandı,
Ve elin üzerime ağır basıyor.
3. Senin gazabından bedenimde sağlık kalmadı;
Suçum yüzünden kemiklerimde rahat yok.
4. Çünkü fesatlarım başımdan aştı;
Ağır yük gibi bana çok ağır oldular.
5. Akılsızlığım yüzünden,
Yaralarım iğrenç ve irinlidir.
6. Bükülüp çok içildim;
Bütün gün yasal gezmekteyim.
7. Çünkü belim ateş dolu;
Ve bedenimde sağlık yoktur.
8. Takatim kesildi ve çok ezildim;
Yüreğimin rahatsızlığından inledim.
9. Ya Rab, bütün dileğim senin önündedir;
Ve iniltilim sana gizli değil.
10. Yüreğim çarpıyor, kuvvetim beni bırakıyor;
Ve gözlerimin nuru — o da bende kalmadı.
11. Beni sevenler ve dostlarım yaramdan uzaklaşıyorlar;
Akrabam da uzakta durmaktalar.
12. Canımı arıyanlar da bana tuzak kuruyorlar;
Ve zararımı arıyanlar kötü sözler söylemekte;
Ve bütün gün hileler düşünüyorlar.
13. Fakat ben bir sağır gibi işitmiyorum;
Ve ağzını açmıyan dilsiz gibiyim.
14. Evet, ağzında cevap olmıyan,
İşitmez adam gibiyim.
15. Çünkü, ya RAB, ümidim sendedir;
Ya Rab Allahım, sen cevap vereceksin.
16. Çünkü: Benim için sevinmesinler, dedim;
Ayağım kayınca bana karşı kibirleniyorlar.
17. Çünkü ben düşmek üzreyim,
Ve kederim daima önümde.
18. Çünkü fesadımı itiraf ederim;
Kendi suçumdan kederlenirim.
19. Fakat düşmanlarım canlıdırlar, kuvvetlidirler;
Benden haksız yere nefret edenler de çoğaldılar.
20. İyiliğe karşı şer yapanlar bana hasımdırlar,
Çünkü ben iyiliğe uymaktayım.
21. Ya RAB, beni bırakma;
Ya Allahım, benden uzak durma.
22. Yardıma koş, Ya Rab, kurtuluşum.

MEZMUR 39

Musikacıbaşı için, Yedutun için. Davudun Mezmurudur.

DEDİM: Yollarıma bakayım da,

Dilimle suç etmiyeyim;

Kötü adam karşımda oldukça,

Ağzıma bağ vurup tutayım.

2. Dilimi tutup sustum, iyilik için bile sükût ettim;

Ve derdim teprendi;

3. İçimde yüreğim kızgın oldu;

Derin düşünürken ateş alevlendi;

Dilimle dedim:

4. Ya RAB, sonumu ve günlerimin ölçüsü nedir, bana bildir;

Ben nice faniyim? bileyim.

5. İşte, günlerimi bir karış ettin;

Ve ömrüm senin indinde bir hiç gibidir;

Gerçek en iyi halinde herkes ancak bir soluktur.[Sela

6. Gerçek herkes bir gölge gibi yürür;

Gerçek boş yere rahatsız oluyorlar;

Mal biriktirir ve onu kim toplıyacak, bilmez.

7. Ve şimdi, ya Rab, ben ne bekliyorum?

Ümidim — o sendedir.

8. Bütün isyanlarımdan beni azat eyle;

Beni ahmaklara rüsvay etme.

9. Sustum, ağzımı açmadım;

Çünkü sen bunu ettin.

10. Vuruşunu üzerimden uzaklaştır;

Elinin vuruşu ile ben telef oldum.

11. Sen insanı fesat için,

Tekdirlerle tedip ettiğin zaman,

Onun güzelliğini bir güve gibi bitirirsin;

Gerçek herkes bir soluktur.[Sela

12. Duamı işit, ya RAB, ve feryadıma kulak ver;

Gözyaşlarıma susma;

Çünkü senin yanında bir garibim.

Bütün atalarım gibi bir misafirim.

13. Benden göz çevir de

Göçüp yok olmadan ferahlanayım.

MEZMUR 40

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

RABBİ bekledikçe bekledim;

Ve bana iğildi ve feryadımı işitti.

2. Helâk çukurundan, bataklık çamurundan beni çıkardı;

Ve ayağımı kaya üzerinde durdurdu, ve adımlarımı pekiştirdi.

3. Ağzıma yeni bir ilâhi, Allahımız için bir tehlil koydu;

Çok adamlar görececek ve korkacaklar,

Ve RABBE güveneceklerdir.

4. Ne mutludur o adam ki, güvendiği RABDİR,

Ve kibirlilere ve yalana sapanlara yüz vermez.

5. Ya RAB Allahım, yaptığın hârikalar,

Ve bizim için düşüncelerin çoktur;

Sana benziyen yoktur.
Onları ilân edip söylemek istesem,
Sayıya gelmez.
6. Kurban ve takdimeden zevk almazsın;
Kulaklarımı açtın;
Yakılan takdime ve suç kurbanı istemezsin.
7. O zaman dedim: İşte geliyorum;
Kitabın tomarında benim için yazılmıştır;
8. Senin iradeni yapmaktan zevk alırım, ey Allahım;
Ve şeriatın yüreğimin içindedir.
9. Büyük cemaat içinde salâhı müjdeledim;
Dudaklarımı kapamıyacağım,
Ya RAB, sen bilirsin.
10. Senin adaletini yüreğim içinde gizlemedim;
Senin sıtkını ve kurtarışını söyledim;
İnayetini ve hakikatini büyük cemaatten saklamadım.
11. Ya RAB, merhametlerini benden esirgeme;
İnayetini ve hakikatin beni daima korusun.
12. Çünkü sayısız şerler çevremi sardı;
Fesatlarım ardımdan yetişti, ve bakmağa gücüm yetmez;
Başımın saçlarından çokturlar;
Ve yüreğim beni bıraktı.
13. Ya RAB, beni azat etmeğe razı ol;
Ya RAB, bana yardım etmeğe koş.
14. Yok etmek için canımı arıyanlar
Hep birden utansınlar ve yüzleri kızarsın;
Kötü halimden zevk alanlar,
Geri dönüp rüsvay olsunlar.
15. Bana: Heh, heh! diyenler,
Utançlarından ötürü şaşkın olsunlar.
16. Bütün seni arıyanlar sende ferahlansınlar ve sevin sinler;
Senin kurtarışını sevenler daima desinler:
RAB büyütölsün!
17. Fakat ben düşkün ve fakirim;
Rab beni düşünür;
Sensin yardımım ve beni azat eden;
Gecikme, ey Allahım.

MEZMUR 41

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

NE mutludur o adam ki, düşkünlere bakar;
Şer gününde RAB onu kurtarır.
2. RAB onu tutar ve onu yaşatır,
Ve yeryüzünde mutlu olur;
Onu düşmanlarının meramına vermezsin.
3. Takatsızlık döşeginde RAB ona destek olur;
Hastalığında bütün yatağını sen düzeltirsin.
4. Ben dedim: Ya RAB, bana acı,
Canıma sağlık ver; çünkü sana karşı suç işledim.
5. Düşmanlarım benim için kötölük söylüyor:

Ne vakit ölecek, ve adı yok olacak? diyorlar.
6. Ve eğer beni görmeğe gelirse, yalan söylüyor;
Yüreği kendine fesat toplıyor;
Dışarı çıkıyor, onu söylüyor.
7. Benden nefret edenler hep aralarında benim için fısıldaşıyorlar;
Bana karşı kötülük düşünüyorlar.
8. Kötü bir dert ona yapıştı;
İşte yattı, artık kalkmıyacak, demekteler.
9. Ekmeğimi yiyen, güvendiğim yakın dostum bile,
Üzerime ökçesini kaldırdı.
10. Fakat sen, ya RAB, bana acı ve beni kaldır da,
Karşılığını onlara ödeyeyim.
11. Bununla bilirim ki, benden hoşlanıyorsun,
Çünkü düşmanım üzerime övünmüyor.
12. Ve ben — kemalimde bana destek olursun,
Ve ebediyen beni önünde durdurursun.
13. İsrailin Allahı RAB, ezelden ebede kadar mubarek olsun.
Amin, ve Amin.

MEZMURLAR KİTAP II

MEZMUR 42

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Maskilidir.

GEYİK akar suları özlediği gibi,
Canım da seni öyle özler, ey Allah.
2. Canım Allaha, hay Allaha susamıştır;
Ne vakit geleceğim ve Allahın önünde görüneceğim?
3. Bana her gün: Nerede senin Allahın? dedikleri için,
Gece gündüz gözyaşlarım bana gıda oldu.
4. Şunları anıyorum, ve içimde canım erimektedir,
Nasıl alayla geçer ve onları Allahın evine götürürdüm,
Bayram eden halkı, meserret ve şükran sesile.
5. Ey canım, neden çökmüşsün,
Ve neden içimde inliyorsun?
Allaha ümit bağla; çünkü didarının kurtarışı için,
Yine ona hamdederim.
6. Ey Allahım, canım içimde çökmüştür.
Bunun için Erden diyarından,
Ve Hermon dağlarından, Mitsar dağından seni anmaktayım.
7. Senin çağlıyanların ses verince, engin engine çağırıyor;
Bütün dalgaların ve sellerin üzerimden geçti.
8. Gündüzün RAB inayetini buyurur,
Ve onun ilâhisi, hayatımın Allahına dua,
Geceleyin benimledir.
9. Kayama, Allahıma, diyorum: Niçin beni unuttun?
Niçin düşman gadrı altında yası gezeyim?
10. Bütün gün bana hasımlarım: Nerede senin Allahın? dedikçe,

Kemiklerimi ezer gibi bana hakaret ederler.

11. Ey canım, neden çökmüşsün?

Ve neden içimde inliyorsun?

Allaha ümit bağla; çünkü ben yine ona hamdederim,

Yüzümün kurtuluşu ve Allahım odur.

MEZMUR 43

DAVAMI gör, ey Allah, ve fasık millete karşı hakkımı ara;

Hileci ve fesatçı adamdan beni azat et.

2. Çünkü sen kuvvetimin Allahısın; niçin beni kendinden attın?

Niçin düşman gadrı altında yaslı gezeyim?

3. Nurunu ve hakikatini gönder; bana yol göstereyin;

Beni mukaddes dağına ve senin meskenlerine götürsünler.

4. O vakit Allahın mezbahına,

Büyük sevincim olan Allahıma gideyim;

Ve sana, ey Allah, Allahım, çenk ile hamdedeyim.

5. Ey canım, neden çökmüşsün?

Ve neden içimde inliyorsun?

Allaha ümit bağla; çünkü ben yine ona hamdederim;

Yüzümün kurtuluşu ve Allahım odur.

MEZMUR 44

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Maskilidir.

KULAKLARIMIZLA işittik, ey Allah,

Atalarımız kendi günlerinde, eski günlerde,

Ettiğin işi bize anlattılar;

2. Sen elinle milletleri sürdürdün,

Fakat onları yerleştirdin;

Kavmları kırdın,

Fakat onları yaydın.

3. Çünkü diyarı kılıçları ile mülk edinmediler,

Ve onları kurtaran kendilerin kolu değildi.

Ancak senin sağ elin ve senin kolun, ve didarının nuru idi;

Çünkü sen onlardan razı oldun.

4. Kırılım sensin, ey Allah;

Yakubun kurtuluşunu emret.

5. Hasımlarımızı senin yardımınla devireceğiz;

Bize karşı ayaklananları senin isminle çiğniyeceğiz.

6. Çünkü ben yayıma güvenmem,

Kılıcım da beni kurtarmaz.

7. Çünkü hasımlarımızdan bizi sen kurtardın,

Ve bizden nefret edenleri utandırdın.

8. Her gün Allah ile övünürüz,

Ve senin ismine ebediyen şükrederiz.

[Sela

9. Fakat şimdi sen bizi bıraktın ve rüsvay ettin,

Ve ordularımız ile çıkmıyorsun.

10. Bizi hasmın önünde geri döndürüyorsun,

Ve bizden nefret edenler kendilerine çapul malı ediniyorlar.

11. Bizi yenilecek koyun gibi ettin;

Ve milletler arasında bizi dağıttın.
12. Kavmını değersiz satıyorsun,
Ve onların pahası ile kâr etmiyorsun.
13. Bizi komşularımıza yüzkarası,
Çevremizde olanlara bir eğlence ve gülünecek bir şey ediyorsun.
14. Kavmlar arasında baş sallansın diye,
Milletler arasında bizi mesel ediyorsun.
15. Beni tekdir edenin ve sövenin sesinden,
Düşmanın ve öç alanın yüzünden,
16. Rüsveyliğim bütün gün karşımdadır,
Ve yüzümün utancı beni kaplıyor.
17. Bunların hepsi başımıza geldi, fakat seni unutmadık.
Ve ahbine hainlik etmedik.
18. Yüreğimiz geri dönmedi,
Ve adımlarımız senin yolundan sapmadı.
19. Halbuki sen bizi çakallar yerinde ezdin,
Ve ölüm gölgesile üstümüzü örttün.
20. Eger Allahımızın ismini unutsaydık,
Ve yabancı bir ilâha ellerimizi uzatsaydık,
21. Allah bunu araştırmaz mıydı?
Çünkü yüreğin sırlarını bilen odur.
22. Evet, bütün gün senin uğruna öldürülüyoruz;
Kasaplık koyunlar sayılıyor.
23. Uyan, niçin uyuyorsun, ya RAB?
Kalk, bizi ebediyen bırakma.
24. Niçin yüzünü örtüyorsun,
Ve düşkünlüğümüzü, mağdur olduğumuzu unutuyorsun?
25. Çünkü canımız toprağa kadar iğildi,
Bedenimiz yere yapıştı.
26. Bize yardıma kalk,
Ve inayetinden ötürü bizi kurtar.

MEZMUR 45

Musikacıbaşı için; Şoşannim üzre. Korah oğullarının Maskilidir. Sevgi İlâhisi.

YÜREĞİM iyi bir sözle coşuyor;
Kıral için yaptıklarımı söylüyorum;
Dilim usta bir yazıcının kalemi.
2. Sen âdem oğullarından daha güzelsin;
Dudakların üzerine letafet saçılmış;
Bunun için Allah seni ebediyen mubarek kılmış.
3. Ey kudretli, beline kılıcını,
Celâlini ve haşmetini kuşan.
4. Ve hakikat, hilim ve adalet uğruna,
Haşmetinle, muvaffakiyetle bin;
Ve sağ elin sana korkunç işler öğretir.
5. Okların sivridir;
Onlar kıralın düşmanları yüreğindedir;
Kavmlar senin altına düşerler.
6. Tahtın ebedî ve daimîdir, ey Allah;
Kırallığının asası doğruluk esasıdır.

7. Salâhı seversin ve kötülükten nefret eylersin;
Bunun için Allah, senin Allahın,
Seni arkadaşlarından ziyade meserret yağı ile meshetti.
8. Bütün esvabın mür, öd ve tarçın kokar;
Fildişi saraylardan sazlar seni sevindirir.
9. Kıral kızları şerefli kadınlarının arasındadır;
Kıraliçe, Ofir altını içinde senin sağında durur.
10. Dinle, ey kız, bak ve kulak ver;
Kavmını ve babanın evini de unut;
11. Ve kıral senin güzelliğini arzu edecek;
Çünkü o senin efendindir, onun önünde eğil.
12. Ve Sur kızı hediye ile orada olacaktır;
Kavmın zenginleri senin lûtfunu diliyeceklerdir.
13. İçeride kıral kızı bütün bütün şanlıdır;
Elbisesi altınla dokunmuştur.
14. İşlemeli esvapla kırala götürülecektir;
Arkadaşları, ardından gelen kızlar, sana getirilecekler.
15. Onlar sevinç ve meserretle götürülecekler;
Kıral sarayına girecekler.
16. Babalarının yerine senin çocukların olacak;
Bütün dünyada onları reis edeceksin.
17. Nesilden nesle adını andırtacağım;
Bunun için kavmlar ebediyen ve daima sana şükredecekler.

MEZMUR 46

Musikacıbaşı için; Alamot üzre. Korah oğullarının İlâhisidir.

- ALLAH bize sığınacak yer ve kuvvettir;
Sıkıntıda hemen hazır bir yardımdır.
2. Bundan dolayı dünya altüst olsa,
Ve denizlerin bağrına dağlar devrilse;
 3. Suları kükreyip karışsa,
Onların kabarması ile dağlar titrese,
Biz korkmayız.[Sela
 4. Bir ırmak var ki, onun cedvelleri
Allahın şehrini, Yüce Olanın mukaddes meskenlerini, sevindirir.
 5. Allah onun ortasındadır; o sarsılmaz;
Sabaha karşı Allah ona yardım eder.
 6. Milletler kükredi, ülkeler sarsıldı;
O, sesini verdi, dünya eridi.
 7. Orduların RABBİ bizimledir,
Yakubun Allahı yüksek kulemizdir.
[Sela
 8. Gelin, RABBİN işlerini görün,
Dünyada ne harabiyetler yaptı.
 9. Yerin ucuna kadar cenkleri durdurur;
Yayı kırar ve mızrağı parçalar;
Cenk arabalarını ateşte yakar.
 10. Durun ve bilin ki, Allah ben im;
Milletler arasında yükseleceğim, dünyada yükseleceğim.
 11. Orduların RABBİ bizimledir;

Yakubun Allahı yüksek kulemizdir.

[Sela

MEZMUR 47

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

EY bütün kavmlar, el çırpın;

Meserret sesile Allaha nida edin.

2. Çünkü RAB Yücedir, korkunçtur;

Bütün dünya üzerinde büyük Kıraldır.

3. Altımıza kavmları,

Ayaklarımız altına ümmetleri çöktürür.

4. Sevdığı Yakubun gururu olan mirasımızı o bizim için seçti.[Sela

5. Allah nida ile,

RAB boru sesile yükseldi.

6. Allaha terennüm edin, terennüm edin;

Kıralımıza terennüm edin, terennüm edin.

7. Çünkü Allah bütün yerin kiralıdır;

Anlayışla terennüm eyleyin.

8. Allah milletler üzerine kırallık eder;

Allah mukaddes tahtında oturur.

9. İbrahimin Allahına kavm olmak için,

Kavmların beyleri toplandılar;

Çünkü yerin kalkanları Allahındır;

O çok yücedir.

MEZMUR 48

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi.

RAB büyüktür, ve Allahımızın şehrinde,

Mukaddes dağında hamde çok lâyıktır.

2. Şimal taraflarında büyük Kırallın şehri,

Yüksekliği güzel olan Sion dağı bütün yerin meserretidir.

3. Allah onun saraylarında yüksek kule olarak kendini bildirmiştir.

4. Çünkü işte, kırallar bir araya toplandılar,

Birlikte geçtiler;

5. Onu görünce şaşılar;

Korkup acele kaçtılar.

6. Doğuran kadının ağrısı gibi,

Orada onları bir titreme aldı.

7. Şark yeli ile

Tarşış gemilerini kırarsın.

8. Ordular RABBİNİN şehrinde, Allahımızın şehrinde,

Nasıl işittikse, öyle gördük;

Allah onu ebede kadar durduracak.

[Sela

9. Ey Allah, mabedinin içinde

Senin inayetini düşündük.

10. İsmi nasılsa, ey Allah,

Yerin uçlarına kadar hamdin öyledir;

Sağ elin adaletle doludur.

11. Sion dağı senin hükümlerinden dolayı sevinsin,

Yahuda kızları mesrur olsun.

12. Sionun çevresinde gezin, etrafını dolanın,
Kulelerini sayın;

13. Hisarlarına iyi bakın,
Saraylarını seyreyleyin;

Ta ki, gelecek nesle hikâye edesiniz.

14. Çünkü bu Allah daima ve ebediyen bizim Allahımızdır;
Ölüme kadar o bize yol gösterecektir.

MEZMUR 49

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

EY bütün kavmlar, bunu dinleyin;

Dünyada oturanlar, hepiniz,

2. Halk oğulları da, beyzadeler de,
Zengin ve fakir birlikte kulak verin.

3. Ağzım hikmet söyleyecek;

Ve yüreğimin düşüncesi anlayış olacaktır.

4. Mesele kulak vereyim;

Ve remzimi çenkle anlatayım.

5. Beni kovalıyanların fesadı

Şer günlerinde beni sarınca, niçin korkayım?

6. Zenginliklerine güvenenlerden,

Ve servetlerinin çokluğu ile övünenlerden hiç biri,

7. Kardeşini fidyeye ile kurtaramaz,

Allaha kefareti veremez

8. (Çünkü canlarının fidyesi pahalıdır,

Ve ondan ebediyen vazgeçmeli),

9. Ta ki, o artık daima yaşasın,

Ve çürümeyi görmesin.

10. Halbuki onu görecektir; hikmetli adamlar ölür;

Ahmaklar ve budalalar da yok olur,

Ve mallarını başkalarına bırakırlar.

11. İçlerindeki düşünce şudur;

Evleri ebediyen ve meskenleri nesilden nesle kalacaktır;

Topraklarını kendi adları ile çağırırlar.

12. Fakat itibarda olan insan daim değil;

Helâk olan hayvanlara benzer.

13. Ahmakların yolu budur;

Kendilerinden sonra gelenler ise,

Onların sözlerinden zevk alırlar.[Sela

14. Sürü gibi ölümler diyarına sürülecekler;

Ölüm onları güdecektir;

Ve sabah olunca doğrular onlara hâkim olacak;

Onların güzelliğine mesken olmasın diye,

Ölümler diyarı onu tüketecek.

15. Fakat Allah ölümler diyarı elinden

Canımı kurtaracaktır;

Çünkü beni kabul edecektir.[Sela

16. Bir adam zengin olursa,

Evinin izzeti artarsa, korkma.

17. Çünkü ölümünde hiç bir şeyi beraber götürmez;
İzzeti onun ardınca inmez.
18. Gerçi yaşarken canını bereketlemiş ise de
(Ve canını hoş tutunca, seni överler),
19. Ataları nesline gidecektir,
Onlar ki, ebediyen ışık görmeyecekler.
20. İtibarda olan ve anlamıyan insan,
Helâk olan hayvanlara benzer.

MEZMUR 50

Asafın Mezmurudur.

- KADİR olan Allah, RAB, söyledi;
Ve güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar dünyayı çağırdı.
2. Güzelliğin kemali olan Siyondan
Allah parladı.
 3. Allahımız geliyor ve susmıyor;
Önünde ateş yiyip bitiriyor.
Ve çevresi çok kasırgalı.
 4. Kavmını muhakeme etsin diye,
Göklere ve yere yukarıdan çağırıyor:
 5. Benim ile kurbanla ahdeden müttakilerimi,
Bana bir araya toplayın.
 6. Ve gökler onun adaletini bildirecektir;
Çünkü hükmeden Allah kendisidir.
- [Sela]
7. Ey kavmim, dinle de söyliyeyim;
Ey İsrail, ve sana şahadet edeyim;
Allah, senin Allahın ben im.
 8. Kurbanların için seni takdir etmem;
Ve yakılan takdimelerin daima karşımdadır.
 9. Ne evinden dana,
Ne de ağıllarından keçiler alırım.
 10. Çünkü ormanın bütün hayvanları,
Ve binlerce dağlardaki sığırlar benimdir.
 11. Bütün dağ kuşlarını bilirim,
Çölün yabani hayvanları da benimdir.
 12. Acıksaydım sana söylemezdim;
Çünkü dünya ve onun dolusu benimdir.
 13. Ben boğaların etini yer miyim?
Yahut keçilerin kanını içer miyim?
 14. Allaha şükran kurbanı arzet;
Ve Yüce Olana adaklarını öde.
 15. Ve sıkıntı gününde beni çağır;
Seni kurtarırım, ve bana izzet vereceksin.
 16. Fakat Allah kötü adama diyor:
Mademki tedipten nefret ediyorsun,
Ve sözlerimi arkana atıyorsun,
 17. Hükümlerimi ilân etmek,
Ve ahdimi ağzına almak ne vazifen?
 18. Bir hırsız görünce, onunla uyuşursun;

Ve payın zina edenler iledir.

19. Ağzını şerde serbest bırakırsın,
Dilin de hile uydurur.

20. Oturur, kardeşine karşı söylersin;
Annen oğluna iftira edersin.

21. Sen bunları ettin, ve ben sustum;
Beni tıpkı kendin gibi sandın;
Seni tekdir edeyim, senin suçlarını gözlerinin önüne dizeyim.

22. Şimdi bunu anlayın, ey sizler, Allahı unutanlar,
Yoksa sizi parçalayayım,
Ve azat eden olmaz.

23. Şükran kurbanı arzeden beni taziz eder;
Ve yolunu doğrultana Allahın kurtarışını gösteririm.

MEZMUR 51

Musikacıbaşı için. Bat-şebanın yanına girdikten sonra Natan peygamber ona geldiği zaman, Davudun Mezmurudur.

EY Allah, inayetine göre bana acı;
Rahmetinin çokluğuna göre isyanlarımı sil.

2. Fesadımdan beni büsbütün yıka,
Ve suçumdan beni temizle.

3. Çünkü isyanlarımı bilirim,
Ve suçum daima önümdedir.

4. Sana, ancak sana karşı ben suç ettim,
Ve senin gözlerinde kötü olanı işledim;
Şöyle ki, sözlerinde âdil,
Hükmünde suçsuz olasın.

5. İşte, ben fesat içinde doğdum,
Ve anam günah içinde bana gebe kaldı.

6. İşte, sen gönülde hakikat istersin;
Ve bana içimde hikmet bildirirsin.

7. Beni zufa ile temizle de pak olurum;
Beni yıka da kardan ak olurum.

8. Bana meserret ve sevinç işittir,
Ezdiğin kemikler mesrur olsun.

9. Suçlarıma karşı yüzünü ört,
Ve bütün fesatlarımı sil.

10. Bende temiz yürek yarat, ey Allah;
Ve içimde doğru ruh tazele.

11. Beni önünden atma;
Ve mukaddes Ruhunu benden alma.

12. Bana kurtarışının meserretini geri ver;
Ve istekli ruh ile bana destek ol.

13. Âsilere senin yollarını öğretelim;
Ve suçlular sana dönerler.

14. Kandan beni kurtar, ey Allah, kurtuluşumun Allahı;
Dilim de senin adaletini terennüm etsin.

15. Ya Rab, dudaklarımı aç;
Ve ağzım senin hamdini bildirsin.

16. Çünkü sen kurbandan zevk almazsın; yoksa arzeylerdim;

Yakılan takdimeden razı olmazsın.
17. Allahın kurbanları kırılmış ruhtur;
Ey Allah, kırılmış ve ezilmiş yüreği hor görmezsin.
18. Kereminle Siona iyilik et;
Yeruşalimin surlarını yap.
19. O zaman salâh kurbanları ile,
Yakılan takdimeden ve bütün yakılan takdimeden zevk alırsın;
O zaman senin mezbahın üzerinde danalar arzedilir.

MEZMUR 52

Musikacıbaşı için. Edomî Doeg, Saula gelip, Davud Ahimelekin evine girdi diye, bildirdiği zaman, Davudun Maskilidir.

NİÇİN şerle övünürsün, ey zorba?
Allahın inayeti daimîdir.
2. Dilin fesatlar düzer,
Keskin ustura gibi hile işler.
3. İyilikten fazla, şerri,
Doğru söylemekten ziyade, yalanı seversin.[Sela
4. Ey sen, hileli dil,
Bütün helâk edici sözleri seversin.
5. Allah da seni ebediyen yıkacak;
Seni tutacak ve seni çadırından kovacak.
Ve yaşıyanlar diyarından kökünü sökecektir.[Sela
6. Ve salihler görüp korkacaklar;
Ve ona güleceklerdir:
7. İşte, Allahı kendine kuvvet edinmiyen,
Ve servetinin çokluğuna güvenen,
Fesadında kuvvetlenen adam budur, diyecekler.
8. Fakat ben Allahın evinde yeşil zeytin ağacı gibiyim;
Daima ve ebediyen Allahın inayetine güvenirim.
9. Daima sana şükrederim, çünkü sen bunu ettin;
Ve müttakilerinin önünde,
Senin ismine ümit bağlarım, çünkü iyidir.

MEZMUR 53

*Musikacıbaşı için. Mahalat üzere,
Davudun Maskilidir.*

AKILSIZ, yüreğinde: Allah yoktur, dedi.
Bozuldular ve mekruh işler ettiler;
İyilik eden yok.
2. Anlayışlı ve Allahı arıyan kimse var mıdır görsün diye,
Allah âdem oğulları üzerine göklerden baktı.
3. Hepsi geri döndüler; birlikte murdar oldular;
İyilik eden yok, bir kişi bile.
4. Fesat işliyenlerin bilgileri yok mu?
Kavmımı ekmek yer gibi yiyorlar;
Allahı çağırıyorlar.
5. Orada korku olmıyan yerde çok korktular;
Zira Allah sana karşı ordu kuranın kemiklerini dağıttı;
Onları utandırdın; çünkü Allah onları kendisinden attı.

6. Keşke İsrailin kurtuluşu Siondan gelseydi!
Allah kavmını sürgünden geri getirince,
Yakub mesrur olacak, ve İsrail sevinecektir.

MEZMUR 54

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine. Zifliler gelip Saula: Davud bizde saklı değil mi? dedikleri zaman, Davudun Maskilidir.

EY Allah, isminle beni kurtar,
Ve ceberrutunla bana hükmet.
2. Ey Allah, duamı dinle;
Ağzımın sözlerine kulak ver.
3. Çünkü yabancılar bana karşı ayaklandılar;
Ve zorbalırlar canımı aradı;
Allahı önlerine koymadılar.[Sela
4. İşte, Allah bana yardımcıdır;
Rab canıma destek olanlar arasındadır.
5. Şerri hasımlarıma döndürecekler;
Senin hakikatinde onları mahvet.
6. Sana gönüllü takdime ile kurban keseyim;
İsmine şükredeyim, ya RAB, çünkü iyidir.
7. Çünkü beni her sıkıntıdan kurtardı;
Ve gözüm düşmanlarımların helâkini gördü.

MEZMUR 55

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine. Davudun Maskilidir.

EY Allah, duama kulak ver;
Ve yalvarışımıdan gizlenme.
2. Beni iyi dinle ve bana cevap ver;
Düşmanın sesinden,
Ve kötünün sıkıştırmasından,
Şekvam içinde rahatsızım ve inliyorum;
3. Çünkü bana karşı fesat kuruyorlar,
Ve bana öfke ile eza ediyorlar.
4. İçimde yüreğim sızlıyor;
Ve üstüme ölüm dehşetleri çöktü.
5. Bana korku ve titreme geldi,
Beni ürperme kapladı.
6. Ve dedim: Keşke güvercin gibi kanatlarım olaydı!
Uçardım ve rahat ederdim.
7. İşte, o vakit uzak kaçardım,
Çölde konardım.[Sela
8. Sert esen yelden ve kasırgadan
Barınacak yere tez giderdim.
9. Helâk et, ya Rab, dillerine ayrılık düşür;
Çünkü şehirde zorbalık ve kavga gördüm.
10. Gece ve gündüz surları üzerinde onu dolaşırlar;
Ve fesat ile şer onun içindedir.
11. Kötülük onun ortasındadır;
Gaddarlık ve hile sokaklardan çıkmaz.
12. Çünkü bana sitem eden düşman değildi;

Yoksa ben katlanırdım;
Bana karşı kibirlenen hasım değildi;
Yoksa ondan gizlenirdim.
13. Fakat sen idin, bana denk olan,
Arkadaşım ve candan dostum.
14. Birlikte tatlı yarenlik ederdik;
Cemaatle Allah evine giderdik.
15. Ölüm onlara ansızın gelsin,
Ölümler diyarına diri insinler;
Çünkü şer onların evlerinde, içlerindedir.
16. Ben ise, Allahı çağırırım;
Ve beni RAB kurtarır.
17. Akşam, sabah ve öğleyin şekva edip inleyeyim;
Ve sesimi işitecektir.
18. Bana karşı olan cenkten canımı selâmetle kurtardı;
Çünkü benimle cenkleşenler çokluktu.
19. Ezelden beri tahtında oturan Allah
İşitecek ve onları alçaltacaktır;
[Sela
Onlar ki, değişmeleri yoktur,
Ve Allahtan korkmazlar.
20. Kendisile barışık olanlara el uzattı;
Ahdini bozdu.
21. Ağzı tereyağından daha düzgündü,
Fakat yüreği bir cenk idi;
Sözleri zeytin yağından yumuşaktı,
Fakat onlar yalın kılıçlardı.
22. Yükünü RABBE bırak, ve o sana destek olur;
Salihi asla sarsılmağa bırakmaz.
23. Fakat sen, ey Allah, onları helâk çukuruna indireceksin;
Kanlı ve hilekâr adamlar günlerinin yarısına ermiyeceklerdir;
Ben ise, sana güvenirim.

MEZMUR 56

Musikacıbaşı için. Yonat elem rehokim üzre. Gat şehrinde Filistîler kendisini tuttuğu zaman, Davudun Mezmurudur. Miktam.

EY Allah, bana acı; çünkü insan beni yutmak istiyor;
Her gün cenk ederek beni sıkıştırıyor.
2. Düşmanlarım her gün beni yutmak istiyorlar;
Çünkü bana karşı gurur ile cenk edenler çoktur.
3. Korkum gününde sana güvenirim.
4. Allaha (onun sözünü sena ederim),
Allaha güvendim, korkmam;
İnsan bana ne edebilir?
5. Her gün benim sözlerimi bükmedeler;
Bana karşı bütün düşünceleri şer içindir.
6. Toplanıyorlar, gizleniyorlar,
İzlerimi gözetiyorlar,
Çünkü canımı bekliyorlar.
7. Fesat ile onlara kurtuluş olur mu?

Ey Allah, kavmları gazap ile alçalt.
8. Ettiğim göçleri saydın;
Gözyaşlarımı şişene koy;
Onlar senin kitabında yazılı değil mi?
9. Çağırdığım gün, düşmanlarım o vakit geri dönecek;
Bunu bilirim, çünkü Allah benim tarafımdadır.
10. Allaha (onun sözünü sena ederim),
RABBE (onun sözünü sena ederim),
11. Allaha güvendim; korkmam;
İnsan bana ne edebilir?
12. Ey Allah, adakların üzerimdedir;
Sana şükran kurbanları ödiyeceğim.
13. Çünkü canımı ölümden azat ettin;
Ayaklarımı kaymaktan korumaz mısın?
Ta ki, dirilerin ışığında
Allahın önünde yürüyeyim.

MEZMUR 57

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre. Saulun önünde kaçtığı zaman, mağarada Davudun Miktamıdır.

BANA acı, ey Allah, bana acı;
Çünkü canım sana sığındı;
Ve belâlar geçinciye kadar,
Senin kanatlarının gölgesine sığınırım.
2. Yüce Allaha,
Benim için her şeyi tamamlayan Allaha çağırıyorum.
3. Beni yutmak istiyen sitem edince
Gökten gönderip beni kurtarır;
[Sela
Allah inayetini ve hakikatini gönderir.
4. Canım aslanlar arasındadır;
Yakıcı âdem oğulları arasında yatarım;
Dişleri mızraklar ve oklardır,
Dilleri de keskin kılıç.
5. Ey Allah, gökler üstüne yüksel;
İzzetin bütün yer üzerinde olsun.
6. Adımlarıma ağ kurdular;
Canım çöktü;
Önümde çukur kazdılar;
İçine kendileri düştüler.[Sela
7. Yüreğim sabittir, ey Allah, yüreğim sabittir;
İlâhi okuyup terennüm edeyim.
8. Uyan, ey izzetim; uyan, ey rebab ve çenk;
Seheri ben uyandırayım.
9. Kavmlar arasında sana şükredeyim, ya Rab;
Ümmetler arasında sana terennüm edeyim;
10. Çünkü inayetin göklere kadar,
Ve hakikatin asümana kadar büyüktür.
11. Ey Allah, gökler üstüne yüksel;
İzzetin bütün yer üzerinde olsun.

MEZMUR 58

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre.

Davudun Miktamıdır.

- EY kudretliler, gerçek adaleti mi söylersiniz?
Ey âdem oğulları, doğrulukla mı hükmedersiniz?
2. Hayır, yürekten haksızlık işlersiniz;
Memleket içinde ellerinizin zorbalığını tartıya korsunuz.
3. Kötüler ana rahminden yabancıdır;
Doğuşlarından yalan söyliyerek saparlar.
4. Onların zehiri yılan zehiri gibidir;
Kulağını tıkıyan sağır engerek gibidirler,
5. O engerek ki, hünerle sihir yapan sihirbazların,
Afsuncuların sesini işitmez.
6. Ey Allah, onların ağzında dişlerini kır;
Genç aslanların azı dişlerini sök, ya RAB.
7. Akıp giden sular gibi dağılsınlar;
Oklarını kurunca uçları kırık gibi olsunlar.
8. Eriyip giden salyangoz gibi,
Kadının düşürdüğü güneş görmiyen çocuk gibi olsunlar.
9. Kazanlarınız diken ateşini daha duymadan,
Yeşil olanı da, tutuşmuş olanı da, kasırga ile onları savuracaktır.
10. Salih öcü görünce sevinecek;
Kötünün kanında ayaklarını yıkıyacak;
11. Ve insan diyecek: Gerçek, salihe karşılık vardır;
Gerçek, dünyada hükmeden Allah vardır.

MEZMUR 59

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre. Saul onu öldürmek için gönderip evini beklettiği zaman, Davudun Miktamıdır.

- BENİ düşmanlarımdan azat et, ey Allahım;
Bana karşı ayaklananlardan beni emin kıl.
2. Fesat işliyenlerden beni azat et,
Ve kanlı adamlardan beni kurtar.
3. Çünkü işte, canıma pusu kuruyorlar;
Kuvvetliler bana karşı toplanıyorlar;
Ne isyanımdan ötürü, nede suçumdan ötürü, ya RAB.
4. Günahım yokken seğirdip hazırlanıyorlar;
Bana yardım etmek için uyan ve bak.
5. Ve sen, ya RAB, orduların Allahı, İsrailin Allahı,
Bütün milletleri yoklamak için kalk;
Kötü hainlerin hiç birine acıma.[Sela
6. Akşamlayın dönerler, köpek gibi ulurlar,
Ve şehri dolaşırlar.
7. Ağızlarından kötülük dökerler;
Dudaklarında kılıçlar vardır;
Çünkü diyorlar: Kim işitir?
8. Fakat sen, ya RAB, onlara gülersin;
Bütün milletlerle eğlenirsin.
9. Ey kuvvetim, sana bakacağım;

Çünkü Allah yüksek kulemdir.
10. Allahım inayetile beni karşılar;
Düşmanlarımda istediğimi Allah bana gösterecek.
11. Onları öldürme. yoksa kavmım unuttur;
Onları kuvvetinle dağıt ve alçalt,
Ey bizim kalkanımız olan Rab.
12. Ağızlarının suçu, dudaklarının sözleri için,
Ve söyledikleri lânetler ve yalanlar için,
Kibirleriyle tutulsunlar.
13. Bitir, gazapla bitir, ve yok olsunlar;
Ve bilsinler ki, yerin sonlarına kadar
Yakubda saltanat süren Allah'tır! [Sela
14. Ve akşamlayın dönsünler, köpek gibi ulusunlar,
Ve şehri dolaşsınlar.
15. Yemek için avare gezecekler,
Doymazlarsa geceliyeceklerdir.
16. Ben ise, kudretine ilâhi okuyayım;
Ve sabahlayın senin inayetini terennüm edeyim;
Çünkü sen yüksek kulem,
Ve sıkıntı günümde bana sığınacak yer oldun.
17. Ey kuvvetim, sana terennüm edeyim;
Çünkü Allah yüksek kulemdir, bana inayet Allahıdır.

MEZMUR 60

Musikacıbaşı için. Şuşan Edut üzre. Aram-Naharayim ve Aram-Tsoba ile cenk ederken Yoab dönüp Tuz Deresinde on iki bin Edomluyu vurduğu zaman, öğretmek için Davudun Miktamıdır.

BİZİ kendinden attın, ey Allah, bizi kırdın;
Gazaba geldin; bizi eski halimize koy.
2. Yeri titrettin, onu yırttın;
Çatlaklarını bitişti; çünkü sarsılıyor.
3. Kendi kavmına güçlükler gösterdin;
Bize sersemlik şarabı içirdin.
4. Hakikat uğrunda açılsın diye,
Senden korkanlara sancak verdin. [Sela
5. Sevdiklerin halâs bulsun diye,
Sağ elinle kurtar ve bize cevap ver.
6. Allah kudsiyetinde söyledi: Sevinçle coşacağım;
Şekemi pay edeceğim; ve Sukkot vadisini ölçeceğim.
7. Gilead benimdir, Manasse de benim;
Efraim de başımın siperi;
Yahuda değneğimdir.
8. Moab yıkanma leğenimdir;
Edom üzerine çarığımı atacağım;
Ey Filistin, benim için alkış et.
9. Beni duvarlı şehre kim götürecekt?
Edoma kadar kim bana yol gösterecek?
10. Ey Allah, sen bizi kendinden atmadın mı?
Ordularımızla da çıkmıyorsun, ey Allah.
11. Hasma karşı bize yardım et;

Çünkü insan yardımı boştur.
12. Allah ile yiğitlikler ederiz;
Hasımlarımızı çiğniyecek olan odur.

MEZMUR 61

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine.

Davudun Mezmurudur.

EY Allah, feryadımı işit;

Duamı dinle.

2. Yüreğim bayılınca, yerin ucundan seni çağırırım;

Benden yüksek olan kayaya beni eriştir.

3. Çünkü sen benim için sığınacak yer,

Düşmana karşı kuvvetli bir kule oldun.

4. Senin çadırında ebetlerce oturayım;

Kanatlarının örtüsüne sığınayım.

[Sela

5. Çünkü sen, ey Allah, adaklarımı işittin;

Senin isminden korkanların mirasını bana verdin.

6. Kırılın günlerine günler katarsın;

Yılları çok devirler gibi olur.

7. Allahın önünde daima oturacaktır;

İnayet ve hakikat ver, onu korusunlar.

8. Böylece senin ismine daima terennüm edeyim,

Ta ki, her gün adaklarımı ödiyeyim.

MEZMUR 62

Musikacıbaşı için. Yedutuna göre,

Davudun Mezmurudur.

CANIM ancak Allahı sükûtte bekler;

Kurtuluşum ondandır.

2. Ancak kayam ve kurtuluşum,

Yüksek kulem odur; ben çok sarsılmam.

3. İğilmiş bir duvar, yerinden oynamış bir çit gibi,

Ne vakte kadar, hepimiz insanı ezmek için

Onun üstüne saldıracaksınız?

4. Ancak onu şerefinden düşürmeği öğütleyiyorlar;

Yalanlardan zevk alırlar;

Ağızları ile hayır dua ediyorlar, fakat içlerinden lânet ediyorlar.

[Sela

5. Ey canım, ancak Allahı sükûtte bekle;

Çünkü ümidim ondandır.

6. Kayam ve kurtuluşum ancak odur,

Yüksek kulem odur; ben sarsılmam.

7. Kurtuluşum ve izzetim Allah iledir;

Kuvvetimin kayası ve sığınacak yerim Allahtadır.

8. Ey kavm, her vakit ona güvenin;

Yüreğinizi onun önüne dökün;

Allah bize sığınacak yerdir.[Sela

9. Gerçek halk oğulları bir soluktur, beyzadeler de bir yalan;

Onlar tartıda yukarı kalkarlar;

Her ikisi soluktan hafiftir.

10. Gaddarlığa güvenmeyin; çapul ile övünmeyin;
Servet artarsa, ona yürek bağlamayın.

11. Allah bir kere söyledi,

Ben şunu iki kere işittim:

Kudret Allahındır.

12. İnyet de senindir, ya Rab;

Çünkü işine göre sen herkese karşılık verirsin.

MEZMUR 63

Yahuda çölünde bulunduğu zaman,

Davudun Mezmurudur.

EY Allah, benim Allahım sensin; seher vakti seni ararım;

Canım sana susamıştır; kurak, yorucu ve suyu olmıyan bir diyarda,

Bedenim seni özler.

2. Kudretini ve izzetini görmek için,

Böyle makdiste sana baktım.

3. Dudaklarım sana sena eder;

Çünkü inayetin hayattan iyidir.

4. Hayatta kaldıkça seni böyle takdis edeyim;

Senin isminle ellerimi kaldırayım.

5. Yatağında seni andığım

Gece nöbetlerinde seni derin düşündüğüm zaman,

6. İlik ve yağla doyar gibi canım doycak;

Ağzım da sevinçli dudaklarla sana hamdedecek.

7. Çünkü sen bana yardımcı oldun;

Ve kanatlarının gölgesinde sevinçle terennüm ederim.

8. Canım senin ardınca istekle yürür;

Sağ elin bana destek olur.

9. Fakat yok etmek için canımı arıyanlar,

Yerin diplerine girecekler.

10. Kılıcın kuvvetine verilecekler;

Onlar çakalların payı olacaklar.

11. Fakat kiral Allah ile sevinecek;

Onunla and edenlerin hepsi övünecekler;

Çünkü yalan söyliyienlerin ağzı kapanacaktır.

MEZMUR 64

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

ŞEKVAM içinde sesimi işit, ey Allah;

Düşman korkusundan hayatımı koru.

2. Şerirlerin gizli öğütlesmesinden,

Fesat işliyenlerin velvellesinden beni sakla.

3. Onlar ki, dillerini kılıç gibi bilemiş,

Ve oklarını, acı sözler olarak kurmuşlar;

4. Ta ki, gizli yerlerde kâmil adama atsınlar;

Ansızın ona atarlar ve korkmazlar.

5. Şer işinde cesaretlenirler;

Gizlice tuzaklar gömmek için söyleşirler:

Onları kim görecektir? derler.

6. Fesatlar araştırırlar:
Gayretli bir araştırma bitirdik, derler;
Ve herbirinin içi ve yüreği derindir.
7. Fakat Allah onlara ok atacaktır;
Ansızın yaralanmış olacaklardır.
8. Dilleri kendilerine karşı dönerek böylece srtrlecekler;
Onları görenler hep baş sallıyacaktırlar.
9. Ve bütün insanlar korkacak;
Allahın işini ilân edecekler,
Ve onun ettiklerini düşünecekler.
10. Salih, RAB ile sevinecek ve ona sığınacaktır;
Ve yüreği doğru olanların hepsi vneceklerdir.

MEZMUR 65

Musikacıbaşı için. Mezmur.

Davudun İlhisidir.

- SİONDA hamt seni bekliyor, ey Allah;
Ve adak sana ödenecektir.
2. Ey sen duayı işiten,
Bütün beşer sana gelecek.
 3. Günahlar beni yenmekteler;
İşyanlarımız ise — onları sen bağışlarsın.
 4. Ne mutludur o adam ki, senin avlularında otursun diye
Sen onu seçtin ve yaklaştırdın!
Evinin, mukaddes mabedinin, iyiliği ile doyarız.
 5. Ey sen, kurtuluşumuzun Allahı,
Adalette korkunç şeylerle bize cevap verirsın,
Ey sen, yerin bütün uçlarında
Ve deniz üzerinde uzakta bulunanların güvendikleri,
 6. Kudretle kuşanmış olarak,
Kuvvetile dağları pekiştiren;
 7. Denizlerin uğultusunu,
Dalgalarının uğultusunu
Ve ümmetlerin velvelisini yatıştıran sensin.
 8. Dünyanın uçlarında oturanlar da
Senin alâmetlerinden korkarlar;
Sabahın ve akşamın gelişini sevinçle terennüm ettirirsın.
 9. Yeri yoklarsın ve onu sularsın,
Onu çok zengin edersin;
Allahın ırmağı su ile doludur;
Toprağı böyle hazırlayınca, onların buğdayını tedarik eylersin.
 10. Sapan yarıklarını bolca sularsın,
Topaklarını düzeltirsin;
Toprağı yağmurla yumuşatırsın,
Filizlerine bereket verirsın.
 11. İyiliklerinle yıla elenk takarsın;
Ve senin izlerin yağ damlatır.
 12. llerin otlaklarına damlatır;
Ve tepeler meserretle kuşanır.
 13. Otlaklar sürülerle kaplanır;

Vadiler de buğday ile örtünür;
Onlar sevinçle bağrışır, terennüm de ederler.

MEZMUR 66

Musikacıbaşı için. İlahi, Mezmurdur.

EY bütün yeryüzü,

Allaha sevinçle nida edin.

2. İsmiinin izzetine terennüm eyleyin;

Onun hamdini izzetli kılın.

3. Allaha diyin: İşlerin ne korkunçtur!

Kudretinin büyüklüğünden dolayı,

Düşmanların sana boyun iğecekler.

4. Bütün dünya sana secde kılacak,

Ve sana terennüm edecekler;

İsmine terennüm edeceklerdir.[Sela

5. Gelin de, Allahın işlerini görün;

Âdem oğullarına karşı işinde korkunçtur.

6. Denizi karaya döndürdü;

İrmağı yaya geçtiler;

Biz orada onunla sevindik.

7. Ceberrutu ile ebediyen saltanat sürer;

Gözleri milletlere dikkatle bakar;

Âsiler kendilerini yükseltmesin.[Sela

8. Ey kavmlar, Allahımızı takdis edin,

Ve hamdinin sesini işittirin;

9. Canımızı hayatta tutan,

Ayağımızı da sarsılmağa bırakmıyan odur.

10. Çünkü sen bizi denedin, ey Allah;

Gümüş tasfiye olunur gibi, bizi tasfiye ettin.

11. Bizi tuzağa götürdün;

Belimize ağır yük vurdun.

12. İnsanı başımıza bindirdin;

Ateşe ve suya girdik;

Fakat bizi bolluğa çıkardın.

13. Yakılan takdimelerle senin evine gireyim;

Adaklarımı sana ödiyeyim;

14. Onları sıkıntıda dudaklarım beyan etti,

Ve ağzım söyledi.

15. Koçlar tütsüsü ile semiz hayvanlardan,

Sana yakılan takdimeler arzedeyim;

Ergeçlerle sığırlar takdim edeyim.

[Sela

16. Gelin, dinleyin, ey sizler, bütün Allahtan korkanlar,

Canım için ne ettiğini de beyan edeyim.

17. Ağzımla onu çağırdım,

Ve o benim dilim ile yükseltildi.

18. Eğer yüreğimde fesada yer versem,

Rab beni işitmez,

19. Fakat Allah işitti,

Duamın sesini dinledi.

20. Allah mubarek olsun,
Çünkü duamı geri çevirmedi,
Ve inayetini benden esirgemedi.

MEZMUR 67

Musikacıbaşı için. Neginot üzerine.

Mezmun, İlâhidir.

ALLAH bize acısın ve bizi mubarek kılsın,
Yüzünü bize parlatsın;[Sela
2. Ta ki, yeryüzünde senin yolun,
Bütün milletlerde kurtarışın bilinsin.
3. Kavmlar sana şükretsın, ey Allah;
Bütün kavmlar sana şükretsın.
4. Ümmetler sevinşın ve sevinçle terennüm etsinler;
Çünkü kavmlara doğrulukla hükmedeceksın,
Ve yeryüzünde milletlere yol göstereceksın.[Sela
5. Kavmlar sana şükretsın, ey Allah;
Bütün kavmlar sana şükretsın.
6. Yeryüzü mahsulünü verdi;
Allah, bizim Allahımız, bizi mubarek kılacaktır.
7. Allah bizi mubarek kılacaktır;
Ve bütün dünya uçları ondan korkacak.

MEZMUR 68

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur. İlâhi.

ALLAH kalsın, düşmanları dağılsın;
Ve ondan nefret edenler önünden kaçsınlar.
2. Duman dağıldığı gibi onları dağıt;
Balmumu ateş önünde erir gibi,
Kötüler Allahın önünde yok olsunlar.
3. Fakat salihler sevinşın; Allahın önünde meserretle coşsunlar;
Ve sevinçle ferahlansınlar.
4. Allaha ilâhi okuyun, ismine terennüm edin;
Çöllerdeki biniciye yol yapın;
İsmi Yah dır, önünde meserretle coşun.
5. Allah kendi mukaddes meskeninde,
Öksüzlerin babası ve dul kadınların hâkimidir.
6. Allah kimsesizlere ev verir;
Esirleri refaha çıkarır;
Fakat âsiler kurak yerde oturur.
7. Ey Allah, kavmının önünde çıktığın zaman,
Çölde yürüdüğün zaman,[Sela
8. Yer titredi ve gökler Allahın önünde damladı;
Allahın, İsrailin Allahının önünde Sina bile titredi.
9. Sen iyi yağmurlar yağdırdın, ey Allah;
Yorulduğu zaman mirasına kuvvet verdin.
10. Cemaatin onun içinde oturdu;
Sen hakirlere iyiliğinden hazırladın, ey Allah.
11. Sözü Rab veriyor;
Müjdeci kadınlar büyük bir ordudur.

12. Orduların kırılları kaçıyor, kaçıyor;
Evi bekliyen kadın da çapul malını pay eder.

13. Siz ağıllar arasında yatarken,
Güvercin kanatları gümüşle,
Ve tüyleri sarı altınla kaplanmış gibi olur.

14. Kadîr orada kırılları dağıttığı zaman,
Tsalmonda kar yağdığı zaman gibi oldu.

15. Başan dağı Allah dağıdır,
Başan dağı yüksek dağdır.

16. Meskeni için Allahın istediği dağa
Niçin yan gözle bakıyorsunuz, ey yüksek dağlar?
Evet, RAB onda ebediyen oturacaktır.

17. Allahın cenk arabaları yirmi bin, binlerce bindir;
Rab onların ortasındadır, Sinada olduğu gibi makdistedir.

18. Sen yükseğe çıktın, sürgünleri sürdün;
Ya RAB Allah, onlarda oturmak için,
İnsanlar arasında ve âsiler arasında bile hediyeler aldın.

19. Her gün yükümüzü taşıyan Rab,
Kurtuluşumuz olan Allah, mubarek olsun.[Sela

20. Allah bize kurtuluşlar Allahıdır;
Ve ölümden kurtuluş, Rab Yehovanındır.

21. Fakat Allah düşmanlarının başını,
Günahlarında yürüyenin kıllı tepesini ezer.

22. Rab dedi: Başandan geri getireceğim,
Denizin enginlerinden onları geri getireceğim;

23. Ta ki, ayağını kana batırarak onları ezesin,
Ta ki, köpeklerinin dili senin düşmanlarından payımı alsın.

24. Senin gidişlerini, ey Allah,
Allahımın, Kırılışımın, makdise gidişlerini gördüler.

25. Tef çalan kızların arasında,
Önde okuyanlar, arkada saz çalanlar yürüdü.

26. Ey sizler, İsrail pınarından olanlar,
Cemaatlerde Allahı, Rabbi, takdis edin.

27. Onların hükümdarları küçük Benyamin,
Adamları ile beraber Yahuda reisleri,
Zebulun reisleri, Naftali reisleri oradadırlar.

28. Senin kudretini Allahın emretti;
Bizim için ettiğini pekiştir, ey Allah.

29. Yerusâlimdeki mabedin uğruna
Kırıllar sana hediyeler getirecek.

30. Gümüş külçeleri ayak altında çiğniyerek,
Kamışlıkta yaşayan yabani hayvanı.
Kavmların buzağıları ile boğalar sürüsünü azarla;
Cenkten zevk alan kavmları dağıt.

31. Mısırdan reisler gelecek;
Habeş ili Allaha ellerini çabuk uzatacak.

32. Ey yerin ülkeleri, Allaha ilâhi okuyun;
Rabbe terennüm edin.[Sela

33. Kadim göklerin gökü üstüne binmiş olana terennüm edin;
İşte, kendi sesini, kudret sesi çıkarıyor.

34. Kudreti Allaha verin;
Onun celâli İsrailin üzerindedir,
Kudreti de asümandadır.
35. Mukaddes mekânlarından korkunçsun, ey Allah;
Kavmına kuvvet ve kudret veren, İsrailin Allahı odur.
Allah mübarek olsun.

MEZMUR 69

Musikacıbaşı için. Soşannim üzre,

Davudun Mezmurudur.

KURTAR beni, ey Allah;
Çünkü sular canıma kadar girdi.
2. Derin batağa batmaktayım, duracak yer de yok;
Derin sulara girdim, ve seller üzerimden aşıyor.
3. Feryadımdan yoruldum; boğazım kurudu;
Allahımı beklemekten gözlerim sönüyor,
4. Yok yere benden nefret edenler başımın saçından daha çoktur;
Beni yok etmek isteyen haksız düşmanlarım kuvvetlidir;
Çalmadığım şeyi ödemeliyim.
5. Ey Allah, akılsızlığımı sen bilirsin;
Ve günahlarım sana gizli değildir.
6. Ya Rab, orduların RABBİ, seni bekliyenler benim yüzümden utanmasın;
Ey İsrailin Allahı, seni arıyanlar benim yüzümden rezil olmasın.
7. Çünkü senin uğruna rüsvaylığı yükledim;
Utanç yüzümü kapladı.
8. Kardeşlerime ecnebi,
Ve anamın oğullarına yabancı oldum.
9. Çünkü senin evinin gayreti beni yedi;
Ve seni rüsvay edenlerin rüsvaylığı üzerime düştü.
10. Ağladım, oruçla kendime cefa eyledim;
Bu da bana ayıp sayıldı.
11. Çulu kendime libas ettim,
Ve onlara bir masal oldum.
12. Kapıda oturanlar beni söyleşiyorlar;
Sarhoşların da türküsü oldum.
13. Ben ise, ya RAB, rıza vaktinde duam sanadır;
Ey Allah, inayetinin çokluğu ile,
Kurtuluşunun hakikatile bana cevap ver.
14. Beni çamurdan azat et, ve batmıyayım,
Benden nefret edenlerden ve derin sulardan azat olayım.
15. Suların seli üzerimden aşmasın,
Engin beni yutmasın;
Ve çukur üzerime ağzını kapamasın.
16. Bana cevap ver, ya RAB; çünkü inayetin iyidir;
Merhametinin çokluğuna göre bana yönel.
17. Ve kulundan yüzünü gizleme;
Çünkü sıkıntıdayım; bana tez cevap ver.
18. Canıma yaklaş da onu azat et;
Düşmanlarımdan ötürü beni kurtar.
19. Bana edilen rüsvaylığı, utancı ve rezaleti sen bilirsin;

Hasımlarımın hepsi senin karşındadır.
20. Rûsvaylık yüreğimi kırdı; ve dertliyim;
Ve bir acıyan bekledim, fakat yoktu;
Teselli edenler de bekledim, fakat bulmadım.
21. Yiyecek yerine bana öd verdiler;
Ve susuzluğumda bana sirke içirdiler.
22. Önlerinde sofraları kendilerine kement olsun;
Ve onlar selâmette iken bir tuzak olsun.
23. Görmemek için onların gözleri kararsın;
Onların bellerini daima titret.
24. Hiddetini üzerlerine dök;
Ve öfkenin şiddeti onlara erişsin.
25. Onların konağı ıssız kalsın;
Çadırlarında oturan olmasın.
26. Çünkü vurduğun adama eza ediyorlar;
Ve yaraladığın adamların acısını anlatıyorlar.
27. Onların fesadına fesat kat;
Ve senin salâhına girmesinler.
28. Yaşıyanlar defterinden silinsinler,
Ve salihlerle beraber yazılmasınlar.
29. Ben ise, düşünüm ve kederliyim;
Senin kurtarışın, ey Allah, beni yükseltsin.
30. Allahın ismine ilâhi ile hamdedeyim,
Ve şükranla onu tazim edeyim.
31. Ve RABBE boynuzlu, tırnaklı boğadan,
Yahut öküzden daha hoş olacaktır.
32. Hakirler görür de sevinirler;
Ey sizler, Allahı arıyanlar, yüreğiniz dirilsin.
33. Çünkü RAB fakirleri iştir,
Ve kendi esirlerini hor görmez.
34. Gök ve yer, denizler ve onlarda gezenlerin hepsi,
Ona hamdetsinler.
35. Çünkü Allah Sionu kurtaracak, ve Yahuda şehirlerini yapacaktır;
Ve orada oturacaklar ve onu mülk edinecekler.
36. Kullarının zürriyeti de onu miras alacaklar;
Onun ismini sevenler orada oturacaklardır.

MEZMUR 70

Musikacıbaşı için. Anma için,

Davudun Mezmurudur.

EY Allah, beni azat etmeğe,

Ya RAB, bana yardım etmeğe koş.

2. Canımı arıyanlar utansınlar ve yüzleri kızarsın;

Kötü halimden zevk alanlar

Geri dönüp rûsvay olsunlar.

3. Heh, heh! diyenler

Utançlarından geri dönsünler.

4. Bütün seni arıyanlar sende ferahlansınlar ve sevin sinler;

Ve senin kurtarışını sevenler daima desinler:

Allah büyütülsün.

5. Fakat ben hakir ve fakirim;
Ey Allah, bana koş;
Bana yardımcı ve beni azat eden sensin;
Geç kalma, ya RAB.

MEZMUR 71

YA RAB, sana sığınıyorum;
Ebediyen utanmıyayım.
2. Beni adaletinle azat et, ve beni kurtar;
Kulağını bana iş, ve beni kurtar.
3. Bana barınacak kaya ol da, her vakit gireyim;
Beni kurtarmağı emrettin;
Çünkü kayam ve hisarım sensin.
4. Ey Allahım, kötünün elinden,
Fesatçı ve gaddar adamın avucundan beni kurtar.
5. Çünkü ümidim sensin, ya Rab Yehova;
Gençliğimden beri güvendiğim sensin.
6. Doğduğum günden beri sen bana destek oldun;
Beni anamdan dünyaya getiren sensin;
Daima hamdim sanadır.
7. Çok kimselere şaşılacak bir şey gibiyim;
Fakat sen bana sığınacak kuvvetli yersin.
8. Hamdinle ve bütün gün tekbirinle
Ağzım dolu olacaktır.
9. İhtiyarlık zamanında beni kendinden atma;
Kuvvetim tükendiği zaman, beni bırakma.
10. Çünkü düşmanlarım benim için söyleşiyor;
Ve canımı bekliyenler birbirile öğütleşmekteler.
11. Diyorlar: Allah onu bıraktı;
Onu kovalayın ve tutun, çünkü kurtaran yoktur.
12. Ey Allah, benden uzak durma;
Ey Allahım, bana yardım etmeğe koş.
13. Canıma hasım olanlar utansın, bitsin;
Benim zararımı arıyanlar
Utanç ve rezaletle örtülsünler.
14. Fakat ben daima ümit ederim,
Ve sana hamt üzerine hamt katarım.
15. Senin adaletini ve kurtarışını,
Ağzım bütün gün beyan eder;
Çünkü onların sayısını bilmiyorum.
16. Rab Yehovanın ceberrutu ile geleceğim;
Senin, ancak senin adaletini anacağım.
17. Ey Allah, çocukluğumdan beri bana öğrettin;
Ve şimdiye kadar senin şaşılacak işlerini bildirdim.
18. Ve ihtiyar ve aksaçlı olunca bile, ey Allah,
Senin kudretini gelecek nesle, ceberrutunu geleceklerin her birine
Bildirinceye kadar, beni bırakma.
19. Adaletin de çok yüksektir, ey Allah;
Sen ki, büyük işler ettin.
Sana benziyen kimdir, ey Allah?

20. Sen ki, bize çok ve kötü sıkıntılar gösterdin,
Yine bizi diriltirsin,
Ve toprağın derinliklerinden bizi yine kaldırırsın.
21. Büyüklüğümü artır,
Ve dön de bana teselli ver.
22. Ben de seni, evet, hakikatini
Rebap ile sena edeyim, ey Allahım,
Çenk ile sana terennüm edeyim,
Ey İsrailin Kuddûsu.
23. Sana terennüm ettiğim zaman, dudaklarım
Ve kurtardığın canım sevinçle terennüm edecektir.
24. Dilim de bütün gün senin adaletini söyleyecek;
Çünkü zararımı arıyanlar utandılar, ve yüzleri kızardı.

MEZMUR 72

Süleymanın Mezmurudur.

- EY Allah, kıralla senin hükümlerini,
Ve kiral oğluna senin adaletini ver.
2. Senin kavmına adaletle,
Ve senin hakimlerine hak ile hükmetisin.
3. Dağlar, tepeler,
Adaletle kavma selâmet getirsin.
4. Kavmın hakimlerine haklarını versin;
Fakirlerin oğullarını kurtarsın,
Ve gaddarı ezsin.
5. Güneş ve ay kaldıkça,
Nesilden nesle senden korksunlar.
6. Yeni biçilmiş çayıra düşen yağmur gibi,
Toprağı suluyan iyi yağmurlar gibi insin.
7. Onun günlerinde salih çiçeklensin,
Ve ay yok oluncıya kadar, selâmet bolluğu bulunsun.
8. Denizden denize kadar,
Ve Irmaktan yerin uçlarına kadar saltanat sürsün.
9. Çöl halkı önünde iğilsinler,
Ve düşmanları toprağı yalasın.
10. Tarış ve adaların kırıalları ona bağ getirsinler;
Şeba ve Seba kırıalları hediyeler takdim etsinler.
11. Evet, bütün kırıallar ona secde kılsınlar;
Bütün milletler ona kulluk etsinler.
12. Çünkü imdada çağırınca, fakiri,
Ve yardımcısı olmıyan hakiri kurtarır.
13. Yoksula ve düşküne acır;
Ve fakirlerin canlarını kurtarır.
14. Canlarını hileden ve zorbalıktan kurtarır,
Ve gözünde onların kanı değerli olur;
15. Yaşasın, ve ona Şeba altınından verilsin;
Ve daima onun için dua etsinler;
Her gün onu takdis etsinler,
16. Yerde, dağlar başında, buğday bolluğu olsun;
Semeresi Libnan gibi dalgalansın;

Ve şehirden olanlar yerin otu gibi çiçeklensin.
17. Adı ebediyen dursun;
Güneş durdukça adı dursun;
Ve onda adamlar mubarek olsun;
Bütün milletler ona mutlu desinler.
18. RAB Allah, İsrailin Allahı, mubarek olsun;
Şaşılacak işler yapan ancak odur;
19. Ve izzetli ismi ebediyen mubarek olsun;
Ve bütün yeryüzü onun izzetile dolsun. Amin, ve Amin.
20. Yesse oğlu Davudun duaları bitti.

MEZMURLAR KİTAP III

MEZMUR 73

Asafın Mezmurudur.

GERÇEK, Allah İsraille,
Yüreği temiz olanlara iyidir.
2. Ben ise, ayaklarım sürçmek üzre idi;
Az kaldı adımlarım kayacaktı
3. Çünkü kötülerin selâmetini görünce
Mağrurları kıskandım.
4. Çünkü onların ölümünde ağırlar yoktur;
Ve bedenleri besilidir.
5. Onlarda halkın derdi yoktur;
Ve insanlar gibi belâ çekmezler.
6. Bunun için gurur onlara gerdanlık gibidir;
Zorbalık onları elbise gibi örtüyor.
7. Gözleri semizlikten dışarı fırlar;
Yüreğin dileklerinden öte geçtiler.
8. İstihza ederler, ve gaddarlıktan kötülükle söyleşirler;
Yüksekten konuşurlar.
9. Ağızlarını göklere koydular,
Ve dilleri yerde dolaşır.
10. Onun için bunların kavmı buraya döner,
Ve bol sular onlara içirilir.
11. Ve derler: Allah nasıl bilir?
Ve Yüce Olanda bilgi var mıdır?
12. İşte, kötüler bunlardır;
Ve daima rahattalar, servet çoğaltırlar.
13. Gerçek, yüreğimi boş yere temizlemişim,
Ve suçsuzlukla ellerimi yıkamışım;
14. Çünkü her gün belâya uğradım,
Ve her sabah ceza çektim.
15. Eğer: Böyle söylüyeyim, deseydim,
İşte, senin oğullarının nesline hainlik ederdim.
16. Buna nasıl akıl erdirebilirim diye düşününce,
Bu benim gözlerimde güç bir iş idi;

17. Allahın makdisine girinciye kadar,
Onların sonunu anlayıncıya kadar.
18. Gerçek, onları kaypak yerlere korsun;
Onları yıkıma düşürürsün.
19. Nasıl bir anda harap oldular!
Dehşet içinde büsbütün bittiler.
20. Uyanan için ruya nasılsa,
Ya Rab, sen uyanınca, onların suretini hor göreceksin.
21. Çünkü yüreğim acılaştı,
Ve gönlümde incindim;
22. Ben ise, akılsızdım, ve bilgisiz;
Senin indinde hayvan gibi oldum.
23. Fakat ben daima seninle beraberim;
Benim sağ elimden tuttun.
24. Öğüdünle bana yol gösterirsin,
Ve sonra beni izzetle alırsın.
25. Göklerde başka kimim vardır?
Ve yeryüzünde senden başkasını istemem.
26. Bedenim ve yüreğim eriyor,
Fakat yüreğimin kuvveti ve payım daima Allaktır.
27. Çünkü, işte, senden uzak duranlar yok olur;
Senden ayrılıp zina edenlerin hepsini yok edersin.
28. Fakat Allaha yaklaşmak bana iyidir;
Senin bütün işlerini bildireyim diye,
Rab Yehovayı kendime sığınacak yer ettim.

MEZMUR 74

Asafın Maskilidir.

EY Allah, niçin bizi ebediyen bıraktın?
Senin otlağının koyunlarına karşı niçin öfken tütmektedir?
2. Eski zamandan beri kendine edindiğin,
Mirasının sıptı olsun diye fidyelerini ödediğin cemaati,
Ve onda oturduğun şu Sion dağını an.
3. Ebedî harabelere doğru yürü;
Düşman makdiste her kötülüğü etti.
4. Hasımların senin cemaat yerinde gümürdediler;
Alâmet olarak kendi bayraklarını diktiler.
5. Sıklık ağaçlar üzerine
Balta kaldıran adamlar gibi göründüler.
6. Ve şimdi, onun bütün oyma işlerini
Balta ile ve çekiçlerle kırıyorlar.
7. Makdisine ateş saldılar;
İsminin meskenini yere çalıp murdar ettiler.
8. Yüreklerinde dediler: Onları hep birden harap edelim;
Memlekette Allahın bütün cemaat yerlerini yaktılar.
9. Bayraklarımızı görmüyoruz;
Artık peygamber yok,
Ve içimizde kimse bilmiyor ne vakte kadar . . .
10. Ne vakte kadar hasım sitem edecek, ey Allah?
Senin ismine düşman ebediyen küfredecek mi?

11. Niçin elini, sağ elini, geri çekiyorsun?
Onu bağrından çıkar, onları bitir.
12. Fakat Allah eski zamandan beri Kıralımdır;
Yeryüzünde kurtuluşlar yapan odur.
13. Sen kudretin ile denizi böldün;
Deniz canavarlarının başlarını sular içinde kırdın.
14. Sen Levyatanın başlarını ezdin;
Onu çölde yaşıyan kavma yiyecek ettin.
15. Sen pınarı ve seli fişkirttin;
Daima akan ırmakları kuruttun.
16. Gündüz senindir, gece de senin;
Nuru ve güneşi sen hazırladın.
17. Yerin bütün sınırlarını sen koydun;
Yazı ve kışı sen yarattın.
18. Ya RAB, şunu an, düşman sitem etti.
Ve akılsız kavm senin ismine küfretti.
19. Kendi kumrunun canını canavara verme;
Hakirlerinin hayatını ebediyen unutma.
20. Ahde bak; çünkü diyarın karanlık yerleri
Zorbalık meskenleri ile doldu.
21. Mağdur adam rüsvay olarak dönmesin;
Hakirler ve fakirler senin ismine hamdetsinler.
22. Kalk, ey Allah, kendi davanı gör;
Akılsızın bütün gün sana sitem ettiğini an.
23. Hasımlarının sesini unutma;
Sana karşı ayaklananların velvelesi daima yükseliyor.

MEZMUR 75

Musikacıbaşı için. Al-taşhet üzre.

Asafın Mezmurudur. İlâhi.

- SANA şükrederiz, ey Allah;
Şükrederiz, çünkü senin ismin yakındır;
Senin şaşılacak işlerin onu ilân ederler.
2. Muayyen vakti bulunca,
Ben doğrulukla hükmedeceğim.
3. Yer ve onda oturanların hepsi eridi;
Onun direklerini ben pekiştirdim.
- [Sela]
4. Övünen adamlara dedim: Övünmeyin;
Ve kötülere: Boynuz kaldırmayın;
5. Boynuzunuzu yukarı kaldırmayın;
Dik başla söylemeyin.
6. Çünkü ne güneşin doğduğu yerden, ne battığı yerden,
Ne de dağlar çölünden yükselme gelir.
7. Ancak hâkim olan Allah'tır;
Birini alçaltır ve birini yükseltir.
8. Çünkü RABBİN elinde kâse vardır, ve şarabı köpürür;
Karışık içki ile doludur, ve ondan döker;
Gerçek, bütün yerin kötüləri tortusunu emip içeceklerdir.
9. Fakat ben ebediyen ilân ederim,

Yakubun Allahına terennüm ederim.
10. Ve kötülerin hep kuvvetlerini kıracağım;
Fakat salihlerin kuvveti yükselecektir.

MEZMUR 76

*Musikacıbaşı için. Neginot üzerine,
Asafın Mezmurudur. İlâhi.*

YAHUDADA Allah bilinir;

İsrailde ismi büyüktür.

2. Ve onun çardağı Salemdedir,
Oturduğu yer de Siondadır.

3. Orada yayın ateşli oklarını,
Kalkanı, kılıcı ve cengi kırdı.[Sela

4. İzzetli olan sensin,
Soygun dağlarından yüce.

5. Yüreği pek olanlar çapul edildiler,
Uykularını uyudular;

Ve bütün kuvvetliler ellerini bulmadılar.

6. Ey Yakubun Allahı, senin azarlamandan,
Cenk arabası da at da derin uykuya daldı.

7. Sen korkunçsun, sen;

Ve öfken zamanında önünde kim durabilir?

8. Yerin bütün hakirlerini kurtarmak için,

Ey Allah, muhakemeye kalkınca,

9. Hükmü göklerden işittirdin;

Yer korktu ve sustu.[Sela

10. Gerçek, insanın gazabı sana hamdeder;
Gazabın artanını sen bağlarsın.

11. Adayın, ve Allahınız RABBE ödeyin;

Onun çevresinde olanların hepsi, korkunç olana hediyeler getirsin.

12. O emîrlerin ruhunu kırar;

Dünya kırallarına korkunçtur.

MEZMUR 77

*Musikacıbaşı için. Yedutuna göre,
Asafın Mezmurudur.*

SESİM Allahadır, ve feryat ederim;
Sesim Allahadır, ve bana kulak verir.

2. Sıkıntım gününde Rabbi aradım;
Elimi geceleyin açtım ve gevşemedi;
Canım teselli edilmek istemedi.

3. Allahı anarım ve inlerim;
Şikâyet eylerim ve ruhum bayılır.

[Sela

4. Göz kapaklarımı tutmaktasın;
İçim sıkılıyor da söyliyemiyorum.

5. Eski günleri,
Geçmiş devirlerin yıllarını düşündüm.

6. Gece içinde ilâhimi anarım;

Yüreğimle konuşurum;

Ruhum da inceden inceye soruşturur:
7. Acaba Rab ebediyen bırakacak mı?
Ve bir daha razı olmayacak mı?
8. Acaba inayeti ebediyen sona mı erdi?
Sözü nesilden nesle boşa mı çıktı?
9. Acaba Allah acımağı unuttu mu?
Rahmetlerini öfke ile kapadı mı? [Sela
10. Benim derdim budur, dedim;
Fakat Yüce Olanın sağ elinin yıllarını anarım.
11. RABBİN işlerini anıyorum;
Çünkü eski vakitten olan hârikalarını anarım.
12. Ve senin bütün işlerini derin düşünürüm,
Ve senin yaptıkların hakkında düşünceye dalarım.
13. Ey Allah, senin yolun kudsiyettedir;
Allah gibi büyük ilâh kimdir?
14. Hârikalar eden Allah sensin;
Kavmlar arasında kudretini bildirdin.
15. Bazun ile kavmını,
Yakub ve Yusuf oğullarını, kurtardın.
[Sela
16. Sular seni gördü, ey Allah;
Sular seni görüp korktular;
Enginler de titredi.
17. Bulutlar su boşalttılar;
Asüman ses verdi;
Okların da uçtular.
18. Gürleyişinin sesi kasırgada idi;
Simşekler dünyayı aydınlattı;
Yer titredi ve sarsıldı.
19. Senin yolun denizde,
Ve yolların büyük sularda idi,
Ve izlerin belli değildi.
20. Musa ve Harunun elile,
Kavmını sürü gibi göttün.

MEZMUR 78

Asafın Maskilidir.

EY kavmım, şeriatime kulak verin;
Ağzımın sözlerine kulağınızı iğın.
2. Ağzımı meselle açayım;
Eski zamandan olan sırları beyan edeyim.
3. Onları işittik ve bildik,
Ve atalarımız bize anlattılar.
4. Onları oğullarından gizlemeyeceğiz,
RABBİN senasını, kuvvetini ve ettiği şaşılacak işleri
Gelecek nesle anlatacağız.
5. Yakubda bir şهادet ikame etti,
Ve İsrailde bir şeriat koydu,
Atalarımıza emretti ki,
Oğullarına onları öğretsinler;

6. Ta ki, gelecek nesil, doğacak çocuklar bilsinler de,
Kalkıp kendi oğullarına anlatsınlar,
7. Ve ümitlerini Allaha bağlasınlar,
Ve Allahın işlerini unutmasınlar,
Ancak onun emirlerini tutsunlar,
8. Ve ataları gibi inatçı ve âsi,
Yüreğini pekiştirmemiş
Ve ruhu Allaha sadakatsiz bir nesil olmasınlar.
9. Silâhlı, okçu Efraim oğulları,
Cenk gününde geri döndüler.
10. Allahın ahdini tutmadılar,
Ve onun şeriatinde yürümek istemediler;
11. Ve onun işlerini,
Ve kendilerine gösterdiği şaşılacak işleri unuttular.
12. Mısır diyarında, Tsoan kırında,
Atalarının önünde şaşılacak işler etti.
13. Denizi yardı ve onları geçirdi;
Ve suları bir yığın gibi durdurdu.
14. Gündüzün bulutla,
Ve bütün gece ateş ışığı ile onlara yol gösterdi.
15. Çölde kayaları yardı,
Ve derinliklerden gelir gibi onlara bol bol içirdi.
16. Kayadan akar sular çıkardı,
Ve suları ırmaklar gibi akıttı.
17. Fakat ona karşı yine suç etmekte,
Çölde Yüce Olana karşı isyan etmekte devam ettiler.
18. Ve iştihsallarına göre yiyecek isteyerek,
Yüreklerinde Allahı denediler.
19. Ve Allaha karşı söz söyleyip dediler:
Allah çölde sofraya kurabilir mi?
20. İşte, kayaya vurdu da sular fışkırdı,
Ve seller coştı:
Ekmek de verebilir mi?
Kavmına et bulur mu?
21. Bundan dolayı RAB işitip gazaplandı;
Ve Yakuba karşı ateş tutuştu,
Ve İsrail'e karşı öfke yükseldi;
22. Çünkü Allaha inanmadılar,
Ve onun kurtuluşuna güvenmediler.
23. Bununla beraber yukardan asümana emretti,
Ve göklerin kapılarını açtı;
24. Ve yemek için üzerlerine man yağdırdı,
Ve göklerin buğdayını onlara verdi.
25. Herbiri kudretliler ekmeğini yedi;
Onlara doyuncuya kadar yiyecek gönderdi.
26. Göklerde şark yelini estirdi;
Ve kuvvetile cenup yeline yol gösterdi.
27. Ve eti onlar üzerine toz gibi,
Kanatlı kuşları da denizlerin kumu gibi yağdırdı;
28. Onları konakları ortasına,

Ve oturdukları yerlerin çevresine düşürdü.
29. Böylece yediler ve çok doydular;
Ve istediklerini onlara verdi.
30. Henüz iştihaları üzerlerinde,
Yiyecekleri daha ağızlarında iken,
31. Allahın öfkesi onlara karşı yükseldi,
Ve en semizlerinden öldürdü,
Ve İsrailin yiğitlerini yere serdi.
32. Bütün bununla beraber yine suç ettiler,
Ve onun şaşılacak işlerine inanmadılar.
33. Bunun için onların günlerini boşlukla,
Ve yıllarını dehşetle bitirdi.
34. Kendilerini öldürdüğü zaman onu araştırdılar;
Ve geri döndüler ve Allahı gayretle aradılar.
35. Hatırladılar ki, Allah onların kayası idi;
Ve Yüce Allah onları kurtaran idi.
36. Fakat ağızları ile ona yaltaklandılar,
Ve dilleri ile ona yalan söylediler.
37. Çünkü yürekleri onunla doğru değildi,
Ve onun ahdinde sadık değildiler.
38. Fakat o, rahîmdir, fesadı bağışladı, ve helâk etmedi;
Ve çok kereler öfkesini onlardan çevirdi,
Ve bütün gazabını uyandırmadı.
39. Hatırladı ki, onlar beşerdir,
Geçen ve geri dönmiyen bir yel.
40. Kaç kere çölde ona isyan ettiler,
Ve ıssız yerde onu gücendirdiler!
41. Allahı tekrar tekrar denediler,
Ve İsrailin Kuddûsunu incittiler.
42. Onun elini,
Ve onları hasımdan kurtardığı günü anmadılar;
43. Nasıl Mısırdaki alâmetlerini,
Tsoan kıyısında hârikalarını yaptı,
44. Irmaklarını ve derelerini,
İçmesinler diye kana çevirdi.
45. Aralarına sinek sürüleri gönderdi ve kendilerini yediler;
Ve kurbağalar gönderdi ve kendilerini yok ettiler.
46. Onların mahsulünü tırtıla,
Ve onların emeğini çekirgeye verdi.
47. Bağlarını dolu ile,
Ve cemiz ağaçlarını kırağı ile öldürdü.
48. Hayvanlarını doluya,
Sürülerini yakıcı yıldırımlara verdi.
49. Onlara karşı öfkesinin kızgınlığını,
Hiddeti, hışmı ve sıkıntıyı,
Bir alay şer meleklerini, gönderdi.
50. Öfkesine yol açtı;
Canlarını ölümden esirgemedi,
Ve hayatlarını vebaya verdi,
51. Ve Mısırdaki bütün ilk doğanları,

Hamin çadırlarında kuvvetlerinin ilkinini vurdu.
52. Fakat kendi kavmını koyunlar gibi götürdü,
Ve çölde onları sürü gibi güttü.
53. Onları emniyetle yürüttü, ve korkmadılar;
Fakat onların düşmanlarını deniz örttü.
54. Ve onları makdisinin sınırına,
Sağ elinin edindiği bu dağa getirdi.
55. Önlerinden milletleri de kovdu,
Pay olarak onları ölçü ile böldü,
Ve onların çadırlarında İsrail sıptlarını oturttu.
56. Onlar ise, Yüce Allahı denediler ve isyan ettiler,
Ve onun şehadetlerini tutmadılar.
57. Ataları gibi geri döndüler ve hainlik ettiler;
Aldatıcı yay gibi iğri gittiler.
58. Yüksek yerlerle onu öfkeliendirdiler,
Ve oyma putları ile onu kıskandırdılar.
59. Allah işitti ve gazaplandı,
İsrailden çok ikrah etti;
60. Ve insanlar arasında kurduğu çadırı,
Şilo meskenini bıraktı;
61. Ve kuvvetini sürgüne,
Güzelliğini hasmın eline bıraktı.
62. Ve kavmını kılıca verdi,
Mirasına gazaplandı.
63. Yiğitlerini ateş yedi,
Kızlarına da düğün türküsü söylenmedi.
64. Kâhinleri kılıçla düştüler,
Ve dul karıları ağlamadı.
65. O zaman Rab, uyanan adam gibi,
Şaraptan bağırın yiğit gibi uyandı.
66. Hasımlarını vurup geri attı;
Onlara ebedî bir yüzkarası verdi.
67. Ve Yusuf çadırını istemedi,
Efraim sıptını da seçmedi,
68. Ancak Yahuda sıptını,
Sevdiği Sion dağına seçti.
69. Makdisini yükseklikler gibi,
Ve ebediyen kurduğu dünya gibi, bina etti.
70. Ve kulu Davudu seçti;
Onu koyun ağlarından aldı;
71. Kavmı Yakubu ve mirası İsraili gütmek için,
Onu emzikli koyunların ardından getirdi.
72. Yüreğinin kemaline göre onlara çoban oldu,
Ve ellerinin meharetile onları güttü.

MEZMUR 79

Asafın Mezmurudur.

EY Allah, milletler senin mirasına girdi;
Mukaddes mabedini murdar ettiler;
Yeruşalimi taş yığınlarına döndürdüler,

2. Kullarının leşlerini yiyecek diye gök kuşlarına,
Müttakilerinin etini yerin canavarlarına verdiler.
3. Yeruşalim çevresinde kanlarını su gibi akıttılar,
Ve onları gömen yoktu.
4. Komşularımıza bir yüzkarası,
Çevremizdekilere eğlence ve gülünç olduk.
5. Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen gazap edecek misin?
Kıskançlığın ateş gibi yanacak mı?
6. Seni bilmiyen milletler üzerine,
İsmini çağırmıyan ülkeler üzerine gazabını dök.
7. Çünkü onlar Yakubu yedi,
Ve onun yurdunu çöl ettiler.
8. Atalarımızın fesatlarını bize karşı anma;
Rahmetlerin bizi tez karşılasın;
Çünkü biz çok alçaldık.
9. Ey kurtuluşumuzun Allahı, isminin izzeti uğruna bize yardım et;
Bizi kurtar, ve ismin uğruna suçlarımızı bağışla.
10. Niçin milletler desin: Nerede onların Allahı?
Kullarının dökülmüş kanlarının öcu
Milletler arasında, gözümüzün önünde bilinsin.
11. Mahpusun iniltisi senin önüne erişsin,
Ölüm oğullarını kudretinin büyüklüğüne göre kayır;
12. Komşularımızın seni rüsvay ettikleri rüsvaylığı,
Onların bağına, yedi kat olarak, iade et, ya Rab.
13. Ve biz, senin kavmin, otlağının koyunları,
Sana ebediyen şükrederiz;
Hamdini nesilden nesle anlatırız.

MEZMUR 80

Musikacıbaşı için. Şoşannim Edut üzre, Asafın Mezmurudur.

- EY İsrailin çobanı, kulak ver,
Sen ki, Yusufu sürü gibi güdüyorsun,
Sen ki, kerubiler üzerinde oturmaktasın, nurunu saç.
2. Efraim ve Benyamın ve Manasse önünde ceberrutunu uyandır,
Ve bizi kurtarmağa gel.
 3. Ey Allah, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.
 4. Ya RAB, orduların Allahı,
Kavminin duasına karşı, ne vakte kadar gazaplanacaksın?
 5. Sen onlara gözyaşı ekmeği yedirdin,
Ve onlara büyük ölçekle gözyaşı içirdin.
 6. Bizi komşularımıza çekişmeye vesile ettin;
Düşmanlarımız da aralarında eğleniyorlar.
 7. Ey orduların Allahı, bizi döndür;
Ve yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.
 8. Mısırdan bir asma çubuğu getirdin;
Milletleri kovdun, ve onu diktin.
 9. Onun önünü hazırladın,
Ve derin kök saldı, ve memleketi doldurdu.
 10. Dağlar onun gölgesile,

Allahın erz ağaçları onun dalları ile örtüldü.
11. Dallarını denize kadar,
Ve filizlerini Irmağa kadar saldı.
12. Onun duvarlarını niçin yıktın,
Şöyle ki, yoldan geçenlerin hepsi onu koparıyor?
13. Orman domuzu onu bozuyor,
Ve yaban canavarları ondan yiyorlar.
14. Ey orduların Allahı, yalvarıyoruz, dön;
Göklerden bak da gör, ve bu asmayı,
15. Sağ elinin diktiği çubuğu,
Ve kendin için kuvvetlendirdiğin filizi yokla.
16. Ateş ile yanmıştır, kesilmiştir;
Yüzünün azarlamasından yok olmaktadır.
17. Senin elin, sağ elinin adamı üzerinde,
Kendin için kuvvetlendirdiğin insan oğlu üzerinde olsun.
18. Ve biz senden geri dönmiyeceğiz;
Bizi dirilt ve senin ismini çağıracağız.
19. Ya RAB, orduların Allahı, bizi döndür;
Yüzünü parlat, biz de kurtuluruz.

MEZMUR 81

Musikacıbaşı için. Gittit üzre,

Asafın Mezmurudur.

KUVVETİMİZ olan Allaha yüksek sesle terennüm edin;
Yakubun Allahına sevinçle bağırın.

2. Bir mezmur yükseltin,
Ve tefî, tatlı sesli çenk ve santuru getirin.
3. Yeni ayda, bedir vaktinde,
Bayramımız gününde, boru çalın.
4. Çünkü bu, İsraille bir kanundur,
Ve Yakubun Allahının hükmüdür.
5. Mısır diyarına karşı çıktığı zaman,
Onu Yusufta bir şehadet olarak koydu;
Orada bilmediğim bir dil işittim.
6. Onun omuzunu yükten uzaklaştırdım;
Elleri küfeden azat oldu.
7. Sıkıntıda çağırdın ve seni kurtardım;
Gök gürlemesi örtüsünde sana cevap verdim;
Meriba sularında seni denedim.[*Sela*
8. Dinle, ey kavmım, ve sana şehadet edeceğim;
Ey İsrail, eğer beni dinlersen!
9. Sende yabancı ilâh olmayacak;
Ve ecnebî bir ilâha tapmıyacaksın.
10. Seni Mısır diyarından çıkaran,
Senin Allahın, RAB, ben im;
Ağzını iyice aç da onu doldurayım.
11. Fakat kavmım sesimi işitmedi;
Ve İsrail beni istemedi.
12. Ben de onları yüreklerinin inadına bıraktım,
Ta ki, onlar kendi öğütlerince yürüsünler.

13. Keşke kavmım beni dinleseydi,
Ve İsrail benim yollarımda yürüseydi!
14. Düşmanlarını çabuk alçaltırdım.
Ve elimi hasımlarına karşı çevirirdim.
15. RABDEN nefret edenler ona boyun iğlerlerdi,
Fakat onların vakti ebedî olurdu.
16. Ve ona buğdayın âlâsını yedirirdim;
Ve seni kayadan bal ile doyururdum.

MEZMUR 82

Asafın Mezmurudur.

- ALLAHIN cemaatinde Allah durur;
İlâhlar arasında hükmeder.
2. Ne vakte kadar haksız hüküm vereceksiniz,
Ve kötülere saygı göstereceksiniz?
[Sela
 3. Zaifin ve yetimin davasını görün;
Düşküne ve yoksula adalet edin.
 4. Zaifi ve fakiri çekip kurtarın;
Onları kötüler elinden azat edin.
 5. Bilmezler ve anlamazlar;
Karanlıkta gezmekteler;
Yerin bütün temelleri sarsıldı.
 6. Ben dedim: Siz ilâhlarsınız,
Ve hepiniz Yüce Olanın oğullarısınız.
 7. Fakat insan gibi öleceksiniz;
Ve reislerden biri gibi düşeceksiniz.
 8. Kalk, ey Allah, yeryüzüne hükmet;
Zira milletlerin hepsine sen varis olacaksın.

MEZMUR 83

İlâhi. Asafın Mezmurudur.

- EY Allah, sen susma;
Sakit ve sakın durma, ey Allah.
2. Çünkü işte, düşmanların gürültü ediyor;
Ve senden nefret edenler baş kaldırdılar.
 3. Senin kavmına karşı hileli meclis kuruyorlar,
Ve koruduğun kimselere karşı öğütleyiyorlar.
 4. Gelin, onları yok edelim, millet olmasınlar,
İsrailin adı artık anılmasın, dediler.
 5. Çünkü onlar yürek birliğile öğütleştiler;
Sana karşı ahit kestiler;
 6. Edom çadırları ve İsmailîler;
Moab ve Hacerîler;
 7. Gebal ve Ammon ve Amalek;
Filistin ile Sur ahalisi;
 8. Aşur da onlarla birleşti;
Lût oğullarına yardım ettiler.[Sela
 9. Bunlara, Midyana,
Kişon vadisinde, Siseraya, Yabine yaptığın gibi yap.

10. Onlar En-dorda helâk oldular,
Toprak için gübre oldular.
11. Eşrafını Oreb ve Zeeb gibi,
Evet, bütün beylerini Zebah ve Tsalmunna gibi yap;
12. Onlar ki: Allahın yurtlarını
Kendimize mülk edinelim, dediler.
13. Ey Allahım, onları toz kasırgası gibi,
Yel önünde saman çöpü gibi yap.
14. Ormanı yakan ateş gibi,
Ve dağları tutuşturan alev gibi,
15. Böylece onları fırtınan ile kov,
Ve kasırgan ile onları dehşete koy.
16. Onların yüzlerini utanç ile doldur,
Ta ki, senin ismini arasınlar, ya RAB.
17. Ebediyen utansınlar ve şaşkın olsunlar;
Rüsvay olsunlar ve yok olsunlar;
18. Ta ki, bilsinler, sen ki ismin RABDİR,
Bütün dünya üzerinde yalnız sen Yücesin.

MEZMUR 84

*Musikacıbaşı için. Gittit üzre,
Korah oğullarının Mezmurudur.*

- EY orduların RABBİ,
Meskenlerin ne sevimlidir!
2. Canım RABBİN avlularını özliyor, hattâ bayılıyor;
Yüreğim ve bedenim hay Allahı sevinçle terennüm ediyor.
 3. Serçe bile kendisine bir ev,
Ve yavrularını koysun diye, kırlangıç kendisine bir yuva olarak
Senin mezbahlarını buldular,
Ey orduların RABBİ, Kırılım, ve Allahım.
 4. Senin evinde oturanlar ne mutludur!
Daima sana hamdederler.[Sela
 5. Kuvveti sende olan adam ne mutludur!
Sion yolları onun yüreğindedir.
 6. Ağlayış vadisinden geçerken, orasını kaynaklar yeri ederler;
İlk yağmur da onu bereketlerle kaplar.
 7. Gittikçe kuvvetlenirler;
Her biri Sionda Allahın önünde görünür.
 8. Ya RAB, orduların Allahı, duamı dinle;
Ey Yakubun Allahı, kulak ver.[Sela
 9. Ey kalkanımız olan Allah, bak,
Ve mesihinin yüzünü gör.
 10. Çünkü avlularında bir gün, bin günden iyidir.
Kötülük çadırlarında oturmaktansa,
Allahın evinde eşikte durmak benim için iyidir.
 11. Çünkü, RAB Allah güneştir ve kalkandır;
RAB inayet ve izzet verir;
Kemalde yürüyenlere hiç bir iyiliği esirgemez.
 12. Ey orduların RABBİ,
Sana güvenen adam ne mutludur!

MEZMUR 85

Musikacıbaşı için. Korah oğullarının Mezmurudur.

YA RAB, diyarından razı oldun;
Yakubu sürgünden geri getirdin.
2. Kavminin fesadını bağışladın;
Bütün suçlarını örttün.[Sela
3. Bütün gazabını yatıştırdın;
Öfkenin kızgınlığından geri döndün.
4. Ey kurtuluşumuzun Allahı, bizi döndür,
Ve bize olan öfkeni dindir.
5. Bize ebediyen mi öfkeleneceksin?
Öfkeni devirden devre mi uzatacaksın?
6. Kavmın sende sevin sin diye
Bizi yine diriltmiyecek misin?
7. Ya RAB, inayetini bize göster,
Ve kurtarışını bize ver.
8. RAB Allah ne söyleyecek, dinliyeyim;
Çünkü kavmına ve müttakilerine selâmet söyleyecek;
Fakat onlar yine akılsızlığa dönmessin.
9. Gerçek onun kurtarışı kendisinden korkanlara yakındır,
Ta ki, izzet diyarımızda otursun.
10. İnayet ve hakikat kavuştular;
Salâh ve selâmet öpüştüler.
11. Hakikat yerden bitecektir;
Ve adalet gökten bakacak.
12. Gerçek, RAB iyilik verecektir;
Diyarımız da mahsulünü verecek.
13. Adalet onun önünde yürüyecektir,
Ve adımlarının izini bize yol edecek.

MEZMUR 86

Davudun bir Duasıdır.

YA RAB, kulağımı iş ve bana cevap ver;
Çünkü ben hakir ve fakirim.
2. Canımı koru, çünkü müttakiyim ben,
Ey Allahım, sana güvenen kulunu sen kurtar.
3. Bana acı, ya Rab;
Çünkü bütün gün seni çağırırmaktayım.
4. Kulunun canını sevindir;
Çünkü canımı sana yükseltiyorum, ya Rab.
5. Çünkü, ya Rab, iyisin, ve bağışlıyan sensin,
Ve bütün seni çağıranlara çok inayetlisin.
6. Ya RAB, duama kulak ver;
Yalvarışlarımın sesini işit.
7. Sıkıntım gününde seni çağırırım;
Çünkü bana cevap verirsin.
8. İlâhlar arasında senin gibi yoktur, ya Rab;
Ve senin işlerine benziyen iş yoktur.
9. Bütün yarattığın milletler gelecekler,

Ve önünde secde kılacaklar, ya Rab;
Ve ismine izzet vereceklerdir.
10. Çünkü büyüsun ve şaşılacak işler yapan sensin;
Yalnız Allah sensin.
11. Ya RAB, yolunu bana öğret;
Senin hakikatinde yürüyeyim;
İsminden korkmak için yüreğimi tek kıl.
12. Ya Rab Allahım, bütün yüreğimle sana hamdedeyim;
Ve daima ismine izzet vereyim.
13. Çünkü bana karşı inayetin büyüktür;
Ve canımı derin ölümler diyarından kurtardın.
14. Ey Allah, kibirliler bana karşı kalktılar,
Ve zorbalara takımı canımı aradılar,
Ve seni önlerine koymadılar.
15. Sen ise, ya Rab, rahîm ve rauf Allahsın,
Çok sabırlısın, inayetin ve hakikatin çoktur.
16. Bana dön de bana acı;
Senin kuvvetini kuluna ver,
Ve kendi cariyesinin oğlunu kurtar.
17. İyilik için bana bir alâmet göster,
Ta ki, benden nefret edenler görsünler ve utansınlar,
Çünkü sen, ya RAB, bana yardım ettin ve beni teselli ettin.

MEZMUR 87

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi.
ONUN temeli mukaddes dağlardadır.
2. Yakubun bütün meskenlerinden aşırı,
RAB Sion kapılarını sever.
3. Senin için izzet sözleri söylenir,
Ey Allah şehri.[Sela
4. Beni bilenler arasında Rahabı ve Babilî anayım;
İşte, Filistin, ve Sur ile Habeş îli;
Bu adam orada doğmuştur.
5. Ve Sion için denilecek: Bu adam ve şu adam orada doğmuştur;
Ve Yüce Olan kendisi onu pekiştirecektir.
6. RAB milletleri yazdığı zaman,
Bu orada doğmuştur diye, sayacaktır.
[Sela
7. Okuyanlar da saz çalanlar da:
Bütün pınarlarım sendedir, diyeceklerdir.

MEZMUR 88

Korah oğullarının Mezmurudur. İlâhi. Musikacıbaşı için. Mahalat Leannot üzre, Ezrahî Hemanın Maskilidir.
YA RAB, kurtuluşum Allahı,
Gündüz ve gece senin önünde feryat ettim.
2. Duam senin önüne ersin;
Feryadıma kulağını iğ.
3. Çünkü canım belâlara doymuştur,
Ve hayatım ölümler diyarına yaklaştı.

4. Çukura inenlerle sayılmaktayım;
Yardımcısı olmıyan adam gibiyim,
5. Ölüler arasına atılmış,
Artık anmadığın
Ve senin elinden ayrılmış,
Kabirde yatan öldürülmüş olanlar gibiyim.
6. Beni en derin çukura,
Karanlıklara, derinliklere koydun.
7. Gazabın üzerime çöktü,
Ve bütün dalgalarınla beni ezdin.[Sela
8. Tanıdıklarımı benden uzaklaştırdın;
Beni onlara iğrenç ettin;
Kapatıldım, ve çıkamıyorum.
9. Düşkünlükten gözlerim sönüyor;
Her gün seni çağırdım, ya RAB;
Sana ellerimi açtım.
10. Ölülere mi hârikalar edeceksin?
Ölülerin gölgeleri mi kalkacak da sana hamdedecekler?[Sela
11. Senin inayetin kabirde,
Ve sadakatin Helâk yerinde ilân olunur mu?
12. Hârikaların karanlıkta,
Ve adaletin unutma diyarında bilinir mi?
13. Fakat ben, ya RAB, seni imdada çağırdım;
Ve duam sabahlayın seni karşılar.
14. Niçin, ya RAB, canımı kendinden atıyorsun?
Niçin yüzünü benden gizliyorsun?
15. Ben düşünüm, ve gençliğimden beri ölmekteyim;
Senin dehşetlerini çektim, şaşkın oldum.
16. Üzerimden gazabının şiddeti geçti;
Korkuların beni yok ettiler.
17. Bütün gün sular gibi çevremi sardılar;
Ve hep birden beni kuşattılar.
18. Seveni ve dostu benden uzaklaştırdın,
Tanıdıklarım da karanlıktadır.

MEZMUR 89

Ezrahî Eytanın Maskilidir.

- RABBİN inayetlerini ebediyen terennüm edeyim;
Senin sadakatini bütün nesillere ağızımla bildireyim.
2. Çünkü dedim: İnayet ebediyen bina edilir;
Gökler — sadakatini onlarda durdurursun.
 3. Seçtiğim ile ahit kestim,
Kulum Davuda and ettim:
 4. Senin zürriyetini ebediyen durduracağım,
Ve tahtını bütün nesiller için kuracağım.[Sela
 5. Ve gökler senin hârikalarını, ya RAB,
Sadakatini de, mukaddeslerin cemaatinde sena ederler.
 6. Zira, asümanda RABBE muadil olan,
Allah oğulları arasında RABBE benziyen kimdir?
 7. Mukaddesler meclisinde çok heybetli bir Allaktır,

Ve çevresinde olanların hepsinden korkunçtur.
8. Ya RAB, orduların Allahı,
Senin gibi kudretli olan kimdir, ya RAB?
Sadakatin de çevrendedir.
9. Denizin gururuna sen hükmeylesin;
Dalgalar kabardıkça, onları sen yatıştırırsın.
10. Sen Rahabı öldürülmüş adam gibi ezdin;
Kuvvetinin bazusu ile düşmanlarını dağıttın.
11. Gökler senindir, yer de senin;
Dünya ve onun dolusu — onları sen kurdun.
12. Şimal ve cenup — onları sen yarattın;
Tabor ve Hermon senin isminle sevinirler.
13. Senin güçlü bazun var;
Elin kuvvetlidir, sağ elin yüksektir.
14. Senin tahtının temeli adalet ve haktır;
İnayet ve hakikat yüzün önünde yürür.
15. Meserret sesini bilen kavma ne mutlu!
Yüzünün nurunda yürürler, ya RAB.
16. Bütün gün senin isminle sevinirler;
Ve adaletin ile yükselirler.
17. Çünkü onların kuvvetinin izzetisin;
Ve senin rızan ile kudretimiz yükselir.
18. Çünkü kalkanımız RABBİNDİR;
Kıralımız da İsrail Kuddûsunundur.
19. O zaman müttakilerine rüyet içinde söyliyip dedin:
Bir yiğidin üzerine yardım etmeği koydum;
Kavm arasından seçilmiş olanı yükselttim.
20. Kulum Davudu buldum;
Mukaddes yağımla onu meshettim;
21. Elim onunla duracak,
Bazum da onu kuvvetlendirecektir.
22. Düşman ondan haraç almıyacak,
Ve kötülük oğlu onu alçaltmıyacaktır.
23. Önünde hasımlarını kıracağım,
Ve ondan nefret edenleri vuracağım.
24. Fakat sadakatim ve inayetim onunla olacak;
Ve benim ismimle onun kudreti yükselecektir.
25. Elini de deniz üzerine,
Sağ elini ırmaklar üzerine koyacağım.
26. O beni çağıracak: Sensin Babam,
Allahım, ve kurtuluşum kayası.
27. Ben de onu ilk oğlum,
Dünya kırallarının en yükseği kılacağım.
28. Onun için inayetime ebediyen tutacağım;
Ve ahdim onun ile sabit olacak.
29. Onun zürriyetini de ebedî,
Ve tahtını göklerin günleri gibi kılacağım.
30. Eğer oğulları şeriatimi bırakırlarsa,
Ve hükümlerim ile yürümezlerse;
31. Eğer kanunlarımı bozarlarsa,

Ve emirlerimi tutmazlarsa;
32. O zaman onların isyanlarını değnekle,
Ve fesatlarını kötekler ile yoklarım.
33. Fakat inayetimi ondan geri almam,
Ve sadakatimi yalana döndürmem.
34. Ahdimi bozmam,
Ve dudaklarımdan çıkanı değıştirmem.
35. Bir kere kudsiyetim üzerine and ettim:
Davuda yalan söylemeyeceğim;
36. Onun zürriyeti ebediyen,
Ve tahtı karşımda güneş gibi duracaktır.
37. Ebediyen duran ay gibi,
Ve asümanda sadık şahit gibi olacaktır.
[Sela
38. Fakat, sen bıraktın ve kendinden attın,
Kendi mesihine gazap ettin.
39. Kulunun ahdinden nefret ettin;
Onun tacını toprakta kirlettin.
40. Bütün duvarlarını yıktın;
Hisarlarını viran ettin.
41. Yoldan geçenlerin hepsi onu soymaktalar;
Komşuları için utanılacak bir şey oldu.
42. Hasımlarının sağ elini yükselttin;
Bütün düşmanlarını sevindirdin.
43. Kılıcının ağzını da döndürdün,
Ve onu cenkte durdurmadın.
44. Onun parlaklığını bitirdin,
Ve tahtını yere çaldın.
45. Gençliğinin günlerini kısalttın;
Üzerini utanç ile örttün.[Sela
46. Ne vakte kadar, ya RAB? ebediyen mi gizleneceksin?
Ne vakte kadar gazabın ateş gibi yanacak?
47. Ömrüm ne kadar kısadır, hatırla;
Bütün âdem oğullarını ne boş şey için yaratmışsın!
48. Yaşayıp da ölümü görmiyen,
Ölümler diyarı elinden canını kurtaran adam kimdir?[Sela
49. Sadakatinle Davuda and ettiğin
Önceki inayetlerin nerede, ya Rab?
50. Kullarının rüsvaylığını hatırla, ya Rab;
Bütün kuvvetli kavmların sitemini bağrımda taşımaktayım;
51. Senin düşmanların onunla tahkir ettiler, ya RAB,
Onunla mesihinin izlerini tahkir ettiler.
52. RAB ebediyen mubarek olsun. Amin, ve Amin.

MEZMURLAR KİTAP IV

Allah Adamı Musanın bir Duasıdır.

YA Rab, sen bize mesken idin

Bütün devirlerde.

2. Dağlar doğmadan önce,

Ve sen yeri ve dünyayı yaratmadan önce,

Ezelden ebede kadar, sen Allahsın.

3. İnsanı toprağa döndürürsün,

Ve: Ey âdem oğulları, dönün, dersin.

4. Çünkü senin gözünde bin yıl

Geçen dünkü gün, ve bir gece nöbeti gibidir.

5. Onları süpürüp götürürsün; ruya gibi olurlar;

Sabahlayın, biten ot gibidirler.

6. Sabahlayın çiçeklenir, ve büyür;

Akşamlayın biçilir ve kurur.

7. Çünkü senin öfken ile telef oluruz,

Ve gazabınla şaşırırız.

8. Fesatlarımızı kendi önüne,

Gizli günahlarımızı yüzünün nuruna koydun.

9. Çünkü bütün günlerimiz senin gazabında geçiyor;

Yıllarımızı bir soluk gibi bitirmekteyiz.

10. Yıllarımızın günleri yetmiş yıldır,

Ve kuvvetle seksen yıl olursa

Onların gururu, zahmet ve kederdir;

Çünkü çabuk geçer, ve biz de uçarız.

11. Gazabının kudretini,

Sana vacip olan korkuya göre öfkeni, kim bilir?

12. Günlerimizi saymağı bize şöyle öğret ki,

Hikmet yüreği edinelim.

13. Dön, ya RAB, ne vakte kadar . . . ?

Ve kullarına merhamet eyle.

14. Sabahlayın inayetin ile bizi doyur,

Ve bütün günlerimizde mesrur olup sevinelim.

15. Bizi düşkün ettiğin günlere göre,

Belâ çektiğimiz yıllara göre, bizi sevindir.

16. İşin kullarına,

Ve haşmetin onların oğulları üzerinde görünsün.

17. Ve Allahımız Rabbin nimeti üzerimizde olsun;

Ve ellerimizin işini üzerimizde pekiştir;

Evet, ellerimizin işini pekiştir.

MEZMUR 91

YÜCE Olanın örtüsünde oturan,

Kadîrin gölgesinde sakın olur.

2. RAB için derim: Sığınacak yerim ve hisarımdır;

Allahımdır, ona güvenirim.

3. Çünkü o seni avcının tuzağından,

Helâk eden vebadan azat eder.

4. Seni kanatları ile örter,

Ve cenahları altına sığınırsın;

Hakikati kalkan ve siperdir.

5. Ne gecenin dehşetinden,
Ne gündüz uçan oktan;
6. Ne karanlıkta gezen vebadan,
Ne de öğleyin bitiren kırgından korkarsın.
7. Yanında bin, ve sağında on bin düşer;
Fakat sana yaklaşmaz.
8. Ancak sen gözlerinle bakarsın,
Ve kötülerin cezasını görürsün.
9. Çünkü sen, ya RAB, sığınacak yerimsin!
Yüce Olanı kendine mesken kıldın;
10. Şer sana dokunmıyacaktır,
Çadırına veba da yaklaşmıyacaktır.
11. Çünkü bütün yollarında seni tutsunlar diye,
Meleklerine senin için emredecektir.
12. Ayağını bir taşa çarpmıyasın diye,
Elleri üzerinde seni taşıyacaktırlar.
13. Aslan ve engerek üzerinden basıp geçeceksin;
Genç aslanı ve iri yılanı çiğniyeceksin.
14. Bana muhabbet bağladığı için, onu azat edeceğim.
Onu yükselteceğim, çünkü ismimi tanıdı.
15. Beni çağırarak, ve ona cevap vereceğim;
Sıkıntıda onunla beraber olacağım;
Azat edip ona izzet vereceğim.
16. Uzun ömürle onu doyuracağım,
Ve kurtarışımı ona göstereceğim.

MEZMUR 92

Mezmun, Sebt günü için İlâhi.

- RABBE şükretmek,
Ey Yüce Olan, senin ismine terennüm etmek,
2. Sabahlayın inayetini
Ve her gece sadakatini,
 3. On telli saz üzerinde ve santur üzerinde,
Çenk üzerinde ahenkli bir sesle ilân etmek iyidir.
 4. Çünkü, ya RAB, işinle beni sevindirdin;
Senin ellerinin işlerinden ötürü sevinçle terennüm edeyim.
 5. İşlerin ne büyüktür, ya RAB!
Düşüncelerin çok derindir.
 6. Budala adam bilmez,
Ve ahmak şunu anlamaz.
 7. Kötülerin ot gibi bitmesi,
Ve hep fesat işliyenlerin çiçeklenmesi,
Onların ebediyen helâk olmaları içindir.
 8. Fakat sen, ya RAB, ebediyen yücesin.
 9. Çünkü, işte, senin düşmanların, ya RAB,
Çünkü, işte, senin düşmanların yok olacak;
Bütün fesat işliyenler dağılacaklardır.
 10. Fakat yaban sığırınki gibi kuvvetimi sen yükselttin;
Taze yağ ile mesholundum.
 11. Bana karşı pusuda yatanlarda gözüm dilediğimi gördü;

Bana karşı kalkan şerirlerde kulaklarım dilediğimi işitti.

12. Salih adam hurma ağacı gibi bitecektir;

Libnandaki erz ağacı gibi büyüyecektir.

13. RABBİN evinde dikilmişlerdir;

Allahımızın avlularında çiçeklenecekler.

14. İhtiyarlıkta da meyva vereceklerdir;

Yaş ve taze olacaklardır;

15. Ta ki, RABBİN doğru olduğunu ilân etsinler;

Kayam odur, ve onda haksızlık yoktur.

MEZMUR 93

RAB saltanat sürer; haşmet ile giyinmiş;

RAB kudretle giyinmiş; onunla kuşanmıştır;

Dünya da pekişmiştir, sarsılamaz.

2. Tahtın eski zamandan kurulmuştur;

Sen ezeldensin.

3. Seller yükselttiler, ya RAB,

Seller seslerini yükselttiler;

Seller dalgalarını yükseltiyor.

4. Büyük suların seslerinden,

Denizin kuvvetli dalgalarından ziyade,

Yukarıda RAB kuvvetlidir.

5. Senin şهادetlerin çok sadıktır;

Ya RAB, günlerin devamınca

Senin evine kudsiyet yaraşır.

MEZMUR 94

YA RAB, ey öçler Allahı,

Ey öçler Allahı, nurunu saç.

2. Ey yerin hâkimi, kalk;

Mağrur olanların cezalarını ver.

3. Ya RAB, ne vakte kadar kötüler,

Ne vakte kadar kötüler sevinçle coşacaklar?

4. Boş sözler edip küstahça söylemekteler;

Fesat işliyenler hep övünmekteler.

5. Ya RAB, senin kavmını parçalıyorlar,

Ve mirasını alçaltmaktalar.

6. Dul kadını ve garibi öldürüyorlar,

Ve öksüzleri öldürmekteler.

7. Ve diyorlar: RAB görmez,

Ve Yakubun Allahı anlamaz.

8. Ey sizler, kavm arasındaki budalalar, anlayın;

Ve ey ahmaklar, ne vakit akıllanacaksınız?

9. Kulağı yaratan işitmez mi?

Gözü yapan görmez mi?

10. İnsana ilim öğretene,

Milletleri tedip eden, takdir etmez mi?

11. RAB insanın düşünceleri

Boş olduğunu bilir.

12. Ne mutludur, ya RAB, tedip ettiğin,

Ve kendisine şeriatinden öğrettiğin adam;
13. Ta ki, kötüler için çukur kazılınca kadar,
Şer günlerinden ona rahat veresin.
14. Çünkü RAB kavmını kendisinden atmıyacak,
Ve mirasını bırakmıyacaktır.
15. Çünkü hüküm adalete dönecektir;
Ve hep doğru yürekli onun ardınca gideceklerdir.
16. Benim için şerirlere karşı kim kalkacak?
Benim için fesat işliyenlere karşı kim duracak?
17. Eğer RAB yardımcım olmasaydı,
Canım hemen sükût diyarında otururdu.
18. Ayağım kayıyor, dediğim zaman,
Ya RAB, inayetin beni tuttu.
19. İçimde kaygıların çokluğunda,
Senin tesellilerin canımı ferahlandırıyor.
20. Kanun ile kötülük eden fesat kürsüsü,
Seninle birleşir mi?
21. Salihin canına karşı toplanıyorlar,
Ve suçsuz kanı mahkûm ediyorlar.
22. Fakat RAB benim için yüksek kule,
Ve Allahım sığındığım yerin kayası oldu.
23. Ve fesatlarını onlara döndürdü,
Ve kendi şerleriyle onları kesip atacaktır;
Allahımız RAB onları kesip atacaktır.

MEZMUR 95

GELİN, RABBE terennüm edelim;
Kurtuluşumuz kayasına sevinçle nida edelim.
2. Önüne şükranla gidelim;
Ona mezmurlarla sevinçle nida edelim.
3. Çünkü RAB büyük Allaktır,
Ve bütün ilâhların üstünde büyük Kırıldır.
4. Yerin derin yerleri onun elindedir;
Dağların tepeleri de onun.
5. Deniz onundur, ve onu yaratan kendisidir;
Karayı da elleri teşkil etti.
6. Gelin, secde kılalım, ve iğilelim;
Bizi Yaratan RABBİN önünde diz çökelim;
7. Çünkü o Allahımızdır,
Ve biz kendi otlağının kavmı, ve elinin koyunlarıyız.
Keşke bugün onun sesini işitseniz!
8. Meribada ve Massa günü çölde olduğu gibi
Yüreğinizi katılaştırmayın;
9. Orada atalarınız beni denediler,
Beni imtihan ettiler, işimi de gördüler.
10. Kırk yıl o neslin derdini çektim,
Ve dedim: Bunlar yürekleri sapık bir kavmdır,
Ve yollarımı bilmediler;
11. Bunun için öfkemde and ettim ki,
Rahatıma girmeyecekler.

MEZMUR 96

RABBE yeni bir ilâhi okuyun;
Ey bütün dünya, RABBE ilâhi okuyun.
2. RABBE ilâhi okuyun, ismini takdis edin;
Onun kurtarışını günden güne müjdeleyin.
3. Onun izzetini milletler arasında,
Şaşılabacak işlerini bütün kavmlar arasında ilân edin.
4. Çünkü RAB büyüktür, ve hamde çok lâyıktır;
Bütün ilâhlardan daha korkunçtur.
5. Çünkü kavmların bütün ilâhları putlardır;
Fakat RAB gökleri yarattı.
6. Celâl ve haşmet onun önündedir;
Kudret ve cemal onun makdisindedir.
7. Ey sizler, kavmlar soyları, RABBE verin,
İzzeti ve kudreti RABBE verin.
8. İsmi izzetini RABBE verin;
Taktime getirin ve avlularına girin.
9. Mukaddes süs içinde RABBE secde kılın;
Ey bütün dünya, onun önünde titreyin.
10. Milletler arasında diyin: RAB saltanat sürüyor;
Dünya da pekişmiştir, sarsılmaz;
Kavmlara doğrulukla hükmeder.
11. Gökler sevin sin, yer de mesrur olsun;
Deniz ve onun dolusu gürlesin;
12. Kır ve hep içindekiler sevinçle coşsun;
O zaman ormanın bütün ağaçları
RABBİN önünde sevinçle terennüm edecekler;
13. Çünkü o geliyor, çünkü yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle ve kavmlara kendi hakikati ile hükmedecek.

MEZMUR 97

RAB saltanat sürüyor, yer mesrur olsun;
Bütün adalar sevin sinler.
2. Bulutlar ve karanlık onun çevresindedir;
Salâh ve adalet tahtının temelidir.
3. Onun önünde ateş yürür,
Ve çevrede hasımlarını yakar.
4. Şimşekleri dünyayı aydınlattı.
Yer gördü, ve titredi.
5. RABBİN önünde, bütün yerin Rabbi önünde,
Dağlar balmumu gibi eridi.
6. Gökler onun salâhını ilân eder,
Ve bütün kavmlar onun izzetini gördüler.
7. Oyma putlara tapanların hepsi,
Sanemler ile övünenler, utansınlar;
Ey bütün ilâhlar, ona secde kılın.
8. Sion işitti ve sevindi,
Ve senin hükümlerinden dolayı, ya RAB,
Yahuda kızları mesrur oldular.

9. Çünkü, ya RAB, bütün yeryüzünde Yüce Olan sensin;
Bütün ilâhların üstünde çok yükseksin.
10. Ey sizler, RABBİ sevenler, şerden nefret edin;
O, müttakilerinin canlarını korur;
Kötülerin elinden onları azat eder.
11. Salih için nur,
Yüreği doğru olan için sevinç ekilmiştir.
12. Ey salihler, RAB ile sevinin;
Ve mukaddes isminin anılmasına şükredin.

MEZMUR 98

Bir Mezmur.

- RABBE yeni bir ilâhı okuyun,
Çünkü o şaşılabacak işler yaptı;
Sağ eli ve mukaddes bazusu kendine zafer verdi.
2. RAB kurtuluşunu bildirdi;
Adaletini milletlerin gözlerine açıkça gösterdi.
3. İsrail evine olan inayetini ve sadakatini hatırladı;
Yerin bütün uçları Allahımızın kurtuluşunu gördüler.
4. Ey bütün dünya, RABBE meserretle nida edin;
Birden nida edip meserretle terennüm edin, ve hamdedin.
5. RABBE çenk ile hamdedin,
Çenk ve güzel ses ile hamdedin.
6. Borularla ve zurna sesile,
Kıral olan RABBİN önünde meserretle nida edin.
7. Deniz, ve onun dolusu,
Dünya, ve onda oturanlar gürlesinler;
8. Irmaklar el çırpınsınlar; RABBİN önünde
Dağlar meserretle birlikte terennüm etsinler;
9. Çünkü o, yere hükmetmeğe geliyor;
Dünyaya adaletle,
Ve kavmlara doğrulukla hükmedecek.

MEZMUR 99

- RAB saltanat sürüyor; kavmlar titresinler;
Kerubiler üstünde tahtındadır; yer sarsılsın.
2. RAB Sionda büyüktür;
Ve bütün kavmların üstünde yüksektir.
3. Senin büyük ve korkunç ismine hamdetsinler;
O Kuddûstur.
4. Kıralın kuvveti de adaleti sever;
Sen doğruluğu kurarsın;
Sen Yakubda adaleti ve salâhı işlersin.
5. Allahımız RABBİ yükseltin;
Ve ayaklarının basamağında secde kılın;
O Kuddûstur.
6. Onun kâhinleri arasında Musa ve Harun,
Ve ismini çağırانlar arasında Samuel,
RABBİ çağırdılar, o da kendilerine cevap verdi.
7. Bulut direğinde onlara söyledi;

Şehadetlerini ve kendilerine verdiği kanunu tuttular.

8. Ey Allahımız RAB, sen onlara cevap verdin;

Ettikleri işlerden gerçi öç aldın da,

Onlara bağışlıyan bir Allah idin.

9. Allahımız RABBİ yükseltin,

Ve mukaddes dağında secde kılın;

Çünkü Allahımız RAB kuddûstur.

MEZMUR 100

Şükran Mezmuru.

EY bütün dünya, meserretle RABBE nida edin.

2. RABBE sevinç ile kulluk edin;

Onun önüne terennümle girin.

3. Bilin ki, RAB, o Allahtır;

Bizi yaratan odur, biz onunuz;

Onun kavmıyız ve otlağının koyunları.

4. Kapılarına şükranla,

Avlularına hamt ile girin;

Ona şükredin, ismini takdis edin.

5. Çünkü RAB iyidir; inayeti ebedîdir,

Ve sadakati devirden devre sürer.

MEZMUR 101

Davudun Mezmurudur.

İNAYETİ ve adaleti terennüm edeyim;

Sana terennüm edeyim, ya RAB.

2. Kemal yolunda hikmetle davranayım;

Bana ne vakit geleceksin?

Evimin içinde yüreğimin kemalile yürüyeyim.

3. Alçak şeyi gözümün önüne koymıyayım;

Sapıkların işinden ben nefret eylerim;

O bana yapışmaz.

4. İğri yürek benden uzaklaşır;

Ben şeriri tanımam.

5. Dostunu gizlice çekiştiren adamı yok ederim;

Bakışları yüksek, yüreği mağrur olan adama dayanamam.

6. Gözlerim memleketin sadıkları üzerinde olacak, ta ki, benimle otursunlar;

Kemal yolunda yürüyen adam, o bana hizmet eder.

7. Hileli iş yapan evimde oturmıyacaktır;

Yalan söyleyen, gözlerimin önünde durmıyacaktır.

8. Bütün fesat işliyenleri RABBİN şehrinden kesip atmak için,

Memleketin kötülerini her sabah yok ederim.

MEZMUR 102

Derde batan ve şekvasını RABBİN önüne döken hakirin duasıdır.

YA RAB, duamı işit,

Ve feryadım sana varsın.

2. Sıkıntım gününde yüzünü benden gizleme;

Kulağımı bana iğ;

Çağırdığım gün bana çabuk cevap ver.

3. Çünkü günlerim duman gibi tükeniyor,
Ve kemiklerim tutuşan odun gibi yanıyor.
4. Yüreğim ot gibi vuruldu, ve kurudu;
Çünkü ekmeğimi yemeği unutmaktayım.
5. İniltimin sesinden
Kemiklerim etime yapışıyor.
6. Çölün saka kuşuna benziyorum;
Viranelerin baykuşu gibi oldum.
7. Gözüme uyku girmiyor,
Ve dam üstünde yalnız kalan serçe gibiyim.
8. Düşmanlarım bütün gün bana sitem ediyor;
Bana kızgın olanlar benim adımla lânet okuyorlar.
9. Çünkü senin hiddetin ve gazabın yüzünden
Külü ekmek gibi yedim,
10. İçeceğime göz yaşlarımı karıştırdım,
Çünkü sen beni kaldırıp yere çaldın.
11. Günlerim uzanan gölge gibidir,
Ve ben ot gibi kurudum.
12. Fakat sen, ya RAB, ebediyen tahtında oturursun;
Ve anılman devirden devre sürer.
13. Sen kalkacaksın, ve Siona merhamet edeceksin;
Çünkü ona acımak zamanıdır,
Evet, muayyen vakit geldi.
14. Çünkü kulların onun taşlarından zevk alıyor,
Ve onun tozuna acıyorlar.
15. Milletler de RABBİN isminden,
Ve bütün yerin kıralları senin izzetinden korkacaklar.
16. Çünkü RAB Sionu bina etti;
İzzetile göründü;
17. Yoksulun duasına baktı,
Ve onların duasını hor görmedi.
18. Bu, gelecek nesil için yazılacak;
Ve yaratılacak kavm RABBİ sena edecektir.
19. Çünkü RAB makdisinin yüksekliğinden aşağı baktı;
Esirin iniltisini işitmek için,
20. Ve ölüm oğullarını çözmek için,
RAB gökten yere baktı;
21. Ta ki, RABBE kulluk etmek için
Kavmlar ve ülkeler birlikte toplanınca,
22. Sionda RABBİN ismini,
Ve Yeruşalimde senasını ilân etsinler.
23. Yolda kuvvetimi zayıflattı;
Günlerimi kısalttı.
24. Ey Allahım, günlerimin ortasında beni alma, dedim;
Senin yılların devirler devrine kadardır.
25. Yerin temelini eskiden kurdun,
Gökler de ellerinin işidir.
26. Onlar yok olacak, fakat sen duracaksın;
Ve hepsi esvap gibi eskiyecek;
Onları bir kaftan gibi değiştireceksin ve değişecekler;

27. Fakat sen osun,
Ve yıllarının sonu yoktur.
28. Kullarının oğulları oturacaklar,
Ve onların zürriyeti senin önünde durdurulacak.

MEZMUR 103

Davudun Mezmurudur.

- EY canım, RABBİ takdis et,
Ve ey içimde olan her şey, onun mukaddes ismini takdis etsin.
2. Ey canım, RABBİ takdis et,
Ve bütün iyiliklerini unutma;
3. Bütün fesatlarını bağışlıyan,
Bütün hastalıklarını iyi eden,
4. Hayatını kabirden kurtaran,
Sana inayet ve rahmetler tacını giydiren,
5. İhtiyarlığını iyilikle doyuran odur;
Ve gençliğin kartal gibi tazelenir.
6. RAB bütün mağdurlara
Sadakat ve adalet eder.
7. Kendi yollarını Musaya,
İşlerini İsrail oğullarına bildirdi.
8. RAB rahîmdir ve rauftur,
Çok sabırlıdır ve inayeti çoktur.
9. Daima azarlamaz;
Ebediyen öfke tutmaz.
10. Suçlarımıza göre bize davranmadı,
Ve fesatlarımıza göre bize ödemedi.
11. Çünkü yerin üstünde gökler nasıl yüksek ise,
Onun inayeti kendisinden korkanlar üzerinde öyle yücedir.
12. Şark garptan ne kadar uzaksa,
İsyanlarımızı bizden o kadar uzaklaştırdı.
13. Baba çocuklarına nasıl acırsa,
RAB kendisinden korkanlara öyle acır.
14. Çünkü yaratılışımızı bilir;
Hatırlar ki, biz toprağız.
15. İnsan — onun günleri ot gibidir;
Kır çiçeği gibi, öyle çiçeklenir;
16. Çünkü üzerinden yel geçer, yok olur;
Ve artık yeri onu tanımaz.
17. Fakat RABBİN inayeti ezelden ebede kadar kendisinden korkanlar üzerindedir;
Ve adaleti oğulların oğullarınadır;
18. Kendi ahdini tutanlara,
Ve yapmak için vesayasını hatırlıyanlarıdır.
19. RAB tahtını göklerde kurdu;
Ve onun kiralığı herkes üzerinde hâkimdir.
20. Ey kelâmının sesini işitip kelâmını icra eden,
Kudreti zorlu melekleri, RABBİ takdis edin.
21. Ey sizler, onun bütün orduları,
Rızasını yapan hademesi, RABBİ takdis edin.
22. Ey ülkesinin her yerindeki bütün işleri,

RABBİ takdis edin.
Ey canım. RABBİ takdis et.

MEZMUR 104

EY canım, RABBİ takdis et,
Ya RAB Allahım, çok büyüksün;
Celâl ve haşmetle giyinmişsin.
2. Sensin ışığı esvap gibi giyen;
Gökleri bir perde gibi geren;
3. Yukarı odalarını sularda çatı kuran;
Bulutları kendine araba eden;
O ki, yelin kanatları üstünde gezer;
4. O ki, rüzgârları melekler,
Ateş alevini hademe eder;
5. Yeri temelleri üzerine kurdu;
Ebediyen sarsılmıyacaktır.
6. Esvap gibi ona engini giydirdin;
Sular dağların üzerinde durdu.
7. Senin azarlamandan kaçtılar;
Gürlemenin sesinden
8. Onlar için kurduğun yere acele kaçtılar;
Dağlar yükseldiler, vadiler indiler.
9. Onu geçmesinler diye sen onlara sınır koydun;
Yeri kaplamak için geri gelmezler.
10. Vadilerde pınarlar çıkarır;
Dağlar arasında akarlar;
11. Kırın her hayvanını suvarırlar;
Yaban eşekleri susuzluklarını giderirler.
12. Onların yanında gök kuşları konarlar;
Dalların arasından öterler.
13. Yukarı odalarından dağları sular;
Yer senin işlerinin meyvasından doyar.
14. Hayvanlar için ot,
Ve insan işine yarıyan sebze çıkarır;
Ta ki, yerden yiyecek,
15. Ve insanın yüreğini sevindiren şarap,
Yüzünü parlatan yağ,
Ve insanın yüreğine kuvvet veren ekmeği çıkarsın.
16. RABBİN ağaçları,
Kendi diktiği Libnanın erz ağaçları doyarlar;
17. Orada kuşlar yuvalarını kurar;
Leylek ise, onun evi çam ağaçlarıdır.
18. Yüksek dağlar dağ keçileri içindir,
Kayalar tavşanlara sığınacak yerdir.
19. Belli vakitler için ayı yarattı;
Güneş batacağı yeri bilir.
20. Karanlık edersin de gece olur;
O zaman ormanın bütün hayvanları çıkar.
21. Genç aslanlar av için gümürderler,
Ve Allahtan yiyeceklerini isterler.

22. Güneş doğar, çekilirler,
Ve inlerinde yatarlar.
23. İnsan kendi işine,
Ve akşama kadar emeğine çıkar.
24. Ya RAB, işlerin ne çoktur!
Onların hepsini hikmetle yaptın;
Yer senin servetinle dolu.
25. Su deniz büyük, her yandan geniş,
Orada sayısız kaynaşanlar,
Küçük ve büyük hayvanlar vardır.
26. Orada gemiler yürürler;
İçinde oynaşsın diye, yarattığın levyatan oradadır.
27. Hepsi seni bekliyorlar,
Ta ki, onlara vaktinde yiyeceklerini veresin.
28. Onlara verirsın, ve toplarlar;
Elini açarsın, iyiliğe doyarlar.
29. Yüzünü gizlersin, onlar şaşırırlar;
Soluklarını alırsın, ölürlər,
Ve topraklarına dönerler.
30. Ruhunu gönderirsin, yaratılırlar;
Ve yerin yüzünü tazellersin.
31. RABBİN izzeti ebedî olsun;
RAB işlerle sevinsin;
32. O RAB ki, yere bakar ve o titrer;
Dağlara dokunur, ve tüterler.
33. Ben yaşadıkça RABBE ilâhi okuyayım;
Var oldukça Allahıma terennüm edeyim.
34. Düşüncem ona hoş gelsin;
Ben RAB ile sevineyim.
35. Günahkârlar dünyadan tükensin,
Ve kötüler artık yok olsunlar.
Ey canım, RABBİ takdis et.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 105

RABBE şükredin, ismini çağırın;
Kavmlar arasında onun işlerini bildirin.
2. Ona ilâhi okuyun, ona terennüm eyleyin;
Bütün şaşılacak işlerini söyleyin.
3. Mukaddes ismile övünün;
RABBİ arıyanların yüreği sevinsin.
4. RABBİ ve onun kuvvetini arayın;
Yüzünü daima arayın.
5. Ey kulu İbrahimin zürriyeti,
Seçtiği Yakubun oğulları,
6. Ettiği şaşılacak işleri, onun hârikalarını,
Ve ağzının hükümlerini anın.
7. Allahımız RAB odur;
Hükümleri bütün yeryüzündedir.
8. O ebediyen ahdini,

Ve bin nesle kadar buyurduğu sözü,
9. İbrahim ile olan ahdini,
Ve İshaka olan andını hatırladı:
10. Mirasınızın payı olmak üzre,
Kenân diyarını sana vereceğim, diyerek,
11. Kanun olarak Yakuba,
Ebedî ahit olarak İsraille teyit etti;
12. O vakit sayıca az, çok az adamlardı,
Orada misafirlerdiler.
13. Milletten millete,
Bir ülkeden başka bir kavma geziyorlardı.
14. Kimseyi onlara kötülük etsin diye bırakmadı;
Onlar uğruna kıralları bile azarlardı:
15. Meshettiklerime dokunmayın,
Peygamberlerime kötülük etmeyin, dedi.
16. Ve memlekete kıtlığı çağırdı;
Bütün yiyeceklerini kırdı.
17. Önlerinden bir adam gönderdi;
Yusuf köle olarak satıldı.
18. Ayaklarını bukağı ile incittiler;
Onu demire vurdular;
19. Onun sözü yerine gelinciye kadar,
RABBİN sözü onu denedi.
20. Kıral gönderip onu çözdü;
Kavmlara hükmeden onu salıverdi.
21. Onu kendi evi üzerine efendi,
Ve bütün serveti üzerine müdür kıldı;
22. Ta ki, reislerini istediğı gibi bağlasın,
Ve ihtiyarlarına hikmet öğretsin.
23. İsrail de Mısıra geldi;
Ve Yakub Ham diyarında misafir oldu.
24. Kavmını pek çok artırdı,
Ve onları hasımlarından daha kuvvetli etti.
25. Kavmindan nefret eylesinler diye,
Kullarına hile eylesinler diye yüreklerini döndürdü.
26. Musa kulunu,
Seçmiş olduğı Harunu gönderdi.
27. Onların arasında onun alâmetlerini,
Ve Ham diyarında şaşılacak işlerini yaptılar.
28. Karanlığı gönderdi ve karanlık eyledi;
Ve sözüne karşı durmadılar.
29. Sularını kana döndürdü,
Ve balıklarını öldürdü.
30. Memleketlerinde kurbağalar kaynaştı,
Kıralların odalarında bile.
31. O buyurdu ve sinek sürüleri,
Bütün sınırları içine bitler üşüştü.
32. Onlara yağmur yerine dolu,
Ve memleketlerine alevli ateş verdi.
33. Bağlarını ve incir ağaçlarını vurdu,

Ve sınırları içinde olan ağaçları kırdı.
34. O buyurdu ve çekirgeler,
Ve sayısız cirat geldi,
35. Ve onların memleketinde bütün otu yediler,
Ve topraklarının mahsulünü yediler.
36. Ve onların memleketinde ilk doğanları,
Kuvvetlerinin ilkinin vurdu.
37. Ve gümüş ve altın ile onları çıkardı;
Ve sıptlarında yolda kalan yoktu.
38. Onlar gidince Mısır sevindi;
Çünkü onların korkusu üzerlerine çökmüştü.
39. Örtü olarak bulutu,
Ve geceleyin aydınlatmak için ateş yaydı.
40. İstediler de bildircin getirdi,
Ve onları göklerin ekmeğiyle doyurdu.
41. Kayayı yardı ve sular fişkirdi;
Kurak yerlerde ırmak gibi aktılar.
42. Çünkü mukaddes sözünü,
Ve kulu İbrahimi andı.
43. Ve kavmını meserretle,
Seçmiş olduklarını terennümle çıkardı.
44. Ve onlara milletlerin yerlerini verdi;
Ve ümmetlerin emeğini miras aldılar;
45. Ta ki, onun kanunlarını tutsunlar,
Ve onun şeriatlerini yapsınlar.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 106

RABBE hamdedin.
RABBE şükredin, çünkü o iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
2. RABBİN kudretli işlerini kim söyleyebilir?
Ve bütün hamdini kim iştirebilir?
3. Ne mutlu adaleti koruyanlara,
Ve her zaman salâh işliyenlere!
4. Kavmına olan lûtf ile beni an, ya RAB;
Kurtarışınla beni ara ki,
5. Seçtiklerinin iyiliğini göreyim,
Milletinin sevincile sevineyim,
Mirasınla beraber övüneyim.
6. Atalarımızla beraber suç işledik,
Günah ettik, kötülük eyledik.
7. Mısırdaki atalarımız senin hârikalarını anlamadı;
İnayetlerinin çokluğunu anmadılar,
Ve denizde, Kızıl Deniz yanında, isyan ettiler.
8. Fakat ceberrutunu bildirsın diye,
İsmi için onları kurtardı.
9. Kızıl Denizi azarladı, o da kurudu;
Kırda yürütür gibi derinliklerde yürüttü.
10. Nefret edenin elinden onları kurtardı,

Ve düşman elinden onları halâs etti.
11. Ve hasımlarını sular örttü;
Onlardan hiç biri kalmadı.
12. O zaman sözlerine inandılar;
Onun hamdini terennüm ettiler.
13. Onun işlerini hemen unuttular;
Öğüdünü beklemediler,
14. Fakat çölde çok iştahlandılar,
Ve ıssız yerde Allahı denediler.
15. İsteklerini de onlara verdi,
Fakat canlarına zebunluk gönderdi.
16. Ve ordugâhta Musayı,
Ve RABBİN mukaddesi, Harunu kıskandılar.
17. Yer açıldı, ve Datanı yuttu,
Ve Abiramın cemaatini örttü.
18. Cemaatlerinde ateş tutuştu;
Alev kötülerini yaktı.
19. Horebde bir buzağı yaptılar,
Ve dökme bir puta taptılar.
20. Ot yiyen öküz sureti ile,
Kendi izzetlerini değış ettiler.
21. Kendilerini kurtaran,
Mısırdaki büyük işler eden,
22. Ham diyarında şaşılacak işler yapan,
Kızıl Denizde korkunç işler eden Allahı unuttular.
23. Bundan dolayı, eğer seçtiğı Musa, onları helâk etmesin diye
Gazabını çevirmek için,
Onun önünde gedik yerinde durmasaydı,
Söylediğı gibi onları helâk edecekti.
24. Güzel diyarı da onlar hor gördüler,
Sözüne inanmadılar.
25. Çadırlarında mırıldandılar;
RABBİN sesini dinlemediler.
26. Bundan dolayı onları çölde düşürmeğe,
Zürriyetlerini milletler arasına düşürmeğe,
27. Ve onları memleketlere dağıtmağa,
Onlara and etti.
28. Ve Baal-peora bağlandılar,
Ve ölümler kurbanlarını yediler.
29. Böylece işleri ile onu kızdırdılar;
Veba da onlara saldırdı.
30. O zaman Finehas kalktı, ve hükmü yürüttü;
Veba da kesildi.
31. Bu da kendisine salâh sayıldı,
Nesilden nesle, ebediyen.
32. Meriba sularında da onu öfkelenlendirdiler,
Ve onlar yüzünden Musa için kötü oldu;
33. Çünkü onun ruhunu acı ettiler,
Ve o, dudakları ile tedbirsizce söyledi.
34. RABBİN onlara emrettiğı gibi,

Kavmları helâk etmediler.
35. Fakat milletler ile karıştılar,
Ve onların işlerini öğrendiler,
36. Ve putlarına kulluk ettiler,
Onlar da kendilerine tuzak oldular.
37. Ve oğulları ile kızlarını cinlere kurban ettiler;
38. Kenân putlarına kurban eyledikleri
Oğullarının ve kızlarının kanını,
Suçsuz kanı döktüler;
Ve memleket kanla murdar oldu.
39. Böylece işlerle murdar oldular,
Ve kendi işleri ile zina ettiler.
40. RABBİN öfkesi kavmına karşı tutuştu;
Ve mirasından tiksindi.
41. Onları milletlerin eline verdi;
Ve onlardan nefret edenler üzerlerine hâkim oldular.
42. Düşmanları da onlara gadrettiler,
Ve onların eli altında alçaldılar.
43. Çok kereler onları azat etti;
Fakat kendi ögütleriyle âsi oldular,
Ve günahları ile yıkıldılar.
44. Fakat feryatlarını işitince,
Onların sıkıntısına baktı;
45. Ve onlar için ahdini andı,
Ve inayetlerinin çokluğuna göre merhamet eyledi.
46. Onları sürgün edenlerin hepsi indinde
Kendilerini merhametlere mazhar kıldı.
47. Ey Allahımız RAB, bizi kurtar,
Ve mukaddes ismine şükredelim,
Ve senin hamdinle övünelim diye,
Bizi milletler arasından topla.
48. İsrailin Allahı, RAB,
Ezelden ebede kadar mubarek olsun.
Ve bütün kavm: Amin, desin.
RABBE hamdedin.

MEZMURLAR KİTAP V

MEZMUR 107

RABBE şükredin; çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
2. RABBİN azat ettikleri böyle desinler,
Onları hasmın elinden azat etti,
3. Onları şarktan ve garptan, şimalden ve cenuptan,
Memleketlerden topladı.
4. Çölde, ıssız yerde avare gezdiler;
Oturacak bir şehir bulmadılar.

5. Aç ve susuz,
İçlerinde canları bayıldı.
6. O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,
Ve onları dertlerinden kurtardı.
7. Ve oturacak bir şehre gitsinler diye,
Onları doğru yolda yürüttü.
8. RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsınler!
9. Çünkü istekli canı doyurur,
Ve aç canı iyilikle doldurur.
10. Karanlıkta ve ölüm gölgesinde,
Düşkünlük ve demir ile bağlı oturdular;
11. Çünkü Allahın sözlerine isyan ettiler;
Ve Yüce Olanın öğüdünü hor gördüler;
12. Onların yüreğini ağır işle alçalttı;
Düştüler ve yardım eyliyen yoktu.
13. O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ettiler,
Ve onları dertlerinden kurtardı.
14. Karanlıktan ve ölüm gölgesinden onları çıkardı,
Ve bağlarını kırdı.
15. RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsınler!
16. Çünkü tunç kapıları kırdı,
Ve demir çubukları parçaladı.
17. Akılsızlar isyanları yüzünden,
Ve fesatlarından düşün olurlar.
18. Canları bütün yemeklerden tiksindir;
Ve ölüm kapılarına yaklaşırlar.
19. O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,
Ve onları dertlerinden kurtarır.
20. Kelâmını gönderir, ve onlara sağlık verir,
Ve onları düşükleri çukurlardan kurtarır.
21. RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsınler!
22. Ve şükran kurbanları takdim etsinler,
Ve onun işlerini terennümle ilân eylesinler.
23. Gemilerde denize inenler,
Büyük sularda iş görenler;
24. Onlar RABBİN işlerini,
Enginlerde hârikalarını görürler.
25. Çünkü emreder, ve fırtına yelini kaldırır,
Ve denizin dalgalarını yükseltir.
26. Göklere çıkarlar, diplere inerler;
Canları sıkıntıdan erir.
27. Sarhoş gibi sallanırlar, sendelerler,
Ve akılları başlarından gider.
28. O vakit sıkıntılarında RABBE feryat ederler,
Ve onları dertlerinden çıkarır.
29. Fırtınayı limanlığa döndürür,
Dalgaları da yatıştır.

30. O zaman sevinirler, çünkü rahattırlar;
Ve onları diledikleri limana götürür.
31. RABBE inayeti için,
Ve âdem oğullarına olan şaşılacak işleri için şükretsınler!
32. Kavmin cemaatinde de onu yükseltsınler,
Ve ihtiyarların meclisinde ona hamdetsınler.
33. Irmakları çöle,
Su pınarlarını kuraklığa,
34. Semereli toprağı orada oturanların kötölüğü yüzünden,
Çoraklığa döndürür.
35. Çölü su birikintisine,
Ve kurak yeri su pınarlarına döndürür.
36. Ve oturacak bir şehir kursınlar diye,
Açları orada oturtur,
37. Tarlalar ekerler, bağlar dikerler,
Gelen mahsulü de alırlar.
38. Onlara da bereket verir, ve ziyadesile çoğalırlar;
Ve hayvanlarını azaltmaz.
39. Yine gaddarlık, şer ve keder yüzünden
Azalırlar ve alçalırlar.
40. Emırler üzerine hakaret döker,
Yolsuz çölde avare gezdirir.
41. Fakat fakiri düşkünlükten yükseltir,
Ve aileleri koyun sürüsü gibi kılar.
42. Doğrular görür de sevinir;
Ve her fesat ağzını kapar.
43. Kim hikmetli ise, bunları tutar;
Ve RABBİN inayetlerine akıl erdirir.

MEZMUR 108

İlâhi. Davudun Mezmurudur.

- YÜREĞİM sabittir, ey Allah;
İlâhi okuyayım, evet, izzetimle terennüm edeyim.
2. Uyan, ey rebap ve çenk;
Ben seheri uyandırayım.
3. Kavmlar arasında sana şükredeyim, ya RAB;
Ve ümmetler arasında sana terennüm edeyim.
4. Çünkü inayetin göklerden büyüktür;
Ve hakikatin asümana kadar erişir.
5. Ey Allah, gökler üstüne yüksel,
Ve izzetin bütün yer üzerinde olsun.
6. Sevdiklerin halâs bulsun diye,
Sağ elinle kurtar, ve bize cevap ver.
7. Allah kudsiyetinde söyledi: Sevinçle coşacağım,
Şekemi pay edeceğim, ve Sukkot vadisini ölçeceğim.
8. Gilead benimdir; Manasse benim;
Efraim de başımın siperi;
Yahuda benim değneğimdir.
9. Moab yıkanma leğenimdir;
Edom üzerine çarığımı atacağım;

Filistin için alkış edeceğim.

10. Beni duvarlı şehre kim götürecekt? Edoma kadar kim bana yol gösterecek?

11. Ey Allah, sen bizi kendinden atmadın mı?

Ve ordularımız ile çıkmıyorsun, ey Allah.

12. Hasma karşı bize yardım et;

Çünkü insan yardımını boştur.

13. Allah ile yiğitlikler edeceğiz;

Ve hasımlarımızı çiğniyecek olan odur.

MEZMUR 109

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

EY hamdimin Allahı, susma;

2. Çünkü kötünün ağzı, hile ağzı, bana karşı açıldı;
Bana yalancı dil ile söylediler.

3. Nefret sözleriyle de beni kuşattılar;

Ve benimle sebepsiz cenkettiler.

4. Sevgime karşılık bana hasım oldular;

Ben ise, dua etmekteyim.

5. Ve iyiliğe karşı bana kötülük,

Ve sevgime karşı nefret ettiler.

6. Onun üzerine kötü bir adam koy;

Ve sağında bir hasım dursun.

7. Hükmolunduğu zaman kabahatlı çıksın;

Ve onun duası suç sayılsın.

8. Günleri az olsun;

Onun memuriyetini başkası alsın.

9. Karısı dul kalsın,

Ve oğulları öksüz olsun.

10. Oğulları avare gezip dilensinler;

Viranelerinden çıkıp ekmek arasınlar.

11. Bütün malını murabahacı tuzağına düşürsün;

Ve emeğini yabancılar yağma etsin.

12. Ona inayet eden olmasın;

Öksüzlerine acıyan olmasın.

13. Zürriyeti kesilsin;

Gelecek nesilde adları silinsin.

14. Atalarının fesadı RABBİN önünde anılsın;

Ve anasının suçu silinmesin.

15. Daima RABBİN önünde olsunlar,

Ta ki, onların anılmasını yeryüzünden kessin;

16. Çünkü inayet etmeği hatırlamadı,

Fakat hakir ile fakiri,

Ve yüreği kırık olanı öldürmek için onlara eza etti.

17. Lâneti sevdi, ve onun başına geldi;

Hayır duadan hoşlanmadı, ve kendisinden uzak kaldı.

18. Lâneti esvabı gibi giydi;

Ve su gibi karnına,

Ve yağ gibi kemiklerine girdi.

19. Kendisine örtüneceği esvap gibi olsun;

Ve daima kuşandığı kuşak gibi olsun.

20. Hasımlarımın, ve canım için kötülük söyleyenlerin
RABDEN karşılığı budur.
21. Fakat sen, ya Rab Yehova, isminin uğruna sen benimle işle;
Beni azat et, çünkü inayetin iyidir.
22. Çünkü ben hakir ve fakirim,
Ve içimde yüreğim yaralıdır.
23. Uzanan gölge gibi geçtim;
Çekirge gibi atlatıldım.
24. Dizlerim oruçtan titremektedir;
Ve bedenimde yağ tükendi.
25. Ve ben onlara yüzkarası oldum;
Bana baktıkları zaman baş sallıyorlar.
26. Ya RAB Allahım, bana yardım et;
İnayetine göre beni kurtar da,
27. Bilsinler ki, bu senin elindir,
Bunu yapan sensin, ya RAB.
28. Onlar lânet eylesin, fakat sen mubarek kıl;
Onlar kalkınca utanacaklar,
Fakat senin kulun sevinecektir.
29. Hasımlarım rüsvaylığı giyinsin,
Kaftan gibi utançları ile örtünsünler.
30. RABBE ağızımla çok şükredeyim;
Halk arasında ona hamdedeyim.
31. Çünkü canına hükmedenlerden onu kurtarmak için,
Fakirin sağında durur.

MEZMUR 110

Davudun Mezmurudur.

RAB Rabbime dedi:

Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar,
Sağımda otur.

2. RAB Siondan senin kudretin esasını gönderecektir;
Düşmanlarının ortasında saltanat sür.

3. Senin kudretin gününde kavmin
Mukaddes süs içinde gönüllü kurbanlardır.
Sana gençlerin

Seherin bağrından doğan çiğ gibidir.

4. RAB and etti ve caymaz;
Melkisedek tertibi üzre Sen ebediyen kâhinsin.

5. RAB senin sağında
Öfkesi gününde kırılları vuracak.

6. Milletler arasında hüküm verecek.

Yer leşler ile dolacak;
Çok memleketlerde baş olanı ezecektir;

7. Yolda dereden içecek;
Bundan ötürü baş yükseltecektir.

MEZMUR 111

RABBE hamdedin.

Doğruların meclisinde, ve cemaatte,

Bütün yüreğimle RABBE şükredeyim.
2. RABBİN işleri büyüktür,
Bütün onlarda zevk bulanlar tarafından aranılırlar.
3. Onun işi celâl ve haşmettir;
Ve adaleti ebediyen durur.
4. Şaşılacak işlerini hatırlattı;
RAB rahîmdir ve rauftur.
5. Kendisinden korkanlara yiyecek verir;
Ahdini ebediyen anar.
6. Milletlerin mirasını onlara vermekle,
Kavmına işlerinin kuvvetini bildirdi.
7. Ellerin işleri hakikat ve adalettir;
Bütün vesayası sadıktır.
8. Ebediyen ve daima sabittir;
Hakikat ve doğrulukla yapılmıştır.
9. Kavmına kurtarışı gönderdi;
Ahdini ebedî buyurmuştur;
Onun ismi kuddûs ve korkunçtur.
10. Hikmetin başlangıcı RAB korkusudur;
Emirlerini yapan her adamın iyi anlayışı vardır;
Onun hamdi ebediyen durur.

MEZMUR 112

RABBE hamdedin.
RABDEN korkana,
Onun emirlerinden büyük zevk alana ne mutlu!
2. Zürriyeti yeryüzünde kuvvetli olur;
Doğruların nesli mubarek olur.
3. Bolluk ve zenginlik onun evindedir;
Ve salâhı ebediyen durur.
4. Doğrulara karanlıkta ışık doğar;
Rahîm ve rauf ve salih odur.
5. Acıyan ve ödünç veren adama iyidir;
Hükümde davasını kazanır.
6. Çünkü ebediyen sarsılmaz;
Salihin anılması ebedî olur.
7. Kötü haberden korkmıyacaktır;
RABBE güvenerek yüreği sabittir.
8. Hasımlarında dilediğini görünciye kadar,
Yüreği pektir, korkmaz.
9. O dağıttı, fakirlere verdi;
Salâhı ebediyen durur;
Kuvveti izzetle yükselir.
10. Kötü adam bunu görüp sıkılır;
Dişlerini gıcırdatır ve eriyip tükenir;
Kötülerin dileği yok olur.

MEZMUR 113

RABBE hamdedin.
Ey RABBİN kulları, hamdedin,

RABBİN ismine hamdedin.
2. Şimdiden ebede kadar,
RABBİN ismi mubarek olsun.
3. Güneşin doğmasından batmasına kadar
RABBİN ismi hamde lâyıktır.
4. RAB bütün milletlerin üstünde yücedir,
Ve izzeti göklerin üstündedir.
5. Göklerde ve yerde olanlara
Bakmağa tenezzül eden,
6. Yücelerde oturan,
Allahımız RAB gibi kim vardır?
7. Düşkünü topraktan kaldırır,
Fakiri gübrelikten yükseltir;
8. Ta ki, emîrlerle,
Kavminin emîrlerle oturtsun.
9. Kısır kadını evde oturtur,
Ve sevinçli çocuklar anası eder.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 114

İSRAİL Mısırdan,
Yakub evi yabancı dil konuşan kavmin yanından çıktığı vakit,
2. Yahuda onun makdisi,
İsrail onun ülkesi oldu.
3. Deniz gördü ve kaçtı;
Erden geri döndü.
4. Dağlar koçlar gibi,
Tepeler kuzular gibi sıçradılar.
5. Ey deniz, sana ne oldu da kaçırıyorsun?
Ey Erden, neden geri dönüyorsun?
6. Ey dağlar, neden koçlar gibi,
Ey tepeler, neden kuzular gibi sıçırıyorsunuz?
7. Kayayı su havuzuna,
Çakmak taşını su kaynağına döndüren
8. RABBİN yüzünden,
Yakubun Allahının yüzünden,
Ey dünya, titre.

MEZMUR 115

BİZE değil, ya RAB, bize değil,
Fakat senin inayetin ve hakikatin uğruna,
Kendi ismine izzet ver.
2. Niçin milletler desin:
Hani, onların Allahı nerede?
3. Fakat Allahımız göklerde;
Dilediği her şeyi yaptı.
4. Onların putları gümüş ve altındır,
İnsan ellerinin işi.
5. Ağzları vardır, ve söylemezler;
Gözleri vardır, ve görmezler;

6. Kulakları vardır, ve işitmezler;
Burunları vardır, ve koku almazlar;
7. Elleri vardır, ve el sürmezler;
Ayakları vardır, ve yürümezler;
Boğazları ile ses vermezler.
8. Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam,
Onlar gibi olacak.
9. Ey İsrail, RABBE güven;
Onların yardımı ve kalkanı odur.
10. Ey Harun evi, RABBE güvenin;
Onların yardımı ve kalkanı odur.
11. Ey RABDEN korkanlar, RABBE güvenin;
Onların yardımı ve kalkanı odur.
12. RAB bizi andı; bizi mubarek kılacak;
İsrail evini mubarek kılacak;
Harun evini mubarek kılacaktır.
13. RABDEN korkanları,
Küçüklerle büyükleri mubarek kılacaktır.
14. RAB sizi,
Sizi ve oğullarınızı çoğaltsın.
15. Siz gökleri ve yeri yaratan
RABBİN mubareklersiniz.
16. Gökler RABBİN gökleridir;
Fakat yeri âdem oğullarına verdi.
17. Ölümler ve bütün sükût diyarına inenler,
RABBE hamdetmez.
18. Fakat biz şimdiden ebede kadar,
RABBİ takdis edeceğiz.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 116

RABBİ severim,
Çünkü sesimi ve yalvarışlarımı işitir.
2. Kulağını bana iğdirdiği için,
Ömrüm oldukça onu çağırırım.
3. Ölüm ipleri çevremi sardı;
Ve ölüm diyarının sıkıntıları beni buldular;
Ben sıkıntı ve dert buldum.
4. Ve RABBİN ismini çağırdım:
Aman, ya RAB, canımı azat eyle.
5. RAB rauf ve âdildir;
Ve Allahımız merhametlidir.
6. RAB bön adamları korur;
Düşkün oldum, ve beni kurtardı.
7. Ey canım, rahatına dön;
Çünkü RAB sana iyilik etti.
8. Çünkü sen canımı ölümden,
Gözlerimi gözyaşlarından,
Ayaklarımı kaymaktan kurtardın.
9. Yaşıyanların diyarında,

RABBİN önünde yürüyeceğim.
10. İman ettim, bunun için söyliyeyeceğim;
Ben çok düşkündüm;
11. Şaşkınlığımda dedim:
Bütün insanlar yalancıdır.
12. Bana ettiği bütün iyilikler için
RABBE ne ödiyeyim?
13. Kurtuluş kâsesini alayım,
Ve RABBİN ismini çağırayım.
14. Bütün kavminin önünde
RABBE adaklarımı ödiyeceğim.
15. RABBİN gözünde müttakilerinin ölümü değerlidir.
16. Aman, ya RAB, gerçek ben senin kulun,
Cariyenin oğlu kulunum;
Bağlarımı sen çözdün.
17. Sana şükran kurbanını takdim edeyim,
Ve RABBİN ismini çağırayım.
18. RAB evinin avlularında,
Senin içinde, ey Yerusalım,
19. Bütün kavminin önünde,
RABBE adaklarımı ödiyeyim.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 117

EY bütün milletler, RABBE hamdedin;
Ey bütün ümmetler, ona sena edin.
2. Çünkü bize olan inayeti büyüktür;
Ve RABBİN hakikati ebedîdir. RABBE hamdedin.

MEZMUR 118

RABBE şükredin, çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.
2. İsrail desin:
Onun inayeti ebedîdir.
3. Harun evi desin:
Onun inayeti ebedîdir.
4. RABDEN korkanlar desin:
Onun inayeti ebedîdir.
5. Darlıktan RABBİ çağırdım;
RAB bana cevap verdi, ve beni genişliğe çıkardı.
6. RAB benimledir, ve ben korkmam;
İnsan bana ne yapabilir?
7. RAB benimledir, yardımcılarım arasında;
Benden nefret edenlerde dilediğimi göreceğim.
8. RABBE sığınmak,
İnsana güvenmekten iyidir.
9. RABBE sığınmak,
Emirlere güvenmekten iyidir.
10. Bütün milletler beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.

11. Beni kuşattılar; evet, beni kuşattılar;
RABBİN ismile onları kıracağım.
12. Arılar gibi beni kuşattılar; çalı ateşi gibi söndüler;
RABBİN ismile onları kıracağım.
13. Düşeyim diye beni şiddetle dürttün;
Fakat RAB bana yardım eyledi.
14. RAB kuvvetim ve mezmurumdur;
O bana kurtuluş da oldu.
15. Meserret ve kurtuluş sesi salihlerin çadırlarındadır;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.
16. RABBİN sağ eli yükselmiştir;
RABBİN sağ eli yiğitlikler eder.
17. Ölmiyeyim de yaşıyayım,
Ve RABBİN işlerini ilân edeyim.
18. RAB beni şiddetle tedip etti;
Fakat beni ölüme vermedi.
19. Bana salâh kapılarını açın;
Onlara gireyim, ve RABBE şükredeyim.
20. RABBİN kapısı budur;
Salihler ona girer.
21. Sana şükredeyim; çünkü bana cevap verdin,
Ve bana kurtuluş oldun.
22. Yapıcıların reddettikleri taş
Köşenin başı oldu.
23. Bu, RABDEN oldu;
Ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir.
24. RABBİN yarattığı gün budur;
Onda mesrur oluruz ve seviniriz.
25. Aman, ya RAB, kurtar,
Aman, ya RAB, muvaffakiyet ver.
26. RABBİN ismile gelen mubarek olsun;
RABBİN evinden size hayırdüa eyledik.
27. RAB Allah'tır, ve bize nur verdi;
Mezbahın boynuzlarına kurbanı iplerle bağlayın.
28. Allahım sensin, ve sana şükrederim;
Allahımsın, seni yükseltirim.
29. RABBE şükredin, çünkü iyidir;
Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 119

• ALEF

YOLDA kâmil olanlar ne mutludur;
RABBİN şeriatinde yurürler.
2. Onun şehadetlerini tutanlar ne mutludur;
Bütün yürekle onu ararlar.
3. Gerçek, onlar haksızlık etmezler;
Onun yollarında yürürler.
4. Dikkatle tutmak için,
Sen vesayanı emrettin.
5. Senin kanunlarını tutmak için,

Keşke yollarım pekiştirilse!

6. Senin bütün emirlerini gözetdiğimde,
O zaman utanmam.

7. Adaletinin hükümlerini öğrendiğim zaman,
Yürek doğruluğu ile sana şükrederim.

8. Kanunlarını tutarım;
Beni bütün bütün bırakma.

■ BEYT

9. Genç adam yolunu ne ile temizler?
Senin sözüne göre onu tutmakla.

10. Seni bütün yüreğimle aradım;
Emirlerinden beni saptırma.

11. Sana karşı suç etmiyeyim diye,
Sözünü yüreğimde sakladım.

12. Ya RAB, sen mubareksin;
Kanunlarını bana öğret.

13. Senin ağzının bütün hükümlerini
Dudaklarımla ilân ettim.

14. Senin şهادetlerinin yolunda
Her zenginlik benim imiş gibi ferahlandım.

15. Vesayanı düşünürüm,
Ve senin yollarını gözetirim.

16. Kanunlarından zevk alırım;
Sözünü unutmam.

■ GİMEL

17. Kuluna iyilik et de yaşıyayım;
Ve sözünü tutayım.

18. Gözlerimi aç da
Şeriatinden şaşılacak şeyler göreyim.

19. Ben dünyada misafirim;
Emirlerini benden gizleme.

20. Her an hükümlerini özlemekten,
Canım ezilmektedir.

21. Senin emirlerinden sapan
Lânetli mağrurları azarladın.

22. Utancı ve hakareti üzerimden kaldır;
Çünkü senin şهادetlerini tuttum.

23. Reisler de oturdular, ve bana karşı söylendiler;
Fakat kulun senin kanunlarını düşündü.

24. Şهادetlerin de benim zevkimdir,
Benim öğütçülerimdir.

■ DALET

25. Canım toprağa yapışır;
Senin sözüne göre beni dirilt.

26. Yollarımı bildirdim, ve bana cevap verdin;
Kanunlarını bana öğret.

27. Vesayanın yolunu bana anlat;

Ve senin şaşılacak işlerini düşüneyim.

28. Canım ağırlıktan eriyor;

Sözüne göre beni kuvvetlendir;

29. Yalan yolunu benden uzaklaştır;

Ve şeriatini bana ihsan et.

30. Ben sadakat yolunu seçtim;

Hükümlerini önüme koydum.

31. Senin şهادetlerine yapıştım;

Ya RAB, beni utandırma.

32. Yüreğimi genişlettiğin zaman,

Senin emirlerin yolunda koşacağım.

۞ HE

33. Ya RAB, kanunlarının yolunu bana öğret;

Ve onu sona kadar tutayım.

34. Bana anlayış ver de şeriatini koruyayım;

Ve onu bütün yüreğimle tutayım.

35. Beni emirlerinin yolunda yürüt;

Çünkü onunla zevk alırım.

36. Yüreğimi kötü kazanca değil,

Senin şهادetlerine meylettir.

37. Boş şeye bakmaktan gözlerimi çevir;

Kendi yolunda beni dirilt.

38. Senden korkmak için olan sözünü,

Kuluna pekiştir.

39. Korktuğum hakareti benden çevir;

Zira senin hükümlerin iyidir.

40. İşte, senin vesayanı özledim;

Beni adaletin ile dirilt.

۞ VAV

41. Senin sözüne göre, ya RAB,

İnayetlerin, kurtarışın da bana gelsin.

42. Böylece bana hakaret edene cevabım olacak;

Çünkü senin kelâmına güvendim.

43. Ve ağzımdan hakikat sözünü bütün bütün alma;

Çünkü senin hükümlerine ümit bağladım.

44. Şeriatini daima Ve ebediyen tutacağım.

45. Ve genişlikte yürüyeyim;

Çünkü vesayanı aradım.

46. Kırallar önünde senin şهادetlerin için söyliyeyim;

Ve utanmıyayım.

47. Ve sevdiğim emirlerinde,

Zevk bulayım.

48. Sevdiğim emirlerine doğru ellerimi kaldırayım;

Ve senin kanunlarını düşüneyim.

۞ ZAYİN

49. Kuluna olan sözü an;

Onun üzerine bana ümit verdin.

50. Düşkünlüğümde tesellim budur;
Çünkü sözün beni diriltti.
51. Kibirliler benimle çok eğlendiler;
Fakat senin şeriatinden sapmadım.
52. Kadimden olan hükümlerini andım, ya RAB,
Ve teselli buldum.
53. Şeriatini bırakan kötüler yüzünden
Beni kızgınlık aldı.
54. Gurbetim evinde senin kanunların
Bana mezmur oldular.
55. Geceleyin ismini andım, ya RAB,
Ve şeriatini tuttum.
56. Bana bu oldu,
Çünkü vesayanı tuttum.

۞ HEYT

57. Benim payım RABDİR:
Senin sözlerini tutarım, dedim.
58. Lûtfunu bütün yüreğimle diledim,
Sözüne göre bana acı.
59. Yollarımı düşündüm,
Ve ayaklarımı şehadetlerine döndürdüm.
60. Emirlerini tutmak için
Koştum ve gecikmedim.
61. Kötülerin ipleri beni sardı;
Fakat senin şeriatini unutmadım.
62. Âdil hükümlerin için sana şükretmeğe
Gece yarılarında kalkarım.
63. Vesayanı tutanlara,
Ve bütün senden korkanlara ben arkadaşım.
64. Ya RAB, yer inayetin ile doludur;
Bana kanunlarını öğret.

۞ TEYT

65. Ya RAB, sözüne göre,
Kuluna iyilik ettin.
66. Bana iyi muhakeme ve bilgi öğret;
Çünkü emirlerine inandım.
67. Düşkün olmadan önce sapmıştım;
Fakat şimdi sözünü tutuyorum.
68. Sen iyisin, ve iyilik eylersin;
Kanunlarını bana öğret.
69. Kibirliler bana karşı yalan uydururlar;
Ben ise, bütün yüreğimle senin vesayanı tutarım.
70. Yüreklere yağ gibi semizlendi;
Ben ise, senin şeriatinden zevk alırım.
71. Düşkün olduğum bana iyi oldu;
Ta ki, kanunlarını öğreneyim.
72. Bana senin ağzının şeriatı
Binlerce altından ve gümüşten iyidir.

• YOD

73. Senin ellerin beni yarattı ve bana şekil verdi;
Bana anlayış ver de emirlerini öğreneyim.
74. Senden korkanlar beni görür de sevinir,
Çünkü senin sözüne ümit bağladım.
75. Ya RAB, bilirim ki, hükümlerin adalettir,
Ve beni sadakatle alçalttın.
76. Niyaz ederim, kuluna olan sözüne göre,
İnayetin bana teselli olsun.
77. Merhametlerin bana gelsin de yaşıyayım;
Çünkü şeriatın benim zevkimdir.
78. Kibirliler utansın; çünkü bana haksız yere gadrettiler;
Fakat ben senin vesayanı düşünüyüm.
79. Senden korkanlar bana dönsünler;
Ve senin şehadetlerini bileceklerdir.
80. Yüreğim senin kanunlarında kâmil olsun da,
Utandırılmayayım.

• KAF

81. Canım senin kurtuluşını özliyor;
Senin sözüne ümit bağladım.
82. Ne vakit bana teselli vereceksin? dediğim zaman,
Sözünü bekliyerek gözlerim sönüyor.
83. Çünkü duman içindeki tulum gibi oldum;
Fakat senin kanunlarını unutmuyorum,
84. Kulunun günleri ne kadardır?
Bana eza edenlere ne vakit hükmedeceksin?
85. Senin şeriatine uygun olmıyan kibirliler
Benim için çukurlar kazdılar.
86. Bütün emirlerin sadakattir;
Bana haksız yere eza ediyorlar; bana yardım et.
87. Az kaldı beni yeryüzünden yok edeceklerdi;
Fakat ben vesayanı bırakmadım.
88. İnayetine göre beni dirilt;
Ve senin ağzının şehadetlerini tutayım.

• LAMED

89. Ya RAB, sözün
Göklerde ebediyen sabittir.
90. Sadakatin nesilden nesle sürer;
Yeri kurdun, ve duruyor.
91. Bugün senin hükümlerin üzre duruyorlar;
Çünkü hepsi senin kullarıdır.
92. Eğer şeriatın benim zevkim olmasaydı,
O zaman düşkünlüğümde yok olurdu.
93. Vesayanı ebediyen unutmam;
Çünkü onlarla beni dirilttin.
94. Ben seninim, beni kurtar;
Çünkü vesayanı aradım.

95. Kötüler beni yok etmek için beklediler;
Fakat ben senin şehadetlerine kulak veririm.
96. Her kemale bir had gördüm;
Senin emrin ise, çok geniştir.

❧ MEM

97. Şeriatini ne kadar severim!
Bütün gün düşüncem odur.
98. Emirlerin beni düşmanlarımdan daha hikmetli kıldı;
Çünkü onlar daima benimledir.
99. Bütün muallimlerimden daha anlayışlı oldum;
Çünkü şehadetlerin benim düşüncemdir.
100. İhtiyarlardan daha akıllı oldum;
Çünkü senin vesayanı tuttum.
101. Ayaklarımı her şer yolundan alıkoydum,
Ta ki, senin sözünü tutayım.
102. Senin hükümlerinden dönmedim;
Çünkü sen bana öğrettin.
103. Sözlerin damağım için ne tatlıdır!
Ağzım için baldan tatlıdır!
104. Vesayan ile akıl kazanırım;
Bunun için her yalan yolundan nefret eylerim.

❧ NUN

105. Sözün adımlarım için چراغ,
Ve yolum için ışıktır.
106. Senin adaletli hükümlerini tutayım diye,
And ettim, ve andımı pekiştirdim.
107. Çok düşkünüm;
Ya RAB, sözüne göre beni dirilt.
108. Ya RAB, ağzımın gönüllü kurbanlarını kabul et,
Ve bana senin hükümlerini öğret.
109. Canım daima avucumdadır;
Fakat senin şeriatini unutmuyorum.
110. Kötüler bana tuzak kurdular;
Fakat senin vesayandan sapmadım.
111. Senin şehadetlerini ebediyen miras olarak aldım;
Çünkü onlar yüreğimin sevincidir.
112. Ebediyen, sona kadar,
Yüreğimi senin kanunlarını yapmağa meylettirdim.

❧ SAMEH

113. İki yürekli adamlardan nefret eylerim;
Fakat senin şeriatini severim.
114. Saklanacak yerim ve kalkanım sensin;
Senin sözüne ümit bağlarım.
115. Ey şerirler, benden uzaklaşın da,
Allahımın emirlerini tutayım.
116. Sözüne göre bana destek ol da dirileyim;
Ve ümidimden beni utandırma.

117. Beni tutup kaldır, ve kurtulurum.
Ve daima senin kanunlarını gözetirim.
118. Senin kanunlarından sapanların hepsini hiçe saydın;
Çünkü onların hilesi boştur.
119. Bütün yerin kötülerini cüruf gibi atarsın;
Bunun için senin şهادetlerini severim.
120. Senin korkundan bedenim titrer;
Ve hükümlerinden korkarım.

۞ AYİN

121. Hükümü ve adaleti yaptım;
Bana gaddarlık edenlere beni bırakma.
122. İyilik için kuluna kefil ol;
Kibirliler bana gadretmesinler.
123. Senin kurtarışını ve adalet sözünü özliyerek
Gözlerim sönüyor.
124. Kuluna senin inayetine göre yap,
Ve kanunlarını bana öğret.
125. Ben senin kulunum; bana anlayış ver de
Senin şهادetlerini bileyim.
126. RABBİN işliyeceği vakittir;
Senin şeriatini bozdular.
127. Bunun için senin emirlerini
Altından, ve saf altından daha çok severim.
128. Bunun için her şeyde bütün vesayanı doğru sayarım;
Her yalan yolundan nefret eylerim.

۞ PE

129. Şهادetlerin şaşılacak şeydir;
Bunun için canım onları tutuyor.
130. Kelâmının açılışı nurlandırır;
Bön adamlara akıl verir.
131. Ağzımı açtım ve ah ettim;
Çünkü senin emirlerini özliyorum.
132. Senin ismini sevenlere âdetin olduğu gibi,
Bana yünel ve bana acı.
133. Sözünle adımlarımı pekiştir;
Ve hiç bir fesat bana hâkim olmasın.
134. İnsan gadrından beni kurtar;
Ve vesayanı tutayım.
135. Kuluna yüzünü parlat;
Ve kanunlarını bana öğret.
136. Gözlerimden bol bol sular iniyor,
Çünkü senin şeriatini tutmuyorlar.

۞ TSADE

137. Sen âdilsin, ya RAB,
Ve hükümlerin doğrudur.
138. Şهادetlerini adaletle,
Ve çok sadakatle emrettin.

139. Gayretim beni yok etti,
Çünkü hasımlarım senin kelâmларını unuttular.
140. Senin sözün çok saftır;
Ve kulun onu sever.
141. Küçüğüm ben, ve hakirim;
Fakat vesayanı unutmuyorum.
142. Adaletin ebedî adalettir,
Ve şeriatin hakikattir.
143. Sıkıntı ve meşakkat bana eriştiler;
Fakat emirlerin zevkimdir.
144. Şehadetlerin ebediyen adaletlidir;
Bana anlayış ver de, yaşıyayım.

ﷻ KOF

145. Bütün yüreğimle çağırdım; bana cevap ver, ya RAB;
Senin kanunlarını tutayım.
146. Seni çağırdım; beni kurtar,
Ve senin şehadetlerini tutayım.
147. Seheri karşıladım, ve imdada çağırdım;
Senin sözüne ümit bağladım.
148. Senin sözünü düşüneyim diye,
Gözlerim gece nöbetlerini karşıladı.
149. İnayetine göre sesimi işit;
Ya RAB, hükümlerine göre beni dirilt.
150. Kötülük ardında koşanlar yaklaştılar;
Senin şeriatinden uzak durmaktalar.
151. Yakın olan sensin, ya RAB;
Ve bütün emirlerin hakikattir.
152. Çoktan beri şehadetlerinden bildim ki,
Sen onları ebediyen kurdun.

ﷻ REŞ

153. Düşkünlüğüme bak, ve beni kurtar;
Çünkü senin şeriatini unutmuyorum.
154. Davamı gör, ve beni azat et;
Sözüne göre beni dirilt.
155. Kurtuluş kötülerden uzaktır;
Çünkü senin kanunlarını aramıyorlar.
156. Merhametlerin çoktur, ya RAB;
Hükümlerine göre beni dirilt.
157. Bana eza edenler ve hasımlarım çoktur;
Fakat şehadetlerinden sapmadım.
158. Hainleri gördüm ve kederlendim,
Çünkü senin sözünü tutmuyorlar.
159. Bak, senin vesayanı nasıl severim;
Ya RAB, inayetine göre beni dirilt.
160. Sözünün topu hakikattir;
Ve her adaletli hükmün ebedîdir.

ﷻ ŞİN

161. Reisler yok yere bana eza ettiler;
Fakat yüreğim senin sözünden korkar.
162. Çok ganimet bulan adam gibi,
Ben senin sözünle mesrur olurum.
163. Yalandan nefret ederim ve tiksinirim;
Fakat senin şeriatini severim.
164. Senin adaletli hükümlerin için,
Günde yedi kere sana hamdeylerim.
165. Şeriatini sevenlere büyük selâmet var;
Ve onlara tökez yoktur.
166. Kurtuluşına ümit bağladım, ya RAB,
Ve emirlerini yaptım.
167. Canım senin şهادetlerini tuttu;
Ve onları çok severim.
168. Vesayanı ve şهادetlerini tuttum;
Çünkü bütün yollarım senin önündedir.

ن TAV

169. Feryadım sana erişsin, ya RAB;
Sözüne göre bana anlayış ver.
170. Yalvarışım senin önüne varsın;
Sözüne göre beni azat eyle.
171. Dudaklarım hamdi akıtsın;
Çünkü kanunlarını bana öğrettin.
172. Dilim senin sözünü terennüm etsin;
Çünkü bütün emirlerin adalettir.
173. Elin bana yardım etmeğe hazır olsun;
Çünkü ben senin vesayanı seçtim.
174. Kurtuluşını özledim, ya RAB;
Ve şeriatin zevkimdir.
175. Canım yaşasın, ve sana hamdedecektir;
Ve hükümlerin bana yardım etsin.
176. Kaybolmuş koyun gibi yoldan saptım; kulunu ara;
Çünkü emirlerini unutmuyorum.

MEZMUR 120

Hacc İlâhisi.

SIKINTIMDA RABBİ çağırdım,
Ve bana cevap verdi.
2. Ya RAB, canımı yalancı dudaklardan,
Hileli dilden azat et.
3. Ey hileli dil,
Sana ne verilecek, ve sana ne artırılacak?
4. Cebbarın sivri okları,
Ve retem közleri.
5. Ne yazık bana, Meşekte garip oldum,
Kedar çadırları arasında oturdum!
6. Canım uzun zamandır
Selâmetten nefret edenle oturuyor.
7. Ben selâmet ehliyim;

Fakat ben söyleyince, onlar cenge kalkarlar.

MEZMUR 121

Hacc İlâhisi.

GÖZLERİMİ dağlara kaldırıyorum;
Yardımlım nereden gelecek?
2. Yardımlım gökleri ve yeri yaratan RABDENDİR.
3. Ayaklarını sarsılmağa bırakmaz;
Seni koruyan uyuklamaz.
4. İşte, İsraili koruyan
Uyuklamaz, ve uyumaz.
5. Seni koruyan RABDİR;
Sağ yanında RAB sana gölgedir.
6. Gündüzün güneş,
Ve geceleyin ay seni vurmaz.
7. RAB her şerden seni korur;
Senin canını korur.
8. Şimdiden ebede kadar,
RAB senin çıkışını ve girişini korur.

MEZMUR 122

Davudun Hacc İlâhisi.

BANA: RABBİN evine gidelim,
Dedikleri zaman sevindim.
2. Ayaklarımız senin kapılarında duruyor,
Ey Yeruşalim.
3. Yeruşalim ki,
Hep bitişik bir şehir gibi yapılmıştır;
4. Sıptlar, RABBİN sıptları,
RABBİN ismine şükretmek için,
İsraile verilen kanun üzre oraya çıkarlar.
5. Çünkü orada hüküm için tahtlar,
Davud evinin tahtları, kurulmuştur.
6. Yeruşalimin selâmetini dileyin;
Seni sevenler rahatta olsunlar.
7. Duvarların içinde selâmet,
Sarayların içinde rahat olsun.
8. Kardeşlerim ve arkadaşlarım için şimdi derim:
Sende selâmet olsun.
9. Allahımız RABBİN evi için,
Senin iyiliğini ararım.

MEZMUR 123

Hacc İlâhisi.

EY göklerde oturan,
Gözlerimi sana kaldırdım.
2. Kulların gözleri efendilerinin eline,
Cariyenin gözleri hanımının eline nasıl bakarsa,
İşte, bizim gözlerimiz de RAB Allahımıza,
O bize acıyınca kadar, öyle bakıyor.

3. Bize acı, ya RAB, bize acı;
Çünkü hakarete çok doyduk.
4. Rahatta olanların istihzasına,
Mağrurların hakaretine,
Canımız çok doydı.

MEZMUR 124

Davudun Hacc İlâhisi.

ŞİMDİ İsrail desin:

Eğer RAB bizimle olmasaydı,
2. İnsan bize karşı kalktığı zaman,
Eğer RAB bizimle olmasaydı,
3. Öfkeleri bize karşı alevlendiği zaman,
Bizi o vakit diri diri yutarlardı;
4. O zaman bizi sular basarlardı,
Canımızın üzerinden sel geçerci;
5. O zaman mağrur sular canımızın üzerinden geçerci.
6. RAB mubarek olsun,
O RAB ki, bizi onların dişlerine av etmedi.
7. Canımız avcıların tuzağından bir kuş gibi kurtuldu;
Tuzak kırıldı, ve biz kurtulduk.
8. Yardımımız gökleri ve yeri yaratan
RABBİN ismindedir.

MEZMUR 125

Hacc İlâhisi.

RABBE güvenenler Sion dağı gibidir ki,
Sarsılmaz, ebediyen durur.
2. Yerusalımî dağlar kuşattığı gibi,
Şimdiden ebede kadar,
RAB kavmını kuşatmıştır.
3. Çünkü salihler fesada el uzatmasınlar diye
Kötülük asası salihlerin nasibi üzerinde durmaz;
4. İyilere, ve yüreklerinde doğru olanlara
İyilik eyle, ya RAB.
5. Fakat kendi iğri yollarına sapanları,
RAB onları fesat işliyenlerle beraber yürütür.
İsrail üzerine selâmet olsun.

MEZMUR 126

Hacc İlâhisi.

RAB Siona dönenleri geri getirince,
Ruya görenler gibi idik.
2. O zaman ağzımız gülüşle,
Ve dilimiz terennümle dolmuştu;
O zaman milletler arasında dediler:
RAB onlar için büyük işler etti.
3. RAB bizim için büyük işler etti;
Bunun için seviniyoruz.
4. Ya RAB, sürgünümüzü geri döndür,

Cenuptaki* seller gibi.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

5. Gözyaşları ile ekenler meserretle biçeceklerdir.

6. Ekeceği tohumu taşıyıp ağlıyarak giden,
Elbette demetlerini taşıyarak meserretle gelecektir.

MEZMUR 127

Süleymanın Hacc İlâhisi.

EĞER evi RAB yapmazsa,

Yapıcılar boş yere çalışır;

Eğer şehri RAB korumazsa,

Bekçi boş yere uyanık durur.

2. Erken kalkmak,

Geç rahat eylemek,

Yorgunluk ekmeğini yemek, sizin için boştur;

Çünkü böylece sevgilisine uyku verir.

3. İşte, çocuklar RABDEN mirastır;

Rahmin semeresi mükâfattır.

4. Yiğidin elinde oklar ne ise,

Gençlik çocukları da öyledir.

5. Ok kılıfı onlarla dolu olan adama ne mutlu!

Düşmanları ile kapıda söyleşirken

Utanca düşmezler.

MEZMUR 128

Hacc İlâhisi.

NE mutlu her adama ki, RABDEN korkar,

Onun yollarında yürür!

2. Çünkü elinin emeğini sen yersin;

Mutlu olursun, ve sana iyi olur.

3. Evinin içinde karın

Meyvalı asma gibi olur;

Oğulların sofranın çevresinde

Zeytin fidanları gibi olur.

4. İşte, RABDEN korkan adam

Böylece mutlu olur.

5. RAB seni Siondan mubarek kılsın;

Bütün hayatının günlerinde Yerusâlimin iyiliğini gör.

6. Ve oğullarının oğullarını gör.

İsraile selâmet olsun.

MEZMUR 129

Hacc İlâhisi.

GENÇLİĞİMDEN beri bana çok sıkıntı verdiler,

Şimdi İsrail desin:

2. Gençliğimden beri bana çok sıkıntı verdiler,

Fakat beni yenmediler.

3. Çiftçiler sırtımda sapan sürdüler;

Çizilerini uzattılar.

4. RAB âdildir;

Kötülerin iplerini kesti.
5. Siondan nefret edenlerin hepsi
Utansınlar ve geri dönsünler.
6. Koparılmadan evel kuruyan,
Damların otu gibi olsunlar;
7. Onunla orakçı avucunu,
Ve demetçi kucağını doldurmaz;
8. Ve yoldan geçenler:
RABBİN bereketi üzerinize olsun,
Sizi RABBİN ismile takdis ederiz, demezler.

MEZMUR 130

Hacc İlâhisi.

ENGİNLERDEN seni çağırdım, ya RAB.
2. Ya Rab, sesimi işit;
Yalvarışlarım sesini
Kulakların iyi dinlesin.
3. Eğer fesatları hesaba alırsan, ey Yehova,
Ya Rab, kim durabilir?
4. Fakat sende aflık vardır,
Ta ki, senden korkulsun.
5. RABBİ bekliyorum, canım bekliyor,
Ve onun kelâmına ümit bağlıyorum.
6. Sabahı bekliyenler,
Evet, sabahı bekliyenlerden daha çok,
Canım Rabbi bekliyor.
7. Ey İsrail, RABBE ümit bağla;
Çünkü RABDE inayet,
Ve onda bol kurtuluş vardır.
8. Ve o bütün fesatlarından İsraili kurtarır.

MEZMUR 131

Davudun Hacc İlâhisi.

YA RAB, yüreğim kibirlenmedi, ve gözlerimi yükseltmedim;
Ve büyük işler yolunda yürümedim,
Ne de benden üstün olan şaşılacak işlerde.
2. Anası kucağında sütten kesilmiş çocuk gibi,
Gerçek canımı yatıştırdım ve susturdum;
Canım bende sütten kesilmiş çocuk gibidir.
3. Ey İsrail, RABBE ümit bağla,
Şimdiden ebede kadar.

MEZMUR 132

Hacc İlâhisi.

YA RAB, Davudu
Ve bütün düşkünlüklerini an;
2. Nasıl RABBE and eyledi,
Ve Yakubun Kadîrine adadı:
3. RABBE bir yer,
Ve Yakubun Kadîrine mesken bulmadan,

4. Evim çadırına girmiyeyim;
Ve yatağımın döşeğine çıkmıyayım;
5. Gözlerime uyuklama,
Ve gözkapaklarıma uyku vermiyeyim.
6. İşte, onun Efratada olduğunu işittik;
Onu orman kırında bulduk.
7. Onun meskenlerine girelim;
Onun ayaklarının basamağında secde kılalım.
8. Ya RAB, sen ve kudretinin sandığı,
Kendi rahat yerine çık.
9. Kâhinlerin salâh ile giyinsin;
Ve müttakilerin sevinç ile terennüm etsin.
10. Kulun Davudun hatırı için
Mesihinin yüzünü reddetme.
11. RAB Davuda hakikatle and eyledi;
Ondan geri dönmez:
Senin tahtın üstüne sulbünün semeresinden oturtacağım.
12. Eğer oğulların ahdimi,
Ve kendilerine öğreteceğim şهادetlerimi tutarlarsa,
Onların oğulları da ebediyen senin tahtında oturacaklar.
13. Çünkü RAB Sionu seçti;
Kendisine mesken olarak onu istedi.
14. Rahat yerim ebediyen budur;
Burada oturacağım; çünkü bunu istedim.
15. Zahiresine çok bereket vereceğim;
Fıkarasını ekmekle doyuracağım.
16. Kâhinlerine de kurtuluş giydireceğim;
Ve müttakileri büyük sevinç ile terennüm edecekler.
17. Orada Davuda bir boynuz çıkaracağım;
Mesihime bir çerağ hazırladım.
18. Düşmanlarına utanç giydireceğim;
Fakat onun üzerinde tacı çiçeklenecek.

MEZMUR 133

Davudun Hacc İlâhisi.

İŞTE, kardeşlerin birleşmiş olarak oturması

Ne iyidir, ve ne hoştur!

2. Başın üzerindeki iyi yağ gibidir,

O yağ ki, sakala, Harunun sakalına,

Elbisesinin eteklerine indi;

3. Sion dağları üzerine inen,

Hermonun çiği gibidir;

Çünkü RAB orada

Bereketi, ebedî hayatı buyurdu.

MEZMUR 134

Hacc İlâhisi.

EY sizler, RABBİN bütün kulları,

RAB evinde geceleyin duranlar,

RABBİ takdis edin.

2. Makdise ellerinizi kaldırın,
Ve RABBİ takdis edin.
3. Gökü ve yeri yaratan RAB,
Seni Siondan takdis etsin.

MEZMUR 135

- RABBE hamdedin.
RABBİN ismine hamdedin;
Ey RABBİN kulları,
2. Ey sizler, RABBİN evinde,
Allahımız evinin avlularında duranlar, hamdedin.
3. RABBE hamdedin; çünkü RAB iyidir;
İsmine terennüm edin; çünkü tatlıdır.
4. Çünkü RAB kendine Yakubu,
Kendi mülkü olarak İsraili seçti.
5. Çünkü bilirim ki, RAB büyüktür,
Ve Rabbimiz bütün ilâhlardan üstündür.
6. Göklerde ve yerde, denizlerde ve bütün derinliklerde,
RAB her istediğini yaptı;
7. Yerin uçlarından buğular yükseltir;
Yağmur için şimşekler yapar;
Hazinelerinden yeli çıkarır;
8. İnsandan hayvana kadar,
Mısırın ilk doğanlarını vurdu;
9. Senin içinde, ey Mısır,
Firavun ile bütün kulları üzerine,
Alâmetler ve hârikalar gönderdi;
10. Büyük milletleri vurdu,
Ve kudretli kırılları öldürdü,
11. Amorîler kiralı Sihonu,
Ve Başan kiralı Ogu,
Ve bütün Kenân ülkelerini vurdu,
12. Ve onların yerini miras,
Kavmı İsrail'e miras olarak verdi.
13. Ya RAB, ismin ebedîdir;
Ya RAB, anılman devirden devre sürer.
14. Çünkü RAB kavmına hükmeder,
Ve kullarına merhamet eyler.
15. Milletlerin putları gümüş ve altındır;
İnsan ellerinin işidir.
16. Onların ağzı vardır, ve söylemezler;
Onların gözleri vardır, ve görmezler;
17. Onların kulakları vardır, ve işitmezler;
Ağızlarında da soluk yoktur.
18. Onları yapanlar ve onlara güvenen her adam
Onlara benziyecek.
19. Ey İsrail evi, RABBİ takdis edin;
Ey Harun evi, RABBİ takdis edin;
20. Ey Levi evi, RABBİ takdis edin;
Ey RABDEN korkanlar, RABBİ takdis edin.

21. Yerus limde oturan RAB,
Siondan mubarek kılınsın.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 136

RABBE Ő kredin;       iyidir;
      inayeti ebed dir.
2.       Allahına Ő kredin;
      inayeti ebed dir.
3. Rabler Rabbine Ő kredin;
      inayeti ebed dir;
4. Yeg ne b      h  rikalar yapana;
      inayeti ebed dir;
5. G      anlayışla yaratana;
      inayeti ebedîdir;
6. Yeri sular   zerine yayana;
      inayeti ebedîdir;
7. B      ı      yaratana;
      inayeti ebedîdir;
8. G     e h      i  in g  ne i;
      inayeti ebedîdir;
9. Geceye h      i  in ayı ve yıldı  ları;
      inayeti ebedîdir;
10. Mısır  il  do  anlarında vurana;
      inayeti ebedîdir;
11. Ve kuvvetli el ve uzatılmış bazu ile;
      inayeti ebedîdir;
12.   sraili aralarından   ıkarana;
      inayeti ebedîdir;
13. Kızıl Denizi ikiye b  lene;
      inayeti ebedîdir;
14. Ve   sraili ortasından ge  irene;
      inayeti ebedîdir;
15. Firavun ile ordusunu Kızıl Denize atana;
      inayeti ebedîdir;
16. Kavmını      e y     ene;
      inayeti ebedîdir;
17. B      k  ralları vurana;
      inayeti ebedîdir;
18. Ve Ő     li k  ralları      rene;
      inayeti ebedîdir;
19. Amor  ler k  ral  Sihonu;
      inayeti ebedîdir;
20. Ba  an k  ral  Ogu;
      inayeti ebedîdir;
21. Ve yerlerini miras;
      inayeti ebedîdir;
22. Kulu   raile miras edene;
      inayeti ebedîdir;
23. D           de bizi anana;

Çünkü inayeti ebedîdir;
24. Ve hasımlarımızdan bizi azat edene;
Çünkü inayeti ebedîdir;
25. Bütün beşere yiyecek verene;
Çünkü inayeti ebedîdir.
26. Göklerin Allahına şükredin;
Çünkü inayeti ebedîdir.

MEZMUR 137

BABİL ırmakları kenarında,
Orada oturduk,
Ve Sionu andıkça ağladık.
2. İçindeki söğütler üzerine
Çenklerimizi astık.
3. Çünkü orada bizi sürgün edenler
Bizden teraneler,
Ve bize azap edenler bizden şenlik istediler:
Sion teranelerinden birini bize okuyun, dediler.
4. Yabancınnın toprağında
RABBİN teranesini nasıl okuyalım?
5. Eğer seni unutursam, ey Yeruşalim,
Sağ elim hünerini unutsun.
6. Eğer seni anmazsam,
Eğer Yeruşalimi baş sevincimden üstün tutmazsam,
Dilim damağıma yapışsın.
7. Onu temeline kadar yıkın, yıkın, diyen
Edom oğullarına karşı,
Yeruşalim gününü an, ya RAB.
8. Ey sen, harap olacak Babil kızı,
Bize karşılık ettiğinin karşılığını
Sana verecek olana ne mutlu!
9. Senin yavrularını tutacak,
Kayaya çarpacak olana ne mutlu!

MEZMUR 138

Davudun Mezmurudur.
BÜTÜN yüreğimle sana şükredeyim;
Ve ilâhlar önünde sana terennüm edeyim.
2. Mukaddes mabedine doğru secde kılayım,
Ve inayetin ve hakikatin için ismine şükredeyim;
Çünkü sözünü bütün şöhretinin üstüne büyülttün.
3. Çağırdığım günde bana cevap verdin;
Canımda kuvvetle beni cesaretlendirdin.
4. Yerin bütün kırılları sana şükredecekler, ya RAB;
Çünkü ağzının sözlerini işittiler.
5. Ve RABBİN yollarını terennüm eyliyecekler;
Çünkü RABBİN izzeti büyüktür.
6. Çünkü RAB yüksek ise de, alçak gönüllülere bakar;
Fakat kibirliyi uzaktan tanır.
7. Sıkıntı içinde yürüsem, beni diriltirsin;

Düşmanlarımın öfkesine karşı elini uzatırsın,
Ve sağ elin beni kurtaracaktır.
8. RAB benim için olanı tamam eder;
Ya RAB, inayetin ebedidir;
Kendi ellerinin işlerini bırakma.

MEZMUR 139

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni denedin ve bildin.
2. Oturuşumu ve kalkışımı sen bilirsin;
Düşüncemi uzaktan anlarsın.
3. Yolumu ve yattığım yeri ayırt edersin,
Ve bütün yollarımı iyi bilirsin.
4. Çünkü dilimde bir söz yokken,
İşte, ya RAB, sen onu tamamen bilirsin.
5. Beni arkadan ve önden kuşattın,
Ve elini üzerime koydun.
6. Bu bilgi benim için çok acıptır;
Yüksektir, ona erişemem.
7. Senin Ruhundan nereye gideyim?
Ve senin yüzünden nereye kaçayım?
8. Eğer göklere çıksam, sen oradasın;
Ve ölümler diyarında yatağımı sersem, işte, oradasın.
9. Seherin kanatlarını alsam,
Denizin sonlarına konsam;
10. Orada da senin elin bana yol gösterir,
Ve sağ elin beni tutar.
11. Desem ki: Gerçek karanlık beni örtecek,
Çevremdeki ışık gece olacak;
12. Karanlık da senden gizlemez;
Ve gece gündüz gibi ışıır;
Karanlık ve ışık senin için birdir.
13. Çünkü böbreklerimi sen teşkil ettin;
Anam karnında beni ördün.
14. Sana şükreylerim;
Çünkü heybetli ve şaşılabilecek surette yaratılmışım;
İşlerin acıptır;
Ve canım bunu pek iyi bilir.
15. Gizli yerde yaratıldığım zaman,
Dünyanın derin yerlerinde şaşılabilecek surette kurulduğum zaman,
Bedenim sana gizli değildi.
16. Gözlerin beni cenin iken gördü;
Ve daha onlardan hiç biri yokken,
Benim için tayin olunan günlerin hepsi
Senin kitabında yazılmışlardır.
17. Düşüncelerin de benim için ne değerlidir, ey Allah!
Onların topu ne büyüktür!
18. Onları saysam, kumdan çokturlar;
Ben uyanınca yine seninle beraberim.
19. Gerçek kötüyü öldürürsün, ey Allah;

Ey kanlı adamlar, benden uzaklaşın.
20. Çünkü onlar sana karşı kötülük söylüyorlar,
Ve düşmanların senin adını yalan yere anıyor.
21. Ya RAB, senden nefret edenlerden nefret etmez miyim?
Ve sana karşı ayaklananlara kederlenmez miyim?
22. Onlardan büsbütün nefret eylerim;
Benim için düşman oldular.
23. Ey Allah, beni dene, ve yüreğimi bil;
Beni imtihan et, ve düşüncelerimi bil;
24. Ve eğer bende kötülük yolu varsa bak,
Ve ebedî yolda bana rehber ol.

MEZMUR 140

Musikacıbaşı için. Davudun Mezmurudur.

YA RAB, beni kötü adamdan kurtar;
Zorba adamdan beni koru;
2. Onlar ki, yüreklerinde kötülük düşünürler;
Her gün cenk için toplanırlar.
3. Yılan gibi dillerini biletiler;
Engerek zehiri dudaklarının altındadır.
[Sela
4. Ya RAB, kötünün elinden beni sakla;
Zorba adamdan beni koru;
Onlar ki, adımlarımı saptırmağa niyet ediyorlar.
5. Mağrurlar benim için tuzak ve ipler gizlediler;
Yol kenarına ağ gerdiler;
Benim için kementler koydular.[Sela
6. RABBE dedim: Allahım sensin;
Yalvarışım sesine kulak ver, ya RAB.
7. Ey kurtuluşum kuvveti, ya Rab Yehova,
Muharebe günü başımı korudun.
8. Kötünün dileklerini verme, ya RAB;
Kötü niyetini ileri götürme,
Ta ki, yükselmesinler.[Sela
9. Beni kuşatanların başları ise,
Dudaklarının kötülüğü onları örtsün.
10. Üzerlerine közler düşsün;
Ateşe ve derin sulara atılsınlar;
Oradan kalkmıyacaklar.
11. Çekiştirici adam yerde durmaz;
Zorbayı yok etmek için kötülük onu avlar.
12. Bilirim ki, hakirin davasını RAB görür;
Fakirler için adalet eyler.
13. Gerçek salihler senin ismine şükreder;
Doğrular senin önünde oturur.

MEZMUR 141

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, seni çağırdım; bana çabuk yetiş;
Sana feryat ettiğim zaman, sesime kulak ver.

2. Duam senin önünde tütsü gibi,
El kaldırışım akşam takdimesi gibi olsun.
3. Ya RAB, ağzıma bekçi koy;
Dudaklarım kapısını koru.
4. Yüreğimi kötü şeye meyllettirme;
Fesat işliyen adamlarla kötü işler etmiyeyim;
Ve onların güzel şeylerinden yemiyeim.
5. Salih bana vursun, inayettir;
Ve beni azarlasın, baş yağıdır;
Başım onu reddetmesin;
Çünkü onların kötülüğünde bile, benim duam devam eder.
6. Hâkimleri kayanın yanlarına atılınca,
Sözlerimi dinliyecekler; çünkü tatlıdır.
7. Bir adam toprağı sürer ve yarar gibi,
Kemiklerimiz ölüler diyarının kapısında öyle saçılmıştır.
8. Çünkü gözlerim sana dikilmiş, ya Rab Yehova;
Sana sığınıyorum; beni yoksul etme.
9. Bana kurdukları tuzaktan,
Ve fesat işliyenlerin kementlerinden beni koru.
10. Ben geçip giderken,
Kötüler kendi ağlarına düşsünler.

MEZMUR 142

Mağarada iken, Davudun Maskilidir. Dua.

SESİMLE RABBE feryat ederim;
Sesimle RABBE yalvarırım.
2. Şekvamı onun önüne dökerim.
Sıkıntımı onun önünde söylerim.
3. Ruhum içimde bayıldığı zaman,
Sen yolumu bildin.
Yürüdüğüm yolda, bana tuzak gizlediler.
4. Sağa bak da gör;
Çünkü beni tanıyan yok;
Bana sığınacak yer kalmadı;
Canımı kayıran yoktur.
5. Sana feryat ettim, ya RAB:
Sığınacak yerim,
Yaşıyanlar diyarında nasibim sensin, dedim.
6. Feryadımı iyi dinle;
Çünkü çok düşkün oldum;
Bana eza edenlerden beni azat et;
Çünkü onlar benden zorludurlar.
7. İsmine şükretmek için,
Canımı hapisten çıkar;
Salihler beni kuşatacak;
Çünkü sen bana iyilik edeceksin.

MEZMUR 143

Davudun Mezmurudur.

YA RAB, duamı işit; yalvarışlarıma kulak ver;

Sıdkın ile, adaletin ile bana cevap ver.
2. Ve kulun ile muhakemeye girme;
Çünkü yaşıyanlardan hiç biri senin önünde salih çıkmaz.
3. Çünkü düşman canıma eza etti,
Hayatımı yere çaldı;
Çoktan ölmüş olanlar gibi, beni karanlıklarda oturttu.
4. Bundan dolayı ruhum içimde bayılıyor;
İçimde yüreğim şaşırıyor.
5. Eski günleri anıyorum;
Senin bütün işlerini derin düşünüyorum;
Ellerinin işi üzerine düşünceye dalıyorum.
6. Ellerimi sana açıyorum;
Canım kurak yer gibi, sana susamıştır,
[Sela
7. Bana tez cevap ver, ya RAB; ruhum tükeniyor;
Yüzünü bana örtme ki,
Kabre inenlere benzemiyeyim.
8. Sabahlayın inayetini bana işittir;
Çünkü ben sana güveniyorum;
Gideceğim yolu bana bildir;
Çünkü canımı sana yükseltiyorum.
9. Düşmanlarımdan beni azat et, ya RAB;
Sana sığınıyorum.
10. Rızanı işlemeği bana öğret;
Çünkü sen benim Allahımsın.
Senin Ruhun iyidir;
Doğruluk diyarında bana yol göster.
11. Ya RAB, ismin için beni dirilt;
Adaletin ile canımı sıkıntıdan çıkar.
12. Ve inayetin ile düşmanlarımı helâk et,
Ve canıma sıkıntı verenlerin hepsini yok et;
Çünkü ben senin kulunum.

MEZMUR 144

Davudun Mezmurudur.

ELLERİME cengi,
Ve parmaklarıma muharebe etmeği öğreten
Kayam RAB mubarek olsun;
2. İnayetlim ve hisarım,
Yüksek kulem ve beni azat eden;
Kalkanım ve kendisine sığındığım;
Kavmımı bana itaat ettiren odur.
3. Ya RAB, insan nedir ki, onu tanıyasın?
İnsan oğlu nedir ki, onu düşünesin?
4. İnsan bir soluğa benzer;
Günleri, geçen gölge gibidir.
5. Ya RAB, göklerini iğ ve in;
Dağlara dokun da tutsünler.
6. Şimsek çaktır, ve onları dağıt;
Oklarını gönder de onları bozgun et.

7. Yukarıdan elini uzat, beni kurtar;
Ve beni büyük sulardan,
Yabancı oğullarının elinden azat et.
8. Onların ağzı hile söyler,
Onların sağ eli yalanın sağ elidir.
9. Ey Allah, sana yeni bir ilâhi okuyayım;
On telli santur ile sana terennüm edeyim.
10. Kırallara kurtuluş veren,
Kulu Davudu kötülük kılıcından kurtaran sensin.
11. Beni kurtar, ve yabancı oğulları elinden beni azat et;
Onların ağzı hile söyler,
Onların sağ eli yalanın sağ elidir.
12. O zaman ki, oğullarımız gençliklerinde yetişmiş fidanlar gibidir,
Kızlarımız da sarayın oymalı köşe taşları gibidir,
13. Her türlü erzak veren ambarlarımız doludur,
Tarlalarımızda koyunlarımız binlerce ve on binlerce yavrularlar;
14. Sığırlarımız iyi yüklü olur;
Saldırı ve çıkış,
Ve sokaklarımızda çığlık olmaz;
15. Bu halde olan kavma ne mutlu!
Allahı RAB olan kavma ne mutlu!

MEZMUR 145

Davudun Hamdiyesi.

EY Allahım, ey Kırıl, seni yükseltirim;
Ve senin ismini ebediyen ve daima takdis ederim.
2. Seni hergün takdis eylerim;
Ve senin ismine daima ve ebediyen hamdeylerim.
3. RAB büyüktür, ve çok hamde lâyıktır;
Ve onun büyüklüğüne akıl ermez.
4. Senin işlerini bir nesil diğer nesle sena edecek,
Ve kudretli işlerini bildirecek.
5. Celâlinin izzetli haşmetini.
Ve şaşılacak işlerini derin düşüneceğim.
6. Korkunç işlerinin kudretini de söyleyecekler;
Ve ben senin büyüklüğünü ilân edeceğim.
7. Büyük iyiliğinin anılmasını ilân edecekler,
Ve adaletini terennüm edeceklerdir.
8. RAB rauftur, ve rahîmdir;
Çok sabırlıdır, ve inayeti büyüktür.
9. RAB herkese iyidir;
Merhametleri de bütün işleri üzerindedir.
10. Bütün işlerin sana şükreder, ya RAB;
Ve müttakilerin seni takdis eder.
11. Kırallığın izzetini söylerler,
Ve ceberrutunu beyan ederler;
12. Ta ki, âdem oğullarına onun kudretli işlerini,
Ve kırallığın haşmet izzetini bildirsinler.
13. Senin kırallığın ebedî kırallıktır,
Ve saltanatın bütün devirlerce sürer.

14. RAB bütün düşenlere destek olur,
Ve bütün iğilmiş olanları doğrultur.
15. Hepsinin gözleri seni bekler;
Ve zamanında yiyeceklerini onlara sen verirsin.
16. Elini açarsın,
Ve her yaşıyanı dileğine göre doyurursun.
17. RAB bütün yollarında âdildir,
Ve bütün işlerinde inayetlidir.
18. RAB kendisini çağıranların hepsine yakındır,
Onlar ki, onu hakikatle çağırırlar.
19. Kendisinden korkanların dileğini yapar;
Ve feryatlarını işitir, ve onları kurtarır.
20. RAB kendisini sevenlerin hepsini korur;
Ve bütün kötülerini helâk eder.
21. Ağzım RABBİN hamdini söyler;
Bütün beşer mukaddes ismini daima ve ebediyen takdis etsin.

MEZMUR 146

RABBE hamdedin. Ey canım, RABBE hamdet.
2. Ömrüm oldukça RABBE hamdedeyim;
Ben kaldıkça Allahıma terennüm edeyim.
3. Emîrlere ve kurtarışı olmıyan âdem oğluna güvenmeyin.
4. Onun ruhu çıkar, kendisi toprağa döner;
Hemen o günde kuruntuları yok olur.
5. Ne mutlu o adama ki, yardımını Yakubun Allahıdır,
Ve ümidi Allahı RABDEDİR.
6. O Allah ki, gökleri ve yeri,
Denizi ve içlerindeki her şeyi yaratan,
Ebediyen hakikati koruyan,
7. Mağdurların hakkını alan,
Açlara yiyecek verendir.
RAB esirleri azat eder;
8. RAB körlerin gözlerini açar;
RAB iğilmiş olanları doğrultur;
RAB salihleri sever;
9. RAB garipleri korur;
Öksüzü ve dul kadını tutar;
Ve kötülerin yollarını saptırır.
10. RAB ebediyen,
Ey Sion, senin Allahın devirden devire saltanat sürecektir.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 147

RABBE hamdedin;
Çünkü Allahımıza terennüm eylemek iyidir;
Çünkü tatlıdır, hamdetmek yaraşır.
2. Yeruşalimi bina eden RABDİR,
İsrailin dışarı atılanlarını toplar.
3. Yürekleri kırık olanları iyi eder,
Ve yaralarını sarar.

4. Yıldızların sayısını hesap eder;
Hepsini adları ile çağırır.
5. Rabbimiz büyüktür, kuvveti çoktur;
Anlayışına hesap yoktur.
6. RAB hakirleri kaldırır;
Kötüleri yere kadar alçaltır.
7. RABBE şükranla ilâhi okuyun;
Allahımıza çenk ile terennüm edin,
8. O Allah ki, bulutlarla gökleri kaplar,
Yer için yağmur hazırlar,
Dağlarda ot bitirir.
9. Hayvanlara, çağrısan karga yavrularına,
Yiyeceklerini verir.
10. Atın kuvvetinden zevk almaz;
İnsanın bacaklarından razı olmaz.
11. RAB kendisinden korkanlardan,
İnayetine ümit bağlıyanlardan razı olur.
12. Ey Yerusâlim, RABBE sena et;
Ey Sion, Allahına hamdet.
13. Çünkü senin kapılarının demirlerini kuvvetlendirdi;
Senin içinde oğullarını mubarek kıldı.
14. Sınırına selâmet verir;
Ve seni buğdayın âlâsı ile doyurur.
15. Dünyaya sözünü gönderir;
Kelâmı çabuk seğirdir.
16. Yapağı gibi kar verir;
Kırağıyı kül gibi saçar.
17. Buzunu parça parça atar;
Soğuğu karşısında kim durabilir?
18. Kelâmını gönderir ve onları eritir;
Yelini estirir, ve sular akar.
19. Kelâmını Yakuba,
Kanunlarını ve hükümlerini İsrâile bildirir.
202. Hiç bir millete böyle etmedi;
Ve onlar hükümlerini bilmedi.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 148

RABBE hamdedin.
RABBE göklerden hamdedin;
Ona yücelerde hamdedin.
2. Ey bütün melekleri, ona hamdedin;
Ey bütün ordusu, ona hamdedin.
3. Ey güneş ve ay, ona hamdedin;
Ey bütün nur yıldızları, ona hamdedin.
4. Ey göklerin gökleri,
Ve göklerin üstündeki sular, ona hamdedin.
5. RABBİN ismine hamdetsinler;
Çünkü o emreyledi, ve yaratıldılar.
6. Onları da ebediyen ve daima durdurdu;

Bir kanun koydu, onu geçmezler.
7. RABBE yerden hamdedin,
Ey deniz canavarları, ve bütün enginler;
8. Ateş ve dolu, kar ve buğu;
Onun sözünü yapan kasırga yeli;
9. Dağlar ve bütün tepeler;
Meyvalı ağaçlar ve bütün erz ağaçları;
10. Hayvanlar ve bütün davarlar;
Yerde sürünenler ve kanatlı kuşlar;
11. Dünya kırılları ve bütün ümmetler;
Reisler ve bütün dünya hâkimleri;
12. Genç yiğitler ve kızlar;
İhtiyarlar ve çocuklar;
13. RABBİN ismine hamdetsinler;
Çünkü yalnız onun ismi yücelmiştir;
Onun celâli yerin ve göklerin üstündedir.
14. Ve kendisine yakın bir kavm olan İsrail oğullarına,
Bütün müttakilerine, hamd olmak için,
Kavmının kudretini yükseltti.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 149

RABBE hamdedin.
RABBE yeni bir terane,
Ve müttakilerin cemaatinde onun hamdini okuyun.
2. İsrail kendisini yaratan ile sevin;sin;
Sion oğulları Kıralları ile mesrur olsunlar.
3. Raks ile onun ismine hamdetsinler;
Ona tef ve çenk ile terennüm etsinler.
4. Çünkü RAB kendi kavmindan razıdır;
Hakirleri kurtuluş ile güzelleştirir.
5. Müttakiler izzet içinde sevinç ile coşsunlar;
Yatakları üzerinde sevinç ile terennüm etsinler.
6. Allahın tekbirleri ağızlarında,
Ve iki ağızlı kılıç ellerinde;
7. Ta ki, milletlerden öç alsınlar;
Ve ümmetleri tedip etsinler;
8. Onların kırallarını zincirlerle,
Ve ileri gelenlerini demir bukağılar ile bağlasınlar;
9. Ta ki, yazılmış olan hükmü onlara karşı yürütsünler;
Bütün müttakilerinin şerefi budur.
RABBE hamdedin.

MEZMUR 150

RABBE hamdedin.
Allaha makdisinde hamdedin;
Ve kudretinin felekinde ona hamdedin.
2. Kudretli işleri için ona hamdedin;
Büyükliğünün çokluğuna göre ona hamdedin.
3. Boru sesile ona hamdedin;

Santur ve çenk ile ona hamdedin.
4. Tef ve raks ile ona hamdedin;
Sazlar ve borular ile ona hamdedin.
5. Sesli zillerle ona hamdedin;
Yüksek sesli zillerle ona hamdedin.
6. Bütün nefes sahipleri RABBE hamdetsin.
RABBE hamdedin.

SÜLEYMANIN MESELLERİ

BAP 1

İSRAİL kralı, Davudun oğlu Süleymanın meselleri:

2. Hikmeti ve terbiyeyi bilmek için;
Anlayış sözlerini kavramak için;
3. Akıllı harekette, salâhta, ve hakta,
Ve doğrulukta terbiye almak için;
4. Bön adama basiret,
Genç adama bilgi ve düşünce vermek için;
5. Hikmetli adam da dinlesin, ve bilgide artsın;
Ve anlayışlı adam sağlam öğütler edinsin diye,
6. Meseli ve remzi,
Hikmetlilerin sözlerini ve muammalarını anlamak içindir.
7. RAB korkusu bilginin başlangıcıdır;
Sefihler ise hikmet ve terbiyeyi hor görürler.
8. Oğlum, babanın talimini dinle,
Ve ananın öğrettiğini bırakma;
9. Çünkü onlar senin başına sevimli bir çelenk,
Ve boynuna gerdanlık olacaklar.
10. Oğlum, günahkârlar seni ayartırlarsa,
Razı olma.
11. Eğer derlerse: Bizimle beraber gel,
Kan için pusuya yatalım;
Sebep yokken suçsuzu gizlice bekliyelim;
12. Onları ölümler diyarı gibi diri diri,
Çukura inenler gibi bütün olarak yutalım;
13. Her çeşit değerli mal buluruz;
Evlerimizi çapul malı ile doldururuz;
14. Aramızda senin de payın olsun;
Hepimizin kesesi bir olsun —
15. Oğlum, yolda onlarla beraber gitme;
Ayağını onların yolundan alıkoy;
16. Çünkü onların ayakları kötülüğe koşar;
Ve kan dökmeğe seğirtir.
17. Çünkü bir kanatlının gözü görürken
Ağ kurmak boştur;
18. Ve bunların pusuya yatmaları kendi kanları içindir;
Gizlide bekledikleri kendi canlarıdır.

19. Kazanca düşkün olan her adamın yolları böyledir;
Bu düşkünlük, erbabının canını alır.
20. Hikmet dışarıda yüksek sesle bağılıyor;
Meydanlarda sesleniyor;
21. Gürültülü sokak başlarında bağılıyor;
Kapıların girilecek yerinde, şehirde,
Sözlerini söylüyor:
22. Bön adamlar, ne vakte kadar bönlüğü seveceksiniz?
Ne vakte kadar müstehziler istihza ile sevinç bulacaklar,
Ve akılsızlar bilgiden nefret edecekler?
23. Ben tedip ederken geri dönün;
İşte, üzerinize ruhumu dökeceğim;
Size sözlerimi bildireceğim.
24. Mademki ben çağırdım, ve siz çekindiniz;
Elimi uzattım, ve bakan olmadı;
25. Ve öğüdümün hepsini hiçe saydınız,
Tedibimi de istemediniz;
26. Ben de felâketinizde güleceğim;
Size korku gelince,
27. Üzerinize korku bir fırtına gibi gelince,
Felâketiniz bir kasırga gibi gelince,
Üzerinize sıkıntı ve kaygı gelince, istihza edeceğim.
28. O zaman beni çağıracaklar, fakat cevap vermiyeceğim;
Beni erken arıyacaklar, fakat beni bulmıyacaklar.
29. Çünkü bilgiden nefret ettiler,
Ve RAB korkusunu seçmediler,
30. Benim öğüdümü istemediler,
Tedibimin hepsini hor gördüler;
31. Bunun için kendi yollarının semeresinden yiyecekler,
Ve kendi düzenlerine doycaklar.
32. Bön adamların döneklilikleri kendilerini öldürecekler,
Ve akılsızların kaygısızlığı kendilerini yok edecektir.
33. Fakat beni dinliyen emniyette oturacaktır.
Ve kötülükten korkusu olmayıp rahat bulacaktır.

BAP 2

- OĞLUM, kulağını hikmete çevirerek,
Ve anlayışa yüreğini meylettirerek,
2. Sözlerimi kabul edersen,
Ve emirlerimi yanında saklarsan;
3. Gerçek, eğer idraki çağırırsan;
Ve anlayışa sesini yükseltirsen;
4. Eğer gümüş arar gibi onu ararsan,
Ve defineler araştırır gibi onu araştırırsan;
5. RAB korkusunu o zaman anlıyacaksın,
Ve Allah bilgisini bulacaksın.
6. Çünkü RAB hikmet verir;

Ağızından bilgi ve anlayış çıkar;
7. Doğrular için sağlam öğüt saklar;
Doğrulukla yürüyenler için kalkandır;
8. Ta ki, adalet yollarını kayırsın,
Ve salihlerinin yolunu korusun.
9. Salâhı ve hakkı ve doğruluğu,
Evet, her iyi yolu o zaman anlıyacaksın.
10. Çünkü senin yüreğine hikmet girecek,
Ve canına bilgi hoş gelecek;
11. Akıl sana bekçilik edecek;
Anlayış seni koruyacak;
12. Ta ki, seni şerir adamın yolundan,
İğri sözlü adamdan korusun;
13. Onlar karanlığın yollarında yürümek için,
Doğruluk yollarını bırakırlar;
14. Şer yapmakla sevinirler,
Şerrin iğriliğiyle mesrur olurlar;
15. Onlar ki, yolları dolambaçtır,
Ve yollarında iğridirler;
16. Ta ki, gençliğinin arkadaşını bırakan,
Ve Allahının ahdini bozan yabancı kadından,
17. Sözlerle yaltaklanan ecnebi kadından,
Seni kurtarsın;
18. Çünkü o kadının evi ölüme,
Ve yolları ölümlere götürür;
19. Yanına girenlerden hiç biri geri dönmez,
Ve hayat yollarına erişmezler;
20. Ta ki, iyi adamların yolunda yürüyesin,
Ve salihlerin yollarını tutasın.
21. Çünkü memlekette doğru adamlar oturacaklar,
Ve kâmiller orada kalacaklardır.
22. Fakat kötü adamlar memleketten atılacaklar,
Ve hainler ondan söküleceklerdir.

BAP 3

OĞLUM, öğrettiğimi unutma;
Ve yüreğin emirlerimi tutsun;
2. Çünkü onlar sana ömür uzunluğunu, ve yaşama yıllarını,
Ve selâmeti artırırılar.
3. İlayet ve hakikat seni bırakmasınlar;
Bağla onları boynuna;
Yaz onları yüreğinin levhasına;
4. Allahın ve insanların gözünde,
Lûtufl bulacak ve şöhretli olacaksın.
5. Bütün yüreğinle RABBE güven,
Ve kendi anlayışına dayanma;
6. Bütün yollarında onu tanı,

O da senin yollarını doğrultur.
7. Kendi gözünde hikmetli olma;
RABDEN kork, ve şerden ayrıl;
8. Senin bedenine şifa,
Ve kemiklerine ilik olacaktır.
9. Malınla, ve bütün mahsulünün turfandası ile,
RABBİ taziz et;
10. Böylece ambarların bol bol dolar,
Ve teknelerin yeni şarapla taşar.
11. Oğlum, RABBİN tedibini hor görme;
Ve onun azarlamasından usanma;
12. Çünkü baba memnun olduğu oğlu nasıl azarlarsa,
RAB da sevdiğini azarlar.
13. Hikmet bulan adama,
Ve anlayışa erişen adama ne mutlu!
14. Çünkü gümüş kazanmaktansa onu kazanmak iyidir;
Ve onun kârı halis altından iyidir.
15. O yakutlardan daha değerlidir;
Ve bütün hoşlandığın şeyler ona denk olamaz.
16. Onun sağ elinde ömür uzunluğu var;
Sol elinde servet ve izzet var.
17. Onun yolları sevimli yollardır,
Ve bütün yolları selâmettir.
18. Onu tutanlar için bir hayat ağacıdır,
Ve onu sıkı tutanlar mutludur.
19. RAB dünyayı hikmetle kurdu;
Gökleri anlayışla pekiştirdi.
20. Bilgisile enginler yarıldı,
Ve asüman çiğ damlatıyor.
21. Oğlum, onlar senin gözünden ayrılmasınlar;
Sağlam öğüdü ve basireti tut;
22. Böylece onlar senin canın için hayat,
Ve boynun için süs olacaklar.
23. O zaman yolunda emniyetle yürüyeceksin,
Ve ayağın sürçmiyecektir.
24. Yatarsan korkmıyacaksın;
Ve yattığın zaman uykun da tatlı olacak.
25. Ansızın gelen korkudan,
Ve kötülerin harabiyeti gelince, ondan korkma;
26. Çünkü senin güvendiğin RAB olacak,
Ve ayağını tutulmaktan o koruyacak.
27. İyiliğe hakkı olan adamlara,
Elinden gelince iyiliği esirgeme.
28. Yanında varken komşuna:
Git de tekrar gel,
Ve yarın vereyim, deme.
29. Komşun yanında emniyette otururken,
Onun için şer kurma.
30. Sana karşı şer yapmadı ise,
Bir adamla boş yere çekişme.

31. Zorba adama imrenme,
Ve onun yollarından hiç birini seçme.
32. Çünkü sapık adam RABBE mekruhtur;
Fakat RABBİN dostluğu doğrularladır.
33. RABBİN lâneti kötülerin evindedir;
Fakat salihlerin oturduğu yeri mubarek kılar.
34. Gerçek RAB müstehzilerle istihza eder;
Fakat alçak gönüllülere lûtfeder.
35. Hikmetliler izzeti miras alacaklar;
Fakat akılsızlar utancı alacaklar.

BAP 4

- EY oğullar, baba talimini dinleyin,
Ve bilgiyi anlamak için dikkat edin.
2. Çünkü size iyi ders veriyorum;
Benim öğrettiğimi bırakmayın.
 3. Çünkü ben babamın oğlu idim,
Anamın gözünde nazik ve bir taneciktim.
 4. Ve bana öğretti, ve bana dedi:
Yüreğin sözlerimi sıkı tutsun;
Emirlerimi tut ve yaşa;
 5. Hikmet kazan, anlayış kazan;
Unutma, ve ağzımın sözlerinden sapma;
 6. Onu bırakma, o da seni koruyacaktır;
Onu sev, o da seni kayıracaktır.
 7. Hikmetin başlangıcı şudur:
Hikmet kazan;
Bütün kazandıklarınla beraber anlayış kazan.
 8. Onu yüksek tut, o da seni yükseltecektir;
Ona sarıldıkça seni izzete erdirecektir.
 9. Senin başına sevimli bir çelenk koyacaktır;
Sana güzellik tacını verecektir.
 10. Dinle oğlum, ve sözlerimi al;
Ve ömrünün yılları çok olacaktır.
 11. Hikmet yolunda seni talim ettim;
Doğruluk yollarında seni yürüttüm.
 12. Yürüdüğün zaman adımların sıkışmıyacak;
Ve koşarsan sürçmiyeceksin.
 13. Terbiyeyi sıkı tut; onu bırakma;
Onu koru; çünkü o senin hayatındır.
 14. Kötülerin yoluna girme,
Ve şerir adamların yolunda yürüme.
 15. Sen ondan sakın, yanından geçme;
Onun yanından sap da geç.
 16. Çünkü onlar kötülük etmezlerse uyumazlar;
Ve kimseyi sürçtürmezlerse, uykuları kaçır.
 17. Çünkü onlar kötülük ekmeğini yerler,

Ve zorbalık şarabını içerler.
18. Salihlerin yolu ise, doğan ışık gibidir,
Tam gün oluncıya kadar git gide parlar.
19. Kötülerin yolu koyu karanlık gibidir;
Neden sürçtüklerini bilmezler.
20. Oğlum, sözlerime dikkat et;
Dediklerime kulağını iğ.
21. Onlar gözlerinin önünden ayrılmasınlar;
Onları yüreğinin içinde sakla.
22. Çünkü onları bulanlar için hayat,
Ve bütün bedenleri için şifadırlar.
23. Tuttuğun her şeyden ziyade kendi yüreğini koru;
Çünkü hayatın kaynakları ondandır.
24. Söz iğriliğini kendinden ayır,
Ve dudak sapıklığını kendinden uzaklaştır.
25. Gözlerin doğru ileri baksın,
Ve göz kapakların önüne doğrulsun.
26. Ayağının yolunu iyi tart,
Ve bütün yolların pekiştirilsin.
27. Ne sağı sap, ne sola;
Ayağını şerden çek.

BAP 5

OĞLUM, hikmetime dikkat et;
Anlayışına kulağını iğ;
2. Ta ki, sağlam öğütleri tutasın,
Ve dudakların bilgiyi korusun.
3. Çünkü yabancı kadının dudakları bal damlatır,
Ve ağzı yağdan yumuşaktır;
4. Fakat sonu pelin otu gibi acıdır,
İki ağızlı kılıç gibi keskindir.
5. Ayakları ölüme iner;
Adımları ölümler diyarına erişir;
6. Hayatın düz yolunu bulmaz;
Yolları dolaşıktır, kendisi de bilmez.
7. Ve şimdi, ey oğullar, beni dinleyin,
Ve ağzımın sözlerinden sapmayın.
8. Kendi yolunu o kadından uzaklaştır,
Ve evinin kapısına yaklaşma;
9. Yoksa şerefini başkalara,
Ve yıllarını gaddar adama verirsin;
10. Yoksa yabancılar senin servetine doyarlar,
Ve emeklerin ecnebinin evinde olur,
11. Ve etinle bedeninin telef olduğı zaman,
Sonunda sen yas tutarsın,
12. Ve dersin: Nasıl terbiyeden nefret ettim,
Ve yüreğim tedibi hor gördü;

13. Ve hocalarımın sesini dinlemedim,
Ve bana öğretenlere kulağımı iğdirmedim!
14. Halkın ve cemaatin ortasında,
Az kaldı her kötülüğe düşecektim.
15. Kendi sarnıcından sular,
Ve kendi kuyunun içinden akar sular iç.
16. Kaynakların dışarıya mı,
Ve su arkların meydanlara mı dağılsınlar?
17. Seninle beraber yabancılar için değil,
Yalnız senin için olsunlar.
18. Pınarın mubarek olsun;
Ve gençliğinin karısı ile sevin.
19. Sevimli geyik ve lâtif ceylan gibi,
Onun memeleri her vakit seni doyursun;
Ve onun sevgisile daima mestol.
20. Ve oğlum, niçin yabancı kadınla mestolasın,
Ve bir ecnebi kadını kucaklıyasın?
21. Çünkü insanın yolları RABBİN gözü önündedir;
Ve onun bütün yollarını tartar.
22. Kötüyü kendi fesatları kapacak,
Ve suçunun iplerile tutulacak.
23. Edep yokluğundan ölecek;
Ve sefahetinin çokluğundan yolunu şaşırarak.

BAP 6

- OĞLUM, eğer komşuna kefil oldunsa,
Eğer yabancıya elini verdinse;
2. Ağzının sözlerle tuzağa düştün,
Ağzının sözlerle tutuldun.
3. Oğlum, şimdi bunu yap, ve kendini kurtar,
Çünkü komşunun eline düştün;
Git kendini yere çal, ve komşunu zorla;
4. Gözlerine uyku,
Ve göz kapaklarına uyuklama verme;
5. Avcının elinden ceylan gibi,
Ve kuşbazın elinden kuş gibi kendini kurtar.
6. Ey tembel, karıncaya git;
Onun yollarına bak da hikmetli ol;
7. Onun üzerine baş,
Gözcü, ve hükümdar yokken,
8. Yazın ekmeğini hazırlar,
Biçim zamanında yiyeceğini toplar.
9. Ne vakte kadar yatacaksın, ey tembel?
Uykundan ne zaman kalkacaksın?
10. Biraz uyku, biraz uyuklama,
Uyumak için biraz el kavuşturma;
11. Fakirlik sana bir uğru gibi,

Ve yoksulluk sana bir akıncı gibi gelecek.
12. Söz iğriliğile dolaşan,
Yaramaz adam, fasık adamdır;
13. Gözlerini kırpar, ayakları ile söyler,
Parmakları ile anlatır;
14. Onun yüreğinde iğrilik vardır,
Daima kötülük kurar,
Düzensizlik salar.
15. Bundan dolayı felaket ona ansızın gelecek;
Birdenbire kırılacak; çare yok.
16. RABBİN nefret ettiği altı şey vardır,
Ve canına mekruh olan yedi şey vardır:
17. Yüksek gözler, yalancı dil,
Ve suçsuz kanı döken eller;
18. Kötü düşünceler kuran yürek,
Kötülüğe koşmak için acele eden ayaklar,
19. Yalan soluyan yalancı şahit,
Ve kardeşler arasına düzensizlik salan.
20. Oğlum, babanın emrini koru,
Ve ananın öğrettiğini bırakma;
21. Onları daima kendi yüreğin üzerine bağla;
Onları boynuna tak.
22. Yürüdüğün zaman sana yol gösterecek;
Yattığın zaman üzerine bekçilik edecek;
Ve uyandığın zaman seninle söyleşecek.
23. Çünkü seni kötü kadından,
Ecnebi kadının yaltaklanan dilinden korumak için,
24. Emir bir çerağdır, ve şeriat nurdur;
Ve terbiye azarlamaları hayat yoludur.
25. Onun güzelliğine yüreğinden arzu çekme;
Ve seni kirpikleriyle yakalamasın.
26. Çünkü fahişenin yüzünden insan bir parça ekmeğe muhtaç olur;
Ve zina eden kadın değerli canı avlar.
27. Bir adam koynuna ateş alır da,
Elbisesi yanmaz mı?
28. Yahut bir adam korlar üzerinde yürür de,
Ayakları kavrulmaz mı?
29. Komşusunun karısı yanına giren böyledir;
Ona dokunan kim olursa olsun suçsuz tutulmaz.
30. Hırsız aç olduğu zaman kendini doyurmak için çalarsa,
İnsanlar onu hor görmezler;
31. Fakat onu bulurlarsa, yedi kat öder;
Evinin bütün malını verir.
32. Bir kadınla zina edenin anlayışı eksiktir;
Canını yok etmek istiyen bunu yapar.
33. Dayak ve rezalet bulur;
Ve utancı silinmez.
34. Çünkü kıskançlık erkeği kızdırır;
Ve öç gününde acımaz.
35. Hiç bir fidyeye bakmaz;

Hediyeleri çoğaltsan da razı olmaz.

BAP 7

OĞLUM, sözlerimi tut,
Ve emirlerimi yanında sakla.
2. Emirlerimi tut ve yaşa;
Ve öğrettiğimi gözünün bebeği gibi koru.
3. Onları parmaklarına bağla;
Onları yüreğinin levhası üzerine yaz.
4. Kendini yabancı kadından,
Sözlerle yaltaklanan ecnebi kadından kurtarmak için,
5. Hikmete: Sen kızkardeşimsin, de;
Ve anlayışı akraba diye çağır.
6. Çünkü evimin penceresinde,
Kafesimden baktım;
7. Anlayışı eksik bir genci
Bön adamlar arasında gördüm,
Gençler arasında farkettim;
8. Alaca karanlıkta, günün akşamında,
Gece ortasında, karanlıkta,
9. O kadının köşesine yakın sokaktan geçiyordu,
Ve onun evinin yolunda yürüyordu.
10. Ve işte, onu bir kadın karşıladı,
Fahişe kılıklı, yüreği kurnazdı.
11. (Yaygaracıdır, ve gem almaz;
Ayakları evde durmaz;
12. Kâh sokaktadır, kâh meydanlardadır,
Ve her köşede pusuda bekler.)
13. Ve onu tuttu, ve onu öptü,
Ve yüzünü pekiştirip ona dedi:
14. Selâmet kurbanlarına borçlu idim;
Adaklarımı bugün ödedim.
15. Bundan dolayı hemen senin yüzünü göreyim diye
Seni karşılamağa çıktım, ve seni buldum.
16. Yatağıma halılar,
Mısır ipliğinden alaca örtüler serdim;
17. Yatağıma mür,
Öd ağacı ve tarçın serptim.
18. Gel, sabaha kadar aşkla mestolalım;
Sevgiden zevk alalım.
19. Çünkü kocam evde değil;
Uzak yola gitti;
20. Yanına bir torba gümüş aldı;
Aydın on dördünde evine dönecek.
21. Söyliye söyliye onu meylettirdi;
Dudaklarının yaltaklanması ile onu çekti.
22. Boğazlanmağa giden öküz gibi,

Sefahet cezasına giden bukağıya vurulmuş adam gibi;
Kendi canı için olduğunu bilmiyerek,
23. Kuş tuzağıya atılır gibi,
Ciğerine ok geçinciye kadar,
Hemen o kadının ardından gider.
24. Ve şimdi, ey oğullar, beni dinleyin,
Ve ağzımın sözlerine dikkat edin.
25. Yüreğin onun yollarına sapmasın;
Onun yollarında dolaşma.
26. Çünkü onun yere serdiği yaralılar çoktur;
Ve öldürdüklerinin topu büyük bir ordudur.
27. Onun evi, ölümler diyarının yollarıdır;
Ölümün hücrelerine iner.

BAP 8

HİKMET çağırıyor mu,
Ve anlayış sesini işittirmiyor mu?
2. Yol kenarındaki yüksek yerlerin başında,
Yolların birleştiği yerde o duruyor.
3. Kapıların yanında, şehrin ağzında,
Kapılara girilecek yerde yüksek sesle çağırıyor:
4. Ey insanlar, size çağırıyorum;
Ve sesim âdem oğullarınadır.
5. Ey bön adamlar, ayırt etmeği öğrenin;
Ve ey akılsızlar, anlayış öğrenin.
6. Dinleyin, çünkü âlâ şeyler söyleyeceğim;
Ve dudaklarımın açılması doğru şeyler için olacak.
7. Çünkü ağzım hakikat beyan edecek;
Ve kötülük dudaklarıma mekruhtur.
8. Ağzımın bütün sözleri salâhladır;
Onlarda ters yahut eğri şey yoktur.
9. Anlıyana onların hepsi açıktır,
Ve bilgiyi bulanlar için doğrudur.
10. Gümüşü değil, terbiyemi,
Ve seçme altından ziyade bilgiyi alın.
11. Çünkü hikmet yakutlardan iyidir;
Ve hoşla giden bütün şeyler ona denk olamaz.
12. Ben, hikmet, basireti kendime mesken ettim,
Ve tedbir bilgisini bulurum.
13. RAB korkusu şerden nefret etmektir;
Kibirden, ve gururdan, ve şer yolundan,
Ve eğri sözden nefret ederim.
14. Öğüt, ve sağlam bilgi benimdir;
Ben anlayışım; kudret benimdir.
15. Benim vasıtamla kırallar hükûmet ederler,
Ve emîrler adaleti emrederler.
16. Reislerle beyzadeler,

Dünyanın bütün hâkimleri vasıtamla hükmederler.
17. Beni sevenleri ben severim;
Ve erken arıyanlar beni bulurlar.
18. Servet ve izzet,
Dayanıklı mal ve salâh yanımdadır.
19. Meyvam altından, saf altından daha iyidir;
Ve mahsulüm seçme gümüşten iyidir.
20. Salâh yolunda,
Adalet yolları ortasında yürürüm;
21. Ta ki, beni sevenleri mala varis kılayım,
Ve onların hazinelerini doldurayım.
22. RAB, yolunun başlangıcında,
Kadim işlerinden evel beni teşkil etti.
23. Dünya var olmadan evel,
Başlangıçta, ezelden ben dikildim.
24. Enginler yokken,
Suları bol pınarlar yokken doğmuştum.
25. O, dünyayı ve kırları,
Ve dünya toprağının başlangıcını daha yapmadan,
26. Dağlar daha yerleştirilmeden;
Tepelerden önce ben doğmuştum.
27. Gökleri hazırladığı zaman ben orada idim;
Enginin yüzü üzerine kubbeyi koyduğu zaman,
28. Yukarıdan asümanı kuvvetlendirdiği zaman,
Enginin pınarlarına kuvvet verildiği zaman,
29. Sular onun emrinden öte geçmesinler diye
Denize sınır koyduğu zaman,
Dünyanın temellerini pekiştirdiği zaman,
30. Yapıcı olarak onun yanında idim;
Ve her gün onun sevinci idim.
Her vakit onun önünde sevinirdim,
31. Meskûn olan dünyasında sevinirdim;
Ve sevincim âdem oğulları ile idi.
32. Ve şimdi, ey oğullar, beni dinleyin;
Çünkü yollarımı tutanlar mutludur.
33. Öğretişi dinleyin, ve hikmetli olun,
Ve onu reddetmeyin.
34. Her gün kapılarımda uyanık duran,
Kapılarımda süvelerini bekliyen,
Beni dinliyen adama ne mutlu!
35. Çünkü beni bulan hayat bulur,
Ve RAB tarafından rızaya nail olur.
36. Fakat bana karşı günah eden kendi canına gadreder;
Bütün benden nefret edenler ölümü severler.

BAP 9

HİKMET evini yaptı;

Yedi direğini yondu;
2. Hayvanlarını boğazladı; şarabını hazırladı;
Sofrasını da kurdu;
3. Genç kızlarını gönderdi;
Şehrin yüksek yerleri üzerinde çağırıyor:
4. Bön olan kim ise buraya gelsin;
Aklı eksik olana ise, diyor:
5. Gelin, ekmeğimden yiyin,
Ve hazırladığım şaraptan için.
6. Ey bön adamlar, bırakın da yaşayın;
Ve anlayış yolunda yürüyün.
7. Müstehziyi tekdir eden utanç alır;
Ve kötü adamı azarlıyan leke alır.
8. Müstehziyi azarlama, yoksa senden nefret eder;
Hikmetli adamı azarla, o da seni sevecektir.
9. Hikmetli adama ver, ve daha hikmetli olur;
Salih adama öğret, ve bilgide artar.
10. RAB korkusu hikmetin başlangıcıdır;
Ve Kuddûsu tanımak, anlayıştır.
11. Çünkü günlerin benim vasıtamla çoğalacak,
Ve ömrünün yılları artacak.
12. Eğer hikmetli isen, kendin için hikmetlisin;
Ve eğer istihza edersen, onu yalnız sen yüklenirsin.
13. Akılsız kadın yaygaracıdır;
Böndür, ve bir şey bilmez.
14. Yoldan geçenleri,
Yollarına doğru gidenleri çağırısın diye,
15. Evinin kapısında,
Şehrin yüksek yerlerinde iskemlede oturur:
16. Bön olan kimse buraya gelsin;
Ve aklı eksik olana:
17. Aşırılmış sular tatlıdır,
Ve gizlide yenilen ekmek lezzetlidir, der.
18. Fakat adam bilmez ki, orada ölümler vardır,
Kadının çağırdıkları ölümler diyarının derinliklerindedir.

BAP 10

SÜLEYMANIN meselleri.
Hikmetli oğul babasını sevindirir;
Fakat akılsız oğul anasına derttir.
2. Kötülüğün hazineleri işe yaramaz;
Fakat salâh ölümden kurtarır.
3. RAB salihin canını aç bırakmaz;
Fakat kötülerin dileğini reddeder.
4. Gevşek elle işliyen, fakir olur;
Fakat çalışkanların eli zengin eder.
5. Yazın devşiren oğul akıllıdır;

Biçim vaktinde uyuyan oğul utanç getirir.
6. Salihin başı üzerinde bereketler vardır.
Fakat kötülerin ağzı zorbalık örtüsüdür.
7. Salihin anılması mubarek olur;
Fakat kötülerin adı çürür.
8. Yüreği hikmetli olan emirleri kabul eder;
Fakat dudakları ile sefihlik eden yıkılır.
9. Doğrulukla yürüyen emniyetle yürür;
Fakat yollarını iğrilten belli olur.
10. Göz kırpan kedere sebep olur;
Fakat dudakları ile sefihlik eden yıkılır.
11. Salihin ağzı hayat pınarıdır;
Fakat kötülerin ağzı zorbalık örtüsüdür.
12. Kin kavgalar ayaklandırır;
Fakat sevgi her suçu örter.
13. Hikmet anlayışlı adamın dudaklarında bulunur;
Fakat anlayışı eksik olanın sırtı için değnek vardır.
14. Hikmetli adamlar bilgi biriktirir;
Fakat sefihin ağzı yakın bir helâktir.
15. Zengin adamın malı kendisinin kuvvetli şehridir;
Fakirlerin yoksulluğu onların helâkidir.
16. Salihin emeği hayata götürür;
Kötü adamın geliri suç içindir.
17. Terbiyeyi tutan adam hayat yolundadır;
Fakat tedibi bırakan yol şaşırır.
18. Kini gizliyen adamın dudakları yalancıdır;
Ve iftira çıkaran akılsızdır.
19. Söz çokluğunda hata eksik olmaz;
Fakat dudaklarını tutan akıllı davranır.
20. Salihin dili seçme gümüş gibidir;
Kötülerin yüreğinin değeri azdır.
21. Salihin dudakları çok adamları güder;
Fakat sefihler anlayış eksikliğinden ölürler.
22. RABBİN bereketi, zengin eden odur;
Ve onunla beraber keder katmaz.
23. Akılsız adam için kötülük etmek bir eğlence gibidir;
Hikmet de anlayışlı adam için öyledir.
24. Kötü adamın korkusu kendi başına gelir;
Fakat salihlerin dileği verilir.
25. Kötü adam kasırğa geçer gibi yok olur;
Fakat salih adam ebedî temeldir.
26. Dişler için sirke ne ise, ve gözler için duman ne ise,
Kendisini gönderenler için de tembel adam öyledir.
27. RAB korkusu günleri artırır;
Fakat kötülerin yılları azalır.
28. Salihlerin ümidi sevinçtir;
Fakat kötülerin bekleyişi boşa çıkar.
29. RABBİN yolu kâmiller için bir hisardır;
Fakat fesat işliyenler için helâktir.
30. Salih olan ebediyen sarsılmaz;

Fakat kötüler memlekette oturmıyacaklardır.

31. Salihin ağzı hikmetle koncalanır;

Fakat iğri dil kesilir.

32. Salihin dudakları makbul olanı bilir;

Fakat kötülerin ağzı iğrilik söyler.

BAP 11

HİLELİ terazi RABBE mekruhtur;

Fakat doğru tartı onun makbulüdür.

2. Gurur gelince utanç da gelir;

Fakat hikmet alçak gönüllüler iledir.

3. Doğruların kemali kendilerine yol gösterir;

Fakat hainlerin sapıklığı kendilerini helâk eder.

4. Gazap gününde mal işe yaramaz;

Fakat salâh ölümden kurtarır.

5. Kâmil adamın salâhı kendi yolunu doğrultur;

Fakat kötü adam kendi kötülüğü ile düşer.

6. Doğruların salâhı kendilerini kurtarır;

Fakat hainler kendi fesatları ile tutulurlar.

7. Kötü adam öldüğü zaman bekleyişi boşa çıkar;

Ve fesat ümidi yok olur.

8. Salih sıkıntıdan kurtulur;

Ve onun yerine kötü adam girer.

9. Dinsiz adam ağzı ile komşusunu helâk eder;

Fakat salihler bilgile kurtarılır.

10. Salihler iyilikte olunca şehir şenlik eder;

Ve kötüler yok olunca sevinçle bağırış olur.

11. Doğruların bereketile şehir yükselir;

Fakat kötülerin ağzı ile yıkılır.

12. Komşusunu hor görenin anlayışı eksiktir;

Fakat anlayışlı adam dilini tutar.

13. Söz taşıyıp gezen adam sır açar;

Fakat ruhu sadık olan adam işi örter.

14. Sağlam öğütler olmayınca kavm düşer;

Ve öğütçülerin çokluğunda kurtuluş vardır.

15. Yabancıya kefil olan çok zarar görür;

Fakat kefil olmaktan nefret eden emniyette olur.

16. Sevimli kadın izzete erer;

Ve zorbalar zenginliğe erer.

17. Merhametli adam kendi canına iyilik eder;

Fakat gaddar adam kendi etine işkence eder.

18. Kötü adam aldatıcı ücret kazanır;

Fakat salâh eken adamın ücreti emin olur.

19. Salâhta sabit olan hayata erer;

Ve şerrin ardınca giden kendi ölümü için eder.

20. İğri yürekli adamlar RABBE mekruhturlar;

Fakat yollarında kâmil olanlardan razı olur.

21. Emin ol, şerir adam suçsuz tutulmaz;
Fakat salihlerin zürriyeti kurtulacaktır.
22. Domuzun burnunda altın halka ne ise,
Anlayışı olmıyan güzel kadın da öyledir.
23. Salihlerin isteği ancak iyiliktir;
Fakat kötülerin beklediği gazaptır.
24. Adam var ki, dağıtır, ve daha ziyade kazanır;
Ve adam var ki, aşırı tutumludur, ancak yoksulluğa erer.
25. Cömert olan can semiz olur;
Ve sulayan, kendisi de sulanır.
26. Buğdayı tutan, kavm ona lânet eder;
Fakat satanın başına bereket vardır.
27. İyiliği gayretle arıyan lûtf bulur;
Fakat şer onu arıyanın başına gelir.
28. Zenginliğine güvenen düşer;
Fakat salihler yeşil yaprak gibi tazelenir.
29. Evine düzensizlik verenin mirası yeldir;
Ve sefih adam yüreği hikmetli olanın kulu olur.
30. Salihin semeresi hayat ağacıdır;
Ve hikmetli adam canlar kazanır.
31. İşte, dünyada salih adam cezalandırılıyor;
Nerede kaldı ki, kötü ile günahkâr!

BAP 12

- TERBİYEYİ seven bilgiyi sever;
Fakat tedipten nefret eden budaladır.
2. İyi adam RABDEN lûtf bulur;
Fakat niyetleri bozuk olanı RAB mahkûm eder.
 3. İnsan kötülükle pekiştirilmez;
Fakat salihlerin kökü sarsılmaz.
 4. Faziletli kadın kocasının tacıdır;
Fakat utandıran kadın onun kemiklerinde çürüklük gibidir.
 5. Salihlerin düşünceleri haklı;
Fakat kötülerin öğütleri hiledir.
 6. Kötülerin sözleri kan için pusudur;
Fakat doğruların ağzı onları kurtarır.
 7. Kötüler yıkılır ve yok olurlar;
Fakat salihlerin evi durur.
 8. İnsan hikmetine göre övülür;
Fakat yüreği eğri olan hor görülür.
 9. Hakir olup bir kölesi olan adam,
Büyüklik taslayıp da ekmeğe muhtaç olandan iyidir.
 10. Salih adam hayvanının canını kayırır;
Fakat kötülerin acımaları bile gaddardır.
 11. Toprağını işliyen adam ekmeğe doyar;
Fakat boş adamların ardınca gidenin anlayışı eksiktir.
 12. Kötü adam şerirlerin şikârını arzular;

Fakat salihlerin kökü mahsul verir.
13. Dudakların günahında şerir için tuzak vardır;
Fakat salih adam sıkıntıdan çıkar.
14. İnsan ağzının semeresile iyiliğe doyar;
Ve ellerinin işine göre adam karşılık alır.
15. Sefihin yolu kendi gözünde doğrudur;
Fakat hikmetli adam öğüt dinler.
16. Sefihin öfkesi hemen belli olur;
Fakat basiretli adam utancı örter.
17. Hakikati söyleyen adaleti,
Fakat yalancı şahit hileyi ortaya çıkarır.
18. Adam var ki, kılıç saplanır gibi düşüncesiz söyler;
Fakat hikmetli adamların dili şifadır.
19. Doğruluk dudağı ebediyen sabit olur;
Fakat yalancı dil ancak bir an içindir.
20. Şer kuranların yüreğinde hile vardır;
Fakat barışıklık öğütçüleri için sevinç vardır.
21. Salihe hiç zarar değmez;
Fakat kötüler şerle dolar.
22. Yalancı dudaklar RABBE mekruhtur;
Fakat doğrulukla işliyenler onun makbulüdür.
23. Basiretli adam bilgiyi gizler;
Fakat akılsızların yüreği sefahet ilân eder.
24. Çalışkanların eli hâkim olur;
Fakat haylaz adam angaryacı olur.
25. Yüreğindeki kaygı insanı çöktürür;
Fakat iyi söz yüreğini sevindirir.
26. Salih adam komşusuna yol gösterir;
Fakat kötülerin yolu kendilerini saptırır.
27. Tembel adam avını pişirmez;
Fakat insanların değerli serveti çalışkan olmaktır.
28. Salâh yolunda hayat vardır;
Ve onun yolunda ölüm yoktur.

BAP 13

HİKMETLİ oğul babasının öğrettiğini dinler;
Fakat müstehzi adam azarlamaya kulak vermez.
2. Ağzının semeresinden insan iyilik yer;
Fakat hainlerin canı gaddarlık yer.
3. Ağzını tutan canını korur;
Fakat ağız gevşek olana helâk vardır.
4. Tembel adamın canı çeker, ve bir şey yoktur;
Fakat çalışkanların canı semiz olur.
5. Salih yalandan nefret eder;
Fakat kötü adam iğrençtir, ve utanca varır.
6. Yolda kâmil olanı salâh korur;
Fakat kötülük günahkârı yıkar.

7. Adam var ki, bir şeyi yokken kendini zengin gösterir;
Adam var ki, çok malı varken kendini fakir gösterir.
8. İnsanın can fidyesi zenginliğidir;
Fakat fakir adam tehdit işitmez.
9. Salihlerin ışığı sevinçli yanar;
Fakat kötülerin چراغی söner.
10. Kibirden ancak kavga çıkar;
Fakat iyi öğüdü dinliyenin yanında hikmet vardır.
11. Batıl yolla kazanılan mal azalır;
Fakat elle toplıyan çoğaltır.
12. Başka güne atılan ümit yüreği hasta eder;
Fakat dilek yerine gelince, hayat ağacıdır.
13. Sözü hor gören kendi üzerine helâk getirir;
Fakat emirden korkandır ki, mükâfat alır.
14. İnsan ölüm tuzaklarından ayrılсын diye,
Hikmetlilerin öğretişi hayat pınarıdır.
15. İyi anlayış lûtf verir;
Fakat hainlerin yolu çetindir.
16. Her basiretli adam bilgile işler;
Fakat akılsız adam sefahetini yayar.
17. Kötü ulak belâya düşer;
Fakat sadık elçi şifadır.
18. Tedibi reddedene fakirlik ve utanç vardır;
Fakat azarlamaya kulak veren izzet bulur.
19. Yerine getirilen dilek cana tatlıdır;
Fakat şerden ayrılmak akılsızlar için mekruhtur.
20. Hikmetlilerle yürüyen adam hikmetli olur;
Fakat akılsızların arkadaşı zarar görür.
21. Suç edenleri şer kovalar;
Fakat salihlere iyilikle mükâfat edilir.
22. İyi adam oğullarının oğullarına miras bırakır;
Ve suç edenin serveti salih için alıkonur.
23. Fakirlerin çift sürmesinde çok yiyecek vardır;
Fakat adam var ki, haksızlıktan ötürü helâk olur.
24. Değneğini esirgiyen oğlundan nefret eder;
Fakat onu seven vaktinde tedip eder.
25. Salih adam canı doyuncıya kadar yer;
Fakat kötülerin karnı aç kalır.

BAP 14

- HER hikmetli kadın kendi evini yapar;
Fakat sefih kadın kendi ellerile onu yıkar.
2. Doğruluğunda yürüyen adam RABDEN korkar;
Fakat yollarında iğri olan onu hor görür.
 3. Sefihin ağzında kendi kibri için değnek vardır;
Fakat hikmetlilerin dudakları kendilerini tutar.
 4. Öküzlerin olmadığı yerde yemlik temiz olur;

Fakat mahsul çokluğu öküzün kuvvetile olur.
5. Doğru şahit yalan söylemez;
Fakat yalancı şahit yalanlar solur.
6. Müstehzi adam hikmet arar da bulamaz;
Fakat anlayışlı adam için bilgi kolaydır.
7. Akılsız adamın karşısından çekil;
Çünkü onda bilgi dudakları bulmazsın.
8. Basiretli adamın hikmeti kendi yolunu anlamaktır;
Fakat akılsızların sefaheti hiledir.
9. Sefihler günahla istihza ederler;
Fakat lûtf doğrular arasındadır.
10. Yürek kendi acılığını bilir;
Sevincine de yabancı karışmaz.
11. Kötülerin evi harap olur;
Fakat doğruların çadırı çiçeklenir.
12. Yol var ki, adamın önünde doğru görünür;
Fakat onun sonu ölüm yollarıdır.
13. Gülerken bile yürek dertlidir;
Ve sevincin sonu kederdir.
14. Yüreğinde dönecek olan kendi yollarına doyar;
İyi adam da kendisinde olandan doyar.
15. Bön adam her söze inanır;
Fakat basiretli adam kendi gidişine dikkat eder.
16. Hikmetli adam korkar, ve şerden ayrılır;
Fakat akılsız adam kibirlenir, ve kendine güvenir.
17. Çabuk öfkelenen akılsızlık eder;
Ve niyetleri bozuk olan adamdan nefret olunur.
18. Bön adamlar akılsızlığı miras alırlar;
Fakat basiretli bilgi tacını giyerler.
19. Şerirler iyilerin önünde,
Ve kötüler salihin kapılarında iğilirler.
20. Fakir adamdan komşusu bile nefret eder;
Fakat zengini sevenler çoktur.
21. Komşusunu hor gören suç eder;
Fakat hakirlere acıyan mutludur.
22. Şer düşünenler yollarını şaşırılmazlar mı?
Fakat iyilik düşünenlere inayet ve hakikat olur.
23. Her emekte menfaat vardır;
Fakat boş lakırdı yoksulluğa götürür.
24. Hikmetlilerin tacı zenginlikleridir;
Fakat akılsızların sefaheti ancak sefahettir.
25. Doğru şahit canlar kurtarır;
Fakat yalanlar soluyan hileye sebep olur.
26. RAB korkusunda kuvvetli itimat vardır;
Ve oğullarının da sığınacak yeri olur.
27. İnsan ölüm tuzaklarından ayrılınsın diye,
RAB korkusu hayat pınarıdır.
28. Kıralın haşmeti kavmin çokluğundandır;
Fakat hükümdarın helâki kavmin yok olmasındandır.
29. Geç öfkelenen adamın anlayışı çoktur;

Fakat dar ruhlu adam sefaheti üstün tutar.
30. Rahat yürek bedenin hayatıdır;
Fakat kıskançlık kemiklerin çürüklüğüdür.
31. Fakiri sıkıştıran onu Yaratanı hor görür;
Fakat yoksula acıyan onu izzetlendirir.
32. Kötü adam kendi kötülüğü ile yıkılır.
Fakat ölümünde salihin sığınacak yeri vardır.
33. Hikmet anlayışlı adamın yüreğinde oturur;
Fakat akılsızların içindeki şey belli olur.
34. Salâh bir milleti yükseltir;
Fakat günah ümmetler için utançtır.
35. Kırılın lûtfu akıllı davranan kul içindir;
Fakat kızgınlığı utanca sebep olana karşıdır.

BAP 15

YUMUŞAK cevap gazabı yatıştırır;
Fakat sert söz öfkeyi kışkırtır.
2. Hikmetlilerin dili bilgiyi iyi beyan eder;
Fakat akılsızların ağzı sefahet akıtır.
3. Şerirleri ve iyileri gözetererek,
RABBİN gözleri her yerdedir.
4. Dil yumuşaklığı hayat ağacıdır;
Fakat dilin iğriliği ruhu kırar.
5. Sefih adam babasının tedibini hor görür;
Fakat azarlamaya kulak veren basiretli olur.
6. Salihin evinde büyük hazine vardır;
Fakat kötülerin gelirinde zahmet vardır.
7. Hikmetlilerin dudakları bilgi dağıtır;
Fakat akılsızların yüreği öyle değildir.
8. Kötülerin kurbanı RABBE mekruhtur;
Fakat doğruların duası onun makbulüdür.
9. RAB kötü adamın yolundan ikrah eder;
Fakat salâhın ardınca gideni sever.
10. Yolu bırakan şiddetle tedip olunur;
Ve azarlamadan nefret eden ölür.
11. Ölüler diyarı ile Helâk yeri RABBİN gözü önündedir;
Nerede kaldı ki, âdem oğullarının yürekleri!
12. Müstehzi azarlanmağı sevmez;
Hikmetlilerin yanına gitmez.
13. Sevinçli yürek yüzü iyileştirir;
Fakat yüreğin elemile ruh kırılır.
14. Anlayışlı adamın yüreği bilgi arar;
Fakat akılsızların ağzı sefahetle beslenir.
15. Düşkünün bütün günleri kötüdür;
Fakat iyi yürek devamlı ziyafettir.
16. RAB korkusu ile olan az şey,
Kaygı ile olan büyük hazineden iyidir.

17. Sevgi olan yerde sebze yemeği,
Düşmanlıkla yenilen besili öküzden iyidir.
18. Öfkeli adam çekişme çıkarır;
Fakat geç öfkelenen, kavgayı yatıştırır.
19. Tembelin yolu diken çit gibidir;
Fakat doğruların yolu yapılmış caddedir.
20. Hikmetli oğul babasını sevindirir;
Fakat akılsız adam anasını hor görür.
21. Anlayışı eksik olana sefihlik sevinçtir.
Fakat anlayışlı adam gidişini doğrultur.
22. Öğüt olmıyan yerde tertipler boşa çıkar;
Fakat öğütçülerin çokluğu ile dururlar.
23. İnsana sevinç, ağzının cevabı iledir;
Ve vaktinde olan söz ne iyidir!
24. Aşağıda olan ölümler diyarından ayrılın diye,
Hikmetli adam için hayat yolu yukarı doğru gider.
25. RAB mağrurların evini kökünden söker;
Fakat dul kadının sınırını pekiştirir.
26. Kötü tertipler RABBE mekruhtur;
Fakat temiz adamların sözleri hoştur.
27. Kazanca düşkün olan kendi evine sıkıntı verir;
Fakat rüşvetten nefret eden yaşar.
28. Salihın yüreği cevap vermek için derin düşünür;
Fakat kötülerin ağzı şer akıtır.
29. RAB kötülerden uzaktır;
Fakat salihlerin duasını işitir.
30. Gözlerin nuru yüreği sevindirir;
İyi haber kemikleri kuvvetlendirir.
31. Hayatın azarlamasını dinliyen kulak
Hikmetliler arasında kalır.
32. Terbiyeden kaçınan kendi canını hor görür;
Fakat tedibe kulak veren anlayış kazanır.
33. RAB korkusu hikmet terbiyesidir;
Ve alçak gönüllülük izzetten önce gelir.

BAP 16

- YÜREĞİN düşünceleri insanındır;
Fakat dilin cevabı RABDENDİR.
2. İnsanın bütün yolları kendi gözünde temizdir;
Fakat ruhları tartan RABDİR.
 3. Kendi işlerini RABBE bırak,
Ve niyetlerin yerine gelir.
 4. RAB her şeyi gayesi için yarattı,
Kötü adamı da şer günü için.
 5. Yüreği mağrur olan her adam RABBE mekruhtur;
Emin ol, o suçsuz tutulmaz.
 6. İlayet ve hakikatla fesat örtülür;

Ve insan RAB korkusu ile şerden ayrılır.
7. Adamın yolları RABBE makbul olunca,
Düşmanlarını bile kendisile barıştırır .
8. Salâhla olan az şey,
Haksızlıkla olan büyük iratlardan iyidir.
9. Adamın yüreği kendi yolunu tasarlar;
Fakat onun adımını RAB kılavuzlar.
10. Allah hükmü kıralın dudaklarındadır;
Hükümde onun ağzı öte geçmez.
11. Doğru terazi ile terazi küfeleri RABBİNDİR;
Torbanın bütün tartı taşları onun işidir.
12. Kötülük işlemek kırallara mekruhtur;
Çünkü taht salah ile pekiştirilir.
13. Sadık dudaklar kıralların hoşlandığı şeydir,
Ve doğru şeyler söyleyişi severler.
14. Kıralın kızması ölüm ulaştırır;
Fakat hikmetli adam onu yatıştırır.
15. Kıralın yüzündeki nurda hayat vardır;
Ve onun lûtfu son yağmurların bulutu gibidir.
16. Hikmet kazanmak halis altından daha ne kadar iyidir!
Evet, anlayış kazanmak gümüşten üstün tutulmalı.
17. Şerden ayrılmak doğru adamların büyük yoludur;
Yoluna dikkat eden adam canını korur.
18. Kırgından önce kibir,
Ve düşmeden önce mağrur ruh gelir.
19. Hakirlerle alçak gönüllü olmak,
Kibirli adamlarla çapul malı paylaşmaktan iyidir.
20. Söze dikkat eden iyilik bulur;
Ve RABBE güvenen mutlu olur.
21. Yüreği hikmetli olana basiretli denilir;
Ve dudakların tatlılığı bilgiyi artırır.
22. Anlayış, sahibine hayat kaynağıdır;
Fakat sefihlerin tedibi sefahettir.
23. Hikmetli adamın yüreği ağzını öğretir,
Ve dudakları üzerinde bilgiyi artırır.
24. Hoş sözler gümeçbalı gibi,
Cana tatlı ve kemiklere şifadır.
25. Yol var ki, adamın önünde doğru görünür,
Fakat sonu ölüm yollarıdır.
26. Emek çekenin canı kendisi için emek çeker;
Çünkü boğazı onu zorlar.
27. Yaramaz adam şer çukurunu kazar;
Ve onun dudaklarında sanki yakan ateş vardır.
28. İğri adam kavga salar;
Ve çekiştirici adam yakın dostları ayırır.
29. Zorba adam arkadaşını ayartır,
Ve onu iyi olmıyan yolda yürütür.
30. Gözlerini kapıyan, iğri şeyler tasarlamak içindir;
Dudaklarını ısırarak şerri tamam eder.
31. Ağarmış saçlar güzellik tacıdır;

Salâh yolunda bulunur.

32. Geç öfkelenen adam yığitten iyidir;
Ve nefesine hâkim olan, şehir alan adamdan iyidir.

33. Kura koyna atılır;

Fakat onun her hükmü RABDENDİR.

BAP 17

BARIŞIKLIKLA kuru bir lokma,

Kavga ile ziyafet dolu evden iyidir.

2. Akıllı davranan kul utanç getiren oğula hâkim olur,
Ve kardeşler arasında mirasta pay alır.

3. Pota gümüş için, ve ocak altın içindir;
Fakat yürekleri deniyen RABDİR.

4. Şerir adam kötü dudakları dinler;
Yalancı adam fesatçı dile kulak verir.

5. Fakirle istihza eden onu Yaratanı hor görür;
Ve felâkete sevinen suçsuz tutulmaz.

6. Oğulların oğulları yaşlıların tacıdır;
Ve oğulların izzeti babalarıdır.

7. Âlâ söz ahmağa yakışmaz;
Yalan söz bir emîre daha az yakışır.

8. Sahibinin gözünde rüşvet değerli bir taştır;
Ne tarafa yönelirse muvaffak olur.

9. Sevgiyi arıyan suçu örter;
Fakat işi diline dolaştıran yakın dostları ayırır.

10. Anlayışlı adama bir azarlama,
Akılsıza yüz vuruştan ziyade batar.

11. Şerir adam ancak isyan arar;
Bundan ötürü ona zorba ulak gönderilir.

12. Deliliğinde olan akılsız değil,
Yavrularından edilmiş dişi ayı adama rastlasın.

13. Kim iyiliği şerle öderse,
Şer onun evinden ayrılmaz.

14. Bir kavganın başlangıcı adamın suları salması gibidir;
Bundan dolayı kavgaya atılmadan çekismeyi bırak.

15. Kötüyü suçsuz çıkaran ve salihî kötülüyen,
Onların ikisi de RABBE mekruhtur.

16. Mademki akılsızda anlayış yoktur,
Hikmet satın almak için onun elinde niçin para var?

17. Dost her vakit sever;
Ve sıkıntı için kardeş doğmuştur.

18. Anlayışı eksik olan adam el verir,
Ve komşusunun önünde kefil olur.

19. Günahı seven kavga sever;
Kapısını yükselten helâki arar.

20. Yüreği sapık olan iyilik bulmaz;
Ve sözünü değiştiren belâya düşer.

21. Akılsıza baba olan başına dert alır;
Ve ahmağın babasının sevinci yoktur.
22. Sevinçli yürek iyi ilaçtır;
Fakat kırılmış ruh kemikleri kurutur.
23. Adalet yollarını saptırmak için,
Kötü adam koyundan rüşvet alır.
24. Hikmet anlayışlı adamın önündedir;
Fakat akılsızın gözü dünyanın uçlarındadır.
25. Akılsız oğul babasına keder,
Ve onu doğurana acılıktır.
26. Salih de cezalandırmak,
Doğruluk sebebinden namuslu adamlara vurmak iyi değildir.
27. Sözlerini esirgiyenin bilgisi vardır;
Ve sakın ruhlu olan anlayışlı adamdır.
28. Sefih bile susunca hikmetli,
Dudaklarını kapayınca anlayışlı sayılır.

BAP 18

- UMUMDAN ayrılan kendi arzusunu arar,
Her sağlam öğüde karşı kor.
2. Akılsız adam anlayıştan değil,
Ancak yüreğini ortaya dökmekten hoşlanır.
 3. Kötü adam gelince horluk da gelir,
Ve alçaklıkla beraber utanç.
 4. İnsan ağzının sözleri derin sulardır,
Hikmet kaynağıdır, akan deredir.
 5. Mahkemedede salih haksız çıkarmak için,
Kötü adamın hatırını gözetmek iyi değildir.
 6. Akılsızın dudakları kavga getirir;
Ve onun ağzı kötü davet eder.
 7. Akılsızın ağzı kendisini helâk eder,
Ve dudakları canına tuzaktır.
 8. Çekiştirici adamın sözleri tatlı lokmalar gibidir,
Ve karnın en derin yerlerine inerler.
 9. İşinde gevşeklik eden adam da,
İsraf edenin kardeşidir.
 10. RABBİN ismi kuvvetli kuledir;
Salih onun içine koşar, ve emin olur.
 11. Zengin adamın malı kendisinin kuvvetli şehridir,
Ve kendi kuruntusunda o yüksek duvar gibidir.
 12. Kırğından önce insanın yüreği kibirlenir;
Ve alçak gönüllülük izzetten önce gelir.
 13. Dinlemeden cevap vermek,
İnsan için sefahet ve utançtır.
 14. İnsanın ruhu onun hastalığını taşır;
Fakat kırılmış ruh — kim onu kaldırabilir?
 15. Basiretli adamın yüreği bilgi kazanır;

Ve hikmetli adamların kulağı bilgiyi arar.
16. İnsanın hediyesi ona yer açar,
Ve kendisini büyüklerin önüne götürür.
17. Davasında ilk söyleyen haklı görünür.
Fakat komşusu gelip onu deşer.
18. Çekişmeleri kura durdurur,
Ve kuvvetliler arasında karar verir.
19. Gücenmiş kardeş duvarlı şehirden daha güç kazanılır;
Ve böyle çekişmeler kale sürgüleri gibidir.
20. İnsanın karnı ağzının semeresinden doyar;
Dudaklarının mahsulü ile insan doyar.
21. Ölüm ve hayat dilin elindedir;
Ve onu sevenler semeresinden yerler.
22. İyi zevce bulan iyilik bulur,
Ve RABBİN rızasını alır.
23. Fakir yalvararak söyler;
Fakat zengin sert cevap verir.
24. Dost çoğaltan kendini yıkmak için eder;
Fakat kardeşten daha yakın dost vardır.

BAP 19

KENDİ kemalinde yürüyen fakir,
Akılsız olup da dudakları sapık olandan iyidir.
2. Canın bilgisiz olması da iyi değildir;
Ve ayakları ile acele eden yanılır.
3. İnsanın sefaheti kendi yolunu sapıtır;
Ve yüreği RABBE karşı gücenir.
4. Zenginlik dostlara dost katar;
Fakir adam ise, dostundan ayrılır.
5. Yalancı şahit suçsuz tutulmaz;
Ve yalan soluyan kurtulmaz.
6. Cömerdin yüzünü çok adam arar;
Ve herkes vergili adama dost olur.
7. Fakirin bütün kardeşleri ondan nefret ederler;
Dostları ise, ondan daha ne çok uzaklaşırlar!
Onları sözlerle kovalar, fakat onlar gitmişlerdir.
8. Hikmet kazanan kendi canını sever;
Anlayışı tutan iyilik bulur.
9. Yalancı şahit suçsuz tutulmaz;
Ve yalan soluyan yok olur.
10. Zevk hayatı akılsıza yakışmaz;
Kölenin reislere hükmetmesi daha ne az yakıştır!
11. İnsanın basireti öfkesini geciktirir;
Ve suç bağışlamak onun güzelliğidir.
12. Kırılın öfkesi aslanın gümürdemesi gibidir;
Fakat onun lûtfu ot üzerindeki çiğ gibidir.
13. Akılsız oğul babasının belâsıdır;

Ve karının çekişmeleri ardı kesilmez bir damlamadır.

14. Ev ile mal babalar mirasıdır;

Fakat basiretli karı RABDENDİR.

15. Tembellik insanı derin uykuya düşürür;

Ve haylaz can aç kalır.

16. Emri tutan canını korur;

Yollarını değerli tutmıyan ölür.

17. Fakire acıyan RABBE ödünç verir;

Ve karşılığını RAB ona öder.

18. Ümit varken oğlunu tedip et;

Fakat onun öldürülmesini isteme.

19. Çok kızan adam cezasını yüklenecektir;

Çünkü onu kurtarsan da, yine tekrar edeceksin.

20. Öğüt dinle ve terbiye al ki,

Kendi sonunda hikmetli olasın.

21. İnsanın yüreğinde çok kuruntular vardır;

Fakat RABBİN muradı, duran odur.

22. İnsanı özlettiren kendi lûtuflukludur;

Ve fakir adam yalancıdan iyidir.

23. RAB korkusu hayata götürür;

Ve insan geceyi tok geçirir;

Şer ona uğramaz.

24. Tembel, sahane elini daldırır,

Onu ağzına geri getirmek bile istemez.

25. Müstehziyi döv, ve bön adam basiretli olur;

Ve anlayışlı adamı azarla, bilgiyi kavrar.

26. Babasına zorbalık eden, ve anasını kovan,

Utandıran ve ayıplatan bir oğuldur.

27. Bilgi sözlerinden sapmak içinse eğer,

Ey oğul, öğüt dinlemekten vazgeç.

28. Yaramaz şahit adaletle eğlenir;

Ve kötü adamların ağzı fesat yutar.

29. Müstehziler için hükümler,

Ve akılsızların sırtı için kötekler hazırdır.

BAP 20

ŞARAP müstehzidir, içki gürültücüdür;

Ve kim onunla sendelerse, hikmetli değildir.

2. Kırılın korkunçluğu aslanın gümürdemesi gibidir;

Onu kızdıran kendi canına karşı suç eder.

3. Kavgadan çekinmek insana şereftir;

Fakat her sefih kavgaya atılır.

4. Tembel, kıstır diye çift sürmez;

Ve biçme vakti arar ve bir şey bulmaz.

5. İnsanın yüreğindeki düşünce derin sulardır;

Fakat anlayışlı adam onu çekip çıkarır.

6. İnsanların çoğu, her biri kendi lûtuflukluluğunu ilân eder;

Fakat güvenilir adamı kim bulabilir?
7. Kendi kemalinde yürüyen salih adam,
Kendisinden sonra çocukları ne mutludur!
8. Hüküm tahtında oturan kiral,
Her şerri gözleriyle dağıtır.
9. Kim diyebilir: Yüreğimi temizledim,
Günahımdan tahir oldum?
10. İki türlü tartı taşı, ve iki türlü ölçek,
İkisi de RABBE mekruhtur.
11. Bir çocuk bile işlerle kendini tanıtır,
İşlediği temiz ve doğru mu, yoksa değil midir.
12. İşiten kulak ve gören göz,
İkisini de RAB yaratmıştır.
13. Uykuyu sevme, yoksa fakir olursun;
Gözlerini aç, ekmeğe doyersin.
14. Satın alan: Kötüdür, kötüdür, der;
Fakat alıp gidince, o zaman övünür.
15. Altın ve çok yakut vardır;
Fakat bilgi dudakları değerli cevahirdir.
16. Yabancıya kefil olanın esvabını al;
Ve ecnebilere kefil olandan rehin al.
17. Hile ekmeği insana tatlıdır;
Fakat sonra ağzı çakıl dolar.
18. Maksatlar danışmakla pekişir;
Ve sağlam öğütlerle cenket.
19. Söz taşıyıp gezen sır açar;
Bunun için ağzı gevşek olanla arkadaşlık etme.
20. Kim babasına yahut anasına lânet ederse,
Onun چراغی koyu karanlıkta söndürülür.
21. Başlangıçta miras acele alınabilir;
Fakat onun sonu bereketli olmaz.
22. Şerrin karşılığını ödiyeceğim, deme;
RABBİ bekle, ve o seni kurtarır.
23. İki türlü tartı taşı RABBE mekruhtur;
Ve hileli terazi iyi değildir.
24. İnsanın adımları RABDENDİR;
Ve insan kendi yolunu nasıl anlayabilir?
25. Düşüncesizce: Vakfoldu, demek,
Ve nezirlerden sonra soruşturmak insana tuzaktır.
26. Hikmetli kiral kötülerini savurur,
Ve döveni üzerlerinden geçirir.
27. Adamın canı RABBİN چراغıdır;
İnsanın bütün derin yerlerini araştırır.
28. İnayet ve hakikat kiralı korur;
Ve tahtı inayetle desteklenir.
29. Gençlerin süsü kendi kuvvetleridir;
Ve yaşlı adamların güzelliği ağarmış saçlardır.
30. Yaralıyan dayaklar şerri temizler;
Ve vuruşlar yüreğin en derin yerlerine erişir.

BAP 21

- RABBİN elinde kıralın yüreği su arkları gibidir;
İsteddiği tarafa onu çevirir.
2. İnsanın her yolu kendi gözünde doğrudur;
Fakat yürekleri tartan RABDİR.
3. Adaleti ve hakkı yapmak,
RABBE kurbandan daha makbuldür.
4. Yüksek bakış, ve kibirli yürek,
Kötülerin çerağı, günahdır.
5. Çalışkan adamın düşünceleri ancak berekete götürür;
Fakat acele eden her adam yoksulluğa koşar.
6. Yalancı dille hazineler yapmak,
Ölüm arıyanların kovaladıkları bir sistir.
7. Kötülerin zorbalığı kendilerini süpürüp götürür,
Çünkü hakkı yapmaktan çekinirler.
8. Suç yüklenmiş adamın yolu çok dolaşıktır;
Fakat temiz adamın işi doğrudur.
9. Geniş evde kavgacı karı ile beraber olmaktan ise,
Dam köşesinde oturmak iyidir.
10. Kötünün canı şerri özler;
Komşusu onun gözünde lûtf bulmaz.
11. Müstehzi cezalandırılınca bön adam hikmetli olur;
Ve hikmetli adam öğretilince bilgi alır.
12. Âdil kötünün evi hakkında düşünür;
Ve kötüler felâketin içine yıkılır.
13. Kim fakirin feryadına kulağını kaparsa,
O da feryat edecek ve cevap verilmiyecektir.
14. Gizlide verilen bahşış öfkeyi,
Ve koyna sokulan rüşvet şiddetli gazabı yatıştırır.
15. Hakkı yapmak salih için sevinçtir;
Fakat fesat işliyenler için ezilmedir.
16. Anlayış yolundan sapan adam,
Ölümler cemaatinde yerleşir.
17. Zevki seven yoksul olur;
Şarap ve yağ seven zengin olmaz.
18. Kötü adam salihin fidyesisidir,
Hain adam da doğruların.
19. Çöl yerde oturmak,
Kavgacı ve huysuz kadınla olmaktan iyidir.
20. Değerli hazine ve yağ hikmetli adamın oturduğu yerdedir;
Fakat akılsız adam onu yutar.
21. Salâhın ve inayetin ardınca giden adam
Hayat, salâh, ve izzet bulur.
22. Hikmetli adam zorluların şehri duvarını aşar,
Ve onun güvendiği şeyin kuvvetini düşürür.
23. Ağzını ve dilini tutan,
Canını sıkıntılardan korur.

24. Kibir taşkınlığı ile davranan
Şişkin ve kibirli adamın adı müstehzidir.
25. Tembelin arzusu onu öldürür;
Çünkü elleri çalışmaktan çekinir.
26. Adam vardır ki, bütün gün durmaz ister;
Fakat salih verir ve esirgemez.
27. Kötülerin kurbanı mekruhtur,
Hele kötü niyetle onu getirince!
28. Yalancı şahit yok olur;
Fakat işiten adam daima söyleyebilir.
29. Kötü adam yüzünü katılaştırır;
Fakat doğru adam yolunu pekiştirir.
30. RABBE karşı hikmet yoktur,
Ve anlayış yoktur, öğüt de yoktur.
31. At, cenk günü için hazırlanır; Fakat kurtuluş RABDENDİR.

BAP 22

- İYİ ad büyük zenginlikten,
Ve lûtf bulmak gümüş ve altından üstün tutulmalıdır.
2. Zenginle fakir karşılaşırlar;
Onların hepsini yaratan RABDİR.
 3. Basiretli adam şerri görüp gizlenir;
Bön adamlar ise, ileri geçip zarar görürler.
 4. Alçak gönüllü olmanın ve RAB korkusunun sonu,
Servet, izzet ve hayattır.
 5. Sapık adamın yolunda dikenler ve kementler vardır;
Canını koruyan onlardan uzak kalır.
 6. Çocuğu gideceği yola göre yetiştir,
Yaşlı olunca da ondan ayrılmaz.
 7. Zengin fakirlere hâkim olur;
Ve ödünç alan ödünç verenin kulu olur.
 8. Fesat eken dert biçer;
Ve öfkesinin değneği kırılır.
 9. İyi gözlü adam mubarek kılınır;
Çünkü kendi ekmeğinden fakire verir.
 10. Müstehziyi kov, kavga da dışarı çıkar;
Çekişmenin de utancın da ardı kesilir.
 11. Yürek temizliği seven, dudaklarında lûtf olan adam,
Kıral onun dostu olur.
 12. RABBİN gözleri bilgiyi korur;
Fakat hain adamın sözlerini alt üst eder.
 13. Tembel der: Dışarda aslan var,
Sokaklarda öldürülürüm.
 14. Yabancı kadınların ağzı derin çukurdur;
RABBİN öfkelendiği adam oraya düşer.
 15. Akılsızlık, çocuğun yüreğinde bağlıdır;
Onu kendisinden tedip değneği uzaklaştırır.

16. Kazancı çoğaltmak için fakiri ezen,
Ve zengine veren, ancak yoksulluğa düşer.
17. Kulağını iğ, ve hikmetli adamların sözlerini dinle,
Ve yüreğini benim bilgime koy.
18. Çünkü onları kendi içinde saklarsan hoştur;
Onlar senin dudaklarında topluca yer tutsunlar.
19. Güvenmen RABBE olsun diye,
Bugün sana, sana da bildirdim.
20. Seni gönderenlere doğruluk sözleri götürsin diye,
Doğruluk sözlerinin gerçekliğini sana bildirmek için;
21. Öğütlerden ve bilgiden,
Sana âlâ şeyler Yazmadım mı?
22. Fakiri, fakir olduğu için soyma,
Ve düşkünü kapıda ezme;
23. Çünkü onların davasını RAB edecektir,
Ve onları soyanların canlarını soyacaktır.
24. Öfkeli olan adamla arkadaşlık etme;
Ve kızıcı adamla gitme;
25. Yoksa onun yollarına alışırsın,
Ve canını tuzağa düşürürsün.
26. El verenlerden,
Borca kefil olanlardan olma.
27. Eğer ödemek için bir şeyin yoksa,
Niçin senin altından döşeğini alsın?
28. Atalarının koydukları
Eski sınırın yerini değiştirme.
29. İşinde gayretli adamı görüyor musun? o kıralların önünde duracaktır;
Tanılmıyan adamların önünde durmıyacaktır.

BAP 23

- HÜKÜMDARLA yemeğe oturduğun zaman,
Karşında olana iyice dikkat et;
2. Ve eğer istekli adam isen,
Kendi boğazına bıçak koy.
 3. Onun çerezlerini canın çekmesin;
Çünkü hile ekmeğidir.
 4. Zengin olmak için kendini yorma;
Bu aklından vazgeç.
 5. Olmıyan şeye göz diker misin?
Çünkü zenginlik mutlaka kanatlanır,
Kartal gibi göklere uçar.
 6. Kötü gözlü adamın ekmeğini yeme,
Onun çerezlerini de canın çekmesin;
 7. Çünkü içinden nasıl düşünürse kendisi öyledir;
Sana: Ye, iç, der;
Fakat yüreği seninle beraber değildir.
 8. Yemiş olduğun lokmayı kusarsın,

Ve güzel sözlerin boşa gider.
9. Akılsıza söz söyleme,
Çünkü senin sözlerindeki hikmeti hor görür.
10. Eski sınırın yerini değiştirme,
Ve öksüzlerin tarlalarına girme;
11. Çünkü onların Velisi kuvvetlidir;
Onların davasını seninle o eder.
12. Yüreğini terbiyeye,
Ve kulaklarını bilgi sözlerine ver.
13. Çocuktan tedibi esirgeme;
Çünkü onu değnekle döversen ölmez.
14. Onu değnekle döversin,
Ve canını ölümler diyarından kurtarırın.
15. Oğlum, eğer senin yüreğin hikmetli ise,
Benim yüreğim de sevinir.
16. Dudakların doğru şeyler söylediği zaman,
Benim gönlüm de sevinçle coşar.
17. Yüreğin günahkârlara imrenmesin;
Ancak bütün gün RAB korkusunda ol;
18. Çünkü gerçekten bir son vardır;
Ve ümidin boşa çıkmıyacaktır.
19. Oğlum, dinle ve hikmetli ol,
Ve yolda yüreğini doğrult.
20. Şarap sümürenlerin,
Ete düşkün olanların arasında bulunma;
21. Çünkü ayyaş ve obur fakir olur;
Ve uyuklama insana paçavra giydirebilir.
22. Kendi babanı dinle,
Ve ihtiyar olduğu zaman, ananı hor görme.
23. Hakikati satın al, ve onu satma;
Hikmeti ve terbiyeyi ve anlayışı da.
24. Salihin babası çok sevinir;
Ve hikmetli adamın babası onunla mesrur olur.
25. Baban ve anan sevinsinler,
Ve seni doğuran mesrur olsun.
26. Oğlum, yüreğini bana ver;
Ve gözlerin yollarımdan zevk alsın.
27. Çünkü fahişe derin bir çukurdur,
Ve ecnebi kadın dar bir kuyudur.
28. Evet, haydut gibi pusuda oturur,
Ve insanlar arasında hainleri artırır.
29. Ah kimin? vah kimin? çekişmeler kimindir?
Şikâyet kimin? boşuna yaralar kimindir?
Gözlerin kızarması kimindir?
30. Şarabın başında oturup gecikenlerin,
Karıştirılmış şarabı aramağa gidenlerindir.
31. Şarabın kızıl olmasına,
Kadehte rengini vermesine,
Kolay kolay aşağı akmasına bakma.
32. Sonunda yılan gibi ısırır,

Ve engerek gibi sokar.
33. Gözlerin garip şeyler görecek,
Yüreğin sapık şeyler söyleyecek.
34. Ve deniz ortasında yatan adam gibi,
Gemi direğinin başında yatan adam gibi olacaksın;
35. Ve diyeceksin: Bana vurdular ve ağrı duymadım;
Beni dövdüler ve anlamadım;
Ne zaman ayılacağım? onu bir daha arıyayım.

BAP 24

ŞERİR adamlara imrenme;
Ve onlarla beraber olmağa arzu çekme;
2. Çünkü onların yürekleri zorbalık tasarlar,
Ve dudakları kötülük söylerler.
3. Hikmetle ev yapılır;
Ve anlayışla pekiştirilir;
4. Ve bilgi ile odalar
Her çeşit değerli ve hoş mallarla dolar.
5. Hikmetli adam kuvvetli olur;
Ve bilgili adam kuvvet artırır.
6. Çünkü sağlam öğütle cengini yaparsın;
Ve öğütçülerin çokluğunda kurtuluş olur.
7. Hikmet sefih için çok yüksektir;
Kapıda sefih ağzını açmaz.
8. Kötülük etmeği tasarlayan adama,
Fesatçı denilir.
9. Sefahet düşüncesi günahdır;
Ve müstehzi adam insanlara mekruhtur.
10. Sıkıntı gününde eğer gevşersen,
Kuvvetin azdır.
11. Ölüme götürülenleri kurtar,
Ve öldürülmeğe sendeliyerek gidenleri esirge.
12. İşte, bunu bilmiyorduk, dersene;
Yürekleri tartan anlamaz mı?
Ve senin canını koruyan bilmez mi?
Ve işine göre insana ödemez mi?
13. Oğlum, bal ye, çünkü iyidir;
Ve süzme bal damağına tatlıdır;
14. Bil ki, hikmet de senin canın için böyledir;
Eğer onu buldunsa, sonu da vardır,
Ve ümidin boşa çıkmıyacaktır.
15. Ey kötü adam, salihin oturduğu yere karşı puslu kurma;
Onun yurdunu yıkma;
16. Çünkü salih yedi kere düşer de, yine kalkar;
Fakat felâkette kötüler yıkılırlar.
17. Düşmanın yıkılınca sevinme,
Düştüğü zaman yüreğin mesrur olmasın;

18. Yoksa RAB bunu görür, gözünde kötü olur,
Ve öfkesini ondan çevirir.
19. Kötülük edenlerden ötürü kızma;
Kötü adamlara da imrenme;
20. Çünkü şerir adamın sonu gelmez;
Kötülerin çerağı söner.
21. Oğlum, RABDEN ve kırıaldan kork;
Ve değişikliğe düşkün olanlarla arkadaş olma;
22. Çünkü onların felâketi ansızın gelir;
Ve ikisinin vereceğı belâyı kim bilir?
23. Şunlar da hikmetlilerin sözleridir:
Hükümde hatır gözetmek iyi değildir.
24. Kötüye: Sen salih adamsın, diyen,
Kavmlar ona lânet okur, ümmetler ondan tiksindir.
25. Fakat onu azarlıyanlar zevk bulur;
Ve üzerlerine iyi bereket gelir.
26. Doğru cevap veren adam,
Dudakları öper gibidir.
27. Dışarıda işine düzen ver,
Ve onu tarlada kendine hazırla;
Ondan sonra evini yap.
28. Komşuna karşı sebepsiz şahitlik etme;
Ve dudaklarınla aldatma.
29. Bana ettiğı gibi ona öylece ederim,
Adama işine göre öderim, deme.
30. Tembel adamın tarlasından,
Ve anlayışı eksik adamın bağından geçtim;
31. İşte, her tarafında dikenler çıkmış,
Yüzünü ısırganlar kaplamış,
Ve taş duvarı yıkılmıştı.
32. Ve ben gördüm, derin düşündüm;
Baktım, ibret aldım;
33. Biraz uyku, biraz uyuklama,
Uyumak için biraz el kavuşturma;
34. Fakirlik sana bir uğru gibi,
Ve yoksulluk sana bir akıncı gibi gelecektir.

BAP 25

BUNLAR da Süleymanın meselleridir; bunları Yahuda kiralı Hizkiyanın adamları toplıyıp yazdılar.

2. Bir şeyi gizlemek Allahın izzetidir;
Fakat kıralların izzeti bir işi eşmektir.
3. Yükseklikte gökler, ve derinlikte yer,
Ve kıralların yüreğı araştırlamaz.
4. Gümüştten cürufu ayır,
Ve kuyumcuya bir kap çıkar;
5. Kötü adamı kiralın önünden ayır,

Ve onun tahtı salâh ile pekiştirilir.
6. Kırılın önünde kendini ileri sürme,
Ve büyüklerin yerinde durma;
7. Çünkü gözünün gördüğü emîrin önünde,
Birin senî aşağı indirmesinden ise,
Sana: Yukarı buyur, demesi daha iyidir.
8. Acele ile davaya atılma,
Yoksa komşun seni utandırınca,
Sonunda ne edeceğini bilmezsin.
9. Davanı doğrudan komşunla gör,
Ve başkasının sırrını açma.
10. Yoksa işiten seni hor görür;
Ve rüsvaylığın senden ayrılmaz.
11. Yerinde söylenen söz;
Oyulmuş gümüşün içinde altın elmalar gibidir.
12. Altın küpe ve saf altından süs nasılsa,
Azarlıyan hikmetli adam da dinliyen kulak için öyledir.
13. Orak vaktinde kar serinliği nasılsa,
Kendisini gönderenler için sadık ulak da öyledir:
Çünkü efendilerinin canını tazeler.
14. Yağmursuz bulut ve yel nasılsa,
Yalan hediye ile övünen adam da öyledir.
15. Hükümdar uzun sabırla kandırılır,
Ve yumuşak dil kemiği kırar.
16. Bal buldun mu? kendine yetecek kadar ye;
Yoksa onunla doyunca kusarsın.
17. Komşunun evine ayağını seyrek bas;
Yoksa sana doyar da senden nefret eder.
18. Komşusuna karşı yalancı şahitlik eden,
Topuz ve kılıç ve sivri oktur.
19. Sıkıntı gününde hain adama güvenmek,
Kötü diş ve sarsak ayak gibidir.
20. Soğuk günde kaftan çıkaran adam, ve soda üzerinde sirke nasılsa,
Dertli yüreğe nağmeler terennüm eden de öyledir.
21. Eğer düşmanın acıkmışsa, ona ekmek yedir;
Ve eğer susamışsa, ona su içir;
22. Çünkü sen onun başına ateş korları yığarsın,
Ve RAB sana öder.
23. Şimal yeli yağmur getirir;
Çekiştirici dil de yüzü öfkelerendir.
24. Geniş evde kavgacı karı ile beraber olmaktansa,
Dam köşesinde oturmak iyidir.
25. Susamış cana soğuk su nasılsa,
Uzak memleketten iyi haber de öyledir.
26. Bulandırılmış çeşme, ve bozulmuş pınar nasılsa,
Kötülük önünde sendeliyen salih adam da öyledir.
27. Çok bal yemek iyi değildir;
Kendi izzetlerini aramak da insanlara ağırdır.
28. Nefsine hâkim olmıyan adam,
Yıkılmış ve duvarsız şehir gibidir.

BAP 26

- YAZ vaktinde kar, ve orak vaktinde yağmur yakışmadığı gibi,
İzzet de akılsız için öyledir.
2. Serçe öteye beriye nasıl uçarsa, ve kırlangıç nasıl uçup giderse,
Boşuna lânet de öyledir, değmez.
3. Ata kamçı, eşeğe gem,
Ve akılsızların sırtına değnek.
4. Akılsıza sefahetine göre cevap verme,
Yoksa sen de ona benzersin.
5. Akılsıza sefahetine göre cevap ver,
Yoksa kendi gözünde hikmetli olur.
6. Akılsızın elile söz gönderen, Kendi ayaklarını keser ve zarar çeker.
7. Topalın bacakları nasıl sarkarsa,
Akılsızların ağzında mesel de öyledir.
8. Taşı sapanın içine bağlıyan adam nasılsa,
Akılsızı sayan da öyledir.
9. Sarhoşun eline geçen dikenli dal ne ise,
Akılsızların ağzında mesel de öyledir.
10. Herkesi yaralıyan okçu nasılsa,
Akılsızı ücretle tutan ve yoldan geçenleri ücretle tutan da öyledir.
11. Kusmuğuna dönen köpek nasılsa,
Sefahetini tekrarlıyan akılsız da öyledir.
12. Kendi gözünde hikmetli olan adam gördün mü?
Ondan ziyade akılsızdan bir şey umulur.
13. Tembel der ki: Yolda aslan var;
Sokaklarda aslan var.
14. Kapı kendi rezeleri üzerinde nasıl dönerse,
Tembel de yatağı üzerinde öyle döner.
15. Tembel sahana elini daldırır;
Onu tekrar ağzına götürmeğe üşenir.
16. Tembel kendi gözünde,
Akıllıca cevap veren yedi kişiden daha hikmetlidir.
17. Kendisine ait olmıyan kavgaya kızan,
Yoldan geçen köpeği kulaklarından tutan adam gibidir.
18. Ateşli odunlar, oklar, ve ölüm saçan
Deli bir adam nasılsa,
19. Komşusunu aldatıp da:
Şaka etmiyor muyum? diyen adam da öyledir.
20. Odun bitince ateş söner;
Çekiştirici adamın olmadığı yerde kavga durur.
21. Kor için kömür, ve ateş için odun ne ise,
Çekişmeyi alevlendirmek için kavgacı adam da öyledir.
22. Çekiştirici adamın sözleri tatlı lokmalar gibidir,
Ve karnın en derin yerlerine inerler.
23. Hararetli dudaklarla kötü yürek,
Üzerine gümüş cürufu sıvanmış toprak kaba benzer.

24. Buğzeden adam kendisini dudakları ile başka türlü gösterir;
Fakat içinde hile saklar;
25. Onun güzel söyleyişine inanma;
Çünkü yüreğinde yedi mekruh şey vardır;
26. Onun nefreti hileye bürünse de,
Cemaatin önünde kötülüğü açılır.
27. Çukuru kazan, içine düşer;
Ve taş, yuvarlıyanın üzerine döner.
28. Yalancı dil yaraladığı adamlardan nefret eder,
Ve yaltaklanan ağız harap eder.

BAP 27

- YARINKİ günle övünme;
Çünkü gün ne doğuracak bilmezsin.
2. Kendi ağzın değil, seni başkası övsün;
Kendi dudakların değil, yabancı övsün.
3. Taş ağırdır, kum da bir yükür;
Fakat sefihin öfkesi ikisinden de ağırdır.
4. Kızgınlık gaddardır, öfke de sel gibidir;
Fakat kıskançlığın önünde kim durabilir?
5. Açık azarlama
Örtülü sevgiden iyidir.
6. Dostun açtığı yaralar sadıktır;
Fakat düşmanın öpüşleri boldur.
7. Tok can gümeçbalından tiksindir;
Fakat aç cana her acı şey tatlıdır.
8. Yuvasından avare olan kuş nasılsa,
Yerinden avare olan adam da öyledir.
9. Yağ ve buhur yüreği sevindirir;
Dostun tatlılığı da candan gelen öğüttendir.
10. Kendi dostunu ve babanın dostunu bırakma;
Ve felâketin gününde kardeşinin evine gitme;
Yakın komşu irak kardeşten iyidir.
11. Oğlum, hikmetli ol, ve yüreğimi sevindir,
Ta ki, beni ayıplıyana cevap vereyim.
12. Basiretli adam şerri görüp gizlenir;
Bön adamlar ise, ileri geçip zarar görürler.
13. Yabancıya kefil olanın esvabını al;
Ecnebi kadına kefil olandan rehin al.
14. Sabah erken kalkıp yüksek sesle dostunu kutlayan adam,
Ona lânet sayılır.
15. Çok yağmurlu günde ardı kesilmeyen damlama,
Ve kavgacı karı, birbirine benzerler;
16. Onu tutmak istiyen yeli tutmak istiyor,
Ve sağ eli yağı kavramak istiyor.
17. Demir demiri bilir;
Ve adam da dostunun yüzünü bilir.

18. İncir ağacını tımar eden onun meyvasını yer;
Ve efendisine bakan izzet bulur.
19. Su yüzü yüze gösterdiği gibi,
Yürek de insanı insana gösterir.
20. Ölüler diyarı ve Helâk yeri hiç doymaz;
İnsanın gözleri de hiç doymaz.
21. Pota gümüş için, ve ocak altın içindir;
Adam da övülmesiyle denenir.
22. Sefihi buğdayla beraber dibekte tokmakla dövsen bile,
Sefaheti ondan ayrılmaz.
23. Davarının halini iyice bil,
Ve sığırlarına dikkat et;
24. Çünkü zenginlik daimî değildir;
Ve taş nesilden nesle kalır mı?
25. Çayır toplanır, ve çimen kendini gösterir,
Ve dağların otu toplanılır.
26. Kuzular senin giyeceğin içindir,
Ve tarlanın bedeli ergeçlerdir;
27. Ve keçilerin südü senin yiyeceğin için,
Evinin yiyeceği, ve cariyelerinin geçimi için yeter.

BAP 28

- KÖTÜ adam kovalıyan yokken kaçar;
Fakat salihler aslan gibi güvenir.
2. Diyarın isyanı yüzünden reisleri çok olur;
Fakat anlayışlı ve bilgili adamlarla hali devamlı olur.
 3. Yoksulları ezen fakir adam,
Süpüren ve ekmek bırakmıyan yağmur gibidir.
 4. Şeriati bırakanlar kötü adamı överler;
Fakat şeriati tutanlar onlarla cenkleşirler.
 5. Şerir adamlar hükmü anlamazlar;
Fakat RABBİ arıyanlar her şeyi anlarlar.
 6. Kendi kemalinde yürüyen fakir,
Zengin olup da iki yollu sapık adamdan iyidir.
 7. Şeriati tutan oğul anlayışlıdır;
Fakat oburlara arkadaş olan, babasını utandırır.
 8. Faiz ve kâr ile malını artıran adam,
Onu yoksullara acıyan için biriktirir.
 9. Kim şeriati dinlemekten kulağını çevirirse,
Onun duası da mekruhtur.
 10. Kim doğruları kötü yola saptırırsa,
Çukuruna kendi düşer;
Fakat iyilik kâmil adamların mirasıdır.
 11. Zengin kendi gözünde hikmetlidir;
Fakat anlayışlı fakir onu deşip çıkarır.
 12. Salihler zafer bulunca, büyük izzet olur;
Fakat kötüler kalkınca, insan gizlenir.

13. Kabahatlerini örten muvaffak olmaz;
Fakat onları itiraf edip bırakan, merhamet bulur.
14. Daima korkan adama ne mutlu!
Yüreğini katılaştıran ise, belâya düşer.
15. Fakir kavmin üzerinde kötü hükümdar,
Gümürdiyen aslan ve aç ayı gibidir.
16. Anlayışı olmıyan reis çok da gaddar olur;
Fakat yakışsız kazançtan nefret eden ömrünü uzatır.
17. Bir kimsenin kanını yüklenmiş olan adam,
Kabre kadar kaçacaktır; kimse ona yardım etmesin.
18. Doğrulukla yürüyen kurtulur;
Fakat iki yollu sapık adam onlardan birinde düşer.
19. Toprağını işliyen adam ekmeğe doyar;
Boş adamların ardınca giden ise, fakirliğe doyar.
20. Sadık adamın bereketleri çoktur;
Fakat zengin olmağa acele eden suçsuz tutulmaz.
21. Hatır gözetmek iyi değildir;
Çünkü bir parça ekmek için insan günah işler.
22. Kötü gözlü adam zenginlik ardından koşar;
Ve üzerine yoksulluk geleceğini bilmez.
23. Bir adama dille yaltaklanandan ziyade Onu azarlıyan sonunda lûtf bulur.
24. Kim babasını yahut anasını soyar ve:
Günah değildir, derse,
O adam helâk edicinin arkadaşıdır.
25. Aç gözlü kavga çıkarır;
Fakat RABBE güvenen semiz olur.
26. Kendi yüreğine güvenen akılsızdır;
Fakat kim hikmetle yürürse, o kurtulur.
27. Kim fakire verirse, onun eksikliği olmaz;
Fakat kim ondan göz çevirirse, o çok lânet alır.
28. Kötüler kalkınca insan gizlenir;
Fakat onlar yok olunca salihler çoğalır.

BAP 29

- ÇOK kere tedip olunup da dik başlılık eden,
Birdenbire kırılacaktır, çare yok.
2. Salihler çoğalınca, kavm sevinir;
Fakat kötü adam hükümdar olunca, kavm ah çeker.
 3. Kim hikmeti severse, babasını sevindirir,
Fakat fahişelerle arkadaşlık eden malını yok eder.
 4. Kıral memleketi adaletle pekiştirir,
Fakat hediye seven onu yıkar.
 5. Komşusuna yaltaklanan adam,
Onun ayakları için ağ serer.
 6. Şerir adamın günahında tuzak vardır;
Fakat salih adam terennüm eder ve sevinir.
 7. Salih adam fıkaranın hakkını tanır;

Kötü adam tanıma nedir anlamaz.
8. Müstehzi adamlar şehri körükler;
Fakat hikmetliler öfkeyi yatıştırır.
9. Hikmetli adamın sefihle davası olunca,
Kızsa da, gülse de, rahat yoktur.
10. Kanlı adamlar kâmil adamdan nefret ederler;
Doğru adamlar ise, onun canını korurlar.
11. Akılsız bütün öfkesini ortaya döker;
Hikmetli adam ise, onu tutar ve susturur.
12. Bir hükümdar yalan söze kulak verirse,
Bütün hizmetçileri kötülerdir.
13. Fakir ile gaddar adam karşılaşır;
İkisinin de gözünü aydınlatan RABDİR.
14. Fıkaraya doğrulukla hükmeden kiral,
Onun tahtı ebediyen pekişir.
15. Değnek ve tedip hikmet verir;
Fakat kendi haline bırakılan çocuk anasını utandırır.
16. Kötü adamlar çoğalınca, günah çoğalır;
Fakat salihler onların düştüklerini göreceklerdir.
17. Oğlunu terbiye et, ve sana rahat verecektir;
Ve senin canına lezzet verecektir.
18. Vahiy olmayınca kavm dizginsiz olur;
Fakat şeriati tutana ne mutlu!
19. Kul sözle terbiye edilmez;
Çünkü anlasa da kulak asmaz.
20. Sözlerinde acele eden bir adam gördün mü?
Ondan ziyade akılsızdan bir şey umulur.
21. Kim kulunu çocukluğundan beri nazlı büyütürse
Sonunda o kendisine oğul olur.
22. Öfkeli adam kavga çıkarır,
Ve kızan adamın günahı pek çoktur.
23. Adamın kibri kendini alçaltır;
Fakat alçak gönüllü adam izzet bulur;
24. Hırsızla ortak olan kendi canından nefret eder;
Ant teklifini ıstır de bildiğini söylemez.
25. İnsan korkusu tuzak kurar;
Fakat RABBE güvenen emniyette olur.
26. Hükümdarın yüzünü arıyan çoktur;
Fakat insanın hükmü RABDENDİR.
27. Haksız adam salihlere mekruhtur,
Yolunda doğru olan adam kötüye mekruhtur.

BAP 30

MASSALI Yakenin oğlu Agurun sözleri.
Bu adam İtiyele, İtiyele ve Ukala diyor:
2. Gerçek ben herkesten budalayım,
Ve insan anlayışı bende yoktur;

3. Ve hikmeti öğrenmedim,
Kuddûs bilgisini de bilmiyorum.
4. Kim göklere çıktı ve indi?
Kim yeli avuçlarına topladı?
Kim suları esvaba sarıp bağladı?
Kim yerin bütün sonlarını tayin etti?
Eğer biliyorsan, onun adı nedir, oğlunun adı ne?
5. Allahın her sözü denenmiştir;
Kendisine sığınanlara kalkandır.
6. Onun sözüne bir şey katma,
Yoksa seni tedip eder, ve yalancı çıkarsın.
7. Senden iki şey diledim;
Ben ölmeden onları benden esirgeme:
8. Sahteliği ve yalan sözü benden uzaklaştı;
Bana ne fakirlik ve ne zenginlik ver;
Payıma düşen ekmekle beni besle;
9. Ta ki, tok olup da: RAB kimdir? diye seni inkâr etmiyeyim;
Ta ki, fakir olup da çalmıyayım,
Ve Allahımın ismini boş yere ağzıma almıyayım.
10. Kulu efendisine çekiştirme,
Yoksa sana lânet eder, ve suçlu olursun.
11. Nesil var ki, babasına lânet eder,
Ve anasına hayır dua etmez.
12. Nesil var ki, kendi gözünde tahirdir,
Fakat murdarlığından yıkanmamıştır.
13. Nesil var ki, gözleri ne yüksektir!
Ve göz kapakları yukarı kalkmıştır.
14. Nesil var ki, yerden hakirleri ve insanlar arasından fakirleri yutmak için,
Dişleri kılıçtır, ve azı dişleri bıçaktır.
15. Sülûğün iki kızı vardır: Ver, ver, derler.
Hiç doymıyan üç şey vardır,
Yeter, demiyen dört şey vardır:
16. Ölüler diyarı; ve kısır rahim;
Suya doymıyan toprak; ve: Yeter, demiyen ateş.
17. Babası ile istihza eden,
Ve anasına itaat etmeği hor gören göz,
Onu dere kargaları oyacak,
Ve kartal yavruları yiyecektir.
18. Benim için şaşılacak üç şey var,
Ve dört şey var ki, onları bilmiyorum:
19. Havada kartalın yolu;
Kaya üzerinde yılanın yolu;
Denizin ortasında geminin yolu;
Ve genç kadınla olan erkeğin yolu.
20. Zina eden kadının yolu da böyledir;
Yer, ve ağzını siler,
Ve: Kötülük etmedim, der.
21. Üç şeyin altında,
Ve taşıyamadığı dört şeyin altında yer sarsılır:
22. Kırıl olan kölenin,

Ve ekmeğe doyan ahmağın altında;
23. Evlenen menfur kadının,
Ve hanımının yerine geçen cariyenin altında.
24. Dünyada dört küçük şey var,
Fakat onlar çok hikmetlidir:
25. Karıncalar, kuvvetli olmıyan bir kavmdır,
Fakat yiyeceklerini yazın hazırlarlar;
26. Kaya porsukları kuvvetsiz bir kavmdır,
Fakat evlerini kayada yaparlar;
27. Çekirgelerin kiralı yoktur,
Fakat hepsi bölük bölük çıkarlar;
28. Kertenkele ellerile duvara yapışır,
Fakat kıralların saraylarında bulunur.
29. Yürüyüşü güzel olan üç şey var,
Ve gidişi güzel olan dört şey var:
30. Hayvanların en zorlusu,
Ve hiç birinin önünde geri dönmiyen aslan;
31. Tazı; ve teke;
Ve kavmı kendisile beraber olan kiral.
32. Eğer kendini yükselterek akılsızlık ettinse,
Yahut kötülük düşündünse,
Elini ağzına koy.
33. Çünkü südü sıkmak yağ çıkarır,
Ve burnu sıkmak kan çıkarır;
Öfkeyi sıkmak da kavga çıkarır.

BAP 31

MASSA kiralı Lemuele anasının öğrettiği sözler.
2. Oğlum, ne diyeyim? ve rahmimin oğlu, ne diyeyim?
Ve adaklarımın oğlu, ne diyeyim?
3. Kuvvetini kadınlara,
Ve yollarını kıralları helâk edenlere verme.
4. Kırallar için değildir, ey Lemuel! şarap içmek kırallar için değildir;
Ve içki aramak emîrlere için değildir.
5. Ta ki, içip de şeriatı unutmasınlar,
Ve bütün düşkünlük oğullarının hakkını saptırmasınlar.
6. İçkiyi helâk olmak üzre olana,
Ve şarabı canında acılık bulunanlara verin;
7. İçsin, ve fakirliğini unutsun,
Ve artık yorgunluğunu anmasın.
8. Ağzını dilsiz için,
Bütün kimsesizlerin davası için aç.
9. Ağzını aç, doğrulukla hükmet,
Ve hakirle fakirin davasını gör.
10. Faziletli kadını kim bulabilir?
Çünkü onun değeri yakutlardan çok üstündür.
11. Kocasının yüreği ona güvenir,

Ve adamın kazancı eksik olmaz.
12. Kadın ona kötülükle değil,
Hayatının bütün günlerinde iyilikle öder.
13. Yün ve keten arar,
Ve ellerile istekle işler.
14. Tüccar gemileri gibidir,
Ekmeğini uzaktan getirir.
15. Henüz gece iken kalkar,
Ve evi halkına yiyecek,
Ve hizmetçi kızlarına vazife verir.
16. Bir tarla almağı düşünür, ve onu satın alır;
Ellerinin kazancı ile bir bağ diker.
17. Belini kuvvetle kuşatır,
Ve bazularını kuvvetlendirir.
18. Ticaretinin iyi olduğunu tadar;
Geceleyin چراغی sönmez.
19. Ellerini örekeye kor,
Ve avuçları işi tutar.
20. Hakire avucunu açar;
Ve fakirlere ellerini uzatır.
21. Evi halkı için kardan korkmaz;
Çünkü bütün evi halkının iki kat esvabı vardır.
22. Kendisine halılar yapar;
Esvabı ince keten ve erguvanîdir.
23. Kocasını memleketin ihtiyarları ile otururken,
Kapılarda tanılır.
24. Keten esvap yapar ve satar,
Ve tüccara kuşaklar verir.
25. Kuvvet ve şeref onun libasıdır;
Ve yarınki güne güler.
26. Ağzını hikmetle açar;
Ve lûtf kanunu onun dilindedir.
27. Evi halkının gidişine gözcülük eder,
Ve tembellik ekmeğini yemez.
28. Oğulları kalkar ve ona mutlu derler;
Kocasını da kalkar, ve onu över:
29. Faziletle davranan kızlar çoktur,
Fakat sen hepsine üstün oldun, der.
30. Letafet aldatıcıdır, ve güzellik boş şeydir;
Fakat RABDEN korkan kadın övülür.
31. Ellerinin kazancından kendisine verin;
Ve kapılarda işleri onu övsün.

VAİZ

BAP 1

YERUŞALİMDE kıral olan Davudun oğlu Vaizin sözleri.

2. Boşların boşu, Vaiz diyor, boşların boşu, her şey boş.
3. Güneş altında çektiği bütün emeğinden insanın kazancı nedir?
4. Bir nesil gidiyor, ve bir nesil geliyor; fakat dünya ebediyen duruyor.
5. Güneş doğuyor, ve güneş batıyor, ve yerine, doğduğu yere, koşuyor.
6. Yel cenuba gidiyor, ve şimale dönüyor; döne döne gidiyor, ve yel dönüşlerini tekrar ediyor.
7. Bütün ırmaklar denizin içine akıyor, fakat deniz dolmuyor; ırmaklar aktıkları yere, yine oraya akmaktalar.
8. Bütün şeyler yorgunlukla dolu; insan onu söyliyemiyor; göz görmekle doymıyor, ve kulak işitmekle dolmuyor.
9. Ne var idi ise, olacak odur; ve ne yapıldı ise, yapılacak odur, ve güneş altında yeni bir şey yok.
10. Bak, bu yenidir, diyecek bir şey var mı? Çoktan, bizden evel olan asırlarda olmuştur.
11. Evelki nesiller anılmıyorlar; gelecek olan sonrakiler de kendilerinden sonra gelecek olanlar arasında anılmıyacaklar.
12. Ben, Vaiz, Yeruslaimde İsrail üzerine kıraldım.
13. Ve göklerin altında yapılmakta olan her şey hakkında hikmetle araştırmağa ve soruşturmağa yüreğimi verdim; bu kötü bir zahmettir, Allah onu adam oğullarına onunla uğraşsınlar diye vermiştir.
14. Güneş altında yapılan bütün işleri gördüm; ve işte, hepsi boş, ve yeli kavramağa çalışmaktır.
15. İğri olan doğrultulamaz; ve eksik olan sayıya gelemmez.
16. Yüreğimle söyleşip dedim: İşte, benden önce Yeruslaimde olanların hepsinden ziyade hikmet artırdım, ve yüreğim çok hikmet ve bilgi gördü.
17. Ve hikmeti öğrenmeğe, ve deliliği ve akılsızlığı öğrenmeğe yüreğimi verdim; anladım ki, bu da yeli kavramağa çalışmaktır.
18. Çünkü çok hikmette çok keder var; ve bilgi artıran dert artırır.

BAP 2

- BEN yüreğimde dedim: Haydi gel sevinçle seni deniyeyim; iyiliği de gör; ve işte, o da boş.
2. Gülme için: Deliliktir; sevinç için de: Neye yarar? dedim.
 3. Ömürlerinin bütün günlerince gökler altında yapsınlar diye âdem oğulları için iyi olan ne idiğini görünciye kadar, yüreğim bana hikmetle yol gösterirken, bedenimi şarapla nasıl dinlendireyim, ve akılsızlığı nasıl ele alayım, diye yüreğimde araştırdım.
 4. Büyük işler yaptım; kendime evler yaptım; kendim için bağlar diktim;
 5. kendim için bahçeler ve korular yaptım, ve onlarda her çeşit meyva ağaçları diktim;
 6. ağaç yetiştirilen ormanı sulamak için kendime su havuzları yaptım;
 7. köleler ve cariyeler satın aldım, ve evimde doğmuş kölelerim vardı; hem de çok malım, sığırlarım ve davarım vardı, benden evel Yeruslaimde olanların hepsininkinden çoktu;
 8. hem de kendim için gümüş ve altın, ve kıralların ve vilâyetlerin hazinesini topladım; ve erkek ve kadın hanendeler, ve âdem oğullarının zevk aldıkları şeyler, bir çok kadınlar edindim.
 9. Böylece büyüdüm, ve benden evel Yeruslaimde olanların hepsinden daha büyük oldum; hikmetim de beni bırakmadı.
 10. Ve istedikleri hiç bir şeyi gözlerimden esirgemedim; yüreğimi hiç bir sevinçten alıkoymadım; çünkü bütün emeğimden ötürü yüreğim seviniyordu; ve bütün emeğimden payım da bu oldu.
 11. Ve ellerimin yapmış olduğu bütün işlere, ve yapmak için çektiğim emeğe dönüp baktım;

ve işte, hepsi boş, ve yeli kavramağa çalışmaktı; ve güneş altında bir kazanç yoktu.

12. Ve hikmet, ve delilik ve akılsızlık göreyim diye dönüp baktım; çünkü kıraldan sonra gelen adam ne yapabilir? çoktan yapılmış olan şeyi!

13. Ve gördüm ki, ışığın karanlığa üstünlüğü olduğu gibi hikmetin de akılsızlığa üstünlüğü var.

14. Hikmetli adamın gözleri başındadır, fakat akılsız karanlıkta yürüyor; böyle olmakla beraber anladım ki, hepsinin başına gelen şey birdir.

15. Ve yüreğimde dedim: Akılsızın başına ne geliyorsa, benim başıma da o gelecek; öyle ise niçin ben daha hikmetli oldum? Ve yüreğimde: Bu da boştur, dedim.

16. Çünkü akılsız adam gibi hikmetli adam için de ebedî anılma yoktur: çünkü gelecek günlerde her şey çoktan unutulmuş olacaktır. Hikmetli adam da nasıl akılsız gibi ölüyor!

17. Ve hayattan nefret ettim, çünkü güneş altında yapılan iş bana kötü göründü; çünkü hepsi boş, ve yeli kavramağa çalışmaktır.

18. Ve güneş altında çektiğim bütün emeğimden nefret ettim, çünkü onu benden sonra gelecek adama bırakacağım.

19. Ve kim bilir, o hikmetli mi olacak, akılsız mı? ve güneş altında kendimi hikmetli gösterip çektiğim bütün emeğim üzerinde saltanat sürecek. Bu da boş.

20. Ve güneş altında çekmiş olduğum bütün emekten ötürü yüreğim bir şey ummasın diye yüz çevirdim.

21. Çünkü adam var ki, emeği hikmetle, ve bilgi ile ve muvaffakiyetle olur; fakat onda emek çekmemiş olan bir adama onu pay olarak bırakır. Bu da boş, ve büyük kötülük.

22. Çünkü bütün emeğinden, ve güneş altında emek çeken yüreğinin çabalamasından adama ne var?

23. Çünkü hep günleri ancak dert, ve emeği kederdir; geceleyin bile yüreği rahat etmez. Bu da boş.

24. Adam için yemekten ve içmekten ve emeğile canını sevindirmekten daha iyi bir şey yoktur. Gördüm ki, bu da Allah tarafındandır.

25. Çünkü onsuz kim yiyebilir, ve zevk bulabilir?

26. Çünkü Allah hikmeti, ve bilgiyi, ve sevinci, kendi önünde iyi olan adama verir; fakat Allahın önünde iyi olana versin diye, toplamak ve yığmak zahmetini suç işliylene verir. Bu da boş ve yeli kavramağa çalışmaktır.

BAP 3

HER şeyin zamanı, ve gökler altında her işin vakti var;

2. doğmanın vakti var, ve ölmenin vakti var; dikimin vakti var, ve dikilmiş olanı sökmenin vakti var;

3. öldürmenin vakti var, ve şifa vermenin vakti var; yıkmanın vakti var, ve bina etmenin vakti var;

4. ağlamanın vakti var, ve gülmenin vakti var; dövünmenin vakti var, ve oynamanın vakti var;

5. taşları atmanın vakti var, ve taşları devşirmenin vakti var; kucaklaşmanın vakti var, ve kucaklaşmadan çekinmenin vakti var;

6. aramanın vakti var, ve yitirmenin vakti var; saklamanın vakti var, ve atmanın vakti var;

7. yırtmanın vakti var, ve dikiş dikmenin vakti var; susmanın vakti var, ve söylemenin vakti var;

8. sevmenin vakti var, ve nefret etmenin vakti var; cengin vakti var, ve barışıklığın vakti var.

9. İşliylene emek çektiği işten ne kazanç var?

10. Onunla uğraşsınlar diye âdem oğullarına Allahın verdiği zahmeti gördüm.

11. O her şeyi vaktinde güzel yaptı; onların yüreğine de ebediyeti koydu, fakat şöyle ki, insan Allahın yaptığı işi baştan sona kadar bulup çıkaramaz.
12. Biliyorum ki, onlar için sevinçli olmaktan, ve ömürleri oldukça iyilik etmekten daha iyi bir şey yoktur.
13. Hem de her adamın yiyip içmesi, ve bütün emeğinden iyilik görmesi Allahın vergisidir.
14. Biliyorum ki, Allahın yaptığı her şey ebediyen olacaktır; ona bir şey katılamaz, ve ondan bir şey eksiltilemez; ve kendi önünde korksunlar diye Allah onu yaptı.
15. Var olan eskidendir; ve olacak olan eskiden olmuştur; ve Allah geçmiş olanı yine arıyor.
16. Ve yine güneş altında gördüm ki, hakkın yerinde kötülük var; adaletin yerinde de kötülük var.
17. Yüreğimdedim: Allah salihe de kötüye de hükmedecektir; çünkü orada her şey için ve her iş için bir vakit vardır.
18. Yüreğimdedim: Bu iş âdem oğulları yüzündendir, Allah onları denesin, ve kendilerinin ancak hayvan olduklarını görsünler diyer.
19. Çünkü âdem oğullarının başına gelen, hayvanların başına da geliyor; ve başlarına gelen şey birdir; bu nasıl ölüyorsa, öteki de öyle ölüyor; hepsinin bir soluğu var; ve adamın hayvana üstünlüğü yoktur; çünkü hepsi boş.
20. Hepsi bir yere gidiyorlar; hepsi topraktandır, ve hepsi yine toprağa dönüyorlar.
21. Âdem oğullarının ruhu yukarıya çıktığını, ve hayvanın ruhu aşağıya yere indiğini kim biliyor?
22. Ve gördüm ki, adamın kendi işlerinde sevinçli olmasından daha iyi bir şey yoktur; çünkü onun payı budur; çünkü kendisinden sonra olacak şeyi görmek için onu kim geri getirecek?

BAP 4

VE ben döndüm, ve güneş altında yapılan bütün işkenceleri gördüm; ve işte, ezilenlerin gözyaşları! ve onları teselli eden yok; ve onları ezenler tarafından zorbalık! ve onları teselli eden yok.

2. Ve ben hâlâ sağ bulunan yaşayanlardan ziyade çoktan ölmüş olan ölüleri övdüm;
3. ve doğmamış ve güneş altında yapılan kötü işi görmemiş olanı bunların ikisinden ziyade mutlu saydım.
4. Ve her emeği ve iyi giden işi gördüm ki, bir kimsenin komşusu tarafından kıskanılması bundan dolayıdır. Bu da boş, ve yeli kavramağa çalışmaktır.
5. Akılsız ellerini kavuşturur, ve kendi etini yer.
6. Rahatla bir avuç dolusu, emekle ve yeli kavramağa çalışarak iki avuç dolusundan iyidir.
7. Ve ben döndüm, ve güneş altında boşluk gördüm.
8. Bir adam var, ona ikinci yok; oğlu da kardeşi de yok; ve bütün emeğinin sonu yok; ve gözleri zenginliğe doymıyor. Öyle ise ben kimin için emek çekeyim, ve canımı iyilikten mahrum edeyim? diyor. Bu da boş ve kötü bir zahmet.
9. İki kişi bir kişiden iyidir, çünkü emekleri için iyi ücretleri olur.
10. Çünkü düşerlerse, biri arkadaşını kaldırır; fakat yalnız olup düşenin vay başına! onu kaldıracak kimse yoktur.
11. Hem de iki kişi beraber yatarlarsa, ısınırlar; fakat tek başına bir adam nasıl ısınabilir?
12. Bir adam tek başına olanı yenerse, iki kişi ona karşı koyar; üç kat iplik de çabuk kopmaz.
13. Fakir ve hikmetli genç, artık öğüt almayı bilmiyen kocamış ve akılsız kıraldan iyidir.
14. Çünkü hapishaneden kiral olmak için çıktı; ve kendi ülkesinde fakir doğmuştu.
15. Güneş altında yürüyen bütün yaşayanları onun yerine duran ikinci genç ile beraber gördüm.

16. Bütün kavmin, başlarında olduğu bütün adamların sonu yoktu; fakat kendisinden sonra gelenler onunla sevinmiyeceklerdir. Gerçek bu da boş, ve yeli kavramağa çalışmaktır.

BAP 5

ALLAHIN evine gittiğin zaman, ayağını gözet; çünkü dinlemek için yaklaşmak akılsızlar kurbanını vermekten daha iyidir; çünkü kötülük yapmakta olduklarını bilmiyorlar.

2. Ağzınla acele etme, ve Allahın önünde söz söylemeğe yüreğin tez olmasın; çünkü Allah göklerde, ve sen yer üzerindesin; bunun için sözlerin az olsun.

3. Çünkü iş çokluğu ile ruya gelir, söz çokluğu ile de akılsızın sesi.

4. Allaha adak adayınca onu ödemekte gecikme; çünkü akılsızlardan hoşlanmaz; adadığını öde.

5. Adayıp ödememektense adamaman daha iyidir.

6. Ağzını bırakma ki, bedenine suç işlettirsin; ve meleğin önünde: O yanlış oldu, deme; Allah niçin senin sözünle öfkelenir, ve senin ellerinin işini bozsun?

7. Çünkü ruyaların çokluğunda, ve söz çokluğunda boş şeyler vardır; ancak sen Allahtan kork.

8. Bir memlekette fakirlerin sıkıştırıldığını, ve adaletin ve doğruluğun zorlandığını görürsen, bu işe şaşma; çünkü yüksek olanın üzerinde daha yüksek olanı bakıyor; ve onların üzerinde daha yüksek olanlar var.

9. Ve toprağın verdiği faide herkes içindir; kıralın kendisine de tarla ile hizmet olunur.

10. Gümüşü seven gümüşe, ve bolluğu seven mahsule doymaz; bu da boş.

11. Mal çoğalınca onu yiyenler de çoğalır; ve gözleriyle onları görmekten başka sahibi için ne faide var?

12. Az yesin yahut çok yesin, çalışan adamın uykusu tatlıdır; fakat zenginin tokluğu onu uyumağa bırakmaz.

13. Güneş altında bir kötü belâ var ki, onu gördüm: sahibi tarafından kendi zararına saklanılan servet;

14. ve bu servet işin ters dönmesiyle yok olur; ve eğer bir oğul babası oldu ise, onun elinde bir şey yoktur.

15. Anasının rahminden nasıl çıktı ise, geldiği gibi yine çıplak gidecek, ve elinde götürsün diye emeği için bir şey almıyacak.

16. Her halde nasıl geldi ise, öyle gidecek, bu da kötü bir belâdır; ve yel için emek çekmesinden ne kazancı oldu?

17. Hem de bütün günlerinde karanlıkta yiyor, ve çok sıkılıyor, ve hastalığı ve öfkesi var.

18. İşte, iyi ve güzel olduğunu gördüğüm şu ki, insan yesin ve içsin, ve kendisine Allahın verdiği ömrünün bütün günlerinde, güneş altında çektiği her emeğinden iyilik görsün; çünkü onun payı budur.

19. Hem de Allahın kendisine zenginlik ve mal, ve ondan yemek, ve payını almak için, ve emeğiyle sevinmek için kendisine kuvvet verdiği her adam — bu Allahın vergisidir.

20. Çünkü ömrünün günlerini çok anmıyacaktır; çünkü Allah ona yüreğinin sevincinde cevap verir.

BAP 6

GÜNEŞ altında gördüğüm kötü bir şey var, ve insanlar üzerinde ağırdır:

2. Bir adam ki, Allah ona zenginlik, mal ve izzet verir, ve dilediği her şeyden canı için eksik

bir şey yoktur, fakat onda yemeğe Allah kuvvet vermez, ancak onu bir yabancı yer; bu boştur, ve kötü bir derttir.

3. Bir adam yüz çocuk babası olsa, ve çok yıllar yaşasa, ve yıllarının günleri çok olsa, fakat canı iyiliğe doymamışsa, ve bir kabre gömülmemişse, ben derim ki, vaktinden evel düşürülmüş çocuk ondan daha iyidir;

4. çünkü boşlukla geliyor, ve karanlıkta gidiyor, ve adı karanlıkla örtülüyor;

5. hem de güneş görmemiş ve onu bilmemiştir; bunun rahatı obirininkinden ziyadedir;

6. ve iki kere bin yıl yaşasa, ve iyilik görmese, hepsi bir yere gitmiyorlar mı?

7. İnsanın bütün emeği ağzı içindir, ve yine canı doymaz.

8. Çünkü hikmetli adamın akılsızdan ne üstünlüğü var? yaşıyanlar önünde yürümeği bilen fakire ne var?

9. Gözlerin görmesi canın arzu çekmesinden iyidir; bu da boş, ve yeli kavramağa çalışmaktır.

10. Ne olmuşsa çoktan onun adı konulmuştur; ve insanın ne olduğu biliniyor; ve kendisinden kuvvetli olanla çekişemez.

11. Mademki boşluğu artıran çok şeyler vardır, insana ondan ne faide var?

12. Çünkü insan için hayatında, gölge gibi geçirdiği boş ömrünün bütün günlerinde, iyi şeyin ne olduğunu kim bilir? çünkü kendisinden sonra güneş altında ne olacağını bir adama kim anlatabilir?

BAP 7

İYİ ad hoş kokulu yağdan, ve ölüm günü, bir adamın doğduğu günden iyidir.

2. Yas evine gitmek ziyafet evine gitmekten iyidir; çünkü her adamın sonu odur; ve yaşıyan onu yüreğine koyar.

3. Keder gülmekten iyidir; çünkü yüzün mahzun olması ile yürek daha iyi olur.

4. Hikmetli adamın yüreği yas evindedir; fakat akılsızların yüreği sevinç evindedir.

5. Bir adam için akılsızların türküsünü işitmektense, hikmetlinin azarlamasını işitmek iyidir.

6. Çünkü kazan altında çalıların çatırtısı nasılsa, akılsızın gülmesi de öyledir; bu da boş.

7. Gerçek gasıplık hikmetli adamı delirtir; ve rüşvet anlayışı yok eder.

8. Bir şeyin sonu başlangıcından iyidir; ve ruhta sabırlı olan ruhta kibirli olandan iyidir.

9. Darılmakta ruhun tez olmasın, çünkü dargınlık akılsızların bağrında barınır.

10. Niçin evelki günler bunlardan daha iyi idiler? deme; çünkü bunun hakkındaki sorgun hikmetle değildir.

11. Hikmet miras kadar iyidir; ve güneş görenler için daha iyidir.

12. Çünkü hikmet siperdir, gümüş de siperdir; fakat bilginin üstünlüğü şudur ki, hikmet kendi sahibini yaşatır.

13. Allahın işine bak; çünkü onun iğrilttiğini kim doğrultabilir?

14. İyilik gününde sevinçli ol, ve kötü günde dikkatli ol; hem Allah birini obirinin yanında yaptı, ta ki, insan kendisinden sonra olacak şeyi bulmasın.

15. Boş olan günlerimde bunun hepsini gördüm; salih adam var ki, salâhında yok oluyor, ve kötü adam var ki, kötülüğünde ömrünü uzatıyor.

16. Pek çok salih olma, ve kendini çok hikmetli etme; niçin kendini helâk edesin?

17. Pek çok kötü olma, ve akılsız olma; niçin kendi vaktinden evel ölesin?

18. Bunu tutman iyidir; hem ondan da elini çekme; çünkü Allahtan korkan adam bunların hepsinden çıkar.

19. Hikmet, hikmetli adamı şehirde olan on hükümdardan ziyade kuvvetlendirir.

20. Gerçek, yeryüzünde iyilik edip suç işlemiyen salih adam yoktur.

21. Hem de kulunun sana sövdüğünü işitmiyesin diye, söylenilen bütün sözlere yüreğini

verme;

22. çünkü senin yüreğin de bilir ki, sen de çok kereler başkalarına sövdün.

23. Bunun hepsini hikmetle denedim: Hikmetli olacağım, dedim; fakat o benden uzaktı.

24. Olan şey uzak, ve çok derin; kim onu bulabilir?

25. Döndüm, ve yüreğim hikmeti, ve şeylerin sebebini bilmeğe ve araştırmağa ve aramağa, ve kötülüğün akılsızlık olduğunu, ve akılsızlığın delilik olduğunu bilmeğe koyuldu.

26. Ve kadını ölümden acı buldum, o kadın ki, yüreği tuzak ve ağlar, ve elleri zincirlerdir; Allahın önünde iyi olan adam ondan kaçıp kurtulur; fakat suç işliyen ona tutulur.

27. İşte, Vaiz diyor: Birer birer hesabı çıkarmak için bunu buldum;

28. canım hâlâ onu arıyor, fakat bulmadım; binde bir erkek buldum; fakat onların hepsinde bir kadın bulmadım.

29. İşte, ancak şunu buldum ki, Allah insanı doğru yarattı; fakat onlar çok düzenler aradılar.

BAP 8

HİKMETLİ adam gibi kim var? ve bir şeyin manasını kim bilir? Adamın hikmeti kendi yüzünü aydınlatır, ve yüzünün sertliği değişir.

2. Ben sana öğüt veriyorum: Kırılın emrini tut, bunu da Allah andından ötürü.

3. Onun önünden çıkmakta acele etme; kötü işte durma; çünkü kırıl dilediği her şeyi yapar.

4. Çünkü kırılın sözünde kuvvet vardır; ve kim ona: Ne yapıyorsun? diyebilir?

5. Emri tutan kötü şeye uğramaz; ve hikmetli adamın yüreği vakti ve hükmü ayırt eder;

6. çünkü her iş için vakit ve hüküm vardır; çünkü insanın derdi kendi üzerinde ağırdır;

7. çünkü olacak şey nedir bilmez; çünkü nasıl olacağını ona kim bildirir?

8. Ruhu tutmak için ruhun üzerine kuvveti olan yok; ve ölüm günü üzerinde kuvveti olan yok; ve cenkte salıverme yok; ve kötülük, sahibini kurtarmaz.

9. Bunun hepsini gördüm, ve güneş altında yapılan her işe yüreğimi koydum; zaman olur ki, bir adamın diğer adam üzerine hâkimiyeti kendi zararınadır.

10. Böylece kötülerin gömüldüklerini gördüm, ve kabre geldiler; doğruluk yapmış olanlar ise, mukaddes yerden gittiler, ve şehirde unutuldular; bu da boş.

11. Mademki kötü işe karşı hüküm çabuk yapılmıyor, âdem oğullarının yüreği bundan ötürü kötülük etmek için kendi içlerinde cesaret buluyor.

12. Suç işliyen yüz kere kötülük edip günlerini uzatırsa da, ben yine iyi bilirim ki, Allahtan korkanlara, onun önünde korkanlara iyilik olacaktır;

13. fakat kötüye iyilik olmayacak, ve gölge gibi olan günlerini uzatmayacaktır; çünkü Allahın önünde korkmıyor.

14. Yeryüzünde yapılan boş bir şey var: salih adamlar var ki, onların başına gelen kötü adamların işine göredir; kötü adamlar da var ki, onların başına gelen salih adamların işine göredir; bu da boştur, dedim.

15. Ve ben sevinci övdüm, çünkü güneş altında insan için yemekten, ve içmekten, ve sevinçli olmaktan daha iyi bir şey yoktur; çünkü Allahın güneş altında ona verdiği ömrünün bütün günlerinde çektiği emekte kendisine kalacak budur.

16. Hikmeti öğrenmek, ve yeryüzünde yapılan işi görmek için yüreğimi koyunca (çünkü ne gece ve ne gündüz gözlerine uyku girmiyen adam da vardır),

17. Allahın her işini gördüm ki, insan güneş altında yapılan işi bulup çıkaramaz; çünkü onu aramak için insan ne kadar emek çekse, yine onu bulup çıkaramaz; ve hikmetli adam bile anlamak için düşünse, yine onu bulup çıkaramaz.

BAP 9

ÇÜNKÜ bunun hepsini araştırmak için hepsini yüreğime koydum; salihler, ve hikmetli adamlar, ve onların işleri Allahın elindedir; sevgi mi yoksa nefret mi, insan onu bilmez; her şey onların karşısındadır.

2. Herkesin başına her şey aynı surette geliyor; salihle kötünün; iyinin ve tahirin, ve murdarın; kurban arzedenle etmiyenin başına gelen şey birdir; iyi adam nasılsa, suç işliyen de öyledir; and eden de anttan korkan gibidir.

3. Güneş altında yapılan her şeyde belâ şu ki, herkesin başına gelen şey birdir; hem de âdem oğullarının yüreği kötülükle doludur, ve ömürlerinin devamınca yüreklerinde delilik vardır, ve ondan sonra ölümlere katılıyorlar.

4. Çünkü bütün yaşıyanlarla beraber olan için ümit vardır; çünkü sağ köpek ölü aslandan iyidir.

5. Çünkü yaşıyanlar biliyorlar ki, öleceklerdir; fakat ölümler bir şey bilmezler, ve artık onlar için ücret yoktur; çünkü onların anılması unutulmuştur.

6. Sevgileri de, düşmanlıkları da, kıskançlıkları da çoktan yok olmuştur; ve güneş altında yapılan bir şeyde artık onlar için ebediyen pay yoktur.

7. Git sevinçle ekmeğini ye, ve iyi yürekle şarabını iç; çünkü Allah senin işlerinden çoktan razı olmuştur.

8. Esvabın daima ak olsun; ve başının üzerinde hoş kokulu yağ eksik olmasın.

9. Güneş altında sana vermiş olduğu boş ömrünün bütün günlerinde, bütün boş günlerinde sevdiğin karın ile bir hoş hayat geçir; çünkü hayattan, ve güneş altında çektiğin emekten payın budur.

10. İşlemek için elinin bulduğu her ne ise, onu kuvvetinle işle; çünkü gitmekte olduğun ölümler diyarında iş ve düşünce, bilgi ve hikmet yoktur.

11. Döndüm, ve güneş altında gördüm ki, yarış ayağına tez olanlar için değil, ve cenk yiğitler için değil, ekmek de hikmetliler için değil, zenginlik de anlayışlı adamlar için değil, inayet de bilgili adamlar için değil; çünkü onların hepsini vakit ve tali karşılar.

12. Çünkü insan da vaktini bilmez; kötü ağa balıklar nasıl tutulurlarsa, ve kuşlar tuzağa nasıl tutulurlarsa, bunlar gibi âdem oğulları da, üzerlerine kötü vakit ansızın düşünce, ona öyle tutulurlar.

13. Güneş altında hikmet olarak şunu da gördüm, ve bana büyük göründü:

14. Küçük bir şehir vardı, ve onda az adamlar vardı; ve ona karşı büyük bir kiral gelip onu kuşattı, ve ona karşı büyük meterisler yaptı.

15. Ve onda hikmetli bir fakir adam bulundu, ve şehri hikmetile kurtardı; fakat kimse o fakir adamı anmadı.

16. Ve ben dedim: Hikmet kuvvetten iyidir; fakat fakir adamın hikmeti hor görülüyor, ve onun sözleri işitilmiyor.

17. Sessizlik içinde işitilen hikmetlilerin sözleri, akılsızlar arasında hükümdar olanın bağırışından iyidir.

18. Hikmet cenk âletlerinden iyidir; fakat bir suçlu çok iyiliği yok eder.

BAP 10

ÖLÜ sinekler attarın yağını kokutur ve bozar; biraz akılsızlık da hikmetten ve izzetten daha ziyade tartıda ağırdır.

2. Hikmetli adamın yüreği sağındadır: fakat akılsızın yüreği solundadır.

3. Hem de akılsız adam yolda gezerken anlayışı eksiktir; ve akılsız olduğunu herkese anlatır.
4. Eğer sana karşı hükümdarın öfkesi yükselirse, olduğun yeri bırakma; çünkü yumşaklık büyük suçları bastırır.
5. Güneş altında gördüğüm bir kötülük var, hükümdarın elinden çıkan yanlışlık gibidir.
6. Akılsızlık çok yüksek makamlara konuluyor, ve zenginler alçakta oturuyorlar.
7. Köleleri atlar üzerinde, reisleri yerde köleler gibi yürümekte gördüm.
8. Çukur kazan, içine düşer; ve duvarda gedik açanı yılan sokar.
9. Taş kesen onlardan incinir; odun yaran o yüzden tehlikeye düşer.
10. Eğer demir kör ise, ve ağzı bilenmezse, daha çok kuvvet sarfetmeli; fakat iş başarmak için hikmet faidelidir.
11. Eğer yılan büyü yapılmadan önce sokarsa, o zaman sihirbazın faidesi yoktur.
12. Hikmetli adamın ağzının sözleri lâtiftir; fakat akılsızın dudakları kendini yutar.
13. Ağzının sözlerinin başlangıcı akılsızlıktır; ve sözünün sonu kötü deliliktir.
14. Ve akılsız adam sözü çoğaltır; fakat ne olacağını kimse bilmez; ve kendisinden sonra olacak şeyi ona kim bildirir?
15. Akılsızların emeği kendilerini yorar; çünkü şehre nasıl gideceğini bilmez.
16. Ey diyar, senin kıralın bir çocuk olduğu, ve reislerin sabahlayın ziyafet ettikleri zaman, vay sana!
17. Ey diyar, senin kıralın asilzade olduğu, ve reislerin sarhoşluk için değil kuvvet için vaktinde yemek yedikleri zaman, ne mutlusun!
18. Haylazlıkla dam çöker; ve ellerin gevşekliyle evin içine yağmur damlar.
19. Ziyafet gülmek için yapılır, ve şarap hayata sevinç verir; ve gümüş hepsine yeter.
20. Fikrinde bile kırıla sövme; ve yatak odanda zengine sövme: çünkü göklerin kuşu sesi taşır, ve kanatları olan sözü bildirir.

BAP 11

- EKMEĞİNİ suların yüzüne at; çünkü bir çok günlerden sonra onu bulacaksın.
2. Yedi kişiye, ve hattâ sekiz kişiye pay ver; çünkü yeryüzünde ne kötülük olacağını bilmezsin.
 3. Eğer bulutlar yağmurla dolu iseler, yeryüzüne boşanırlar; ve eğer bir ağaç cenuba doğru, yahut şimale doğru düşerse, o ağaç orada, düştüğü yerde kalır.
 4. Yeli gözetken ekmez; ve bulutlara bakan biçim biçmez.
 5. Yelin yolu ne olduğunu, ve gebe kadının rahminde kemiklerin nasıl büyüdüğünü bilmediğin gibi, her şeyi yapan Allahın işini de öyle bilmezsin.
 6. Tohumunu sabahlayın ek, ve akşama kadar eline rahat verme; çünkü hangisi, bu mu yoksa şu mu iyi olacak, yoksa ikisi de aynı derecede mi iyi olacak bilmezsin.
 7. Işık da tatlıdır, ve güneşi görmek gözlere hoştur.
 8. Evet, adam çok yıllar yaşarsa, onların hepsinde sevinirsin; fakat karanlık günleri ansın, çünkü onlar çok olacaktırlar. Gelen her şey boştur.
 9. Ey genç adam, tazeliğinde sevinçli ol, ve gençliğinin günlerinde yüreğin seni sevindirsin, gönlünün yollarında, ve gözlerinin gördüklerinde yürü; ancak bil ki, bunların hepsi için Allah seni hükme götürecektir.
 10. Bunun için kederi yüreğinden çıkar, ve kötülüğü bedeninden uzaklaştır; çünkü tazelik ve yiğitlik çağı boştur.

BAP 12

- KÖTÜ günler gelmeden, ve: Onlardan zevk almıyorum, diyeceğin yıllar yaklaşmadan,
2. güneş ve ışık, ay ve yıldızlar kararmadan, ve yağmurdan sonra bulutlar geri dönmeden, gençliğinin günlerinde seni Yaratana hatırla;
3. o günde ki, evi bekliyenler titriyecekler, ve kuvvetliler iğilecekler, ve övütücüler azaldıkları için işten kalacaklar, ve pencerelerden bakanlar kararacaklar,
4. ve değirmen sesi yavaşlanınca sokağa açılan çift kapı kapanacak; ve adam kuş sesine kalkacak, ve bütün musiki kızlarının sesi alçalacak;
5. hem de yüksek yerden korkacaklar, ve yolda dehşetler olacak; ve badem ağacı çiçeklenecek, ve çekirge ağır gelecek, ve arzu zayıflıyacak; çünkü insan kendi ebediyet evine gidecek, ve yas tutanlar sokakta dolaşacaklar;
6. gümüş tel kopmadan, ve altın tas kırılmadan, ve testi çeşmede parçalanmadan, ve kuyuda su dolabı kırılmadan,
7. ve toprak yere, evelki haline dönmeden, ve ruh onu veren Allaha dönmeden, seni Yaratana hatırla.
8. Boşların boşu, Vaiz diyor; her şey boş.
9. Bundan başka Vaiz hikmetli olduğu için hâlâ kavma bilgi öğretiyordu; ve kulak verdi ve araştırdı, ve bir çok meselleri sıraya koydu.
10. Vaiz hoş sözleri, ve doğrulukla yazılmış olanı, hakikat sözlerini bulmağa çalıştı.
11. Hikmetlilerin sözleri ügendireler gibidir; ve meclis üstadlarının sözleri iyi çakılmış çiviler gibidir; bir çoban tarafından verilmişlerdir.
12. Ve bundan başka, ey oğlum, sakın; çok kitaplar yapmanın sonu yoktur; ve çok okumak beden yorgunluğudur.
13. İşin sonu şudur; her şey işitildi: Allahtan kork, ve onun emirlerini tut; çünkü insanın bütün vazifesi budur.
14. Çünkü iyi olsun kötü olsun, her gizli şeyle beraber her işi Allah hükme götürecektir.

NEŞİDELER NEŞİDESİ

BAP 1

- NEŞİDELER neşidesi; Süleymanındır.
2. Beni kendi ağzının öpüşleriyle öpsün;
Çünkü okşamaların şaraptan daha iyidir.
3. Kokuca ıtrın ne güzel;
Senin adın kabından dökülen ıtır gibidir;
Bundan ötürü seni kızlar seviyor.
4. Beni kendine çek; biz senin ardınca koşarız;
Kıral beni iç odalarına götürdü;
Seninle biz ferahlanıp seviniriz;
Senin okşamalarını şaraptan ziyade anarız;
Seni sevmekte onların hakkı var.
5. Ben karayım, fakat güzelim,
Ey Yerusâlim kızları!
Kedar çadırları gibi,
Süleymanın çadır etekleri gibi.
6. Kara olduğuma bakmayın,

Çünkü beni güneş yaktı.
Anamın oğulları bana kızdılar;
Beni bağlara bekçi ettiler;
Fakat kendi bağımı beklemedim.
7. Ey sen, canımın sevdiği, bana bildir,
Sürünü nerede otlatıyorsun,
Öğleyin onu nerede yatırıyor sun?
Çünkü arkadaşlarının sürüleri yanında,
Niçin yüzünü örten bir kadın gibi olayım?
8. Ey sen, kadınlar içinde en güzel kadın, bunu bilmiyorsan,
Sürünün izlerine çık,
Ve çoban çadırları yanında oğlaklarını otlat.
9. Firavunun arabalarında koşulu kısırağa
Seni benzetirim, ey sevgilim!
10 .Yanakların saç örgülerile,
Boynun gerdanlıklarla ne güzel!
11. Sana altın dizileri yapacağız,
Gümüşt en düğmelerle.
12. Kır al sofrasında otururken,
Benim sümbül yağım güzel kokusunu yaydı.
13. Memelerim arasında yatan,
Safi mür çıkınıdır, bana sevgilim.
14. En-gedi bağlarında,
Bir salkım kına çiçeğidir, bana sevgilim.
15. Ah, ne güzelsin, sevgilim,
Ah, sen ne güzelsin;
Gözlerin güvercinler!
16. İşte, sen de güzelsin, sevgilim, hem ne şirinsin!
Ve yeşilliktir yatağımız.
17. Erz ağaçlarıdır evimizin direkleri,
Tavanımızın oymaları da serviler.

BAP 2

BEN Şaron gülüyüm,
Derelerin zambağ yım.
2. Dikenlerin arasında zambak nas ılsa,
Kızların arasında sevgilim öyledir.
3. Orman ağaçları arasında elma ağacı nas ılsa,
Oğlanlar arasında sevgilim öyledir.
Zevk alarak onun gölgesinde oturdum,
Ve meyvası damağıma tatlı idi.
4. Beni ziyafet evine götürdü,
Ve onun üzerimdeki bayrağı sevgi idi.
5. Kuru üzümle bana kuvvet verin, elma ile beni canlandırın;
Çünkü aşk hastasıyım ben.
6. Sol eli başımın altında olsun,
Sağı da beni kucaklasın.

7. Dişi ceylanlar üzerine, yahut kırın dişi geyikleri üzerine,
Size and ettiriyorum, ey Yerusâlim kızları!
Sevgiliyi ayıltmıyasınız, ve uyandırmıyasınız diye,
Onun gönlü hoş oluncıya kadar.

8. Sevgilimin sesi! işte,
Dağların üzerinde sekerek,
Tepelerin üzerinde sıçrarak geliyor.

9. Sevgilim ceylana, yahut geyik yavrusuna benzer;
İşte, duvarımızın arkasında duruyor;
Pencerelerden içeri bakıyor;
Kafeslerden gözliyor.

10. Sevgilim cevap verdi, ve bana dedi:
Sevgilim, güzelim, kalk da gel.

11. Çünkü, işte, kış geçti;
Yağmurlar geçip gitti;

12. Yerde çiçekler görünüyor;
Terennümün vakti geldi,
Ve diyarımızda kumrunun sesi işitildi;

13. İncir ağacı ham incirini yetiştirmede,
Asmalar da çiçekleniyor,
Güzel kokular saçmaktalar.
Sevgilim, güzelim, kalk da gel.

14. Kayanın kovuklarında,
Uçurumun kenarlarındaki güvercinim!
Endamını bana göster,
Sesini bana işittir;
Çünkü sesin tatlı, ve endamın güzel.

15. Bize tilkileri tutun,
Bağları harap eden küçük tilkileri;
Çünkü bağlarımız çiçeklendi.

16. Sevgilim benimdir, ben de onun;
Zambaklar arasında koyun otlatıyor.

17. Gün serinlenince, ve gölgeler uzanınca, geri gel, sevgilim!
Yarılmış dağlar üzerinde
Ceylan gibi, geyik yavrusu gibi ol.

BAP 3

GECELEYİN yatağımın üzerinde,
Onu, canımın sevdiğini, aradım;
Aradım, fakat onu bulmadım.

2. Haydi kalkayım da, şehirde dolaşayım;
Sokaklarda ve meydanlarda
Onu, canımın sevdiğini, arıyayım.
Aradım, fakat onu bulmadım.

3. Şehirde dolaşan bekçiler beni buldular.
Onu gördünüz mü, canımın sevdiğini? diye sordum.

4. Onlardan öte geçince hemen,

Onu buldum, canımın sevdiğini;
Onu tuttum, ve bırakmadım,
Ta anamın evine,
Beni doğuran kadının odasına götürünciye kadar.
5. Dişi ceylanlar üzerine, yahut kırım dişi geyikleri üzerine,
Size and ettiriyorum, ey Yerusâlim kızları!
Sevgiliyi ayıltmıyasınız ve uyandırmıyasınız diye,
Onun gönlü hoş oluncıya kadar.
6. Bu kim? çölden çıkıyor,
Duman direkleri gibi,
Tütsülenmiş mür ile günnükle,
Satıcının her çeşit baharatı ile.
7. İşte, Süleymanın tahtirevanı!
İsrail yiğitlerinden,
Altmış yiğit onun çevresinde.
8. Hepsî kılıç taşıyan, cenge alıştırılmış erler;
Gecelerin dehşetinden,
Herkesin kılıcı belinde.
9. Kırâl Süleyman, Libnan ağaçlarından
Kendine bir tahtirevan yaptı.
10. Direklerini gümüştten yaptı,
Tabanını altından, oturacak yerini erguvanîden;
Onun içini Yerusâlim kızları,
Sevgi ile döşediler.
11. Ey Sion kızları! çıkın,
Kırâl Süleymanı taç ile görün,
O taç ki, onun düğünü gününde, ve yüreğinin sevinci gününde,
Anası onun başına giydirmişti.

BAP 4

AH, ne güzelsin, sevgilim,
Ah, sen ne güzelsin.
Peçen arkasından gözlerin güvercinler.
Gilead dağının yamaçlarında yatan
Keçi sürüsü gibidir saçın.
2. Kırkılmış, yıkanmaktan çıkmış,
Koyun sürüsü gibidir dişlerin;
O koyunların hep ikizleri var,
Ve aralarında yavrusuz olan yok.
3. Dudakların kızıl kaytan gibi,
Ağzın da ne güzel.
Peçen arkasından yanakların,
Sanki nar parçası.
4. Boynun Davudun kulesine benziyor,
O kule ki, silâh evi olarak yapılmıştır,
Üzerine bin büyük kalkan,
Hep yiğit kalkanları asılmıştır.

5. İki memen, sanki bir çift geyik yavrusu,
Zambaklar arasında otlayan,
İkiz ceylan yavrusu.
6. Gün serinlenince, ve gölgeler uzanınca,
Mür dağına,
Ve günnük tepesine gideceğim.
7. Hep güzelsin, sevgilim;
Ve sende hiç kusur yoktur.
8. Benimle Libnandan, ey yavuklum!
Benimle gel Libnandan;
Amana tepesinden,
Senir ve Hermon tepelerinden,
Aslanların inlerinden,
Kaplanların dağlarından bak.
9. Kaptın gönlümü, kızkardeşim, yavuklum!
Gözlerinin bir bakışı ile,
Gerdanının tek zinciri ile gönlümü kaptın.
10. Okşamaların ne güzel, kızkardeşim, yavuklum!
Şaraptan ne kadar hoştur okşamaların,
İtrinin güzel kokusu da her çeşit baharattan!
11. Ey yavuklum, bal damlatır dudakların;
Balla süt senin dilinin altındadır;
Esvabının kokusu da, sanki Libnan kokusu.
12. Kızkardeşim, yavuklum, kapalı bir bahçedir;
Kapalı bir kaynaktır, mühürlenmiş pınardır.
13. Senin fidanların bir nar cennetidir, güzel meyvalarla;
Kına ve nardin fidanları ile,
14. Nardin ve safranla,
Kokulu kamış ve tarçınla, her çeşit günnük ağacı ile;
Mür ve öd ağaçları ile, baş baharatın her çeşidi ile.
15. Sen bahçelerin pınarısın,
Diri suların kuyusu,
Ve Libnandan akan seller.
16. Uyan, ey şimal yeli!
Sen de gel, ey cenup yeli!
Bahçeme es de, onun pelesenkleri damlasın.
Sevgilim bahçesine gelsin, ve güzel meyvalarını yesin.

BAP 5

BAHÇEME girdim, kızkardeşim, yavuklum!
Mürrümü topladım, pelesenkim ile;
Gümecimi yedim, balımla beraber;
Şarabımı içtim, südümlle beraber.
Ey dostlar! yiyyin;
İçin, sevgililer! ve mestolun.
2. Ben uyuyordum, yüreğim ise uyanıktı;
Kapıyı çalan sevgilimin sesi:

Bana aç, kızkardeşim, sevgilim, benim eşsiz güvercinim!
Çünkü çiğ ile doldu başım,
Gecenin damlaları ile kâküllerim.
3. Entarimi çıkardım; onu nasıl giyeyim?
Ayaklarımı yıkadım; nasıl onları kirleteyim? dedim.
4. Delikten uzattı elini sevgilim,
Ve içim oynadı onun için.
5. Ben kalktım, sevgilime kapıyı açayım diye;
Ve sürgü tokmakları üzerinde kalan mür
Benim ellerimden damladı,
Mür yağı benim parmaklarımdan.
6. Ben sevgilime kapıyı açtım;
Sevgilim ise, çekilmiş gitmişti.
O bana söz söylerken, ben kendimden geçmişim;
Onu aradım, fakat bulamadım;
Onu çağırdım, fakat bana cevap vermedi.
7. Şehirde dolaşan bekçiler beni buldular,
Bana vurdular, beni yaraladılar;
Şehir duvarlarının bekçileri peçemi üzerimden kaldırdılar.
8. Size and ettiriyorum, ey Yerusâlim kızları!
Eğer sevgilimi bulursanız,
Ona söyleyin ki, ben aşk hastasıyım.
9. Sevgilin senin, bir sevgiliden başka nedir?
Ey sen, kadınlar arasında en güzel kadın!
Sevgilin senin, bir sevgiliden başka nedir ki,
Bize böyle and ettiriyorsun?
10. Sevgilimin teni beyaz ve kırmızı,
On binlerin arasında seçkin olan odur.
11. Başı saf altın;
Kıvrılır kâkülleri, kuzgun gibi siyah.
12. Gözleri akar sular kenarındaki güvercinler gibi,
Sütle yıkanmışlar, oturmakta dolgun sular kenarında.
13. Yanakları sanki hoş kokulu çiçek tarhları,
Güzel kokular yığınları;
Dudakları zambaklardır, mür yağı damlatır.
14. Elleri, üzerine gök zümrüt kakılmış altın lüleler;
Gövdesi fil dişi işi, safır taşları kakılmış.
15. Bacakları mermer direklerdir, saf altın ayaklıklar üzerine kurulmuş,
Görünüğü Libnan gibi, erz ağaçları gibi balâ.
16. Ağzı çok tatlı;
Ve onun her şeyi güzel.
Budur sevgilim, evet yârım budur,
Ey Yerusâlim kızları!

BAP 6

SEVGİLİN nereye gitti?
Ey sen, kadınlar arasında en güzel kadın!

Sevgilin nereye yüneldi?
Onu biz de seninle beraber arıyalım.
2. Bahçelerde sürüsünü otlatsın, ve zambaklar devşirsın diye,
Sevgilim bahçesine indi,
Hoş kokulu çiçek tarhlarına.
3. Sevgilim benimdir, ben de sevgilimin;
Zambaklar arasında sürüsünü otlatmada.
4. Sevgilim, sen Tirtsa gibi güzelsin,
Yeruşalim gibi sevimlisin,
Sancak açmış ordu gibi korkunçsun.
5. Gözlerini benden çevir,
Beni onlar yendiler.
Gilead dağının yamaçlarında yatan,
Keçi sürüsü gibidir saçın.
6. Yıkanmaktan çıkmış,
Koyun sürüsü gibidir dişlerin.
O koyunların hep ikizleri var,
Ve aralarında yavrusuz olan yoktur.
7. Peçen arkasından yanakların,
Sanki nar parçası.
8. Orada altmış kıralıça ile seksen cariye var,
Ere varmamış kızlar da sayısız.
9. Birdir benim eşsiz güvercinim;
Biricik yavrusudur anasının;
Onu doğuran kadının güzidesi.
Kızlar onu gördüler, ve ona ne mutludur, dediler;
Kıralıçalarla cariyeler de görüp onu övdüler:
10. Bakışı seher gibi,
Ay gibi güzel,
Güneş gibi temiz,
Sancak açmış ordu gibi korkunç, bu kadın kimdir?
11. Vadinin yeşil fidanlarını göreyim diye,
Asma tomurcuklarını verdi mi,
Narlar çiçek açtı mı göreyim diye,
Ceviz bahçesine indim.
12. Şerefli kavmımın arabaları arasına,
Ben bilmeden canım beni koydu.
13. Dön, dön, ey Şulam kızı;
Dön, dön de sana bakalım.
Niçin Şulam kızına bakmak istiyorsunuz,
Mahanaım oyununa bakar gibi?

BAP 7

ÇARIKLAR içinde ayakların ne güzel, ey emîr kızı!
Toplu kalçaların sanki mücevherler,
Üstat ellerinin işi.
2. Göbeğin yuvarlak bir tas,

Onda karışık şarap eksik değil;
Karnın buğday yığını,
Zambaklarla kuşanmış.
3. İki memen sanki bir çift geyik yavrusu,
İkiz ceylan yavrusu.
4. Fil dişi kulesi gibidir boynun senin;
Bat-rabbim kapısı yanındaki
Heşbon havuzlarıdır gözlerin;
Şama doğru bakan
Libnan kulesi gibidir burnun senin.
5. Başın, senin üzerinde Karmel gibi,
Başının saçları da sanki erguvanî;
Kıral senin kâküllerine esir oldu.
6. Zevkler içinde, ey sevgilim,
Sen ne güzelsin, ve ne şirinsin.
7. Bu senin boyun hurma ağacına,
Memelerin de salkımlara benziyor.
8. Hurma ağacına çıkayım,
Dallarını tutayım, dedim;
Memelerin üzüm salkımları gibi olsun,
Soluğunun kokusu da elma gibi,
9. Ve ağzın en iyi şarap gibi,
O şarap ki, uyumakta olanların dudaklarından kayıp,
Sevgilim için dümdüz akar.
10. Ben sevgiliminim;
Onun özlediği de benim.
11. Gel sevgilim, çıkarım kıra;
Köylerde geceliyelim.
12. Sabahlayın erken bağlara gidelim;
Bakalım asma tomurcuklarını verdi mi,
Çiçeği açıldı mı,
Ve narlar çiçeklendi mi;
Orada sevgimi sana bildireyim.
13. Lüffahlar güzel koku saçıyor;
Ve kapılarımızın yanında her çeşitten taze ve kuru güzel meyva var,
Onları, ey sevgilim, ben senin için sakladım.

BAP 8

KEŞKE sen bana,
Anamın memelerini emmiş kardeş gibi olaydın!
Dışarıda seni bulunca,
Ben seni öperdim;
Beni de kınamazlardı.
2. Senin önüne düşerdim, anamın evine seni getirirdim,
Bana o öğretirdi;
Sana baharatlı şaraptan,
Narımın suyundan içirirdim.

3. Sol eli başımın altında olurdu,
Sağı da beni kucaklardı.
4. Size and ettiriyorum, ey Yerus alim kızları,
Sevgiliyi ayıltmıyasınız, ve uyandırmıyasınız diye,
Onun g nl  hoş oluncıya kadar.
5. Sevgilisine yaslanarak,
  lden çıkan bu kadın kimdir?
Elma ağacı altında seni uyandırdım;
Anan orada sana ağrı çekti,
Seni doğuran kadın orada ağrı çekti.
6. Beni kendi yüreğin üzerine bir mühür gibi,
Kolunun  zerine bir mühür gibi koy;
Çünkü sevgi ölüm gibi kuvvetlidir;
Kıskançlık  l ler diyarı gibi serttir;
Onun alevleri, ateşin alevleri,
Yakıp bitiren alev.
7. Sevgiyi büyük sular söndüremez,
Ve ırmaklar onu bastıramaz;
Bir insan sevgiye bedel evinin bütün malını verse,
Büsbütün hor görülür.
8. Küçük bir kızkardeşimiz var,
Ve onun daha memeleri yok;
Onun için söz s ylenece i gün,
Kızkardeşimiz için ne yapacağız?
9. Eğer o bir duvar ise,
 zerine gümüş kule yaparız;
Ve eğer bir kapı ise,
Erz tahtaları ile onu kaparız.
10. Ben duvarım, memelerim de kuleler gibi,
Selâmet bulmuş kadın nasılsa, o zaman onun gözünde öyle oldum.
11. Baal-hamonda Süleymanın ba ı vardı;
Tutanlara ba ı kiraya verdi;
Mahsulü için her biri bin gümüş getirirdi.
12. Benim malım olan ba ım  n mdedir;
Bin gümüş senin olsun, ey Süleyman,
 ki yüz gümüş de mahsulünü tutanların olsun.
13. Ey sen, bahçelerde oturan kadın,
Senin sesini arkadaşlar dinliyor;
Bana da işittir.
14. Kaç, ey sevgilim,
Ve hoş kokulu dağların üzerinde,
Bir ceylan gibi, yahut geyik yavrusu gibi ol.

 şAYA

BAP 1

YAHUDA kıralları Uzziya, Yotam, Ahaz, ve Hizkiyanın günlerinde, Amotsun oğlu  şayanın

Yahuda ve Yerusalıml hakkında gördüğü rüyet.

2. Ey gökler, dinleyin, ve ey yer, kulak ver; çünkü RAB söyledi: Oğullar besledim ve büyüttüm, ve bana si oldular.

3. kz kendi sahibini, eşek de efendisinin yemliğini bilir; fakat İsrail bilmiyor, kavmım kulak asmıyor.

4. Ah, ey suçlu millet, haksızlığı yüklenmiş olan kavm, kötülük işliyenlerin zürriyeti, baştan çıkmış ocuklar! RABBİ bıraktılar, İsrailin Kuddûsunu hor gördüler, yabancılaştılar, ve gerilediler.

5. Niçin sapıklığı artırarak yine vurulmak istiyorsunuz? baş büsbütün hasta, yürek büsbütün baygın.

6. Ayağın tabanından tepeye kadar da kendisinde sağlık yok; ancak yaralar, ve bereler, ve taze ktek çizgileri var; bunlar sıkılmamışlar, ve sarılmamışlar, ve yağla yumuşatılmamışlardır.

7. Memleketiniz l olmuş; şehirleriniz ateşle yanmış; toprağınız ise, önünüzde onu yabancılar yiyorlar, ve çöl olmuş, sanki yabancılar onu alt üst etmiş.

8. Ve Sion kızı bağda bir hayme gibi, hıyar bostanında bir kulübe gibi, çevresi sarılmış bir şehir gibi bırakıldı.

9. Eğer orduların RABBİ bize çok küçük bir bakiye bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olurduk, Gomorraya benzerdik.

10. Ey Sodom hâkimleri, RABBİN sözünü dinleyin; ey Gomorra kavmı, Allahımızın şeriatine kulak verin.

11. RAB diyor: Kurbanlarınız çok olmuş, bana ne? koçlardan yakılan takdimelere, ve besili hayvanların yağına doydum; ve boğaların, kuzuların, ve ergeçlerin kanından hoşlanmam.

12. Önümde görünmeğe geldiğiniz zaman elinizden bunu kim istedi de, avlularıma ayak basıyorsunuz?

13. Artık boş takdime getirmeyin; buhur bana mekruh şeydir; ay başı ve Sebt günü toplantıların çağırılmasına, fesat ile bayram toplantısına dayanamıyorum.

14. Ay başlarınızdan ve belli bayramlarınızdan canım nefret ediyor; üzerimde yktrler; onları taşımaktan yorulдум.

15. Ve ellerinizi açtığınız zaman, gözlerimi sizden gizliyeceğim; bir çok dualar ettiğiniz zaman da dinlemeyeceğim; elleriniz kanla dolu.

16. Yıkanın, temizlenin; gözümün önünden işlerinizin kötülüğünü atın; kötülük etmekten vazgeçin;

17. iyilik etmeği öğrenin; adaleti arayın, ezilmiş olana doğruluk edin, öksüzün hakkını koruyun, dul kadının davasına bakın.

18. RAB diyor: şimdi gelin de devamızı görelim; suçlarınız kırmız gibi olsa da, kar gibi beyaz olur; kırmız böceği gibi kızıl olsa da, yapağı gibi olur.

19. Eğer istekli olur ve dinlerseniz, diyarın iyi şeylerini yersiniz;

20. fakat istemez ve si olursanız, sizi kılıç yiyip bitirir; çünkü RABBİN ağzı söyledi.

21. Sadık şehir nasıl fahişe oldu! o şehir ki, hakla dolu idi! onda adalet yer tutmuştu, şimdi ise adam öldürenler.

22. Gümüşün cüruf oldu, şarabına su katılmış.

23. Reislerin si, hırsız da ortakları; her biri rüşvet seviyor, ve hediyeler peşinde gidiyor; öksüzün hakkını vermiyorlar, ve dul kadının davası onların önüne gelmiyor.

24. Bundan dolaydır ki, Rab, orduların RABBİ, İsrailin Kadİri, diyor: Oh, hasımlarımdan rahat bulacağım, ve düşmanlarımdan  alacağım;

25. ve elimi senin üzerine döndüreceğim, ve senin cürufunu bütün bütün temizliyeceğim, ve senin bütün kalayını kaldıraçağım;

26. ve önceden olduğu gibi senin hâkimlerini, ve başlangıçta olduğu gibi senin ğtlerini geri getireceğim; ondan sonra sana: Doğruluk şehri, sadık şehir, denilecek.

27. Sion adaletle, ve onun tövbe edenleri doğrulukla kurtulacak.

28. Fakat günahkârlarla suçluların kırılması birlikte olacak, ve RABBÎ bırakanlar telef olacaklar.
29. Çünkü istekli olduğunuz meşe ağaçlarından utanacaklar, ve seçmiş olduğunuz bahçelerden yüzünüz kızaracak.
30. Çünkü siz yaprağı solan meşe ağacı gibi, ve suyu olmıyan bahçe gibi olacaksınız.
31. Ve kuvvetli adam kırıktık, ve onun işi kıvılcım olacak; ve ikisi birlikte yanacaklar, ve söndüren olmıyacak.

BAP 2

AMOTSUN oğlu İşıyanın sözü; Yahuda ve Yerusâlim hakkında gördü.

2. Ve son günlerde vaki olacak ki, dağların başında RAB evinin dağı pekiştirilecek, ve tepelerden yukarı yükselecek; ve bütün milletler ona akacaklar.
3. Ve çok kavmlar gidecekler, ve diyecekler: Gelin, ve RABBÎN dağına, Yakubun Allahının evine çıkalım; ve kendi yollarını bize öğretecek, ve onun yollarında yürüyeceğiz. Çünkü şeriat Siondan, ve RABBÎN sözü Yerusâlimden çıkacak.
4. Ve milletler arasında hükmedecek, ve çok kavmlar hakkında karar verecek; ve kılıçlarını sapan demirleri, ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar; millet millete karşı kılıç kaldırmıyacak, ve artık cengi öğrenmiyecekler.
5. Ey Yakub evi, gelin de RABBÎN ışığında yürüyelim.
6. Çünkü kendi kavmını, Yakub evini, bıraktın, çünkü onlar şarktan gelen şeylerle dolu, onlar da Filistîler gibi münecim, ve ecnebilerin çocukları ile el ele veriyorlar.
7. Ve onların memleketi gümüşle ve altınla dolu, ve hazinelerinin sonu yok; onların memleketi de atlarla dolu, ve cenk arabalarının sonu yok.
8. Ve onların memleketi putlarla dolu; kendi parmakları ile yaptıklarına, ellerinin işine tapıyorlar.
9. Ve insan iğdirildi, ve er kişi alçaltıldı; bundan ötürü sen onlara bağışlama.
10. RAB heybetinin yüzünden, ve haşmetinin celâlinden kayaya gir, ve toprakta gizlen.
11. Adamın yüksek bakışları alçaltılacak, ve insanların gururu iğdirilecek, ve o günde yalnız RAB yükselecek.
12. Çünkü bütün gururlu ve yüksek olanlara karşı, ve bütün yükseltilmiş olanlara karşı, (ve onlar alçaltılacaktır)
13. ve Libnanın yükselmiş yüce erz ağaçlarının hepsine karşı, ve Başanın bütün meşe ağaçlarına karşı,
14. ve bütün yüksek dağlara karşı, ve bütün yükselmiş tepelere karşı,
15. ve her yüksek kuleye karşı, ve her pekiştirilmiş duvara karşı,
16. ve bütün Tarış gemilerine karşı, ve güzel görünen bütün şeylere karşı ordular RABBÎNİN bir günü olacak.
17. Ve adamın yüksekliği iğdirilecek, ve insanların yüceliği alçaltılacak; ve o günde yalnız RAB yükselecek.
18. Ve putlar bütün bütün ortadan kalkacak.
19. Ve dünyayı kuvvetle sarsmak için RAB kalktığı zaman, heybetinin yüzünden, ve haşmetinin celâlinden, insanlar kayaların mağaralarına, ve toprağın inlerine girecekler.
20. Dünyayı kuvvetle sarsmak için RAB kalktığı zaman, heybetinin yüzünden, ve haşmetinin celâlinden kayaların kovuklarına, ve yalçın kayaların yarıklarına girmek için,
21. o gün insanlar, tapınsınlar diye kendilerine yapılan gümüş putlarını ve altın putlarını köstebeklere ve yarasalara atacaklar.
22. Soluğu burnunda olan insandan el çekin; çünkü onun değeri nedir?

BAP 3

ÇÜNKÜ işte, orduların Rabbi Yehova desteği ve değneği, hayata destek olan bütün ekmeği ve bütün suyu;

2. yiğidi, ve cenk adamını; hâkimi, ve peygamberi, ve falcıyı, ve ihtiyarı;

3. elli başıyı, ve itibarlı adamı, ve öğütçüyü, ve hikmetli işçiyi, ve marifetli büyücüyü Yeruşalimden ve Yahudadan kaldırıyor.

4. Ve çocukları onlara reis edeceğim, ve küçük çocuklar onlara saltanat edecekler.

5. Ve kavm karşılıklı birbirine, ve herkes komşusuna gadredecek; çocuk ihtiyara karşı, ve alçak adam itibarlıya karşı hayasızca davranacak.

6. Bir adam babasının evinde kardeşine: Senin esvabın var, hâkimimiz sen ol, ve bu virane senin elinin altında olsun, diyerek onu tutunca;

7. adam o gün sesini yükseltip diyecek: Yarayı saran ben olmam; çünkü evimde ekmek yok, ve esvap yok; beni kavmin hâkimi etmiyeceksiniz.

8. Çünkü Yeruşalim sarsıldı, ve Yahuda düştü; çünkü RABBİN izzetli nazarını öfkelenmek için onların dili ve işleri ona karşıdır.

9. Yüzlerinin gösterişi kendilerine karşı şehadet ediyor; ve kendi suçlarını Sodom gibi açık söylüyorlar, gizlemiyorlar. Yazık onların canına! çünkü kendilerine kötülük ettiler.

10. Salih için, ona iyilik olacaktır, diyin: çünkü onlar işlerinin semeresini yiyecekler.

11. Vay kötüye! ona kötülük olacak; çünkü elleri ne yaptı ise, kendisine o yapılacaktır.

12. Kavmım ise, çocuklar onlara gadrediyorlar, ve kadınlar onlara saltanat ediyorlar. Ey kavmım, sana yol gösterenler seni saptırıyorlar, ve yürüyeceğin yolu bozuyorlar.

13. RAB dava etmek için kalkıyor, ve kavmlara hüküm vermek için duruyor.

14. RAB kavmının ihtiyarları ile ve reislerle muhakemeye girecek: Bağ yiyip bitirenler sizsiniz; hakirin soyulmuş malı evlerinizdedir;

15. size ne oluyor da, kavmımı eziyorsunuz, ve hakirlerin yüzünü övütüyorsunuz? orduların Rabbi, Yehova diyor.

16. Ve RAB dedi: Mademki Sion kızları kibirlidir, ve boyunlarını ileri uzatarak göz edip yürüyorlar, gezerken kırıtarak gidiyorlar, ve ayaklarının halkalarını çingırdatıyorlar;

17. bundan ötürü Rab Sion kızlarının tepesini kel ile vuracak, ve RAB onların gizli yerlerini açacak.

18. Ayak halkalarının güzelliğini, ve fileleri, ve mehçeleri;

19. küpeleri, ve bilezikleri, ve peçeleri;

20. alın çatkılarını, ve ayak zincirlerini, ve bel kemerlerini, ve hoş koku şişelerini, ve muskaları;

21. yüzükleri, ve burun halkalarını;

22. bayram esvaplarını, ve örtüleri, ve şalları, ve keseleri;

23. el aynalarını, ve gömlekleri, ve baş sargılarını, ve atkılarını Rab o gün kaldırıp atacaktır.

24. Ve vaki olacak ki, hoş koku yerine pis koku; ve bel kemeri yerine ip; ve saç lülesi yerine saçsız baş; ve süslü esvap yerine çuldan gömlek; güzellik yerine dağlanma olacak.

25. Erkeklerin kılıçla, ve yiğitlerin cenkte düşecekler.

26. Ve Sionun kapıları ah çekip yas tutacaklar; ve kimsesiz kalıp toprakta oturacak.

BAP 4

VE o günde yedi kadın bir erkeği tutup diyecekler: Kendi ekmeğimizi yeriz, ve kendi esvabımızı giyeriz; ancak üzerimize senin adın çağırılsın; utancımızı bizden kaldır.

2. O gün RABBİN filizi güzel ve izzetli olacak, ve İsrailin kaçıp kurtulanları için yerin meyvası çok iyi ve güzel olacak.

3. Ve Rab Sion kızlarının pislüğünü yıkayınca, ve Yeruşalimin ortasından onun kanını adalet ruhu ile, ve yakma ruhu ile temizliyince;

4. vaki olacak ki, Sionda artakalana, ve Yeruşalimde bırakılana, Yeruşalimde yaşıyanlar arasında yazılan her adama mukaddes denilecek.

5. Ve RAB Sion dağının her meskeni üzerinde, ve onun toplantıları üzerinde, gündüzün bulut ve duman, ve geceleyin alevli ateş parıltısı yaratacak; çünkü bütün izzet üzerinde örtü olacak.

6. Ve gündüzün sıcağın gölge için, ve boradan ve sağanaktan sığınacak yer ve örtü için bir çardak olacak.

BAP 5

SEVGİLİMİN bağı için sevgilimin türküsünü okuyayım. Toprağı yağlı bir tepede sevgilimin bağı vardı;

2. ve onu kirizme edip taşlarını ayıkladı, ve ona seçme asmalar dikti, ve ortasında bir kule yaptı, içinde bir de mâsara kazdı; ve üzüm versin diye bekledi, fakat yabancı üzüm verdi.

3. Ve şimdi, ey Yeruşalimde oturanlar ve Yahuda erleri, rica ederim, benimle bağım arasında hüküm verin.

4. Bağımda yapmadığım ona yapacak daha ne var? üzüm versin diye ben beklerken niçin yabancı üzüm verdi?

5. Ve şimdi bağıma yapacağım şeyi size bildireyim; çitini sökeceğim, ve onu yiyip bitirecekler; duvarını yıkacağım, ve onu ayak altında çiğniyecekler;

6. ve onu harap edeceğim; budanmıyacak ve çapalanmıyacak, ve onda çalılarla dikenler bitecek; ve üzerine yağmur yağdırmasınlar diye bulutlara da emredeceğim.

7. Çünkü ordular RABBİNİN bağı İsrail evidir, ve onun hoşuna giden fidan Yahuda erleridir; ve adalet bekledi, ve işte, zorbalık; ve doğruluk bekledi, ve işte, feryat.

8. Yer kalmayınca kadar, evi eve katanların, ve tarlayı tarlaya birleştirenlerin vay başına! ve memleket içinde oturan yalnız siz kaldınız!

9. Orduların RABBİ kulaklarına işittirip diyor: Gerçek çok evler, büyük ve iyi evler ıssız kalacak, içinde oturan olmıyacak.

10. Çünkü on dönüm bağ bir bat* verecek, ve bir homer* tohum ancak bir efa* verecek.

11. İçki peşinden koşmak için sabahlayın erken kalkanların, geceleyin geç vakte, şarap onları kızdırıncıya kadar eğlenenlerin vay başına!

12. Ve ziyafetlerinde çenk ile santur, tef ile zurna, ve şarap var; fakat RABBİN yaptığına dikkat etmiyorlar, ve onun ellerinin işine bakmıyorlar.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

13. Kavmım bundan ötürü, bilgi eksikliğinden sürgüne götürüldü; ve itibarlı adamları kıtlığa düştüler; ve onların halkı susuzluktan kurudu.

14. Bundan dolayı ölümler diyarı boğazını genişletti, ve ağzını ölçüsüz açtı; ve onların övündükleri, ve halkı ile gürültüsü, ve onların arasında sevinip coşan oraya inmekte.

15. Ve hakir kişi iğdirildi, ve güçlü er alçaltıldı, ve mağrur olanların gözleri alçaltıldı;

16. fakat orduların RABBİ adalet içinde yükseldi, ve Kuddûs olan Allah doğruluk içinde takdis olundu.

17. O zaman kuzular otlaklarında imiş gibi otlayacaklar; ve zenginlerin ıssız kalan yerlerini garipler yiyecekler.

18. Fesadı yalan iplerile, ve suçu araba urganı ile çeker gibi sürüyenlerin vay başına!
19. Onlar diyorlar: Acele etsin, işini çabuk yapsın da görelim; ve İsrail Kuddûsunun öğüdü yaklaşıp gelsin ki, onu bilelim!
20. Kötüye iyi, ve iyiye kötü diyenlerin; karanlığı ışık yerine, ve ışığı karanlık yerine koyanların; acıyı tatlı yerine, ve tatlıyı acı yerine koyanların vay başına!
21. Kendi gözlerinde hikmetli olanların, ve kendilerini dirayetli görenlerin vay başına!
22. Şarap içmekte yiğit olanların, ve içkileri karıştırmakta zorlu olanların;
23. rüşvet için kötüyü haklı çıkaranların, ve haklı adamların hakkını elinden çekip alanların vay başına!
24. Bundan dolayıdır ki, ateşin dili anızı nasıl yiyip bitirirse, ve kuru ot alevin içinde nasıl birden çökerse, onların kökü de böylece çürüyecek, ve onların çiçeği toz gibi havaya uçacak; çünkü ordular RABBİNİN şeriatini kendilerinden attılar, ve İsrail Kuddûsunun sözünü hor gördüler.
25. Kavmına karşı RABBİN öfkesi bundan ötürü alevlendi, ve elini onlara karşı uzatıp onları vurdu; ve dağlar titriyorlar, ve onların leşleri sokakların ortasında gübre gibi duruyor. Bütün bunlarla beraber, öfkesi geri dönmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.
26. Ve uzaktaki milletler için sancak dikecek, ve yerin ucundan onları çağırmak için ısıklık çalacak; ve işte, acele ile çabuk gelecekler.
27. Ve onların arasında yorgun ve sürçen olmayacak; kimse uyuklamıyacak, ve uyumıyacak; bellerinin kemeri çözülmiyecek, ve çarıklarının bağı kopmıyacak;
28. okları sivri, ve yayları hep kurulmuştur; atlarının tırnakları çakmak taşı, ve arabalarının tekerlekleri kasırğa sanılacak;
29. gümürdemeleri dişi aslanınki gibidir, ve genç aslanlar gibi gümürdiyecekler; ve gümürdiyip avı kapacaklar, ve onu götürecekler, ve kurtaran olmayacak.
30. Ve o gün onlara karşı denizin uğultusu gibi gümürdiyecekler; ve biri karaya bakarsa, işte, karanlık ve sıkıntı var; ve bulutlarında ışık kararmıştır.

BAP 6

KIRAL Uzziyanın öldüğü yıl, Rabbi yüce ve yüksek bir taht üzerinde oturmakta gördüm; ve etekleri mabedi dolduruyordu.

2. Kendisinden yukarıda Seraflar duruyordu; her birinin altı kanadı vardı; ikisile yüzünü örtüyor, ve ikisile ayaklarını örtüyordu; ve ikisile uçuyordu.
3. Ve biri obirine çağırıp diyordu: Orduların RABBİ kuddûstur, kuddûstur, kuddûstur; bütün dünya onun izzetile dolu.
4. Ve çağırının sesinden eşiklerin temelleri sarsıldı, ve ev dumanla doldu.
5. Ve ben dedim: Vay başıma! çünkü helâk oldum; çünkü ben dudakları murdar bir adamım, ve dudakları murdar bir kavmin içinde oturmaktayım; çünkü gözlerim kıralı, orduların RABBİNİ gördü.
6. Ve Seraflardan biri bana doğru uçtu, ve elinde bir kor vardı; maşa ile onu mezbahın üzerinden almıştı;
7. ve onunla ağzıma dokunup dedi: İşte, senin dudaklarına bu dokundu; ve fesadın kaldırıldı, ve suçun bağışlandı.
8. Ve RABBİN sesini işittim: Kimi göndereyim, ve bizim için kim gidecek? diyordu. Ve: İşte, ben, beni gönder, dedim.
9. Ve dedi: Git, ve bu kavma söyle: İşittikçe işitin, fakat anlamayın; ve gördükçe görün, fakat bilmeyin.
10. Bu kavmin yüreğini semizlet, ve kulaklarını ağırlaştır, ve gözlerini kapa da, gözleriyle

görmesinler, ve kulakları ile işitmesinler, ve yürekleriyle anlamasınlar, ve dönüp şifa bulmasınlar.

11. Ve dedim: Ne vakte kadar, ya RAB? Ve dedi: O vakte kadar ki, şehirler viran ve kimsesiz, ve evler insansız kalacak, ve toprak bütün bütün çöl olacak;

12. ve RAB adamları uzaklara atacak, ve memleketin ortasında boş bırakılmış yerler çok olacak.

13. Ve memlekette onda bir kalsa bile, o da yine yutulacaktır; devrildikleri zaman kütüğü kalan çitlenbik ağacı ve meşe ağacı gibi; onun kütüğü mukaddes zürriyettir.

BAP 7

VE vaki oldu ki, Uzziyanın oğlu, Yotamın oğlu, Yahuda kıralı Ahazın günlerinde, Suriye kıralı Retsin, ve Remalyanın oğlu İsrail kıralı Pekah, Yerusəlime karşı cenk için çıktılar, fakat ona karşı cenk edemediler.

2. Ve Davud evine: Suriye Efraimle birleşti, diye bildirildi. Ve yelin yüzünden orman ağaçları nasıl titrerse, onun yüreği ve kavminin yüreği de öyle titredi.

3. Ve RAB İsayaya dedi: Yukarıki havuzun su yolu başında, çırpıcı tarlası caddesinde Ahazı karşılamak için, oğlun Şear-yaşub* ile beraber şimdi çık;

4. kendisine de: Sakın, ve sus; bu iki kuyruktan, bu tüten yarı yanmış iki odun parçasından, Retsinin ve Suriyenin, ve Remalya oğlunun kızgın öfkesinden korkma, ve yüreğin bayılmasın.

5. Mademki Suriye, Efraim, ve Remalyanın oğlu:

6. Yahudaya karşı çıkalım, ve onu yıldıralım, ve onda kendimize bir gedik açalım, ve onun başına bir kiral, Tabeelin oğlunu kiral koyalım, diyerek sana karşı kötülük kurdular;

7. Rab Yehova şöyle diyor: Bu iş durmayacak, ve vaki oluyacaktır.

8. Çünkü Suriyenin başı Şam, Şamın başı da Retsindir; ve altmış beş yıl içinde Efraim kırılacak, bir kavim olmaktan çıkacak;

9. ve Efraimin başı Samiriye, ve Samiriyenin başı Remalyanın oğludur. Eğer iman etmezseniz emin olmazsınız.

* *Bir bakiye dönecek.*

10. Ve RAB yine Ahaza söyleyip dedi:

11. Allahın RABDEN kendin için bir alâmet iste; enginlerde olsun, yahut yukarıda yükseklerde olsun, sen iste.

12. Fakat Ahaz: İstemem, ve RABBİ denemem, dedi.

13. Ve peygamber dedi: Ey Davud evi, şimdi dinleyin, insanları bıktırdığınız sizin için az bir şey midir ki, Allahımı da bıktırmak istiyorsunuz?

14. Bunun için Rab kendisi size bir alâmet verecek; işte, kız gebe kalacak, ve bir oğul doğuracak, ve onun adını İmmanuel* koyacak.

15. Kötüyü atıp iyiyi seçebildiği zaman tereyağı ve bal yiyecek.

16. Çünkü çocuk kötüyü atıp iyiyi seçebilmeden önce, kendilerinden ürktüğün iki kıralın toprağı boşalacak.

17. RAB senin üzerine, ve senin kavmin üzerine, ve babanın evi üzerine günler getirecek, öyle günler ki, Efraim Yahudadan ayrıldığı günden beri gelmemiştir — Aşur kıralını getirecek.

* *Allah bizim ile.*

18. Ve o gün vaki olacak ki, RAB Mısır ırmaklarının sonlarında olan sineğe, ve Aşur diyarında olan arıya ısılık çalacak.

19. Ve gelecekler, ve hepsi sarı vadilerde, ve kayaların çatlaklarında, ve bütün diken çitlerde, ve bütün otlaklarda konacaklar.

20. O gün Rab, Irmağın ötesinde kiralanmış ustura ile, Aşur kiralı ile, başı ve ayakların kıllarını tıraş edecek; ve sakalı da kazıyacak.
21. Ve o gün vaki olacak ki, bir adam bir genç inekle bir çift koyun besliyecek;
22. ve vaki olacak ki, verecekleri südün bolluğundan tereyağı yiyecek; çünkü memleket içinde bırakılmış olan herkes tereyağı ve bal yiyecek.
23. Ve o gün vaki olacak ki, bin gümüş değerinde bin asma kütüğü olan her yer çalılık ve dikenlik olacak.
24. Adam oraya oklarla ve yayla gelecek, çünkü bütün memleket çalılık ve dikenlik olacak.
25. Ve bütün dağlar ki, çapa ile kirizme edilirdi, çalı ve diken korkusundan oraya gidemiyeceksin; fakat öküzlerin gönderilmesine, ve koyunların ayağı altında kalmağa yarıyacak.

BAP 8

- VE RAB bana dedi: Kendine büyük bir tahta al, ve üzerine insan kalemile: Maher-şalal-haş-baz* için, diye yaz;
2. ve şahadet etsinler diye kâhin Uriyayı, ve Yeberekyanın oğlu Zekaryayı kendime sadık şahitler edeceğim.
 3. Ve nebiyenin yanına girdim; ve gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu. Ve RAB bana dedi: Adını, Maher-şalal-haş-baz, koy.
 4. Çünkü çocuk: Baba, ve ana, diye çağırmağı öğrenmeden önce, Şamın zenginliği, ve Samiriyenin çapul malı Aşur kiralının önü sıra götürülecektir.
- * *Çapul koşuyor, yağma tez yürüyor.*
5. Ve yine RAB bana bir kere daha söyliyip dedi:
 6. Mademki bu kavm sessizce akan Şiloah sularını hor gördüler, ve Retsin ve Remalyanın oğlu ile seviniyorlar;
 7. bunun için, işte, Rab Irmağın kuvvetli ve bol sularını, Aşur kiralını, ve onun bütün izzetini şimdi onların üzerine çıkarıyor; ve bütün yataklarından yükselecek, ve bütün kıyıları üzerine taşıyacak;
 8. ve Yahudayı basacak; taşıp içinden geçecek; ve boynuna kadar varacak; ve kanatlarının gerilmesi senin memleketinin genişliğini dolduracak, ey İmmanuel.
 9. Ey kavmlar, uğultu edin, ve kırılın; ey bütün uzak memleketlerden olanlar, kulak verin; kuşanın, ve kırılın; kuşanın, ve kırılın.
 10. Aranızda öğütleşin, ve hiçe çıkarılacaktır; bir söz söyleyin, durmıyacaktır; çünkü Allah bizimledir.
 11. Çünkü RAB, eli kuvvetle üzerimde iken, bana şöyle söyledi, ve bu kavmin yolunda yürümemeği bana öğretilip dedi:
 12. Bu kavmin fitne dediği her şeye siz fitne demeyin; onların korktuğundan korkmayın, ve ondan yılmayın.
 13. Orduların RABBİ, takdis edeceğiniz odur; ve korktuğunuz o olsun, ve yıldığınız o olsun.
 14. Ve o makdis olacak; fakat İsrailin iki evine sürçme taşı ve tökez kayası, ve Yeruşalimde oturanlara kapan ve tuzak olacak.
 15. Ve onların arasında çoğu sürçecek, ve düşüp kırılacaklar, ve tuzağa düşüp tutulacaklar.
 16. Şakirtlerim arasında şahadeti bağla, ve şeriatı mühürle.
 17. Ve Yakub evinden yüzünü gizliyen RABBİ bekliyeceğim, ve ona ümit bağliıyacağım.
 18. İşte, ben ve RABBİN bana verdiği çocuklar, Sion dağında oturan orduların RABBİ tarafından İsrailde alâmetler ve hârikalarız.
 19. Ve size: Fısıldıyan ve mırıldıyan cincilere ve bakıcılara danışın, derlerse; bir kavm kendi

Allahına danışmaz mı? yaşıyanlar için ölümlere mi danışılır? diyin.

20. şeriate ve şehadete! Eğer bu söze göre söylemezlerse, gerçek onlar için tan ışığı olmaz.

21. Ve çok sıkıntıda ve aç olarak içinden geçecekler; ve vaki olacak ki, aç kalınca öfkelenecekler, ve kıralları ile Allahlarına lânet edecekler, ve yüzlerini yukarı kaldıracaklar;

22. ve yere bakacaklar, ve işte, sıkıntı ve karanlık, acı iç karartısı! ve koyu karanlığa sürülecekler.

BAP 9

FAKAT acı çekmiş olana karartı olmayacak. Eski zamanda Zebulun diyarını ve Naftali diyarını düşün etti; fakat deniz yolunda, Erdenin öte tarafını, milletlerin Galilesini son zamanda şenlendirdi.

2. Karanlıkta yürüyen kavm büyük ışık gördü; ölüm gölgesi diyarında oturanların üzerine ışık parladı.

3. Milleti çoğalttın, sevincini artırdın; orak vaktinde olan sevinç nasılsa, çapul paylaştıkları zaman nasıl mesrur olurlarsa, senin önünde öyle seviniyorlar.

4. Çünkü ona yük olan boyunduruğunu, ve sırtındaki değneği, ona gadredenın çomağını, Midyan gününde olduğu gibi kırdın.

5. Çünkü cenkte çizme giyenlerin bütün çizmeleri, ve kanda yuvarlanmış esvap yakılacak, ateşe yem olacak.

6. Çünkü bize bir çocuk doğdu, bize bir oğul verildi; ve reislik onun omuzu üzerinde olacak, ve onun adı: Acip Öğütçü, Kadir Allah, Ebediyet Babası, Selâmet Reisi çağırılacaktır.

7. Onu Davudun tahtı üzerinde, ve ülkesi üzerinde, şimdiden ebede kadar hakla ve doğrulukla pekiştirmek ve desteklemek için, reisliğinin ve selâmetin artmasına son olmayacak. Ordular RABBİNİN gayreti bunu yapacak.

8. Rab Yakub içine bir söz gönderdi, ve İsrailin üzerine indi;

9. ve bütün kavm, Efraim ve Samiriyede oturanlar, kibirle, yürek gururu ile:

10. Kerpiçler düştü, fakat yonma taşlarla yapacağız; cemiz ağaçları kesildi, fakat yerlerine erz ağaçları koyacağız, diyenler anlıyacaktı.

11. Bundan dolayı RAB Retsinin hasımlarını ona karşı kaldıracak, ve onun düşmanlarını,

12. önden Suriyelileri, ve arkadan Filistîleri ayaklandıracak; ve İsraili ağız dolusu yiyecekler. Bütün bunlarla beraber, öfkesi geri dönmedi, fakat hâlâ eli uzanmış duruyor.

13. Fakat kavm kendisine vurana dönmedi, ve ordular RABBİNİ aramadılar.

14. Bunun için RAB İsrailden başı ve kuyruğu, hurma dalını ve sazı bir günde kesip atacak.

15. İhtiyar ve itibarlı adam, baş odur; ve yalan öğreten peygamber, kuyruk odur.

16. Çünkü bu kavma yol gösterenler onu saptırıyorlar; ve yol gösterilen adamlar yutuluyor.

17. Bundan dolayı Rab seçme gençlerle sevinmiyecek, ve onların öksüzlerine ve dul kadınlarına acımayacak; çünkü hepsi fasık ve kötülük işliyenlerdir, ve her ağız ahmaklık söylüyor. Bütün bunlarla beraber, öfkesi geri dönmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.

18. Çünkü kötülük ateş gibi yakar; çalıları ve dikenleri yiyip bitirir; ve ormanın sık yerlerini tutuşturur; ve bir duman direği buram buram yükselir.

19. Memleket ordular RABBİNİN gazabı ile yandı; ve kavm sanki ateşin yemidir; kimse kardeşini esirgemiyor.

20. Ve biri sağ tarafta kapacak, ve aç kalacak; ve solda yiyecek, fakat doymıyacaklar; herkes kendi kolunun etini,

21. Manasse Efraimi, ve Efraim Manasseyi yiyecek; bunlar birlikte Yahudaya karşı yürüyecekler. Bütün bunlarla beraber, öfkesi geri dönmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.

BAP 10

- DULLARI kendilerine av etsinler, ve öksüzleri yağma eylesinler diye fakirleri adaletten saptırmak, ve kavmımdan düşkün olanların hakkını gaspetmek için
2. haksız fermanlar çıkaranların, ve iğri şeyler yazan yazıcıların vay başına!
3. Yoklama gününde, ve uzaktan gelecek harabiyette ne yapacaksınız? yardım bulmak için kime kaçacaksınız? ve malınızı nereye bırakacaksınız?
4. Ancak esirlerin altında çökecekler, ve öldürülenlerin altında düşecekler. Bütün bunlarla beraber öfkesi geri dönmedi, fakat eli hâlâ uzanmış duruyor.
5. Ey Aşurlu, öfkemin değneği! ve onun elindeki asa benim gazabımdır.
6. Onu fasık millete karşı göndereceğim, ve çapul etsin ve yağma etsin diye, ve onları sokakların çamuru gibi çiğnesin diye gazap ettiğim kavma karşı ona emredeceğim.
7. Fakat o böyle düşünmüyor, ve yüreği böyle hesap etmiyor; ancak onun yüreğinde olan helâk etmek, ve bir çok milletleri kesip atmaktır.
8. Çünkü diyor: Reislerimin hepsi kıral değil mi?
9. Kalno da Karkemiş gibi değil mi? Hamat da Arpad gibi değil mi? Samiriye de Şam gibi değil mi?
10. Oyma putları Yeruşalimin ve Samiriyeninkinden daha iyi olan putların ülkelerine elim nasıl erişti ise,
11. Samiriyeye ve onun putlarına ne ettimse, Yeruşalime ve onun putlarına da etmez miyim?
12. Ve vaki olacak ki, Rab Sion dağında ve Yeruşalimde bütün işini başarınca, Aşur kıralının mağrur yüreğinin semeresini, ve yüksek bakışlarının güzelliğini cezalandıracağım.
13. Çünkü o dedi: Elimin kuvvetile ve hikmetimle yaptım; çünkü anlayışım var; ve kavmların sınırlarını kaldırdım, ve hazinelerini soydum, ve tahtlarda oturanları bir yiğit gibi alçalttım;
14. ve elim bir yuva bulur gibi kavmların malını buldu; ve bırakılmış yumurtaları nasıl devşirirlerse, ben de bütün dünyayı öyle devşirdim; ve kanat kımıldatan, ve ağız açan, ve cıvıldıyan olmadı.
15. Balta ile kesen adama karşı balta övünür mü? testere kullanan adama karşı testere kendini büyütür mü? Sanki değnek kendini kaldıranı sallıyormuş, sanki asa odun olmıyan insanı kaldırıyormuş!
16. Bunun için orduların Rabbi Yehova onun semizleri arasına zebunluk gönderecek; ve onun izzeti altında ateş yanar gibi yangın tutuşacak.
17. Ve İsrailin ışığı ateş, ve onun Kuddûsu alev olacak; ve bir günde onun dikenlerini ve çalılarını yakacak, ve yiyip bitirecek.
18. Ormanın ve semereli tarlasının izzetini de, canı ve bedeni de telef edecek; ve bir hastanın erimesi gibi olacak.
19. Ve ormanın artakalan ağaçları az olacak; bir çocuk da onları yazabilir.
20. Ve o gün vaki olacak ki, İsrailin artakalanı, ve Yakub evinin kaçıp kurtulanları artık bir daha kendilerine vurana değil, ancak İsrailin Kuddûsu RABBE hakikatle dayanacaklar.
21. Bir bakiye, Yakubun bakiyesi, kudretli Allaha dönecek.
22. Çünkü kavmin İsrail denizin kumları gibi olsa da, ancak onlardan bir bakiye dönecek; adaletle taşan harabiyet kararlaştı.
23. Çünkü orduların Rabbi Yehova bütün dünyanın ortasında tam bir son yapacaktır, ve bu son kararlaştırmıştır.
24. Bundan ötürü orduların Rabbi Yehova şöyle diyor: Ey sen, Sionda oturan kavmım, Aşurludan korkma, Mısır'ın ettiği gibi sana değnekle vursa da, ve sana karşı sopasını kaldırırsa da.
25. Çünkü biraz daha, ve sana karşı olan gazap sona erecek, ve öfkem onun helâkine

yünelecek.

26. Ve Oreb kayasında Midyan vurgununda olduğu gibi, orduların RABBİ kırıbaşı ona karşı uyandıracak; ve onun asası deniz üzerinde olacak, ve onu Mısırın üzerine kaldırdığı gibi kaldıracak.

27. Ve o gün vaki olacak ki, onun yükü senin sırtından, ve boyunduruğu senin boynundan kalkacak, ve semizlikten ötürü boyunduruk kırılacak.

28. Ayyata vardı, Migronu geçti; ağırlığını Mikmaşa bıraktı;

29. geçidi geçtiler; bize menzil Gebadır, dediler; Rama titriyor; Saul Gibeası kaçtı.

30. Yüksek sesinle bağır, ey Gallim kızı! dinle, ey Laişa! vay zavallı Anatot!

31. Madmena kaçak; Gebimde oturanlar sığınacak yer arıyorlar.

32. Bugün de Nobda duracak; Sion kızının dağına, Yerusolim tepesine elini sallıyor.

33. İşte, orduların Rabbi Yehova yılmılık zoru ile dalları kesiyor; ve uzun boylular devrilecek, ve yüksek olanlar alçaltılacak.

34. Ve ormanın sık yerlerini demirle kesecek, ve Libnan Kadîrin elile düşecek.

BAP 11

VE Yessenin kütüğünden filiz çıkacak, ve kökünden bir fidan meyva verecek.

2. Ve RABBİN Ruhı, hikmet ve anlayış ruhu, öğüt ve kuvvet ruhu, bilgi ve RAB korkusu ruhu onun üzerinde kalacak.

3. Ve onun zevki RAB korkusunda olacak; ve gözlerinin gördüğüne göre hükmetmeyecek, ve kulaklarının işittiğine göre karar vermiyecek;

4. fakat fakirlere adaletle hükmedecek, ve memleketin hakirleri için doğrulukla karar verecek; ve dünyaya ağzının değneğiyle vuracak; ve kötüyü dudaklarının soluğu ile öldürecek.

5. Ve belinin kuşağı adalet, ve kalçalarının kuşağı sadakat olacak.

6. Ve kurt kuzu ile beraber oturacak, ve kaplan oğlakla beraber yatacak; ve buzağı ve genç aslan ve besili sığır bir arada olacak; ve onları küçük bir çocuk güdecek.

7. Ve inekle ayı otlanacak; onların yavruları birlikte yatacak; ve aslan sığır gibi saman yiyecek.

8. Ve emzikteki çocuk kara yılanın deliği üzerinde oynayacak, ve süttten kesilmiş çocuk elini engerek kovuğu üzerine koyacak.

9. Bütün mukaddes dağımda zarar vermiyecekler ve helâk etmiyecekler; çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya da RAB bilgisi ile dolu olacak.

10. Ve o gün vaki olacak ki, kavmlar için bayrak olarak durmakta olan Yessenin kökünü milletler arıyacaklar; ve onun rahat ettiği yer izzetli olacak.

11. Ve o gün vaki olacak ki, Aşurdan ve Mısırdan, ve Patrostan, ve Kuştan, ve Elamdan, ve Şinardan, ve Hamattan, ve denizin adalarından artakalacak olan kavminin bakiyesini kurtarmak için Rab yine ikinci kere elini uzatacak.

12. Ve milletler için bir bayrak kaldıracak, ve İsrailin sürgünlerini toplıyacak, ve yerin dört köşesinden Yahudanın dağılmış adamlarını bir araya getirecek.

13. Efraimin kıskançlığı da kalmıyacak, ve Yahudayı sıkıştıranlar kesilip atılacak; Efraim Yahudayı kıskanmıyacak, ve Yahuda Efraimi sıkıştırmıyacak.

14. Ve garp tarafında Filistîlerin sırtına uçup atılacaklar; şark oğullarını birlikte çapul edecekler; Edom ve Moab üzerine ellerini atacaklar, ve Ammon oğulları onların sözünü dinliyecekler.

15. Ve RAB Mısırdaki deniz dilini büsbütün yok edecek; ve Irmağın üzerinde elini kavuran yeli ile sallıyacak, ve onu vurup yedi dereye bölecek, ve insanları çarıklarla geçirecek.

16. Ve Mısır diyarından çıktığı gün İsrail için olduğu gibi, kavminin artakalan bakiyesi için

Aşurdan büyük bir yol olacak.

BAP 12

VE o gün diyeceksin: Ya RAB, sana şükrederim; çünkü bana karşı öfkelenmiştin, fakat öfken döndü, ve beni teselli ettin.

2. İşte, Allah kurtuluşumdur; güveneceğim ve yılmıyacağım; çünkü RAB Yehova kuvvetim ve ilâhimdir; ve bana kurtuluş oldu.

3. Bundan dolayı kurtuluş kuyularından sevinçle su çekeceksiniz.

4. Ve o gün diyeceksiniz: RABBE şükredin, onun ismini çağırın, kavmlar arasında onun işlerini bildirin, ismi yüceltiğini anın.

5. RABBE terennüm edin; çünkü övünecek işler yaptı; bütün dünyada bu bilinsin.

6. Ey sen, Sionda oturan, bağır ve çağır; çünkü senin içinde İsrailin Kuddûsu büyüktür.

BAP 13

BABİLİN yükü—onu Amotsun oğlu İşaya gördü.

2. Çıplak dağın üzerine bayrak dakin, onları yüksek sesle çağırın, el sallayın da, emîrler kapılarından girsinler.

3. Tahsis ettiğim kimselere ben emrettim, evet, öfkemden ötürü yiğitlerimi, benim büyüklüğümle şenlik edenleri çağırdım.

4. Dağlarda kalabalığın gürültüsü, büyük bir kavmin gürültüsü gibi! bir araya birikmiş milletler ülkelerinin kargaşalık gürültüsü! orduların RABBİ cenk için orduyu yokluyor.

5. Bütün memleketi viran etmek için, RAB ve gazabının silâhları uzak bir diyardan, göklerin ucundan geliyorlar.

6. Uluyun! çünkü RABBİN günü yakındır; her şeye Kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor.

7. Bundan ötürü bütün eller gevşiyecek, ve her insan yüreği eriyecek;

8. ve şaşıracaklar; onları ağırlar ve elemeler tutacak; doğuran kadın gibi ağrı çekecekler; şaşkın şaşkın birbirlerine bakacaklar; yüzleri alev yüzü.

9. Memleketi çöl etmek için, ve onun içinden suçlu olanlarını helâk etmek için, işte, RABBİN günü, acımıyan gün, gazapla ve kızgın öfke ile geliyor.

10. Çünkü göklerin yıldızları, ve onların yıldız kümeleri ışıklarını vermiyecekler; güneş doğunca kararacak, ve ay parlak ışığını vermiyecek.

11. Ve onların kötülüğünden ötürü dünyayı, ve fesatlarından ötürü kötülerini cezalandıracağım; ve kibirlilerin küstahlığını sona erdireceğim, ve korkunç olanların gururunu alçaltacağım.

12. Tek bir insanı has altından, ve bir adamı Ofirin saf altınından daha nadir kılacağım.

13. Bundan ötürü gökleri titreteceğim, ve ordular RABBİNİN gazabında, ve kızgın öfkesi gününde dünya yerinden oynayacak.

14. Ve vaki olacak ki, kovalanan ceylan gibi, ve toplıyanı olmıyan koyunlar gibi, herkes kavmına yünelecek, ve herkes memleketine kaçacak.

15. Ele geçen her adamın gövdesi delik deşik edilecek; ve tutulan her adam kılıçla düşecek.

16. Yavruları da gözleri önünde yere çalınacak; evleri çapul edilecek, ve karıları kirletilecek.

17. İşte, ben onlara karşı Medleri uyandıracacağım, onlar için gümüşün değeri yoktur, ve altınla gönülleri hoş olmaz.

18. Ve yayları gençleri yere çalacak; ve rahmin semeresine acımıyacaklar; gözleri çocukları

esirgemiyecek.

19. Ve Allah Sodomu ve Gomorrayı yıktığı gibi ülkelerin izzeti, Kildanîlerin gururunun süsü olan Babil de öyle olacak.

20. İçinde ebediyen oturulmayacak, ve nesilden nesle meskûn olmayacak, ve bedevi orada çadır kurmayacak; ve çobanlar orada sürülerini yatırmayacaklar.

21. Ancak orada çölün yabani hayvanları yatacak, ve onların evleri baykuşlarla dolu olacak; ve orada deve kuşları yer tutacaklar, ve yabani keçiler orada oynaşacaklar.

22. Ve saraylarında kurtlar, ve güzel hisarlarında çakallar uluyacak; vaktinin gelmesi yakındır, ve günleri uzamıyacaktır.

BAP 14

ÇÜNKÜ RAB Yakuba acıyacak, ve İsraili yine seçecek, ve onları kendi toprakları üzerine koyacak; ve yabancı onlarla birleşecek, ve Yakub evine yapışacaklar.

2. Ve kavmlar onları alıp yerlerine getirecekler; ve İsrail evi RABBİN toprağı üzerinde onları köle ve cariye olarak kendine mülk edinecek; ve kendilerini sürgün etmiş olanları sürgün edecekler; ve kendilerine gadretmiş olanlara hâkim olacaklar.

3. Eleminden ve sıkıntından, ve sana ettirdikleri ağır hizmetten RAB sana rahat vereceğı gün vaki olacak ki,

4. Babil kiralı üzerine bu meseli söyliyip diyeceksin: Gadreden nasıl yok oldu! altın şehri yok oldu!

5. RAB kötülerin değneğini, hükümdarların esasını kırdı;

6. o asa ki, kavmları gazapla, daimî vuruşla vurdu, öfke ile, kimsenin önüne geçmediğı eza ile milletlere hâkim oldu.

7. Bütün dünya rahatta ve susmuş; birden terennümle coşarlar.

8. Senden ötürü Libnanın erz ağaçları ile beraber serviler de seviniyorlar: Sen yere yatırıldığından beri, bize karşı kesici çıkmadı, diyorlar.

9. Ölüler diyarı senin gelişini karşılamak için dibinden kaynaşıyor; senin için ölüleri, dünyanın bütün büyüklerini uyandırıyor; milletlerin bütün kırallarını tahtlarından ayağa kaldırdı.

10. Hepsi sana cevap verip diyecekler: Sen de mi bizim gibi zayıfladın? bize mi benzedin?

11. Haşmetin, ve santurlarının velvesi ölüer diyarına indirildi; senin altına kurtlar serildi, ve senin üzerini kurtlar örtüyor.

12. Ey parlak yıldız, seherin oğlu, göklerden nasıl düştün! sen ki, milletleri devirirdin, nasıl yere yıkıldın!

13. Ve kendi yüreğinde derdin: Göklere çıkacağım, tahtımı Allahın yıldızları üzerine yükselteceğim; ve şimalin sonlarında, cemaat dağında oturacağım:

14. bulutların yüksek yerleri üzerine çıkacağım, kendimi Yüce Allah gibi edeceğim.

15. Fakat ölüer diyarına, çukurun en derinine indirileceksin.

16. Seni görenler gözlerini sana dikecekler, senin için düşünüp diyecekler: Dünyayı sarsan, ülkeleri titreten,

17. yeryüzünü çöle döndüren, ve şehirlerini yıkan, esirlerini evlerine salıvermiyen adam bu mu?

18. Milletlerin bütün kıralları, her biri kendi evinde, hepsi izzetle yatıyorlar.

19. Fakat sen mekruh bir dal gibi, kabrinden dışarı, uzağı atıldın, çukurun taşlarına inen gövdesi kılıçla delinmiş ölüerle örtülmüşsün; ayak altında çiğnenen leş gibisin.

20. Gömülerek onlarla birleşmiyeceksin, çünkü kendi memleketini harap ettin, kendi kavmını öldürdün; kötülük işliyenlerin zürriyeti ebediyen anılmıyacaktır.

21. Atalarının fesadından ötürü, onun oğullarını boğazlıyacak yer hazırlayın da ayağa kalkmasınlar, ve diyarı kendilerine mülk edinmesinler, ve dünya yüzünü şehirlerle doldurmasınlar.
22. Ve orduların RABBİ diyor: Onlara karşı kalkacağım, ve adı, ve baki kalanı, ve oğlu, ve torunu Babiliden kesip atacağım, RAB diyor.
23. Ve onu kirpiye mülk edeceğim, ve su bataklıklarına döndüreceğim; ve onu helâk süpürgeyle süpüreğim, orduların RABBİ diyor.
24. Orduların RABBİ and edip dedi: Gerçek, nasıl düşündümse öyle olacak; ve nasıl tasarladımса öyle duracak;
25. şöyle ki, kendi memleketimde Aşurluyu kıracağım, ve dağlarımın üzerinde onu ayak altında çiğniyeceğim; ve boyunduruğu onların üzerinden kalkacak, ve yükü onların sırtından kalkacak.
26. İşte bütün dünyaya karşı tasarlanan tertip budur; ve bütün milletlere karşı uzanmış olan el budur.
27. Çünkü orduların RABBİ tasarladı, ve kim bozar? ve onun eli uzanmıştır, ve onu kim geri çevirir?
28. Şu yük kıral Ahazın öldüğü yılda oldu.
29. Baştan başa, ey Filistin, seni vuran değnek kırıldı diye sevinme; çünkü yılanın kökünden engerek çıkacak, ve onun semeresi yakıcı uçan yılan olacak.
30. Ve fakirlerin ilk doğanları kendilerine otlak bulacaklar, ve yoksullar emniyette yatacaklar; ve senin kökünü kıtlıkla öldüreğim, ve artakalanların öldürülecek.
31. Ulu, ey kapı; feryat et, ey şehir; baştan başa, ey Filistin, eridin; çünkü şimalden duman geliyor, ve onun askerinde kaçak yoktur.
32. Ve o milletin ulaklarına ne cevap verilecek? Denecek ki, RAB Sionun temelini kurmuştur, ve kendi kavminin düşkünleri ona sığınacaklardır.

BAP 15

MOABIN yükü.

- Çünkü Moabın Ar şehri bir gecede virane oldu, ve yok oldu; çünkü Moabın Kir şehri bir gecede virane oldu, ve yok oldu.
2. Ağlamak için Bayite, ve Dibona, yüksek yerlere çıktılar; Moab Nebo için ve Medeba için figan ediyor; bütün başların saçı yolundu, her sakal kesildi.
 3. Sokaklarında çul kuşanıyorlar; damları üzerinde, ve meydanlarında herkes bol gözyaşı dökerek figan ediyor.
 4. Ve Heşbonla Eleale feryat ediyorlar; sesleri Yahatsa kadar erişiyor; bunun için Moabın silâhlı adamları yüksek sesle bağıyorlar; canı içinde titriyor.
 5. Yüreğim Moab için feryat ediyor; onun kaçakları Tsoara, Eglat-şelişiyaya kaçıyorlar; çünkü Luhit yokuşundan ağlıyarak çıkıyorlar; çünkü Horonaim yolunda kırıgın feryadı koparıyorlar.
 6. Çünkü Nimrim suları çöl olacak; çünkü ot kurudu, taze ot tükendi, yeşillik yok.
 7. Bundan ötürü ellerindeki bolluğu, ve biriktirdiklerini söğütler vadisi üzerinden taşıyıp götürecekler.
 8. Çünkü feryat Moab sınırlarını sardı; onun figanı Eglaim, ve Beer-elim kadar figanı erişti.
 9. Çünkü Dimon suları kanla dolu; çünkü Dimon üzerine daha ziyadesini, Moabın kaçıp kurtulanları üzerine, ve diyarın artakalanı üzerine bir aslan getireceğim.

BAP 16

- KUZULARI Seladan memleketin hükümdarına, çöl yolu ile Sion kızının dağına gönderin.
2. Çünkü vaki olacak ki, uçuşan kuşlar nasılsa, dağılmış yuva nasılsa, Moab kızları da Arnon geçitlerinde öyle olacaklar.
3. Öğüt ver, adalet et; öğle ortasında kendi gölgeni gece gibi kıl; sürgünleri sakla; kaçakları ele verme.
4. Sürgünlerim seninle beraber otursunlar; Moab için ise, yıkıcıya karşı sen ona sığınacak yer ol. Çünkü sıkıştıran yok oldu, yıkım sona eriyor, ayakları ile çiğniyenler memlekette kalktılar.
5. Ve taht inayitle pekiştirilecek, ve onun üzerinde, Davudun çadırında öyle bir hâkim hakikatla oturacak ki, adaleti arıyacak, ve doğruluğu yapmakta tez davranacak.
6. Moabın kibrini, çok mağrur olduğunu, gururunu ve kibrini, ve gazabını işittik; övünmeleri boştur.
7. Bundan ötürü Moab için Moab figan edecek, herkes figan edecek; Kir-haresetin üzüm pideleri için derin hüznle yas tutacaksınız.
8. Çünkü Heşbonun tarlaları, ve Sibmanın asması kurudu; onun seçme çubuklarını milletlerin efendileri kırdılar, o çubuklar ki, Yazere erişir, çölü kaplardı; filizleri yayılmış, denizi geçmişti.
9. Bundan ötürü Sibmanın asması için Yazer ağlayışı ile ağlıyacağım; seni gözyaşlarımla sulıyacağım, ey Heşbon ve ey Eleale! çünkü cenk narası senin yaz meyvaların üzerine, ve biçtiğin ekinin üzerine düştü.
10. Sevinç ve semereli tarladan meserret kaldırıldı; ve bağlarda ne terennüm ne de sevinçli velvele olacak; mâsaralarda şarap basan olmayacak; bağ bozumu bağırışını kestirdim.
11. Bundan ötürü yüreğim Moab için, ve içim Kir-heres için bir çenk gibi inliyor.
12. Ve vaki olacak ki, Moab görününce, yüksek yer üzerinde kendisini yorunca, dua için makdisine girince, işe yaramıyacak.
13. Geçmiş zamanda RABBİN Moab için söylediği söz budur.
14. Fakat RAB şimdi söyliyip dedi: Büyük kalabalığı ile beraber Moabın izzeti, bir ücretlinin yılları gibi, üç yıl içinde hakarete düşürülecek; ve artakalan büyük değil, çok az olacak.

BAP 17

- ŞAMIN yükü.
- İşte, Şam şehirlikten çıkarıldı, ve bir yığın virane olacak.
2. Aroer şehirlerini bıraktılar; sürülerin yeri olacak; onlar yatacaklar, ve onları korkutan olmayacak.
3. Ve Efraimden hisar, ve şamdan ve Suriyenin artakalanından kırallık kalkacak; İsrail oğullarının izzeti gibi olacaklar, orduların RABBİ diyor.
4. Ve o gün vaki olacak ki, Yakubun izzeti azalacak, ve onun semiz eti zayıflıyacak.
5. Ve orakçı ekini nasıl toplarsa, ve kolu ile başakları nasıl biçerse, öyle olacak; evet, Refaim deresinde bir adam nasıl başakları toplarsa, öyle olacak.
6. Fakat onda artakalanlar bırakılacak, ağaçtan zeytin düşürüldüğü gibi, tepedeki dalın ucunda iki üç tane, meyvalı ağacın dallarının ucunda dört beş tane olacak, İsrailin Allahı RAB diyor.
7. O gün insanlar kendilerini Yaratana yünelecekler, ve gözleri İsrailin Kuddûsuna bakacak.
8. Ve kendi ellerinin işi olan mezbahlara yönelmiyecekler; ve parmaklarının yaptığına bakmıyacaklar, ne Aşerlere, ne de güneş putlarına.

9. Onun kuvvetli şehirleri o gün İsrail oğulları yüzünden ormanda ve dağ başında bırakılmış yerler gibi olacaklar; ve çöl olacaklar.
10. Çünkü kurtuluşunun Allahını unuttun, ve kuvvetinin kayasını anmadın; bundan ötürü hoş fidanlar dikiyorsun, ve ecnebi çubuklar dikiyorsun.
11. Onları diktiğin gün çit çekersin, ve sabahlayın tohumunu çiçeklendirirsin; fakat keder ve öldürücü elem gününde mahsul elinden kaçır.
12. Ah, kalabalık kavmların gürültüsü! denizlerin gürültüsü gibi gürliyorlar; ve ümmetlerin çağlayışı! kuvvetli suların çağlayışı gibi çağlıyorlar.
13. Ümmetler çok suların çağlayışı gibi çağlıyacaklar; fakat onları azarlıyacak, ve uzağa kaçacaklar, ve yelin önünde dağların saman ufağı gibi, ve kasırga önünde yuvarlanan toz gibi kovulacaklar.
14. Akşam vakti, işte, dehşet, ve sabah olmadan yok oldular. Bizi çapul edenlerin payı, ve bizi soyanların hissesi budur.

BAP 18

- AH, Habeş ilinin ırmakları ötesinde olan kanat vızıltıları memleketi!
2. O memleket ki, denizden, ve suların yüzü üzerinden sazdan kayıklarla elçiler gönderir! Ayağına tez ulaklar, memleketini suların böldüğü, uzun boylu, parlak derili millete, oldukları günden beri korkunç kavma, çok kuvvetli ve ayak altında çiğniyen millete gidin!
 3. Siz hepiniz, dünyada oturanlar, ve yerin ahali, dağların üzerine bayrak dikildiği zaman görün; ve boru çalındığı zaman işitin.
 4. Çünkü RAB bana şöyle dedi: Güneş ışığında berrak sıcaklık gibi, orak vaktinin sıcaklığında çiğ bulutu gibi durgun olacağım, ve meskenimden bakacağım.
 5. Çünkü bağ bozumundan önce, çiçeklenme geçince, ve çiçek olgunlaşan koruk olunca, bağcı bıçakları ile filizleri kesecek, ve çubukları koparıp atacak.
 6. Hepsi birden dağın yırtıcı kuşlarına, ve yerin vahşi hayvanlarına bırakılacaklar; ve yırtıcı kuşlar onların üzerinde yazı geçirecekler, ve yerin bütün vahşi hayvanları onların üzerinde kışı geçirecekler.
 7. O zaman orduların RABBİNE, memleketini suların böldüğü, uzun boylu, ve parlak derili milletten, oldukları günden beri korkunç kavmdan, çok kuvvetli ve ayak altında çiğniyen milletten, orduların RABBİNİN isminin yerine, Sion dağına, hediye getirilecek.

BAP 19

- MISIRIN yükü.
- İşte, RAB tez giden buluta binmiş de Mısıra gidiyor; ve Mısırın putları onun yüzünden titriyecekler; ve Mısırın yüreği kendi içinde eriyecek.
2. Ve Mısırlıları Mısırlılara karşı ayaklandıracacağım; ve herkes kardeşine karşı, ve herkes komşusuna karşı, şehir şehre karşı, ülke ülkeye karşı cenk edecekler.
 3. Ve Mısırın ruhu içinde kalmıyacak; ve onun öğüdünü bozacağım; ve putlara, ve büyücülere, ve cincilere, ve bakıcılara danışacaklar.
 4. Ve Mısırlıları sert bir efendinin eline vereceğim; ve katı yürekli bir kiral onlara hâkim olacak, orduların Rabbi Yehova diyor.
 5. Ve sular denizden eksilecek, ve ırmak çekilip kuruyacak.
 6. Ve ırmaklar kokacak; ve Mısırın kanalları boşalıp kuruyacak; kamışla saz solacak.

7. Nilin yanında, Nil kenarı yanında olan çayırlar, ve Nilin bütün ekilmiş tarlaları kuruyacak, toz olup dağılacak, ve yok olacak.
8. Ve balıkçılar ah edecekler, ve Nile olta atanların hepsi yas tutacaklar, ve suların yüzü üzerine ağ yayanlar dövünecekler.
9. Ve taranmış keten işliyenler, ve beyaz bez dokuyanlar utanca düşecekler.
10. Ve Mısırın direkleri parçalanacak; bütün ücretli işçilerin canı kederli olacak.
11. Tsoan reisleri bütün bütün sefihtirler; Firavunun en hikmetli öğütçülerinin öğüdü budalaca oldu; siz nasıl Firavuna: Hikmetlilerin oğluyum, eski zaman kırıllarının oğluyum, diyorsunuz?
12. Hani, senin hikmetli adamların nerede? ve şimdi sana bildirsinler; ve bilsinler, orduların RABBİ Mısır için ne tasarladı.
13. Tsoan reisleri sefih oldular, Memfis reisleri aldandılar; Mısır sıptlarının köşe taşı olanlar onu saptırdılar.
14. RAB onun içine baş dönmesi ruhu karıştırdı; ve sarhoş kendi kusmuğu içinde nasıl iki yana giderse, Mısırı da her işinde öyle saptırdılar.
15. Ve Mısırdaki başın yahut kuyruğun, hurma dalının yahut sazın yapabileceği bir iş kalmıyacak.
16. O gün Mısırlılar kadın gibi olacaklar; ve orduların RABBİNİN üzerlerine salladığı elinin sallanmasından titriyip yılacaklar.
17. Ve Yahuda diyarı Mısır için bir dehşet olacak; ve onun adı kendisine anılan her adam, ordular RABBİNİN ona karşı ettiği niyetten ötürü yılacak.
18. O gün Mısır diyarında Kenân dili konuşan, ve orduların RABBİNE and eden beş şehir olacak; birine Yıkım* şehri denilecek.
- * Yahut, *Heres*; yahut, *güneş*.
19. O gün Mısır diyarının ortasında RABBE bir mezbah, ve onun sınırı yanında RABBE bir dikili taş olacak.
20. Ve orduların RABBİNE Mısır diyarında alâmet ve şehadet için olacak; çünkü sıkıştıranların yüzünden RABBE feryat edecekler, ve onlara bir kurtarıcı ve koruyucu gönderecek, ve onları o azat edecek.
21. Ve RAB kendini Mısıra bildirecek, ve o gün Mısırlılar RABBİ bilecekler; ve kurbanla ve takdime ile tapınacaklar, ve RABBE adak adıyacaklar, ve onu ödiyecekler.
22. Ve RAB Mısırı vuracak, vuracak ve iyi edecek; ve RABBE dönecekler, ve yalvarışları kabul olunacak, ve onları iyi edecek.
23. O gün Mısırdan Aşura büyük yol olacak, ve Aşurlu Mısıra, ve Mısırlı Aşura gelecek; ve Mısırlılar Aşurlularla beraber tapınacaklar.
24. O gün İsrail Mısıra ve Aşura üçüncü, dünya ortasında bereket olacak;
25. çünkü orduların RABBİ: Kavmım Mısır, ve ellerimin işi Aşur, ve mirasım İsrail mubarek olsun, diye onları mubarek kıldı.

BAP 20

- TARTANIN Aşdoda geldiği yıl, Aşur kralı Sargon onu gönderdiği, ve Aşdoda karşı cenk edip onu aldığı zaman;
2. o vakit RAB Amotsun oğlu İşaya vasıtası ile söyliyip demişti: Git, ve belindeki çulu çöz, ve ayağından çarığını çıkar. Ve öyle yaptı, çıplak ve yalın ayak yürüdü.
 3. Ve RAB dedi: Mısır için ve Habeş ili için alâmet ve örnek olarak kulum İşaya nasıl üç yıl çıplak ve yalın ayak yürüdü ise;
 4. Aşur kralı da, Mısıra utanç olsun diye Mısır esirlerini, ve Habeş sürgünlerini, gençleri ve

kocamış adamları, böylece çıplak ve yalın ayak, ve oturak yerleri açık olarak sürecektir.
5. Ve güvendikleri Habeş ilinden dolayı, ve övündükleri Mısırdan dolayı şaşıracaklar ve utanacaklar.
6. Ve bu kıyı memleketinde oturan adam o gün diyecek: İşte, Aşur kıralının önünden kurtulmak için yardım bulalım diye kendisine kaçıp sığındığımız böyle oldu; biz nasıl kaçıp da kurtuluruz?

BAP 21

DENİZ çölünün yükü.
Cenubda kasırgalar nasıl zorlu saldırırsa, çölden, korkunç diyardan, o da öyle geliyor.
2. Bana çetin bir rüyet bildirildi; hain hainlik etmede, harap eden de harap etmede. Ey Elam, çık; ey Medya onu sar; bütün iniltilerini sona erdirdim.
3. Bundan dolayı belime sancı yapıştı; beni, doğuran kadının ağrıları gibi ağrılar tuttu; öyle acı çekiyorum ki, işitemiyorum; öyle korkuyorum ki, gözüm göremiyor.
4. Yüreğim şaşkın oldu, beni dehşet yıldırıldı; sevdiğim alaca karanlık benim için bir titreme oldu.
5. Sofrayı hazırlıyorlar; halılar yayıyorlar, yiyip içiyorlar; kalkın, ey reisler! kalkanı yağlayın.
6. Çünkü Rab bana şöyle dedi: Git, bekçi dik; gördüğünü bildirsin;
7. ve bir bölük, çift çift atlılar, bir bölük eşek, bir bölük deve görünce dikkatle, çok dikkatle dinlesin.
8. Ve aslan gibi bağırdı: Ya Rab, daima gündüzün kule üzerinde durmaktayım, ve bütün geceler nöbetimde beklemekteyim;
9. ve işte, bir bölük insan, çift çift atlılar geliyor. Ve cevap verip dedi: Yıkıldı, Babil yıkıldı; ve ilâhlarının bütün oyma putları yere çalınıp parçalandı.
10. Ey benim dövme buğdayım, ve harmanımın oğlu! İsrailin Allahı ordular RABBİNDEN işittiğini size bildirdim.
11. Duma diyarının yükü.
Biri Seirden bana sesleniyor: Bekçi, geceden ne var? bekçi, geceden ne var?
12. Bekçi dedi: Sabah geliyor, gece de geliyor; eğer sormak istiyorsanız sorun; geri dönüp gelin.
13. Arab ili üzerinde yük.
Ey Dedanîlerin kervanları, Arab ili ormanında geceliyeceksiniz.
14. Susamış olana su getirdiler; Tema diyarında oturanlar, kaçakları ekmekleriyle karşıladılar.
15. Çünkü kılıçların önünden, yalın kılıcın önünden, ve kurulmuş yayın yüzünden, ve cengin ağırlığı yüzünden kaçtılar.
16. Çünkü Rab bana şöyle dedi: Kedarın bütün izzeti, ücretlinin yılları gibi bir yıl içinde sona erecek;
17. ve okçular sayısının artakalanları, Kedar oğullarının yiğitleri az olacak; çünkü İsrailin Allahı RAB söyledi.

BAP 22

RÜYET vadisinin yükü.
Ey şehir, bağırışlarla dolu, gürültülü, şenlikli şehir, şimdi sana ne oldu da, hep birlikte damlara çıktınız?

2. Öldürölmüş olanların kılıçla öldürölmedi, ve cenkte ölmediler.
3. Bütün hâkimlerin birlikte kaçtılar, okçular tarafından bağlandılar; senden ele geçenler hepsi birlikte bağlandılar, onlar ki, uzağa kaçmışlardı.
4. Bundan ötürü ben dedim: Gözünüzü benden çevirin, acı acı ağlıyayım; kavmım kızının soyulmasından ötürü beni teselliye çalışmayın.
5. Çünkü orduların Rabbi Yehova tarafından rüyet vadisinde, gürültü, ve çiğnenme, ve şaşkınlık, duvarların yıkılması, ve dağlara feryat etme günüdür.
6. Ve Elam, adamlarla dolu cenk arabaları, ve atlılarla beraber, ok kılıfını sırtına vurdu; ve Kir kalkanın örtüsünü çıkardı.
7. Ve vaki oldu ki, senin en iyi vadilerin cenk arabaları ile doldu, ve atlılar kapıya karşı dizildiler.
8. Ve Yahudanın örtüsünü kaldırdı; sen de o gün orman evinin silâhlarına baktın.
9. Ve Davud şehrinin çatlaklarını gördünüz, onlar çoktu; ve aşağıki havuzun sularını topladınız;
10. ve Yerusâlimin evlerini saydınız, ve duvarı pekiştirmek için evleri yıktınız;
11. ve eski havuzun suları için iki duvar arasında su hazinesi yaptınız. Fakat bu işi etmiş olana bakmadınız, ve bunu çoktan tasarlıyanı saymadınız.
12. Ve orduların Rabbi Yehova, o gün ağlayışa, ve dövünmeye, ve saç yolmaya, ve çul kuşanmaya çağırdı;
13. ve işte, meserret ve sevinç, öküzler kesme ve koyunlar boğazlama, et yeme ve şarap içme vardı: Yiyelim ve içelim, çünkü yarın öleceğiz, diyordunuz.
14. Ve orduların RABBİ kulaklarıma işittirdi: Gerçek, ölünceye kadar bu kötölük size bağışlanmıyacaktır, orduların Rabbi Yehova diyor.
15. Orduların Rabbi Yehova şöyle diyor: Git, o kâhyanın, kiral evi üzerinde olan Şebnanın yanına gir de kendisine de:
16. Senin burada ne işin var? ve burada kimin var ki, kendine bu yerde kabir kazdın? Yüksek yerde kabrini kazdı, kayada kendine mesken oydu.
17. İşte, ey zorlu kişi, RAB seni şiddetli atışla atacak; ve seni sıkı bir yumak yapacak.
18. Gerçek, seni çevirip çevirip geniş bir diyara top gibi atacak; orada öleceksin, ve saltanat arabaların orada olacak, ey sen, efendisinin evine utanç olan adam!
19. Ve seni memuriyetinden kovacağım; ve durduğun yerden seni aşağı alacağım.
20. Ve o gün vaki olacak ki, kulum Hilkiya oğlu Elyakimi çağıracağım;
21. ve senin cübbeni ona giydireceğim, ve senin kuşağıyla onu kuvvetlendireceğim, ve senin salâhiyetini onun eline vereceğim; ve Yerusâlimde oturanlara, ve Yahuda evine baba olacak.
22. Ve Davud evinin anahtarını onun omuzuna koyacağım; ve o açacak ve kimse kapamıyacak; ve o kapıyacak ve kimse açmıyacak.
23. Ve onu emin bir yere bir kazık gibi kakacağım; ve babasının evi için izzet kürsüsü olacak.
24. Ve babası evinin bütün izzeti, kök sürgünlerini, ve yan sürgünlerini, taslardan bütün testilere kadar bütün aşağılık kapları onun üzerine asacaklar.
25. Orduların RABBİ diyor: Emin yere kakılmış kazık o gün yerinden çıkacak; ve kesilip düşecek; ve üzerindeki yük kesilip atılacak; çünkü RAB söyledi.

BAP 23

SURUN yükü.

Ey Tarış gemileri, uluyun, çünkü o harap oldu, ev yok, girilecek yer yok! Kittim diyarından onlara bildirildi.

2. Kıyıda oturanlar, susun; denizden geçen Sayda tüccarı seni doldurdu.

3. Ve büyük sular üzerinde onun geliri Şihorun zahiresi, Nilin orak mahsulü idi; ve milletlerin alış veriş yeri orası idi.
4. Ey Sayda, utan; çünkü deniz, denizin kuvvetli hisarı söyliyip dedi: Ben ağrı çekmedim, ve doğurmadım, ve seçme yiğitler beslemedim, ve kızlar büyütmedim.
5. Mısıra haber varınca, Surun haberinden çok acı duyacaklar.
6. Tarşişe geçin; ey kıyıda oturanlar, uluyun.
7. Şenlikli şehriniz bu mu? o şehir ki, eskiliği eski günlerdendir; kendi ayakları gurbette kalmak için onu uzaklara götürdü.
8. Taçlar giydiren Sura karşı bu işi kim tasarladı? o şehir ki, tüccarı reislerdi, bazirgânları dünyanın itibarlı adamları idiler.
9. Her izzetin gururunu bozmak, dünyanın bütün itibarlı adamlarını hakarete düşürmek için, bu işi orduların RABBİ tasarladı.
10. Kendi diyarını Nil gibi geç, ey Tarşiş kızı; artık alıkoyan yok.
11. Denizin üzerine elini uzattı, ülkeleri titretti; Kenân hisarlarını harap etsin diye RAB onun hakkında emretti.
12. Ve dedi: Artık bir daha meserretle coşmayacaksın, ey kirletilen kız, ere varmamış Sayda kızı; kalk, Kittime geç; orada bile sana rahat yok.
13. İşte, Kildanîler diyarı! o kavm artık yok; Aşur onu çölün vahşi hayvanlarına bıraktı; onlar kulelerini diktiler; onun saraylarını yıktılar; onu virane ettiler.
14. Uluyun, ey Tarşiş gemileri; çünkü hisarınız harap oldu.
15. Ve o gün vaki olacak ki, yetmiş yıl, bir kiralın günleri kadar, Sur unutulacak; yetmiş yıl bitince, fahişe türküsünde nasılsa, Sura öyle olacak.
16. Bir çenk al, şehri dolaş, ey sen, unutulmuş fahişe; seni hatırlasınlar diye iyi çal, çok türküler söyle.
17. Ve yetmiş yıl bitince vaki olacak ki, RAB Suru yoklayacak, ve şehir fahişelik ücretine dönecek, ve yeryüzündeki bütün dünya kırallıkları ile fahişelik edecek.
18. Ve onun kârı ile fahişelik ücreti RABBE mukaddes olacak; hazineye konulmayacak, ve saklanmayacak; çünkü doyuncıya kadar yesinler, ve dayanıklı esvap giysinler diye, onun kârı RABBİN önünde oturanların olacak.

BAP 24

İŞTE, RAB dünyayı boşaltıyor, ve onu çöl ediyor, ve onun yüzünü altüst ediyor, ve orada oturanları dağıtıyor.

2. Ve vaki olacak ki, kavm nasılsa, kâhin de öyle; köle nasılsa, efendisi de öyle; cariyeye nasılsa, hanımı da öyle; satın alan nasılsa, satan da öyle; alacaklı nasılsa, borçlu da öyle; faiz alan nasılsa, ona faiz veren de öyle olacak.
3. Dünya baştan başa boşalacak, ve baştan başa çapul edilecek; çünkü bu sözü RAB söyledi.
4. Dünya yas tutuyor ve yüzü soluyor, yer zayıflıyor ve yüzü soluyor, dünyanın yüksek kavmları zayıflıyorlar.
5. Ve üzerinde oturanların altında dünya kirlendi; çünkü şeriatlerden öte geçtiler, kanunları ayak altına aldılar, ebedî ahdi bozdular.
6. Lânet bundan ötürü dünyayı yiyip bitirdi, ve orada oturanlar suçlu çıktılar; dünyada oturanlar bundan dolayı yandılar, ve artakalan insan az.
7. Yeni şarap yas tutuyor, asma zayıflıyor; yürekleri sevinçli olanların hepsi inliyorlar.
8. Teflerin coşkunu kesildi, şenlik edenlerin gürültüsü sona erdi, çengin coşkunu kesildi.
9. Türkü ile şarap içmiyecekler; içenlere içki acı olacak.

10. Issız şehir yıkıldı; kimse girmesin diye her ev kapandı.
11. Şarap için sokaklarda bağırış var; her sevinç karardı, diyarın coşkunluğu sürgün oldu.
12. Şehirde viranelik kaldı, ve kapı vuruşlarla yıkıldı.
13. Çünkü zeytin düşürmek için ağaca vurdukları zaman nasılsa, bağ bozumu bitince artakalan üzümler nasılsa, dünya ortasında, kavmlar arasında öyle olacak.
14. Bunlar seslerini yükseltip terennüm edecekler; RABBİN haşmetinden ötürü yüksek sesle denizden bağıracaklar:
15. Bunun için şarkta RABBE, denizin adalarında İsrailin Allahı RABBİN ismine izzet verin.
16. Dünyanın sonlarından ilâhiler işittik: Salihe izzet!
- Fakat ben dedim: Bittim, bittim, vay başıma! hainler hainlik ettiler; evet, hainler çok hainlik ettiler.
17. Ey sen, dünyada oturan adam, dehşet, ve çukur, ve tuzak senin üzerinde!
18. Ve vaki olacak ki, dehşet velvelesinden kaçan çukura düşecek; ve çukurun içinden çıkan tuzağa tutulacak; çünkü yüksekteki pencereler açıldı, ve dünyanın temelleri titriyor.
19. Dünya ezildikçe ezildi, dünya yarıldıkça yarıldı, dünya sarsıldıkça sarsıldı.
20. Dünya sarhoş bir adam gibi sendeliyecek, ve bir salıncak gibi sallanacak; ve günahı kendi üzerine ağır basacak, ve düşecek, ve bir daha kalkmıyacak.
21. Ve o günde vaki olacak ki, RAB yüksekte olanların ordusunu yüksekte, ve yerin kırıklarını yer üzerinde yokluyacak.
22. Ve esirler çukura nasıl toplanırlarsa, onlar da bir araya toplanacaklar, ve zindana kapatılacaklar; ve çok günlerden sonra yoklanacaklar.
23. Ve ay kızaracak, ve güneş utanacak; çünkü orduların RABBİ Sion dağında ve Yeruşalimde kırallık edecek; onun ihtiyaçları karşısında da izzet!

BAP 25

- YA RAB, Allahım sensin; seni yükseltirim, senin ismine hamdederim; çünkü sen şaşılabacak şeyler yaptın, ezelden kurulmuş niyetler, sadakat ve hakikat.
2. Çünkü sen şehirden bir taş yığını; duvarlı şehirden bir virane yaptın, ecnebilerin sarayını şehirlikten çıkardın; ebediyen yapılmıyacaktır.
 3. Bundan dolayı kuvvetli bir kavm sana izzet verecek; korkunç milletlerin şehri senden korkacak.
 4. Çünkü korkunç adamların soluğu duvara çarpan sağanak gibi olunca, sen fakir için hisar, sıkıntısı içinde yoksul için hisar, sağınağa karşı sığınacak yer, sıcağa karşı gölgelik oldun.
 5. Kurak yerde sıcağın ettiği gibi, ecnebilerin velvelesini alçaltacaksın; bulut gölgesile sıcak azaldığı gibi, korkunç adamların zafer teranesi alçalacak.
 6. Ve bu dağda orduların RABBİ bütün kavmlara semiz şeylerden bir ziyafet, eski şaraplardan, ilikle dolu semiz şeylerden, süzme eski şaraplardan ziyafet verecek.
 7. Ve bütün kavmları örten örtünün yüzünü, bütün milletler üzerine çekilmiş perdeyi bu dağda yok edecek.
 8. Ölümü ebediyen yuttu; ve RAB Yehova bütün yüzlerden gözyaşlarını silecek; ve bütün dünya üzerinden kavminin utancını kaldıracak; çünkü RAB söyledi.
 9. Ve o gün denilecek: İşte, Allahımız budur; onu bekledik, ve bizi kurtaracaktır; RAB budur; onu bekledik, onun kurtarıcısı ile mesrur olacağız ve sevineceğiz.
 10. Çünkü RABBİN eli bu dağda rahat edecek; ve gübre yığınının suyunda saman nasıl çiğnenirse, Moab da olduğu yerde çiğnenecek.
 11. Ve yüzen bir adam yüzmek için ellerini uzattığı gibi onun ortasında ellerini uzatacaktır; fakat RAB onun gururunu ellerinin hünerile beraber alçaltacaktır.

12. Ve senin duvarlarının yüksek hisarını yıktı, alçalttı, ve toprağa, toza kadar da indirdi.

BAP 26

O gün Yahuda diyarında şu ilâhi terennüm edilecek: Kuvvetli şehrimiz var; kurtarışı duvarlar ve burçlar olarak koyuyor.

2. Kapıları açın da sadakati koruyan salih millet içeri girsin.
3. Akli pek olanı sen tam selâmet içinde saklarsın; çünkü o sana güvenir.
4. RABBE ebediyen güvenin; çünkü RAB Yehovada ebedî kaya var.
5. Çünkü yüksekte oturanları, yüce şehri yıktı; onu alçalttı, yere kadar alçalttı; toprağa kadar indirdi.
6. Ayak altında, düşkünlerin ayakları altında, ve yoksulların adımları altında çiğnenecek.
7. Salihin yolu doğrudur; sen ki doğrusun, salihin yolunu doğrultursun.
8. Gerçek, ya RAB, hükümlerinin yolunda seni bekledik; canımızın isteği senin ismine, ve senin anılma adıdır.
9. Geceleyin seni canımla diledim; evet, sabahlayın seni içimde ruhumla arıyorum; çünkü senin hükümlerin yeryüzünde oldukça, dünyada oturanlar doğruluk öğrenirler.
10. Kötüye lütfedilsin, yine doğruluk öğrenmez; doğruluk diyarında haksızlık eder, ve RABBİN haşmetini görmez.
11. Ya RAB, elin yükseldi, fakat onlar görmiyorlar; fakat kavm için senin gayretini görecekle, ve utanacaklar; evet, senin hasımlarını ateş yiyip bitirecek.
12. Ya RAB, bize selâmet vereceksin; çünkü bizim için bütün işlerimizi de sen başardın.
13. Ya RAB Allahımız, senden başka efendiler bize efendilik ettiler; fakat senin ismini biz ancak seninle anacağız.
14. Onlar ölümlerdir, dirilmezler; gölgelerdir, kalkmazlar; bundan ötürü onları yokladın, ve helâk ettin, onların anılmasını da bütün bütün yok ettin.
15. Milleti çoğalttın, ya RAB, milleti çoğalttın; izzet buldun; diyarın bütün sınırlarını genişlettin.
16. Ya RAB, sıkıntıda seni aradılar; kendilerine tedibin erince onların yalvarışını döktüler.
17. Doğurma vaktine yaklaşan gebe kadın, ağrı çektiği, ve ağrılarında bağırdığı gibi, ya RAB, senin önünde biz de öyle olduk.
18. Gebe kaldık, ağrılar çektik, sanki yel doğurduk; dünyada kurtuluş yapmadık; ve dünyada oturanlar düşmediler.
19. Senin ölümlerin dirilecekler; benimkilerin cesetleri kalkacaklar. Ey sizler, toprak içinde yatanlar, uyanın ve terennüm edin; çünkü çiğlerin otların çiği gibidir, ve yer ölümlerini dışarı atacak.
20. Gel, ey kavmim, kendi iç odalarına gir, ve ardında kapılarını kapa; gazap geçinciye kadar biraz gizlen. ²¹ Çünkü, işte, kötülüklerinden ötürü dünyada oturanları cezalandırmak için RAB yerinden çıkıyor; ve dünya kanını açığa koyacak, ve öldürülenlerini artık örtmiyecek.

BAP 27

O gün RAB Levyatanı, tez kaçan o yılanı, ve Levyatanı, dolambaç giden o yılanı, çetin ve iri ve zorlu kılıcı ile yoklayacak; ve denizde olan canavarı öldürecek.

2. O gün denecek: Şarap bağı! ona terennüm edin.
3. Ben, RAB, onun korucusuyum; onu her dakika sulıyacağım; kimse onu yoklamasın diye

gece gündüz onu koruyacağım.

4. Bende kızgınlık yok; keşke çalılarla dikenler cenkte bana karşı olsaydılar! onlara karşı yürürdüm, onları hep birden yakardım.

5. Yahut ki, kuvvetime yapışsın da barış etsin benimle, evet, benimle barışsın.

6. Gelecek günlerde Yakub kök salacak; İsrail gonca verip çiçeklenecek; ve yeryüzünü meyva ile dolduracaklar.

7. Kendilerini vuranları nasıl vurdu ise, onları da öyle vurdu mu? yahut kendileri tarafından öldürülmüş olanlar nasıl öldürüldülerse, öyle öldürüldüler mi?

8. Onları kovunca kendilerine karşı ölçü ile dava açarsın; şark yeli gününde kendi sert yeli ile onları süpürüp attı.

9. Bundan ötürü Yakubun günahı bununla örtülecek, ve suçunun kaldırılmasının bütün semeresi şu ki, mezbahın bütün taşlarını, dövülmüş tebeşir taşları gibi edecek; Aşerler ve güneş putları artık dikilmiyecekler.

10. Çünkü duvarlı şehir tek başına, çöl gibi bırakılmış ve kimsesiz bir yurt olmuş; orada buzağı otlayacak, ve orada yatacak, ve onun filizlerini yiyip bitirecek.

11. Ve onun dalları kuruyunca koparılacak; kadınlar gelip onları yakacaklar; çünkü bunlar anlayışları olmıyan bir kavmdır; bundan ötürü onları yaratan kendilerine acımiyacak, ve onlara şekil veren kendilerine lûtfetmiyecek.

12. Ve o gün vaki olacak ki, RAB İrmak selinden Mısır vadisine kadar semeresini dövüp düşürecek; ve siz, ey İsrail oğulları, teker teker devşirileceksiniz.

13. Ve o gün vaki olacak ki, büyük boru çalınacak; ve Aşur diyarında helâk olmak üzere olanlar, ve Mısır diyarında olan sürgünler gelecekler; ve mukaddes dağda, Yerusâlimde, RABBE tapınacaklar.

BAP 28

EFRAİM sarhoşlarının gurur tacına, ve şarapla vurulmuş adamların, toprağı yağlı deresinin başında övündüğü güzelliğinin solan çiçeğine ne yazık!

2. İşte, RABBİN kuvvetli ve zorlu bir adamı var, dolu fırtınası gibi, harap eden kasırga gibi, taşkın büyük suların fırtınası gibi şiddetle yere çalar.

3. Efraim sarhoşlarının gurur tacı ayaklar altında çiğnenecek;

4. ve toprağı yağlı deresinin başında, övündüğü güzelliğinin solan çiçeği, yazdan önce ilk yetişen incir gibi olacak; bakan onu görür, eline geçince hemen yutar.

5. O gün orduların RABBİ kavminin artakalanlarına izzet tacı, ve güzellik çelengi olacak;

6. ve hüküm kürsüsünde oturan için adalet ruhu, ve cengi kapıdan geri sürenler için kuvvet olacak.

7. Ve şunlar da şaraptan sendeliyorlar, ve içkiden salınıyorlar; kâhinle peygamber içkiden sendeliyorlar, şarap düşkünüdürler, içkiden salınıyorlar; rüyette yanılıyorlar, hükümde sürçüyorlar.

8. Çünkü bütün sofralar kustumuk ve pislikle dolu, temiz yer yok.

9. Kime bilgi öğretecek? ve haberi kime anlatacak? süttten kesilmiş olanlara mı, ve memeden ayrılmış olanlara mı?

10. Çünkü emir üzerine emir, emir üzerine emir; kanun üzerine kanun, kanun üzerine kanun; biraz burada, biraz şurada!

11. Hayır, o ancak yabancı dudaklarla, ve başka dille bu kavma söyleyecek;

12. o ki, onlara: Rahat budur, yorguna rahat ettirin; dinlenme de budur, dedi: fakat işitmek istemediler.

13. Bundan ötürü RABBİN sözü onlar için emir üzerine emir, emir üzerine emir; kanun

üzerine kanun, kanun üzerine kanun; biraz burada, biraz şurada olacak ki, gidip sırt üstü düşünler, ve kırılınsınlar, ve tuzağa düşüp tutulsunlar.

14. Bundan ötürü, ey müstehzi adamlar, siz ki, Yerusâlimde bu kavm üzerinde saltanat sürüyorsunuz, RABBİN sözünü işitin:

15. Mademki siz dediniz: Ölümle ahit kestik, ve ölümler diyarı ile uyuştuk; taşkın belâ geçerken bize erişmiyecek; çünkü yalanları kendimize sığınacak yer ettik, ve hilenin altına gizlendik;

16. Rab Yehova da şöyle diyor: İşte, Sionda temel olarak bir taş, denenmiş bir taş, temeli emniyetli değerli köşe taşını koydum; iman eden acele etmez.

17. Adaleti çırpı ipi, ve doğruluğu şakul edeceğim; ve yalanlarla kurulan sığınacak yeri dolu süpürüp götüreceğim, ve gizlenen yerin üzerine sular taşacak.

18. Ve ölümle olan ahdiniz bozulacak, ve ölümler diyarı ile olan uyuşmanız durmayacak; taşkın belâ geçerken onunla çiğneneceksiniz.

19. Her geçtikçe sizi kapacak; çünkü sabahdan sabaha, gece gündüz geçecek; ve onun haberini bile almak dehşetli olacak.

20. Çünkü uzanmak için döşek kısa; ve örtünmek için örtü dar.

21. Çünkü RAB Peratsim dağında ettiği gibi kalkacak, Gibeon deresinde ettiği gibi öfkelenecek ki, işini, kendisine garip gelen işini, ve işçiliğini, kendisine yabancı gelen işçiliğini, yapsın.

22. Ve şimdi siz müstehzilerden olmayın, yoksa zincirleriniz kuvvetlendirilecektir; çünkü bütün dünya için helâk fermanını orduların Rabbi Yehovadan işittim.

23. Kulak verin, ve sesimi işitin; iyi dinleyin, ve sözümü işitin.

24. Çiftçi eksin diye daima çift sürer mi? daima toprağını açıp tırmık geçirir mi?

25. Onun yüzünü düzeltince çörek otunu dağıtmaz, ve kimyonu saçmaz mı? ve buğdayı sıralara, ve arpayı ayrılan yerine, ve çavdarı onun kenarına koymaz mı?

26. Çünkü ona kendi Allahı doğru öğretir, ve onu talim eder.

27. Çünkü çörek otu harman dövenile dövülmez, ve kimyonun üzerinde araba tekerleği döndürülmez; fakat çörek otu değnekle, ve kimyon çubukla dövülür.

28. Ekmek buğdayı ezilir mi? hayır, onu durmadan dövmez; ve arabasının tekerleği, ve atları onu saçarlarsa da, onu ezmez.

29. Bu da orduların RABBİNDEN çıkıyor; öğüdünde acıptır, hikmette büyüktür.

BAP 29

ARİEL*, Ariel, Davudun ordugâh kurduğu şehir, yazık sana! yıla yıl katın; bayramlar bir devir yapsın;

2. Arieli o zaman sıkıştıracağım, ve feryat ve figan kopacak; ve bana Ariel gibi olacak.

3. Ve sana karşı çepçevre ordugâh kuracağım, ve asker dikip seni kuşatacağım, ve sana karşı meterisler dikeceğim.

4. Ve alçaltılacaksın, ve yerden söz söyleyeceksin, ve tozun içinden sözün boğuk gelecek; ve sesin cinci sesi gibi yerden çıkacak, ve sözün toprağın içinden fısıldıyacak.

* *Allahın aslanı*; yahut, *Allahın ocağı*.

5. Fakat düşmanlarının kalabalığı ince toz gibi olacak, ve korkunç adamların kalabalığı geçip giden saman ufağı gibi olacak; bu iş de bir lâhzada ansızın olacak.

6. Orduların RABBİ tarafından, gök gürlemesile, ve zelzele ile ve büyük gürültü ile, kasırğa ile ve sağanakla, ve yiyip bitiren ateş alevile yoklama olacak.

7. Ve Ariele karşı cenk eden bütün milletlerin kalabalığı, bütün ona karşı ve onun hisarına karşı cenk edenler, ve onu sıkıştıranlar, ruya gibi, gecenin bir rüyeti gibi olacaklar.

8. Ve aç adamın ruya görmesi gibi olacak, ve işte, o yer; ve uyanır, ve karnı boştur; yahut

- susamış adamın ruya görmesi gibi olacak; ve işte, o içer; ve uyanır, ve işte baygındır, ve canı susuzluktan yanıyor; Sion dağına karşı cenkeden bütün milletlerin kalabalığı böyle olacak.
9. Şaşırın, ve şaşa kalın, kendinizi kör edin, ve görmez olun; onlar sarhoş, fakat şarapla değil; sendeliyorlar, fakat içkiden değil.
10. Çünkü RAB sizin üzerinize ağır bir uyku ruhu döktü, ve gözlerinizi kapadı; peygamberleri ve Görenleri, başlarınızı, örttü.
11. Ve sizin için her rüyet mühürlenmiş bir kitabın sözleri gibi oldu, insanlar onu okuma bilen bir adama verip derler: Rica ederiz, bunu oku; ve o der: Okuyamam, çünkü mühürlenmiş;
12. ve kitap okuma bilmiyen bir adama: Rica ederiz, bunu oku, diye verilir; o da: Okuma bilmem, der.
13. Ve Rab dedi: Mademki bu kavm bana yaklaşıyorlar, ve ağızları ile, ve dudakları ile beni sayıyorlar, ve yüreklerini benden uzaklaştırıyorlar, ve benden korkmaları da kendilerine öğretilmiş olan insanların emridir;
14. bundan ötürü, işte, ben yeniden bu kavmin arasında bir hârika, evet bir hârika ve şaşılacak bir şey yapacağım; ve hikmetli adamlarının hikmeti yok olacak, ve dirayetli adamlarının anlayışı örtülecek.
15. Vay başına, o adamların ki, niyetlerini RABDEN derin saklarlar, ve işleri karanlıktadır, ve onlar: Bizi kim görür? ve bizi kim bilir? derler!
16. Ah sizin sapıklığınız! çömlekçi balçıkla bir sayılır mı ki, yapı kendini yapan için: Beni o yapmadı, desin; ve kendine şekil verilen şey, şekil veren için: Onun anlayışı yoktur, desin?
17. Libnanın semereli tarlaya döndürülmesi, ve semereli tarlanın orman gibi sayılması, artık pek az zamanda olmiyacak mı?
18. Ve o gün sağırlar kitabın sözlerini işitecekler, ve duman ve karanlık içinden körlerin gözleri görecekler.
19. Ve hakirler RABDE olan sevinçlerini artıracaklar, ve insanlar arasındaki yoksullar İsrailin Kuddûsu ile mesrur olacaklar.
20. Çünkü korkunç adam yok oldu, ve müstehzi sona erdi, ve fesat için bekliyenlerin hepsi kesilip atıldılar;
21. onlar ki, adamı davasında suçlu çıkarırlar, ve kapıda azarlıyan adam için tuzak kurarlar, ve bir hiç için salihî saptırırlar.
22. Bundan dolayı İbrahimi kurtarmış olan RAB Yakub evi için şöyle diyor: Şimdi Yakub utanmıyacak, ve onun yüzü şimdi solmıyacak.
23. Çünkü çocukları, kendi aralarında ellerimin işini görünce, benim ismimi takdis edecekler; evet, Yakubun Kuddûsunu takdis edecekler, ve İsrailin Allahından korkacaklar.
24. Ruhta sapık olanlar da anlayışa erecekler, ve mırıltı edenler ders alacaklar.

BAP 30

- ÂSİ oğulların vay başına! RAB diyor, öğüt alıyorlar, fakat benden değil; ve suça suç katsınlar diye ahit kesiyorlar, fakat benim Ruhumla değil;
2. onlar ki, Firavunun kuvvetile kuvvetlenmek için, ve Mısırın gölgesine sığınmak için Mısıra inmek üzere yola çıkıyorlar, fakat benim ağzımı sormadılar.
3. Ve Firavunun kuvveti size utanç, ve Mısırın gölgesinde sığınmanız sizin için rüsvaylık olacak.
4. Çünkü reisleri Tsoandadırlar, ve ulakları Hanese eriştiler.
5. Faidesi olmıyan kavmdan ötürü hepsi utanacaklar, o kavm ki, ne yardımdır ne faidedir, ancak utanç ve rezalettir.
6. Cenup* hayvanlarının yükü.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

Dişi ve erkek aslanın, engerek yılanı ile yakıcı uçan yılanın çıktığı, sıkıntı ve kaygı diyarı içinden genç eşeklerin sırtı üzerinde mallarını, ve develerin hörgücü üzerinde hazinelerini, kendilerine faidesi olmayacak bir kavma taşıyorlar.

7. Çünkü Mısırın yardımı boş ve hiçtir; bundan dolayı ona Rahat Oturan Rahab adını verdim.

8. Şimdi git, onların önünde bunu bir levha üzerine yaz, ve onu kitaba kaydet de, gelecek zaman için ebediyen şahit olsun.

9. Çünkü o âsi bir kavm, yalancı oğullar, RABBİN şeriatini işitmek istemiyen oğullardır;

10. onlar ki, Görenlere: Görmeyin; ve peygamberlere: Bize doğru şeyler peygamberlik etmeyin, bize yumuşak şeyler söyleyin, hileli şeyler peygamberlik edin,

11. yoldan çekilin, yoldan sapın, İsrailin Kuddûsunu önümüzden kaldırın, derler.

12. Bundan dolayı, İsrailin Kuddûsu şöyle diyor: Mademki bu sözü hor görüyorsunuz ve gaddarlığa ve sapıklığa güveniyorsunuz, ve onlara dayanıyorsunuz;

13. bundan dolayı sizin için bu fesat, düşmek üzere olan bir duvar çatlağı gibi olacak, öyle bir çatlak ki, yüksek duvarda bir çıkıntı yapmıştır, ve onun yıkılması birden ve ansızın olur.

14. Ve çömlekçi kabı nasıl kırılırsa, onu esirgmeden parçalıyıp öyle kıracak; ve parçaları arasında ocaktan ateş getirmek, yahut sarnıçtan su almak için bir parça kalmıyacak.

15. Çünkü İsrailin Kuddûsu, Rab Yehova şöyle dedi: Dönmekle, ve rahat etmekle kurtulursunuz; kuvvetiniz susma ve güvenme ile olur. Fakat siz istemediniz;

16. ve siz: Hayır, çünkü at üzerinde kaçacağız, dediniz; bunun için siz kaçacaksınız; ve siz: Ayağı tez atlara bineceğiz, dediniz; bunun için sizi kovalıyanların ayağı tez olacak.

17. Bin kişi bir kişinin korkutması ile kaçacak; siz dağ başında bir işaret, ve tepe üzerinde bir bayrak gibi kalıncıya kadar beş kişinin korkutması ile kaçacaksınız.

18. Bunun için RAB size lûtfetsin diye bekliyecek; ve size acısın diye yükselecek; çünkü RAB adalet Allahıdır; bütün onu bekliyenlere ne mutlu!

19. Ey kavm, sen ki, Sionda ve Yerusâlimde oturuyorsun, artık ağlamıyacaksın; feryadının sesi üzerine elbet sana lûtfedecek; işitince sana cevap verecek.

20. Ve Rab size sıkıntı ekmeği ve cefa suyu verse de, muallimlerin artık gizlenmiyecekler, ve gözlerin muallimlerini görecekler;

21. siz sağa yahut sola sapınca, kulakların: Yol budur, bu yolda yürüyün, diye arkandan bir ses işitecek.

22. Ve gümüş kaplı oyma putlarını, ve altın giydirilmiş dökme putlarını murdar edeceksin; onları pis bir şey diye atacaksın; ona: Çık! diyeceksin.

23. Ve toprağa ekeceğin tohumun yağmurunu, ve toprak mahsulünün ekmeğini verecek, ve o semiz ve bol olacak. O gün geniş otlakta davarların otlayacak;

24. ve toprağı işliyen öküzlerle genç eşekler, kürekle ve yaba ile savurulmuş tuzlu yem yiyecekler.

25. Ve büyük öldürüş gününde kuleler düşünce, her yüksek dağın üzerinde, ve her yüce tepenin üzerinde, seller ve su akıntıları olacak.

26. Ve RAB kendi kavminin kırığını sardığı, ve vuruşunun yarasını iyi ettiği gün ay ışığı güneş ışığı gibi, ve güneş ışığı yedi kat, yedi gün ışığı gibi olacak.

27. İşte, RABBİN ismi uzaktan geliyor; yükselen koyu duman içinde öfke ile tutuşuyor; dudakları kızgınlıkla dolu, ve dili yiyip bitiren ateş gibidir;

28. ve milletleri helâk eleğinden geçirmek için onun soluğu adamın boynuna kadar varan taşkın sel gibidir; ve kavmların çenelerinde yol şaşırtan bir yular olacaktır.

29. Bayram takdis edilen gecede olduğu gibi ilâhi okuyacaksınız; ve RABBİN dağına, İsrailin Kayasına gelmek için zurna çalarak gider gibi yürek sevinci olacak.

30. Ve RAB celâl sesini işittirecek; ve öfke kızgınlığı ile, ve yiyip bitiren ateş alevile, bulutların çatlaması, sağanak ve dolu tanelerile bileğinin inişini gösterecek.

31. Çünkü Aşur RABBİN sesile dehşete düşürülecek; onu değneği ile vuracak.

32. Ve takdir edilmiş olan sopanın RAB tarafından onun üzerine indirilecek her vuruşu, tefler ve çenkler sesile beraber olacak; ve gürültülü cenklerle ona karşı cenkedecek.
33. Çünkü Tofet* çoktan hazırlandı; evet, kiral için hazırlandı; onu derinletti ve genişletti; onun yığını ateş ve çok odundur; onu RABBİN soluğu bir kükürt seli gibi tutuşturuyor.
- * II. Kırallar 23:10.

BAP 31

- VAY o adamlara ki, yardım bulmak için Mısıra iniyorlar, ve atlara, ve çok oldukları için cenk arabalarına, ve çok kuvvetli oldukları için atlılara güveniyorlar, fakat İsrailin Kuddûsuna bakmıyorlar, ve RABBİ aramıyorlar!
2. Fakat RAB da hikmetlidir, ve belâ getirir, ve sözlerini geri almaz, ve kötülük işliyenlerin evine karşı, ve kötülük yapanların yardımına karşı kalkar.
3. Ve Mısırlılar Allah değil, insandır; ve onların atları ruh değil, ettir; ve RAB elini uzatınca yardım eden sürçer, yardım gören de düşer, ve hep birden telef olurlar.
4. Çünkü RAB bana şöyle diyor: Aslan ve genç aslan avı üzerinde nasıl homurdarsa, ona karşı çobanlar kalabalığı çağırıldığı halde onların sesinden yılmaz, ve onların gürültüsünden nasıl irkilmezse, orduların RABBİ de Sion dağı üzerinde, ve onun tepesi üzerinde cenketmek için öyle inecek.
5. Kuşlar nasıl kanat gererlerse, orduların RABBİ Yerusâlimi öyle koruyacak; onu koruyacak ve azat edecek, geçecek* ve kurtaracak.
6. Kendisine karşı derin sapıklığa daldığınız zata dönün, ey İsrail oğulları!
7. Çünkü o gün herkes kendi gümüş putlarını ve altın putlarını atacak, o putları ki, elleriniz sizin için suç olsun diye yaptılar.
8. Ve Aşur kılıçla düşecek, insan kılıcı ile değil; ve kılıç onu yiyip bitirecek, adamların kılıcı değil; ve kılıç önünden kaçacak, ve genç yiğitleri angaryacı olacaklar.
9. Ve onun kayası korkudan yok olacak, ve reisleri bayraktan yılacaklar, ateşi Sionda, ve fırını Yerusâlimde olan RAB diyor.
- * Çıkış 12:13.

BAP 32

- İŞTE, bir kiral doğrulukla kiralılık edecek, ve reisler adaletle hükmedecekler.
2. Ve insan yelden saklanacak bir yer gibi, ve sağanağa karşı örtülü bir yer gibi, çorak yerde akar sular gibi, yorucu diyarda büyük kaya gölgesi gibi olacak.
3. Ve görenlerin gözleri yumulmıyacak, ve işitenlerin kulakları dikkatli olacak.
4. Ve tez canlıların yüreği bilgiyi anlıyacak, ve pelteklerin dili açıkça söylemekte tez olacak.
5. Artık ahmağa asîl, ve cimriye cömert denilmiyecek.
6. Çünkü ahmak, fesat işlemek, ve RABBE karşı sapık sözler söylemek, acın karnını boş bırakmak, ve susamışa içeceği esirgemek için ahmakça söyliycek, ve yüreği kötülük işliyecek.
7. Ve cimrinin âletleri kötüdür; yoksul doğrulukla söylese bile, kötü düzenler tasarlar ki, hakirleri yalan sözlerle helâk etsin.
8. Fakat asîl olan asîl şeyler tasarlar; ve asîl şeylerle dikili duracaktır.
9. Ey kadınlar, rahat içinde yaşıyanlar, kalkın, sesimi işitin; ey kaygısız kızlar, sözüme kulak verin.

10. Yılın üzerine günler geçecek ve siz titriyeceksiniz, ey kaygısız kadınlar; çünkü bağ bozumu sona erecek, yemiş devşirimi gelmiyecek.
11. Titreyin, ey kadınlar, rahat içinde yaşıyanlar; sarsılın, ey kaygısızlar; soyunun ve kendinizi çıplak edin, ve bellerinize çul kuşanın.
12. Güzel tarlalar için, meyvalı asma için onlar dövünecekler.
13. Kavmımın toprağı üzerinde, evet, şenlikli şehirde bütün ferah evleri üzerinde dikenler ve çalılar bitecek.
14. Çünkü saray ıssız kalacak; kalabalıklı şehir bırakılacak; Ofel ile gözcü kulesi ebedî canavar inleri, yaban eşeklerinin sevindiğı yer, sürülerin otlağı olacak;
15. o vakte kadar ki, üzerimize yukarıdan Ruh dökülecek, ve çöl semereli tarla olacak, ve semereli tarla orman sayılacak.
16. O zaman adalet çölde sakın olacak; ve doğruluk semereli tarlada oturacak.
17. Ve doğruluğun işi selâmet olacak; ve doğruluğun semeresi ebedî susma ve güvenme olacak.
18. Ve kavmım selâmet yurdunda, ve emniyetli meskenlerde, ve rahat yerlerinde oturacak.
19. Fakat orman düşmesinde dolu yağacak; ve şehir bütün bütün alçaltılacak.
20. Bütün suların kenarında tohum ekenler, öküzle eşeğin ayağını dolaşmağa gönderenler, size ne mutlu!

BAP 33

VAY sana, ey harabeler yapan, ve sen harap edilmedin; ve ey hain, ve sana hainlik etmediler! Harabeler yapmağı bitirince, sen de harap edileceksin; ve hainliğine son verince, sana da hainlik edecekler.

2. Ya RAB, bize lûtfeyle; seni bekledik; her sabah bize bazu ol, sıkıntı vaktinde bize kurtuluş da ol.
3. Velelenin gürlemesinden kavmlar kaçtılar; sen kendini yükseltince milletler dağıldılar.
4. Çekirgeler nasıl devşirirse, sizin çapul malınız da öyle devşirilecek; onun üzerine çekirge saldırışı gibi saldıracaklar.
5. RAB yükseldi; çünkü yüce yerde oturur, Sionu adalet ve doğrulukla doldurdu.
6. Ve senin vakitlerinde emniyet, kurtuluş, hikmet ve bilgi bolluğu olacak; RAB korkusu, senin hazinen odur.
7. İşte, onların yiğitleri dışarıda feryat ediyorlar; barış ulakları acı acı ağlıyorlar.
8. Büyük yollar ıssız, yoldan geçen kalmadı; düşman ahdi bozdu, şehirlere hor gözle baktı, insanı saymadı.
9. Memleket yas tutuyor, ve zebunlıyor; Libnan utanıyor ve soluyor; Şaron çöl gibi; ve Başan ile Karmel yapraklarını döküyorlar.
10. Şimdi kalkacağım, RAB diyor, şimdi kendimi yükselteceğim; şimdi yüce olacağım.
11. Samana gebe kalacaksınız, anız doğuracaksınız; kendi soluğunuz sizi yiyip bitirecek bir ateştir.
12. Ve kavmlar kirecin yanması gibi, kesilip ateşte yakılan dikenler gibi olacaklar.
13. Ey uzaktakiler, ben ne yaptım dinleyin; ve ey yakındakiler, ceberrutumu tanıyın.
14. Sionda suç işliyenler yılgın oldular; dinsizleri titreme aldı: Hangimiz yiyip bitiren ateş yanında oturabilir? ebedî alevler yanında hangimiz oturabilir?
15. Hakla yürüyen, ve doğru söyleyen, gadr ile olan kazancı hor gören, rüşvet almaktan ellerini silken, kan dökme sözünü iştmeğe kulak tıkıyan, ve kötülüğü görmemek için gözlerini yuman;
16. yüksek yerlerde o oturacak; kaya hisarları onun yüksek kulesi olacak; ekmeğı verilecek;

suyu emin olacak.

17. Senin gözlerin kıralı güzelliğinde görecekt; uzaklara yayılan bir diyar görecekt.

18. Yüreğin dehşeti düşünecek: Hani yazıcı nerede? haraç tartan nerede? kuleleri sayan nerede?

19. O küstah kavmı artık görmiyeceksin, o kavm ki, derinden gelen sesini kavrıyamazsın, peltek dilini anlıyamazsın.

20. Belli bayramlarımızın şehri olan Siona bak; gözlerin Yerusalımî, bir rahat yurdu, kazıkları ebediyen çıkarılmıyan, ve iplerinden hiç biri kopmıyan, sarsılmaz bir çadır gibi görecekt.

21. Fakat RAB orada haşmet içinde bizimle beraber olacak, orada geniş ırmakların ve çayların yeri olacak, onda kürekli gemi yürümiyecek, ve ondan kudretli gemi geçmiyecek.

22. Çünkü hâkimimiz RABDİR, kanunumuzu koyan RABDİR, kuralımız RABDİR; bizi kurtaracak odur.

23. İplerin gevşedi; seren direğinin dibini pekiştiremediler, yelkeni açamadılar; o zaman bol çapul soygunu pay edildi; topallar bile çapulu kapıştılar.

24. Ve orada oturan: Hastayım, demiyecek; orada oturan kavmin fesadı bağışlanacak.

BAP 34

EY milletler, işitmek için yaklaşın; ve ey kavmlar, iyi dinleyin; dünya, ve onun içindekiler; yer, ve ondan çıkanların hepsi işitsin.

2. Çünkü RABBİN bütün milletlere öfkesi, bütün onların ordusuna kızgınlığı var; onları bütün bütün yok etti, onları boğazlanmaya verdi.

3. Ve öldürülmüş olanları dışarı atılacaklar, ve leşlerinin kokusu çıkacak; ve kanları ile dağlar eriyecek.

4. Ve göklerin bütün ordusu eriyecek, ve gökler tomar gibi dürülecek; ve bütün onların ordusu, asmadan yaprak dökülür gibi, ve incir ağacından dökülen yaprak gibi dökülecek.

5. Çünkü kılıcım göklerde kanıncıya kadar içti; işte, Edom üzerine, ve lânet ettiğim kavmin üzerine hüküm için inecek.

6. RABBİN kılıcı kana, kuzuların ve ergeçlerin kanına doydı, yağla, koç böbreklerinin yağı ile yağlandı; çünkü RABBİN Botsrada kurbanı, ve Edom diyarında büyük kırgını var.

7. Ve onlarla beraber yaban öküzleri, ve boğalarla beraber buzağılar inecekler; ve onların diyarı kana doycak, ve yağdan onların toprağı semizlenecek.

8. Çünkü RABBİN oç alma günü, Sion davasından ötürü karşılık yılı var.

9. Ve Edom vadileri zifte, ve onun toprağı kükürde dönecek, ve diyarı yanan zift olacak.

10. Gece gündüz sönmiyecek; dumanı ebediyen tütecek; nesilden nesle ıssız kalacak; daima ve ebediyen içinden kimse geçmiyecek.

11. Ancak saka kuşu ile kirpinin mülkü olacak, ve orada baykuşla karga oturacak; ve şaşkınlık ipini, ve boşluk şakulünü onun üzerine gerecek.

12. Beylerini kırallığa çağıracaklar, fakat hiç biri orada olmayacak; ve bütün reisleri bir hiç olacaklar.

13. Ve saraylarında dikenler, hisarlarında ısırganlar ve kara dikenler bitecek; ve çakallar yurdu, devekuşlarının avlusu olacak.

14. Ve çölün vahşi hayvanları ile kurtlar buluşacak, ve yaban keçisi arkadaşını çağırarak; evet, gece canavarı orada yerleşecek, ve kendisi için istirahat yeri bulacak.

15. Ok yılanı yuvasını orada yapacak, ve yumurtlıyacak, ve yavrularını çıkaracak; ve kendi gölgesinde toplayacak; evet, çaylaklar orada, her biri kendi eşile toplanacaklar.

16. RABBİN kitabında araştırın, ve okuyun; bunlardan hiç bir şey noksan kalmıyacak, hiç birinin eşi eksilmiyecek; çünkü onun ağzı emretti, ve onun Ruhu onları topladı.

17. Ve onlar için o kura çekti, ve onun eli ölçü ipile onlara pay etti; ebediyen onların mülkü olacak; nesilden nesle orada oturacaklar.

BAP 35

- ÇÖL ve kurak yer mesrur olacak; ve bozkır sevinecek, ve nergis gibi çiçeklenecek.
2. Bol bol çiçeklenecek, ve sevinçle ve terennümle sevinecek; Libnanın izzeti, Karmelin ve Şaronun haşmeti ona verilecek; RABBİN izzetini, Allahımızın haşmetini görecekler.
3. Zayıf elleri kuvvetlendirin, ve sarsak dizleri pekiştirin.
4. Yürekleri korkak olanlara diyin: Kuvvetlenin, korkmayın; işte Allahınız! öç, Allahın karşılığı, geliyor; o kendisi geliyor, ve sizi kurtaracak.
5. O zaman körlerin gözleri açılacak, sağırların da kulakları açılacak.
6. O zaman topal adam geyik gibi sıçrıyacak, ve dilsizin dili terennüm edecek; çünkü çölde sular, ve bozkırda seller fişkıracak.
7. Ve kızgın kum bir havuz; ve susuz toprak su kaynakları olacak; çakalların yattığı yurt kamışlık ve sazlık ile ot olacak.
8. Ve orada cadde, ve yol olacak, ve ona Kudsiyet yolu denilecek; murdar adam ondan geçmiyecek; ancak kurtulmuş olanlar için olacak; yoldan yürüyenler, bön adamlar bile, ondan sapmıyacaklar.
9. Orada aslan olmayacak, ve yırtıcı hayvan o yolun üzerine çıkmıyacak; onlar orada bulunmıyacaklar; ancak orada kurtulmuş olanlar yürüyecekler;
10. ve RABBİN kurtardıkları dönecekler, ve terennümle Siona varacaklar; ve başları üzerinde ebedî sevinç olacak; meserrete ve sevince erecekler, ve kederle inilti kaçıp gidecek.

BAP 36

- VE vaki oldu ki, kiral Hizkiyanın ondördüncü yılında, Aşur kralı Sanherib Yahudanın bütün duvarlı şehirlerine karşı çıktı, ve onları aldı.
2. Ve Aşur kralı Rabşakeyi çok askerle Lakişten Yerusálime, kiral Hizkiyaya gönderdi. Ve Rabşake çırpıcı tarlası caddesinde, yukarı havuzun su yolu yanında durdu.
3. O zaman kiral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, ve kâtip Şebna, ve Asafın oğlu vakanüvis Yoah ona çıktılar.
4. Ve Rabşake onlara dedi: Şimdi Hizkiyaya söyleyin: Büyük kiral, Aşur kralı şöyle diyor: Bu güvendiğin şey nedir ki, ona güveniyorsun?
5. Senin öğüdün ve cenk için kuvvetin ancak boş sözlerdir, diyorum; şimdi kime güveniyorsun da bana karşı kalktın?
6. İşte, sen şu kırık kamıştan değneğe, Mısıra, güveniyorsun; onun üzerine kim dayanırsa eline batar ve onu deler; Mısır kralı Firavun, kendisine güvenenlerin hepsi için böyledir.
7. Ve eğer bana: Allahımız Yehovaya güveniyoruz, derseniz; Hizkiyanın Yahudaya ve Yerusálime: Bu mezbahın önünde tapınacaksınız, diye yüksek yerlerini ve mezbahlarını ortadan kaldırdığı ilah o değil mi?
8. Ve şimdi haydi, efendim Aşur kralı ile bahse giriş, ve kendi tarafından üzerine biniciler koyabilirsen, sana iki bin at vereyim.
9. Öyle ise efendimin en küçük kullarından bir memurun yüzünü nasıl geri çevirebilirsin, ve cenk arabaları ve atlılar için Mısıra güvenebilirsin?
10. Ve şimdi Yehovanın izni olmaksızın mı bu yeri harap etmek için ona karşı çıktım?

Yehova bana: Bu diyara karşı çık, ve onu harap et, dedi.

11. Ve Elyakim ve Şebna, ve Yoah, Rabşakeye dediler: Rica ederiz, bu kullarına Aram dilile söyle, çünkü biz onu anlarız; ve duvar üzerinde olan kavm iştirken bize Yahudice söyleme.

12. Ve Rabşake onlara dedi: Bu sözleri söyliyeyim diye efendim beni efendine ve sana mı gönderdi? duvar üzerinde oturan ve sizinle beraber pisliklerini yiyecek ve idrarlarını içecek olan bu adamlara göndermedi mi?

13. Ve Rabşake durdu, ve Yahudice yüksek sesle bağırdı, ve dedi: Büyük kralın, Aşur kralının sözlerini işitin.

14. Kral şöyle diyor: Hizkiya sizi aldatmasın; çünkü sizi kurtarmağa gücü yetmiyecektir;

15. ve Hizkiya: Yehova bizi mutlaka kurtaracaktır, bu şehir Aşur kralının eline verilmiyecektir, diye sizi Yehovaya güvendirmesin.

16. Hizkiyayı dinlemeyin; çünkü Aşur kralı şöyle diyor: Benimle barışıklık edin, ve bana dışarı çıkın;

17. ben gelip sizi buğday ve yeni şarap memleketi, ekmek ve bağlar memleketi olan kendi memleketiniz gibi bir memlekete götürünciye kadar, herkes kendi asmasından, ve herkes kendi ağacından yesin, ve herkes kendi sarnıcının suyundan içsin.

18. Sakının; Yehova bizi kurtaracaktır, diye Hizkiya sizi kandırmasın. Milletlerin ilâhlarından biri Aşur kralının elinden hiç kendi memleketini kurtardı mı?

19. Hamatın ve Arpadın ilahları nerede? Sefarvaimin ilâhları nerede? ve Samiriyeyi benim elimden kurtardılar mı?

20. Bu memleketlerin bütün ilâhları arasında kendi memleketlerini benim elimden kurtaranlar kimlerdir ki, Yehova Yerusâlimi benim elimden kurtarsın?

21. Ve onlar sustu, ve ona bir söz bile cevap vermediler; çünkü: Ona cevap vermeyin, diye kralın emri bu idi.

22. Ve kral evi üzerinde olan Hilkiya oğlu Elyakim, ve kâtip Şebna, ve Asafın oğlu vakanüvis Yoah esvapları yırtılmış olarak Hizkiyanın yanına geldiler, ve Rabşakenin sözlerini ona bildirdiler.

BAP 37

VE vaki oldu ki, kral Hizkiya bunu işitince, esvabını yırttı, ve çul sarınıp RABBİN evine girdi.

2. Ve kral evi üzerinde olan Elyakimi, ve kâtip Şebnayı, ve kâhinlerin ihtiyarlarını çul sarınmış olarak Amotsun oğlu peygamber İşayaya gönderdi.

3. Ve ona dediler: Hizkiya şöyle diyor: Bugün sıkıntı ve takdir ve utanç günüdür; çünkü çocuklar doğum yerine geldi, fakat doğuracak güç yok.

4. Hay olan Allaha meydan okumak için efendisi Aşur kralının gönderdiği Rabşakenin sözlerini belki senin Allahın RAB işitir de, Allahın RABBİN işitmiş olduğu o sözlerden ötürü azarlar; bundan dolayı, elde bulunan geri kalanlar için yalvarmanı yükselt.

5. Ve kral Hizkiyanın kulları İşayaya geldiler.

6. Ve İşaya onlara dedi: Efendinize şöyle söyleyeceksiniz: RAB şöyle diyor: Aşur kralının uşaklarının bana sövmek için söyledikleri işittiğin sözlerden ötürü korkma.

7. İşte, ben onun içine bir ruh koyacağım, ve bir haber işitecek, ve kendi memleketine dönecek; ve memleketinde onu kılıçla düşüreceğim.

8. Ve Rabşake döndü, ve Aşur kralını Libnaya karşı cenketmekte buldu; çünkü Lakiştan göç ettiğini işitmişti.

9. Ve Habeş kralı Tirhaka için: Sana karşı cenketmek üzre çıktı, diye işitti. Ve bunu işitince Hizkiyaya ulaklar gönderip dedi:

10. Yahuda kralı Hizkiyaya söyliyip şöyle diyeceksiniz: Yerusalı Aşur kralının eline verilmeyecek diye, güvendiğın Allahın seni aldatmasın.
11. İşte, Aşur kralının bütün memleketleri tamamen yok ederek onlara yapmış oldukları şeyleri sen işittin; ve sen kurtulur musun?
12. Atalarımın helâk ettikleri milletleri, Gozanı, ve Haranı, ve Retsefi, ve Telassardaki Eden oğullarını ilâhları kurtardılar mı?
13. Hamat kralı, ve Arpad kralı, ve Sefarvaim şehrinin, Henanın ve İvvanın kralı nerede?
14. Ve Hizkiya mektubu ulakların elinden aldı, ve onu okudu; ve Hizkiya RABBİN evine çıktı; ve onu açıp RABBİN önüne koydu.
15. Ve Hizkiya RABBE yalvarıp dedi:
16. Ey kerubiler üstünde oturan orduların RABBİ, İsrailin Allahı, bütün dünya kralılıklarının Allahı sensin, ancak sensin; gökleri ve yeri sen yarattın.
17. Ya RAB, kulağın ığ ve işit; ya RAB, gözlerini aç ve gör; ve Sanheribin hay olan Allaha meydan okumak için gönderdiği bütün sözleri işit.
18. Ya RAB, Aşur kraları gerçi bütün milletleri ve onların memleketini harap ettiler,
19. ve ilâhlarını ateşe attılar; çünkü onlar ilâh değildiler, ancak insan ellerinin işi, ağaç ve taş idiler; bunun için onları yok ettiler.
20. Ve şimdi, ya RAB Allahımız, onun elinden bizi kurtar, ve bütün dünya kralılıkları bilsinler ki, Yehova sensin, ancak sensin.
21. Ve Amotsun oğlu İşaya Hizkiyaya gönderip dedi: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Mademki Aşur kralı Sanheribe karşı bana dua ettin,
22. onun hakkında RABBİN söylediğı söz şudur: Sion kızı, ere varmamış kız, seni hor gördü, ve seninle istihza etti; Yerusalı kızı senin ardından baş salladı.
23. Kime meydan okudun ve sövdün? ve kime karşı ses yükselttin ve gözlerini yukarı kaldırdın? İsrailin Kuddûsuna karşı!
24. Kendi kullarının elile Rabbe meydan okuyup dedin: Dağların tepesine, Libnanın en iç yerlerine cenk arabalarımın kalabalığı ile çıktım; ve uzun erz ağaçlarını, ve seçme servi ağaçlarını keseceğim; en son yüksek tepelerine, onun bahçe ormanına gireceğim;
25. ben kuyu kazdım ve sular içtim, ve ayağımın tabanı ile Mısırın bütün ırmaklarını kurutacağım.
26. Uzak zamandan beri onu yaptığımı, ve onu eski günlerden beri tasarladığımı işitmedin mi? şimdi onu yaptım ki, duvarlı şehirleri viran yığınlarına döndürmek senin işin olsun.
27. O şehirlerde oturanların gücü bundan ötürü az idi, yılgınlığa ve utanca düştüler; kırım otu gibi, ve yeşil ot gibi, damların otu gibi, ve yetişmeden yelin yaktığı ekin gibi oldular.
28. Ve senin oturuşunu, ve çıkıp girişini, ve bana karşı kükreğini biliyorum.
29. Bana karşı kükrediğın için, ve küstahlığın kulaklarıma erdiği için halkamı burnuna, ve gemimi ağzına takacağım, ve seni geldiğın yoldan geri döndüreceğim.
30. Ve sana alâmet şu olacak; bu yıl kendiliğinden çıkanı, ve ikinci yıl ondan çıkanı yiyeceksiniz; ve üçüncü yılda ekin ve biçin, bağlar dakin, ve onların meyvasını yiyin.
31. Ve Yahuda evinden kurtulup artakalan aşağıya doğru kök salacak, ve yukarıya doğru meyva verecektir.
32. Çünkü artakalanlar Yerusalımden, kurtulanlar Sion dağından çıkacak. Bunu ordular RABBİNİN gayreti yapacaktır.
33. Bundan ötürü Aşur kralı için RAB şöyle diyor: Bu şehre gelmiyecek, ve oraya ok atmıyacak, ve onun karşısına kalkanla çıkmıyacak, ve ona karşı meteris kurmıyacak.
34. Geldiğı yoldan geri dönecek, ve bu şehre gelmiyecek, RAB diyor.
35. Çünkü kendim için ve kulum Davudun hatırı için, kurtarayım diye bu şehri koruyacağım.
36. Ve RABBİN meleşı çıktı, ve Aşur ordugâhında yüz seksen beş bin kişiyi vurdu; ve sabahlayın adamlar erken kalktıkları zaman, işte, hepsi ölmüş leşlerdi.
37. Ve Aşur kralı Sanherib göç edip gitti, ve geri döndü, ve Ninevede oturdu.

38. Ve vaki oldu ki, kendi ilâhı Nisrokun evinde tapınırken oğulları Adrammelek ve Şaretser onu kılıçla vurdular; ve Ararat diyarına kaçtılar. Ve yerine oğlu Esar-haddon kiral oldu.

BAP 38

O günlerde Hizkiya ölüm derecesinde hastalandı. Ve Amotsun oğlu peygamber İşaya ona gelip dedi: RAB şöyle diyor: Evine vasiyet et, çünkü öleceksin, yaşamıyacaksın.

2. Ve Hizkiya yüzünü duvara çevirdi, ve RABBE yalvarıp dedi:

3. Ah, ya RAB, niyaz ederim, senin önünde hakikatla ve bütün yürekle nasıl yürüdüğümü, ve senin gözünde iyi olanı yaptığımı hatırla. Ve Hizkiya çok ağladı.

4. Ve İşaya RABBİN şu sözü geldi:

5. Git, ve Hizkiyaya söyle: Atan Davudun Allahı, RAB şöyle diyor: Senin duanı işittim, gözyaşlarını gördüm; işte, günlerinin üzerine on beş yıl katacağım.

6. Ve Aşur kralının avucundan seni, ve bu şehri kurtaracağım; ve bu şehri koruyacağım.

7. Ve RABBİN söylemiş olduğu bu şeyi yapacağına RAB tarafından sana alâmet şu olacak;

8. işte, Ahazın güneş saatinde güneşle dereceler üzerinde inmiş olan gölgeyi on derece geri alacağım. Böylece güneş, üzerinde inmiş olduğu güneş saatinde on derece geri geldi.

9. Yahuda kralı Hizkiya, hasta olup hastalığından şifa bulunca şunu yazdı:

10. Günlerimin öğle vaktinde ölümler diyarının kapılarına inmek üzreyim;

Yıllarımın bakiyesinden mahrum kaldım, dedim.

11. RABBİ, yaşıyanlar diyarında RABBİ görmeyeceğim;

Dünyada oturanlar arasında artık insan görmeyeceğim, dedim.

12. Yurdum göç etti, ve bir çoban çadırı gibi yanımdan sürüldü;

Hayatımı bir çulha gibi dürdüm; o beni eriştiren kesecek;

Sabahla gece arasında beni sona erdireceksin.

13. Sabaha kadar kendimi susturdum; aslan nasıl kırarsa, bütün kemiklerimi öyle kırıyor;

Sabahla gece arasında beni sona erdireceksin.

14. Kırılacağı yahut turna nasıl cıvıldarsa, öyle cıvıldadım;

Kumru gibi inledim; gözlerim yukarı bakmaktan zayıflıyor;

Ya RAB, bana gadrediyorlar, sen bana kefil ol.

15. Ne diyeyim? bana söyleyen de odur, yapan da kendisidir.

Canımdaki acılıktan ötürü bütün ömrümce ağır ağır yürüyeceğim.

16. Ya Rab, insanlar bunlarla yaşarlar; Ve ruhumun hayatı hep bunlardadır;

Bunun için beni iyi et, ve beni yaşat.

17. İşte, bana çok acılık olması selâmetim içindi;

Fakat canımı sevdiğin için çürüme çukurundan beni kurtardın;

Çünkü bütün suçlarımı sırtının ardına attın.

18. Çünkü ölümler diyarı sana hamdedemez, ölüm sana tehlil edemez;

Çukura inenler senin hakikatine ümit bağlayamazlar.

19. Yaşıyan, yaşıyan, bugün benim ettiğim gibi sana o hamdedecek;

Çocuklara senin hakikatini baba bildirecek.

20. RAB beni kurtarmağa hazırdır,

Ve RABBİN evinde ömrümüzün bütün günlerinde,

İlâhilerimi sazlarla terennüm edeceğiz.

21. Ve İşaya demişti: Kuru incir alsınlar, ve ezip çıbanın üzerine koysunlar, ve iyi olacaktır.

22. Ve Hizkiya: RABBİN evine çıkacağıma alâmet nedir? demişti.

BAP 39

O vakitte Babil kralı Baladan oğlu Merodak-baladan Hizkiyaya mektuplarla hediye gönderdi; çünkü Hizkiyanın hastalanıp iyi olduğunu işitmişti.

2. Ve Hizkiya bunlardan ötürü sevindi, ve kendi değerli şeyler evini, gümüşü ve altını, ve baharatı, ve değerli yağı, ve bütün silâh evini, ve hazinelerinde bulunan her şeyi onlara gösterdi; evinde ve bütün ülkesinde Hizkiyanın onlara göstermediği bir şey kalmadı.

3. Ve İşaya peygamber kral Hizkiyaya geldi, ve ona dedi: Bu adamlar ne dediler? ve sana nereden geldiler? Ve Hizkiya dedi: Uzak memleketten, Babilden bana geldiler.

4. Ve dedi: Senin evinde ne gördüler? Hizkiya dedi: Evimde olan her şeyi gördüler; hazinelerimde onlara göstermediğim bir şey kalmadı.

5. Ve İşaya Hizkiyaya dedi: Ordular RABBİNİN sözünü dinle:

6. İşte, günler geliyor ki, senin evinde olan her şey, ve atalarının bugüne kadar biriktirmiş oldukları şeyler Babile götürülecek; bir şey bırakılmıyacak, RAB diyor.

7. Ve senden çıkacak, ve sana doğacak oğullarından alıp götürecekler; ve onlar Babil kralının sarayında kızlar açası olacaklar.

8. Ve Hizkiya İşaya dedi: Söylediğin RAB sözü iyidir. Ve dedi: Çünkü benim günlerimde selâmet ve emniyet olacak.

BAP 40

ALLAHINIZ diyor: Teselli edin, kavmımı teselli edin.

2. Yerusâlimin yüreğine söyleyin; savaş zamanı doldu, fesadı bağışlandı, bütün suçları için RABBİN elinden iki kat karşılık aldı, diye ona çağırın.

3. Çağırının sesi: Çölde RABBİN yolunu hazırlayın; bozkırda Allahımız için büyük bir yol düz edin.

4. Her dere yükseltilecek, ve her dağ ve tepe alçaltılacak; ve çıkıntılı yer düz, ve sarp yerler ova edilecek;

5. ve RABBİN izzeti izhar edilecek, ve bütün beşer onu hep birden görecekler; çünkü RABBİN ağzı söyledi.

6. Söyliyenin sesi: Bağır! Ve dedi: Ne bağırayım? Bütün beşer ottur ve onun bütün güzelliği kır çiçeği gibidir.

7. Ot kurur, çiçek solar, çünkü üzerine RABBİN soluğu eser; gerçek kavm ottur.

8. Ot kurur, çiçek solar; fakat Allahımızın sözü ebediyen durur.

9. Siona müjde getiren, yüksek dağa çık; Yerusâlime müjde getiren, sesini kuvvetle yükselt; yükselt, korkma; Yahuda şehirlerine de: İşte, Allahınız!

10. İşte, RAB Yehova yiğit gibi gelecek, ve kendisi için bazusu saltanat sürecek; işte, ücreti kendisile beraberdir, ve mükâfatı kendi önündedir.

11. Sürüsünü çoban gibi güdecek, kolu ile kuzuları toplıyacak, ve bağrında taşıyacak, ve emzikli olanları yavaş güdecek.

12. Avucunun çukuru içinde suları ölçen, ve karışla gökleri ölçen, ve yerin toprağını ölçeğin içine sığdıran, ve dağları kantarla, ve tepeleri terazi ile tartan kimdir?

13. RABBİN Ruhuna ölçü koyan, ve öğütçüsü olup ona öğreten kimdir?

14. Danıştığı adam, ona anlayış veren, ve adalet yolunda ona ders veren, ve ona bilgi öğreten, ve anlayış yolunu ona bildiren kimdir?

15. İşte, milletler kovadan düşen bir damla gibi, ve terazinin ince tozu gibi sayılır; işte, adalar havaya kalkan ince toz gibidir.

16. Ve yakmak için Libnan yetmez, ve yakılan takdime için onun hayvanları yetmez.
17. Onun önünde bütün milletler bir hiç gibidir; onun için hiçten az ve boş şey sayılır.
18. Öyle ise, Allahı kime benzetiyorsunuz? ve hangi benzeri onunla denk tutuyorsunuz?
19. Put, onu bir işçi dökmüştür, ve onu kuyumcu altınla kaplar, ve onun için gümüş zincirler döker.
20. Böyle bir takdimeye gücü yetmiyen adam, çürümez bir ağaç seçer; kendisine yerinden oynamaz oyma put hazırlasın diye usta işçi arar.
21. Bilmediniz mi? işitmediniz mi? başlangıçtan size bildirilmedi mi? dünyanın temellerinden anlamadınız mı?
22. Dünya dairesi üzerinde oturan odur, ve onun içinde oturanlar çekirgeler gibidir; gökleri perde gibi geren, ve oturmak için onları çadır gibi açan odur;
23. emîrleri bir hiç eden, dünya hâkimlerini boş bir şey gibi kılan odur.
24. Sanki yere dikilmemişler, sanki yere ekilmemişler, kütükleri sanki yere kök salmamış gibidirler; soluğu onların üzerinden geçiyor ve kuruyorlar, kasırga da onları anız gibi alıp götürüyor.
25. Ve beni kime benzeteceksiniz ki, ben ona musavi olayım? Kuddûs diyor.
26. Gözlerinizi yukarı kaldırın, ve görün, bunları kim yarattı; o ki, bunların ordusunu sayı ile çıkarır: onların hepsini adları ile çağırır; kudretinin büyüklüğünden ötürü, ve kuvvetinin zoru ile onlardan hiç biri eksilmez.
27. Niçin, ey Yakub: RAB benim yolumu görmiyor, ve Allahım hakkıma bakmıyor, diyorsun; ve ey İsrail, niçin böyle söylüyorsun?
28. Bilmedin mi? işitmedin mi? Ebedî Allah, RAB, dünyanın uçlarını yaratan, zayıflamaz ve yorulmaz; onun anlayışının derinliğine erilmez.
29. Zayıf olana kuvvet verir; ve takati kalmamış olanın kudretini artırır.
30. Gençler bile zayıflar ve yorulur, ve yiğitler bütün bütün düşerler;
31. fakat RABBÎ bekliyenler kuvvetlerini tazeler, kartallar gibi kanat gerip yükselirler; seğirtirler ve yorulmazlar; yürürler ve zayıflamazlar.

BAP 41

KARŞIMDA susun, ey adalar! ümmetler de kuvvetlerini tazelesinler; yaklaşsınlar, o zaman söylesinler; birlikte muhakeme için yaklaşalım.

2. Adaletle kendi ayağına çağırdığı adamı şarktan kim ayağa kaldırdı? milletleri onun önüne koyuyor, ve kıralların üzerine onu hâkim kılıyor; onları bir toz gibi onun kılıcına, yelin sürdüğü anız gibi onun yayına veriyor.
3. Onları kovalıyor, hiç ayak basmamış olduğu bir yoldan selâmetle geçiyor.
4. Başlangıçtan nesilleri çağırarak bunu kim işledi ve yaptı? Ben, RAB, birinci ve sonuncularla beraber, ben oyum.
5. Adalar gördüler, ve korkuyorlar; dünyanın uçları titriyorlar; onlar yaklaşıp geliyorlar.
6. Herkes komşusuna yardım ediyor, ve kardeşine: Yürekli ol, diyor.
7. Ve dülger kuyumcuya, ve çekiçle düzelten örse vurana cesaret veriyor, ve lehim için: İyi oldu, diyor; ve sarsılmasın diye onu çivilerle pekiştiriyor.
8. Fakat sen, ey İsrail, dünyanın uçlarından tuttuğum, ve köşelerinden çağırdığım
9. ve kendisine: Kulumsun, seni seçtim, ve seni reddetmedim, dediğim kulum, seçtiğim Yakub, dostum İbrahimin zürriyeti,
10. sen korkma, çünkü ben seninle beraberim; etrafına bakınma, çünkü Allahın benim; seni pekiştireceğim; evet, sana yardım edeceğim; evet, adaletimin sağ elile sana destek olacağım.
11. İşte, sana karşı alevlenenlerin hepsi utanacak ve rüsvay olacaklar; davacıların bir hiç

olacak, ve yok olacaklar.

12. Onları, seninle çekişenleri, arıyacaksın ve bulmayacaksın; sana karşı cenk eden adamlar bir hiçmiş gibi, ve olmıyan bir şeymiş gibi olacaklar.

13. Çünkü ben, Allahın RAB, sağ elini tutup sana diyeceğim: Korkma, ben sana yardım edeceğim.

14. Korkma, ey Yakub, toprak kurdu, ve İsrail erleri, RAB diyor; ben sana yardım edeceğim, ve seni Kurtaran İsrailin Kuddûsudur.

15. İşte, ben seni dişli, yeni, keskin bir harman döveni ettim; dağları harman edecek ve ufalıyacaksın, ve tepeleri saman ufağı gibi edeceksin.

16. Onları savuracaksın, yel de onları götürecektir, ve kasırga onları dağıtacak; ve sen RAB ile sevineceksin, İsrailin Kuddûsu ile övüneceksin.

17. Düşkünlerle yoksullar su arıyorlar, ve su yok, ve dilleri susuzluktan kuruyor; ben, RAB, onlara cevap vereceğim, ben, İsrailin Allahı, onları bırakmıyacağım.

18. Çıplak tepeler üzerinde ırmaklar, ve vadiler içinde kaynaklar açacağım; çölü su havuzu, ve kurak diyarı su pınarları edeceğim.

19. Ve çöle erz ağacı, akasya, ve mersin ağacı, ve zeytin ağacı vereyim; bozkırda servi, çınar, ve şimşiri bir arada dikeyim de,

20. görsünler, ve bilsinler, ve düşünsünler, ve hep birden anlasınlar ki, bunu RABBİN eli yapmıştır, ve bunu İsrailin Kuddûsu yaratmıştır.

21. Davanızı ileri sürün, RAB diyor; kuvvetli delillerinizi ortaya koyun, Yakubun Kırılı diyor.

22. Ortaya koysunlar, ve olacak şeyi bize bildirsınler; önceki şeyler nedir, bildirin de onları düşünelim, ve onların sonunu bilelim; yahut gelecek şeyleri bize işittirin.

23. Bundan sonra gelecek şeyleri bize bildirin de, ilâhlar olduğunuzu bilelim; evet, iyilik edin, yahut kötülük edin de etrafımıza bakınelim, ve hep birden görelim.

24. İşte, siz bir hiçsiniz, ve işiniz olmıyan şeydir; sizi seçen mekruhtur.

25. Şimalden birini ayağa kaldırdım, ve geliyor; gün doğusundan ismimi çağırıyor; ve çömlekçinin balçığı çiğnediği gibi beyleri çamur gibi ayağının altına alacak.

26. Onu başlangıçtan kim bildirdi ki bilelim? ve önceden kim bildirdi ki: Doğrudur, diyelim? Evet, bildiren yok; evet, işittiren yok; evet, sözlerinizi işiten yok.

27. İlk önce Siona: İşte, işte onlar, diyen benim; ve Yerusolime müjdecı göndereceğim.

28. Ve bakıyorum, ve kimse yok ve aralarında öğütçü yok ki, sorduğum zaman cevap verebilsin.

29. İşte, onların hepsi, işleri boş ve hiçtir; dökme putları bir yeldir, ve boşluktur.

BAP 42

İŞTE, kendisine destek olduğum kulum; canımın kendisinden razı olduğu seçme kulum; Ruhumu onun üzerine koydum; milletler için hakkı meydana çıkaracaktır.

2. Bağırmyacak, ve sesini yükseltmyecek, ve onu sokakta işittirmyecek.

3. Ezilmiş kamışı kırmıyacak, ve tüten fitili söndürmyecek; hakkı hakikate erdirecek.

4. Ve dünyada hakkı pekiştirinciye kadar zayıflamıyacak, ve cesareti kırılmıyacak; ve adalar onun şeriatini bekliyecekler.

5. Gökleri yaratmış, ve onları yaymış, yeri ve ondan çıkanları sermiş olan; yer üzerinde kavma soluk, ve onda yürüyenlere ruh veren RAB Allah şöyle diyor:

6. Ben, RAB, seni doğrulukla çağırdım, ve elini tutacağım, ve seni koruyacağım,

7. ve kör gözleri açasın, mahpusları zindandan, ve karanlıkta oturanları hapishaneden çıkarasın diye seni kavma ahit, Milletlere ışık olarak vereceğim.

8. Ben Yehovayım, ismim odur; ve izzetimi bir başkasına, ve hamdimi oyma putlara vermiyeceğim.
9. İşte, öncekiler vaki oldu, ve yenileri ben bildiriyorum; onlar meydana çıkmadan önce size işittiriyorum.
10. Denize inenler, ve onun içindekilerin hepsi, adalar, ve onlarda oturanlar, RABBE yeni bir ilâhi, ve yerin ucundan onun hamdini terennüm edin.
11. Çöl ve onun şehirleri, Kedarın oturduğu köyler, seslerini yükseltsinler; Selada oturanlar terennüm etsinler, dağların tepesinden bağırsınlar.
12. RABBE izzet versinler, ve adalarda onun hamdini bildirsinler.
13. RAB yiğit gibi çıkacak; cenk adamı gibi gayretini uyandıracak; çağırarak, evet, yüksek sesle bağıracak; düşmanlarına karşı yiğitlikler yapacak.
14. Uzun zamandan beri sustum; sustum, ve kendimi tuttum; şimdi doğuran kadın gibi feryat edeceğim; kesik kesik soluk alacağım, hem de soluyacağım.
15. Dağlar ve tepeler harap edeceğim, ve onların bütün yeşilliklerini kurutacağım; ve ırmakları adalar edeceğim, ve havuzları kurutacağım.
16. Ve körleri bilmedikleri yoldan getireceğim; bilmedikleri yollarda onlara kılavuz olacağım; karanlığı önlerinde ışık, ve eğri yerleri düz edeceğim. Bu şeyleri yapacağım, ve kendilerini bırakmıyacağım.
17. Oyma putlara güvenenler, dökme putlara: İlâhımız sizsiniz, diyenler geri döndürülecekler, çok utanacaklar.
18. Ey sağırlar, işitin; ve ey körler, görmek için bakın.
19. Benim kulumdan başka kör olan kimdir? Yahut gönderdiğim ulağım gibi sağır olan kimdir? Benimle barışık olan gibi kör, ve RABBİN kulu gibi kör olan kimdir?
20. Çok şeyler görüyorsun, fakat dikkatle bakmıyorsun; kulakları açıktır, fakat işitmiyor.
21. Şeriatı büyütmek, ve onu izzetli kılmak, kendi adaletinden ötürü RABBİN hoşuna gitti.
22. Fakat bu kavm soyulmuş ve çapul edilmiş bir kavmdır; hepsi deliklerde tutulmuşlar, ve hapishanelerde kapanmışlardır; onlar çapul edilmek içindirler, ve kurtaran yok; yağma edilmek içindirler, ve: Geri ver, diyen yok.
23. Aranızda kim var ki, buna kulak versin de, gelecek vakit için iyi dinliyip işitsin?
24. Yağma edilmek için Yakubu, ve soygunculara İsraili kim verdi? RAB değil mi? O RAB ki, kendisine karşı suç ettik, ve onun yollarında yürümek istemediler, ve onun şeriatini dinlemediler.
25. Ve öfkesinin kızgınlığını, ve cengin zorunu onun üzerine döktü; ve onu çepçevre alevlendirdi; fakat o bilmedi; ve onu yaktı, fakat o yüreğine koymadı.

BAP 43

- VE şimdi, ey Yakub, seni yaratan, ve ey İsrail, sana şekil veren RAB şöyle diyor: Korkma, çünkü seni fidyeye ile kurtardım; seni adınla çağırdım, sen benimsin.
2. Sen suların içinden geçerken ben seninle beraber olacağım; ve ırmakların içinden geçerken senin üzerine taşmıyacaklar; ateşin içinden yürürken yanmıyacaksın, ve alev seni yakmıyacak.
 3. Çünkü senin Allahın, İsrailin Kuddûsu, senin Kurtarıcın, RAB, benim; fidyen olarak Mısırı, senin yerine Habeş ilini ve Sebayı verdim.
 4. Gözümde değerli ve itibarlı olduğun, ve seni sevdiğim için senin yerine adamlar, ve senin canının yerine ümmetler vereceğim.
 5. Korkma; çünkü ben seninle beraberim; senin zürriyetini şarktan getireceğim, ve seni garptan toplıyacağım;

6. şimale: Ver, ve cenuba: Alıkoma, diyeceğim; oğullarımı uzaktan, ve kızlarımı yerin ucundan,
7. izzetim için yarattığım, ve kendisine şekil verdiğim, evet, kendisini vücuda getirdiğim, ismimle çağırılan her adamı getir, diyeceğim.
8. Gözleri olan kör kavmı, ve kulakları olan sağıruları çıkar.
9. Bütün milletler bir araya gelsinler, ve ümmetler toplansınlar; aralarında kim bunu bildirebilir, ve önceki şeyleri bize gösterebilir? şahitlerini getirsinler de hak kazansınlar; yoksa dinlesinler de: Doğrudur, desinler.
10. RAB diyor: Siz şahitlerim, ve seçtiğim kulumsunuz, ta ki, bilip bana inanasınız ve ben o olduğumu anlıyasınız; benden önce Allah olmadı, ve benden sonra olmayacak.
11. Ben, ben RAB'İM; ve benden başka kurtarıcı yoktur.
12. Ben bildirdim ve ben kurtardım, ve ben işittirdim; ve aranızda ecnebi ilâh yoktur; ve siz şahitlerimsiniz, RAB diyor, ve ben Allahım.
13. Evet, gün olalıdan beri ben oyum; ve benim elimden kurtaran yoktur; ben işlerim, ve kim engel olabilir?
14. RAB, Kurtarıcınız, İsrailin Kuddûsu şöyle diyor: Babile sizin uğrunuzda gönderdim, ve üzerine terennüm ettikleri gemilerde Kildanîleri kaçaklar olarak hep birden indireceğim.
15. Kuddûsunuz, İsrailin Yaraticısı, Kırılınız, RAB benim.
16. Denizde cadde, ve kuvvetli sularda yol açan;
17. cenk arabasını ve atı, orduyu ve yiğidi (onlar birlikte yatıyorlar, kalkmıyacaklar; onlar bastırıldı, fitil gibi söndüler) çıkaran RAB şöyle diyor:
18. Önceki şeyleri anmayın, ve eski şeyleri düşünmeyin.
19. İşte, ben yeni bir şey yapıyorum; şimdi ortaya çıkacak; onu anlamıyacak mısınız? hattâ çölde yol, ve kurak yerde ırmaklar yapacağım.
20. Kır hayvanları, çakallar ve deve kuşları bana izzet verecekler; çünkü kavmıma, seçme kavmıma içirmek için çölde sular, kurak yerde ırmaklar vereceğim,
21. o kavm ki, hamdimi beyan etsin diye, onu kendim için teşkil ettim.
22. Böyle olmakla beraber beni çağırma, ey Yakub; ancak benden usandın, ey İsrail!
23. Yakılan takdimeler için bana koyunlarından getirmedin; ve kurbanlarınla bana izzet vermedin. Seni ekmek takdimelerile uğraştırmadım, ve günnükle seni usandırmadım.
24. Benim için para ile hoş kokulu kamış satın almadın, ve kurbanlarının yağı ile beni doyurmadın; ancak suçlarınla beni uğraştırdın, fesatlarınla beni usandırdın.
25. Ben, kendi uğrumda senin günahlarını silen benim; ve senin suçlarını anmıyacağım.
26. Bana hatırlat; beraber muhakeme olalım; davanı anlat ki, hak kazanasın.
27. İlk atan suç etti, ve muallimlerin bana karşı günah işlediler.
28. Bundan ötürü makdisin reislerini murdar edeceğim; ve Yakubu lânete, ve İsraili rüsvaylığa vereceğim.

BAP 44

- VE şimdi, ey kulum Yakub, ve seçtiğim İsrail, dinle;
2. seni yaratan, ve rahimden sana şekil veren, sana yardım edecek olan RAB şöyle diyor: Korkma, ey kulum Yakub, ve sen, ey seçtiğim Yeşurun!
 3. Çünkü susamış olanın üzerine sular, ve kuru toprağın üzerine seller dökeceğim; senin zürriyetin üzerine Ruhumu, ve senden çıkacak olanların üzerine bereketimi dökeceğim;
 4. ve otlar arasında, akar sular kenarında söğüt ağaçları gibi bitecekler.
 5. Biri: Ben Yehova kuluyum, diyecek; ve başkası kendine Yakub adını verecek; bir başkası da eline: Yehova kuluyum, diye yazacak, ve kendi adını İsrail diye takacak.

6. RAB, İsrailin kiralı, ve Kurtarıcısı, orduların RABBİ şöyle diyor: İlk benim, ve son benim, ve benden başka Allah yoktur.
7. Ve eski kavmı kurduğumdan beri benim gibi çağıran kim var? Bunu bildirsin ve benim önüme dizsin; ve gelecek şeyleri ve olacak şeyleri bildirsinler.
8. Yılmayın, ve korkmayın; ben eski zamandan sana işittirmedim mi, ve bildirmedi mi? ve siz şahitlerimsiniz. Benden başka Allah var mı? Evet, başka Kaya yok; ben bilmiyorum.
9. Oyma puta şekil verenlerin hepsi boş adamlardır; ve zevk buldukları şeyler bir işe yaramıyacaktır; ve onların şahitleri bile utandırılınsınlar diye görmezler, ve bilmezler.
10. Kim bir ilâha şekil verdi, yahut işe yaramıyan bir put döktü?
11. İşte, onun bütün arkadaşları utandırılacaklar; ve işçiler ise, onlar insanlardandır; hepsi toplansınlar, ayağa kalksınlar; yılacaklar, birlikte utandırılacaklar.
12. Demirci balta yapar, ve kömür ateşinde çalışır, ve çekiçlerle ona şekil verir, ve kuvvetli bazusu ile onu işler; evet, acıkır, ve kuvveti kalmaz; su içmez, ve zayıflar.
13. Dülger ip gerer; kalemle onu çizer; ona rendelerle biçim verir, ve onu pergelle çizer, ve evde otursun diye onu insan şekline, insan güzelliğine göre yapar.
14. Kendisi için erz ağaçları keser, ve palamut ve meşe ağaçları alır, ve orman ağaçları arasında kendisi için bir ağaç seçer; çam ağacı diker ve yağmur onu büyütür.
15. Ve insana ateş yakmağa yarar; ve ondan alır ve ısınır; evet, onu tutuşturur, ve ekmek pişirir; evet, bir ilâh yapar, ve ona tapınır; onu oyma bir put yapar, ve önünde yere kapanır.
16. Bir parçasını ateşte yakar; bir parçası ile et yer, kebab yapar ve doyar; evet, ısınır, ve der: Oh, ısındım, ateş gördüm.
17. Ve ondan artakalanı bir ilâh, kendine oyma put yapar; ve önünde yere kapanır ve tapınır, ve ona yalvarır, ve der: Beni kurtar; çünkü ilâhım sensin.
18. Bilmezler ve anlamazlar; çünkü görmesinler diye gözlerini, anlamasınlar diye yüreklerini kapadı.
19. Ve hiç biri fikrine getirmiyor, bilgi ile anlayış da yok ki, desin: Bir parçasını ateşte yaktım; evet, onun közleri üzerinde ekmek de pişirdim; et kebab ettim ve yedim; ve ondan artakalanı mekruh bir şey mi yapayım? ağaç kütüğü önünde yere mi kapanayım?
20. Kül yiyor; aldanmış yürek onu saptırmış; ve canını kurtaramıyor, ve: Sağ elimdeki yalancı şey değil mi? diyemiyor.
21. Bu şeyleri an, ey Yakub, ve ey İsrail; çünkü benim kulum sensin; sana ben şekil verdim; benim kulum sensin; ey İsrail, benim tarafımdan unutulmazsın.
22. Senin günahlarını koyu bulut gibi, ve suçlarını bulut gibi sildim; bana dön; çünkü seni fidye ile kurtardım.
23. Terennüm edin, ey gökler, çünkü bunu RAB yaptı; bağırsın, ey sizler, yerin derinlikleri; ey dağlar, ey orman, ve onda olan her ağaç, terennüme koyulun; çünkü RAB Yakubu fidye ile kurtardı, ve İsrailde izzet bulacaktır.
24. Seni fidye ile kurtaran, ve sana rahimden şekil veren RAB şöyle diyor: Her şeyi yaratan, gökleri yalnız başına yayan, yeri seren (yanımda kim vardı?),
25. yalancıların alâmetlerini boşa çıkaran, ve falcıları deli eden, hikmetlileri geri döndüren, ve onların bilgisini akılsızlık eden,
26. kulunun sözünü pekiştiren, ve ulaklarının öğüdünü tamamlayan, Yerusâlim için: İçinde oturulacak, ve Yahuda şehirleri için: Yapılacaklar, ve onun viranelerini yine kuracağım, diyen;
27. engine: Kuru, ve senin ırmaklarını kurutacağım, diyen;
28. Koreş için: Çobanımdır, ve bütün muradımı yerine getirecektir, diyen, ve Yerusâlim için: Bina olunacaktır, ve mabet için: Temelin atılacaktır, diyen RAB benim.

BAP 45

ÖNÜMDE milletlere baş iğdirmek, ve kıralların belini gevşetmek, ve kapılar kapanmasın diye önünde kapı kanatlarını açmak için elini tuttuğu Koreşe, mesihine, RAB şöyle diyor:

2. Ben senin önünce yürüyeceğim, ve çıkıntılı yerleri düz edeceğim; tunç kapıların kanatlarını kıracağım, ve demir sürgülerini parçalıyacağım;

3. seni adınla çağıran RAB, İsrailin Allahı ben idiğimi bilesin diye karanlığın hazinelerini, ve gizli yerlerin saklı zenginliğini sana vereceğim.

4. Sen beni tanımazken, kulum Yakub, ve seçtiğim İsrail için seni adınla çağırdım; sana ad taktım.

5. RAB benim, ve başkası yoktur; benden başka Allah yoktur. Sen beni tanımazken, sana kuşak bağladım ki,

6. şarktan ve garptan olanlar benden başkası olmadığını bilsinler; RAB benim, ve başkası yoktur.

7. Işığa şekil veren, ve karanlığı yaratan; barışıklık eden, ve belâ yaratan; bütün bunları yapan RAB benim.

8. Ey gökler, yukarıdan damlatın, ve bulutlar salâh akıtsın; toprak açılsın, ve kurtuluş meyvası versin, onunla beraber de yerden salâh bitirsin; ben, RAB, onu ben yarattım.

9. Kendine şekil verenle çekişenin vay başına! yerin çömlek parçaları arasında bir çömlek parçası! Balçık kendisine şekil verene: Ne yapıyorsun? yahut senin elinin işi sana: Elleri yok, der mi?

10. Babaya: Dünyaya getirdiğin nedir? yahut kadına: Ağrısını çektiğin nedir? diyenin vay başına!

11. İsrailin Kuddûsu, ve ona şekil veren RAB şöyle diyor: Gelecek şeyleri benden sorun; oğullarım için, ve ellerimin işi için bana emredin.

12. Dünyayı ben yaptım, ve onun üzerinde insan yarattım; gökleri benim ellerim yaydı; ve onların bütün ordusuna emrettim.

13. Ben onu hakla ayağa kaldırdım, ve onun bütün yollarını düz edeceğim; şehrimi o bina edecek, ve sürgünlerimi bedel ve hediye almadan salıverecek, orduların RABBİ diyor.

14. RAB şöyle diyor: Mısırın emeği, ve Habeş ili ile uzun boylu Şebalîların ticareti sana geçecek, ve senin olacak; o adamlar senin ardınca yürüyecekler; zincirler içinde geçecekler; ve senin önünde yere kapanacaklar, sana yalvarıp diyecekler: Gerçek Allah sende, ve başkası, başka Allah yok.

15. Gerçek kendini gizliyen Allah sensin, ey İsrailin Allahı, ey Kurtarıcı!

16. Hepsi utandırılacak, hem de rüsvay olacaklar; put yapanlar hep birden rüsvaylığa gidecekler.

17. Fakat İsrail RABBİN eli ile, ebedî kurtuluşla kurtulacak; ebedler ebedince utandırılmıyacaksınız, ve rüsvay olmiyacaksınız.

18. Çünkü gökleri yaratan RAB, dünyaya şekil veren, ve onu yaratan, onu pekiştiren, ve onu boşuna yaratmıyan, üzerinde oturulsun diye ona şekil veren Allah şöyle diyor: RAB benim; ve başkası yoktur.

19. Ben gizlide, karanlık diyarının bir yerinde söylemedim; Yakub zürriyetine: Beni boş yere arayın, demedim; ben, RAB, hak söyleyen, doğru şeyleri bildiren benim.

20. Ey sizler, milletlerden kaçıp kurtulanlar, toplanın da gelin; bir arada yaklaşın; oyma putların odununu taşıyanların, ve kurtaramıyan ilâha yalvaranların bilgisi yoktur.

21. Bildirin, ve yaklaştırın; evet, birbirile danışsınlar; kadimden bunu işittiren kimdir? eski zamandan bunu bildiren kimdir? Ben, RAB, ben değil miyim? ve benden başka Allah, hak Allah ve Kurtarıcı yok; benden başkası yoktur.

22. Ey dünya uçları, hepiniz bana yünelin de kurtulun; çünkü Allah benim, ve başkası yoktur.

23. Kendimle and ettim: Her diz önümde çökecek, her dil bana and edecek, diye söz

ağızından doğrulukla çıktı, ve geri dönmez.

24. Benim için denilecek: Salâh ve kudret ancak RABDEDİR; insanlar ona gelecekler; ve ona karşı alevlenenlerin hepsi utandırılacak.

25. Bütün İsrail zürriyeti RABDE suçsuz olup övünecekler.

BAP 46

BEL çöküyor, Nebo iğiliyor; putları hayvanlar üzerinde, ve beygirler üzerinde; taşıdığınız o şeyler bir ağırlık oldu, yorgun hayvana yük oldu.

2. İğiliyorlar, birlikte çöküyorlar; yükü kurtaramadılar, ve kendileri de sürgüne gittiler.

3. Ey Yakub evi, ve İsrail evinin bütün ortakaları, ana karnında olduğunuz zamandan beri yüklenip götürdüğüm, ve rahimde olduğunuz zamandan beri taşımakta olduğum sizler, beni dinleyin:

4. İhtiyarlığınıza kadar da ben oyum, ve ak saçlı oluncıya kadar sizi ben yükleneceğim; bunu ben yaptım, ve ben taşıyacağım; evet, ben yükleneceğim ve kurtaracağım.

5. Beni kime benzeteceksiniz, ve kiminle denk tutacaksınız, ve benim için ne örnek yapacaksınız ki, benzetelim?

6. Altını keseden boşaltanlar, ve gümüşü terazide tartanlar ücretle kuyumcu tutarlar, o da bundan bir ilâh yapar; yere kapanır da tapınırlar.

7. Onu sırtta taşırlar, ve götürüp yerine korlar, ve ayakta durur; yerinden kımıldanmaz; evet, biri ona feryat etse cevap veremez, ve sıkıntısından onu kurtaramaz.

8. Bunu anın da er olun; ey günah işliyenler, bunu tekrar yüreğinize koyun.

9. Eski zamandan olan önceki şeyleri anın, çünkü Allah benim, ve başkası yoktur; ben Allahım, ve benim gibisi yoktur;

10. sonu başlangıçtan, ve henüz olmıyan şeyleri kadimden bildiren: Öğüdüm duracak, ve bütün muradımı yapacağım, diyerek,

11. şarktan yırtıcı kuşu, uzak memlekettten öğüdümü yapacak adamı çağırın benim; evet, ben söyledim ve yerine getireceğim; ben tasarladım, ve onu yapacağım.

12. Katı yürekli, adaletten uzak olanlar! beni dinleyin:

13. Ben adaletimi yaklaşıtıyorum, uzakta değil; ve kurtarışım gecikmiyecek; güzelliğim olan İsrail için de Sionda kurtuluş vereceğim.

BAP 47

EY sen, ere varmamış Babil kızı, aşağı in de toprakta otur; ey Kildanîler kızı, taht yok, yere otur; çünkü artık sana nazik ve nazlı demiyecekler.

2. İki değirmen taşı al da un övüt; peçeni aç, eteği kaldır, baldırı aç, ırmaklardan geç.

3. Çıplaklığın açılacak, evet, aybın görülecek, ben öç alacağım, ve kimseyi esirgemiyeceğim.

4. Kurtarıcımız, orduların RABBİ onun ismidir, İsrailin Kuddûsu!

5. Ey Kildanîlerin kızı, sessiz otur, ve karanlığa gir; çünkü artık sana, Ülkeler kralıçası demiyecekler.

6. Kavmıma öfkelenim, mirasımı murdar ettim; ve onları senin eline verdim; sen onlara merhamet etmedin; yaşlının üzerinde boyunduruğunu çok ağır ettin.

7. Ve sen: Ebediyen kralıça olacağım, dedin; o kadar ki, bu şeyleri aklına getirmedin, ve bunun sonunu düşünmedin.

8. Ey zevk düşkün, sen ki, emniyette oturuyorsun, ve yüreğinde: Ben varım, ve benden

başkası yok; dul oturmıyacağım, evlât acısı görmeyeceğim, diyorsun, şimdi bunu dinle:
9. Evlât acısı ve dulluk, bunların ikisi de, birden, bir günde senin başına gelecekler; afsunculukların çok, büyücülüklerin bol olduğu halde tam olarak senin başına gelecekler.
10. Çünkü kendi şerirliğine güvendin: Gören yok, dedin; hikmetin ve bilgin seni şaşırttı; ve kendi yüreğinde: Ben varım, ve benden başkası yok, dedin.
11. Bundan ötürü başına belâ gelecek; onun ne vakit doğacağını bilmiyeceksin, başına felâket düşecek; onu atamıyacaksın; ve bilmediğin harabiyet ansızın senin üzerine gelecek.
12. Çocukluğundan beri emek verdiğin büyüleriyle, ve bol afsunlarınla şimdi dur; belki faide görebilirsin, belki galebe çalarsın.
13. Aldığın öğütlerin çokluğundan yoruldu; müneccimler, yıldızlara bakanlar, ay başlarında ne olacağını bildirenler, şimdi kalksınlar da başına gelecek şeylerden seni kurtarsınlar.
14. İşte, onlar anız gibi olacaklar; onları ateş yakacak; alevlerin elinden canlarını kurtarmıyacaklar; bu ateş ne ısınmak için kor, ne de karşısında oturulacak ateş olmayacak.
15. Emek verdiğin şeylerin böyle olacak; çocukluğundan beri seninle alış veriş edenlerden herkes kendi vatani yolunda avare olacak; seni kurtaran olmayacak.

BAP 48

EY Yakub evi, siz ki, İsrail adı ile çağırılırsınız, ve Yahuda sularından çıktınız; hakikatla ve doğrulukla olmayarak RABBİN ismile and edersiniz, ve İsrailin Allahını anarsınız
2. (çünkü onlar: Mukaddes şehirdeniz, derler, ve ismi orduların RABBİ olan İsrailin Allahına dayanırlar), şunu dinleyin:
3. Önceki şeyleri eski zamandan beri bildirdim; evet, ağızımdan çıktılar, ve onları işittirdim; onları ansızın yaptım, ve vaki oldular.
4. Senin inatçı, ve boynunun demir sinir, ve alnının tunçtan olduğunu bildiğim için,
5. eski zamandan beri onu sana bildirdim; vaki olmadan önce sana işittirdim; yoksa derdin: Onları yapan putumdur, onları emreden oyma putum ve dökme putumdur.
6. Bunu işittin, bak, hepsi oldu; ve siz itiraf etmiyecek misiniz? sana şimdiden yeni şeyler, bilmediğin gizli şeyler işittirdim.
7. Onlar eski zamandan değil, şimdi yaratıldı; ve bugünden önce onları işitmedin; yoksa sen: Onları biliyordum, derdin.
8. Evet, işitmedin; evet, bilmedin; evet, eski zamandan kulağın açılmadı; çünkü bilirdim ki, çok hainlik ediyordun, ve daha ana rahminden sana günahkâr deniliyordu.
9. İsmimden ötürü öfkemi geciktiriyorum, ve hamdimden ötürü seni kesip atmıyayım diye senden kendimi tutuyorum.
10. İşte, seni tasfiye ettim, fakat gümüş gibi değil; seni sıkıntı ocağında denedim.
11. Bunu kendim için, kendim için edeceğim; çünkü ismime neden hürmetsizlik edilsin? izzetimi de başkasına vermem.
12. Ey Yakub, ve çağırıldığım İsrail, beni dinle: Ben oyum; ilk ben im, son da ben im.
13. Evet, yerin temelini benim elim koydu, ve gökleri sağ elim yaydı; ben onları çağırınca, birlikte dikilip dururlar.
14. Hepiniz toplanın, ve dinleyin; onların arasında bu şeyleri kim bildirdi? RABBİN sevdiği adam onun murat ettiği şeyi Babile yapacak, ve bazusu Kildanîlerin üzerinde olacak.
15. Ben, ben söyledim; evet, onu ben çağırdım, onu getirdim, ve yolu uğurlu olacak.
16. Bana yaklaşın, bunu dinleyin: Başlangıçtan beri gizlice söylemedim; vaki olduğu zamandan beri ben oradayım; ve şimdi Rab Yehova ve onun Ruhu beni gönderdi.
17. RAB, seni fidye ile kurtaran, İsrailin Kuddûsu şöyle diyor: Faideli olanı sana öğreten, yürüyeceğin yolda seni güden, Allahın RAB benim.

18. Keşke emirlerimi iyi dinliye idin! o zaman selâmetin ırmak gibi, salâhın da deniz dalgaları gibi olurdu;
19. zürriyetin de kum gibi, ve sulbünden çıkanlar onun taneleri gibi olurdu; karşımdan adı kesilip atılmazdı, ve helâk olmazdı.
20. Babilden çıkın; Kildanîlerden kaçın; terennüm sesile bildirin, bunu işittirin, yerin ucuna kadar onu çıkarın; diyin: Kulu Yakubu RAB fîdye ile kurtardı.
21. Ve onları çöllerde yürütürken susamadılar; onlar için kayadan sular akıttı; ve kayayı yardı, ve sular fişkirdi.
22. RAB diyor: Kötülere selâmet yoktur.

BAP 49

- EY adalar, beni işitin; ve uzaktaki milletler, iyi dinleyin; ana rahminde iken RAB beni çağırdı; anamın karnında iken adımı andı;
2. ve ağzımı keskin kılıç gibi etti; elinin gölgesinde beni gizledi; ve beni cilâlî bir ok etti; kendi ok kılıfında beni sakladı;
 3. ve bana dedi: Sende izzet bulacağım İsrailsin, kulumsun.
 4. Fakat ben dedim: Boşuna emek verdim, kuvvetimi boş yere ve beyhude telef ettim; lâkin hakkım RABBİN yanındadır, ve ücretim Allahımın yanındadır.
 5. Ve şimdi İsrail RABBE toplansın diye Yakubu tekrar ona getirmek için beni kendisine kul olmak üzre (çünkü RABBİN gözünde ben izzet buldum, ve Allahım bana kuvvet oldu) daha rahimden bana şekil veren RAB diyor,
 6. evet, o diyor: Yakub sıptlarını yeniden yerlerine dikmek, ve İsrailin esirgenmiş olanlarını geri getirmek için bana kul olman bir şey değildir; seni Milletlere de ışık olarak vereceğim ki, yerin ucuna kadar benim kurtarışım olasın.
 7. İnsanın hor gördüğü, milletin nefret ettiği, hükümdarların kölesi olan adama İsrailin Kurtarıcısı ve Kuddûsu RAB şöyle diyor: Sadık olan RABDEN, seni seçmiş olan İsrailin Kuddûsundan ötürü kırallar görüp ayağa kalkacaklar; reisler görecekle, ve secde edecekler.
 8. RAB şöyle diyor: Rıza vaktinde sana cevap verdim, ve kurtarış gününde sana yardım ettim; ve seni koruyacağım, ve seni kavma ahit olarak vereceğim ki, memleketi pekiştiresin, ıssız kalmış mirasları paylaştrasın;
 9. mahpuslara: Çıkın; karanlıkta olanlara: Açığa gelin, diyesin. Onlar yollarda otliyacaklar, bütün çıplak tepelerde otlaqları olacak.
 10. Acıkmıyacaklar, susamıyacaklar; sıcak ve güneş onlara vurmayacak; çünkü onlara merhamet eden kendilerine yol gösterecek, ve onları su pınarlarına iletecek.
 11. Ve bütün dağlarımı yol edeceğim, ve büyük yollarım yükselecek.
 12. İşte, bunlar uzaktan, ve işte, bunlar şimalden ve garptan, şunlar da Sinim diyarından gelecekler.
 13. Ey gökler, terennüm edin; ve ey yer, meserretle coş; ve ey dağlar, terennüme koyulun; çünkü RAB kavmını teselli etti, ve kederli olanlarına acıdı.
 14. Fakat Sion dedi: Yehova beni bıraktı, ve Rab beni unuttu.
 15. Kadın emzikteki çocuğunu unutabilir mi ki, kendi rahminin oğluna acımasın? evet, onlar unutabilirler, fakat ben seni unutmam.
 16. İşte, iki elimin ayasına seni nakşettim; duvarların daima karşımda.
 17. Oğulların seğırtip geliyorlar; seni helâk edenler, ve seni harap edenler içinden çıkacaklar.
 18. Çepçevre gözlerini kaldırıp bak; onların hepsi toplanıyorlar, sana geliyorlar. RAB diyor: Varlığım hakkı için, onların hepsini süs gibi takınacaksın, ve bir gelin gibi onları kuşanacaksın.

19. Çünkü, viran ve ıssız yerlerin, ve harap edilmiş diyarın — gerçek şimdi oturanlar için sen dar olacaksın, ve seni yutanlar uzaklaşacaklar.
20. Evlâtsiz kaldığın zamanın oğulları: Bu yer bana dar geliyor; bana yer ver de oturayım, dediklerini kulakların yine işitecek.
21. O zaman içinden diyeceksin: Ben evlâtlarımdan olmuş, tek başıma, sürgün, ve öteye beriye dolaşmakta iken bunları bana kim peyda etti? ve bunları kim büyüttü? işte, ben yalnız kalmıştım; bunlar, nerede idi bunlar?
22. Rab Yehova şöyle diyor: İşte, milletlere elimi kaldıracağım, ve kavmlara bayrağımı yükselteceğim; ve senin oğullarını kucaklarında getirecekler, ve senin kızlarını sırtlarında taşıyacaklar.
23. Ve kırıllar sana lala, ve kırılıcaları sana dadı olacaklar; yere kapanıp ayaklarının tozunu yalıyacaklar; ve bileceksin ki, RAB benim; ve beni bekleyenler utandırılmıyacaklardır.
24. Kuvvetlinin elinden çapul malı alınacak mı, ve usulüne göre esir düşenler azat olacak mı?
25. Fakat RAB şöyle diyor: Kuvvetlinin de esirleri elinden alınacak, korkunç adamın aldığı çapul malı da kurtulacak; çünkü seninle çekişenle ben çekişeceğim, ve senin oğullarını ben kurtaracağım.
26. Ve sana işkence edenlere kendi etlerini yedireceğim; ve kendi kanları ile tatlı şarap içmiş gibi sarhoş olacaklar; ve bütün beşer bilecek ki, seni kurtaran RAB benim, ve Kurtarıcın, Yakubun Kadîri benim.

BAP 50

- RAB şöyle diyor: Ananızı salıvermeğe dair olan boşama kağıdı nerede? ve sizi alacaklılarımdan hangisine sattım? İşte, fesatlarınızdan ötürü satıldınız, ve günahlarınızdan ötürü ananız salıverildi.
2. Ben geldiğim zaman niçin kimse bulunmadı, çağırdığım zaman niçin cevap veren yoktu? elim hiç kısaldı mı ki, fidye ile kurtaramasın? yahut azat etmek için bende kuvvet mi yok? İşte, takdirimle denizi ben kuruturum, ırmakları ben çöl ederim; su kalmadığı için balıkları kokar, ve susuzluktan ölürlər.
 3. Göklere siyahlar giydiririm, ve onların örtüsünü çul ederim.
 4. Yorgun adama sözle destek olmağı bileyim diye, Rab Yehova bana şakirtlerin dilini verdi; her sabah uyandırır, şakirtler gibi işitsin diye kulağımı uyandırır.
 5. Rab Yehova kulağımı açtı, ve ben âsi olmadım, ve geri çekilmedim.
 6. Vuranlara sırtımı, saç yolanlara yanaklarımı verdim; yüzümü utançtan ve tükürükten gizlemedim.
 7. Çünkü Rab Yehova bana yardım eder; bundan ötürü rüsvay olmadım; bundan ötürü yüzümü çakmak taşı gibi ettim, ve bilirim ki, utandırılmıyacağım.
 8. Beni haklı çıkaran yakındır; kim benimle muhakeme olacak? birlikte duralım; hasmım kimdir? bana yaklaşsın.
 9. İşte, Rab Yehova bana yardım edecek; beni suçlu çıkaracak kimdir? İşte, onların hepsi esvap gibi eskiyecekler; onları güve yiyip bitirecek.
 10. Aranızda RABDEN korkan, kulunun sözünü dinliyen kim var? karanlıkta yürüyen, ve ışığı olmıyan, RABBİN ismine güvensin, ve Allahına dayansın.
 11. İşte, ateş tutuşturan, kıvılcımlarla kuşanan sizler, hepiniz, ateşinizin alevi içinde, ve tutuşturduğunuz kıvılcımlar arasında yürüyün. Size elimden çıkacak şudur: işkence içinde yatacaksınız.

BAP 51

EY sizler, salâhın ardınca giden, RABBÎ arıyanlar, beni dinleyin: Yontulup alındığınız kayaya, ve kazılıp çıkarıldığınız taş ocağı çukuruna bakın.

2. Atanız İbrahime, ve sizi doğuran Saraya bakın; çünkü tek adamken onu çağırdım, ve kendisini mubarek kıldım, ve onu çoğalttım.

3. Çünkü RAB Sionu teselli etti; bütün harabelerini teselli etti, ve onun çölünü Aden, ve bozkırını RABBİN bahçesi gibi etti; orada meserret ve sevinç, şükran ve terennüm sesi bulunacak.

4. Beni iyi dinleyin, ey kavmim; ve ey ümmetim, bana kulak verin; çünkü benden bir şeriat çıkacak, ve kavmlara ışık olarak adaletimi pekiştireceğim.

5. Adaletim yakındır, kurtarışım meydana çıktı, ve benim bazularım kavmlara hükmedecek; adalar beni bekliyecekler, ve bazuma güvenecekler.

6. Gözlerinizi göklere kaldırın, aşağıya yere de bakın; çünkü gökler duman gibi dağılacak, ve yer esvap gibi eskiyecek; üzerinde oturanlar da öylece ölecekler; fakat kurtarışım ebedî olacak, ve adaletimin ardı kesilmeyecek.

7. Ey sizler, salâhı bilenler, şeriatim yüreklerinde olan kavm, beni dinleyin; insanların hakaretinden korkmayın; ve onların sövmelerinden yılmayın.

8. Çünkü güve onları esvap gibi yiyecek, ve kurt onları yapağı gibi yiyecek; fakat adaletim ebediyen, ve kurtarışım nesillerin devamınca duracak.

9. Ey RABBİN bazusu, uyan, uyan, kudret giy; geçmiş günlerde, en eski nesillerde olduğu gibi uyan! Rahabı parçalıyan, canavarı yaralıyan sen değil misin?

10. Denizi, büyük enginin sularını kurutan, fidyeye ile kurtulanlar geçsin diye denizin derin yerlerini yol yapan sen değil misin?

11. Ve RABBİN kurtardıkları dönecekler, ve terennümle Siona varacaklar, ve başları üzerinde ebedî sevinç olacak; meserrete ve sevince erecekler; ve kederle inilti kaçıp gidecek.

12. Sizi teselli eden benim, benim; sen kimsin ki, ölecek insandan, ve ot gibi olacak adam oğlundan korkuyorsun;

13. ve gökleri yayan, ve dünyanın temellerini atan, seni yaratan RABBÎ unuttun; ve zorba, helâk için hazırlanınca, onun kızgınlığından bütün gün durmadan yalıyor sun? hani, zorbanın kızgınlığı nerede?

14. Sürgün esir çabuk çözülecek; ve ölmeyecek, çukura inmiyecek, ve ekmeksiz kalmıyacak.

15. Çünkü senin Allahın RAB benim, ben ki, denizi karıştırırım, ve onun dalgaları gürler; onun ismi orduların RABBİDİR.

16. Ve ben gökleri dikmek, ve dünyanın temellerini atmak, ve Siona: Kavmim sensin, demek için sözlerimi senin ağzına koydum, elimini gölgesile seni örttüm.

17. Uyan, uyan, ey Yerusâlim, ayağa kalk, sen ki RABBİN gazap kâsesini onun elinden içtin; sersemlik kâsesini içtin, ve sümürdün.

18. Doğurduğu bütün oğullardan ona yol gösteren yok; ve büyüttüğü bütün oğullardan onun elini tutan yok.

19. Senin başına bu iki şey geldi; senin için kim yas tutsun? soygun ve kırgın, kıtlık ve kılıç; seni nasıl teselli edeyim?

20. Oğulların baygın, ağa düşmüş geyik gibi, bütün sokak başlarında yatıyorlar; RABBİN kızgınlığı ile, Allahının tekdirile dolmuşlar.

21. Ey düşkün, sen ki sarhoş oldun, fakat şaraptan değil, bundan ötürü şimdi şunu dinle;

22. Rabbin Yehova, ve kavminin davasını gören Allahın şöyle diyor: İşte, sersemlik kâsesini, gazabımın kâsesini senin elinden aldım; artık bir daha onu içmiyeceksin;

23. ve onu seni sıkıştıranların eline vereceğim, onlar ki, senin canına: İğil de geçelim, dediler; sen de sırtını toprak gibi, ve sokak gibi geçenlerin ayağı altına koydun.

BAP 52

UYAN, uyan, ey Sion, kuvvetini giy; ey Yeruşalim, mukaddes şehir, güzel esvabını giy; çünkü sünnetsiz ile murdar adam artık sana girmeyecek.

2. Üzerindeki tozu silk; kalk, tahtına otur, ey Yeruşalim; boynundaki bağdan çözül; Sionun sürgün kızı.

3. Çünkü RAB şöyle diyor: Hiçe satıldınız; ve para ile kurtarılacak değilsiniz.

4. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Garip olarak yaşamak için başlangıçta kavmım Mısıra indi; ve sebep yokken Aşur onları sıkıştırdı.

5. Ve şimdi RAB diyor: Mademki kavmım hiçe alınıp götürüldü, burada benim ne işim var? onların üzerine hükümdar olanlar ulumaktalar, RAB diyor, ve ismime bütün gün durmadan küfredilmekte.

6. Bundan ötürü kavmım ismimi tanıyacak; bundan ötürü o gün bilecekler ki, söyliyem benim; işte, benim.

7. Dağlar üzerinde müjdecinin ayakları ne güzeldir, o müjdeci ki, selâmet sözünü işittiriyor, iyilik müjdesini getiriyor, kurtuluş ilân ediyor, Siona diyor: Allahın kırallık ediyor!

8. Bekçilerinin sesi! seslerini yükseltiyorlar, birlikte terennüm ediyorlar; çünkü RAB Siona dönünce göz göze görecekler.

9. Ey Yerus alim harabeleri, sevinçle birlikte terennüme koyulun;      RAB kavmını teselli etti, Yerus alimi fideyle kurtardı.

10. RAB bütün milletlerin gözü önünde mukaddes kolunu sıvadı; ve dünyanın bütün uçları Allahımızın kurtarışını gördü.

11. Çekilin, çekilin, oradan çıkın, murdara dokunmayın; içinden çıkın; siz ki, RABBİN takımlarını taşımaktasınız, temizlenin.

12. Çünkü acele ile çıkmıyacaksınız, ve kaçarak gitmiyeceksiniz; çünkü RAB önünüzden gidecek; ve İsrailin Allahı size dümdar olacak.

13. İşte, kulum akılcıca davranacak, yüksek, ve yükselmiş, ve çok yüce olacak.

14. Nasıl ki, çoğu sana şaşılar (onun görünüşü insaninkinden, ve şekli adam oğullarınınkinden o kadar bozulmuştu),

15. böylece çok milletleri şaşırtacak; kırallar ona ağızlarını kapıyacaklar; çünkü kendilerine anlatılmamış olanı görecekler; ve işitmediklerini anlıyacaklar.

BAP 53

HABERİMİZE kim inandı? ve RABBİN bazusu kime izhar olundu?

2. çünkü onun önünde körpe fidan gibi, ve kurak yerden kök sürgünü gibi çıktı; ne biçimi ve ne de güzelliği vardı; gösterişi de yoktu ki, kendisine bakınca gönlümüz onu çeksin.

3. Hor görüldü, ve insanlar tarafından bırakıldı; acıları tanımış, elemeler adamı; ve insanların kendisinden yüzlerini örttükleri bir adam gibi hor görüldü, ve biz onu saymadık.

4. Gerçek acılarımızı o taşıdı, ve elemelerimizi o yükledi; gerçek biz sandık ki, o cezaya uğradı, Allah tarafından vuruldu, ve alçaltıldı.

5. Fakat günahlarımızdan ötürü o yaralandı, fesatlarımızdan ötürü o zedelendi; selâmetimiz için olan ceza onun üzerine indi; ve onun berelerile biz şifa bulduk.

6. Hepimiz koyunlar gibi yolu şaşırdık; her birimiz kendi yoluna döndü; ve RAB hepimizin fesadını onun üzerine koydu.

7. Ona kötü muamele ettiler, fakat alçaltıldığı zaman ağzını açmadı; boğazlanmağa götürülen kuzu gibi, ve kırkıcılar önünde dilsiz duran koyun gibi, ağzını açmadı.
8. Gaddarlıkla hükmolunarak kaldırıldı; onun zamanında yaşıyanlar arasında kim düşündü ki, diriler diyarından kesilip alınması kavmimin günahından ötürü idi? vuruş ise, kavm içindi.
9. Ve haksızlık etmediği, ve ağzında hile bulunmadığı halde, kabrini kötülerin yanında yaptılar, ve ölümünde zengin adamla beraberdi.
10. Fakat onu ezmek RABBE hoş göründü; onu eleme düşürdü; onun canı günah takdimesi edilince, zürriyetini görecekt, ömrünün günlerini uzatacak, ve RABBİN muradı onun elinde ileri gidecek.
11. Canının emeği semeresini görecekt, ve doycakt; salih kulum bir çoklarını kendi bilgisile salih kılacak; ve fesatlarını kendisi yüklenecek.
12. Bundan dolayı büyüklerle beraber ona pay vereceğim, ve çapul malını zorlularla beraber paylaşacak; çünkü canını ölüme döktü, ve günahkârlarla sayıldı; çoğunun suçunu da o taşıdı, ve günahkârlar için şefaatt etti.

BAP 54

- TERENNÜM et, ey kısır, sen ki, doğurmadın; terennüme koyul, ve yüksek sesle çağır, sen ki, doğurma ağrısı çekmedin; çünkü bırakılmış kadının oğulları, kocalı kadının oğullarından çoktur, RAB diyor.
2. Çadırının yerini genişlet, ve meskenlerinin eteklerini gersinler; esirgeme; iplerini uzat, ve kazıklarını pekiştir.
 3. Çünkü sağa sola yayılacaksın; ve senin zürriyetin milletleri mülk edinecek, ve ıssız şehirleri halk ile dolduracak.
 4. Korkma, çünkü utanmıyacaksın; ve sıkılma, çünkü yüzün kızarmıyacak; çünkü gençliğinin utancını unutacaksın, ve dulluğunun rüsvaylığını artık anmıyacaksın.
 5. Çünkü kocan seni Yaratandır; onun ismi orduların RABBİDİR; ve seni fidyeye ile Kurtaran İsrailin Kuddûsudur; ona bütün dünyanın Allahı denecektir.
 6. RAB seni bırakılmış ve ruhu dertli bir kadın gibi, gençlik karısı atılınca nasıl olursa, onun gibi çağırdı, senin Allahın diyor.
 7. Seni bir lâhzacık bıraktım; fakat seni büyük merhametlerle toplıyacağım.
 8. Taşkın öfke ile yüzümü senden bir lâhza gizledim; fakat ebedî inayetle sana merhamet edeceğim, seni fidyeye ile kurtaran RAB diyor.
 9. Çünkü bu benim için Nuh suları gibidir; çünkü Nuh suları yeryüzünü artık basmıyacak diye nasıl and ettimse, sana karşı öfkelenmiyeceğim, ve seni azarlamıyacağım diye öyle and ettim.
 10. Çünkü dağlar yerinden kalkar, ve tepeler sarsılır; fakat inayetim senin üzerinden kalkmaz, ve selâmet ahdim sarsılmaz, sana merhamet eden RAB diyor.
 11. Ey sen, kasırgaya tutulmuş, ve teselli bulmamış düşkün, işte, güzel renkli harçlarla taşlarını yerine koyacağım, ve gök yakutlarla temellerini atacağım.
 12. Ve yakutlarla mazgallarını, ve kırmızı yakutlarla kapılarını, ve değerli taşlarla bütün çevreni yapacağım.
 13. Ve bütün oğulların RAB tarafından öğretilmiş olacak; ve oğullarının selâmeti çok olacak.
 14. Salâh ile pekişeceksin; sıkıntıdan uzak olacaksın, çünkü korkmıyacaksın; ve yılmıyacaksın, çünkü sana yaklaşmıyacak.
 15. İşte, onlar toplanırlar, fakat benden değil; sana karşı kim toplanırsa, senin yüzünden düşecektir.
 16. İşte, kor ateşine üfliyen, ve işine göre silâh çıkaran demirciyi ben yarattım; ve harap etsin diye helâk ediciyi ben yarattım.

17. Sana karşı yapılan hiç bir silâh işe yaramıyacak; ve hükümde sana karşı kalkan her dili suçlu çıkaracaksın. RAB kullarının mirası budur, ve onların salâhı bendendir, RAB diyor.

BAP 55

EY sizler, her susıyan, ve parası olmıyan, sulara gelin; gelin satın alın, ve yiğın; gelin de, parasız ve bedelsiz şarap ve sût alın.

2. Niçin parayı ekmek olmıyan şeye, ve emeğınızı doyurmıyan şeye veriyorsunuz? Beni iyi dinleyin, ve iyi olan şeyi yiğın, ve semiz şey ile canınız lezzet bulsun.

3. Kulağınızı iğın ve bana gelin; işitin, ve canınız yaşıyacak; ve Davuda olan emin merhametleri, ebedî ahdi sizinle keseceğim.

4. İşte, ben onu şahit olarak ümmetlere, reis ve emîr olarak ümmetlere verdim.

5. İşte, bilmediğın bir milleti çağıracaksın; seni bilmiyen bir millet Allahın RABDEN, ve İsrailin Kuddûsundan ötürü sana koşacak; çünkü o sana izzet verdi.

6. RABBİ bulunabilirken arayın; yakinken onu çağırın;

7. kötü kişi kendi yolunu, ve fesatçı kendi düşüncelerini bıraksın; ve RABBE dönsün, ve ona merhamet eder; ve Allahımıza dönsün, çünkü bol bol bağışlar.

8. Çünkü benim düşüncelerim sizin düşünceleriniz değil, sizin yollarınız benim yollarım değil, RAB diyor.

9. Çünkü gökler nasıl yerden yüksekse, yollarım sizin yollarınızdan, ve düşüncelerim sizin düşüncelerinizden öyle yüksektir.

10. Çünkü yağmur ve kar nasıl göklerden iner ve oraya dönmezlerse, fakat yeri sular ve onu doğurtup ekini yerden bitirir, ve ekinciye tohum ve yiyiciye ekmek verirse;

11. ağızımdan çıkan sözüm de öyle olacaktır; bana boş dönmiyecektir, fakat murat ettiğım şeyi yapacak, ve yapsın diye onu gönderdiğim işi başaracak.

12. Çünkü sevinçle çıkacaksınız, ve selâmetle götürüleceksiniz; dağlar ve tepeler önünüzde terennüme koyulacaklar; ve kırım bütün ağaçları el çırpacaklar.

13. Çalı yerine çam bitecek; ve ısırgan yerine mersin ağacı bitecek; ve bu şey, RABBE bir nam olsun, kesilip atılmaz ebedî alâmet olsun diye olacaktır.

BAP 56

RAB şöyle diyor: Hakkı tutun, ve adalet edin, çünkü kurtarışımın gelmesi, ve adaletimin izhar edilmesi yakındır.

2. Bunu yapan insana, ve bunu sıkı tutan âdem oğluna ne mutlu! o adam ki, Sebt gününü bozmasın diye onu tutar, ve her türlü kötülükten elini tutar.

3. RABBE yapışan ecnebi: Mutlaka RAB beni kavımdan ayıracak, diye söylemesin; ve harem ağası: İşte, ben kuru bir ağacım, demesin.

4. Çünkü Sebt günlerimi tutan, ve hoşlandığım şeyleri seçen, ve ahdimi sıkı tutan harem ağaları için RAB şöyle diyor:

5. Onlara evimde, ve duvarlarıımın içinde oğullardan ve kızlardan iyi yer ve ad vereceğim; onlara kesilip atılmaz ebedî ad vereceğim.

6. Ve RABBE hizmet etmek, ve RABBİN ismini sevmek, ona kul olmak için RABBE yapışan ecnebilerini, Sebt gününü bozmasın diye onu tutan her birini ve ahdimi sıkı tutanı,

7. evet, onları mukaddes dağıma getireceğim, ve onları dua evimde sevindireceğim; mezbahım üzerinde yakılan takdimeleri ve kurbanları kabul olunacak; çünkü benim evime

bütün milletler için dua evi denilecektir.

8. İsrailin sürgünlerini toplıyan Rab Yehova diyor: Toplanılmış olanlarından başka daha ona toplıyacağım.

9. Ey kır hayvanları, hepiniz, ormanda olan bütün hayvanlar, yiyip bitirmek için gelin.

10. Onun bekçileri kördür, hiç birinin bilgisi yok; hepsi dilsiz köpeklerdir, havlıyamazlar; sayıklıyıp yatmaktadırlar, uykuyu seviyorlar.

11. Evet, köpekler oburdur, doymak bilmezler; onlar anlamak nedir bilmiyen çobanlardır; her yandan, herkes kendi kazancına, hepsi kendi yollarına döndüler.

12. Gelin, şarap getireyim, ve bol bol içki içelim; yarın da bugünkü gibi, daha ziyade bol olacak, diyorlar.

BAP 57

SALİH adam yok oluyor, ve bunu yüreğine koyan kimse yok; ve merhametli adamlar ortadan kaldırılıyor, ve kimse anlamıyor ki, salih adam gelecek kötülüğün önünden kaldırılıyor.

2. O selâmete giriyor; doğrulukla yürüyenler yatakları üzerinde rahat ediyorlar.

3. Fakat siz, bakıcı karının oğulları, zaninin ve fahişenin zürriyeti, buraya yaklaşın.

4. Kiminle eğleniyorsunuz? kime karşı ağız açıyorsunuz, ve dil çıkarıyorsunuz?

5. Siz ki, meşe ağaçları arasında, her yeşil ağacın altında kızışırsınız; vadilerde, kayaların kovukları altında çocukları boğazlarsınız, siz, günah çocukları, hile zürriyeti değil misiniz?

6. Senin payın vadinin düzgün taşları arasındadır; onlar, senin nasibin onlar; onlara da dökülen takdimeyi döktün, ekmek takdimesini arzettin. Bunların üzerine ben teselli bulur muyum?

7. Yatağını yüksek ve yüce bir dağ üzerine koydun; oraya da kurban kesmek için çıktın.

8. Ve kendi tezkiremi* kapıların ve kapı süvelerinin ardına koydun; çünkü benden başkasına soyundun, ve yukarı çıktın; yatağını genişlettin, ve kendin için onlarla söz kestın; gördüğün yerde onların yatağını sevdin.

9. Ve hoş kokulu yağla kırala gittin, ve güzel kokularını çoğalttın, ve elçilerini uzağa gönderdin, ve ölümler diyarına kadar kendini alçalttın.

10. Yolunun uzunluğu ile yoruldun: Boştur, demedin; kuvvetini tazelettin; bundan ötürü zayıflamadın.

* Tesniye 6: 9.

11. Ve kimden yıldın ve korktun ki, yalan söylüyorsun, ve beni anmadın, ve kendi yüreğine bunu koymadın? uzun vakitten beri susmadım mı? ve benden korkmuyorsun.

12. Senin salâhını ben bildireceğim; işlerin ise, sana yaramıyacaktı.

13. Feryat ettiğin zaman, bir araya topladığın putlar seni azat etsinler; fakat onları yel alacak, bütün onları bir soluk götürecektir; ancak bana sığınan, diyarı mülk edinecek, ve mukaddes dağımı miras alacak.

14. Ve diyecek: Toprak yığın, toprak yığın, yol hazırlayın, kavmımın yolundan tökezi kaldırın.

15. Çünkü yüksek ve yükselmiş, ebediyette sakin ve ismi Kuddûs olan şöyle diyor: Ben yüksek ve mukaddes yerde otururum, ve alçak gönüllülerin ruhunu diriltmek, ve ezilmişlerin yüreğini diriltmek için, ezilmiş ve alçak gönüllü adamlarla beraberim.

16. Çünkü ebediyen davacı olmam, ve daima öfkelenmem; çünkü yarattığım canlar ve ruh önümde bayılırdı.

17. Onun kötü kazancı fesadından ötürü öfkelendim, ve onu vurdum; yüzümü örttüm ve öfkelendim; ve döneklik edip yüreğinin yolunda yürüdü.

18. Onun yollarını gördüm, ve kendisine şifa vereceğim; ve ona yol göstereceğim, kendisine

ve onun için yas tutanlara yine tesellilerle karşılık vereceğim.

19. Dudakların meyvasını yaratan benim: Selâmet, uzakta olana, ve yakında olana selâmet! RAB diyor; ve ona şifa vereceğim.

20. Fakat kötüler çalkanan deniz gibidirler; çünkü o rahat duramaz, ve onun suları dışarı çamur ve kir atar.

21. Allahım diyor: Kötülere selâmet yoktur.

BAP 58

YÜKSEK sesle çağır, esirgeme, sesini boru gibi yükselt, ve kavmıma günahlarını, ve Yakub evine suçlarını bildir.

2. Halbuki her gün beni arıyorlar, ve yollarımı bilmekten hoşlanıyorlar; adalet etmiş, ve Allahın hükümlerini bırakmamış bir millet gibi benden doğru hükümler soruyorlar; Allaha yaklaşımdan hoşlanıyorlar.

3. Niçin oruç tuttuk da görmiyorsun? canımızı alçalttık da bilmiyorsun? diyorlar. İşte, siz orucunuz gününde işinizin peşindesiniz, ve bütün işçilerinizi sıkıştırırsınız.

4. İşte, siz kavga ve çekişme için, ve kötülük yumruğu ile vurmak için oruç tutuyorsunuz; bugün öyle oruç tutmuyorsunuz ki, yüksek yerde sesinizi işittiresiniz.

5. Benim seçtiğim oruç, insanın canını alçaltacağı gün, böyle mi olur? saz gibi başını iğmek, ve altına çul ve kül sermek mi? buna mı oruç, ve RABBE makbul gün, diyorsun?

6. Kötülük zincirlerini açmak, boyunduruk bağlarını çözmek, ve ezilmiş olanları hür olarak koy vermek, ve her boyunduruğu kırmak, benim seçtiğim oruç bu değil mi?

7. Kendi ekmeğini aç olanla paylaşmak, ve yurtsuz düşkünleri kendi evine getirmek, ve çıplağı görünce üstünü örtmek, ve kendi etinden olandan kaçınmamak değil mi?

8. O zaman ışığın tan gibi doğar, ve yaran çabuk et sürer; ve senin önünden kendi salâhın yürür; RABBİN izzeti dümdarın olur.

9. O zaman imdada çağıracaksın, ve RAB cevap verecek; feryat edeceksin, ve: İşte, buradayım, diyecek.

Eğer boyunduruğu, parmak uzatmağı, ve fesat söylemeği ortanızdan kaldırırsan;

10. ve canının çektiği şeyi aç olana verirsen, ve alçaltılmış canı doyurursan; o zaman karanlık içinde ışığın doğacak, ve koyu karanlığın öğle vakti gibi olacak;

11. ve daima RAB sana yol gösterecek, ve kurak yerlerde senin canını doyuracak, ve kemiklerini kuvvetlendirecek; ve sulanmış bir bahçe gibi, ve suları yalancı olmıyan bir kaynak gibi olacaksın.

12. Ve senden çıkacak olanlar eski harabeleri bina edecekler; çok nesillerin temellerini dikeceksin; ve sana: Gedik kapatan, Memlekette oturulsun diye yolları eski haline koyan, denilecek.

13. Mukaddes günümde dilediğini yaparak Sebt gününü ayak altına almazsan; ve Sebt gününe ferah gün, RABBİN mukaddes gününe izzetli gün dersin; ve kendi yollarında yürümiyerek, kendi zevkini bulmıyarak, ve kendi sözlerini söylemiyerek o güne izzet verirsen;

14. o zaman zevkini RABDE bulursun; ve seni dünyanın yüksek yerleri üzerine bindiririm; ve atan Yakubun mirasını sana yediririm; çünkü RABBİN ağzı söyledi.

BAP 59

İŞTE, RABBİN eli kısalmadı ki, kurtarmasın: ve kulağı ağırlaşmadı ki, işitemesin;

2. ancak sizinle Allahınız arasına fesatlarınız ayrılık koydu, ve suçlarınız onun yüzünü sizden gizledi de sizi işitmiyor.
3. Çünkü elleriniz kanla, ve parmaklarınız fesatla kirlendi; dudaklarınız yalan söylediler, diliniz kötölük homurdıyor.
4. Doğrulukla dava açan yok, ve hakikatle dava güden yok; boşluğa güveniyorlar, ve yalan söylüyorlar; kötölüğe gebe kalıyorlar, ve fesat doğuruyorlar.
5. Zehirli yılan yumurtalarından yavru çıkarıyorlar, ve örümcek ağı dokuyorlar; onların yumurtalarından yiyen ölür; ve kırılan yumurtadan engerek çıkar.
6. Ağlarından esvap olmaz, ve işledikleriyle insan örtünmez; yaptıkları fesat işleridir, ve ellerinde zorbalık işi var.
7. Ayakları kötölüğe koşarlar, ve suçsuz kanı dökmeğe acele ederler; düşünceleri fesat düşünceleridir; soygun ve kırgın onların yollarında.
8. Selâmet yolunu bilmezler; ve izlerinde adalet yoktur; kendilerine iğri yollar yaptılar; o yolda yürüyenlerin hiç biri selâmet bilmez.
9. Bundan ötürü adalet bizden uzak, ve salâh bize erişmiyor; ışıık bekliyoruz, ve işte karanlık; parıltı bekliyoruz, fakat koyu karanlıkta yürüyoruz.
10. Körler gibi duvarı el yordamı ile arıyoruz, ve gözleri olmıyan gibi araştırıyoruz; öğleyin, alaca karanlıkta imiş gibi sürçüyoruz; gürbüzler arasında ölüler gibiyiz.
11. Hepimiz ayılar gibi homurdanıyoruz, ve güvercinler gibi çok inliyoruz; adalet bekliyoruz, ve yok; kurtuluş bekliyoruz, bizden uzak.
12. Çünkü senin karşında günahlarımız çoğaldı, ve suçlarımız bize karşı şehadet ediyorlar; çünkü günahlarımız yanımızda, fesatlarımız ise, onları biliriz;
13. günah işledik, ve RABBİ inkâr ettik, ve Allahımızın ardından döndük, zorbalık ve isyan sözü söyledik, yürekten hileli sözler düşünüp söyledik.
14. Ve hak geri çevrildi, ve salâh uzakta duruyor; çünkü şehrin meydanında hakikat sürçüp düştü, ve doğruluk içeri giremiyor.
15. Evet, hakikat bulunamıyor; ve şerden çekinen kendisini soyduruyor.
Ve RAB gördü, ve adalet yokluğu onun gözlerinde kötü idi.
16. Ve adam olmadığını gördü, ve şefaatchi bulunmadığına şaştı; ve kendisi için bazusu kurtarış getirdi; ve salâhı, kendisine o destek oldu.
17. Ve adaleti zırh gibi giyindi, ve kurtarış miğferini başına koydu; ve öç alma libasını esvap gibi giydi, ve gayrete kaftan gibi sarındı.
18. İşleri nasılsa ona göre, kendi hasımlarına kızgınlık, düşmanlarına ceza ödiyecek; adalara ceza ödiyecek.
19. Ve garptan olanlar RABBİN isminden, ve şarktan olanlar izzetinden korkacaklar; çünkü sıkışmış bir ırmağın suları gibi gelecek, o sular ki, RABBİN soluğu onları sürüyor.
20. Ve Siona, ve Yakubda gūnahtan dönenlere fidiye ile Kurtaran gelecek, RAB diyor.
21. Ben ise, RAB diyor, onlarla ahdim şudur: Senin üzerinde olan Ruhum, ve ağzına koyduğum sözlerim, şimdiden ta ebede kadar senin ağzından, ve zürriyetinin ağzından, ve zürriyetinin zürriyeti ağzından ayrılmıyacak, RAB diyor.

BAP 60

KALK, aydınlan; çünkü ışıık geldi, ve RABBİN izzeti senin üzerine doğdu.

2. Çünkü işte, dünyayı karanlık, ve ümmetleri koyu karanlık örtecek; fakat senin üzerine RAB doğacak, ve izzeti senin üzerinde görünecek.
3. Ve senin ışııkına milletler, ve sana doğan günün parlaklığına kırallar gelecekler.
4. Çepçevre gözlerini kaldır da bak; hepsi toplanıp sana geliyorlar; oğulların uzaktan

gelecekler, ve kızların kucakta taşınacak.

5. O zaman göreceksin ve yüzün parlıyacak, ve yüreğin çarpacak ve genişliyecek; çünkü denizin bolluğu sana döndürülecek, milletlerin zenginliği sana gelecek.

6. Develerin çokluğu, Midyanın ve Eyfanın hecin develeri seni kaplıyacak; Şebadan olanların hepsi gelecekler; altın ve günnük getirecekler, ve RABBİN hamtlerini ilân edecekler.

7. Kedarın bütün sürüleri sana toplanacak, Nebayotun koçları sana yarıyacak; makbul olarak mezbahıma çıkacaklar; ve güzelliğimin evini süsliyeceğim.

8. Bir bulut gibi, ve yuva deliklerine uçan güvercinler gibi bu uçanlar kim?

9. Gerçek adalar ve önce Tarşış gemileri beni bekliyecekler; ta ki, uzaktan senin oğullarını, gümüşleri ve altınları ile beraber, Allahın RABBİN ismi için, ve İsrailin Kuddûsu için getirsinler; çünkü sana güzellik veren odur.

10. Ve ecnebiler senin duvarlarını yapacaklar, ve kıralları sana hizmet edecekler; çünkü seni öfkemde vurdum, fakat lûtfumla sana merhamet ettim.

11. Ve kapıların daima açık duracak; milletlerin servetini, ve sürgün getirilen kırallarını sana getirsinler diye gece gündüz kapanmıyacaklar.

12. Çünkü sana kulluk etmiyen millet ve ülke yok olacak; ve o milletler tamamen harap olacak.

13. Libnanın izzeti olan servi, çınar, ve şimşir ağacı makdisimin yerini güzelleştirmek için hep birden sana gelecekler; ve ayaklarımın yerini izzetli kılacağım.

14. Ve seni sıkıştıranların oğulları sana işilerek gelecekler; ve seni hor görenlerin hepsi senin ayaklarının tabanında yere kapanacaklar; ve sana: RABBİN şehri, İsrail Kuddûsunun Sionu, diyecekler.

15. Sen bırakılmış, ve nefret görmüş olduğuna, ve içinden kimse geçmediğine karşılık olarak, seni ebedî övünme, ve çok nesillere meserret kılacağım.

16. Ve milletlerin sütünü emeceksin, ve kıralların memelerini emeceksin; ve bileceksin ki, seni kurtaran, ve fidye ile Kurtarıcın olan, Yakubun Kadîri, RAB benim.

17. Tunç yerine altın getireceğim, ve demir yerine gümüş, ve ağaç yerine tunç, ve taş yerine demir getireceğim. Ve memurlarını selâmet edeceğim, angaryacılarını da adalet.

18. Artık memleketinde zorbalık, sınırlarında soygun ve kırgın işitilmeyecek; fakat duvarlarına Kurtuluş, ve kapılarına Hamt adını vereceksin.

19. Gündüzün senin ışığın artık güneş olmayacak; ve aydınlık için ay sana ışık vermiyecek; ancak ebedî ışığın RAB, ve izzetin kendi Allahın olacak.

20. Artık güneşin batmıyacak, ve ayın çekilmeyecek; çünkü RAB senin ebedî ışığın olacak, ve yas günlerin sona erecek.

21. Ve senin kavmın, hepsi salih adamlar olacak; onlar ki, izzet bulayım diye diktiğim fidan, ellerimin işidirler, diyarı ebediyen mülk edinecekler.

22. Küçüğü bin kişi, ve ufağı kuvvetli bir millet olacak; ben, RAB, vakit gelince bunu tezlendireceğim.

BAP 61

RAB Yehovanın Ruhu üzerimdedir; çünkü hakirlere müjdeyi vâzetmek için RAB beni meshetti; yüreği kırık olanları sarmak için, sürgünlere hürriyeti, mahpus olanlara zindanın açıldığını ilân için,

2. RABBİN lûtfu yılını, ve Allahımızın oç alma gününü ilân için, bütün yaşlıları teselli için,

3. Sionda yaşlılara tayin edip, kül yerine başlarına çelenk, yas yerine meserret yağı, ağırlık ruhu yerine hamt libasını vermek için beni gönderdi ki, onlara salâh ağaçları, RABBİN, izzet bulsun diye, diktiği denilsin.

4. Ve eski harabeleri bina edecekler, evdeki vakitlerin viranelerini kuracaklar, ve harap şehirleri, çok nesillerden kalma viraneleri yeniletecekler.
5. Ve yabancılar durup sürülerinizi güdecekler, ve ecnebler çiftçileriniz ve bağcılarınız olacak.
6. Fakat size RABBİN kâhinleri denilecek; size Allahımızın hizmetçileri diyecekler; milletlerin servetini yiyeceksiniz, ve onların izzeti size geçecek.
7. Utancınıza karşılık olarak iki kat izzetiniz olacak; ve rüsvaylığa karşılık olarak payları ile sevinecekler; bundan dolayı memleketlerinde iki kat mülk edinecekler; onlara ebedî sevinç olacak.
8. Çünkü ben, RAB, adalet severim; fesatla soygunculuktan nefret ederim, ve karşılıklarını onlara sadakatle vereceğim, ve kendileriyle ebedî ahit keseceğim.
9. Ve zürriyetleri milletler arasında, ve onlardan çıkanlar kavmlar arasında bilinecek; kendilerini görenlerin hepsi onları RABBİN mübarek kıldığı zürriyet diye tanıyacaklar.
10. RAB ile çok mesrur olacağım, canım Allahımla sevinip coşacak; çünkü güvey çelenkle süslenir gibi, ve gelin kendi takımları ile bezenir gibi, bana kurtuluş esvabı giydirdi, salâh kaftanı ile beni örttü.
11. Çünkü toprak kendi koncasını nasıl çıkarır, ve bahçe kendi içine ekilenleri nasıl yerden bitirirse, Rab Yehova da bütün milletlerin karşısında salâhla hamdi öyle bitirecektir.

BAP 62

- SİONUN salâhı parlak ışık gibi ve kurtuluşu yanar meşale gibi ortaya çıkıncıya kadar onun uğrunda susmıyacağım, ve Yerusâlim uğrunda rahat etmiyeceğim.
2. Milletler de senin salâhını, ve bütün kırıllar senin izzetini görecekler; ve RABBİN ağzı ile tayin edilecek yeni bir adla çağırılacaksın.
 3. Ve RABBİN elinde güzellik tacı, ve Allahının elinde kırallık çelengi olacaksın.
 4. Artık sana: Bırakılmış kadın, denilmiyecek; ve artık senin diyarına: Virane, denilmiyecek; fakat sana Heftsi-ba*, ve diyarına Beula* denilecek; çünkü RAB senden hoşlanıyor, ve diyarın kocaya varacak.
 5. Çünkü bir genç yiğit ere varmamış kızla nasıl evlenirse, oğulların da seninle öyle evlenecekler; ve güvey gelinle nasıl sevinirse, Allahın da seninle öyle sevinecek.
- * *Zevkim onda.*
* *Kocalı kadın.*
6. Ey Yerusâlim, duvarlarının üzerine bekçiler diktim; gece gündüz hiç susmıyacaklar; ey siz, RABBE hatırlatanlar, rahat etmeyin,
 7. Yerusâlimi pekiştirinciye kadar, dünyada onu hamt kılinciye kadar ona da rahat vermeyin.
 8. RAB sağ elinin ve kuvvetinin bazusu hakkı için and etti: Gerçek senin buğdayını yiyecek olsun diye artık düşmanlarına vermiyeceğim; ve onun için emek verdiği yeni şarabını ecnebler içmiyecek;
 9. ancak devşirenler onu yiyecekler, ve RABBE hamdedecekler; ve onu toplıyanlar makdisimin avlularında onu içecekler.
 10. Geçin, kapılardan geçin; kavmin yolunu hazırlayın; yığın, büyük yol yığın; taşlarını kaldırıp atın; kavmlar için bir bayrak diki.
 11. İşte, RAB yerin ucuna işittirdi: Sion kızına diyin: İşte, kurtuluşun geliyor; işte, ücreti kendisiyle beraberdir, ve karşılığı önündedir.
 12. Ve onlara: Mukaddes kavm, RABBİN fidye ile kurtardıkları, diyecekler; ve sen: Aranmış, Bırakılmamış şehir, çağırılacaksın.

BAP 63

EDOMDAN, kırmızı esvapla Botsradan bu gelen kimdir? esvabında haşmetli, kuvvetinin büyüklüğü içinde bu yürüyen kimdir? O benim, ben ki, salâhla söylerim, kurtarmakta kudretliyim.

2. Niçin elbisende kırmızılık var, ve niçin esvabın mâsarada üzüm çiğniyenin esvabı gibi?

3. Mâsarayı ben tek başıma bastım; ve yanımda kavmlardan kimse yoktu; ve öfkemde onları çiğnedim; ve onları kızgınlığımla ayak altına aldım; ve onların kanı esvabımın üzerine sıçradı, ve bütün elbiselerimi kirlettim.

4. Çünkü yüreğimde öç alma günü vardı, ve fidye ile kurtardıklarımın yılı gelmiştir.

5. Ve baktım ki, yardımcı yoktu; ve destekliyen olmadığına şaşıtm; ve kendi bazum bana kurtuluş getirdi; ve kızgınlığım, bana o destek oldu.

6. Ve kavmları öfkemde çiğnedim, ve kızgınlığımda onları kırdım, ve kanlarını yere akıttım.

7. RABBİN bize verdiği her şeye göre RABBİN inayetlerini, ve RABBİN hamtlerini, ve inayetlerinin çokluğuna, ve merhametlerine göre vermiş olduğu iyiliği, İsrail evine olan büyük iyiliği anayım.

8. Çünkü dedi: Gerçek, onlar benim kavımımdır, hile etmez oğullardır; ve onlara Kurtarıcı oldu.

9. Bütün onların sıkıntısında o sıkıldı, ve didarının meleği onları kurtardı; sevgisinde ve acımasında onları fidye ile kurtardı; ve onları kaldırdı, ve bütün eski günlerde onları taşıdı.

10. Fakat onlar âsi oldular, ve onun mukaddes Ruhunu incittiler; o da değişip onlara düşman oldu, ve kendisi onlarla cenkleşti.

11. O zaman kavımı eski günleri, Musanın günlerini, andı: Sürünün çobanı ile beraber onları denizden çıkaran nerede? aralarına mukaddes Ruhunu koyan nerede?

12. izzetinin bazusunu Musanın sağında yürüten, kendisine ebedî isim yapmak için önlerinde suları yaran,

13. onları enginlerin içinden, sürçmiyerek çölde bir at gibi geçiren nerede?

14. Vadiye inen hayvan sürüsü gibi, RABBİN Ruhu onlara rahat verdi; sen kendine güzel isim yapmak için kavmına böylece yol gösterdin.

15. Göklerden bak da, kudsiyetinin ve izzetinin meskeninden gör; gayretin ve ceberrutun nerede? gönlünün özlemesi ve merhametlerin benden kendilerini esirgediler.

16. Çünkü Babamız sensin, İbrahim bizi bilmez, ve İsrail bizi tanımazsa da, sen, ya RAB, Babamızsın; ezelden beri Kurtarıcımız senin ismidir.

17. Ya RAB, kendi yollarından bizi niçin saptırıyorsun, ve niçin senden korkmıyalım diye yüreğimizi katılaştırıyorsun? Kulların için, mirasının sıptları için geri dön.

18. Mirasları mukaddes kavımının elinde az vakit kaldı; senin makdisini hasımlarımız çiğnedi.

19. Hiç bir zaman üzerlerinde saltanat sürmediğin, üzerlerine ismin çağırılmamış olanlar gibi olduk.

BAP 64

SENİN hasımlarına ismini bildiresin, milletler senin yüzünden titresinler diye, keşke gökleri yarsan da insan,

2. ateşin tutuşturduğu çalılar gibi, ateşin kaydattığı sular gibi senin yüzünden dağlar sarsılsa!

3. Sen, beklemediğimiz korkunç şeyleri yaptığın zaman indin, dağlar senin yüzünden sarsıldı.

4. Çünkü eski zamandan beri kimse işitmedi, ve kulak duymadı, ve göz senden başka bir

Allah görmedi, bir Allah ki, kendisini bekliyen için işler.

5. Mesrur olup salâh işliyen adamı, senin yollarında seni ananları karşılırsın; işte, sen öfkelendin, biz de suçlar işledik, çoktan beri onların içindeyiz; ve biz kurtulur muyuz?

6. Çünkü hepimiz bir murdar gibi olduk, ve bütün salâh işlerimiz kirli esvap gibidir; ve hepimiz yaprak gibi soluyoruz; ve bizi fesatlarımız yel gibi alıp götürüyor.

7. Ve senin ismini çağıran, sana tutunmak için kendini uyandıran yok; çünkü didarını bizden örttün, ve bizi fesatlarımızın elile bitirdin.

8. Ve şimdi, ya RAB, sen Babamızsın; biz balçıgız, ve sen çömlekçimizsin; ve hepimiz senin elinin işiyiz.

9. Ya RAB, çok öfkelenme, ve fesadı ebediyen anma; işte, yalvarıyoruz, bak, hepimiz senin kavmınız.

10. Mukaddes şehirlerin çöl oldular, Sion çöl oldu, Yerusâlim bir virane.

11. Atalarımızın içinde sana hamdettikleri mukaddes ve güzel evimiz ateşle yandı; ve hoşlandığımız yerlerin hepsi harap oldu.

12. Böyle iken de, ya RAB, kendini tutacak mısın? susacak mısın, ve bizi çok alçaltacak mısın?

BAP 65

BENİ sormıyanlar tarafından aranıldım; beni aramıyanlar tarafından bulundum; ismimle çağırılmıyan bir millete: Buradayım, buradayım, dedim.

2. İyi olmıyan yolda kendi düşünceleri ardınca yürüyen âsi kavma bütün gün ellerimi uzattım;

3. o kavm ki, bahçelerde kurban keserek, ve tuğlalar üzerinde buhur yakarak, daima karşımda beni öfkelerirler;

4. kabirler arasında otururlar, ve gizli yerlerde geceyi geçirirler; domuz eti yerler, ve kaplarında mekruh etlerin suyu var;

5. o kavm ki: Yerinde dur, bana yaklaşma, çünkü ben senden mukaddesim, derler. Onlar benim burnumda duman, bütün gün yanan bir ateştirler.

6. İşte, önümde yazılmış duruyor: Susmıyacağım, fakat ödiyeceğim, evet, onların bağına ödiyeceğim;

7. sizin fesatlarınızla birlikte, atalarınızın fesatlarını, RAB diyor, onlar ki, dağlar üzerinde buhur yaktılar, ve tepeler üzerinde bana sövdüler; bundan ötürü önce kendilerinin işini bağırlarına ölçekle dökeceğim.

8. RAB şöyle diyor: Salkımda şıra bulununca: Onu bozma, çünkü bereket ondadır, denildiği gibi, ben de kullarımın hepsini helâk etmiyeyim diye, onların uğrunda böyle yapacağım,

9. Ve Yakubdan bir zürriyet, ve dağlarıma Yahudadan varis çıkaracağım; ve onu seçtiklerim miras alacaklar, ve orada kullarım oturacaklar.

10. Ve beni aramış olan kavmım için Şaron sürülere ağıl, ve Akor deresi sığırlara mandıra olacak.

11. Fakat sizler, RABBİ bırakanlar, mukaddes dağımı unutanlar, Tali putuna* sofra kuranlar, ve Kısmet putuna* karıştırılmış şarap dolduranlar,

12. ben de sizi kılıcın kısmeti edeceğim, ve hepiniz boğazlanmak için iğileceksiniz; çünkü çağırdığım zaman cevap vermediniz; söylediğim zaman dinlemediniz; ancak gözümde kötü olanı yaptınız, ve hoşlanmadığım şeyi seçtiniz.

* İbranice, *Gad*.

* İbranice, *Meni*.

13. Bundan ötürü Rab Yehova şöyle diyor: İşte, kullarım yiyecekler, ve siz aç kalacaksınız; işte, kullarım içecekler, ve siz susuz kalacaksınız; işte, kullarım sevinecekler, ve siz

utanacaksınız;

14. işte, kullarım yürek ferahından terennüm edecekler, ve siz yürek sızısından feryat edeceksiniz, ve ruh kırıklığından ötürü uluyacaksınız.

15. Ve seçtiklerime adınızı lânet andı için bırakacaksınız; ve Rab Yehova seni öldürecek; ve kullarını başka adla çağırarak;

16. şöyle ki, dünyada kendisini mubarek kılan adam hak Allahı ile kendisini mubarek kılacak; ve dünyada and eden adam hak Allahı ile and edecek; çünkü önceki sıkıntılar unutuldu, ve çünkü gözlerimden örtüldü.

17. Çünkü, işte, ben yeni gökler ile yeni yer yaratmaktayım; ve önceki şeyler anılmıyacak, ve fikre gelmiyecek.

18. Ancak yaratmakta olduğumla mesrur olacaksınız, ve ebediyen sevinçle coşacaksınız; çünkü, işte, ben sevinç olarak Yerusâlimi, ve meserret olarak onun kavmını yaratıyorum.

19. Ve Yerusâlimle sevinip coşacağım, ve kavmımla mesrur olacağım; ve artık onda ağlayış sesi, ve figan sesi işitilmiyecek.

20. Ne ömrü bir kaç günlük çocuk, ne de günlerini doldurmamış yaşlı adam olacak; çünkü çocuk yüz yaşında ölecek, ve suç işliyen yüz yaşında olarak lânetli sayılacak.

21. Ve evler yapacaklar, ve oturacaklar; ve bağlar dikecekler, ve meyvasını yiyecekler.

22. Onlar bina edip de başkası oturmayacak; onlar dikip de başkası yemiyecek; çünkü kavmımın günleri ağacın günleri gibi olacak, ve seçtiklerim kendi ellerinin işini eskitecekler.

23. Boş yere emek vermiyecekler, ve felâket için doğurmayacaklar; çünkü kendileriyle beraber onlardan çıkanlar RABBİN mubareklerinin zürriyetidir.

24. Ve vaki olacak ki, onlar çağırmadan önce ben cevap vereceğim; ve daha onlar söylerken ben işiteceğim.

25. Kurtla kuzu birlikte otlayacaklar, ve aslan sığır gibi saman yiyecek; yılan ise, onun yiyeceği toprak olacak. Bütün mukaddes dağımda zarar vermiyecekler ve helâk etmiyecekler, RAB diyor.

BAP 66

RAB şöyle diyor: Tahtım gökler, ve ayaklarıma basamak yerdir; siz bana nasıl bir ev yaparsınız? ve neresi rahatım yeri?

2. Çünkü bütün bunları benim elim yaptı, ve onların hepsi öylece oldular, RAB diyor; fakat ben ona, düşküne, ve ruhu kırık olana, ve sözümünden titriyen adama bakarım.

3. Sığır boğazlıyan, adam öldüren gibidir; kuzu kurban eden, köpek boynu kıran gibidir; ekmek takdimesi arzeden, domuz kanı takdim eden gibidir; anma takdimesi olarak günnük yakan, putu mubarek kılan gibidir. Evet, bunlar kendi yollarını seçtiler, ve onların canı kendi mekruh şeylerinden hoşlanıyor.

4. Ben de onların belâlarını seçeceğim, ve yıldıkları şeyleri üzerlerine getireceğim; çünkü çağırdığım zaman cevap veren olmadı; söyledığım zaman dinlemediler; ve gözümde kötü olanı yaptılar, ve hoşlanmadığım şeyi seçtiler.

5. RABBİN sözünden titriyenler, onun sözünü dinleyin: Sizden nefret eden, ismimden ötürü sizi kovan kardeşleriniz: RAB izzet bulsun da sevincinizi görelim! derler; fakat utandırılacak olan kendileridir.

6. Şehirden bir gürültü; mabetten bir ses; düşmanlarına karşılığı ödiyen RABBİN sesi.

7. Ağrı çekmeden önce doğurdu; ağrısı gelmeden önce bir erkek çocuk doğurdu.

8. Kim böyle bir şey işitti? kim böyle şeyler gördü? memleket bir günde doğar mı? bir millet birden doğar mı? çünkü Sion, ağrısı tutunca hemen oğullarını doğurdu.

9. Ben doğum yerine getiririm de doğurmağa kuvvet vermez miyim? RAB diyor; doğurmağa

kuvvet veririm de, rahmi kapatır mıyım? Allahın diyor.

10. Yeruslaimle beraber sevinin, onu sevenler hepiniz, ona meserretle coşun; onun için yas tutanlar hepiniz, onda ziyadesile mesrur olun;

11. ta ki, onun tesellilerinin memesinden emip doyasınız; ta ki, emesiniz, ve onun izzeti bolluğundan zevk bulasınız.

12. Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, ben selâmeti ırmak gibi, milletlerin izzetini taşkın sel gibi ona salacağım; ve ondan emeceksiniz; kucakta taşınacaksınız, ve dizleri üzerinde okşanacaksınız.

13. Anasının teselli ettiği bir adam gibi sizi teselli edeceğim; ve Yeruslaimde teselli olunacaksınız.

14. Ve göreceksiniz, ve yüreğiniz mesrur olacak, ve kemikleriniz körpe ot gibi tazelenecek; ve RABBİN eli kullarının üzerinde belli olacak, gazabı da düşmanlarının üzerinde olacak.

15. Çünkü, işte, öfkesini şiddetle, ve takdirini ateş alevile ödemek için, RAB ateşle gelecek, ve onun cenk arabaları kasırğa gibi olacak.

16. Çünkü RAB bütün beşere ateşle ve kılıçla hükmü icra edecek; ve RABBİN öldürdükleri çok olacak.

17. Bahçelere gitmek için kendilerini takdis ve tathir edenler, ortada birinin arkasında, domuz eti, ve mekruh şey, ve fare yiyenler, hep birden bitecekler, RAB diyor.

18. Çünkü ben onların işlerini ve düşüncelerini bilirim; bütün milletleri ve dilleri bir araya toplıyacağım vakit geliyor; ve gelip benim izzetimi görecekler.

19. Ve aralarına bir alâmet koyacağım, ve onlardan kaçıp kurtulanları milletlere, Tarşişe, Pula, ve Luda (yay çekenlere), Tubala, ve Yavana, şöhretimi işitmemiş, ve izzetimi görmemiş olan uzaktaki adalara göndereceğim; ve milletler arasında izzetimi bildirecekler.

20. Ve İsrail oğulları tahir kapta takdimiye RABBİN evine nasıl getirirlerse, onlar da, bütün milletlerden kardeşlerinizin hepsini, atlarla, ve arabalarla, ve tahtirevanlarla, ve katırlarla, ve hecinlerle mukaddes dağıma, Yeruslaimde, RABBE takdime olarak getirecekler, RAB diyor.

21. Ve kâhinler ve Levililer olmak üzere onlardan da alacağım, RAB diyor.

22. Çünkü yaratacağım yeni gökler ve yeni yer karşımda nasıl duracaksa, zürriyetinizle adınız da öyle duracak, RAB diyor.

23. Ve vaki olacak ki, yeni aydan yeni aya, ve Sebt gününden Sebt gününe, bütün beşer önümde tapınmak için gelecek, RAB diyor.

24. Ve çıkacaklar, ve bana karşı günah işlemiş adamların leşlerine bakacaklar; çünkü onların kurdu ölmez, ve onların ateşi sönmez; ve bütün beşerin menfuru olacaklar.

YEREMYA

BAP 1

BENYAMİN diyarında Anatotta olan kâhinlerden Hilkiyanın oğlu Yeremyanın sözleri.

2. Yahuda kralı Amon oğlu Yoşiyanın günlerinde, kiralılığının on üçüncü yılında RABBİN sözü Yeremyaya geldi.

3. Ve Yahuda kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin günlerinde, Yahuda kralı Yoşiya oğlu Tsedekiyanın on birinci yılının sonuna kadar, beşinci ayda Yeruslaimin sürgüne götürülmesine kadar geldi.

4. Ve bana RABBİN şu Sözü geldi:

5. Ana karnında sana şekil vermeden önce seni tanıdım, ve sen doğmadan önce seni takdis ettim; seni milletlere peygamber ettim.

6. Ve ben dedim: Ah, ya Rab Yehova! işte, ben söz söylemek bilmiyorum; çünkü çocuğum.

7. Ve RAB bana dedi: Ben çocuğum, deme; çünkü kime seni gönderirsem gideceksin, ve sana emrettiğim her şeyi söyleyeceksin.
8. Onların yüzünden korkma; çünkü seni kurtarmak için ben seninle beraberim, RAB diyor.
9. Ve RAB elini uzattı, ve ağzıma dokundu; ve RAB bana dedi: İşte, sözlerimi senin ağzına koydum;
10. bak, bugün milletler üzerine, ve ülkeler üzerine, kökünden sökmek ve yıkmak için, helâk etmek ve yok etmek için, bina etmek için ve dikmek için seni koydum.
11. Ve bana RABBİN sözü: Yeremya, sen ne görüyorsun? diye geldi. Ve dedim: Ben bir badem dalı* görüyorum.
12. Ve RAB bana dedi: İyi gördün; çünkü ben sözümün üzerinde, onu yapmak için uyanık bekliyorum.*
- * İbranice, *Şaked*.
- * İbranice, *Şoked*.
13. Ve bana ikinci kere RABBİN sözü: Sen ne görüyorsun? diye geldi. Ve dedim: Ben kaynar bir kazan görüyorum; ve yüzü şimal tarafından.
14. Ve RAB bana dedi: Memlekette oturanların hepsi üzerine şimalden belâ patlıyacak.
15. Çünkü işte, şimal ülkelerinin bütün aşiretlerini ben çağıracağım, RAB diyor; ve gelecekler, ve Yerusâlim kapılarına girilecek yere, ve çepçevre bütün duvarlarına karşı, ve bütün Yahuda şehirlerine karşı, her biri kendi tahtını kuracak.
16. Ve bütün kötülüklerinden ötürü onlara karşı olan hükümlerimi söyleyeceğim, çünkü beni bıraktılar, ve başka ilâhlara buhur yaktılar, ve kendi ellerinin işlerine tapındılar.
17. Ve sen belini kuşat da kalk, ve sana emredeceğim her şeyi onlara söyle; onlardan yılma, yoksa seni onların önünde ben yıldırırım.
18. Ve işte, bütün diyara karşı, Yahuda kırallarına karşı, reislerine karşı, kâhinlerine karşı, ve memleket kavmına karşı, bugün seni duvarlı bir şehir, ve demir bir direk, ve tunç bir duvar ettim.
19. Ve seninle cenkleşecekler; fakat sana güçleri yetmiyecek; çünkü seni kurtarmak için ben seninle beraberim, RAB diyor.

BAP 2

- VE bana RABBİN sözü: Git, ve Yerusâlim işitirken bağır, diye geldi:
2. RAB şöyle diyor: Gençliğindeki lûtfunu, gelinliğindeki sevgini, çölde, ekilmemiş diyarda nasıl ardımca yürüdüğünü senin için andım.
 3. İsrail RABBE mukaddes, mahsulünün turfandası idi; onu yiyenlerin hepsi suçlu tutulur, üzerlerine belâ gelirdi, RAB diyor.
 4. Ey Yakub evi, ve İsrail evinin bütün aşiretleri, RABBİN sözünü dinleyin;
 5. RAB şöyle diyor: Atalarınız bende ne haksızlık buldular da benden uzaklaştılar, ve boşluk ardınca gittiler, ve boş oldular?
 6. Ve demediler: Mısır diyarından bizi çıkaran, çölde, bozkırlar ve çukurlar diyarında, kuraklık ve ölüm gölgesi diyarında, içinden kimsenin geçmediği, ve insanın içinde oturmadığı diyarda bizi yürüten RAB nerede?
 7. Ve meyvasını ve iyi şeyi yiyesiniz diye sizi semereli diyara getirdim; fakat oraya girince diyarımı murdar ettiniz, ve mirasımı mekruh bir şey ettiniz.
 8. Kâhinler: RAB nerede? demediler; ve şeriatı ellerinde tutanlar beni tanımadılar; ve çobanlar bana karşı günah işlediler, ve peygamberler Baal ile peygamberlik ettiler, ve faide vermiyen şeyler ardınca yürüdüler.
 9. Bundan ötürü sizinle daha çekişeceğim, RAB diyor, ve oğullarınızın oğulları ile

çekişeceğim.

10. Çünkü Kittim adalarına geçip görün; ve Kedara gönderip iyi anlayın; ve böyle bir şey oldu mu, bakın.

11. Hiç bir millet ilâhlarını değiştirdi mi? onlar ise ilâhlar değildir; fakat benim kavmım kendi izzetini faide vermiyen şeyle değiştirdi.

12. Ey gökler, buna siz şaşın da korkudan titreyin, gerçekten şaşkınlığa düşün, RAB diyor.

13. Çünkü kavmım iki kötülük işledi; beni, diri suların kaynağını, bıraktılar da, kendilerine sarnıçlar, su tutmıyan çatlak sarnıçlar kazdılar.

14. İsrail kul mu? evde doğmuş köle mi? niçin çapul malı oldu?

15. Onun üzerine genç aslanlar gümürdediler, seslerini işittirdiler; ve memleketini viran ettiler; şehirleri yandı, oturan kimse kalmadı.

16. Memfis ve Tahpanhes oğulları da senin tepeni kırdılar.

17. Seni yolda yürütürken Allahın RABBİ bırakmanla bunu kendine yapan sen değil misin?

18. Ve şimdi Şihor* sularını içmek için Mısır yolunda ne işin var? ve Irmak* sularını içmek için Aşur yolunda ne işin var?

19. Seni kendi kötülüğün tedip edecek, ve döneklüklerin seni azarlıyacak; ve bil ve gör ki, Allahın RABBİ bırakman, ve benden korkun olmaması kötü ve acı bir şeydir, orduların Rabbi Yehova diyor.

* Nil ırmağı.

* Fırat ırmağı.

20. Çünkü boyunduruğunu eski zamandan kırdın, ve bağlarını kopardın; ve: Kulluk etmem, dedin; çünkü her yüksek tepenin üzerinde, ve her yeşil ağacın altında fahişelik ederek yattın.

21. Ve ben seni âlâ asma, tam doğru tohum olarak dikmiştim; ve bana ecnebi bir asmanın azman çubuklarına nasıl döndün?

22. Çünkü kül suyu ile yıkansan, ve çok sabun kullansan da yine fesadın önümde kirli duruyor, Rab Yehova diyor.

23. Nasıl diyebiliyorsun ki: Murdar olmadım, Baalların ardınca gitmedim? vadide kendi yoluna bak da ne yaptığını bil; yollarında dolaşarak tez yürüyen bir hecinsin;

24. canı çektiği zaman havayı koklıyan, çöle alışık yaban eşeğisin; kızgın iken onu kim çevirebilir? onu arıyanların hepsi kendilerini yormazlar; kendi ayı gelince onu bulurlar.

25. Yalın ayak yürümekten ayağını, ve susuzluktan boğazını sakın. Fakat sen dedin: Boş şey! hayır, çünkü yabancıları sevdim, ve onların ardınca gideceğim.

26. Hırsız tutulunca nasıl utanırsa, İsrail evi de kendileri, kırılları, reisleri, ve kâhinleri ile peygamberleri öyle utanıyorlar;

27. onlar ki, ağaca: Babamsın, ve taş: Bizi sen doğurdun, derler; çünkü bana yüzlerini değil, sırtlarını döndürdüler; fakat onlara belâ gelince: Kalk da bizi kurtar, diyecekler.

28. Ya kendine yaptığın ilâhların nerede? başına belâ geldiği vakit seni kurtarabilirlerse, kalksınlar; çünkü ilâhların şehirlerinin sayısına göredir, ey Yahuda.

29. Niçin benimle çekişiyorsunuz? bana karşı hepiniz günah işlediniz, RAB diyor.

30. Oğullarınızı boşuna vurdum; ders almadılar; kendi kılıcınız, helâk eden aslan gibi, peygamberlerinizi yedi.

31. Ey sizler, bu neslin çocukları, RABBİN sözüne bakın. Ben İsrail'e bir çöl mü oldum? yahut koyu karanlık bir diyar mı? niçin kavmım: Kendimize efendi biz olduk; artık sana gelmeyiz, diyorlar?

32. Ere varmamış kız kendi süslerini, gelin kendi kuşağını unutabilir mi? fakat kavmım sayısız günlerce beni unuttular.

33. Sevgi peşinde kendi yolunu nasıl iyi düzeltirsin! Bundan ötürü kendi yollarını kötü kadınlara bile öğrettin.

34. Suçsuz fakir kimselerin kanı da senin eteklerinde bulunuyor; onları duvar delerken bulmadın; ancak bütün bu şeylere karşı idiler.

35. Böyle iken sen: Ben suçsuzum; gerçek öfkesi benden döndü, dedin. İşte, seninle davacı olacağım, çünkü: Suç işlemedim, diyorsun.
36. Yolunu değiştirmek için neden bu kadar dolaşık gidiyorsun? Aşurdan utandığın gibi, Mısırdan da utanacaksın.
37. Oradan da ellerini başına koyup çıkacaksın; çünkü senin güvendidiklerini RAB kendisinden attı, ve onlarla işin iyi gitmiyecektir.

BAP 3

BİR adam karısını boşar, ve yanından gidip başka birisinin karısı olursa, adam o kadına bir daha döner mi? O diyar çok murdar olmaz mı? derler; fakat sen çok oynaşlarla fahişelik ettin, yine de bana dön, RAB diyor.

2. Çıplak tepelere gözlerini kaldır da bak; seninle nerede yatmadılar? Sen onlar için çöldeki bedevi gibi yolların kenarında oturdun; ve zinalarınla, ve kötülüğünle diyarı murdar ettin.
3. Bundan dolayı yağmurların ardı kesildi, ve son yağmur olmadı; ve senin yüzün fahişe yüzü idi, utanmak istemedin.
4. Bundan böyle: Baba, gençliğimde bana yol gösteren sensin, diye beni çağırılmıyacak mısın?
5. Ebediyen kin tutacak mı? sona kadar tutacak mı? İşte, böyle söyledin, ve gücün yettiği kadar kötülükler ettin.
6. Ve kıral Yoşıyanın günlerinde RAB bana dedi: Dönek İsrailin ettiği şeyi gördün mü? her yüksek dağın üzerine, ve her yeşil ağacın altına gidip orada fahişelik etti.
7. Ve bütün bu şeyleri o yaptıktan sonra ben: O bana geri gelecektir, dedim, fakat geri gelmedi; hain kızkardeşi Yahuda da bunu gördü.
8. Ve gördüm ki, dönek İsrail zina etmiş olduğundan ötürü, onu boşıyarak kendisine boş kâğıdını verdiğim zaman, hain kızkardeşi Yahuda yine korkmadı; ve gidip o da fahişelik etti.
9. Ve vaki oldu ki, zinasının velvellesile diyar murdar oldu, ve taşlarla ve ağaç kütükleriyle zina etti.
10. Ve böyle olmakla beraber hain kızkardeşi Yahuda bana bütün yüreğile değil, ancak hile ile döndü, RAB diyor.
11. Ve RAB bana dedi: Dönek İsrail hain Yahudadan daha salih olduğunu gösterdi.
12. Git, ve bu sözleri şimale doğru ilân edip de: Ey dönek İsrail, geri gel, RAB diyor; size öfkeli bakmıyacağım; çünkü ben inayetliyim, RAB diyor, ebediyen kin tutmam.
13. Ancak fesadını tanı, Allahın RABBE karşı günah ettin, ve buraya şuraya her yeşil ağacın altında yabancılara koştun, ve sözümü dinlemediniz, RAB diyor.
14. Ey dönek oğullar, geri gelin, RAB diyor; çünkü efendiniz benim; ve şehirden bir, ve aşiretten iki olarak sizi alıp Siona getireceğim.
15. Ve gönlüme göre size çobanlar vereceğim, sizi bilgi ve anlayışla besliyecekler.
16. Ve vaki olacak ki, siz diyarda çoğalıp semereli olunca o günlerde, RAB diyor, artık: RABBİN ahit sandığı, söylenmiyecek; ve fikre gelmiyecek; ve onu anmıyacıklar; ve onu aramıyacıklar; ve bir daha yapılmıyacak.
17. O zaman Yerusolime RABBİN tahtı diyecekler; ve bütün milletler, ona, RABBİN ismine, Yerusolime toplanacaklar; ve artık kötü yüreklerinin inatçılığı ardınca yürümiyecekler.
18. O günlerde Yahuda evi İsrail evile beraber yürüyecekler, ve şimal diyarından atalarınıza miras olarak vermiş olduğum diyara birlikte gelecekler.
19. Fakat ben dedim: Bak nasıl seni oğullar arasına koyacağım, ve hoş diyarı, milletler ordularının güzel mirasını sana vereceğim! Ve dedim: Beni Baba diye çağıracaksınız, ve ardımdan dönmiyeceksiniz.
20. Bir kadın kocasına hainlik ederek onu nasıl bırakırsa, gerçek siz de bana öyle hainlik

ederek davrandınız, ey İsrail evi, RAB diyor.

21. Çıplak tepeler üzerinde bir ses işitiliyor, İsrail oğullarının ağlayış ve yalvarışları; çünkü yollarını iğrittiler, Allahları RABBİ unuttular.

22. Geri gelin, ey dönecek oğullar, döneceklerinizden sizi iyi edeyim.

İşte, biz sana geldik; çünkü Allahımız RAB sensin.

23. Gerçek tepelerden, dağlardan gelen velvele aldatıcıdır; gerçek İsrailin kurtuluşu Allahımız RABDEDİR.

24. Ve gençliğimizden beri atalarımızın emeğini, sürülerini ve sığırlarını, oğullarını ve kızlarını utanılacak şey yedi.

25. Utancımızda yatalım, ve rüsvaylığımız bize örtü olsun; çünkü gençliğimizden bugüne kadar, biz ve atalarımız Allahımız RABBE karşı suç işledik; ve Allahımız RABBİN sözünü dinlemedik.

BAP 4

EY İsrail, eğer dönersen, RAB diyor, eğer bana dönersen, ve mekruh şeylerini önümden kaldırırsan; o zaman serseri gezmiyeceksin;

2. ve hay olan RABBİN hakkı için hakikatla, adaletle, ve doğrulukla and edeceksin; ve milletler kendilerini RAB ile mübarek kılacaklar, ve onunla övünecekler.

3. Çünkü Yahuda erlerine ve Yerusolime RAB şöyle diyor: İşletilmemiş toprağınızı nadas edin, ve dikenler arasına ekmeyin.

4. Kendinizi RAB için sünnet edin, ve yüreğinizin gulfesini atın, ey sizler, Yahuda erleri, ve Yerusolimde oturanlar; yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden kızgınlığım ateş gibi çıkıp yanacak, ve söndüren olmayacak.

5. Yahudada bildirin, ve Yerusolimde işittirin; ve diyin: Memlekette boru çalın; yüksek sesle bağırın, ve diyin: Toplanın da duvarlı şehirlere girelim.

6. Siona doğru bayrak kaldırın; kaçıp sığının, durmayın; çünkü ben şimalden belâ, ve büyük kırıgın getireceğim.

7. Aslan sık ağaçlı ormanından çıktı, ve milletleri helâk edici yola düştü; şehirlerin harap olsun, oturan kalmasın diye senin diyarını viran etmek için yerinden çıktı.

8. Bundan ötürü çul kuşanın, dövünüp uluyun; çünkü RABBİN kızgın öfkesi bizden dönmedi.

9. Ve o gün vaki olacak ki, RAB diyor, kiralın yüreği, ve reislerin yüreği tükenecek; ve kâhinler şaşacaklar, ve peygamberler şaşkın olacaklar.

10. Ve dedim: Ah, ya Rab Yehova! Size selâmet olacak, diyerek, gerçek bu kavmi ve Yerusolimi çok aldattın; fakat kılıç cana erişti.

11. O vakit bu kavma ve Yerusolime denilecek: Çöldeki çıplak yüksek yerlerden kavmım kızına doğru sıcak bir yel gelecek, harman savurmak için değil, ve temizlemek için değil;

12. benim için bunlardan fazla kuvvetli bir yel gelecek; şimdi ben de onlara hükümlerle söz söyleyeceğim.

13. İşte, bulutlar gibi çıkıyor, ve onun cenk arabaları kasırga gibi; atları kartallardan daha çevik. Vay başımıza! çünkü harap olduk.

14. Ey Yerusolim, yüreğini kötülükten yıka ki, kurtulasın. Kötü düşüncelerin ne vakte kadar içinde kalacak?

15. Çünkü bir ses Dandan bildiriyor, ve kötü bir haber Efraim dağlığından işittiriyor.

16. Milletlere haber verin; işte, Yerusolime karşı işittirin, etrafını kuşatacak olanlar uzak bir memleketten geliyorlar, ve Yahuda şehirlerine karşı bağırıyorlar.

17. Çepçevre ona karşı tarla bekleyenler gibidirler, çünkü bana âsi oldu, RAB diyor.

18. Bunları sana yapan kendi yolun, ve kendi işlerindir; bu senin kötülüğüdür; gerçek acıdır,

gerçek yüreğine erişiyor.

19. Ah içim, içim! sancı yüreğimi sıkıyor; içimde yüreğim çarpıyor; susamıyorum; çünkü, ey canım, boru sesini, cenk nârasını işittin.

20. Kırgın üzerine kırgın haberi veriliyor; çünkü bütün diyar harap oldu; çadırlarım ansızın, çadırımın etekleri bir lâhzada harap oldu.

21. Ne vakte kadar bayrak göreceğim, boru sesi işiteceğim?

22. Çünkü kavmim sefihtirler, beni bilmiyorlar; onlar divane oğullardır, ve anlayışları yok; kötülük etmekte hikmetlidirler, fakat iyilik etmekte bilgileri yok.

23. Yere baktım, ve işte, ıssız ve boş; ve göklere baktım, ve ışıkları yoktu.

24. Dağlara baktım, ve işte, titriyorlar, ve bütün tepeler sarsılıyordu.

25. Baktım, ve işte, adam yok, ve göklerin bütün kuşları kaçmışlar.

26. Baktım, ve işte, semereli tarla bir çöl olmuş, ve bütün şehirleri RABBİN önünde, ve kızgın öfkesi karşısında yıkılmıştır.

27. Çünkü RAB şöyle diyor: Memleketin hepsi virane olacak; ancak bütün bütün bitirmeyeceğim.

28. Bundan ötürü memleket yas tutacak, ve gökler yukarıda kararacak; çünkü ben söyledim, ben tasarladım, ve nadim olmadım, ve ondan caymam.

29. Her şehir atlıların ve okçuların gürültüsünden kaçıyor; sık ağaçlı ormanlara giriyor, ve kayalara tırmanıyorlar; her şehir bırakıldı, ve onlarda oturan kimse yok.

30. Ve sen, harap olunca ne yapacaksın? erguvanî giyinsen de, altın süslerle bezensen de, gözlerini sürme ile büyütsen de, boşuna kendini güzelleştirirsin; âşıkların seni hor görüyorlar, canını arıyorlar.

31. Çünkü bir ses işittim, sanki ağrı çeken kadının sesi, sanki ilkini doğuranın sıkıntısı, Sion kızının sesi: Şimdi vay başıma! çünkü adam öldürenlerin önünde canım bayılıyor, diye ellerini açıp soluyor.

BAP 5

YERUŞALİMİN sokaklarını dolaşın, ve şimdi bakın, ve anlayın, ve meydanlarında arayın, eğer bir adam bulursanız, eğer hakkı yapan, hakikati arıyan varsa, ben de ona bağışlarım.

2. Ve: Hay olan RABBİN hakkı için, diyorlarsa da, gerçek hile ile and ediyorlar.

3. Ya RAB, gözlerin hakikatin üzerinde değil midir? onları vurdun, fakat kederlenmediler; onları bitirdin, fakat ders almak istemediler; yüzlerini kayadan daha sert ettiler; dönmek istemediler.

4. Ve ben dedim: Gerçek bunlar fakirdirler; sefihtirler; çünkü RABBİN yolunu, kendilerinin Allahının şeriatini bilmiyorlar;

5. ben büyük adamlara gideyim, ve onlara söyleyeyim; çünkü RABBİN yolunu, ve kendilerinin Allahının adaletini onlar bilirler. Fakat onlar hep birden boyunduruğu kırdılar, ve bağları kopardılar.

6. Bundan ötürü ormandan bir aslan çıkıp onları öldürecek, çölün kurdu onları telef edecek, şehirlerine karşı kaplan uyanık durup bekliyecek; oradan çıkan her adam parçalanacak; çünkü günahları çok, döneclikleri de çoğaldı.

7. Sana nasıl bağışlıyayım? oğulların beni bıraktılar, ve ilâh olmıyanlarla and ettiler. Ben onları doyurunca zina ettiler, ve fahişelerin evlerine bölük bölük koşuştular;

8. başı boş besili aygır oldular; her biri komşusunun karısına kişiyor.

9. Ben bunlardan ötürü yoklamaz mıyım? RAB diyor; ve canım böyle bir millettten öç almaz mı?

10. Onun duvarları üzerine çıkın, ve harap edin; fakat bütün bütün bitirmeyin; filizlerini kesip

atın; çünkü onlar RABBİN değildir.

11. RAB diyor: Çünkü İsrail evi, ve Yahuda evi bana çok hainlik ettiler.

12. RABBİ inkâr ettiler, ve dediler: O değil; üzerimize kötülük gelmiyecek; kılıç ve kıtlık görmeyeceğiz;

13. ve peygamberler yel olacak, ve söz onlarda değil; kendilerine böyle edilecek.

14. Bundan dolayı orduların Allahı RAB şöyle diyor: Mademki bu sözü söylüyorsunuz, işte, ben sözlerimi senin ağzında ateş, bu kavmı da odun edeceğim, ve onları yiyip bitirecek.

15. İşte, ey İsrail evi, uzaktan üzerinize bir millet getireceğim, RAB diyor; o zorlu bir millet, eski bir millettir, bir millet ki, sen onun dilini bilmez, ve ne dediklerini anlamazsın.

16. Onların ok kılıfı açık bir kabirdir, hepsi yiğitlerdir.

17. Oğullarının ve kızlarının yiyecekleri harman mahsulünü, ve ekmeğini onlar yiyecekler; senin sürülerini ve sığırlarını yiyecekler; asmalarını ve incir ağaçlarını yiyecekler; güvenmekte olduğun duvarlı şehirlerini kılıçla vurup yıkacaklar.

18. Fakat o günlerde bile sizi bütün bütün bitirmeyeceğim, RAB diyor.

19. Ve vaki olacak ki, onlar: Niçin Allahımız RAB bize bütün bu şeyleri etti? diyince kendilerine diyeceksin: Nasıl beni bıraktınızsa, ve memleketinizde ecnebi ilâhlara kulluk ettinizse, kendinizin olmıyan bir memlekette yabancılara öyle kulluk edeceksiniz.

20. Yakub evinde şunu bildirin, ve Yahudada onu işittirip diyin:

21. Gözleri olup görmiyen, kulakları olup işitmiyen, akılsız ve anlayışsız kavm, şimdi şunu dinleyin:

22. Benden korkmuyor musunuz? RAB diyor; yüzümden titremiyecek misiniz? ben ki, ebedî fermanla denize sınır olarak kumu koydum, ve onu geçemez; ve dalgaları kabarsa da üstün gelemesler; ve gürüldeseler de onu geçemezler.

23. Fakat bu kavmin âsi ve inatçı bir yüreği var; âsi oldular ve gittiler.

24. Ve yüreklerinde: Yağmuru, ilk ve son yağmuru vaktinde veren, orak zamanının belli haftalarını bizim için koruyan Allahımız RABDEN şimdi korkalım, demiyorlar.

25. Bunları sizden çeviren fesatlarınız, ve iyiliği sizden esirgeten suçlarınızdır.

26. Çünkü kavmım arasında kötü adamlar bulunuyor; kuşçuların pusuda yattıkları gibi bekliyorlar, tuzak kuruyorlar, adam tutuyorlar.

27. Kuşlarla dolu bir kafes nasılsa, öylece evleri hile ile doludur; bundan ötürü büyüdüler, ve zengin oldular.

28. Semirdiler, parlıyorlar; evet, kötü işlerde taşkınlık ediyorlar; davayı, öksüzün davasını görmiyorlar ki, kendi işleri yolunda gitsin; yoksulların da hakkını hak etmezler.

29. Bunlardan ötürü ben yoklamaz mıyım? RAB diyor, canım böyle millettten öç almaz mı?

30. Memlekette şaşkınlık ve dehşet oldu;

31. peygamberler hile ile peygamberlik ediyorlar, ve kâhinler onların elile hakim oluyorlar; kavmım da böyle seviyor; ve bunun sonunda ne yapacaksınız?

BAP 6

EY Benyamin oğulları, Yerusâlimin içinden kaçıp sığın, ve Tekoada boru çalın, ve Beyt-hakkerem üzerine işaret dakin; çünkü şimalden belâ ve büyük kırgın gözetliyor.

2. Sion kızını, güzel ve nazik kızı, söküp atacağım.

3. Çobanlar ve sürüleri ona gelecekler; çepçevre ona karşı çadırlar kuracaklar; herkes yerinde otlayacak.

4. Ona karşı cenk hazırlayın; kalkın ve öğleyin çıkalım. Vay başımıza! çünkü gün döndü, çünkü akşam gölgeleri uzandı.

5. Kalkın da geceleyin çıkalım, ve onun saraylarını yıkalım.

6. Çünkü orduların RABBİ şöyle dedi: Ağaç kesin, ve Yerusolime karşı meteris dikin; yoklanacak olan şehir budur; içinde gaddarlıktan başka bir şey yok.
7. Bir kuyu nasıl su akıtırsa, o da kötülüğü öyle akıtıyor; orada zorbalık ve soygun işitiliyor; önümde daima hastalık ve yaralar var.
8. Ey Yerusolim, edebini takın, yoksa canım senden ayrılır; yoksa seni bir virane, oturulmaz bir memleket ederim.
9. Orduların RABBİ şöyle diyor: Asmadan son üzümler nasıl toplanırsa, İsrailden artakalanları böylece bütün bütün toplıyacaktı; bağ bozan gibi elini yine küfelere at.
10. İşitsinler diye kime söyleyeyim, ve kime şehadet edeyim? işte, onların kulağı sünnetsizdir, ve iyi dinliyeemezler; işte, RABBİN sözü kendileri için bir rüsvaylık oldu; ondan hoşlanmıyorlar.
11. Bundan ötürü RABBİN kızgınlığı ile doluyum; kendimi tutmaktan yoruldum; sokaktaki çocukların üzerine, ve yiğitler cemaati üzerine hepsini birden dök. Çünkü koca da karı da, çok günler yaşamış adamla beraber ihtiyar da ele geçecekler.
12. Ve evlerle tarlaları ve karıları hep birden başkalarına verilecek; çünkü memlekette oturanların üzerine elimi uzatacağım, RAB diyor.
13. Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar onlardan her biri kötü kazanca düşkün; ve peygamberden kâhine kadar her biri hile ediyor.
14. Ve selâmet yokken onlar: Selâmet, selâmet, diyerek, kavmımın yarasını üstten iyi ettiler.
15. Mekruh şeyi yaptıkları zaman utandılar mı? hayır, hiç utanmadılar, kızarma ne olduğunu da bilmiyorlar; bundan dolayı düşenler arasında onlar da düşecekler; ben onları yoklayınca sürçecekler, RAB diyor.
16. RAB şöyle diyor: Yollar üzerinde durun ve bakın, ve iyi yol nerededir, diye eski yolları sorun; ve onda yürüyün, ve canlarınıza rahat bulursunuz; fakat: O yolda yürümeyiz, dediler.
17. Ve: Boru sesini iyi dinleyin, diyerek üzerinize bekçiler diktim; fakat: Dinlemeyiz, dediler.
18. Bundan dolayı, ey milletler, onlarda olanı işitin; ey cemaat, sen de anla.
19. İşit, ey yer; işte, ben bu kavmin üzerine bir belâ, kendi düşüncelerinin semeresini getiriyorum, çünkü sözlerimi iyi dinlemediler; şeriatim ise, onu kendilerinden attılar.
20. Ne için bana Şebadan günnük, ve uzak memlekettten hoş kokulu kamış geliyor? yakılan takdimeleriniz makbul değil, ve bana kurbanlarınız hoş değil.
21. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, bu kavmin önüne tökezler koyacağım; ve onlara takılıp babalarla oğullar bir arada sürçecekler; komşu dostu ile beraber yok olacak.
22. RAB şöyle diyor: İşte, şimal diyarından bir kavm geliyor; ve dünyanın uçlarından büyük bir millet ayaklanıyor.
23. Elleri yay ve kargı alıyorlar; insafsızdırlar, acımaları da yok; sesleri deniz gibi gürliyor, ve atlara biniyorlar, tek adammış gibi sana karşı cenge dizilmişler, ey Sion kızı.
24. Onun haberini işittik; ellerimizin takati kesildi; doğuran kadın gibi bizi sıkıntı ve ağrı aldı.
25. Kıra çıkma, ve yolda yürüme; çünkü çepçevre düşman kılıcı, ve dehşet var.
26. Ey kavmim kızı, çul kuşan, ve külde kıvrın; biricik oğlun yası gibi yas tutup acı acı dövün; çünkü harap edici üzerimize ansızın gelecek.
27. Seni kavmim arasında bir hisar, onların yolunu bilip deniyesin diye deneyici ettim.
28. Hepsî çok âsi, söz taşıyıp gezen adamlardır; tunçturlar, demirdirler; hepsi bozukturlar.
29. Körük üfürdükçe üfürüyor; ateş kurşunu bitirdi; boşuna eritip duruyorlar; çünkü içinden kötülerini ayırmıyor.
30. Onlara işe yaramaz gümüş diyecekler, çünkü RAB onları kendisinden attı.

RABDEN Yereyaya Şu s  z geldi:

2. RAB evinin kapısında dur, ve orada Şu s  z   bağırıp de: Ey b  t  n Yahuda, RABBE tapınmak i  in bu kapılardan girenler, RABB  N s  z  n   dinleyin.
3.   srailin Allahı, orduların RABB  , Ő  yle diyor: Yollarınızı ve i  lerinizi ısl  h edin, ve sizi bu yerde oturturum.
4. RABB  N mabedi, RABB  N mabedi, RABB  N mabedi bunlardır, diye yalan s  zlere g  venmeyin.
5.        yollarınızı ve i  lerinizi iyice ısl  h ederseniz, bir adamla kom  usu arasında tam adalet ederseniz,
6. garibi,   ks  z  , ve dul kadını mağdur etmezseniz, ve bu yerde su  suz kanı d  kmezseniz, ve kendi ziyanınıza olarak ba  ka il  hların ardınca y  r  mezseniz,
7. o zaman bu yerde, ezelden ebeye kadar atalarınıza vermi   olduğum diyarda, sizi oturturum.
8.     te, siz faidesiz yalan s  zlere g  veniyorsunuz.
9.   almak, adam   ld  rmek, ve zina etmek, ve yalan yere and etmek, ve Baala buhur yakmak, ve bilmediğiniz ba  ka il  hların ardınca y  r  mek,
10. b  t  n bu mekruh i  leri yapmak i  in de gelip ismimle   ağırılan bu evde   n  mde duruyor, ve: Kurtulduk, diyorsunuz, şöyle mi?
11.   smimle   ağırılan bu ev sizin g  z  n  zde haydut ini mi oldu?     te, ben, ben de g  rd  m, RAB diyor.
12. Fakat Şimdi,   nceleri ismimi yerle  tirmi   olduğum Şilodaki yerime gidin, ve kavmım   srailin k  t  l  ğ   y  z  nden ona ne ettiğimi g  r  n.
13. Ve Şimdi, mademki b  t  n bu i  leri yaptınız, RAB diyor, ve ben erken davranıp s  yliyerek, size dediğim halde dinlemediniz; ve ben sizi   ağırdığım halde cevap vermediniz;
14. bundan   t  r  , Şiloya nasıl ettimse, ismimle   ağırılan g  vendiğiniz bu eve, ve size ve atalarınıza vermi   olduğum bu yere şöyle edeceğim.
15. Ve b  t  n karde  lerinizi, b  t  n Efraim z  rriyetini nasıl attımsa, sizi de   n  mden şöyle atacağım.
16. Ve sen bu kavm i  in yalvarma, ve onlar i  in niyaz ve duada bulunma, ve nezdimde Őefa  t etme;        seni dinlemeyeceğim.
17. Yahuda Şehirlerinde, ve Yere  salim sokaklarında onların ne yaptıklarını g  rmiyor musun?
18. Beni     kelendirsınlar diye, g    kler kralı  asına pideler yapmak i  in, ve ba  ka il  hlara d  k  len takdimeler d  kmek i  in, oğ  llar odunu toplıyorlar, babalar ate  i yakıyorlar, ve kadınlar hamuru yoğ  ruyorlar.
19. Onlar beni mi     kelendiriyorlar? RAB diyor; y  zlerinin utancı i  in kendilerini değil mi?
20. Bundan dolayı Rab Yehova Ő  yle diyor:     te, bu yerin   zerine, insanın   zerine, ve hayvanın   zerine ve kırım ağ    ları   zerine, ve toprağın semeresi   zerine,     kem ve kızgınlığım d  k  lecek; ve tutu  up s  nmiyecek.
21.   srailin Allahı, orduların RABB   Ő  yle diyor: Yakılan takdimelerinizi kurbanlarınıza katın da siz et yiyin.
22.        atalarınızı Mısır diyarından   ıkardığım g  n, yakılan takdime ve kurban i  in onlara s  ylemedim, ve kendilerine emretmedim;
23. ancak onlara Şunu emredip dedim: S  z  m   dinleyin, ve ben size Allah olurum, ve siz de bana kavm olursunuz; ve size emrettiğim her yolda y  r  y  n ki, size iyilik olsun.
24. Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ancak kendi   ğ  tlerinde, ve k  t   y  reklerinin inat  ılığında y  r  d  ler, ve ileri değil geri gittiler.
25. Atalarınız Mısır diyarından   ıktıkları g  nden bug  ne kadar her g  n erken davranıp g  ndererek, b  t  n kullarımı, peygamberleri, size g  nderdim;
26. ve beni dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve enselerini katıla  tırdılar; atalarınınkinden k  t  s  n   yaptılar.
27. Ve b  t  n bu s  zleri onlara s  yliyeceksin; fakat seni dinlemeyecekler; ve onları

incir olmayacak, yaprak da solacak; ve kendilerine verdiklerim onlardan gidecek.

14. Niçin yerimizde oturuyoruz? toplanın da duvarlı şehirlere girelim, ve orada susalım; çünkü Allahımız RAB bizi susturdu, ve bize öd suyu içirdi, çünkü RABBE karşı suç işledik.

15. Selâmeti bekledik, fakat iyilik gelmedi; ve şifa vaktini bekledik, ve işte, yılgınlık!

16. Atlarının horultusu Dandan işitiliyor; zorlu atların kışneme sesinden bütün memleket titriyor; çünkü onlar geldiler, ve diyarı ve onun içindekilerin hepsini, şehri ve onda oturanları, yiyip bitirdiler.

17. Çünkü, işte, kendilerine büyü yapılamıyan yılanları, engerekleri, aranızda göndereceğim; ve sizi sokacaklar, RAB diyor.

18. Kedere karşı kendimi teselli edebilsem! içimde yüreğim bayılıyor.

19. İşte, çok uzak bir diyardan kavmım kızının feryadı: RAB Sionda değil mi? Kırallı orada değil mi? Oyma putları ile, ve ecnebi boş şeylerle niçin beni öfkелendirdiler?

20. Orak vakti geçti, yaz sona erdi, ve biz kurtulmadık.

21. Ben kavmım kızının yarısından ötürü yaralandım; karalar giydim; beni şaşkınlık aldı.

22. Gileadda merhem yok mu? orada hekim yok mu? öyle ise, kavmım kızı niçin iyi edilmedi?

BAP 9

KEŞKE, başım sular, ve gözlerim yaş pınarı olsa da, kavmım kızının öldürülmüş olanlarına gece gündüz ağlasam!

2. Keşke bana çölde bir yolcular konağı olsa da, kavmımı bıraksam, ve yanlarından gitsem! çünkü onların hepsi zina ediciler, hain alayı.

3. Ve sanki yayları imiş gibi dillerini yalan için kurarlar; ve memlekette kuvvetlendiler, ancak hakikat için değil; çünkü kötülükten kötülüğe gidiyorlar, ve beni tanımıyorlar, RAB diyor.

4. Herkes komşusundan sakınsın, ve hiç bir kardeşe güvenmeyin; çünkü her kardeş çok aldatacak, ve her komşu söz taşıyıp gezecek.

5. Ve herkes komşusunu aldatacak, ve doğruyu söylemeyecekler; yalan söylemeği dillerine öğretiler; fesat işlemek için yoruluyorlar.

6. Oturduğun yer hilenin ortasıdır; hileden ötürü beni tanımak istemiyorlar, RAB diyor.

7. Bundan dolayı orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onları eriteceğim, ve onları deniyeceğim; çünkü kavmım kızı yüzünden başka türlü nasıl yapabilirdim?

8. Onların dili öldürücü bir ok; hile söylüyor; ağzı ile komşusuna selâmet der, ve içinden ona pusu kurar.

9. Bunlardan ötürü onları yoklamaz mıyım? RAB diyor; böyle bir milletten canım öç almaz mı?

10. Dağlar için ağlıyıp figan edeceğim, ve çölün otlakları için mersiye okuyacağım, çünkü yandılar, kimse geçmiyor; ve sürülerin sesi işitilmiyor; gök kuşları da canavarlar da kaçıp gittiler.

11. Ve Yerusâlimi taş yığınları, çakal yeri edeceğim; ve Yahuda şehirlerini, içinde oturanı olmayıyan bir virane kılacağım.

12. Kimdir o hikmetli adam ki bunu anlatsın? ve kimdir o adam ki, bildirsin diye RABBİN ağzı ona söylemiştir? niçin memleket yok oldu, çöl gibi yandı, kimse geçmiyor?

13. Ve RAB diyor: Mademki önlerine koyduğum şeriatimi bıraktılar, ve sözümü dinliyiip onda yürümediler,

14. ve yüreklerinin inatçılığı ardınca, ve atalarının onlara öğrettikleri Baalların ardınca yürüdüler;

15. bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, onlara, bu kavma, pelin

otu yedireceğim, ve onlara öd suyu içireceğim.

16. Ve kendileriyle atalarının bilmedikleri milletler arasında onları dağıtacağım; ve ben onları bitirinciye kadar artlarından kılıcı göndereceğim.

17. Orduların RABBİ şöyle diyor: İyi düşünün, ve ağlayıcı kadınları çağırın da gelsinler; ve hünerli kadınları getirtin de gelsinler;

18. ve acele etsinler, ve bizim için figan etsinler de gözlerimiz yaşlar akıtsın, ve göz kapaklarımız sular döksün.

19. Çünkü Siyondan figan sesi işitiliyor: Nasıl helâk olduk! çok utandık, çünkü memleketi bıraktık, çünkü yurtlarımızı yıktılar.

20. Fakat, ey kadınlar, RABBİN sözünü dinleyin, ve ağzının sözünü kulağınız alsın; ve figanı kızlarınıza öğretin, herkes de mersiye yi komşusuna öğretsin.

21. Çünkü sokaktan çocukları, meydanlardan yiğitleri kesip atmak için, ölüm pencerelerimize tırmandı, saraylarımıza girdi.

22. Söyle: RAB şöyle diyor: İnsan leşleri kırım yüzüne gübre gibi, ve orakçının ardından düşen demet gibi düşecekler; ve devşiren olmayacak.

23. RAB şöyle diyor: Hikmetli adam hikmeti ile övünmesin, ve yiğit kendi gücü ile övünmesin, zengin adam zenginliğiyle övünmesin;

24. ancak övünen şununla, anlayışlı olmakla, ve dünyada inayet, adalet, ve salâh işliyen RAB ben idiğimi bilmekle övünsün; çünkü ben bunlardan hoşlanırım, RAB diyor.

25. İşte, RAB diyor: Bütün sünnetlileri sünnetsizliklerinde,

26. Mısırı, ve Yahudayı, ve Edomu, ve Ammon oğullarını, ve Moabı, ve çölde oturan, sakal başları kesik olanların hepsini yoklayacağım günler geliyor; çünkü bütün milletler sünnetsizdir, ve bütün İsrail evi yürekte sünnetsiz.

BAP 10

RABBİN size söylediği sözü dinleyin, ey İsrail evi;

2. RAB şöyle diyor: Milletlerin yolunu öğrenmeyin, ve gök alâmetlerinden yılmayın; çünkü onlardan milletler yılar.

3. Çünkü kavımların âdetleri boş şeydir; çünkü ağacı ormandan keserler, balta ile üstat ellerinin işidir.

4. Gümüşle ve altınla onu süslerler; çivilerle ve çekiçlerle onu pekiştirirler de yerinden kımıldanmaz.

5. Tornacı işi, hurma ağacı gibidirler, ve söz söylemezler; onları taşımak gerek, çünkü yürüyemezler. Onlardan korkmayın; çünkü kötülük edemez, onlarda iyilik etmek de yok.

6. Senin gibisi yoktur, ya RAB; sen büyüksün, ve ceberrutta ismin büyüktür.

7. Ey milletlerin Kıralları, senden kim korkmaz? çünkü sana yakışır; çünkü milletlerin bütün hikmetli adamları arasında, ve bütün ülkelerinde senin gibisi yoktur.

8. Ve hep birden budala ve akılsız oldular; putların terbiyesi! o ancak bir kütük.

9. Tarşıştan dövülmüş gümüş levhalar, ve Ufazdan altın getirilir, üstadın ve kuyumcu ellerinin işidir; lâcivert ve erguvanî onların esvabı içindir; hepsi hünerli adamların işidir.

10. Fakat RAB hak Allaktır, hay olan Allah ve ebedî Kırallık odur; öfkesinden dünya titrer, ve gazabına milletler dayanamaz.

11. Onlara şöyle diyeceksiniz: Gökleri ve yeri yaratmıyan ilâhlar, yerden ve göklerin altından onlar yok olacaklar.

12. Yeri kuvvete yarattı, dünyayı hikmetle pekiştirdi, ve gökleri anlayışı ile yaydı.

13. O ses verince göklerde sular çağlar, ve yerin uçlarından buğular yükseltir; yağmurlar için şimşekler yapar, ve hazinelerinden yel çıkarır.

14. Herkes budala, bilgisiz oldu; her kuyumcu oyma putundan ötürü utanacak; çünkü onun dökme putu bir yalandır, ve onlarda soluk yoktur.
15. Onlar boş şeydir; boş kuruntu işi; yoklanıldıkları zaman yok olacaklar.
16. Yakubun payı onlar gibi değildir; çünkü her şeye şekil veren odur; onun mirasının sıptı da İsrailidir; ismi orduların RABBİDİR.
17. Ey sen, hisar içinde oturan, bohçanı yerden topla.
18. Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, bu sefer memlekette oturanları sapanla atayım, ve onları sıkıntıya koyayım da duysunlar.
19. Yaramdan ötürü vay başıma! berem sızlıyor; fakat ben dedim: Gerçek bu benim derdim, ve ona dayanmalıyım.
20. Çadırım yıkıldı, ve bütün iplerim koptu; çocuklarım yanımdan çıktılar, ve onlar yok; artık çadırımı geren, ve çadırımın eteklerini kuran yok.
21. Çünkü çobanlar budala oldular, ve RABİ aramadılar; işleri bundan ötürü iyi gitmedi, ve bütün sürüleri dağıldı.
22. Geliyor, diye işte, bir söz var, ve Yahuda şehirlerini virane etmek, çakal yeri kılmak için şimal diyarından büyük tepreniş.
23. Ya RAB, bilirim ki, insanın yolu kendi elinde değildir; adımlarını doğrultmak yürüyen insanın elinde değildir.
24. Ya RAB, beni öfkenle değil, ölçü ile tedip et, yoksa beni hiçe indirirsin.
25. Kızgınlığını seni bilmiyen milletlerin üzerine, ve senin ismini çağırmıyan aşiretlerin üzerine dök; çünkü Yakubu onlar yediler, evet, onu yiyip bitirdiler, ve onun yurdunu virane ettiler.

BAP 11

RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

2. Bu ahdin sözlerini işitin, ve Yahuda erlerine, ve Yerusolimde oturanlara söyleyin;
3. ve onlara de: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Bu ahdin sözlerini dinlemiyen lânetli olsun,
4. o ahdi ki, Mısır diyarından, demir ocağından atalarınızı çıkardığım gün kendilerine emredip dedim:
5. Süt ve bal akan diyarı, bugün olduğu gibi onlara vermek için, atalarınıza ettiğim andı pekiştireyim diye, sözümü dinleyin de size emrettiğim her şeye göre onları yapın; böylece siz bana kavm olursunuz, ben de size Allah olurum. Ve ben cevap verip: Amin, ya RAB, dedim.
6. Ve RAB bana dedi: Bu sözlerin hepsini Yahuda şehirlerinde, ve Yerusolim sokaklarında bağırıp de: Bu ahdin sözlerini işitin, ve onları yapın.
7. Çünkü erken davranıp: Sözümü dinleyin, diye şahadet ederek atalarınızı Mısır diyarından çıkardığım günden bugüne kadar, onlara kuvvetle şahadet ettim.
8. Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve hepsi kötü yüreklerinin inatçılığında yürüdüler; ben de bu ahdin bütün sözlerini onların üzerine getirdim, o ahdi ki, yapsınlar diye emrettim, fakat yapmadılar.
9. Ve RAB bana dedi: Yahuda erleriyle Yerusolimde oturanların hainliği meydana çıktı.
10. Sözlerimi dinlemek istemiyen atalarının fesatlarına döndüler; ve başka ilâhlara kulluk etmek için onların ardınca gittiler; İsrail evi ve Yahuda evi, ataları ile kestiğim ahdimi bozdular.
11. Bundan ötürü RAB şöyle diyor: İşte, onlara bir kötülük getireceğim ki, içinden çıkamayacaklar; ve bana feryat edecekler, ve onları dinlemeyeceğim.
12. O zaman Yahuda şehirleri ve Yerusolimde oturanlar gidecekler, ve kendilerine buhur yaktıkları ilâhlara feryat edecekler; ve başlarına belâ geldiği vakit onları hiç kurtarmıyacaklar.

13. Çünkü senin ilâhların şehirlerinin sayısına göredir, ey Yahuda; ve Yerusâlim sokaklarının sayısına göre o utanılacak şeye mezbahlar, Baala buhur yakmak için mezbahlar diktiniz.
14. Ve sen bu kavm için yalvarma, ve onlar için niyaz ve duada bulunma; çünkü sıkıntılardan ötürü bana bağırdıkları zaman dinlemeyeceğim.
15. Sevgilimin benim evimde işi ne? mademki bir çoğu ile oynasılık etti, ve takdis edilmiş et* senden geçti; kötülük işliyince meserretle coşuyorsun.
16. RAB senin adını: İyi meyvası ile güzel, yeşil zeytin ağacı, diye koydu; büyük velvele uğultusu ile üzerinde ateş tutuşturdu, ve dalları kırıldı.
17. Çünkü İsrail evinin ve Yahuda evinin beni öfkeliendirmek üzere Baala buhur yakmakla kendilerine ettikleri kötülük yüzünden, seni dikmiş olan orduların RABBİ sana karşı kötülüğü emretti.
- * *Kurban eti.*
18. Ve RAB bana bildirdi, ben de bildim; o zaman onların işlerini bana gösterdin.
19. Ve ben boğazlanmağa götürülen ev kuzusu gibi idim; ve: Ağacı meyvası ile beraber helâk edelim, ve onu yaşıyanlar diyarından kesip atalım da artık adı anılmasın, diye bana karşı düzen tasarladıklarını bilmiyordum.
20. Fakat ey sen, adaletle hükmeden, yüreği ve gönlü deniyen orduların RABBİ, onlardan alacağın öcü göreceğim; çünkü davamı sana açtım.
21. Bundan ötürü Anatot erleri için RAB şöyle diyor; onlar ki: RABBİN ismile peygamberlik etme de, elimizle ölmiyesin, diye senin canını arıyorlar.
22. Bundan dolayı orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onları yoklıyacağım; yiğitler kılıçla ölecekler; oğulları ve kızları kıtlıkla ölecekler;
23. ve onlara bir bakiye kalmıyacak; çünkü Anatot erlerine kötülük getireceğim, onların yoklanılma yılını getireceğim.

BAP 12

- NE zaman seninle çekişsem, sen haklısın, ya RAB; fakat hükümler hakkında yine seninle söyleyeceğim; niçin kötülerin yolu uğurlu, hainlerin hepsi kaygısız?
2. Onları sen diktin de kök saldılar; büyüyorlar da meyva veriyorlar; ağızlarında sen yakınsın, fakat gönüllerinden uzaksın.
3. Ve sen, ya RAB, beni biliyorsun, beni görüyorsun, ve sana karşı yüreğim nasıldır deniyorsun; onları kasaplık koyunlar gibi ayır, ve öldürme günü için onları hazırla.
4. Memleket ne vakte kadar yas tutacak, ve bütün kırım otu kuruyacak? onda oturanların kötülüğü yüzünden hayvanlar ve kuşlar yok oldu; çünkü onlar: Bizim sonumuzu görmeyecek, dediler.
5. Eğer yaya gidenlerle koştun da seni yordularsa, atlarla nasıl yarışabilirsin? ve sen ki, selâmet diyarında eminsin, Erdenin taşkınlığında ne edeceksin?
6. Çünkü kardeşlerin, ve babanın evi bile, onlar da sana hainlik ettiler; onlar bile senin ardından yüksek sesle bağırdılar; sana iyi sözler söyleseler de onlara inanma.
7. Evimi bıraktım, mirasımı üzerimden attım; canımın sevgilisini düşmanlarının eline verdim.
8. Mirasım bana ormandaki aslan gibi oldu; üzerime gümürdedi; bundan ötürü ondan nefret ettim.
9. Mirasım bana benekli yırtıcı kuş gibi mi oldu? çepçevre yırtıcı kuşlar ona karşı mı? gidin, bütün kır canavarlarını toplayın, yiyip bitirmek için getirin.
10. Çok çobanlar bağımı harap ettiler, payımı çignediler, güzel payımı ıssız çöl ettiler.
11. Onu virane ettiler; bir virane olarak karşımda yas tutuyor, bütün memleket viran oldu, çünkü onu kimse yüreğine koymıyor.

12. Çölde bütün çıplak tepeler üzerine yağmacılar geldi; çünkü diyarın bir ucundan diyarın obir ucuna kadar RABBİN kılıcı yiyip bitiriyor; bütün beşere selâmet yok.
13. Buğday ektiler, ve dikenler biçtiler; emek verdiler, ve faide görmediler; ve RABBİN kızgın öfkesinden ötürü mahsullerinizden utanacaksınız.
14. Kavmım İsrail miras olarak verdiğim mirasa dokunan bütün kötü komşularıma karşı RAB şöyle diyor: İşte, ben onları toprakları üzerinden sökeceğim, ve onların ortasından Yahuda evini sökeceğim.
15. Ve vaki olacak ki, onları söktükten sonra dönüp kendilerine acıyacağım; ve herkesi kendi mirasına, ve herkesi kendi memleketine döndüreceğim.
16. Ve vaki olacak ki, kavmıma Baal ile and etmeği öğrettikleri gibi, kendileri de kavmımın yollarını, RABBİN varlığı hakkı için, diye benim isimle and etmeği öğrenirlerse, o zaman kavmımın ortasında temelleşecekler.
17. Fakat dinlemezlerse, o zaman o milleti sökeceğim, kökten söküp yok edeceğim, RAB diyor.

BAP 13

- RAB bana şöyle dedi: Git, ve kendine keten bir kuşak al da beline sar, ve onu suya koyma.
2. Ve RABBİN sözüne göre kuşağı satın aldım, ve belime sardım.
 3. Ve bana ikinci kere RABBİN şu sözü geldi:
 4. Satın aldığın belindeki kuşağı al da kalk, Fırat ırmağına git, ve orada kayanın kovuğunda onu gizle.
 5. Ve gittim, ve RABBİN bana emrettiği gibi Fırat yanında onu gizledim.
 6. Ve bir çok günlerden sonra vaki oldu ki, RAB bana dedi: Kalk, Fırata git, ve orada gizle diye sana emrettiğim kuşağı oradan al.
 7. Ve Fırata gittim, ve kazdım, ve gizlediğim yerden kuşağı aldım; ve işte, kuşak çürümüştü, hiç bir şeye yaramıyordu.
 8. O zaman bana RABBİN şu sözü geldi:
 9. RAB şöyle diyor: Yahudanın kibrini, ve Yerusâlimin büyük kibrini böyle çürüteceğim.
 10. Sözlerimi dinlemek istemiyen, yüreklerinin inatçılığında yürüyen, ve başka ilâhlara kulluk etmek, ve tapınmak için onların ardınca yürümüş olan bu kötü kavm, hiç bir şeye yaramıyan bu kuşak gibi olacak.
 11. Çünkü kuşak nasıl insanın beline yapışır, bütün İsrail evini, ve bütün Yahuda evini kendime öyle yapıştırdım, RAB diyor; yapıştırdım ki, bana kavm, ve nam, ve hamt, ve güzellik olsunlar; fakat onlar dinlemedi.
 12. Bundan dolayı onlara şu sözü diyeceksin: İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Her tulum şarapla dolacak; ve sana diyecekler: Her tulumun şarapla dolacağını biz pek iyi bilmez miyiz?
 13. O zaman onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, bütün bu diyarda oturanları, Davud tahtı üzerinde oturan kırıllar, ve kâhinler, ve peygamberlerle Yerusâlimde oturanların hepsini de ben sarhoşlukla dolduracağım.
 14. Ve babaları ile oğulları birlikte olarak onları birbirine çarpacağım, RAB diyor; acımayacağım, ve esirgemeyeceğim, onları helâk etmekte merhamet etmiyeceğim.
 15. Dinleyin, ve kulak verin; kibirli olmayın; çünkü RAB söyledi.
 16. Karanlık çökmeden önce, ve karanlık dağlar üzerinde ayaklarınız sürçmeden önce, ve siz ışık beklerken, onu ölüm gölgesine çevirip koyu karanlığı bastırmadan önce, Allahınız RABBE izzet verin.
 17. Fakat onu dinlemezseniz, kibrinizden ötürü canım gizli gizli ağlıyacak; ve gözüm acı acı ağlıyacak, ve gözyaşı dökcek, çünkü RABBİN sürüsünü sürgün ettiler.

18. Kıralla, ve kiral anasına de: Kendinizi alçaltın, yere oturun; çünkü başınızın süsü, güzel tacınız düştü.
19. Cenubun* şehirleri kapandı, ve açan yok; bütün Yahuda sürüldü, hep birden sürüldü.
* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.
20. Gözlerinizi kaldırın da şimalden gelenleri görün; sana verilen sürü, senin güzel sürün nerede?
21. Sana dost olmayı kendilerine öğrettiğin adamları senin üzerine baş olarak koyunca ne diyeceksin? doğuran kadının ağırları gibi ağırlar seni tutmıyacak mı?
22. Ve eğer yüreğinde: Niçin bunlar başıma geldi? dersen; fesadının çokluğundan eteklerin açıldı, ve topukların zorlandı.
23. Habeş kendi derisini, yahut kaplan kendi beneklerini değiştirebilir mi? o zaman kötülük etmeğe alışmış olan sizler de iyilik edebilirsiniz.
24. Bundan ötürü onları çöl yeli ile götürülen saman ufağı gibi dağıtacağım.
25. Sana düşen kura, benim sana ölçtüğüm pay budur, RAB diyor; çünkü beni unuttun, ve yalana güvendin.
26. Bundan ötürü ben de senin yüzüne eteklerini kaldıracam, ve aybın görünecek.
27. Kıradaki tepeler üzerinde senin mekruh şeylerini, senin zinalarını, ve kişnemelerini, fahişeliğinin arsızlığını gördüm. Vay başına, ey Yeruşalim! sen temizlenmiyeceksin; daha ne vakte kadar?...

BAP 14

KURAKLIK hakkında Yeremyaya gelen RABBİN sözü.

2. Yahuda yas tutuyor, ve kapıları solgun, karalar giymiş, yerde oturuyorlar; ve Yeruşalimin feryadı yükseldi.
3. Ve ileri gelenleri küçüklerini sulara gönderiyorlar; sarnıçlara gelip su bulmuyorlar; kapları boş dönüyorlar; utanıp rüsvay oluyorlar, ve başlarını örtüyorlar.
4. Memlekette yağmur olmadığı için çatlamış topraklardan dolayı çiftçiler utanıyorlar, başlarını örtüyorlar.
5. Evet, kırdaki geyik te yavrusunu doğurup bırakıyor, çünkü ot yok.
6. Ve yaban eşekleri çıplak tepeler üzerinde duruyorlar, çakallar gibi havayı kokluyorlar; gözleri sönüyor, çünkü yeşillik yok.
7. Gerçi fesatlarımız bize karşı şahadet ediyorsa da, sen kendi isminden ötürü, ya RAB, işle, çünkü dönemliklerimiz çoktur; sana karşı suç ettik.
8. Ey sen, İsrailin ümidi, sıkıntı zamanında onun Kurtarıcısı, niçin memlekette bir garip, ve geceleme için yolundan sapan bir yolcu gibi oluyorsun?
9. Niçin şaşırılmış bir adam gibi, kurtarmağa gücü yetmiyen yiğit gibi oluyorsun? fakat sen aramızdasın, ya RAB, ve biz senin isminle çağırıyoruz; bizi bırakma.
10. RAB bu kavma şöyle diyor: Böylece gezip tozmayı sevdiler; ayaklarını alıkoymadılar; bundan ötürü RAB onlardan razı değil; şimdi onların fesadını anacak, ve suçlarını yoklayacak.
11. Ve RAB bana dedi: Bu kavma iyilik olsun diye yalvarma.
12. Oruç tuttukları zaman, ben onların feryadını işitmiyeceğim; ve yakılan takdime ve ekmek takdimesi arzettikleri zaman onlardan razı olmayacağım; fakat ben kılıçla, ve kıtlıkla, ve veba ile onları bitireceğim.
13. Ve dedim: Ah, ya Rab Yehova, işte, peygamberler onlara: Kılıç görmiyeceksiniz, ve sizde kıtlık olmayacak; fakat bu yerde size gerçekten selâmet vereceğim, diyorlar.
14. Ve RAB bana dedi: Peygamberler benim isimle yalan peygamberlik ediyorlar; onları göndermedim, ve onlara emretmedim, ve onlara söylemedim; size peygamberlik ettikleri

yalan bir rüyet, ve falcılık, ve bir hiç, ve kendi yüreklerinin hilesidir.

15. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Kendilerini göndermediğim, ve: Bu diyarda kılıç ve kıtlık olmayacak, diyerek isimle peygamberlik eden peygamberlere gelince, bu peygamberler kılıçla ve kıtlıkla bitecekler.

16. Ve peygamberlik ettikleri kavm da kıtlık ve kılıç yüzünden Yerusâlim sokaklarına atılacaklar; ve onları, kendilerini, karılarını, ve oğullarını ve kızlarını gömen olmayacak; çünkü onların kötülüğünü kendi üzerlerine dökeceğim.

17. Ve onlara şu sözü diyeceksin: Gözlerim gece gündüz yaş döksün, ve durmasın; çünkü ere varmamış kavmım kızı çok acıklı vuruşla, büyük kırgınla kırıldı.

18. Eğer kıra çıksam, işte, kılıcın öldürdükleri! ve şehre girsem, işte, kıtlığın hastalıkları! çünkü peygamber de, kâhin de, memleketi dolanmaktalar, ve bir şey bilmiyorlar.

19. Yahudayı kendinden bütün bütün attın mı? canın Siondan tiksindi mi? niçin bizi vurdun da bize şifa yok? Selâmet bekledik, ve iyilik gelmedi; ve şifa vaktini bekledik, ve işte, yılgınlık!

20. Ya RAB, kötülüğümüzü, ve atalarımızın fesadını biliyoruz; çünkü sana karşı suç işledik.

21. Kendi ismin uğrunda bizi hor görme; kendi izzetinin tahtını ucuzlatma; bizimle olan kendi ahdini an da bozma.

22. Milletlerin putları arasında yağmur yağdırabilen var mı? ve gökler yağmur verebilirler mi? ya RAB Allahımız, o sen değil misin? ve biz seni bekliyeceğiz, çünkü bütün bu şeyleri sen yaptın.

BAP 15

VE RAB bana dedi: Musa ile Samuel karşımda dursalar bile, yine canım bu kavma yünelmez; onları karşımdan at da çıksınlar.

2. Ve vaki olacak ki, sana: Nereye çıkalım? dedikleri zaman onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: Ölüm için olan ölüme; ve kılıç için olan kılıca; ve kıtlık için olan kıtlığa; sürgün için olan da sürgüne.

3. Ve onların üzerine dört çeşidini koyacağım, RAB diyor; öldürmek için kılıcı, paralamak için köpekleri, ve yiyip bitirmek, ve helâk etmek için göklerin kuşlarını ve yerin canavarlarını.

4. Ve Yahuda kralı Hizkiya oğlu Manassenin yüzünden, Yerusâlimde yaptığı şeylerden ötürü, bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılsınlar diye onları ele vereceğim.

5. Çünkü ey Yerusâlim, sana kim acıyacak? ve kim senin için acınacak? ve senin halini sormak için kim yolundan sapacak?

6. Sen beni kendinden attın, RAB diyor, geriledin; ben de üzerine elimi uzatıp seni helâk ettim; nedamet ede ede yoruldum.

7. Ve memleketin kapısında onları yaba ile savurdum; onları çocuksuz bıraktım, kavmımı yok ettim; yollarından dönmediler.

8. Dul kadınları denizlerin kumundan ziyade karşımda çoğaldılar; onlara, yiğitlerin anası üzerine yağmacıyı öğleyin getirdim; sıkıntı ve dehşetleri onun üzerine ansızın düşürdüm.

9. Yedi çocuk doğuran kadın zayıflayıp can verdi; daha gündüzken onun güneşi battı; utanıp yüzü kızardı; ve onlardan artakalanı düşmanlarının önünde kılıca vereceğim, RAB diyor.

10. Ey anam, bütün dünya ile kavga adamı ve çekişme adamı olmak için beni doğurmuşsun, vay başıma! ben faizle para vermedim, ve bana faizle para vermediler; fakat herkes bana lânet ediyor.

11. RAB dedi: Gerçek seni iyilik için kuvvetlendireceğim; gerçek bela vaktinde, ve sıkıntı vaktinde düşmanı sana yalvartacağım.

12. Demiri, şimal demirini, ve tuncu adam kırabilir mi?

13. Senin malını ve hazinelerini karşılıksız çapul olarak vereceğim, bunu da bütün suçlarından ötürü, ve bütün sınırlarında.
14. Ve onları düşmanlarıyla bilmediğin diyara geçireceğim; çünkü öfkemde, sizin üzerinize yanacak bir ateş tutuştu.
15. Sen bilirsin, ya RAB! beni an, ve beni ara, ve beni kovalıyanlardan öcümü al; öfkemi geciktirerek beni kaptırma; bil ki, rüsvaylığı senin uğrunda taşıdım.
16. Sözlerin bulundu, ve onları yedim; ve sözlerin bana meserret ve yüreğime sevinç oldu; çünkü senin isminle çağırılıyorum, ey orduların Allahı RAB!
17. Gülenler derneğinde oturmam, ve sevinip coşmadım; senin elinden ötürü tek başıma oturdum; çünkü beni gazapla doldurdun.
18. Niçin ağrım devamlı, ve yaram çaresiz, iyi olmak istemiyor? gerçek bana aldatıcı dere gibi mi, emin olmıyan sular gibi mi olacaksın?
19. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Eğer dönersen, seni geri getiririm de, önümde durursun; ve eğer değerli olanı bayağıdan ayırırsan, benim ağzımmış gibi olursun; onlar sana dönecekler, fakat sen onlara dönecek değilsin.
20. Ve bu kavma seni pekiştirilmiş tunç bir duvar kılacağım; ve sana karşı cenk edecekler, fakat sana güçleri yetmiyecek; çünkü seni kurtarmak, ve azat etmek için seninle beraber olacağım, RAB diyor.
21. Ve kötülerin elinden seni azat edeceğim, ve korkunç adamların avucundan seni fidye ile kurtaracağım.

BAP 16

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Kendine karı alma, ve bu yerde oğulların ve kızların olmasın.
3. Çünkü bu yerde doğan oğullar ve kızlar, ve onları doğuran anaları, ve onları bu memlekette tevhit eden babaları için RAB şöyle diyor:
4. Acıklı ölümlerle ölecekler; onlar için dövünen olmayacak, ve gömülmiyecekler; toprağın yüzünde gübre gibi olacaklar; ve kılıçla ve kıtlıkla bitecekler; leşleri de yerin canavarlarına ve göklerin kuşlarına yem olacak.
5. Çünkü RAB şöyle diyor: Yas evine girme, ve dövünmek için gitme, ve onlar için figan etme; çünkü bu kavmdan selâmetimi, inayeti ve merhametleri kaldırdım, RAB diyor.
6. Ve bu memlekette büyükler de, küçükler de ölecekler; gömülmiyecekler, ve insanlar onlar için dövünmiyecekler, ve kendilerini yaralamıyacaklar, ve onlar için saç yolmiyacaklar;
7. ve ölüden ötürü onları teselli için yas ederken ekmek kırmıyacaklar; ve babaları ile anaları için onlara teselli kâsesini içirmeyecekler.
8. Ve yiyip içmek üzre onlarla oturmak için ziyafet evine girmeyeceksin.
9. Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, bu yerden, meserret sesini, ve sevinç sesini, güvey sesini, ve gelin sesini, sizin günlerinizde ve gözlerinizin önünde sona erdireceğim.
10. Ve vaki olacak ki, bütün bu sözleri sen bu kavma bildirince, onlar da sana: Neden bize karşı RAB bu büyük kötülüğü söyledi? ve fesadımız nedir? ve Allahımız RABBE karşı işlediğimiz suç nedir? diyince,
11. onlara diyeceksin: Mademki atalarınız beni bıraktılar, RAB diyor, ve başka ilâhların ardınca yürüdüler, ve onlara kulluk ettiler, ve onlara tapındılar, ve beni bırakıp şeriatimi tutmadılar;
12. ve siz atalarınızdan ziyade kötülük ettiniz; işte, siz de beni dinlememek için, her biriniz kendi kötü yüreğinin inatçılığı ardınca yürüyorsunuz;

13. bundan dolayı sizi bu memleketten, atalarınızın da sizin de bilmediğiniz bir memlekete atacağım; ve orada başka ilâhlara gece gündüz kulluk edeceksiniz; çünkü size lûtfetmiyeceğim.
14. Bundan dolayı, RAB diyor, işte, artık: İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için değil,
15. ancak: İsrail oğullarını şimal diyarından, kendilerini sürmüş olduğu bütün memleketlerden çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için, diyecekleri günler geliyor. Ve atalarına vermiş olduğum topraklarına onları tekrar getireceğim.
16. İşte, ben çok balıkçılar getirteceğim, RAB diyor, ve onları tutacaklar; ve ondan sonra çok avcılar getirteceğim, ve her dağ üzerinden, ve her tepe üzerinden, ve kayaların kovuklarından onları avlıyacaklar.
17. Çünkü gözlerim onların bütün yolları üzerinde; didarıma saklı değildir, ve onların fesadı gözlerime gizlenmedi.
18. Ve önce onların fesadını, ve suçunu iki kat ödiyeceğim, çünkü menfur şeylerinin leşleriyle diyarımı kirlettiler, ve mekruh şeylerle mirasımı doldurdular.
19. Ya RAB, kuvvetim, ve hisarım, ve sıkıntı gününde sığınacak yerim! milletler dünyanın uçlarından sana gelecekler, ve diyecekler: Atalarımız ancak yalanlara, boş şeye, ve kendilerinde faide olmıyan şeylere varis oldular.
20. İnsan kendine ilâhlar yapar mı? ve onlar ilâhlar değil.
21. Bunun için, onlara tanıtacağım, işte, bu defa elimi ve ceberrutumu onlara tanıtacağım; ve bilecekler ki, ismim Yehovadır.

BAP 17

- YAHUDANIN suçu demir kalemle, elmas uçla yazıldı;
2. yüksek tepeler üzerinde, yeşil ağaçlar yanındaki mezbahlarını ve Aşerlerini oğulları anarken, onların yürek levhasına, ve mezbahlarınızın boynuzlarına oyuldu.
3. Ey kırdı olan dağım, senin sınırlarının hepsinde, malını, bütün hazinelerini, ve yüksek yerlerini, suçtan ötürü çapula vereceğim.
4. Ve sana verdiğim mirasını, sen kendin bırakacaksın; ve sana bilmediğin diyarda düşmanlarına kulluk ettireceğim; çünkü öfkemde ebediyen yanacak ateş tutuşturdunuz.
5. RAB şöyle diyor: İnsana güvenen, ve beşeri kendisine bazu edinen, ve yüreği RABDEN ayrılan adam lânetlidir.
6. Çünkü çöldeki ılgın ağacı gibi olacak, ve iyilik geldiği zaman görmeyecek, ancak çöldeki kurak yerlerde, kimsenin oturmadığı tuz diyarında oturacak.
7. Ne mutludur o adam ki, RABBE güvenir, ve onun güvendiği RABDİR.
8. Çünkü suların yanına dikilmiş ağaç gibi olacak, o ağaç ki, ırmak kenarında köklerini salar, ve sıcak gelince korkmaz, ve yaprağı yeşil olur; ve kuraklık yılında kaygı çekmez, ve meyva vermekten geri kalmaz.
9. Yürek her şeyden ziyade aldattıcıdır, ve çok çürüktür; onu kim anlıyabilir?
10. Ben, RAB, herkese yollarına göre, işlerinin semeresine göre vermek için yüreği eşelerim, gönlü denerim.
11. Kendi yumurtlamadığı yumurtaların üzerine oturan keklik nasılsa, haksızlıkla servet kazanan da öyledir; günlerinin yarısında onu bırakır, o da sonunda divane olur.
12. Makdisimizin yeri, başlangıçtan yükseltilmiş izzet tahtıdır.
13. Ya RAB, İsrailin ümidi, seni bırakanların hepsi utanacak. Benden ayrılanlar toprağa yazılacaklar, çünkü RABBİ, diri suların kaynağını, bıraktılar.
14. Ya RAB, bana şifa ver, ve ben şifa bulurum; beni kurtar, ve ben kurtulurum; çünkü

övündüğüm sensin.

15. İşte, onlar bana: RABBİN sözü nerede? haydi gelsin, diyorlar.

16. Ben ise senin ardından çoban olmaktan kaçınmadım; ve belâ gününü ben dilemedim; sen bilirsin; dudaklarımdan çıkan senin gözünün önünde idi.

17. Bana dehşet olma; belâ gününde sığınacak yerim sensin.

18. Beni kovalıyanlar utansınlar, fakat ben utanmıyayım; onlar yılgınlığa düşsünler, fakat ben düşmiyeyim; belâ gününü onların üzerine getir de, iki kat kırgınla onları kır.

19. RAB bana şöyle dedi: Git, ve Yahuda kırallarının girip çıktıkları kavmım oğullarının kapısında, ve bütün Yerusâlim kapılarında dur;

20. ve onlara de: Ey Yahuda kıralları, ve bütün Yahuda, ve Yerusâlimde oturanların hepsi, bu kapılardan girenler, RABBİN sözünü dinleyin;

21. RAB şöyle diyor: Canınızı sakının, ve Sebt günü yük taşımayın, ve Yerusâlim kapılarından içeri getirmeyin;

22. ve Sebt günü evlerinizden yük çıkarmayın, ve hiç iş yapmayın; ve Sebt gününü, atalarınıza emrettiğim gibi takdis edin.

23. Fakat dinlemediler, ve kulak asmadılar, ve işitmesinler, ve ders almasınlar diye enselerini sertleştirdiler.

24. Ve vaki olacak ki, Sebt günü bu şehrin kapılarından içeri yük getirmemek, fakat Sebt gününde hiç iş yapmıyarak onu takdis etmek için beni iyice dinlerseniz, RAB diyor;

25. o zaman kırallar, ve reisler, Davudun tahtı üzerinde oturanlar, arabalara ve atlara binenler, kendileri ve reisleri, Yahuda erleri ve Yerusâlimde oturanlar, bu şehrin kapılarından girecekler; ve bu şehir ebediyen yerinde kalacak.

26. Ve Yahuda şehirlerinden, ve Yerusâlimin çevresinden, ve Benyamin diyarından ve Şefeladan*, ve dağlıktan, ve Cenubdan yakılan takdimeler ve kurbanlar, ve ekmek takdimeleri, ve günnük getirerek, ve şükran takdimeleri getirerek RABBİN evine gelecekler.

27. Ve Sebt günü Yerusâlim kapılarından girmiyerek, ve yük taşımayarak Sebt gününü takdis etmekte beni dinlemezseniz; o zaman onun kapılarında ateş tutuşturacağım, ve Yerusâlim saraylarını yiyip bitirecek, ve sönmiyecek.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

BAP 18

RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

2. Kalk da çömlekçinin evine in, ve orada sözlerimi sana işittireceğim.

3. Ve ben çömlekçinin evine indim, ve işte, çark üzerinde iş işliyordu.

4. Ve balçıkla yapmakta olduğu kap çömlekçinin elinde bozulunca, çömlekçi kendisine hoş görüldüğü gibi ondan tekrar başka bir kap yaptı.

5. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

6. Ey İsrail evi, bu çömlekçinin yaptığı gibi size yapamaz mıyım? RAB diyor. İşte, balçık çömlekçinin elinde nasılsa, siz de benim elimde öylesiniz, ey İsrail evi.

7. Bir milleti ve yahut bir ülkeyi kökünden sökmek, ve yıkıp yok etmek için ondan ötürü söylediğim anda,

8. hakkında söylediğim millet kötülüğünden dönerse, ona yapmağı düşündüğüm belâdan nadim olurum.

9. Ve bir milleti ve yahut bir ülkeyi bina etmek, ve onu dikmek için ondan ötürü söylediğim anda,

10. sözümü dinlememek için gözümde kötü olanı yaparsa, ona iyilik etmek için dediğim iyilikten nadim olurum.

11. Ve şimdi, Yahuda erlerine, ve Yerusâlimde oturanlara söyliyip de: RAB şöyle diyor: İşte, size karşı belâ tasarlamaktayım, ve size karşı bir düzen düşünmekteyim; şimdi her biriniz, kendi kötü yolunuzdan dönün, ve yollarınızı ve işlerinizi ıslâh edin.
12. Fakat onlar diyor: Boşuna; çünkü biz düzenlerimizin ardınca yürüyeceğiz, ve her birimiz kötü yüreğimizin inatçılığına göre işliyeceğiz.
13. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Şimdi milletler arasında sorun, kim böyle şeyler işitmiştir; İsrailin ere varmamış kızı çok korkunç iş etti.
14. Tarlanın kayasından Libnanın karı eksik olur mu? uzaktan akan soğuk sular kurur mu?
15. Çünkü kavmim beni unuttu, yalancı ilâhlara buhur yaktılar; ve üzerine toprak yığılmamış yan yollarda yürümek üzre kendi yollarında, eski yollarda onları sürçturdüler ki,
16. onların memleketini şaşılacak ve ebedî ıslık çalınacak bir şey etsinler; oradan geçen herkes şaşacak, ve başını sallıyacak.
17. Şark yeli gibi onları düşman önünde dağıtacağım; felâketleri gününde onlara yüz değil, arka göstereceğim.
18. O zaman dediler: Gelin de Yeremyaya karşı düzenler düşünelim; çünkü kâhinde şeriat, ve hikmetli adamda öğüt, ve peygamberde söz yok olmaz. Gelin de onu dille vuralım, ve hiç bir sözünü dinlemiyelim.
19. Ya RAB, beni iyi dinle, ve benimle çekişenlerin sözünü işit.
20. İyiliğe karşı kötülük mü ödenir? çünkü canıma çukur kazdılar. Senin kızgınlığını onlardan döndürmek üzre, onlar için iyilik söyliyeyim diye senin önünde nasıl durduğumu an.
21. Bundan dolayı oğullarını kılığa ver, ve onları kılıcın eline ver; ve karıları çocuksuz ve dul kalsınlar; ve erlerini ölüm götürsün; cenkte yiğitlerini kılıç vursun.
22. Sen üzerlerine ansızın asker getirince, evlerinden çığlık iştilsin; çünkü beni tutmak için çukur kazdılar, ve ayaklarını için tuzaklar gizlediler.
23. Fakat ya RAB, öldürmek için bana karşı olan bütün öğütlerini sen bilirsın; fesatlarını bağışlama, ve önünden onların suçunu silme; fakat senin önünde yıkılsınlar; öfken vaktinde onlara karşı işle.

BAP 19

- RAB şöyle dedi: Git, ve çömlekçi işi toprak bir testi satın al, ve kavmin ihtiyarlarından, ve kâhinlerin ihtiyarlarından bir kaçını yanına al;
2. ve Harsit kapısına girilecek yerde olan Hinnom oğlu deresine çık, ve sana söyliyeyeğim sözleri orada bağır;
 3. ve de: RABBİN sözünü dinleyin, ey Yahuda kırılları, ve Yerusâlimde oturanlar; İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben bu yerin üzerine bir belâ getireyim de, her işitenin kulakları çınlasın.
 4. Mademki beni bıraktılar, ve bu yeri murdar ettiler, ve orada kendilerinin ve atalarının ve Yahuda kırıllarının bilmedikleri başka ilâhlara buhur yaktılar, ve bu yeri suçsuzların kanı ile doldurdular,
 5. ve emretmediğim, ve söylemediğim, ve aklımdan geçmemiş bir şey olarak Baala yakılan takdime olmak için çocuklarını ateşte yakmak üzre Baalın yüksek yerlerini yaptılar;
 6. bundan ötürü, işte, RAB diyor, günler geliyor ki, artık bu yere Tofet, ve Hinnom oğlu deresi değil, ancak Boğazlama deresi denilecek.
 7. Ve Yahuda ile Yerusâlimin öğüdünü bu yerde boşa çıkaracağım; ve onları düşmanlarının önünde kılıçla, ve canlarını arıyanların elile düşüreceğim; ve leşlerini yerin canavarlarına, ve göklerin kuşlarına yem olarak vereceğim.
 8. Ve bu şehri şaşılacak, ve ıslık çalınacak bir şey edeceğim; oradan her geçen şaşacak, ve

bütün onun belâlarından ötürü ıslık çalacak.

9. Ve oğullarının etini ve kızlarının etini kendilerine yedireceğim; ve düşmanlarının ve canlarını arıyanların onları koyacakları muhasarada, ve sıkıntıda, her biri komşusunun etini yiyecek.

10. O zaman seninle beraber giden adamların önünde testiye kıracaksın,

11. ve onlara diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Nasıl ki, çömlekçi kabını kırarlar, o da bir daha onarılamaz, ben de bu kavmi ve bu şehri öyle kıracağım; ve yer kalmayınca kadar Tofette gömecekler.

12. Bu şehri de Tofet gibi ederek bu yere, ve burada oturanlara böyle edeceğim, RAB diyor;

13. ve murdar olan Yerusâlimin evleri, ve Yahuda kırallarının evleri, damları üzerinde bütün gökler ordusuna buhur yakılmış, ve başka ilâhlara dökülen takdimeler dökülmüş olan o evlerin hepsi, Tofet yeri gibi olacaklar.

14. Ve peygamberlik etsin diye RABBİN Tofete göndermiş olduğu Yeremya oradan geldi; ve RAB evinin avlusunda durdu, ve bütün kavma dedi:

15. İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben bu şehre karşı söylediğim belânın hepsini ona ve bütün kasabalarına getireceğim; çünkü sözlerimi dinlemesinler diye enselerini sertleştirdiler.

BAP 20

VE kâhin İmmerin oğlu Paşhur, RAB evinin baş memuru, Yeremyayı bu sözlerle peygamberlik ederken işitti.

2. Ve Paşhur peygamber Yeremyayı dövdü, ve RAB evindeki yukarı Benyamin kapısında olan tomruğa onu vurdu.

3. Ve ertesi gün, vaki oldu ki, Paşhur Yeremyayı tomruktan çıkardı. Ve Yeremya ona dedi: RAB senin adını Paşhur değil, ancak Magor-missabib* koydu.

4. Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, ben seni kendine ve bütün seni sevenlere bir dehşet kılacağım, ve onlar düşmanlarının kılıcı ile düşecekler, ve senin gözlerin görececek; ve bütün Yahudayı Babil kırılının eline vereceğim, ve onları Babile süreceğ; ve kılıçla onları vuracak.

5. Ve bu şehrin bütün zenginliğini, ve bütün kazancını, ve bütün değerli şeylerini, ve Yahuda kırallarının bütün hazinelerini düşmanlarının eline vereceğim; ve onları çapul edecekler, ve alıp Babile götürecekler.

6. Ve sen, Paşhur, ve evinde oturanların hepsi, sürgüne gideceksiniz; sen, ve kendilerine yalancı peygamberlik ettiğin bütün dostların, Babile varıp orada öleceksiniz, ve orada gömüleceksiniz.

* *Çepçevre dehşet.*

7. Ya RAB, beni kandırdın, ben de kandım; benden kuvvetlisin, ve beni yendin; bütün gün gülünç oldum, herkes benimle eğleniyor.

8. Çünkü her kere söyledikçe feryat ediyorum: Zorbalık ve soygun! diye bağıryorum; çünkü bütün gün RABBİN sözü bana rüsvaylık ve maskaralık oldu.

9. Ve: Onu anmıyacağım, ve artık onun ismile söylemeyeceğim, dedim; o zaman, yüreğimde, kemiklerimin içine kapatılmış yanar bir ateş gibi oldu, ve kendimi tutmaktan yoruldum, artık elimden gelmiyor.

10. Çünkü bir çoklarının çekiştirdiğini işittim, çepçevre dehşet. Düşmemi bekliyen bütün yakın dostlarım diyorlar: Şikâyet edin, biz de onu şikâyet ederiz; belki kanar da onu yeneriz, ve ondan öcümüzü alırız.

11. Fakat RAB korkunç bir yiğit gibi benimle beraberdir; bundan dolayı beni kovalıyanlar sürcekler, ve yenmiyecekler; akıllıca davranmadıkları için, hiç unutulmaz ebedî bir rezaletle

çok utanacaklar.

12. Fakat ey sen, salihî deniyen, gönlü ve yüreği gören orduların RABBÎ, onlardan alacağın öcü göreyim; çünkü davamı sana açtım.

13. RABBE terennüm edin, RABBE hamdedin; çünkü kötülük edenlerin elinden yoksulun canını kurtardı.

14. Doğduğum gün lânetli olsun; anamın beni doğurduğu gün mubarek olmasın.

15. Babamı çok sevindirerek: Bir erkek çocuğun doğdu, diye onu müjdeliyen adam lânetli olsun.

16. Ve o adam, RABBÎN nadim olmıyarak yıktığı şehirler gibi olsun; ve sabahlayın çığlık, ve öğleyin bağırsı işitsin;

17. çünkü beni rahimde öldürmedi; anam da kabrim olurdu, ve rahmi daima gebe kalırdı.

18. Zahmet ve keder göreyim, günlerim rüsvaylıkla tükensin diye niçin ana rahminden çıktım?

BAP 21

KIRAL Tsedekiya Malkiyanın oğlu Paşhuru, ve Maaseyanın oğlu kâhin Tsefanyayı Yeremyaya gönderip:

2. Rica ederim, bizim için RABDEN sor; çünkü Babil kiralı Nebukadretsar bize karşı cenk ediyor; belki RAB bizimle şaşılabacak işlerinin hepsine göre işler de, o üzerimizden kalkar, dediği zaman RAB tarafından Yeremyaya gelen sözdür.

3. O zaman Yeremya onlara dedi: Tsedekiyaya şöyle diyeceksiniz:

4. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İşte, duvarların dışında sizi kuşatmış olan Kildanîlere karşı, ve Babil kiralına karşı cenketmekte olduğunuz elinizdeki cenk âletlerini geri çevireceğim; ve kendilerini bu şehrin ortasına toplıyacağım.

5. Ve size karşı ben, uzatılmış el ile, ve zorlu bazu ile, hattâ öfke ile, ve kızgınlıkla, ve büyük gazapla cenkedeceğim.

6. Ve bu şehirde oturanları, insanı da hayvanı da vuracağım; büyük veba ile ölecekler.

7. Ve ondan sonra, RAB diyor, Yahuda kiralı Tsedekiya'yı, ve kullarını, ve kavmı, vebadan, kılıçtan, ve kıtlıktan bu şehirde artakalanları Babil kiralı Nebukadretsarın eline, ve düşmanlarının eline, ve onların canını arıyanların eline vereceğim; ve onları kılıçtan geçirecek; onları esirgemiyecek, ve acımiyacak, ve merhamet etmiyecek.

8. Ve bu kavma diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, yaşama yolunu, ve ölme yolunu önünüze koyuyorum.

9. Bu şehirde kalan kılıçla ve kıtlıkla, ve veba ile ölecek; fakat sizi kuşatan Kildanîlere çıkıp düşen adam sağ kalacak, ve canı kendisi için bir çapul malı olacak.

10. Çünkü bu şehre iyilik için değil, kötülük için yüneldim, RAB diyor; Babil kiralının eline verilecek, ve onu ateşle yakacaktır.

11. Ve Yahuda kiralının evi için RABBÎN sözünü dinleyin:

12. Ey Davud evi, RAB şöyle diyor: Sabahlayın adalet edin, ve soyguna uğramış olanı zorbanın elinden kurtarın, yoksa işlerinizin kötülüğü yüzünden kızgınlığım ateş gibi çıkacak ve yakacak, ve onu söndüren olmıyacak.

13. İşte, ben sana karşıyım, ey sen, vadide, ovanın kayasında oturan, RAB diyor; siz ki: Üzerimize kim iner? ve meskenlerimize kim girer? dersiniz.

14. Ve sizi işlerinizin semeresine göre yoklıyacağım, RAB diyor; ve onun ormanında ateş tutuşturacağım, ve bütün çevresini yiyip bitirecek.

BAP 22

RAB şöyle dedi: Yahuda kiralının evine in, ve orada şu sözü söyle,

2. ve de: RABBİN sözünü dinle, ey Yahuda kiralı, Davud tahtı üzerinde oturan, sen ve kulların ve kavmin, sizler ki, bu kapılardan giriyorsunuz.

3. RAB şöyle diyor: Adalet ve doğruluk edin, ve soyguna uğramış olanı zorbanın elinden kurtarın; ve garibe, öksüze, ve dul kadına haksızlık etmeyin, zorbalık etmeyin; ve bu yerde suçsuz kanı dökmeyin.

4. Çünkü bu şeyi gerçekten yaparsanız, o zaman Davud tahtı üzerinde oturan kırıllar arabalara, ve atlara binerek, kendisi ve kulları ve kavmı bu evin kapılarından girecekler.

5. Fakat bu sözleri dinlemezseniz, RAB diyor, kendim üzerime and ederim ki, bu ev harap olacak.

6. Çünkü Yahuda kiralının evinden ötürü RAB şöyle diyor: Sen benim için Gileadsın, ve Libnan doruğusun; fakat gerçek seni bir çöl, ve oturanı olmıyan şehirler edeceğim.

7. Ve sana karşı, her birinin silâhları elinde olarak helâk ediciler hazırlıyacağım; ve senin seçme erz ağaçlarını kesecekler, ve onları ateşe atacaklar.

8. Ve çok milletler bu şehrin yanından geçecekler, ve herkes kendi komşusuna diyecek: Bu büyük şehre RAB niçin böyle etti?

9. Ve diyecekler: Çünkü kendilerinin Allahı RABBİN ahdini bıraktılar, ve başka ilâhlara tapındılar, ve onlara kulluk ettiler.

10. Ölen için ağlamayın, ve onun için dövünmeyin; fakat giden için acı acı ağlayın, çünkü artık dönmiyecek, ve doğduğu memleketi görmiyecek.

11. Çünkü RAB, babası Yoşiyanın yerine kiral olmuş, ve bu yerden çıkıp gitmiş olan Yahuda kiralı Yoşiya oğlu Şallum için şöyle diyor: Artık buraya dönmiyecek;

12. fakat kendisini sürgün götürmüş oldukları yerde ölecek, ve artık bu diyarı görmiyecek.

13. Vay o adama ki, evini haksızlıkla, ve odalarını adaletsizlikle bina eder, komşusunu boşuna çalıştırır, ve ücretini ona vermez:

14. Kendime geniş ev, ve havalı odalar bina edeceğim, der, ve kendisi için pencereler açar; ve erz ağacı ile kaplar, ve ala boyar.

15. Sen çok erz ağacı yığmakla kiralılık mı ediyorsun? Baban yiyip içip de, adalet ve doğruluk etmedi mi? o zaman kendisi için iyi oldu.

16. Düşkünün ve yoksulun davasını gördü; o zaman iyi oldu. Beni tanımak bu değil mi? RAB diyor.

17. Fakat senin gözlerin ve yüreğin ancak kendi kötü kazancında, ve dökeyim diye suçsuz kanda, ve edeyim diye gaddarlık ve zorbalıkta.

18. Bundan dolayı Yahuda kiralı Yoşiya oğlu Yehoyakim için RAB şöyle diyor: Vah kardeşim! Vah kızkardeş! diyerek onun için dövünmiyecekler. Vah efendi! Ah onun haşmeti! diyerek onun için dövünmiyecekler.

19. Sürütülerek, ve Yeruşalim kapılarından dışarı atılarak eşek gömülür gibi gömülecektir.

20. Libnana çık da feryat et; ve Başanda sesini yükselt, ve Abarimden feryat et; çünkü senin bütün oynaşların kırıldılar.

21. İşin iyi giderken sana söyledim; fakat: Dinlemem, dedin. Çocukluğundan beri yolun budur; sözümü dinlemezsin.

22. Senin bütün çobanlarını yel otlatacak, ve oynaşların sürgüne gidecek; o zaman bütün kötülüğün yüzünden gerçekten utanacaksın, ve rüsvay olacaksın.

23. Ey sen, Libnanda oturan, yuvasını erz ağaçlarında kuran, sana doğuran bir kadın gibi sancılar, ağrılar, gelince, ne acınacak halde olacaksın!

24. Yahuda kiralı Yehoyakimin oğlu Konya sağ elimin üzerinde mühür yüzüğü bile olsaydı, varlığım hakkı için, RAB diyor, yine seni ondan çıkarırdım;

25. ve senin canını arıyanların eline, ve kendilerinden yıldığın adamların eline, Babil kralı Nebukadretsarın eline ve Kildanîlerin eline seni vereceğim.
26. Ve seni, ve seni doğuran ananı, orada doğmadığınız başka bir diyara atacağım; ve orada öleceksiniz.
27. Fakat oraya, canlarının dönmek istediği diyara, dönmiyecekler.
28. Bu Konya kişi hor görülmüş kırık bir çömlek midir? kimsenin beğenmediği bir kap mıdır? niçin kendisi ve zürriyeti dışarı atıldılar, ve bilmedikleri diyara atıldılar?
29. Diyar, ey diyar, RABBİN sözünü dinle, ey diyar!
30. RAB şöyle diyor: Bu adamı çocuksuz, günlerinde işi iyi gitmiyecek bir adam olarak yazın; çünkü artık işi iyi gidip Davud tahtı üzerinde oturan, ve Yahudaya saltanat eden onun zürriyetinden kimse olmayacak.

BAP 23

- OTLAĞIMIN koyunlarını yok eden, ve dağıtan çobanların vay başına! RAB diyor.
2. Bundan dolayı İsrailin Allahı RAB, kavmımı güden çobanlara karşı şöyle diyor: Siz sürümü dağıttınız, ve kovdunuz, ve onları aramadınız; işte, sizin üzerinizde işlerinizin kötülüğünü yoklıyacağım, RAB diyor.
3. Ve kendilerini sürmüş olduğum bütün memleketlerden sürümün artakalanlarını toplıyacağım, ve onları yine ağıllarına getireceğim; ve semereli olup çoğalacaklar.
4. Ve üzerlerine onları güdecek çobanlar dikeceğim; ve artık korkmıyacaktı, ve yılgınlığa düşmiyecekler, ve eksilmiyecekler, RAB diyor.
5. İşte, Davuda salih bir Kök Sürgünü çıkaracağım günler geliyor, RAB diyor, ve bir kiral gibi kırallık edecek, ve akıllı davranacak, ve memlekette doğruluk ve adalet edecek.
6. Onun günlerinde Yahuda kurtulacak, ve İsrail emniyette oturacak; ve onu çağıracakları isim şudur: Yehova salâhımız.
7. Bundan dolayı, RAB diyor, işte, artık: İsrail oğullarını Mısır diyarından çıkarmış olan RABBİN varlığı hakkı için diye değil,
8. ancak: İsrail evinin zürriyetini şimal diyarından, kendilerini sürmüş olduğum bütün memleketlerden çıkarmış, ve getirmiş olan RABBİN varlığı hakkı için, diyecekleri günler geliyor. Ve onlar kendi topraklarında oturacaklar.
9. Peygamberlerden ötürü. İçimde yüreğim kırıldı, bütün kemiklerim gevşedi; RABBİN yüzünden, ve onun mukaddes sözleri yüzünden sarhoş adam gibiyim, ve şarabın yendiği adam gibiyim.
10. Çünkü memleket zina edenlerle dolu; çünkü lânetten ötürü memleket yas tutuyor; çölün otlakları kurudu. Ve onların koşu yolu kötü, ve onların kudreti doğru değil;
11. çünkü peygamber de, kâhin de, dinsiz; evimde bile onların kötülüğünü buldum, RAB diyor.
12. Bundan dolayı onların yolu kendilerine karanlık içinde kaypak yerler gibi olacak; kovulup orada düşecekler; çünkü onların üzerine kötülük getireceğim, onların yoklanılma yılını getireceğim, RAB diyor.
13. Ve Samiriye peygamberlerinde uygunsuzluk gördüm; Baal ile peygamberlik ettiler, ve kavmım İsraili saptırdılar.
14. Yerusâlim peygamberlerinde de korkunç şey gördüm; zina ediyorlar, ve yalan yolunda yürüyorlar; ve kötülük edenlerin ellerini kuvvetlendiriyorlar da kimse kötü yolundan dönmiyor; hepsi benim için Sodom gibi, ve orada oturanlar Gomorra gibi oldular.
15. Bundan dolayı peygamberler için orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onlara pelin otu yedireceğim, ve öd suyu içireceğim; çünkü dinsizlik bütün memlekete Yerusâlim

peygamberlerinden çıktı.

16. Orduların RABBİ şöyle diyor: Size peygamberlik eden peygamberlerin sözlerini dinlemeyin; size boş şeyler öğretiyorlar; RABBİN ağzından değil, kendi yüreklerinin rüyetini söylüyorlar.

17. Beni hor görenlere daima diyorlar: RAB: Size selâmet olacak, dedi; ve yüreğinin inatçılığında yürüyen herkese: Üzerinize kötülük gelmiyecek, diyorlar.

18. Çünkü RABBİN meclisinde kim durdu ki, görsün ve onun sözünü işitsin? kim onun sözünü iyi dinliyip işitti?

19. İşte, RABBİN kızgınlığı, onun kasırgası, buran kasırga, çıktı; kötülerin başına patlıyacak.

20. Yüreğinin muradını yapıncıya kadar, ve onu başarıncıya kadar RABBİN öfkesi dönmiyecek; son günlerde onu iyi anlıyacaksınız.

21. Bu peygamberleri ben göndermedim, ancak kendileri koştular; onlara söylemedim, ancak kendileri peygamberlik ettiler.

22. Fakat meclisimde durmuş olsalardı, sözlerimi kavmıma işittirirlerdi, ve kötü yollarından, ve işlerinin kötülüğünden onları döndürürlerdi.

23. RAB diyor: Ben yakından Allahım da uzaktan Allah değil miyim?

24. Gizli yerlerde kimse saklanabilir mi ki, ben onu görmiyeyim? RAB diyor. Gökleri ve yeri ben doldurmuyor muyum? RAB diyor.

25. Benim isimle yalanlar peygamberlik eden peygamberlerin: Düş gördüm, düş gördüm, diye söylediklerini işittim.

26. Ne vakte kadar yalanlar peygamberlik eden peygamberlerin yüreğinde bu şey olacak? onlar ki, kendi yürekleri hilesinin peygamberleridirler;

27. onlar ki, her biri komşusuna anlattıkları düşlerle kavmıma ismimi unutturmağı kuruyorlar, nasıl ki, ataları Baal uğrunda benim ismimi unutmuşlardı.

28. Kendisinde düş olan peygamber düş anlatsın; sözüm kendisinde olan da sözümü sadakatla söylesin. Buğdayın yanında saman nedir? RAB diyor.

29. Benim sözüm ateş gibi, ve kayaları paralıyan külünk gibi değil mi? RAB diyor.

30. Bundan dolayı, işte, ben peygamberlere karşıyım, RAB diyor, onlar ki, birbirlerinden sözlerimi alıyorlar.

31. İşte, ben peygamberlere karşıyım, RAB diyor, onlar ki, kendi dillerini kullanıp: O diyor, demekteler.

32. İşte, ben yalancı düşler peygamberlik edenlere karşıyım, RAB diyor, ve onları anlatıyorlar, ve yalanları ile ve boş övünmelerile kavmımı saptırıyorlar; ve onları ben göndermedim, ve onlara emretmedim; ve bu kavma hiç faideleri yok, RAB diyor.

33. Ve bu halktan biri, yahut bir peygamber, yahut bir kâhin: RABBİN yükü nedir? diye sana sorunca, onlara dersin: Hangi yük! sizi üzerimden atacağım, RAB diyor.

34. RABBİN yükü, diyecek olan peygambere, ve kâhine, ve halktan olan adama gelince, ben o adamı da, evini de yoklıyacağım.

35. Her biriniz kendi komşusuna, ve her biriniz kendi kardeşine şöyle diyeceksiniz: RAB ne cevap verdi? ve: RAB ne söyledi?

36. Ve artık RABBİN yükünü anmiyacaksınız; çünkü herkesin sözü kendi yükü olacak; çünkü siz hay olan Allahın, ordular RABBİNİN, Allahımızın sözlerini değiştirdiniz.

37. Peygambere şöyle diyeceksin: RAB sana ne cevap verdi? ve: RAB ne söyledi?

38. Ve eğer: RABBİN yükü, dersiniz; bundan dolayı RAB şöyle diyor: Mademki bu sözü: RABBİN yükü, sözünü diyorsunuz, ve ben de: RABBİN yükü demiyeceksiniz, diye size gönderdim;

39. bundan dolayı, işte, sizi büsbütün unutacağım, ve sizi, ve atalarınıza ve size verdiğim şehri, karşımdan atacağım;

40. ve üzerinize unutulmıyacak ebedî bir utanç ve ebedî rüsvaylık getireceğim.

BAP 24

BABİL kralı Nebukadretzar Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Yahuda reislerini, ve sanat sahipleri ile demircileri Yerus alimden sürgün edip Babile götürdükten sonra, RAB bana gösterdi, ve i te, RABBİN mabedi önüne konulmuş iki sepet incir.

2. Bir sepette çok iyi incirler vardı, turfanda incirler gibi; öteki sepette kötü oldukları için yenilemeyecek incirler, çok kötü incirler vardı.

3. Ve RAB bana dedi: Ne görüyorsun, Yeremya? Ve ben dedim: Incirler; iyi incirler, çok iyi; ve kötüleri, çok kötü, kötü oldukları için yenilemeyecek incirler.

4. Ve bana RABBİN  u sözü geldi:

5. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: İyilik olsun diye bu yerden Kildanîler diyarına g nderdi im Yahuda sürgünlerini gözümde bu iyi incirler gibi tutaca ım.

6. Ve iyilik olsun diye gözlerim onların üzerinde olacak, ve onları yine bu diyara getireceğim; ve onları bina edeceğim, ve yıkmıyaca ım; ve onları dikece im, ve s kmiyece im.

7. Beni, RAB ben idi imi tanısınlar diye onlara yürek vereceğim; ve onlar bana kavm olacak; ve ben onlara Allah olacağım; çünkü bütün yüreklerle bana dönecekler.

8. Gerçek RAB şöyle diyor: Yahuda kralı Tsedekiyayı ve reislerini, ve bu diyarda artakalmı  olan Yerus alimin bakiyesini, ve Mısır diyarında oturanları, bu kötü incirler nasılsa, öyle ele vereceğim, o incirler ki, kötü oldukları için yenilemiyor.

9. Kötülük için, bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılsınlar diye, kendilerini s rece im yerlerin hepsinde utanç ve mesel, eğlence ve lânetlik olsunlar diye onları ele vereceğim.

10. Ve kendilerine, ve atalarına verdiğim toprağın üzerinden silinip bitirilinceye kadar onların arasına kılıcı, ve kılı ı, ve vebayı göndereceğim.

BAP 25

YAHUDA kralı Yo iya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında (Babil kralı Nebukadretsarın ilk yılı), bütün Yahuda kavmı için Yeremyaya gelen sözüdür;

2. bütün Yahuda kavmına, ve Yerus alimde oturanların hepsine Yeremya peygamber bu sözü söyliyip dedi:

3. Bu yirmi    yıl, Yahuda kralı Amon oğlu Yo iyanın on üçüncü yılından bugüne kadar, RABBİN sözü bana geldi, ve erken davranıp söyliyerek, ben de onu size söyledim; fakat dinlemediniz.

4. Ve RAB erken davranıp size bütün peygamber kullarını gönderdi (fakat dinlemediniz, ve i itmek için kulak vermediniz) ve dedi:

5. Şimdi herkes kötü yolundan, ve i lerinizin k t l   nden dönün, ve eski vakitten ebeye kadar RABBİN size ve atalarınıza vermiş olduğu toprak üzerinde oturun;

6. ve başka ilâhlara kulluk etmek ve tapınmak için onların ardınca gitmeyin, ve ellerinizin i ile beni   kelendirmeyin; ben de size kötülük etmiyeyim.

7. Ve RAB diyor: Ellerinizi i ile, kendi zararınıza beni   kelendirmek için beni dinlemediniz.

8. Bundan dolayı orduların RABBİ şöyle diyor: Mademki sözlerimi dinlemediniz,

9. işte, ben de gönderip bütün  imal a iretlerini alacağım, RAB diyor, ve Babil kralı Nebukadretsar kuluma gönderip bu diyara karşı, ve onda oturanlara karşı, ve çepçevre bütün bu milletlere karşı onları getireceğim; ve bunları bütün bütün yok edeceğim, ve  a ılacak, ve

ıslık çalınacak bir şey, ve ebedî viraneler edeceğim.

10. Ve meserret sesini, ve sevinç sesini, güvey sesini ve gelin sesini, değirmen taşları sesini, ve kandil ışığını onlardan kaldıracam.

11. Ve bütün bu diyar bir virane, ve şaşılacak bir şey olacak; ve bu milletler Babil kiralına yetmiş yıl kulluk edecekler.

12. Ve vaki olacak ki, yetmiş yıl dolunca, RAB diyor, fesatlarından ötürü Babil kiralını ve o milleti, ve Kildanîler diyarını yoklıyacağım; ve onu ebedî viraneler edeceğim.

13. Ona karşı söylediğim bütün sözlerimi, bütün milletlere karşı Yeremyanın peygamberlik ettiği bu kitapta yazılan şeylerin hepsini o diyarın üzerine getireceğim.

14. Çünkü çok milletler ve büyük kırıallar kendilerine onları, onları da, köle edecekler; ve ettiklerine göre, ve ellerinin işine göre onlara ödiyeceğim.

15. Çünkü İsrailin Allahı RAB bana şöyle diyor: Benim elimden bu öfke şarabı kâsesini al, ve seni göndereceğim bütün milletlere onu içir.

16. Ve onlar içecekler ve sendeliyecekler, ve aralarına göndereceğim kılıcın yüzünden çıldıracaklar.

17. O zaman RABBİN elinden kâseyi aldım, ve RABBİN beni gönderdiği bütün milletlere içirdim;

18. bugün olduğu gibi bir virane, şaşılacak, ıslık çalınacak şey, ve lânetlik olsunlar diye Yerusâlime, ve Yahuda şehirlerine, ve kırıallarına, ve reislerine;

19. Mısır kiralı Firavuna, ve kullarına, ve reislerine, ve bütün kavmına;

20. ve bütün karışık kavma, ve bütün Uts diyarı kırıallarına, ve bütün Filistîler diyarı kırıallarına, ve Aşkelona, ve Gazaya, ve Ekrona, ve Aşdoddan artakalanlara;

21. Edoma, ve Moaba, ve Ammon oğullarına;

22. ve bütün Sur kırıallarına, ve bütün Sayda kırıallarına, ve deniz ötesindeki adanın kırıallarına;

23. Dedana, ve Temaya, ve Buza, ve sakal başları kesik olanların hepsine;

24. ve bütün Arab ili kırıallarına, ve çölde oturan karışık kavmin bütün kırıallarına,

25. ve bütün Zimri kırıallarına, ve bütün Elam kırıallarına, ve bütün Medler kırıallarına;

26. ve yakın ve uzak, sıra ile bütün şimal kırıallarına; ve yeryüzündeki bütün dünya ülkelerine içirdim; Şeşak kiralı da onlardan sonra içecektir.

27. Ve onlara diyeceksin: İsrail Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İçin de sarhoş olun, ve kusun, ve aranıza göndereceğim kılıcın yüzünden düşün, ve kalkmayın.

28. Ve vaki olacak ki, içmek için senin elinden kâseyi almak istemezlerse, onlara diyeceksin: Orduların RABBİ şöyle diyor: Elbette içeceksiniz.

29. Çünkü işte, ben belâ getirmeğe ismimle çağırılan şehirde başlıyorum; ve siz hiç cezasız mı kalırsınız? Cezasız kalmıyacaksınız; çünkü dünyada oturanların hepsi üzerine bir kılıç çağıracağım, orduların RABBİ diyor.

30. Bundan dolayı onlara karşı bütün bu sözleri peygamberlik et, ve onlara de: RAB yüksekte gümrüdiyecek, ve mukaddes meskeninden ses verecek; ağılına karşı kuvvetle gümrüdiyecek; dünyada oturanların hepsine karşı üzüm basanlar gibi bağırarak.

31. Gürültü yerin ucuna varacak; çünkü RABBİN milletlerle davası var; bütün beşerle muhakeme olacak; kötülere gelince, onları kılıca verecek, RAB diyor.

32. Orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, milletten millete belâ çıkacak, ve dünyanın uçlarından büyük kasırga kopacak.

33. Ve o gün yerin bir ucundan yerin öteki ucuna kadar RABBİN öldürdüğü adamlar olacak; onlar için dövünmiyecekler, ve onlar toplanılıp gömülmiyecek; toprağın yüzünde gübre olacaklar.

34. Uluyun, ey çobanlar, ve feryat edin; ve sürüye baş olanlar, külde yuvarlanın; çünkü boğazlanmak için günleriniz doldu, ve sizi dağıtacağım, ve değerli bir kap gibi düşeceksiniz.

35. Ve çobanlara kaçacak yol, ve sürüye baş olanlara kurtuluş yolu kalmıyacak.

36. Çobanların feryat sesi, ve sürüye baş olanların uluyuşu! çünkü RAB onların otlaklarını

harap ediyor.

37. Ve RABBİN kızgın öfkesi yüzünden selâmet ağıllarında ses kalmadı.

38. Genç aslan gibi inini bıraktı; çünkü onların diyarı, gaddar kılıcın kızgınlığı yüzünden, ve kızgın öfkesi yüzünden ıssız kaldı.

BAP 26

YAHUDA kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin kiralığının başlangıcında RABDEN şu söz geldi:

2. RAB şöyle diyor: RAB evinin avlusunda dur, ve onlara söyliyesin diye sana emrettiğim bu sözlerin hepsini, RAB evinde tapınmak için gelen bütün Yahuda şehirlerine söyle; bir söz eksiltme.

3. Belki dinlerler, ve herkes kendi kötü yolundan döner de, işlerinin kötülüğü yüzünden üzerlerine getirmeği düşündüğüm belâdan nadim olurum.

4. Ve onlara diyeceksin: RAB şöyle diyor: Önünüze koyduğum şeriatimde yürümek için,

5. size gönderdiğim, erken davranıp gönderdiğim ve dinlemediğiniz peygamber kullarımın sözlerini işitmek için beni dinlemezseniz;

6. o zaman bu evi Şilo gibi edeceğim, ve bütün dünya milletleri için bu şehri lânetlik edeceğim.

7. Ve RAB evinde bu sözleri söylerken Yeremyayı kâhinler ve peygamberler, ve bütün kavm işittiler.

8. Ve vaki oldu ki, bütün kavma söylesin diye, RABBİN emretmiş olduğu şeylerin hepsini Yeremya söyliyip bitirince, kâhinler ve peygamberler ve bütün kavm onu tutup dediler: Mutlaka ölmelisin.

9. Bu ev Şilo gibi olacak, ve bu şehir harap olacak, içinde oturan olmayacak, diye RABBİN ismile niçin peygamberlik ettin? Ve RABBİN evinde bütün kavm Yeremyanın başına üşüştüler.

10. Ve bu şeyleri işitince, Yahuda reisleri kiral evinden RAB evine çıktılar; ve RAB evinin yeni kapısına girecek yerde oturdular.

11. O zaman kâhinler ve peygamberler reislere ve bütün kavma söyliyip dediler: Bu adam ölümü hak etti; çünkü kulaklarınızla işittiğiniz gibi, bu şehre karşı peygamberlik etti.

12. O zaman Yeremya bütün reislere, ve bütün kavma söyliyip dedi: Bu eve karşı ve bu şehre karşı bütün işittiğiniz sözleri peygamberlik etmek için beni RAB gönderdi.

13. Ve şimdi yollarınızı ve işlerinizi ıslâh edin, ve Allahınız RABBİN sözünü dinleyin; ve RAB size karşı söylediği kötülükten ötürü nadim olacak.

14. Ve ben ise, işte, ben elinizdeyim, gözünüzde iyi ve doğru olana göre bana yapın.

15. Ancak iyi bilin ki, beni öldürürseniz, suçsuz kan karşılığını üzerinize, ve bu şehrin üzerine, ve onda oturanların üzerine getirmiş olursunuz; çünkü bütün bu sözleri size söylemek için gerçek beni RAB size gönderdi.

16. Ve reisler ve bütün kavm kâhinlere ve peygamberlere dediler: Bu adam için ölüm hükmü olmaz, çünkü Allahımız RABBİN ismile bize söyledi.

17. Ve memleketin ihtiyarlarından bir kaç kalktı, ve kavmin bütün cemaatine söyliyip dediler:

18. Yahuda kralı Hizkiyanın günlerinde Moreşetli Mika peygamberlik etti; ve bütün Yahuda kavmına söyliyip dedi: Orduların RABBİ şöyle diyor: Sion tarla gibi sürülecek, ve Yeruşalim taş yığınları olacak, ve mabedin dağı ormanın yüksek yerleri gibi olacak.

19. Yahuda kralı Hizkiya ve bütün Yahuda onu öldürdüler mi? RABDEN korkmadı mı, ve RABBİN lûtfunu dilemedi mi, ve RAB onlara karşı söylemiş olduğu kötülükten ötürü nadim olmadı mı? biz ise, canlarımıza büyük kötülük işlemiş oluruz.

20. Ve RABBİN ismile peygamberlik eden bir adam daha vardı, Kiryat-yearimden Şemayanın oğlu Uriya; ve bu şehre karşı, ve bu memlekete karşı Yeremyanın bütün sözlerine göre peygamberlik etti.
21. Ve kiral Yehoyakim, ve bütün yiğitleri, ve bütün reisler onun sözlerini işittiler, ve kiral onu öldürmek istedi; fakat Uriya bunu işitince, korktu, ve kaçıp Mısıra gitti.
22. Ve kiral Yehoyakim Mısıra adamlar gönderdi, Mısıra Akborun oğlu Elnatan ile beraber adamlar gönderdi;
23. ve Uriyayı Mısırdan çıkardılar, ve onu kiral Yehoyakime getirdiler, ve onu kılıçla vurdu, ve leşini avam kabirlerine attı.
24. Fakat, Yeremyayı öldürmek için kavmin eline vermesinler diye onu tutan Şafanın oğlu Ahikamın eli idi.

BAP 27

YAHUDA kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin kirallığının başlangıcında RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

2. RAB bana şöyle diyor: Kendine bağlar ve boyunduruklar yap, ve onları kendi boynuna koy;
3. ve Yeruslime, Yahuda kralı Tsedekiyaya gelen ulakların elile onları Edom kralına, ve Moab kralına, ve Ammon oğulları kralına, ve Sur kralına, ve Sayda kralına gönder;
4. ve efendilerine söylesinler diye onlara emret: İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Efendilerinize şöyle diyeceksiniz:
5. Dünyayı, yeryüzünde olan insanı ve hayvanı, büyük kudretimle ve uzanmış bazumla ben yarattım, ve onu gözümde doğru olana veririm.
6. Ve şimdi bütün bu memleketleri Babil kralı Nebukadnetsar kulumun eline verdim; ve ona hizmet etsinler diye kırım hayvanlarını da kendisine verdim.
7. Ve onun memleketinin vakti gelinceye kadar bütün milletler kendisine ve oğluna, ve oğlunun oğluna kulluk edecekler; ve o zaman çok milletler ve büyük kırıllar onu kendilerine köle edecekler.
8. Ve vaki olacak ki, hangi millet ve ülke bu Babil kralı Nebukadnetsara kulluk etmez, ve boynunu Babil kralının boyunduruğu altına koymazsa, ben onları onun elile bitirinceye kadar, RAB diyor, o milleti kılıçla ve kıtlıkla, ve veba ile yoklayacağım.
9. Ve size gelince, peygamberlerinizi, ve falcılarınızı, ve düşlerinizi, ve münecimlerinizi, ve afsuncularınızı dinlemeyin, onlar ki, size: Babil kralına kulluk etmiyeceksiniz, diye söylüyorlar;
10. çünkü onlar toprağınızdan sizi uzaklaştırsınlar, ve ben sizi süreyim de yok olasınız diye size yalan peygamberlik ediyorlar.
11. Fakat boynunu Babil kralının boyunduruğu altına koyacak, ve ona kulluk edecek milleti kendi toprağında bırakacağım, RAB diyor; ve onu işliyecekler, ve orada oturacaklardır.
12. Ve bütün bu sözlere göre Yahuda kralı Tsedekiyaya söyliyip dedim: Boyunlarınızı Babil kralının boyunduruğu altına koyun, ve kendisine ve kavmına kulluk edin de sağ kalın.
13. Babil kralına kulluk etmiyecek olan millet hakkında RABBİN söylediği gibi, sen ve kavmin kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile niçin ölesiniz?
14. Ve: Babil kralına kulluk etmiyeceksiniz, diye size söyleyen peygamberlerin sözlerini dinlemeyin; çünkü onlar size yalan peygamberlik ediyorlar.
15. Çünkü onları ben göndermedim, RAB diyor, ancak sizi süreyim de, siz, ve size peygamberlik eden peygamberler yok olasınız diye, benim ismimle size yalan peygamberlik ediyorlar.

16. Ve kâhinlere ve bütün bu kavma söyliyip dedim: RAB şöyle diyor: İşte, RAB evinin takımları şimdi Babilden çabuk geri getirilecek, diye size peygamberlik eden peygamberlerinizin sözlerini dinlemeyin; çünkü size yalan peygamberlik ediyorlar.
17. Onları dinlemeyin; Babil kiralına kulluk edin de sağ kalın; bu şehir niçin harap olsun?
18. Fakat onlar peygamberlerse, ve RABBİN sözü onlarda ise, şimdi orduların RABBİNE yalvarsınlar da, RAB evinde ve Yahuda kiralının evinde, ve Yerusâlimde artakalan takımlar Babile götürülmesin.
19. Çünkü direkler için, ve deniz için, ve ayaklıklar için, ve bu şehirde kalan takımlar için orduların RABBİ şöyle diyor,
20. evet, Yahuda kiralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Yahudanın ve Yerusâlimin bütün ileri gelenlerini Yerusâlimden Babile sürdüğü zaman, Babil kralı Nebukadnetsarın almamış olduğu,
21. RAB evinde, ve Yahuda kiralının evinde, ve Yerusâlimde kalan takımlar için İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor:
22. Onlar Babile götürülecek, ve onları yoklıyacağım güne kadar orada kalacaklar, RAB diyor; o zaman onları çıkaracağım, ve bu yere geri getireceğim.

BAP 28

VE o yıl, Yahuda kralı Tsedekiyanın kiralılığının başlangıcında, dördüncü yılda, beşinci ayda vaki oldu ki, Gibeonlu Azzurun oğlu Hananya peygamber, RAB evinde, kâhinlerin ve bütün kavmin önünde bana söyliyip dedi:

2. İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Babil kiralının boyunduruğunu kırdım.
3. Babil kralı Nebukadnetsarın bu yerden alıp Babile götürmüş olduğu RAB evinin bütün takımlarını iki yıl müddet içinde bu yere geri getireceğim;
4. ve Yahuda kralı Yehoyakim oğlu Yekonyayı, ve Babile giden bütün Yahuda sürgünlerini bu yere geri getireceğim, RAB diyor; çünkü Babil kiralının boyunduruğunu kıracağım.
5. O zaman peygamber Yeremya kâhinlerin önünde, ve RAB evinde durmakta olan bütün kavmin önünde Hananya peygambere cevap verdi,
6. ve peygamber Yeremya dedi: Amin; RAB öyle etsin; RAB evinin takımlarını, ve bütün sürgünleri Babilden bu yere geri getirmek için peygamberlik ettiğin sözleri RAB yapsın.
7. Ancak, şimdi, sen işitirken, ve bütün kavm işitirken söyleyeceğim şu sözü dinle:
8. Benden önce ve senden önce olan peygamberler, eski zamandan beri çok memleketlere karşı, ve büyük ülkelere karşı cengi, ve kötülüğü, ve vebayı peygamberlik ettiler.
9. Bir peygamber selâmeti peygamberlik ederse, o peygamberin söylediği çıkınca, bilinir ki, gerçekten RABBİN göndermiş olduğu bir peygamberdir.
10. O zaman peygamber Hananya peygamber Yeremyanın boynundan boyunduruğu alıp kırdı.
11. Ve Hananya bütün kavmin önünde söyliyip dedi: RAB şöyle diyor: İki yıl müddet içinde bütün milletlerin boynundan Babil kralı Nebukadnetsarın boyunduruğunu böyle kıracağım. Ve peygamber Yeremya yoluna gitti.
12. Ve peygamber Hananya Yeremya peygamberin boynundan boyunduruğu alıp kırdıktan sonra Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:
13. Git, ve Hananyaya söyliyip de: RAB şöyle diyor: Sen odun boyunduruğu kırdın; fakat onun yerine demir boyunduruk yaptın;
14. çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Babil kralı Nebukadnetsara kulluk etsinler diye bütün bu milletlerin boynuna demir boyunduruk koydum; ve ona kulluk edecekler; ve kır hayvanlarını da ona verdim.

15. Ve peygamber Yeremya Hananya peygambere dedi: Şimdi dinle, ey Hananya, seni RAB göndermedi; fakat sen bu kavmı yalana güvendiriyorsun.
16. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, seni yeryüzünden göndereceğim; bu yıl öleceksin, çünkü RABBE karşı sapıklık söyledin.
17. Peygamber Hananya da o yılın içinde yedinci ayda öldü.

BAP 29

- KIRAL Yekonya, ve kıralın anası, ve harem ağaları, Yahuda ve Yerusalim reisleri, ve dölgerlerle demirciler Yerusalimden çıktıktan sonra,
2. Yahuda kıralı Tsedekiyanın Babile, Babil kıralı Nebukadnetsara gönderdiği Şafanın oğlu Elasa ve Hilkiyanın oğlu Gemarya elile,
 3. sürgünlerin artakalan ihtiyarlarına, ve kâhinlere, ve peygamberlere, ve Nebukadnetsarın Yerusalimden Babile sürmüş olduğu bütün kavma Yeremya peygamberin Yerusalimden gönderdiği mektubun sözleri şunlardır:
 4. Yerusalimden Babile sürmüş olduğu bütün sürgünlere İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor:
 5. Evler yapıp oturun; bahçeler dikin ve meyvalarını yiyin.
 6. Karılar alın, ve oğullar ve kızlar babası olun, ve oğullarınıza karılar alın, ve kızlarınızı kocaya verin de, oğullar ve kızlar doğursunlar; ve orada çoğalın ve azalmayın.
 7. Ve sizi sürmüş olduğum şehrin selâmetini arayın, ve onun için RABBE dua edin, çünkü onun selmetile siz de selâmet bulursunuz.
 8. Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Aranızdaki peygamberleriniz ve flcılarınız sizi aldatmasınlar; ve gördüğünüz ryalara kulak vermeyin.
 9. Çünkü onlar benim ismimle size yalancı peygamberlik ediyorlar; onları ben göndermedim, RAB diyor.
 10. Çünkü RAB şöyle diyor: Babil için tam yetmiş yıl dolunca, sizi arıyacağım, ve sizi bu yere geri getirmekle iyi sözümü size yapacağım.
 11. Çünkü sizin için düşünmekte olduğum düşünceleri ben bilirim, RAB diyor, kötülük düşünceleri değil, ancak sonunuzda size mit vermek için selâmet düşünceleridir.
 12. Ve beni çağıracaksınız, ve gidip bana dua edeceksiniz, ve sizi işiteceğim.
 13. Ve beni arıyacaksınız, ve bütün yüreğinizle beni arayınca bulacaksınız.
 14. Ve kendimi size buldurtacağım, RAB diyor, ve sizi sürgünlükten geri getireceğim, ve sizi sürmüş olduğum yerlerin hepsinden, ve bütün milletlerden toplıyacağım, RAB diyor; ve sizi oradan sürgün ettirdiğim yere geri getireceğim.
 15. Mademki siz: RAB bize Babilde peygamberler çıkardı, dediniz;
 16. Davud tahtı üzerinde oturan kıral için, ve bu şehirde oturan bütün kavm, sizinle beraber sürgüne çıkmamış olan kardeşleriniz için RAB şöyle diyor,
 17. evet, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben onların üzerine kılıcı, kıtlığı, ve vebayı göndereceğim, ve onları kötülüğünden yenilemiyen bayağı incirler gibi edeceğim.
 18. Ve onların ardından kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile kovalıyacağım, ve bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılsınlar, ve kendilerini kovduğum bütün milletler arasında lânetlik, ve şaşılacak, ve ıslık çalınacak bir şey, ve bir utanç olsunlar diye, onları ele vereceğim;
 19. çünkü sözlerimi dinlemediler, RAB diyor, o sözleri ki, erken davranıp kendilerine peygamber kullarımı onlarla gönderdim; fakat siz dinlemediniz, RAB diyor.
 20. Bunun için, ey sizler, Yerusalimden Babile gönderdiğim bütün sürgünler, RABBİN sözünü dinleyin.
 21. Benim ismimle size yalan peygamberlik eden Kolaya oğlu Ahab ve Maaseya oğlu

Tsedekiya için İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben onları Babil kralı Nebukadretsarın eline vereceğim; ve gözlerinizin önünde onları vuracak;

22. ve onlara olandan Babildeki bütün Yahuda sürgünleri lânetleme alacaklar: RAB seni Babil kralının ateşte yaktığı Tsedekiya ve Ahab gibi etsin, diyecekler;

23. çünkü İsrailde ahmaklık ettiler, ve komşuların karıları ile zina ettiler, ve onlara emretmediğim yalan sözleri benim ismimle söylediler; ve bilen ve şahit olan benim, RAB diyor.

24. Ve Nehelamlı Şemaya için söyleyip diyeceksin:

25. İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle söyleyip diyor: Mademki sen, Yeruşalimde olan bütün kavma, ve Maaseya oğlu kâhin Tsefanyaya, ve bütün kâhinlere kendi adınla mektuplar gönderip dedin:

26. Deli olup kendisini peygamber eden her adam için RAB evinde memurlar olsun da sen o adamı tomruğa ve demir halkaya vurasın diye kâhin Yehoyadanın yerine RAB seni kâhin etti.

27. Ve şimdi, kendisini size peygamber eden Anatotlu Yeremyayı niçin azarlamadın?

28. Çünkü Babile, bize gönderip dedi: Sürgünlük uzıyacak; evler yapın da oturun; ve bahçeler dikin, ve meyvalarını yiye.

29. Ve kâhin Tsefanya bu mektubu peygamber Yeremya iştirken okudu.

30. Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

31. Bütün sürgünlere gönderip de: Nehelamlı Şemaya için RAB şöyle diyor: Mademki Şemaya, kendisini ben göndermemişken size peygamberlik edip sizi yalana güvendirdi;

32. bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, ben Nehelamlı Şemayı ve zürriyetini yoklayacağım; bu kavm arasında oturan kimsesi kalmıyacak, ve kavmıma edeceğim iyiliği o görmeyecek, RAB diyor, çünkü RABBE karşı sapıklık söyledi.

BAP 30

YEREMYAYA RABDEN şu söz geldi:

2. İsrailin Allahı RAB şöyle söyleyip diyor: Sana söylediğim bütün sözleri kendin için bir kitaba yaz.

3. Çünkü işte, RAB diyor, kavmım İsrailin ve Yahudanın sürgünlerine döneceğim günler geliyor, RAB diyor; ve atalarına verdiğim diyara onları döndürecek, ve onu mülk edinecekler.

4. Ve İsrail için ve Yahuda için RABBİN söylediği sözler şunlardır.

5. Çünkü RAB şöyle diyor: Titreme sesi işittik, selâmet değil, yılgınlık.

6. Şimdi sorun da bakın, bir erkek doğurur mu? niçin doğuran bir kadın gibi her yiğidin ellerini belinde görüyorum, ve bütün yüzler solgun olmuş?

7. Yazık! çünkü o büyük bir gündür, onun gibisi yoktur; ve o Yakubun sıkıntı vaktidir; fakat ondan kurtulacak.

8. Ve o günde vaki olacak ki, orduların RABBİ diyor, onun boyunduruğunu senin boynundan alıp kıracağım, ve senin bağlarını koparacağım; ve artık onu yabancılar kendilerine köle etmiyecekler;

9. fakat Allahları RABBE, ve onlar için dikeceğim kıralları Davuda kulluk edecekler.

10. Ve ey Yakub kulum, sen korkma, RAB diyor; ve ey İsrail, sen yılgınlığa düşme; çünkü işte, ben seni uzaktan, ve zürriyetini onların sürgünlük diyarından kurtaracağım; ve Yakub geri dönecek, ve rahat edip kaygısız olacak, ve onu korkutan olmıyacak.

11. Çünkü seni kurtarmak için, RAB diyor, ben seninle beraberim; çünkü aralarına seni dağıttığım milletlerin hepsini bütün bütün sona erdirecek, fakat seni bütün bütün sona erdirmeyeceğim; ancak seni ölçü ile tedip edeceğim, ve seni hiç cezasız bırakmıyacağım.

12. Çünkü RAB şöyle diyor: Senin yaran şifa bulmaz, beren de sızlıyor.
13. Davanı gören yok ki, sana sargı vurulsun; şifa veren ilâçların yok.
14. Bütün oynasların seni unuttular; seni aramıyorlar; çünkü fesadının büyüklüğü yüzünden seni düşman vuruşu ile, insafsız tedip ile vurdum; çünkü suçların çoğaldı.
15. Niçin yarandan ötürü feryat ediyorsun? senin sancın şifa bulmaz; fesadının büyüklüğünden ötürü bu şeyleri sana yaptım, çünkü suçların çoğaldı.
16. Bundan dolayı seni yutanların hepsi yutulacak; ve bütün seni sıkıştıranlar, hep birden sürgüne gidecekler; ve seni çapul edenler, çapul malı olacaklar, ve seni yağma edenlerin hepsini yağmaya vereceğim.
17. Çünkü yine seni iyi edeceğim, ve yaralarından sana şifa vereceğim, RAB diyor, çünkü: O Siondur, onu arıyan yoktur, diyerek senin adını: Sürgün, koydular.
18. RAB şöyle diyor: İşte, ben Yakub çadırlarını sürgünden geri getireceğim, ve onun meskenlerine acıyacağım; ve şehir kendi hüyüğü üzerine yapılacak, ve usulüne göre sarayda oturulacak.
19. Ve onların arasından şükran, ve şenlik edenlerin sesi yükselecek; ve onları çoğaltacağım, ve azalmıyacaklar; onlara izzet vereceğim, ve küçülmiyecekler.
20. Ve oğulları önce oldukları gibi olacaklar, ve onların cemaati önümde pekiştirilecek, ve onları sıkıştıranların hepsini yokliyacağım.
21. Ve onların reisi kendilerinden olacak, ve onların hâkimi içlerinden çıkacak; ve onu yaklaştıracam, ve bana yaklaşıacak; çünkü bana yaklaştıma kim cüret eder? RAB diyor.
22. Ve siz bana kavm olacaksınız, ve ben size Allah olacağım.
23. İşte, RABBİN kızgınlığı, onun kasırgası, süpürüp götüren kasırğa, çıktı; kötülerin başına patlıyacak.
24. RAB kendi yüreğinin muradını yapıncıya kadar, ve onu başarınca kadar, onun kızgın öfkesi geri dönmiyecek; bunu son günlerde anlıyacaksınız.

BAP 31

O vakit İsrailin bütün aşiretlerinin Allahı olacağım, RAB diyor, ve onlar benim kavmim olacaklar.

2. RAB şöyle diyor: Kılıçtan kaçıp kurtulan kavm, İsrail, ben ona rahat vermeğe gidince, çölde lûtf buldu.
3. RAB eskiden bana görünüp dedi: Evet, seni ebedî sevgi ile sevdim; bundan dolayı seni inayetle kendime çektim.
4. Yine seni bina edeceğim, ve bina olunacaksın, İsrailin ere varmamış kızı, yine teflerinle süsleneceksin, ve şenlik edenlerin oyun alayları ile çıkacaksın.
5. Yine Samiriye dağlarında bağlar dikeceksin; bağ dikenler dikecekler, ve meyvalarını tatacaklar.
6. Çünkü Efraim dağları üzerinde bekçilerin: Kalkın, ve Siona, Allahımız RABBE çıkalım, diye bağıracakları bir gün vardır.
7. Çünkü RAB şöyle diyor: Yakub için sevinçle terennüm edin, ve milletlere baş olan için bağırın; ilân edin, hamdedin, ve diyin: Ya RAB, kendi kavmını, İsrailin bakiyesini kurtar.
8. İşte, ben onları şimal diyarından getireceğim, ve onları dünyanın uçlarından, ve onlarla beraber körü ve topalı, gebe kadını ve doğuran kadını birlikte toplıyacağım; büyük cemaat olarak buraya dönecekler.
9. Ağlayışla gelecekler; yalvardıkça onlara yol göstereceğim; onları sulu vadiler yanında, sürçmiyecekleri doğru yolda yürüteceğim; çünkü ben İsrail babayım, Efraim de ilk oğlumdur.

10. Ey milletler, RABBİN sözünü dinleyin, ve uzakta olan adalarda onu bildirip diyin: İsraili dağıtan onu toplıyacak, ve çoban sürüsünü nasıl korursa onu öyle koruyacak.
11. Çünkü RAB Yakubu satın aldı, ve onu kendisinden kuvvetli olanın elinden fidye ile kurtardı.
12. Ve gelecekler, ve Sionun yüksek yerinde terennüm edecekler, ve buğdaya, ve yeni şaraba, ve yağa, ve koyun ve sığır yavrularına, RABBİN iyiliğine doğru akacaklar; ve onların canı sulanmış bir bahçe gibi olacak; ve artık bir daha solmıyacaklar.
13. O zaman gençlerle kocamış adamlar birlikte, ve ere varmamış kız oyun alaylarında sevinecek; çünkü onların yasını meserrete çevireceğim, ve kederlerinden ötürü onları teselli edip kendilerini sevindireceğim.
14. Ve kâhinlerin canını yağla doyuracağım, ve kavmım iyiliğimle doyacaklar, RAB diyor.
15. RAB şöyle diyor: Ramada bir ses işitiliyor, fıgan ve acı ağlayış, Rahel çocukları için ağlamakta; çocukları için teselli edilmek istemiyor, çünkü onlar yok.
16. RAB şöyle diyor: Sesini ağlayıştan, gözlerini yaş dökmekten alıkoy; çünkü senin işin için ücret vardır, RAB diyor; ve düşman diyarından geri gelecekler.
17. Ve senin sonun için ümit vardır, RAB diyor; ve oğulların kendi sınırlarına dönecekler.
18. Gerçek dövünmekte olan Efraimi işittim: Beni tedip ettin, ve boyunduruğa alışmamış dana gibi tedip olundum; beni döndür ki, döneyim; çünkü Allahım RAB sensin.
19. Gerçek ben döndükten sonra tövbe ettim; ve tedip olunduktan sonra kalçamı dövdüm; gençliğimin utancını taşıdığım için utandım, ve rüsvay oldum.
20. Değerli oğlum Efraim mi? sevgili çocuk o mu? çünkü ona karşı söyledikçe durmadan onu anmaktayım; yüreğim bundan ötürü onu özliyor; gerçek ona merhamet edeceğim, RAB diyor.
21. Kendine yol işaretleri koy, kendine direkler dik; yüreğini büyük yola, gittiğin yola koy; geri dön, ere varmamış İsrail kızı, bu kendi şehirlerine dön.
22. Ne vakte kadar serserilik edeceksin, ey döknek kız? çünkü RAB dünyada yeni bir şey yarattı: Kadın erkeği koruyacak.
23. İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Ben onların sürgünlerini geri getirince, Yahuda diyarında ve şehirlerinde yine şu sözü söyleyecekler: Ey adalet yurdu, ey kudsiyet dağı, RAB seni mubarek kılsın.
24. Ve Yahuda ile bütün şehirleri, çiftçiler ve sürüleri ile beraber göç edenler, orada birlikte oturacaklar.
25. Çünkü yorgun cana kana kana içirdim, ve her solgun canı doyurdum.
26. Bunun üzerine uyandım, ve baktım; ve uykum bana tatlı geldi.
27. İşte, RAB diyor, İsrail evini ve Yahuda evini insan tohumu ile ve hayvan tohumu ile ekeceğim günler geliyor.
28. Ve vaki olacak ki, sökmek ve yıkmak, ve devirmek ve yok etmek, ve belâya sokmak için nasıl bekçilik ettimse, bina etmek ve dikmek için de onların üzerinde öyle bekçilik edeceğim, RAB diyor.
29. Artık o günlerde: Babalar koruk yediler ve oğulların dişleri kamaştı, demiyecekler.
30. Fakat herkes kendi fesadı için ölecek; koruk yiyen herkesin kendi dişleri kamaşacak.
31. İşte, RAB diyor, İsrail evi ile, ve Yahuda evi ile yeni bir ahit keseceğim günler geliyor;
32. atalarını Mısır diyarından çıkarmak için onların elini tuttuğum gün kendileriyle kestiğim ahit gibi değil; onların efendisi olduğum halde o ahdimi bozdular, RAB diyor.
33. Fakat o günlerden sonra, RAB diyor, İsrail evile keseceğim ahit şudur: Şeriatimi onların içlerine koyup, yürekleri üzerine onu yazacağım; ve ben onlara Allah olacağım, ve onlar bana kavm olacaklar.
34. Ve artık herkes kendi komşusuna, ve herkes kendi kardeşine: RABBİ bilin, diye öğretmiyecekler; çünkü küçüğünden büyüğüne kadar onların hepsi beni bilecekler, RAB diyor; çünkü fesatlarını bağışlıyacağım, ve artık suçlarını anmıyacağım.
35. Gündüzün ışık olsun diye güneşi veren, geceleyin ışık olsun diye ayın ve yıldızların

kanunlarını koyan, dalgaları gürliyinciyedek denizi karıştıran RAB (ismi orduların RABBİDİR) şöyle diyor:

36. Eğer önümden bu kanunlar ortadan kalkarsa, RAB diyor, İsrail zürriyeti de bütün günler önümde bir millet olmaktan çıkar.

37. RAB şöyle diyor: Eğer yukarıda gökler ölçülebilirse, ve aşağıda yerin temelleri eşilebilirse, ben de o zaman ettikleri şeylerin hepsinden ötürü bütün İsrail zürriyetini kendimden atarım, RAB diyor.

38. İşte, Hananel kulesinden köşe kapısına kadar şehrin RAB için bina edileceği günler geliyor, RAB diyor.

39. Ve ölçü ipi, daha öteye, dosdoğru Gareb tepesine çıkacak, ve Goaya dönecek.

40. Ve leşler ve küller deresinin hepsi, ve Kidron vadisine kadar bütün tarlalar, şarka doğru atlar kapısı köşesine kadar, RABBE mukaddes olacak; yerinden sökülmiyecek, ve artık ebediyen yıkılmıyacak.

BAP 32

YAHUDA kralı Tsedekiyanın onuncu yılında (Nebukadretsarın on sekizinci yılı) RABDEN Yeremyaya gelen sözdür.

2. Ve o zaman Babil kralının ordusu Yerusalamı kuşatmakta idi; ve peygamber Yeremya Yahuda kralının evindeki muhafızlar avlusunda mahpustu.

3. Çünkü Yahuda kralı Tsedekiya: Sen: RAB şöyle söyledi: İşte, ben bu şehri Babil kralının eline vereceğim, ve onu alacak;

4. ve Yahuda kralı Tsedekiya Kildanîlerin elinden kaçıp kurtulmıyacak, fakat mutlaka Babil kralının eline verilecek, ve ağız ağza onunla söyleşecek, ve gözleri onun gözlerini görecek;

5. ve o, Tsedekiya'yı Babil'e götürecektir, ve ben onu yoklıyınca kadar orada kalacak, RAB diyor; Kildanîlerle cenketseniz de işiniz iyi gitmiyecek, diyerek niçin peygamberlik ediyorsun? demiş ve onu hapsedmişti.

6. Ve Yeremya dedi: Bana RABBİN şu sözü geldi:

7. İşte, amcan Şallumun oğlu Hanamel sana gelip diyecek: Anatotta olan tarlamı kendine satın al; çünkü onu satın almak için akrabalık hakkı senindir.

8. Ve amcamın oğlu Hanamel, RABBİN sözüne göre muhafızlar avlusuna, yanıma geldi, ve bana dedi: Rica ederim, Benyamin diyarındaki Anatotta olan tarlamı satın al; çünkü miras hakkı senindir, ve akrabalık hakkı senindir; kendine satın al. Ve bildim ki bu RABBİN sözü idi.

9. Ve Anatotta olan tarlayı amcamın oğlu Hanamelden satın aldım, ve ona gümüşü tarttım, on yedi şekel* gümüş.

10. Ve hücceti imzaladım ve mühürledim, ve şahitler çağırdım, ve ona gümüşü terazide tarttım.

11. Ve satış hüccetini, kanuna ve âdete göre mühürlenmiş olanı, ve açık olanı aldım;

12. ve amcamın oğlu Hanamelin gözü önünde, ve satış hüccetini imzalamış olan şahitlerin gözü önünde, ve muhafızlar avlusunda oturan bütün Yahudilerin gözü önünde satış hüccetini Mahseyanın oğlu Neriyanın oğlu Baruka verdim.

13. Ve onların gözü önünde Baruka emredip dedim:

14. İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Bu hüccetleri al, bu mühürlenmiş satış hüccetini ve bu açık hücceti al, ve onları bir toprak kaba koy da uzun müddet kalsınlar.

15. Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Bu memlekette yine evler, ve tarlalar, ve bağlar satın alınacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

16. Ve satış hüccetini Neriyanın oğlu Baruka verdikten sonra RABBE dua edip dedim:
17. Ah, ya Rab Yehova! işte, gökleri ve yeri büyük kuvvetinle, ve uzanmış bazunla sen yarattın; senin için yapılamaz şey yoktur,
18. sen ki, binlerce insanlara inayet edersin, ve babalardan sonra onların fesadını oğullarının bağrına ödersin: büyük ve kudretli Allahsın, ismin orduların RABBİDİR;
19. öğütte büyük ve işte kuvvetlisin; sen ki, herkese kendi yollarına göre, ve işlerinin semeresine göre vermek için âdem oğullarının bütün yolları üzerine gözlerin açıktır;
20. sen ki, Mısır diyarında, ve İsrailde, ve başka insanlar arasında bugüne kadar alâmetler ve hârikalar yaptın; ve bugün olduğu gibi kendine isim yaptın;
21. ve alâmetlerle ve hârikalarla, ve kuvvetli elle, ve uzanmış bazu ile, ve büyük heybetle kavmin İsraili Mısır diyarından çıkardın;
22. ve atalarına vermek üzere and ettiğin bu diyarı, süt ve bal akan diyarı onlara verdin;
23. ve gelip onu mülk edindiler; fakat senin sözünü dinlemediler, ve senin şeriatinde yürümediler; yapsınlar diye emrettiğin bütün şeylerden hiç birini yapmadılar; ve başlarına bütün bu belâyı getirdin.
24. İşte, şehri almak için meterisler ona erişti; ve şehir kılıç, ve kıtlık, ve veba yüzünden ona karşı cenkeden Kildanîlerin eline verildi; ve söylediğin şey oldu; ve işte, görüyorsun.
25. Ve ya Rab Yehova, sen bana: Tarlayı gümüşle kendine satın al, ve şahitler çağır, dedin; şehir de Kildanîlerin eline verildi.
26. Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:
27. İşte, bütün beşerin Allahı RAB benim; benim için yapılamaz şey var mı?
28. Bundan ötürü RAB şöyle diyor: İşte, ben bu şehri Kildanîlerin eline, ve Babil kiralı Nebukadretsarın eline vereceğim, ve onu alacaktır;
29. ve bu şehre karşı cenk eden Kildanîler gelecekler, ve bu şehre ateş verecekler, ve onu, ve beni öfkeli edersinler diye damları üzerinde Baala buhur yaktıkları, ve başka ilâhlara dökülen takdimeler döktükleri evleri yakacaklar.
30. Çünkü çocukluklarından beri İsrail oğulları ve Yahuda oğulları ancak gözümde kötü olanı yaptılar; çünkü İsrail oğulları ellerinin işiyle beni öfkeliendirmekten başka bir şey yapmadılar, RAB diyor.
31. Çünkü İsrail oğulları ile Yahuda oğullarının, kendileriyle kırallarının, reislerinin, ve kâhinleriyle peygamberlerinin, ve Yahuda erleriyle Yerusâlimde oturanların, beni öfkeliendirmek için işledikleri her kötülükten dolayı onu gözümün önünden kaldırıp atayım diye,
32. bu şehir, onu bina ettikleri günden bugüne kadar, öfkeme ve gazabıma sebep oldu.
33. Ve bana yüz değil arka çevirdiler; ve erken davranıp öğreterek onlara öğrettimse de, yine ders almak için dinlemediler.
34. Fakat ismimle çağırılan evi murdar etmek için ona menfur şeylerini koydular.
35. Ve Molek için oğullarını ve kızlarını ateşten geçirmek üzere, Hinnom oğlu deresindeki Baalın yüksek yerlerini bina ettiler; bu işleri onlara ben emretmedim, ve Yahudaya suç işlettirmek üzere bu mekruh şeyi yapsınlar diye aklımdan geçmedi.
36. Ve şimdi bundan dolayı İsrailin Allahı RAB: Kılıçla, ve kıtlıkla, ve veba ile Babil kiralı eline verildi, dediğiniz bu şehir için şöyle diyor:
37. İşte, öfkemle, ve gazabımla, ve büyük kızgınlıkla onları sürmüş olduğum memleketlerin hepsinden kendilerini toplıyacağım; ve onları bu yere geri getireceğim, ve onları emniyette oturtacağım.
38. Ve onlar bana kavim olacak, ve ben onlara Allah olacağım;
39. ve bütün günler benden korksunlar diye, ve onlara ve onlardan sonra oğullarına iyilik olsun diye, kendilerine tek yürek ve tek yol vereceğim;
40. ve onlara iyilik etmek için onların ardından dönmiyeceğim diye, kendileriyle ebedî ahit keseceğim; ve benden ayrılmasınlar diye, yüreklerine korkumu koyacağım.
41. Ve onlara iyilik ederek kendileri için mesrur olacağım, ve hakikatla, bütün yüreğimle, ve

bütün canımla onları bu memlekette dikeceğim.

42. Çünkü RAB şöyle diyor: Bu kavmin üzerine bütün bu büyük kötülüğü nasıl getirdimse, onlara söylediğim bütün iyiliği de öylece üzerlerine getireceğim.

43. Ve: İnsansız ve hayvansız bir çöl oldu, Kildanîlerin eline verildi, dediğiniz bu diyarda tarlalar satın alınacak.

44. Benyamin diyarında, ve Yerusâlim çevresindeki yerlerde, ve Yahuda şehirlerinde, ve dağlığın şehirlerinde, ve Şefela şehirlerinde, ve Cenub şehirlerinde, gümüşle tarlalar satın alacaklar, ve hüccetler imzalıyacaklar, ve mühürlıyecekler, ve şahitler çağıracaklar; çünkü sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

BAP 33

VE Yeremya henüz muhafızlar avlusunda mahpusken, ikinci defa kendisine RABBÎN şu sözü geldi:

2. Onu yapan RAB, ve pekiştirmek için ona şekil veren RAB, ismi Yehova olan şöyle diyor:

3. Beni çağır da sana cevap vereyim, ve bilmediğin büyük ve erişilmez şeyleri sana göstereyim.

4. Çünkü meterislere ve kılıca karşı siper olsun diye yıkılmış olan bu şehrin evleri, ve Yahuda kırallarının evleri için İsrailin Allahı RAB şöyle diyor:

5. Kildanîlere karşı cenketmek için, ve öfkemde ve kızgınlığımda vurduğum insanların leşleriyle o evleri doldurmak için geliyorlar, o insanlar ki, bütün kötülüklerinden dolayı yüzümü bu şehre karşı gizledim.

6. İşte, o şehre sağlık ve şifa vereceğim, ve kendilerini iyi edeceğim; ve onlara selâmet ve hakikat bolluğunu göstereceğim.

7. Ve Yahuda sürgünlerini ve İsrail sürgünlerini geri getireceğim, ve önce olduğu gibi onları bina edeceğim.

8. Ve bana karşı suç ettikleri bütün fesatlarından onları temizliyeceğim; ve bana karşı suç ettikleri, ve bana karşı günah işledikleri bütün fesatlarını onlara bağışlıyacağım.

9. Onlara yapmakta olduğum bütün iyiliği işitecek, ve onun için yapmakta olduğum bütün iyilik ve selâmetten dolayı yılacak ve titriyecek olan bütün dünya milletleri önünde, bu şehir benim için sevindirici bir ad, hamt ve izzet olacak.

10. RAB şöyle diyor: İnsansız ve hayvansız ıssız kalmış, dediğiniz bu yerde, içinde oturanı kalmıyan, insansız ve hayvansız çöl edilmiş olan Yahuda şehirlerinde, ve Yerusâlim sokaklarında,

11. meserret sesi, ve sevinç sesi, güvey sesi ve gelin sesi: Orduların RABBİNE şükredin, çünkü RAB iyidir, çünkü inayeti ebedîdir, diyenlerin sesi; ve RAB evine şükran takdimeleri getirenlerin sesi yine işitilecek. Çünkü önce olduğu gibi diyarın sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

12. Orduların RABBİ şöyle diyor: İnsansız ve hayvansız ıssız kalan bu yerde, ve onun bütün şehirlerinde yine sürülerini yatıran çobanlar yurdu olacak.

13. Dağlığın şehirlerinde, Şefele şehirlerinde, ve Cenub şehirlerinde, ve Benyamin diyarında, ve Yerusâlim çevresindeki yerlerde, ve Yahuda şehirlerinde yine sayıcının elinden sürüler geçecek, RAB diyor.

14. İşte, RAB diyor, İsrail evi için, ve Yahuda evi için söylediğim iyi sözü yapacağım günler geliyor.

15. O günlerde ve o vakitte, Davud için bir salâh Kök Sürgünü sürdüreceğim; ve memlekette adalet ve doğruluk edecek.

16. O günlerde Yahuda kurtulacak, ve Yerusâlim emniyette oturacak; ve o şehir şu adla

çağırılacak: Yehova salâhımız.

17. Çünkü RAB şöyle diyor: Davud için İsrail evinin tahtı üzerinde oturan adam eksik olmayacak;

18. ve kâhinler, Levililer için önümde yakılan takdimeler arzeden, ve ekmek takdimeleri yakan, ve daima kurban kesen adam eksik olmayacak.

19. Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

20. RAB şöyle diyor: Gündüz ve gece kendi vakitlerinde olmasın diye gündüz ahdimi, ve gece ahdimi bozabilirsiniz;

21. o zaman, kendi tahtı üzerinde kırallık eden bir oğlu olmasın diye kulum Davud ile olan ahdim, ve hizmetçilerim Levililer, kâhinlerle olan ahdim de bozulabilir.

22. Göklerin ordusu nasıl sayılamaz, ve denizin kumu ölçülemezse, kulum Davudun zürriyetini, ve bana hizmet eden Levilileri öyle çoğaltacağım.

23. Ve Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

24. Seçtiği iki aşireti RAB kendisinden attı, diyerek bu kavmin ne söylediğini görmiyor musun? kavmımı karşılarında artık bir millet saymıyarak böylece onu hor görüyorlar.

25. RAB şöyle diyor: Eğer gün ve gece ahdimi, göklerin, ve yerin kanunlarını ben komadımsa;

26. o zaman İbrahimin, İshakın, ve Yakubun zürriyeti üzerine hâkimler olmak için onun zürriyetinden almayıym diye, Yakubun ve kulum Davudun zürriyetini de kendimden atarım; çünkü ben onların sürgünlerini geri getireceğim, ve onlara merhamet edeceğim.

BAP 34

BABİL kralı Nebukadnetsar, ve bütün ordusu, ve onun saltanatı altında olan bütün dünya ülkeleri, ve bütün kavmlar Yerusâlime karşı, ve onun bütün şehirlerine karşı cenk ederler iken, RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

2. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Git, ve Yahuda kralı Tsedekiyaya söyle, ve ona de: RAB şöyle diyor: İşte, ben bu şehri Babil kralının eline vereceğim, ve onu yakacak;

3. ve sen onun elinden kaçıp kurtulmayacaksın, fakat mutlaka tutulup onun eline verileceksin; ve gözlerin Babil kralının gözlerini görecekler, ve seninle ağız ağza söyleşecek, ve Babile gideceksin.

4. Ancak, ey Yahuda kralı Tsedekiya, RABBİN sözünü dinle: RAB senin için şöyle diyor: Kılıçla ölmeyeceksin;

5. selâmette öleceksin; ve ataların için, senden önce olan evelki kırallar için tütsü yaktıkları gibi, senin için de yakacaklar; ve senin için: Ah efendi! diye dövünecekler; çünkü sözü ben söyledim, RAB diyor.

6. Ve peygamber Yeremya bütün bu sözleri Yerusâlimde Yahuda kralı Tsedekiyaya söyledi,

7. ve Babil kralının ordusu Yerusâlime karşı, ve artakalan bütün Yahuda şehirlerine karşı, Lakişe, ve Azekaya karşı cenketmekte idi; çünkü Yahuda şehirleri arasında duvarlı şehir olarak bunlar kalmışlardı.

8. Kiral Tsedekiya azatlık ilân etmek için Yerusâlimde olan bütün kavmla,

9. herkes kölesini, ve herkes cariyesini, İbranî olan erkek ve kadını, serbest salıversin, ve onlardan kimse Yahudi kardeşini köle etmesin, diye ahit kestikten sonra, Yeremyaya RABDEN söz geldi.

10. Ve herkes kölesini, ve herkes cariyesini serbest salıversin, ve onlardan birini artık kimse köle etmesin diye ahde giren bütün reisler, ve bütün kavm dinlediler; dinliyip onları salıverdiler;

11. fakat sonradan döndüler, ve serbest salıverdikleri köleleri ve cariyeleri geri çevirdiler, ve

onları zorla köle ve cariye ettiler.

12. Ve RABDEN Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

13. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Ben atalarınızı Mısır diyarından, kölelik evinden çıkardığım gün onlarla ahit kesip dedim:

14. Her biriniz kendisine satılmış ve altı yıl kulluk etmiş olan İbranî kardeşini yedi yıl sonunda salıvereceksiniz; ve onu yanından serbest salıvereceksin; fakat atalarınız beni dinlemediler, ve kulak asmadılar.

15. Ve şimdi herkes komşusuna azatlık ilân etmekle siz dönmüş, ve gözümde doğru olanı yapmıştınız; ve benim önümde, benim isimle çağırılan evde ahit kesmiştiniz;

16. fakat geri döndünüz, ve ismimi kirlettiniz, ve canlarının istediğine göre serbest olarak salıvermiş olduğunuz herkesin kölesini ve herkesin cariyesini geri çevirttiniz; ve onları kendinize zorla köle ve cariye ettiniz.

17. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Herkes kardeşine, ve herkes komşusuna azatlık ilân etmek için beni dinlemediniz; işte, sizin için kılıca, vebaya, ve kıtlığa azatlık ilân edeceğim; ve bütün dünya ülkeleri arasında öteye beriye atılasınız diye, sizi ele vereceğim.

18. Ve buzağıyı ikiye bölüp parçaları arasından geçtikleri zaman önümde kestikleri ahdimin sözlerini pekiştirmiyerek ahdimden öte geçen adamları,

19. buzağının parçaları arasından geçmiş olan Yahuda reislerini, ve Yerusâlim beylerini, harem ağalarını, ve kâhinleri, ve memleketin bütün kavmını ele vereceğim;

20. onları düşmanlarının eline, ve canlarını arıyanların eline vereceğim; ve leşleri yerin canavarlarına, ve göklerin kuşlarına yem olacak.

21. Ve Yahuda kralı Tsedekiya ile reislerini düşmanlarının eline, ve canlarını arıyanların eline, ve Babil kralının üzerinizden çekilmiş olan ordusunun eline vereceğim.

22. İşte, ben emredeceğim, RAB diyor, ve onları bu şehre geri getireceğim; ve ona karşı cenk edecekler, ve onu alacaklar, ve onu yakacaklar; ve Yahuda şehirlerini içinde oturanı olmıyan bir virane kılacağım.

BAP 35

YAHUDA kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin günlerinde RABDEN Yeremyaya şu söz geldi:

2. Rekabîler evine git, ve onlara söyle, ve RAB evine, odaların birine onları getir, ve onlara şarap içir.

3. Ve Habatsinyanın oğlu Yeremyanın oğlu Yaazanyayı, ve kardeşlerini, ve bütün oğullarını, ve bütün Rekabîler evini aldım;

4. ve onları RAB evine, Allah adamı İgdalya oğlu Hananın oğullarının odasına getirdim; o oda eşik bekçisi Şallum oğlu Maaseyanın odası üzerindeki reisler odası yanında idi.

5. Ve Rekabîler evi oğullarının önüne şarap dolu taslarla kâseler koydum; ve onlara: Şarap için, dedim.

6. Ve dediler: Şarap içmeyiz; çünkü atamız Rekab oğlu Yonadab bize emredip demiştir: Siz ve oğullarınız ebede kadar şarap içmiyeceksiniz;

7. ve ev yapmıyacaksınız, ve tohum ekmiyeceksiniz, ve bağ dikmiyeceksiniz, ve sizde bunlar olmayacak; fakat misafir olduğunuz diyarda çok zaman yaşıyasınız diye bütün günlerinizce çadırlarda oturacaksınız.

8. Ve biz, karılarımız, oğullarımız ve kızlarımız şarap içmiyelim,

9. ve oturmak için evler yapmıyalım diye bize emrettiği her şeye göre atamız Rekab oğlu Yonadabın sözünü dinledik; ve bağımız, ve tarlamız, ve ekinimiz yoktur;

10. ve çadırlarda oturduk, ve atamız Yonadabı dinliyip bize emrettiği her şeye göre yaptık.

11. Fakat vaki oldu ki, Babil kralı Nebukadretsar memlekete çıkınca, biz: Gelin, ve

Kildanîler ordusu yüzünden, ve Suriyeliler ordusu yüzünden Yerus alime girelim, dedik; ve Yerus alimde oturmaktayız.

12. Ve Yeremyaya RABB N Şu sözü geldi:

13.  srail Allah , orduların RABBÎ, Şöyle diyor: Git, ve Yahuda erlerine ve Yerus alimde oturanlara de: Sözlerimi dinlemek üzre ders almayacak mısınız? RAB diyor.

14. Rekab oğlu Yonadab n, o ullar na Şarap içmesinler diye emrettiği sözleri tuttular; ve bugüne kadar i miyorlar, çünkü atalar n n emrini dinliyorlar. Fakat erken davranıp söyliyerek ben size söyledim; ve beni dinlemediniz.

15. Ve erken davranıp göndererek: Şimdi herkes kendi kötü yolundan dönsün, ve i lerinizi  sl h edin, ve başka  l hlara kulluk etmek için onların ardınca yürümeyin, ve size ve atalar n za verdiğim diyarda oturacaksınız, diye bütün peygamber kullar m  size gönderdim; fakat kulak asmad n z, ve beni dinlemediniz.

16. Mademki Rekab oğlu Yonadab oğulları atalar n n kendilerine ettiği emri tuttular, ve bu kavm beni dinlemedi;

17. bundan dolayı  srailin Allah , orduların Allah , RAB Şöyle diyor:   te, ben Yahudaya ve Yerus alimde oturanların hepsine karşı söylediğim bütün kötülüğü onların üzerine göndereceğim; çünkü onlara söyledim ve dinlemediler; ve onları çağırdım ve cevap vermediler.

18. Ve Yeremya Rekabîler evine dedi:  srailin Allah , orduların RABBÎ, Şöyle diyor: Mademki siz atan z Yonadab n emrini dinlediniz, ve onun bütün emirlerini tuttunuz, ve size emrettiği her Şeye göre yapt n z;

19. bundan dolayı  srailin Allah , orduların RABBÎ, Şöyle diyor: Bütün günler Rekab oğlu Yonadab n benim önümde duran bir adamı eksik olmayacaktır.

BAP 36

VE vaki oldu ki, Yahuda k ral  Yo iya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında RABDEN Yeremyaya Şu söz geldi:

2. Kendin için bir kitap tomar  al, ve Yo iyan n günlerinden, sana söylediğim günden bugüne kadar  sraile karşı ve Yahudaya karşı ve bütün milletlere karşı sana Ő yledi im sözlerin hepsini ona yaz.

3. Herkes kötü yolundan dönsün diye, onlara yapma ı düşünmekte olduğum bütün kötülüğü Yahuda evi belki i itir, ben de fesatlarını ve suçlarını ba ı lar m.

4. O zaman Yeremya Neriyan n oğlu Baruku  a ırd ; ve Baruk RABB N Yeremyaya söylemiş olduğu bütün sözleri onun ağzından kitap tomar na yazdı.

5. Ve Yeremya Baruka emredip dedi: Ben ba lıy m; RAB evine giremem;

6. fakat sen git, ve benim a z mdan yazm   olduğun RABB N sözlerini, oruç günü, kavm i itirken RABB N evinde tomardan oku; ve Şehirlerinden gelen bütün Yahuda i itirken de onları okuyacaks n.

7. Belki yalvar  larını RABB N önüne arzederler, ve herkes kendi kötü yolundan döner; çünkü bu kavma karşı RABB N söylediği   ke ve k zg nl k büyüktür.

8. Ve Neriyan n oğlu Baruk, RAB evinde kitaptan RABB N sözlerini okuyarak peygamber Yeremyan n kendisine emrettiği her Şeye göre yaptı.

9. Ve vaki oldu ki, Yahuda k ral  Yo iya oğlu Yehoyakimin beşinci yılında, dokuzuncu ayda, Yerus alimde olan bütün kavm, ve Yahuda Şehirlerinden Yerus alime gelen bütün kavm, RABB N önünde oruç  l n ettiler.

10. Ve RABB N evinde, kâtip Şafan oğlu Gemaryan n odasında, yukar ki avluda, RAB evinin yeni kapısına girilecek yerde, Baruk Yeremyan n sözlerini bütün kavm i itirken kitaptan

okudu.

11. Ve Şafan oğlu Gemaryanın oğlu Mikaya kitaptan RABBİN bütün sözlerini işitince,
12. kiral evine, kâtipin odasına indi; ve işte, bütün reisler, kâtip Elişama, ve Şemayanın oğlu Delaya, ve Akborun oğlu Elnatan, ve Şafanın oğlu Gemarya, ve Hananyanın oğlu Tsedekiya, ve beylerin hepsi orada idiler.

13. Ve Baruk kavm dinlerken kitaptan okuduğu zaman işitmiş olduğu bütün sözleri Mikaya onlara bildirdi.

14. Ve bütün reisler: Kavm işitirken okuduğun tomarı eline al da gel, diyerek Kuşinin oğlu, Şeleymanın oğlu, Netanyanın oğlu Yehudiyi Baruka gönderdiler. Ve Neriyanın oğlu Baruk tomarı eline alıp onlara geldi.

15. Ve ona: Şimdi otur, ve biz dinlerken onu oku, dediler. Ve onlar dinlerken Baruk okudu.

16. Ve vaki oldu ki, bütün sözleri onlar işitince yılgnlıkla birbirlerine döndüler, ve Baruka dediler: Bütün bu sözleri mutlaka kırala bildiririz.

17. Ve Baruka sorup dediler: Şimdi bize anlat, bütün bu sözleri onun ağzından nasıl yazdın?

18. Ve Baruk onlara dedi: Bütün bu sözleri kendi ağzı ile bana söyledi, ben de mürekkeple kitaba yazdım.

19. Ve reisler Baruka dediler: Git, sen de Yeremya da gizlenin; ve sizin nerede olduğunuzu kimse bilmesin.

20. Ve avluya, kıralın yanına girdiler, ve tomarı kâtip Elişamanın odasında saklamışlardı; ve kıral dinlerken bütün sözleri anlattılar.

21. Ve tomarı alıp getirmek için kıral Yehudiyi gönderdi, ve kâtip Elişamanın odasından onu alıp getirdi. Ve kıral dinlerken, ve kıralın yanında duran bütün reisler dinlerken Yehudi onu okudu.

22. Ve dokuzuncu ay idi; kıral kış evinde oturuyordu; ve önünde yakılmış mangal vardı.

23. Ve vaki oldu ki, Yehudi üç dört yaprak okudukça kıral kalemtıraşla onu kesti ve mangaldaki ateşe attı, o vakte kadar ki, bütün tomar mangaldaki ateşte bitti.

24. Ve bütün bu sözleri dinliyen kıral ile bütün kulları yılmadılar, ve esvaplarını yırtmadılar.

25. Ve Elnatan, ve Delaya, ve Gemarya, tomarı yakmasın diye kırala yalvardılar ise de, onları dinlemedi.

26. Ve kâtip Baruku ve peygamber Yeremyayı tutsunlar diye, kıralın oğlu Yerahmeele, ve Azrielin oğlu Serayaya, ve Abdeelin oğlu Şelemyaya kıral emretti; fakat RAB onları gizledi.

27. Ve Yeremyanın ağzından Barukun yazmış olduğu sözlerle tomarı kıral yaktıktan sonra, Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

28. Yine kendine başka bir tomar al, ve Yahuda kıralı Yehoyakimin yakmış olduğu birinci tomarda olan evelki bütün sözleri ona yaz.

29. Ve Yahuda kıralı Yehoyakim için diyeceksin: RAB şöyle diyor: Gerçek Babil kıralı gelecek, ve bu diyarı harap edecek, ve ondan insanı ve hayvanı silip atacak, diye niçin ona yazdın? diyerek o tomarı yaktın.

30. Bundan dolayı Yahuda kıralı Yehoyakim için RAB şöyle diyor: Davud tahtı üzerinde oturan kimsesi olmayacak; ve onun leşi gündüzün sıcağına, ve gecenin ayazına atılacak.

31. Ve fesatlarından ötürü kendisini ve zürriyetini ve kullarını yoklıyacağım; ve onlara karşı söylediğim ve kulak asmadıkları bütün kötülüğü kendi üzerlerine, ve Yeruşalimde oturanların üzerine, ve Yahuda erleri üzerine getireceğim.

32. Ve Yeremya başka bir tomar aldı, ve onu Neriya oğlu kâtip Baruka verdi, o da Yahuda kıralı Yehoyakimin ateşte yakmış olduğu kitabın bütün sözlerini, Yeremyanın ağzından ona yazdı; ve o sözlerin üzerine onlara benzer daha çok sözler katıldı.

VE Babil kralı Nebukadretsarın Yahuda diyarına kiral ettiği Yoşıya oğlu Tsedekiya kiral olarak, Yehoyakim oğlu Konyanın yerine kiralık etti.

2. Fakat Yeremya peygamber vasıtası ile RABBİN söylemiş olduğu sözleri, kendisi de, kulları da, memleket kavmi da, dinlemediler.

3. Ve kiral Tsedekiya: Şimdi bizim için Allahımız RABBE dua et, diyerek Yeremya peygambere Şelemyanın oğlu Yehukalı, ve Maaseyanın oğlu kâhin Tsefanyayı gönderdi.

4. Ve Yeremya kavmin arasına girip çıkıyordu; çünkü onu hapishaneye koymamışlardı.

5. Ve Firavunun ordusu Mısırdan çıkmıştı; ve Yerusâlimi kuşatan Kildanîler onların haberini işitince Yerusâlimden çekildiler.

6. Ve Yeremya peygambere RABBİN şu sözü geldi:

7. İsrailin Allahı RAB şöyle diyor: Bana sormak için sizi bana göndermiş olan Yahuda kiralına şöyle diyeceksiniz: İşte, size yardım etmek için çıkmış olan Firavun ordusu kendi memleketine, Mısıra, dönecek.

8. Ve Kildanîler yine gelecekler, ve bu şehre karşı cenk edecekler; ve onu alıp yakacaklar.

9. RAB şöyle diyor: Kildanîler mutlaka üzerimizden gideceklerdir, diye kendinizi aldatmayın; çünkü gitmiyecekler.

10. Çünkü size karşı cenk eden Kildanîlerin bütün ordusunu vursanız, ve aralarında ancak yaralı adamlar kalsa bile, yine her biri kendi çadırında ayağa kalkacak, ve bu şehri yakacaklar.

11. Ve vaki oldu ki, Firavun ordusu yüzünden Kildanîlerin ordusu Yerusâlimden çekilince,

12. Yeremya Benyamin diyarına gidip kavm arasında payını oradan almak için Yerusâlimden çıktı.

13. Ve o Benyamin kapısında idi, ve bekçilerin başı orada idi, ve onun adı Hananyanın oğlu, Şelemyanın oğlu İriya idi; ve Yeremya peygamberi tutup dedi: Sen Kildanîlere geçiyorsun.

14. Ve Yeremya: Yalan, ben Kildanîlere geçmiyorum, dedi. Fakat onu dinlemedi; ve İriya Yeremyayı tutup onu reislerle getirdi.

15. Ve reisler Yeremyaya öfkelenildiler, ve onu dövdüler, ve kendisini hapishaneye, kâtip Yonatanın evine koydular; çünkü o evi hapishane etmişlerdi.

16. Yeremya zindana ve bodrumlara girdi, ve Yeremya bir çok günler orada kaldı;

17. o zaman kiral Tsedekiya gönderip onu getirtti; ve kiral kendi evinde gizlice ona sorup dedi: RABDEN söz var mı? Ve Yeremya: Var, dedi. Ve: Babil kiralının eline verileceksin, dedi.

18. Ve Yeremya kiral Tsedekiyaya dedi: Sana ve kullarına veya bu kavma karşı ne suç ettim de, beni hapishaneye koydunuz?

19. Babil kralı üzerinize ve bu memleket üzerine gelmiyecek, diye size peygamberlik eden peygamberleriniz şimdi nerede?

20. Ve şimdi, rica ederim dinle, ey efendim kiral; rica ederim, yalvarışım senin önüne düşsün, ve kâtip Yonatanın evine beni geri gönderme de, orada ölmüyeyim.

21. Ve kiral Tsedekiya emretti, ve Yeremyayı muhafızlar avlusuna koydular; ve şehirden ekmeğin ardı bütün bütüne kesilinceye kadar, kendisine fırıncılar sokağından her gün bir somun verdiler. Ve Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.

BAP 38

VE Mattanın oğlu Şefatya, ve Paşhurun oğlu Gedalya, ve Şelemyanın oğlu Yukal, ve Malkiyanın oğlu Paşhur, Yeremyanın bütün kavma söylediği şu sözleri işittiler:

2. RAB şöyle diyor: Bu şehirde kalan kılıçla, kıtlıkla ve veba ile ölecek; fakat Kildanîlere çıkan adam yaşıyacak, ve canı kendisine çapul malı olacak, ve sağ kalacaktır.

3. RAB şöyle diyor: Bu şehir mutlaka Babil kralının ordusu eline verilecek, ve onu alacaktır.
4. Ve reisler kırala dediler: Rica ederiz, bu adamı öldürsünler; çünkü böyle sözler söyliyerek bu şehirde artakalan cenk adamlarının ellerini, ve bütün kavmin ellerini gevşetiyor; çünkü bu adam bu kavmin selâmetini değil ancak zararını arıyor.
5. Ve kıral Tsedekiya dedi: İşte, o sizin elinizde; çünkü kıral size karşı bir şey yapamaz.
6. O zaman Yeremyayı aldılar, ve muhafızlar avlusunda olan kıral oğlu Malkiyanın sarnıcına onu attılar; ve Yeremyayı iplerle sarkıttılar. Ve sarnıçta su yoktu, ancak çamur vardı; ve Yeremya çamura battı.
7. Ve kıral evinde olan kızlar ağası Habeş Ebed-melek, Yeremyayı sarnıca atmış olduklarını işitti; ve kıral Benyamin kapısında oturmakta idi,
8. ve Ebed-melek kıral evinden çıktı, ve kırala söyliyip dedi:
9. Efendim kıral, bu adamlar, sarnıca attıkları Yeremya peygambere ettikleri her şeyde kötülük ettiler; ve olduğu yerde açlıktan ölecek, çünkü artık şehirde ekmek kalmadı.
10. Ve kıral Habeş Ebed-meleke emredip dedi: Buradan yanına otuz kişi al, ve peygamber Yeremyayı ölmeden evel sarnıçtan çıkar.
11. Ve Ebed-melek adamları yanına aldı, ve kıral evine hazine odasının altına girdi, ve oradan yırtık paçavralar ve yıpranmış esvaplar aldı, ve onları iplerle sarnıca Yeremyaya sarkıttı.
12. Ve Habeş Ebed-melek Yeremyaya dedi: Şimdi, yırtık paçavraları, ve esvapları iplerin altından koltuklarının altına koy. Ve Yeremya öyle yaptı.
13. Ve Yeremyayı iplerle çektiler, ve onu sarnıçtan çıkardılar; ve Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.
14. Ve kıral Tsedekiya gönderdi, ve Yeremya peygamberi kendi yanına, RAB evinde olan girilecek yerlerin üçüncüsüne getirtti; ve kıral Yeremyaya dedi: Sana bir şey soracağım; benden bir şey gizleme.
15. Ve Yeremya Tsedekiyaya dedi: Sana bildirirsem, mutlaka beni öldürmiyecek misin? sana öğüt verirsem de, beni dinlemezsın.
16. Ve kıral Tsedekiya Yeremyaya gizlice and edip dedi: Hay olan RAB ki, bu canı bize yarattı, onun hakkı için seni öldürmiyeceğim, ve senin canını arıyan bu adamların eline seni vermiyeceğim.
17. Ve Yeremya Tsedekiyaya dedi: İsrailin Allahı, orduların Allahı, RAB şöyle diyor: Eğer Babil kralının reislerine sen çıkarsan, canın yaşıyacak, ve bu şehir ateşte yanmıyacak; ve sen, ve evin sağ kalacaksınız.
18. Fakat Babil kralının reislerine çıkmazsan, bu şehir Kildanîlerin eline verilecek, ve onu yakacaklar, ve sen onların elinden kaçıp kurtulmıyacaksın.
19. Ve kıral Tsedekiya Yeremyaya dedi: Kildanîlere geçmiş olan Yahudilerin eline beni verirler de, benimle eğlenirler diye onlardan korkuyorum.
20. Ve Yeremya dedi: Vermezler. Sana söylediğim şeyde RABBİN sesini işit, rica ederim; ve sana iyilik olur, ve canın sağ kalır.
21. Fakat sen çıkmak istemezsen, RABBİN bana gösterdiği söz şudur:
22. İşte, Yahuda kralının evinde kalan bütün kadınlar Babil kralının reislerine çıkarılacaklar, ve o kadınlar diyecekler: Yakın dostların seni aldattılar, ve seni alt ettiler; senin ayakların çamura battı, onlar geri döndüler.
23. Ve senin bütün karılarını, ve oğullarını Kildanîlere çıkaracaklar; ve sen onların elinden kaçıp kurtulmıyacaksın; fakat Babil kralının eli seni tutacak; ve sen bu şehri yaktıracaksın.
24. Ve Tsedekiya Yeremyaya dedi: Bu sözleri kimse bilmesin, sen de ölmiyeceksin.
25. Ve seninle konuştuğımı reisler işitirler, ve sana gelip: Kırala ne söyledin, ve kıral sana ne dedi ise şimdi bize bildir, bizden gizleme ve seni öldürmeyiz, derlerse,
26. onlara: Beni Yonatanın evine göndermesin de, orada ölmiyeyim diye, yalvarışımı kıralın önüne düşürdüm, dersin.
27. Ve bütün reisler Yeremyaya gelip ona sordular, ve kıralın emretmiş olduğu bütün bu

sözlere göre onlara anlattı. Ve artık ona bir şey demediler, çünkü işi kimse işitmemişti.

28. Ve Yeruslaimin alındığı güne kadar Yeremya muhafızlar avlusunda kaldı.

BAP 39

VE Yeruslaim alındığı zaman (Yahuda kralı Tsedekiyanın dokuzuncu yılında, onuncu ayda, Babil kralı Nebukadretsar ve bütün ordusu Yeruslaim'e karşı gelmiş, ve onu kuşatmışlardı;

2. Tsedekiyanın on birinci yılında, dördüncü ayda, ayın dokuzuncu gününde şehrin duvarında gedik açılmıştı), vaki oldu ki,

3. Babil kralının bütün reisleri içeri girdiler, ve Nergal-şaretser, Samgar-nebo, Sarsekim, Rab-saris, Nergal-şaretser, Rab-mag, ve Babil kralının geri kalan bütün reisleri orta kapıda oturdular.

4. Ve vaki oldu ki, Yahuda kralı Tsedekiya ve bütün cenk erleri, onları görünce kaçtılar, ve geceleyin şehirden, kral bahçesi yolundan, iki duvar arasındaki kapıdan çıktılar; ve Araba* yolunu tuttu.

5. Ve Kildanîler ordusu onların ardını kovdu, ve Eriha ovalarında Tsedekiyaya yetiştiler; ve onu tuttular, ve onu Hamat diyarında Riblaya, Babil kralı Nebukadretsara çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi.

6. Ve Riblada Babil kralı Tsedekiyanın gözü önünde oğullarını öldürdü; Babil kralı bütün Yahuda ileri gelenlerini de öldürdü.

7. Ve Tsedekiyanın gözlerini kör etti; ve onu Babile götürmek için zincire vurdu.

8. Ve Kildanîler kral evini, ve kavmin evlerini yaktılar, ve Yeruslaim duvarlarını yıktılar.

9. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan şehirde kalan kavmin bakiyesini, ve kendi tarafına geçmiş olanları, ve artakalan kavmin bakiyesini Babile sürdü.

10. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan kavmin fakirlerinden olup hiç bir şeyi olmıyan adamları Yahuda diyarında bıraktı, ve o gün onlara bağlar ve tarlalar verdi.

* Lût Denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

11. Ve Babil kralı Nebukadretsar Yeremya için muhafız askerin başı Nebuzaradana emredip dedi:

12. Onu al, ve ona iyi bak, ve ona kötü bir şey yapma; ancak sana ne derse ona öyle yap.

13. Ve muhafız askerin başı Nebuzardan, ve Nebuşazban, Rab-saris, ve Nergal-şaretser, Rab-mag, ve Babil kralının bütün reisleri adam gönderdiler;

14. ve gönderip Yeremyayı muhafızlar avlusundan aldılar, ve eve götürsün diye Şafanın oğlu Ahikamın oğlu Gedalyaya verdiler. Ve kavm arasında oturdu.

15. Ve muhafızlar avlusunda bağlı iken Yeremyaya RABBİN şu sözü gelmişti:

16. Git, ve Habeş Ebed-meleke söyle: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, bu şehrin üzerine sözlerimi iyilik için değil, kötülük için getireceğim; ve o gün senin önünde vaki olacaklar.

17. Fakat o gün seni kurtaracağım, RAB diyor; ve yılmakta olduğun adamların eline verilmiyeceksin.

18. Çünkü elbette seni kurtaracağım, ve kılıçla düşmiyeceksin, ve canın sana bir çapul malı olacak; çünkü bana güvendin, RAB diyor.

BAP 40

MUHAFİZ askerin başı Nebuzaradan, Babile sürgün götürülen bütün Yeruslaim ve Yahuda

sürgünleri arasında zincirle bağı olan Yeremyayı Ramadan salıverdikten sonra, ona RABBİN sözü geldi.

2. Ve muhafız askerin başı Yeremyayı alıp ona dedi: Bu yere karşı Allahın RAB bu belâyı söyledi;

3. ve onu RAB getirdi, ve söylediği gibi yaptı; çünkü RABBE karşı suç ettiniz, ve sözünü dinlemediniz, bundan dolayı başınıza bu iş geldi.

4. Ve şimdi, işte, elinde olan zincirlerden seni bugün çözüyorum. Eğer benimle beraber Babile gelmek gözünde iyi ise, gel, ve sana iyi bakarım; fakat benimle beraber Babile gelmek gözünde kötü ise, gelme; bak, bütün memleket senin önünde; nereye gitmek gözünde iyi ve doğru ise, oraya git.

5. Ve Yeremya henüz dönmeden ona dedi: Babil kralının Yahuda şehirleri üzerine koymuş olduğu Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına dön, ve onunla beraber kavm arasında otur; yahut gözünde nereye gitmek doğru ise, oraya git. Ve muhafız askerin başı ona azık ve hediye verip kendisini salıverdi.

6. Ve Yeremya Mitspaya, Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına gitti, ve onunla beraber, memlekette kalmış olan kavm arasında oturdu.

7. Ve kırlarda olan bütün asker başları, kendileri ve adamları, Babil kralının Ahikamın oğlu Gedalyayı memleket üzerine koymuş olduğunu, ve memleketin en fakirlerinden olup Babile sürülmemiş olanlardan erkekleri, ve kadınları ve çocukları ona verdiğini işitince,

8. Mitspaya, Gedalyanın yanına geldiler: Netanyanın oğlu İsmail, ve Kareahın oğulları Yohanan ve Yonatan, ve Tanhumetin oğlu Seraya, ve Netofalı Efayın oğulları, ve Maakalının oğlu Yezanya, kendileri ve adamları.

9. Ve Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalya onlara ve adamlarına and edip dedi: Kildanîlere kulluk etmekten korkmayın; memlekette oturun, ve Babil kralına kulluk edin, ve sizin için iyi olur.

10. Ve bana gelince, işte, bize gelecek olan Kildanîlerin önünde durmak için ben Mitspada oturacağım; fakat siz, şarap ve yaz yemişleri ve yağ toplayın, ve kaplarınıza koyun, ve aldığınız şehirlerde oturun.

11. Ve Moabda, ve Ammon oğulları arasında, ve Edomda, ve bütün memleketlerde olan Yahudilerin hepsi, Babil kralının Yahudadan bir bakiye bırakmış olduğunu, ve üzerlerine Şafanın oğlu Ahikamın oğlu Gedalyayı koymuş olduğunu işitince,

12. Yahudilerin hepsi sürülmüş oldukları bütün yerlerden döndüler, ve Yahuda diyarına, Mitspaya, Gedalyanın yanına geldiler, ve pek çok şarap ve yaz yemişleri topladılar.

13. Ve Kareahın oğlu Yohanan, ve kırlarda olan bütün asker başları Mitspaya Gedalyanın yanına geldiler,

14. ve ona dediler: Senin canını alsın diye Netanyanın oğlu İsmaili Ammon oğulları kralı Baalisin gönderdiğini biliyor musun? Fakat Ahikamın oğlu Gedalya onlara inanmadı.

15. Ve Kareahın oğlu Yohanan, Mitspada Gedalyaya gizlice söyliyip dedi: Bırak gideyim, ve Netanyanın oğlu İsmaili vurayım, ve kimse bilmiyecektir; niçin senin canını alsın da, senin yanına toplanmış olan Yahudilerin hepsi dağılsınlar, ve Yahudanın bakiyesi yok olsun?

16. Fakat Ahikamın oğlu Gedalya Kareahın oğlu Yohanana dedi: Bu işi yapmıyacaksın, çünkü İsmail hakkında yalan söylüyorsun.

BAP 41

VE yedinci ayda vaki oldu ki, kiral zürriyetinden ve kralın büyük adamlarından biri olan Elişamanın oğlu, Netanyanın oğlu İsmail, ve kendisile beraber on kişi Mitspaya Ahikamın oğlu Gedalyanın yanına geldiler; ve orada, Mitspada birlikte yemek yediler.

2. Ve Netanyahu'nun oğlu İsmail, ve kendisile beraber olan on kişi kalktılar, ve Babil kralının memleket üzerine koymuş olduğu Şafan'ın oğlu, Ahikam'ın oğlu Gedalyayı kılıçla vurup öldürdüler.
3. Ve Mitspada onunla, Gedalya ile beraber olan bütün Yahudileri, ve orada bulunan Kildanîleri, cenk erlerini, İsmail vurdu.
4. Ve Gedalyayı vurduktan sonra, (ve kimse bilmiyordu) ikinci günde vaki oldu ki,
5. Şekemden, Şilodan, ve Samiriyeden adamlar, sakalları tıraş edilmiş, ve esvapları yırtılmış, ve kendi bedenlerinde yaralar açmış, ve RAB evine getirmek üzere ekmek takdimesi ve günnük ellerinde olarak seksen kişi geldiler.
6. Ve onları karşılamak için Netanyahu'nun oğlu İsmail, ağılıya ağılıya yürüyerek Mitspadan çıktı; ve vaki oldu ki, onları karşılayınca kendilerine dedi: Ahikam'ın oğlu Gedalyanın yanına gelin.
7. Ve vaki oldu ki, şehrin ortasına geldikleri zaman Netanyahu'nun oğlu İsmail, kendisi ve yanında olan adamlar, onları boğazlıyıp çukurun içine attılar.
8. Fakat onlar arasında bulunan on kişi İsmaille dediler: Bizi öldürme; çünkü tarlada saklı malımız var, buğday, ve arpa, ve yağ, ve bal. O da vazgeçip onları kardeşleri ile beraber öldürmedi.
9. Ve İsmailin öldürmüş olduğu adamların bütün leşlerini içine, Gedalyanın yanına, attığı sarnıç, İsrail kralı Baaşa korkusu yüzünden kiral Asanın yapmış olduğu sarnıçtı; Netanyahu'nun oğlu İsmail öldürülmüş olanlarla onu doldurdu.
10. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan'ın Ahikam'ın oğlu Gedalyaya vermiş olduğu Mitspada olan kavmin bütün bakiyesini, kralın kızlarını, ve Mitspada kalan bütün kavmı İsmail sürdü; Netanyahu'nun oğlu İsmail onları sürüp Ammon oğullarına geçmek için gitti.
11. Fakat Kareah'ın oğlu Yohanan, ve onunla beraber olan bütün asker başları Netanyahu'nun oğlu İsmailin etmiş olduğu kötülüğün hepsini işitince,
12. bütün adamları aldılar, ve Netanyahu'nun oğlu İsmaille cenketmeğe gittiler, ve onu Gibeonda olan büyük suların yanında buldular.
13. Ve vaki oldu ki, İsmail yanında olan bütün kavm, Kareah'ın oğlu Yohananı, ve onunla beraber olan bütün asker başlarını görünce sevindiler.
14. Ve İsmailin Mitspadan sürmüş olduğu bütün kavm dönüp geri geldiler, ve Kareah'ın oğlu Yohananın yanına gittiler.
15. Ancak Netanyahu'nun oğlu İsmail, Yohananın önünden sekiz kişi ile kaçıp kurtuldu, ve Ammon oğullarına gitti.
16. Yanındaki bütün asker başları ile Kareah'ın oğlu Yohanan, Netanyahu'nun oğlu İsmailin, Ahikam'ın oğlu Gedalyayı vurduktan sonra Mitspadan götürmüş olduğu kavmin bütün bakiyesini, yani Gibeondan geri getirdiği yiğit cenk erlerini, ve kadınları, ve çocukları, ve kızlar ağalarını aldı.
17. Ve gittiler, ve Kildanîler yüzünden gidip Mısıra girmek için, Beyt-lehem yanında olan Gerut-kimhamda oturdular,
18. çünkü onlardan korkuyorlardı; çünkü Babil kralının memleket üzerine koymuş olduğu Ahikam'ın oğlu Gedalyayı Netanyahu'nun oğlu İsmail vurmuştu.

BAP 42

VE bütün asker başları, ve Kareah'ın oğlu Yohanan, ve Hoşayan'ın oğlu Yezanya, ve küçüğünden büyüğüne kadar bütün kavm yaklaşıp,

2. Yeremya peygambere dediler: Rica ederiz, yalvarışımız senin önüne düşsün, ve bizim için, bu bakiye için (çünkü çokluktan artakalan az adamlarız, nasıl ki, gözlerin bizi görüyor) Allahın RABBE dua et de,

3. yürüyeceğimiz yolu, ve yapacağımız şeyi Allahın RAB bize bildirsin.
4. Ve peygamber Yeremya onlara dedi: Sizi dinledim; işte, sözlerinize göre Allahınız RABBE dua edeceğim, ve vaki olacak ki, sizin için RAB ne cevap verirse size bildireceğim; sizden bir şey saklamıyacağım.
5. Ve Yeremyaya dediler: Allahın RABBİN bize bildirmek üzere seni göndereceği her söze göre yapmazsak, RAB aramızda sadık ve emin bir şahit olsun.
6. Seni kendisine gönderdiğimiz Allahımız RABBİN sözü iyi olsun kötü olsun, dinliyeceğiz ki, Allahımız RABBİN sözünü dinliyinca bize iyilik olsun.
7. Ve on gün sonra vaki oldu ki, RABBİN sözü Yeremyaya geldi.
8. Ve Kareahın oğlu Yohanani, ve onunla beraber olan bütün asker başlarını, ve küçüğünden büyüğüne kadar bütün kavmı çağırdı,
9. ve onlara dedi: Yalvarışınızı önüne arzedeğim diye, beni kendisine gönderdiğiniz İsrailin Allahı RAB şöyle diyor:
10. Gerçek bu diyarda kalırsanız, sizi bina ederim ve yıkmam, ve sizi dikerim ve sökmem; çünkü size yapmış olduğum bütün kötülükten dolayı nadim oluyorum.
11. Babil kiralından korkmayın, siz ki, ondan korkuyorsunuz; ondan korkmayın, RAB diyor; çünkü sizi kurtarmak için, ve sizi onun elinden azat etmek için ben sizinle beraberim.
12. O size merhamet etsin de, sizi kendi toprağınıza geri göndersin diye, ben size merhamet edeceğim.
13. Fakat siz: Bu diyarda oturmayacağız, dersenez, ve Allahınız RABBİN sözünü dinlemiyerek:
14. Hayır; fakat Mısır diyarına gireceğiz, orada cenk görmeyeceğiz, ve boru sesi işitmiyeceğiz, ve ekmek için açlık çekmiyeceğiz; ve orada oturacağız, dersenez;
15. bundan dolayı da, ey Yahuda bakiyesi, şimdi RABBİN sözünü dinleyin: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Eğer siz Mısıra girmeğe gerçekten yüz tutarsanız, ve orada misafir olmak üzere giderseniz;
16. o zaman vaki olacak ki, korkmakta olduğunuz kılıç Mısır diyarında, orada size yetişecektir; ve korkmakta olduğunuz kıtlık Mısırdaki, orada ardınıza yapışacaktır; ve orada öleceksiniz.
17. Mısırdaki misafir olmak üzere oraya girmeğe yüz tutan bütün adamlar böyle olacak; kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile ölecekler; ve onlardan kimse kalmıyacak, ve üzerlerine getireceğim kötülükten kaçıp kurtulmıyacak.
18. Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Yerusolimde oturanların üzerine öfkem ve kızgınlığım nasıl döküldü ise, siz Mısıra girince üzerinize kızgınlığım öyle dökülecek; ve lânetlik, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey, ve bir utanç olacaksınız; ve artık bu yeri görmeyeceksiniz.
19. Ey Yahuda bakiyesi, sizin için RAB: Mısıra gitmeyin, diye söyledi; iyi bilin ki, bugün size şahadet ettim.
20. Çünkü canlarınıza hile ettiniz; çünkü beni Allahınız RABBE gönderip dediniz: Allahımız RABBE bizim için dua et; ve Allahımız RABBİN diyeceği her şeye göre bize öylece bildir, ve biz yaparız.
21. Ve ben bugün size bildirdim; fakat beni size göndermiş olduğu hiç bir işte Allahınız RABBİN sözünü dinlemediniz.
22. Ve şimdi iyi bilin ki, misafir olmak üzere gitmek istediğiniz yerde, kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile öleceksiniz.

ALLAHLARI RABBİN bütün sözlerini, onlara bildirmek için Allahları RABBİN kendisini göndermiş olduğu bu sözlerin hepsini, Yeremya bütün kavma söylemeği bitirince vaki oldu ki,

2. Hoşayanın oğlu Azarya, ve Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün kibirli adamlar Yeremyaya söyliyip dediler: Sen yalan söylüyorsun: Mısırdaki misafir olmak üzere oraya gitmiyeceksiniz, demek için seni bize Allahımız RAB göndermedi;

3. ancak, Kildanîler bizi öldürsünler, ve Babile sürsünler diye bizi onların eline vermek için, Neriyanın oğlu Baruk bize karşı seni kışkırtıyor.

4. Ve Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün asker başları, ve bütün kavm, Yahuda diyarında oturmak üzere RABBİN sözünü dinlemediler.

5. Fakat Kareahın oğlu Yohanan, ve bütün asker başları, sürülmüş oldukları bütün milletlerden Yahuda diyarında misafir olmak üzere geri gelmiş olan bütün Yahuda bakiyesini,

6. erkekleri, ve kadınları, ve çocukları, ve kıralın kızlarını, ve muhafız askerin başı Nebuzaradanın Şafanın oğlu, Ahikamın oğlu Gedalyanın yanında bırakmış olduğu her canı, ve Yeremya peygamberi, ve Neriyanın oğlu Baruku alıp gittiler.

7. Ve Mısır diyarına girdiler; çünkü RABBİN sözünü dinlemediler. Ve Tahpanhese geldiler.

8. Ve Tahpanhese Yeremyaya RABBİN şu sözü geldi:

9. Eline büyük taşlar al, ve onları Yahuda erlerinin gözü önünde, Tahpanhese Firavun evine girilecek yerde olan kiremitlikte, balçığın içine gizle;

10. ve onlara de: İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: İşte, ben gönderip Babil kralı Nebukadretsar kulumu alacağım, ve gizlediğim bu taşların üzerine onun tahtını kuracağım; ve kiral kendi otağını onların üzerine kuracak.

11. Ve gelip Mısır diyarını vuracak; ölüm için olanlar ölüme, ve sürgün için olanlar sürgüne, ve kılıç için olanlar kılıca verilecek.

12. Ve Mısır ilâhlarının evlerinde ateş tutuşturacağım; ve onları o yakacak, ve onları sürgün edecek; ve bir çoban nasıl kendi esvabını giyerse, o da Mısır diyarını öyle giyecek; ve oradan selâmetle çıkacak.

13. Ve Mısır diyarında olan Beyt-şemeşin dikili taşlarını kıracak; ve Mısır ilâhlarının evlerini yakacak.

BAP 44

MISIR diyarında oturan, Migdolda, ve Tahpanhese, ve Memfiste, ve Patros diyarında oturan bütün Yahudiler için Yeremyaya şu söz geldi:

2. İsrailin Allahı, orduların RABBİ, şöyle diyor: Yerusâlim üzerine, ve bütün Yahuda şehirleri üzerine getirmiş olduğum kötülüğün hepsini gördünüz;

3. ve onların, ve atalarınızla sizin bilmediğiniz başka ilâhlara buhur yakmağa, ve kulluk etmeğe giderek beni öfkeliendirmek için etmiş oldukları kötülükleri yüzünden, işte, bugün şehirler harap, ve içlerinde oturan yok.

4. Ve erken davranıp göndererek, bütün peygamber kullarımı size gönderip: Ah, nefret etmekte olduğum bu mekruh şeyi yapmayın, dedim.

5. Fakat dinlemediler, ve başka ilâhlara buhur yakmıyıp kötülüklerinden dönmek için kulak asmadılar.

6. Bundan dolayı kızgınlığım ve öfkem taşıp döküldü, ve Yahuda şehirlerinde ve Yerusâlim sokaklarında tutuştu; ve bugün olduğu gibi harap ve virane oldular.

7. Ve şimdi İsrailin Allahı, orduların Allahı RAB şöyle diyor: Sizin için bir bakiye kalmasın diye, sizden erkeği ve kadını, çocuğu ve emzikte olanı Yahuda içinden kesip atmak için,

8. misafir olarak gittiğiniz Mısır diyarında, başka ilâhlara buhur yakıp ellerinizin işleriyle beni

öfkelenirerek, kesilip atılmak, ve dünyanın bütün milletleri arasında lânetlik ve utanç olmak için, canlarınıza bu büyük kötülüğü niçin ediyorsunuz?

9. Yahuda diyarında, ve Yerusâlim sokaklarında atalarınızın işledikleri kötülükleri, ve Yahuda kırallarının kötülüklerini, ve karılarının kötülüklerini, ve sizin kötülüklerinizi, ve karılarınızın kötülüklerini unuttunuz mu?

10. Bugüne kadar kendilerini alçaltmadılar, ve korkmadılar, ve önünüze ve atalarınızın önüne koyduğum şeriatimde ve kanunlarımda yürümediler.

11. Bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte ben, kötülük için, bütün Yahudayı kesip atmak için, size yüneleceğim.

12. Ve Mısır diyarında misafir olmak için oraya girmek üzere yünemiş olan Yahuda bakiyesini ele alacağım, ve hepsi telef olacaklar; Mısır diyarında düşecekler; kılıçla ve kıtlıkla telef olacaklar; küçüğünden büyüğüne kadar, kılıçla ve kıtlıkla ölecekler; ve lânetlik, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey, ve bir utanç olacaklar.

13. Ve Yerusâlimi kılıçla, kıtlıkla, ve veba ile nasıl yokladımsa, Mısır diyarında oturanları da öyle yoklıyacağım;

14. ve Mısır diyarında misafir olmak üzere oraya giden, ve Yahuda diyarında oturmak üzere oraya dönmeği özliyen Yahuda bakiyesinden, oraya dönmek için kaçıp kurtulan ve bırakılan kimse kalmıyacak; ancak kaçıp kurtulan bir kaç kişiden başkası dönmiyecek.

15. Ve karılarının başka ilahlara buhur yaktıklarını bilen bütün erkekler, ve orada durmakta olan bütün kadınlar, büyük bir cemaat, Mısır diyarında Patrosta oturan bütün kavm, Yeremyaya cevap verip dediler:

16. Bize RABBİN ismile söylediğin sözde seni dinlemeyeceğiz.

17. Fakat gökler kıralıçasına buhur yakmak, ve ona dökülen takdimeler dökmek için ağzımızdan çıkan her sözü mutlaka yapacağız, nitekim biz ve atalarımız, kırallarımız ve reislerimiz, Yahuda şehirlerinde ve Yerusâlim sokaklarında yaptık; o zaman ekmeğe doyuyorduk, ve iyilik görüyor, kötülük görmüyorduk.

18. Ve gökler kıralıçasına buhur yakmağı, ve ona dökülen takdimeler dökmeye bıraktığımız vakitten beri, her şeye muhtaç olduk, ve kılıçla, ve kıtlıkla telef olduk.

19. Ve biz gökler kıralıçasına buhur yakarken, ve ona dökülen takdimeler dökerken, kocalarımızın haberi olmadan mı ona tapınmak için pideler yaptık, ve ona dökülen takdimeler döktük?

20. Ve Yeremya bütün kavma, erkeklere ve kadınlara, kendisine o cevabı vermiş olan bütün kavma söyleyip dedi:

21. Sizin ve atalarınızın, kırallarınızın ve reislerinizin, ve memleket kavminin Yahuda şehirlerinde, ve Yerusâlim sokaklarında yaktığınız buhuru RAB anmadı mı, ve onun hatırına gelmedi mi?

22. ve RAB işlerinizin kötülüğü yüzünden, ve yaptığınız mekruh şeyler yüzünden artık dayanamadı; ve bugün olduğu gibi içinde oturanı kalmıyarak memleketiniz virane, ve şaşılacak, ve nefret edilecek bir şey oldu.

23. Mademki buhur yaktınız, ve mademki RABBE karşı suç işlediniz, ve RABBİN sözünü dinlemediniz, ve şeriatinde, ve kanunlarında, ve şehadetlerinde yürümediniz; bundan dolayı, bugün olduğu gibi başınıza bu kötülük geldi.

24. Ve Yeremya bütün kavma ve bütün kadınlara dedi: Mısır diyarında olan bütün Yahuda, RABBİN sözünü dinleyin.

25. İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle söyleyip diyor: Gökler kıralıçasına buhur yakmak için, ve ona dökülen takdimeler dökmek için adanmış olduğumuz adakları mutlaka yapacağız, diyerek siz de karılarınız da ağzınızla söylediniz, ve ellerinizle yerine getirdiniz; adaklarınızı tutun, ve adaklarınızı yapın.

26. Mısır diyarında oturan bütün Yahuda, bundan dolayı RABBİN sözünü dinleyin: İşte, ben büyük ismim üzerine and ettim ki, RAB diyor, artık bütün Mısır diyarında, Yahuda

adamlarından hiç birinin ağız ile: Hay olan Rab Yehovanın hakkı için, diye benim ismim çağırılmıyacak.

27. İşte, ben uyanık durup onları iyilik için değil kötülük için bekliyorum; ve Mısır diyarında olan bütün Yahuda erleri bitinciye kadar, kılıçla ve kıtlıkla telef olacaklar.

28. Ve kılıçtan kaçıp kurtulanlar, sayısı az adamlar, Mısır diyarından Yahuda diyarına dönecekler; ve Mısır diyarında misafir olmak için oraya giden bütün Yahuda bakiyesi, kimin sözü duracağını bilecekler, benimki mi, yoksa onlarınki mi?

29. Ve elbette sözlerimin kötülük için size karşı duracağını bilirsiniz diye, RAB diyor, bu yerde sizi yoklayacağıma alâmet şu olacak;

30. RAB şöyle diyor: İşte, Yahuda kralı Tsedekiyayı, düşmanı olan ve canını arıyan Babil kralı Nebukadretsarın eline nasıl verdimse, Mısır kralı Firavun Hofrayı da, düşmanlarının eline, ve canını arıyanların eline öyle vereceğim.

BAP 45

YAHUDA kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında, Neriyanın oğlu Baruk, Yeremyanın ağzından bu sözleri kitaba yazdığı zaman, Yeremya peygamber ona şu sözü söyledi:

2. Ey Baruk, senin için İsrailin Allahı RAB şöyle diyor:

3. Sen: Şimdi vay başıma! çünkü RAB sızılara keder kattı; iniltimden yoruldu, ve rahat bulmıyorum, dedin.

4. Ona şöyle diyeceksin: RAB şöyle diyor: İşte, bina ettiğimi ben yıkacağım, ve diktiğimi ben sökeceğim, hem de bütün memlekette.

5. Ve sen kendin için büyük şeyler mi arıyorsun? arama; çünkü işte, ben bütün beşerin üzerine kötülük getireceğim, RAB diyor; fakat gideceğin bütün yerlerde canını sana çapul malı olarak vereceğim.

BAP 46

MİLLETLER için Yeremya peygambere gelen RABBİN sözü.

2. Mısır için: Mısır kralı Firavun-nekonun ordusu için; o ordu ki, Fırat ırmağı yanında Karkemişte idi; ve Yahuda kralı Yoşiya oğlu Yehoyakimin dördüncü yılında Babil kralı Nebukadretsar onu vurdu.

3. Küçük kalkanı ve büyük kalkanı hazırlayın, ve cenge girin.

4. Atları koşun, siz de binin, ey atlılar, ve miğferler giyip dikilin; mızraklarınızı bileyin, zırhlar giyin.

5. Bunu niçin gördüm? yıldılar ve geri döndüler; ve yiğitleri yere çalındılar, ve çabuk kaçtılar, ve arkaya bakmadılar; çepçevre yılgınlık! RAB diyor.

6. Ayağına çevik olan kaçmasın, ve yiğit kaçıp kurtulmasın; şimalde, Fırat ırmağı yanında sürçüp düştüler.

7. Nil gibi yükselen bu kimdir? suları ırmaklar gibi çalkanıyor.

8. Nil gibi yükselen Mısırdır, ve onun suları ırmaklar gibi çalkanıyor; ve diyor: Yükselip yeryüzünü kaplıyacağım; şehirleri, ve onlarda oturanları yok edeceğim.

9. Ey atlar, şahlanın; cenk arabaları, saldırın; ve yiğitler, kalkan kullanan Kuş ile Put, ve yay kullanan ve kuran Ludîler çıksınlar.

10. Çünkü o gün orduların Rabbi Yehovanın günüdür, hasımlarından öç alsın diye, öç

günüdür; ve kılıç yiyip doycak, ve kana kana onların kanından içecek; çünkü şimal diyarında, Fırat ırmağı yanında, orduların Rabbi Yehovanın kurbanı var.

11. Ey sen, Mısırın ere varmamış kızı, Gileada çık da merhem al; boş yere çok ilaç kullanıyorsun; senin için şifa yok.

12. Milletler senin utancını işittiler, ve yeryüzü senin feryadınla dolu; çünkü yiğit yiğide çarptı, ikisi de birden düştüler.

13. Babil kralı Nebukadretsarın Mısır diyarını vurmak üzere geleceğine dair RABBİN Yeremya peygambere söylediği söz.

14. Mısırdan bildirin, ve Migdolda işittirin, ve Memfiste, ve Tahpanheste işittirin; diyin: Dikil ve hazırlan; çünkü çevrende olanları kılıç yiyip bitirdi.

15. Kuvvetli erlerin niçin süpürüldüler? yerlerinde durmadılar, çünkü RAB onları kovdu.

16. Sürçenleri çoğalttı, evet, birbiri üzerine düştüler; ve dediler: Kalkın da gaddar kılıcın yüzünden kavmımıza, ve doğduğumuz diyara dönelim.

17. Orada bağırıldılar: Mısır kralı Firavun ancak bir yaygaracı; tam vakti kaçırdı.

18. İsmi orduların RABBİ olan Kiral diyor: Varlığım hakkı için, gerçek dağlar arasında Tabor dağı gibi, ve deniz yanındaki Karmel gibi gelecektir.

19. Ey sen, Mısırdan oturan kız, sürgünlük için eşyanı hazırla; çünkü Memfis virane olacak, ve yanacak, içinde oturanı olmayacak.

20. Mısır çok güzel bir genç inek; fakat şimalden geliyor, at sineği geliyor.

21. Onun içinde ücretli askerleri de besili buzağılar gibi; çünkü onlar da geri dönüp hep birden kaçtılar, yerlerinde durmadılar; çünkü üzerlerine felâketleri günü, yoklanmaları vakti gelmişti.

22. Yürüyen yılan gibi hışırtısı olacak; çünkü ordu ile yürüyecekler, ve ona karşı odun kesenler gibi baltalarla gelecekler.

23. Ağaçları sayıya gelmezse de, yine onun ormanını kesecekler, RAB diyor; çünkü onlar çekirgelerden çokturlar, ve sayıya gelmezler.

24. Mısır kızı utandırılacak; şimal kavminin eline verilecek.

25. İsrailin Allahı, orduların RABBİ diyor: İşte, No şehrindeki Amonu, ve Firavunu, ve Mısırı, ve onun ilâhlarını, ve kırıllarını, Firavunu ve ona güvenenleri yoklayacağım;

26. ve canlarını arıyanların eline, ve Babil kralı Nebukadretsarın eline, ve kullarının eline onları vereceğim; ve ondan sonra eski günlerde olduğu gibi orada oturulacak, RAB diyor.

27. Fakat, ey Yakub kulum, sen korkma, ve ey İsrail, sen yılgınlığa düşme; çünkü, işte, seni uzaktan, ve zürriyetini onların sürgünlük diyarından ben kurtaracağım; ve Yakub geri gelecek, ve rahat bulup kaygısız olacak, ve kendisini korkutan olmayacak.

28. Kulum Yakub, sen korkma, RAB diyor; çünkü ben seninle beraberim; çünkü aralarına seni sürmüş olduğum milletlerin hepsini bütün bütün sona erdireceğim; fakat seni bütün bütün sona erdirmeyeceğim, ancak seni ölçü ile tedip edeceğim, ve seni hiç cezasız bırakmayacağım.

BAP 47

FİRAVUN Gazayı vurmada önce Filistîler için Yeremya peygambere gelen RABBİN sözü.

2. RAB şöyle diyor: İşte, şimalden sular yükseliyor, ve onlar taşkın bir sel olacak, ve diyarın, ve bütün içindekilerin, şehrin ve onda oturanların üzerine taşacak; ve insanlar feryat edecek, ve diyarda oturanların hepsi uluyacaklar.

3. Kuvvetli atlarının yere vuran tırnakları sesinden, cenk arabalarının velvelesinden, tekerleklerinin gürültüsünden, elleri gevşediği için babalar dönüp oğullarına bakmıyorlar;

4. çünkü Sur ve Saydaya kalan her yardımcıyı kesip atmak üzere, bütün Filistîleri helâk etmek günü geldi; çünkü RAB Filistîleri, Kaftor adasının bakiyesini helâk edecek.

5. Gaza saçını yoldu; Aşkelon vadilerinin bakiyesile beraber hiçe indirildi; daha ne vakte kadar bedeninde yara açacaksın?
6. Ey sen, RABBİN kılıcı, ne vakte kadar susmıyacaksın? kınına gir; rahat et de sus.
7. RAB sana emretmişken nasıl susabilirsin? Onu oraya, Aşkelona, ve deniz kıyısına karşı gönderdi.

BAP 48

- MOAB için. İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Neboya ne yazık! çünkü harap oldu; Kiryataim utandı, alındı; Misgab utandı, ve yıldı.
2. Artık Moabın övünmesi kalmadı; Heşbonda ona karşı kötülük düşündüler: Gelin, onu kesip atalım da artık bir millet olmasın. Sen de susturulacaksın, ey Madmen; seni kılıç kovalıyacak.
 3. Horonaimden çığlık sesi, soygun ve büyük kırgın!
 4. Moab kırıldı; yavrularının feryadı işitildi.
 5. Çünkü Luhit yokuşunu ağıla ağıla çıkıyorlar; çünkü Horonaim inişinde kırgından dolayı sıkıntı çığlığını işittiler.
 6. Kaçın, canınızı kurtarın, ve çöldeki ılgın ağacı gibi olun.
 7. Çünkü, kendi işlerine ve hazinelerine güvendiğin için sen de alınacaksın; ve Kemoş kendi kâhinleri ve reisleri ile beraber sürgüne çıkacak.
 8. Ve RABBİN söylediği gibi, helâk edici her şehrin üzerine gelecek, ve hiç bir şehir kurtulmıyacak; ve vadi yok olacak, ve ova harap olacak.
 9. Moaba kanat verin de uçup gitsin; onun şehirleri de virane olacak, onlarda oturan kalmıyacak.
 10. RABBİN işini gevşeklikle yapan lânetli olsun; ve kılıcını kandan alıkoyan lanetli olsun.
 11. Moab çocukluğundan beri kaygısızdı, ve şarap gibi tortusu üzerine yerleşti, ve kaptan kaba boşaltılmadı, ve sürgüne gitmedi; bundan dolayı tadını kaybetmedi, ve kokusu değişmedi.
 12. Bundan dolayı, RAB diyor, onu kaptan kaba dökecek olan adamları göndereceğim günler işte, geliyor, ve onu dökecekler; ve kaplarını boşaltacaklar, ve küplerini parçalıyacaklar.
 13. İsrail evi güvendikleri Beyt-elden nasıl utandılarsa, Moab da Kemoştan öyle utanacak.
 14. Nasıl diyorsunuz: Biz yiğitleriz, ve cenk için cesur adamlarız?
 15. Moab harap oldu, ve onun şehirlerine çıktılar, ve seçme yiğitleri boğazlanmak için indiler, ismi orduların RABBİ olan Kırıl diyor.
 16. Moabın felâketi gelmek üzredir, ve onun belâsı seğirdip gelmektedir.
 17. Ey sizler, bütün onun çevresinde olanlar, ve hep onun adını bilenler, onun için figan edip diyin: Kuvvet asası, güzel değnek nasıl kırıldı!
 18. Ey sen, Dibonda oturan kız, izzetinden aşağı in, ve susuz yerde otur; çünkü Moabı harap eden sana karşı çıktı, senin hisarlarını yıktı.
 19. Ey sen, Aroerde oturan, yol kenarında dur da bekle; kaçan ere, ve kurtulan kadına sor: Ne oldu? de.
 20. Moab utandı; çünkü yıkıldı; ulu ve feryat et; Moabın harap olduğunu Arnon yanında bildirin.
 21. Ovalık memlekete, Holona, ve Yahtsaya, ve Mefaata,
 22. ve Dibona, ve Neboya, ve Beyt-diblataime,
 23. ve Kiryataime, ve Beyt-gamula, ve Beyt-meona,
 24. ve Keriyota, ve Botsraya, ve uzak ve yakın bütün Moab diyarı şehirlerine hüküm geldi.
 25. Moabın boynuzu kesildi, ve bazusu kırıldı, RAB diyor.
 26. Onu sarhoş edin; çünkü RABBE karşı kendisini büyük etti; ve Moab kendi kusmuğu

içinde yuvarlanacak, ve o da gülünç olacak.

27. Çünkü İsrail sana gülünç olmadı mı? hırsızlar arasında mı bulundu? çünkü onun için söyledikçe baş sallıyorsun.

28. Ey sizler, Moabda oturanlar, şehirleri bırakın da kayada oturun; ve yuvasını uçurumun ağzında yapan güvercin gibi olun.

29. Moabın kibrini, onun çok mağrur olduğunu, büyüklük sattığını, ve kibrini ve küstahlığını, ve yüreğinin kibirli olduğunu işittik.

30. Onun gazabını bilirim, RAB diyor, bir hiçtir; onun övünmeleri bir şey yapmadı.

31. Bundan dolayı Moab için uluyacağım; evet, bütün Moab için feryat edeceğim; Kir-heres adamları için yas tutacaklar.

32. Senin için Yazer ağlayışından ziyade ağlıyacağım, ey Sibma asması; çubukların denizi aştılar, Yazer denizine eriştiler; harap edici senin yaz yemişlerin ve bağ bozumun üzerine düştü.

33. Semereli tarladan ve Moab diyarından sevinç ve meserret kaldırıldı; ve mâsaralardan şarabı kestim; kimse bağırsıyla üzüm basmayacak; bağırsı, o bağırsı olmayacak.

34. Heşbonun çığlığından Elealeye, Yahatsa kadar, Tsoardan Horonaime, Eglat-şelişiyaya kadar, seslerini işittirdiler; çünkü Nimrim suları da harap olacak.

35. Ve yüksek yerde takdime arzedeni, ve ilâhlarına buhur yakarı Moabda sona erdireceğim, RAB diyor.

36. Bundan dolayı Moab için yüreğim ney gibi inliyor; Kir-heres erleri için yüreğim ney gibi inliyor; bundan dolayı artırdığı mal yok oldu.

37. Çünkü her başın saçı yolunmuş, ve her sakal kesilmiş; bütün eller üzerinde kesikler, ve bellerde çul.

38. Moabın bütün damlarında ve meydanlarında, her yerde dövünme var; çünkü Moabı kimsenin beğenmediği bir kap gibi kırdım, RAB diyor.

39. Nasıl yıkıldı! nasıl uluyorlar! Moab utançtan arkasını nasıl döndü! ve Moab bütün çevresinde olanlar için gülmeğe ve yılgınlığa vesile olacak.

40. Çünkü RAB şöyle diyor: İşte, kartal gibi uçacak, ve Moaba karşı kanatlarını gerecek.

41. Keriyot alındı, ve hisarlar ele geçti, ve o gün Moab yiğitlerinin yüreği ağırlı çeken kadının yüreği gibi olacak.

42. Ve Moab harap olacak, bir kavm olmaktan çıkacak, çünkü RABBE karşı kendisini büyük etti.

43. Ey sen, Moabda oturan, yılgınlık, ve çukur, ve tuzak senin üzerinde! RAB diyor.

44. Yılgınlıktan kaçan çukura düşecek; ve çukurdan çıkan tuzağa tutulacak; çünkü onun üzerine, Moabın üzerine, yoklanmaları yılını getireceğim, RAB diyor.

45. Kaçaklar Heşbonun gölgesinde takatsiz durmaktalar; çünkü Heşbondan ateş, ve Sihonun ortasından alev çıktı, ve Moab köşesini, ve velvele oğullarının tepesini yiyip bitirdi.

46. Vay sana, ey Moab! Kemoşun kavmı yok oldu; çünkü oğulların sürgün olarak alındı, ve kızların esirliğe götürüldü.

47. Fakat son günlerde Moab sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor. Moabın hükmü buraya kadardır.

BAP 49

AMMON oğulları için,

RAB şöyle diyor: İsrailin oğulları yok mu? onun mirasçısı yok mu? öyle ise Malkam* niçin Gadı mülk edindi, ve kavmı onun şehirlerinde oturuyor?

2. Bundan dolayı, RAB diyor, işte, Ammon oğullarının Rabba şehrine karşı cenk bağırsısını

işittireceğim günler geliyor; ve ıssız bir h y k olacak, ve köyleri yakılacak; ve İsrail, kendisini mülk edinenleri mülk edinecek, RAB diyor.

3. Ulu, ey Heşbon!       Ay harap oldu; feryat edin, Rabba kızları!  ul kuşanın; d v n n, ve çitlerin arasında öteye beriye koşun;       kâhinleri ve reislerle birlikte Malkam sürgüne gidecek.

4. Ey dönek kızı! vadilerle, sulak vadin ile niçin övünüyorsun? sen ki, hazinelerine g veniyordun: Üzerime kim gelecek? diyordun.

5. İşte, senin üzerine çevrende olanların hepsinden yılgınlık getireceğim, orduların Rabbi Yehova diyor; ve s r leceksiniz, herkes önüne gelen tarafa; ve kaçakları toplıyan olmıyacak.

6. Fakat ondan sonra Ammon oğullarının sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

* Yahut, *onların kıralı*.

7. Edom için,

Orduların RABBÎ şöyle diyor: Artık Temanda hikmet kalmadı mı? anlayışlı adamlarda öğüt tükendi mi? onların hikmeti boşaldı mı?

8. Kaçın, geri dönün, derin yerlerde oturun, Dedanda oturanlar!       Esavı yokladığım zaman bel sını onun başına getireceğim.

9. Eğer sana bağ bozanlar gelmiş olsalardı, artakalan üzüm bırakmazlar mıydı? eğer geceleyin hırsızlar gelmiş olsalardı, diledikleri kadar harap etmezler miydi?

10. Fakat Esavı ben soydum, gizli yerlerini açtım, ve gizlenemiyecek; zürriyeti ve kardeşleri ve komşuları helâk oldular, kendisi de yok oldu.

11. Babasız çocuklarını bırak, onları ben yaşatırım; ve dul kadınların bana g vensinler.

12.       RAB şöyle diyor: Onlar ki, kâseyi içecek adamlardan değildiler, işte, elbette içecekler; ve bütün bütün cezasız kalacak olan sen misin? cezasız kalmıyacaksın, fakat elbette içeceksin.

13.       kendim üzerine and ettim, RAB diyor, Botsra şaşılacak, utanılacak şey, çöl, lânetlik olacak; ve bütün şehirleri ebedî harabeler olacak.

14. RABDEN haber işittim, ve milletler arasına bir de elçi gönderildi: Toplanın, ve ona karşı gelin, ve cenge kalkın.

15.       işte, seni milletler arasında küçük ve insanlar arasında hakir ettim.

16. Korkunç olmana gelince, yüreğinin gururu seni aldattı, sen ki, kayanın kovukları arasında oturuyorsun, sen ki, bayırın doruğunu tutuyorsun; yuvanı kartal gibi yüksek koysan bile, seni oradan indiririm, RAB diyor.

17. Ve Edom şaşılacak bir şey olacak; oradan geçen herkes şaşacak, ve bütün onun belâlarından ötürü ıslık çalacak.

18. Sodom ve Gomorranın, ve komşu şehirlerin altüst edildikleri zamanda olduğu gibi, orada kimse oturmıyacak, RAB diyor, ve  dem oğlu orada misafir olmıyacak.

19. İşte, kuvvetli yurda karşı bir aslan gibi Erdenin kabarmasından çıkacak;       oradan onları ansızın kaçıracağım; ve kim seçilirse, onun üzerine onu koyacağım;       benim gibi olan kimdir? ve bana vakit tayin edecek olan kimdir? ve önümde duracak  oban kimdir?

20. Bundan dolayı RABB N Edoma karşı kararını, ve Temanda oturanlara karşı düşüncelerini dinleyin: Gerçek onları, sürülerinin küçüklerini s r kliwecekler; gerçek yurtlarını üzerlerine yıkacak.

21. D şmelerinin velvelesinden yer titriyor; çığlık var, gürültüsü Kızıl Denizde işitiliyor.

22. İşte, kartal gibi yükselip uçacak, ve Botsraya karşı kanatlarını gerecek; ve o gün Edom y ğitlerinin yüreği ağrı çeken kadının yüreği gibi olacak.

23. şam için,

Hamat ve Arpad utandılar;       kötü haber işittiler, eridiler; denizde kaygı var, rahat edemez.

24. şam gevşedi, kaçmak için döndü, ve onu titreme aldı; doğuran kadın gibi onu sıkıntı ve ağrılar tuttu.

25. Şöhretli şehir, meserret bulduğum şehir, neden bırakılmadı?
26. Bundan dolayı onun meydanlarında yiğitleri düşecek, o gün bütün cenk erleri susturulacak, orduların RABBİ diyor.
27. Ve Şamın duvarında ateş tutuşturacağım, ve Ben-hadadın saraylarını yiyip bitirecek.
28. Babil kralı Nebukadretsarın vurduğu Kedar, ve Hatsor ülkeleri için.
RAB şöyle diyor: Kalkın, Kedara çıkın, ve şark oğullarını helâk edin.
29. Çadırlarını ve sürülerini alacaklar; çadır eteklerini, ve bütün kaplarını, ve develerini kendileri için götürecekler; ve onlara: Çepçevre yılgınlık! diye bağıracaklar.
30. Ey sizler, Hatsorda oturanlar, kaçın, uzaklara dağılın, derin yerlerde oturun, RAB diyor; çünkü Babil kralı Nebukadretsar size karşı öğüt aldı, ve size karşı düşüncesi var.
31. Kalkın, kaygısız ve emniyette oturan kavmin üzerine yürüyün, RAB diyor; onun kapıları ve sürgüleri yoktur, yalnız başına oturur.
32. Ve develeri yağma olacak, ve sayısız sürüleri çapul malı olacak; ve sakal başları kesik olan o adamları bütün yellere dağıtacağım; ve her yandan belâlarını getireceğim, RAB diyor.
33. Ve Hatsor çakal yeri, ebedî virane olacak; orada kimse oturmıyacak, ve âdem oğlu orada misafir olmayacak.
34. Yahuda kralı Tsedekiyanın kiralılığının başlangıcında, Yeremya peygambere Elam için RABBİN şu sözü geldi:
35. Orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, Elamın yayını, başlıca kuvvetini, kıracağım.
36. Ve göklerin dört ucundan Elam üzerine dört yeli getireceğim, ve onları bütün bu yellere dağıtacağım; ve hiç bir millet olmayacak ki, onun yanına Elamın sürgünleri gelmesin.
37. Ve düşmanlarının önünde, ve canlarını arıyanların önünde, Elamı yılgın edeceğim; ve kötülüğü, kızgın öfkemi, onların üzerine getireceğim, RAB diyor; ve onları bitirinciye kadar artlarından kılıcı göndereceğim;
38. ve Elamda tahtımı kuracağım, ve oradan kıralla reisleri yok edeceğim, RAB diyor.
39. Fakat son günlerde vaki olacak ki, Elamın sürgünlerini geri getireceğim, RAB diyor.

BAP 50

- BABİL için, Kildanîler diyarı için, Yeremya peygamber vasıtası ile RABBİN söylediği söz.
2. Milletler arasında bildirin ve işittirin, ve bayrak dikin; işittirin ve gizlemeyin: Babil alındı, Bel utandı, Merodak yıldız; onun dikili taşları utandılar, putları yıldılar, diyin.
 3. Çünkü ona karşı şimalden bir millet çıkıyor, onun diyarını viran edecek, ve onda oturan olmayacak; insan da hayvan da kaçıp gittiler.
 4. O günlerde, o vakitte, RAB diyor, İsrail oğulları, onlar ve Yahuda oğulları birlikte gelecekler; yürürken ağlıyarak gidip Allahları RABBİ arıyacaklar.
 5. Gelin, RAB ile unutulmaz ebedî ahitle birleşin, diyerek yüzleri Siona doğru, onun yolunu soracaklar.
 6. Kavmım kaybolmuş koyunlardılar; onları çobanları saptırdılar; dağlarda onları salıverdiler; dağdan tepeye gittiler; yattıkları yeri unuttular.
 7. Koyunları bulanların hepsi onları yediler; ve hasımları dediler: Biz suçlu değiliz, çünkü RABBE karşı, doğruluk yurduna, atalarının ümidi olan RABBE karşı onlar suç ettiler.
 8. Babilin içinden kaçın, ve Kildanîler diyarından çıkın, ve sürünün önünde ergeçler gibi olun.
 9. Çünkü işte, Babile karşı büyük milletler cümhurunu, şimal diyarından ben uyandırıp çıkaracağım; ve ona karşı dizilecekler; o yandan alınacak; onların okları hünerli yiğidin oku gibi olacak; hiç biri boş dönmiyecek.
 10. Ve Kildanîler diyarı çapul malı olacak; onu çapul edenlerin hepsi doycaklar, RAB diyor.
 11. Mademki seviniyorsunuz, mademki meserretle coşuyorsunuz, ey sizler, mirasımı yağma

edenler, mademki harman döven genç inek gibi sıçıyorsunuz, ve aygırlar gibi kişniyorsunuz; 12. ananız çok utanacak; sizi doğuranın yüzü kızaracak; işte, milletlerin sonuncusu, çöl, kurak ve ıssız diyar olacak.

13. RABBİN öfkesinden ötürü onun içinde oturan olmayacak, ancak bütün bütün ıssız kalacak; Babilden geçenlerin hepsi şaşacaklar, ve onun belâlarından ötürü ıslık çalacaklar.

14. Ey sizler, bütün yay kuranlar, Babile karşı çepçevre saf bağlayın; ona ok atın, oku esirgemeyin; çünkü RABBE karşı suç etti.

15. Çepçevre ona karşı bağırın; o teslim oldu; hisarları düştü, duvarları yıkıldılar; çünkü RABBİN öcüdür; ondan öç alın; o ne etti ise ona öyle edin.

16. Ekin ekeni, ve biçim vaktinde orakçıyı Babilden kesip atın; gaddar kılıcın yüzünden herkes kendi kavmına dönecek, ve herkes kendi memleketine kaçacak.

17. İsrail dağılmış koyundur; aslanlar onu kaçırttılar; önce onu Aşur kiralı yedi; şimdi de Babil kiralı Nebukadretsar sonunda onun kemiklerini kırdı.

18. Bundan dolayı İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben Aşur kiralını nasıl yokladım, Babil kiralını ve onun memleketini öyle yoklayacağım.

19. Ve İsraili yine kendi otağına getireceğim, ve Karmelde ve Başanda otlayacak, ve Efraim dağılığında ve Gileadda canı doycak.

20. O günlerde ve o vakitte, RAB diyor, İsrailin fesadı aranacak, ve onun fesadı olmayacak; ve Yahudanın suçları aranacak, ve bulunmayacak; çünkü bakiye olarak bıraktığım adamlara bağışlıyacağım.

21. Merataim diyarına karşı, ona karşı, ve Pekodda oturanlara karşı çık; öldür ve artlarından bütün bütün yok et, RAB diyor, ve sana emrettiğim her şeye göre yap.

22. Memlekette cenk ve büyük kırgın velvelesi!

23. Bütün dünyanın çekici nasıl kırıldı ve parçalandı! Babil milletler arasında nasıl virane oldu!

24. Senin için tuzak kurdum, ey Babil, sen de bilmiyerek ona tutuldun; bulundun, hem de tutuldun, çünkü RABBE karşı cenkettin.

25. RAB hazinesini açtı, ve gazabının silâhlarını çıkardı; çünkü Kildanîler diyarında orduların Rabbi Yehovanın yapacağı iş var.

26. Her yandan ona karşı gelin; ambarlarını açın; kümeler halinde onu yığın, onu bütün bütün yok edin; ondan bir şey kalmasın.

27. Boğalarının hepsini boğazlayın; boğazlanmaya insinler; vay başlarına! çünkü onların günü, yoklanmaları vakti geldi.

28. Allahımız RABBİN öcünü, mabedinin öcünü Sionda ilân etmek için, Babil diyarından kaçıp kurtulanların sesi!

29. Okçuları, yay gerenlerin hepsini Babile karşı çağırın; çepçevre ona karşı ordugâh kurun; kimse oradan kaçıp kurtulmasın; işine göre ona ödeyin; her ne etti ise, kendisine onu edin, çünkü RABBE karşı, İsrailin Kuddûsuna karşı kibirli oldu.

30. Bundan dolayı gençleri meydanlarında düşecekler, ve bütün onun cenk erleri o gün susturulacaklar, RAB diyor.

31. Ey sen, kibirli olan, işte, ben sana karşıyım, orduların Rabbi Yehova diyor; çünkü senin günün, seni yoklayacağım vakit geldi.

32. Ve kibirli olan sürçüp düşecek, ve onu kaldıran olmayacak; ve onun şehirlerinde ateş tutuşturacağım, ve çevresinde olanların hepsini yiyip bitirecek.

33. Orduların RABBİ şöyle diyor: İsrail oğulları ve Yahuda oğulları, ikisi de mağdur oldular; ve bütün onları sürgün edenler onları sıkı tutmaktalar; onları salıvermek istemiyorlar.

34. Onların Kurtarıcısı kuvvetlidir; ismi orduların RABBİDİR; Babilde oturanları titretsin de, dünyaya rahat versin diye, onların davasını tamamı ile görecektir.

35. Kildanîler üzerine, ve Babilde oturanlar üzerine, ve reisleri üzerine, ve hikmetlileri üzerine kılıç, RAB diyor.

36. Boş yere övünenler üzerine kılıç, ve onlar divane olacaklar; yiğitleri üzerine kılıç, ve onlar yılacaklar.
37. Atları üzerine, ve cenk arabaları üzerine, ve içinde olan karışık kavmin hepsi üzerine kılıç, ve onlar kadın gibi olacaklar; hazineleri üzerine kılıç, ve onlar yağma edilecekler.
38. Suları üzerine kuraklık, ve onlar kuruyacak; çünkü o oyma putlar diyarıdır, ve putları ile çıldırdılar.
39. Bundan dolayı çölün canavarları kurtlarla beraber orada oturacaklar, ve orada devekuşları oturacaklar, ve artık ebediyen orada oturulmayacak; ve nesilden nesle içinde oturanı olmayacak.
40. Sodomu ve Gomorrayı, ve komşu şehirlerini Allah alt üst ettiği zaman olduğu gibi, orada kimse oturmıyacak, ve âdem oğlu orada misafir olmayacak, RAB diyor.
41. İşte, şimalden bir kavm geliyor; ve büyük bir millet ve çok kırallar yerin uçlarından uyanacaklar.
42. Elllerinde yay ve kargı var; insafsızdırlar, ve merhametleri yok; sesleri deniz gibi gürliyor; ve atlara binmişler, her biri sana karşı dizilmiş cenkçi gibi, ey Babil kızı.
43. Babil kıralları onların haberini işitti, ve elleri gevşedi; onu sıkıntı, doğuran kadın gibi ağırlar tuttu.
44. İşte, düşman kuvvetli yurda karşı aslan gibi Erdenin kabarmasından çıkacak; çünkü oradan onları ansızın kaçıracağım; ve kim seçilirse, onun üzerine onu koyacağım; çünkü benim gibi olan kimdir? ve bana vakit tayin edecek olan kimdir? ve önümde duracak çoban kimdir?
45. Bundan dolayı RABBİN Babil için olan kararını, ve Kildanîler diyarı için olan düşüncelerini dinleyin: Gerçek onları, sürülerinin küçüklerini sürükleyecekler; gerçek yurtlarını üzerlerine yıkacak.
46. Babilin alınması velvelesinden dünya titriyor, ve milletler arasında çığlık iştiliyor.

BAP 51

RAB şöyle diyor: İşte, Babile karşı, ve Leb-kamayda oturanlara karşı helâk edici bir yel uyandıracam.

2. Ve Babile harman savuranlar göndereceğim, ve onu savuracaklar; ve onun diyarını boş bırakacaklar; çünkü kötü günde her taraftan onun üzerine gelecekler.
3. Yay kurana karşı, ve zırhlı ile övünene karşı okçu yayını kursun; ve onun gençlerini esirgemeyin; hep ordusunu bütün bütün yok edin.
4. Ve vurulanlar Kildanîler diyarında, ve yaralılar onun meydanlarında düşecekler.
5. Çünkü İsrailin Kuddûsuna karşı memleketleri suç ile dolu olduğu halde, İsrail ile Yahuda, Allahı, orduların RABBİ tarafından bırakılmamıştır.
6. Babilin ortasından kaçın, ve herkes canını kurtarsın; onun fesadı içinde helâk olmayın; çünkü RABBİN öç alma vaktidir; ona karşılık ödiyecek olan odur.
7. Babil RABBİN elinde, bütün dünyayı sarhoş eden bir altın kâse oldu; milletler onun şarabından içtiler; milletler bundan dolayı çıldırdılar.
8. Babil ansızın düşüp kırıldı; onun için uluyun; sancısı için merhem alın, belki şifa bulur.
9. Babile şifa vermek istedik, fakat şifa bulmadı; onu bırakın ve gidelim, herkes kendi memleketine; çünkü onun hükmü göklere erişiyor, ve asümana yükseldi.
10. RAB salâhımızı meydana çıkardı; gelin de, Allahımız RABBİN işini Sionda anlatalım.
11. Okları bileyin, kalkanları sıkı tutun; RAB Medler kırallarının ruhunu uyandırdı; çünkü Babili helâk etmek için muradı ona karşıdır; çünkü bu, RABBİN öcüdür, mabedinin öcüdür.
12. Babil duvarlarına karşı bayrak dikin, karakolu kuvvetlendirin, bekçileri dikin, pusuları

kurun; çünkü RAB Babilde oturanlara karşı hem niyet etti, hem de söylediğini yaptı.

13. Ey sen, çok sular üzerinde oturan, bol hazineleri olan, sonun geldi, kötü kazancının ölçeği doldu.

14. Orduların RABBİ kendi üzerine and etti: Gerçek çekirgeler ile doldurur gibi seni adamlarla dolduracağım; ve sana karşı nâra atacaklar.

15. Kuvvetile yeri yarattı, hikmetile dünyayı pekiştirdi, ve anlayışı ile gökleri gerdi.

16. O ses verince göklerde sular gürler, ve yerin uçlarından buğuları yükseltir; yağmur için şimşekler çaktırır, ve hazinelerinden yeli çıkarır.

17. Herkes budala oldu, bilgisi kalmadı; her kuyumcu oyma putundan utanıyor; çünkü dökme putu yalandır, ve onlarda nefes yok.

18. Bir hiçtirler, aldatıcılığın işi; yoklanmaları vaktinde yok olacaklar.

19. Yakubun payı onlar gibi değil; çünkü her şeye şekil veren odur; ve İsrail onun mirasının sıptıdır; ismi orduların RABBİDİR.

20. Sen benim topuzum ve cenk silâhlarımsın; ve seninle milletleri kıracağım; ve seninle ülkeler helâk edeceğim;

21. ve seninle atı ve binicisini kıracağım;

22. ve seninle cenk arabasını ve binicisini kıracağım; ve seninle erkeği ve kadını kıracağım; ve seninle kocamış adamı ve genci kıracağım; ve seninle genç adamı ve ere varmamış kızı kıracağım;

23. ve seninle çobanı ve sürüsünü kıracağım; ve seninle çiftçiyi ve çiftini kıracağım; ve seninle valileri ve kaymakamları kıracağım.

24. Ve Sionda, gözlerinizin önünde yaptıkları bütün kötülükleri Babile, ve Kildanîler diyarında oturanların hepsine ödiyeceğim, RAB diyor.

25. Helâk edici dağ! sen ki, bütün dünyayı helak ediyorsun, RAB diyor, işte, ben sana karşıyım; ve elimi senin üzerine uzatacağım, ve seni kayalardan aşağı yuvarlıyacağım, ve seni yanmış bir dağ edeceğim.

26. Ve senden köşe taşı, ve temel taşı almıyacaklar; fakat ebedî bir virane olacaksın, RAB diyor.

27. Memlekette bayrak dakin, milletler arasında boru çalın, milletleri ona karşı hazırlayın, Ararat, Minni, ve Aşkenaz kiralıklarını ona karşı çağırın; ona karşı başbuğ tayin edin; üzerine tüylü çekirgeler gibi atlar çıkarın.

28. Milletleri, Medler kiralıklarını, valilerini, ve bütün kaymakamlarını, ve saltanatları altındaki bütün diyarı ona karşı hazırlayın.

29. Ve memleket titriyip sızlanıyor; çünkü Babil diyarını ıssız bir virane etmek için RABBİN Babile karşı olan düşünceleri yerinde duruyor.

30. Babil yiğitleri cenketmekten el çektiler, hisarlarında oturuyorlar; güçleri tükendi; kadın gibi oldular; onun meskenlerine ateş verildi; kapı sürgüleri kırıldı.

31. Şehri her taraftan alındı, ve geçitler tutuldu, ve kamışlıkları yakıldı, ve cenk erleri şaşkın oldular, diye,

32. Babil kiralına bildirmek için ulak ulağa rastlamak üzre, ve haberci haberciye rastlamak üzre koşacak.

33. Çünkü İsrailin Allahı, orduların RABBİ şöyle diyor: Döven zamanı harman yeri nasılsa, Babil kızı da öyle; biraz daha, onun için de orak vakti gelecek.

34. Babil kiralı Nebukadretsar beni yedi, beni ezdi, beni boş bir kap etti, canavar gibi beni yuttu, güzel yemeklerimle karnını doldurdu; beni kovdu.

35. Sionda oturan diyecek: Bana ve etime edilen zorbalık Babilin boynunda olsun; ve Yeruşalim diyecek: Kanım Kildanîlerin diyarında oturanların boynunda olsun.

36. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, davanı ben göreceğim, ve senin öcünü alacağım; ve onun denizini kurutacağım, ve pınarının suyunu keseceğim.

37. Ve Babil taş yığınları, çakal yeri, şaşılacak ve ıslık çalınacak bir şey olacak, içinde oturanı

kalmıyacak.

38. Genç aslanlar gibi hep birden gümürdiyecekler; aslan yavruları gibi homurdıyacaklar.

39. Onlar kızınca içki ziyafetlerini ben yapacağım, ve meserretle coşsunlar, ve ebedî uykuya dalsınlar da uyanmasınlar diye onları sarhoş edeceğim, RAB diyor.

40. Onları kuzular gibi, ergeçlerle koçlar gibi boğazlanmağa indireceğim.

41. Şeşak nasıl alındı! ve bütün dünyanın kendisile övündüğü nasıl ele geçti! milletler arasında Babil nasıl virane oldu!

42. Babile deniz bastı; dalgalarının çokluğu onu örttü.

43. Şehirleri virane, kurak bir yer, ve çöl, kimsenin oturmadığı bir memleket oldu, ve âdem oğlu oradan geçmiyor.

44. Ve Beli Babilde yoklıyacağım, ve yuttuğunu ağzından çıkaracağım, ve artık milletler ona akımıyacaklar; evet, Babilin duvarı düşecek.

45. Ey kavmım, onun içinden çıkın, ve RABBİN kızgın öfkesinden herkes canını kurtarsın.

46. Ve bir yıl bir haber, ertesı yıl başka bir haber gelince, ve memlekette zorbalık olunca, hükümdar hükümdara karşı kalkınca, yüreğiniz zayıflamasın, ve memlekette iştirilecek haberden korkmayın.

47. Bundan dolayı işte, Babilin oyma putlarını yoklıyacağım günler geliyor; ve onun bütün diyarı utanacak; ve bütün öldürülmüş olanları onun içinde düşecekler.

48. Ve Babilin üzerine göklerle yer, ve onlarda olanların hepsi sevinçle terennüm edecekler; çünkü şimalden onun üzerine helâk ediciler gelecekler, RAB diyor.

49. İsrailin vurulmuş olanlarını Babil nasıl düşürttü ise, bütün memleketin vurulmuş olanları da Babilde öyle düşecekler.

50. Ey sizler, kılıçtan kaçıp kurtulanlar, gidin, durmayın; RABBİ uzaktan anın, ve Yeruşalim aklınıza gelsin.

51. Biz utandık, çünkü sitem işittik, yüzlerimizi rüsvaylık kapladı; çünkü RAB evinin makdislerine yabancılar girdiler.

52. Bundan dolayı, işte, onun oyma putlarını yoklıyacağım günler geliyor, RAB diyor; ve bütün onun memleketinde yaralılar inliyecek.

53. Babil göklere de çıksa, kuvvetinin yüksekliğini de pekiştirse, yine benim tarafımdan ona helâk ediciler gelecek, RAB diyor.

54. Babilden çılglık, ve Kıldanîler diyarından büyük kırgın sesi!

55. Çünkü RAB Babili helâk ediyor, onun içinden büyük sesi susturuyor; onun dalgaları çok sular gibi gürliyorlar; seslerinin gürültüsü çıkıyor;

56. çünkü onun üzerine, Babilin üzerine helâk edici geldi, ve onun yiğitleri alındılar, yayları parça parça oldu; çünkü RAB karşılıklar Allahıdır, elbette karşılığı öder.

57. Ve reislerini ve hikmetli adamlarını, valilerini ve kaymakamlarını ve yiğitlerini sarhoş edeceğim; ve ebedî uykuya dalacaklar da uyanmıyacaklar, Kırıl diyor, onun ismi orduların RABBİDİR.

58. Orduların RABBİ şöyle diyor: Babilin enli duvarları bütün bütün yıkılacak, ve yüksek kapıları yakılacak; ve kavmlar boş şey için emek çekecekler, ve ümmetlerin emeği ateşe yarıyacak, ve yorgun düşecekler.

59. Yahuda kralı Tsedekiyanın kiralığının dördüncü yılında, Mahseyanın oğlu, Neriyanın oğlu Seraya, Tsedekiya ile beraber Babile gittiği zaman, Yeremya peygamberin ona emrettiği söz. Seraya baş mabeynci idi.

60. Ve Babil üzerine gelecek bütün kötülüğü, Babil için yazılmış olan bütün bu sözleri, Yeremya bir kitaba yazdı.

61. Ve Yeremya Serayaya dedi: Babile vardığın zaman, bak, ve bütün bu sözleri oku,

62. ve de: Ya RAB, bu yerde ne adam ne hayvan, oturan olmasın, fakat ebedî bir virane olsun, diye onu kesip atmak üzere bu yer için sen söyledin.

63. Ve vaki olacak ki, bu kitabı okumağı bitirince, sen ona bir taş bağlıyacaksın, ve Fırat

ırmağının ortasına onu atacaksın;

64. ve diyeceksin: Babil de böyle batacak, ve onun üzerine getireceğim kötülük yüzünden bir daha kalkmayacak; ve onlar yorgun düşecekler.

Yeremyanın sözleri buraya kadardır.

BAP 52

TSEDEKİYA kiral olduğu zaman yirmi bir yaşında idi, ve Yerusolimde onbir yıl kirallık etti; ve anası Libnalı Yeremyanın kızı olup adı Hamutal idi.

2. Ve Yehoyakimin yapmış olduğu her şeye göre RABBİN gözünde kötü olanı yaptı.

3. Çünkü RABBİN öfkesinden ötürü, gözünün önünden onları atıncıya kadar Yerusolimde ve Yahudada böyle oldu. Ve Tsedekiya Babil kiralına karşı âsi oldu.

4. Ve vaki oldu ki, kirallığının dokuzuncu yılında, onuncu ayda, ayın onuncu gününde Babil kiralı Nebukadretsar, kendisi ve bütün ordusu, Yerusolim üzerine geldi, ve ona karşı ordugâh kurdu; ve ona karşı çepçevre meteris yaptılar.

5. Ve kiral Tsedekiyanın on birinci yılına kadar şehir kuşatıldı.

6. Dördüncü ayda, ayın dokuzuncu gününde şehirde kıtlık şiddetli idi ve memleket kavmı için ekmek yoktu.

7. Ve şehrin duvarında gedik açıldı, ve bütün cenk erleri kaçtılar, ve kiral bahçesinin yanında olan iki duvar arasındaki kapı yolundan geceleyin şehirden çıktılar (ve Kildanîler çepçevre şehre karşı idiler); ve Araba yolundan gittiler.

8. Fakat Kildanîlerin ordusu kiralın ardını kovdu, ve Eriha ovalarında Tsedekiyaya yetiştiler; ve bütün ordusu yanından dağıldı.

9. Ve kiralı tuttular, ve kendisini Hamat diyarında Riblaya, Babil kiralının yanına çıkardılar; ve onun hakkında hüküm verdi.

10. Ve Babil kiralı Tsedekiyanın oğullarını onun gözü önünde öldürdü, bütün Yahuda reislerini de Riblada öldürdü.

11. Ve Tsedekiyanın gözlerini kör etti; ve Babil kiralı onu zincire vurdu, ve kendisini Babile götürdü, ve ölümü gününe kadar onu hapishanede bıraktı.

12. Babil kiralı Nebukadretsarın on dokuzuncu yılı idi, ve beşinci ayda, ayın onuncu gününde, Babil kiralının önünde duran muhafız askerin başı Nebuzaradan Yerusolime girdi.

13. Ve RAB evini, ve kiral evini yaktı; ve bütün Yerusolim evlerine, büyük olan her eve ateş verdi.

14. Ve muhafız askerin başının yanında olan bütün Kildanî ordusu çepçevre bütün Yerusolim duvarlarını yıktılar.

15. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan kavmin fakirlerinden olanları, ve şehirde bırakılmış olan kavmin artakalanını, ve Babil kiralı tarafına geçmiş olan kaçakları, ve halkın artakalanını sürgün etti.

16. Fakat muhafız askerin başı Nebuzaradan bağcı ve çiftçi olmak üzere memleketin fakirlerinden bir kısmını bıraktı.

17. Ve RAB evinde olan tunç direkleri, ve RAB evinde olan ayaklıkları, ve tunç denizi Kildanîler parçaladılar, ve bütün tunçlarını Babile götürdüler.

18. Ve hizmette kullanılan kazanları, ve kürekleri, ve makasları, ve leğenleri, ve kaşıkları, ve bütün tunç kapları alıp götürdüler.

19. Ve muhafız askerin başı kadehleri, ve tablaları, ve leğenleri, ve kazanları, ve şamdanları, ve kaşıkları, ve tasları, altın olan altını, ve gümüş olan gümüşü alıp götürdü.

20. RABBİN evi için kiral Süleymanın yapmış olduğu iki direğin, bir denizin, ve ayaklıkların altında olan on iki tunç boğanın, bütün bu takımların tuncu tartıya gelmezdi.

21. Ve direklere gelince, bir direğin yüksekliği on sekiz arşındı*; ve on iki arşın olan bir ip onu kuşatırdı; ve kalınlığı dört parmaklı*; içi boştu.
22. Ve üzerinde bir tunç başlık vardı; ve bir başlığın yüksekliği beş arşındı; ve bu başlık üzerinde çepçevre hepsi tunçtan ağ ve nar işi vardı; ve ikinci direk ve narları da böyle idi.
23. Ve yanlarda doksan altı nar vardı; çepçevre ağ işi üzerinde bütün narlar yüz tane idi.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
24. Ve muhafız askerin başı, başkâhin Serayayı, ve ikinci kâhin Tsefanyayı, ve üç eşik bekçisini aldı;
25. ve şehirden cenk erleri üzerine konulmuş olan bir memuru, ve kıral yüzünü görenlerden şehirde bulunan yedi kişiyi, ve memleket kavmını askere yazan ordu başbuğunun kâtibini, ve şehir içinde bulunan memleket kavmindan altmış kişiyi aldı.
26. Ve muhafız askerin başı Nebuzaradan onları alıp Riblaya Babil kralının yanına götürdü.
27. Ve Babil kralı onları vurdu, ve Hamat diyarında Riblada onları öldürdü. Ve Yahuda kendi toprağından sürüldü.
28. Nebukadretsarın sürdüğü kavm şudur: yedinci yılda üç bin yirmi üç Yahudi;
29. Nebukadretsarın on sekizinci yılında Yerusâlimden sekiz yüz otuz iki can sürdü,
30. Nebukadretsarın yirmi üçüncü yılında muhafız askerin başı Nebuzaradanın Yahudilerden sürdüğü yedi yüz kırk beş can; bütün canlar dört bin altı yüz.
31. Ve Yahuda kralı Yehoyakinin otuz yedinci sürgünlük yılında, on ikinci ayda, ayın yirmi beşinci gününde vaki oldu ki, Babil kralı Evil-merodak, kiralığının birinci yılında Yahuda kralı Yehoyakinin başını yükseltti, ve onu hapisneden çıkardı;
32. ve ona iyi şeyler söyledi; ve onun tahtını Babilde kendisile beraber olan kıralların tahtından yukarı koydu,
33. ve onun hapisane esvabını değiştirdi. Ve Yehoyakin ömrünün bütün günlerince daima onun önünde ekmek yerdı;
34. ve Babil kralı tarafından daimî bir tayın, ömrünün bütün günlerince her gün, ölümü gününe kadar onun tayını olarak kendisine bir pay verilirdi.

YEREMYANIN MERSİYELERİ

BAP 1

- O şehir ki, halkla dolu idi, tek başına nasıl oturuyor!
Milletler arasında büyüktü, dul kadın gibi oldu!
Ülkeler arasında bir emîre idi, haraç veren oldu!
2. Geceleyin acı acı ağlıyor, ve gözyaşları yanaklarının üzerindedir;
Bütün onu sevenlerden kendisini teselli eden yok;
Bütün dostları ona hainlik ettiler; düşmanı oldular.
3. Yahuda cefa çekmek, ve ağır kölelik etmek için sürgüne gitti;
Milletler arasında oturuyor, rahat yeri bulmuyor;
Darlıkta iken ardını kovanların hepsi ona eriştiler.
4. Sionun yolları yas tutuyor, çünkü belli bayramlara gelen yok;
Bütün kapıları ıssız, kâhinleri inliyor;
Ere varmamış kızları sıkılmada, kendisi de acılar içinde.
5. Hasımları başa geçtiler, düşmanlarının işi yolundadır;
Çünkü günahlarının çokluğundan ötürü RAB onu sıkıntıya koydu;
Yavruları hasmın önünde sürgüne gittiler.
6. Ve Sion kızının bütün güzelliği üzerinden kaçtı;

Reisleri, otlak bulmıyan geyikler gibi oldular,
Ve ardı kovanın önünde takatsiz yürüyorlar.
7. Yerus alim eski günlerdeki bütün güzel şeylerini, cefa ve peri anlık günlerinde anıyor;
Kavmı, yardımcısı yokken hasmın eline düşünce,
Hasımlar onu gördüler, onun yıkılmasına güldüler.
8. Yerus alim ağır suç i ledi; bundan ötürü murdar oldu;
Onu sayanların hepsi kendisini hor görüyorlar,    nk  çıplaklığını gördüler;
O da inliyip arkaya dönüyor.
9. Murdarlığı eteklerinde; kendi sonunu hatırına getirmede;
Aşağı d  mesi de  a ılabak şeydir; onu teselli eden yok;
Ya RAB, d    nl   m  g r;    nk  d   man kibirlendi.
10. Bütün onun güzel şeyleri üzerine hasım elini uzattı;
   nk  kendi makdisine milletlerin girdiğini gördü,
O milletler ki, senin cemaatine girmesinler diye onlar için emretmi tin.
11. Bütün kavmı inliyor, ekmek arıyorlar;
Canı yerine getirmek için güzel şeylerini yiyeceğe verdiler;
Bak, ya RAB, ve g r;    nk  sefil oldum.
12. Ey bütün sizler, yoldan geçenler, sizin için bu bir şey değil mi?
 yi bakın da görün, başıma getirilen dert gibi bir dert var mı?
O dert ki, RAB kızgın öfkesi gününde onunla bana cefa etti.
13. Kemiklerimin içine yukarıdan ateş saldı, ve onları yendi;
Ayaklarım için a  serdi, beni yüz geri etti;
Beni harap etti, bütün gün baygınlık.
14. G nahlarımın boyunduruğu onun elile ba landı;
Onlardan bir örgü yapıp boynuma geçirildi; kuvvetimi tüketti;
Karşı durma a gücüm yetmiyenlerin ellerine Rab beni verdi.
15. İçimde bütün zorlu adamlarımı Rab hiçe saydı;
Gen lerimi kırmak için üzerime bir cemaat çağırdı;
Ere varmamış Yahuda kızını, Rab sanki m sarada  i nedi.
16. Ben bunlara a lıyorum; gözüm, benim gözüm, ya lar döküyor;
   nk  canımı yerine getiren tesellici benden uzak;
O ullarım harap oldular,    nk  d   man galebe çaldı.
17. Sion ellerini açmış; onu teselli eden yok;
Çevresindekiler onun hasmı olsunlar diye RAB Yakub için emretti;
Aralarında Yerus alim murdar bir şey oldu.
18. RAB  dildir;    nk  emrine karşı  si oldum;
Şimdi, ey kavmlar, hepiniz dinleyin ve derdimi görün;
Ere varmamış kızlarımla gen lerim sürgüne gittiler.
19. Beni sevenleri çağırdım, fakat onlar beni aldattılar;
Canlarını yerine getirmek için kendilerine yiyecek ararken,
K hinlerimle ihtiyarlarım şehirde can verdiler.
20. Bak, ya RAB;    nk  sıkıntım var; içim kanıyor;
İçimde yüreğim alt üst oldu;    nk  çok  si oldum;
Dışarıda kılıç beni çocuklarımdan etmede, evde ölüm gibi.
21. İnlendiğimi işittiler de beni teselli eden olmadı;
Bütün d   manlarım fel ketimi işittiler; bunu sen ettin diye meserretle co tular;
İ  n ettiğın günü getireceksin, onlar da benim gibi olacaklar.
22. Onların her kötülüğü senin önüne gelsin;
Ve bütün günahlarımdan ötürü bana ne ettinse, onlara da et;
   nk  iniltilerim çok, yüreğim de baygındır.

BAP 2

RAB öfkesinde Sion kızını kara bulutla nasıl örttü!
İsrailin güzelliğini göklerden yere attı,
Ve öfkesi gününde ayağının iskemlesini anmadı.
2. Rab Yakubun bütün yurtlarını yuttu, acımadı;
Yahuda kızının hisarlarını gazabı ile yıktı;
Yere kadar onları indirdi; kırallığı ve reislerini bozdu.
3. Kızgın öfke ile İsrailin bütün boynuzunu kesti;
Düşman önünden sağ elini geri çekti;
Ve çepçevre yiyip bitiren alevli ateş gibi Yakubu yaktı.
4. Düşman gibi yayını kurdu, sağ elini kaldırıp hasım gibi dikildi,
Ve göze hoş gelenlerin hepsini öldürdü;
Kızgınlığını Sion kızının çadırı üzerine ateş gibi döktü.
5. Rab sanki bir düşman oldu, İsraili yuttu;
Bütün saraylarını yuttu, hisarlarını yıktı;
Ve Yahuda kızında feryatla figanı artırdı.
6. Ve onun çitini, bahçe çiti gibi söküp attı; toplantı yerini bozdu;
Sionda belli bayramı ve Sebti RAB unutturdu,
Ve şiddetli öfkesile kırallı ve kâhini gözünde hor tuttu.
7. RAB mezbahını kaldırıp attı, makdisinden nefret etti;
Yeruşalim saraylarının duvarlarını düşman eline verdi;
Belli bayram gününde olduğu gibi onlar RAB evinde gürültü ettiler.
8. RAB Sion kızının duvarlarını yıkmağa niyet etti;
İpi gerdi, yıkmaktan elini çekmedi;
Ve siperle duvara yas tutturdu; ikisi de dertlidir.
9. Kapıları yere battı; kapı sürgülerini kırıp yok etti;
Kırallı ve reisleri şeriatı olmıyan milletler içindeler;
Evet, peygamberleri RABDEN rüyet bulmıyorlar.
10. Sion kızının ihtiyarları yere oturmuş susuyorlar;
Başları üzerine toprak attılar; çul kuşandılar;
Yeruşalimin ere varmamış kızları başlarını yere iğdiler.
11. Yaş dökmeden gözlerim bitmede, içim kanıyor;
Kavmım kızının kırıgından ötürü ciğerim yere döküldü,
Çünkü şehir meydanlarında çocuklarla emziktekiler bayılmada.
12. Şehrin meydanlarında yaralılar gibi bayılınca,
Canları analarının bağrına döküldüğü zaman,
Analarına diyorlar: Buğday ile şarap nerede?
13. Sana ne şahadet edeyim? Ey Yeruşalim kızı, neyi sana benzeteyim?
Sionun ere varmamış kızı, neyi sana örnek tutayım da teselli edeyim?
Çünkü sendeki gedik deniz gibi büyük; sana kim şifa verir?
14. Senin için peygamberlerin yalancı ve manasız rüyetler gördüler;
Ve sürgünlerini geri getirmek için senin fesadını meydana çıkarmadılar,
Ve senin için yalancı ve sürgüne götüren vahiler gördüler.
15. Yoldan geçenlerin hepsi sana el çırpıyorlar;
Yeruşalim kızına baş sallayıp ıslık çalarak diyorlar:
Bütün dünyanın meserreti, güzelliğin kemali, dedikleri şehir bu mu?

16. Sana karşı bütün düşmanların ağızlarını açtılar;
Islık çalıp diş gıcırdatıyorlar; diyorlar: Onu yuttuk;
Gerçek beklediğimiz gün budur; onu bulup gördük.
17. RAB niyet ettiğini yaptı; eski günlerde emrettiği sözü yerine getirdi;
Yıktı, ve acımadı;
Sana karşı düşmanı sevindirdi; hasımlarının boynuzunu yükseltti.
18. Onların yüreği Rabbe feryat etti;
Sion kızının duvarı, gece gündüz gözyaşların sel gibi aksın;
Dinlenme; gözbebeğin rahat etmesin.
19. Kalk, geceleyin, nöbetlerin başlangıcında, bağır;
Rabbin yüzü önüne yüreğini su gibi dök;
Her sokak başında açlıktan bayılan çocuklarının canı için ona ellerini kaldır.
20. Gör, ya RAB, ve kimi böyle ettin, iyi bak!
Kadınlar semerelerini, kucakta taşınan çocukları mı yesinler?
Kâhinle peygamber Rabbin makdisinde öldürülsünler mi?
21. Sokaklarda genç ve kocamış adam toprak üstünde yatmada;
Kılıçla düştüler, ere varmamış kızlarımla gençlerim;
Öfken gününde onları öldürdün, boğazladın, acımadın.
22. Yıldıklarını her yandan çağırdın, belli bayram günü gibi;
RABBİN öfke gününde kaçıp kurtulan, ve artakalan olmadı;
Kucakta taşıyıp büyüttüğüm çocuklarımı düşmanım bitirdi.

BAP 3

- BEN o adamım ki, onun gazabı değneğinden cefa gördüm.
2. Beni güttü, ve ışıktaki değil karanlıkta yürüttü.
3. Gerçek dönüp bütün gün elini bana karşı çeviriyor.
4. Etimi ve derimi yıprattı; kemiklerimi kırdı.
5. Karşıma duvar yaptı, ve çevremi acılıkla ve zahmetle sardı.
6. Eski vaktin ölüleri gibi karanlık yerlerde beni oturttu.
7. Etrafıma duvar çekti, ve dışarı çıkamıyorum; zincirimi ağırlaştırdı.
8. Ben feryat edip yardım isteyince de duama set çekiyor.
9. Yonma taşlarla yollarıma duvar çekti; yollarımı dolaşık etti.
10. Benim için pusuda yatan bir ayı, gizlenmiş bir aslandır.
11. Yollarımı saptırdı, ve beni paraladı; beni harap etti.
12. Yayını kurdu, ve ok için beni nişan gibi dikti.
13. Kılıfındaki oklarını böbreklerime sapladı.
14. Kavmımın hepsine gülünç oldum, ve bütün gün onların türküsüyüm.
15. Beni acılığa doyurdu, pelin suyunu bana kana kana içirdi.
16. Dişlerimi de çakıl taşları ile kırdı; beni küle soktu.
17. Canımı da selâmetten uzaklaştırdın; iyiliği unuttum.
18. Ve dedim: Kuvvetim, ve RABDEN ümidim yok oldu.
19. Cefamı ve perişanlığımı, pelin otu ile ödü an.
20. Hâlâ canım onları anıp içimde iğilmede.
21. Bunu yüreğime getiriyorum; bundan ötürü ümidim var.
22. RABBİN inayetlerindendir ki, telef olmadık, çünkü merhametleri bitmez.
23. Onlar her sabah tazelenir, senin sıdkın büyüktür.
24. Canım diyor ki: Benim payım RABDİR; bundan ötürü ona ümit bağlarım.

25. Onu bekliyenlere, onu arıyan cana, RAB iyidir.
26. Ümit etmek, ve RABBİN kurtuluşunu susarak beklemek iyidir.
27. İnsan için boyunduruğu gençliğinde taşımak iyidir.
28. Tek başına otursun da sussun, çünkü ona takan odur.
29. Ağzını toprağa kosun, belki ümit ola.
30. Kendisine vurana yanağını uzatsın, rüsvaylığa doysun.
31. Çünkü Rab kendisinden ebediyen atmaz.
32. Çünkü dert verse de, inayetlerinin çokluğuna göre yine merhamet eder.
33. Çünkü isteyerek cefa etmez, ve insan oğullarını kederlendirmez.
34. Dünyanın bütün esirlerini ayak altında ezmeyi,
35. Yüce Olanın yüzü önünde insanın hakkını saptırmayı,
36. Davasında insana haksızlık etmeyi, Rab doğru görmez.
37. Rab emretmedikçe kim bir şey söyler de vaki olur?
38. Kötülük de iyilik de Yüce Olanın ağzından çıkmıyor mu?
39. İnsan, yaşıyan adam, suçlarının cezasından niçin şikâyet eder?
40. Yollarımızı araştırıp deniyelim, ve yine RABBE dönelim.
41. Göklerde olan Allaha ellerimizle beraber yüreğimizi de yükseltelim.
42. Biz günah edip âsi olduk; sen bize bağışlamadın.
43. Öfke ile örtündün ve bizi kovdun; öldürdün ve acımadın.
44. Bulutla örtündün, dua ondan geçmiyor.
45. Milletler içinde bizi süprüntü ve menfur şey ettin.
46. Bize karşı bütün düşmanlarımız ağızlarını açtılar.
47. Bize dehşet ve çukur, velvele ve kırgın oldu.
48. Kavmım kızının kırgınından ötürü gözüm yaş selleri döküyor.
49. Dinlenmeden, durmadan, gözüm yaşlar akıtıyor,
50. RAB aşağı bakıncıya kadar, göklerden görünciye kadar.
51. Şehrimin bütün kızlarından ötürü gözlerimin acısı canıma işledi.
52. Sebepsiz bana düşman olanlar bir serçe gibi beni yaman avladılar.
53. Sarnıçta hayatımı helâk ettiler, ve üzerime taş attılar.
54. Sular başımdan aştı: Bittim, dedim.
55. Sarnıcın dibinden senin ismini çağırdım, ya RAB.
56. Sesimi işittin; ahıma, çağırışıma kulağını kapama.
57. Seni çağırdığım gün yaklaştın: Korkma, dedin.
58. Canımın davalarını sen gördün, ya Rab; hayatımı kurtardın.
59. Bana olan haksızlığı gördün, ya RAB; hakkımı hak et.
60. Bana karşı olan bütün intikamlarını ve bütün düşüncelerini gördün.
61. Onların sitemini, ya RAB, bana karşı olan bütün düşüncelerini,
62. Karşıma dikilenlerin sözlerini, ve bütün gün bana karşı düzenlerini işittin.
63. Oturup kalkmalarına bak; ben onların türküsü oldum.
64. Ellerinin işine göre onlara karşılık ödiyeceksin, ya RAB.
65. Onlara yürek katılığı vereceksin; lânetin üzerlerine olsun.
66. Öfke ile onların ardını kovacaksın, ve onları RABBİN gökleri altından helâk edip atacaksın.

BAP 4

ALTIN nasıl donuk oldu! saf altın nasıl değişti!
Her sokak başına makdisin taşları dökülmüş.

2. Saf altınla tartılan Sionun değerli oğulları,
Nasıl oldu da çömlekçi elinin işi, toprak testiler gibi sayıldılar!

3. Çakallar bile memelerini verir, yavrularını emzirirler;
Kavmım kızı, çöldeki devekuşları gibi insafsız oldu.

4. Susuzluktan emzikteki çocuğun dili damağına yapışıyor;
Çocuklar ekmek istiyor, onlara doğrıyan yok.

5. Onlar ki, iyi yemekler yerlerdi, sokaklarda perişan oldular;
Onlar ki erguvanî üzerinde büyütüldüler, gübre yığınlarını kucakladılar.

6. El dokunmadan, sanki bir lâhzada yıkılan Sodomun suçundan,
Kavmım kızının fesadı daha büyüktür.

7. Onun beyleri kardan temiz, süttten beyazdılar;
Tence mercandan kızıldılar, biçimleri gök yakut gibi idi.

8. Yüzleri kömürden daha kara oldu; sokaklarda tanılmaz oldular;
Derileri kemiklerine yapıştı, kuruyup odun gibi oldu.

9. Kılıcın öldürdükleri kıtlığın öldürdüklerinden mutludur;
Çünkü bunlar tarla mahsulünün yokluğundan yıpranarak erimekteler.

10. Merhametli kadınlar kendi ellerile çocuklarını pişirdiler;
Onlar kavmım kızının kırgınında kendilerine yiyecek oldular.

11. RAB kızgınlığını başardı, kızgın öfkesini döktü;
Ve Sionun temellerini yiyip bitiren ateşi onun içinde tutuşturdu.

12. Hasım ve düşman Yeruşalim kapılarından girecekler diye,
Dünya kıralları, ve dünyada oturanların hiç biri inanmazdı.

13. Peygamberlerinin suçlarından, kâhinlerinin fesatlarındandır,
Onlar ki, şehrin içinde salihlerin kanını döktüler.

14. Sokaklarda körler gibi dolaşıyorlar, kanla kirlidirler,
Öyle ki, kimse esvaplarına dokunamıyor.

15. Çekilin, diye onlara bağıldılar,
Murdar! çekilin, çekilin, dokunmayın!

Kaçıp serseri dolaştıkları zaman, milletler arasında: Artık burada misafir olmasınlar, denildi.

16. RABBİN yüzü onları dağıttı; artık onlara bakmıyacak;
Kâhinleri saymadılar, ihtiyaçlara lûtfetmediler.

17. Kendimize boş bir yardım bekliyerek artık gözlerimiz solmada;
Bizi kurtaramıyacak bir milleti bekledikçe bekledik.

18. İzlerimizi kovuyorlar, sokaklarımızda gezemiyoruz;
Sonumuz yakın, günlerimiz doldu; çünkü sonumuz geldi.

19. Ardımızı kovanlar göklerin kartallarından daha çevik;
Dağlar üzerinde ardımızı kovdular, çölde bize pusu kurdular.

20. Hayatımızın nefesi, RABBİN mesihi, onların çukurlarında tutuldu;
Onun için derdik: Milletler arasında onun gölgesinde yaşıyacağız.

21. Uts diyarında oturan Edom kızı, meserretten coş da sevin.
Kâse sana da gelecek; sarhoş olup soyunacaksın.

22. Sion kızı, fesadının cezası sona erdi; bir daha seni sürgüne götürmiyecek;
Edom kızı, senin fesadını yoklıyacak; senin suçlarını meydana çıkaracak.

BAP 5

YA RAB, başımıza geleni an;
Bak da utancımızı gör.

2. Mirasımız yabancılara geçti,
Evlerimiz ecnebilere.
3. Öksüzler olduk, baba yok;
Analarımız dul kadınlar gibi.
4. Gümüş verip suyumuzu içtik;
Oyunumuz para ile geliyor.
5. Bizi kovanlar ensemizde;
Yorgun düştük, bize rahat yok.
6. Ekmeğe doymak için, Mısır ve Aşura el uzattık.
7. Babalarımız suç ettiler, ve artık onlar yok;
Onların fesatlarını biz yüklendik.
8. Üzerimizde köleler saltanat sürmede;
Onların elinden kurtaran yok.
9. Çöldeki kılıcın yüzünden,
Ekmeğimizi canlarımız pahasına elde etmekteyiz.
10. Kıtlığın yakıcı sıcağından,
Derimiz fırın gibi karardı.
11. Sionda kadınları,
Yahuda şehirlerinde ere varmamış kızları alçalttılar.
12. Reisler ellerinden asıldılar;
İhtiyarları saymadılar.
13. Değirmen taşıyı gençler taşıdılar;
Ve odunun altında çocuklar tökezledi.
14. İhtiyarlar şehir kapısında oturmadan,
Gençler ise sazlarından kesildiler.
15. Yüreğimizin meserreti kesildi;
Raksımız yasa döndü.
16. Başımızdan taç düştü;
Vay başımıza! çünkü suç işledik.
17. Bunun için yüreğimiz baygın;
Bunlardan ötürü gözlerimiz karardı;
18. Virane olan Sion dağından ötürüdür;
Onun üzerinde tilkiler geziyor.
19. Sen, ya RAB, tahtında ebediyen oturursun;
Senin tahtın nesilden nesle sürer.
20. Niçin bizi ebediyen unuttuyorsun,
Günlerin devamınca neden bizi bırakıyorsun?
21. Bizi kendine döndür, ya RAB, ve biz döneriz;
Eskisi gibi günlerimizi yenile.
22. Fakat sen bizi bütün bütün kendinden attın;
Bize karşı çok öfkeliisin.

HEZEKİEL

BAP 1

VE otuzuncu yılda, dördüncü ayda, ayın beşinci gününde, ben Kebar ırmağı yanında sürgünler arasında iken, vaki oldu ki, gökler açıldı, ve Allahın rüyetlerini gördüm.

2. Ayın beşinci gününde — kiral Yehoyakinin sürgünlüğünün beşinci yılı — idi.
3. Kildanîler diyarında, Kebar ırmağı yanında, Buzinin oğlu kâhin Hezekiele RABBİN sözü açıkça geldi; ve orada RABBİN eli onun üzerinde idi.
4. Ve baktım, ve işte, şimalden buran yeli, durmadan ateş saçan büyük bir bulut geliyordu, çevresinde parıltı, ve ortasında, sanki ateş ortasında ışıldıyan maden.
5. Ve onun ortasından dört canlı mahlûk benzeri çıktı. Ve onların görünüşü şöyle idi: onlarda insan benzeyişi vardı;
6. ve her birinin dört yüzü vardı, ve onlardan her birinin dört kanadı vardı.
7. Ve ayakları doğru ayaklardı; ve ayaklarının tabanı buzağı ayağının tabanı gibi idi, ve cilâli tunç gibi pırıldamakta idiler.
8. Ve dört yanlarında, kanatları altında insan elleri vardı; dördünün de yüzleri ve kanatları şöyle idi:
9. kanatları birbirine bitişmişti; yürüdükleri zaman dönmiyorlardı; her biri dosdoğru olarak ileri yürüyorlardı.
10. Yüzlerinin benzeyişi ise, onlarda insan yüzü, sağda dördünün aslan yüzü, ve solda dördünün öküz yüzü, dördünün de kartal yüzü vardı.
11. Ve yüzleri ve kanatları yukarıdan ayrılmıştı; her birinin iki kanadı birbirine bitişmişti, iki kanat da bedenlerini örtüyordu.
12. Ve her biri dosdoğru olarak ileri yürüyorlardı; ruh nereye gitmek istedi ise oraya gittiler; onlar dönmiyerek yürüyorlardı.
13. Canlı mahlûkların benzeyişine gelince, onların görünüşü yanan ateş közleri gibi, meşalelerin görünüşü gibi idi; canlı mahlûkların arasında o ateş inip çıkıyordu; ve ateş parlaktı, ve ateşten şimşek çakıyordu.
14. Ve canlı mahlûklar şimşek çakışı görünüşü gibi koşup geri geliyorlardı.
15. Ben canlı mahlûklara bakarken, işte, canlı mahlûkların yanında, onların her dört yüzü için, yerde bir tekerlek vardı.
16. Tekerleklerin ve yapılarının görünüşü gök zümrüt gibi idi; ve dördünün benzeyişi birdi; ve görünüşleri ve yapıları, sanki tekerlek içinde tekerlek.
17. Yürüdükleri zaman dört yanlarına da gidiyorlardı; dönmiyerek yürüyorlardı.
18. Tekerlek çemberleri ise, yüksekti, ve korkunçtu; ve dördünün çemberleri çepçevre gözlerle dolu idi.
19. Ve canlı mahlûklar yürüdükçe tekerlekler onların yanında yürüyorlardı; ve canlı mahlûklar yerden yükseldikçe tekerlekler yükseliyorlardı.
20. Ruh nereye gitmek istedi ise oraya, ruhun gitmek istediği yere gidiyorlardı; ve tekerlekler onların yanında yükseliyordu; çünkü canlı mahlûkun ruhu tekerleklerde idi.
21. Onlar yürüdükçe bunlar da yürüyorlardı; ve onlar durdukça bunlar da duruyorlardı; ve onlar yerden yükseldikçe yanlarında tekerlekler de yükseliyorlardı; çünkü canlı mahlûkun ruhu tekerleklerde idi.
22. Ve canlı mahlûkların başları üzerinde gök kubbesi benzeyişi, korkunç billur gibi, yukarıdan başları üzerine yayılmıştı.
23. Ve kubbe altında kanatları birbirine doğru dümdüzdü; ve her birinin bedenlerini bu yandan örten iki kanadı, ve obir yandan örten iki kanadı vardı.
24. Ve yürüdükleri zaman kanatlarının gürültüsünü işittim, sanki çok suların sesi, sanki Kadîrin sesi, bir kargaşalık sesi, sanki bir ordu velvelesi; durdukları zaman kanatlarını indiriyorlardı.
25. Ve başları üzerindeki kubbenin üzerinde bir ses vardı; durdukları zaman kanatlarını indiriyorlardı.
26. Ve başları üzerindeki kubbenin üzerinde gök yakutun görünüşü gibi bir taht benzeyişi vardı; ve taht benzeyişi üzerinde, yukarıdan insan görünüşünün benzeyişi vardı.
27. Ve belinden yukarı görünüşünü ışıldıyan maden gibi gördüm, sanki içi çepçevre ateş

görünüŖü; ve belinden aŖađı görünüŖünü gördüm, sanki ateŖ görünüŖü, ve çevresinde parıldı. 28. Yağmur günü bulutta olan yayın görünüŖü nasılsa, çepçevre parıltının görünüŖü öyle idi. RABBİN izzetinin benzeyiŖinin görünüŖü bu idi. Ve gördüğüm zaman yüz üstü düŖtüm, ve söz söyleyen birinin sesini işittim.

BAP 2

VE bana dedi: Âdem oğlu, ayak üzerine dikil de seninle söyleŖeyim.

2. Ve bana söyleyince, Ruh içime girdi, ve beni ayak üzerine dikti; ve bana söz söyleyeni işittim.

3. Ve bana dedi: Âdem oğlu, İsrail oğullarına, bana karŖı isyan etmiŖ olan âsi milletlere, seni gönderiyorum; onlar ve ataları ta bugüne kadar bana karŖı günah işlediler.

4. Oğullar da pek yüzlü, ve katı yürekli; ben seni onlara gönderiyorum; ve onlara diyeceksin: Rab Yehova böyle diyor;

5. ve onlar ister dinlesinler, ister kaçınsınlar (çünkü onlar âsi bir ev), yine aralarında bir peygamber olduğunu bilecekler.

6. Ve sen, âdem oğlu, senin yanında çalırlar ve dikenler olsa bile, ve akreplerin arasında otursan da o adamlardan korkma, ve sözlerinden korkma; onlar âsi bir ev olmakla beraber, sen onların sözlerinden korkma, ve yüzlerinden yılma.

7. İster dinlesinler, ister kaçınsınlar, onlara benim sözlerimi söyleyeceksin; çünkü âsidirler.

8. Ve sen, âdem oğlu, sana söyleyeceğimi dinle; o âsi ev gibi sen âsi olma; ağzını aç, ve sana verdiğimi ye.

9. Ve baktım, ve işte, bana bir el uzandı, ve işte, o elde bir kitap tomarı vardı;

10. ve onu önüme açtı; ve yüzü ile arkası yazılı idi; ve onda mersiyeler, inilti ile figan yazılı idi.

BAP 3

VE bana dedi: Âdem oğlu, bulduğun Ŗeyi ye, bu tomarı ye, ve git, İsrail evine söyle.

2. Ve ağzımı açtım, ve o tomarı bana yedirdi.

3. Ve bana dedi: Âdem oğlu, karnına bunu yedir, ve sana verdiğim bu tomarla barsaklarını doldur. Ve yedim; ve ağzımda bal gibi tatlı idi.

4. Ve bana dedi: Âdem oğlu, haydi, İsrail evine git, ve sözlerimi onlara söyle.

5. Çünkü sen sözü yabancı ve dili güç bir millete değil, ancak İsrail evine gönderiliyorsun;

6. dillerini anlamadığın, sözleri yabancı ve dilleri güç bir çok milletlere gönderilmiyorsun.

Gerçek, seni onlara gönderse idim seni dinliyeceklerdi.

7. Fakat İsrail evi seni dinlemek istemiyecek; çünkü beni dinlemek istemiyorlar; çünkü bütün İsrail evinin alnı katı ve yüreği pektir.

8. İşte, onların yüzlerine karŖı senin yüzünü katılaŖtırdım, ve alınlarına karŖı senin alnını katılaŖtırdım.

9. Senin alnını elmas gibi çakmak taŖından daha sert ettim; onlar âsi bir ev olmakla beraber, onlardan korkma, ve yüzlerinden yılma.

10. Ve bana dedi: Âdem oğlu, sana söyleyeceğim bütün sözlerimi alıp yüreğine koy, ve kulaklarınla işit.

11. Ve haydi, sürgünlere, kavımının oğullarına git, ve onlara söyle, ve ister dinlesinler, ister kaçınsınlar, onlara de: Rab Yehova böyle diyor.

12. Ve Ruh beni yukarı kaldırdı, ve arkamdan: RABBİN izzeti kendi yerinden mubarek olsun, diye büyük bir gürleme sesi işittim.
13. Ve canlı mahlûkların kanatları birbirine dokundukça onların sesini, ve yanlarındaki tekerleklerin gürültüsünü, büyük gürleme sesini, işittim.
14. Ve Ruh beni yukarı kaldırdı; ve beni alıp götürdü; ve acılıkla, ruhumun kızgınlığı ile gittim; ve RABBİN eli üzerimde kuvvetli idi.
15. Ve Tel-abibde olan sürgünlere, Kebar ırmağı yanında oturanlara, geldim; ve onların oturdukları yerde oturdum; ve orada onların arasında yedi gün şaşkın şaşkın oturdum.
16. Ve yedi günün sonunda vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:
17. Âdem oğlu, seni İsrail evine bekçi koydum; sözü benim ağzımdan işit, ve benim tarafımdan onları sakındır.
18. Ben kötü adama: Elbette öleceksin, dediğim zaman, sen onu sakındırmazsan, ve kötü adamın kendi kötü yolundan sakınması için, onu yaşatmak için, ona söylemezsen, o kötü adam fesadında ölür, ancak onun kanını senin elinden ararım.
19. Fakat kötüyü sakındırırsan, ve kötülüğünden ve kendi kötü yolundan dönmezse, o kötülüğünde ölür; ancak sen kendi canını kurtarmış olursun.
20. Ve salih adam salâhından dönüp kötülük ederse, ve ben onun önüne tökez korsam, o ölür; onu sakındırmadığın için o adam suçunda ölür, ve yapmış olduğu doğru işleri anılmaz; ancak onun kanını senin elinden ararım.
21. Fakat salih adam suç etmesin diye salih adamı sakındırırsan, ve o suç etmezse, elbet yaşar, çünkü sakınmıştır; sen de kendi canını kurtarmış olursun.
22. Ve orada RABBİN eli üzerimde idi; ve bana dedi: Kalk, ovaya çık, ve seninle orada söyleyeceğim.
23. Ve kalkıp ovaya çıktım, ve işte, orada RABBİN izzeti, Kebar ırmağı yanında gördüğüm izzet gibi durmakta idi; ve yüz üstü düştüm.
24. Ve Ruh içime girdi, ve beni ayak üzerine dikti; ve benimle söyleşti, ve bana dedi: Git, evine kapan.
25. Fakat sen, âdem oğlu, işte, sana bağlar vuracaklar, ve seni onlarla bağliyacıklar, ve onların arasına çıkmıyacaksın;
26. ve senin dilini damağına yapıştıracağım, ve dilsiz olacaksın, ve onları azarlayıcı olmyacaksın; çünkü onlar âsi bir evdir.
27. Fakat seninle söyleştiğim zaman senin ağzını açacağım, ve onlara diyeceksin: Rab Yehova şöyle diyor: İşiten işitsin; ve kaçınan kaçınsın; çünkü onlar âsi bir evdir.

BAP 4

- SEN de, âdem oğlu, kendine bir tuğla al, ve onu önüne koy, ve üzerine bir şehir çiz, Yeruşalimi çiz;
2. ve çevresini sar, ve ona karşı hisarlar yap, ve ona karşı meteris yığ; ve ona karşı ordugâhlar kur, ve ona karşı çepçevre şahmeranlar koy.
 3. Ve kendine bir demir saç al, ve demir duvar olsun diye kendinle şehrin arasına onu koy; ve yüzünü ona çevir, ve onun çevresi sarılacak, ve onu kuşatacaksın. İsrail evine bu bir alâmet olacak.
 4. Ve sen sol yanına yat, ve İsrail evinin fesadını onun üzerine koy; onun üzerine yatacağın günlerin sayısına göre onların fesadını taşıyacaksın.
 5. Ve ben onların fesadı yıllarının sayısını günler sayısı olarak senin üzerine koydum, üçyüz doksan gün; İsrail evinin fesadını böyle taşıyacaksın.
 6. Ve bunları bitirince yine sağ yanına yatacaksın, ve Yahuda evinin fesadını taşıyacaksın;

kırk gün, her gün bir yıl yerine, senin üzerine bunu koydum.

7. Ve bazun sıvanmış olarak, çevresi sarılmış olan Yerus alime yüzünü  evireceksin; ve ona karşı peygamberlik edeceksin.

8. Ve işte, sana ba lar vuraca ım, ve yapt  ın kuşatma günlerini bitirinciye kadar bir yanından obir yanına dönmiyeceksin.

9. Ve sen kendine buğday, ve arpa, ve bakla, ve mercimek, ve darı, ve  avdar al, ve onları bir kaba koy, ve onlardan kendine ekmek yap; yanın üzerine yataca  n günlerin sayısına göre,    yüz doksan gün, ondan yiyeceksin.

10. Ve yiyece  n yemek tartı ile olacak, günde yirmi şekel*; vakit vakit yiyeceksin.

11. Ve  l   ile su içeceksin, bir hinin* altıda biri; vakit vakit içeceksin.

12. Ve arpa pideleri gibi yaparak yiyeceksin, ve insandan çıkan pislikle onların gözü önünde onu pi ireceksin.

13. Ve RAB dedi: Kendilerini aralarına s recek m milletler içinde  srail oğulları ekmeklerini böyle murdar olarak yiyecekler.

14. Ve ben dedim: Ah, ya Rab Yehova! işte, benim canım murdar olmamıştır; çünkü gen li imden şimdiye kadar le , ve hayvanın par aladı  nı yemedim; ve mekruh et a zıma girmedi.

15. Ve bana dedi: Bak, insan pisli i yerine sana s  ır teze i verdim, ve onun üzerinde ekmeğini pi ireceksin.

16. Ve bana dedi: Âdem oğlu, işte, ben Yerus alimde ekmek desteğini kıracağım, ve korku içinde tartı ile ekmek yiyecekler; ve  a kınlık içinde ölçü ile su içecekler;

17. Çünkü ekme e ve suya muhtaç olacaklar, ve hep birden  a kın olacaklar, ve kendi fesatlarında eriyecekler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 5

VE sen,  dem oğlu, kendine keskin bir kılıç al; ve onu kendine berber usturası olarak alacaksın, ve ba ından ve sakalından onu geçireceksin; ve tartmak için kendine terazi al, ve kılı ı bölük bölük ayır.

2.  hrin ku atılması günleri dolunca üçte birini  hrin ortasında ateşte yakacaksın; ve üçte birini alıp çevresine kılıçla vuracaksın; ve üçte birini yele sa acacaksın, ben de onların ardınca kılıç  ekecek m.

3. Ve onlardan bir kaçını alacaksın, ve onları kendi eteklerinle saracaksın.

4. Ve onlardan yine alacaksın, ve onları ateşin ortasına atacaksın, ve onları ateşte yakacaksın; bütün  srail evine ondan ateş çıkacak.

5. Rab Yehova şöyle diyor: Bu Yerus alimdir; onu milletlerin, ve çevresinde olan memleketlerin arasına koydum.

6. Ve kötülük ederek milletlerden ziyade h k mlerime karşı, ve çevresinde olan memleketlerden ziyade kanunlarıma karşı  si oldu; çünkü hükümlerimi kendilerinden attılar, ve kanunlarıma gelince, onlarda yürümediler.

7. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki  evrenizde olan milletlerden ziyade g r lt c s n z, ve kanunlarımda yürümediniz, ve hükümlerimi yapmadınız,  evrenizde olan milletlerin hükümlerini de yapmadınız;

8. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: işte, ben, ben de sana kar ıyım; ve milletlerin gözleri önünde senin içinde hükümler y r tecek m.

9. Ve yapmad  m ve onun gibisini bir daha yapmıyaca  m şeyi, senin bütün mekruh i lerinden ötürü sende yapaca  m.

10. Bundan dolayı sende babalar oğulları yiyecekler, ve oğullar babalarını yiyecekler; ve senin üzerinde hükümler yürüteceğim; ve bütün senden artakalanı her yele saçacağım.
11. Rab Yehova diyor: Bundan dolayı, varlığım hakkı için, bütün menfur şeylerinle, ve bütün mekruh şeylerinle makdisimi murdar ettiğin için, gerçek seni azaltacağım; gözüm de esirgemiyecek, ve ben de acımiyacağım.
12. Senden üçte biri veba ile ölecekler, ve senin içinde kıtlıkla telef olacaklar; ve üçte biri çevrende kılıçla düşecekler; ve üçte birini her yele saçacağım ve onların ardınca kılıç çekeceğim.
13. Böylece öfkem sonuna erecek, ve onlara karşı kızgınlığımı durduracağım, ve teselli bulacağım; ve onlara karşı kızgınlığımı sonuna erdirince bilecekler ki, ben, RAB, gayretimde söyledim.
14. Ve çevrende olan milletler arasında, yoldan geçen her adamın gözleri önünde seni bir virane, ve utanılacak bir şey edeceğim.
15. Çevrende olan milletler için utanılacak, eğlenilecek, ders alınacak, ve şaşılacak bir şey olacaksın, o zaman ki, öfke ile ve kızgınlıkla, ve kızgın azarlamalarla senin üzerinde hükümler yürüteceğim (ben, RAB, ben söyledim);
16. o zaman ki, onlara göndereceğim kıtlığın helâk edici kötü oklarını sizi helâk etsinler diye üzerinize göndereceğim. Ve üzerinize kıtlığı artıracacağım, ve ekmek desteğinizi kıracağım;
17. ve üzerinize kıtlık ve kötü hayvanlar göndereceğim, ve seni çocuklarından edecekler; ve senin ortandan veba ile kan geçecek; ve senin üzerine kılıç getireceğim; ben, RAB, ben söyledim.

BAP 6

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, yüzünü İsrail dağlarına çevir, ve onlara peygamberlik et,
 3. ve de: İsrail dağları, Rab Yehovanın sözünü dinleyin: Dağlara ve tepelere, vadilere ve derelere Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben, ben üzerinize kılıç getireceğim, ve yüksek yerlerinizi yok edeceğim.
 4. Ve mezbahlarınız virane olacak, ve güneş putlarınız kırılacak; ve vurulmuş olanlarınızı putlarınızın önüne düşüreceğim.
 5. Ve İsrail oğullarının leşlerini putlarının önüne koyacağım; ve mezbahlarınızın çevresine kemiklerinizi saçacağım.
 6. Mezbahlarınız harap ve virane olsun, ve putlarınız kırılıp ortadan kalksın, ve güneş putlarınız kesilip devrilsin, ve işleriniz silinsin diye, oturduğunuz yerlerin hepsinde şehirler harap olacak, ve yüksek yerler virane olacak.
 7. Ve vurulmuş olanlar ortanızda düşecekler, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.
 8. Ve memleketler içinde saçıldığınız zaman, milletler arasında kılıçtan kaçıp kurtulanlarınız olsun diye bir bakiye bırakacağım.
 9. Ve kaçıp kurtulanlarınız, yanlarına sürgün edildikleri milletler arasında beni anacaklar, çünkü onların benden ayrılan zina eden yüreğinden, ve putlarının ardınca zina eden gözlerinden kırıldım*; ve bütün mekruh işlerinde etmiş oldukları kötülüklerden ötürü gözlerinde kendi kendilerinden tiksinecekler.
 10. Ve bilecekler ki, ben RAB'İM; onlara bu kötülüğü edeceğimi boşuna söylemedim.
- * Yahut, *yüreğini . . . gözlerini kırdım*;
11. Rab Yehova şöyle diyor: Ellerinle çırpın, ve ayaklarınla tepin, ve de: İsrail evinin bütün mekruh şeylerinden ötürü yazık! çünkü kılıçla, kıtlıkla ve veba ile düşecekler.
 12. Uzakta olan veba ile ölecek; ve yakında olan kılıçla düşecek; ve arta kalıp çevresi

kuşatılan kıtlıkla ölecek; ve onların üzerinde kızgınlığımı sonuna erdireceğim.

13. Ve putları arasına, mezbahların çevresine, her yüksek tepe üzerine, bütün dağ tepeleri üzerine, ve her yeşil ağaç altına, ve sık yapraklı her meşe ağacı altına, bütün putlarına hoş kokular arzettikleri o yerlere onlardan öldürülmüş olanlar serilince bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

14. Ve onların üzerine elimi uzatacağım, ve çölden Diblaya doğru, bütün oturdukları yerlerde, memleketi virane ve ıssız edeceğim; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 7

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Ve sen, âdem oğlu, İsrail diyarına Rab Yehova şöyle diyor: Son! memleketin dört köşesinin sonu geldi.

3. Şimdi o son senin üzerindedir, ve senin üzerine öfkemi göndereceğim, ve kendi yollarına göre sana hükmedeceğim; ve bütün mekruh işlerini senin üzerine getireceğim.

4. Ve gözüm seni esirgemiyecek, ve acıımıyacağım, ancak senin üzerine kendi yollarını getireceğim, ve mekruh şeylerin senin içinde olacaklar; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

5. Rab Yehova şöyle diyor: Kötülük, bir kötülük; işte geliyor.

6. Bir son geldi, o son geldi; sana karşı uyanıyor; işte, geliyor.

7. Sıra sana geldi, memlekette oturan; vakit geldi, gün yakın; dağlar üzerinde sevinçle bağırış günü değil, velvele günü.

8. Senin üzerine kızgınlığımı şimdi, yakında dökeceğim, ve sana karşı öfkemi sonuna erdireceğim, ve kendi yollarına göre sana hükmedeceğim; ve bütün mekruh işlerini senin üzerine getireceğim.

9. Ve gözüm esirgemiyecek, ve acıımıyacağım, kendi yollarına göre senin üzerine getireceğim; ve mekruh şeylerin senin içinde olacaklar; ve bileceksiniz ki, ben, RAB, ben vuruyorum.

10. İşte, o gün, işte, geliyor; senin sıran geldi; değnek çiçeklendi, gurur filizlendi.

11. Zorbalık ayaklanıp kötülüğün sopası oldu; onlardan, ve onların cümhurundan kimse, ve mallarından bir şey kalmıyacak; ve onlarda yücelik kalmıyacak.

12. Vakıt geldi, gün yaklaşıyor; satın alan sevinmesin, ve satan yas tutmasın; çünkü bütün cümhuru üzerinde gazap var.

13. Çünkü hayatta kalsalar bile, satan satılan şeye dönmiyecek; çünkü rüyet bütün cümhuru içindir, kimse dönmiyecek; ve kimse hayatının fesadı ile kuvvetlenmiyecek.

14. Boru çaldılar, ve her şeyi hazırladılar; fakat kimse cenge gitmiyor; çünkü gazabım onun bütün cümhuru üzerindedir.

15. Dışarda kılıç, ve içerde veba ve kıtlık; kırdan olan kılıçla ölecek; ve şehirde olanı kıtlık ve veba yutacak.

16. Fakat onlardan kaçıp kurtulanlar kurtulacak, ve dere güvercinleri gibi dağların üzerinde olacaklar, her biri kendi fesadından ötürü, hepsi inlemekte.

17. Bütün eller gevşiyecek, ve bütün dizler su gibi zayıf olacak.

18. Ve çul kuşanacaklar, ve onları yılgınlık kaplıyacak; ve bütün yüzlerde utanç, ve bütün başlarda saçlar yolunmuş olacak.

19. Gümüşlerini sokaklara atacaklar, ve altınları murdar şey sayılacak, RABBİN gazap gününde gümüşleri ve altınları onları kurtaramıyacak; canlarını doyurmayacak, ve karınlarını doldurmayacak; çünkü onlara fesat tökezi oldu.

20. Süsünün güzelliği de onu gurura soktu; ve mekruh ve menfur putlarını, ondan yaptılar; bundan ötürü onu kendilerine murdar şey gibi ettim.

21. Ve onu yağma etsinler diye yabancılar eline, ve çapul etsinler diye dünyanın kötülerine vereceğim; ve onu bozacaklar.
22. Ve yüzümü onlardan çevireceğim, ve gizli makamımı bozacaklar, ve ona hırsızlar girecekler, ve onu bozacaklar.
23. Zinciri yap; çünkü memleket kanlı cürümlerle dolu, ve şehir zorbalıkla dolu.
24. Ve milletlerin en kötülerini getireceğim, ve onların evlerini mülk edinecekler; ve kuvvetlilerin kibrini sona erdireceğim; ve mukaddes yerleri bozulacak.
25. Yılgınlık geliyor; ve selâmet arıyacaklar, ve bulunmıyacak.
26. Belâ üzerine belâ gelecek, ve kötü haber üzerine kötü haber çıkacak; ve peygamberden rüyet arıyacaklar; fakat kâhinde şeriat, ve ihtiyarlarda öğüt kalmıyacak.
27. Kırıl yas tutacak, ve bey şaşkınlığa bürünecek, ve memleket kavminin elleri gevşiyecek; onlara yollarına göre yapacağım, ve değerlerine göre onlara hükmedeceğim; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 8

VE altıncı yılda, altıncı ayda, ayın beşinci gününde, ben evimde oturmakta, Yahuda ihtiyarları da karşımda oturmakta iken vaki oldu ki, orada Rab Yehovanın eli üzerime düştü.

2. Ve baktım, ve işte, ateş görünüşü gibi bir benzeyiş; belinin görünüşünden aşağı ateş; ve belinden yukarı parıltı görünüşü gibi, sanki ışıldıyan maden.
3. Ve o, bir el şekli uzattı, ve başımın bir perçeminden beni tuttu; ve Ruh yer ile gökler arasına beni kaldırdı, ve beni Allahın rüyetlerinde Yerusâlime, iç avlunun şimale bakan kapısına girecek yerine getirdi; kıskandıran kıskançlık putunun yeri orada idi.
4. Ve işte, İsrail Allahının izzeti, ovada gördüğüm görünüşe göre orada idi.
5. Ve bana dedi: Âdem oğlu, şimdi gözlerini şimal yoluna doğru kaldır. Ve gözlerimi şimal yoluna doğru kaldırdım, ve işte, o kıskançlık putu, mezbah kapısının şimalinde, girecek yerde idi.
6. Ve bana dedi: Âdem oğlu, ne yapıyorlar, görüyor musun? Makdisimden uzaklaşayım diye İsrail evi burada büyük mekruh şeyler yapıyorlar. Ve yine büyük mekruh şeyler daha göreceksin.
7. Ve beni avlunun kapısına getirdi; ve baktım, ve işte, duvarda bir delik.
8. Ve bana dedi: Âdem oğlu, haydi duvarı del; ve duvarı deldim, ve işte, bir kapı.
9. Ve bana dedi: İçeri gir de burada yaptıkları kötü mekruh şeyleri gör.
10. Ve içeri girip gördüm, ve işte, her çeşit yerde sürünenlerin ve menfur hayvanların sureti, ve İsrail evinin bütün putları, çepçevre duvara çizilmişti.
11. Ve İsrail evi ihtiyarlarından yetmiş kişi onların önünde durmakta idi; ve Şafanın oğlu Yaazanya onların ortasında duruyordu; her birinin buhurdanı elinde idi ve buhur bulutunun kokusu çıkıyordu.
12. Ve bana dedi: Âdem oğlu, İsrail evi ihtiyarlarının, her biri kendi tasvirli odalarında, karanlıkta ne yaptıklarını gördün mü? çünkü onlar: RAB bizi görmiyor, RAB memleketi bıraktı, diyorlar.
13. Ve bana dedi: Yine yapmakta oldukları büyük mekruh şeyler daha göreceksin.
14. Ve RAB evinin şimale doğru olan kapısının girecek yerine beni getirdi; ve işte, Tammuz için ağlıyan kadınlar orada oturmakta idiler.
15. Ve bana dedi: Gördün mü, âdem oğlu? yine bunlardan büyük mekruh şeyler daha göreceksin.
16. Ve beni RAB evinin iç avlusuna getirdi; ve işte, RAB mabedinin kapısında, eyvan ile mezbah arasında, sırtları RABBİN mabedine, ve yüzleri şarka çevrilmiş yirmi beş kişi kadar

vardı; ve onlar şarka yünemiş güneşe tapınıyorlardı.

17. Ve bana dedi: Gördün mü, âdem oğlu? burada işlemekte oldukları mekruh işleri yapmak Yahuda evi için küçük bir şey mi ki, memleketi zorbalıkla doldurdular, ve yine beni öfkeliendirmekteler? ve işte, dalı burunlarına uzatıyorlar.

18. Bundan dolayı ben de kızgınlıkla davranacağım; gözüm esirgemiyecek, ve acıımıyacağım; ve bana yüksek sesle çağırırsalar da, onları dinlemeyeceğim.

BAP 9

VE kulağıma yüksek sesle bağırıp dedi: Şehrin üzerine konulmuş olanları, her birinin elinde helâk edici silâhı olarak, yaklaştırım.

2. Ve işte, şimale doğru olan yukarı kapının yolundan altı adam geldi, her birinin topuzu elinde idi ve aralarında ketenler giyinmiş, ve belinde kâtip dividi olan bir adam vardı. Ve içeri girdiler, ve tunç mezbahın yanında durdular.

2. Ve İsrail Allahının izzeti, üzerinde bulunduğu kerubinin üzerinden evin eşiğine çıktı, ve belinde dividi olan ketenler giyinmiş adama çağırdı.

4. Ve RAB ona dedi: Şehrin içinden, Yerusâlimin içinden geç, ve onun içinde yapılmakta olan bütün mekruh işlerden ötürü inliyip figan eden adamların alınlarına işaret koy.

5. Ve ben iştirken obirlerine dedi: Onun ardınca şehirden geçin, ve vurun; gözünüz esirgemesin, ve acımayın;

6. ihtiyarı, genci, ve ere varmamış kızı, ve çocuklarla kadınları helâk için vurun; fakat üzerinde işareti olan kimseye yaklaşmayın; ve makdisimden başlayın. Onlar da evin önünde olan ihtiyarlardan başladılar.

7. Ve onlara dedi: Evi murdar edin, ve avluları öldürülmüş olanlarla doldurun; çıkın. Ve çıktılar, ve şehirde vurdular.

8. Ve vaki oldu ki, onlar vururken, ben tek başıma kalmıştım; ve yüz üstü düşüp feryat ettim, ve dedim: Ah, ya Rab Yehova! sen Yerusâlim üzerine kızgınlığını dökerken İsrailin bütün bakiyesini mi helâk edeceksin?

9. Ve bana dedi: İsrail ve Yahuda evinin fesadı çok, çok büyüktür, ve memleket kanla dolu, ve şehir sapıklıkla dolu; çünkü onlar: RAB memleketi bıraktı, ve RAB görmiyor, diyorlar.

10. Ben de, gözüm esirgemiyecek, ve acıımıyacağım, ve yollarını kendi başlarına getireceğim.

11. Ve işte, belinde dividi olan ketenler giyinmiş adam: Bana emrettiğin gibi yaptım, diye haber getirdi.

BAP 10

VE baktım, ve işte, kerubilerin başı üzerindeki gök kubbede, gök yakut taşı gibi, bir taht benzeyişinin görünüşü gibi bir şey onların üzerinde göründü.

2. Ve ketenler giyinmiş adama söyleyip dedi: Kerubinin altına, dönen tekerlekler arasına gir de, kerubiler arasından iki avucunu ateş közleriyle doldur, ve şehir üzerine saç. Ve gözümün önünde girdi.

3. Ve adam girdiği zaman kerubiler evin sağında duruyorlardı; ve bulut iç avluyu doldurdu.

4. Ve RABBİN izzeti kerubinin üzerinden yükseldi, ve evin eşiği üzerinde durdu; ve ev bulutla doldu, ve avlu RAB izzetinin parıltısı ile dolu idi.

5. Ve dış avluya kadar kerubilerin kanatlarının sesi, Kadîr Allah söz söylediği zaman sesi nasılsa öyle işitildi.

6. Ve ketenler giyinmiş adama: Dönen tekerlekler arasından, kerubiler arasından ateş al, diye emredince vaki oldu ki, girip bir tekerleğin yanında durdu.
7. Ve o kerubi, kerubiler arasında olan ateşe kerubiler arasından elini uzatıp ondan aldı, ve ketenler giyinmiş adamın avuçlarına koydu, adam da alıp çıktı.
8. Ve kerubilerde, kanatları altında, insan eli şekli göründü.
9. Ve baktım, ve işte, kerubilerin yanında dört tekerlek vardı, her kerubinin yanında bir tekerlek; ve tekerleklerin görünüşü gök zümrüt taşı gibi idi.
10. Ve onların görünüşüne gelince, dördünün de benzeyişi birdi, sanki tekerlek içinde tekerlek varmış gibi.
11. Yürüdükleri zaman dört yanlarına gidiyorlardı; yürürken dönmiyorlardı, ancak baş nereye yönelirse onun ardınca gidiyorlardı; yürürken dönmiyorlardı.
12. Ve bütün bedenleri ve sırtları, ve elleri, ve kanatları, ve tekerlekler, dördünün de tekerlekleri, çepçevre gözlerle dolu idi.
13. Tekerlekler ise, ben iştirken onlara dönen tekerlekler diye çağırıldı.
14. Ve her birinin dört yüzü vardı; birinci yüz kerubi yüzü idi, ve ikinci yüz insan yüzü, ve üçüncüsü aslan yüzü, ve dördüncüsü kartal yüzü.
15. Ve kerubiler yükseldiler; Kebar ırmağı yanında gördüğüm canlı mahluk budur.
16. Ve kerubiler yürüdükçe, tekerlekler de yanlarında yürüyorlardı; ve kerubiler yerden yükselmek için kanatlarını kaldırdıkça, tekerlekler de onların yanından ayrılmıyordu.
17. Onlar durdukça, bunlar da duruyorlardı, ve yükseldikleri zaman onlarla beraber bunlar da yükseliyorlardı; çünkü canlı mahlûkun ruhu onlarda idi.
18. Ve RABBİN izzeti evin eşiği üzerinden çıktı, ve kerubilerin üzerinde durdu.
19. Ve kerubiler kanatlarını kaldırdılar, ve gözümün önünde dışarı çıktıkları zaman yerden yükseldiler, tekerlekler de yanlarında idi; ve RAB evinin şark kapısına girilecek yerde durdular; ve yukarıdan İsrail Allahının izzeti onların üzerinde idi.
20. Kebar ırmağı yanında İsrail Allahının altında gördüğüm canlı mahluk budur; ve bildim ki, bunlar kerubilerdi.
21. Her birinin dört yüzü, ve her birinin dört kanadı vardı; ve kanatları altında insan ellerinin benzeyişi vardı.
22. Yüzlerinin benzeyişi ise, görünüşleri ve kendileri, Kebar ırmağı yanında gördüğüm yüzlerdi; her biri dosdoğru olarak ileri yürüyordu.

BAP 11

VE Ruh beni kaldırdı, ve şarka bakan RAB evinin şark kapısına beni getirdi; ve işte, kapıya girilecek yerde yirmi beş kişi; ve kavmin reisleri Azzur oğlu Yaazanyayı, ve Benaya oğlu Pelatyayı onların arasında gördüm.

2. Ve bana dedi: Âdem oğlu, kötülük düşünen, ve bu şehirde kötü öğütler veren bu adamlardır;
3. onlar diyorlar: Evler yapmak vakti yakın değil; bu şehir kazan, biz de etiz.
4. Bundan ötürü onlara karşı peygamberlik et, âdem oğlu, peygamberlik et.
5. Ve RABBİN Ruhunu üzerime düştü, ve bana dedi: Söyle, RAB şöyle diyor: Ey İsrail evi, siz böyle dediniz; çünkü aklınıza gelen şeyleri ben bilirim.
6. Bu şehirde öldürdüklerinizin sayısını çoğalttınız, ve sokaklarını öldürülmüş olanlarla doldurdunuz.
7. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Onun içine koyduğunuz öldürülmüş olanlar, et onlardır, kazan da bu şehir; ancak siz onun içinden çıkarılacaksınız.
8. Siz kılıçtan korktunuz; ben de üzerinize kılıç getireceğim, Rab Yehovanın sözü.

9. Ve onun içinden sizi çıkaracağım, ve sizi yabancılar eline vereceğim, ve aranızda hükümler yürüteceğim.
10. Kılıçla düşeceksiniz; size İsrail sınırında hükmedeceğim; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.
11. Bu şehir size kazan olmiyacak, ve siz onun içinde et olmiyacaksınız; size İsrail sınırında hükmedeceğim;
12. ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM; çünkü kanunlarımda yürümediniz, ve hükümlerimi yapmadınız, fakat çevrenizdeki milletlerin usullerine göre işlediniz.
13. Ve vaki oldu ki, ben peygamberlik edince Benayanın oğlu Pelatya öldü. Ve yüz üstü yere düştüm, ve yüksek sesle feryat edip dedim: Ah, ya Rab Yehova! İsrailin bakiyesini bütün bütün sona mı erdireceksin?
14. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:
15. Âdem oğlu, kardeşlerin, senin kardeşlerin, akrabandan olan adamlar, ve bütün İsrail evi, bunların hepsi o adamlardır ki, Yeruşalimde oturanlar onlara: RABDEN uzak olun; bu memleket mülk olarak bize verildi, demişlerdi.
16. Bundan dolayı de: Rab Yehova şöyle diyor: Onları milletler arasına uzaklaştırdım, ve onları memleketler arasına dağıttım ise de, yine vardıkları memleketlerde kısa bir müddet için onlara makdis ben olacağım.
17. Bundan dolayı de: Rab Yehova şöyle diyor: Kavmlar arasından sizi toplıyacağım, ve dağılmış olduğunuz memleketlerden sizi bir araya getireceğim; ve İsrail diyarını size vereceğim.
18. Ve oraya girecekler, ve onun bütün menfur ve bütün mekruh şeylerini oradan kaldıracaklar.
19. Ve onlara tek yürek vereceğim, ve içlerinize yeni bir ruh koyacağım; ve bedenlerinden taş yüreği çıkarıp onlara etten yürek vereyim de,
20. kanunlarımda yürüsünler, ve hükümlerimi tutsunlar, ve onları yapsınlar; ve onlar benim kavmım olacaklar, ve ben onların Allahı olacağım.
21. Ve o adamlara gelince, onlar ki, yürekleri kendi menfur ve mekruh şeylerinin yüreği ardınca yürümektedir, ben onların yolunu kendi başları üzerine getireceğim, Rab Yehovanın sözü.
22. Ve kerubiler kanatlarını kaldırdılar, ve tekerlekler onların yanında idi; ve yukarıdan İsrail Allahının izzeti onların üzerinde idi.
23. Ve RABBİN izzeti şehrin ortasından çıktı, ve şehrin şarkındaki dağ üzerinde durdu.
24. Ve Ruh beni kaldırdı, ve Allahın Ruhu ile rüyette beni Kildanîler diyarına, sürgünlerin yanına getirdi. Ve gördüğüm rüyet üzerimden kalktı.
25. Ve RABBİN bana göstermiş olduğu şeylerin hepsini sürgünlere söyledim.

BAP 12

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, âsi evin içinde oturuyorsun, onların görmek için gözleri var, ve görmiyorlar, ve işitmek için kulakları var, ve işitmiyorlar; çünkü onlar âsi bir evdir.
3. Ve sen, âdem oğlu, kendine sürgünlük eşyası hazırla, ve onların gözü önünde gündüzün göç et, ve kendi yerinden başka bir yere onların gözü önünde göç edeceksin; âsi bir ev oldukları halde belki görürler.
4. Ve eşyanı onların gözü önünde sürgün eşyası gibi gündüzün çıkaracaksın; sürgüne çıkanlar nasılsa, sen de onların gözü önünde öylece akşamlayın çıkacaksın.
5. Sen onların gözü önünde duvarı del, ve oradan çıkar.
6. Onların gözü önünde onu sırtında taşıyacaksın, ve karanlıkta çıkaracaksın; yüzünü

örteceksin ki, memleketi görmiyessin; çünkü seni İsrail evine alâmet olarak koydum.

7. Ve bana nasıl emrolundu ise, öyle yaptım; eşyama sürgün eşyası gibi gündüzün çıkardım, ve akşamlayın duvarı elimle deldim; karanlıkta çıkardım, onların gözü önünde sırtımda taşıdım.

8. Ve sabahlayın bana RABBİN şu sözü geldi:

9. Âdem oğlu, İsrail evi, o asi ev sana: Ne yapıyorsun, demediler mi?

10. Onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Bu vahiy Yerusâlimde olan bey, ve orada oturan bütün İsrail evi içindir.

11. De: Ben size alâmetim; ben nasıl yaptım, onlara da öyle yapılacaktır; sürgüne, esarete gidecekler.

12. Ve aralarında olan bey, eşyasını karanlıkta sırtında taşıyacak, ve dışarı çıkacak; duvardan çıkarmak için onu delecekler; yüzünü örtecek, çünkü memleketi gözleriyle görmeyecek.

13. Ve onun üzerine ağımlı serpeceğim, ve tuzağıma tutulacaktır; ve onu Babile, Kildanîler diyarına getireceğim; ve orada ölecek, fakat onu gözü ile görmeyecek.

14. Ve onun çevresinde kendisine yardımcı olanların hepsini, ve bütün askerini her yele saçacağım; ve onların ardından kılıç çekeceğim.

15. Ben onları milletler arasına dağıtınca, ve onları memleketlere saçınca, bilecekler ki, ben RAB'İM.

16. Ve aralarına gelecekleri milletler içinde kendi mekruh şeylerinin hepsini anlatsınlar diye, onlardan sayısı az adamları kılıçtan, kıtlıktan, ve vebadan arta bırakacağım; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

17. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

18. Âdem oğlu, ekmeğini titriyerek ye, ve suyunu çarpıntı ve korku ile iç;

19. memleket kavmine de: Yerusâlimde oturanlar için ve İsrail diyarı için Rab Yehova şöyle diyor: Bütün onda oturanların zorbalığı yüzünden, onu dolduran şeylerden memleketi ıssız kalsın diye, ekmeklerini korku ile yiyecekler, ve sularını şaşkınlıkla içecekler.

20. Ve içinde adam oturan şehirler harap olacak, ve memleket virane olacak; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

21. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

22. Âdem oğlu, İsrail diyarında: Günler uzıyor, ve her rüyet boşa çıkıyor, diye söyledığınız bu mesel nedir?

23. Bundan dolayı onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Bu meseli sona erdireceğim, ve artık bunu İsrailde mesel olarak söylemeyecekler; fakat onlara söyle: Günler de, her rüyetin yerine gelmesi de yakındır.

24. Çünkü artık İsrail evi içinde hiç boş rüyet, ve yaltaklanıcı fal olmayacak.

25. Çünkü ben RAB'İM; ben söyleyeceğim, ve söyleyeceğim söz yapılacaktır; artık gecikmeyecek; çünkü ey âsi ev, sözü sizin günlerinizde söyleyeceğim, ve onu yapacağım, Rab Yehovanın sözü.

26. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

27. Âdem oğlu, işte, İsrail evi: Onun gördüğü rüyet gelecek çok günler içindir, ve uzakta olan vakitler için peygamberlik ediyor, diyorlar.

28. Bundan dolayı onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Sözlerimden hiç biri artık gecikmeyecek, ancak söyleyeceğim söz yapılacaktır, Rab Yehovanın sözü.

BAP 13

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, peygamberlik eden İsrail peygamberlerine karşı sen peygamberlik et, ve kendi

yüreklenden peygamberlik eden adamlara de: RABBİN sözünü dinleyin:

3. Rab Yehova şöyle diyor: O ahmak peygamberlerin vay başına! onlar ki, kendi ruhları ardınca yürüyorlar, ve bir şey görmemişlerdir.

4. Ey İsrail, peygamberlerin viranelerdeki tilkiler gibi oldular.

5. Duvarın gediklerine çıkmadınız, ve RABBİN gününde, cenkte durmak için İsrail evine duvar yapmadınız.

6. RABBİN sözüdür diyenler, boş şeye, ve yalancı fala baktılar; ve onları RAB göndermedi; ve söz yerine gelecek diye ümit verdiler.

7. Ve gördüğünüz boş rüyet, ve söylediğiniz yalancı fal değil mi? ve: RABBİN sözüdür, diyorsunuz; ben ise, söylemedim.

8. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki boş şey söylediniz, ve yalanlar gördünüz, bundan dolayı, işte, ben size karşıyım, Rab Yehovanın sözü.

9. Ve benim elim boş şey gören, ve yalancı fal açan peygamberlere karşı olacak; onlar kavmımın meclisinde olmayacaklar, ve İsrail evinin kütüğüne yazılmıyacaklar, ve İsrail evi diyarına girmeyecekler; ve bileceksiniz ki, ben Rab Yehovayım.

10. Mademki, evet, mademki kavmımı: Selâmet, diyerek baştan çıkarıyorlar, ve selâmet yok; ve biri duvar yapınca, işte, onu çamurla sıvıyorlar;

11. çamurla sıvıyanlara de: Duvar yıkılacak; coşkun yağmur olacak; ve ey siz, iri dolu taneleri, yağacaksınız; ve duvarı buran yeli yaracak.

12. İşte, duvar yıkılınca, size: Nerede vurduğunuz sıva, denilmiyecek mi?

13. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Ben kızgınlığımda onu buran yeli ile yaracağım; ve öfkemde coşkun yağmur, ve onu bitirmek için kızgınlıkta iri dolu taneleri olacak.

14. Böylece çamur sıvıdığınız duvarı yıkacağım, ve onu yerle beraber edeceğim, ve temeli açılacak; ve yıkılacak, ve siz onun içinde telef olacaksınız, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

15. Ve kızgınlığımı duvarda, ve onu çamurla sıvıyanlarda başaracağım; ve size diyeceğim: Duvar kalmadı, onu sıvıyan İsrail peygamberleri kalmadı,

16. onlar ki, Yeruşalim için peygamberlik ediyorlar, ve selâmet yokken, onun için selâmet rüyetleri görüyorlar, Rab Yehovanın sözü.

17. Ve sen, âdem oğlu, kendi yüreklerinden peygamberlik eden kavmımın kızlarına karşı yüzünü çevir; ve onlara karşı peygamberlik et,

18. ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Canlar avlamak için her dirseğe yastıklar diken, ve her boydaki adamların başı için örtüler yapan kadınların vay başına! Kendi canlarınızı yaşatmak için kavmımın canlarını mı avlıyorsunuz?

19. Yalanı dinliyen kavmıma yalan söyleyerek ölmeyecek canları öldürmek, ve yaşamıyacak canları yaşatmak için, avuçlar dolusu arpa, ve ekmek parçaları uğrunda kavmım arasında beni küçük düşürdünüz.

20. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben sizin yastıklarınıza karşıyım, o yastıklar ki, canları onlarla kuşlar gibi orada avlıyorsunuz, ve onları kollarınızdan koparacağım; ve kuşlar gibi avlamakta olduğunuz canları salıvereceğim.

21. Örtülerinizi de yırtacağım, ve kavmımı elinizden kurtaracağım, ve artık avlanmak için sizin elinizde kalmıyacaklar; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

22. Benim kederlenmediğim salihin yüreğini mademki siz yalanlarla kederlendirdiniz, ve canını kurtarmak için kötü yolundan dönmesin diye kötünün ellerini kuvvetlendirdiniz;

23. bundan dolayı artık boş rüyetler görmeyeceksiniz, ve fal açmıyacaksınız; ve kavmımı sizin elinizden kurtaracağım; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

VE yanıma İsrail ihtiyarlarından adamlar geldiler, ve önümde oturdular.

2. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

3. Âdem oğlu, bu adamlar yüreklerine kendi putlarını diktiler, ve fesatları tökezini yüzleri önüne koydular; ben hiç kendimi onlara aratır mıyım?

4. Bundan dolayı onlara söyle, ve kendilerine de: Rab Yehova şöyle diyor: İsrail evinden yüreğine putlarını diken, ve fesadı tökezini yüzü önüne koyan, ve peygambere gelen herkese, ben RAB, ona göre, putlarının çokluğuna göre ona cevap vereyim de,

5. İsrail evini kendi yüreklerinde tutayım, çünkü putları ile hepsi bana yabancı oldular.

6. Bundan dolayı İsrail evine de: Rab Yehova şöyle diyor: Döñün, ve kendinizi putlarınızdan döñdürün; ve yüzlerinizi bütün mekruh şeylerinizden döñdürün.

7. Çünkü İsrail evinden, ve İsrailde misafir olan misafirlerden, benden ayrılan, ve yüreğine putlarını diken, ve fesadı tökezini yüzü önüne koyan, ve kendisi için beni aramak üzere peygambere gelen herkese, ben RAB, kendim ona cevap vereceğim;

8. ve yüzümü o adama karşı çevireceğim, ve onu alamet ve mesel olarak şaşılacak bir şey edeceğim, ve kavmımın içinden onu kesip atacağım, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

9. Ve peygamber şaşırır da bir şey söylerse, ben, RAB, o peygamberi şaşırtan benim, ve elimi onun üzerine uzatacağım, ve kavmım İsrailin içinden onu söküp atacağım.

10. Ve onlar kendi fesatlarını yüklenecekler; peygamberi arayanın fesadı nasılsa, peygamberin fesadı da öyle olacak;

11. ta ki, İsrail evi yine benden sapmasınlar, ve bütün günahları ile yine kendilerini murdar etmesinler; ve bana kavm olsunlar, ve ben onlara Allah olayım, Rab Yehovanın sözü.

12. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

13. Âdem oğlu, bir memleket hainlik edip bana karşı suç işliyince, onun üzerine elimi uzatır, ve onun ekmek desteğini kırar, ve üzerine kıtlık gönderir, ve insanla hayvanı ondan kesip atarsam;

14. Nuh, Daniel, ve Eyub, bu üç adam orada olsalar da, salâhları ile ancak kendi canlarını kurtarırlar, Rab Yehovanın sözü.

15. Eğer kötü hayvanları memleketin içinden geçirirsem, ve onu kimsesiz ederlerse, ve virane edilip o hayvanların yüzünden kimse geçmez olursa;

16. bu üç adam onun içinde olsalar da, Rab Yehovanın sözü, varlığım hakkı için, ne oğullar ne de kızlar kurtarırlar, ancak kendileri kurtulur, memleket ise virane olur.

17. Yahut o memleketin üzerine kılıç getirirsem, ve ona: Ey kılıç, memleketin içinden geç, diyerek insanı ve hayvanı ondan kesip atarsam;

18. bu üç adam onun içinde olsalar da, Rab Yehovanın sözü, varlığım hakkı için, ne oğullar ne de kızlar kurtarırlar, ancak kendileri kurtulur.

19. Yahut o memlekete veba gönderirsem, ve insanı ve hayvanı ondan kesip atmak için, üzerine kızgınlığımı kanla dökersem;

20. Nuh, Daniel, ve Eyub onun içinde olsalar da, Rab Yehovanın sözü, varlığım hakkı için, ne oğul ne de kız kurtarırlar; salâhları ile ancak kendi canlarını kurtarırlar.

21. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Hele Yerusâlimden insanı ve hayvanı kesip atmak için dört ağır hükmümü, kılıcı, ve kıtlığı, ve kötü hayvanları, ve vebayı ben onun üzerine gönderince, daha neler olacak!

22. Ve işte, orada kaçıp kurtulanlar, oğullar ve kızlar, bırakılacak, ve oradan çıkarılacaklar; işte, onlar sizin yanınıza çıkacaklar, ve onların yolunu ve işlerini göreceksiniz; ve Yerusâlim üzerine getirmiş olduğum kötülükten dolayı, onun üzerine getirmiş olduğum her şeyden dolayı teselli bulacaksınız.

23. Ve onların yolunu ve işlerini gördüğünüz zaman sizi teselli edecekler, ve bileceksiniz ki, onda yapmış olduğum her şeyi boşuna yapmadım, Rab Yehovanın sözü.

BAP 15

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, asma odununun başka her odundan fazla, orman ağaçları arasında bir daldan fazla ne değeri var?
3. Bir işte kullanmak için ondan odun alınır mı? yahut üzerine bir kap asmak için ondan kazık çıkarırlar mı?
4. İşte, yakacak şey diye ateşe atılır; ateş iki ucunu yiyip bitirince, ve ortası kavrulunca, bir işe yarar mı?
5. İşte, bütün iken işe yaramıyordu; hele ateş onu yiyip bitirince, ve kavrulunca, artık işe yarar mı?
6. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Orman ağaçları arasında asma odununu yakacak şey diye nasıl ateşe verdimse, Yerusâlimde oturanları da öyle vereceğim.
7. Ve yüzümü onlara karşı çevireceğim; ateşten çıkacaklar, fakat ateş onları yiyip bitirecek; ve yüzümü onlara karşı çevirince bileceksiniz ki, ben RAB'İM.
8. Ve memleketi virane edeceğim, çünkü hainlik ettiler, Rab Yehovanın sözü.

BAP 16

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, mekruh işlerini Yerusâlime bildir;
3. ve de: Yerusâlime Rab Yehova şöyle diyor: Aslın ve doğumun Kenânlılar diyarından; baban Amorî, anan ise Hittî.
4. Doğumuna da gelince, göbeğin doğduğun günde kesilmedi, ve seni temizlemek için su ile yıkamadılar; ve tuzla tuzlanmadın, ve kundakla sarılmadın.
5. Sana merhamet ederek bu şeylerden birini sana yapsın diye kimsenin gözü sana acımadı; ve doğduğun gün senden ikrah ettikleri için kırım yüzüne atıldın.
6. Ve yanından geçtim, ve seni kanında yuvarlanmakta gördüm, ve sana dedim: Kendi kanında yaşa; evet, sana dedim: Kendi kanında yaşa.
7. Seni tarlada biten şeyler gibi çoğalttım, ve sen boy attın, ve büyüdün, ve süsler süsü oldun; memelerin belirdi, ve saçların uzadı; ve sen açık ve çıplaktın.
8. Ve yanından geçtim, ve seni gördüm, işte, çağın sevgi çağı idi; ve senin üzerine eteğimi yaydım, ve çıplaklığını örttüm; ve sana and ettim, ve seninle ahde girdim, Rab Yehovanın sözü, ve sen benim oldun.
9. Ve seni su ile yıkadım; ve üzerinden kanını bütün bütün temizledim, ve yağla seni yağladım.
10. Ve sana renk renk işlemeli esvap giydirdim, ve ayağına yunusbalığı derisinden çarık giydirdim, ve beline ince keten kuşak bağladım, ve sana ipekler giydirdim.
11. Ve süslerle seni süsledim, ve bileklerine bilezikler, ve boynuna gerdanlık taktım.
12. Ve burnuna halka, ve kulaklarına küpeler, ve başına güzellik tacı koydum.
13. Ve altınla ve gümüşle süslendin; ve esvabın ince keten, ve ipek, ve renk renk işlemeli kumaştı; ince un, ve bal, ve yağ yedin; ve çok, çok güzeldin, ve kırallığa yaraştın.
14. Ve güzelliğinden ötürü milletler arasında adın çıktı; çünkü üzerine koyduğum haşmetimle güzelliğin kusursuzdu, Rab Yehovanın sözü.
15. Fakat sen güzelliğine güvendin, ve şöhretin yüzünden fahişelik ettin, ve yoldan geçen her adamın üzerine fahişeliklerini döktün; onun oldu.
16. Ve kendi esvabından aldın, ve kendine renk renk yüksek yerler yaptın, ve onların üzerinde

fahişelik ettin; olmaz şey ve olmayacak şey.

17. Sana verdiğim, benim altınımdan ve gümüşümden olan kendi güzel mücevherlerini aldın, ve kendine erkek sanemleri yaptın, ve onlarla fahişelik ettin;

18. ve renk renk işlemeli esvabını aldın, ve onlara örttün, ve yağımı ve buhurumu onların önüne koydun.

19. Sana verdiğim ekmeğimi, sana yedirdiğim ince unu, ve yağı ve balı, bunu da hoş koku olarak onların önüne koydun; ve böyle oldu, Rab Yehovanın sözü.

20. Ve bana doğurduğun oğullarını ve kızlarını aldın, ve yiyecek olsun diye onlara kurban ettin. Fahişeliklerin az mı ki,

21. evlâtlarımı da boğazladın, ve onları ateşten geçirerek onlara verdin?

22. Ve bütün mekruh şeylerinde, ve fahişeliklerinde gençliğin günlerini anmadın, o zaman ki, sen çıplak ve açıktın, ve kanında yuvarlanmakta idin.

23. Ve vaki oldu ki, bütün kötülüğünden sonra (vay, vay başına! Rab Yehovanın sözü),

24. kendine tonoz yaptın, ve her meydanda kendine yüksek yer yaptın.

25. Her yol başında kendi yüksek yerini yaptın, ve kendi güzelliğini mekruh bir şey ettin, ve yoldan geçen her adama ayaklarını açtın, ve fahişeliğini artırdın.

26. Ve bol etli komşuların Mısır oğulları ile fahişelik ettin; ve beni öfkelenmek için fahişeliğini artırdın.

27. Ve işte, elimi senin üzerine uzattım, ve senin azığımı eksilttim, ve senden nefret edenler, Filistî kızları diledikleri gibi etsinler diye seni onlara verdim, onlar ki, senin hayasızlık yolundan utanıyorlar.

28. Aşur oğulları ile de fahişelik ettin, çünkü doymıyordun; onlarla da fahişelik ettin, ve yine doymadın.

29. Ve ticaret diyarına, Kildanîler diyarına kadar fahişeliğini artırdın; yine bununla da doymadın.

30. Yüreğin ne kadar yıpranmış ki, Rab Yehovanın sözü, her yol başında kendi tonozunu, ve her meydanda yüksek yerini yaparak,

31. bütün bu şeyleri, utanmaz fahişe işlerini yapıyorsun, ve ücreti hor görmekle bir fahişe gibi de değilsin.

32. Zina eden, kocasının yerine yabancılar alan bir karısın!

33. Bütün fahişelere hediye verirler; fakat bütün oynaşlarına sen hediyeler veriyorsun, ve fahişeliklerin için her yandan sana gelsinler diye onlara rüşvet veriyorsun.

34. Ve fahişeliklerinde başka kadınlara benzemezsin, çünkü fahişelik etmek için kimse senin ardına düşmüyor; ve mademki ücret veren sensin, ve sana ücret verilmiyor, bunun için başkalarına benzemezsin.

35. Bundan dolayı, ey fahişe, RABBİN sözünü dinle;

36. Rab Yehova söyle diyor: Hayasızlığın meydana döküldüğü, ve oynaşlarınla fahişelik ederek çıplaklığın açıldığı için, ve mekruh işlerinin bütün putları yüzünden, ve onlara verdiğin oğullarının kanından ötürü;

37. işte, bundan ötürü, kendileriyle eğlendiğin bütün oynaşlarını, ve sevdiklerinin hepsini, bütün nefret ettikleriyle beraber toplıyacağım; onları çepçevre sana karşı toplıyacağım, ve onlara çıplaklığını açacağım, ve bütün çıplaklığını görecekler.

38. Ve zina eden, ve kan döken kadınlara edilen hükümle sana hükmedeceğim; ve senin üzerine kızgınlıkla ve kıskançlıkla kan hükmü getireceğim.

39. Ve seni onların eline vereceğim, ve senin tonozunu yıkacaklar, ve yüksek yerlerini bozacaklar; ve üzerinden esvabını soyacaklar, ve güzel mücevherlerini alacaklar; ve seni çıplak ve açık bırakacaklar.

40. Ve sana karşı bir cümhur çıkaracaklar, ve seni taşlarla taşıyacaklar, ve kılıçları ile seni delik deşik edecekler.

41. Ve senin evlerini ateşle yakacaklar, ve çok kadınların gözü önünde senin üzerinde hükmü

yürütecekler; ve bir fahişe olmaktan seni alıkoyacağım, ve sen de artık ücret vermiyeceksin.

42. Böylece sana olan gazabımı yatıştıracağım, ve kıskançlığım senden kalkacak, ve susacağım, ve artık öfkelenmiyeceğim.

43. Mademki gençliğin günlerini anmadın, ve bütün bu işlerinde bana karşı köpürdün; işte, ben de yolunu senin başına getireceğim, Rab Yehovanın sözü; ve bütün mekruh işlerinle beraber bu hayasızlığı yapmıyacaksın.

44. İşte, mesel söyleyen herkes sana karşı şu meseli söyleyecek: Anası nasılsa kızı da öyle.

45. Sen, kocasından ve oğullarından tiksinen ananın kızıydın; ve kocalarından ve oğullarından tiksinen kızkardeşlerinin kardeşisin; ananız Hittî ve babanız Amorî idi.

46. Ve büyük kızkardeşin, kendisi ve kızları senin solunda oturan Samiriyedir; ve senden küçük olan kızkardeşin, sağında oturan Sodom ile kızlarıdır.

47. Fakat sen yalnız onların yollarında yürümedin, ve onların mekruh işlerine göre yapmadın; sanki bu küçük bir şeymiş gibi, bütün yollarında sen onlardan daha bozuk oldun.

48. Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, kızkardeşin Sodom, kendisi ve kızları, kızlarıyla senin ettiğin gibi etmedi.

49. İşte, kızkardeşin Sodomun kötülüğü şu idi: kendisinde ve kızlarında kibir, ekmeğe tokluk, ve kaygısız rahat vardı; ve düşkünle yoksulun elini pekiştirmede.

50. Ve kibirlendiler, ve benim önümde mekruh şeyi yaptılar, ve bunu görünce onları ortadan kaldırdım.

51. Ve Samiriye senin suçlarının yarısını işlemedi; ve sen mekruh şeylerini onlardan ziyade artırdın, ve yaptığın bütün mekruh işlerinle kızkardeşlerini haklı çıkardın.

52. Sen de utancını yüklen, çünkü kızkardeşlerin lehine hüküm verdin; onlardan ziyade mekruh ettiğin suçlardan ötürü, onlar senden daha salihler; evet, sen de utan, ve kendi utancını yüklen, çünkü kızkardeşlerini haklı çıkardın.

53. Ve onların sürgünlerini, Sodomun ve kızlarının sürgünlerini, ve Samiriyenin ve kızlarının sürgünlerini, ve onların arasında olan senin sürgünlerini geri getireceğim,

54. ta ki, kendi utancını yüklenesin, ve yaptığın her şeyden utanasın, çünkü onlara sen teselli oldun.

55. Ve kızkardeşlerin, Sodom ile kızları, eski hallerine dönecekler; ve Samiriye ile kızları eski hallerine dönecekler; ve sen ve kızların eski hallerinize döneceksiniz.

56. Ve Suriye kızları ile bütün çevresinde olanlar, her yandan seni hor gören Filistî kızları, sitem edildikleri zamanda olduğu gibi senin kötülüğün açılmadan önce,

57. kendi gurur gününde kızkardeşin Sodom senin ağzında işitilmedi.

58. Kendi hayasızlığını ve mekruh şeylerini sen yüklendin, RABBİN sözü.

59. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Sen ki, ahdi bozarak andı hor gördün, sen nasıl ettinse ben de sana öyle edeceğim.

60. Fakat ben seninle gençliğinin günlerinde olan ahdimi anacağım, ve senin için ebedî ahit pekiştireceğim.

61. Ve senden büyük ve senden küçük kızkardeşlerini yanına aldığın zaman, kendi yollarını anıp utanacaksın; ve senin kızların olsun diye onları sana vereceğim, ancak senin ahdinle değil.

62. Ve ettiğin her şeyi sana bağışladığım zaman, anıp utanasın, ve utancından ötürü bir daha ağzını açmıyasın diye,

63. seninle ahdimi pekiştireceğim, ve bileceksin ki, ben RAB'İM, Rab Yehovanın sözü.

BAP 17

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, İsrail evine bir bilmece söyle, ve bir mesel anlat;
3. ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Kanatları büyük, ve yelekleri uzun, üzeri renk renk tüyler dolu, iri bir kartal Libnana geldi, ve erz ağacının tepesini aldı;
4. körpe filizlerinin başını kopardı, ve onu ticaret diyarına götürdü; tüccar şehrine onu koydu.
5. Ve o diyarın tohumundan aldı, ve onu semereli toprağa dikti; çok sular kenarına onu koydu; söğüt ağacı gibi dikti.
6. Ve sürüp yerde yayılan bodur asma oldu, ve dalları ona doğru döndüler, ve kökleri onun altında idiler; ve asma oldu, ve çubuklar verdi, ve filizler saldı.
7. Kanatları büyük, ve tüyleri çok, başka iri bir kartal daha vardı; ve işte, asma köklerini ona doğru döndürdü, ve sulasın diye dikildiği evleklerden dallarını ona saldı.
8. Dallar versin, ve meyva çıkarsın, güzel bir asma olsun diye, çok sular kenarına, iyi toprağa dikildi.
9. De ki: Rab Yehova şöyle diyor: Asma gelişecek mi? kurusun, taze süren yapraklarının hepsi kurusun diye onun köklerini sökmiyecek mi, ve onun meyvasını koparmıyacak mı? Ne kuvvetli bazı ile ne de çok halk ile köklerinden sökölür.
10. İşte, dikilmiş, gelişecek mi? şark yeli ona dokununca bütün bütün kurumıyacak mı? evet, bittiği evleklerde kuruyacaktır.
11. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:
12. Şimdi o âsi eve de: Bu şeyler nedir, bilmiyor musunuz? Onlara de: İşte, Babil kiralı Yeruşalime geldi, ve onun kiralını ve reislerini aldı, ve onları Babile, kendi yanına götürdü.
13. Ve kiral zürriyetinden birini aldı, ve onunla ahit kesti; ve ona and ettirdi, memleketin zorlu adamlarını da alıp götürdü ki,
14. kiralılık hakir olsun, yükselmesin, fakat ahidini tutarak yerinde dursun.
15. Fakat kendisine atlar ve çok asker versinler diye elçilerini Mısır'a göndererek Babil kiralına karşı baş kaldırdı; hiç işi iyi gider mi? bu şeyleri yapan kurtulur mu? ahdi bozar da kurtulur mu?
16. Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, gerçek, kendisini kiral etmiş olan, andını hor görüp ahidini bozduğu o kiralın bulunduğu yerde, Babilin içinde, onun yanında ölecek.
17. Ve çok canlar kesip atmak için meterisler yığdıkları, ve hisarlar yaptıkları zaman, Firavun kuvvetli ordusu ile ve büyük cümhuru ile cenkte ona yardım etmiyecek.
18. Çünkü ahdi bozarak andı hor gördü; ve işte, elini vermişken yine bütün bu işleri etti; o kaçıp kurtulmıyacaktır.
19. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Varlığım hakkı için, gerçek hor gördüğü andımı, ve bozduğu ahdimi onun başına getireceğim.
20. Ve onun üzerine ağımyı serpeceğim, ve tuzağıma tutulacak, ve onu Babile getireceğim, ve bana karşı işlediği hainlikten ötürü onunla orada muhakeme olacağım.
21. Ve onun bütün askeri arasında kaçaklarının hepsi kılıçla düşecekler, ve artakalanlar her yele dağılacaklar, ve bileceksiniz ki, ben RAB, ben söyledim.
22. Rab Yehova şöyle diyor: Erz ağacının yüksek tepesinden ben de alacağım, ve onu yerleştireceğim; onun filizlerinin başından taze bir filiz koparacağım, ve yüksek ve yüce bir dağın üzerine onu dikeceğim;
23. İsrailin yüksek dağına onu dikeceğim; ve dallar sürüp meyva verecek, ve güzel bir erz ağacı olacak; her çeşit kanatlı kuşlar onun altında barınacaklar; dallarının gölgesinde barınacaklar.
24. Ve bütün kır ağaçları bilecekler ki, ben, RAB, yüksek ağacı ben alçalttım, alçak ağacı yükselttim, yeşil ağacı kuruttum, ve kuru ağacı yeşerttim; ben, RAB, ben söyledim, ve ben yaptım.

BAP 18

VE yine bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Babalar koruk yediler, ve oğulların dişleri kamaştı, diye İsrail diyarı için bu meseli söyleyerek ne demek istiyorsunuz?
3. Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, artık siz İsrailde bu meseli söylemiyeceksiniz.
4. İşte, bütün canlar benimdir, babanın canı benim olduğu gibi, oğlun canı da benimdir; suç işliyen can, ölecek olan odur.
5. Ve bir adam ki, salih olur, ve hak olanı ve doğru olanı yapar,
6. ve dağların üzerinde yemez, ve gözlerini İsrail evinin putlarına kaldırmaz, ve komşusunun karısını murdar etmez, ve kadın kirli iken ona yaklaşmaz,
7. ve kimseye haksızlık etmez, ancak borçlunun rehinini geri verir, ve soygunculuk etmez, aç olana ekmeğini verir, ve çıplak olana esvap giydirebilir;
8. faizle para vermez, ve murabaha kârı almaz, elini kötülükten alıkor, iki adam arasında hakikate göre adaleti yapar,
9. benim kanunlarımda yürür, ve hakkı yapmak için hükümlerimi tutar; salih olan odur, elbette yaşıyacaktır, Rab Yehovanın sözü.
10. Fakat bu adam, zorbalık eden, kan döken, ve bunlardan birini işliyip o vazifelerden hiç birini yapmıyan,
11. ancak dağların üzerinde yiyen, ve komşusunun karısını murdar eden,
12. düşküne ve yoksula haksızlık eden, soygunculuk eden, rehini geri vermiyen, ve gözlerini putlara kaldıran, mekruh şeyi yapan,
13. faizle para veren, ve murabaha kârı alan bir oğlun babası olursa, o oğlu yaşar mı? o yaşamıyacaktır; bütün bu mekruh şeyleri yapmıştır; elbette ölecektir; kanı kendi üzerinde olacaktır.
14. İşte, bunun da bir oğlu olur, ve babasının yaptığı bütün suçları görür ve korkar, ve bunlara benzer şeyler yapmaz;
15. dağların üzerinde yemez, ve gözlerini İsrail evinin putlarına kaldırmaz, komşusunun karısını murdar etmez,
16. ve kimseye haksızlık etmez, rehin almaz, ve soygunculuk etmezse, ancak ekmeğini aç olana verir, ve çıplak olana esvap giydirebilir,
17. düşkünden el çekerse, faiz ve murabaha kârı almazsa, hükümlerimi yapar, kanunlarımda yürürse, babasının fesadı yüzünden o ölmez, elbette yaşıyacaktır.
18. Babası ise, insafsızca gaddarlık ettiği, kardeşini soyduğu, ve kavmi arasında iyi olmıyanı yaptığı için, işte, fesadında ölecek olan odur.
19. Fakat siz: Babanın fesadını oğul niçin taşımasın? dersiniz. Oğul hak olanı ve doğru olanı yaptı, ve bütün kanunlarımı tuttu, ve onları yaptı; elbette yaşıyacaktır.
20. Suç işliyen can, ölecek olan odur; babanın fesadını oğul taşımaz, ve oğlun fesadını baba taşımaz; salihin salâhı kendi üzerinde olur, kötünün kötülüğü de kendi üzerinde olur.
21. Ve kötü adam işlemiş olduğu suçların hepsinden döner, ve bütün kanunlarımı tutar, ve hak olanı ve doğru olanı yaparsa, elbette yaşıyacak, ölmeyecektir.
22. Yapmış olduğu günahlardan hiç biri ona karşı anılmıyacaktır; işlediği salâhta yaşıyacaktır.
23. Ben kötü adamın ölümünden mi zevk duyarım? daha ziyade yollarından dönüp yaşamasından değil mi? Rab Yehovanın sözü.
24. Fakat salih adam salâhından döner, ve kötü adamın işlediği bütün mekruh şeylere göre kötülük eder de, yaşar mı? Onun işlemiş olduğu bütün salah işlerinden hiç biri anılmıyacaktır; işlediği hainlikte, ve işlediği suçta, onlarda ölecektir.
25. Fakat siz: RABBİN yolu doğru değil, diyorsunuz. Ey İsrail evi, şimdi dinleyin: Benim yolum mu doğru değil? doğru olmıyan sizin yollarınız değil mi?
26. Salih adam salâhından döner, ve kötülük eder, ve onlarda ölürse, işlemiş olduğu kötülükte

ölür.

27. Kötü adam da işlemiş olduğu kötülükten döner, ve hak olanı, ve doğru olanı yaparsa, o adam canını yaşatır.

28. Mademki görüyor, ve işlediği bütün günahlardan dönüyor, elbette yaşıyacak, ölmeyecektir.

29. Ancak İsrail evi: Rabbin yolu doğru değil, diyorlar. Ey İsrail evi, benim yollarım mı doğru değil? doğru olmıyan sizin yollarınız değil mi?

30. Bundan dolayı, ey İsrail evi, size, herkese kendi yollarına göre hükmedeceğim, Rab Yehovanın sözü. Dönün, ve kendinizi bütün günahlarınızdan döndürün de, fesat sizi helâke düşürmesin.

31. İşlemiş olduğunuz günahların hepsini üzerinizden atın, ve kendinize yeni yürek ve yeni ruh yapın; ve niçin ölesiniz, ey İsrail evi?

32. Çünkü ölen adamın ölümünden ben zevk duymam, Rab Yehovanın sözü; öyle ise, dönün de yaşayın.

BAP 19

VE sen İsrail beyleri için mersiye oku,

2. ve de: Senin anan ne idi? dişi bir aslan; o aslanlar arasında yatardı, genç aslanlar arasında yavrularını beslerdi.

3. Ve yavrularından birini büyüttü; o genç bir aslan oldu, ve av kapmayı öğrendi; adamlar yerdi.

4. Ve onun haberini milletler işittiler; onların çukurunda tutuldu; ve hırızmalar takıp onu Mısır diyarına getirdiler.

5. Ve boş yere beklediğini, ve ümit kalmadığını görünce, yavrularından birini daha aldı, onu da genç bir aslan etti.

6. Ve aslanlar arasında geziyordu; genç bir aslan olup av kapmayı öğrendi; adamlar yerdi.

7. Ve onların saraylarını öğrendi, ve şehirlerini harap etti, ve memleketle içindekiler onun gümürdemesi sesinden ıssız kaldı.

8. Ve çepçevre memleketlerden milletler ona karşı koydular; ve kendi ağlarını onun üzerine serptiler; onların çukurunda tutuldu.

9. Ve hırızmalar takıp onu kafese koydular, ve onu Babil kıralına getirdiler; ve sesi İsrail dağları üzerinde artık işitilmesin diye onu hisarlar içine getirdiler.

10. Anan senin gibi, sanki bir asma, sular kenarına dikilmişti; çok sulardan semereli oldu, dalları çoktu.

11. Ve saltanat sürenlerin asası olsun diye, onun kuvvetli çubukları vardı, ve boyu bulutların arasına yükseldi, ve yüksekliğinde dallarının çokluğu ile göründü.

12. Fakat onu kızgınlıkla söktüler, yere attılar, ve şark yeli onun meyvasını kuruttu; kuvvetli çubukları koparıldı, ve kurudular; onları ateş yiyip bitirdi.

13. Ve şimdi çölde, kurak ve susuz diyarda dikildi.

14. Ve dallarının bir çubuğundan ateş çıktı, meyvasını yiyip bitirdi, ve saltanat sürsün diye onda kuvvetli çubuk kalmadı. Bu mersiye, ve mersiye olarak kalacaktır.

BAP 20

VE yedinci yılda, beşinci ayda, ayın onuncu gününde vaki oldu ki, İsrail ihtiyarlarından

bazıları RABBİ aramak üzere geldiler, ve önümde oturdular.

2. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

3. Âdem oğlu, İsrail ihtiyarlarına söyle, ve onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Siz beni aramağa mı geldiniz? varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, kendimi size arattırmıyacağım.

4. Onlara hükmedecek misin, âdem oğlu, hükmedecek misin? Onlara atalarının mekruh işlerini bildir;

5. ve onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: İsraili seçtiğim, ve Yakub evi zürriyetine and ettiğim, ve Mısır diyarında onlara kendimi bildirdiğim, onlara: Ben Allahınız RAB'İM, diye and ettiğim günde;

6. o günde, onları Mısır diyarından kendileri için araştırmış olduğum bütün memleketlerin süsü olan diyara, süt ve bal akan diyara çıkaracağım diye onlara and ettim.

7. Ve onlara dedim: Herkes gözlerinin menfur şeylerini atsın, ve Mısır putları ile kendinizi murdar etmeyin; ben Allahınız RAB'İM.

8. Fakat bana karşı âsi oldular, ve beni dinlemek istemediler; gözlerinin menfur şeylerini hiç biri atmadı, ve Mısırın putlarını bırakmadılar. Ve Mısır diyarı içinde onlara karşı öfkemi başarmak için üzerlerine kızgınlığımı dökeceğim, dedim.

9. Fakat aralarında bulundukları milletlerin gözünde ismim bozulmasın diye kendi ismim uğrunda çalıştım; o milletler ki, onların gözü önünde İsrail oğullarını Mısırdan çıkararak kendimi onlara bildirdim.

10. Ve onları Mısır diyarından çıkardım, ve çöle getirdim.

11. Ve onlara kanunlarımı verdim, ve hükümlerimi onlara bildirdim, o hükümler ki, insan onları yaparsa, onlarla yaşar.

12. Ve onları takdis eden RAB ben idiğimi bilsinler diye, kendileriyle benim aramda alâmet olmak üzere Sebtlerimi de onlara verdim.

13. Fakat İsrail evi çölde bana karşı âsi oldu; kanunlarımda yürümediler, ve hükümlerimi kendilerinden attılar, o hükümler ki, insan onları yaparsa, onlarla yaşar; ve Sebtlerimi büsbütün bozdular. Ve dedim: Çölde onları bitirmek için üzerlerine kızgınlığımı dökeceğim.

14. Fakat milletlerin gözünde ismim bozulmasın diye, kendi ismim uğrunda çalıştım; o milletler ki, onların gözü önünde İsrail oğullarını çıkarmıştım.

15. Ve ben de bütün memleketlerin süsü olan diyara, kendilerine vermiş olduğum süt ve bal akan diyara, onları getirmeyeceğim diye çölde kendilerine and ettim;

16. çünkü hükümlerimi kendilerinden attılar, ve kanunlarımda yürümediler, ve Sebtlerimi bozdular; çünkü onların yüreği putları ardınca yürümekte idi.

17. Fakat gözlerim onları esirgedi, ve onları helâk etmedim, ve onları çölde büsbütün sona erdirmedim.

18. Ve çölde onların oğullarına dedim: Atalarınızın kanunlarında yürümeyin, ve onların hükümlerini tutmayın, ve onların putları ile kendinizi murdar etmeyin.

19. Ben Allahınız RAB'İM; benim kanunlarımda yürüyün, ve benim hükümlerimi tutun, ve onları yapın;

20. ve Sebtlerimi takdis edin, ve Allahınız RAB ben idiğimi bilesiniz diye, onlar sizinle benim aramda alâmet olacaklar.

21. Fakat oğullar bana karşı âsi oldular; kanunlarımda yürümediler, ve yapmak üzere hükümlerimi tutmadılar, o hükümler ki, insan onları yaparsa, onlarla yaşar; Sebtlerimi bozdular. Ve çölde onlara karşı öfkemi başarmak için üzerlerine kızgınlığımı dökeceğim, dedim.

22. Bununla beraber milletlerin gözünde ismim bozulmasın diye, yine elimi geri çektim, ve kendi ismim uğrunda çalıştım; o milletler ki, onların gözü önünde İsrail oğullarını çıkarmıştım.

23. Ve onları milletler arasına dağıtacağım, ve onları memleketlere saçacağım diye, çölde

kendilerine and ettim;

24. çünkü hükümlerimi yapmamışlar, ve kanunlarımı kendilerinden atmışlar, ve Sebtlerimi bozmuşlardı, ve gözleri atalarının putlarında idi.

25. Ve ben de onlara iyi olmıyan kanunları, ve onlarla yaşamıyacakları hükümleri verdim.

26. Ve onları harap edeyim de RAB ben idiğimi bilsinler diye, her ilk doğanı ateşten geçirerek ettikleri takdimelerle onları murdar ettim.

27. Bundan dolayı İsrail evine söyle, âdem oğlu, ve onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Bana karşı hainlik ederek atalarınız bana şununla da küfrettiler.

28. Çünkü kendilerine vermek üze and etmiş olduğum diyara onları getirince, o zaman yüksek her tepeyi, ve sık dallı her ağacı gördüler, ve kurbanlarını orada kestiler, ve öfke kabartan kurbanlarını orada takdim ettiler; ve kendi hoş kokularını oraya koydular, ve dökülen takdimelerini orada döktüler.

29. Ve onlara dedim: Gittiğiniz o yüksek yer nedir? ve onun adı bugüne kadar Yüksek yer çağırıldı.

30. Bundan dolayı İsrail evine de: Rab Yehova şöyle diyor: Siz atalarınızın yolunda kendinizi murdar etmekte, ve onların menfur şeyleri ardınca fahişelik eylemekte,

31. ve bugüne kadar takdimelerinizi arzederek, oğullarınızı ateşten geçirerek bütün putlarınızla kendinizi murdar etmekte iken, ben de, ey İsrail evi, kendimi size aratır mıyım? Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, kendimi size arattırmıyacağım;

32. ve: Ağaca ve taşla hizmet ederek biz de milletler gibi, memleketlerdeki aşiretler gibi olacağız, diye aklınızdan geçen şey elbette vaki olmıyacak.

33. Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, gerçek üzerinizde kuvvetli elle, ve uzanmış bazu ile, ve taşkın kızgınlıkla kırallık edeceğim.

34. Ve kuvvetli elle, ve uzanmış bazu ile, ve taşkın kızgınlıkla, sizi kavmlar arasından çıkaracağım, ve dağılmış olduğunuz memleketlerden sizi toplıyacağım;

35. ve sizi kavmların çölüne getireceğim, ve sizinle orada yüz yüze muhakeme olacağım.

36. Atalarınızla Mısır diyarı çölünde nasıl muhakeme olundumsa, sizinle de öyle muhakeme olacağım, Rab Yehovanın sözü.

37. Ve sizi değneğin altından geçireceğim, ve sizi ahit ile bağlıyacağım;

38. ve sizden âsileri, ve bana karşı günah işliyenleri ayıracağım; misafir oldukları diyardan onları çıkaracağım, fakat İsrail diyarına girmeyecekler, ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

39. Ve siz, ey İsrail evi, Rab Yehova şöyle diyor: Gidin, herkes kendi putlarına kulluk etsin; ancak bundan sonra beni gerçekten dinliyeceksiniz, ve takdimelerinizle, ve putlarınızla bir daha mukaddes ismimi bozmıyacaksınız.

40. Çünkü mukaddes dağımda, İsrailin yüksek dağında, Rab Yehovanın sözü, bütün İsrail evi, hepsi o memlekette bana kulluk edecek; orada onlardan razı olacağım, ve bütün mukaddes şeylerinizle beraber takdimelerinizi ve hediyelerinizin turfandasını orada arıyacağım.

41. Sizi kavmlar arasından çıkardığım, ve dağılmış olduğunuz memleketlerden sizi topladığım zaman, hoş koku alır gibi sizden razı olacağım, ve milletlerin gözü önünde sizin içinizde takdis olunacağım.

42. Ve atalarınıza vermediği and etmiş olduğum diyara, İsrail diyarına, sizi getirdiğim zaman bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

43. Ve yollarınızı, ve bütün işlerinizi orada anacaksınız; o işler ki, kendinizi onlarla murdar ettiniz; ve yapmış olduğunuz bütün kötülüklerden dolayı kendinizden tiksineceksiniz.

44. Ey İsrail evi, kötü yollarınıza göre, ve bozuk işlerinize göre değil, ancak kendi ismim uğrunda ben size böyle edince, bileceksiniz ki, ben RAB'İM, Rab Yehovanın sözü.

45. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

46. Âdem oğlu, yüzünü cenuba doğru çevir, ve cenuba doğru söyle, ve Cenubdaki* kırım ormanına karşı peygamberlik et;

47. ve Cenubun ormanına de: RABBİN sözünü dinle, Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben senin

içinde ateş tutuşturacağım, ve senin içinde her yeşil ağacı ve her kuru ağacı yiyip bitirecek; tutuşan alev sönmeyecek, ve cenuptan şimale kadar bütün yüzler onunla kavrulacak.

48. Ve bütün beşer görecekler ki, ben RAB, ben onu tutuşturdum; o sönmeyecek.

49. Ve dedim: Ah, ya Rab Yehova! benim için onlar diyorlar: Meseller söyleyen bir adam değil mi?

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

BAP 21

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, yüzünü Yerusalıme doğru çevir, ve mukaddes yerlere karşı söyle, ve İsrail diyarına karşı peygamberlik et;

3. ve İsrail diyarına de: RAB şöyle diyor: İşte, ben sana karşıyım, ve kılıcımı kınından çıkaracağım, ve senden salihî de kötüyü de kesip atacağım.

4. Mademki senden salihî ve kötüyü kesip atacağım, bundan dolayı cenuptan şimale kadar bütün beşere karşı kılıcım kınından çıkacak;

5. ve bütün beşer bilecekler ki, ben, RAB, ben kılıcımı kınından çıkardım; artık yerine dönmiyecek.

6. İçini çek, âdem oğlu; belini büküp onların gözü önünde acı acı içini çek.

7. Ve onlar sana: Niçin içini çekiyorsun? diyince, onlara dersin: Haberden dolayı, çünkü geliyor; ve her yürek eriyecek, ve bütün eller gevşiyecek, ve her ruh bayılacak, ve bütün dizler su gibi zayıf olacak; çünkü işte geliyor, vaki olacak, Rab Yehovanın sözü.

8. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

9. Âdem oğlu, peygamberlik et, ve de: RAB şöyle diyor: De ki: Kılıç, kılıç, o bilendi, hem de cilâ edildi;

10. boğazlasın diye bilendi, şimşek gibi çaksın diye cilâ edildi; ya biz mesrur mu olalım? oğlumun asası başka her odunu hor görüyor.

11. Ve elde tutulsun diye cilâ edilmeğe verildi; kılıç, o bilendi, evet, öldürenin eline verilsin diye cilâ edildi.

12. Âdem oğlu, feryat edip ulu, çünkü kavmımın üzerinde, bütün İsrail beyleri üzerindedir; onlar kavmımla beraber kılıca verildiler; bundan dolayı kalçanı döv.

13. Çünkü imtihan var; ve eğer hor gören asa da artık kalmazsa, ne olacak? Rab Yehovanın sözü.

14. Ve sen, âdem oğlu, peygamberlik et, ve ellerini çırp; ve kılıç, ağır yaralanmış olanların kılıcı iki kere, üç kere vursun; onların odalarına giren ağır yaralı büyüğün kılıcıdır.

15. Onların yüreği erisin, ve sürçmeleri artsın diye pırıldıyan kılıcı bütün kapılarına karşı koydum; ah! onu şimşek gibi ettiler, boğazlasın diye sivriltiler.

16. Hazır ol, sağa yürü, hizaya gel, sola yürü, yüzün ne tarafa döndürülürse oraya yürü.

17. Ben de ellerimi çırpacağım, ve kızgınlığımı yatıştıracağım, ben, RAB, ben söyledim.

18. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

19. Ve sen, âdem oğlu, Babil kiralının kılıcı gelsin diye kendine iki yol yap; ikisi de bir memlekettten çıkacaklar; ve bir yere nişan koy; şehir yolunun başına nişan koy.

20. Kılıç Ammon oğullarının Rabba şehri üzerine, ve duvarlı Yerusalımin içinde Yahuda üzerine gelsin diye yol yap.

21. Çünkü Babil kiralı yolun ayrıldığı yerde, iki yolun başında, fal açmak için durdu; okları karıştırdı, terafime sordu, karaciğere baktı.

22. Şahmeranlar koysunlar, kırgında ağızlarını açsınlar, yüksek sesle nâra atsınlar, şahmeranları kapılara karşı koysunlar, meterisler yığsınlar, hisarlar yapsınlar diye Yerusalımin

falı onun sağ elinde idi.

23. Ve onlara andlar etmiş olanların gözlerinde boş bir fal gibi olacak; fakat o, tutulsunlar diye fesadı anmaktadır.

24. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki günahlarınızı açığa vurarak, ve bütün işlerinizde suçlarınızı göstererek fesadınızı andırdınız; mademki anıldınız, ele geçeceksiniz.

25. Ve sen, İsrail beyi, son vaktin fesadı zamanında günü ermiş olan ağır yaralı kötü adam,

26. Rab Yehova şöyle diyor: Sarığı kaldır, ve tacı çıkar; artık bu böyle olmayacak. Alçağı yükselt, ve yükseği alçalt.

27. Alt üst edeceğim, alt üst, alt üst edeceğim, ve hak kiminse o gelinciye kadar artık bu da kalmıyacak; ve ben ona vereceğim.

28. Ve sen, âdem oğlu, peygamberlik et ve de: Ammon oğulları için, ve onların ettiği sitemden ötürü Rab Yehova şöyle diyor, sen de söyle: Kılıç, kılıç çekilmiş, boğazlasın, yutsun, şimşek gibi çaksın diye cilâ edilmiştir;

29. o esnada ki, sana boş rüyetler görüyorlar ve sana yalan fal açıyorlar, ta ki, ağır yaralı kötü adamların boyunları üzerine seni getirsinler; o kötü adamlar ki, sonun fesadı vaktinde onların günü gelmiştir.

30. Onu kınına koy. Sana yaratıldığın yerde, doğduğun diyarda hükmedeceğim.

31. Ve üzerine gazabımı dökeceğim ; üzerine öfkemin ateşini üfliyeceğim; ve seni vahşi adamların eline vereceğim, onlar ki, helâk etmekte beceriklidirler.

32. Sen ateşe yem olacaksın; memleketin ortasında kanın dökülecek; artık anılmıyacaksın; çünkü ben, RAB, ben söyledim.

BAP 22

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Ve sen hükmedecek misin, âdem oğlu, kanlı şehre hükmedecek misin? öyle ise onun bütün mekruh şeylerini kendisine bildir.

3. Ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Vakti gelsin diye kendi içinde kan döken şehir, ve kendisini murdar etmek için kendi aleyhine putlar yapan şehir!

4. Sen döktüğün kanınla suçlu oldun, ve yaptığın putlarla murdar oldun; ve günlerini yaklaştırdın, ve yıllarının sonuna erdin; bundan dolayı seni milletler için utanılacak ve bütün memleketler için eğlenecek bir şey ettim.

5. Sana yakın olanlar da, uzak olanlar da seninle eğlenecekler, adı murdar, gürültüsü çok şehir.

6. İşte, her biri elinden geldiği kadar kan dökmek için İsrail beyleri senin içinde idiler.

7. Sende babayı ve anayı hiçe saydılar; senin içinde misafire karşı zorbalık ettiler; sende öksüze ve dul kadına haksızlık ettiler.

8. Mukaddes şeylerimi hor gördün, ve Sebtlerimi bozdun.

9. Kan dökmek için iftiracı adamlar senin içinde idiler; ve dağlar üzerinde yiyenler senin içinde idiler; sende hayasızlık ettiler.

10. Babalarının çıplaklığını sende açtılar; kadın kirli iken sende ona tecavüz ettiler.

11. Kimi komşusunun karısı ile mekruh iş etti; kimi hayasızlıkla gelinini murdar etti; kimi sende kızkardeşini, babasının kızını alçalttı.

12. Senin içinde kan dökmek için rüşvet aldılar; faiz ve murabaha kârı aldın, ve zorbalıkla komşularından haksız kazanç aldın, ve beni unuttun, Rab Yehovanın sözü.

13. Ve işte, ettiğin kötü kazançtan ötürü, ve senin içinde olan kandan ötürü avucuma vurdum.

14. Seninle işe girişeceğim günlerde yüreğin dayanabilecek mi, ellerin kuvvetli olabilecek mi? Ben, RAB, ben söyledim, ve yapacağım.

15. Ve seni milletler arasına dağıtacağım, ve seni memleketler arasına saçacağım, ve murdarlığını senden gidereceğim.
16. Ve milletlerin gözü önünde sen kendiliğinden bozulacaksın; ve bileceksin ki, ben RAB'İM.
17. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:
18. Âdem oğlu, benim için İsrail evi cüruf oldu; hepsi bir potada tunç, ve kalay, ve demir, ve kurşundurlar, gümüş cürufudurlar.
19. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki hepiniz cüruf oldunuz, bundan dolayı, işte, sizi Yeruşalimin ortasına toplıyacağım.
20. Eritmek için üzerine ateş üflemeğe üzre, gümüşü, ve tuncu, ve demiri, ve kurşunu, ve kalayı nasıl potada toplarlarsa, ben de sizi öfkemle ve kızgınlığımla öyle toplıyacağım, ve oraya koyacağım, ve sizi eriteceğim.
21. Ve sizi toplıyacağım, ve gazabımın ateşini üzerinize üfliyeceğim, ve onun içinde eriyeceksiniz.
22. Pota içinde gümüş nasıl eritilirse, onun içinde öyle eriyeceksiniz; ve bileceksiniz ki, ben, RAB, üzerinize kızgınlığımla ben döktüm.
23. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:
24. Âdem oğlu, ona de: Sen temizlenmemiş, gazap gününde üzerine yağmur yağmamış memleketsin.
25. Peygamberleri, gümürdiyen, av parçalıyan aslan gibi onun içinde düzen kurdular; can yuttular; hazineler ve değerli şeyler aldılar; şehrin içinde dul kadınları çoğalttılar.
26. Kâhinleri şeriatimi zorladılar, ve mukaddes şeylerimi bozdular; mukaddes olanla bayağı şeyin arasını ayırt etmediler, ve murdarla tahiri insanlara bildirmedi, ve Sebtlerimden gözlerini çevirdiler, ve aralarında küçük düşürüldüm.
27. Onun içinde reisleri, kötü kazanç edinmek için kan dökmekte, ve canları yok etmekte av parçalıyan kurtlar gibidirler.
28. Ve peygamberleri boş rüyetler görerek, ve onlara yalan fal açarak, ve RAB söylememişken: Rab Yehova şöyle diyor, diyerek onları çamurla sıvadılar.
29. Memleketin kavmı gaddarlık ettiler, ve soygunculuk yaptılar; ve düşkünle yoksulu incittiler, ve haksız yere misafire gaddarlık ettiler.
30. Ve duvarı yapsın, ve önümde memleket için gedikte dursun da onu helâk etmiyeyim diye aralarında bir adam aradım; fakat kimseyi bulmadım.
31. Bundan dolayı üzerlerine gazabımı döktüm; öfkemin ateşile onları bitirdim; onların yolunu kendi başlarına getirdim, Rab Yehovanın sözü.

BAP 23

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, bir ananın kızları, iki kadın vardı;
 3. ve Mısırdaki fahişelik ettiler; gençliklerinde fahişelik ettiler; onların memeleri orada sıkıştırıldı, ve onların kızlık sineline orada el sürüldü.
 4. Ve adları, büyüğünün Ohola*, ve kızkardeşinin Oholiba* idi; ve onlar benim oldular, ve oğullarla kızlar doğurdular. Ve adlarına gelince, Ohola Samiriyedir, ve Oholiba Yeruşalimdir.
- * Çadırı.
- * Çadırım ondadır.
5. Ve Ohola benimken fahişelik etti; ve oynaşlarına, komşu Aşurlulara gönül verdi,
 6. onlar ki, lâcivert giyinmiş valiler ve beyler, hepsi gönül çeken yiğitler, atlara binmiş atlılar idiler.

7. Ve onlarla fahişelik etti, onların hepsi, Aşur oğullarından en seçme adamlardı; ve kimlere gönül verdi ise, onların bütün putları ile kendisini murdar etti.
8. Ve Mısır günlerinden beri fahişeliklerini bırakmadı; çünkü gençliğinde onunla yattılar, ve kızlığı sinesine el sürdüler, ve zinalarını üzerine döktüler.
9. Bundan dolayı kendilerine gönül verdiği oynaşlarının eline, Aşur oğullarının eline onu verdim.
10. Çıplaklığını onlar açtılar, oğullarını ve kızlarını aldılar; ve kendisini kılıçla öldürdüler; ve kadınlar arasında o bir mesel oldu; ve onun üzerine hükümler yürüttüler.
11. Ve kızkardeşi Oholiba bunu gördü, ve gönül vermekte, ve kızkardeşinin fahişeliklerinden ziyade olan kendi fahişeliklerinde bu ötekinden daha bozuktu.
12. Aşur oğullarına, valilere ve beylere, komşularına, çok ihtişamla giyinmiş, atlara binmiş atlılara, hepsi gönül çeken yiğitlere gönül verdi.
13. Ve murdar olduğunu gördüm; ikisinin de yolu birdi.
14. Ve fahişeliklerini artırdı; çünkü duvar üzerine çizilmiş adamlar,
15. bellerine kuşak bağlanmış, ve başlarında geniş sarık, görünüşçe hepsi araba cenkçileri, doğdukları memlekette, Kildanîler diyarında, Babil oğullarının benzeyişine göre, al renkle çizilmiş Kildanîlerin resimlerini gördü.
16. Ve görünce onlara gönül verdi, ve Kildanîler diyarına, onlara ulaklar gönderdi.
17. Ve Babil oğulları onun yanına, sevişme yatağına geldiler, ve fahişeliklerle onu murdar ettiler, ve onlarla murdar oldu, ve canı onlardan tiksindi.
18. Ve fahişeliklerini açtı, ve çıplaklığını açtı; canım kızkardeşinden nasıl tiksindi ise, o zaman canım ondan da öyle tiksindi.
19. Ve Mısır diyarında fahişelik etmiş olduğu gençlik günlerini anarak fahişeliklerini artırdı.
20. Ve etleri eşek eti gibi, ve belleri aygır beli gibi olan sefahet yoldaşlarına gönül verdi.
21. Sen böylece gençliğinin hayasızlığına yine döndün, o zaman ki, sinene el sürmek için senin gençliğinin memelerini Mısırlılar sıkıştırmışlardı.
22. Bundan dolayı, ey Oholiba, Rab Yehova şöyle diyor: İşte, canının tiksiniş olduğu oynaşlarını sana karşı kaldıracam, ve onları,
23. Babil oğullarını, ve bütün Kildanîleri, Pekodu, ve Şoayı, ve Koayı, ve onlarla beraber Aşur oğullarının hepsini çepçevre sana karşı getireceğim; gönül çeken yiğitler, hepsi valiler ve beyler, araba cenkçileri ve şöhretli adamlar, hepsi atlara binenler.
24. Ve sana karşı silâhlarla, cenk arabaları ile, ve arabalarla, ve kavmlar cümhuru olarak gelecekler; büyük kalkanla, ve küçük kalkanla, ve miğferle çepçevre sana karşı dikilecekler; ve hükmü onlara vereceğim, ve kendi hükümlerine göre sana hükmedecekler.
25. Ve kıskançlığımı senin karşına koyacağım, ve sana kızgınlıkla davranacaklar; burnunu ve kulaklarını kesip düşürecekler, ve senden artakalan kılıçla düşecek, oğullarını ve kızlarını alacaklar, ve senden artakalanı ateş yiyip bitirecek.
26. Ve esvabını soyacaklar, ve güzel mücevherlerini alacaklar.
27. Ve hayasızlığını ve Mısır diyarından olan fahişeliğini sende sona erdireceğim; ve onlara gözlerini kaldırmıyacaksın, ve artık Mısırı anmıyacaksın.
28. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Kendilerinden nefret etmiş olduğun adamların eline, canının tiksiniş olduğu adamların eline seni vereceğim;
29. ve sana adavetle davranacaklar, ve bütün emeğinin semeresini alacaklar, ve seni çıplak ve açık bırakacaklar; ve fahişeliklerinin çıplaklığı, hayasızlığın da fahişeliklerin de açılacak.
30. Sana bunları edecekler, çünkü milletlerin ardınca fahişelik ettin, ve çünkü onların putları ile murdar oldun.
31. Kızkardeşinin yolunda yürüdün; bundan dolayı onun kâsesini senin eline vereceğim.
32. Rab Yehova şöyle diyor: Kızkardeşinin kâsesinden içeceksin, o derin ve geniştir; sana gülecekler, ve seninle eğlenecekler; o kâse çok şey alır.
33. Sarhoşluk ve kederle dolacaksın; kızkardeşin Samiriyenin kâsesi, şaşkınlık ve harabiyet

kâsesidir.

34. Ve onu içeceksin, ve onu sümüreceksin, ve parçalarını kemireceksin, ve göğsünü yırtacaksın; çünkü ben söyledim, Rab Yehovanın sözü.

35. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki beni unuttun, ve beni arkana attın, sen de hayasızlığını ve fahişeliklerini yüklen.

36. Ve RAB bana dedi: Âdem oğlu, Oholaya ve Oholibaya hükmedecek misin? öyle ise onların mekruh şeylerini kendilerine bildir.

37. Çünkü zina ettiler, ve ellerinde kan var; ve putları ile zina ettiler, ve bana doğurmuş oldukları oğullarını da yiyecek olsun diye onlara ateşten geçirdiler.

38. Ve bana şunu da ettiler; aynı günde makdisimi murdar ettiler, ve Sebtlerimi bozdular.

39. Çünkü putları için oğullarını boğazladıktan sonra, aynı günde makdisimi bozmak için oraya girdiler, ve işte, evimin ortasında böyle yaptılar.

40. Ve siz uzaktan gelecek adamlar için de gönderdiniz, kendilerine ulak gönderilmiş olanlar da, işte geldiler; sen onlar için yıkandın, gözlerine sürme çektin, ve süsler takındın,

41. ve muhteşem bir yatak üzerinde oturdun, ve onun önünde hazırlanmış sofra vardı; ve buhurumu ve yağımı onun üzerine koydun.

42. Ve onunla beraber kaygısız bir cümhurun gürültüsü vardı; ve bayağı adamlarla çölden sarhoşlar getirildi; ve o iki kadının bileklerine bilezikler, ve başlarına güzellik taçları koydular.

43. Ve zina içinde yıpranmış kadın için dedim: Şimdi onlar bu kadınla, o da onlarla fahişelik edecek.

44. Ve bir fahişe yanına girildiği gibi onun yanına girdiler; Oholanın ve Oholibanın yanına, o hayasız kadınların yanına öyle girdiler.

45. Ve salih adamlar, zina eden kadınlara olan hükme göre, ve kan döken kadınlara olan hükme göre, onlara hükmedecekler; çünkü onlar zina eden kadınlardır, ve ellerinde kan var.

46. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Onların üzerine bir cümhur çıkaracağım, ve öteye beriye atılsınlar, ve soyulsunlar diye onları ele vereceğim.

47. Ve o cümhur onları taşlarla taşıyacaklar, ve kılıçları ile onları kesip düşürecekler; oğullarını ve kızlarını öldürecekler; ve evlerini yakacaklar.

48. Ve memlekette hayasızlığı sona erdireceğim, ve bütün kadınlar ders alacaklar, ve sizin hayasızlığınıza göre yapmıyacaklar.

49. Ve hayasızlığınızı sizin başınıza düşürecekler, ve putlarınızdan ötürü suçlarınızı yükleneceksiniz; ve bileceksiniz ki, ben Rab Yehovayım.

BAP 24

VE dokuzuncu yılda, onuncu ayda, ayın onuncu gününde, bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, kendine bu günün, tam bu günün adını yaz; Babil kıralı tam bugün Yerusàlime yaklaştı.

3. Ve o âsi eve bir mesel söyle, ve onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Kazanı, kazanı koy, ve içine de su doldur;

4. ona konacak parçaları, her iyi parçayı, budur, ve döşü onun içinde topla; seçme kemiklerle onu doldur.

5. Sürünün en seçme olanlarını, ve kazan altındaki kemikler için de bir odun yığını al; onu iyice kaynat da, kemikleri içinde pişsin.

6. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: O kanlı şehrin, o kazanın vay başına! o kazanın ki, pası içindedir, ve pası ondan çıkmamıştır; ondan parça parça çıkarın; onun için kura atılmadı.

7. Çünkü kanı şehrin ortasında; onu toprakla örtmek için yere dökmedi de, çıplak kaya

üzerine koydu.

8. Aç almak için öfkeyi kabartsın diye kanını çıplak kaya üzerine koydum ki, örtülmesin.

9. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Kanlı şehrin vay başına! ben de odun yığını büyüteceğim.

10. Odunları yığ, ateşi alevlendir, eti iyi pişir, et suyunu koyult, kemikler de yansın.

11. Ve onun közleri üzerine kazanı boş olarak dik de, kızsın, ve bakırı yansın, ve içinde pislği erisin, ve pası gitsin.

12. Emekle kendini yordu; fakat kalın pası ondan çıkmıyor; pası ateşle çıkmıyor.

13. Senin murdarlığında hayasızlık var; mademki seni temizledim, ve sen temizlenmedin, sana karşı kızgınlığımı yatıştırıncıya kadar artık murdarlığından temizlenmiyeceksin.

14. Ben, RAB, ben söyledim, vaki olacaktır, ve onu yapacağım; bağışlamıyacağım, ve esirgemiyeceğim, ve nadim olmayacağım; sana yollarına ve işlerine göre hükmedecekler, Rab Yehovanın sözü.

15. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

16. Âdem oğlu, işte, senin gözlerine sevgili olanı bir vuruşta elinden alacağım; fakat dövünmiyeceksin, ve ağlamıyacaksın, ve gözyaşların akılmıyacak.

17. İçin için inle, ölümler için yas tutmıyacaksın; sarığını başına sar, ve ayaklarına çarıklarını giy, ve dudaklarını örtme, ve halkın ekmeğini yeme.

18. Ve ben sabahlayın kavma söyledim; akşamlayın da karım öldü; ve ertesi sabah bana emrolunduğu gibi yaptım.

19. Ve kavm bana dediler: Senin yapmakta olduğun şeyler bizim için nedir, bize bunu bildirmiyecek misin?

20. Ve onlara dedim: Bana RABBİN şu sözü geldi:

21. İsrail evine de: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, kuvvetinizin övündüğü, gözlerinize sevgili olan, ve üzerine canınızın titrediği şeyi, makdisimi bozacağım; ve arkada bırakmış olduğunuz oğullarınız ve kızlarınız kılıçla düşecekler.

22. Ve ben ne yaptımsa siz de öyle yapacaksınız; dudaklarınızı örtmiyeceksiniz, ve halkın ekmeğini yemiyeceksiniz.

23. Ve sarıklarınız başlarınızda, ve çarıklarınız ayaklarınızda olacak; dövünmiyeceksiniz, ve ağlamıyacaksınız; ancak fesatlarınızın içinde eriyip gideceksiniz, ve baş başa verip inliyeceksiniz.

24. Ve Hezekiel size bir alâmet olacak, o her ne yaptı ise siz de öyle yapacaksınız; bu vaki olunca bileceksiniz ki, ben Rab Yehovayım.

25. Ve sen, âdem oğlu, ben onların kuvvetlerini, güzelliklerinin meserretini, gözlerine sevgili olanı, ve canlarının özlediğini, oğullarını ve kızlarını onlardan aldığım gün,

26. o günde bir kaçağın sana gelip bunu işittirmesi vaki olmayacak mı?

27. O gün kaçağa ağzın açılacak, ve söyleyeceksin, ve artık dilsiz kalmıyacaksın; ve sen onlara bir alâmet olacaksın, ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 25

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, yüzünü Ammon oğullarına doğru çevir, ve onlara karşı peygamberlik et;

3. ve Ammon oğullarına de: Rab Yehovanın sözünü dinleyin: Rab Yehova şöyle diyor: Mademki sen makdisimi bozdukları zaman ona karşı, ve İsrail diyarını viran ettikleri zaman ona karşı, ve Yahuda evi sürgüne gittiği zaman ona karşı: Heh, heh, dedin;

4. bundan dolayı, işte, ben seni şark oğullarına mülk olarak vereceğim, ve obalarını sende kuracaklar, ve konaklarını sende kuracaklar; senin meyvalarını onlar yiyecekler, ve südünü

onlar içecekler.

5. Ve Rabbayı develer için otlak, Ammon oğulları diyarını sürüler için yatacak yer edeceğim; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

6. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Mademki ellerini çırpıttın, ve tepindin, ve İsrail diyarına karşı yüreğinin bütün hakaretile sevindin;

7. bundan dolayı, işte, elimi sana karşı uzattım, ve seni çapul malı olarak milletlere vereceğim, ve seni kavmlar arasından kesip atacağım; ve seni memleketlerden söküp atacağım; seni helâk edeceğim; ve bileceksin ki, ben RAB'İM.

8. Rab Yehova şöyle diyor: Mademki Moab ile Seir: İşte, Yahuda evi bütün milletler gibidir, diyorlar;

9. bundan dolayı, işte, memleketin süsü olan şehirlerden, onun sınırlarındaki şehirlerinden, Beyt-yeşimottan, Baal-meondan ve Kiryataimden,

10. Ammon oğullarına karşı şark oğullarına Moabın böğrünü açacağım; ve milletler arasında Ammon oğulları anılmasınlar diye, onları mülk olarak vereceğim;

11. ve Moab üzerine hükümler yürüteceğim, ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

12. Rab Yehova şöyle diyor: Mademki Edom öç alarak Yahuda evine karşı davrandı, ve çok suç etti, ve onlardan öç aldı;

13. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Edoma karşı elimi uzatacağım, insanı da hayvanı da oradan kesip atacağım; ve Temandan öte onu harap edeceğim; ve Dedana kadar kılıçla düşecekler.

14. Ve öcümü kavmım İsrail elile Edom üzerine getireceğim; ve Edomda öfkeme göre ve kızgınlığıma göre yapacaklar; ve onlar öcümü anlıyacaklar, Rab Yehovanın sözü.

15. Rab Yehova şöyle diyor: Mademki Filistîler kin ile davrandılar, ve ebedî nefretle helâk etmek için candan hakaretle öç aldılar;

16. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben Filistîlere karşı elimi uzatacağım, ve Keretîleri kesip atacağım, ve deniz kıyısında olanların ortakalanını yok edeceğim.

17. Ve kızgın azarlamalarla onlardan büyük öçler alacağım; ve ben öcümü onların üzerine getirince bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 26

VE on birinci yılda, ayın birinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, mademki Yeruşalime karşı Sur: Heh, heh, kavmların kapısı olan şehir kırıldı; onun her şeyi benim tarafıma döndü; o harap olduğu için ben dolacağım, dedi:

3. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben sana karşıyım, ey Sur, ve deniz dalgalarını nasıl çıkarırsa, ben de sana karşı bir çok milletleri öyle çıkaracağım.

4. Ve Surun duvarlarını harap edecekler, ve kulelerini yıkacaklar; ve üzerinden toprağını kazıyacağım, ve onu çıplak bir kaya edeceğim.

5. Denizin ortasında ağ serecek bir yer olacak; çünkü ben söyledim, Rab Yehovanın sözü; ve milletlere çapul malı olacak.

6. Ve kırdan olan kızlarını kılıçla öldürecekler; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

7. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben Sur üzerine, atlarla, ve cenk arabaları ile, ve atlılarla, ve bir cümhur ile, ve çok halkla, Babil kralı Nebukadretsarı, kırılların kırıllını şimalden getireceğim.

8. Kırdan senin kızlarını kılıçla öldürecek; ve sana karşı hisarlar yapacak, ve sana karşı meteris kuracak ve sana karşı büyük kalkanı kaldıracak.

9. Ve senin duvarlarına karşı şahmeranlarını kuracak, ve baltaları ile kulelerini yıkacak.

10. Atlarının çokluğundan ötürü onların tozu seni örtecek; duvarında gedik açılan bir şehre

nasıl girerlerse, senin kapılarına da öyle girdiği zaman, atlıların, ve tekerleklerin, ve cenk arabalarının gürültüsünden duvarların titriyecek.

11. Bütün senin sokaklarını atlarının tırnakları ile çiğniyecek; senin kavmını kılıçla öldürecek; ve kuvvetinin direkleri yerle beraber olacak.

12. Ve senin malını çapul edecekler, ve tüccar malını yağma edecekler; ve duvarlarını yıkacaklar, ve güzel evlerini çökertecekler; ve taşlarını, ve keresteni, ve toprağını suların ortasına atacaklar.

13. Ve türkülerinin sesini sona erdireceğim; ve çenklerinin sesi artık işitilmiyecek.

14. Ve seni çıplak bir kaya edeceğim; ağlar serecek bir yer olacaksın; bir daha yapılmıyacaksın; çünkü ben, RAB, ben söyledim, Rab Yehovanın sözü.

15. Rab Yehova Sura şöyle diyor: Sende kırgın olunca yaralılar inledikleri zaman, senin yıkılman gürültüsünden adalar titremiyecekler mi?

16. Ve bütün deniz beyleri tahtlarından inecekler, ve kaftanlarını çıkaracaklar, ve renk renk işlemeli esvaplarından soyunacaklar; dehşete bürünecekler, yere oturacaklar, ve her an titriyecekler, ve sana şaşacaklar.

17. Ve senin üzerine mersiye okuyacaklar, ve sana diyecekler: Denizcilerin oturduğu şehir, denizde kuvvetli olan meşhur şehir, sen nasıl yok oldun, sen ve sende oturanlar, siz ki, içinizde oturanların hepsi üzerine dehşet salmıştınız!

18. Şimdi senin yıkılma gününde adalar titriyecekler; evet, denizdeki adalar senin gidişinden ötürü şaşkın olacaklar.

19. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: İçinde oturanı kalmamış şehirler gibi seni harap olmuş bir şehir ettiğim zaman, engini senin üzerine çıkardığım zaman, büyük sular da seni örtünce,

20. seni çukura inenlerle beraber eski zaman kavminin yanına indireceğim; ve sende oturan olmasın diye seni çukura inenlerle beraber yerin derinliklerine, eski zamandan beri harap olan yerlere oturtacağım; ve yaşayanlar diyarına izzet vereceğim.

21. Seni bir dehşet kılacağım, ve artık yok olacaksın; aranılacaksın, ve artık ebediyen bulunmıyacaksın, Rab Yehovanın sözü.

BAP 27

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Ve sen, âdem oğlu, Sur için mersiye oku;

3. ve Sura de: Ey sen, deniz kapılarında oturan, çok adalara kadar kavmlarla alış veriş eden şehir, Rab Yehova şöyle diyor: Ey Sur, sen dedin: Güzelliğin kemali benim.

4. Senin sınırların denizlerin bağrında; yapıcıların senin güzelliğini başa çıkardılar.

5. Senin bütün tahtalarını Senir servilerinden yaptılar; sana direk yapmak için Libnandan bir erz ağacı aldılar.

6. Küreklerini Başan meşelerinden yaptılar; oturak tahtalarını Kittim adalarının şimşirine kakılmış fil dişinden yaptılar.

7. Yelkenin, sana bayrak olsun diye, renk renk işlemeli Mısırın ince ketenindendi; Elişa adalarının lâcivert ve erguvanîsi sana tente oldu.

8. Saydada ve Arvadda oturanlar senin kürekçilerindiler; ey Sur, sende hikmetli adamlar vardı, senin kılavuzların onlardı.

9. Kalafatçıların Gebalın ihtiyaçları ile hikmetli adamları idi; senin mallarınla değiş etmek için denizin bütün gemileri gemicilerle beraber sende idiler.

10. Fars, ve Lud, ve Put, senin ordunda, senin cenk adamlarıydılar; senin içinde kalkanla miğfer astılar; sana onlar haşmet verdiler.

11. Arvad oğulları ile senin ordun çepçevre duvarların üzerinde idiler, ve senin kulelerinde

cesur adamlar vardı; kalkanlarını çepçevre duvarlarına astılar, senin güzelliğini başa çıkardılar.

12. Her çeşit malın çokluğundan ötürü Tarşış senin tacirindi; senin pazarlarına gümüş, demir, kalay, ve kurşun verirlerdi.

13. Yavan, Tubal, ve Meşek senin tacirlerindiler; senin mallarını insan canları ile ve tunç kaplarla değiş ederlerdi.

14. Togarma evinden olanlar senin pazarlarına atlar, ve cenk atları, ve katırlar verirlerdi.

15. Dedan oğulları senin tacirlerindiler; çok adaların ticareti senin elinde idi; karşılık olarak sana fildişi ve abanoz getirirlerdi.

16. Senin el işlerinin çokluğundan ötürü Suriye senin tacirindi; senin pazarlarına zümrütler, erguvanî ve renk renk işlemeliler, ve ince keten, ve mercanla yakutlar verirlerdi.

17. Yahuda ile İsrail diyarı, onlar senin tacirlerindiler; senin mallarına karşılık olarak Minnit buğdayı, ve pideler, ve bal, ve yağ, ve merhem verirlerdi.

18. Senin el işlerinin çokluğundan, her çeşit malın çokluğundan ötürü Şam, Helbon şarabı ile ve beyaz yapağı ile senin tacirindi.

19. Vedan ve Yavan senin pazarlarına iplik verirlerdi; senin malların arasında işlenmiş demir, tarçın, ve hoş kokulu kamış vardı.

20. Ata binmek için değerli kumaşlarda Dedan senin tacirindi.

21. Arab ili, ve bütün Kedar beyleri senin elinin tacirleri idiler; kuzularla, ve koçlarla, ve ergeçlerle, bunlar senin tacirlerin idiler.

22. Şeba ve Raama tacirleri, onlar senin tacirlerin idiler; senin pazarlarına başlıca bütün baharat, ve her çeşit değerli taşlar, ve altın verirlerdi.

23. Haran ve Kanne ve Eden, Şeba tacirleri, Aşur ve Kilmad senin tacirlerindiler.

24. Senin mallarını seçme mallarla, lâcivert ve renk renk işlemeli kumaş topları ile, ve erz ağacından yapılmış, iplerle sarılmış değerli esvap sandıkları ile değiş ederlerdi.

25. Senin malların için kervanlar Tarşış gemileri idi; ve seni doldurdular ve denizin bağrında çok izzetli oldun.

26. Kürekçilerin seni büyük sulara ilettiler; denizlerin bağrında seni şark yeli kırdı.

27. Senin yıkılma gününde, zenginliğin ve pazarların, ticaret malın, gemicilerin, ve kılavuzların, kalafatçıların, ve senin mallarınla alış veriş edenler, ve sende olan bütün cenk adamları, ve içindeki bütün cümhurun denizlerin bağrına düşecekler.

28. Kılavuzlarının çılgından kıyıları titriyecek.

29. Ve bütün kürekçiler, gemiciler, bütün deniz kılavuzları gemilerinden inecekler; karada duracaklar,

30. ve senin için seslerini yükseltip acı feryat edecekler, ve başlarına toprak atacaklar; külde yuvarlanacaklar;

31. ve senin için saçlarını yolacaklar, ve çul kuşanacaklar, ve gönül acılığı ile, acı acı dövünerek sana ağlıyacaklar.

32. Ve yaslarında senin için mersiye okuyacaklar, ve senin için figan edip diyecekler: Sur gibi, deniz ortasında sesi kestirilmiş olan şehir gibi hangi şehir var?

33. Pazarının malı denizlerden çıktıkça çok kavmları doyurdun; zenginliğin, ve mallarının çokluğu ile dünya kırallarını zengin ettin.

34. Engin sulara denizlerden kırıldığın zaman, ticaretin ve bütün cümhurun senin içinde düştü.

35. Adalarda oturanların hepsi sana şaşılar, ve kırallarının tüyleri ürperdi; yüzleri sarardı.

36. Kavmlar arasında tacirler sana ıslık çalıyorlar; sen bir dehşet oldun, ve ebede kadar yok olacaksın.

BAP 28

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, Sur hükümdarına de: Rab Yehova şöyle diyor: Mademki yüreğin yükseldi, ve sen: Ben ilâhım, denizlerin bağrında Allah tahtında oturuyorum, dedin; ve sen Allah değil ancak bir insanken, yüreğini Allah yüreği gibi ettin; —

3. işte, Danielden daha hikmetlisin; hiç bir sırrı senden gizliyemezler;

4. hikmetinle ve anlayışınla kendine servet yaptın, ve hazinelerinde altın ve gümüş topladın;

5. büyük hikmetinle ve ticaretinle servetini artırdın, ve servetinle yüreğin yükseldi; —

6. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki yüreğini Allah yüreği gibi ettin,

7. bundan dolayı, işte, senin üzerine yabancıları, milletlerin korkunçlarını, getireceğim; ve hikmetinin güzelliğine karşı kılıçlarını çekecekler, ve senin parlaklığını murdar edecekler.

8. Seni çukura indirecekler; ve sen denizlerin bağrında, öldürülmüş adamların ölümü ile, öleceksin.

9. Seni öldürene karşı da: Ben Allahım, diyecek misin? ve seni yaralıyanın elinde sen Allah değil, bir insansın.

10. Yabancılar elile, sünnetsizler ölümü ile öleceksin; çünkü ben söyledim, Rab Yehovanın sözü.

11. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

12. Âdem oğlu, Sur kıralı için mersiye oku, ve ona de: Rab Yehova şöyle diyor: Kemalin mührü, hikmetle dolu, güzellikte tam olan sendin.

13. Sen Adende, Allahın bahçesinde, idin; sarı yakut, kırmızı akik, ve beyaz akik, gök zümrüt, akik, yeşim, safir, kızıl yakut, zümrüt taşları ile, bütün değerli taşlarla, ve altınla kaplanmıştın; teflerinin ve zurnalarının işçiliği sende idi; yaratıldığın gün hazırlanmıştılar.

14. Sen meshedilmiş gölge salan kerubi idin; ve seni ben diktim, Allahın mukaddes dağı üzerinde idin; ateşten taşlar arasında gezdin.

15. Sende kötülük olduğu bulununcıya kadar yaratıldığın günden beri yollarında kâmildin.

16. Ticaretinin çokluğundan ötürü senin içini zorbalıkla doldurdular, ve suç işledin; ve seni murdar şey gibi Allahın dağından attım; ve seni, gölge salan kerubi, ateşten taşlar arasından atıp yok ettim.

17. Senin yüreğin güzelliğinden ötürü yükseldi; parlaklığından ötürü hikmetini bozdun; seni yere çaldım; görsünler diye kıralların gözü önüne seni attım.

18. Kendi makdislerini fesatlarının çokluğu ile, ticaretinin kötülüğü ile bozdun; ve senin içinden ateş çıkardım; seni o yiyip bitirdi, ve bütün seni görenlerin gözü önünde seni yeryüzünde kül ettim.

19. Kavmlar arasında seni tanıyanların hepsi sana şaşacaklar; sen bir dehşet oldun, ve ebede kadar yok olacaksın.

20. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

21. Âdem oğlu, yüzünü Saydaya doğru çevir, ve ona karşı peygamberlik et,

22. ve de: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ey Sayda, ben sana karşıyım; ve senin içinde izzet bulacağım; ve onun içinde hükümler yürüttüğüm zaman bilecekler ki, ben RAB'İM, ve onun içinde takdis olunacağım.

23. Ve onun içine veba, ve sokaklarına kan göndereceğim; ve çepçevre onun üzerine gelen kılıçla içinde yaralılar düşecekler; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

24. Ve İsrail evinin çevresinde olup onları tahkir edenlerin hiç birinden artık onlara batan bir çalı, ve acıtan bir diken kalmıyacak; ve bilecekler ki, ben Rab Yehovayım.

25. Rab Yehova şöyle diyor: Aralarına dağılmış oldukları kavmlardan İsrail evini topladığım, ve milletlerin gözü önünde onların içinde takdis edildiğim zaman, kulum Yakuba vermiş olduğum kendi topraklarında oturacaklar.

26. Ve orada emniyetle oturacaklar; ve çepçevre onları tahkir edenlerin hepsi üzerinde

hükümler yürüttüğüm zaman, evler yapacaklar, ve bağlar dikecekler, ve emniyette oturacaklar; ve bilecekler ki, ben onların Allahı RAB'İM.

BAP 29

ONUNCU yılda, onuncu ayda, ayın on ikinci gününde bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, yüzünü Mısır kralı Firavuna karşı çevir, ve ona karşı ve bütün Mısıra karşı peygamberlik et;

3. söyle, ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Mısır kralı Firavun, ırmakları içinde yatan: Irmağım benimdir, ve onu kendim için yaptım, diyen iri canavar, işte, ben sana karşıyım.

4. Ve senin çenelerine çengeller takacağım, ırmaklarının balıklarını da senin pullarına yapıştıracacağım; ve senin pullarına yapışmış olan ırmaklarının bütün balıkları ile beraber seni ırmaklarının içinden çıkaracağım.

5. Ve seni, seni de ırmaklarının bütün balıklarını da, çöle atacağım; kırın yüzüne düşeceksin; devşirilmeyeceksin, ve toplanmayacaksın; seni yerin canavarlarına, ve gökün kuşlarına yem olarak verdim.

6. Ve Mısırdaki oturanlar İsrail evine kamıştan bir değnek oldukları için, hepsi bilecekler ki, ben RAB'İM.

7. Seni elle tuttukları zaman kırıldın, ve onların bütün omuzlarını yardım; ve senin üzerine dayandıkları zaman kırıldın, ve bütün bellerini titrek ettin.

8. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben senin üzerine kılıç getireceğim, ve insanı da hayvanı da senden kesip atacağım.

9. Ve Mısır diyarı virane ve çöl olacak; ve bilecekler ki, ben RAB'İM. Mademki o: Irmak benimdir, ve onu ben yaptım, dedi;

10. işte, bundan dolayı ben sana karşıyım, ve ırmaklarına karşıyım, ve Mısır diyarını Sevene kulesinden Habeş ili sınırına kadar bütün bütün çöl ve virane edeceğim.

11. Onun içinden insan ayağı geçmiyecek, ve onun içinden hayvan ayağı geçmiyecek, ve onun içinde kırk yıl adam oturmıyacak.

12. Virane olan memleketler arasında Mısır diyarını da virane edeceğim; harap olmuş şehirler arasında onun şehirleri de kırk yıl virane kalacaklar; ve Mısırlıları milletler arasına dağıtacağım, ve onları memleketler arasına saçacağım.

13. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Kırk yılın sonunda Mısırlıları dağılmış oldukları kavmlardan toplıyacağım;

14. ve Mısırın sürgünlerini geri getireceğim, ve Patros diyarına, doğdukları diyara, onları döndüreceğim; ve orada hakir bir kiralık olacaklar.

15. Kırallıkların en hakiri olacak; ve artık milletlerin üzerine yükselmiyecek; ve artık milletlere hâkim olmasınlar diye onları azaltacağım.

16. Ve artık onlar, İsrail evinin dönüp onlara baktıkça işlediği fesadı andıran, onun güvendiği şey olmayacaklar; ve bilecekler ki, ben Rab Yehovayım.

17. Ve yirmi yedinci yılda, birinci ayda, ayın birinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:

18. Âdem oğlu, Babil kralı Nebukadretsar, Sura karşı kendi ordusuna büyük bir hizmet ettirdi; her başın saçı döküldü, ve her sırtın derisi soyuldu; ve onun karşısında ettiği hizmetten ötürü kendisine de, ordusuna da Surdan bir ücret olmadı.

19. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben Mısır diyarını Babil kralı Nebukadretsara vereceğim; ve halkını götüreceğim, ve çapul malını alacak, ve onu yağma edecek; ve ordusunun ücreti bu olacak.

20. Ettiği hizmete karşılık Mısır diyarını ona verdim, çünkü benim için işlediler, Rab

Yehovanın sözü.

21. O gün İsrail evine bir boynuz sürdüreceğim, ve onların arasında sana ağız açtıracam; ve bilecekler ki ben RAB'İM.

BAP 30

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, peygamberlik et ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Ah o gün! diye uluyun.

3. Çünkü o gün yakın, evet, RABBİN günü yakın; bulutlar günü, milletlerin vaktidir.

4. Ve Mısırın üzerine kılıç gelecek, ve Mısırdaki vurulmuş olanlar yere düşünce Habeş ilinde sancı olacak; ve onun cümhurunu alıp götürecekler, ve onun temelleri yıkılacak.

5. Onlarla beraber Habeş ili, ve Put ve Lud, ve bütün karışık kavm, ve Kub, ve ahit diyarı oğulları kılıçla düşecekler.

6. RAB şöyle diyor: Mısır destek olanlar da düşecekler; ve kuvvetinin gururu aşağılıyacak; onun içinde Sevene kulesinden öte kılıçla düşecekler; Rab Yehovanın sözü.

7. Ve viran olan memleketler arasında bir virane olacaklar; ve onun şehirleri harap olmuş şehirler arasında olacak.

8. Ve Mısır ateş verdiğim zaman, bütün yardımcıları da kırılınca, bilecekler ki, ben RAB'İM.

9. Kaygısız Habeşlere korku salmak için, o gün önümden gemilerle ulaklar çıkacaklar; ve Mısır gününde olduğu gibi onlarda da sancı olacak; çünkü, işte, geliyor.

10. Rab Yehova şöyle diyor: Babil kralı Nebukadretsarın elile Mısır halkını da sona erdireceğim.

11. O ve onunla beraber kavmı, milletlerin korkunçları, memleketi harap etmek için içeri sokulacaklar; ve Mısır karşı kılıçlarını çekecekler, ve öldürülmüş olanlarla memleketi dolduracaklar.

12. Ve ırmakları kurutacağım, ve memleketi kötü adamlara satacağım; ve yabancılar elile memleketi, ve bütün içindekileri viran edeceğim; ben, Yehova, ben söyledim.

13. Rab Yehova şöyle diyor: Putları da yok edeceğim, ve Memfisten sanemleri kaldırıp atacağım; ve artık Mısır diyarından kimse bey olmayacak; ve Mısır diyarına korku vereceğim.

14. Ve Patrosu viran edeceğim, ve Tsoana ateş vereceğim, ve No şehrinde hükümler yürüteceğim.

15. Ve Mısırın hisarı Sin üzerine kızgınlığımı dökeceğim, ve No halkını kesip atacağım.

16. Ve Mısır ateş vereceğim; Sin çok sancılanacak, ve No şehrinin duvarı yarılacak; ve gündüzün Memfis içinde düşmanlar bulunacak,

17. Aven ve Pi-beset gençleri kılıçla düşecekler; ve onlar sürgüne gidecekler.

18. Ve Tehafneheste Mısırın boyunduruklarını kırdığım zaman, orada gün kararacak, ve kuvvetinin gururu orada kırılacak; ona gelince, onu bir bulut örtecek, ve kızları sürgüne gidecek.

19. Böylece Mısırdaki hükümler yürüteceğim; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

20. Ve on birinci yılda, birinci ayda, ayın yedinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:

21. Âdem oğlu, Mısır kralı Firavunun bazusunu kırdım; ve işte, şifa verici ilâçlar konulsun, bağlamak için ona sargı sarılsın da, kılıcı tutmak için bazı kuvvetlensin diye, onu sarmadılar.

22. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben Mısır kralı Firavuna karşıyım, ve onun bazularını, kuvvetli olanı da kırılmış olanı da kıracağım; ve onun elinden kılıcı düşürecek.

23. Ve Mısırlıları milletler arasına dağıtacağım, ve onları memleketler arasına saçacağım.

24. Ve Babil kralının bazularını kuvvetlendireceğim, ve kılıcımı onun eline vereceğim; Firavunun da bazularını kıracağım, ve ağır yaralı bir adam nasıl inlerse onun önünde öyle

inliyecek.

25. Ve Babil kiralının bazularını kuvvetlendireceğim; Firavunun da bazuları düşecek; ve kılıcımı Babil kiralının eline verince, ve Mısır diyarı üzerine onu uzatınca, bilecekler ki, ben RAB'İM.

26. Ve Mısırlıları milletler arasına dağıtacağım, ve onları memleketler arasına saçacağım; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 31

VE on birinci yılda, üçüncü ayda,ayın birinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, Mısır kralı Firavuna ve onun cümhuruna de: Sen büyüklüğünle kime benziyorsun?

3. İşte, Aşur, Libnanda erz ağacı, dalları güzel, gölgesi orman gölgesi gibi, ve boyu yüksekti; ve tepesi bulutlar arasında idi.

4. Onu sular besledi, onu engin büyüttü; ırmakları dikilmiş olduğu yerin çevresinde akıyordu; ve arkalarını kırın bütün ağaçlarına erişti.

5. Bunun için boyu kırın bütün ağaçlarından ziyade yükseldi; ve çok sulardan ötürü dal salınca, kolları çoğaldı, ve dalları uzadı.

6. Göklerin bütün kuşları onun dallarında yuva yaptılar; ve kırın bütün hayvanları onun kolları altında doğurdular; ve bütün büyük milletler onun gölgesinde oturdular.

7. Ve büyüklüğü ile, dallarının uzunluğu ile güzeldi; çünkü kökü çok sular yanında idi.

8. Allahın bahçesindeki erz ağaçları onu örtemezdi; çam ağaçları onun kolları gibi değildi, ve çınar ağaçları onun dalları gibi değildi, güzelliğinde Allahın bahçesinde hiç bir ağaç onun gibi değildi.

9. Onu dallarının çokluğu ile güzelleştirdim, ve Allahın bahçesindeki bütün Aden ağaçları onu kıskandılar.

10. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Mademki boyu yükseldi, ve tepesini bulutlar arasına erişti, ve yüksekliği ile yüreği yükseldi;

11. ben de onu milletlerin kuvvetlisi eline vereceğim; ne gerekse elbette ona edecektir; onu kötülüğünden ötürü kovdum.

12. Ve yabancılar, milletlerin korkunçları onu kesip attılar, ve onu bıraktılar; dalları dağların üzerine ve bütün derelerin içine düştüler, ve diyarın bütün vadilerinde kolları kırıldı; ve dünyanın bütün kavmları onun gölgesinden çekilip indiler, ve onu bıraktılar.

13. Göklerin bütün kuşları onun devrilmiş gövdesi üzerine konacak, ve kırın bütün canavarları onun dalları üzerinde bulunacak,

14. ta ki, sular yanındaki bütün ağaçlar kendi boylarınca yükselmesinler, ve tepelerini bulutlar arasına eriştirmesinler, ve su içenlerin hepsi, onların kuvvetli olanları yükseklikleriyle dikilmesinler; çünkü onların hepsi, âdem oğulları arasında çukura inenlerle beraber yerin derinliklerine, ölüme verildiler.

15. Rab Yehova şöyle diyor: Ölüler diyarına indiği gün yas tutturdum; onun için enginin üzerini örttüm, ve onun ırmaklarını alıkoydum; ve büyük suların önü kesildi; ve onun için Libnana yas tutturdum, ve onun için kırın bütün ağaçları baygın düştü.

16. Çukura inenlerle beraber onu ölüler diyarına indirdiğim zaman, onun yıkılışı gürültüsünden milletleri titrettim; ve bütün Aden ağaçları, Libnanın en seçme ve en güzel ağaçları, su içenlerin hepsi yerin derinliklerinde teselli buldular.

17. Bunlar da, evet, onun bazusu olanlar, milletler arasında onun gölgesinde oturanlar, onunla beraber ölüler diyarına, kılıçla öldürülmüş olanların yanına indiler.

18. Böyle izzette ve büyüklükte Aden ağaçları arasında hangisine benziyorsun? fakat Aden ağaçları ile beraber yerin derinliklerine indirileceksin; kılıçla öldürülmüş olanlarla beraber, sünnetsizler arasında yatacaksın. Firavun ve onun bütün cümhuru budur, Rab Yehovanın sözü.

BAP 32

VE on ikinci yılda, on ikinci ayda, ayın birinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, Mısır kralı Firavun için mersiye oku, ve ona de: Kendini milletlerin genç aslanına benzettin, fakat sen denizlerde canavar gibisin; ve ırmaklarının içine saldırdın, ve suları ayaklarınla karıştırdın, ve onların ırmaklarını bulandırdın.
3. Rab Yehova şöyle diyor: Çok kavmların cümhuru ile beraber ağımlı seni üzerine serpeceğim; ve seni benim ağımla dışarı çıkaracaklar.
4. Ve seni karaya bırakacağım, kırım yüzüne seni atacağım, ve göklerin bütün kuşlarını senin üzerine konduracağım, ve yerin bütün hayvanlarını seninle doyuracağım.
5. Ve senin etini dağların üzerine sereceğim, ve dereleri leşinle dolduracağım.
6. İçinde yüzdüğün diyarı dağlara kadar senin kanınla sulıyacağım; ve vadiler seninle dolacak.
7. Ve seni söndürdüğüm zaman, gökleri örteceğim, ve yıldızlarını karartacağım, güneşi bulutla örteceğim, ve ay kendi ışığını vermiyecek.
8. Senin üzerinde göklerin bütün parlak ışıklarını karartacağım, ve senin diyarın üzerine karanlık getireceğim, Rab Yehovanın sözü.
9. Ve tanımadığın memleketlere, milletler arasına senin kırılışın haberini eriştirince, çok kavmların yüreklerini kederlendireceğim.
10. Ve senin yüzünden çok kavmları şaşırtacağım, ve onların önünde kılıcımı salladığım zaman, senin yüzünden kırallarının tüyleri ürperecek, ve senin yıkılma gününde hepsi kendi canları için her lâhza titriyecekler.
11. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Senin üzerine Babil kralının kılıcı gelecek.
12. Senin cümhurunu yiğitlerin kılıcı ile düşüreceğim; hepsi milletlerin korkunçlarıdır; ve Mısırın gururunu kıracaklar, ve bütün cümhuru helâk olacak.
13. Ve bütün hayvanlarını çok sular yanından yok edeceğim; ve onları artık insan ayağı karıştırmıyacak, ve onları hayvan ayağı karıştırmıyacak.
14. O zaman onların sularını duru edeceğim, ve ırmaklarını yağ gibi akıtacağım, Rab Yehovanın sözü.
15. Mısır diyarını viran ve harap ettiğim, ve memleket içindekilerden boşaltıldığı zaman, orada oturanların hepsini ben kılıçla vurunca, bilecekler ki, ben RAB'İM.
16. Mersiye budur, bunu okuyacaklar; milletlerin kızları bu mersiye okuyacaklar; Mısır üzerine, bütün cümhuru üzerine, bu mersiye okuyacaklar, Rab Yehovanın sözü.
17. Ve on ikinci yılda, ayın on beşinci gününde vaki oldu ki, bana RABBİN şu sözü geldi:
18. Âdem oğlu, Mısır halkı için figan et, ve çukura inenlerle beraber onu, ve şöretli milletlerin kızlarını, onları yerin derinliklerine indir.
19. Sen kimden daha güzelsin? aşağı in, ve sünnetsizlerle beraber yat.
20. Kılıçla öldürülmüş olanlar arasında düşecekler; o, kılıca verildi; onu ve bütün cümhurunu sürüyün.
21. Yiğitler arasında olan zorlular, ölümler diyarının içinden, onun yardımcıları ile ona söyleyecekler; aşağı indiler, sünnetsizler, kılıçla öldürülmüş olanlar yatıyorlar.
22. Aşur ve bütün cümhuru orada; kabirleri onun çevresinde; hepsi öldürülmüşler, kılıçla düşmüşler;

23. kabirleri çukurun sonlarına konulmuş, ve onun cümhuru kabrinin çevresinde; hepsi öldürülmüşler, kılıçla düşmüşler, onlar ki, yaşıyanlar diyarında dehşet saçtılar.
24. Elam ve bütün cümhuru orada, kendi kabri çevresinde; hepsi öldürülmüşler, kılıçla düşmüşler, onlar ki, sünnetsiz olarak yerin derinliklerine indiler, onlar ki, yaşıyanlar diyarında kendi dehşetlerini saçtılar, ve çukura inenlerle beraber utançlarını yüklendiler.
25. Öldürülmüş olanlar arasında, ona ve bütün cümhuruna bir yatak yaptılar; kabirleri kendi çevresinde; hepsi sünnetsiz, kılıçla öldürülmüşler; çünkü yaşıyanlar diyarında dehşetleri yayılmıştı, ve çukura inenlerle beraber kendi utançlarını yüklendiler; onu öldürülmüş olanların ortasına koydular.
26. Meşek, Tubal, ve onların bütün cümhuru orada; kabirleri onların çevresinde; hepsi sünnetsiz, kılıçla öldürülmüşler; çünkü yaşıyanlar diyarında dehşetlerini saçtılar.
27. Ve onlar sünnetsizlerden düşen yiğitlerle beraber yatmıyacaklar, o yiğitlerle ki, cenk silâhları ile ölümler diyarına indiler, ve kılıçlarını başları altına koydular, ve fesatları kemikleri üzerindedir; çünkü onlar yaşıyanlar diyarında yiğitlerin dehşeti idiler.
28. Fakat sen sünnetsizler arasında kırılacaksın, ve kılıçla öldürülmüş olanlarla beraber yatacaksın.
29. Edom, kıralları ve bütün beyleri orada; güçlü oldukları halde kılıçla öldürülmüş olanlarla beraber yatırıldılar; sünnetsizlerle, ve çukura inenlerle beraber yatacaklar.
30. Şimal beyleri, hepsi, ve bütün Saydalılar orada, onlar ki, öldürülmüş olanlarla beraber indiler; güçleriyle dehşet saçıktıkları halde utandılar, ve sünnetsiz olarak kılıçla öldürülmüş olanlarla beraber yatıyorlar, çukura inenlerle beraber utançlarını yüklendiler.
31. Firavun onları görecektir, ve kılıçla öldürülmüş olan Firavun ve bütün ordusu, cümhurunun hepsi için teselli bulacak, Rab Yehovanın sözü.
32. Çünkü onun dehşetini yaşıyanlar diyarı içine saçtım; ve Firavun ile bütün cümhuru, kılıçla öldürülmüş olanlarla beraber sünnetsizler arasına yatırılacak, Rab Yehovanın sözü.

BAP 33

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, kendi kavmin oğullarına söyle, ve onlara de: Bir memleket üzerine kılıç getirdiğim, ve memleketin kavmı aralarından bir kimseyi alıp kendileri için onu bekçi koydukları zaman;
3. memleket üzerine kılıcın gelmekte olduğunu görünce bekçi boru çalar, ve kavmı sakındırırsa;
4. o zaman boru sesini kim işitir de sakınmazsa, ve kılıç gelip onu alırsa, onun kanı kendi başı üzerinde olur.
5. Boru sesini işitmiş ve sakınmamıştır; kanı kendi üzerinde olur; fakat sakınmış olsa idi canını azat ederdi.
6. Ve kılıcın gelmekte olduğunu bekçi görür de boru çalmazsa, ve kavm sakındırılmış olmazsa, ve kılıç gelir, ve onlardan bir canı alırsa; o kendi fesadında alınır, fakat onun kanını bekçinin elinden ararım.
7. Ve sen, âdem oğlu, İsrail evine seni bekçi koydum; ve sözü benim ağızımdan işiteceksin, ve benim tarafımdan onları sakındıracaksın.
8. Kötü adama ben: Ey kötü adam, mutlaka öleceksin, diyince, sen kötü adama, yolundan sakınsın diye söylemezsen, o kötü adam fesadında ölür, fakat kanını senin elinden ararım.
9. Ve yolundan dönsün diye kötü adamı ondan sakındırırsan, ve yolundan dönmezse, o adam kendi fesadında ölür, fakat sen kendi canını azat etmiş olursun.
10. Ve sen, âdem oğlu, İsrail evine de: Siz şöyle söylüyorsunuz: Günahlarımız ve suçlarımız

üzerimizde, ve biz onlarda eriyoruz; ve nasıl yaşayabiliriz? diyorsunuz.

11. Onlara de: Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, kötünün ölümünden değil, ancak kötü adamın yolundan dönüp yaşamasından zevk alırım; dönün, kötü yollarınızdan dönün; çünkü niçin ölesiniz, ey İsrail evi?

12. Ve sen, âdem oğlu, kendi kavmin oğullarına de: Günah işlediği gün salihin salâhı kendisini azat etmez; ve kötü adam kötülüğünden döndüğü gün ondan ötürü düşmez; ve salih suç işlediği gün salâhından ötürü yaşamaz.

13. Salih için: Mutlaka yaşıyacaktır, dediğim zaman, kendi salâhına güvenir de kötülük ederse, salih işlerinden hiç biri anılmaz; ve ettiği kötülükte, onda ölür.

14. Ve kötü adama: Mutlaka öleceksin, dediğim zaman, suçundan döner, ve hak ve doğru olanı yaparsa;

15. kötü adam rehini geri verir, soygunculukla aldığı öder, kötülük etmiyerek hayat kanunlarında yürürse, mutlaka yaşar, ölmez.

16. İşlemiş olduğu suçlardan hiç biri kendisine karşı anılmaz; hak ve doğru olanı yapmıştır; elbette yaşar.

17. Fakat senin kavmin oğulları diyorlar: Rabbin yolu doğru değil; ya onlar, onların yolu doğru değil.

18. Salih adam salâhından dönüp kötülük edince onda ölecektir.

19. Ve kötü adam kötülüğünden dönüp hak ve doğru olanı yapınca onlarla yaşıyacaktır.

20. Fakat siz: Rabbin yolu doğru değil, diyorsunuz. Size, herkese kendi yollarına göre hükmedeceğim, ey İsrail evi!

21. Ve sürgünlüğümüzün on ikinci yılında, onuncu ayda, ayın beşinci gününde vaki oldu ki, Yerusâlimden kaçıp kurtulmuş olan bir adam bana gelip dedi: Şehir vuruldu.

22. Ve o kaçak bana gelmeden önce, akşamlayın RABBİN eli benim üzerimde idi; ve adam sabahlayın bana gelinceye kadar RAB ağzımı açtı; ve ağzım açıldı, ve artık dilsiz degildim.

23. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

24. Âdem oğlu, İsrail diyarındaki o harap yerlerde oturanlar: İbrahim tek adamken, diyarı miras aldı; halbuki biz çoğuz; memleket miras olarak bize verilmiştir, diye söylüyorlar.

25. Bundan dolayı onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Eti kanı ile yiyorsunuz, ve gözlerinizi putlarınıza kaldırıyorsunuz, ve kan döküyorsunuz; ve memleketi siz mi mülk edineceksiniz?

26. Kılıcınıza dayanıyorsunuz; mekruh iş yapıyorsunuz, ve herkes komşusunun karısını murdar ediyor; ve memleketi siz mi mülk edineceksiniz?

27. Onlara şöyle diyeceksin: Rab Yehova şöyle diyor: Varlığım hakkı için, gerçek harap olmuş yerlerde oturanlar kılıçla düşecekler; ve kırım yüzünde olanı, yesinler diye canavarlara vereceğim; ve hisarlarda ve mağaralarda olanlar veba ile ölecekler.

28. Ve memleketi virane ve şaşılacak bir şey edeceğim; ve kuvvetinin gururu sona erecek; ve İsrail dağları ıssız kalacaklar, ve onlardan kimse geçmiyecek.

29. Ve işledikleri bütün mekruh şeylerden ötürü memleketi virane ve şaşılacak bir şey ettiğim zaman, bilecekler ki, ben RAB'İM.

30. Ve sen, âdem oğlu, senin kavmin oğulları duvarların dibinde, ve evlerin kapılarında senin için konuşuyorlar, ve birbirlerine, herkes kendi kardeşine: Haydin gidelim, ve RAB tarafından çıkan söz ne olduğunu işitelim, diyorlar.

31. Ve kavm nasıl gelirse öyle geliyorlar, ve senin önünde benim kavmim gibi oturuyorlar, ve senin sözlerini dinliyorlar, fakat onları yapmıyorlar; çünkü ağızları ile çok istekli görünüyorlar, fakat yürekleri kötü kazançlarının ardınca gidiyor.

32. Ve işte, sen onlar için, iyi çalgı çalanın, ve sesi güzel olanın çok sevimli türküsü gibisin; çünkü senin sözlerini dinliyorlar, fakat onları yapmıyorlar.

33. Fakat bu vaki olunca (işte vaki oluyor), o zaman bilecekler ki, aralarında bir peygamber vardı.

BAP 34

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, İsrailin çobanlarına karşı peygamberlik et, peygamberlik et, ve onlara, o çobanlara de: Rab Yehova şöyle diyor: Kendi kendilerini gütmekte olan İsrail çobanlarının vay başına! çobanların güdeceği koyunlar değil midir?
3. Yağı yiyorsunuz, ve yünü giyiyorsunuz, semizleri boğazlıyorsunuz; ve koyunları gütmiyorsunuz.
4. Zayıfları pekiştirmediniz, ve hasta olanı iyi etmediniz, kırık olanı sarmadınız, ve sürülmüş olanı geri getirmediniz, ve kaybolanı aramadınız; ancak kuvvetle ve şiddetle onlara hâkim oldunuz.
5. Ve çoban olmadığı için dağıldılar; ve kırın bütün canavarlarına yiyecek oldular, ve dağıldılar.
6. Bütün dağlarda, ve her yüksek tepe üzerinde koyunlarım avare dolaştılar; ve koyunlarım bütün yeryüzüne dağıldılar, soran da yok, arıyan da yok.
7. Bundan dolayı, ey çobanlar, RABBİN sözünü dinleyin:
8. Varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, gerçek, mademki çoban olmadığı için koyunlarım çapul edildiler, ve koyunlarım kırın bütün canavarlarına yiyecek oldular, ve çobanlarım koyunlarımı aramadılar, ve çobanlar koyunlarımı gütmедiler de, ancak kendi kendilerini güttüler;
9. bundan dolayı, ey çobanlar, RABBİN sözünü dinleyin:
10. Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben çobanlara karşıyım, ve onların elinden koyunlarımı arıyacağım, ve onların koyunlarımı gütmе işini sona erdireceğim; ve artık çobanlar kendi kendilerini gütmeyecekler; ve onların ağzından koyunlarımı kurtaracağım, ve onlara yiyecek olmayacaklar.
11. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: İşte ben, koyunlarımı ben sorup onları araştıracağım.
12. Dağılmış koyunlarının arasında bulunduğu gün, çoban sürüsünü nasıl araştırırsa, ben de koyunlarımı öyle araştıracağım, ve bulutlu ve karanlık günde dağılmış oldukları yerlerin hepsinden onları kurtaracağım.
13. Ve onları kavmlardan çıkaracağım, ve onları memleketlerden toplıyacağım, ve onları kendi topraklarına getireceğim; ve İsrailin dağları üzerinde, vadilerde, ve memleketin bütün oturulan yerlerinde onları güdeceğim.
14. Onları iyi otlakta güdeceğim; ve onların ağılı İsrailin yüksek dağları üzerinde olacak; orada iyi ağılda yatacaklar; ve İsrailin dağları üzerinde yağlı otlakta otlayacaklar.
15. Koyunlarımı ben güdeceğim, ve onları ben yatıracağım, Rab Yehovanın sözü.
16. Kaybolanı arıyacağım, ve sürülmüş olanı geri getireceğim, ve kırık olanı saracağım; ve hasta olanı kuvvetlendireceğim, fakat semizi ve kuvvetliyi helâk edeceğim; onları adaletle güdeceğim.
17. Ve siz, ey benim sürüm, Rab Yehova şöyle diyor: İşte, koyunla koyun arasında, koçlara da ergeçlere de hükmeden benim.
18. İyi otlakta otlanmanız size az mı geliyor da otlaklarınızdan artakalanı ayaklarınızla çiğniyorsunuz? ve duru sular içmeniz size az mı geliyor da artakalanı ayaklarınızla bulandırıyorunuz?
19. Ve koyunlarım ise, ayaklarınızla çiğnenmiş olanı yiyorlar, ve ayaklarınızla bulandırılmış olanı içiyorlar.
20. Bundan dolayı Rab Yehova onlara şöyle diyor: İşte ben, semiz koyunla zayıf koyun arasında ben hükmedeceğim.
21. Mademki böğürle vuruyorsunuz, ve omuzla itiyorsunuz, ve bütün zayıfları dışarılara

dağıtıcıya kadar boynuzlarınızla kakıyorsunuz;

22. bundan dolayı ben sürümü kurtaracağım, ve artık çapul malı olmayacaklar, ve koyunla koyun arasında ben hükmedeceğim.

23. Onların üzerine tek çoban koyacağım, ve onları güdecek, kulum Davudu koyacağım; onları o güdecek, ve onların çobanı o olacak.

24. Ve ben, RAB, onların Allahı ben olacağım, ve onlar arasında kulum Davud bey olacak; ben RAB, ben söyledim.

25. Ve onlarla selâmet ahdi keseceğim, ve memlekette kötü hayvanları sona erdireceğim; ve çölde emniyetle oturacaklar, ve ormanlarda uyuyacaklar.

26. Ve kendilerini ve dağımın tepesi çevresinde olan yerleri bereketli kılacağım; ve yağmuru vaktinde yağdıracağım; bereket yağmurları olacak.

27. Ve kırım ağacı meyvasını verecek, ve yer mahsulünü verecek, ve kendi toprakları üzerinde emniyette olacaklar; ve onların boyunduruk bağlarını kırdığım, ve onları köle etmiş olanların elinden kendilerini azat ettiğim zaman, bilecekler ki, ben RAB'İM.

28. Ve artık milletlere çapul malı olmayacaklar, ve yerin canavarları onları yemiyecekler; ve emniyette oturacaklar, ve onları korkutan olmayacak.

29. Ve nam olsun diye onlara bir fidan çıkaracağım, ve artık memlekette kıtlıkla telef olmayacaklar, ve artık milletlerin hakaretini taşımayacaklar.

30. Ve bilecekler ki, ben, onların Allahı RAB, kendileriyle beraberim, ve onlar, İsrail evi, benim kavımımdırlar, Rab Yehovanın sözü.

31. Ve siz, koyunlarım, otlağımın koyunları, insansınız, ve ben Allahınızım, Rab Yehovanın sözü.

BAP 35

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, yüzünü Seir dağına karşı çevir, ve ona karşı peygamberlik et,

3. ve ona de: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben sana karşıyım, ey Seir dağı, ve elimi sana karşı uzatacağım, ve seni virane ve şaşılacak bir şey edeceğim.

4. Şehirlerini harap edeceğim, ve sen virane olacaksın; ve bileceksin ki, ben RAB'İM.

5. Mademki ebedî bir nefret besledin, ve felâketleri vaktinde, onun fesadı vaktinde, İsrail oğullarını kılıcın eline verdin;

6. bundan dolayı, varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, seni kana hazırlıyacağım, ve kan seni kovalıyacak; mademki sen kandan nefret etmedin, kan seni kovalıyacak.

7. Ve Seir dağını şaşılacak bir şey, ve bir virane edeceğim; ve oraya gidip gelenin kökünü keseceğim.

8. Ve öldürülmüş olanları ile dağlarını dolduracağım; senin tepelerinde ve derelerinde, ve bütün vadilerinde, kılıçla vurulmuş olanlar oralarda düşecekler.

9. Seni ebedî bir virane edeceğim, ve şehirlerinde adam oturmıyacak; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

10. Mademki sen: Bu iki millet ve bu iki memleket benim olacaklar, ve onları mülk edineceğiz, dedin (halbuki Rab orada idi);

11. bundan dolayı, varlığım hakkı için, Rab Yehovanın sözü, onlara karşı nefretinden ötürü kendilerine gösterdiğin öfkene ve kıskançlığına göre edeceğim; ve sana hükmettiğim zaman onların arasında kendimi bildireceğim.

12. Ve bileceksin ki, İsrail dağlarına karşı: Virane oldular, yutalım diye bize verildiler, diyerek söylediğin sövgülerin hepsini, ben RAB, ben işittim.

13. Ve ağzınızla kendinizi bana karşı büyüttünüz, ve bana karşı sözlerinizi çoğalttınız, ben

işittim.

14. Rab Yehova şöyle diyor: Bütün dünya sevinmekte iken ben seni virane edeceğim.

15. Virane olduğu için İsrail evinin mirası üzerine nasıl sevindinse, sana da öyle edeceğim; sen, ey Seir dağı, virane olacaksın, bütün Edom da hepsi; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 36

VE sen, âdem oğlu, İsrail dağlarına peygamberlik et, ve de: Ey İsrail dağları, RABBİN sözünü dinleyin.

2. Rab Yehova şöyle diyor: Mademki size karşı düşman: Hah! ve: Eski zamanın yüksek yerleri mülk olarak bizimdir, dedi;

3. bundan dolayı peygamberlik et, ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Mademki, mademki sizi virane ettiler, ve milletlerin bakiyesine mülk olasınız diye, her yandan sizi yuttular, ve dile düştünüz, ve kavmin dedikodusu oldunuz;

4. bundan dolayı, ey İsrail dağları, Rab Yehovanın sözünü dinleyin: Rab Yehova dağlara, ve tepelere, vadilere, ve derelere, çevredeki milletlerin bakiyesine çapul malı ve gülünecek şey olan harap edilmiş viranelere, ve bırakılmış şehirlere şöyle diyor;

5. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Gerçek, milletlerin bakiyesine karşı, ve bütün Edoma karşı kıskançlığımın ateşile söyledim, onlar ki, bütün yürek sevincile, candan hakaretle memleketimi çapul malı olarak kapışsınlar diye, kendilerine mülk edindiler.

6. Bundan dolayı İsrail diyarı için peygamberlik et, ve dağlara, ve tepelere, vadilere, ve derelere söyle; Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben kıskançlığımda ve kızgınlığımda söyledim, çünkü siz milletlerin ettiği hakareti yüklendiniz;

7. bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Ben andettim: Gerçek, çevrenizdeki milletler, ettikleri hakareti kendileri yüklenecekler, dedim.

8. Ve siz, ey İsrail dağları, dallarınızı süreceksiniz, ve kavmım İsrail meyvanızı vereceksiniz; çünkü yakında gelecekler.

9. Çünkü işte, ben sizden yanayım, ve size yüneleceğim, ve işleneceksiniz, ve ekileceksiniz;

10. ve üzerinizde insanları, bütün İsrail evini, hepsini çoğaltacağım; ve şehirlerde oturulacak, ve harap olmuş yerler yapılacak;

11. ve üzerinizde insanı ve hayvanı çoğaltacağım; ve çoğalacaklar, ve semereli olacaklar; ve eski halinizde olduğu gibi sizde adamlar oturtacağım, ve size başlangıçta olduğunuzdan daha iyi yapacağım; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

12. Ve üzerinizde insanları, kavmım İsraili yürüteceğim, ve seni mülkedinecekler, ve onların mirası olacaksın, ve artık bir daha onları çocuklarından etmiyeceksin.

13. Rab Yehova şöyle diyor: Mademki sana: Adam yiyen, ve milletini çocuksuz bırakan memleketsin, diyorlar;

14. bundan dolayı artık adam yemiyeceksin, ve artık milletini çocuklarından etmiyeceksin, Rab Yehovanın sözü;

15. ve milletlerin ayıplamasını artık sana işittirmeyeceğim, ve kavmların ettiği hakareti artık taşımayacaksın, ve artık kendi kavmını sürçtürmiyeceksin, Rab Yehovanın sözü.

16. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

17. Âdem oğlu, İsrail evi kendi toprağı üzerinde oturmaktalarken, yolları ile ve işleriyle onu murdar ettiler; karşımda onların yolu kadının kirli halindeki murdarlığı gibi idi.

18. Onların üzerine kızgınlığımı döktüm, çünkü memleket üzerinde kan döktüler, ve putları ile onu murdar ettiler.

19. Ve onları milletler arasına dağıttım, ve memleketlere saçıldılar; onların yoluna, ve kendi işlerine göre onlara hükmettim.

20. Ve gittikleri milletlerin yanına varınca, mukaddes ismimi bozdular; çünkü onlar için denildi: Bunlar RABBİN kavmı, ve onun diyarından çıktılar.
21. Ve gittikleri milletler arasında İsrail evinin bozmuş olduğu mukaddes ismime acıdım.
22. Bundan dolayı İsrail evine söyle: Rab Yehova şöyle diyor: Ey İsrail evi, bunu sizin uğrunuzda değil, ancak gittiğiniz milletler arasında bozmuş olduğunuz mukaddes ismim uğrunda yapıyorum.
23. Ve milletler arasında bozulmuş olan, onlar arasında sizin bozduğunuz büyük ismimi takdis edeceğim; ve onların gözü önünde sizde takdis olduğum zaman, milletler bilecekler ki, ben RAB'İM, Rab Yehovanın sözü.
24. Çünkü sizi milletlerden alacağım, ve sizi bütün memleketlerden toplıyacağım, ve sizi kendi toprağınıza getireceğim.
25. Ve üzerinize temiz su serpeceğim, ve tahir olacaksınız; bütün murdarlığınızdan, ve bütün putlarınızdan sizi temizliyeceğim.
26. Ve size yeni yürek vereceğim, ve içinize yeni ruh koyacağım; ve taş yüreği bedeninizden çıkaracağım, ve size et yürek vereceğim.
27. Ve Ruhumu içinize koyacağım, ve sizi kanunlarımda yürüteceğim, ve hükümlerimi tutacaksınız, ve yapacaksınız.
28. Ve atalarınıza verdiğim memlekette oturacaksınız; ve siz benim kavmım olacaksınız, ve ben sizin Allahınız olacağım.
29. Ve sizi bütün murdarlıklarınızdan kurtaracağım; ve buğdayı çağıracağım, ve onu çoğaltacağım, ve üzerinize kıtlık getirmeyeceğim.
30. Ve milletler arasında artık kıtlık rüsvaylığı çekmiyesiniz diye ağacın meyvasını, ve tarlanın mahsulünü çoğaltacağım.
31. O zaman kötü yollarınızı, ve iyi olmıyan işlerinizi anacaksınız; ve fesatlarınızdan, ve mekruh işlerinizden ötürü kendinizden tiksineceksiniz.
32. Bilin ki, bunu sizin uğrunuzda yapmıyorum, Rab Yehovanın sözü; yollarınızdan utanın da sıkılın, ey İsrail evi!
33. Rab Yehova şöyle diyor: Sizi bütün fesatlarınızdan tahir kıldığım gün, şehirlerde adam oturtacağım, ve harap yerler yapılacak.
34. Ve viran olan memleket işlenecek, halbuki her geçen adamın gözünde o bir virane idi.
35. Ve diyecekler: Virane olan bu diyar Aden bahçesi gibi oldu; ve harap ve viran edilmiş, ve yıkılmış şehirlerin duvarları yapıldı, ve içinde oturuluyor.
36. O zaman, çevrenizde artakalan milletler bilecekler ki, ben RAB, yıkılmış yerleri ben yaptım, ve çöl edilmiş olanı ben diktim; ben, RAB, ben söyledim, ve yapacağım.
37. Rab Yehova şöyle diyor: Bundan dolayı, onlar için bunu yapayım diye, İsrail evine yine kendimi aratacağım; onları sürü gibi insanca çoğaltacağım.
38. Kurban sürüsü nasılsa, belli bayramlarında Yeruşalimin sürüsü nasılsa, harap şehirler de insan sürülerile öyle dolacak; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 37

RABBİN eli üzerimde idi, ve RABBİN Ruhunda beni dışarı çıkardı; ve beni vadinin ortasına koydu; ve vadi kemiklerle dolu idi.

2. Onların üzerinden, her yandan beni geçirdi; ve işte, ovanın yüzünde kemikler pek çoktu; ve işte, çok kurumuşlardı.

3. Ve bana dedi: Âdem oğlu, bu kemikler dirilebilir mi? Ve ben: Ya Rab Yehova, sen bilirsin, dedim.

4. Ve bana dedi: Bu kemikler üzerine peygamberlik et, ve onlara de: Kuru kemikler, RABBİN

sözünü dinleyin.

5. Rab Yehova bu kemiklere şöyle diyor: İşte, sizin içinize soluk koyacağım, ve dirileceksiniz.

6. Ve üzerinize adaleler koyacağım, ve üzerinizde et bitireceğim, ve sizi deri ile kaplıyacağım, ve içinize soluk koyacağım, ve dirileceksiniz; ve bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

7. Ve bana emrolunduğu gibi peygamberlik ettim; ve ben peygamberlik ederken, bir gürültü oldu, ve işte, bir sarsıntı; ve kemiği kemiğine olmak üzre, kemikler birbirlerine yaklaştılar.

8. Ve baktım, ve işte, üzerlerinde adaleler vardı, ve et bitti, ve üstten onların üzerini deri kapladı; fakat onlarda soluk yoktu.

9. Ve bana dedi: Yele peygamberlik et, peygamberlik et, âdem oğlu, ve yele de: Rab Yehova şöyle diyor: Ey soluk, dört yelden gel, öldürülmüş olan bu adamlar üzerine üfle de, dirilsinler.

10. Ve bana emrettiği gibi peygamberlik ettim, ve soluk onların içine girdi, ve dirildiler, ve ayakları üzerine dikildiler, çok, çok büyük bir ordu.

11. Ve bana dedi: Âdem oğlu, bu kemikler, onlar bütün İsrail evi; işte, onlar: Kemiklerimiz kurudu, ve ümidimiz yok oldu; bittik, diyorlar.

12. Bundan dolayı peygamberlik et, ve onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, kabirlerinizi ben açacağım, ve kabirlerinizden sizi çıkaracağım, ey kavmım; ve sizi İsrail toprağına getireceğim.

13. Ve kabirlerinizi açtığım, ve sizi kabirlerinizden çıkardığım zaman, ey kavmım, bileceksiniz ki, ben RAB'İM.

14. Ve içinize Ruhumu koyacağım, ve dirileceksiniz, ve sizi toprağınızın üzerine koyacağım; ve bileceksiniz ki, ben, RAB, ben söyledim, ve ben yaptım, RABBİN sözü.

15. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

16. Ve sen, âdem oğlu, kendine bir değnek al, ve üzerine: Yahuda için, ve arkadaşları İsrail oğulları için, diye yaz; ve bir değnek daha al, ve üzerine: Yusuf için, Efraimin değneği, ve arkadaşları bütün İsrail evi için, diye yaz;

17. ve kendin için bir değnek gibi onları birbirlerine bitıştır de, senin elinin içinde bir olsunlar.

18. Ve senin kavmın oğulları: Sence bunlar nedir, bize bildirmiyecek misin? diye sana söyledikleri zaman,

19. onlara de: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben Efraimin elinde olan Yusufun değneğini ve arkadaşları İsrail sıptlarını alacağım; ve onları Yahuda değneğine katacağım, ve onları bir değnek edeceğim, ve benim elimde bir olacaklar.

20. Ve üzerine yazdığın değnekler onların gözü önünde senin elinde bulunacak.

21. Ve onlara söyle: Rab Yehova şöyle diyor: İşte, ben İsrail oğullarını, gittikleri milletler arasından alacağım, ve onları her yandan toplıyacağım, ve onları kendi topraklarına getireceğim;

22. ve onları memlekette, İsrail dağları üzerinde tek millet edeceğim; ve bir kiral onların hepsine kiral olacak; ve artık iki millet olmayacaklar, ve artık bir daha iki kırallığa ayrılmıyacaklar;

23. ve artık putları ile, ve menfur şeylerle, ve günahlarının hiç birile kendilerini murdar etmiyecekler; ve onları oturdukları, ve içinde suç işledikleri her yerden kurtaracağım, ve onları tahir kılacağım; ve onlar kavmım olacaklar, ve ben onların Allahı olacağım.

24. Ve kulum Davud onların üzerine kiral olacak; ve onların hepsine tek çoban olacak; benim hükümlerimde yürüyecekler, ve kanunlarımı tutacaklar, ve onları yapacaklar.

25. Ve kulum Yakuba verdiğim, içinde atalarınızın oturduğu memlekette oturacaklar; ve kendileri ve oğulları, ve oğullarının oğulları, ebede kadar orada oturacaklar; ve kulum Davud ebede kadar onların beyi olacak.

26. Ve onlarla selâmet ahdi keseceğim, onlarla ebedî bir ahit olacak; ve onları yerleştireceğim, ve onları çoğaltacağım, ve makdisimi ebede kadar onların ortasına koyacağım.

27. Ve meskenim onların üzerinde olacak; ve onların Allahı olacağım, ve onlar benim kavmim olacaklar.
28. Ve makdisim ebede kadar onların ortasında bulundukça, milletler bilecekler ki, ben İsraili takdis eden RAB'İM.

BAP 38

VE bana RABBİN şu sözü geldi:

2. Âdem oğlu, Magog diyarından olan, Roşun, Meşekin, ve Tubalın beyi Goga yünel, ve ona karşı peygamberlik et,
3. ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Roşun, Meşekin, ve Tubalın beyi Gog, işte, ben sana karşıyım;
4. ve seni geri çevireceğim, ve çenelerine çengeller takacağım, seni ve bütün ordunu, atları ve atlıları, hepsi ağır esvap giyinmiş büyük kalkanlı, ve küçük kalkanlı, hepsi kılıç kullanan büyük bir cümhuru,
5. onlarla beraber, hepsi kalkanlı ve miğferli Farsı, Kuşu, ve Putu;
6. Gomeri, ve bütün ordularını; şimalin sonlarından Togarma evini, ve bütün ordularını, seninle beraber çok kavmları çıkaracağım.
7. Sen, senin yanına toplanmış olan bütün cümhurla beraber, hazır ol, ve hazırlan, onları koruyan sen olacaksın.
8. Çok zaman sonra yoklanılacaksın; kılıçtan kurtarılmış diyara, çok kavmlardan İsrail dağlarına toplanmış olanlara, son yıllarda geleceksin, o dağlar ki, daimî bir harabe idi; fakat onlar kavmlardan çıkarılmış, ve hepsi emniyette oturmakta olacaklar.
9. Ve sen çıkacaksın, bir kasırğa gibi geleceksin, sen ve bütün orduların, ve seninle beraber olan çok kavmlar, diyarı kaplamak için bir bulut gibi olacaksınız.
10. Rab Yehova şöyle diyor: O gün vaki olacak ki, aklına bir takım şeyler gelecek, ve kötü düşünceler düşüneceksin;
11. ve diyeceksin: Duvarsız köyler diyarına çıkayım, rahatta olanların, emniyette oturanların üzerine gideyim, hepsi duvarsız oturmaktalar, ve kapı sürgülerile kapıları yok.
12. Çapul etmek ve yağma etmek için, ve harabe olmuşken şimdi adam oturmakta olan yerlere, ve milletlerden toplanmış olan kavma karşı elini döndürmek için çıkacaksın, o kavm ki, davar ve mal kazanmıştır; dünyanın göbeğinde oturmaktadır.
13. Şeba, ve Dedan, ve Tarış tacirleri, ve bütün genç aslanları sana diyecekler: Çapul malı almak için mi geldin? yağma için mi cümhurunu topladın? gümüş ve altın taşımak, davar ve mal alıp götürmek, büyük çapul etmek için mi?
14. Bundan dolayı, âdem oğlu, peygamberlik et ve Goga de: Rab Yehova şöyle diyor: Kavmim İsrail emniyette oturunca, sen o gün öğrenmiyecek misin?
15. Ve sen, ve seninle beraber bir çok kavmlar, hepsi atlara binmiş, büyük bir cümhur, ve kuvvetli bir ordu olarak, şimalin sonlarından, kendi yerinden geleceksin;
16. ve diyarı örtmek için bir bulut gibi kavmim İsraille karşı çıkacaksın; son günlerde vaki olacak ki, milletlerin gözü önünde sende takdis olunacağım zaman, ey Gog, onlar beni tanısinlar diye, seni kendi diyarıma karşı getireceğim.
17. Rab Yehova şöyle diyor: Onlara karşı seni getireceğim diye o günlerde yıllarca peygamberlik etmiş olan kullarım İsrail peygamberleri vasıtası ile eski günlerde kendisi için söylemiş olduğum adam sen misin?
18. Ve Gog İsrail diyarına karşı geldiği zaman, Rab Yehovanın sözü, o günde vaki olacak ki, ateş püsküreceğim.
19. Çünkü kıskançlığım ve gazabım ateş ile söyledim: Gerçek o gün İsrail diyarında büyük

sarsıntı olacak;

20. ve denizin balıkları, ve göklerin kuşları, ve kırım hayvanları, ve bütün yerde sürünenler, ve yer üzerindeki bütün insanlar benim yüzümden titriyecekler, ve dağlar yıkılacak, ve uçurumlar düşecek, ve her duvar yerle beraber olacak.

21. Ve ona karşı kılıç diye bütün dağlarıma bağıracağım, Rab Yehovanın sözü; herkesin kılıcı kardeşine karşı olacak.

22. Ve ona veba ile, ve kanla hükmedeceğim; ve onun üzerine, ve orduları üzerine, ve yanında olan çok kavmların üzerine, coşkun yağmur, ve iri dolu taneleri, ateş ve kükürt yağdıracağım.

23. Ve kendimi büyük edeceğim, ve kendimi takdis edeceğim, ve çok milletlerin gözünde kendimi tanıtacağım, ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

BAP 39

VE sen, âdem oğlu, Goga karşı peygamberlik et, ve de: Rab Yehova şöyle diyor: Roşun, Meşekin, ve Tubalın beyi Gog, işte, ben sana karşıyım;

2. ve seni geri çevireceğim, ve seni ileri götüreceğim, ve şimalin sonlarından seni çıkaracağım; ve seni İsrail dağları üzerine getireceğim;

3. ve sol elinden yayını ve sağ elinden oklarını vurup düşüreceğim.

4. Sen, bütün ordularınla ve yanında olan kavmlarla, İsrail dağları üzerinde düşeceksin; yesinler diye her çeşit yırtıcı kuşa, ve kırım canavarlarına seni vereceğim.

5. Açık kırdı düşeceksin; çünkü ben söyledim, Rab Yehovanın sözü.

6. Ve Magog üzerine, ve adalarda emniyette oturanlar üzerine ateş göndereceğim; ve bilecekler ki, ben RAB'İM.

7. Ve kavmım İsrailin içinde mukaddes ismimi tanıtacağım; ve artık mukaddes ismimi bozdurmıyacağım; ve milletler bilecekler ki, İsrailde Kuddûs olan RAB benim.

8. İşte, geliyor, ve vaki olacaktır, Rab Yehovanın sözü; söylediğim gün bu gündür.

9. Ve İsrail şehirlerinde oturanlar çıkacaklar, ve silâhları ile ateş yakacaklar, ve onları, küçük kalkanı da büyük kalkanı da, yayı da okları da, el sopalarını da kargıları da yakacaklar, ve bunlarla yedi yıl ateş yakacaklar;

10. ve kırdan odun taşımayacaklar, ve ormanlardan kesmiyecekler; çünkü silahlarla ateş yakacaklar; ve kendilerini çapul etmiş olanları çapul edecekler, ve kendilerini yağma etmiş olanları yağma edecekler, Rab Yehovanın sözü.

11. Ve o gün vaki olacak ki, İsrailde, denizin şarkında Geçiciler deresinde* Goga kabir yeri vereceğim; ve oradan geçenleri o durduracak; ve orada Gogu ve bütün cümhurunu gömecekler; ve oraya Hamon-gog* deresi denilecek.

12. Ve memleketi temizlesinler diye İsrail evi yedi ay onları gömmekte devam edecekler.

13. Ve onları memleketin bütün kavmı gömecek, ve onlara izzet bulduğum günde nam olacak, Rab Yehovanın sözü.

14. Ve devam üzere memleket içinden geçecek adamlar, ve o geçenlerle beraber memleketi temizlemek için yerin üzerinde kalanları gömecek adamlar ayıracaklar; onlar yedi ayın sonunda araştıracaklar.

15. Ve memleket içinden geçecek olanlar geçecekler; ve biri insan kemiği görünce, gömecek olanlar onu Hamon-gog deresine gömünciye kadar yanına bir nişan koyacak.

16. Ve Hamona da bir şehrin adı olacak. Memleketi temizliyecekler.

* Yahut, *Abarim deresinde*.

* *Gog cümhuru*.

17. Ve sen, âdem oğlu, Rab Yehova şöyle diyor: Her çeşit kuşa, ve kırım bütün canavarlarına de: Toplanın da gelin; sizin için keseceğim kurbana, İsrail dağları üzerindeki büyük kurbana

her yandan toplanın da et yiyin, ve kan için.

18. Yiğitlerin etini yiyeceksiniz, ve dünya beylerinin kanını, koçların, kuzuların, ve ergeçlerin, boğaların kanını içeceksiniz, hepsi Başanın semiz hayvanlarıdır.

19. Ve sizin için kestğim kurbandan, doyuncıya kadar yağ yiyeceksiniz, ve sarhoş oluncıya kadar kan içeceksiniz.

20. Ve atlara, ve cenk arabalarına, yiğitlere, ve bütün cenk erlerine soframda doyacaksınız, Rab Yehovanın sözü.

21. Ve izzetimi milletler arasında göstereceğim; ve yürüttüğüm hükmümü, ve üzerlerine koyduğum elimi bütün milletler görecekler.

22. Ve İsrail evi o günden, ve ondan öte bilecekler ki, ben onların Allahı RAB'İM.

23. Ve milletler bilecekler ki, İsrail evi kendi fesatlarından ötürü sürgüne gittiler; çünkü bana hainlik ettiler, ve yüzümü onlardan gizledim; ve onları düşmanlarının eline verdim, ve hepsi kılıçla düştüler.

24. Murdarlıklarına göre, ve günahlarına göre onlara ettim; ve yüzümü onlardan gizledim.

25. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Yakubun sürgünlerini şimdi geri getireceğim, ve bütün İsrail evine merhamet edeceğim, ve mukaddes ismim için kıskanç olacağım.

26. Ve kendi utançlarını, ve bana ettikleri bütün hainliklerini yüklenecekler, o zaman ki, kendi toprakları üzerinde emniyette oturacaklar, ve korkutan olmayacak;

27. o zaman ki, kendilerini kavmlardan geri getirmiş, ve düşmanlarının memleketlerinden onları toplamış olacağım, ve çok milletlerin gözü önünde onlarda takdis olunacağım.

28. Ve onları milletler arasına ben sürgün ettiğim için, kendi topraklarına da onları ben topladığım için bilecekler ki, ben onların Allahı RAB'İM; ve artık orada onlardan hiç birini bırakmıyacağım;

29. ve yüzümü artık onlardan gizlemeyeceğim; çünkü Ruhumu İsrail evi üzerine döktüm, Rab Yehovanın sözü.

BAP 40

SÜRGÜNLÜĞÜMÜZÜN yirmi beşinci yılında, yılın başında, ayın onuncu gününde, şehrin vurulmasından sonraki on dördüncü yılda, tam o günde, RABBİN eli benim üzerimde idi, ve beni oraya götürdü.

2. Beni Allah rüyetlerinde İsrail diyarına götürdü, ve beni çok yüksek bir dağ üzerine koydu, ve cenupta, onun üzerinde sanki bir şehir yapısı vardı.

3. Ve beni oraya götürdü; ve işte, bir adam, görünüşü tunç görünüşü gibi, ve elinde keten ip ve bir ölçü kamışı vardı; ve kapıda duruyordu.

4. Ve adam bana dedi: Âdem oğlu, gözlerinle gör, ve kulaklarınla işit, ve sana göstereceğim her şeye iyi bak; çünkü sana göstereyim diye buraya getirildin; gördüğün her şeyi İsrail evine bildir.

5. Ve işte, evin dışında çepçevre bir duvar, ve adamın elinde uzunluğu altı arşın* ölçü kamışı, her arşını bir arşın ve dört parmak; ve duvarın kalınlığını ölçtü, bir kamıştı; yüksekliği de bir kamış.

6. Ve şarka bakan kapıya geldi, ve basamaklarından çıktı; ve kapı eşiğini ölçtü, eni bir kamıştı; öteki eşiği de ölçtü, eni bir kamıştı.

7. Ve her hücre uzunluğu bir kamış, ve eni bir kamıştı; ve hücrelerin arası beş arşın; ve eve doğru olan kapı dehlizi yanındaki kapı eşiği bir kamıştı.

8. Ve kapı dehlizini eve doğru ölçtü, bir kamıştı.

9. Ve kapı dehlizini ölçtü, sekiz arşındı; ve süvelerini ölçtü, iki arşındı; ve kapı dehlizi eve doğru idi.

10. Ve şarka doğru olan kapının hücreleri, bu yanda üç, ve o yanda üçtü; üçünün ölçüsü birdi; ve bu yandan ve o yandan süvelerin ölçüsü birdi.
11. Ve kapıya girilecek yerin genişliğini ölçtü, on arşın; ve kapının uzunluğu on üç arşındı;
12. ve hücrelerin önünde, bu yandan bir arşınlık bir kenar duvarı, ve o yandan bir arşınlık bir kenar duvarı vardı; ve hücreler bu yandan altı arşın, ve obir yandan altı arşındı.
13. Ve bir hücrenin damından ötekinin damına kadar kapıyı ölçtü, kapı kapıya karşı olarak yirmi beş arşın genişliğinde idi.
14. Ve direkler yaptı, altmış arşın; ve avlu kapının yanlarında direklere kadardı.
15. Ve girilecek yerdeki kapının yüzünden iç kapı dehlizinin yüzüne kadar elli arşındı.
16. Ve kapının iç tarafında her yanda hücrelerin, ve bölme duvarlarının da kafesli pencereleri vardı, dehlizlerde de böyle idi; ve çepçevre iç tarafından pencereler vardı; ve bölme duvarları üzerinde hurma ağaçları vardı.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
17. Ve beni dış avluya getirdi; ve işte, avlu için çepçevre yapılmış taş döşeme ve odalar vardı; döşemenin üzerinde otuz oda vardı.
18. Ve kapıların yanında olan taş döşeme, aşağıki döşeme, kapıların uzunluğuna muvazi idi.
19. Ve aşağıki kapının önünden iç avlunun önüne kadar olan genişliği dışarıdan ölçtü, yüz arşındı; şarkta, ve şimalde de öyle idi.
20. Ve dış avlunun şimale bakan kapısı, onun da uzunluğunu ve genişliğini ölçtü.
21. Ve hücreleri bu yandan üç ve o yandan üçtü; bölme duvarları ve dehlizleri birinci kapının ölçüsüne göre idi; uzunluğu elli arşın ve genişliği yirmi beş arşın.
22. Ve pencereleri, ve dehlizleri, ve hurma ağaçları, şarka bakan kapının ölçüsüne göre idi; ve ona yedi basamakla çıkılırdı; ve dehlizleri onların önünde idi.
23. Ve şimal kapısına ve şark kapısına karşı iç avlunun birer kapısı vardı; ve kapıdan kapıya ölçtü, yüz arşındı.
24. Ve beni cenuba doğru yürüttü; ve işte, cenuba doğru bir kapı vardı; ve onun bölme duvarlarını ve dehlizlerini ölçtü, bu ölçülere göre idi.
25. Ve onda ve çepçevre dehlizlerde o pencereler gibi pencereleri vardı; uzunluk elli arşın, ve genişlik yirmi beş arşındı.
26. Ve ona çıkmak için yedi basamak vardı, ve dehlizleri onların önünde idi; ve bölme duvarları üzerinde hurma ağaçları vardı; biri bu yanda biri o yanda idi.
27. Ve iç avlunun cenuba doğru kapısı vardı; ve cenuba doğru kapıdan kapıya ölçtü, yüz arşındı.
28. Ve beni cenup kapısından iç avluya getirdi; ve cenup kapısını ölçtü, bu ölçülere göre idi;
29. ve onun hücreleri, ve bölme duvarları, ve dehlizleri bu ölçülere göre idi; ve onda, ve dehlizlerde çepçevre pencereler vardı; uzunluk elli arşın ve genişlik yirmi beş arşındı.
30. Ve her yanda uzunluğu yirmi beş arşın ve genişliği beş arşın dehliz vardı.
31. Ve dehlizleri dış avluya doğru idi; ve bölme duvarları üzerinde hurma ağaçları vardı; ve ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
32. Ve beni şarka doğru iç avluya getirdi; ve kapıyı ölçtü, bu ölçülere göre idi;
33. ve hücreleri, ve bölme duvarları, ve dehlizleri bu ölçülere göre idi; ve onda, ve dehlizlerde çepçevre pencereler vardı; uzunluk elli arşın, ve genişlik yirmi beş arşındı.
34. Ve dehlizleri dış avluya doğru idi; ve bu yandan ve o yandan bölme duvarları üzerinde hurma ağaçları vardı; ve ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
35. Ve beni şimal kapısına getirdi; ve onu ölçtü, bu ölçülere göre idi;
36. hücreleri, bölme duvarları, ve dehlizleri de; ve onda çepçevre pencereler vardı; uzunluğu elli arşın, ve genişliği yirmi beş arşındı.
37. Ve direkleri dış avluya doğru idi; bu yandan ve o yandan bölme duvarları üzerinde hurma ağaçları vardı; ve ona çıkmak için sekiz basamak vardı.
38. Ve kapıların direkleri yanında bir oda ile kapısı vardı; yakılan takdimeyi orada yıkarlardı.

39. Ve yakılan takdimeyi ve suç takdimesini ve günah takdimesini üzerinde boğazlamak için kapı dehlizinde bu yanda iki sofra ve o yanda iki sofra vardı.
40. Ve şimal kapısına çıkılan yerde, dışardan bir yanda iki sofra, ve kapı dehlizi tarafındaki öte yanda iki sofra vardı.
41. Kapının yanında, dört sofra bir yanda, dört sofra obir yanda idi; üzerlerinde kurban boğazladıkları sekiz sofra idi.
42. Ve yakılan takdime için, uzunluğu bir buçuk arşın, ve eni bir buçuk arşın, ve yüksekliği bir arşın, yonma taştan dört sofra vardı; yakılan takdimeyi ve kurbanı boğazlamak için kullandıkları takımları onların üzerine korlardı.
43. Ve her biri dört parmak uzunluğunda çifte çengeller, çepçevre eve çakılmıştı; ve sofraların üzerinde kurban eti vardı.
44. Ve şimal kapısının yanında olan iç avluda, iç kapının dış tarafında, ilâhiciler için odalar vardı; ve bunların yüzü cenuba doğru idi; biri şark kapısının yanında, yüzü şimale doğru idi.
45. Ve bana dedi: Yüzü cenuba doğru olan bu oda, ev bekçiliğini tutan kâhinler içindir;
46. ve yüzü şimale doğru olan oda, mezbah bekçiliğini tutan kâhinler içindir; bunlar Levi oğullarından, RABBE hizmet etmek için ona yaklaşan Tsadok oğullarıdır.
47. Ve avluyu ölçtü, uzunluk yüz arşın, ve genişlik yüz arşındı, murabba idi; ve mezbah evin önünde idi.
48. Ve beni evin dehlizine getirdi, ve dehlizin iki süvesini ölçtü, bu yandan beş arşın, ve o yandan beş arşındı; ve kapının genişliği bu yandan üç arşın, ve o yandan üç arşındı.
49. Dehlizin uzunluğu yirmi arşın, genişliği on bir arşındı; ona basamaklarla çıkılırdı; ve süvelerin yanında direkler vardı, biri bu yanda, biri o yanda idi.

BAP 41

VE beni mabede getirdi, ve süveleri ölçtü, genişliği bu yandan altı arşın, o yandan altı arşındı, çadırın genişliği idi.

2. Ve girilecek yerin genişliği on arşındı; ve girilecek yerin omuzları, bu yandan beş arşın, ve o yandan beş arşındı; ve onun uzunluğunu ölçtü, kırk arşındı, ve genişliği yirmi arşındı.
3. Ve içeri doğru girdi, ve girilecek yerin her süvesini ölçtü, iki arşındı; ve girilecek yer altı arşındı; ve girilecek yerin genişliği yedi arşındı.
4. Ve onun uzunluğunu ölçtü, yirmi arşındı, ve genişliği mabedin önünde yirmi arşındı; ve bana dedi: Kudsülakdas budur.
5. Ve evin duvarını ölçtü, altı arşındı; ve çepçevre evin her yanında, her yan odanın eni dört arşındı.
6. Ve yan odalar üç kattı, oda oda üstünde, her katta otuz; ve çepçevre yan odaları için olan evin duvarı içine giriyorlardı, ta ki, onu tutsunlar da asıl ev duvarını tutmasınlar.
7. Ve evi çevreleyip yükseldikçe yan odaları genişliyordu; çünkü evin çevrelenmesi ev etrafında gittikçe yükseliyordu; bundan dolayı ev genişliği yukarı doğru birdi; ve böylece alt odadan, en üst odaya, orta odadan çıkılırdı.
8. Ve gördüm ki, çepçevre evin yüksek bir taban yapısı vardı; yan odaların temelleri altı büyük arşınlık tam bir kamıştı.
9. Dış tarafta, yan odalar için olan duvarın kalınlığı beş arşındı; açık kalan yer ise, evin yan odalarına idi.
10. Ve çepçevre evin her yanında odalar arasında yirmi arşın genişlik vardı.
11. Ve yan odaların kapıları açık kalan yere doğru idi, şimale doğru bir kapı, ve cenuba doğru başka bir kapı vardı; ve çepçevre açık kalan yerin eni beş arşındı.
12. Ve garba doğru olan yanda, ayrılmış olan yerin önündeki yapının eni yetmiş arşındı; ve

yapının duvar kalınlığı çepçevre beş arşındı; ve uzunluğu doksan arşındı.

13. Ve evi ölçtü, uzunluğu yüz arşındı; ve ayrılmış yer, ve duvarları ile beraber yapı yüz arşın uzunluğunda idiler;

14. ve şarka doğru ev yüzünün ve ayrılmış yerin genişliği yüz arşındı.

15. Ve yapının arkasında olan ayrılmış yerin karşısındaki yapının uzunluğunu, bu yanda ve obir yanda olan eyvanlarını ölçtü, yüz arşındı; ve i mabet, ve avlunun dehlizleri,

16. eşikleri, ve kafesli pencereleri, ve çepçevre onun üç katı üstünde eşiğe karşı olan eyvanları, yerden pencerelere kadar (pencereler de kafesli idi),

17. kapı üstündeki aralığa kadar, i eve kadar, ve dışardan, ve bütün duvar yanında içerden ve dışardan, ölçü ile çepçevre tahta kaplı idi.

18. Ve kerubilerle ve hurma ağaçları ile yapılmıştı; iki kerubi arasında bir hurma ağacı vardı, ve her kerubinin iki yüzü vardı;

19. ve bu yandan hurma ağacına doğru adam yüzü vardı, ve o yandan hurma ağacına doğru genç aslan yüzü vardı. Bütün evin içinde çepçevre böyle yapılmıştı;

20. yerden kapı üstüne kadar kerubilerle hurma ağaçları yapılmıştı; mabedin duvarı böyle idi.

21. Ve mabede gelince, kapı sveleri dört köşeli idi; ve makdisin yüzüne gelince, onun görünüşü mabedin görünüşü gibi idi.

22. Mezbah ağatandı, yüksekliliği  arşın, ve uzunluğu iki arşındı, ve köşeleri, ve uzunluğu ile duvarları ağatandı; ve bana dedi: RABBİN önünde olan sofra budur.

23. Ve mabedle makdisin iki kapısı vardı.

24. Ve her iki kapının iki kanadı, dönen iki kanadı vardı; bir kapı için iki kanat, obir kapı için iki kanattı.

25. Duvarlar zerine yapılmış olduğu gibi, onların üzerine, mabedin kapı kanatları üzerine de kerubiler ve hurma ağaçları yapılmıştı; ve dehlizin önünde dışardan tahta bir eşik vardı.

26. Ve dehlizin omuzları üzerinde bu yandan ve o yandan kafesli pencereler, ve hurma ağaçları vardı; evin yan odaları, ve eşikler böyle idi.

BAP 42

VE şimale doğru olan yoldan dış avluya beni çıkardı; ve ayrılmış yerin karşısında, ve şimale doğru olan binanın karşısındaki odaya beni getirdi.

2. Yüz arşınlık boyun önünde şimal kapısı vardı, ve eni elli arşındı.

3. İ avlunun yirmi arşınlık yerine karşı, ve dış avlunun taş döşemesine karşı, üç katta eyvan eyvana karşı idi.

4. Ve odalar önünde bir gezinti yeri vardı, ve eni içerden on arşındı, yüz arşınlık yol vardı; ve kapıları şimale doğru idi.

5. Ve yukarıki odalar daha dardı; çünkü eyvanlar onlardandı, yapıda alt ve orta odalardan ziyade onlardan almışlardı.

6. Çünkü  katta idiler, ve avluların direkleri gibi direkleri yoktu; bundan dolayı en st kattaki oda, alt ve orta katlarda olandan yerce daha dardı.

7. Ve dışarda odalarının yanında, odaların önünde, dış avluya doğru olan duvarın uzunluğu elli arşındı.

8. Çünkü dış avludaki odaların uzunluğu elli arşındı; ve işte, mabedin önünde yüz arşın vardı.

9. Ve onlara dış avludan girilirken, girilecek yer, şark yanında odaların alt tarafındandı.

10. Ayrılmış yerin önünde, ve yapı önünde, şarka doğru avlu duvarının kalınlılığı içinde odalar vardı.

11. Ve onların önündeki yol, şimale doğru olan odalar yolunun görünüşü gibi idi; onların uzunluğu nasılsa genişlikleri öyle idi; ve bütün çıkılacak yerleri biçimlerine göre hem de

kapılarına göre idi.

12. Ve cenuba doğru olan odaların kapıları gibi, yol başında bir kapı vardı; o yol, odalara girilirken, şarka doğru olan duvarın tam önünde idi.

13. Ve bana dedi: Ayrılmış yerin önünde olan şimal odaları ile cenup odaları, mukaddes odalar onlardır; RABBE yakın olan kâhinler en mukaddes şeyleri orada yiyeceklerdir; en mukaddes şeyleri, ve ekmek takdimesini, ve suç takdimesini, ve günah takdimesini oraya koyacaklardır; çünkü o yer mukaddestir.

14. Kâhinler içeri girince, dış avluya mukaddes yerden çıkmıyacaklardır, fakat hizmet ederken giydikleri esvapları oraya koyacaklardır; çünkü onlar mukaddestir; ve başka esvaplar giyecekler, ve kavma ait olana yaklaşacaklardır.

15. Ve iç evi ölçmeyi bitirince, şarka bakan kapının yolundan beni çıkardı, ve onu çepçevre ölçtü.

16. Ölçü kamışı ile şark yanını ölçtü, çepçevre ölçü kamışı ile beş yüz kamış.

17. Şimal yanını ölçtü, çepçevre ölçü kamışı ile beş yüz kamış.

18. Cenup yanını ölçtü, ölçü kamışı ile beş yüz kamış.

19. Garp yanına döndü, ve ölçü kamışı ile beş yüz kamış ölçtü.

20. Dört yanını ölçtü; mukaddes olanı bayağı olandan ayırmak için çepçevre duvarı vardı, uzunluğu beş yüz, ve eni beş yüzdü.

BAP 43

VE kapıya, şarka bakan kapıya beni getirdi.

2. Ve işte, İsrail Allahının izzeti şark yolundan geldi; ve sesi çok suların sesi gibi idi; ve onun izzetinden yer parlıyordu.

3. Ve görmüş olduğum rüyetin görünüşü gibi, şehri helak etmek için geldiğim zaman görmüş olduğum rüyet gibi idi; ve rüyetler Kebar ırmağı yanında görmüş olduğum rüyet gibi idiler; ve yüz üstü düştüm.

4. Ve RABBİN izzeti şarka bakan kapının yolundan eve girdi.

5. Ve Ruh beni kaldırıp iç avluya getirdi; ve işte, RABBİN izzeti evi dolduruyordu.

6. Ve evden bana söz söyleyen birinin sesini işittim; ve bir adam yanımda durdu.

7. Ve bana dedi: Âdem oğlu, tahtımın yeri, ve ayaklarımın tabanlarının yeri, İsrail oğulları arasında ebediyen oturacağım yer, burasıdır. Ve İsrail evi, onlar ve kırılları, zinaları ile, ve yüksek yerlerinde kırallarının leşleriyle artık mukaddes ismimi murdar etmiyecekler;

8. eşiklerini eşliğimin yanına, ve süvelerini süvemim yanına koymakta idiler, ve benimle onların arasında ancak bir duvar vardı; ve işledikleri mekruh şeylerle mukaddes ismimi murdar ettiler; bende onları öfkemle bitirdim.

9. Şimdi zinalarını ve kırallarının leşlerini benden uzaklaştırsınlar; ben de aralarında ebediyen otururum.

10. Sen, âdem oğlu, bu evi İsrail evine göster de, fesatlarından utansınlar; ve resmini ölçsünler.

11. Ve eğer işledikleri her şeyden utanıyorlarsa, evin şeklini, ve biçimini, ve çıkılacak yerlerini ve girilecek yerlerini, ve bütün şekillerini, ve bütün nizamlarını, ve bütün şekillerile bütün kanunlarını onlara bildir; ve onların gözü önünde onu yaz da, onun her şeklini ve bütün nizamlarını tutsunlar, ve onları yapsınlar.

12. Evin kanunu şudur: dağın başında çepçevre onun bütün sınırı çok mukaddes olacaktır. İşte, evin kanunu budur.

13. Ve mezbahın arşınla ölçüleri şunlardır (arşın, bir arşın ve dört parmaaktır): Tabanın yüksekliği bir arşın, ve kenar genişliği bir arşın, ve kenar pervazı çepçevre bir karış; ve

mezbahın tabanı bu olacak.

14. Ve yerdeki tabandan aşağı kenara kadar yükseklik iki arşın, ve kenar genişliği bir arşın; ve küçük kenardan büyük kenara kadar yükseklik dört arşın, ve genişliği bir arşın.

15. Ve üst mezbahın yüksekliği dört arşın; ve mezbah ocağından yukarı doğru dört boynuz olacak.

16. Ve mezbah ocağının dört yanı, uzunluğu on iki arşın ve genişliği on iki arşın, murabba.

17. Ve aşağı kenarın dört yanında, uzunluğu on dört arşın, genişliği on dört arşın; ve onun her yanında pervaz yarım arşın; ve tabanı çepçevre bir arşın; ve basamakları şarka bakacak.

18. Ve bana dedi: Âdem oğlu, Rab Yehova şöyle diyor: Mezbahın üzerinde yakılan takdimeler arz etmek, ve üzerine kan serpmek için onu yaptıkları günde nizamları şunlardır:

19. Bana hizmet etmek için bana yakın olan, Tsadok zürriyetinden Levililere, kâhinlere suç takdimesi olarak genç bir boğa vereceksin, Rab Yehovanın sözü.

20. Ve onun kanından alacaksın, ve mezbahın dört boynuzu üzerine, ve kenarın dört köşesi üzerine, ve çepçevre pervazın üzerine süreceksin; böylece onu tahir kılacaksın ve onun için kefarete edeceksin.

21. Ve suç takdimesi boğasını alacaksın, ve makdisin dışında, evin tayin edilmiş olan yerinde yakılacak.

22. Ve ikinci gün, suç takdimesi olarak kusursuz bir ergeç arzedeceksin; ve mezbahı boğa ile nasıl tahir kıldılarsa, öyle tahir kılacaklar.

23. Ve tahir kılma işini bitirince kusursuz bir genç boğa, ve sürüden kusursuz bir koç arzedeceksin.

24. Ve onları RABBİN önüne yaklaştıracaksın, ve onların üzerine kâhinler tuz atacaklar, ve yakılan takdime olarak onları RABBE takdim edecekler.

25. Yedi gün, suç takdimesi olarak her gün bir ergeç hazırlıyacaksın; ve kusursuz bir genç boğa ile sürüden bir koç hazırlıyacaklar.

26. Mezbah için yedi gün kefarete edecekler, ve onu tahir kılacaklar; ve onu tahsis edecekler.

27. Ve bu günleri tamam edince vaki olacak ki, sekizinci gün ve ondan sonra yakılan takdimelerinizi, ve selâmet takdimelerinizi kâhinler mezbah üzerinde arzedecekler; ve sizden razı olacağım, Rab Yehovanın sözü.

BAP 44

VE makdisin şarka bakan dış kapısı yolundan beni geri getirdi; ve kapı kapalı idi.

2. Ve RAB bana dedi: Bu kapı kapalı kalacak; açılmıyacak, ve kimse ondan girmeyecek; çünkü İsrailin Allahı RAB ondan girmiştir; bundan dolayı kapalı kalacaktır.

3. Bey ise, bey olduğu için RABBİN önünde ekmek yemek için orada oturacak; kapı dehlizi yolundan girer, ve o yoldan çıkar.

4. Ve beni şimal kapısı yolundan evin önüne getirdi; ve baktım, ve işte, RABBİN izzeti RABBİN evini dolduruyordu; ve yüz üstü düştüm.

5. Ve RAB bana dedi: Âdem oğlu, iyi bak, ve gözlerinle gör, ve RAB evinin bütün nizamları, ve onun bütün kanunları için sana söylemekte olduğum her şeyi kulaklarınla işit; ve makdisin her bir çıkılacak yeri ile eve girilecek yere iyi bak.

6. Ve o âsilere, İsrail evine, diyeceksin: Rab Yehova şöyle diyor: Ey İsrail evi,

7. ekmeğimi, yağı ve kanı takdim ettiğiniz zaman, makdisimde bulunmak, onu, evimi, murdar etmek üzre, yürekleri sünnetsiz, ve etleri sünnetsiz ecnebileri içeri sokmakla, bütün mekruh şeyleriniz sizin için çok oldu, ve bütün mekruh şeylerinizde ahdimi onlar bozdular.

8. Ve mukaddes şeylerimin bekçiliğini tutmadınız; ve makdisimde benim bekçiliğimi tutacak adamları kendiniz için koydunuz.

9. Rab Yehova şöyle diyor: İsrail oğulları arasında bulunan bütün ecnebilere hiç biri, yüreği sünnetsiz ve eti sünnetsiz ecnebi makdisime girmeyecek.
10. Ancak İsrail saptığı zaman, benden uzaklaşan, benden ayrılıp putlar ardınca giden Levililer, kendi fesatlarını yükleneceler.
11. Fakat onlar evin kapılarında korucu, ve evde hizmetçi olarak, makdisimde hizmetçi olacaklar; yakılan takdimiye ve kavmin kurbanını boğazlıyacalar, ve onlara hizmet için önlerinde duracaklar.
12. Mademki putlarının önünde onlara hizmet ettiler, ve İsrail evine fesat tökezi oldular; onlara karşı elimi bundan dolayı kaldırdım, Rab Yehovanın sözü, ve fesatlarını yüklenecelerdir.
13. Ve mukaddes şeylerimin, çok mukaddes olan şeylerin birine yaklaşmak üzere, kâhinlik etmek için bana yaklaşmıyacalar; ve utançlarını, ve yaptıkları mekruh işleri yükleneceler.
14. Böyle iken yine onları evin her hizmeti için, ve onda yapılacak her iş için evi korumak için onları bekçi edeceğim.
15. Ancak İsrail oğulları benden ayrıldıkları zaman, makdisimin bekçiliğini tutan Tsadok oğulları, Levililer, kâhinler, bana hizmet etmek için onlar bana yaklaşacaklar; ve bana yağ ve kanı takdim etmek için önümde onlar duracaklar, Rab Yehovanın sözü;
16. makdisime onlar girecekler, ve bana hizmet etmek için soframa onlar yaklaşacaklar, ve bekçiliğimi tutacaklar.
17. Ve vaki olacak ki, iç avlunun kapılarına girdikleri zaman keten esvap giyinmiş olacaklar; ve iç avlunun kapılarında, ve içerde hizmet ederken üzerlerinde yün bulunmıyacak.
18. Başlarında keten sarıklar, ve bellerinde keten don olacak; terletici bir şey kuşanmıyacalar.
19. Ve dış avluya, kavmin yanına dış avluya çıktıkları zaman, hizmet ederlerken üzerlerinde bulunan esvaplarını çıkaracaklar, ve onları mukaddes odalara koyacaklar; ve o esvapları ile kavmi takdis etmesinler diye başka esvaplar giyecekler.
20. Ve başlarını tıraş etmiyecekler; saçlarını da uzatmıyacalar; ancak başlarının saçını kesecekler.
21. Ve iç avluya girdikleri zaman, hiç bir kâhin şarap içmiyecek.
22. Ve kendilerine karı olarak dul kadın, ve boşanmış kadın almıyacalar; ancak İsrail evi zürriyetinden ere varmamış kızlar, yahut kâhinden dul kalmış bir kadın alacaklar.
23. Ve mukaddes olan ile bayağı arasındaki farkı kavmıma öğretecekler, ve murdar olanı tahirden ayırt etmeği onlara anlatacaklar.
24. Ve hükmetmek için davada onlar duracaklar; hükümlerime göre ona hükmedecekler; ve bütün belli bayramlarımda şeriatlerimi ve kanunlarımı tutacaklar; ve Sebtlerimi takdis edecekler.
25. Ve kendilerini murdar etmemek için insan ölüsü yanına girmeyecekler; ancak baba için, ve ana için, ve oğul için, ve kız için, kardeş için ve kocasız kızkardeş için kendilerini murdar edebilirler.
26. Ve tahir olduktan sonra onun için yedi gün sayacaklar.
27. Ve makdiste hizmet etmek için makdise, iç avluya, girdiği gün suç takdimesini arzedecektir, Rab Yehovanın sözü.
28. Ve onların mirası vardır; ben onların mirasıyım; ve onlara İsrailde mülk vermiyeceksiniz; ben onların mülküyüm.
29. Ekmek takdimesi, ve suç takdimesi, ve günah takdimesi, bunları onlar yiyeceklerdir; ve İsrailde vakfolunan her şey onların olacaktır.
30. Ve her şeyin bütün turfandalarının ilki, ve bütün kaldırma takdimelerinizden her şeyin her kaldırma takdimesi kâhinlerin olacak, evinize bereket konsun diye, hamurlarınızın ilkini kâhine vereceksiniz.
31. Kuştan olsun, hayvandan olsun, kendiliğinden ölmüş, yahut parçalanmış olanı kâhinler

yemiyecekler.

BAP 45

VE miras olarak memleketi kura ile böldüğünüz zaman, RABBE bir takdime, memleketten mukaddes bir pay arzedeceksiniz; uzunluğu yirmi beş bin, ve genişliği on bin olacak; çepçevre her sınırında mukaddes olacak.

2. Bundan mukaddes yer için, murabba olarak çepçevre uzunluğu beş yüz, ve genişliği beş yüz, ve çevresinde onun açık yeri için elli arşın olacak.

3. Ve bu ölçüden yirmi beş bin uzunluk ve on bin genişlik ölçeceksin; ve çok mukaddes olan makdis orada olacak.

4. Memleketin mukaddes payıdır; RABBE hizmet için yaklaşan makdisin hizmetçileri, kâhinler, için olacak; ve onların evleri için bir yer olacak, ve makdis için mukaddes bir yer olacaktır.

5. Ve evin hizmetçilerine, Levililere, kendilerine mülk olarak, yirmi oda için, yirmi beş bin uzunluk, ve on bin genişlik olacak.

6. Ve mukaddes pay takdimesine muvazi olarak şehrin mülkünü tayin edeceksiniz, genişliği beş bin, ve uzunluğu yirmi beş bin olacak; bütün İsrail evi için olacak.

7. Ve mukaddes pay takdimesinin ve şehir mülkünün bu yanından ve o yanından, mukaddes pay takdimesinin önünde ve şehir mülkünün önünde, garp yanından garba doğru, ve şark yanından şarka doğru olan yer beyin olacak; ve garp sınırından şark sınırına kadar uzunlukça paylardan birine muvazi olacak.

8. Toprak olarak, İsrailde ona mülk olacak; ve beylerim artık kavmımı sıkıştırmıyacaklar; ve sıptlarına göre toprağı İsrail evine verecekler.

9. Rab Yehova şöyle diyor: Ey İsrail beyleri, sizin için yeter oldu; zorbalığı ve soygunculuğı kaldırın, ve adaleti ve doğruluğı yapın; kavmımı mülklerinden kovmaktan el çekin, Rab Yehovanın sözü.

10. Sizin teraziniz doğru, ve efanız* doğru, ve batınız* doğru olsun.

11. Batta homerin* onda biri, ve efada homerin onda biri olsun diye, efa ile bat bir ölçüde olacak; ölçüsü homere göre olacak.

12. Ve şekel* yirmi gera* olacak; mınanız* yirmi şekel, yirmi beş şekel, on beş şekel olacak.

13. Arzedeceğiniz takdime şudur: bir homer buğdaydan efanın altıda birini; ve bir homer arpadan efanın altıda birini vereceksiniz;

14. ve yağın, bir bat yağın kanunu, bir homer, yani on bat olan bir kordan*, bir batın onda biri (çünkü on bat bir homerdir);

15. ve İsrailin iyi sulak otlaklarından, sürüden, iki yüzden bir kuzu; — kendileri için kefarete olmak üzere ekmek takdimesi, ve yakılan takdime, ve selâmet takdimeleri içindir, Rab Yehovanın sözü.

16. Bütün memleket kavmı bu takdimeyi İsrailde beye verecekler.

17. Ve bayramlarda, ve ay başlarında, ve Sebtlerde, İsrail evinin bütün belli bayramlarında, yakılan takdimeleri, ve ekmek takdimelerini, ve dökülen takdimeleri vermek beyin işi olacak; İsrail evi için kefarete etmek üzere, suç takdimesini, ve ekmek takdimesini, ve yakılan takdimeyi, ve selâmet takdimelerini hazırlıyacak olan odur.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

18. Rab Yehova şöyle diyor: Birinci ayda, ayın birinci gününde, kusursuz genç bir boğa alacaksın; ve makdisi tahir kılacaksın.

19. Ve kâhin suç takdimesinin kanından alacak, ve evin süveleri üzerine, ve mezbah kenarının dört köşesi üzerine, ve iç avlunun kapı süveleri üzerine sürecek.

20. Ve yanlışıklık ve bönlük eden her adam için ayın yedinci gününde böyle edeceksin; ve ev için kefarete edeceksiniz.
21. Birinci ayda, ayın on dördüncü gününde, sizin için fısıh, yedi günlük bayram olacak; mayasız ekmek yenilecek.
22. Ve o gün bey, kendisi için ve bütün memleket kavmı için suç takdimesi olarak bir boğa hazırlıyacak.
23. Ve bayramın yedi gününde, RABBE yakılan takdime olarak her gün kusursuz yedi boğa ile yedi koç, ve suç takdimesi olarak her gün bir ergeç hazırlıyacak.
24. Ve ekmek takdimesi olarak, bir boğa için bir efa, ve bir koç için bir efa, bir efa için de bir hin yağ hazırlıyacak.
25. Yedinci ayda, ayın on beşinci gününde, bayramda, suç takdimesine göre, yakılan takdimeye göre, ve ekmek takdimesine göre, ve yağa göre, yedi gün böyle yapacak.

BAP 46

- RAB Yehova şöyle diyor: İç avlunun şarka bakan kapısı altı iş günü kapalı kalacak; ve Sebt günü açılacak, ve ay başı günü açılacak.
2. Ve bey dışardan, kapının dehlizi yolundan içeri girecek, ve kapının süvesi yanında duracak; ve kâhinler onun yakılan takdimesini, ve selâmet takdimelerini hazırlıyacaklar, ve kapı eşliğinde tapınacak; ve dışarı çıkacak; fakat kapı akşama kadar kapanmıyacak.
 3. Ve memleket kavmı Sebt günleri, ve ay başlarında, bu kapıya girilecek yerde RABBİN önünde tapınacaklar.
 4. Ve Sebt günü beyin RABBE arzedeceği yakılan takdime kusursuz altı kuzu, ve kusursuz bir koç olacak;
 5. ve koç için ekmek takdimesi, bir efa, ve kuzular için ekmek takdimesi elinden geldiği kadar, bir efa için de bir hin yağ olacak.
 6. Ve ay başı günü, kusursuz genç bir boğa, ve altı kuzu ve bir koç olacak; kusursuz olacaklar;
 7. ve boğa için ekmek takdimesi bir efa, ve koç için bir efa, ve kuzular için elinden geldiği kadar, bir efa için de bir hin yağ hazırlıyacak.
 8. Ve bey içeri gireceği zaman, kapı dehlizi yolundan girecek, ve onun yolundan çıkacak.
 9. Ve memleket kavmı belli bayramlarda RABBİN önüne geldiği zaman, tapınmak için şimal kapısı yolundan giren, cenup kapısı yolundan çıkacak; ve cenup kapısı yolundan giren, şimal kapısı yolundan çıkacak; girdiği kapının yolundan dönmiyecek, ancak tam karşısından çıkacak.
 10. Ve bey, girdikleri zaman onların ortasında girecek; ve çıktıkları zaman beraber çıkacaklar.
 11. Ve bayramlarda, ve belli günlerde boğa için ekmek takdimesi bir efa, ve koç için bir efa, ve kuzular için elinden geldiği kadar, bir efa için de bir hin yağ olacak.
 12. Ve bey gönüllü takdime, yakılan takdime ve yahut selâmet takdimeleri olarak RABBE gönüllü takdime hazırladığı zaman, şarka bakan kapı kendisine açılacak; ve yakılan takdimesini ve selâmet takdimelerini Sebt günü yaptığı gibi hazırlıyacak; ve dışarı çıkacak; ve o dışarı çıktıktan sonra kapı kapanacak.
 13. Ve RABBE yakılan takdime olarak her gün kusursuz bir yıllık bir kuzu hazırlıyacaksın; onu her sabah hazırlıyacaksın.
 14. Ve bununla beraber her sabah efanın altıda biri, ve ince unu ıslatmak için bir hinin üçte biri yağ olmak üzere ekmek takdimesi hazırlıyacaksın; ebedî kanunla RABBE daimî bir ekmek takdimesidir.
 15. Daimî yakılan takdime olarak kuzuyu, ve ekmek takdimesini ve yağı, her sabah böyle hazırlıyacaklar.

16. Rab Yehova şöyle diyor: Eğer oğullarından birine bey hediye ederse, kendi mirasıdır, oğullarının olacaktır; miras yolu ile onların mülküdür.
17. Fakat kullarından birine kendi mirasından hediye ederse, İbra yılına kadar onun olacak; o zaman beye dönecektir; fakat mirasına gelince, oğullarının olacaktır.
18. Ve bey kavmı mülklerinden kovmak için onların mirasından almıyacaktır; kavmım, herkes kendi mülkünden dağılmasın diye, oğullarına kendi mülkünden miras verecektir.
19. Ve kapı yanındaki girilecek yerden kâhinlerin şimale bakan mukaddes odalarına beni getirdi; ve işte, orada, arka yanda garba doğru bir yer vardı.
20. Ve bana dedi: Kâhinlerin günah kurbanını, ve suç kurbanını kaynatacakları, ve ekmek takdimesini pişirecekleri yer budur; ta ki, kavmı takdis etmemek için dış avluya onları çıkarmasınlar.
21. Ve beni dış avluya çıkardı, ve avlunun dört köşesinden beni geçirdi; ve işte, avlunun her köşesinde bir avlu vardı.
22. Avlunun dört köşesinde uzunluğu kırk arşın, ve eni otuz arşın kapalı avlular vardı; köşelerde dördünün de ölçüsü birdi.
23. Ve onların çevresinde, dördünün de çevresinde duvar vardı, ve çepçevre duvarların dibinde kaynatacak yerler yapılmıştı.
24. Ve bana dedi: Bunlar kaynatma evleridir, evin hizmetçileri kavmın kurbanını burada kaynatacaklardır.

BAP 47

VE beni yine evin kapısına getirdi; ve işte, şarka doğru evin eşiği altından sular çıkıyordu (çünkü evin yüzü şarka doğru idi); ve sular, evin sağ yanından, mezbahın cenubundan, alttan iniyordu.

2. Ve şimal kapısı yolundan beni çıkardı, ve dışardaki yoldan, şarka bakan kapının yolundan, beni dış kapıya kadar dolaştırdı; ve işte, sular sağ yandan akıyordu.
3. Elinde ölçü ipi olan adam şarka doğru çıkınca bin arşın ölçtü, ve beni sulardan geçirdi, topuklara çıkan sular.
4. Bin daha ölçtü, ve beni sulardan geçirdi, dizlere çıkan sular. Bin daha ölçtü, ve beni sulardan geçirdi, bele çıkan sular.
5. Bin daha ölçtü, içinden geçemediğim bir ırmak oldu, çünkü sular yükselmişti, yüzülecek sular, geçilemez bir ırmak.
6. Ve bana dedi: Gördün mü, âdem oğlu? O zaman beni yürüttü, ve yine ırmağın kıyısına getirdi.
7. Ve döndüğüm zaman, işte, bu yandan ve o yandan ırmağın kıyısında pek çok ağaçlar vardı.
8. Ve bana dedi: Bu sular şark havalisine çıkıyorlar, ve Arabaya* inecekler; ve denize doğru gidecekler; çıkarılan bu sular denizin içine dökülecekler; ve denizin suları iyi olacak.
9. Ve vaki olacak ki, ırmağın vardığı her yerde kaynaşan canlı mahlûkun hepsi yaşıyacak; ve pek çok balık olacak; çünkü bu sular oraya varınca denizin suları iyi olacak, ve ırmağın vardığı yerde olan her şey yaşıyacak.
10. Ve vaki olacak ki, onun yanında balıkçılar duracaklar; En-gediden En-eglaim'e kadar ağ serpecek yer olacak; büyük denizin balıkları gibi, çeşitlerine göre balıkları pek çok olacak.
11. Fakat çamurlu yerleri, ve bataklıkları iyi olıyacak; tuza bırakılacaklar.
12. Ve ırmağın yanında, kıyısında, bu yandan ve o yandan her çeşit yemiş ağacı bitecek, yaprağı solmıyacak, ve meyvası tükenmiyecek; her ay yeni meyva verecek, çünkü suları makdisten çıkıyor; ve meyvası yemiş, ve yaprağı ilâç olacak.

* Lût denizi cenubunda ve şimalinde bulunan derin vadi.

13. Rab Yehova şöyle diyor: Memleketi miras olarak İsrailin on iki sıptına göre böleceğiniz sınır şu olacak; Yusufun iki payı olacak.
14. Ve herkes kardeşi gibi onu miras alacak; çünkü atalarınıza onu vermeği and ettim; ve miras olarak bu diyar size düşecek.
15. Ve memleketin sınırı şu olacak: Şimal yanı büyük denizden, Hetlon yolundan Tsedada girilecek yere kadar;
16. Hamat, Berota, Şam sınırı ile Hamat sınırı arasında olan Sibraim; Havran sınırı yanında olan Hatser-hattikon.
17. Ve Şam sınırındaki Hatsar-enon, denizden sınır olacak; ve şimalde, şimale doğru Hamatın sınırı. Şimal yanı budur.
18. Ve şark yanı, Havran ve Şam ve Gilead ve İsrail diyarı arasında Erden olacak; şimal sınırından şark denizine kadar ölçeceksiniz. Şark yanı budur.
19. Ve cenup yanı, cenuba doğru Tamardan Meribot-kadeş sularına kadar, Mısır vadisine kadar, büyük denize kadar. Cenup yanı, cenuba doğru budur.
20. Ve cenup yanından Hamata girilecek yerin karşısına kadar, garp yanı büyük deniz olacak. Garp yanı budur.
21. Böylece bu diyarı kendinize, İsrail sıptlarına göre böleceksiniz.
22. Ve vaki olacak ki, onu kendinize ve aranızda misafir olup aranızda çocuklar babası olan gariplere miras olarak kura ile böleceksiniz; ve onlar İsrail oğulları arasında sizin için yerliler gibi olacaklar; İsrail sıptları arasında sizinle beraber mirasları olacak.
23. Ve vaki olacak ki, o garip hangi sıptta misafir ise, mirasını orada vereceksiniz, Rab Yehovanın sözü.

BAP 48

- VE sıptların adları şunlardır: Şimal ucundan, Hetlon yolu yanında, Hamata girilecek yere kadar, Şam sınırında Hatsar-enana kadar, şimale doğru Hamat yanında Dan, bir pay; ve şark ve garp yanı onun olacak.
2. Ve Danın sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Aşer, bir pay.
 3. Ve Aşerin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Naftali, bir pay.
 4. Ve Naftalinin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Manasse, bir pay.
 5. Ve Manassenin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Efraim, bir pay.
 6. Ve Efraimin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Ruben, bir pay.
 7. Ve Rubenin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Yahuda, bir pay.
 8. Ve arzededeğiniz takdime, şark yanından garp yanına kadar, Yahudanın sınırı yanında olacak, genişliği yirmi beş bin, ve uzunluğu şark yanından garp yanına kadar, paylardan birine göre olacak; ve makdis onun ortasında bulunacak.
 9. RABBE arzededeğiniz takdimenin uzunluğu yirmi beş bin, ve genişliği on bin olacak.
 10. Ve mukaddes takdime onlar için olacak, kâhinler için; şimale doğru uzunluğu yirmi beş bin, ve garba doğru eni on bin, ve şarka doğru eni on bin, ve cenuba doğru uzunluğu yirmi beş bin; ve RABBİN makdisi onun ortasında bulunacak.
 11. Tsadok oğullarından takdis olunan kâhinler için olacaktır, onlar ki, bekçiliğimi tuttular, İsrail oğulları saptıkları zaman Levililerin sapmış oldukları gibi onlar sapmadılar.
 12. Ve Levililerin sınırı yanında, diyarın takdimesinden onlar için bir takdime olacak, çok mukaddes olacak.
 13. Ve kâhinlerin sınırına muvazi yirmi beş bin uzunluk, ve on bin genişlik Levililerin olacak; bütün uzunluk yirmi beş bin ve genişlik on bin.
 14. Ve ondan satmıyacaklar, ve değiş etmiyecekler, ve yerin turfandası başkasına

geçmiyecek; çünkü RABBE mukaddestir.

15. Ve yirmi beş binin önünde, genişlikten artakalan beş bin, oturulacak yer, ve açık yer olmak üzere şehir için halk malı olacak; ve şehir onun ortasında olacak.

16. Ve onun ölçüleri şöyle olacak: şimal yanı dört bin beş yüz, cenup yanı dört bin beş yüz, ve şark yanından dört bin beş yüz, ve garp yanı dört bin beş yüz.

17. Ve şehrin açık yerleri olacak; şimale doğru iki yüz elli, ve cenuba doğru iki yüz elli, ve şarka doğru iki yüz elli, ve garba doğru iki yüz elli.

18. Ve mukaddes takdimeye muvazi olarak uzunluktan artakalan, şarka doğru on bin, ve garba doğru on bin; ve mukaddes takdimeye muvazi olacak; ve onun mahsulü şehrin işini görenlere yiyecek olacak.

19. Ve bütün İsrail sıptlarından şehrin işini görenler o toprağı işliyecekler.

20. Bütün takdime yirmi beş binle yirmi beş bin olacak; mukaddes takdimeyi, şehrin mülkü ile beraber, murabba olarak arzedeceksiniz.

21. Ve şehrin mülkü ile mukaddes takdimenin bu yanından ve o yanından artakalan beyin olacak; şark sınırına doğru takdimenin yirmi beş bini önünde, ve garp sınırı yanında, garba doğru yirmi beş bini önünde, paylara muvazi yer beyin olacak; ve mukaddes takdime ve evin makdisi onun ortasında bulunacak.

22. Ve Yahudanın sınırı ile Benyaminin sınırı arasında, beye ait olanın ortasındaki Levililerin mülkünden ve şehir mülkünden başkası, beyin olacak.

23. Ve geri kalan sıptlara gelince; şark yanından garp yanına kadar Benyamin, bir pay.

24. Ve Benyaminin sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Şimeon, bir pay.

25. Ve Şimeonun sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, İssakar, bir pay.

26. Ve İssakarın sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Zebulun, bir pay.

27. Ve Zebulunun sınırı yanında, şark yanından garp yanına kadar, Gad, bir pay.

28. Ve Gadın sınırı yanında, cenup yanında, cenuba doğru, sınır Tamardan Meribat-kadeş sularına kadar, Mısır vadisine kadar, büyük denize kadar olacak.

29. Miras olmak üzere İsrail sıptlarına kura ile böleceğiniz diyar budur, ve payları bunlardır, Rab Yehovanın sözü.

30. Ve şehrin çıkılacak yerleri şunlardır: Şimal yanında ölçü ile dört bin beş yüz;

31. ve şehrin kapıları İsrail sıptlarının adlarına göre olacak, şimale doğru üç kapı: Ruben kapısı, bir; Yahuda kapısı, bir; Levi kapısı, bir.

32. Ve şark yanında dört bin beş yüz, ve üç kapı: Yusuf kapısı, bir; Benyamin kapısı, bir; Dan kapısı, bir.

33. Ve cenup yanında, ölçü ile dört bin beş yüz, ve üç kapı: Şimeon kapısı, bir; İssakar kapısı, bir; Zebulun kapısı, bir.

34. Garp yanında onların üç kapısı ile dört bin beş yüz; Gad kapısı, bir; Aşer kapısı, bir; Naftali kapısı, bir.

35. Çepçevre on sekiz bin olacak; ve o günden şehrin adı Yehova-şamma* olacak.

* *Rab orada.*

DANIEL

BAP 1

YAHUDA kralı Yehoyakimin kırallığının üçüncü yılında, Babil kralı Nebukadnetsar Yerusâlime geldi, ve onu kuşattı.

2. Ve Rab, Yahuda kralı Yehoyakimi, ve Allah evinin takımlarından bir kısmını onun eline verdi; ve onları Şinar diyarına, kendi ilâhının evine götürdü; ve takımları kendi ilâhının hazine

evine götürdü.

3. Ve İsrail oğullarından, kiral zürriyetinden, ve asilzadelerden,

4. kendilerinde hiç bir kusur olmıyan, ve görünüşleri güzel olan, ve her hikmette anlayışlı, ve bilgili, ve fenden anlıyan gençleri, ve kiral sarayında durmağa liyakatı olanları getirsin, ve onlara Kildanîlerin yazısını ve dilini öğretsin diye, harem ağalarının reisi Aşpenaza kiral söyledi.

5. Ve üç yıl onları beslesinler de, onun sonunda kiralın önünde dursunlar diye, kiralın güzel yemeklerinden, ve içtiği şaraptan, kiral onlara her gün gündelik tayin etti.

6. Ve onlar arasında Yahuda oğullarından Daniel, Hananya, Mişael, ve Azarya vardı.

7. Ve harem ağalarının reisi onlara ad koydu; Daniele Belteşatsar, ve Hananyaya Şadrak, ve Mişaele Meşak, ve Azaryaya Abed-nego adını koydu.

8. Fakat Daniel yüreğine koydu ki, kiralın güzel yemeklerle, ve içtiği şarapla kendisini murdar etmesin; ve kendisini murdar etmesin diye, harem ağalarının reisinden yalvardı.

9. Ve harem ağaları reisinin önünde Allah Danieli lûtf ve merhamete erdirdi.

10. Ve harem ağalarının reisi Daniele dedi: Sizin yiyeceğinizi, ve içeceğinizi tayin etmiş olan efendim kiralın ben korkarım; çünkü sizin çehrenizi yaşınızda olan gençlerinkinden niçin daha bozuk görsün? böylece kiralın yanında başımı tehlikeye korsunuz.

11. Ve Daniel, Hananya, Mişael, ve Azarya üzerine harem ağaları reisinin koymuş olduğu kâhyaya Daniel dedi:

12. Rica ederim, bu kullarını on gün dene; ve bize yemek için sebze, ve içmek için su versinler.

13. O zaman bir bizim yüzümüze, bir de kiralın güzel yemeklerini yiyen gençlerin yüzüne baksınlar; ve bu kullarınla gördüğüne göre davran.

14. Ve bu şeyde onların sözünü dinledi, ve onları on gün denedi.

15. Ve on günün sonunda, kiralın güzel yemeklerini yiyen bütün gençlerinkinden ziyade bunların yüzü güzel göründü, ve ette daha semiz idiler.

16. Ve kâhya güzel yemeklerini ve içecekleri şarabı kaldırdı, ve onlara sebze verdi.

17. Ve bu dört gence gelince, her çeşit kitapta ve hikmette Allah onlara bilgi ve akıl verdi; ve bütün rüyetler ve ryalarda Daniel anlayışlı idi.

18. Ve onların içeri getirilmesi için kiralın demiş olduğu günlerin sonunda, harem ağalarının reisi onları içeri, Nebukadnetsarın önüne getirdi.

19. Ve kiral onlarla söyleşti; ve hepsinin arasında Daniel, Hananya, Mişael, ve Azarya gibisi yoktu; ve kiralın önünde bunlar durdular.

20. Ve kiralın kendilerinden sorduğu her hikmet ve anlayış içinde onları bütün ülkesindeki sihirbazların, ve falcıların hepsinden on kat üstün buldu.

21. Ve Daniel kiral Koreşin birinci yılına kadar yerinde kaldı.

BAP 2

VE Nebukadnetsarın kirallığının ikinci yılında, Nebukadnetsar düşler gördü; ve ruhu sıkıldı, ve uykusu kaçtı.

2. Ve düşlerini kiralın anlatmak için sihirbazlar, ve falcılar, ve afsuncular, ve Kildanîler çağırılın diye kiral emretti. Onlar da içeri girdiler, ve kiralın önünde durdular.

3. Ve kiral onlara dedi: Bir düş gördüm, o düşü anlıyayım diye ruhum sıkılıyor.

4. Ve Kildanîler kiralın Aramî dilile söylediler: Ey kiral, ebediyen yaşa; düşü bu kullarına anlat da, yorasını gösterelim.

5. Kiral cevap verip Kildanîlere dedi: O şey aklımdan çıktı; eğer düşü ve yorasını bana anlatmazsanız, parça parça edileceksiniz, ve evleriniz gübrelik edilecek.

6. Fakat düşü ve yorasını gösterirseniz, benden hediyeler ve mükâfatlarla büyük itibar alırsınız; bunun için düşü ve yorasını bana gösterin.
7. Onlar yine cevap verip dediler: Kırıl bu kullarına düşü anlatsın da, yorasını gösterelim.
8. Kırıl cevap verip dedi: Gerçek vakit kazanmak istediğinizi biliyorum, çünkü o şeyin aklımdan çıkmış olduğunu görüyorsunuz.
9. Fakat düşü bana bildirmezseniz, sizin için tek bir hüküm vardır; çünkü vakitler değişinciye kadar önümde söylemek için yalan ve bozuk sözler düzdünüz; bunun için siz bana düşü anlatın, ben de yorasını gösterebileceğinizi anlıyayım.
10. Kırılın önünde Kildanîler cevap verip dediler: Kırılın bu şeyini gösterebilecek yeryüzünde insan yoktur; çünkü hiç bir kırıl, bir efendi, veya bir hükümdar, bir sihirbazdan, bir falcıdan, yahut bir Kildanîden böyle bir şey sormamıştır.
11. Ve kırılın sorduğu şey güçtür, ve meskenleri insanlar arasında olmayan ilâhlardan başka, kırılın önünde bunu gösterecek kimse yoktur.
12. Bundan dolayı kırıl öfkeleni, ve çok gazaplanarak Babilin bütün hikmetli adamlarını yok etsinler diye emretti.
13. Ve ferman çıktı, ve hikmetli adamlar öldürülecekti; ve öldürmek için Daniel ile arkadaşlarını aradılar.
14. O zaman, Babilin hikmetli adamlarını öldürmek için çıkmış olan kırılın muhafız askerleri başbuğu Aryoka Daniel hikmetle ve dirayetle cevap verdi;
15. kırılın başbuğu Aryoka cevap verip dedi: Kırıl tarafından ferman neden bu kadar sıkı? O zaman Aryok işi Daniele anlattı.
16. Ve Daniel içeri girdi, ve yorayı kırıla göstermek için kendisine vakit verilsin diye kırıla yalvardı.
17. Bunun üzerine Daniel evine gitti, ve arkadaşları Hananyaya, Mişaele, ve Azaryaya işi bildirdi;
18. ta ki, bu sırdan ötürü göklerin Allahından rahmetler dilesinler de, Daniel ile arkadaşları Babilin artakalan hikmetli adamları ile beraber yok edilmesinler.
19. O zaman Daniele bu sır gece rüyetinde açıldı. Bunun üzerine Daniel göklerin Allahını mubarek kıldı.
20. Daniel cevap verip dedi: Allahın ismi ezelden ebede kadar mubarek olsun; çünkü hikmet ve ceberrut onundur.
21. Ve vakitleri ve zamanları değiştiren odur; kırallar kaldırır, ve kırallar diker; hikmetlilere hikmet, ve anlayışlılara bilgi verir;
22. derin ve gizli şeyleri o açar; karanlığın içinde ne vardır bilir, ve ışık onun yanında yer tutmuştur.
23. Ey atalarımın Allahı, sen ki, bana hikmet ve kudret verdin, ve senden istediğimiz şeyi şimdi bana bildirdin, ben sana şükrederim, ve hamedederim; çünkü kırılın işini bize bildirdin.
24. Bunun üzerine Daniel, Babilin hikmetli adamlarını yok etmek için kırılın koymuş olduğu Aryokun yanına girdi; gidip ona şöyle dedi: Babilin hikmetli adamlarını yok etme; beni kırılın önüne götür de, kırıla yorayı göstereyim.
25. O zaman Aryok Danieli hemen içeri, kırılın önüne götürdü, ve ona şöyle dedi: Yahuda sürgünlerinden, kırıla yorayı bildirecek bir adam buldum.
26. Adı Belteşatsar olan Daniele kırıl cevap verip dedi: Gördüğüm düşü ve yorasını sen bana bildirebilir misin?
27. Kırılın önünde Daniel cevap verip dedi: Kırılın sorduğu sırrı hikmetli adamlar, falcılar, sihirbazlar, büyücüler kırıla gösteremezler;
28. fakat göklerde sırları açan bir Allah vardır, ve son günlerde ne olacağını kırıl Nebukadnetsara o bildirmiştir. Senin düşün, yatağının üzerinde başının rüyetleri şunlardır:
29. Sen, ey kırıl, bundan sonra ne olacak diye yatağının üzerinde sana düşünceler geldi; ve sırları açan ne olacağını sana bildirdi.

30. Ve bana gelince, bütün yaşıyanlardan ziyade bende hikmet olduğu için değil, ancak yora kırıla bildirilsin de, sen kendi yüreğinin düşüncelerini anlıyasın diye, bu sır bana açıldı.
31. Sen, ey kiral, gördün, ve işte, büyük bir heykel. Büyük, ve çok parlak olan bu heykel senin önünde duruyordu; ve görünüşü korkunçtu.
32. Bu heykel, başı has altından, göğüs ve kolları gümüşten, karnı ve kalçaları tunçtan,
33. bacakları demirden, ayaklarının bir kısmı demirden bir kısmı balçıktandı.
34. Sen bakmakta idin, o vakte kadar ki, bir taş el sürülmeden yerinden kesildi; o taş demirden ve balçıktan olan ayaklarından heykeli vurdu, ve onları parça parça etti.
35. O zaman demir, balçık, tunç, gümüş, ve altın birlikte parçalandılar, ve yaz harmanlarının saman ufağı gibi oldular; ve onları yel kaldırdı, ve onlar için bir yer bulunmadı; ve heykeli vurmuş olan taş büyük bir dağ oldu, ve bütün dünyayı doldurdu.
36. Düş budur; ve kırılın önünde yorasını söyleyelim.
37. Ey kiral, kıralların kiralı, sen ki, göklerin Allahı kiralılığı, kuvveti, ve kudreti, ve izzeti sana vermiştir,
38. ve insan oğullarının oturduğu her yerde, kırın hayvanlarını ve göklerin kuşlarını senin eline vermiştir, ve seni hepsi üzerine hükümdar etmiştir; altından olan baş sensin.
39. Ve senden sonra, senden aşağı başka bir kiralılık çıkacak; ve bütün dünya üzerinde saltanat sürecek olan tunçtan başka üçüncü bir kiralılık daha çıkacak.
40. Ve dördüncü kiralılık demir gibi kuvvetli olacak, çünkü demir her şeyi parçalar ve kırar; ve onların hepsini ezen demir gibi, parçalıyacak ve ezecek.
41. Ve mademki ayakların ve parmakların bir kısmını çömlekçi balçığından, ve bir kısmını demirden gördün, bölünmüş bir kiralılık olacak; fakat kendisinde demirin kuvveti olacak, çünkü demiri balçık çamuru ile karışık gördün.
42. Ve ayak parmaklarının bir kısmı demirden, ve bir kısmı balçıktan olduğu gibi, kiralılığın bir kısmı kuvvetli ve bir kısmı dayanıksız olacak.
43. Ve mademki demiri balçık çamuru ile karışık gördün, insan zürriyetile karışacaklar; fakat demir balçıkla karışmadığı gibi onlar da birbirine yapışmıyacaklar.
44. Ve o kıralların günlerinde göklerin Allahı ebediyen harap olmayacak bir kiralılık kuracak, ve onun hâkimiyeti başka bir kavma bırakılmıyacak; ancak bu kiralılıkların hepsini o parçalıyacak ve bitirecek, ve kendisi ebediyen duracak.
45. Ve mademki el sürülmeden dağdan bir taş kesildiğini, ve demiri, tuncu, balçığı, gümüşü, ve altını parçaladığını gördün; bundan sonra ne olacağını büyük Allah kırıla bildirmiştir; ve düş gerçek, ve yorası doğrudur.
46. O zaman kiral Nebukadnetsar yüz üstü düştü, ve Daniele secde kıldı, ve ona takdime ve hoş kokular arzetsinler diye emretti.
47. Kiral Daniele cevap verip dedi: Mademki sen bu sırrı açabildin, gerçek sizin Allahınız, ilâhların Allahı, ve kıralların Rabbidir, ve sırlar açan odur.
48. O zaman kiral Danieli büyük etti, ve ona bir çok büyük hediyeler verdi, ve onu bütün Babil vilâyeti üzerine hâkim, ve Babilin bütün hikmetli adamları üzerine birinci reis etti.
49. Ve Daniel kıraldan diledi, o da Şadrakı, Meşakı, ve Abed-negoyu Babil vilâyeti işleri üzerine koydu; fakat Daniel kiral kapısında idi.

BAP 3

KIRAL Nebukadnetsar bir altın heykel yaptı, boyu altmış arşın,* ve eni altı arşındı; Babil vilâyetinde Dura ovasında onu dikti.

2. Ve kiral Nebukadnetsarın dikmiş olduğu heykelin tahsisine gelsinler diye, satrapları, kaymakamları, ve valileri, hâkimleri, haznedarları, müftüleri, fakihleri, ve vilâyetlerin bütün

yüksek memurlarını toplamak için kiral Nebukadnetsar gönderdi.

3. O zaman kiral Nebukadnetsarın dikmiş olduğu heykeli tahsis için satraplar, kaymakamlar, ve valiler, hâkimler, haznedarlar, müftüler, fakihler, ve vilâyetlerin bütün memurları toplandılar; ve Nebukadnetsarın dikmiş olduğu heykelin önünde durdular.

4. Ve münadi yüksek sesle bağırdı: Ey kavmlar, milletler, ve diller, size emrolunur ki,

5. boru, zurna, çenk, ud, rebab, gayda, ve her çeşit musiki âletleri sesini işitince yere kapanacaksınız, ve kiral Nebukadnetsarın dikmiş olduğu altın heykele tapacaksınız;

6. ve kim yere kapanmaz ve tapmaz ise, hemen o saat ateşi alevli fırının içine atılacaktır.

7. Bunun üzerine o zaman bütün kavmlar, boru, zurna, çenk, ud, rebab, ve her çeşit musiki âletleri sesini işitince, bütün kavmlar, milletler ve diller yere kapandılar, ve kiral Nebukadnetsarın dikmiş olduğu altın heykele taptilar.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

8. Bunun üzerine o zaman bazı Kildaniler yaklaşip Yahudilerden şikâyet ettiler.

9. Cevap verip kiral Nebukadnetsara dediler: Ey kiral, ebediyen yaşa.

10. Sen, ey kiral, boru, zurna, çenk, ud, rebab, gayda, ve her çeşit musiki âletleri sesini işiten her adam yere kapanıp altın heykele tapacak,

11. ve kim yere kapanmaz ve tapmazsa, ateşi alevli fırının içine atılacak diye ferman ettin.

12. Babil vilâyeti işleri üzerine koymuş olduğun bazı Yahudiler var, Şadrak, Meşak, ve Abed-nego; bu adamlar, ey kiral, seni saymadılar; senin ilâhlarına kulluk etmiyorlar, ve dikmiş olduğun altın heykele tapmıyorlar.

13. O zaman Şadrakı Meşakı, ve Abed-negoyu getirsinler diye Nebukadnetsar öfke ve kızgınlıkla emretti. O zaman bu adamları kiralın önüne getirdiler.

14. Nebukadnetsar söyliyip onlara dedi: Ey Şadrak, Meşak, ve Abed-nego, bilerek mi ilâhıma kulluk etmiyorsunuz, ve dikmiş olduğum altın heykele tapınmıyorsunuz?

15. Şimdi, boru, zurna, çenk, ud, rebab, gayda, ve her çeşit musiki âletleri sesini işitince, yere kapanmağa ve yapmış olduğum heykele tapınmağa hazırsanız, âlâ; ve eğer tapınmazsanız, hemen o saat ateşi alevli fırının içine atılacaksınız; ve benim elimden sizi kurtaracak ilâh kimdir?

16. Şadrak, Meşak, ve Abed-nego cevap verip kırالا dediler: Ey Nebukadnetsar, bunun üzerine sana cevap vermek bize gerek değil.

17. Öyle olursa kendisine kulluk ettiğimiz Allahımız ateşi alevli fırından bizi kurtarabilir; ve senin elinden bizi kurtaracaktır, ey kiral.

18. Olmazsa bile, malûmun olsun ki, ey kiral, senin ilâhlarına kulluk etmeyiz, ve dikmiş olduğun altın heykele tapmayız.

19. O zaman Nebukadnetsar kızgınlıkla doldu, ve Şadraka, Meşaka, ve Abed-negoya karşı yüzünün şekli değişti; bunun üzerine cevap verdi, ve fırını kızdırılması âdet olandan yedi kat daha kızdırsınlar diye emretti.

20. Ve Şadrakı, Meşakı, ve Abed-negoyu bağlasınlar, ve onları ateşi alevli fırına atsınlar diye, ordusundaki bazı zorlu yiğitlere emretti.

21. O zaman bu adamlar, şalvarları, sarıkları, ve kaftanlar, ve diğer esvapları üzerlerinde olarak bağlandılar, ve ateşi alevli fırının içine atıldılar.

22. Bunun üzerine, kiralın emri sıkı, ve fırın pek çok kızgın olduğu için, Şadrakı, Meşakı, ve Abed-negoyu alıp götüren adamları ateşin alevi öldürdü.

23. Ve bu üç adam, Şadrak, Meşak, ve Abed-nego, bağlı olarak ateşi alevli fırının içine düştüler.

24. O zaman kiral Nebukadnetsar şaşıtı, ve tez ayağa kalktı; öğütçülerine söyliyip dedi: Biz ateşin içine bağlı üç kişi atmadık mı? Kırالا cevap verip dediler: Gerçek, ey kiral.

25. Cevap verip dedi: İşte, ben çözülmüş dört kişi görüyorum, ateşin içinde yürümekteler, ve kendilerine bir zarar olmamış; dördüncüsünün görünüşü de bir ilâh oğluna benziyor.

26. O zaman Nebukadnetsar ateşi alevli fırının kapısına yaklaştı; söyliyip dedi: Ey Yüce

Allahın kulları, Şadrak, Meşak, ve Abed-nego, dışarı çıkın, ve buraya gelin. O zaman Şadrak, Meşak, ve Abed-nego ateşin içinden çıktılar.

27. Ve satraplar, kaymakamlar, ve valiler, ve kiralın öğütçüleri bir araya toplanmış olarak bu adamları gördüler; bedenleri üzerinde ateşin kudreti yoktu, ve başlarının saçı yanmamış, ve şalvarlarının hali değişmemiş, ateşin kokusu da onlara sinmemişti.

28. Nebukadnetsar söyliyip dedi: Şadrakın, Meşakın, ve Abed-negonun Allahı mubarek olsun, o ki, meleğini gönderdi, ve kendisine güvenen kullarını kurtardı, ve onlar kiralın sözünden öte geçtiler, ve kendilerinin Allahından başka bir ilâha kulluk etmesinler, ve tapmasınlar diye bedenlerini verdiler.

29. Ve ben ferman ediyorum ki, Şadrakın, Meşakın, ve Abed-negonun Allahına karşı yolsuz söz söyliyeni her kavm, millet, ve dil parçalanacak, ve evleri gübrelik edilecektir; çünkü böyle kurtarabilen başka bir ilâh yoktur.

30. O zaman kiral Babil vilâyetinde Şadrakın, Meşakın, ve Abed-negonun mertebelerini yükseltti.

BAP 4

KIRAL Nebukadnetsardan bütün dünyada oturan kavmlara, milletlere, ve dillere: Selâmetiniz çok olsun.

2. Yüce Allahın benim için yapmış olduğu alâmetleri, ve hârikaları ilân etmek bana iyi göründü.

3. Alâmetleri ne büyük! ve hârikaları ne kuvvetli! onun kırallığı ebedî kırallıktır, ve saltanatı devirden devre sürer.

4. Ben, Nebukadnetsar, evimde rahat, ve sarayımda refah içinde idim.

5. Beni korkutan bir düş gördüm; ve yatağım üzerinde düşüncelerim, ve başımın rüyetleri beni üzdü.

6. Ve Babilin bütün hikmetli adamlarını önüme getirsinler de, bu düşün yorasını bana bildirsınler diye ferman ettim.

7. Ve sihirbazlar, falcılar, Kildanîler, ve büyücüler içeri girdiler, ve ben onların önünde düşü söyledim, fakat yorasını bana bildirmediler.

8. Fakat sonunda, ilâhımın ismine göre adı Belteşatsar olan, mukaddes ilâhların ruhu kendisinde bulunan Daniel önüme geldi; ve düşü ona söyledim:

9. Ey Belteşatsar, sihirbazların reisi, mukaddes ilâhların ruhu sende olduğunu, ve hiç bir sırrın sana güçlük vermediğini bildiğim için, gördüğüm düşün rüyetlerini, ve onun yorasını bana söyle.

10. Yatağımın üzerinde başımın rüyetleri şöyle idi: Baktım, ve işte, dünyanın ortasında bir ağaç vardı, ve çok yüksekti.

11. Ağaç büyüdü ve gelişti, ve boyu göklere erişti, ve bütün yerin ucuna kadar görülüyordu.

12. Yaprakları güzel, ve meyvası çoktu, ve onda herkes için yiyecek vardı; kırım hayvanları altında gölgelendiler, ve göklerin kuşları onun dallarında kondular, ve bütün beşer ondan yedi.

13. Yatağımın üzerinde başımın rüyetlerinde gördüm, ve işte, koruyucu ve mukaddes bir melek göklerden indi.

14. Yüksek sesle çağırdı, ve şöyle dedi: Ağacı kesin, ve dallarını koparın, yapraklarını yolun, ve meyvasını saçın; hayvanlar onun altından, ve kuşlar dallarından kaçsınlar.

15. Fakat köklerinin kütüğünü demir ve tunçla çemberliyip yerde, kırım taze otu içinde bırakın; ve göklerin çiği ile ıslansın; ve yerin otunda hayvanlarla beraber payı olsun;

16. onun insan yüreği değışilsin, ve ona hayvan yüreğı verilsin; ve üzerinden yedi vakit geçsin.

17. Hüküm koruyucu meleklerin fermanı ile, ve iş mukaddeslerin sözü ile olmuştur, ta ki, yaşıyanlar şunu bilsinler, insanların kırallığı üzerinde Yüce Olan saltanat sürer, ve dilediği adama onu verir, ve insanların en aşağısını onun üzerine diker.
18. Ben, kiral Nebukadnetsar, bu düşü gördüm; sen, ey Belteşatsar, yorasını sen söyle, çünkü ülkemin bütün hikmetli adamları yorayı bana bildiremiyorlar; fakat sen bildirebilirsin, çünkü mukaddes ilâhların ruhu sendedir.
19. O zaman, adı Belteşatsar olan Daniel, bir müddet şaşkın durdu, ve düşünceleri kendisini üzdü. Kiral söyleyip dedi: Ey Belteşatsar, düş ve yorası seni üzmesin. Belteşatsar cevap verip dedi: Efendim, bu düş senden nefret edenlerin, ve yorası hasımlarının başına olsun!
20. O gördüğün ağaç ki, büyüdü ve gelişt, boyu göklere erişti, ve bütün dünyadan görölüyordu;
21. o ağaç ki, yaprakları güzel ve meyvası çoktu, ve onda herkes için yiyecek vardı; kırım hayvanları altında oturdular, ve göklerin kuşları dallarında kondular;
22. o ağaç sensin, ey kiral, sen ki, büyüdü ve geliştin, ve büyüklüğün artıp göklere, ve saltanatın yerin ucuna erişti.
23. Ve mademki kiral koruyucu ve mukaddes bir meleğin göklerden inmekte olduğunu gördü, ve: Ağacı kesin, ve onu harap edin; fakat köklerinin kütüğünü demir ve tunçla çemberliyip yerde, kırım taze otu içinde bırakın, ve göklerin çiği ile ıslansın, ve üzerinden yedi vakit geçinciye kadar, kırım hayvanları ile beraber payı olsun, diyordu;
24. ey kiral, yora, ve efendim kiralın üzerine gelen Yüce Olanın fermanı şudur:
25. insanlar arasından kovulacaksınız, kır hayvanları ile beraber oturacaksınız, ve sana öküzler gibi ot yedirecekler, ve göklerin çiği ile ıslanacaksınız, ve insanların kırallığı üzerinde Yüce Olanın saltanat sürdüğünü, ve onu dilediği adama verdiğini bilinciye kadar, senin üzerinden yedi vakit geçecek.
26. Ve mademki ağacın köklerinin kütüğü bırakılsın diye emrettiler; sen, göklerin saltanat sürdüğünü bildikten sonra kırallığın senin için temin edilecek.
27. Bundan dolayı, ey kiral, öğüdüm sana makbul olsun, ve salâhla suçlarını, ve düşkünlere acımakla fesatlarını kırıp at; belki rahatın uzatılır.
28. Bunların hepsi kiral Nebukadnetsarın başına geldi.
29. On iki ay sonra Babil kırallığı sarayı üzerinde geziniyordu.
30. Kiral söyleyip dedi: Kiral evi olsun diye, kuvvetimin kudreti ile ve haşmetimin izzeti için yapmış olduğum büyük Babil bu değil mi?
31. Söz daha kiralın ağzında iken göklerden bir ses indi: Ey kiral Nebukadnetsar, sana söyleniyor: Kırallık senden gitti;
32. ve insanlar arasından kovulacaksınız, ve kırım hayvanları ile beraber oturacaksınız; sana öküzler gibi ot yedirecekler; ve insanların kırallığı üzerinde Yüce Olanın saltanat sürdüğünü, ve onu dilediği adama verdiğini bilinciye kadar, senin üzerinden yedi vakit geçecek.
33. Ve bu söz Nebukadnetsar üzerinde, hemen o saat yerine geldi; ve insanlar arasından kovuldu, ve saçı kartal tüyleri gibi ve tırnakları kuşlarınkı gibi uzayıcıya kadar, öküzler gibi ot yedi, ve bedeni göklerin çiği ile ıslandı.
34. Ve o günlerin sonunda, ben, Nebukadnetsar, gözlerimi göklere kaldırdım, ve aklım başıma geldi, ve Yüce Olanı mubarek kıldım, ve ebediyen hay olana hamdedip izzet verdim; çünkü onun saltanatı ebedî saltanattır, ve melekûtu devirden devre sürer;
35. ve dünyada oturanların hepsi bir hiç sayılır; ve gökler ordusunda ve dünyada oturanların arasında dileğine göre işler; ve onun elini durduracak, ve ona: Ne yapıyorsun? diyecek kimse yoktur.
36. Hemen o vakit aklım başıma geldi; ve kırallığımanın izzeti için haşmetim ve parlak gösterişim yine üzerime geldi; ve öğütçülerimle büyük adamlarım beni aradılar; ve kırallığımda pekiştirildim, ve büyüklüğüme daha alâsı katıldı.
37. Şimdi ben, Nebukadnetsar, göklerin Kırallına hamdederim, ve yükseltip ona izzet veririm;

çünkü onun bütün işleri hakikat ve yolları adalettir; ve kibirle yürüyenleri alçaltmağa kudreti olan odur.

BAP 5

KIRAL Belşatsar, büyük adamlarından bin kişiye büyük bir ziyafet yaptı, ve o bin kişinin önünde şarap içti.

2. Belşatsar şarapla zevklenirken, babası Nebukadnetsarın Yerusâlimdeki mabedden çıkarmış olduğu altın ve gümüş kapları getirsinler, ve kiral, büyük adamları, karıları ile cariyeleri onlarla içsinler diye, emretti.

3. O zaman Yerusâlimde olan Allah evi mabedinden çıkarılmış altın kapları getirdiler; ve kiral, ve büyük adamları, karıları ile cariyeleri onlarla içtiler.

4. Şarap içtiler, ve altın, ve gümüş, tunç, demir, ağaç, ve taş ilâhlara hamdettiller.

5. Hemen o saat, bir insan elinin parmakları göründü, ve şamdanın karşısında kiral sarayının duvar sıvası üzerine yazdı; ve kiral yazan bu elin ayasını gördü.

6. O zaman kiralın benzi değişti, ve düşünceleri kendisini üzdü; ve belinin oynak yerleri çözüldü, ve dizleri birbirine çarptı.

7. Falcıları, Kildanîleri, ve büyücülerini getirsinler diye, kiral yüksek sesle bağırdı. Babilin hikmetli adamlarına kiral söyleyip dedi: Bu yazıyı kim okursa, ve manasını bana bildirirse, kendisine erguvanî giydirilecek, ve boynuna altın gerdanlık takılacak, ve ülke içinde üçüncü hükümdar olacaktır.

8. O zaman kiralın bütün hikmetli adamları içeri girdiler; fakat yazıyı okuyamadılar, ve manasını kiralâ bildiremediler.

9. O zaman kiral Belşatsar çok üzüldü, ve benzi değişti, ve büyük adamları şaşırdılar.

10. Kiralın ve büyük adamlarının sözleri üzerine kiralîça ziyafet evine geldi; kiralîça söyleyip dedi: Ey kiral, ebediyen yaşa! düşüncelerin seni üzmesin, ve benzin değişmesin.

11. Senin ülkende, mukaddes ilâhların ruhu kendisinde olan bir adam vardır; ve babanın günlerinde, kendisinde ışık ve anlayış, ve ilâhların hikmeti gibi hikmet bulunmuştur; ve baban, kiral Nebukadnetsar, sihirbazların, falcıların, Kildanîlerin, büyücülerin reisi olsun diye, ey kiral, senin baban onu koydu;

12. çünkü kiralın, adını Belteşatsar koyduğu bu adamda, Danielde, âlâ bir ruh, ve bilgi, ve anlayış, düşleri yorma, ve bilmeceleri açma, ve düğümleri çözme ruhu bulunmuştur. Şimdi Daniel çağırılsın, ve manayı o gösterecektir.

13. O zaman Danieli kiralın önüne getirdiler. Kiral söyleyip Daniele dedi: Babam kiralın Yahudadan getirmiş olduğu Yahuda sürgünlerinden olan o Daniel sen misin?

14. Senin için işittim ki, sende ilahların ruhu varmış, ve ışık ve anlayış ve âlâ hikmet sende bulunuyormuş.

15. Ve şimdi bu yazıyı okusunlar, ve manasını bana bildirsinler diye, önüme hikmetli adamları, falcıları, getirdiler; fakat bu şeyin manasını gösteremediler.

16. Ve senin için işittim ki, manalar çıkarabilirmişsin, ve düğümler çözebilirmişsin; şimdi bu yazıyı okuyabilirsen, ve manasını bana bildirebilirsen, sana erguvanî giydirilecek, ve boynuna altın gerdanlık takılacak, ve ülke içinde üçüncü hükümdar olacaksın.

17. O zaman Daniel cevap verip kiralın önünde dedi: Hediyelerin senin olsun, ve mükâfatlarını başkasına ver; ben yine yazıyı kiralâ okuyacağım, ve manasını ona bildireceğim.

18. Ey kiral, Yüce Allah baban Nebukadnetsara kiralılığı, ve büyüklüğü, ve izzetle haşmeti vermişti;

19. ve ona verdiği büyüklük yüzünden bütün kavmlar, milletler ve diller ondan titrediler ve

korktular; dilediği adamı öldürür, ve dilediği adamı sağ bırakırdı; ve dilediği adamı yükseltir, ve dilediği adamı alçaltırdı.

20. Fakat yüreği yükselip, ruhu taşkınlığa kadar katılaşınca, kiralık tahtından indirildi, ve izzeti üzerinden alındı;

21. ve adam oğulları arasından kovuldu, ve yüreği hayvanlarınkı gibi edildi, ve yaban eşeklerle oturdu; ona öküzler gibi ot yedirdiler, ve insanların kiralığı üzerinde Yüce Allahın saltanat sürdüğünü, ve onu dilediği adama verdiğini bilinciye kadar, bedeni göklerin çiği ile islandı.

22. Ve onun oğlu Belşatsar, sen, bunların hepsini bildiğin halde yüreğini alçaltmadın,

23. ve gökler Rabbine karşı kendini yükselttin; ve onun evinin kapılarını senin önüne getirdiler, ve sen, ve büyük adamların, karılarıyla cariyelerin, onlarla şarap içtiniz; ve gümüş, ve altın, tunç, demir, ağaç ve taş ilâhlara, görmiyen, ve işitmiyen, ve bilgisi olmıyan ilâhlara hamdettin; ve Allaha izzet vermedin, o Allah ki, soluğun onun elindedir, ve bütün yolların onundur.

24. O zaman el ayası onun tarafından gönderildi, ve bu yazı çizildi.

25. Ve çizilen yazı şudur: MENE, MENE, TEKEL, UFARSİN.*

26. Bu şeyin manası şudur: MENE; Allah senin kiralığını saydı, ve onu sona erdirdi.

27. TEKEL; terazide tartıldın, ve eksik bulundun.

28. FERES; ülken bölündü, ve Medlere ve Farslara verildi.

* *Mene*, sayılmış; *Tekel*, tartılmış; *Ufarsin*, ve bölükler.

29. O zaman Belşatsar emretti, ve Daniele erguvanî giydirdiler, ve boynuna altın gerdanlık taktılar, ve ülke içinde üçüncü hükümdar olacaktır, diye onun için ilân ettiler.

30. Kildanî kiralı Belşatsar o gece öldürüldü.

31. Ve Med Darius altmış iki yaşlarında olarak kiralığı aldı.

BAP 6

BÜTÜN ülke içinde bulunmak üzre, ülke üzerine yüz yirmi satrap,

2. ve onların üzerine, birisi Daniel olmak üzre üç vezir koymak Darius'a iyi göründü; ta ki, bu satraplar vezirlere hesap versinler de, kiralı zarar dokunmasın.

3. O zaman bu Daniel vezirlerden ve satraplardan üstün oldu, çünkü kendisinde âlâ bir ruh bulundu; ve kiralı onu bütün ülke üzerine koymağı tasarladı.

4. O zaman vezirler ve satraplar Daniele karşı ülke işleri yüzünden şikâyet fırsatı aramağa çalıştılar; fakat ne şikâyet fırsatı, ne de suç bulabildiler, çünkü o sadıktı, ve kendisinde ne bir yanlışlık, ne de suç bulundu.

5. O zaman bu adamlar dediler: Bu Daniele karşı, kendi Allahının şeriatı yüzünden bulmazsak, ona karşı şikâyet fırsatı bulmıyacağız.

6. O zaman bu vezirlerle satraplar kiralı üşüştüler, ve ona şöyle dediler: Kiralı Darius, ebediyen yaşa.

7. Bir ilâhtan, veya insandan, senden başkasından, ey kiralı, kim otuz güne kadar bir dilekte bulunursa, aslanlar çukuruna atılsın diye, bir kiralı kanunu, ve kuvvetli bir yasak konmak üzre, ülkenin bütün vezirleri, kaymakamları, ve satrapları, öğütçüleri ve valileri, bir arada danıştılar.

8. Şimdi ey kiralı, yasağı koy, Medlerin ve Farsların değişmez kanununa göre yazıyı imza et de, değişmesin.

9. Bunun üzerine kiralı Darius yazıyı ve yasağı imza etti.

10. Ve Daniel yazının imza olunduğunu öğrenince evine gitti; ve odasının pencereleri Yerusallime doğru açtı; ve önceleri yaptığı gibi, günde üç defa diz çöktü, ve dua etti, ve

Allahının önünde şükretti.

11. O zaman bu adamlar bir araya üşüştüler, ve Danieli Allahının önünde, dua etmekte ve yalvarmakta buldular.

12. O zaman yaklaşp, kralın yasağı için kralın önünde dediler: Bir ilâhtan, veya bir insandan, senden başkasından, ey kral, otuz güne kadar bir şey diliyen her adam aslanlar çukuruna atılsın diye, sen bir yasak imza etmedin mi? Kral cevap verip dedi: Medlerin ve Farsların değişmez kanununa göre bu söz doğrudur.

13. O zaman cevap verdiler, ve kralın önünde dediler: Yahuda sürgünlerinden o Daniel, seni, ey kral, ve imza ettiğin yasağı saymıyor, ve günde üç defa duasını ediyor.

14. O zaman kral bu sözleri işitince çok kızdı, ve Danieli kurtarmağı yüreğine koydu; ve onu azat etsin diye güneş batıncıya kadar çalıştı.

15. O zaman bu adamlar krala üşüştüler, ve krala dediler: Ey kral, bil ki, Medlerin ve Farsların kanunudur, kralın koymuş olduğu hiç bir yasak ve kanun değişmez.

16. O zaman kral emretti, ve Danieli getirdiler, ve aslanlar çukuruna atıldılar. Kral söyleyip Daniele dedi: Durmadan kendisine kulluk ettiğin Allahın, seni o kurtaracaktır.

17. Ve bir taş getirilip çukurun ağzına konuldu, ve Danielden ötürü hiç bir şey değişmesin diye, kral kendi mühür yüzüğü ile, ve büyük adamlarının mühür yüzüğü ile taşı mühürledi.

18. O zaman kral kendi sarayına gitti, ve yemek yemeden geceyi geçirdi, ve önüne saz takımı getirilmedi, ve uykusu kaçtı.

19. O zaman kral sabahlayın çok erken kalktı, ve acele ile aslanlar çukuruna gitti.

20. Ve çukura, Daniele yaklaşınca kederli sesle feryat etti; kral söyleyip Daniele dedi: Ey Daniel, hay Allahın kulu, durmadan kendisine kulluk ettiğin Allahın, aslanlardan seni kurtarabildi mi?

21. O zaman Daniel krala dedi: Ey kral, ebediyen yaşa!

22. Allahım kendi meleğini gönderdi, ve aslanların ağzını kapadı, ve bana dokunmadılar; çünkü onun önünde bende suç bulunmadı; ve senin önünde de, ey kral, zararlı bir iş yapmadım.

23. O zaman kral çok sevindi, ve Danieli çukurdan çıkarsınlar diye emretti. Ve Daniel çukurdan çıkarıldı, ve kendisinde hiç bir incik bulunmadı, çünkü Allahına güvenmişti.

24. Ve kral emretti, ve Danielden şikâyet etmiş olan o adamları getirdiler, ve onları, oğullarını ve karılarını, aslanlar çukuruna attılar; ve daha çukurun dibine varmadan, aslanlar onları kaptılar, ve bütün kemiklerini kırdılar.

25. O zaman kral Darius bütün dünyada oturan bütün kavmlara, milletlere ve dillere yazdı: Selâmetiniz çok olsun!

26. Ferman ediyorum ki, bütün kiralığıım ülkesi içinde bulunan insanlar, Danielin Allahından titresinler ve korksunlar; çünkü o hay Allahtır, ve ebetlerce kaimdir, ve yıkılmıyacak kiralık onun kiralığıdır, ve saltanatı sona kadar sürer.

27. Kurtarır ve azat eder, ve göklerde ve yerde alâmetler ve hârikalar işler; aslanların pençesinden Danieli kurtaran odur.

28. Ve Dariusun kiralığıında, ve Farslı Koreşin kiralığıında, bu Danielin işleri iyi gitti.

BAP 7

BABİL kralı Belşatsarın birinci yılında, Daniel yatağında bir düş, ve başının rüyetlerini gördü; o zaman düşü yazdı, ve bu şeylerin topunu söyledi.

2. Daniel söyleyip dedi: Geceleyin rüyetimde gördüm, ve işte, göklerin dört yeli büyük denize saldırdılar.

3. Ve denizden, birbirinden farklı dört büyük canavar çıktı.

4. Birincisi aslana benziyordu, ve kartal kanatları vardı. Onun kanatları koparılıncıya kadar, ve yerden kaldırılıp insan gibi, iki ayak üzerinde durduruluncıya kadar baktım; ve ona bir insan yüreği verildi.
5. Ve işte, başka bir canavar, bir ikincisi, ayıya benziyordu; ve bir yanı üzerine doğruldu, ve ağzında, dişleri arasında üç kaburga kemiği vardı; ve ona şöyle dediler: Kalk, çok et ye.
6. Bundan sonra baktım, ve işte, bir başkası, kaplana benziyordu, ve sırtında dört kuş kanadı vardı; ve bu canavarın dört başı vardı; ve ona saltanat verildi.
7. Bundan sonra gece rüyetlerinde gördüm, ve işte, korkunç, ve ürkünç ve çok zorlu dördüncü bir canavar; ve büyük demir dişleri vardı; yutuyor, ve parçalıyor, ve artakalanı ayakları ile çiğniyordu; ve kendisinden önceki canavarların hepsinden farklı idi; ve on boynuzu vardı.
8. Boynuzlara iyi baktım, ve işte, onların arasından başka bir boynuz, bir küçüğü, çıktı, ve evelki boynuzlarından üçü onun önünden söküldü; ve işte, bu boynuzda insan gözleri gibi gözler, ve büyük şeyler söyleyen bir ağız vardı.
9. Tahtlar kuruluncıya kadar, ve Günleri eski olan oturuncıya kadar baktım; esvabı kar gibi ak ve başının saçı temiz yapağı gibi idi; tahtı ateş alevleri, ve tekerlekleri yanar ateşti.
10. Önünden bir ateş ırmağı çıkıyor, ve akıyordu; binlerce binler ona hizmet ediyorlardı, ve on binlerce on binler önünde ayakta duruyorlardı; mahkeme kuruldu, ve kitaplar açıldı.
11. Boynuzun söylediği büyük sözlerin sesinden dolayı o zaman ben bakıyordum; canavar öldürülünceye kadar, ve bedeni yok edilip ateşte yakılmağa verilinceye kadar baktım.
12. Ve öteki canavarlara gelince, bunların saltanatı alındı; fakat ömürleri bir zamana ve bir vakte kadar uzatıldı.
13. Gece rüyetlerinde gördüm, ve işte, insan oğluna benzer biri göklerin bulutları ile geldi, ve Günleri eski olana kadar geldi, ve onun önüne kendisini yaklaştırdılar.
14. Ve bütün kavmlar, milletler, ve diller ona kulluk etsinler diye, kendisine saltanat, ve izzet, ve kiralık verildi; onun saltanatı geçmiyecek ebedî bir saltanattır, ve kiralığı yıkılmıyacak bir kiralıktır.
15. Ben ise, Daniel, ruhum kalıbım içinde incindi, ve başımın rüyetleri beni üzdü.
16. Ayakta durmakta olanların birine yaklaştım, ve bütün bu şeylerden ötürü hakikat nedir diye ondan sordum. Ve bana anlattı, ve bu şeylerin manasını bana bildirdi.
17. Bu dört büyük canavar, yerden çıkacak dört kiralıdır.
18. Fakat kiralığı Yüce Olanın mukaddesleri alacaklardır, ve ebede kadar, ve ebetler ebedine kadar kiralığı onlar edineceklerdir.
19. Ve hepsinden farklı olup çok korkunç olan, dişleri demirden ve tırnakları tunçtan olup yutan ve parçalıyan, ve artakalanı ayakları ile çiğniyen dördüncü canavardan ötürü,
20. ve onun başında olan on boynuzdan, ve çıkan öteki boynuzdan ötürü hakikat nedir bilmek istedim; o öteki boynuz ki, onun önünde üç boynuz düşmüştü, ve gözleri vardı, ve büyük şeyler söyleyen ağız vardı, ve görünüşü obirlerinkinden daha iri idi.
21. Baktım, ve mukaddeslerle o boynuz cenk ediyordu,
22. ve Günleri eski olan gelip hüküm Yüce Olanın mukaddeslerine verilinceye kadar, ve kiralığı mukaddeslerin edindikleri zaman gelinceye kadar onları yendi.
23. Şöyle dedi: Dördüncü canavar, yer üzerinde, bütün kiralıklardan farklı olarak bütün yeri yutacak, ve onu çiğniyip parçalıyan dördüncü bir kiralık olacaktır.
24. Ve on boynuzla gelince, bu kiralıktan on kiral çıkacaktır; ve onlardan sonra bir başkası çıkacak; ve öncekilerden farklı olup üç kiral düşürecektir.
25. Ve Yüce Olana karşı sözler söyleyecek, ve Yüce Olanın mukaddeslerini hırpalıyacak; ve zamanları ve şeriatı değiştirmeye tasarlıyacak; ve bir vakte ve vakitlere ve yarım vakte kadar onun eline verileceklerdir.
26. Fakat mahkeme kurulacak, ve saltanatını sona kadar bitirip yok etmek için onu alacaklar.
27. Ve kiralık ve saltanat, ve bütün göklerin altındaki kiralıkların büyüklüğü Yüce Olanın mukaddeslerinin kavmına verilecek; onun kiralığı ebedî kiralıktır, ve bütün saltanatlar ona

kulluk edecekler, ve baş iğeceklerdir.

28. İşin sonu buraya kadar. Ben ise, Daniel, düşüncelerim beni çok üzdü, ve benzim değişti; fakat bu işi yüreğimde sakladım.

BAP 8

BAŞLANGIÇTA bana görünen rüyetten sonra, kiral Belşatsarın kirallığının üçüncü yılında, bana, Daniele, bir rüyet görüldü.

2. Ve rüyette gördüm; ve vaki oldu ki, ben gördüğüm zaman Elam vilâyetindeki Şuşan sarayında idim; ve rüyette gördüm, ve ben Ulay ırmağı yanında idim.

3. Ve gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, ırmağın önünde bir koç durmakta idi, ve iki boynuzu vardı; ve bu iki boynuz yüksektiler; ancak biri ötekinden daha yüksekti, ve yüksek olanı sonradan çıktı.

4. Koçu garba, ve şimale, ve cenuba doğru tos vurmakta gördüm; ve onun önünde hiç bir hayvan duramadı, ve onun elinden kurtaran yoktu; ve dileğine göre yaptı, ve kendini büyüttü.

5. Ve ben düşünmekte iken, işte, bütün yeryüzü üzerine garptan bir ergeç geldi, ve ayağı yere dokunmıyordu; ve ergecin gözleri arasında göze çarpan bir boynuzu vardı.

6. Ve ırmağın önünde durmakta olduğunu gördüğüm, iki boynuzu olan koçun yanına geldi, ve onun üzerine kuvvetinin şiddetile seğırtti.

7. Ve koçun yanına yaklaşmakta olduğunu gördüm, ve ona karşı kudurdu, ve koçu vurup iki boynuzunu kırdı, ve koçta onun önünde durmağa kuvvet yoktu; ve onu yere çaldı, ve onu çiğnedi; ve onun elinden koçu kurtaran yoktu.

8. Ve ergeç kendini pek çok büyüttü; ve zorlu olunca, büyük boynuz kırıldı; ve onun yerine, göklerin dört yeline doğru, göze çarpan dört boynuz çıktı.

9. Ve onların birinden küçük bir boynuz çıktı, ve cenuba doğru, ve şarka doğru, ve güzel diyara doğru çok büyüdü.

10. Göklerin ordusuna kadar da büyüdü; ve bu ordudan ve yıldızlardan bazılarını yere düşürdü, ve onları çiğnedi.

11. Ve o ordunun başbuğuna kadar kendisini büyüttü; ve daimî yakılan takdimeyi ondan çekip aldı, ve makdisinin yeri yıkıldı.

12. Ve ordu ile daimî yakılan takdime, günah yüzünden onun eline verildi; ve hakikati yere çaldı, ve istediğini yaptı, ve işi iyi gitti.

13. Ve söylemekte olan bir mukaddesi işittim; ve o söz söyliyene başka bir mukaddes dedi: Makdisi de orduyu da ayak altında çiğnemeğe vermek üzre, daimî yakılan takdime ve harap edici günah için olan bu rüyet ne vakte kadar?

14. Ve bana dedi; İki bin üç yüz akşamla sabah oluncıya kadar; makdis o zaman tahir olacak.

15. Ve vaki oldu ki, ben, Daniel, bu rüyeti görünce, onu anlıyayım diye araştırdım; ve işte, karşımda biri durdu, sanki bir insan görünüşü.

16. Ve Ulay ırmağı ortasından bir adam sesi işittim, ve çağırıp dedi: Ey Cebrail, rüyeti buna anlat.

17. Ve durduğum yere yakın geldi, ve o gelince ben yıldım, ve yüz üstü düştüm; ve bana dedi: Anla, ey âdem oğlu; çünkü bu rüyet sonun vaktinden ötürüdür.

18. Ve benimle söyleşirken, yüzüm yerde olarak derin uykuya daldım; ve bana dokunup beni ayakta durdurdu.

19. Ve dedi: İşte, gazabın son vaktinde ne olacağını ben sana bildireyim; çünkü sonun muayyen vakti içindir.

20. Gördüğün iki boynuzu olan koç Medya ve Fars kırıllarıdır.

21. Ve o kıllı ergeç Yunan ili kırıllıdır; ve gözleri arasında olan büyük boynuz birinci kırıldır.

22. Ve kırılmış, ve yerine dört boynuz çıkmış olana gelince, o milletten dört kırallık çıkacak, fakat onun kuvvetinde olmayacaklar.
23. Ve onların kırallığının son vaktinde günahkârlar ölçülerini doldurunca, sert yüzlü, ve bilmece anlıyan bir kırılacak.
24. Ve onun kuvveti büyük olacak, fakat kendi kuvvetile değil; ve şaşılacak surette harap edecek, ve işi iyi gidecek, ve istediğini yapacak; ve zorlu adamları, ve mukaddes kavmı helâk edecek.
25. Ve siyaseti ile elinde hileyi semereli kılacak; ve kendisini yüreğinde büyütecek, ve emniyet içinde olan bir çok adamları helâk edecek; ve reisler Reisine karşı ayaklanacak; fakat kendisine el dokunmadan kırılacak.
26. Ve söylenmiş olan bu akşam ve sabah rüyeti gerçektir; fakat sen rüyeti sakla; çünkü çok günler içindir.
27. Ve ben, Daniel, bayıldım, ve günlerce hasta oldum; sonra kalkıp kırılın işlerini yaptım; ve bu rüyete şaşıtm, fakat anlıyan yoktu.

BAP 9

MEDLER zürriyetinden Ahaşveroşun oğlu Dariusun birinci yılında, o Darius ki, Kildanîler ülkesi üzerine kırıl edilmişti,

2. onun kırallığının birinci yılında, ben, Daniel, Yerusolimin harabiyetleri müddetinin dolması için, RAB tarafından Yeremya peygambere sözü gelmiş olan yılların sayısını kitaplardan anladım, yetmiş yıl.

3. Ve çulda, ve külde, dua ile, ve yalvarışlarla, oruçla Rab Allahı aramak için ona yöneldim.

4. Ve Allahım RABBE dua ettim, ve itiraf edip dedim: Ah, ya Rab, kendini sevenlerle ve emirlerini tutanlarla ahdi ve inayeti koruyan, büyük ve korkunç Allaha,

5. biz suç ettik, ve sapıklık ettik, ve kötülük işledik, ve senin emirlerinden ve hükümlerinden saparak âsi olduk;

6. ve kırallarımıza, reislerimize, ve atalarımıza, ve bütün memleket kavmına, senin isminle söylemiş olan peygamber kullarını dinlemedik.

7. Ya Rab, adalet sana, ve bugün olduğu gibi, yüzler utancı bizlere, Yahuda erlerine, ve Yerusolimde oturanlara, ve sana karşı işlemiş oldukları hainlikten ötürü kendilerini sürmüş olduğu bütün memleketlerde, yakında ve uzakta olan İsrailin hepsine.

8. Ya Rab, yüzler utancı bizlere, kırallarımıza, reislerimize, ve atalarımıza, çünkü sana karşı suç ettik.

9. Rahmetler ve bağışlama Allahımız Rabbindir; çünkü ona karşı biz âsi olduk;

10. ve peygamber kulları elile önümüze koymuş olduğu şeriatlerinde yürümek üzre, Allahımız RABBİN sözünü dinlemedik.

11. Ve senin sözünü dinlemesinler diye, bütün İsrail saparak, senin şeriatinden öte geçtiler; ve Allah kulu Musanın şeriatinde yazılmış olan and ve lânet üzerimize döküldü; çünkü ona karşı suç ettik.

12. Ve üzerimize büyük kötülük getirerek, bize karşı ve bize hükmetmekte olan hâkimlerimize karşı, sözlerini pekiştirdi; çünkü Yerusolime yapıldığı gibi bütün gökler altında yapılmamıştır.

13. Musanın şeriatinde yazılmış olduğu gibi, bütün bu kötülük başımıza geldi; fakat fesatlarımızdan dönelim, ve senin hakikatinde anlayışlı olalım diye Allahımız RABBİN yüzünü dilemedik.

14. Ve kötülüğü üzerimize getirmekte RAB uyanık davrandı, ve onu üzerimize getirdi; çünkü yaptığı bütün işlerinde Allahımız RAB âdildir, ve onun sözünü biz dinlemedik.

15. Ve şimdi, sen ki, kavmını Mısır diyarından kuvvetli el ile çıkardın, ve bugün olduğu gibi kendine nam kazandın, ey Allahımız Rab! biz suç ettik, biz kötülük ettik.
16. Bütün adaletli işlerinden ötürü, ya Rab, sana niyaz ederim, kendi şehrinde, Yerusâlimden, mukaddes dağından öfken ve kızgınlığın dönsün; çünkü bizim suçlarımız ve atalarımızın fesadı yüzünden Yerusâlimle kendi kavmin çevremizdekilerin hepsine rüsvay oldu.
17. Ve şimdi, ey Allahımız, bu kulunun duasını ve yalvarışlarını dinle, ve viran olan kendi makdisinin üzerine yüzünü Rab uğrunda parlat.
18. Ey Allahım, kulağını iş ve işit; gözlerini aç, ve viranelerimize, ve isminle çağırılan şehre bak; çünkü salâhımızdan ötürü değil, ancak senin büyük rahmetlerinden ötürü yalvarışlarımızı önüne arz ediyoruz.
19. Ya Rab, işit; ya Rab, bağışla; ya Rab, iyi dinle ve yap; kendi uğrunda geciktirme, ey Allahım, çünkü kendi şehrin ve kavminin üzerine senin ismin çağırılıyor.
20. Ve ben daha söylemekte, ve dua etmekte, ve suçumu, ve kavmım İsrailin suçunu itiraf etmekte, ve Allahımın mukaddes dağı için yalvarışlarımı Allahım RABBİN önüne arz etmekte iken;
21. evet, ben daha duada söylemekte iken, başlangıçta rüyette görmüş olduğum Cebrail kişi, akşam takdimesi vakitlerinde tez uçarak yanıma geldi.
22. Ve bana anlattı, ve benimle söyleşip dedi: Ey Daniel, sana hikmet ve anlayış vermek üzere şimdi çıktım.
23. Senin yalvarışlarının başlangıcında emir çıktı, ben de sana bildirmeğe geldim; çünkü sen çok sevilmişsindir; ve işi bilip rüyeti anla.
24. Günahı bitirmek, ve suçları sona erdirmek, ve fesat için kefaret etmek, ve ebedî salâhı içeri getirmek, ve rüyeti ve peygamberliği mühürlemek, ve mukaddesler mukaddesini meshetmek için kendi kavmin üzerine, ve senin mukaddes şehrin üzerine yetmiş hafta hükmolundu.
25. Ve bilip anla ki, Yerusâlimi eski haline koymak ve bina etmek için emrin çıkmasından mesholunan* hükümdara kadar yedi hafta, ve altmış iki hafta olacak; o yine sokakla ve hendekle yapılacak, bu da sıkıntı vakitlerinde olacak.
26. Ve bu altmış iki haftadan sonra mesholunan kesilip atılacak, ve bir şeyi olmayacak; ve gelecek hükümdarın kavmı şehri ve makdisi harap edecek; ve onun sonu tufanla olacak, ve ta sona kadar cenk olacak; harabiyetler takdir olunmuştur.
27. Ve çoğu ile bir haftalık kuvvetli ahit kesecek; ve haftanın ortasında kurbanla takdimmeyi durduracak; ve mekruh şeylerin kanadı üzerinde harap eden biri gelecek; ve tam sona kadar, bu da hükmolunmuştur, viranenin üzerine öfke dökülecektir.
- * İbranice, *Mesih*.

BAP 10

FARS kralı Koreşin üçüncü yılında, adı Belteşatsar çağırılan Daniele bir şey açıldı; ve bu şey hakikattı, ve büyük bir harpti; ve bu şeyi anladı, ve onun rüyette anlayışı vardı.

2. O günlerde, ben, Daniel, üç hafta yas tutuyordum.

3. Tam üç hafta doluncıya kadar, iyi yemek yemedim, ve ağzıma et ve şarap girmedim, ve hiç yağ sürünmedim.

4. Ve birinci ayın yirmi dördüncü gününde ben, büyük ırmağın, Diclenin kenarında iken,

5. gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, ketenler giyinmiş, ve beline saf Ufaz altını kuşanmış bir adam;

6. ve onun bedeni gök zümrüt gibi, ve yüzü şimşek görünüşü gibi, ve gözleri alevli meşaleler

gibi, ve kolları ve ayakları cilâlı tunç gibi, ve sözlerinin gürlemesi bir cümhur gürlemesi gibi idi.

7. Ve ben, Daniel, rüyeti yalnız ben gördüm; ve benimle beraber olan adamlar rüyeti görmediler; ancak onların üzerine büyük bir titreme düştü, ve gizlenmek için kaçtılar.

8. Ve ben yalnız kaldım, ve bu büyük rüyeti gördüm, ve bende kuvvet kalmadı; ve yüzümün rengi bozuldu, ve kuvvetimi tutamadım.

9. Fakat sözlerinin gürlemesini işittim; ve sözlerinin gürlemesini işitince yüz üstü derin uykuya daldım, ve yüzüm yerde idi.

10. Ve işte, bir el bana dokundu, ve beni dizlerimle el ayalarımın üzerine koydu.

11. Ve bana dedi: Ey Daniel, çok sevilmiş olan adam, sana söylediğim sözleri anla, ve ayağa kalk; çünkü şimdi sana gönderildim. Ve bana bu sözü söyliyince titriyerek ayakta durdum.

12. Ve bana dedi: Ey Daniel, korkma; çünkü sözlerin, anlamağa ve Allahının önünde kendini alçaltmağa yürek koyduğun ilk günden işitildi; ve senin sözlerinden ötürü ben geldim.

13. Fakat Fars ülkesinin reisi, yirmi bir gün bana karşı durdu; ve işte, birinci reislerden biri olan Mikael bana yardım etmeğe geldi; ve ben orada, Fars kırallarının yanında alıkonuldum.

14. Şimdi son günlerde senin kavminin başına ne geleceğini sana anlatmağa geldim; çünkü bu rüyet daha çok günler içindir.

15. Ve bana böyle sözler söyliyince, yüzümü yere iğdim, ve dilsiz kaldım.

16. Ve işte, âdem oğullarına benziyen biri dudaklarıma dokundu, ve ağzımı açıp söyledim, ve karşımda durana dedim: Efendim, bu rüyetle sıkıntılarım üzerime döndü, ve kuvvetimi tutamıyorum.

17. Ve bu efendimin kulu nasıl bu efendimle söyleşebilir? çünkü ben, şimdiden bende kuvvet tükendi, ve içimde soluk kalmadı.

18. O zaman sanki adam görünüşünde olan biri yine bana dokundu, ve beni kuvvetlendirdi.

19. Ve dedi: Korkma, ey sen, çok sevilmiş olan adam, sana selâmet, kuvvetlen, evet, kuvvetlen. Ve bana söyliyince kuvvetlenip dedim: Söyle, efendim; çünkü beni kuvvetlendirdin.

20. Ve dedi: Sana niçin geldiğimi biliyor musun? ve şimdi Fars reisi ile cenkleşmeğe döneceğim; ve ben gidince, işte, Yunan ili reisi gelecek.

21. Fakat hakikat yazısında çizilmiş olanı sana bildireceğim; ve onlara karşı reisiniz Mikaelden başka bana destek olan kimse yok.

BAP 11

VE ben, Med Dariusun birinci yılında, onu pekiştirmek ve kendisine kuvvet vermek için yanında durdum.

2. Ve şimdi hakikati sana bildireyim. İşte, Farsta daha üç kiral çıkacak; ve dördüncüsü hepsinden daha çok zengin olacak; ve zenginliği yüzünden kuvvetlenince Yunan ülkesine karşı hepsini uyandıracak.

3. Ve yiğit bir kiral çıkacak, ve büyük kuvvetle saltanat sürecek, ve dileğine göre yapacak.

4. Ve çıkar çıkmaz kiralılığı kırılacak, ve göklerin dört yeline doğru bölünecek, ancak zürriyeti için, ve sürdüğü saltanata göre olmayacak; çünkü onun kiralılığı kökünden sökülecek, ve onlardan olmayın başkalarının olacak.

5. Ve cenup kiralı ile reislerinden biri kuvvetlenecekler; ve reis ondan daha kuvvetli olacak, ve saltanat sürecek; saltanatı büyük saltanat olacak.

6. Ve yıllardan sonra birleşecekler; ve uzlaşma yapmak için cenup kiralının kızı şimal kiralının yanına gelecek; fakat bazusunun kuvvetini tutamayacak; bu kiral da bazusu da durmayacak; ancak kadınla onu getirmiş olanlar, babası da, kadına o vakitlerde destek olan da

ele verilecekler.

7. Ve onun yerine o kadının köklerinin filizinden biri çıkacak, ve orduya gelecek, ve şimal kiralının hisarına girecek, ve onlarla uğraşıp yenecek.

8. Ve onların ilâhlarını da dökme putları ile, gümüş ve altın güzel kapları ile beraber sürüp Mısıra götürecektir; ve bir kaç yıl şimal kiralından el çekecek.

9. O da cenup kiralının ülkesine gelecek, fakat kendi toprağına dönecek.

10. Ve onun oğulları harp edecekler, ve büyük kuvvetler cümhuri toplıyacaktı, ve o gelip basacak, ve geçecek; ve geri dönecekler, ve, onun hisarına kadar cenk edecekler.

11. Ve cenup kiralı öfkelenip çıkacak, ve onunla, şimal kiralı ile, cenkleşecek; ve o da büyük bir cümhur çıkaracak, ve cümhur onun eline verilecek.

12. Ve cümhur ortadan kaldırılınca onun yüreğı yükselecek; ve on binlerce insanı düşürecek, fakat yenmiyecek.

13. Ve şimal kiralı yine gelecek, ve birincisinden daha büyük bir cümhur çıkaracak; ve vakitlerden, yıllardan sonra büyük bir ordu ile ve çok hazırlıkla gelecek.

14. Ve o vakitler bir çokları cenup kiralına karşı duracaklar; senin kavminin zorbaları da, rüyet yerine gelsin diye kalkacaklar; fakat düşecekler.

15. Ve şimal kiralı gelecek, ve meteris kurup duvarlı bir şehir alacak; ve cenubun kuvvetleri, ve kendi seçme kavmı dayanmıyacaktı, ve dayanmağı kuvvet olmıyacak.

16. Ve ona karşı gelen kendi dileğıne göre yapacak, ve karşısında dayanan olmıyacak; ve güzel diyarda duracak, ve helâk onun elinde olacak.

17. Ve kiralılığının bütün kuvvetile gelmeğı yünelecek, ve onunla uzlaşma şartları olacak; ve bunları yapacak; ve diyarı helâk etsin diye kadınlar kızını ona verecek; fakat kız durmıyacak, ve onun olmıyacak.

18. Ondan sonra yüzünü adalara çevirecek, ve çoğunu alacak; fakat bir başbuğ onun ettiğı hakarete son verecek; onun hakaretini de kendi üzerine döndürecek.

19. Ve yüzünü kendi memleketinin hisarlarına çevirecek; fakat sürçüp düşecek; ve bulunmıyacak.

20. Ve onun yerine biri çıkacak ki, kiralılığının izzeti olan diyardan vergi devşireni geçirecek; fakat öfke ile ve cenkle olmıyarak bir kaç gün içinde kırılacak.

21. Ve kendisine kiralılık şerefi vermedikleri hor görölmüş bir adam onun yerine çıkacak; fakat emniyet vaktinde gelecek, ve yaltaklanarak kiralılığı ele alacak.

22. Ve basan kuvvetler onun önünden basılacaklar, ve kırılacaklar; ve ahit hükümdarı da kırılacak.

23. Ve onunla yapılmış olan muahededden sonra, hile ile davranacak; ve çıkacak, ve küçük bir milletle kuvvetlenecek.

24. Vilâyetin en semiz yerleri üzerine emniyet vaktinde gelecek; ve ataları, ve atalarının ataları tarafından yapılmamış olan şeyi yapacak; onlar arasında yağma ve çapul malı ile servetler saçacak; ve bir vakit hisarlara karşı düzenlerini kuracak.

25. Ve büyük bir ordu ile cenup kiralına karşı kuvvetini ve yüreğini uyandıracak; ve cenup kiralı büyük ve çok kuvvetli bir ordu ile cenge kalkacak; fakat duramıyacak; çünkü ona karşı düzenler kuracaklar.

26. Onun güzel yemeklerini yiyenler de onu kıracaklar, ve onun ordusu dağılacak, ve çoğı vurulup düşecek.

27. Bu iki kiralı ise, yürekleri kötölük tasarlıyacak, ve bir sofrada yalanlar söyliycekler; fakat bu yürümiyecek; çünkü son ancak muayyen vakitte olacaktır.

28. Ve çok malla memleketine dönecek; ve yüreğı mukaddes ahde karşı olacak; ve istediğini yapıp memleketine dönecek.

29. Belli vakitte dönüp cenuba gidecek; fakat son başlangıç gibi olmıyacak.

30. Çünkü kendisine karşı Kittim gemileri gelecek; ve cesareti kırılıp dönecek, ve mukaddes ahde karşı gazap edip istediğini yapacak; ve geri dönecek, ve mukaddes ahdi bırakanlara

saygı gösterecek.

31. Ve onun tarafından kuvvetler kalkıp makdisi, hisarı, bozacaklar, ve daimî yakılan takdimeyi kaldıracaklar, ve harap edici mekruh şeyi kuracaklar.

32. Ve ahdi kötülüyenleri yaltaklanarak saptıracak; fakat kendi Allahını bilen kavm kuvvetlenecek, ve yiğitlikler edecekler.

33. Ve kavmin anlayışlı adamları çoğuna öğretecekler; fakat günlerce kılıçla, ve alevle, sürgünlükle, ve soygunla düşecekler.

34. Ve onlar düşünce biraz yardım göreceklere; fakat çoğu yaltaklanıp onlarla birleşecekler.

35. Ve sonun vaktine kadar kendilerini tasfiye etmek, temizlemek, ve ağartmak için anlayışlı olanlardan bazıları düşecekler; çünkü daha muayyen vakte kadardır.

36. Ve kiral dileğine göre yapacak; ve kendisini yükseltecek, ve kendisini her ilâhtan büyük edecek, ve ilâhların Allahına karşı şaşılacak şeyler söyleyecek; ve gazap tamam oluncuya kadar işi iyi gidecek; çünkü hükmolunan şey yapılacaktır.

37. Ne atalarının ilâhlarına, ne de kadınların özlediğine, hiç bir ilâha saygı göstermiyecek; çünkü kendisini hepsinden büyük edecek.

38. Fakat onun yerine hisarlar ilâhına izzet verecek; ve atalarının bilmedikleri bir ilâha altınla, ve gümüşle, ve değerli taşlarla, ve güzel şeylerle izzet verecek.

39. Ve ecnebi bir ilâhın yardımını ile en kuvvetli hisarlarla uğraşacak; bu ilâhı tanıyan herkese çok izzet verecek; ve onları bir çoğu üzerine hâkim kılacak, ve bedel olarak diyarı taksim edecektir.

40. Ve sonun vaktinde cenup kiralı, onunla çarpışacak; ve ona karşı şimal kiralı cenk arabaları ile, ve atlılarla, ve çok gemilerle kasırga gibi gelecek; ve memleketlere girecek, ve basıp geçecek.

41. Güzel diyara da girecek, ve çok memleketler düşecek; fakat şunlar, Edom ve Moab, ve Ammon oğullarının ileri gelenleri, onun elinden kurtulacaklar.

42. Elini de memleketler üzerine uzatacak; ve Mısır diyarı kurtulmıyacak.

43. Ve altın ve gümüş hazinelere, ve Mısırın bütün değerli şeylerine hâkim olacak; ve Lubîlerle Habeşler onun ardınca yürüyecekler.

44. Fakat şarktan ve şimalden gelen haberler onu üzecek; ve çoğunu helâk etmek, ve bütün bütün yok etmek için büyük kızgınlıkla çıkacak.

45. Ve denizle güzel mukaddes dağın arasında kendi saray çadırlarını kuracak; fakat sonuna erecek, ve ona yardım eden olmayacaktır.

BAP 12

VE senin kavmin oğulları için durmakta olan büyük reis, Mikael, o vakit kalkacak; ve millet olalıdan beri o zamana kadar vaki olmamış bir sıkıntı vakti olacak; ve o vakit senin kavmin, kitapta yazılı bulunan herkes kurtulacak.

2. Ve yerin toprağında uyuyanlardan bir çoğu, bunlar ebedî hayata, ve şunlar utanca ve ebedî nefrete uyanacaklar.

3. Ve anlayışlı olanlar gök kubbesinin parıltısı gibi, bir çoğunu salâha döndürenler de yıldızlar gibi ebediyen ve daima parlıyacaklar.

4. Fakat sen, ey Daniel, sonun vaktine kadar bu sözleri sakla, ve kitabı mühürle; bir çok adamlar araştırarak, ve bilgi çoğalacaktır.

5. Ve ben, Daniel, baktım, ve işte, başka iki adam, biri ırmağın bu kenarında, ve obiri ırmağın öteki kenarında duruyorlardı.

6. Ve biri ırmak sularının üzerinde olan ketenler giyinmiş adama dedi: Bu hârikaların sonuna ne kadar vakit var?

7. Ve ırmağın suları üzerinde olan ketenler giyinmiş adamı işittim; sağ elini ve sol elini göklere doğru kaldırıp ebediyen hay olanın hakkı için and etti: Bir vakit ve vakitler ve yarım vakit olacak; ve mukaddes kavmin kuvvetini kırmağı bitirdikleri zaman bütün bu şeyler bitecektir.
8. Ve ben işittim, fakat anlamadım; ve dedim: Efendim, bunun en sonu ne olacak?
9. Ve dedi: Git, Daniel, çünkü sonun vaktine kadar bu sözler saklıdır, ve mühürlüdür.
10. Bir çoğu kendilerini temizliyecekler, ve ağartacaklar, ve tasfiye olunacaklar; fakat kötüler kötülük edecekler; ve kötülerden hiç biri anlamıyacak; fakat anlayışlı olanlar anlayacaklar.
11. Ve daimî yakılan takdimenin kaldırıldığı, ve harap edici mekruh şeyin dikildiği vakitten başlayarak bin iki yüz doksan gün olacak.
12. Dayanıp bin üç yüz otuz beş güne yetişene ne mutlu!
13. Fakat sen, son oluncıya kadar git; çünkü rahata varacaksın, ve günlerin sonunda kendi nasibine kalkacaksın.

HOŞEA

BAP 1

YAHUDA kırılları Uzziya, Yotam, Ahaz, ve Hizkiyanın günlerinde, ve İsrail kralı Yoaşın oğlu Yeroboamın günlerinde Beerinin oğlu Hoşea'ya gelen RABBİN sözü.

2. RABBİN Hoşea vasıtası ile söylediği sözün başlangıcıdır. RAB Hoşea'ya dedi: Git kendine bir kötü kadın, ve zina çocukları al; çünkü memleket RABBİN ardından ayrılarak çok zina ediyor.

3. Ve gitti, ve Diblaimin kızı Gomeri aldı, ve kadın gebe kalıp ona bir oğul doğurdu.

4. Ve RAB ona dedi: Adını Yizreel koy; çünkü Yizreelde dökülen kanın öcünü çok geçmeden Yehu evinden alacağım, ve İsrail evi kırallığının sonunu getireceğim.

5. Ve o gün vaki olacak ki, Yizreel deresinde İsrailin yayını kıracağım.

6. Ve kadın yine gebe kaldı, ve bir kız doğurdu. Ve RAB ona dedi: Adını Lo-ruham* koy; çünkü artık İsrail evine acıımıyacağım ki, onlara elbette bağışlıyayım.

7. Fakat Yahuda evine acıyacağım, ve onların Allahı RABBİN vasıtası ile kendilerini kurtaracağım, ve onları yayla, ve kılıçla, ve cenkle, ve atlarla, ve atlılarla kurtarmıyacağım.

8. Ve kadın Lo-ruhamayı süttten kesince gebe kaldı, ve bir oğul doğurdu.

9. Ve RAB dedi: Adını Lo-ammi* koy; çünkü siz benim kavmim değilsiniz, ben de sizin Allahınız olmayacağım.

* *Merhamete ermemiş.*

* *Kavmim değil.*

10. Fakat İsrail oğullarının sayısı ölçülemiyen ve sayılamıyan deniz kumu gibi olacak, ve vaki olacak ki, onlara: Siz benim kavmim değilsiniz, denildiği yerde kendilerine: Hay olan Allahın oğullarısınız, denilecek.

11. Ve Yahuda oğulları ile İsrail oğulları bir araya toplanacaklar, ve kendilerine tek baş koyacaklar, ve memlekettten çıkacaklar; çünkü Yizreel günü büyük olacak.

BAP 2

KARDEŞLERİNİZE Ammi*, ve kızkardeşlerinize Ruhama* diyin.

2. Ananızla çekişin, çekişin; çünkü o benim karım değil, ve ben onun kocası değilim; ve

fahişeliğini yüzünden, ve zinalarını bağrından atsın;

3. yoksa onu çıırçıplak soyacağım, ve onu doğduğu günde olduğu gibi kılacağım, ve onu çöl gibi edeceğim, ve onu kurak diyar gibi kılacağım, ve onu susuzlukla öldüreacağım.

4. Ve oğullarına acımayacağım; çünkü onlar zina oğullarıdır;

5. çünkü onların anası zina etti; onlara gebe kalan kadın rezalet etti; çünkü dedi: Oynaşlarımın ardınca gideceğim; ekmeğimi ve suyum, yapağımı ve ketenimi, yağımı ve içkimi verenler onlardır.

6. Bundan dolayı, işte, onun yoluna çalılarla çit çekeceğim, ve kendisine karşı duvar yapacağım, ve yollarını bulmıyacak.

7. Ve oynaşlarının ardınca gidecek, fakat onlara yetişmiyecek; ve onları arıyacak, fakat bulmıyacak; o zaman diyecek: Gideyim, ve ilk kocama döneyim, çünkü o vakit halim şimdikinden daha iyi idi.

* *Kavmım.*

* *Merhamete ermiş.*

8. Çünkü kendisine buğday, ve yeni şarap, ve yağ veren, ve Baal için kullandıkları gümüşle altını kendisine çoğaltan ben olduğumu bilmedi.

9. Bundan ötürü vaktinde buğdayımı, ve mevsiminde yeni şarabımı geri alacağım, ve onun çıplaklığını örtecek olan yapağımı ve ketenimi çekip alacağım.

10. Ve şimdi oynaşlarının önünde onun utancını açığa çıkaracağım, ve kimse onu elimden kurtarmıyacak.

11. Ve bütün sevincini, bayramlarını, ay başlarını, ve Sebtlerini, ve bütün belli bayramlarını sona erdireceğim.

12. Ve asmalarını ve incir ağaçlarını harap edeceğim; onlar için: Bunlar benim ücretim, onları bana oynaşlarım verdiler, diyordu; ve onları orman edeceğim, ve kır hayvanları onları yiyecekler.

13. Ve kendilerine buhur yaktığı Baalların günlerini onun üzerinde yoklıyacağım, o zaman ki, halkaları ile ve mücevherlerle süslenmiş, ve oynaşlarının ardınca gitmiş, ve beni unutmuştu, RAB diyor.

14. Bundan dolayı, işte, ben onu kandıracağım, ve onu çöle götüreceğim, ve onun yüreğine söyleyeceğim.

15. Ve onun bağlarını kendisine oradan vereceğim, ve ümit kapısı olarak kendisine Akor* deresini vereceğim, ve orada gençliğinin günlerinde olduğu gibi, ve Mısır diyarından çıktığı günlerde olduğu gibi terennüm edecek.

16. Ve o gün vaki olacak ki, RAB diyor, bana İşi* diyeceksin, ve bana artık Baali* demiyeceksin.

17. Ve onun ağzından Baalların adlarını kaldıracacağım, ve artık adları ile anılmıyacaklar.

18. Ve kır hayvanları ile, ve göklerin kuşları ile, ve toprakta sürünenlerle o gün onlar için ahit keseceğim; ve memleketten yay ile kılıcı kırıp cengi kaldıracacağım, ve kendilerini emniyette yatıracağım.

19. Ve seni ebediyen kendime nişanlıyacağım; evet, seni doğrulukla ve hakla, ve inayetle, ve rahmetlerle kendime nişanlıyacağım.

20. Ve seni sadakatla kendime nişanlıyacağım, ve RABBİ tanıyacaksın.

* *Sıkıntı.*

* *Kocam.*

* *Efendim.*

21. Ve o gün vaki olacak ki, cevap vereceğim, RAB diyor, göklere cevap vereceğim, ve onlar yere cevap verecekler;

22. ve yer buğdaya, ve yeni şaraba, ve yağa cevap verecek; ve onlar Yizreele* cevap verecekler.

23. Ve onu memlekette kendim için ekeceğim; ve merhamete ermemiş olana* acıyacağım; ve

kavmım olmiyana*: Sen kavmımsın, diyeceğim; o da: Allahım, diyecek.

* *Allahın ektiği.*

* İbranice, *Lo-ruhama.*

* İbranice, *Lo-ammi.*

BAP 3

VE RAB bana dedi: İsrail oğulları başka ilâhlara yüneldikleri, ve üzüm pidelerini sevdikleri halde RAB onları nasıl seviyorsa, sen de yine gît, dostunun sevgilisi, ve zina eden kadını sev.

2. Ve onu kendime on beş gümüşle, ve bir buçuk homer* arpaya satın aldım;

3. ve ona dedim: Çok günler benim olarak oturacaksın; zina etmiyeceksin, ve kimsenin karısı olmiyacaksın; ben de sana öyle olacağım.

4. Çünkü İsrail oğulları çok günler kıralsız, ve reissiz ve kurbandsız, ve dikili taşsız, ve efodsuz, ve terafimsiz kalacaklar;

5. sonra İsrail oğulları dönüp kendilerinin Allahı RABBİ, ve kırılları Davudu arıyacaktı, ve son günlerde korkarak RABBE, ve onun iyiliğine dönecekler.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 4

EY İsrail oğulları, RABBİN sözünü dinleyin; çünkü memlekette oturanlarla RABBİN davası var, çünkü memlekette hakikat, ve iyilik, ve Allah bilgisi yok.

2. Lânet ve yalan, ve adam öldürme ve hırsızlık, ve zinadan başka bir şey yok; zorbalık ediyorlar, ve kan üzerine kan dökülüyor.

3. Bundan ötürü memleket yas tutacak, ve onda oturan herkes, kır hayvanları ve göklerin kuşları da zebun düşecek; ve denizin balıkları bile ortadan kaldırılacak.

4. Ancak kimse çekişmesin, ve kimse azarlamasın; çünkü kavımın kâhinle çekişenler gibidir.

5. Ve sen gündüzün sürçeceksin, peygamber de geceleyin seninle beraber sürçecek; ve senin ananı helâk edeceğim.

6. Kavmım bilgi yokluğundan helâk oldu; mademki sen bilgiyi reddettin, bana kâhinlik etmiyesin diye ben de seni reddedeceğim; mademki Allahının şeriatini unuttun, ben de senin oğullarını unutacağım.

7. Onlar ne kadar çoğaldırlarsa, bana karşı o kadar çok suç ettiler; onların izzetini utanca döndüreğim.

8. Kavmımın suçu ile besleniyorlar, ve onların fesadına can atıyorlar.

9. Ve kavm, nasılsa kâhin de öyle olur; ve yollarını onlar üzerinde yoklıyacağım, ve işlerinin karşılığını onlara ödiyeğim.

10. Yiyecekler, ve doymıyacaktı; zina edecekler, ve çoğalmıyacaktı; çünkü RABBİ dinlemeği bıraktılar.

11. Zina, ve eski şarapla yeni şarap aklı alır.

12. Kavmım kendi ağacına danışıyor, ve değneği ona bildiriyor; çünkü zina ruhu onları saptırdı; ve kendi Allahlarından ayrılıp zina ettiler.

13. Dağların başlarında kurban ediyorlar, tepelerde, meşe, ve kavak ve çitlenbik ağaçları altında buhur yakıyorlar, çünkü onların gölgesi iyidir; bundan dolayı kızlarınız fahişelik ediyorlar, ve gelinleriniz zina ediyorlar.

14. Fahişelik ettikleri zaman kızlarınızı, ve zina ettikleri zaman gelinlerinizi

cezalandırmıyacağım; çünkü erkekler kendileri fahişelerle bir yana çekiliyorlar, ve fuhşa vakfedilmiş kadınlarla beraber kurban kesiyorlar; ve anlayışsız kavm yıkılacak.

15. Ey İsrail, sen zina etsen de, bari Yahuda suçlu olmasın; ve Gilgala gelmeyin, ve Beyt-avene çıkmayın, ve: Hay olan RABBİN hakkı için, diye and etmeyin.

16. Çünkü İsrail inatçı bir inek gibi inat etti; şimdi RAB onları geniş yerde kuzu gibi güdecek.

17. Efraim putlarına yapıştı; onu bırak.

18. İçkileri ekşidi, daima zina ediyorlar; utanç reislerinin çok sevdiği şeydir.

19. Yel onu kanatlarına sardı; ve kurbanlarından ötürü utanacaklar.

BAP 5

EY kâhinler, bunu işitin, ve ey İsrail evi, iyi dinleyin, ve ey kıral evi, kulak verin; çünkü hüküm sizin içindir; çünkü siz Mitspada tuzak, ve Tabor üzerinde serilmiş bir ağ oldunuz.

2. Ve âsiler öldürmekte çok derine gittiler; fakat onların hepsini azarlayıcı olan benim.

3. Ben Efraimi tanırım, İsrail de bana gizli değildir; çünkü şimdi zina ettin, ey Efraim, İsrail kirlendi.

4. İşleri kendi Allahlarına dönmeğe onları bırakmıyor; çünkü içlerinde zina ruhu var, ve RABBİ tanımıyorlar.

5. Ve İsrailin gururu kendi yüzüne karşı şahadet ediyor; ve İsraille Efraim fesatlarında sürçecekler; Yahuda da onlarla beraber sürçecek.

6. Davarları ile ve sığırları ile RABBİ aramağa gidecekler, ve bulmıyacaklar; kendisi onlardan çekilmiştir.

7. RABBE karşı hainlik ettiler; çünkü yabancı oğulların babası oldular; şimdi yeni ay onları ve tarlalarını yiyip bitirecek.

8. Gibeada boynuzu, Ramada boruyu çalın; Beyt-avende zorlu bağırın; senin ardında, ey Benyamın!

9. Efraim azarlama gününde harap olacak; İsrail sıptları arasında gerçek olacak şeyi bildirdim.

10. Yahuda reisleri sınırın yerini değiştirenler gibidirler; gazabımı onlar üzerine su gibi dökeceğim.

11. Efraim sıkıştırılmıştır, hükümde ezilmiştir; çünkü insan emri ardınca yürümek istedi.

12. Ve ben Efraime güve, ve Yahuda evine çürüklük gibiyim.

13. Efraim hastalığını, ve Yahuda yarasını görünce, Efraim Aşura gitti, ve kıral Yarebe gönderdi; fakat o size şifa veremez, ve yaranızı kapamaz.

14. Çünkü ben Efraim için bir aslan, ve Yahuda evi için bir genç aslan gibi olacağım; ben, ben parçalıyıp gideceğim; alıp götürüleceğim, ve kurtaran olmayacak.

15. Gideceğim, ve suçlu olduklarını tanıyınca kadar, ve yüzümü arayınca kadar yerime döneceğim; sıkıntılarında beni erken arıyacaklar.

BAP 6

GELİN, ve RABBE dönelim; çünkü o parçaladı, ve bizi o iyi edecektir; o vurdu, ve bizi o saracak.

2. İki gün sonra bizi diriltecek; üçüncü günde bizi ayağa kaldıracak, ve onun önünde yaşıyacağız.

3. Bilelim, RAB bilgisinin ardına düşelim; onun çıkması tan gibi gerçektir; ve bize yağmur gibi, yeri sulıyan son yağmur gibi gelecektir.

4. Ey Efraim, sana ne yapayım? Ey Yahuda, sana ne yapayım? çünkü iyiliğiniz sabah bulutu gibidir, ve erken uçup giden çiğ gibidir.
5. Bundan ötürü onları peygamberler elile kazıdım; onları ağzımın sözleriyle öldürdüm; ve senin hakkındaki hükümler dışarı çıkan ışık gibidir.
6. Çünkü istediğim kurban değil, iyiliktir; ve yakılan takdimelerden ziyade Allah bilgisidir.
7. Fakat onlar Âdem gibi ahitten öte geçtiler; orada bana hainlik ettiler.
8. Gilead fesat işliyenlerin şehridir; kan izleriyle doludur.
9. Haydut çeteleri adam bekledikleri gibi, kâhinler takımı Şekeme giden yolda adam öldürüyorlar; gerçek onlar hayasızlık ettiler.
10. İsrail evinde ürkülecek bir şey gördüm; Efraimin zinası oradadır, İsrail kirlendi.
11. Ey Yahuda, kavmımın sürgünlerini geri getirdiğim zaman, senin için de bir orak günü konuldu.

BAP 7

- BEN İsraille şifa vermek üzre iken, Efraimin fesadı, ve Samiriyenin kötülükleri meydana çıkıyor; çünkü sahtelik ediyorlar, ve evlere hırsız giriyor, dışarda ise haydut çeteleri soyuyor.
2. Ve içlerinden düşünmüyorlar ki, ben onların bütün kötülüklerini anmaktayım; şimdi kendi işleri onların çevresini sardı; yüzümün karşısındadırlar.
 3. Kırallı kötülüklerle, reisleri de yalanları ile sevindiriyorlar.
 4. Hepsi zina ediciler; hamuru yoğurduğu vakitten mayası gelinciye kadar ateşi karıştırmaktan el çeken ekmekçinin kızdırdığı fırın gibidirler.
 5. Kırallımızın gününde reisler kendilerini şarap kızgınlığı ile hasta ettiler; o da müstehzilerle beraber elini uzattı.
 6. Pusuda yataarken, yüreklerini fırın gibi hazırladılar; onların ekmekçisi bütün gece uyur; fırın sabahlayın alevli ateş gibi yanar.
 7. Hepsi fırın gibi kızgındırlar, ve hâkimlerini yiyip bitirmekteler; bütün kıralları düştüler; onların arasında beni çağıran yok.
 8. Efraim kavmlarla karışıyor; Efraim çevrilmemiş pidedir.
 9. Onun kuvvetini yabancılar yediler, ve o bilmiyor; saçına da ak düştü, ve o bilmiyor.
 10. Ve İsrailin gururu kendi yüzüne karşı şehadet ediyor; böyle olmakla beraber, Allahları RABBE dönmediler, ve onu aramadılar.
 11. Ve Efraim bön, akılsız bir güvercin gibidir; Mısırı çağırıyorlar, Aşura gidiyorlar.
 12. Gidecekleri zaman üzerlerine ağımyı sereceğim; göklerin kuşları gibi onları yere indireceğim; onların cemaatine haber verildiği gibi kendilerini tedip edeceğim.
 13. Vay onlara! çünkü benden kaçtılar. Yıkım onlara! Çünkü bana karşı hainlik ettiler. Ben onları kurtarmak ister iken bana karşı yalanlar söylediler.
 14. Ve bana yüreklerle feryat etmediler, fakat yatakları üzerinde uluyorlar; buğday için, ve yeni şarap için toplanıyorlar; bana karşı âsi oluyorlar.
 15. Ben onların bazılarını terbiye ettiğim ve kuvvetlendirdiğim halde bana karşı kötülük düzüyorlar.
 16. Dönüyorlar, fakat Yüce Olana değil; aldatıcı yay gibidirler; dillerinin kudurmasından ötürü reisleri kılıçla düşecekler; Mısır diyarında onları gülünç edecek budur.

BAP 8

BORUYU ağzına! RAB evi üzerine kartal gibi geliyor; çünkü ahdimden öte geçtiler, ve şeriatime karşı hainlik ettiler.

2. Ey Allahım, biz İsrail seni tanırız, diye bana feryat edecekler.
3. İsrail iyiyi kendinden attı, onu düşman kovalıyacak.
4. Onlar kırallar yaptılar, fakat benden değil; reisler yaptılar, fakat ben bilmiyordum; kesilip atılsınlar diye gümüş ve altınlarından kendilerine putlar yaptılar.
5. Ey Samiriye, senin buzağını attı; onlara karşı öfkem alevlendi; ne vakte kadar ismete eremiyecekler?
6. Çünkü bu da İsraildendir; onu işçi yaptı, ve o Allah değildir; gerçek Samiriyenin buzağısı parçalanacak.
7. Çünkü yel ekiyorlar, kasırga biçecekler; onun sapı yoktur; filiz un vermiyecek; eğer verse bile, onu yabancılar yutacaklar.
8. İsrail yutuldu; onlar şimdi milletler arasında kimsenin beğenmediği bir kap gibi.
9. Onlar yalnızca, yaban eşiği gibi, tek başına Aşura çıktılar; Efraim ücretle âşıklar tuttu.
10. Evet, milletler arasında ücretle tuttularsa da, şimdi ben onları toplıyacağım; ve reislerin kırımının yükünden dolayı azalmağa başlıyorlar.
11. Mademki Efraim suç işlemek için mezbahları çoğalttı, onlar da suç işlemek için mezbahlar oldular.
12. Şeriatimin on bin şeyini ona yazdım; onlar yabancı sayılmaktalar.
13. Takdimelerimin kurbanlarına gelince, et kurban ediyorlar ve onu yiyorlar, fakat RAB onları kabul etmiyor; şimdi onların fesadını anacak, ve suçlarını yoklıyacak; onlar Mısıra dönecekler.
14. Çünkü İsrail kendisini Yaratanı unuttu, ve saraylar yaptı; ve Yahuda duvarlı şehirleri çoğalttı; fakat onun şehirleri üzerine ateş göndereceğim, ve onun saraylarını yiyip bitirecek.

BAP 9

EY İsrail, kavmlar gibi sevinçle coşma; çünkü kendi Allahından ayrılarak zina ettin; buğday harman yerlerinin hepsinde zina ücretini sevdin.

2. Harman yeri ve şarap mâsarası onları beslemeyecek, ve onun için yeni şarap ümidi boşa çıkacak.
3. RABBİN diyarında oturmıyacaklar; fakat Efraim Mısıra dönecek, ve Aşurda murdar yemek yiyecekler.
4. RABBE şarap takdimeleri dökmiyecekler, ve onun hoşuna gitmiyecekler; kurbanları kendileri için yas tutanların ekmeği gibi olacak; ondan yiyeceklerin hepsi murdar olacak; çünkü ekmekleri kendi karınlarını doyurmak için olacak; RABBİN evine girmeyecek.
5. Belli günde, ve RABBİN bayramı gününde ne yapacaksınız?
6. Çünkü işte, yıkım yüzünden kaçıp gittiler; fakat Mısır onları toplıyacak, Memfis onları gömecek; onların değerli gümüş şeyleri ısırganların malı olacak; çadırlarında dikenler bitecek.
7. Onların yoklanma günleri geldi, ödeme günleri geldi; İsrail bunu bilecek; senin fesadının çokluğundan ötürü, ve düşmanlık büyük olduğu için, peygamber akılsız, ve ruh adamı delidir.
8. Efraim Allahımı bekliyordu; peygamber ise, onun bütün yollarında kuşçu tuzağı, ve Allahının evinde düşmanlık var.
9. Gibe'a günlerinde olduğu gibi kendilerini çok çürüttüler; onların fesadını anacak, suçlarını yoklıyacaktır.
10. İsraili çölde üzüm gibi buldum; atalarınızı incir ağacının ilk yılındaki turfandası gibi gördüm; onlar Baal-peora geldiler, ve kendilerini utanılacak şeye verdiler, ve sevdikleri şey gibi mekruh oldular.

11. Efraim ise, onların izzeti kuş gibi uçacak; ne doğum, ne gebelik, ne de gebe kalma olacak.
12. Çocuklarını büyütseler de, onları çocuklarından edeceğim, hiç kimse bırakılmıyacak; gerçek, kendilerinden ayrıldığı zaman onlara da ne yazık!
13. Sur şehrini nasıl gördümse Efraim de öyle güzel yere dikilmiştir; fakat Efraim çocuklarını kasaba çıkaracak.
14. Onlara ver, ya RAB — ne vereceksin? çocuk düşüren rahim ve kuru memeler.
15. Onların bütün kötülüğü Gilgaldadır; çünkü orada kendilerinden nefret ettim; çünkü işlerinin kötülüğünden dolayı onları evimden kovacağım; artık onları sevmiyeceğim; bütün reisleri âsidirler.
16. Efraim vuruldu, onların kökü kurudu, meyva vermiyecekler; gerçek, doğursalar da, rahimlerinin sevgili meyvasını öldüreceğim.
17. Allahım onları kendisinden atacak, çünkü onu dinlemediler; milletler arasında yurtsuz dolaşacaklar.

BAP 10

İSRAİL yayılan bir asmadır, meyvasını veriyor; meyvasının çokluğuna göre mezbahlarını çoğalttı; memleketlerinin güzelliğine göre güzel dikili taşlar yaptılar.

2. Onların yüreği bölündü; şimdi kabahatli çıkarılacaklar; mezbahlarını yıkacak, dikili taşlarını yok edecek.
3. Gerçek şimdi diyecekler: Kırılımız yok; çünkü RABDEN korkmuyoruz; ve kiral, o bizim için ne yapabilir?
4. Ahit keserken yalan yere antlar ederek boş sözler söylerler; bundan dolayı hüküm tarlada sapan izleri içindeki baldıran otu gibi çıkacak.
5. Samiriyede oturanlar Beyt-aven buzağılarından ötürü yılacaklar; kavmi onun üzerine yas tutacak, ve put kâhinleri onun üzerine, izzeti üzerine, titreşecekler, çünkü oradan sürgün edildi.
6. Hem de kiral Yarebe hediye olarak Aşura götürülecektir; Efraimin alacağı utançtır, ve İsrail öğüdünden utanacaktır.
7. Samiriye, onun kiralı sular üzerindeki köpük gibi yok oldu.
8. Ve İsrailin suçu, Avenin yüksek yerleri, sökülüp atılacak; onların mezbahları üzerinde diken ve deve dikenini çıkacak; ve dağlara: Bizi örtün, ve tepelere: Üzerimize düşün, diyecekler.
9. Ey İsrail, Gibe'a günlerinden beri suç işledin; orada durdular; fesat oğullarına karşı olan cenk Gibeada onlara erişmez.
10. Onları istediğim vakit tedip edeceğim; ve iki suçlarına bağlandıkları zaman kavmlar onlara karşı toplanacaklar.
11. Ve Efraim alıştırılmış genç inektir, buğday dövmeği sever; fakat ben onun güzel boynuna boyunduruk geçirdim; Efraim üzerine adam bindireceğim; Yahuda çift sürecek; Yakub tırmık çekecek.
12. Kendiniz için doğrulukla ekin, iyiliğe göre biçin; işletilmeyen toprağınızı nadas edin; çünkü RAB gelip üzerinize doğruluk yağdırıncıya kadar onu aramak vaktidir.
13. Kötülük ektiniz, fesat biçtiniz; yalanın meyvasını yediniz; çünkü kendi yoluna, yiğitlerinin çokluğuna güvendin.
14. Ve senin kavminin arasında kargaşalık çıkacak, ve bütün hisarların harap olacak, nasıl ki, Şalman cenk gününde Beyt-arbeli harap etti; ana çocukları ile beraber yere çalınıp parçalandı.
15. Kötülüğünüzün kötülüğü yüzünden Beyt-el de size böyle yapacak; İsrail kiralı tan vaktinde mutlaka helâk olacak.

BAP 11

İSRAİL çocukken onu sevdim, ve oğlumu Mısırdan çağırdım.

2. Peygamberler ne kadar onları çağırdırlarsa onlardan o kadar uzağa gittiler; Baallara kurban kestiler, ve oyma putlara buhur yaktılar.

3. Fakat Efraime yürümeği ben öğrettim; onları kucağıma aldım; fakat bilmediler ki, kendilerine şifa verdim.

4. Onları insan ipleriyle, sevgi bağları ile çektim; ve onlara çeneleri üzerinde olan boyunduruğu yukarı kaldıran adamlar gibi oldum; ve iğilip onlara yedirdim.

5. Mısır diyarına dönmiyecekler; fakat Aşurlu, onların kiralı o olacak, çünkü bana dönmek istemediler.

6. Ve şehirleri üzerinde kılıç fırlanacak, ve onların kapı sürgülerini yok edecek, ve oğütlerinden ötürü kendilerini yiyip bitirecek.

7. Ve kavmım benden döneklık etmeğe meyyaldir; Yüce Olana çağırıyolarsada, kimse onu yükseltmiyor.

8. Ey Efraim, seni nasıl veririm? ey İsrail, seni nasıl bırakırım? seni nasıl Adma gibi ederim? seni nasıl Tseboim gibi kılarım? içimde yüreğim döndü, acıma duygularım hep birden alevlendi.

9. Öfkem kızgınlığını yapmıyacağım, Efraimi yeniden helâk etmiyeceğim; çünkü ben Allahım, ve insan değilim; senin ortanda olan Kuddûsum; ve gazapla gelmiyeceğim.

10. Aslan gibi gümürdiyecek olan RABBİN ardınca yürüyecekler; çünkü o gümürdiyecek, ve oğullar garptan titriyerek gelecekler.

11. Mısırdan bir kuş gibi, Aşur diyarından bir güvercin gibi titriyerek gelecekler; ve onları evlerine oturtacağım, RAB diyor.

12. Efraim yalanla, İsrail evi de hile ile çevremi sarıyor; ve Yahuda hâlâ Allaha, ve sadık olan Kuddûsa karşı dizginsizdir.

BAP 12

EFRAİM yel otlanıyor, ve şark yelinin ardına düşüyor; yalanları ve soygunu bütün gün artırıyor; ve Aşurla ahit kesiyor, ve Mısıra yağ götürülüyor.

2. RABBİN Yahuda ile de davası var, ve Yakubu kendi yollarına göre cezalandıracak, ona işlerine göre ödiyecek.

3. Rahimde kardeşini topuğundan tuttu; ve erkeklik çağında Allah ile güreşti;

4. ve meleklerle güreşip yendi; ağlıyıp ona yalvardı; onu Beyt-elde buldu,

5. ve orduların Allahı, RAB, bizimle orada söyleşti, o Yehova diye anılır.

6. Bundan dolayı sen Allahına dön; iyiliği ve hakkı tut, ve daima Allahımı bekle.

7. Efraim tacirdir, elinde hileli terazi var, aldatmağı sever.

8. Ve dedi: Gerçek zengin oldum, kendim için mal buldum; bütün emeklerimde bana suç sayılacak fesat bulmıyacıklar.

9. Fakat ben Mısır diyarından senin Allahın olan RAB'İM; belli bayram günlerinde olduğu gibi yine seni çadırlarda oturtacağım.

10. Peygamberlere de söyledim, ve ben rüyetleri çoğalttım, ve peygamberler vasıtası ile misaller kullandım.

11. Gilead bir fesat mıdır? büsbütün sahtedirler, Gilgalda boğalar kurban ediyorlar; hem

mezbahları da tarlanın sapan izlerindeki yığınlar gibidir.

12. Ve Yakub Aram toprağına kaçtı, ve İsrail karı için kul oldu, ve karı için koyun göttü.

13. Ve RAB İsraili peygamber vasıtası ile Mısırdan çıkardı, ve peygamber vasıtası ile saklanıldı.

14. Efraim Allahı çok acı öfkelenirdi, ve onun kanlarını kendi üzerine atacak, ve Rabbi onun utancını kendi üzerine döndürecek.

BAP 13

EFRAİM söyledikçe titreme olurdu; İsrailde kendisini yükseltmişti; fakat Baalda günah işliyince öldü.

2. Şimdi git gide suçu artırıyorlar, ve gümüşlerinden kendilerine dökme putlar, kendi anlayışlarına göre putlar yaptılar, hepsi işçilerin işidirler. Onlar hakkında diyorlar: Kurban kesenler buzağıları öpsünler.

3. Bundan ötürü sabah bulutu gibi, ve erken uçup giden çiğ gibi, harman yerinden kasırğa ile sürülen saman ufağı gibi, ve pencereden tüten duman gibi olsunlar.

4. Fakat ben Mısır diyarından senin Allahın olan RAB'İM; ve benden başka Allah tanımayacaksın, ve benden başka kurtarıcı yoktur.

5. Ben seni çölde, kuraklıklar diyarında bildim.

6. Otlaklarına göre doydular; doydular, ve onların yüreği yükseldi; bundan dolayı beni unuttular.

7. Ben de onlara bir aslan gibiyim; kaplan gibi yolun yanında bekliyeceğim;

8. yavrularından edilmiş dişi ayı gibi onların karşısına çıkacağım, ve yüreklerinin zararını yırtacağım; ve bir dişi aslan gibi onları orada yiyip bitireceğim; kırım canavarı onları parçalıyacak.

9. Ey İsrail, bana karşı, yardımcına karşı, olman senin helâkindir.

10. Şimdi kiralın nerede ki, seni bütün şehirlerinde kurtarsın? ve hâkimlerin nerede? onlar hakkında: Bana bir kiral ve reisler ver, demiştin.

11. Öfkemde sana kiral verdim, ve gazabımda onu aldım.

12. Efraimin fesadı çıkın edilmiş, suçu biriktirilmiştir.

13. Onun üzerine doğuran kadının ağırları gelecek; o akılsız oğuldur; çünkü doğum yerinde durması vakti değildir.

14. Ölüler diyarının elinden onları fidye ile alacağım; onları ölümden kurtaracağım; ey ölüm, taunların nerede? ey ölüler diyarı, helâk edişin nerede? nedamet gözlerimden saklanacak.

15. Kardeşleri arasında kendisi verimli olsa da, şark yeli, çölden çıkan RABBİN soluğu, gelecek; ve onun kaynağı kuruyacak, ve pınarının suyu kesilecek; bütün güzel şeylerinin hazinesini çapul edecek.

16. Samiriye suçunu yüklenecek, çünkü Allahına karşı isyan etti; kılıçla düşecekler; yavruları yere çarpılıp parçalanacak, ve gebe kadınlarının karnı yarılacak.

BAP 14

EY İsrail, Allahın RABBE dön; çünkü kendi fesadınla yıkıldın.

2. Kendinizle beraber sözler götürün, ve RABBE dönün; ona diyin: Her fesadı bağışla, ve bizi inayetle kabul et; boğalar yerine dudaklarımızın takdimelerile ödiyeceğiz.

3. Aşur bizi kurtarmıyacak; atlar üzerine binmiyeceğiz; ve artık ellerimizin işine: İlâhlarımız,

demeyeceğiz; çünkü öksüz sende merhamet bulur.

4. Onların dönekliliklerine şifa vereceğim, onları gönülden seveceğim; çünkü öfkem ondan döndü.

5. İsrail'e çiğ gibi olacağım; zambak gibi çiçeklenecek, ve köklerini Libnan gibi salacak.

6. Dalları yayılacaklar, ve güzelliği zeytin ağacı gibi, ve kokusu Libnan gibi olacak.

7. Gölgesi altında oturanlar geri gelecekler; buğday gibi dirilecekler, ve asma gibi çiçeklenecekler; kokusu Libnan şarabı gibi olacak.

8. Efraim diyecek: Artık putlarla ne işim var? Ben cevap verdim, ve ona bakacağım; ben yeşil servi gibiyim; senin meyvan benden olur.

9. Bu şeyleri anlamak için hikmetli olan kimdir? ve onları bilmek için anlayışlı olan kimdir? çünkü RABBİN yolları doğrudur, ve salihler o yollarda yürürler; fakat günah işleyenler o yollarda sürçerler.

YOEL

BAP 1

PETUELİN oğlu Yoele gelen RABBİN sözü.

2. Ey ihtiyarlar, bunu dinleyin, ve memlekette oturanların hepsi, buna kulak verin. Sizin günlerinizde, ve atalarınızın günlerinde böylesi oldu mu?

3. Bunu oğullarınıza anlatın, ve oğullarınız kendi oğullarına, ve onların oğulları da gelecek nesle anlatsınlar.

4. Gazamdan* artakalanı çekirge yedi; ve çekirgeden artakalanı yelek* yedi; ve yelekten artakalanı hasil* yedi.

* Bu âyette olan üç İbranî kelime çekirgenin farklı cinsleri, yahut çekirgenin büyüme çağlarına göre adları olması muhtemeldir.

5. Ayılın, ey sarhoşlar, ve ağlayın; ve ey şarap içenler, hepiniz, tatlı şarap için uluyun; çünkü ağzınızdan kapıldı.

6. Çünkü memleketimin üzerine kuvvetli ve sayıya gelmez bir millet çıktı; onun dişleri aslan dişleridir, ve onda dişi aslanın azı dişleri var.

7. Asmamı harap etti, ve incir ağacımın kabuğunu soydu; onu tamamen soyup yere attı; dalları ağardılar.

8. Gençliğinin kocası için çul kuşanan gelin gibi yas tut.

9. RABBİN evinden ekmek takdimesi ve dökülen takdime kesildi; kâhinler, RABBİN hizmetçileri, yas tutuyorlar.

10. Tarla harap oldu, toprak yas tutuyor; çünkü buğday harap oldu, yeni şarap kurudu, yağ kesildi.

11. Buğdaydan ve arpadan ötürü, ey çiftçiler, utanın, ey bağcılar, uluyun; çünkü tarla mahsulü yok oldu.

12. Asma kurudu, ve incir ağacı kesildi; nar, ve hurma, ve elma, kırım bütün ağaçları kurudular; âdem oğullarından da sevinç kalktı.

13. Ey kâhinler, çul kuşanıp dövünün; ey mezbahın hizmetçileri, uluyun; ey Allahımın hizmetçileri, gelin, çulda geceleyin; çünkü Allahınızın evinden ekmek takdimesi ve dökülen takdime kesildi.

14. Oruç takdis edin, toplantıya çağırın, ihtiyarları ve memlekette oturanların hepsini Allahınız RABBİN evine toplayın, ve RABBE feryat edin.

15. Ah o gün! çünkü RABBİN günü yakın, ve her şeye Kadir olan tarafından bir yıkım gibi geliyor.

16. Gözlerimizin önünden yemek, Allahımızın evinden sevinç ve meserret kesilmedi mi?
17. Toprak kesikleri altında tohumlar çürüdü; mahzenler boş kaldı, ambarlar yıkıldı; çünkü buğday kurudu.
18. Hayvanlar nasıl inliyorlar! sığır sürüleri şaşkın, çünkü kendilerine otlak yok; koyun sürüleri de zebun oldular.
19. Ya RAB, sana feryat ediyorum, çünkü çölün otlaklarını ateş yiyip bitirdi, ve alev kırım bütün ağaçlarını kavurdu.
20. Kır hayvanları da soluyarak seni çağırıyorlar; çünkü akar sular kurudu, ve çölün otlaklarını ateş yiyip bitirdi.

BAP 2

- SİONDA boru çalın, ve mukaddes dağımda yüksek sesle çalın; memlekette oturanların hepsi titresin; çünkü RABBİN günü geliyor, çünkü yakındır;
2. karartı, ve karanlık günü, bulut ve koyu karanlık günü; dağlar üzerine yayılmış tan ışığı gibi, büyük ve kuvvetli bir kavm geliyor; ezelden beri bunun gibisi olmamıştır, ve bundan sonra bir çok nesillerin yıllarınca bir daha olmayacak.
 3. Önlerinde ateş yiyip bitiriyor; ve arkalarında alev kavuruyor; önlerinde memleket Aden bahçesi, ve arkalarında ıssız çöl gibi; ve ellerinden kaçıp kurtulan da yok.
 4. Görünüşleri atların görünüşü gibi; ve cenk atlıları nasılsa öyle koşuyorlar.
 5. Dağların tepeleri üzerinde cenk arabalarının gürültüsü gibi, anızı yiyip bitiren ateş alevinin gürültüsü gibi, cenge dizilmiş kuvvetli bir kavm gibi sıçraşıyorlar.
 6. Onların karşısında kavmlar sancı çekiyorlar; bütün yüzler soluyor.
 7. Yiğitler gibi koşuyorlar; cenk adamları gibi duvara tırmanıyorlar; ve her biri kendi yolunda yürüyor, ve dizilerini bozmıyorlar.
 8. Ve kimse kardeşini itmiyor; herkes yolunda yürüyor; ve silâhlar arasından saldırıp geçiyorlar, ve kırılmıyorlar.
 9. Şehirde sıçraşıyorlar; şehrin duvarı üzerinde koşuşuyorlar; evlerin içine tırmanıyorlar; hırsız gibi pencerelerden giriyorlar.
 10. Önlerinde yer sarsılıyor; gökler titriyorlar; güneş ve ay kararıyorlar, ve yıldızlar ışıklarını gizliyorlar.
 11. Ve kendi ordusu önünde RAB sesleniyor; çünkü ordugâhı çok büyük; çünkü onun sözünü yerine getiren kuvvetlidir; çünkü RABBİN günü büyük ve çok korkunç; kim ona dayanabilir?
 12. Fakat şimdi bile, RAB diyor, bana bütün yüreğinizle, ve oruçla ve ağlayışla ve dövünme ile dönün;
 13. ve esvabınızı değil yüreğinizi yırtın, ve Allahınız RABBE dönün; çünkü o lûtfeder, ve çok acır, geç öfkelenir, ve inayeti çoktur, ve belâdan ötürü nadim olur.
 14. Kim bilir? belki döner de nadim olur, ve arkasında bereket, Allahınız RAB için ekmek takdimesi ve dökülen takdime bırakır.
 15. Sionda boru çalın, oruç takdis edin, toplantıya çağırın;
 16. kavmı toplayın, cemaati takdis edin, yaşlı adamları toplayın, küçük çocukları, ve emzikte olanları toplayın; güvey odasından, ve gelin gerdeğinden çıksın.
 17. Kâhinler, RABBİN hizmetçileri, eyvanla mezbah arasında ağlayıp desinler: Ya RAB, kavmını esirge, ve kendi mirasını rüsvaylığa verme ki, milletler ona hâkim olmasınlar; niçin kavmlar arasında denilsin: Onların Allahı nerede?
 18. O zaman RAB memleketini kıskandı, ve kavmına acıdı.
 19. Ve RAB cevap verip kavmına dedi: İşte, size buğday, ve yeni şarap, ve yağ göndereceğim, ve ona doyacaksınız; ve artık sizi milletler arasında rüsvay etmiyeceğim;

20. ve şimal ordusunu üzerinizden uzaklaştıracam, ve onu kurak ve ıssız bir diyara, önde gidenlerini şark denizine, ve artta gelenlerini garp denizine süreceğim; ve kötü kokusu yükselecek, ve pis kokusu yükselecek, çünkü büyük işler etti.
21. Korkma, ey toprak, coş ve sevin; çünkü RAB büyük işler etti.
22. Korkmayın, ey kır hayvanları, çünkü çölün otlakları yeşeriyor, çünkü ağaç meyvasını yüklenmiş, incir ağacı ve asma semerelerini veriyorlar.
23. Ve ey Sion oğulları, Allahınız RAB ile coşun ve sevinin; çünkü size ilk yağmuru tam ölçüsü ile veriyor, ve size önce olduğu gibi yağmuru, ilk yağmuru ve son yağmuru yağıdırıyor.
24. Ve harman yerleri buğdayla dolu olacak, ve tekneler şarap ve yağla taşacaklar.
25. Ve aranızda gönderdiğim büyük ordumun, çekirgenin, yelekin*, ve hasille gazamın yedikleri yılları size ödiyeceğim.
26. Ve bol bol yiyip doyacaksınız, ve sizin için şaşılacak şeyler yapan Allahınız RABBİN ismine hamdedeceksiniz; ve kavmım ebediyen utandırılmıyacak.
27. Ve bileceksiniz ki, ben İsrailin ortasındaım, ve Allahınız RAB benim, ve başkası yoktur; ve kavmım ebediyen utandırılmıyacak.
- * Bak, bap 1: 4.
28. Ve ondan sonra vaki olacak ki, bütün beşer üzerine Ruhumu dökeceğim; oğullarınız da, kızlarınız da peygamberlik edecekler, ihtiyaçlarınız rüyalar görecekler, gençleriniz rüyetler görecekler;
29. o günlerde köleler üzerine de cariyeler üzerine de Ruhumu dökeceğim.
30. Ve göklerde ve yerde alâmetler göstereceğim; kan ve ateş, ve duman direkleri.
31. RABBİN büyük ve korkunç günü gelmeden önce güneş karanlığa ve ay kana döndürülecek.
32. Ve vaki olacak ki, her kim RABBİN ismini çağırırsa kurtulacak; çünkü RABBİN dediği gibi, Sion dağında ve Yerusâlimde kaçıp kurtulanlar, ve artakalanlar arasında RABBİN çağırdığı kimseler olacak.

BAP 3

- ÇÜNKÜ işte, o günlerde ve o vakitte, Yahudanın ve Yerusâlimin sürgünlerini geri getirdiğim zaman,
2. bütün milletleri toplıyacağım, ve onları Yehoşafat deresine indireceğim; ve milletler arasına dağıtmış oldukları kavmımdan ötürü, ve mirasım İsrailden ötürü, onlara orada hükmü icra edeceğim; onlar memleketimi de bölüştüler,
3. ve kavmım için kura attılar, ve fahişenin ücreti olarak bir erkek çocuk verdiler, ve içki içsinler diye şarap bedeline bir kız sattılar.
4. Hem de siz, ey Sur ve Sayda, ve bütün Filistin havalisi, bana nesiniz? siz bana karşılık mı ödiyeceksiniz? eğer bana karşılık ödiyecek olursanız, karşılığınızı çarçabuk başınıza döndürürüm.
5. Mademki gümüşümü ve altınımı aldınız, ve güzel, ve değerli şeylerimi mabetlerinize götürdünüz,
6. ve Yahuda oğullarını ve Yerusâlim oğullarını, kendi sınırlarından uzaklaştırmak için, Yunanlıların oğullarına sattınız;
7. işte, kendilerini sattığınız yerden onları harekete getireceğim, ve yaptığınızı kendi başınıza döndüreceğim;
8. ve oğullarınızla kızlarınızı Yahuda oğullarına satacağım, ve onları uzak bir millete, Şebahlara satacaklar; çünkü RAB söyledi.
9. Milletler arasında şunu ilân edin; bir cenk hazırlayın; yiğitleri harekete getirin; bütün cenk

adamları yaklaşsınlar, yukarı çıksınlar.

10. Sapan demirlerinizi kılıç, ve bağcı bıçaklarınızı kargı yapın; zayıf olan: Ben yığdım, desin.

11. Çabuk olun, ey bütün milletler, etraftan gelin, ve toplanın. Ya RAB, yiğitlerini oraya indir.

12. Milletler harekete gelip Yehoşafat deresine çıksınlar; çünkü etraftan gelen bütün milletlere hükmetmek için orada oturacağım.

13. Orağı salın, çünkü hasat olgundur; gelin, ayağınızla ezin; çünkü mäsara doludur, tekneler taşıyor; çünkü onların kötülüğü büyüktür.

14. Kalabalıklar, hüküm deresinde kalabalıklar! çünkü hüküm deresinde RABBİN günü yakındır.

15. Güneş ile ay kararıyor, ve yıldızlar ışıklarını gizliyorlar.

16. Ve RAB Siondan gümürdiyecek, ve Yerusälimden seslenecek; ve gökle yer sarsılacak; fakat RAB kendi kavmı için sığınacak yer, ve İsrail oğulları için hisar olacak.

17. Ve bileceksiniz ki, mukaddes dağım Sionda oturan Allahınız RAB benim; ve Yerusälim mukaddes olacak, ve artık onun içinden yabancılar geçmiyecek.

18. Ve o gün vaki olacak ki, dağlar tatlı şarap damlatacak, ve tepeler süt akıtacak, ve Yahudanın bütün derelerinde sular akacak; ve RABBİN evinden bir kaynak çıkacak, ve Şittim vadisini sulıyacak

19. Yahuda oğullarına ettikleri zorbalıktan ötürü Mısır ıssız kalacak, ve Edom ıssız çöl olacak, çünkü memleketlerinde suçsuz kan döktüler.

20. Fakat Yahuda ebediyen, ve Yerusälim nesilden nesle kalacak.

21. Ve temizlemediğim kanlarından onları temizliyeceğim; çünkü RAB Sionda oturur.

AMOS

BAP 1

TEKOA çobanları arasında olan Amosun sözleri; onları Yahuda kıralı Uzziyanın günlerinde, ve İsrail kıralı Yoaşın oğlu Yeroboamın günlerinde, zelzeleden iki yıl önce İsrail hakkında gördü.

2. Ve dedi: RAB Siondan gümürdiyecek, ve Yerusälimden sesini yükseltecek; ve çobanların otlakları yas tutacaklar, ve Karmelin tepesi kuruyacak.

3. RAB şöyle diyor: Şamın üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü Gileadı demirden dövenlerle dövdüler.

4. Ben de Hazaelin evine ateş göndereceğim, ve Ben-hadadın saraylarını yiyip bitirecek.

5. Ve Şamın kapı sürgüsünü kıracağım, ve Aven deresinden orada oturanları ve Eden evinden elinde asa tutanı söküp atacağım; ve Suriye kavmı Kire sürülecek, RAB diyor.

6. RAB şöyle diyor: Gazanın üç, hatta dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü Edoma teslim etmek için bütün kavmı sürgün ettiler.

7. Ben de Gazanın duvarına ateş göndereceğim, ve saraylarını yiyip bitirecek.

8. Ve Aşdoddan orada oturanları, ve Aşkelondan elinde asa tutanı söküp atacağım; ve elimi Ekrona karşı çevireceğim; ve Filistilerin bakiyesi yok olacak, Rab Yehova diyor.

9. RAB şöyle diyor: Surun üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü bütün kavmı Edoma teslim ettiler, ve kardeşler ahdini anmadılar.

10. Ben de Surun duvarına ateş göndereceğim, ve saraylarını yiyip bitirecek.

11. RAB şöyle diyor: Edomun üç, hatta dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü kardeşini kılıçla kovaladı, ve acıma duygularını boğdu, ve öfkesi daima yırtıcı idi, ve hiç gazabını elden bırakmadı.

12. Ben de Temana ateş göndereceğim, ve Botsranın saraylarını yiyip bitirecek.
13. RAB şöyle diyor: Ammon oğullarının üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü kendi sınırlarını genişletsinler diye Gileadlı gebe kadınların karınlarını yarıdılar.
14. Ben de Rabbanın duvarında ateşi tutuşturacağım, ve cenk gününde gürültü ile, ve kasırga gününde fırtına ile onun saraylarını yiyip bitirecek;
15. ve onların kiralı, kendisi ve reisleri birlikte sürgüne gidecekler, RAB diyor.

BAP 2

RAB şöyle diyor: Moabın üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü Edom kiralının kemiklerini kireç edinciye kadar yaktı.

2. Ben de Moaba ateş göndereceğim, ve Keriyotun saraylarını yiyip bitirecek; ve Moab kargaşalıkla, gürültü ile, ve boru sesile ölecek;
3. ve onun içinden hâkimi söküp atacağım, ve onunla beraber bütün reislerini öldüreceğim, RAB diyor.
4. RAB şöyle diyor: Yahudanın üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü RABBİN şeriatini hor gördüler, ve hükümlerini tutmadılar, ve putları kendilerini saptırdılar, o putlar ki, ataları onların ardınca yürümüşlerdi.
5. Ben de Yahudaya ateş göndereceğim, ve Yerusâlimin saraylarını yiyip bitirecek.
6. RAB şöyle diyor: İsrailin üç, hattâ dört kat cinayetinden ötürü cezasını geri almayacağım; çünkü salihî paraya, ve yoksulu bir çift çarığa sattılar —
7. onlar ki, yoksulların başı üzerindeki toz toprağa can atarlar, ve hakirlerin yolunu saptırırlar; ve mukaddes ismimi kirletmek için bir adamla babası aynı genç kadına giderler;
8. ve her mezbahın yanında, rehin alınan esvap üzerinde yatarlar; ve Allahlarının evinde cereme verenlerin şarabını içerler.
9. Fakat ben onların önünde Amorîyi helâk ettim, onun boyu erz ağaçlarının boyu gibi iri, ve kendisi meşe ağaçları kadar kuvvetli idi; fakat yukarıdan meyvasını ve aşağıdan kökünü helâk ettim.
10. Ve ben sizi Mısır diyarından çıkardım, ve Amorînin memleketini mülk edinmek için çölde kırk yıl size yol gösterdim.
11. Ve oğullarınızdan peygamberler, ve yiğitlerinizden Nezîrler çıkardım. Ey İsrail oğulları, böyle değil mi? RAB diyor.
12. Fakat siz Nezîrlere şarap içirdiniz, ve: Peygamberlik etmeyin, diye peygamberlere emrettiniz.
13. Demet dolu araba nasıl yeri ezerse, işte, ben de olduğunuz yerde sizi öyle ezeceğim.
14. Ve çabuk koşan kaçamayacak; ve kuvvetli adam kendi kuvvetini gösteremiyecek; ve yiğit canını kurtaramıyacak;
15. ve yay çeken ayakta duramayacak; ve ayağına tez olan kendisini kurtaramıyacak; ve ata binen canını kurtaramıyacak;
16. ve yiğitler arasında yürekli adam o gün çıplak kaçacak, RABBİN sözü.

BAP 3

EY İsrail oğulları, RABBİN size karşı, Mısır diyarından çıkardığı bütün aşirete karşı, söylediği şu sözü dinleyin; ve dedi:

2. Yeryüzünün bütün aşiretlerinden yalnız sizi tanıdım, bundan dolayı bütün fesatlarınızı sizin üzerinizde yoklıyacağım.
3. İki adam anlaşmadan birlikte yürürler mi?
4. Avı olmayınca ormanda aslan gümürder mi? genç aslan bir şey tutmadıkça ininden sesini çıkarır mı?
5. Kuş için tuzak kurulmamış iken yerdeki kapana düşer mi? kapan bir şey tutmamışken topraktan sıçrar mı?
6. Şehirde boru çalınır da kavm korkmaz mı? bir şehre kötülük gelir de RAB onu yapmamış olur mu?
7. Gerçek Rab Yehova peygamber kullarına sırrını açmadıkça bir şey yapmaz.
8. Aslan gümürdedi; kim korkmaz? Rab Yehova söyledi; kim peygamberlik etmez?
9. Aşdoda, saraylarda, ve Mısır diyarında, saraylarda işittirin, ve diyin: Samiriye dağları üzerinde toplanın; ve onun ortasındaki büyük karışıklıkları, ve onun içindeki gaddarlıkları görün.
10. Çünkü onlar doğruluk yapmağı bilmiyorlar, RABBİN sözü, onlar ki saraylarına zorbalık ve soygunculuk yığmışlardır.
11. Bundan dolayı Rab Yehova şöyle diyor: Düşman çıkacak, ve diyarı kuşatacak, ve kuvvetini senden soyacak, ve sarayların çapul edilecek.
12. RAB şöyle diyor: Çoban aslanın ağzından nasıl iki bacak yahut bir kulak parçası çekip kurtarırsa, İsrail oğulları, Samiriyede sedir köşesinde ve yatağın ipekli yastıkları üzerinde oturanlar da böyle kurtulacaklar.
13. Dinleyin, ve Yakub evine karşı şehadet edin, Rab Yehova, orduların Allahı diyor.
14. Çünkü İsrailin cinayetlerini kendi üzerinde yokladığım günde Beyt-elin mezbahlarını da yoklıyacağım; ve mezbahın boynuzları kesilecek, ve yere düşecekler.
15. Ve kışlık evi yazlık evi ile beraber vuracağım; ve fil dışından evler yok olacak, ve büyük evler harap olacaklar, RABBİN sözü.

BAP 4

EY sizler, Samiriye dağındaki Başan inekleri, fakirleri sıkıştıran, yoksulları ezen, efendilerine: Getir de içelim, diyen kadınlar, şu sözü dinleyin:

2. Rab Yehova kudsiyeti üzerine and etti ki, işte, üzerinize o günler geliyor ki, sizi çengeller ile, ve geri kalanlarını balık oltaları ile çekip götürecekler.
3. Ve gediklerden çıkacaksınız, her kadın karşısındakinden çıkacak; ve kendinizi Harmona atacaksınız, RABBİN sözü.
4. Beyt-ele gelin de günah işleyin; Gilgala gelin de günahı artırın; ve her sabah kurbanlarınızı, ve her üç günde bir ondalıklarınızı getirin;
5. ve mayalı şükran takdimesi arzedin, ve gönüllü takdimeleri ilân edip işittirin; çünkü hoşunuza giden budur, ey İsrail oğulları, Rab Yehovanın sözü.
6. Hem de bütün şehirlerinizde size diş temizliği, ve bütün yerlerinizde ekmek kıtlığı verdim; ve bana dönmediniz, RABBİN sözü.
7. Daha orak vaktine üç ay varken sizden yağmuru da esirgedim; ve bir şehrin üzerine yağdırdım, obir şehrin üzerine yağdırmadım; bir tarlanın üzerine yağdı, ve üzerine yağmıyan tarla kurudu.
8. Ve iki üç şehir su içmek için dolaşarak bir şehre gittiler, ve suya kanmadılar; ve bana dönmediniz, RABBİN sözü.
9. Ekininize sam yeli ve küf gönderip sizi vurdum; bahçelerinizden, ve bağlarınızdan, ve incir ve zeytin ağaçlarınızdan bir çoğunu çekirge yedi; ve bana dönmediniz, RABBİN sözü.

10. Mısırdaki olduğu gibi aranızda veba gönderdim; yiğitlerinizi kılıçla öldürdüm, ve atlarınızı sürüp götürdüm; hattâ ordugâhınızın pis kokusunu burnunuza çıkardım; ve bana dönmediniz, RABBİN sözü.
11. Allah Sodom ve Gomorrayı nasıl alt üst etti ise, öylece aranızda şehirler alt üst ettim; ve ateşten kurtarılan yarı yanmış odun parçası gibi idiniz; ve bana dönmediniz, RABBİN sözü.
12. Bundan ötürü sana böyle edeceğim, ey İsrail; mademki sana böyle edeceğim, ey İsrail, Allahını karşılamaya hazır ol.
13. Çünkü, işte, dağlara biçim veren, ve yeli yaratan, ve düşüncesi ne olduğunu insana bildiren, tanı karanlık eden, ve dünyanın yüksek yerleri üzerine ayak basan — onun ismi RABDİR, orduların Allahıdır.

BAP 5

- EY İsrail evi, üzerinize mersiye olarak okuyacağım bu sözü dinleyin.
2. İsrail kızı düştü, bir daha kalkmayacak; toprağı üzerine serilmiş, onu kaldıran yok.
 3. Çünkü Rab Yehova şöyle diyor: Bin adam çıkan şehrin yüz adamı kalacak, ve yüz adam çıkanın, İsrail evine on adamı kalacak.
 4. Çünkü RAB İsrail evine şöyle diyor: Beni arayın, ve yaşarsınız;
 5. fakat Beyt-eli aramayın, ve Gilgala girmeyin, ve Beer-şebaya geçmeyin; çünkü Gilgal elbette sürgün götürülecek, ve Beyt-el bir hiç olacak.
 6. RABBİ arayın, ve yaşarsınız; yoksa Yusuf evinde o bir ateş gibi çıkar, ve ateş onu yiyip bitirir, ve Beytelde onu söndüren bulunmaz.
 7. Ey hakkı pelin otuna döndürenler, ve adaleti yere atanlar!
 8. Ülker burcunu ve Oriyon burcunu yaratanı, ve ölüm gölgesini sabaha çevireni, ve gündüzü gece ile karartanı, ve deniz sularını çağıranı, ve onları yeryüzüne dökeni arayın; onun ismi RABDİR;
 9. kuvvetliyi ansızın yıkar, ve hisarın üzerine yıkım gelir.
 10. Kendilerini kapıda azarlıyan adamdan nefret ediyorlar, ve doğrulukla söyliyenden ikrah ediyorlar.
 11. Bundan ötürü, mademki fakiri ayak altına alıyorsunuz, ve ondan buğday hediyeleri koparıyorsunuz; yonulmuş taştan evler yaptınız, fakat onlarda oturmıyacaksınız; güzel bağlar diktiniz, fakat onların şarabını içmiyeceksiniz.
 12. Çünkü cinayetlerinizin çok, ve suçlarınızın ağır olduğunu biliyorum, ey salih sıkıştıranlar, rüşvet alanlar, ve kapıda yoksulların hakkını saptıranlar!
 13. Bundan dolayı akıllı adam bu vakitte susacaktır; çünkü vakit kötüdür.
 14. Kötülüğü değil, iyiliğı arayın ki, yaşıyasınız; ve böylece RAB, orduların Allahı, dediğiniz gibi sizinle beraber olur.
 15. Kötülüğten nefret edin, ve iyiliğı sevin, ve kapıda hakkı pekiştirin; belki RAB, orduların Allahı, Yusufun bakiyesine lütfeder.
 16. Bundan dolayı Rab, orduların Allahı Yehova, şöyle diyor: Bütün meydanlarda figan kopacak; ve bütün sokaklarda: Ah, ah, diye inliyecekler, ve çiftçiyi yas tutmağa, ve mersiye okumak bilenleri figan etmeğe çağıracaklar,
 17. ve bütün bağlarda figan kopacak; çünkü aranızdan ben geçeceğim, RAB diyor.
 18. RABBİN gününü isteyenlerin vay başına! RABBİN gününü niçin istiyorsunuz? O ışık değil, karanlıktır.
 19. Nasıl ki, adam aslanın önünden kaçır da karşısına ayı çıkar; yahut eve gelir de elini duvara dayar, ve onu yılan sokar.
 20. RABBİN günü ışık değil, karanlık olmayacak mı? evet, koyu karanlık, ve onda parıltı yok.

21. Bayramlarınızdan nefret ediyorum, onları hor görüyorum, ve bayram toplantılarınızdan hoşlanmam.
22. Yakılan takdimelerinizi ve ekmek takdimelerinizi bana arzetseniz de razı olmayacağım; ve besili hayvanlarınızdan selâmet takdimelerine bakmıyacağım.
23. İlâhilerinin gürültüsünü benden uzaklaştır; çünkü santurlarının ahengini de dinlemeyeceğim.
24. Ancak hak sular gibi, ve adalet kuvvetli ırmak gibi aksın.
25. Ey İsrail evi, çölde kırk yıl bana kurbanlar ve takdimeler getirdiniz mi?
26. Gerçek siz kıralınızın çadırını, ve putlarınızın sandığını, kendiniz için yapmış olduğunuz ilâhınızın yıldızını taşıdınız.
27. Bunun için sizi Şamın ötesine sürgün ettireceğim, RAB diyor, onun ismi orduların Allahıdır.

BAP 6

- SİONDA kaygısız olanlara, ve Samiriye dağında emniyette bulunanlara, milletlerin birincisinin tanınmış adamlarına, İsrail evinin kendilerine baş vurduğu o adamlara, ne yazık!
2. Kalneye geçin de görün; ve oradan büyük Hamata gidin; ve Filistîlerin Gat şehrine inin; bu ülkelerden onlar daha iyi midirler? ve onların sınırı sizin sınırınızdan daha geniş midir?
 3. ey sizler ki, belâ gününü kendinizden uzaklaştırıyorsunuz, ve zorbalık kürsüsünü yakına getiriyorsunuz;
 4. ey sizler, fil dişi yataklar üzerinde yatanlar, ve sedirleri üzerinde uzananlar, ve sürüden kuzular, ve ahırın içinden buzağılar alıp yiyenler;
 5. santur sesile boş türküler söylöyenler; Davud imiş gibi kendileri için musiki âletleri icat edenler;
 6. taslarla şarap içenler, ve âlâ yağlar sürünenler; ve Yusufun kırgını üzerine kederlenmiyenler!
 7. Bundan dolayı şimdi sürgünlerin başında sürülecekler; ve sedirde uzananların keyifli bağırıışları sona erecek.
 8. Rab Yehova kendi üzerine and etti, RAB, orduların Allahı diyor: Yakubun gururundan ikrah ediyorum, ve saraylarından nefret ediyorum; ve şehri ve onun içindekileri ele vereceğim.
 9. Ve vaki olacak ki, eğer bir evde on adam kalmışsa, onlar da ölecekler.
 10. Ve birinin amcası, cesedi yakacak adam, kemikleri evden çıkarmak için onu kaldırıncı, ve evin iç tarafında olana: Yanında daha var mı? diyip, o da: Hayır, diyince, o zaman diyecek: Sus, çünkü RABBİN ismini anmak olmaz.
 11. Çünkü, işte, RAB emrediyor, ve büyük ev yıkılacak, ve küçük ev çatlaklarla harap olacak.
 12. Kaya üzerinde atlar koşar mı? orada öküzlerle kimse çift sürer mi? halbuki siz hakkı öde, ve adalet meyvasını pelin otuna döndürdünüz;
 13. sizler ki, bir hiçle sevinenler, ve: Kendimize boynuzları kuvvetimizle almadık mı? diyenlersiniz.
 14. Çünkü, işte, ben, ey İsrail evi, size karşı bir millet kaldıracığım, orduların Allahı RAB diyor; ve Hamata girilecek yerden Araba vadisine kadar sizi onlar ezecekler.

BAP 7

RAB Yehova bana şöyle gösterdi; ve işte, son çayır çıkmağa başlarken o çekirge yapıyordu; ve işte, kiral biçiminden sonraki son çayırdı.

2. Ve vaki oldu ki, onlar yerin otunu yemeği bitirince dedim: Ya Rab Yehova, niyaz ederim, bağışla; Yakub nasıl dayanacak? çünkü küçüktür.

3. Bunun üzerine RAB nadim oldu; RAB: Bu olmayacak, dedi.

4. Rab Yehova bana şöyle gösterdi; ve işte, Rab Yehova ateşle muhakeme etmek için çağırdı; ve ateş büyük engini yiyip bitirdi, ve karayı yiyip bitirmek üzre idi.

5. Ve dedim: Ya Rab Yehova, niyaz ederim, bırak, Yakub nasıl dayanacak? çünkü küçüktür.

6. Bunun üzerine RAB nadim oldu; Rab Yehova: Bu da olmayacaktır, dedi.

7. Bana şöyle gösterdi; ve işte, Rab şakulî bir duvar yanında duruyordu, ve elinde bir şakul vardı.

8. Ve RAB bana dedi: Sen ne görüyorsun, Amos? Ve ben dedim: Bir şakul. Ve RAB dedi: İşte, ben kavmım İsrailin ortasına şakul koyacağım; artık bir daha ona göz yummayacağım;

9. ve İshakın yüksek yerleri harap olacak, ve İsrailin makdisleri viran olacak; ve Yeroboam evine karşı kılıçla kalkacağım.

10. Ve Beyt-el kâhini Amatsya İsrail kralı Yeroboama gönderip dedi: İsrail evinin ortasında Amos sana karşı düzen kurdu; onun bütün sözlerini memleket taşıyamaz.

11. Çünkü Amos şöyle diyor: Yeroboam kılıçla ölecek, ve elbette İsrail kendi toprağı üzerinden sürülecek.

12. Ve Amatsya Amosa dedi: Ey Gören, git, Yahuda diyarına kaç, ve orada ekmek ye, ve orada peygamberlik et;

13. fakat artık bir daha Beyt-elde peygamberlik etme; çünkü burası kralın makdisidir, ve kiral evidir.

14. Ve Amos cevap verdi, ve Amatsyaya dedi: Ben peygamber değildim, peygamber oğlu da değildim; ancak ben sığır çobanı idim, ve cemiz ağaçları tımar ederdim;

15. ve RAB beni sürünün arkasından aldı, ve RAB bana dedi: Git, kavmım İsraille peygamberlik et.

16. Ve şimdi RABBİN sözünü dinle: İsraille karşı peygamberlik etme, ve İshak evine karşı söz söyleme, diyorsun;

17. bundan ötürü RAB şöyle diyor: Senin karın şehirde fahişe olacak, ve oğulların ve kızların kılıçla düşecekler, ve toprağın ölçü ipi ile paylaşılacak; ve sen murdar toprak üzerinde öleceksin, ve elbette İsrail kendi toprağı üzerinden sürülecektir.

BAP 8

RAB Yehova bana şöyle gösterdi: ve işte, bir sepet yaz meyvası.

2. Ve dedi: Sen ne görüyorsun, Amos? Ve ben dedim: Bir sepet yaz meyvası. Ve RAB bana dedi: Kavmım İsrailin sonu geldi; artık bir daha onlara göz yummayacağım.

3. Ve o gün sarayın türküleri ulumalara dönecek, Rab Yehova diyor; leşler çok olacak; her yerde onları sessizce dışarı atacaklar.

4. Bunu dinleyin, sizler ki, yoksulu yutmak istiyorsunuz, ve memleketin fakirlerini helâk ediyorsunuz

5. ve diyorsunuz: Ne vakit ay başı geçecek ki, zahire satalım? ve ne vakit Sebt günü geçecek ki, satılığa buğday çıkaralım, efayı* küçütelim, ve şekeli* büyütelim, ve hileli teraziler kullanalım da

6. fakirleri gümüşe, ve yoksulları bir çift çarığa satın alalım, ve buğdayın süprüntüsünü satalım?

7. RAB Yakubun övündüğü üzerine and etti: Onların bütün işlerini ebediyen unutmayacağım.

8. Bundan ötürü yer titremeyecek mi, ve onda oturan her adam yas tutmayacak mı? Evet, bütün yer Irmak gibi yükselecek, Mısırın Irmağı gibi kabarıp yine inecek.
9. Ve o günde vaki olacak ki, Rab Yehova diyor, öğleyin güneşi batıracağım, ve güpegündüz diyarı karartacağım.
10. Ve bayramlarınızı yasa, ve bütün ilâhilerinizi mersiyeye döndüreğim; ve her bele çul kuşatacağım, ve her başın saçını yoldurtacağım; ve onu biricik oğul yası gibi, ve sonunu acı gün gibi kılacağım.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
11. İşte, günler geliyor, Rab Yehova diyor, ve memlekete açlık göndereğim, ekmeğe acıkma değil, ve suya susama değil, ancak RABBİN sözlerini işitmeğe susama göndereğim.
12. Ve denizden denize, ve şimalden şarka kadar dolaşacaklar; RABBİN sözünü aramak için öteye beriye koşacaklar, ve bulmayacaklar.
13. O gün de güzel kızlar ve yiğitler susuzluktan bayılacaklar.
14. Onlar ki, Samiriyenin günahı üzerine and ederler, ve: Ey Dan, senin ilâhının hayatı üzerine; ve: Beer-şeba yolunun hayatı üzerine, derler; onlar düşecekler, ve artık kalkmayacaklar.

BAP 9

- RABBİ mezbahın yanında durmakta gördüm; ve dedi: Başlıklara vur da eşikler sarsılsın; ve hepsinin başı üzerinde onları parçala; ve onlardan sona kalanları kılıçla öldüreğim; onların kaçağı kaçmayacak, ve onların kurtulanı kurtulmayacak.
2. Ölüler diyarını delip girseler de, elim onları oradan alacak; ve göklere çıksalar da, oradan kendilerini indireğim.
3. Ve Karmelin tepesinde gizlenseler de, onları arayıp oradan alacağım; ve gözümün önünden uzak, denizin dibinde saklansalar da, oradan yılana emredeğim, ve onları sokacak.
4. Ve düşmanlarının önünde sürgün gitseler de, oradan kılıca emredeğim ve onları öldürecek; ve onların üzerine, iyilik için değil, kötülük için gözlerimi dikeğim.
5. Çünkü Yehova, orduların Rabbi, yere dokunan odur, ve yer eriyor, ve onda oturanların hepsi yas tutacaklar; ve bütün yer Irmak gibi yükselecek, ve Mısırın Irmağı gibi yine inecek;
6. yukarı odalarını göklerde yapan, ve kubbesini yer üzerine kuran, denizin sularını çağıran, ve onları yeryüzüne döken odur; ismi Yehovadır.
7. Benim için Habeşlerin oğulları gibi değil misiniz, ey İsrail oğulları? RABBİN sözü. İsraili Mısır diyarından, ve Filistîleri Kaftordan, Suriyelileri de Kirden çıkarmadım mı?
8. İşte, Rab Yehovanın gözleri bu suçlu ülkenin üzerindedir, ve onu toprağın yüzü üzerinden söküp atacağım; ancak Yakub evini büsbütün söküp atmıyacağım, RABBİN sözü.
9. Çünkü işte, ben emredeğim, ve bütün milletler arasında, kalburda buğday elenir gibi İsrail evini eliyeceğim, ve bir tane bile yere düşmiyecek.
10. Kavmımdan bütün suç işliyenler: Belâ bize erişmez, ve bizi karşılamaz, diyenler kılıçla ölecekler.
11. Davudun düşmüş olan haymesini o gün dikeğim, ve onun gediklerini kapıyacağım, ve onun yıkılmış yerlerini dikeğim, ve onu eski günlerde olduğu gibi yapacağım;
12. ta ki, Edomun bakiyesini, ve üzerlerine ismim çağırılan bütün milletleri mülk edinsinler, bunu yapan RAB diyor.
13. İşte, günler geliyor, RABBİN sözü, çift süren orakçıya, ve üzüm basan ekin ekene erişecek; ve dağlar yeni şarap damlatacaklar, ve bütün tepeler eriyecek.
14. Ve kavmım İsrailin sürgünlerini geri getireğim, ve harap olan şehirleri yapacaklar, ve onlarda oturacaklar; ve bağlar dikecekler, ve onların şarabını içecekler; ve bahçeler

yapacaklar, ve onların meyvasını yiyecekler.

15. Ve onları topraklarına dikeceğim, ve kendilerine verdiğim topraklarından artık sökülmiyecekler, senin Allahın RAB diyor.

OBADYA

OBADYANIN rüyeti.

Rab Yehova Edom için şöyle diyor: RABDEN haber işittik, ve: Kalkın, ve ona karşı cenk için kalkalım, diye milletler arasına elçi gönderildi.

2. İşte, seni milletler arasında küçük ettim; sen çok hor görülmektesin.

3. Ey sen, kaya kovuklarında oturan, meskeni yüksek olan, kendi yüreğinin kibri seni aldattı; o ki, yüreğinde: Kim beni yere indirir? diyor.

4. Sen kartal gibi yükselsen, ve yuvanı yıldızların arasına koysan, oradan seni indiririm, RABBİN sözü.

5. Eğer sana hırsızlar, gece haydutları, gelmiş olsalardı (sen nasıl helâk oldun!), ancak kendilerine yetecek kadarını almazlar mı idi? eğer sana bağ bozucular gelmiş olsalardı, artakalan bir kaç salkım bırakmazlar mı idi?

6. Esavın her şeyini nasıl eştiler! gizli hazinelerini nasıl deştiler!

7. Seninle andlaşmış adamların hepsi seni sınıra kadar iletiler; sizinle barışık olan adamlar seni aldattılar, ve seni yendiler; ekmeğini yiyenler senin altına tuzak kuruyorlar. Kendisinde anlayış yok.

8. Ben o gün, RABBİN sözü, hikmetli adamları Edomdan, ve anlayışı Esavın dağından yok etmiyecek miyim?

9. Ve herkes öldürülerek Esavın dağından kesilip atılsın diye, ey Teman, senin yiğitlerin yılacaklar.

10. Kardeşin Yakuba edilen zorbalıktan ötürü seni utanç kaplıyacak, ve ebediyen kesilip atılacaksın.

11. Sen karşıda dikildiğin gün, yabancılar onun malını sürdükleri, ve ecnebîler kapılarına girip Yerusâlim için kura attıkları gün, sen de onlardan biri gibi oldun.

12. Fakat kendi kardeşinin gününe, talihsizliği gününe bakma, ve felâketleri gününde Yahuda oğulları üzerine sevinme; ve sıkıntı gününde büyük söz söyleme.

13. Felâketleri gününde kavmımın kapısına girme; ve hem sen felâketleri gününde onların derdine bakma, ve felâketleri gününde onların malına el uzatmayın.

14. Onun kaçaklarını kesip atmak için yol ağzında durma; ve sıkıntı gününde onun artakalanlarını ele verme.

15. Çünkü bütün milletler için RABBİN günü yakındır; sen nasıl ettinse, sana öyle edilecek; işlediğinin karşılığı kendi başına dönecek.

16. Çünkü mukaddes dağım üzerinde nasıl içtinizse, bütün milletler daima öyle içecekler; evet, içecekler, ve sümürecekler, ve sanki yokmuş gibi olacaklar.

17. Fakat Sion dağında kaçıp kurtulanlar olacak, ve o mukaddes olacak; ve Yakub evi kendi mülklerini edinecek.

18. Ve Yakub evi ateş, ve Yusuf evi alev, ve Esav evi anız olacak, ve onları yakacaklar, ve onları yiyip bitirecekler, ve Esav evi için artakalan kimse olmayacak; çünkü RAB söyledi.

19. Ve Cenubdakiler* Esavın dağını, ve Şefeladakiler* Filistîleri mülk edinecekler; ve Efraim kırını, ve Samiriye kırını mülk edinecekler; Benyamin de Gileadı mülk edinecek.

20. Ve Kenânlılar arasında olan bu İsrail oğulları ordusunun sürgünleri Tsarefata kadar mülk edinecekler; ve Sefaradda olan Yerusâlimin sürgünleri Cenub şehirlerini mülk edinecekler.

21. Ve Esavın dağına hüküm vermek için Sion dağına kurtarıcılar çıkacak; ve kırallık

RABBİN olacak.

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

YUNUS

BAP 1

VE Amittayın oğlu Yunusa RABBİN şu sözü geldi:

2. Kalk, Nineveye, o büyük şehre, git, ve ona karşı çağır; çünkü onların kötülüğü benim önüme kadar çıktı.

3. Fakat Yunus RABBİN önünden Tarşişe kaçmağa kalktı; ve Yafaya indi, ve Tarşişe giden bir gemi buldu; navlununu verdi, ve RABBİN önünden uzağa, Tarşişe onlarla beraber gitmek için gemiye bindi.

4. Ve RAB denizin üzerine büyük bir yel gönderdi, denizde büyük fırtına oldu, ve gemi kırılacak gibi idi.

5. Gemiciler korktular, her biri kendi ilâhına feryat etti; ve kendilerine hafiflik olsun diye gemide olan şeyleri denize attılar. Yunus ise, geminin dip ambarına inmişti; ve yatıp derin uykuya dalmıştı.

6. Ve gemi reisi yaklaşıp ona dedi: Ey sen, uyuyan adam, nen var? kalk, kendi Allahını çağır, belki Allah bizi anar da, helâk olmayız.

7. Ve herkes birbirine dedi: Gelin de kura çekelim, ve bilelim kimin yüzünden bu belâ başımıza geldi. Ve kura çektiler, kura da Yunusa düştü.

8. O vakit ona dediler: Rica ederiz, bize bildir, üzerimizdeki bu belâ kimin yüzünden? senin işin nedir? nereden geliyorsun? memleketin neresi? ve hangi kavmdansın?

9. Ve onlara dedi: Ben İbranîyim; denizi ve karayı yaratan göklerin Allahı RABDEN korkuyorum.

10. Ve o adamlar çok korkarak ona dediler: Bu ettiğin nedir? Çünkü RABBİN önünden kaçmakta olduğunu o adamlar biliyorlardı, çünkü onlara anlatmıştı.

11. Ve ona dediler: Deniz bize karşı yatışsın diye sana ne edelim? çünkü deniz git gide daha fırtınalı oluyordu.

12. Ve onlara dedi: Beni kaldırıp denize atın; deniz de size karşı yatışır; çünkü benim yüzümden bu büyük fırtınanın üzerinize geldiğini biliyorum.

13. Fakat o adamlar karaya dönmek için sıkı kürek çektiler; fakat yapamadılar; çünkü deniz onlara karşı git gide daha fırtınalı oluyordu.

14. Ve RABBİ çağırarak dediler: Ah, ya RAB, yalvarıyoruz, bu adamın canından ötürü helâk olmalıyım, ve suçsuz kanı üzerimize yükleme; çünkü sen, ya RAB, sana nasıl hoş göründü ise, öyle yaptın.

15. Ve Yunusu kaldırıp denize attılar; ve denizin kudurması yatıştı.

16. O zaman bu adamlar RABDEN çok korktular; ve RABBE kurban kestiler, ve adaklar adadılar.

17. Ve Yunusu yutmak için RAB büyük bir balık hazırladı; ve Yunus üç gün üç gece balığın karnında kaldı.

BAP 2

VE Yunus balığın karnından Allahı RABBE dua etti.

2. Ve dedi: Sıkıntım içinden RABBİ çağırdım, Ve bana cevap verdi; Ölüler diyarının bağrından imdada çağırdım, Ve sen benim sesimi işittin.

3. Çünkü beni engine, denizlerin yüreğine attın, Ve beni seller sardı; Hep dalgaların, ve mevcelerin üzerimden geçti.

4. Ve ben dedim: Senin gözlerinin önünden kovuldum; Fakat yine senin mukaddes mabedine bakacağım.

5. Beni sular kuşattı, ta cana kadar; Çevremi engin aldı; Başıma yosunlar sarıldı.

6. Dağların köklerine kadar indim; Arkamdan dünya ebediyen sürgülendi; Fakat hayatımı çukurdan sen çıkardın, ey Allahım RAB.

7. İçimde canım bayılınca RABBİ andım; Ve duam sana, mukaddes mabedinin içine vardı.

8. Yalancı putlara saygısı olanlar, Kendi nimetlerini bırakırlar.

9. Fakat ben sana şükran sesile kurban keseceğim; Adamış olduğumu ödiyeceğim. Kurtarış RABBİNDİR.

10. Ve RAB balığa söyledi, ve Yunusu karaya kustu.

BAP 3

VE ikinci defa olarak Yunusa RABBİN şu sözü geldi:

2. Kalk, Nineveye, o büyük şehre git, ve sana söyleyeceğim sözleri ona çağır.

3. Ve Yunus kalktı, ve RABBİN sözüne göre Nineveye gitti. Nineve çok büyük bir şehirdi, genişliği üç günlük yoldu.

4. Ve Yunus şehre girmeğe başladı, bir günlük yol yaptı, ve çağırıp dedi: Daha kırk gün var, ve Nineve yıkılacak.

5. Ve Nineve halkı Allaha inandılar; ve oruç ilân ettiler, ve büyüğünden küçüğüne kadar çullar sarındılar.

6. Ve bu söz Nineve kiralına erişti, ve tahttan kalktı, ve üzerinden kaftanını çıkardı, ve çul sarınıp kül üzerine oturdu.

7. Ve kiralın ve büyük adamlarının fermanı ile Ninevede bağırıp ilân etti: İnsan ve hayvan, sığır ve davar, bir şey tatmasınlar; otlamasınlar, su da içmesinler;

8. ve insan da hayvan da, çul sarınıp Allahı kuvvetle çağırınsınlar; ve herkes kötü yolundan, ve ellerindeki zorbalıktan dönsün.

9. Kim bilir? belki Allah döner ve nadim olur, ve kızgın öfkesinden döner de, yok olmayız.

10. Ve Allah onların işlerini, kötü yollarından dönmüş olduklarını gördü; ve onlara yapacağını söylemiş olduğu kötülükten ötürü Allah nadim oldu; ve onu yapmadı.

BAP 4

FAKAT Yunusun çok gücüne gitti, ve kızdı.

2. Ve RABBE dua edip dedi: Ah, ya RAB, ben daha memleketimde iken bunu söylemedim mi? bundan ötürü hemen Tarşışe kaçmağa davrandım; çünkü biliyordum ki sen lûtfeden ve çok acıyan, geç öfkelenen, ve inayeti çok olup kötülükten nadim olan Allahsın.

3. Ve şimdi, ya RAB, niyaz ederim, canımı benden al; çünkü benim için ölmek yaşamaktan iyidir.

4. Ve RAB dedi: Öfkelenmekle iyi mi ediyorsun?

5. Ve Yunus şehirden çıktı, ve şehrin şarkında oturdu, ve orada kendisine bir çardak yaptı, ve

onun altında gölgede oturdu, ta ki, şehre ne olacağını görsün.

6. Ve Yunusu kötü halinden kurtarmak üzre, başına gölge olsun diye, RAB Allah bir asma kabak fidanı hazır edip onun üzerine çıkardı. Ve Yunus asma kabağından ötürü büyük sevinçle sevindi.

7. Fakat ertesi gün sabah olurken Allah bir kurt hazırladı, ve kurt asma kabağını vurdu, o da kurudu.

8. Ve vaki oldu ki, güneş doğunca, Allah yakıcı şark yelini hazırladı; ve güneş Yunusun başına vurdu, ve bayıldı, ve kendisi için ölümü dileyip dedi: Benim için ölmek yaşamaktan iyidir.

9. Ve Allah Yunusa dedi: Asma kabağından ötürü öfkelenmekle iyi mi ediyorsun? Ve dedi: Ölüme kadar öfkelenmekle iyi ediyorum.

10. Ve RAB dedi: Sen, emeğini çekmediğin, ve büyütmediğin asma kabağına acıyorsun, o kabak ki, bir gecede çıktı ve bir gecede yok oldu;

11. ya ben, Nineve için, o büyük şehir için acımıyayım mı? o şehir ki, orada sağını ve solunu seçemiyen yüz yirmi binden ziyade insan, bir çok da hayvan var.

MİKA

BAP 1

YAHUDA kırılları Yotam, Ahaz, ve Hizkiyanın günlerinde Moreşetli Mikaya gelen RABBİN sözüdür; onu Samiriye ve Yerus̱alim hakkında gördü.

2. Ey kavmlar, hepiniz işitin; ey dünya, ve bütün içindekiler, iyi dinleyin; ve Rab Yehova, Rab kendi mukaddes mabedinden, size karşı şahit olsun.

3. Çünkü işte, RAB yerinden çıkıyor, ve inecek, ve dünyanın yüksek yerleri üzerinde yürüyecek.

4. Ve onun altında dağlar ve dereler ateş karşısında balmumu gibi, inişte aşağı dökülmüş su gibi eriyecekler, ve yarılacaklar.

5. Bütün bu şey Yakubun günahından ötürüdür, ve İsrail evinin suçlarından ötürüdür. Yakubun günahı ne? Samiriye değil mi? ve Yahudanın yüksek yerleri ne? Yerus̱alim değil mi?

6. Ve Samiriyeyi tarlanın taş yığını gibi, ve bağ dikilecek yerler gibi edeceğim; ve onun taşlarını dereye dökeceğim, ve onun temellerini açacağım.

7. Ve onun bütün oyma putlarını vurup parça parça edecekler, ve bütün zina hediyeleri ateşle yakılacak, ve bütün putlarını harap edeceğim; çünkü fahişe ücretile onları topladı, ve fahişe ücretine dönecekler.

8. Bundan ötürü dövünüp uluyacağım; soyunmuş ve çıplak olarak gezeceğim; çakallar gibi figan edeceğim, ve devekuşları gibi çırpınacağım.

9. Çünkü onun yaraları şifa bulmaz; çünkü Yahudaya kadar geldi; kavmımın kapısına, Yerus̱alime kadar erişiyor.

10. Gatta bildirmeyin, hiç ağlamayın; Beytle-afrada* tozda yuvarlan.

11. Ey sen, Şafirde oturan, çıplak olarak utanç içinde geç; Tsaananda oturan çıkmadı; Beyt-etselin dövünmesi kendi desteğini sizden alıyor.

12. Çünkü Marotta oturan malı için titriyor, çünkü RABDEN Yerus̱alim kapısına belâ indi.

13. Ey sen, Lakişte oturan, yarış atını arabaya koş; Sion kızı için suçunun başlangıcı o oldu; çünkü İsrailin günahları sende bulundu.

14. Bundan ötürü Moreşet-gata ayrılma hediyesi vereceksin; Akzibin evleri İsrail kırıllarına aldaticı bir şey* olacak.

15. Ey sen, Mareşada oturan, seni mülk edinecek adamı yine sana getireceğim; İsrailin izzeti Adullama kadar gelecek.
16. Sevgili oğulların için saçlarını yol ve kes; akbaba gibi başının kelinin geniş et; çünkü onlar senin yanından sürüldüler.
- * Toz evi.
- * İbranice, *Akzaab*.

BAP 2

- YATAKLARI üzerinde fesat düzenlerin, ve kötülük tasarlıyanların vay başına! sabah ağarınca onu yaparlar, çünkü onların elinden geliyor.
2. Ve tarlalara göz dikiyorlar, ve onları zorla alıyorlar; evlere de göz dikiyorlar, onları da alıyorlar; ve bir kimse ile evine, bir adama ve mirasına yazık ediyorlar.
3. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: İşte, ben bu aşirete karşı öyle bir belâ tasarlıyorum ki, boyunlarınızı ondan çekemiyacaksınız, ve dik başlı yürüyemiyacaksınız; çünkü kötü bir zamandır.
4. O günde size karşı mesel söyleyecekler, ve hazin mersiye okuyacaklar, ve diyecekler: Bütün bütün harap olduk; kavmımın payını başka ele veriyor; onu nasıl elimden alıyor! tarlalarımızı hainlere pay olarak dağıtıyor.
5. Bundan dolayı RABBİN cemaatinde kura ile ölçme ipini atan bir kimsen olmayacaktır.
6. Peygamberlik etmeyin, diye peygamberlik ediyorlar. Bunlara peygamberlik etmiyecekler; azarlamaların ardı kesilmiyecek.
7. Ey Yakub evi denilen sen, RABBİN Ruhu kısaldı mı? bunlar onun işleri mi? Doğru yürüyene sözlerim iyilik etmiyor mu?
8. Fakat daha dün kavmım düşman olarak ayaklandı; cenkten dönüp kaygısız geçenlerin esvabı üzerinden cübbeyi soyarsınız.
9. Kavmımın kadınlarını rahat evlerinden kovarsınız; onların küçük çocukları üzerinden izzetimi ebediyen alırsınız.
10. Kalkın, ve gidin; çünkü burası sizin dinlenme yeriniz değil; murdarlık yüzünden helâk olacak, ve helâk şiddetlidir.
11. Eğer bir adam hile ruhu ile yürüyüp yalan söyler: Ben sana şarap ve içki hakkında peygamberlik edeyim, derse, o da bu kavmin peygamberi olacaktır.
12. Ey Yakub, hepinizi elbette bir araya getireceğim; İsrailin artakalanını elbette toplıyacağım; onları Botsra koyunları gibi, kendilerinin otlağı ortasında olan bir sürü gibi bir araya koyacağım; insan çokluğundan büyük gürültü edecekler.
13. Gedik açan önlerince çıkıyor; gedik açıyorlar, ve kapıya geçiyorlar, ve ondan çıkıyorlar; ve onların kiralı önlerinde, ve RAB onların başında geçiyor.

BAP 3

- VE dedim: Dinleyin, rica ederim, ey Yakubun reisleri, ve İsrail evinin hâkimleri; hakkı tanımak size düşmez mi?
2. sizler ki, iyiden nefret edersiniz, ve kötüyü seversiniz; onların üzerinden, derilerini, ve kemikleri üzerinden etlerini soyarsınız.
3. Ve onlar kavmımın etini yiyorlar, ve üzerlerinden derilerini yüzüyorlar, ve kemiklerini kırıyorlar, ve tencere içinmiş gibi, ve kazan içinde olan et gibi onları doğrıyorlar.

4. O zaman RABBE feryat edecekler, fakat onlara cevap vermiyecek; o vakit yüzünü onlardan örtecek, çünkü işlerini kötü ettiler.
5. Kavmımı saptıran o peygamberler ki, dişlerle ısırırlar, ve: Selâmet, diye bağırlar; ve onların ağzına bir şey koymıyan adama karşı cenk açarlar; onlar için RAB şöyle diyor:
6. Bundan ötürü rüyet görmiyesiniz diye size gece olacak; ve falcılık etmiyesiniz diye size karanlık olacak; ve peygamberler üzerine güneş batacak, ve üzerlerine gün kararacak.
7. Ve Görenler utandırılacak, ve falcıların yüzü kızaracak; ve hepsi dudaklarını örtecekler; çünkü Allaktan cevap yok.
8. Fakat ben Yakuba günahını ve İsraille suçunu bildirmek için RABBİN Ruhu ile, kuvvet ve hak ve cesaretle doluyum.
9. Rica ederim, ey Yakub evinin reisleri, ve İsrail evinin hâkimleri, bunu dinleyin, sizler ki, haktan ikrah ediyorsunuz, ve her doğruyu iğri ediyorsunuz.
10. Sionu kanla, ve Yerusâlimi haksızlıkla bina ediyorlar.
11. Onun reisleri rüşvetle hükmediyorlar, ve kâhinleri ücretle öğretiyorlar, ve peygamberleri gümüş için falcılık ediyorlar; bununla beraber onlar: RAB aramızda değil mi? üzerimize kötülük gelmez, diye RABBE dayanıyorlar.
12. Bunun için Sion sizin yüzünüzden tarla gibi sürülecek, ve Yerusâlim taş yığınları olacak, ve mabedin dağı ormanın yüksek yerleri gibi olacak.

BAP 4

- FAKAT son günlerde vaki olacak ki, dağların başında RAB evinin dağı pekiştirilecek, ve tepelerden yukarı yükselecek; ve kavmlar ona akacaklar.
2. Ve çok milletler gidecekler, ve diyecekler: Gelin, ve RABBİN dağına, ve Yakubun Allahının evine çıkalım; kendi yollarını bize öğretecek, ve onun yollarında yürüyeceğiz. Çünkü şeriat Siondan, ve RABBİN sözü Yerusâlimden çıkacak;
 3. ve çok kavmlar arasında hükmedecek, ve uzakta olan kuvvetli milletler hakkında karar verecek; ve kılıçlarını sapan demirleri, ve mızraklarını bağcı bıçakları yapacaklar; millet millete karşı kılıç kaldırmıyacak, ve artık cengi öğrenmiyecekler.
 4. Fakat herkes kendi asması altında, ve kendi incir ağacı altında oturacak; ve onları korkutan olmayacak; çünkü bunu ordular RABBİNİN ağzı söyledi.
 5. Çünkü bütün kavmlar, her biri kendi ilâhının ismile yürüyor; biz de daima ve ebediyen Allahımız RABBİN ismile yürürüz.
 6. RAB diyor: O gün topalı derliyeceğim, ve sürülmüş olanı, ve ezmiş olduğumu toplıyacağım;
 7. ve topalı bir bakiye, uzağa atılmış olanı da kuvvetli bir millet edeceğim; ve RAB Sion dağında şimdiden ve ebede kadar onların üzerinde kiralılık edecek.
 8. Ve sen, ey sürünün kulesi, Sion kızının doruğu, sana gelecek, ve ilk hâkimiyet, Yerusâlim kızının kiralılığı, gelecek.
 9. Şimdi niçin yüksek sesle bağırıyorsun? Sende kiral mı yok, sana öğüt veren mi yok oldu da, doğuran kadın gibi seni ağrılar tuttu?
 10. Doğuran kadın gibi ağrı çek, ey Sion kızı, doğurmağa çalış; çünkü şimdi şehirden çıkacaksın ve kırdan oturacaksın, ve Babile kadar geleceksin; orada azat edileceksin; düşmanlarının elinden RAB seni orada kurtaracak.
 11. Ve: Murdar edilsin, ve dilediğimizi Sionda gözümüz görsün, diyen çok milletler şimdi sana karşı toplandılar.
 12. Fakat onlar RABBİN düşüncelerini bilmiyorlar; ve onun öğüdünü anlamıyorlar, çünkü harman yerine demetleri nasıl toplarlarsa onları öyle topladı.

13. Ey Sion kızı, kalk ta harmanı döv; çünkü senin boynuzunu demir kılacağım, ve senin tırnaklarını tunç kılacağım; ve çok kavmlar ezeceksin; ve onların kazancını RABBE, ve onların mallarını bütün dünyanın Rabbine tahsis edeceğim.

BAP 5

EY ordular kızı, şimdi sen ordu ol; çevremizi sardılar; İsrail hâkiminin yanağına değnekle vuracaklar.

2. Ve sen, Yahuda binleri* arasında bulunmak için küçük olan Beyt-lehem Efrata, İsrail üzerine hükümdar olacak adam bana senden çıkacak; ve onun çıkışı eski vakitten, ezeli günlerdendir.

3. Bundan ötürü, doğuran kadının doğuracağı vakte kadar onları ele verecek; ve kardeşlerinin artakalanları İsrail oğullarına dönecekler.

4. Ve duracak, ve RABBİN kuvvete, Allahu RABBİN isminin haşmetile sürüsünü güdecek; ve yerlerinde kalacaklar; çünkü şimdi yerin uçlarına kadar büyük olacak.

5. Ve o adam selâmetimiz olacak. Aşurlu memleketimize gelince, ve saraylarımıza ayak basınca, ona karşı yedi çoban ve halk reislerinden sekiz kişi dikeceğiz.

6. Ve kılıçla Aşur diyarını, ve girilecek yerlerinde Nimrod diyarını harap edecekler; ve Aşurlu memleketimize girince, ve sınırımıza ayak basınca o adam bizi ondan kurtaracak.

7. Ve Yakubun artakalanı çok kavmların ortasında, RAB tarafından çiğ gibi, insan için gecikmiyen, ve âdem oğulları için beklemiyen ot üzerine düşen yağmur gibi olacak.

8. Ve Yakubun artakalanı milletler arasında, çok kavmlar ortasında, orman hayvanları arasında aslan gibi, koyun sürüleri arasında genç aslan gibi olacak; o aslan ki, eğer geçerse çiğner ve parçalar, ve kurtaran olmaz.

9. Elin seni sıkıştıranların üzerine yükselsin, ve bütün düşmanların kesilip atılsınlar.

* Yahut, *aileleri*.

10. Ve o gün vaki olacak ki, RABBİN sözü, senden atlarını söküp atacağım, ve senin cenk arabalarını yok edeceğim;

11. ve memleketinin şehirlerini söküp atacağım, ve bütün senin hisarlarını yıkacağım.

12. Ve senin elinden afsunculukları söküp atacağım; ve artık sende münecimler olmayacak;

13. ve senden oyma putlarını, ve dikili taşlarını söküp atacağım; ve kendi ellerinin işine artık tapınmayacaksın;

14. ve senden Aşerlerini koparıp atacağım; ve senin şehirlerini harap edeceğim.

15. Ve söz dinlemiyen milletlerden öfke ile ve kızgınlıkla öç alacağım.

BAP 6

RABBİN dediğini şimdi dinleyin: Kalk, dağların önünde dava et, ve tepeler senin sesini işitsinler.

2. Ey dağlar, ve yerin sarsılmaz temelleri, RABBİN davasını dinleyin; çünkü RABBİN kendi kavmı ile davası var, ve İsraille çekecek.

3. Ey kavmım, sana ne ettim? ve seni ne ile yordum? bana karşı cevap ver.

4. Çünkü Mısır diyarından seni ben çıkardım, ve köleler evinden seni ben kurtardım; ve senin önünce Musayı, Harunu, ve Miryamı ben gönderdim.

5. Ey kavmım, RABBİN doğru işlerini bilesin diye, Moab kralı Balakın ne öğüt verdiğini, ve Beorun oğlu Balamın ona ne cevap verdiğini şimdi an; Şittimden Gilgala kadar olanı an.

6. Ne ile RABBİN karşısına çıkayım, ve yüce Allahın önünde eğileyim? onun karşısına yakılan takdimelerle mi, bir yıllık buzağılarla mı çıkayım?
7. Binlerce koçlardan, on binlerce yağ sellerinden RAB hoşlanır mı? günahım için ilk oğlumu, canımın suçu için bedenimin semersini mi vereyim?
8. Ey adam, iyi olanı sana bildirdi; ve hak olanı yapmak, ve merhameti sevmek, ve Allahınla alçak gönüllü olarak yürümekten başka RAB senden ne ister?
9. RABBİN sesi şehre nida ediyor, ve hikmetli adam senin isminden korkar; sopayı ve onu tayin edeni dinleyin.
10. Kötülükle biriktirilmiş hazineler, ve lânetli eksik ölçek hâlâ kötü adamın evinde mi?
11. Elinde kötü terazi, ve bir torba hileli tartı taşları olanı temiz sayar mıyım?
12. Çünkü zenginlerinde çok zorbalık var, ve onda oturanlar yalan söylediler, ve ağızlarında dilleri aldatıcıdır.
13. Bundan dolayı ben de seni ağır vuruşla vurdum; suçlarından ötürü seni harap ettim.
14. Yiyeceksin, fakat doymıyacaksın; ve için boş kalacak; ve biriktireceksin, fakat kurtarmıyacaksın; ve kurtardığını kılıca vereceğim.
15. Ekeceksin, fakat biçmiyeceksin; zeytin basacaksın, fakat yağ sürünmiyeceksin; üzüm basacaksın, fakat şarabı içmiyeceksin.
16. Çünkü seni perişanlığa vereyim, ve onda oturanlara ıslık çalsınlar diye Omrinin emirleri, ve Ahab evinin bütün işleri tutuluyor, ve onların öğütlerinde yürüyorsunuz; ve kavmimin utancını yükleneceksiniz.

BAP 7

- VAY basıma! çünkü yaz yemişinin devşiriminde, bağ bozumunun artakalanı toplandığında nasılsa öyleyim; yiyecek bir salkım yok; canım turfanda incir özliyor.
2. Dünyadan müttaki yok oldu, ve insanlar arasında doğru adam yok; hepsi kan için pusuya yatıyorlar; herkes kardeşine ağ kuruyor.
 3. Kötü işte elleri gayretlidir; reis hediye istiyor, ve hâkim ücret alıyor; ve büyük adam canının kötü arzusunu açıkça söylüyor; işi böylece örüyorlar.
 4. Onların en iyisi çalı gibidir; en doğrusu diken çitten kötüdür; senin bekçilerinin günü, senin yoklanma günün geldi; onlar şimdi şaşkın olacaklar.
 5. Komşuya inanmayın; yakın dosta güvenmeyin; koynunda yatan kadından ağzının kapı kanatlarını koru.
 6. Çünkü oğul babayı tahkir eder, kız anasına karşı, gelin kaynanasına karşı kalkar; insanın düşmanları kendi evinin adamlarıdır.
 7. Fakat ben RABBE bakacağım, kurtuluşumun Allahını bekliyeceğim; Allahım beni işitecek.
 8. Ey düşmanım, benden ötürü sevinme; ben düşersem, kalkarım; karanlıkta oturursam, RAB bana ışık olur.
 9. Davamı görünciye, ve hakkımda hüküm icra edinciye kadar RABBİN öfkesine dayanacağım, çünkü ona karşı suç işledim; beni ışığa çıkaracak, ve onun adaletini göreceğim.
 10. O zaman düşmanım görecektir ve onu utanç örtecek; o düşmanım ki, bana diyordu: Allahın RAB nerede? Dilediğimi onun üzerinde göreceğim; o şimdi sokakların çamuru gibi çiğnenecek.
 11. Senin duvarlarının yapılacağı gün geliyor. O günde sınır uzak olacak.
 12. O gün Aşur'dan ve Mısır şehirlerinden, ve Mısırdan Irmağa, ve denizden denize, ve dağdan dağa kadar sana gelecekler.
 13. Fakat memleket, onda oturanların yüzünden, işlerinin semeresinden ötürü, ıssız olacak.
 14. Karmel ortasındaki ormanda tek başına oturan senin mirasının sürüsünü, kavmını kendi

değneğinle güt; eski günlerde olduğu gibi Başanda ve Gileadda otlansınlar.

15. Mısır diyarından çıktığın günlerde olduğu gibi, onlara şaşılacak şeyler göstereceğim.

16. Milletler görecekler, ve bütün zorbalıklarından utanacaklar; ellerini ağızlarına koyacaklar; kulakları sağır olacak.

17. Yılan gibi toprak yalıyacaklar; yerin sürünenleri gibi kapandıkları yerlerden titriyerek gelecekler; Allahımız RABBE yılarak gelecekler, ve senden ötürü korkacaklar.

18. Fesat bağışlıyan, mirasının artakalanının günahından vazgeçen senin gibi Allah kimdir? Öfkesini ebediyen tutmaz, çünkü merhametten hoşlanır.

19. Bize tekrar acıyacak; fesatlarımızı ayak altında çiğniyecek ve sen onların bütün suçlarını denizin enginlerine atacaksın.

20. Eski günlerden beri atalarımıza and ettiğin gibi, Yakuba sadakat, ve İbrahime merhamet edeceksin.

NAHUM

BAP 1

NİNEVENİN yükü. Elkoşlu Nahumun rüyeti kitabı.

2. RAB kıskanç ve öç alan Allahtır; RAB öç alır ve gazapla doludur; RAB hasımlarından öç alır, ve düşmanlarına kin tutar.

3. RAB geç öfkelenir, ve kuvvette büyüktür, ve suçluyu hiç suçsuz çıkarmaz; RABBİN yolu kasırgada ve fırtınadadır, ve bulutlar onun ayaklarının tozudur.

4. Denizi azarlar, ve onu kurutur, ve bütün ırmakların suyunu kurutur; Başanla Karmel solar, Libnanın da çiçeği solar.

5. Ondandır dağlar titrer ve tepeler erir; ve onun önünde yeryüzü, ve dünya, ve onda oturanların hepsi yerinden oynar.

6. Onun gazabı önünde kim durabilir? ve öfkesi kızgınlığına kim dayanabilir? kızgınlığı ateş gibi dökülür ve onun elile kayalar parçalanır.

7. RAB iyidir, sıkıntı gününde hisardır; ve kendisine sığınan adamları bilir.

8. Fakat onun yerini taşkın selle büsbütün harap edecek, ve düşmanlarını karanlığa kovacak.

9. Siz RABBE karşı ne tasarlıyorsunuz? O bütün bütün bitirecektir; ikinci defa sıkıntı ayaklanmıyacak.

10. Çünkü dikenler gibi birbirine sarılı olarak sanki içkilerle sarhoşken kuru saman gibi bütün bütün yandılar.

11. RABBE karşı kötülük kuran adam, yaramaz öğütçü, senden çıktı.

12. RAB şöyle diyor: Onlar kuvvette tam ve sayıda çok olsalar bile, yine kesileceklerdir, o da geçip gidecektir. Seni alçalttımsa da, bir daha seni alçaltmıyacağım.

13. Ve şimdi senin üzerinden onun boyunduruğunu kıracağım, ve senin bağlarını koparacağım.

14. Ve artık senin adından zürriyet olmasın diye RAB senin için emretti; senin ilâhlarının evinden oyma putu ve dökme putu kesip atacacağım; senin kabrini yapacağım; çünkü sen alçaksın.

15. İşte, müjde getirenin, selâmet işittirenin ayakları dağlar üzerinde! Ey Yahuda, kendi bayramlarını tut, adaklarını öde; çünkü bir daha senin içinden yaramaz adam geçmiyecektir; o bütün bütün kesilip atılmıştır.

BAP 2

KIRIP parçalıyan senin karşına çıktı, hisarı koru, yolu bekle, belini kuvvetlendir, kuvvetini iyice pekiştir.

2. Çünkü RAB Yakubun övündüğü şeyi, İsrailin övündüğü şey gibi eski haline getiriyor; çünkü soyguncular onları soydular, ve onların asma çubuklarını bozdular.

3. Yiğitlerinin kalkanı kızıl edildi, zorlu erler allar giyindiler; hazırlığı gününde cenk arabaları çeliklerin alevile parlıyor, ve mızraklar sallanıyor.

4. Cenk arabaları deli gibi sokaklarda koşmada; meydanlarda öteye beriye saldırmada; görünüşleri sanki meşaleler; şimşekler gibi seğırtmedeler.

5. Büyük adamlarını anıyor; onlar yürüyüşlerinde sürçüyorlar; onun duvarına seğırtiyorlar, ve siper hazırlanıyor.

6. Irmakların kapıları açıldı, ve saray eriyip çöktü.

7. Olacak oldu, onu çıplak edip göturdüler; ve cariyeleri göğüslerini döverek inlemede, sanki güvercinlerin sesi.

8. Ve eski günlerden beri Nineve suların havuzu gibi idi; fakat onlar kaçmaktalar. Durun, durun! diye çağırıyorlar; fakat yüzünü çeviren yok.

9. Gümüşü yağma edin, altını yağma edin; çünkü yığın yığın mallara, her çeşit değerli eşyanın zenginliğine son yok.

10. Boşluk, ıssızlık, viranelik! ve yürek eriyor, ve dizler birbirine çarpıyor; ve bütün bellerde ağrı var, ve hepsinin yüzü solmuş.

11. Aslanların ini, ve genç aslanların avlarını yedikleri yer nerede? o yerde ki, aslanla dişisi ve aslan yavrusu gezmekte idiler, ve onları korkutan yoktu.

12. Aslan kendi yavrularına yetecek kadarını paralardı, ve dişi aslanları için boğardı, ve mağaralarını av ile, inlerini şikârla doldururdu.

13. İşte, ben sana karşıyım, ordular RABBİNİN sözü, ve onun cenk arabaların duman içinde yakacağım, ve senin genç aslanlarını kılıç yiyip bitirecek; ve yeryüzünden senin avını kesip atacağım, ve artık senin ulaklarının sesi işitilmiyecek.

BAP 3

KANLI şehrin vay başına! hep yalanla ve soygunculukla dolu; şikâr ortadan kalkmıyor.

2. Kamçının sesi, ve tekerlekler gürültüsünün sesi, ve koşan atlar, ve sıçraşan cenk arabaları,

3. saldıran atlılar, ve yalabık kılıç, ve pırıldıyan mızrak, ve vurulmuşlar alayı, ve büyük ölüler yığını, ve leşlerin sonu yok; leşlerine ayakları takılıyor; —

4. sevimli fahişenin, afsunlar sahibesinin, fahişeliklerinin çokluğundan ötürüdür, fahişelikleriyle milletleri, ve afsunları ile aşiretleri satıyor.

5. İşte, ben sana karşıyım, ordular RABBİNİN sözü, ve senin eteklerini yüzüne kaldıracacağım; ve milletlere senin çıplaklığını, ve ülkelere aybını göstereceğim.

6. Ve senin üzerine pislikler atacağım, ve seni rüsvay edeceğim, ve seni temaşaya arzedeceğim.

7. Ve vaki olacak ki, sana bakanların hepsi senden kaçacaklar, ve diyecekler: Nineve viran oldu; onun için kim dövünür? nereden senin için teselli ediciler arıyayım?

8. Sen No-amondan daha iyi misin? o şehir ki, ırmaklar arasında bulunuyordu, çevresinde sular vardı; hisarı denizdi*, ve duvarı denizdendi.

9. Habeş ili ile Mısır onun kuvveti idi, ve sonsuzdu; Put ve Lubîler onun yardımcıları idiler.

10. Böyle iken yine sürüldü, sürgünlüğe gitti; yavruları da bütün sokak başlarında yere çalındılar; ve itibarlı adamları için kura atıldılar, ve bütün büyükleri zincirlere vuruldular.

11. Sen de sarhoş olacaksın; saklanacaksın; düşman önünde sen de sığınacak hisar arıyacaksın.
 12. Senin bütün hisarların ilk turfandaları ile incir ağaçları gibidir; silkince yiyecek ağzına düşecekler.
 13. İşte, senin içinde kavmin kadın oldular; memleketinin kapıları düşmanlarına geniş açıldılar; senin kapı sürgülerini ateş yiyip bitirdi.
 14. Muhasara vakti için kendine su çek; hisarlarını pekiştir; çamura girip balçığı çiğne; tuğla ocağını pekiştir.
 15. Ateş orada seni yiyip bitirecek; kılıç seni kesip atacak; yelek gibi seni yiyecek; yelek* gibi çoğal, çekirge gibi çoğal.
 16. Kendi tüccarlarını göklerin yıldızlarından ziyade çoğalttın; yelek yayılır, sonra kaçıp gider.
 17. Senin emîrlerin çekirgeler gibi, ve başbuğların çekirge sürüsü gibi, o sürü ki günün serinliğinde çitlere konar, güneş doğunca kaçır, ve yerleri bilinmez, neredeler.
 18. Ey Aşur kralı, çobanların uyuyor; ileri gelenlerin kımıldamıyor; dağlar üzerinde kavmin dağıldı, ve toplıyan yok.
 19. Senin kırığına dindirecek ilâç yok; yaran iyi olmaz; haberini işitenlerin hepsi senin için el çırpıyorlar; çünkü ardı kesilmeden senin kötülüğün kimin üzerinden geçmedi?
- * Nil ırmağı.
- * Çekirgenin uçkan olmadan olmadan evelki adı.

HABAKKUK

BAP 1

PEYGAMBER Habakkukun görmüş olduğu yük.

2. Ya RAB, ne vakte kadar imdada çağıracağım da sen işitmiyeceksin? Sana zorbalık diye feryat ediyorum, ve sen kurtarmıyorsun.
3. Niçin fesadı bana gösteriyorsun, kendin de sapıklığa bakıyorsun? çünkü soygunculuk ve zorbalık karşımdadır; ve kavga oluyor, ve çekişmeler çıkıyor.
4. Bundan ötürü şeriatın kuvveti yok, ve hak hiç ortaya çıkmıyor; çünkü kötü adam salihin etrafını sarıyor; bunun için hak sapık çıkıyor.
5. Milletler arasında bakın, ve görün, ve şaşıp kalın; çünkü sizin günlerinizde ben bir iş yapmaktayım ki, size anlatılsa da, inanmazsınız.
6. Çünkü işte, kendisinin olmıyan meskenleri mülk edinmek için dünyanın genişlikleri içinde dolaşan o sert ve saldırgan milleti, Kildanîleri, ayağa kaldırıyorum.
7. Onlar dehşetli ve korkunçturlar; onların hükmü ve itibarı kendilerinden çıkar.
8. Atları da kaplanlardan daha tez, ve akşamın kurtlarından daha azgındırlar; ve atlıları yayılıyor; ve onun atlıları uzaktan gelmede; yiyecek üzerine atılan kartal gibi uçuyorlar.
9. Hepsi zorbalık için geliyor; yüzlerinin yönelişi ileriye doğru; ve kum gibi esir toplıyorlar.
10. Ve o, kırallarla eğleniyor, emîrler de kendisi için gülünç bir şey; o her hisara gülmede; çünkü toprak sürüp onu alıyor.
11. O zaman yel gibi tez gidecek, ve geçecek, ve suçlu olacak, onun bu kuvveti kendi ilâhıdır.
12. Ya RAB Allahım, Kuddûsum, sen ezelden değil misin? biz ölmeyeceğiz. Ya RAB, sen onu hüküm için koydun; ve sen, ey Kaya, onu tedip için pekiştirdin.
13. Ey sen, kötülüğü görmekten gözleri temiz olan, ve sapıklığa bakamıyan, hainlik edenlere niçin bakıyorsun, ve kötü adam kendisinden daha salih olanı yutunca neden susuyorsun?
14. Ve niçin insanları hâkimleri olmıyan deniz balıkları gibi, yerde sürünenler gibi ediyorsun?

15. O bunların hepsini olta ile çıkarıyor, ağı ile tutuyor, ve saçma ağı ile onları toplıyor; bundan dolayı sevinip coşuyor.
16. Bundan dolayı ağına kurban kesiyor, ve saçma ağına buhur yakıyor; çünkü onlarla payı semizdir, yiyeceği boldur.
17. Bundan ötürü ağını boşaltır mı? ve acımıyarak milletleri daima öldürecek mi?

BAP 2

NÖBET yerimde duracağım, ve kulenin üzerinde dikileceğim, ve benimle ne söyleyecek, ve şekvamdan ötürü ne cevap vereceğim göreyim diye bekliyeceğim.

2. Ve RAB bana cevap verip dedi: Rüyeti yaz, ve levhaların üzerine açıkça kaz da, onu okuyan koşsun.
3. Çünkü daha rüyet muayyen vakit içindir, ve sona doğru acele ediyor, ve yalan çıkmıyacaktır; eğer gecikirse onu bekle; çünkü elbette gelecek, geç kalmıyacaktır.
4. İşte, kendisinin içinde canı doğru değil, kabarmıştır; fakat salih kendi imanı ile yaşıyacaktır.
5. Ve şarap da haindir, kibirli adamdır, yurdunda durmaz; o adam ki, arzusunu ölümler diyarı gibi genişletiyor, ve ölüm gibidir, ve doymaz, ve bütün milletleri kendi yanına toplar, ve bütün kavmları kendi yanına yığar.
6. Kendisine karşı bunların hepsi mesel ve istihzalı muammalar söylemeyecekler mi? Ve: Kendisinin malı olmayı çoğaltanın, (ne vakte kadar?) ve rehinlerle kendisine ağırlık verenin vay başına! demeyecekler mi?
7. Seni ısıracak olanlar ansızın kalkmıyacaklar mı, ve seni sarsacak olanlar uyanmıyacaklar mı? ve onlara sen çapul malı olacaksın.
8. Mademki sen çok milletleri soydun, insan kanından ötürü, ve memlekete, şehre, ve onda oturanların hepsine edilen zorbalıktan ötürü, kavmların bütün artakalanları da seni soyacaklar.
9. Kötülüğün elinden kurtulsun diye, yuvasını yüksek yere kurmak için, kendi evine kötü kazanç edinen adamın vay başına!
10. Çok kavmlar kesip atmakla kendi evine utanç kurdun, ve kendi canına karşı suç işledin.
11. Çünkü duvardan taş bağırarak, ve evin kerestesinden giriş ona cevap verecektir.
12. Kanla şehir yaparın, ve haksızlıkla belde kuranın vay başına!
13. İşte, kavmların ateş için emek çekmeleri, ve ümmetlerin boş yere yorulmaları ordular RABBİNDEN değil mi?
14. Çünkü sular denizi nasıl kaplıyorsa, dünya RAB izzetinin bilgisi ile öyle dolu olacak.
15. Komşusuna içki içirenin vay başına! vay sana, sen ki, ona kendi zehirini katıyorsun, ve onların çıplaklığına bakmak için onları da sarhoş ediyorsun!
16. Sen izzet değil, utanca doydun; sen de iç, ve sünnetsiz olduğunu göster; RABBİN sağ elinin kâsesi dolaşıp sana da erişecek, ve senin izzetin üzerine de rüsvaylık gelecek.
17. Çünkü insan kanından ötürü, ve memlekete, şehre, ve onda oturanların hepsine edilen zorbalıktan ötürü, Libnana edilen zorbalık ve hayvanları korkuya düşüren kırıgı seni örtecek.
18. Sanatkârın oyduğu oyma put, yahut dökme put, yalan öğreticisi neye yarar ki, işi yapan sanatkâr dilsiz putlar yaparak onlara güvenir?
19. Oduna: Uyan, ve dilsiz taş: Kalk, diyen adamın vay başına! O bir şey öğretir mi? İşte, altınla ve gümüşle kaplanmış, ve içinde hiç soluk yok.
20. Fakat RAB mukaddes mabedindedir; onun önünde bütün dünya sussun.

BAP 3

PEYGAMBER Habakkukun duası, Şigyonot üzre.

2. Ya RAB, senin haberini işittim, ve korktum; Ya RAB, yılların ortasında kendi işini canlandır; Yılların ortasında onu bildir; Öfke içinde merhameti an.

3. Allah Temandan, Ve Kuddûs Paran dağından geldi.

[Sela Onun haşmeti gökleri örttü, Ve dünya onun hamdi ile doldu.

4. Ve parıltısı ışık gibi idi; Elinden şualar çıkıyordu; Ve kuvvetinin gizlenmesi orada.

5. Veba onun önünde yürüyordu, Ve ayaklarının ardınca humma çıkıyordu.

6. O durdu, ve dünyayı ölçtü; Baktı, ve milletleri sarstı; Ve kadîm dağlar parçalandılar; Ebedî tepeler baş içdiler; Onun yolları ebedîdir.

7. Kuşan çadırlarını sıkıntıda gördüm; Midyan diyarının çadır etekleri titrediler.

8. RAB ırmaklara mı kızdı? Senin öfken ırmaklara mı karşı, Yahut gazabın denize mi karşı ki, Atlarına, kurtarış arabalarına bindin?

9. Yayını büsbütün sıyırdın; Kılıfını oklarla doldurdun. π [Sela Yeryüzünü ırmaklarla yardım.

10. Dağlar seni görüp ağrıdan kıvrandılar; Seller akıp geçti, Engin sesini çıkardı, Ve ellerini yukarı kaldırdı.

11. Uçuşan oklarının nurundan, Pırlıdıyan mızrağının parıltısından, Güneş ve ay yerlerinde durdular.

12. Yeryüzünü gazapla dolaştın; Milletleri öfke ile çiğniyip kırdın.

13. Kendi kavminin kurtulması için, Meshedilmiş olanın kurtulması için çıktın; Kötünün evinden, Boyna kadar temeli açarak, çatısını ezdin. π [Sela

14. Onun askerinin başını kendi kargıları ile deldin; Beni dağıtmak için kasırğa gibi gelmişlerdi; Onların sevinci, sanki düşkünü gizlice yutmak idi.

15. Sen denizi, kuvvetli sular yığının, Atlarınla çiğnedin.

16. İşittim ve bedenim titredi, Sesinden dudaklarım seğirdi; Çürüklük kemiklerime giriyor, ve durduğum yerde titriyorum; Çünkü sıkıntı gününü, Bizi basacak kavmin çıkmasını sükûnetle beklemeliyim.

17. Çünkü incir ağacı çiçeklenmese, Ve asmalarda meyva olmasa da; Zeytin emeği boşa çıksa, Ve tarlalar yiyecek vermese de; Ağıldan sürü kesilse, Ve ahırlarda sığır kalmasa da;

18. Ben yine RAB ile mesrur olacağım, Kurtarışımın Allahı ile sevinçten coşacağım.

19. Yehova, Rab, benim kuvvetimdir; Ve ayaklarımı geyik ayakları gibi eder, Ve beni yüksek yerlerim üzerinde yürütür. ?Musikacıbaşı için. Saz âletlerim üzre.

TSEFANYA

BAP 1

YAHUDA kıralı Amon oğlu Yoşiyanın günlerinde, Hizkiyanın oğlu, Amaryanın oğlu, Gedalyanın oğlu, Kuşinin oğlu Tsefanyaya gelen RABBİN sözü.

2. Toprağın yüzünden her şeyi silip süpüreceğim, RABBİN sözü.

3. İnsanı ve hayvanı süpüreceğim; göklerin kuşları ile denizin balıklarını, ve kötü adamlarla tökezleri süpüreceğim; ve toprağın yüzünden insanı kesip atacağım, RABBİN sözü.

4. Ve Yahuda üzerine, ve Yerusâlimde oturanların hepsi üzerine elimi uzatacağım; ve Baaldan artakalanları, kâhinlerle beraber put kâhinlerinin adını,

5. ve damların üzerinde gökler ordusuna tapınanları; RABBE and edip Malkam* üzerine de and ederek tapınanları,

6. ve RABBİN ardından geri dönenleri, ve RABBİ aramamış, ve onu sormamış olanları bu

yerden kesip atacağım.

* Yahut, *onların kıralı*.

7. Rab Yehovanın önünde sus; çünkü RABBİN günü yakındır; çünkü RAB kurban hazırladı, çağırdıklarını takdis etti.

8. Ve RABBİN kurbanı günü vaki olacak ki, reisleri ve kıral oğullarını, ve ecnebî esvabı giyenlerin hepsini yoklıyacağım.

9. Ve eşik üzerinden sıçıranların hepsini, o gün yoklıyacağım, onlar ki, zorbalıkla ve hile ile efendilerinin evini doldurmaktadırlar.

10. Ve o gün balıklar kapısından çılgık gürültüsü, ve ikinci mahalleden uluma, ve tepeler tarafından büyük kırıgın olacak, RABBİN sözü.

11. Uluyun, ey sizler, Makteşte oturanlar; çünkü bütün tüccar takımı* yok oldu; gümüş yüklü olanların hepsi kesilip atıldılar.

12. Ve o vakitte vaki olacak ki, Yerusâlimi kandillerle arıyacağım. Ve tortuları üzerinde katılmış adamları yoklıyacağım, onlar ki, yüreklerinde: RAB iyilik de etmez, kötülük de etmez, diyorlar.

13. Ve onların malı çapul, ve evleri virane olacak; ve evler yapacaklar, fakat içlerinde oturmıyacaklar; ve bağlar dikecekler, fakat şarabını içmiyecekler.

* Yahut, *Kenân kavmi*.

14. RABBİN büyük günü yakındır, yakındır ve çok çabuk geliyor, RAB gününün sesi! yiğit orada acı acı bağırır.

15. O gün gazap günüdür, sıkıntı ve darlık günü, harabiyet ve viranlık günü, karanlık ve karaltı günü, bulutlar ve koyu karanlık günü,

16. duvarlı şehirlere karşı, yüksek köşe kulelerine karşı boru ve nâralar günüdür.

17. Ve insanlar üzerine sıkıntı getireceğim, ve körler gibi yürüyecekler, çünkü RABBE karşı suç işlediler; ve kanları toz gibi, ve etleri gübre gibi dökülecek.

18. RABBİN gazap gününde gümüşleri de altınları da onları kurtaramıyacak; ancak onun kıskançlık ateşi bütün memleketi yiyip bitirecek; çünkü memlekette oturanların hepsini sona, hem de korkunç bir sona erdirecek.

BAP 2

BİR araya gelin, ey utanmaz millet!

2. ve ferman çıkmadan önce, gün saman ufağı gibi geçip gitmeden önce, RABBİN kızgın öfkesi üzerinize gelmeden önce, RABBİN öfkesi günü üzerinize gelmeden önce toplanın.

3. RABBİN hükümlerini yapmış olan dünyanın bütün alçak gönüllüleri, RABBİ arayın; salâhı arayın, alçak gönüllülüğü arayın; RABBİN öfkesi gününde belki örtülürsünüz.

4. Çünkü Gazayı bırakıp kaçacaklar, ve Aşkelon viran olacak; Aşdodu ise, onu öğle vakti kovacaklar, ve Ekron kökünden sökülecek.

5. Deniz kıyısında oturanların, Keretîler milletinin vay başına! Ey Kenân, Filistîler diyarı, RABBİN sözü size karşıdır; seni yok edeceğim, öyle ki, artık sende oturan kimse olmıyacak.

6. Ve çoban mağaraları ile ve sürü ağılları ile deniz kıyısı otlaklar olacak.

7. Ve kıyı boyu Yahuda evinden artakalanların olacak; onun üzerinde onlar sürülerini otlatacaklar; ve akşamlayın Aşkelon evlerinde yatacaklar; çünkü onların Allahı RAB onları arıyacak, ve sürgünlerini geri getirecek.

8. Kavmımı tahkir etmiş, ve onların sınırına karşı kendilerini büyütmüş olan Moabın ettiği hakareti, ve Ammon oğullarının sitemlerini işittim.

9. Bundan dolayı, ordular RABBİNİN, İsrail Allahının sözü, varlığım hakkı için, gerçek Moab Sodom gibi, ve Ammon oğulları Gomorra gibi olacak, ısırganlar mülkü, ve tuz

çukurları, ve ebedî bir virane; onları kavmımın bakiyesi yağma edecek, ve onları milletimin ortakaları miras alacak.

10. Kibirlerinin karşılığı bu olacak, çünkü tahkir edip ordular RABBİNİN kavmına karşı kendilerini büyüttüler.

11. Onlara karşı RAB korkunç olacak; çünkü dünyanın bütün ilâhlarını aç bırakacak; ve insanlar, herkes kendi yerinden, milletlerin bütün adaları ona tapınacaklar.

12. Ey Habeşler, siz de benim kılıcımla öldürüleceksiniz.

13. Ve şimale karşı elini uzatacak, ve Aşuru yok edecek, ve Nineveyi bir virane, ve çöl gibi kurak edecek.

14. Ve sürüler, milletlerin bütün hayvanları, onun içinde yatacaklar; hem saka kuşu hem de kirpi onun direk başlıklarında geceliyecekler; pencerelerde onların sesi ötecek; harabiyet eşiklerde olacak; çünkü erz ağacı kaplamaları söküldü.

15. Şenlik eden, emniyette oturan, yüreğinde: Ben varım, ve benden başkası yok, diyen şehir budur; nasıl bir virane, canavarlar için yatacak yer oldu! yanından geçen her adam ılık çalacak, ve elini sallıyacak.

BAP 3

O âsinin, o pisin, o gaddar şehrin vay başına!

2. Söz dinlemedi; ders almadı; RABBE güvenmedi; Allahına yaklaştımadı.

3. Onun içinde reisleri gümürdiyen aslanlardır, hâkimleri akşam kurtlarıdır; sabaha bir şey bırakmazlar.

4. Peygamberleri oynak ve hain adamlar; kâhinleri makdisi bozdular, şeriatı zorladılar.

5. Âdil RAB onun içindedir; haksızlık etmez; her sabah adaletini ışığa çıkarmakta geri kalmaz; fakat haksız adam utanma bilmez.

6. Milletler kesip attım; onların köşe kuleleri viraneler; sokaklarını harap ettim, kimse geçmiyor; şehirleri viran oldu, kimse kalmadı, oturan yok.

7. Ben dedim: Ancak benden kork; ders al; ve onun için tayin ettiğim her şeye göre meskeni kesilip atılmıyacaktır; fakat onlar erken davranıp bütün işlerini çürüttüler.

8. Bundan ötürü ava kalkacağım güne kadar beni bekleyin, RABBİN sözü; çünkü hükmüm milletleri toplamaktır, ta ki, ülkeler üzerine gazabımı, kızgın öfkemin hepsini dökmek için onları bir araya getireyim; çünkü bütün dünya kıskançlığımın ateşile yutulacaktır.

9. Çünkü bir yürekle RABBE kulluk etmek için hepsi RABBİN ismini çağırırsınlar diye, kavmlara o zaman temiz dudak vereceğim.

10. Habeş ili ırmaklarının ötesinden bana dua edenler, dağılmış olan benimkilerin kızı, bana takdime getirecekler.

11. Bana karşı günah ettiğin bütün işlerinden ötürü o gün utanmıyacaksın; çünkü senin haşmetin ile şenlik edenleri o zaman senin içinden kaldıracığım, ve artık mukaddes dağımda bir daha mağrur olmayacaksın.

12. Fakat senin içinde hakir ve fakir bir kavm bırakacağım, ve onlar RABBİN ismine sığınacaklar.

13. İsrailin bakiyesi haksızlık etmiyecekler; ve yalan söylemiyecekler; ve ağızlarında hileli dil bulunmıyacak; çünkü onlar otlanıp yatacaklar ve korkutan olmayacak.

14. Ey Sion kızı, terennüm et; ey İsrail, bağır; bütün yürekle sevin ve coş, ey Yeruşalim kızı!

15. Senin için olan hükümleri RAB kaldırdı, senin düşmanını kovdu; İsrailin kıralı, RAB, senin içinde; artık kötülükten korkmıyacaksın.

16. O gün Yeruşalime denilecek: Korkma; ey Sion, ellerin gevşemesin.

17. Allahın RAB, kuvvetli Kurtarıcı, senin içindedir; senin için çok mesrur olacaktır; sevgisi

içinde susacaktır; senin için terennümle coşacaktır.

18. Belli bayramlar için kederli olanları toplıyacağım, onlar sendendiler; onun üzerindeki yük onlar için utanç oldu.

19. İşte, o vakit seni alçaltanların hepsi ile uğraşacağım; ve topalı kurtaracağım, ve sürülmüş olanı toplıyacağım; onları bir hamt ve bir nam kılacağım, onlar ki, utançları bütün dünyada idi.

20. O vakit sizi getireceğim, ve o vakit sizi toplıyacağım; çünkü gözlerinizin önünde sürgünlerinizi geri getirdiğim zaman, sizi dünyanın bütün kavmları arasında bir nam ve bir hamt kılacağım, RAB diyor.

HAGGAY

BAP 1

KIRAL Dariusun ikinci yılında, altıncı ayda, ayın birinci gününde, Yahuda valisi Şealtiel oğlu Zerubbabele, ve büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşuya peygamber Haggay elile RABBİN şu sözü geldi:

2. Orduların RABBİ şöyle söyliyip diyor: Vakıt, RAB evini bina etmek için vakıt gelmedi, diye bu kavm söyliyolar.

3. Ve peygamber Haggay elile RABBİN şu sözü geldi:

4. Bu ev harapken sizin için kaplamalı evlerinizde oturmak vakti mi?

5. Fakat şimdi orduların RABBİ şöyle diyor: Yollarınızı iyi düşünün.

6. Çok ektiniz, fakat eve az getirdiniz; yiyorsunuz, ve doymıyorsunuz; içiyorsunuz, ve kanmıyorsunuz; giyiniyorsunuz, fakat ısınan yok; ücret alan da delik kese için ücret alıyor.

7. Orduların RABBİ şöyle diyor: Yollarınızı iyi düşünün.

8. Dağa çıkıp ağaç getirin, ve evi yapın; ve bundan razı olurum, ve izzet bulurum, RAB diyor.

9. Çok şey beklediniz, ve işte, az oldu; ve siz onu eve getirince, ben üzerine üfledim. Bu neden? ordular RABBİNİN sözü. Harap duran evimden dolayıdır; halbuki siz, herkes kendi evine koşuyor.

10. Bundan ötürü gökler sizden çiği esirgiyor, ve yer mahsulünü esirgiyor.

11. Ve ben memleketin üzerine, ve dağların üzerine, ve buğdayın üzerine, ve yeni şarabın üzerine, ve yağın üzerine, ve toprağın çıkardığı şeylerin üzerine, ve insanın üzerine, ve hayvanın üzerine, ve ellerin bütün emeği üzerine kuraklığı çağırdım.

12. Ve Şealtielin oğlu Zerubbabel, ve büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşu, ve kavmin bütün bakiyesi Allahları RABBİN sözünü, ve kendisini Allahları RAB göndermiş olduğundan peygamber Haggayın sözlerini dinlediler, ve kavm RABBİN yüzünden korktular.

13. Ve RABBİN habercisi Haggay, kavma RAB elçiliği ile söyliyip dedi: Ben sizinle beraberim, RABBİN sözü.

14. Ve Yahuda valisi Şealtiel oğlu Zerubbabelin ruhunu, ve büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşuyun ruhunu, ve kavmin bütün bakiyesinin ruhunu RAB uyandırdı;

15. ve kiral Dariusun ikinci yılında, altıncı ayda, ayın yirmi dördüncü gününde geldiler, ve Allahları orduların RABBİNİN evinde işlediler.

BAP 2

YEDİNCİ ayda, ayın yirmi birinde, peygamber Haggay elile RABBİN şu sözü geldi:

2. Şimdi Yahuda valisi Şealtiel oğlu Zerubbabele, ve büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşuya, ve kavmin bakiyesine söyliyip de:
3. Bu evi önceki izzetinde görmüş olanlardan artakalan içinizde kim var? ve şimdi siz onu nasıl görüyorsunuz? sanki gözlerinizde bir hiç değil mi?
4. Fakat şimdi, ey Zerubbabel, kuvvetlen, RABBİN sözü; ve ey büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşu, kuvvetlen; diyarın bütün kavmı, siz de kuvvetlenin, RABBİN sözü, ve işleyin;
5. çünkü Mısırdan çıktığınız zaman, ve Ruhum aranızda durmakta iken sizinle kestiğim söze göre, ben sizinle beraberim, ordular RABBİNİN sözü; korkmayın.
6. Çünkü orduların RABBİ şöyle diyor: Bir kere daha, vakit azdır, ve ben göklerle yeri, ve denizle karayı sarsacağım;
7. ve bütün milletleri sarsacağım; ve bütün milletlerin değerli şeyleri gelecek; ve bu evi izzetle dolduracağım, orduların RABBİ diyor.
8. Gümüş benim, altın da benim, ordular RABBİNİN sözü.
9. Bu evin sonraki izzeti öncekinden büyük olacak, orduların RABBİ diyor; ve bu yerde selâmet vereceğim, ordular RABBİNİN sözü.
10. Dariusun ikinci yılında, dokuzuncu ayda, ayın yirmi dördünde, peygamber Haggay elile RABBİN şu sözü geldi:
11. Orduların RABBİ şöyle diyor: Bir kimse esvabının eteğinde mukaddes et taşır, ve eteğile ekmeğe, çorbaya, şaraba, yağa, yahut her hangi bir yiyeceğe dokunursa, o mukaddes olur mu? diye şimdi kâhinlerden şeriatı sor.
12. Ve kâhinler cevap verip: Hayır, dediler.
13. Ve Haggay dedi: Leşten ötürü murdar olmuş bir kimse bu şeylerden birine dokunursa, o murdar olur mu? Ve kâhinler cevap verip: Murdar olur, dediler.
14. Ve Haggay cevap verip dedi: Bu kavm böyledir, ve benim önümde bu millet böyledir, RABBİN sözü; ve ellerinin her işi böyledir; ve orada takdim ettikleri şey murdardır.
15. Ve şimdi, rica ederim, RABBİN mabedinde taş üzerine taş konulmadan önce, bugünden ve bundan öte olan zamanı iyi düşünün.
16. O vakitlerde, bir adam yirmi ölçeklik bir yığına varınca on ölçeklik bir yığın olurdu; şarap teknesinden elli kap çıkarmağa gelince yirmi kap şarap olurdu.
17. Sizi, ellerinizin her işini sam yeli ile ve küfle ve dolu ile vurdum; fakat bana dönmediniz, RABBİN sözü.
18. Rica ederim, iyi düşünün, bugünden, dokuzuncu ayın yirmi dördüncü gününden, RABBİN mabedine temel atıldığı günden ve bundan öte olan zamanı iyi düşünün.
19. Tohum hâlâ ambarda mı? evet, asma, ve incir ağacı, ve nar ağacı, ve zeytin ağacı meyva vermediler; bugünden size bereket vereceğim.
20. Ve ayın yirmi dördüncü gününde ikinci kere olarak Haggaya RABBİN şu sözü geldi:
21. Yahuda valisi Zerubbabele söyliyip de: Ben gökleri ve yeri sarsacağım;
22. ve kırallıkların tahtını alt üst edeceğim; ve milletlerin ülkelerinin kuvvetlerini harap edeceğim; ve cenk arabaları ile binicilerini alt üst edeceğim; ve atlarla biniciler düşecekler, herkes kardeşinin kılıcı ile düşecek.
23. Ey kulum, Şealtiel oğlu Zerubbabel, ordular RABBİNİN sözü, o gün seni alacağım, RABBİN sözü, ve seni mühür yüzüğü gibi edeceğim; çünkü seni seçtim, ordular RABBİNİN sözü.

ZEKARYA

BAP 1

- DARIUSUN ikinci yılında, sekizinci ayda, İddonun oğlu, Berekyanın oğlu Zekarya peygambere RABBİN şu sözü geldi:
2. RAB atalarınıza çok öfkeleni.
 3. Ve onlara de: Orduların RABBİ şöyle diyor: Bana dönün, ordular RABBİNİN sözü, ben de size dönerim, orduların RABBİ diyor.
 4. Atalarınız gibi olmayın; önceki peygamberler onlara çağırıp dediler: Orduların RABBİ şöyle diyor: Şimdi kötü yollarınızdan ve kötü işlerinizden dönün; fakat onlar işitmediler ve beni iyi dinlemediler, RABBİN sözü.
 5. Atalarınız, onlar nerede? ve peygamberler, onlar ebedî mi yaşarlar?
 6. Fakat peygamber kullarıma emretmiş olduğum sözlerim ve kanunlarım atalarınıza erişmediler mi? ve dönüp dediler: Orduların RABBİ yollarımıza göre ve işlerimize göre, bize ne yapmağı düşündü ise, bizimle öyle etti.
 7. Dariusun ikinci yılında, on birinci ayın, Şebat ayının yirmi dördüncü gününde, İddonun oğlu, Berekyanın oğlu, Zekarya peygambere RABBİN şu sözü geldi:
 8. Geceleyin gördüm, ve işte, al ata binmiş bir adam, ve derenin dibindeki mersin ağaçları arasında duruyordu; ve arkasında al, kula, ve kır atlar vardı.
 9. Ve dedim: Efendim, bunlar ne? Ve benimle söyleşen melek bana dedi: Bunlar nedir, sana göstereyim.
 10. Ve mersin ağaçları arasında duran adam cevap verip dedi: Bunlar dünyayı dolaşmak için RABBİN gönderdikleridir.
 11. Ve onlar mersin ağaçları arasında durmakta olan RABBİN meleğine cevap verip dediler: Dünyayı dolaştık, ve işte, bütün dünya yerinde oturmakta, ve rahatta.
 12. Ve RABBİN meleği cevap verip dedi: Ey orduların RABBİ, bu yetmiş yıldır gazap etmiş olduğun Yerusəlime ve Yahuda şehirlerine ne vakte kadar merhamet etmiyeceksin?
 13. Ve RAB benimle söyleşen meleğe iyi sözlerle, teselli veren sözlerle cevap verdi.
 14. Ve benimle söyleşen melek bana dedi: Çağır ve de: Orduların RABBİ şöyle diyor: Yerusəlimi ve Sionu büyük kıskançlıkla kıskanıyorum.
 15. Ve kaygısız milletlere karşı büyük öfke ile öfkeleniyorum; çünkü ben ancak biraz öfkelenmişim, onlar ise kötülüğe yardım ettiler.
 16. Bundan dolayı RAB şöyle diyor: Merhametlerle Yerusəlime döndüm; evim orada yapılacaktır, ordular RABBİNİN sözü, ve Yerusəlimin üzerine ölçü ipi çekilecektir.
 17. Bir daha çağır ve de: Orduların RABBİ şöyle diyor: Şehirlerim yine iyilikle taşacak; ve RAB Sionu yine teselli edecek, ve yine Yerusəlimi seçecek.
 18. Ve gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, dört boynuz.
 19. Ve benimle söyleşen meleğe dedim: Bunlar ne? Ve bana dedi: Bunlar Yahudayı, İsraili, ve Yerusəlimi dağıtmış olan boynuzlardır.
 20. Ve RAB bana dört demirci gösterdi.
 21. Ve dedim: Bunlar ne yapmağı geliyorlar? Ve söyleyip dedi: Yahudayı dağıtmış olan boynuzlar onlardır, öyle ki, hiç bir kimse başını kaldırmadı; bunlar da onları yıldırınsınlar, ve milletlerin boynuzlarını yere çalsınlar diye geldiler, o milletler ki, Yahuda diyarını dağıtmak için ona karşı boynuzlarını kaldırmışlardı.

BAP 2

- VE gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte bir adam, ve elinde ölçü ipi vardı.
2. Ve dedim: Sen nereye gidiyorsun? Ve bana dedi: Yerusəlimi ölçmeğe, genişliği ne kadardır, uzunluğu ne kadardır görmeğe gidiyorum.
 3. Ve işte, benimle söyleşen melek çıktı, ve başka bir melek onu karşılamağı çıktı,

4. ve ona dedi: Koş, bu gence söyleyip de: İçinde insan ve hayvan çokluğundan ötürü Yerusâlimde duvarsız köylerde olduğu gibi oturulacak.
5. Çünkü ben, RABBİN sözü, çepçevre ona ateş duvar olacağım, ve onun içinde izzet olarak ben bulunacağım.
6. Hey, hey! şimal diyarından kaçın, RABBİN sözü; çünkü sizi göklerin dört yeli gibi dağıttım, RABBİN sözü.
7. Hey Sion! sen ki, Babil kızı ile beraber oturmaktasın, kaçıp kurtul.
8. Çünkü orduların RABBİ şöyle diyor: Sizi çapul etmiş olan milletlere beni izzet ardınca gönderdi; çünkü size dokunan onun gözbebeğine dokunmuş olur.
9. Çünkü, işte, onların üzerine ben elimi sallıyacağım, ve kendilerine kulluk etmiş olanlara çapul malı olacaklar; ve beni orduların RABBİ gönderdiğini bileceksiniz.
10. Terennüm et, ve sevin, ey Sion kızı; çünkü işte, ben geliyorum, ve senin içinde oturacağım, RABBİN sözü.
11. Ve o gün çok milletler RABBE yapışacaklar, ve benim kavmım olacaklar; ve ben senin içinde oturacağım, ve beni orduların RABBİ sana gönderdiğini bileceksin.
12. Ve mukaddes toprakta payı olarak, RAB Yahudayı miras alacak, ve yine Yerusâlimi seçecektir.
13. Ey bütün beşer, RABBİN önünde sus; çünkü kendi mukaddes meskeninden uyanıp kalktı.

BAP 3

VE RABBİN meleği önünde durmakta olan büyük kâhin Yeşuyu, ve ona hasım olmak için onun sağında durmakta olan Şeytanı* bana gösterdi.

2. Ve RAB Şeytana dedi: Seni RAB azarlasın, ey Şeytan; evet, Yerusâlimi seçmiş olan RAB seni azarlasın; bu adam ateşten çekilen yarı yanmış odun parçası değil midir?
3. Ve Yeşu kirli esvap giyinmişti, ve meleğin önünde durmakta idi.
4. Ve cevap verdi, ve önünde duranlara söyleyip dedi: Üzerinden kirli esvabı çıkarın. Ve ona dedi: Bak, senin üzerinden fesadını giderdim, ve sana âlâ esvap giydireceğim.
5. Ve dedim: Başına temiz sarık sarsınlar. Ve başına temiz sarık sardılar, ve ona esvap giydirdiler; ve RABBİN meleği onun yanında durmakta idi.

* *Hasımı.*

6. Ve RABBİN meleği Yeşuya şehadet edip dedi:
7. Orduların RABBİ şöyle diyor: Eğer benim yollarımda yürürsen, ve bekçiliğimi tutarsan, o zaman da evime sen hükmedersin, ve avlularımı sen korursun, ve şu duranların arasında içeri girmek serbestliğini sana veririm.
8. Şimdi, büyük kâhin Yeşu, sen, ve senin önünde oturmakta olan arkadaşların, dinleyin; çünkü âlâmet adamları bunlardır; çünkü, işte, kulum Filizi meydana çıkaracağım.
9. Çünkü, işte, Yeşunun önüne koyduğum taş, üzerinde yedi gözü olan tek taş; işte, onun oyma işini ben yapacağım, ordular RABBİNİN sözü, ve bir günde o memleketin fesadını ortadan kaldıracağım.
10. O gün sizden her biri komşusunu asma altına, ve incir ağacı altına çağırarak, ordular RABBİNİN sözü.

BAP 4

VE benimle söyleşen melek geri geldi, ve beni uykusundan uyandırılan bir adam gibi

uyandırdı.

2. Ve bana dedi: Ne görüyorsun? Ve dedim: Görüyorum, ve işte, bir şamdan, hep altın, ve tepesinde kendi yağ kabı, ve üzerinde yedi kandili; ve tepesinde olan yedi kandile yedi boru var;

3. ve yanında iki zeytin ağacı, biri yağ kabının sağında, ve biri solunda.

4. Ve cevap verdim, ve benimle söyleşen meleğe söyliyip dedim: Efendim, bunlar nedir?

5. Ve benimle söyleşen melek cevap verip bana dedi: Bunlar nedir, bilmiyor musun? Ve dedim: Hayır, efendim.

6. Ve cevap verdi, ve bana söyliyip dedi: Zerubbabele RABBİN sözü şudur: Kudretle değil, kuvvetle değil, ancak benim Ruhumla, orduların RABBİ diyor.

7. Sen kimsin, ey büyük dağ? Zerubbabelin önünde sen bir ova olacaksın: Lûtf, ona lûtf olsun, diye bağırışlar arasında çatının taşını o çıkaracak.

8. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

9. Bu evin temelini Zerubbabelin elleri koydu; ve onun elleri onu başaracaktır; ve beni orduların RABBİ size gönderdiğini bileceksin.

10. Çünkü küçük işler gününü kim hor görür? çünkü şakulü Zerubbabelin elinde görerek bu yediler sevinecekler; onlar RABBİN gözleridir; o gözler ki, bütün yeryüzünde gezinmektedirler.

11. Ve cevap verip ona dedim: Şamdanın sağında ve solunda bu iki zeytin ağacı nedir?

12. Ve yine ona cevap verip dedim: İki altın oluğun yanında olan, ve kendiliklerinden altın gibi yağ akıtan bu iki zeytin dalı nedir?

13. Ve bana söyliyip dedi: Bunlar nedir, bilmiyor musun? Ve dedim: Hayır, efendim.

14. Ve dedi: Bunlar mesholunmuş o ikilerdir ki, bütün dünyanın Rabbi yanında durmaktadırlar.

BAP 5

VE yine gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, uçmakta olan bir tomar gördüm.

2. Ve bana dedi: Ne görüyorsun? Ve dedim: Uçmakta olan bir tomar görüyorum; uzunluğu yirmi arşın*, ve genişliği on arşın.

3. Ve bana dedi: Bütün memleket üzerine çıkan lânet budur; çünkü bu yandan, hırsızlık eden herkes buna göre kesilip atılacak, ve o yandan, yalan yere and eden herkes ona göre kesilip atılacak.

4. Onu çıkartacağım, ordular RABBİNİN sözü, ve hırsızın evine, ve benim ismimle yalan yere and eden adamın evine girecek; ve onun evi içinde kalacak, ve kerestesile ve taşları ile beraber evi yiyip bitirecektir.

5. Ve benimle söyleşen melek çıktı, ve bana dedi: Şimdi gözlerini kaldır, ve bu çıkan şey nedir, gör.

6. Ve dedim: Bu ne? Ve dedi: Bu çıkmakta olan efadır*. Ve dedi: Bütün memlekette görünüşleri budur.

7. Ve işte, kurşun kapak kaldırıldı; ve orada, efanın içinde bir kadın oturuyordu.

8. Ve dedi: Bu Kötülüktür; ve kadını aşağı, efanın içine itti; ve kurşun tartıyı efanın ağzına attı.

9. Ve gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, iki kadın çıktı, ve yel onların kanatlarında idi; ve leylek kanatları gibi kanatları vardı; ve efayı yerle gökler arasına kaldırdılar.

10. Ve benimle söyleşen meleğe dedim: Bunlar efayı nereye götürüyorlar?

11. Ve bana dedi: O kadın için Şinar diyarında ev yapsınlar diye götürüyorlar; ve ev hazır edilince, kadın oraya, kendi yerine konulacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 6

VE yine gözlerimi kaldırıp baktım, ve işte, iki dağ arasından dört cenk arabası çıkıyordu; ve dağlar tunçtan dağlardı.

2. Birinci arabada al atlar vardı; ve ikinci arabada yağız atlar vardı;

3. ve üçüncü arabada kır atlar vardı; ve dördüncü arabada demirî kır kuvvetli atlar vardı.

4. Ve cevap verdim, ve benimle söyleşen meleğe dedim: Efendim, bunlar ne?

5. Ve melek cevap verip bana dedi: Bunlar bütün dünyanın Rabbi önünde durdukları yerden çıkan göklerin dört yelidir.

6. Atları yağız olan araba şimal diyarına doğru çıkıyor; ve kır atlar onların ardınca çıktılar; ve demirî kır atlar cenup diyarına doğru çıktılar.

7. Ve kuvvetli atlar çıktılar, ve yeryüzünde dolaşmak için gitmek istediler ve dedi: Gidin, yeryüzünde dolaşın. Ve yeryüzünde dolaştılar.

8. Ve beni çağırdı, ve bana söyliyip dedi: Bak, şimal diyarına doğru çıkanlar, şimal diyarında ruhumu yatıştırdılar.

9. Ve bana RABBİN şu sözü geldi:

10. Sürgünlük adamlarından, Heldaydan, Tobiyadan, ve Yedayadan al; ve sen o gün Tsefanyanın oğlu Yoşıyanın evine, Babilden onların gelmiş oldukları o eve gelip içeri gir;

11. ve onlardan gümüş ve altın al, ve taçlar yap, ve onları büyük kâhin Yehotsadak oğlu Yeşunun başına koy;

12. ve ona söyliyip de: Orduların RABBİ şöyle söyliyip diyor: İşte, adı Filiz olan adam; ve o durduğu yerden filizlenecek; ve RABBİN mabedini yapacaktır;

13. evet, RABBİN mabedini yapacak olan odur; ve haşmet onun üzerinde olacak, ve oturacak, ve tahtı üzerinde saltanat sürecektir; ve tahtı üzerinde kâhin olacak; ve ikisinin arasında barışıklık öğüdü olacak.

14. Ve Heleme, ve Tobiyaya, ve Yedayaya, ve Tsefanyanın oğlu Hene bir anılma olsun diye, bu taçlar RABBİN mabedinde bulunacak.

15. Uzaktakiler de gelip RABBİN mabedinde işçilik edecekler; ve beni orduların RABBİ size gönderdiğini bileceksiniz. Ve Allahınız RABBİN sözünü iyi dinlerseniz bunlar olacaktır.

BAP 7

VE kıral Dariusun dördüncü yılında vaki oldu ki, dokuzuncu ayın, Kislev ayının dördüncü gününde RABBİN sözü Zekaryaya geldi.

2. Ve Beyt-el halkı RABBİN lûtfunu dilemek için,

3. ve ordular RABBİNİN evindeki kâhinlere, ve peygamberlere: Bu niçe yıllardan beri yaptığım gibi, beşinci ayda perhiz ederek ağlıyayım mı? diye söylemek için Şaretseri, ve Regem-meleki, ve adamlarını göndermişti.

4. Ve bana ordular RABBİNİN şu sözü geldi:

5. Bütün memleket kavmına ve kâhinlere söyliyip de: Bu yetmiş yıldır, beşinci ayda ve yedinci ayda, oruç tuttuğunuz ve dövündüğünüz zaman bana mı, benim için mi oruç tuttunuz?

6. Ve yediğiniz zaman ve içtiğiniz zaman kendiniz için yemiyor musunuz, ve kendiniz için içmiyor musunuz?

7. Yeruşalimde halk oturmakta, ve şehir rahatken, ve onun çevresindeki şehirler de, ve

Cenubda* ve Şefelada* halk oturmakta iken, önceki peygamberler elile RABBİN ilân ettiği sözler bunlar değil mi?

* İbranice, *Negeb*. Yahudanın cenup kısmı.

* Sahil ovasının şarkında bulunan dağlık yer.

8. Ve Zekaryaya RABBİN şu sözü geldi:

9. Orduların RABBİ: Doğru hükmedin, ve herkes kardeşine inayet ve merhamet et sin;

10. ve dul kadını ve öksüzü, misafiri ve düşkünü sıkıştırmayın; ve kimse kardeşine karşı yüreğinde kötülük tasarlamasın, diye söylemişti.

11. Fakat onlar dinlemek istemediler, ve omuzdan silkip attılar, ve işitmesinler diye kulaklarını tıkadılar.

12. Ve ordular RABBİNİN kendi Ruhu ile önceki peygamberler elile göndermiş olduğu şeriatı ve sözleri dinlemesinler diye yüreklerini elmas gibi sert ettiler; ve ordular RABBİNDEN büyük öfke oldu.

13. Ve vaki oldu ki, nasıl o çağırınca onlar dinlemedilerse, orduların RABBİ: Onlar çağıracaklar, ben de dinlemeyeceğim;

14. ve onları tanımadıkları milletlerin arasına kasırga ile dağıtacağım, dedi. Ve onların arkasından memleket viran oldu, öyle ki içinden geçip geri gelen kalmadı; ve güzel diyarı viran ettiler.

BAP 8

VE bana ordular RABBİNİN şu sözü geldi:

2. Orduların RABBİ şöyle diyor: Sionu büyük kıskançlıkla kıskanıyorum, ve onu büyük hiddetle kıskanmaktayım.

3. RAB şöyle diyor: Siona döndüm, ve Yerusâlimin içinde oturacağım; ve Yerusâlîme, Hakikat şehri, ve ordular RABBİNİN dağına, Mukaddes dağ denilecek.

4. Orduların RABBİ şöyle diyor: Yaşlarının çokluğundan ötürü her birinin değneği elinde olarak kocamış erkeklerle kadınlar yine Yerusâlim meydanlarında oturacaklar.

5. Ve şehir meydanlarında oynayan erkek ve kız çocuklarla onun meydanları dolacak.

6. Orduların RABBİ şöyle diyor: Eğer bu, o günlerde bu kavmin bakiyesinin gözlerinde şaşılacak bir şey olursa, benim gözlerimde de mi şaşılacak bir şey olur? ordular RABBİNİN sözü.

7. Orduların RABBİ şöyle diyor: İşte, ben kavmımı şark diyarından ve garp diyarından kurtaracağım;

8. ve onları getireceğim, ve Yerusâlim içinde oturacaklar; ve onlar benim kavmım olacak, ve ben hakikatla ve adaletle onların Allahı olacağım.

9. Orduların RABBİ şöyle diyor: Elleriniz kuvvetlensin, siz ki, bu sözleri bu günlerde peygamberlerin ağzından işitmektesiniz; o peygamberler ki, ordular RABBİNİN evini, mabedi, yapmak için onun temeli atıldığı günde bulunmuşlardır.

10. Çünkü o günlerden önce insana gündelik yoktu, ve hayvana gündelik yoktu; ve hasmın yüzünden girip çıkana selâmet yoktu; çünkü her adamı kendi dostuna karşı salmışım.

11. Fakat şimdi, bu kavmin bakiyesi için önceki günlerde olduğum gibi olmayacağım, ordular RABBİNİN sözü.

12. Çünkü selâmet tohumu olacak; asma meyvasını verecek, ve toprak mahsulünü verecek, ve gökler çiğini verecek; ve bunların hepsini bu kavmin bakiyesine miras olarak vereceğim.

13. Ve ey Yahuda evi, ve İsrail evi, vaki olacak ki, milletler arasında siz nasıl bir lânet oldunuzsa, sizi öyle kurtaracağım ki, bir bereket olacaksınız. Korkmayın, elleriniz kuvvetlensin.

14. Çünkü orduların RABBİ şöyle diyor: Atalarınız beni öfkелendirdikleri zaman size kötülük etmeği nasıl düşündüm, ve nadim olmadımsa, orduların RABBİ diyor;
15. bu günlerde Yerusálime ve Yahuda evine yine iyilik etmeği de öyle düşündüm; korkmayın.
16. Yapacağınız şeyler şunlardır: Herkes komşusuna doğruyu söylesin; kapılarınızda doğruluk ve selâmet hükmünü verin;
17. ve kimse komşusuna karşı yüreğinde kötülük kurmasın; ve yalan andı sevmeyin; çünkü bunların hepsi benim nefret ettiğim şeylerdir, RABBİN sözü.
18. Ve bana ordular RABBİNİN şu sözü geldi:
19. Orduların RABBİ şöyle diyor: Dördüncü ayın orucu, ve beşincinin orucu, ve yedincinin orucu ve onuncunun orucu, Yahuda evi için meserret ve sevinç ve güzel bayramlar olacaktır; ancak siz doğruluğu ve selâmeti sevin.
20. Orduların RABBİ şöyle diyor: Kavmlar ve çok şehirler halkı daha gelecekler;
21. ve bir şehirde oturanlar bir başkasına gidip diyecekler: RABBİN lûtfunu dilemek, ve ordular RABBİNİ aramak için hemen gidelim, ben de gidiyorum.
22. Ve Yerusálimde ordular RABBİNİ aramak, ve RABBİN lûtfunu dilemek için bir çok kavmlar ve kuvvetli milletler gelecekler.
23. Orduların RABBİ şöyle diyor: O günlerde milletlerin her çeşit dillerinden on kişi bir Yahudi kişinin eteğine yapışacaklar, ve: Sizinle gidelim, çünkü Allahın sizinle beraber olduğunu işittik, diyerek yapışacaklar.

BAP 9

- HADRAK diyarı üzerine RAB sözünün yükü; ve Şam şehri (çünkü RABBİN gözü insanların ve bütün İsrail sıptlarının üzerindedir),
2. ve onun sınırında olan Hamat şehri de, ve çok hikmetli olmakla beraber Sur ve Sayda şehirleri de o yükün menzildir.
 3. Ve Sur kendine hisar yaptı, ve toprak gibi gümüş, ve sokak çamuru gibi halis altın yığdı.
 4. İşte, Rab onu kovacak, ve denizde onun kuvvetini vuracak; ve o, ateşle yutulacak.
 5. Aşkelon görüp korkacak; Gaza da, ve çok ağır çekecek; Ekron da, çünkü beklediği boşa çıkacak; ve Gazadan kiral kaldırılacak, ve Aşkelonda oturan olmıyacak.
 6. Ve Aşdodda melez bir kavm oturacak, ve Filistîlerin kibrini kıracağım.
 7. Ve ağzından kanını, ve dişleri arasından mekruh şeylerini kaldıracağım; ve o da Allahımız için bir bakiye olacak; ve Yahudada bir emîr gibi, ve Ekron bir Yebusî gibi olacak.
 8. Ve gidip gelen olmasın diye, orduya karşı, evimin çevresinde ordugâh kuracağım; ve onları sıkıştıran artık içlerinden geçmiyecek; çünkü şimdi kendi gözümle gördüm.
 9. Ey Sion kızı, büyük sevinçle coş; ey Yerusálim kızı, bağır; işte, kiralın âdildir, ve kurtarıcıdır; alçak gönüllüdür, ve bir eşek üzerine, evet, eşek yavrusu sığa üzerine binmiş sana geliyor.
 10. Ve Efraimden cenk arabasını, ve Yerusálimden atı kesip atacağım; ve cenk yayı kesilip atılacak; ve selâmet sözünü milletlere söyleyecek; ve onun hâkimiyeti denizden denize, ve İrmaktan yerin uçlarına kadar olacak.
 11. Ve sana gelince, ahdinin kanından ötürü senin esirlerini içinde su olmıyan çukurdan salıverdim.
 12. Hisara dönün, ey sizler, ümidin esirleri; tam bu günde bildiriyorum ki, sana iki kat ödiyeceğim.
 13. Çünkü Yahudayı kendim için bir yay olarak kurdum, ve Efraimi ok gibi ona doldurdum; ey Sion, senin oğullarını uyandıracağım, ey Yunan ili, senin oğullarına karşı! ve seni bir yiğit

kılıcı gibi edeceğim.

14. Ve RAB onların üzerinde görülecek; ve onun oku şimşek gibi çıkacak; ve Rab Yehova boruyu çalacak, ve cenubun kasırgaları ile yürüyecek.

15. Onları orduların RABBİ koruyacak; ve yiyip bitirecekler, ve sapan taşlarını ayak altına alacaklar; ve içecekler, ve şarap içmiş gibi gürültü edecekler; ve leğenler gibi, mezbahın köşeleri gibi dolacaklar.

16. Ve o gün Allahları RAB onları kendi kavminin sürüsü diye kurtaracak; çünkü onlar kendi diyarında pırıldayan taş taşları olacaklar.

17. Çünkü onun iyiliği ne büyük, ve onun güzelliği ne büyük! gençler buğdayla, ve kızlar yeni şarapla gelişecekler.

BAP 10

SON yağmurlar vaktinde RABDEN, şimşekler yaratan RABDEN, yağmur dileyin; ve onlara yağmur sağanakları, herkese tarlada ot verecektir.

2. Çünkü terafim boş şey söylediler, ve falcılar yalanlar gördüler; ve hileli rüyalar söylediler, boş yere teselli ediyorlar; bundan ötürü onlar sürü gibi göç ediyorlar, sefil oluyorlar, çünkü çoban yok.

3. Çobanlara karşı öfkem alevlendi, ve ergeçlerin cezasını vereceğim; çünkü orduların RABBİ kendi sürüsünü, Yahuda evini, yokladı, ve cenkte onları kendi alay atı gibi edecektir.

4. Köşe taşı ondan, çadır kazığı ondan, cenk yayı ondan, hüküm sahiplerinin topu ondan çıkacak.

5. Ve cenkte düşmanlarını sokakların çamuru içinde çiğniyen yiğitler gibi olacaklar; ve cenk edecekler, çünkü RAB onlarla beraberdir; ve atlara binenleri utandıracaklar.

6. Ve Yahuda evini kuvvetlendireceğim, ve Yusuf evini kurtaracağım, ve onları geri getireceğim; çünkü onlara merhamet ettim; ve ben onları kovmamışım gibi olacaklar; çünkü ben onların Allahı RAB'İM, ve onlara cevap vereceğim.

7. Ve Efraimden olanlar yiğit gibi olacaklar, ve şarap içmiş gibi yürekleri sevinecek; ve oğulları bunu görüp sevinecekler; ve yürekleri RAB ile sevinçten coşacak.

8. Onlara ıslık çalıp kendilerini toplıyacağım; çünkü onları fidiye ile kurtardım; ve nasıl çoğaldıysa, öyle çoğalacaklar.

9. Ve kavmların arasına onları ekeceğim; ve uzak memleketlerde beni anacaklar; ve çocukları ile beraber yaşıyacaklar, ve dönecekler.

10. Ve onları Mısır diyarından yine getireceğim, ve Aşurdan onları toplıyacağım; ve onları Gilead diyarına, ve Libnana getireceğim; ve onlara yetecek yer bulunmıyacak.

11. Ve sıkıntı denizinden geçecek, ve denizde dalgaları vuracak, ve Nilin bütün derin yerleri kuruyacak; ve Aşurun kibri kırılacak, ve Mısırın asası elinden gidecek.

12. Ve onları RAB ile kuvvetlendireceğim; ve onun ismile dolaşacaklar, RABBİN sözü.

BAP 11

EY Libnan, kapılarını aç da, senin erz ağaçlarını ateş yiyip bitirsin.

2. Ey servi ağacı, ulu; çünkü erz ağacı düştü, çünkü şanlı olanlar helâk oldu; Başanın meşeleri, uluyun; çünkü içinden geçilemeyen orman yıkıldı.

3. Çobanların uluyuş sesi! çünkü onların izzeti harap edildi; genç aslanların gümürdeme sesi! çünkü Erdenin gururu harap edildi.

4. Allahım RAB şöyle diyor: Boğazlamakta oldukları sürüyü sen güt;
5. o sürüyü ki, onları satın alanlar boğazlıyorlar da, kendilerini suçsuz sayıyorlar; onları satanlar ise: RAB mubarek olsun, çünkü zengin oluyorum, diyorlar; ve koyunların çobanları onlara acımıyorlar.
6. Çünkü artık ben memlekette oturanlara acımayacağım, RABBİN sözü; ve işte, ben insanları, herkesi kendi komşusunun eline, ve kıralının eline vereceğim; ve memleketi vuracaklar, ve onların elinden kurtarmıyacağım.
7. Ben de boğazlanmakta olan sürüyü, sürünün gerçekten düşkün olanlarını göttüm. Ve kendime iki değnek aldım; birinin adını Lûtf, ve obirinin adını Birlik koydum; ve sürüyü göttüm.
8. Ve bir ayda üç çobanı kesip attım; çünkü onlardan canım usandı, onların canı da benden tiksindi.
9. Ve dedim: Sizi gütmeyeceğim; ölen ölsün; ve kesilecek kesilsin; artakalanlar da, her biri kendi yanındakinin etini yesin.
10. Ve değneğimi, Lûtfu, aldım, ve bütün kavmlarla kesmiş olduğum ahdimi bozmak için onu kırdım.
11. Ve ahit o gün bozuldu; ve beni dinliyen sürünün düşkünlere böylece bildiler ki, RABBİN sözü bu idi.
12. Ve onlara dedim: Eğer gözlerinizde iyi ise, ücretimi verin; ve eğer değilse, vazgeçin. Ve ücretim olarak otuz parça gümüş tarttılar.
13. Ve RAB bana dedi: Onu, onunla bana paha biçtikleri o âlâ pahayı çömlekçiye at. Ve otuz parça gümüşü aldım, ve onları RABBİN evinde çömlekçiye attım.
14. Ve Yahuda ile İsrail arasında kardeşliği bozmak için, öteki değneğimi, Birliği de, kırdım.
15. Ve RAB bana dedi: Yine kendine bir sefih çoban takımı al.
16. Çünkü işte, ben memlekette öyle bir çoban dıkeceğim ki, kovulmuş olanları yoklamıyacak, ve dağılmış olanları aramıyacak, ve kırığı olanı iyi etmiyecek, ve sağlam olanı beslemeyecek; ancak semiz koyunların etini yiyecek, ve tırnaklarını parçalıyacak.
17. Sürüyü bırakan değersiz çobanın vay başına! kılıç onun kolu üzerinde, ve sağ gözü üzerinde olacak, onun kolu büsbütün kuruyacak; ve sağ gözü kapkara olacak.

BAP 12

İSRAİL üzerine RAB sözünün yükü.

Gökleri geren, ve yerin temelini atan, ve insanın içinde onun ruhuna şekil veren RABBİN sözü:

2. İşte, ben çepçevre bütün milletlere Yerusâlimi baş döndüren bir kâse edeceğim, ve Yerusâlime karşı muhasarada Yahudaya da olacak.
3. Ve o gün vaki olacak ki, bütün kavmlar için Yerusâlimi yorucu bir taş edeceğim; onu yüklenenlerin hepsi ağır yaralanacaklar; ve yerin bütün milletleri ona karşı toplanacaklar.
4. O gün her atı yılgınlıkla, ve binicisini çılgınlıkla vuracağım, RABBİN sözü; ve Yahuda evi üzerine gözlerimi açacağım, ve kavmların her atını körlükle vuracağım.
5. Ve Yahuda emîrleri yüreklerinde diyecekler: Yerusâlimde oturanlar, Allahları ordular RABBİ ile, benim kuvvetimdir.
6. O gün Yahuda emîrlerini odunlar ortasında yanan bir mangal gibi, ve demetler ortasında alev saçan bir meşale gibi edeceğim; ve çepçevre sağda ve solda, bütün kavmları yiyip bitirecekler; ve Yerusâlimden olanlar yine kendi yerlerinde, Yerusâlimde, oturacaklar.
7. Ve RAB önce Yahuda çadırlarını kurtaracak, ta ki, Davud evinin övünmesi, ve Yerusâlimde oturanların övünmesi Yahudadan üstün olmasın.

8. RAB o gün Yerus alimde oturanları koruyacak; ve o gün onlar arasında zayıf adam Davud gibi, ve Davud evi Allah gibi, onların önünde RABB N meleği gibi olacak.
9. Ve o gün vaki olacak ki, Yerus alim  zerine gelen bütün milletlerin hel kisini arıyacağım.
10. Ve lütuf ve yalvarış ruhunu Davud evi üzerine, ve Yerus alimde oturanlar üzerine dökeceğim; ve ona, bedenini deldikleri adama, bakacaklar; ve biricik oğlu için dövünen gibi ona dövünecekler, ve ilk oğlu için acı çeken gibi onun için acı çekecekler.
11. O gün Yerus alimde, Megiddon vadisindeki Hadadrimmon dövünmesi gibi büyük dövünme olacak.
12. Ve memleket, her aşiret ayrıca d v necek; ve Davud evi aşireti ayrıca, ve karıları ayrıca; Natan evi aşireti ayrıca, ve karıları ayrıca;
13. Levi evi aşireti ayrıca, ve karıları ayrıca; şime ler aşireti ayrıca, ve karıları ayrıca;
14. artakalan aşiretlerin hepsi, her aşiret ayrıca, ve karıları ayrıca yas tutacaklar.

BAP 13

SUÇU ve murdarlığı temizlemek için, o gün Davud evine ve Yerus alimde oturanlara bir pınar açılacak.

2. Ve o gün vaki olacak ki, ordular RABB N N sözü, putların adlarını memleketten kesip atacağım, ve artık anılmıyacaklar; peygamberleri de, murdar ruhu da memleketten gidereceğim.
3. Ve vaki olacak ki, bir kimse yine peygamberlik ederse, o zaman kendisini doğurmuş olan anası ile babası ona diyecekler: Yaşamıyacaksın;   nk  RABB N ismile yalan s yliyorsun; ve peygamberlik edince kendisini doğurmuş olan anası ile babası onun bedenini delip deşecekler.
4. Ve o gün vaki olacak ki, peygamberler utanacaklar, peygamberlik ettiği zaman herkes kendi r yetinden utanacak; ve aldatmak için kıl kaftan giymiyecek;
5. ve diyecek: Ben peygamber değilim, ben toprak işcisi bir adamım; çünkü gençliğimde bir adam beni kendine k le edindi.
6. Ve biri ona diyecek: Kollarının arasındaki bu yaralar ne? Ve diyecek: Dostlarımla evinde aldığım yaralar.
7. Ey kılıç,  obanıma karşı, arkadaşım olan adama karşı uyan, ordular RABB N N sözü; çobanı vur da, koyunlar dağılsın; ve elimi küçüklere karşı çevireceğim.
8. Ve vaki olacak ki, bütün memlekette, RABB N sözü, orada, iki pay kesilip atılacak ve ölecek; ve orada üçte biri artakalacak.
9. Ve bu üçte biri ateşe sokacağım, ve gümüşü tasfiye ettikleri gibi onları tasfiye edeceğim, ve altını denedikleri gibi onları deniyeceğim. Onlar benim ismini çağıracaklar, ve ben onlara cevap vereceğim; ben: Kavmım odur, diyeceğim; onlar da: Allahım RABD R, diyecekler.

BAP 14

 şTE, RABB N günü geliyor, ve senin çapul malını senin içinde pay edecekler.

2. Çünkü bütün milletleri Yerus alime karşı cenge toplıyacağım; ve şehir alınacak, ve evler yağma edilecek, ve kadınlar kirletilecek; ve şehrin yarısı sürgüne çıkacak, kavmın artakalanları ise şehirden kesilip atılmıyacak.
3. O zaman RAB çıkacak, ve muharebe gününde nasıl cenk etti ise, o milletlere karşı öyle cenk edecek.
4. Ve o gün onun ayakları, Yerus alim önünde, şarkta olan Zeytinlik dağı üzerinde duracak; ve

Zeytinlik dağı, şarka doğru ve garba doğru, ortasından yarılacak, ve çok büyük bir dere olacak; ve dağın yarısı şimale ve yarısı cenuba çekilecek.

5. Ve dağlarımın deresi yolu ile kaçacaksınız; çünkü dağların deresi Atsele ulaşacak; ve Yahuda kıralı Uzziyanın günlerinde, zelzele önünde nasıl kaçtınızsa öyle kaçacaksınız; ve bütün mukaddeslerle beraber Allahım RAB gelecek.

6. Ve o gün vaki olacak ki, ışık olmayacak, ışıldıyanlar kararacak;

7. fakat RABBİN bildiği bir gün olacak; gündüz de olmayacak; gece de olmayacak; ve vaki olacak ki, akşamlayın ışık olacak.

8. Ve o günde vaki olacak ki, Yerusolimden diri sular çıkacak; onların yarısı şark denizine, yarısı garp denizine akacak; yazın da kışın da böyle olacak.

9. Ve bütün dünya üzerinde RAB kıral olacak; o gün RAB bir, ve ismi bir olacak.

10. Gebadan Yerusolim cenubunda Rimmona kadar bütün memleket Araba gibi edilecek; ve Yerusolim yüksek olacak, ve Benyamin kapısından birinci kapının yerine kadar, köşe kapısına kadar, ve Hananel kulesinden kıralın mâsaralarına kadar kendi yerinde oturacak.

11. Ve orada insanlar oturacak, ve artık lânet olmayacak; ve Yerusolim emniyette oturacak.

12. Ve belâ şu olacak, o belâ ki, Yerusolime karşı cenk etmiş olan kavmların hepsini RAB onunla vuracaktır: ayakları üzerinde dururken etleri eriyecek, ve gözleri çukurları içinde eriyecek, ve ağızlarında dilleri eriyecek.

13. Ve o gün vaki olacak ki, onların arasında RAB tarafından büyük kırgın olacak, ve herkes komşusunun eline yapışacak; ve birinin eli ötekinin eline karşı çıkacak.

14. Ve Yahuda da Yerusolimde cenk edecek; ve çepçevre bütün milletlerin serveti, altın ve gümüş ve esvap, bol bol devşirilecek.

15. Ve atın, katırın, devenin ve eşeğin, ve o ordugâhlarda bulunacak bütün hayvanların belâsı da böyle, o belâ gibi olacak.

16. Ve vaki olacak ki, Yerusolime karşı yürümüş olan bütün milletlerden artakalan herkes yıldan yıla orduların RABBİ Kıralla tapınmak, ve çardaklar bayramını tutmak için çıkacak.

17. Ve vaki olacak ki, dünya aşiretlerinden kim orduların RABBİNE, Kıralla tapınmak için Yerusolime çıkmazsa, onların üzerine yağmur olmayacak.

18. Ve eğer Mısır aşireti çıkmaz ve gelmezse, onların üzerine de olmayacak; belâ bu olacak, o belâ ki, çardaklar bayramını tutmak için çıkmıyan milletleri RAB onunla vuracaktır.

19. Mısırın cezası, ve çardaklar bayramını tutmak için çıkmıyan bütün milletlerin cezası bu olacak.

20. O gün atların çanları üzerinde RABBE MUKADDES diye yazılı olacak; ve RABBİN evindeki kazanlar, mezbahın önündeki leğenler gibi olacak.

21. Ve Yerusolimde ve Yahudada her kazan ordular RABBİNE mukaddes olacak; ve kurban kesenlerin hepsi gelecekler, ve onlardan alacaklar, ve onlarda pişirecekler; ve o gün ordular RABBİNİN evinde artık bir Kenânlı bulunmayacak.

MALAKİ

BAP 1

MALAKİ elile İsrail RAB sözünün yükü.

2. Sizi sevdim, RAB diyor. Ve siz: Ne ile bizi sevdim? diyorsunuz. Esav Yakubun kardeşi değil mi idi? RABBİN sözü; ve ben Yakubu sevdim;

3. ve Esavdan nefret ettim, ve onun dağlarını viran ettim, ve onun mirasını çölün çakallarına verdim.

4. Mademki Edom: Biz ezildik, fakat döneceğiz, ve harabeleri bina edeceğiz, diyor; orduların

RABBİ şöyle diyor: Onlar bina edecekler, fakat ben yıkacağım; ve onlara: Kötülük sınırı, ve: Kendisine RABBİN ebediyen gazap ettiği kavm, denilecek.

5. Ve gözleriniz görecektir, ve siz: İsrail sınırının ötesinde RAB büyük olsun, diyeceksiniz.

6. Oğul babaya, ve kul efendisine hürmet eder; ismimi hor gören kâhinler, eğer ben baba isem, hani benim izzetim? eğer ben efendi isem, hani benden korku? orduların RABBİ size diyor. Ve siz: İsmi nasıl hor gördük? diyorsunuz.

7. Mezbahım üzerinde murdar ekmek takdim ediyorsunuz. Ve: Seni ne ile murdar ettik? diyorsunuz. RABBİN sofrası hor görülecek bir şeydir, demenizle.

8. Ve kurban olarak kör hayvanı takdim ederken sanki kötü şey değil! ve topalı ve hastayı takdim ederken sanki kötü şey değil! Haydi, kendi valine onu takdim et; senden razı olur mu? yahut sana itibar eder mi? orduların RABBİ diyor.

9. Ve şimdi, haydi Allahın lûtfunu dileyin de, bize inayet etsin; bu sizin elinizle oldu; içinizden kimseye itibar eder mi? orduların RABBİ diyor.

10. Keşke aranızda biri olsa, ve kapıları kapasa da, mezbahım üzerinde boş yere ateş yakmasanız! Ben sizden hoşnut değilim, orduların RABBİ diyor, ve elinizden takdime almağa razı olmam.

11. Çünkü güneşin doğduğu yerden battığı yere kadar ismim Milletler arasında büyük olacak; ve her yerde benim ismime buhur yakılacak, ve tahir takdime arzolanacak; çünkü ismim Milletler arasında büyük olacak, orduların RABBİ diyor.

12. Fakat siz: Rabbin sofrası murdar, ve onun varidatı, onun yemeği, bayağı, demenizle onu bozmaktasınız.

13. Ve siz: İşte, bu ne yorgunluk! diyorsunuz, ve ona pufluyorsunuz, orduların RABBİ diyor; ve çalınmış olanı, ve topalı ve hastayı getiriyorsunuz, takdimeyi böyle getiriyorsunuz; onu rıza ile elinizden alır mıyım? RAB diyor.

14. Ve sürüsünde erkek hayvan varken, adak adayıp Rabbe kusurlu olanı kurban eden aldatıcı lânetli olsun; çünkü ben büyük Kırılım, orduların RABBİ diyor, ve milletler arasında ismim korkunçtur.

BAP 2

VE şimdi, ey kâhinler, bu emir sizin içindir.

2. Eğer dinlemezseniz, ve benim ismime izzet vermeği yüreğinize koymazsanız, orduların RABBİ diyor, üzerinize lânet gönderirim, ve bereket dualarınıza lânet ederim; ve zaten ben onlara lânet ettim, çünkü onu yüreğinize koymıyorsunuz.

3. İşte, ben tohumunuzu çürüteceğim, ve yüzlerinize gübre saçacağım, bayramlarınızın kurban gübresini; ve onunla götürüleceksiniz.

4. Ve Levi ile ahdim olsun diye bu emri size ben gönderdiğimi bileceksiniz, orduların RABBİ diyor.

5. Onunla ahdim hayat ve selâmetti; ve korksun diye onları kendisine verdim; ve benden korktu, ve ismimden titredi.

6. Hakikat şeriatı onun ağzında idi, ve onun dudaklarında haksızlık bulunmadı; benimle selâmette ve doğrulukta yürüdü, ve çok adamları fesattan döndürdü.

7. Çünkü bilgiyi kâhinin dudakları korumalı, ve insanlar şeriatı onun ağzından aramalı; çünkü ordular RABBİNİN habercisidir.

8. Fakat siz yoldan saptınız; ve çok adamları şeriatte sürçtürdünüz; Levinin ahdini bozdunuz, orduların RABBİ diyor.

9. Ve siz nasıl benim yollarımı tutmadınızsa, ve şeriatte şahıslara itibar ettinizse, ben de sizi bütün kavmin önünde öyle bayağılaştırdım ve alçalttım.

10. Hepimizin babası bir değil mi? bizi bir Allah yaratmadı mı? niçin herkes atalarımızın ahdini bozarak kardeşine hainlik ediyor?
11. Yahuda hainlik etti, ve İsrailde ve Yerusâlimde mekruh şeyi işlediler; çünkü Yahuda RABBİN sevdiği makdisi murdar etti, ve ecnebî ilâhın kızı ile evlendi.
12. Yakubun çadırlarından bunu yapan adamı, uyanık bekliyen ve cevap vereni, ve ordular RABBİNE takdime arzedeni RAB kesip atacaktır.
13. Ve siz şunu da yapıyorsunuz; RABBİN mezbahını gözyaşları ile, ağlayış ve iniltile kaplıyorsunuz da, artık takdimeyi görmiyor, ve onu elinizden gönül hoşluğu ile almıyor.
14. Ve siz: Niçin? diyorsunuz. Çünkü gençliğinin karısı ile senin aranda RAB şahit oldu, o kadın ki, senin arkadaşın ve kendisile ahdettiğin kadın olduğu halde sen ona hainlik ettin.
15. Ve Ruhun bakiyesi kendisinde olduğu halde tek yapmadı mı? Ve niçin tek? Bir Allah zürriyeti aradığı için. Siz de kendi ruhunuzu sakının, ve kimse gençliğinin karısına hainlik etmesin.
16. Çünkü İsrailin Allahı RAB diyor: Ben boşamadan, ve esvabını gaddarlıkla örten adamdan nefret ederim, orduların RABBİ diyor; bunun için ruhunuzu sakının da hainlik etmeyin.
17. Sözlerinizle RABBİ usandırdınız; ve siz: Onu ne ile usandırdık? diyorsunuz. Şöyle demenizle: Kötülük eden her adam RABBİN gözünde iyidir, ve onlardan hoşlanıyor; yahut, adalet Allahı nerede?

BAP 3

- İŞTE, habercimi gönderiyorum, ve önümde yol hazırlıyacak; ve aradığınız Rab kendi mabedine ansızın gelecektir; ve özlediğiniz ahit meleği, işte, geliyor, orduların RABBİ diyor.
2. Fakat onun geldiği güne kim dayanabilir? ve görüldüğü zaman kim durabilir? çünkü maden tasfiye edenin ateşi, ve çırpıcının kili gibi olacak;
 3. ve gümüş tasfiye eden ve temizliyen adam gibi oturacak, ve Levi oğullarını tahir kılacak, ve onları altın ve gümüş gibi tasfiye edecek; ve RABBE doğrulukla takdime arzedecekler.
 4. Ve eski günlerde, ve geçmiş yıllarda olduğu gibi Yahudanın ve Yerusâlimin takdimesi RABBE hoş gelecek.
 5. Ve hüküm için size yaklaşıcağım; ve afsunculara karşı, ve zina edenlere karşı, ve yalan yere and edenlere karşı, ve ücretinde ücretliye, ve dul kadınla öksüze gaddarlık edenlere karşı, ve garibin hakkını iğrilten ve benden korkmıyanlara karşı, ben tez şahit olacağım, orduların RABBİ diyor.
 6. Çünkü ben, RAB, ben değişmem; bundan ötürü siz, ey Yakub oğulları, telef olmadınız.
 7. Atalarınızın günlerinden beri kanunlarımdan saptınız, ve onları tutmadınız. Bana dönün, ben de size dönerim, orduların RABBİ diyor. Ve siz: Ne ile dönelim? diyorsunuz.
 8. İnsan Allahı soyar mı? siz ise, beni soymaktasınız. Ve: Nede seni soyduk? diyorsunuz. Ondalıklarda ve takdimelerde.
 9. Siz çok lânetli oldunuz; çünkü siz, bu milletin hepsi, beni soymaktasınız.
 10. Ondalığın hepsini ambar evine getirin de, evimde yemek olsun, ve beni şimdi bununla deneyin, orduların RABBİ diyor, göklerin pencerelerini size açmıyacak mıyım, ve size yetecek kadardan fazla üzerinize bereket dökmiyecek miyim?
 11. Ve yiyip bitireni sizin uğrunuzda azarlıyacağım, ve toprağınızın mahsulünü bozmiyacaktır; ve kırdâ asmanız semeresiz olmiyacaktır, orduların RABBİ diyor.
 12. Ve bütün milletler size mutlu diyecekler; çünkü hoşâ gider bir memleket olacaksınız, orduların RABBİ diyor.
 13. Bana karşı sözleriniz sert oldu, RAB diyor. Ve siz: Sana karşı ne söyledik? diyorsunuz.
 14. Siz dediniz: Allaha kulluk etmek boş şey; biz onun bekçiliğini tuttuk, ve ordular

RABBİNİN önünde yas tutup yürüdük, ne kazanç oldu?

15. Ve şimdi biz kibirlilere mutlu diyoruz; kötülük edenlerin de işi ileri gidiyor; Allahı da imtihan ediyorlar, ve kurtuluyorlar.

16. O zaman RABDEN korkanlar birbirleriyle söyleştiler; ve RAB iyi dinledi ve işitti, ve RABDEN korkup ismini düşünenler için onun önünde bir anılma kitabı yazıldı.

17. Ve yapacağım günde, onlar benim olacaklar, benim has malım olacaklar, orduların RABBİ diyor; ve bir adam kendine kulluk eden oğlunu nasıl esirgerse, onları öyle esirgiyeceğim.

18. O zaman döneceksiniz, ve salihle kötü arasında, ve Allaha kulluk edenle ona kulluk etmiyen arasında ayırt edeceksiniz.

BAP 4

ÇÜNKÜ, işte o gün geliyor, fırın gibi yanıyor; ve bütün kibirliler, ve kötülük işliyenlerin hepsi, saman olacaklar; ve gelmekte olan gün onları yakacak, orduların RABBİ diyor, öyle ki, onlarda kök ve dal bırakmıyacak.

2. Fakat size, isimden korkanlara, salâh güneşi kanatlarında şifa olarak doğacak; ve çıkacaksınız, ve ahırın buzağıları gibi sıçrayacaksınız.

3. Ve kötüler ayak altına alacaksınız; çünkü yapmakta olduğum o günde sizin ayaklarınızın tabanları altında onlar kül olacaklar, orduların RABBİ diyor.

4. Kulum Musanın şeriatini, kanunları ve hükümleri anın, o şeriatini ki, Horebde bütün İsrail için ben ona emrettim.

5. İşte, RABBİN büyük ve korkunç günü gelmeden önce, ben size peygamber İlyayı göndereceğim.

6. O da babaların yüreğini oğullara, ve oğulların yüreğini babalarına döndürecek; ta ki, gelip dünyayı lânetle vurmayım.

KİTABI MUKADDES

YENİ AHİT

MATTA

BAP 1

İBRAHİM oğlu, Davud oğlu, İsa Mesihin nesebinin kitabıdır.

İbrahim İshakın babası idi;

2. İshak Yakubun babası idi; Yakub Yahuda ve kardeşlerinin babası idi;

3. Yahuda Tamardan doğan Perets ve Zerahın babası idi; Perets Hetsronun babası idi; Hetsron Ramın babası idi;

4. Ram Amminadabın babası idi; Amminadab Nahşonun babası idi; Nahşon Salmonun babası idi;

5. Salmon Rahabdan doğan Boazın babası idi; Boaz Ruttan doğan Obedin babası idi; Obed Yessenin babası idi;

6. Yesse kiral Davudun babası idi.

Davud Uriyanın karısından olan Süleymanın babası idi;
7. Süleyman Rehoboamın babası idi; Rehoboam Abiyanın babası idi; Abiya Asanın babası idi;
8. Asa Yehoşafatın babası idi; Yehoşafat Yoramın babası idi; Yoram Uzziyanın babası idi;
9. Uzziya Yotamın babası idi; Yotam Ahazın babası idi; Ahaz Hizkiyanın babası idi;
10. Hizkiya Manassenin babası idi; Manasse Amonun babası idi; Amon Yoşiyanın babası idi;
11. Yoşiya Babile sürgünlük zamanında doğan Yekonya ve kardeşlerinin babası idi.
12. Yekonya Babile sürgünlükten sonra doğan Şealtielin babası idi; Şealtiel Zerubbabelin babası idi;
13. Zerubbabel Abiudun babası idi; Abiud Elyakimin babası idi; Elyakim Azorun babası idi;
14. Azor Sadokun babası idi; Sadok Ahimin babası idi; Ahim Eliudun babası idi;
15. Eliud Eleazarın babası idi; Eleazar Mattanın babası idi; Mattan Yakubun babası idi;
16. Yakub Meryemin kocası Yusufun babası olup, Meryemden de Mesih denilen İsa doğdu.
17. İmdi, İbrahimden Davuda kadar olan nesiller on dört nesildir; Davuddan Babile sürgünlüğe kadar on dört nesildir; ve Babile sürgünlükten Mesihe kadar on dört nesildir.
18. İsa Mesihin doğması da şöyle oldu: anası Meryem Yusufu nişanlanmış olduğu halde, buluşmalarından önce Ruhülküdüsten gebe olduğu anlaşıldı.
19. Nişanlısı Yusuf, salih bir adam olup onu âleme rüsvay etmek istemiyerek, gizlice boşamak niyetinde idi.
20. Fakat bunları düşünürken, işte, Rabbin meleği rüyada ona görünüp dedi: Sen, Davud oğlu Yusuf, Meryemi kendine karı olarak almaktan korkma; çünkü kendisinde doğmuş olan Ruhülküdüstendir.
21. Ve bir oğul doğuracaktır; ve onun adını İsa koyacaksın; çünkü kavmını günahlarından kurtaracak olan odur.
22. İmdi, peygamber vasıtası ile RAB tarafından söylenen:
23. “İşte, kız gebe kalacak, ve bir oğul doğuracak, ve onun adını İmmanuel koyacaklar;”
* İşaya 7:14. — bu da, Allah bizimledir, diye tercüme olunur — sözü yerine gelsin diye, hep bunlar vaki oldu.
24. Yusuf uykusundan uyandı, Rabbin meleğinin kendisine buyurduğu gibi yaptı;
25. ve karısını yanına alıp bir oğul doğuruncuya kadar onu bilmedi; ve çocuğun adını İsa koydu.

BAP 2

İMDİ İsa, kiral Hirodesin günlerinde, Yahudiye Beytleheminde doğduğu zaman, işte, şarktan Yerusolime müneccimler gelip dediler:

2. Yahudilerin Kıralları doğan zat nerededir? Çünkü onun yıldızını şarkta gördük, ve ona secde kılmağa geldik.

3. Kiral Hirodes bunu işitince, bütün Yerusolimle beraber yüreği oynadı.

4. Hirodes bütün başkâhinleri ve kavmin yazıcılarını* toplıyarak, onlardan Mesihin nerede doğacağını sordu.

5. Onlar da kendisine dediler: Yahudiye Beytleheminde; çünkü peygamber vasıtası ile şöyle yazılmıştır:

* Mukaddes kitapları istinsah, tefsir ve tatbik eden âlimler.

6. “Ve sen, ey Beytlehem, Yahuda diyarı,
Yahuda reisleri arasında hiç de en küçüğü değilsin;
Zira kavmım İsraili güdecek olan reis senden çıkacaktır.”*

* Mika 5:2.

7. O zaman Hirodes müneccimleri gizlice çağırdı; ve onlardan yıldızın ne vakit gözüküğünü iyice öğrendi.
8. Ve: Gidin, ve çocuk hakkında iyi araştırın; onu bulduğunuz zaman bana haber verin ki, ben de gelip ona secde kılayım, diyerek kendilerini Beytleheme gönderdi.
9. Onlar da kıralı dinliyip yollarına gittiler; ve işte, şarkta gördükleri yıldız önlerince gidiyordu; ta çocuğun bulunduğu yere kadar gelerek üzerinde durdu.
10. Onlar da yıldızı gördükleri zaman, taşkın sevinçle sevindiler.
11. Eve girip anası Meryem ile çocuğu gördüler; ve yere kapanıp ona secde kıldılar; hazinelerini açarak ona hediyeler, altın, günnük, ve mür takdim ettiler.
12. Hirodesin yanına dönmesinler diye ruyada kendilerine bildirildiğinden, memleketlerine başka bir yoldan gittiler.
13. İmdi, müneccimler yola çıktıktan sonra, işte, Rabbin meleği Yusufu ruyada görünüp dedi: Kalk, anası ile çocuğu al, ve Mısıra kaç; ve ben sana söyleyinceye kadar orada kal; çünkü Hirodes çocuğu yok etmek için onu arıyacaktır.
14. Yusuf kalktı, geceleyin anası ile çocuğu aldı, ve Mısıra gitti.
15. Ve Hirodesin ölümüne kadar orada kaldı; ta ki, peygamber vasıtası ile: “Oğlumu Mısırdan çağırdım,”* diye Rabbin söylediği söz yerine gelsin.
- * Hoşea 11:1.
16. O vakit, Hirodes müneccimler tarafından oynatıldığını görünce, pek çok kızdı, ve Beytlehemde ve bütün sınırları içinde, müneccimlerden iyice öğrendiği zamana göre, iki yaşındaki ve daha aşağı bütün erkek çocukları öldürttü.
17. O zaman Yeremya peygamber vasıtası ile söylenen:
18. “Ramada bir ses işitildi,
Ağlayış ve çok figan;
Çocukları için ağılayan Rahel teselli edilmek istemez,
Çünkü onlar yok,”*
- * Yeremya 31:15.
- sözü yerine geldi.
19. Fakat Hirodes ölünce, işte, Rabbin meleği Mısırdaki Yusufu ruyada görünüp dedi:
20. Kalk, çocuğu ve anasını al, ve İsrail diyarına git; çünkü çocuğun canını arıyanlar öldüler.
21. Ve Yusuf kalktı, ve çocuğu ve anasını aldı, ve İsrail diyarına girdi.
22. Fakat babası Hirodesin yerine, Arhelaosun Yahudiye kiral olduğunu işitince, oraya gitmeğe korktu, ve ruyada kendisine bildirilip, Galile taraflarına çekildi,
23. ve gelip Nâsıra denilen şehirde oturdu; ta ki, peygamberler vasıtası ile: “Nâsıralı çağırılacaktır,” diye söylenen söz yerine gelsin.

BAP 3

O günlerde Vaftizci Yahya:

2. Tövbe edin, çünkü göklerin melekûtu* yakındır, diye Yahudiye çölünde vâzederek meydana çıktı.

3. Çünkü İşaya peygamber tarafından:

* *Kırallık, saltanat.*

“Çölde çağırının sesi:

Rabbin yolunu hazırlayın,

Onun yollarını düz edin,”*

* İşaya 40:3.

diye kendisi için söylenmiş olan budur.

4. Ve Yahyanın deve tüyünden esvabı, ve belinde deriden kuşağı vardı; yediği, çekirge ve yaban balı idi.
5. O zaman Yerusâlim, bütün Yahudiye ve bütün Erden çevresi Yahyaya çıkıyorlar;
6. ve günahlarını itiraf ederek, Erden ırmağında Yahya tarafından vaftiz olunuyorlardı.
7. Fakat Ferisiler* ve Sadukilerden bir çoğunun vaftiz için geldiklerini görünce, onlara dedi: Ey engerekler nesli, gelecek öfkeden kaçmağı size kim gösterdi?
8. İmdi, tövbeye yakışır semere çıkarın,
9. ve: Babamız İbrahimdir, diye içinizden düşünmeyin; çünkü ben size derim ki, Allah İbrahime şu taşlardan evlât kaldırabilir.
10. Zaten balta da ağaçların kökü dibinde yatıyor; imdi, iyi meyva vermiyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.
11. Gerçi tövbe için su ile ben sizi vaftiz ediyorum; fakat benden sonra gelen, benden daha kudretlidir; onun çarıklarını taşımağı ben lâıyk değilim; o sizi Ruhülkudüs ile ve ateş ile vaftiz edecektir.
12. Onun yabası elindedir, ve harman yerini bütün bütün temizleyecektir; buğdayını ambara toplıyacak, fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır.
- * Yahudilerde dini bir fırka.
13. O zaman Yahya tarafından vaftiz olunmak için İsa Galileden Erdene, Yahyanın yanına geldi.
14. Fakat Yahya: Ben senin tarafından vaftiz olunmağı muhtacım, sen bana mı geliyorsun? diyerek önüne geçmek istiyordu.
15. Fakat İsa cevap verip ona dedi: Şimdi bırak, çünkü her salâhı böylece yerine getirmek bize gerektir. O zaman Yahya onu bıraktı.
16. Ve İsa vaftiz olup hemen sudan çıktı; ve işte, gökler açıldı, ve Allahın Ruhunun güvercin gibi inip üzerine geldiğini gördü;
17. ve işte, göklerden bir ses dedi: Sevgili Oğlum budur, ondan razıyım.

BAP 4

O zaman İsa, İblis tarafından denenmek üzere, Ruh tarafından çöle sevkedildi.

2. Ve kırk gün kırk gece oruç tuttuktan sonra acıktı.
3. Ve Ayartıcı* gelip ona dedi: Eğer sen Allahın Oğlu isen, söyle, bu taşlar ekmek olsun.
4. İsa da cevap verip dedi: “İnsan yalnız ekmekle yaşamaz, fakat Allahın ağzından çıkan her bir sözle yaşar,”* diye yazılmıştır.
5. O zaman İblis onu mukaddes şehre götürdü, ve mabedin kulesi üzerine koyup kendisine dedi:
6. Eğer sen Allahın Oğlu isen, kendini aşağı at; çünkü yazılmıştır:
* İblis.
* Tesniye 8:3.
“Meleklerine senin için emredecek;” ve,
“Ayağını bir taşa çarpmıyasın diye,
Elleri üzerinde seni taşıyacaklar.”*
- * Mezmur 91:11, 12.
7. İsa ona dedi: “Sen Allahın Rabbi denemiyeceksin,”* diye de yazılmıştır.
8. İblis İsayı çok yüksek bir dağa da götürdü ve ona dünyanın bütün ülkelerini ve onların izzetini gösterdi;
9. ve İblis ona dedi: Eğer yere kapanıp bana tapınırsan, bütün bu şeyleri sana veririm.
10. O zaman İsa ona dedi: Çekil, Şeytan, çünkü: “Rab Allahına tapınacak, ve yalnız ona

kulluk edeceksin,”* diye yazılmıştır.

11. O zaman İblis onu bıraktı; ve işte, melekler gelip ona hizmet ediyorlardı.

* Tesniye 6:16.

* Tesniye 6:13.

12. İsa Yahyanın ele verildiğini işitince, Galileye çekildi.

13. Ve Nâsırayı bırakarak, Zebulun ve Naftali sınırlarında deniz kıyısında olan Kefernahuma gelip oturdu;

14. ta ki, İşıya peygamber vasıtası ile:

15. “Zebulun diyarı ve Naftali diyarı,

Erdenin ötesinde, deniz tarafı,

Milletlerin Galilesi,

16. Karanlıkta oturan kavm,

Büyük bir ışık gördü;

Ve ölüm diyarında ve gölgesinde oturanlara ışık doğdu,”*

* İşıya 9:1, 2.

diye söylenmiş olan söz yerine gelsin.

17. İsa vâzedip: Tövbe edin, çünkü göklerin melekûtu yakındır, demeğe o vakitten başladı.

18. Ve Galile denizinin yanında gezerken, iki kardeşi, Petrus denilen Simun ile kardeşi Andreasi, denize ağ atarlarken gördü; çünkü balıkçı idiler.

19. İsa onlara dedi: Ardımca gelin, sizi insan avcılarını yapacağım.

20. Onlar da hemen ağları bırakıp onun ardınca gittiler.

21. Oradan ileri gidip başka iki kardeşi, Zebedinin oğlu Yakup ve kardeşi Yuhannayı, babaları Zebedi ile beraber kayıkta ağlarını onarmakta iken gördü, ve onları çağırdı.

22. Onlar da hemen kayığı ve babalarını bırakıp İsanın ardınca gittiler.

23. Ve İsa, havralarında öğreterek ve melekûtun müjdesini vâzedip, halk arasındaki her türlü hastalığı ve her türlü zayıflığı iyi ederek, bütün Galilede dolaşıyordu.

24. Ve onun haberi bütün Suriyeye yayıldı; ve ona çeşit çeşit hastalıklara ve dertlere tutulmuş bütün hastaları, cinlere tutulanları, saralı ve inmeli olanları getirdiler, ve onları iyi etti.

25. Ve Galileden, Dekapolisten, Yerusâlimden, Yahudiyeden ve Erden ötesinden büyük kalabalıklar onun ardınca gittiler.

BAP 5

VE İsa kalabalıkları görüp, dağa çıktı; ve oturunca, şakirtleri yanına geldiler;

2. ve ağzını açıp onlara öğreterek dedi:

3. Ne mutlu ruhta fakir olanlara; çünkü göklerin melekûtu onlarındır.

4. Ne mutlu yaşlı olanlara; çünkü onlar teselli edilecekler.

5. Ne mutlu halim olanlara; çünkü onlar yeri miras alacaklar.

6. Ne mutlu salâha acıkıp susıyanlara; çünkü onlar doyurulacaklar.

7. Ne mutlu merhametli olanlara; çünkü onlara merhamet edilecek.

8. Ne mutlu yüreği temiz olanlara; çünkü onlar Allahı görecekler.

9. Ne mutlu sulh edicilere; çünkü onlar Allah oğulları çağırılacaklar.

10. Ne mutlu salâh uğrunda eza çekmiş olanlara; çünkü göklerin melekûtu onlarındır.

11. Benim uğruma insanlar size sitem edecekleri, eza eyliyecekleri, ve size karşı yalan yere her türlü fenalığı söyleyecekleri zaman, size ne mutlu!

12. Sevinin, ve meserretle coşun; çünkü göklerde karşılığınız büyüktür; çünkü sizden önceki peygamberlere de böyle eza ettiler.

13. Dünyanın tuzu sizsiniz; fakat tuz tatsız olmuşsa, o ne ile tuzlanır? Artık dışarı atılıp

insanların ayağı altında ezilmekten başka bir şeye yaramaz.

14. Dünyanın ışığı sizsiniz. Dağ üzerindeki şehir gizlenemez.

15. İnsanlar da ışık yakıp kile altına komazlar, ancak onu şamdana korlar; ve evde bulunanların hepsini aydınlatır.

16. Sizin ışığınız insanların önünde böyle parlarsın da, sizin iyi işlerinizi görsünler, ve göklerde olan Babanıza hamdetsinler.

17. Sanmayın ki, ben şeriatı yahut peygamberleri yıkmağa geldim; ben yıkmağa değil, fakat tamam etmeğe geldim.

18. Çünkü doğrusu size derim: Gök ve yer geçip gitmeden, her şey vaki oluncıya kadar, şeriaten en küçük bir harf veya bir nokta bile yok olmayacaktır.

19. Bundan dolayı bu en küçük emirlerden birini kim bozar ve insanlara öylece öğretirse, göklerin melekûtunda kendisine en küçük denilecektir; ve onları kim yapar ve öğretirse, göklerin melekûtunda kendisine büyük denilecektir.

20. Zira size derim ki, salâhınız yazıcılar ve Ferisilerinkinden ziyade olmazsa, göklerin melekûtuna hiç girmeyeceksiniz.

21. İşittiniz ki, eski zaman adamlarına denildi: “Katletmiyeceksin,” ve: “Kim katlederse, hükme müstahak olacaktır.”*

22. Fakat ben size derim: Kardeşine kızan her adam hükme müstahak olacaktır; ve kardeşine: Raka*, derse, Millet meclisinin hükmüne müstahak olacaktır; ve kim: Ahmak, derse, cehennem ateşine müstahak olacaktır.

23. İmdi, takdimeni mezbahta arzederken, kardeşinin sana karşı bir şeyi olduğu hatırına orada gelirse,

24. takdimeni orada mezbahın önünde bırak, ve git, önce kardeşin ile barış, ve o vakit gel, takdimeni arzet.

25. Hasmınla yolda beraber iken onunla çabuk uyuş da, hasmın seni hâkime, hâkim de seni memura vermesin, ve zindana atılmıyasın.

26. Doğrusu sana derim: Son mangırı ödeyinciye kadar oradan çıkmazsın.

* Çıkış 20:13; Tesniye 5:17.

* Bir hakaret sözü.

27. “Zina etmiyeceksin,”* denildiğini işittiniz.

28. Fakat ben size derim: Bir kadına şehvetle bakan her adam zaten yüreğinde onunla zina etmiştir.

29. Ve eğer sağ gözün sürçmene sebep oluyorsa, onu çıkar, ve kendinden at; çünkü senin için azandan birinin yok olması, bütün bedeninin cehenneme atılmasından iyidir.

30. Ve eğer sağ elin sürçmene sebep oluyorsa, onu kes, ve kendinden at; çünkü senin için azandan birinin yok olması, bütün bedeninin cehenneme gitmesinden iyidir.

31. Ve: “Kim karısını boşarsa, ona boş kâğıdını versin,”* denilmiştir.

32. Fakat ben size derim ki, zinadan başka bir sebeple karısını boşıyan adam onu zaniye eder; ve kim boşanmış kadınla evlenirse, zina eder.

* Çıkış 20:14.

* Tesniye 24:1, 3.

33. Ve yine, eski zaman adamlarına: “Yalan yere and etmiyeceksin, ve andlarını Rabbe ödiyeceksin,”* denildiğini işittiniz.

34. Fakat ben size derim: Hiç and etmeyin; ne gök üzerine, çünkü o Allahın tahtıdır;

35. ne yer üzerine, çünkü onun ayaklarının basamağıdır; ne de Yerusâlim üzerine, çünkü o, büyük Kırâlin şehridir.

36. Başın üzerine de and etmiyeceksin; çünkü sen bir tek saçı ak yahut kara edemezsin.

37. Ancak sözünüz: Evet, evet; Hayır, hayır, olsun; bunlardan ziyadesi şerirdendir.

* Levililer 19:12; Sayılar 30:2; Tesniye 23:21.

38. “Göz yerine göz, diş yerine diş,”* denildiğini işittiniz.

39. Fakat ben size derim: Kötüye karşı koma; ve senin sağ yanağına kim vurursa, ona ötekini de çevir.
40. Ve eğer biri seninle mahkemeye gidip senin gömleğini almak isterse, ona abanı da bırak.
41. Ve kim seni bir mil gitmeğe zorlarsa, onunla iki mil git.
42. Senden diliyene ver, senden ödünç istiyenden yüz çevirme.
- * Çıkış 21:24; Levililer 24:20; Tesniye 19:21.
43. “Sen komşunu sevecek”* ve düşmanından nefret edeceksin, denildiğini işittiniz.
44. Fakat ben size derim: Düşmanlarınızı sevin, ve size eza edenler için dua edin ki,
45. siz göklerde olan Babanızın oğulları olasınız; zira o, güneşini kötülerin ve iyilerin üzerine doğdurur; ve salih olanlar ile olmiyanların üzerine yağmur yağdırır.
46. Çünkü eğer sizi sevenleri severseniz, ne karşılığınız olur? Vergi mültezimleri* de öyle yapmıyorlar mı?
47. Ve yalnız kardeşlerinizi selâmlarsanız, fazla ne yapmış olursunuz? Putperestler de öyle yapmıyorlar mı?
48. Bundan dolayı, semavî Babanız kâmil olduğu gibi, siz de kâmil olun.
- *Levililer 19:18.
- *Ecnebi hâkimler olan Romalılar için vergi toplıyan Yahudiler.

BAP 6

- SAKININ, insanlara salâhınızı onların önünde gösteriş için yapmayın; yoksa göklerde olan Babanızın önünde karşılığınız olmaz.
2. İmdi, sen sadaka verdiğin zaman, ikiyeüzü adamların insanlardan hürmet görmek için, havralarda ve sokaklarda yaptıkları gibi, önünde boru öttürme. Doğrusu size derim: Onlar karşılıklarını aldılar.
3. Fakat sadaka verdiğin zaman, sol elin sağ elinin ne yaptığını bilmesin de,
4. sadakan gizlide olsun; gizlide gören Baban da sana ödiyecektir.
5. Dua ettiğiniz zaman da ikiyeüzüleri gibi olmayın; çünkü insanlar kendilerini görsünler diye, havralarda ve köşe başlarında durup dua etmeği severler. Doğrusu size derim: Onlar karşılıklarını aldılar.
6. Fakat sen dua ettiğin zaman, kendi iç odana gir, ve kapını kapıyarak gizlide olan Babana dua et; gizlide gören Baban sana ödiyecektir.
7. Dua ederken putperestlerin ettiği gibi boş tekrarlar yapmayın; zira onlar sanırlar ki, çok söylemelerile işitilecekler.
8. Bundan dolayı, onlara benzemeyin; çünkü Babanız nelere ihtiyacınız olduğunu siz ondan dilemeden önce bilir.
9. İmdi siz şöyle dua edin:
Ey göklerde olan Babamız,
İsmin mukaddes olsun;
10. Melekûtun gelsin;
Gökte olduğu gibi yerde de senin iraden olsun;
11. Gündelik ekmeğimizi bize bugün ver;
12. Ve bize borçlu olanlara bağışladığımız gibi, bizim borçlarımızı bize bağışla;
13. Ve bizi iğvaya götürme, fakat bizi şerirden kurtar;
Çünkü melekût ve kudret ve izzet ebedlere kadar senindir. Amin.
14. Çünkü insanlara suçlarını bağışlarsanız, semavî Babanız da size bağışlar.
15. Fakat siz insanlara suçlarını bağışlamazsanız, Babanız da sizin suçlarınızı bağışlamaz.
16. Ve oruç tuttuğunuz zaman, ikiyeüzüleri gibi surat asmayın; zira onlar oruç tuttuklarını

insanlar görsünler diye, suratlarını asarlar. Doğrusu size derim: Onlar karşılıklarını aldılar.

17. Fakat sen oruç tuttuğun zaman, başına yağ sür, ve yüzünü yıka;

18. ta ki, insanlara değil, gizlide olan Babana oruçlu görünesin; ve gizlide gören Baban sana ödiyecektir.

19. Yeryüzünde kendinize hazineler biriktirmeyin ki, orada güve ve pas yiyip bozar; ve orada hırsızlar delip girerler ve çalarlar.

20. Fakat kendinize gökte hazineler biriktirin ki, orada ne güve ne de pas yiyip bozar, ve hırsızlar orada ne delerler, ne de çalarlar.

21. Çünkü hazinen nerede ise, yüreğin de orada olacaktır.

22. Bedenin ışığı gözdür; imdi, gözün saf olursa, bütün bedenin aydın olur.

23. Fakat gözün kötü olursa, bütün bedenin karanlık olur. İmdi, sendeki ışık karanlıksa, o karanlık ne büyüktür!

24. Hiç kimse iki efendiye kulluk edemez; çünkü ya birinden nefret eder ve ötekini sever, yahut da birini tutar, ötekini hor görür. Siz Allaha ve mammona* kulluk edemezsiniz.

25. Bunun için size diyorum: Ne yiyeceksiniz, yahut ne içeceksiniz diye hayatınız için, ne giyeceksiniz diye bedeniniz için de kaygı çekmeyin. Hayat yiyecekten ve beden giyecekten daha üstün değil midir?

26. Gökün kuşlarına bakın, onlar ne ekerler, ne biçerler, ne de ambarlara toplarlar; ve semavî Babanız onları besler. Siz onlardan daha değerli değil misiniz?

27. Ve sizden kim kaygı çekmekle boyunun ölçüsüne bir arşın katabilir?

28. Ve niçin esvaptan ötürü kaygı çekiyorsunuz? Kır zambaklarının nasıl büyüdüklerine iyi bakın; ne çalışırlar, ne de iplik eğirirler;

29. size derim: Süleyman bile, bütün izzetinde bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

30. Fakat bugün mevcut olup yarın fırına atılan kır otunu Allah böyle giydirirse, sizi daha çok giydirmez mi, ey az imanlılar?

31. İmdi: Ne yiyeceğiz? yahut: Ne içeceğiz? yahut: Ne giyeceğiz? diye kaygı çekmeyin.

32. Çünkü Milletler* bütün bu şeyleri ararlar; çünkü semavî Babanız bütün bu şeylere muhtaç olduğunuzu bilir.

33. Fakat önce onun melekûtunu ve salâhını arayın; ve bütün bu şeyler size artırılacaktır.

34. Bundan dolayı, yarın için kaygı çekmeyin; zira yarınki gün kendisi için kaygı çekecektir. Kendi derdi güne yeter.

**Zenginlik.*

**İsrail kavmindan gayri olan bütün milletler.*

BAP 7

HÜKMETMEYİN ki, hükmolunmıyasınız.

2. Çünkü ne hükümle hükmederseniz, onunla hükmolunacaksınız; ölçtüğünüz ölçü ile de size ölçülecektir.

3. Ve niçin kardeşinin gözündeki çöpü görürsün de kendi gözündeki merteği seçmezsin?

4. Yahut nasıl kardeşine: Bırak, gözündeki çöpü çıkarayım, dersin? İşte, mertek senin gözünde!

5. Ey ikiyüzlü, önce kendi gözünden merteği çıkar, o vakit çöpü kardeşinin gözünden çıkarmak için iyi görürsün.

6. Mukaddes olanı köpeklere vermeyin, ve incilerinizi domuzların önüne atmayın ki, onları ayakları altında çiğnemesinler, ve dönüp sizi parçalamasınlar.

7. Dileyin, size verilecektir; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.

8. Çünkü her diliyen alır, arıyan bulur, ve kapıyı çalana açılır.

9. Sizden hangi adam, oğlu ondan ekmek ister de, ona taş verir?
10. veya balık ister de, ona yılan verir?
11. İmdi sizler kötü olduğunuz halde, çocuklarınıza iyi hediyeler vermeği bilerseniz, göklerde olan Babanız kendisinden diliyenlere ne kadar ziyade iyi şeyler verir!
12. İmdi, insanların size her ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın; çünkü şeriat budur, peygamberler de.
13. Dar kapıdan girin; zira helâke götüren kapı geniş, ve yol enlidir; ve ondan girenler çoktur.
14. Çünkü hayata götüren kapı dar, ve yol sıkışıktır, ve onu bulanlar azdır.
15. Yalancı peygamberlerden sakının; onlar size koyun esvabında gelirler, fakat iç yüzden kapıcı kurtlardır.
16. Onları meyvalarından tanıyacaksınız. İnsanlar dikenlerden üzüm, yahut deve dikenlerinden incir toplarlar mı?
17. Böylece her iyi ağaç iyi meyva verir; fakat çürük ağaç kötü meyva verir.
18. İyi ağaç kötü meyva veremez; çürük ağaç da iyi meyva veremez.
19. İyi meyva vermiyen her ağaç kesilir ve ateşe atılır.
20. Öyle ise, onları meyvalarından tanıyacaksınız.
21. Bana: Ya Rab, ya Rab, diyen her adam göklerin melekûtuna girecek değildir; ancak göklerde olan Babamın iradesini yapan girer.
22. O günde bir çokları bana: Ya Rab, ya Rab, biz senin isminle peygamberlik etmedik mi? ve senin isminle cinleri çıkarmadık mı? ve senin isminle çok kudretli işler yapmadık mı? Diyecekler.
23. Ve o zaman ben onlara açıkça söyleyeceğim: Ben sizi hiç tanımadım, yanımdan gidin, fesat işliyenler!
24. İmdi, benim bu sözlerimi kim işitir ve onları yaparsa, evini kaya üzerine kuran akıllı adama benzer.
25. Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti, ve o eve çarptılar; ev yıkılmadı; çünkü kaya üzerine kurulmuştu.
26. Ve benim bu sözlerimi işiten ve yapmıyan herkes, evini kum üzerine kuran budala adama benzer.
27. Yağmur yağdı, seller geldi, yeller esti, ve o eve saldırdılar; ev yıkıldı; ve onun yıkılması büyük oldu.
28. Ve vaki oldu ki, İsa bu sözleri bitirince, halk onun öğretişine çok şaşılar.
29. Çünkü İsa onlara kendi yazıcıları gibi değil, hâkimiyet sahibi biri gibi öğretiyordu.

BAP 8

VE dağdan inince, büyük kalabalıklar onun ardınca gittiler.

2. Ve işte, bir cüzamlı gelip: Ya Rab, eğer istersen beni temizliyebilirsin, diyerek ona secde kıldı.

3. İsa da elini uzattı, ve: İsterim, temiz ol, diyerek ona dokundu; ve onun cüzamı hemen temizlendi.

4. Ve İsa ona dedi: Sakın kimseye söyleme, ancak git, kendini kâhine göster, ve onlara şehadet için, Musanın emrettiği takdimeyi* arzet.

* Levililer 13:49; 14:2-9.

5. Ve İsa Kefernahuma girdiği zaman, bir yüzbaşı ona yalvararak:

6. Ya Rab, hizmetçim inme hastalığından çok ıstırap çekip evde yatıyor, diyerek geldi.

7. Ve İsa ona dedi: Onu iyi etmeğe gelirim.

8. Ve yüzbaşı cevap verip dedi: Ya Rab, benim değerim yok ki, damım altına giresin; fakat

ancak bir söz söyle, hizmetçim iyi olur.

9. Çünkü ben de emir altında bir adamım, ve benim altımda askerler var; ve ben şuna: Git, derim, gider; ve bir başkasına: Gel, derim, gelir; ve hizmetçime: Bunu yap, derim, yapar.

10. Ve İsa bunu işitince şaşıtı, ve ardından gelenlere dedi: Doğrusu size derim: Ben İsrailde bu kadar büyük imanı kimsede bulmadım.

11. Ve size derim ki, şarktan ve garptan bir çokları gelecekler, ve göklerin melekûtunda İbrahim, İshak ve Yakub ile oturacaklar;

12. ve melekûtun oğulları dış karanlığa atılacaklar; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.

13. Ve İsa yüzbaşıya dedi: Git, sana iman ettiğin gibi olsun. Ve hizmetçi o saatte iyi oldu.

14. Ve İsa Petrusun evine geldiği zaman, onun kaynanasını ısıtmalı olarak yatmış gördü.

15. İsa onun eline dokundu, ve ısıtma kadını bıraktı; o da kalkıp İsaya hizmet etti.

16. Ve akşamlayın, cine tutulmuş bir çok adamları kendisine getirdiler. Ve o, bir sözle ruhlari çıkardı, ve hastaların hepsini iyi etti;

17. ta ki, İsaya peygamber vasıtası ile söylenen: «Bizim zayıflıklarımızı kendisi aldı, ve hastalıklarımızı yükledi,»* sözü yerine gelsin.

* İsaia 53:4.

18. İmdi İsa, etrafında büyük kalabalıklar görünce, karşı yakaya geçilmesini emretti.

19. Ve bir yazıcı gelip ona: Muallim, her nereye gidersen, senin ardınca gelirim, dedi.

20. Ve İsa ona dedi: Tilkilerin inleri, ve gök kuşlarının yuvaları vardır; fakat İnsanoglunun başını yaslıyacak yeri yoktur.

21. Şakirtlerden bir başkası İsaya dedi: Ya Rab, bana izin ver, önce gideyim ve babamı gömeyim.

22. Fakat İsa ona dedi: Benim ardımca gel; ölüleri bırak, kendi ölülerini gömsünler.

23. Ve İsa bir kayığa binince, şakirtleri onun ardınca bindiler.

24. Ve işte, denizde büyük bir fırtına oldu, o kadar ki, kayık dalgalarla örtüldü; İsa da uyuyordu.

25. Şakirtler İsaya geldiler: Kurtar, ya Rab, helâk oluyoruz! diyerek onu uyandırdılar.

26. Ve İsa onlara dedi: Ey az imanlılar, niçin korkuyorsunuz? O zaman kalkıp yelleri ve denizi azarladı; büyük bir limanlık oldu.

27. Ve adamlar: Bu nasıl zattır ki, yeller de, deniz de kendisine itaat ediyor? diyerek şaşılar.

28. Ve İsa karşı yakada Gadarinilerin memleketine geldiği zaman, kabirlerden çıkan cine tutulmuş iki kişi onu karşıladı. Çok azgın oldukları için, hiç kimse o yoldan geçemezdi.

29. Ve işte, onlar: Ey Allahın Oğlu, bizden sana ne? buraya bize vaktinden önce işkence etmeğe mi geldin? diye bağırdılar.

30. Onlardan uzakta otlıyan büyük bir domuz sürüsü vardı.

31. Cinler İsaya: Bizi çıkarırsan, domuz sürüsüne gönder, diye yalvardılar.

32. İsa da onlara: Gidin, dedi. Onlar çıkıp domuzlara gittiler; ve işte, bütün sürü uçurumdan aşağı denize atılıp sularda boğuldu.

33. Çobanlar kaçıp şehre gittiler; ve her şeyi, ve cine tutulmuş olanların işini haber verdiler.

34. Ve işte, İsaya karşılamak için bütün şehir dışarı çıktı; ve onu görünce sınırlarından çekilmesini yalvardılar.

BAP 9

VE İsa bir kayığa bindi, karşıya geçip kendi şehrine geldi.

2. Ve işte, ona yatakta yatan inmeli bir hasta getiriyorlardı. İsa onların imanını görüp inmeli adama dedi: Oğul, cesur ol, günahların bağışlandı.

3. Ve işte, yazıcılardan bazıları içlerinden: Bu adam küfür ediyor, dediler.

4. İsa da onların düşüncelerini bilerek: Niçin yüreklerinizden kötü şeyler düşünüyorsunuz? dedi.
5. Çünkü hangisi daha kolaydır: Günahların bağışlandı, demek mi; yoksa: Kalk, yürü, demek mi?
6. Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlamak kudreti olduğunu bilersiniz diye (o vakit inmeliye dedi): Kalk, yatağını kaldır da evine git.
7. O da kalkıp evine gitti.
8. Ve halk bunu görünce, korktular, ve insanlara böyle kudret veren Allaha hamdettiler.
9. Ve İsa oradan geçerken gümrük yerinde oturan ve Matta denilen bir adam görüp ona: Ardınca gel, dedi. O da kalkıp ardınca gitti.
10. Ve vaki oldu ki, evde, sofrada otururken, işte, bir çok vergi mültezimleri ve günahkârlar gelip İsa ve şakirtleri ile oturdular.
11. Ferisiler bunu görünce, onun şakirtlerine dediler: Niçin mualliminiz vergi mültezimleri ve günahkârlar ile yemek yiyor?
12. İsa da bunu işitince, dedi: Sağlam olanlar değil, ancak hasta olanlar hekime muhtaçtırlar.
13. Fakat siz gidin de: «Ben kurban değil, merhamet isterim,»* sözünün ne demek olduğunu öğrenin. Çünkü ben salihleri değil, ancak günahkârları çağırmağa geldim.
- * Hoşea 6:6
14. O zaman Yahyanın şakirtleri: Niçin biz ve Ferisiler oruç tutuyoruz da, senin şakirtlerin oruç tutmıyorlar? diyerek ona geldiler.
15. İsa onlara dedi: Güvey kendileriyle beraber oldukça düğündekiler yas tutabilirler mi? Fakat güveyin onlardan alınacağı günler gelecektir, ve o zaman oruç tutacaklardır.
16. Ve kimse bir eski esvap üzerine yeni kumaş komaz; zira konulan yama esvaptan koparır ve yırtık daha kötü olur.
17. İnsanlar da yeni şarabı eski tulumlara komazlar; yoksa tulumlar patlar, şarap dökülür ve tulumlar telef olur. Ancak yeni şarabı yeni tulumlara korlar, her ikisi de korunmuş olur.
18. Onlara bu şeyleri söylerken, işte, bir reis geldi ve: Kızım şimdi ölmüştür; fakat gel, üzerine elini koy, yaşıyacaktır, diyerek ona secde kıldı.
19. İsa kalkıp şakirtleri ile onun ardınca gitti.
20. Ve işte, on iki yıldır kan akıntısı olan bir kadın İsanın arkasından gelip esvabının eteğine dokundu;
21. çünkü kadın içinden diyordu: Yalnız esvabına dokunsam, kurtulacağım.
22. İsa da dönüp onu görerek dedi: Cesur ol, kızım, imanını seni iyi etti. Ve kadın o saatten iyi oldu.
23. Ve İsa reisin evine gelip neyzenleri ve gürültü eden kalabalığı gördüğü zaman:
24. Çekilin, çünkü kız ölmedi, ancak uyuyor, dedi. Onlar kendisine çok gülüyorlardı.
25. Fakat kalabalık dışarı çıkarılınca, İsa içeri girdi; ve kızı elinden tuttu; kız ayağa kalktı.
26. Ve bunun haberi bütün o memlekete yayıldı.
27. Ve İsa oradan geçerken, iki kör: Ey Davud oğlu, bize merhamet eyle, diye çağırarak onun ardınca gittiler.
28. Ve eve varınca, körler yanına geldiler; İsa onlara dedi: Bunu yapmağa kudretim olduğuna inanıyor musunuz? Körler kendisine: Evet, ya Rab, dediler.
29. O zaman İsa: Size imanınıza göre olsun, diyerek gözlerine dokundu.
30. Onların gözleri açıldı. Ve İsa: Sakının kimse bunu bilmesin, diye onlara sıkı tenbih etti.
31. Onlar ise çıktılar ve bütün memlekette bunu yaydılar.
32. Ve onlar çıkınca, işte, cine tutulmuş dilsiz bir adamı İsaya getirdiler.
33. Cin dışarı çıkarılınca, dilsiz adam söz söyleydi; ve halk: İsrailde hiç böylesi görülmemiştir, diyerek şaşı.
34. Fakat Ferisiler: Cinlerin reisile cinleri çıkarıyor, derlerdi.
35. Ve İsa, bütün şehirler ve köylerde, onların havralarında öğreterek, ve melekûtun müjdesini

vâzedip her türlü hastalığı ve her türlü zayıflığı iyi ederek dolaşıyordu.

36. Fakat kalabalıkları görünce, İsa onlara acıdı; zira çobanı olmıyan koyunlar gibi şaşırılmış ve dağılmış idiler.

37. O zaman İsa şakirtlerine dedi: Gerçi hasat bereketli, fakat işçiler az.

38. İmdi hasadın Rabbine yalvarın, kendi hasadına işçiler çıkarsın.

BAP 10

İSA on iki şakirdini yanına çağırıp murdar ruhları çıkarmak, her çeşit hastalığı ve her çeşit zayıflığı iyi etmek kudretini onlara verdi.

2. Ve on iki resulün adları şunlardır: birincisi, Petrus denilen Simun, ve kardeşi Andreas; Zebedinin oğlu Yakub, ve kardeşi Yuhanna;

3. Filipus ve Bartolomeus; Tomas, ve vergi mültezimi Matta; Alfeusun oğlu Yakub, ve Taddeus;

4. Gayyur Simun, ve İsayı ele veren Yahuda İskariyot.

5. İsa bu Onikileri gönderdi, ve onlara emrederek dedi: Milletler yoluna gitmeyin, ve Samiriyelilerin şehirlerinden hiç birine girmeyin;

6. fakat daha ziyade İsrail evinin kaybolmuş koyunlarına gidin.

7. Ve giderken: Göklerin melekûtu yakındır, diye vâzedin.

8. Hastaları iyi edin, ölüleri kıyam ettirin, cüzamlıları temiz edin, cinleri çıkarın; meccanen aldınız, meccanen veriniz.

9. Kemerlerinize ne altın, ne gümüş, ne bakır koyun;

10. ne yolculuk için torba, ne iki gömlek, ne çarık, ne değnek alın; zira işçi kendi yiyeceğine lâyıktır.

11. Ve her hangi şehir veya köye girerseniz, orada değerli kim olduğunu araştırın, ve çıkıncıya kadar orada kalın.

12. Ve evin içine girerken evi selâmlayın.

13. Ve eğer o ev değerli ise, selâmınız onun üzerine gelsin; fakat değerli değilse, selâmınız size geri dönsün.

14. Ve kim sizi kabul etmez ve sözlerinizi dinlemezse, o evden veya şehirden çıkarken ayaklarınızın tozunu silkin.

15. Doğrusu size derim: Hüküm günü, o şehirden ziyade Sodom ve Gomorra diyarına kolaylık olacaktır.

16. İşte, sizi kurtların arasına koyunlar gibi gönderiyorum; imdi, yılanlar gibi akıllı, ve güvercinler gibi saf olun.

17. Fakat insanlardan sakının; çünkü onlar sizi meclislere verecekler, ve havralarında sizi dövecekler;

18. evet, onlara ve Milletlere şehadet için benim yüzümden valilerin ve kırılların önüne götürüleceksiniz.

19. Fakat onlar sizi ele verdikleri zaman, nasıl veya ne söyleyeceğinizden kaygı çekmeyin; çünkü ne söyleyeceğiniz o saatte size verilecektir.

20. Zira söyleyen siz değilsiniz, fakat sizde söyleyen Babanızın Ruhudur.

21. Ve kardeş kardeşi, ve baba çocuğunu ölüme teslim edecek, ve çocuklar ana babalarına karşı kalkacaklar, ve onları öldüreceklerdir.

22. Ve benim isimden ötürü herkes sizden nefret edecekler. Fakat sona kadar dayanan, kurtulacak olan odur.

23. Fakat size bu şehirde eza ettikleri zaman, ötekine kaçın; çünkü doğrusu size derim: İnsanoğlu gelinciye kadar, siz İsrailin şehirlerini dolaşmağı bitirmeyeceksiniz.

24. Şakirt mualliminden üstün değildir; hizmetçi de efendisinden üstün değildir.
25. Şakirdin muallimi gibi, ve hizmetçinin efendisi gibi olması elverir. Eğer ev sahibine Beelzebul* dedilerse, evinin halkına ne kadar ziyade diyecekler!
26. İmdi, onlardan korkmayın; çünkü açılmıyacak örtülü, ve bilinmiyecek gizli şey yoktur.
27. Size karanlıkta ne söylüyorsam, aydınlıkta onu söyleyin; ve kulağa söylenen şeyi damlarda bağırın.
28. Bedeni öldürüp de canı öldürmeğe kudreti olmıyanlardan korkmayın; ancak daha ziyade cehennemde hem bedeni, hem canı helâk etmeğe kudreti olandan korkun.
29. İki serçe kuşu bir paraya satılmaz mı? ve Babanızın izni olmadıkça onlardan hiç biri yere düşmez.
30. Ve sizin başınızın saçları bile hep sayılıdır.
31. İmdi korkmayın, siz bir çok serçe kuşlarından daha değerlisiniz.
32. İmdi, kim beni insanlar önünde ikrar ederse, ben de onu göklerde olan Babamın önünde ikrar ederim.
33. Fakat kim beni insanlar önünde inkâr ederse, ben de onu göklerde olan Babamın önünde inkâr ederim.
- * *Şeytanların başı.*
34. Yeryüzüne selâmet getirmeğe geldim sanmayın; ben selâmet değil, fakat kılıç getirmeğe geldim.
35. Çünkü ben adamla babasının, ve kızla anasının, ve gelinle kaynanasının arasına ayrılık koymağa geldim;
36. ve adamın düşmanları kendi ev halkı olacaktır.
37. Babayı veya anayı benden ziyade seven bana lâıyk değildir; oğlu veya kızı benden ziyade seven bana lâıyk değildir.
38. Ve haçını alıp ardımca gelmiyen bana lâıyk değildir.
39. Canını bulan onu zayedecektir; benim uğruma canını zayedden onu bulacaktır.
40. Sizi kabul eden beni kabul eder; ve beni kabul eden beni göndereni kabul eder.
41. Bir peygamberi, peygamber olduğu için kabul eden, peygamber karşılığını alacaktır. Bir salih salih olduğu için kabul eden, salih karşılığını alacaktır.
42. Ve kim bu küçüklerin birine şakirt olduğu için ancak bir bardak soğuk su içirirse, doğrusu size derim ki, karşılığını hiç kaybetmiyecektir.

BAP 11

VE vaki oldu ki, on iki şakirdine emir vermeği bitirince, onların şehirlerinde öğretip vâzeylemek için oradan gitti.

2. İmdi, Yahya zindanda Mesihin işlerini işiterek şakirtlerini gönderip onlar vasıtası ile ona dedi:
3. Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekliyelim?
4. İsa da cevap verip onlara dedi: Gidin, işittiğiniz ve gördüğünüz şeyleri Yahyaya bildirin.
5. Körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler kıyam ediyor, ve fakirlere incil vâzolunuyor.
6. Ve kim bende sürçmezse, ona ne mutlu!
7. Ve onlar giderlerken, İsa halka Yahya için söylemeğe başladı: Çöle ne görmeğe çıktınız? Yelin salladığı kamışı mı?
8. Fakat ne görmeğe çıktınız? Yumuşak esvap giymiş bir adam mı? İşte, yumuşak esvap giyenler kıral saraylarında bulunur.
9. Fakat niçin çıktınız? Bir peygamber görmeğe mi? Evet, size derim, ve peygamberden daha

ziyadesini.

10. “İşte, senin yüzünün önünde habercimi gönderiyorum, Senin önünde senin yolunu hazırlıyacaktır,”* diye kendisi için yazılmış olan budur.

* Malaki 3:1.

11. Doğrusu size derim: Kadınlardan doğanlar arasında Vaftizci Yahyadan daha büyüğü çıkmamıştır; fakat göklerin melekûtunda daha küçük olan ondan daha büyüktür.

12. Vaftizci Yahyanın günlerinden şimdiye kadar göklerin melekûtu zorlanıyor, ve zorbalar onu ele geçiriyorlar.

13. Çünkü bütün peygamberler ve şeriat Yahyaya kadar peygamberlik ettiler.

14. Ve eğer onu kabul etmek isterseniz, gelecek olan İlya odur.

15. Kulakları olan işitsin.

16. Fakat bu nesli neye benzeteyim? O, çarşı meydanlarında oturan çocuklara benzer, onlar ki, arkadaşlarına:

17. Biz size kaval çaldık, siz oynamadınız; biz yas tuttuk, siz dövünmediniz, derler.

18. Çünkü Yahya yemiyerek ve içmiyerek geldi: Onda cin var, diyorlar.

19. İnsanoğlu yiyerek ve içerek geldi: İşte, obur ve ayyaş adam, mültezimlerin ve günahkârların dostu! diyorlar. Ve hikmet kendi işleri ile tasdik olundu.

20. O zaman İsa kudretli işlerinin bir çoğunu yapmış olduğu şehirleri azarlamağa başladı, çünkü onlar tövbe etmediler:

21. Vay sana, ey Horazin! vay sana, ey Beytsayda! Çünkü sizde vaki olan kudretli işler Sur ve Saydada vaki olsaydı, onlar çoktan çul ve külde tövbe ederlerdi.

22. Fakat size derim: Hüküm günü sizden ziyade Sur ve Saydaya kolaylık olacaktır.

23. Ve sen, ey Kefernahum, sen göke kadar mı yükseltileceksin? Ölüler diyarına kadar ineceksin. Çünkü sende yapılmış olan kudretli işler Sodomda yapılmış olsaydı, o, bugüne kadar dururdu.

24. Ancak ben size derim: Hüküm günü senden ziyade Sodom diyarına kolaylık olacaktır.

25. O zaman İsa cevap verdi, ve dedi: Ey Baba, gökün ve yerin Rabbi, sana şükrederim ki, sen bu şeyleri hikmetlilerden ve akıllılardan gizledin, ve onları küçük çocuklara açtın;

26. evet, Baba, zira indinde böylece hoş göründü.

27. Her şey Babam tarafından bana verildi; ve Babadan başka hiç kimse Oğlu bilmez; Oğuldan ve Oğlun keşfetmeği dilediği kimseden başkası da Babayı bilmez.

28. Ey bütün yorgunlar ve yükleri ağır olanlar, bana gelin, ve size ben rahat veririm.

29. Boyunduruğumu takının, ve benden öğrenin; zira ben halim ve alçak gönüllüyüm; ve canlarınıza rahat bulursunuz.

30. Çünkü boyunduruğum kolay, ve yüküm hafiftir.

BAP 12

O zaman İsa Sebt günü ekinlerden geçti; şakirtleri aç idiler, ve başakları koparıp yemeğe başladılar.

2. Fakat Ferisiler bunu görerek ona dediler: İşte, şakirtlerin Sebt günü yapılması caiz olmıyanı yapıyorlar.

3. İsa da onlara dedi: Davudun, acıktığı zaman, kendisile beraber olanlarla ne yaptığını;

4. Allahın evine nasıl girdiğini, ve yenilmesi ne kendisine ne de beraberinde olanlara değil, ancak kâhinlere caiz olan huzur ekmeklerini yediğini* okumadınız mı?

5. Yahut şeriatte okumadınız mı ki, kâhinler mabette Sebti bozarlar, ve suçlu değildirler?

6. Fakat size derim ki, mabetten daha büyüğü buradadır.

7. Fakat siz: “Ben kurban değil, merhamet isterim,”* sözünün ne demek olduğunu bilmiş olsaydınız, suçsuzları mahkûm etmezsiniz.
8. Çünkü İnsanoğlu Sebt gününün Rabbidir.
- * I. Samuel 21:6.
- * Hoşea 6:6.
9. Ve İsa oradan ayrılp, onların havrasına girdi.
10. Ve işte, eli kurumuş bir adam vardı. İsayı itham edebilmek için kendisinden: Sebt günü şifa vermek caiz midir? diye sordular.
11. Ve İsa onlara dedi: Sizden kim vardır ki, onun bir koyunu olup da Sebt günü çukura düşerse, onu tutup çıkarmasın?
12. İmdi, insan koyundan ne kadar ziyade değerlidir! Bunun için Sebt günü iyilik etmek caizdir.
13. O zaman İsa adama: Elini uzat, dedi; ve adam elini uzattı, ve öteki eli gibi eski sağlam haline geldi.
14. Ve Ferisiler dışarı çıkıp İsayı nasıl helâk etsinler diye, ona karşı öğütleştiler.
15. İsa bunu bilerek oradan çekildi, ve çokları onun ardınca gittiler. İsa onların hepsini iyi etti.
16. Ve kendisini belli etmesinler diye, onlara tenbih etti;
17. ta ki, İşaya peygamber vasıtası ile söylenen söz yerine gelsin:
18. “İşte, benim seçtiğim kulum;
Canımın kendisinden razı olduğu sevgilim;
Ruhumu onun üzerine koyacağım,
Ve Milletlere hükmü ilân edecektir.
19. O uğraşmıyacak, ve bağırmıyacaktır;
Ve kimse meydanlarda onun sesini işitmiyecektir.
20. Hükmü zafere eriştirinciye değin,
Ezilmiş kamışı kırmıyacak,
Ve tüten fitili söndürmiyecek.
21. Ve Milletler onun ismine ümit edeceklerdir.”*
- * İşaya 42:1-4.
22. O zaman cine tutulmuş kör ve dilsiz birini İsaye getirdiler; ve onu iyi etti, şöyle ki, dilsiz söyledi ve gördü.
23. Ve bütün halk şaştı, ve: Acaba Davud oğlu bu mudur? dediler.
24. Fakat Ferisiler işitince dediler: Bu adam ancak cinlerin reisi Beelzebul ile cinleri çıkarıyor.
25. Ve İsa düşüncelerini bilerek onlara dedi: İçinde ayrılık olan her ülke çöl olur; ve içinde ayrılık olan hiç bir şehir yahut ev durmaz.
26. Ve eğer Şeytan Şeytanı çıkarırsa, kendisinde ayrılık olur; imdi, onun ülkesi nasıl durur?
27. Ve eğer ben cinleri Beelzebul ile çıkarıyorsam, oğullarınız kimle çıkarıyorlar? Bundan dolayı onlar sizin hâkimleriniz olacaklardır.
28. Fakat cinleri Allahın Ruhu ile çıkarıyorsam, bu halde Allahın melekûtu üzerinize gelmiştir.
29. Yahut bir adam kuvvetlinin evine nasıl girip de eşyasını soyabilir? Eğer önce kuvvetliyi bağlarsa, o zaman evini yağma eder.
30. Benimle beraber olmıyan bana karşıdır, ve benimle beraber devşirmiyen dağıtır.
31. Bunun için size diyorum: Her günah ve küfür insanlara bağışlanacaktır; fakat Ruha karşı küfür bağışlanmıyacaktır.
32. Kim İnsanoğluna karşı söz söylese, ona bağışlanacaktır; fakat kim Ruhülkudüse karşı söylese, ne bu dünyada, ve ne de gelecekte ona bağışlanmıyacaktır.
33. Ya ağacı iyi, meyvasını da iyi edin; yahut ağacı çürük, ve meyvasını da çürük edin; çünkü ağaç meyvasından tanılır.

34. Ey engerekler nesli, siz kötü olduğunuz halde, nasıl iyi şeyler söyleyebilirsiniz? çünkü ağız yüreğin taşmasından söyler.
35. İyi adam iyi hazinesinden iyi şeyler çıkarır; ve kötü adam kötü hazinesinden kötü şeyler çıkarır.
36. Ve ben size derim: İnsanlar söyleyecekleri her boş söz için hüküm gününde hesap vereceklerdir.
37. Zira kendi sözlerinle suçsuz, ve kendi sözlerinle suçlu çıkarılırsın.
38. O zaman yazıcılar ve Ferisilerden bazıları: Muallim, senden bir alâmet görmek isteriz, diye cevap verdiler.
39. İsa da cevap verip onlara dedi: Kötü ve zina işleyici nesil bir alâmet arar; ona Yunus peygamberin alâmetinden başka bir alâmet verilmeyecektir.
40. Çünkü nasıl Yunus üç gün üç gece iri balığın karnında kaldı ise, İnsanoğlu da üç gün üç gece yerin bağrında öyle kalacaktır.
41. Nineve ahalisi hüküm günü bu nesil ile beraber kalkıp onu mahkûm edecekler; çünkü onlar Yunusun vâzı ile tövbe ettiler; ve işte, Yunustan daha büyüğü buradadır.
42. Cenup kralıçası* hüküm günü bu nesil ile beraber kalkıp onu mahkûm edecektir; zira o, Süleymanın hikmetini dinlemek için dünyanın öte uçlarından geldi; ve işte, Süleymandan daha büyüğü buradadır.
43. Fakat murdar ruh insandan çıktığı zaman, rahat arıyarak kurak yerlerden geçer, ve bulmaz.
44. O zaman: Çıkılmış olduğum evime döneyim, der; ve gelince, onu boş, süpürülmüş ve süslenmiş bulur.
45. O zaman gider, kendisinden daha kötü başka yedi ruhu yanına alır, ve oraya girip otururlar, ve o adamın son hali ilkinden daha kötü olur. Bu kötü nesle de böylece olacaktır.
- * Süleymanı ziyarete gelen Şeba kralıçası.
46. İsa halka henüz söylemekte iken, işte, anası ve kardeşleri, onunla söyleşmek istiyerek dışarda durdular.
47. Ve biri İsaya dedi: İşte, anan ve kardeşlerin seninle söyleşmek istiyerek dışarda duruyorlar.
48. Fakat İsa cevap verip kendisine söyleyene dedi: Benim anam kimdir? ve kardeşlerim kimlerdir?
49. Ve elini şakirtlerine doğru uzatıp dedi: İşte, benim anam ve kardeşlerim.
50. Çünkü göklerde olan Babamın iradesini kim yaparsa, benim kardeşim, kızkardeşim ve anam odur.

BAP 13

O gün İsa evden çıktı, deniz kenarında oturdu.

2. Ve yanına öyle büyük kalabalık toplandı ki, kendisi bir kayığa binip oturdu; ve bütün kalabalık kıyıda durdu.

3. Ve İsa onlara mesellerle çok şeyler söyleyerek dedi: İşte, ikinci tohum ekmeğe çıktı;

4. ve ekerken, bazıları yol kenarına düştü, ve kuşlar gelip onları yediler;

5. ve başkaları toprağı çok olmıyan kayalıklar üzerine düştü, ve hemen sürdü, çünkü toprağın derinliğı yoktu;

6. ve güneş doğunca yandı, ve kökü olmadığı için kurudu.

7. Ve başkaları dikenler üzerine düştü, dikenler çıkıp onları boğdular;

8. ve başkaları iyi toprak üzerine düştü, bazıı yüz, bazıı altmış, bazıı otuz kat semere verdiler.

9. Kulakları olan işitsin.

10. Ve şakirtler gelip İsayaya dediler: Neden onlara mesellerle söylüyorsun?
11. Ve o cevap verip dedi: Göklerin melekûtu sırlarını bilmek size verilmiştir; fakat onlara verilmemiştir.
12. Zira kimin varsa, ona verilecek ve artırılacaktır; fakat kimin yok ise, kendisinde olan da ondan alınacaktır.
13. Bundan dolayı onlara mesellerle söylüyorum; çünkü gördükleri halde görmezler, işittikleri halde işitmezler, ve anlamazlar.
14. Ve onlar için İşayanın:
“İşittikçe işiteceksiniz de, hiç anlamıyacaksınız;
Ve gördükçe göreceksiniz de, hiç seçmiyeceksiniz;
15. Çünkü bu kavmin yüreği kalınlaştı,
Ve kulakları ile ağır işittiler,
Gözlerini de kapadılar;
Olmıya ki, gözleriyle seçeler,
Ve kulakları ile işiteler,
Yürekleriyle de anlıyalar,
Ve tekrar dönerler de,
Ben onlara şifa vereyim,”*
- * İşaya 6:9, 10.
- diyen peygamberliği yerine geliyor.
16. Fakat ne mutlu sizin gözlerinize, çünkü görüyorlar; ve sizin kulaklarınıza, zira işitiyorlar.
17. Çünkü doğrusu size derim: Bir çok peygamberler ve salih adamlar gördüğünüz şeyleri görmek dilediler, görmediler; işittiğiniz şeyleri işitmek dilediler, işitmediler.
18. İmdi, ikinci meselini siz dinleyin.
19. Kim melekût sözünü işitir de anlamazsa, şerir gelip onun yüreğinde ekilmiş olanı kapar. Yol kenarına ekilmiş olan budur.
20. Kayalıklar üzerine ekilmiş olan da odur ki, sözü işitir, ve hemen sevinçle alır;
21. fakat kendisinde kök yoktur, ancak bir zaman içindir; ve sözden dolayı sıkıntı ve eza olunca, hemen sürçer.
22. Ve dikenler arasına ekilmiş olan da odur ki, sözü işitir; dünyanın kaygısı, ve zenginliğin aldaticılığı sözü boğar, ve söz semeresiz olur.
23. İyi toprak üzerine ekilmiş olan da şudur ki, sözü işitir, anlar, ve gerçekten semere verir, bazısı yüz, bazısı altmış, bazısı otuz kat yapar.
24. İsa onların önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin melekûtu, tarlasına iyi tohum eken bir adama benzer;
25. fakat adamlar uyurken, onun düşmanı gelerek buğdayların arasına delice ekip gitti.
26. Ve ekin büyüüp semere verdiği zaman, deliceler de göründü.
27. Ve ev sahibinin hizmetçileri gelip ona dediler: Efendi, sen tarlana iyi tohum ekmedin mi? öyle ise, delice nereden oldu?
28. Ve hizmetçilere: Bunu bir düşman yapmıştır, dedi. Hizmetçiler de ona: Öyle ise, ister misin, gidip onları toplıyalım? dediler.
29. Fakat o dedi: Hayır, belki deliceleri toplarken, onlarla beraber buğdayı da sökersiniz.
30. Hasada kadar bırakın, ikisi beraber büyüsün; hasat vaktinde ben orakçılara diyeceğim: Önce deliceleri toplayın, ve yakmak için onları demet yapın; fakat buğdayı ambarıma toplayın.
31. İsa onların önüne başka bir mesel koyup dedi: Göklerin melekûtu, bir adamın alıp tarlasına ektiği bir hardal tanesine benzer,
32. o tane ki, bütün tohumların gerçi en küçüğüdür; fakat büyüyünce, sebzelerden daha büyüktür, ve ağaç olur; şöyle ki, gökün kuşları gelip onun dallarında yerleşirler.
33. İsa onlara başka bir mesel söyledi: Göklerin melekûtu hamur mayasına benzer; bunu bir

kadın almış ve üç ölçek un içine, hepsi mayalanıncıya kadar gizlemiştir.

34. İsa bütün bu şeyleri halka mesellerle söyledi; ve onlara meselsiz hiç bir şey söylemezdi;

35. ta ki, peygamber vasıtası ile:

“Ağzımı mesellerle açacağım,

Dünya kurulalıdan beri gizli olan şeyleri beyan edeceğim,”*

* Mezmur 78:2.

diye söylenen söz yerine gelsin.

36. O zaman İsa halkı bırakıp eve gitti. Ve şakirtleri ona: Tarlanın deliceleri meselini bize anlat, diyerek geldiler.

37. Ve İsa cevap verip dedi: İyi tohumu eken İnsanoğludur;

38. tarla ise, dünyadır; ve iyi tohum melekûtun oğullarıdır; ve deliceler şeririn oğullarıdır;

39. onları ekmiş olan düşman İblistir; hasat dahi dünyanın sonudur; ve orakçılar meleklerdir.

40. İmdi, delicelerin toplanıp ateşle yakıldığı gibi, dünyanın sonunda da böyle olacaktır.

41. İnsanoğlu meleklerini gönderecektir, ve onlar sürçmeğe sebep olan bütün şeyleri, ve fesat işliyenleri onun melekûtundan toplıyacaklar;

42. ve onları fırın ateşine atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

43. O zaman salihler Babalarının melekûtunda güneş gibi parlıyacaklardır. Kulakları olan işitsin.

44. Göklerin melekûtu tarlada saklı bir hazineye benzer. Onu bir adam bulup gizledi; ve sevinçle gitti, bütün varını satıp o tarlayı satın aldı.

45. Yine, göklerin melekûtu güzel inciler arıyan bir tacire benzer;

46. ve o, değeri büyük bir inci bularak gitti, bütün varını satıp inciye satın aldı.

47. Yine, göklerin melekûtu denize atılan ve her çeşitten toplıyan bir ağa benzer;

48. dolduğu zaman, onu kıyıya çektiler, ve yere oturup iyileri kaplara koydular, fakat kötülerini dışarı attılar.

49. Dünyanın sonunda böyle olacaktır; melekler gelip kötülerini salihlerin arasından ayıracaklar;

50. onları fırın ateşine atacaklar; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

51. Bütün bu şeyleri anladınız mı? Onlar İsaya: Evet, dediler.

52. O da onlara dedi: İmdi göklerin melekûtu kendisine öğretilmiş olan her yazıcı, hazinesinden yeni ve eski şeyler çıkaran ev sahibi adama benzer.

53. Ve vaki oldu ki, İsa bu meselleri bitirince, oradan çekildi.

54. Ve memleketine gelerek onların havrasında öğretti; şöyle ki, onlar şaşıp dediler: Bu adamın bu hikmeti, ve bu kudret işleri nereden?

55. Dülgerin oğlu bu değil mi? anasının adı Meryem değil mi? kardeşleri Yakub, Yusuf, Simun, Yahuda değil mi?

56. Bütün kızkardeşleri yanımızda değiller mi? İmdi bu adamın bütün bu şeyleri nereden?

57. Ve onda sürçtüler. İsa da onlara dedi: Bir peygamber kendi memleketinden ve evinden başka yerde itibarsız değildir.

58. Ve İsa, onların imansızlıklarından dolayı, orada çok kudret işleri yapmadı.

BAP 14

O zaman reisirubu* Hiroides İsa için olan rivayeti işitti,

2. ve hizmetçilerine dedi: Bu Vaftizci Yahyadır. O ölümlerden kıyam etti; bundan dolayı bu kudretler kendisinde işlemektedir.

3. Çünkü Hiroides Yahyayı tutmuştu, ve, kardeşi Filipusun karısı Hiroidiastan ötürü, onu bağlıyıp zindana atmıştı.

4. Çünkü Yahya Hirodese: O kadını almak senin için caiz değildir, diyordu.
5. Ve Hirodes, Yahyayı öldürmek istedi ise de, halktan korktu; çünkü onlar Yahyayı bir peygamber olarak tanıyorlardı.
6. Fakat Hirodesin doğum günü gelince, Hirodiasın kızı ortada oynadı, ve Hirodesin hoşuna gitti.
7. Bunun üzerine Hirodes, her ne isterse vereceğini and edip ona vadetti.
8. Ve kız, anası tarafından kışkırtılmış olarak dedi: Bana Vaftizci Yahyanın başını burada bir tepsi içinde ver.
9. İmdi kiral kederlendi; fakat andları ve kendisile beraber sofrada oturanlardan ötürü, verilsin diye emretti;
10. ve gönderip zindanda Yahyanın başını kestirdi.
11. Ve onun başı bir tepsi içinde getirildi, kıza verildi; o da anasına götürdü.
12. Yahyanın şakirtleri gelip cesedi kaldırdılar; onu gömdüler, ve gelip İsayaya haber verdiler.
- * Memleketin dörtte birine hâkim olan emîr (Tetrarh).
13. İmdi İsa bunu işitince, oradan bir kayıkla ıssız bir yere ayrıca çekildi; ve kalabalıklar bunu işitince, şehirlerden yaya olarak onun ardınca gittiler.
14. Ve İsa çıkıp büyük bir kalabalık görerek onlara acıdı, hastalarını iyi etti.
15. Ve akşam olunca, şakirtler ona gelerek dediler: Yer ıssızdır, zaten vakit geçti; halkı salıver ki, köylere gitsinler de kendilerine yiyecek satın alsınlar.
16. Fakat İsa onlara dedi: Gitmelerine hacet yok; onlara siz yiyecek verin.
17. Şakirtler de İsayaya dediler: Burada beş ekmek ve iki balıktan başka bir şeyimiz yok.
18. İsa: Onları buraya bana getirin, dedi.
19. Ve çayır üzerine otursunlar diye halka emretti. Ve beş ekmekle iki balığı aldı, ve göke bakıp şükran duası etti; ve ekmekleri kırıp şakirtlere verdi, şakirtler de halka verdiler.
20. Hepsisi de yiyip doydular, ve parçalardan artanı on iki küfe dolusu olarak kaldırdılar.
21. Yiyenler, kadınlar ve çocuklardan başka, beş bin erkek kadar idiler.
22. Ve İsa şakirtleri hemen kayığa binmeğe ve halkı salıverinciye kadar kendisinden önce karşı yakaya geçmeğe zorladı.
23. Ve halkı salıverdikten sonra, dua etmek için dağa ayrıca çıktı; akşam olunca, orada yalnız başına idi.
24. O sırada kayık denizin ortasında dalgalarla dövünmekte idi; çünkü yel onlara karşı idi.
25. Ve gecenin dördüncü nöbetinde, İsa denizin üzerinde yürüyerek yanlarına geldi.
26. Fakat şakirtler, onu denizin üzerinde yürürken görünce: Bu bir hayalettir, diye şaşırdılar; ve korkudan bağırılar.
27. Fakat hemen İsa: Cesur olun, benim, korkmayın, diyerek onlara söyledi.
28. Petrus ona cevap verip dedi: Ya Rab, eğer sen isen, suların üzerinde sana gelmemi emret.
29. Ve İsa: Gel, dedi. Petrus da kayıktan inip İsayaya gelmek için suların üzerinde yürüdü.
30. Fakat yeli görünce korktu, ve batmağa başlıyarak: Ya Rab, beni kurtar! diye bağırıldı.
31. İsa hemen elini uzatıp onu tuttu, ve kendisine dedi: Ey az imanlı, neden şüphe ettin?
32. Onlar kayığa çıktıkları zaman, yel dindi.
33. Kayıkta olanlar: Gerçek sen Allahın Oğlusun, diye ona tapındılar.
34. Karşıya geçtikleri zaman, Cenesarette karaya geldiler.
35. O yerin adamları İsayı tanıyınca, bütün o çevreye gönderdiler; ve hastaların hepsini ona getirdiler;
36. ve hastalar yalnız esvabının eteğine dokunmak için ona yalvardılar; ve dokunanların hepsi iyi oldular.

O zaman Yerus alimden Ferisiler ve yazıcılar İşaya gelip dediler:

2. İhtiyarların ananesini senin  akirtlerin niçin bozuyorlar?       onlar ekmek yedikleri zaman ellerini yıkamıyorlar.

3. İ a cevap verip onlara dedi: Siz de niçin kendi ananeniz ile Allahın emrini bozuyorsunuz?

4. Zira Allah dedi: “Babana ve anana hürmet et,”* ve: “Babaya yahut anaya k    söyliyen mutlaka          n.”*

5. Fakat siz diyorsunuz: Kim babasına yahut anasına: Benden sana faide olacak   y vakfedilmi  tir, derse, babasına hürmet etmiyecektir.

6. Ve siz ananeniz ile Allahın s z  n  bozmu   oldunuz. Ey ikiy zl  ler! İşaya:

*  ıkı  20:12; Tesniye 5:16.

*  ıkı  21:17; Levililer 20:9.

7. “Bu kavm dudakları ile beni sayarlar,

8. Fakat onların yüreği benden uzaktır.

9. Ve talimat olarak insan emirlerini   retip,

Boş yere bana taparlar,”*

* İşaya 29:13.

diye sizin için iyi peygamberlik etmi  tir.

10. Ve İ a halkı yanına çağırıp onlara dedi: Dinleyin ve anlayın;

11. a  a giren   y insanı kirletmez; fakat ağızdan çıkan   ydir ki, insanı kirletir.

12. O zaman şakirtler gelip ona dediler: Biliyor musun ki, Ferisiler bu s z   işitince, g cendiler?

13. Fakat İ a cevap verip dedi: Semavî Babamın dikmedi i her fıdan k   nden s   lecektir.

14. Onları bırakın; onlar k  rlerin k  r kılavuzlarıdır; eğer k  r k  r  yederse, her ikisi de çukura d   er.

15. Ve Petrus ona cevap verip dedi: Bize bu meseli anlat.

16. Ve İ a dedi: Siz de mi h    anlayı  sızsınız?

17. Anlamıyor musunuz ki, a  a giren her   y karna geçer, ve mecraya atılır?

18. Fakat ağızdan çıkan   yler yürekten çıkar, ve insanı onlar kirletir.

19.       k    d    nceler, katiller, zinalar, fuhu lar, h rsızlıklar, yalan  ehadetler, k   rler yürekten çıkar.

20. İnsanı kirleten   yler bunlardır; fakat yıkanmamı   ellerle yemek insanı kirletmez.

21. Ve İ a oradan çıkıp Sur ve Sayda taraflarına çekildi.

22. Ve i  te, Ken n lı bir kadın o sınırlardan geldi, ve: Ya Rab, bana merhamet eyle, sen, ey Davud oğlu! kızım k    bir halde cine tutulmu  tur, diye bağırdı.

23. Fakat İ a ona bir söz cevap vermedi. Ve şakirtleri gelip: Onu uzakla tır,       arkamızdan bağırıyor, diyerek İşaya yalvardılar.

24. Fakat İ a cevap verip dedi: Ben İ rail evinin kaybolmu   koyunlarından başkasına g  nderilmedim.

25. Fakat kadın geldi ve: Ya Rab, bana yardım et, diye ona tapındı.

26. Ve İ a cevap verip dedi: Çocukların ekmeğini alıp onu k  peklere atmak iyi değildir.

27. Fakat kadın dedi: Evet, ya Rab, zira k  pekler de efendilerinin sofrasından d   en kırıntılardan yerler.

28. O zaman İ a cevap verip kadına dedi: Ey kadın, imanın b y  kt  r; sana istediğin gibi olsun. Ve onun kızı o saatten iyi oldu.

29. Ve İ a oradan gidip Galile denizi yakınına geldi; ve dağın üzerine çıkıp orada oturdu.

30. Ve ona b y  k kalabalıklar, beraberlerinde topallar, k  rler, dilsizler,  olaklar, daha ba  ka bir çokları olarak geldiler; ve onları İ anın ayaklarının yanına bıraktılar, ve İ a onları iyi etti;

31. Şöyle ki, dilsizi söyler,  ola ı sağlam, k  r  g  r r, ve topalı yürür g  rd  kleri zaman, halk  a tılar; ve İ railin Allahına hamdettiler.

32. Ve İsa şakirtlerini yanına çağırıp dedi: Halka acıyorum, çünkü şimdi üç gündür benimle beraber bulunuyorlar, ve yiyecek bir şeyleri yok; yolda bayılmasınlar diye, ben onları aç salıvermek istemem.
33. Ve şakirtler ona dediler: Issız yerde bu kadar büyük kalabalığı doyuracak kadar ekmeği nereden bulalım?
34. İsa da onlara: Kaç ekmeğiniz var? dedi; ve onlar: Yedi ekmek ve bir kaç küçük balığımız var, dediler.
35. İsa yere otursunlar diye halka emretti,
36. ve yedi ekmeği ve balıkları aldı, ve şükrederek kırıp şakirtlere verdi, şakirtler de halka verdiler.
37. Hepsisi de yediler, ve doydular; ve parçalardan artanı yedi sepet dolusu olarak kaldırdılar.
38. Yiyenler de, kadınlar ve çocuklardan başka, dört bin erkek idiler.
39. Ve İsa halkı salıverip kayığa binerek Magadan sınırlarına geldi.

BAP 16

- FERİSİLER ve Sadukiler geldiler, ve İsayı deniyerek gökten kendilerine bir alâmet göstermesini istediler.
2. Fakat İsa cevap verip onlara dedi: Akşam olduğu vakit, siz: Hava iyi olacak, çünkü gök kıızıdır, dersiniz.
3. Ve sabahlayın: Bugün hava bozuk olacak, zira gök kıızıl ve pusludur, dersiniz. Gökün halini seçebiliyorsunuz da, zamanların alâmetlerini seçemiyor musunuz?
4. Kötü ve zina işleyici nesil bir alâmet arar; ve Yunusun alâmetinden başka ona alâmet verilmiyecektir. Ve İsa onları bırakıp gitti.
5. Şakirtler karşı yakaya gelince, ekmek almağı unuttular.
6. Ve İsa onlara dedi: Sakının da Ferisiler ile Sadukiler hamurundan kaçının.
7. Ve onlar: Ekmek almadık, diye aralarında söyleşiyorlardı.
8. İsa da bunu bilerek dedi: Ey az imanlılar! Ekmeğiniz olmadığından dolayı aranızda neden söyleşiyorsunuz?
9. Beş bin kişinin beş ekmeğini, ve kaç küfe kaldırdığınızı anlamıyor ve anmıyor musunuz?
10. Dört bin kişinin yedi ekmeğini, ve kaç sepet kaldırdığınızı da anlamıyor ve anmıyor musunuz?
11. Ben size ekmek hakkında söylemediğimi nasıl oluyor da anlamıyorsunuz? Fakat Ferisiler ve Sadukiler hamurundan kaçın.
12. Kendilerine ekmek hamurundan değil, fakat Ferisiler ile Sadukiler öğretişinden kaçınmağı söylediğini o zaman anladılar.
13. Ve İsa, Filipus Kayseriyesi taraflarına geldiği zaman, kendi şakirtlerinden sordu: Halkın dediğine göre İnsanoğlu kimdir?
14. Ve onlar dediler: Bazıları Vaftizci Yahya, başkaları İlya, başkaları da Yeremya, yahut peygamberlerden biridir, diyorlar.
15. İsa onlara dedi: Ya siz, ben kimim dersiniz?
16. Simun Petrus cevap verip dedi: Sen hay olan Allahın Oğlu, Mesihsin.
17. Ve İsa cevap vererek ona dedi: Ne mutlusun, ey Yunus oğlu Simun, çünkü bunu sana açan et ve kan değil, göklerde olan Babamdır.
18. Ben de sana derim ki: Sen Petrussun, ve ben kilisemi bu kayanın üzerine kuracağım; ve ölüler diyarının kapıları onu yenmiyecektir.
19. Göklerin melekûtu anahtarlarını sana vereceğim; yeryüzünde bağliyaçağın her şey göklerde bağlanmış olur, ve yeryüzünde çözeceğın her şey göklerde çözülmüş olur.

20. O zaman kendisinin Mesih olduğunu kimseye söylemesinler diye şakirtlerine emretti.
21. İsa, Yerusaleme gitmek, ihtiyarlar ve başkâhinlerle yazıcıların elinden çok şeyler çekip öldürülmek, ve üçüncü günde kıyam etmek gerek olduğunu şakirtlerine o vakitten göstermeğe başladı.
22. Ve Petrus onu bir yana alıp: Ya Rab, bu senden ırak olsun, bu sana asla olmayacak, diye onu azarlamağa başladı.
23. Fakat İsa dönüp Petrusa dedi: Çekil arkama, Şeytan; sen bana tökezsin, çünkü sen Allah şeylerini değil, ancak insan şeylerini düşünüyorsun.
24. O zaman İsa şakirtlerine dedi: Bir kimse ardımdan gelmek isterse, kendisini inkâr etsin, ve haçını yüklenip ardımca yürüsün.
25. Zira kim canını kurtarmak isterse, onu zayeder; ve kim benim uğruma canını zayederse, onu bulur.
26. Çünkü insan bütün dünyayı kazanıp da canını zayederse, ne kâr eder? yahut canına bedel insan ne verir?
27. Zira İnsanoğlu Babasının izzetinde meleklerle gelecek, ve o zaman herkese kendi işine göre karşılık verecektir.
28. Doğrusu size derim: Burada duranlardan bazıları var ki, onlar İnsanoğlunun melekûtunda geldiğini görmeden ölümü asla tatmıyacaklardır.

BAP 17

- İSA, altı gün sonra, Petrus, Yakub, ve kardeşi Yuhannayı yanına aldı, ve onları ayrıca yüksek bir dağa çıkardı.
2. Ve onların önünde heyeti değişildi; yüzü güneş gibi parladı, ve esvabı ışık gibi ak oldu.
 3. Ve işte, onlara Musa ile İlya göründüler; İsa ile konuşuyorlardı.
 4. Ve Petrus İsaya cevap verip dedi: Ya Rab, bizim için burada bulunmak iyidir. Eğer istersen, burada biri sana, biri Musaya ve biri İlyaya üç çardak kurayım.
 5. O henüz söylemekte iken, nurlu bir bulut onlara gölge saldı, ve işte, buluttan bir ses: Sevgili Oğlum budur, ondan razıyım; onu dinleyin, dedi.
 6. Şakirtler bunu işitince, yüzüstü düştüler, ve pek çok korktular.
 7. İsa gelip onlara dokunarak: Kalkın, korkmayın, dedi.
 8. Onlar da gözlerini kaldırarak yalnız İsadan başka kimseyi görmediler.
 9. Dağdan inerlerken, İsa onlara: İnsanoğlu ölümlerden kıyam edinciye kadar, gördüğünüzü kimseye söylemeyin, diye emretti.
 10. Ve şakirtleri ondan sorup dediler: Öyle ise, niçin yazıcılar: Önce İlya gelmelidir, diyorlar?
 11. Ve İsa cevap verip dedi: Gerçi İlya gelir, ve her şeyi yerine kor.
 12. Fakat ben size derim: İlya zaten gelmiştir, ve onu tanımadılar, fakat ona her istediklerini yaptılar. Aynı suretle İnsanoğlu da onlardan elem çekecektir.
 13. İsanın kendilerine Vaftizci Yahya için söylediğini şakirtler o zaman anladılar.
 14. Ve kalabalığa vardıkları zaman, bir adam gelip İsaya diz çökerek dedi:
 15. Ya Rab, oğluma merhamet eyle, çünkü o saralıdır, ve çok sıkıntılıdır; çünkü bir çok defalar ateşe, çok defalar da suya düşüyor.
 16. Ve senin şakirtlerine onu getirdim, ve iyi edemediler.
 17. Ve İsa cevap verip dedi: Ey imansız ve sapık nesil, ne vakte kadar sizinle beraber olacağım? size ne vakte kadar dayanacağım? Onu buraya, bana getirin.
 18. Ve İsa onu azarladı, ve cin ondan çıkıp oğlan o saatten iyi oldu.
 19. O zaman şakirtler ayrıca İsaya gelip dediler: Niçin biz onu çıkaramadık?
 20. İsa da onlara dedi: İmanınız az olduğu için; zira doğrusu size derim: Sizde bir hardal

tanesi kadar iman olursa, siz bu dağa: Buradan şuraya göç, dersiniz, ve göçer, ve size hiç bir şey imkânsız olmaz*.

* Bazıları eski olan bir çok muteber metinlerde 21 inci âyet ilâve olunmuştur:

21. *Fakat bu cins dua ve oruçtan başka bir şeyle çıkmaz.* Bak: Markos 9:29.

22. Ve Galilede oturlurken, İsa onlara dedi: İnsanoğlu insanların ellerine verilmek üzredir.

23. Onu öldürecekler, ve üçüncü gün kıyam edecektir. Ve şakirtler çok kederlendiler.

24. Kefernahuma geldikleri zaman, yarım şekel* alanlar Petrusa gelip dediler: Sizin mualliminiz yarım şekeli ödemiyor mu?

25. Petrus: Evet, dedi. Ve eve gelince, önce İsa ona dedi: Ey Simun, sana nasıl görünür? dünya kıralları baş yahut vergiyi kimden alırlar? oğullarından mı, yoksa yabancılardan mı?

26. Petrusun: Yabancılardan, demesi üzerine, İsa ona dedi: Öyle ise, oğullar serbesttir.

27. Fakat onların sürçmesine sebep olmıyalım diye, denize git, olta at, ve ilk gelen balığı tut; onun ağzını açınca bir şekel bulacaksın; onu al, benim için de kendin için de onlara ver.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 18

O saatte şakirtleri İsaya gelip dediler: Göklerin melekûtunda en büyük kimdir?

2. İsa da yanına bir küçük çocuk çağırıp onu ortalarında durdurdu,

3. ve dedi: Doğrusu size derim: Siz dönmez, ve küçük çocuklar gibi olmazsanız, göklerin melekûtuna asla girmeyeceksiniz.

4. Bundan dolayı kim bu küçük çocuk gibi kendini alçaltırsa, göklerin melekûtunda en büyük odur.

5. Ve kim böyle bir küçük çocuğu benim ismim için kabul ederse, beni kabul eder.

6. Fakat kim bana iman eden bu küçüklerden birinin sürçmesine sebep olursa, boynuna büyük bir değirmen taşı asılıp denizin dibine atılması kendisi için iyidir.

7. Tökezlerden dolayı, vay dünyanın başına! Zira tökezlerin gelmesi gerektir; fakat vay o adama ki, tökez onun vasıtası ile gelir!

8. Elin veya ayağın sürçmene sebep oluyorsa, onu kes, ve kendinden at; sana çolak veya topal olarak hayata girmek, iki el veya iki ayağın olarak ebedî ateşe atılmaktan iyidir.

9. Gözün sürçmene sebep oluyorsa, onu çıkar, kendinden at; sana hayata tek gözlü girmek, iki gözün olarak cehennem ateşine atılmaktan iyidir.

10. Bu küçüklerden birini hor görmekten sakının; zira size derim ki, göklerde onların melekleri daima göklerde olan Babamın yüzünü görürler.*

* Bazıları eski olan bir çok muteber metinlerde 11 inci yet ilâve olunmuştur:

11. *Zira İnsanoğlu kaybolmuş olanı kurtarmağa geldi.* Bak: Luka 19:10.

12. Size nasıl görünür? Bir adamın yüz koyunu olsa, ve onlardan biri yolunu şaşırsa, doksan dokuzu bırakıp dağlara gitmez, ve yolunu şaşıranı aramaz mı?

13. Eğer onu bulacak olursa, doğrusu size derim: Yolunu şaşırmıyan doksan dokuz için sevindiğinden ziyade onun için sevinir.

14. Böylece bu küçüklerden birinin helâk olması göklerdeki Babanızın muradı değildir.

15. Eğer kardeşin sana karşı günah işlerse, git, yalnız onunla senin aranda kabahatini kendisine göster; seni dinlerse, kardeşini kazandın.

16. Fakat seni dinlemezse, yanına bir ya iki kişi daha al da, iki veya üç şahidin ağzı ile her söz sabit olsun.

17. Ve eğer onları dinlemek istemezse, kiliseye söyle. Ve eğer kiliseyi de dinlemek istemezse, o sana putperest ve vergi mültezimi gibi olsun.

18. Doğrusu size derim: Yeryüzünde her ne bağlarsanız, gökte bağlanmış olur; ve yeryüzünde

her ne çözerseniz, gökte çözülmüş olur.

19. Size tekrar derim ki, eğer yer üzerinde sizden iki kişi, istiycekleri her hangi bir şey hakkında ittifak ederlerse, göklerde olan Babam tarafından kendilerine olur.

20. Çünkü iki veya üç kişi nerede benim isimle bir araya toplanmış olurlarsa, ben orada onların ortasındaım.

21. O zaman Petrus gelip İsaya dedi: Ya Rab, kardeşim bana karşı kaç defa günah işlerse, ben ona bağışlıyayım? Yedi kereye kadar mı?

22. İsa ona dedi: Sana yedi kereye kadar değil, fakat yetmiş kere yediye kadar, diyorum.

23. Bunun için göklerin melekûtu kulları ile hesap görmek isteyen bir kırala benzer.

24. Ve hesap görmeğe başladığı zaman, kendisine on bin talant borçlu biri getirildi.

25. Fakat onun ödemeğe bir şeyi olmadığı için, efendisi onun ve karısının, çocuklarının, ve bütün malının satılmasını ve borcun ödenmesini emretti.

26. İmdi kul yere kapandı, ve ona secde kılarak dedi: Efendi, bana karşı sabırlı ol, ve sana hepsini ödiyeceğim.

27. Ve bu kulun efendisi acıyarak onu salıverdi; kendisine borcunu bağışladı.

28. Fakat o kul dışarı çıkıp kendisine yüz dinar* borçlu olan bir kapı yoldaşını buldu. Onu yakaladı ve: Borcunu öde, diyerek onun boğazına yapıştı.

29. Kapı yoldaşı yere kapandı ve ona: Bana karşı sabırlı ol, ben de sana ödiyeceğim, diye yalvardı.

30. Ve o istemedi; fakat gidip borcunu ödeyinciye kadar, onu zindana attı.

31. Bu adamın kapı yoldaşları ne yapıldığını gördükleri zaman, çok kederlendiler, ve gelip efendilerine bütün olanı söylediler.

32. O zaman efendisi onu yanına çağırıp kendisine dedi: Ey kötü kul, bütün o borcu sana bağışladım, çünkü bana yalvardın.

33. Ben sana merhamet ettiğim gibi, sen de kapı yoldaşına merhamet etmeli değil miydin?

34. Ve efendisi kızıp bütün borcunu ödeyinciye kadar, onu işkence edicilerin eline verdi.

35. Eğer her biriniz kardeşine yüreklerinizden bağışlamazsanız, semavî Babam da size öyle yapar.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 19

VE vaki oldu ki, İsa, bu sözleri bitirince, Galileden yola çıkıp Erden ötesinde Yahudiye sınırlarına geldi.

2. Ve büyük kalabalıklar ardınca gittiler; ve İsa orada onları iyi etti.

3. Ve Ferisiler onu deniyerek gelip dediler: Her sebeple karısını boşamak caiz midir?

4. İsa cevap verip dedi: Başlangıçtan yaratan onları erkek ve dişi yarattığını,

5. ve: “Bunun için insan babasını ve anasını bırakacak, ve karısına yapışacaktır; ve ikisi bir beden olacaktır,”* dediğini okumadınız mı?

6. Şöyle ki, onlar artık iki değil, fakat bir bedendirler. İmdi Allahın birleştirdiğini insan ayırmasın.

7. Onlar İsaya dediler: Öyle ise, Musa niçin bir boş kâğıdı vermeği ve kadını boşamağı* emretti?

8. İsa onlara dedi: Yüreklerinizin katılığından ötürü karılarınızı boşamanıza Musa müsaade etti; fakat başlangıçtan böyle olmamıştır.

9. Ve ben size derim: Kim zinadan ötürü olmayıp karısını boşar ve başkası ile evlenirse, zina eder; boşanmış olanla da evlenen zina eder.

10. Şakirtler İsaya dediler: Eğer erkeğin, karısı ile hali böyle ise, evlenmek iyi değil.

11. Fakat İsa onlara dedi: Bütün adamlar bu sözü kabul edemez, ancak kendilerine verilmiş olanlar kabul edebilir.
12. Çünkü anadan doğma hadım vardır, ve insanlar tarafından yapılmış hadım vardır, göklerin melekûtu uğrunda kendilerini hadım edenler de vardır. Bunu kabul edebilen kabul etsin.
- * Tekvin 2:24.
- * Tesniye 24:1-4.
13. O zaman İsa üzerlerine ellerini koyup dua etsin diye, ona küçük çocuklar getirdiler; ve şakirtler onları azarladılar.
14. Fakat İsa dedi: Küçük çocukları bırakın, ve bana gelmekten onları alıkoymayın; çünkü göklerin melekûtu bu gibilerindir.
15. Ve İsa onların üzerine ellerini koydu, ve oradan gitti.
16. Ve işte, biri İsaya gelip dedi: Ey muallim, ebedî hayatım olsun diye ne iyilik yapayım?
17. Ve İsa ona dedi: İyilik için neden bana soruyorsun? İyi olan biri vardır; fakat sen hayata girmek istiyorsan, emirleri tut.
18. O, İsaya: Hangilerini? dedi. İsa da: “Katletmiyeceksin; zina etmiyeceksin; çalmıyacaksın; yalan şahadet etmiyeceksin;
19. babana ve anana hürmet edeceksin;”* ve, “Komşunu kendin gibi seveceksin;”* dedi.
20. Genç adam İsaya dedi: Bütün bu şeyleri tuttum; daha ne eksikim var?
21. İsa ona dedi: Eğer kâmil olmak istersen, git, nen varsa sat, ve fakirlere ver, göklerde hazinen olacaktır; ve gel, benim ardımca yürü.
22. Fakat genç adam bu sözü işitince kederli gitti; çünkü çok malı vardı.
- * Çıkış 20:12-16; Tesniye 5:16-20.
- * Levililer 19:18.
23. Ve İsa şakirtlerine dedi: Doğrusu size derim ki, göklerin melekûtuna zengin adam güçlükle girer.
24. Yine size derim: Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allahın melekûtuna girmesinden daha kolaydır.
25. Ve bunu işitince, şakirtler: Öyle ise, kim kurtulabilir? diyerek çok şaşılar.
26. Ve İsa onlara bakıp dedi: İnsanlar indinde bu imkânsızdır, fakat Allah indinde her şey mümkündür.
27. O zaman Petrus cevap verip İsaya dedi: İşte, biz her şeyi bıraktık, ve senin ardınca geldik; öyle ise, bizim nemiz olacak?
28. İsa da onlara dedi: Doğrusu size derim: İnsanoğlu her şeyin yenilenmesinde, izzetinin tahtına oturacağı zaman, siz ki benim ardımca gelenlersiniz, siz de İsrailin on iki sıptına hükmederek on iki taht üzerinde oturacaksınız.
29. Ve benim ismim uğruna evler, ya kardeşler, ya kızkardeşler, ya baba, ya ana, ya çocuklar, ve yahut tarlalar bırakan her adam yüz katını alacak, ve ebedî hayatı miras alacaktır.
30. Fakat çok birinciler sonuncular, ve sonuncular birinciler olacaklardır.

BAP 20

ZİRA göklerin melekûtu ev sahibi bir adama benzer ki, sabah erken bağına rençber tutmağa çıktı.

2. Ve rençberlerle günde bir dinara uyuşup onları bağına gönderdi.
3. Ve saat üç sularında çıkıp çarşı meydanında başkalarını işsiz durur gördü.
4. Ve onlara dedi: Siz de bağa gidin, ben size hak ne ise, onu veririm. Onlar da gittiler.
5. Saat altı ve dokuz sularında yine çıktı, yine böyle yaptı.
6. Ve saat on bir sularında çıkıp işsiz duran başkalarını buldu, ve onlara dedi: Neden burada

bütün gün aylak duruyorsunuz?

7. Onlar kendisine dediler: Çünkü kimse bizi tutmadı. Onlara dedi: Siz de bağa gidin.

8. Ve akşam olunca, bağ sahibi kâhyasına dedi: Rençberleri çağır; ve sonunculardan başlıyarak birincilere kadar ücretlerini ver.

9. Saat on bir sularında tutulanlar geldikleri zaman, her biri bir dinar aldı.

10. Birinciler geldikleri vakit, daha fazla alacaklarını sandılar; onlar da adam başına bir dinar aldılar.

11. Ve aldıkları zaman, ev sahibine karşı mırıldanarak dediler:

12. Bu sonuncular bir saat işlediler, ve sen onları günün ağırlığını ve sıcakını çeken bizlerle bir tuttun.

13. Fakat o cevap verip onlardan birine dedi: Arkadaş, sana haksızlık etmiyorum; sen benimle bir dinara uyuşmadın mı?

14. Kendininkini al, git; bu sonuncuya sana verdiğim gibi vermek istiyorum.

15. Malımla istediğimi yapmak bana caiz değil mi? Yoksa benim iyi olduğumu kötü gözle mi görüyorsun?

16. Böylece sonuncular birinciler, ve birinciler sonuncular olacaklardır.

17. Ve İsa Yerus alime çıkarken on iki  akirdi ayrıca alıp yolda onlara dedi:

18. İşte, Yerus alime  ıkıyoruz; İnsanoğlu ba k ahinlerin ve yazıcıların eline verilecek; onlar onu    me mahkûm edeceklerdir.

19. Ve onunla e lensinler, kamçı ile d vs nler, ve haça gersinler diye, onu Milletlere verecekler; ve üçüncü gün kıyam edecektir.

20. O zaman Zebedinin oğullarının anası, oğulları ile beraber onun yanına gelip secde kılarak kendisinden bir şey diledi.

21. Ve İsa kadına dedi: Sen ne istiyorsun? Kadın ona dedi: Emret ki, bu benim iki oğlum senin melekûtunda biri sa ında, ve biri solunda otursunlar.

22. Fakat İsa cevap verip dedi: Siz ne diledi inizi bilmiyorsunuz. Benim içmek üzre olduğum kâseyi içebilir misiniz? Onlar İsay : Edebiliriz, dediler.

23. İsa onlara dedi: Gerçi siz benim k semi içeceksiniz; fakat sa ımda veya solumda oturma ı vermek benim elimde değil; fakat Babam tarafından hazırlanmış olanlar içindir.

24. Ve on şakirt bunu işittikleri zaman, iki karde e g cendiler.

25. Fakat İsa onları yanına çağırıp dedi: Bilirsiniz ki, Milletlerin reisleri onlara saltanat ederler, ve büyükleri üzerlerine hâkimiyet sürerler.

26. Sizin aranızda böyle olmayacaktır; fakat aranızda kim büyük olmak isterse, hizmetçiniz olsun.

27. Ve aranızda kim birinci olmak isterse, kulunuz olsun.

28. Nitekim İnsanoğlu kendisine hizmet edilme e değil, ancak hizmet etmeğe ve bir çokları için canını fidiye verme e geldi.

29. Ve onlar Erihadan çıktıkları zaman, büyük bir kalabalık İsanın ardınca gitti.

30. Ve i te, yol kenarında oturan iki k r, İsanın geçtiğini işitince: Ya Rab, bize merhamet eyle, sen, ey Davud oğlu! diye ba ırdılar.

31. Ve sussunlar diye kalabalık onları azarl dı. Fakat onlar: Ya Rab, bize merhamet eyle, sen, ey Davud oğlu! diye, daha çok ba ırdılar.

32. İsa durup onları  a ırarak dedi: Size ne yapmamı istiyorsunuz?

33. Onlar kendisine: Ya Rab, gözlerimiz açılsın, dediler.

34. Ve İsa acıyarak, gözlerine dokundu; ve hemen gözleri açılıp onun ardınca gittiler.

VE onlar Yerus alime yaklaşıp Zeytinlik dağına, Beytfaciye, geldikleri zaman, İsa iki şakirdini göndererek onlara dedi:

2. Karşınızdaki köye gidin, ve hemen, bağlı bir eşekle yanında bir s pa bulacaksınız; onları     p bana getirin.

3. Eğer kimse size bir şey söylerse: Rabbin bunlara ihtiya ı var, dersiniz; hemen, onları gönderecektir.

4. İmdi, peygamber vasıtası ile:

5. ‘‘Sion kızına diyin:

İşte, Kırılın, alçak gönüllü,

Bir eşek üzerine, evet, eşek yavrusu s pa  zerine

Binmiş, sana geliyor,’’*

* İşaya 62:11; Zekarya 9:9.

diye söylenen söz yerine gelmek için bu vaki oldu.

6. Ve şakirtler gittiler, İsanın kendilerine emrettiği gibi yaptılar.

7. Ve eşekle s payı getirdiler; onların üzerine esvaplarını koydular, ve İsa  zerine bindi.

8. Ve halktan ekserisi esvaplarını yolun üzerine serdiler, ve başkaları ağaçlardan dallar kesip onları yolun üzerine seriyorlardı.

9. İsanın önünden giden ve ardından gelen kalabalıklar: Davud oğluna Osanna! RABB N ismile gelen mubarek olsun; en yücelerde Osanna!* diye bağırıyorlardı.

10. İsa Yerus alime vardığı zaman, bütün şehir: Bu kimdir? diyerek sarsıldı.

11. Ve kalabalıklar: Galilenin Nâsıra şehrinden İsa peygamber budur, dediler.

* ‘‘Bize kerem eyle,’’ manasınadır.

12. Ve İsa Allahın mabedine girdi, bütün mabette alış veriş edenleri dışarı attı; sarrafların masalarını, ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi.

13. Ve onlara dedi: ‘‘Benim evime dua evi denilecek,’’* diye yazılıdır; fakat siz onu haydut ini yapıyorsunuz.

14. Ve mabette kendisine körler ve topallar geldiler, ve İsa onları iyi etti.

15. Fakat başkâhinler ve yazıcılar, onun yaptığı şaşılacak işleri ve mabette: Davud oğluna Osanna, diye bağıran çocukları görünce g  lerine giderek, ona dediler:

16. Bunların ne söylediğini işitiyor musun? İsa da onlara dedi: Evet: ‘‘Küçük  ocukların ve emzikte olanların ağzından hamdi ikmal ettin,’’* sözünü hiç okumadınız mı?

17. Ve İsa onları bırakıp şehirden dışarı, Beytanyaya,  ıktı, ve orada geceledi.

* İşaya 56:7.

* Mezmur 8:2.

18. Ve İsa sabahlayın şehre dönerken acıktı.

19. Yol kenarında bir incir ağacı görüp ona geldi; ancak yapraktan başka onda bir şey bulmadı; ve İsa ona dedi: Artık senden ebEDIYEN meyva çıkmasın. Ve incir ağacı hemen kurudu.

20. şakirtleri bunu görünce: İncir ağacı hemen nasıl kurudu! diyerek şaştılar.

21. İsa cevap verip onlara dedi: Doğrusu size derim: Eğer imanınız olup şüphe etmezseniz, yalnız bu incir ağacına olanı yapacak değilsiniz, fakat bu dağa: Kalk, denize atıl, derseniz, olacaktır.

22. Ve duada iman ederek her ne dilerseniz alacaksınız.

23. Ve İsa mabede geldiği zaman, öğretmekte iken başkâhinler ve kavmin ihtiyaçları onun yanına vardılar, ve: Bu şeyleri ne salâhiyetle yapıyorsun? ve sana bu salâhiyeti kim verdi? dediler.

24. İsa onlara cevap verip dedi: Ben de size bir söz soracağım, onu bana söylerseniz, bu şeyleri ne salâhiyetle yaptığımı ben de size söylerim.

25. Yahyanın vaftizi neredendi? Gökten mi, yahut insanlardan mı? Ve onlar aralarında söyleşip dediler: Eğer gökten dersek, bize diyecek: Öyle ise, niçin ona iman etmediniz?

26. Fakat insanlardan dersek, halktan korkarız, çünkü hepsi Yahyayı peygamber sayarlar.
27. Ve İsayaya cevap verip: Bilmiyoruz, dediler. İsa da onlara dedi: Ben de size bu şeyleri ne salâhiyetle yaptığımı söylemem.
28. Fakat size nasıl görünüyor? Bir adamın iki oğlu vardı; ve birincisine gelip: Oğlum, bugün git, bağda işle, dedi.
29. O da cevap verip: İstemiyorum, dedi. Fakat sonradan nadim olup gitti.
30. Adam ikincisine gelip yine öyle dedi. O cevap verip: Ben giderim, efendim, dedi; ve gitmedi.
31. İkisinden hangisi babasının muradını yapmış oldu? Onlar: Birincisi, dediler. İsa onlara dedi: Doğrusu size derim: Vergi mültezimleri ve fahişeler Allahın melekûtuna sizden önce giriyorlar.
32. Çünkü Yahya size salâh yolunda geldi, siz ona inanmadınız; fakat vergi mültezimleri ve fahişeler ona inandılar. Ve siz onu gördüğünüz halde, ona inanmak için sonradan nadim olmadınız.
33. Başka bir meseli dinleyin: Ev sahibi bir adam vardı, bağ dikip etrafına çit çevirdi, içinde bir mâsara kazdı, bir kule yaptı, ve onu bağcılara kiraliyip başka memlekete gitti.
34. Meyva vakti yaklaşınca, meyvalarını almak için hizmetçilerini bağcılara gönderdi.
35. Bağcılar onun hizmetçilerini tutup kimini dövdüler, kimini öldürdüler, kimini de taşladılar.
36. O tekrar öncekilerden daha çok başka hizmetçiler gönderdi; bağcılar onlara da yine öyle yaptılar.
37. Fakat sonradan: Oğlumu sayarlar, diye, onlara oğlunu gönderdi.
38. Bağcılar, oğlu görünce, aralarında: Bu mirasçıdır; gelin, onu öldürüp mirasına konalım, dediler.
39. Ve bağcılar onu tutup bağdan dışarı attılar, ve öldürdüler.
40. İmdi, bağın sahibi geldiği zaman, bu bağcılara ne yapacaktır?
41. Onlar İsayaya dediler: Bu kötü adamları kötü surette helâk edip meyvasını mevsiminde kendisine verecek olan bağcılara bağı kiraliyacaktır.
42. İsa onlara dedi: Siz kitapta:
“Yapıcıların reddettikleri taş,
Köşenin başı oldu;
Bu, Rab tarafından oldu,
Ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir,”*
- * Mezmur 118:22, 23.
sözünü hiç okumadınız mı?
43. Bundan dolayı size derim, Allahın melekûtu sizden alınacak, ve onun meyvalarını yetiştirecek bir millete verilecektir.
44. Ve bu taşın üzerine düşen parçalanacak, o da kimin üzerine düşerse onu toz gibi dağıtacaktır.
45. Başkâhinler ve Ferisiler onun mesellerini işitince, kendileri için söylediğini anladılar.
46. Ve onu tutmak istedilerse de, halktan korktular, çünkü onlar İsayı peygamber sayarlardı.

BAP 22

VE İsa cevap verip tekrar onlara mesellerle söyliyerek dedi:

2. Göklerin melekûtu, oğluna düğün yapan kırala benzer ki,
3. düğüne davetli olanları çağırmak için hizmetçilerini gönderdi. Onlar gelmek istemediler.
4. Kıral: Davetlilere söyleyin: İşte, ben ziyafetimi hazırladım, sığırlarım, besili davarlarım

- kesildi, her şey hazırdır; düğüne gelin, diyerek yine başka hizmetçiler gönderdi.
5. Onlar aldırış etmiyip biri kendi tarlasına, bir başkası da ticaretine gitti;
6. ve ortakları onun hizmetçilerini tutup hakaret ettiler ve öldürdüler.
7. Fakat kiral öfkelenip ordularını göndererek bu katilleri helâk etti, şehirlerini yaktı.
8. O zaman hizmetçilerine dedi: Düğün hazırdır, fakat çağırılmış olanlar değerli değildi.
9. İmdi, dört yol ağızlarına gidin, ve kimleri bulursanız, düğüne çağırın.
10. Hizmetçiler de yollara çıktılar, ve iyi kötü kimi buldularsa, hepsini topladılar; ve düğün yeri konuklarla doldu.
11. Kiral konukları görmek için girdiği zaman, orada düğün esvabı giymemiş bir adam buldu.
12. Ve ona dedi: Arkadaş, üzerinde düğün esvabı olmayarak buraya nasıl girdin? Ve onun dili tutuldu.
13. O vakit kiral hizmetçilerine dedi: Onun ayaklarını ve ellerini bağlayın, ve kendisini dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.
14. Zira çağırılanlar çok, fakat seçilenler azdır.
15. O zaman Ferisiler gidip İsayı sözle nasıl tuzağa düşürsünler diye öğütleyiyorlardı.
16. Ve Hiroseslerle beraber kendi şakirtlerini İsaye gönderip dediler: Muallim, biliriz ki, sen doğrusun, ve Allahın yolunu doğrulukla öğretirsin, ve kimseyi kayırmazsın; çünkü insanların şahsına bakmazsın.
17. İmdi, bize söyle, sana nasıl görünür? Kaysere vergi vermek caiz mi, yahut değil mi?
18. Fakat İsa onların kötülüğünü anlıyıp dedi: İkiyüzlüler, niçin beni deniyorsunuz?
19. Bana vergi parasını gösterin. Ve İsaye bir dinar* getirdiler.
20. İsa da onlara dedi: Bu suret ve yazı kimindir?
21. Onlar: Kayserin, dediler. O vakit İsa onlara: Öyle ise, Kayserin şeylerini Kaysere, ve Allahın şeylerini Allaha ödeyin, dedi.
22. Ve bunu işittikleri zaman, şaşılar, ve İsayı bırakıp gittiler.
23. Kıyamet yoktur diyen Sadukiler o gün İsaye gelerek kendisinden sorup dediler:
24. Ey Muallim, Musa dedi: “Eğer bir adam çocuğu olmadan ölürse, kardeşi onun karısını alacak, ve kardeşine zürriyet yetiştirecektir.”*
25. İmdi, bizde yedi kardeş vardı; birincisi evlendi ve öldü, ve zürriyeti olmadığından karısını kardeşine bıraktı.
26. İkincisi ve üçüncüsü de, yedincisine kadar, öyle öldü.
27. Hepsinden sonra da kadın öldü.
28. İmdi, kıyamette kadın o yediden kimin karısı olacaktır? çünkü hepsi onu aldılar.
29. Fakat İsa cevap verip onlara dedi: Siz kitapları ve Allahın kudretini bilmediğinizden sapıyorsunuz;
30. zira kıyamette onlar ne evlenirler, ne de kocaya verilirler, ancak gökte olan melekler gibidirler.
31. Fakat ölümlerden kıyam hakkında Allah tarafından size:
32. “Ben İbrahimin Allahı, İshakın Allahı, ve Yakubun Allahıyım,”* diye söylenen sözü okumadınız mı? Allah ölümlerin Allahı değil, ancak yaşayanların Allahıdır.
33. Ve halk bunu işitince, onun öğretişine çok şaşılar.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
- * Tesniye 25:5.
- * Çıkış 3:6.
34. Ve Ferisiler, İsanın Sadukileri susturduğunu işittikleri zaman, bir araya toplandılar.
35. Onlardan bir fakih, İsayı deniyerek ondan sordu:
36. Ey Muallim, şeriatte büyük emir hangisidir?
37. İsa ona dedi: “Allahın Rabbi bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün fikrinle seveceksin.”*
38. Büyük ve birinci emir budur.
39. Ve buna benziyen ikincisi şudur: “Komşunu kendin gibi seveceksin.”*

40. Bütün şariat ve peygamberler bu iki emre bağlıdır.

* Tesniye 6:5.

* Levililer 19:18.

41. İmdi Ferisiler toplanınca, İsa onlardan sorup:

42. Mesih hakkında ne düşünüyorsunuz? O kimin oğludur? dedi. Onlar da İsaya: Davudun oğlu, dediler.

43. İsa onlara dedi: Öyle ise, Davud nasıl onu Ruh ile Rab diye çağırır ve der:

44. “Rab Rabbime dedi:

Ben düşmanlarını senin ayakların altına koyuncuya kadar,

Sağımda otur?”*

* Mezmur 110:1.

45. Eğer Davud onu Rab diye çağırırsa, nasıl onun oğlu olur?

46. Ve hiç kimse ona bir söz cevap veremedi; ve o günden sonra artık kimse kendisinden sormağa da cesaret etmedi.

BAP 23

O zaman İsa halka ve şakirtlerine söyliyip dedi:

2. Yazıcılar ve Ferisiler Musanın kürsüsünde otururlar;

3. bundan dolayı size söyledikleri bütün şeyleri yapın, ve tutun; fakat onların işlerine göre yapmayın; çünkü söylerler, ve yapmazlar.

4. Evet, onlar ağır ve taşınması güç yükler bağlayıp insanların omuzlarına korlar, onlar ise kendilerinin parmağı ile onları kımıldatmak istemezler.

5. Fakat onlar bütün işlerini insanlara görünmek için yaparlar. Çünkü onlar hamailerini genişletip esvaplarının saçaklarını büyük yaparlar;

6. ziyafetlerde üst yeri, ve havralarda baş yerleri,

7. ve çarşı meydanlarında selâmları, ve insanlar tarafından rabbi diye çağırılmağı severler.

8. Fakat siz rabbi diye çağırılmayın; zira sizin mualliminiz birdir, ve siz hep kardeşiniz.

9. Yeryüzünde kimseyi babanız diye çağırmayın; zira babanız birdir, semavî Babadır.

10. Ne de efendi diye çağırılın; çünkü efendiniz birdir, Mesih'tir.

11. Fakat aranızda en büyük olan hizmetçiniz olacaktır.

12. Kim kendisini yükseltirse, alçaltılır, ve kim kendisini alçaltırsa, yükseltilir.

13. Lâkin vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü siz göklerin melekûtunu insanların yüzüne kapıyorsunuz; zira kendiniz girmiyorsunuz, girenleri de bırakmıyorsunuz ki girsinler.*

* Bazı muteber metinlerde 14 üncü âyet buraya, yahut 12 inci âyetten sonraya ilâve edilmiştir:

14. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! zira siz gösteriş için uzun dualar ederken dul kadınların evlerini yutarsınız; bunun için siz daha büyük mahkûmiyete uğrıyacaksınız.

Bak: Markos 12:40; Luka 20:47.

15. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! zira bir mühtedi yapmak için denizi ve karayı dolaşırsınız; ve olunca, siz onu kendinizden iki kat cehennem oğlu edersiniz.

16. Kim mabet üzerine and ederse, bir şey değildir, fakat kim mabedin altını üzerine and ederse, borçlu olur, diyen kör kılavuzlar, vay başınıza!

17. Siz, ey budalalar ve körler, hangisi daha büyüktür? altın mı, yoksa altını mukaddes kılan mabet mi?

18. Ve: Kim mezbah üzerine and ederse, bir şey değildir, fakat mezbah üstündeki takdime üzerine and eden borçlu olur, dersiniz.

19. Siz, ey körler, hangisi daha büyüktür? takdime mi, yoksa takdimeyi mukaddes kılan

mezbah mı?

20. İmdi, mezbah üzerine and eden, onun ve üstünde olan bütün şeylerin üzerine and eder.
21. Ve mabet üzerine and eden, onun üzerine, ve içinde sakın olan üzerine and eder.
22. Ve gök üzerine and eden, Allahın tahtı ve onun üstünde oturanın üzerine and eder.
23. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü nânenin, anasonun, ve kimyonun ondallığını veriyorsunuz, ve şeriatın daha ağır işlerini, adaleti, merhameti, ve imanı bırakıyorsunuz. Onları yapmalı idiniz, bunları da bırakmamalı idiniz.
24. Ey kör kılavuzlar, siz küçük sineği süzerek ayırırsınız, fakat deveyi yutarsınız!
25. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü siz bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat onların içi soygunculuk ve taşkınlıkla doludur.
26. Sen, ey kör Ferisi, önce bardağın ve çanağın içini temizle ki, dışı da temiz olsun.
27. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü siz badanalı kabirlere benzersiniz ki, dıştan güzel görünürler, fakat içten ölü kemikleri ve her türlü murdarlıkla doludurlar.
28. Siz de böylece insanlara dıştan salih görünürsünüz, fakat içten ikiyüzlülük ve fesatla dolusunuz.
29. Vay başınıza, yazıcılar ve Ferisiler, ikiyüzlüler! çünkü siz peygamberlerin kabirlerini yaparsınız, salihlerin türbelerini de donatırsınız,
30. ve: Babalarımızın günlerinde olsaydık, onlarla beraber peygamberlerin kanlarına girmezdik, diyorsunuz.
31. Böylece peygamberleri öldürenlerin oğulları olduğunuza kendiniz şahitlik ediyorsunuz.
32. Öyle ise, siz de babalarınızın ölçeğini doldurun.
33. Siz, ey yılanlar, siz, ey engerekler nesli! cehennem hükmünden nasıl kaçacaksınız?
34. Bunun için işte, size peygamberler, hikmetli adamlar ve yazıcılar gönderiyorum; siz onlardan bazılarını öldürecek, ve haça gereceksiniz; ve bazılarını havralarda dövecek, ve şehirden şehre kovacaksınız;
35. ki, salih olan Habilin kanından, mabetle mezbah arasında öldürdüğünüz Barahiya oğlu Zekaryanın kanına kadar, yeryüzünde dökülen her salih kan, üzerinize gelsin.
36. Doğrusu size derim: Bütün bu şeyler bu neslin üzerine gelecektir.
37. Ey Yeruşalim! peygamberleri öldüren ve kendisine gönderilenleri taşıyan Yeruşalim! Tavuk, yavrularını kanatları altına nasıl toplarsa, ben de senin çocuklarını kaç kere öyle toplamak istedim, ve siz istemediniz.
38. İşte, eviniz size ıssız bırakılacak.
39. Çünkü size diyorum: Rabbin ismile gelen mubarek olsun, diyinciye kadar, artık siz beni görmeyeceksiniz.

BAP 24

VE İsa mabetten çıkıp giderken, mabedin binalarını kendisine göstermek için şakirtleri yanına geldiler.

2. İsa da onlara cevap verip dedi: Bütün bu şeyleri görmiyor musunuz? Doğrusu size derim: Burada taş üstünde yıkılmadık taş bırakılmıyacak.
3. İsa Zeytinlik dağı üzerinde otururken, şakirtleri ayrıca gelip ona dediler: Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak, ve senin gelişine ve dünyanın sonuna alâmet ne olacak?
4. İsa cevap verip onlara dedi: Sakın kimse sizi saptırmasın.
5. Çünkü bir çokları: Mesih benim, diye benim ismimle gelip bir çoklarını saptıracaklar.
6. Siz cenkler ve cenk sözleri işiteceksiniz. Sakın, sıkılmayın; çünkü bunların vaki olması gerektir; fakat daha sonu değildir.
7. Çünkü millet millete karşı, ülke ülkeye karşı kalkacaktır; yer yer kıtlıklar, zelzeleler olacak.

8. Ve bütün bu şeyler ağrılarının başlangıcıdır.
9. O zaman sizi sıkıntıya koyacaklar, ve öldürecekler; ve benim ismimden ötürü bütün milletler sizden nefret edecekler.
10. Ve o zaman bir çokları sürçüp birbirini ele verecekler, ve birbirlerinden nefret edecekler.
11. Ve bir çok yalancı peygamberler kalkıp bir çoklarını saptıracaklar.
12. Ve fesat çoğalacağından ötürü, bir çokların sevgisi soğuyacak.
13. Ancak sona kadar dayanan, kurtulacak odur.
14. Ve melekûtun bu incili, milletlerin hepsine şehadet olmak üzere, bütün dünyada vâzedilecektir; ve son o zaman gelecektir.
15. İmdi Daniel peygamber vasıtası ile söylenmiş* olan harap edici mekruh şeyin mukaddes yerde dikildiğini gördüğünüz zaman (okuyan anlasın),
16. Yahudiyede olanlar o vakit dağlara kaçsınlar;
17. damda olan evinden eşya almağa inmesin;
18. ve tarlada olan da abasını almak için geri dönmessin.
19. Fakat o günlerde gebe ve emzikli olanların vay başına!
20. Dua edin ki, kaçışınız kışta veya bir Sebt gününde olmasın.
21. Çünkü o zaman büyük sıkıntı olacaktır ki, dünyanın başlangıcından şimdiye kadar olmamıştır, ve hiç olmayacaktır.
22. O günler kısaltılmamış olsaydı, hiç bir adam kurtulmazdı; fakat seçilmiş olanlar uğrunda o günler kısaltılacaktır.
23. O zaman eğer bir kimse size: İşte, Mesih burada, yahut: Şurada, derse, inanmayın.
24. Çünkü yalancı Mesihler ve yalancı peygamberler kalkıp büyük alâmetler ve hârikalar yapacaklar, şöyle ki, mümkünse seçilmiş olanları bile saptıracaklar.
25. İşte, size önceden söyledim.
26. Eğer size: İşte, çöldedir, deseler de, çıkmayın: İşte, iç odalardadır, deseler de, inanmayın.
27. Çünkü şimşegın şarkta çıkıp garpta dahi görüldüğü gibi, İnsanoğlunun gelişi de böyle olacaktır.
28. Leş nerede ise, kartallar orada toplanacaklar.
- * Daniel 9:27; 11:31; 12:11.
29. Fakat o günlerin sıkıntısından hemen sonra, güneş kararacak, ay ışığını vermiyecek, yıldızlar gökten düşecekler, ve göklerin kudretleri sarsılacak;
30. o zaman İnsanoğlunun alâmeti gökte görünecek; o zaman yeryüzünün bütün sıptları dövünecekler, ve İnsanoğlunun gökün bulutları üzerinde kudretle ve büyük izzetle geldiğini görecekle.
31. Ve meleklerini büyük sesli boru ile gönderecek, ve melekler, göklerin bir ucundan öteki ucuna kadar, onun seçtiklerini dört yelden toplıyacaktlar.
32. İmdi, incir ağacından mesel öğrenin: Dalı yumuşayıp yapraklarını sürdüğü zaman, bilirsiniz ki yaz yakındır.
33. Böylece siz de bütün bu şeyleri görünce, bilin ki o yakındır, kapılardadır.
34. Doğrusu size derim: Bütün bu şeyler oluncıya kadar, bu nesil geçmiyecektir.
35. Gök ve yer geçecek, fakat benim sözlerim geçmiyecektir.
36. Fakat o gün ve saat hakkında ne göklerin melekleri, ne de Oğul, yalnız Babadan başka kimse bir şey bilmez.
37. Nuhun günleri nasıl idi ise, İnsanoğlunun gelişi de öyle olacaktır.
38. Çünkü Nuhun gemiye girdiği güne kadar, tufandan evelki günlerde, insanlar yerler, içerler, evlenirler, ve kocaya varırlardı;
39. ve tufan gelip hepsini alıncıya kadar nasıl bilmedilerse, İnsanoğlunun gelişi de öyle olacaktır.
40. O zaman iki kişi tarlada olacak; biri alınacak, biri bırakılacak.
41. Değirmen çeken iki kadın olacak; biri alınacak, biri bırakılacak.

42. İmdi, uyanık olun; çünkü Rabbinizin hangi gün geleceğini bilmezsiniz.
43. Fakat şunu bilin ki, eğer ev sahibi hırsızın hangi nöbette geleceğini bilse idi, uyanık durup evini deldirmeğe bırakmazdı.
44. Bunun için siz de hazır olun; zira sanmadığınız saatte İnsanoğlu gelir.
45. Öyle ise, onlara yiyeceği vaktinde vermek için, efendisinin kendi ev halkı üzerine koymuş olduğu sadık ve akıllı hizmetçi kimdir?
46. O hizmetçiye ne mutlu ki, efendisi geldiği zaman onu böyle yapmakta bulacaktır.
47. Doğrusu size derim: Efendi bütün malları üzerine onu koyacaktır.
48. Fakat eğer o kötü hizmetçi yüreğinden: Efendim gecikiyor, der;
49. kapı yoldaşlarını dövmeğe, ve sarhoşlarla beraber yiyip içmeğe başlarsa,
50. o hizmetçinin efendisi beklemediği bir günde ve bilmediği bir saatte gelecek,
51. ve onu iki parça edecek, ve onun payını ikiyüzlüler ile verecektir; orada ağlayış ve dış gıcirtısı olacak.

BAP 25

O zaman göklerin melekûtu, kandillerini alıp güveyi karşılamağa çıkan on kıza benziyecektir.

2. Onlardan beşi akılsız, beşi akıllı idi.
3. Çünkü akılsızlar kandilleri aldıkları zaman, yanlarına yağ almadılar.
4. Akıllılar ise, kandilleri ile beraber kaplarında yağ aldılar.
5. Fakat güvey gecikince, hepsine uyku bastı, ve uyudular.
6. Ve gece yarısı bir çılgılık oldu: İşte güvey, karşılamağa çıkın!
7. O zaman kızların hepsi kalkıp kandillerini tazelediler.
8. Ve akılsızlar akıllılara dediler: Bize yağınızdan verin, çünkü kandillerimiz sönüyor.
9. Akıllılar cevap verip dediler: Belki bize ve size yetişmez; daha iyisi, satıcılara gidin, kendiniz için satın alın.
10. Ve onlar satın almağa gittikleri zaman, güvey geldi; hazırlıklı kızlar onunla beraber düğüne girdiler; ve kapı kapandı.
11. Obir kızlar da sonradan gelip: Ya Rab, ya Rab, bize aç, dediler.
12. Fakat o cevap verip dedi: Doğrusu size derim, sizi tanımıyorum.
13. O halde uyanık durun, zira siz günü ve saati bilmezsiniz.
14. Çünkü o, başka bir memlekete giderken hizmetçilerini çağırıp mallarını onlara teslim eden bir adam gibidir.
15. Birine beş, birine iki, birine de bir talant* olarak, kabiliyetine göre her birine ayrı ayrı verdi; ve yola çıktı.
16. Beş talant alan hemen gidip onlarla ticaret etti, beş talant daha kazandı.
17. İkiyi alan da böylece iki talant daha kazandı.
18. Biri alan ise, gidip toprağı kazdı, efendisinin parasını sakladı.
19. Ve uzun bir zaman sonra, bu hizmetçilerin efendisi geldi, ve onlarla hesap gördü.
20. Beş talant alan gelip beş talant daha getirerek dedi: Efendi, bana beş talant verdin; işte, ben beş talant daha kazandım.
21. Efendisi ona dedi: Aferin, iyi ve sadık hizmetçi; sen az şeyde sadık oldun, seni çok şeyler üzerine koyacağım; efendinin şenliğine gir.
22. İki talant alan da gelip dedi: Efendi, bana iki talant verdin; işte, ben iki talant daha kazandım.
23. Efendisi ona dedi: Aferin, iyi ve sadık hizmetçi; sen az şeyde sadık oldun, seni çok şeyler üzerine koyacağım; efendinin şenliğine gir.
24. Ve bir talant almış olan da gelip dedi: Efendi, ben senin ekmediğin yerden biçer, ve

saçmadığın yerden devşirir, sert bir adam olduğunu bilirdim.

25. Ve korktum, gidip toprakta senin talantını sakladım; işte, malın sende!

26. Fakat efendisi cevap verip ona dedi: Kötü ve tembel hizmetçi, benim ekmediğim yerden biçtiğimi, saçmadığım yerden devşirdiğimi bilirdin.

27. Paramı bankacılara vermen gerekti; gelince malımı faizile geri alırdım.

28. Bundan dolayı, talantını ondan alıp on talantı olana verin.

29. Çünkü her kimin varsa, ona verilecektir ve ona artırılacaktır; kimin yok ise, elinde olanı bile alınacaktır.

30. Ve yaramaz hizmetçiye dış karanlığa atın; orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacaktır.

* Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

31. Fakat İnsanoğlu bütün melekler kendisile beraber olarak izzetile gelince, o zaman izzetinin tahtı üzerine oturacaktır;

32. bütün milletler onun önünde toplanarak, çoban koyunları keçilerden ayırdığı gibi, onları birbirinden ayıracaktır.

33. Koyunları sağma ve keçileri soluna koyacaktır.

34. O zaman Kırıl, sağındakilere diyecektir: Ey sizler, Babamın mubarekleri, gelin, dünya kurulduğundan beri sizin için hazırlanmış olan melekûtu miras alın.

35. Zira aç idim, bana yiyecek verdiniz; susamıştım, bana içecek verdiniz; yabancı idim, beni içeri aldınız;

36. çıplak idim, beni giydirdiniz; hasta idim, beni aradınız; zindanda idim, yanıma geldiniz.

37. O zaman salihler ona cevap verip diyecekler: Ya Rab, biz seni ne zaman aç görüp yedirdik, veya susamış görüp içirdik?

38. Ve ne zaman seni yabancı görüp içeri aldık, veya çıplak görüp giydirdik?

39. Ve ne zaman seni hasta, veya zindanda görüp yanına geldik?

40. Kırıl cevap verip onlara diyecek: Doğrusu size derim: Mademki bu kardeşlerimden, şu en küçüklerinden birine yaptınız, bana yapmış oldunuz.

41. O zaman solundakilere de diyecek: Ey lânetliler, benim yanımdan İblis ile onun meleklerine hazırlanmış olan ebedî ateşe gidin.

42. Çünkü aç idim, bana yiyecek vermediniz; susamıştım, bana içecek vermediniz;

43. yabancı idim, beni içeri almadınız; çıplak idim, beni giydirmediniz; hasta ve zindanda idim, beni aramadınız.

44. O zaman onlar da cevap verip diyecekler: Ya Rab, seni ne vakit aç, veya susamış, yahut yabancı, veya çıplak, yahut hasta, veya zindanda gördük de, sana hizmet etmedik?

45. O zaman onlara cevap verip diyecek: Doğrusu size derim: Mademki bu en küçüklerden birine yapmadınız, bana da yapmamış oldunuz.

46. Ve bunlar ebedî azaba, fakat salihler ebedî hayata gideceklerdir.

BAP 26

VE vaki oldu ki, İsa, bütün bu sözleri bitirince, şakirtlerine dedi:

2. İki gün sonra Fısıh bayramı olduğunu bilirsiniz, ve İnsanoğlu haça gerilmek üzre ele verilecektir.

3. O zaman başkâhinler, ve kavmin ihtiyarları, Kayafa denilen başkâhinin avlusunda toplandılar.

4. Ve İsayı hile ile tutup öldürmeği aralarında öğütleştiler.

5. Fakat: Bayramda olmasın da kavm arasında bir karışıklık çıkmasın, diyorlardı.

6. Ve İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evinde iken,

7. bir kadın beyaz mermer bir kapta çok kıymetli yağla ona geldi, ve o, sofrada otururken

onun başına döktü.

8. Fakat şakirtler bunu görünce, gücenip dediler: Bu israf niçin?

9. Zira bu çok pahalı satılıp fakirlere verilebilirdi.

10. Fakat İsa, bunu bilerek dedi: Niçin kadını incitiyorsunuz? Zira o bana iyi bir iş yaptı.

11. Çünkü fakirler daima sizin yanınızdadır, fakat ben daima sizin yanınızda değilim.

12. Zira kadın, bu değerli yağı bedenim üzerine dökerek gömülmeğe beni hazırlamak için bunu yaptı.

13. Doğrusu size derim: Bu incil bütün dünyanın her neresinde vâzedilirse, bu kadının yaptığı da onun anılması için söylenecektir.

14. O zaman Onikilerden Yahuda İskariyot denilen biri, başkâhinlerin yanına gidip dedi:

15. Bana ne verirsiniz, onu elinize vereyim? Onlar da Yahudaya otuz gümüş tarttılar.

16. İsayı onların eline vermek için o vakitten fırsat aramakta idi.

17. Ve Hamursuzun birinci gününde şakirtler İsaya gelip dediler: Fışhı yiyesin diye nerede istersin ki hazırlıyalım?

18. O da dedi: Şehre girip filana gidin, ve ona diyin: Muallim: Zamanım yakındır, şakirtlerimle beraber Fışhı senin evinde yapacağım, diyor.

19. Ve şakirtler İsanın kendilerine emrettiği gibi yaptılar; ve Fışhı hazırladılar.

20. Akşam olunca, İsa on iki şakirdile yemeğe oturdu.

21. Onlar yemek yerken İsa dedi: Doğrusu size derim: Sizden biri beni ele verecektir.

22. Onlar da çok kederlenip her biri ona: Ya Rab, ben miyim? demeğe başladı.

23. O cevap verip dedi: Beni ele verecek olan benim ile elini sahana batırandır.

24. Gerçi İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu üzre gidiyor; fakat vay başına, o adamın ki, İnsanoğlu onun vasıtası ile ele veriliyor! O adam doğmamış olsaydı, kendisine iyi olurdu.

25. Onu ele veren Yahuda cevap verip dedi: Ey Rabbi, ben miyim? İsa da ona: Söylediğin gibidir, dedi.

26. Onlar yemek yerlerken, İsa ekmek aldı, şükran duası edip parçaladı, ve şakirtlere verdi ve dedi: Alın, yiyin, bu benim bedenimdir.

27. Ve bir kâse alıp şükretti, ve onlara vererek dedi: Bundan hepiniz için.

28. Çünkü bu benim kanım, günahların bağışlanması için bir çokları uğrunda dökülen ahdin kanıdır.

29. Fakat ben size derim: Babamın melekûtunda sizinle taze olarak onu içeceğim o güne kadar, ben asmanın bu mahsulünden artık içmiyeceğim.

30. Ve onlar bir ilâhi okuyup Zeytinlik dağına çıktılar.

31. O zaman İsa onlara dedi: Bu gece hepiniz bende sürçeceksiniz; çünkü yazılmıştır:

“Çobanı vuracağım, ve sürünün koyunları dağılacak.”*

32. Fakat ben kıyam ettikten sonra, sizden önce Galileye gideceğim.

33. Fakat Petrus cevap verip ona dedi: Hepsi sende sürçseler de, ben hiç sürçmem.

34. İsa ona dedi: Doğrusu sana derim: Bu gece horoz ötmeden önce, sen beni üç kere inkâr edeceksin.

35. Petrus ona dedi: Bana seninle beraber ölmek lâzım gelse de, seni hiç inkâr etmem. Hep şakirtler de öyle dediler.

* Zekarya 13:7.

36. O zaman İsa onlarla beraber Getsemani denilen bir yere gelerek, şakirtlerine dedi: Ben şuraya gidip dua edinceye kadar siz burada oturun.

37. Ve Petrus ile Zebedinin iki oğlunu beraber aldı, ve kederlenmeğe ve çok sıkılmağa başladı.

38. O vakit onlara dedi: Canım ölüm derecesinde çok kederlidir; burada kalıp benimle uyanık durun.

39. Biraz ileri gitti; yere kapanıp: Ey Baba, eğer mümkünse, bu kâse benden geçsin; fakat benim istediğim gibi değil, senin istediğin gibi olsun, diye dua etti.

40. Ve İsa şakirtlerine gelip onları uykuda buldu, ve Petrusa dedi: Siz benimle bir saat böyle uyanık duramadınız mı?
41. Uyanık durup dua edin ki, iğvaya düşmiyesiniz. Gerçi ruh isteklidir, fakat beden zayıftır.
42. İsa ikinci kere gidip: Ey Baba, eğer ben onu içmeden geçmesi mümkün değilse, senin iraden olsun, diye dua etti.
43. Ve gelip onları yine uykuda buldu; çünkü gözleri ağırlaşmıştı.
44. Onları bırakıp tekrar uzaklaştı, yine aynı sözü söyleyerek üçüncü kere dua etti.
45. O zaman İsa şakirtlere gelip onlara dedi: Artık uyuyup rahat edin; işte, saat yaklaştı, ve İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor.
46. Kalkın, gidelim, işte, beni ele veren yaklaştı.
47. İsa henüz söylemekte iken işte, Onikilerden biri olan Yahuda geldi; yanında başkâhinler ve kavmin ihtiyarları tarafından kılıçlar ve sopalarla büyük bir kalabalık vardı.
48. Ve onu ele veren: Kimi öpersem, odur; onu tutun, diye onlara bir işaret vermişti.
49. Hemen İsaya yaklaşarak: Selâm, Rabbi, diyerek onu öptü.
50. İsa da ona: Arkadaş, bunun için mi geldin? dedi. O zaman onlar yanaşıp İsaya el atarak tuttular.
51. İşte, İsa ile beraber olanlardan biri el atıp kılıcını çekti, ve başkâhinin hizmetçisine vurup kulağını düşürdü.
52. O zaman İsa ona dedi: Kılıcını yine yerine koy, çünkü kılıç tutanların hepsi kılıçla helâk olacaklardır.
53. Yahut ben Babama rica edemez miyim sanırsın? o da bana on iki lejyondan* fazla melekleri şu anda eriştirir.
54. Böyle olması gerektir, diyen yazılar o vakit nasıl yerine gelirdi?
- * Bir Roma askeri fırkası, takriben 6000 nefer.
55. O saatte İsa kalabalığa dedi: Kılıçlarla ve sopalarla, bir hayduda karşı imiş gibi, beni tutmağa mı çıktınız? Ben her gün mabette öğreterek oturdum, beni tutmadınız.
56. Fakat bunun hepsi peygamberlerin yazıları yerine gelsin diye vaki oldu. O zaman şakirtlerin hepsi onu bırakıp kaçtılar.
57. İsayı tutmuş olanlar, yazıcıların ve ihtiyarların toplanmış oldukları başkâhin Kayafanın yanına onu götürdüler.
58. Petrus, başkâhinin avlusuna kadar uzaktan onun ardınca gitti, ve içeri girip sonu görmek için hizmetçilerle beraber oturdu.
59. İmdi başkâhinler ve bütün Millet meclisi, İsayı öldürmek için ona karşı yalan şahadet aradılar;
60. ve her ne kadar bir çok yalancı şahitler geldilerse de, bulmadılar. Fakat sonunda iki şahit gelip dediler:
61. Bu adam: Ben Allahın mabedini yıkabilir ve onu üç günde yapabilirim, dedi.
62. Ve başkâhin ayağa kalkıp İsaya dedi: Sen hiç cevap vermiyor musun? Bunların sana karşı şahadet ettikleri nedir?
63. Fakat İsa sustu. Ve başkâhin ona dedi: Hay olan Allah hakkı için, sana and ettiririm, eğer Allahın Oğlu, Mesih, isen, bize söyle.
64. İsa da ona dedi: Söylediğin gibidir; fakat sana derim: Şimdiden sonra İnsanoğlunun Kudretin sağında oturduğunu, ve gökün bulutları üzerinde geldiğini göreceksiniz.
65. O zaman başkâhin esvabını yırtıp dedi: Küfretti; artık şahitlere ne ihtiyacımız var? İşte, şimdi küfrü işittiniz.
66. Size nasıl görünüyor? Onlar cevap verip: Ölümü hak etti, dediler.
67. O zaman yüzüne tükürüp ona yumruk vurdular; bazıları da ona:
68. Ey Mesih, sana vuran kimdir? bize peygamberlik et, diyerek tokatladılar.
69. Petrus dışarda avluda oturuyordu. Bir hizmetçi kız yanına gelip dedi: Sen de Galileli İsa ile beraberdin.

70. Fakat o, hepsinin önünde: Senin ne dediğini bilmiyorum, diye inkâr etti.
71. Kapıya çıkınca başka bir hizmetçi kız onu görüp orada bulunanlara dedi: Bu adam da Nâsıralı İsa ile beraberdi.
72. O ise, and ile: Ben o adamı tanımam, diye yine inkâr etti.
73. Biraz sonra orada duranlar gelip Petrusa dediler: Gerçek, sen de onlardansın; çünkü söyleyişin seni bildiriyor.
74. O zaman: O adamı tanımam, diye lânet ederek and etmeğe başladı. Ve hemen horoz öttü.
75. Petrus İsanın: Horoz ötmeden önce, beni üç kere inkâr edeceksin, demiş olduğunu hatırladı. Ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.

BAP 27

SABAH olunca, bütün başkâhinler ile kavmin ihtiyarları İsayı öldürmek için ona karşı birbirleriyle öğütleştiler.

2. Ve İsayı bağladılar, ve götürüp valiye, Pilatusa, verdiler.
3. O zaman, onu ele veren Yahuda, mahkûm edildiğini görerek, nadim oldu, otuz gümüşü başkâhinlere ve ihtiyarlara geri getirip:
4. Ben suçsuz kan ele vermekle günah işledim, dedi. Fakat onlar: Bundan bize ne? onu sen düşün, dediler.
5. Ve Yahuda gümüşleri mabedin içine atıp gitti; ve varıp kendini astı.
6. Başkâhinler gümüşleri alıp dediler: Mademki kan pahasıdır, onları mabedin hazinesine koymak caiz değildir.
7. Ve öğütleşip yabancılara mezarlık olarak onlarla çömlekçinin tarlasını satın aldılar.
8. Bunun için o tarlaya bu güne kadar, Kan Tarlası denildi.
9. O vakit Yeremya peygamber vasıtası ile: “İsrail oğullarından bazısının biçtikleri paha ile pahası kesilmiş olanın değeri olarak, onlar otuz gümüş aldılar;
10. ve Rabbin bana emreylediği gibi, çömlekçinin tarlası için verdiler,”* diye söylenen söz yerine geldi.
- * Zekarya 11:12, 13.
11. Ve İsa valinin önünde durdu; vali ondan: Sen Yahudilerin Kralı mısın? diye sordu. İsa da ona: Söylediğin gibidir, dedi.
12. Başkâhinler ve ihtiyarlar tarafından itham edildiği zaman, İsa hiç cevap vermedi.
13. O vakit Pilatus ona dedi: Sana karşı ne kadar şeyler şahadet ettiklerini işitmiyor musun?
14. İsa ona cevap olarak bir tek söz bile söylemedi; şöyle ki, vali son derece şaşı.
15. Ve bayramda halka istedikleri bir mahpusu salıvermek valinin âdeti idi.
16. O zaman onların Barabbas denilen meşhur bir mahpusları vardı.
17. Bir araya toplandıkları zaman, Pilatus onlara: Kimi istiyorsunuz size salıvereyim? Barabbası mı, yoksa Mesih denilen İsayı mı? dedi.
18. Zira biliyordu ki, onlar kıskançlıktan dolayı İsayı ele vermişlerdi.
19. Ve Pilatus hâkim kürsüsü üzerinde oturmakta iken, karısı: O salih adamla senin bir işin olmasın; çünkü bugün ruyada onun yüzünden çok sıkıntı çektim, diye haber gönderdi.
20. Başkâhinler ve ihtiyarlar ise, Barabbası istemek ve İsayı helâk etmek için, halkı kandırdılar.
21. Ve vali cevap verip onlara dedi: İkisinden hangisini istiyorsunuz, size salıvereyim? Onlar da: Barabbası, dediler.
22. Pilatus onlara: Öyle ise Mesih denilen İsayı ne yapayım? dedi. Onların hepsi: Haça gerilsin! dediler.
23. Ve Pilatus: Ya ne kötülük yaptı? dedi. Fakat onlar: Haça gerilsin! diye çok bağırdılar.

24. Pilatus hiç bir şey yapamadığını, ve daha ziyade kargaşalık çıktığını görünce, su alıp: Ben bu salih adamın kanından beriyim; bunu siz düşünün, diye halkın önünde ellerini yıkadı.
25. Bütün kavim cevap verip dedi: Onun kanı bizim üzerimize ve çocuklarımızın üzerine olsun!
26. O zaman Pilatus onlara Barabbası salıverdi; ve İsayı dövdükten sonra, haça gerilsin diye verdi.
27. O vakit, valinin askeri İsayı saraya aldılar, ve bütün taburu başına topladılar.
28. Onu soyup üzerine kırmızı bir kaftan giydirdiler.
29. Ve dikenlerden bir taç örüp başına koydular, ve sağ eline de bir kamış verdiler, önünde diz çöküp: Selâm, ey Yahudilerin Kırâlı! diye kendisile eğlendiler.
30. Üzerine tükürdüler, kamışı alıp başına vurdular.
31. Ve onunla eğlendikten sonra, kaftanı üzerinden çıkarıp kendi esvabını ona giydirdiler; ve onu haça germeğe götürdüler.
32. Ve dışarı çıkarken, Simun adlı Kirineli bir adam buldular, İsanın haçını taşısin diye onu angaryacı ettiler.
33. Golgota, yani Kafa kemiği denilen yere geldikleri zaman,
34. içsin diye kendisine ödle karışık şarap verdiler. İsa onu tadınca içmek istemedi.
35. Onu haça gerdikten sonra, esvabını, kura çekerek aralarında paylaştılar.
36. Ve oturup onu orada beklediler.
37. Ve: YAHUDİLERİN KIRALI İSA BUDUR, diye başı üzerine cürüm yaftası koydular.
38. O zaman onunla beraber iki haydut, biri sağında ve biri solunda olarak, haça gerildi.
39. Ve geçenler: Sen ki, mabedi yıkar ve üç günde yaparsın, kendini kurtar;
40. eğer Allahın Oğlu isen, haçtan in, diye başlarını sallıyıp ona sövüyorlardı.
41. Başkâhinler de, yazıcılar ve ihtiyarlarla beraber, onunla öylece eğlenerek dediler:
42. Başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor. İsrailin Kırâlıdır; şimdi haçtan insin, ona iman ederiz.
43. Allaha güveniyor; eğer Allah onu istiyorsa, şimdi kurtarsın; çünkü o: Ben Allahın Oğluyum, dedi.
44. Ve onunla beraber haça gerilmiş olan haydutlar da ona aynı sitemi ettiler.
45. Ve altıncı saatten dokuzuncu saate kadar, bütün yeryüzüne karanlık çöktü.
46. Ve dokuzuncu saate doğru, İsa: *Eli, Eli, lama sabaktani?* yani: “Allahım, Allahım, beni niçin bıraktın?”* diye, yüksek sesle bağırdı.
47. Orada duranlardan bazıları bunu işitince: Bu adam İlyayı çağırıyor, dediler.
48. Ve hemen onlardan biri koşup bir sünger aldı, onu sirke ile doldurup bir kamış üzerine taktı, ve ona içirdi.
49. Başkaları da dediler: Bırak, görelim, İlya onu kurtarmağa gelecek mi?
50. Ve İsa, yüksek sesle yine bağırdı, ve ruhu verdi.
51. Ve işte, mabedin perdesi yukarıdan aşağıya kadar iki parça oldu. Yer sarsılıp kayalar yarıldı;
52. kabirler açılıp uykuda olan nice mukaddeslerin cesetleri kıyam ettiler.
53. Onlar kabirlerden çıkıp İsanın kıyamından sonra mukaddes şehre girdiler, ve bir çok kimselere göründüler.
54. Yüzbaşı ve onunla beraber İsayı bekliyenler, zelzeleyi ve vaki olan şeyleri görünce: Gerçek, bu Allahın oğlu idi, diyerek çok korktular.
55. Ve İsaya hizmet ederek, Galileden ardınca gelmiş olan bir çok kadınlar uzaktan bakıp orada bulunuyorlardı.
56. Onların arasında Mecdelli Meryem, Yakub ile Yosesin anası Meryem, ve Zebedinin oğullarının anası vardı.
- * Mezmur 22:1.
57. Akşam olunca, İsanın şakirdi olmuş Arimatealı Yusuf adlı zengin bir adam geldi.

58. Bu adam Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi. O zaman Pilatus verilsin diye emretti.
59. Yusuf cesedi alıp onu temiz bir keten bezine sardı;
60. kaya içine oymuş olduğu kendi yeni kabrine onu yatırdı; ve kabrin kapısına büyük bir taş yuvarlıyıp gitti.
61. Mecdelli Meryem ile öteki Meryem orada, kabrin karşısında, oturuyorlardı.
62. Ve ertesi gün, ki Hazırlık gününün ferdası idi, başkâhinler ve Ferisiler Pilatusun yanına toplandılar ve dediler:
63. Efendi, biz hatırlıyoruz ki, o aldatıcı daha yaşıyorken: Üç gün sonra kıyam ederim, demişti.
64. İmdi emret ki, üçüncü güne kadar kabri beklesinler de şakirtleri gelip onu çalarak, halka: O, ölülerden kıyam etti, demesinler. Sonuncu sapıklık birincisinden daha kötü olur.
65. Pilatus onlara dedi: Sizin muhafız askeriniz var; gidin, bildiğiniz gibi emin kılın.
66. Ve onlar muhafız asker ile gidip taşı mühürlüyerek kabri emin kıldılar.

BAP 28

VE Sebt günü geç vakit, haftanın ilk gününe doğru, tan yeri ağarmağa başlarken, Mecdelli Meryem, ve obir Meryem kabri görmeğe geldiler.

2. Ve işte, büyük bir zelzele oldu; zira Rabbin bir meleği gökten indi, ve gelip taşı yuvarlıyarak üzerine oturdu.
3. Onun görünüşü şimşek gibi idi; esvabı kar gibi beyazdı.
4. Onun korkusundan bekçiler titriyip ölü gibi oldular.
5. Ve melek cevap verip kadınlara dedi: Siz korkmayın, çünkü haça gerilmiş olan İsayı aradığınızı biliyorum.
6. O burada değil; çünkü dediği gibi kıyam etti. Gelin, Rabbin yattığı yeri görün;
7. ve çabuk gidip şakirtlerine diyin: O, ölülerden kıyam etmiştir; ve işte, sizden önce Galileye gidiyor; orada göreceksiniz; işte, ben size söyledim.
8. Kadınlar korku ve büyük sevinçle hemen kabirden gittiler, şakirtlerine bildirmeğe koştular.
9. Ve işte, İsa: Size selâm, diye onların karşısına çıktı. Onlar da yaklaşp İsanın ayaklarına sarıldılar, ona secde kıldılar.
10. O zaman İsa onlara dedi: Korkmayın; gidip kardeşlerime haber verin ki, Galileye gitsinler, beni orada göreceklerdir.
11. Onlar giderlerken, işte, muhafız askerden bazıları şehre geldiler; vaki olan bütün şeyleri başkâhinlere bildirdiler.
12. Ve onlar ihtiyarlarla toplanıp öğütleştikten sonra askerlere çok para verdiler, ve dediler:
13. Şakirtleri geceleyin geldiler, biz uyurken onu çaldılar, diyin.
14. Ve valinin kulağına bu gidecek olursa, biz onu kandırırız, ve size kaygı çektirmeyiz.
15. Onlar da parayı alıp kendilerine öğretildiği gibi yaptılar; ve bu söz ta bugüne kadar Yahudiler arasında yayılmıştır.
16. Fakat on bir şakirt Galileye, İsanın onlara tayin ettiği dağa, gittiler.
17. Ve İsayı gördükleri zaman, ona secde kıldılar; fakat bazıları şüphe ettiler.
18. İsa yanlarına geldi, ve onlara söyliyip dedi: Gökte ve yeryüzünde bütün hâkimiyet bana verildi.
19. İmdi, siz gidip bütün milletleri şakirt edin, onları Baba ve Oğul ve Ruhülkudüs ismile vaftiz eyleyin;
20. size emrettiğim her şeyi tutmalarını onlara öğretin; ve işte, ben bütün günler, dünyanın sonuna kadar, sizinle beraberim.

MARKOS

BAP 1

ALLAHIN Oğlu, İsa Mesihin incilinin* başlangıcı.

2. İşaya peygamberde:

“İşte, senin yüzün önünde habercimi gönderiyorum,
O, senin yolunu hazırlıyacaktır;”*

3. “Çölde çağırının sesi:

Rabbin yolunu hazırlayın,

Onun yollarını düz edin,”*

diye yazıldığı üzere,

4. çölde vaftiz eden ve günahların bağışlanması için tövbe vaftizini vâzeyliyen Yahya geldi.

5. Bütün Yahudiye köylükleri ve bütün Yerusallimliler ona çıkıyorlardı, ve günahlarını itiraf edip Erden ırmağında onun tarafından vaftiz olunuyorlardı.

6. Yahya deve tüyü giyinmişti; belinde deriden kuşağı vardı, çekirge ve yaban balı yerdı.

7. Ve vâzederek diyordu: Benden sonra benden daha kudretlisi geliyor, iğilip onun
çarıklarının bağını çözmeğe ben lâıyk değilim.

8. Ben sizi su ile vaftiz ettim, fakat o sizi Ruhülkudüsle vaftiz edecektir.

* İyi haber, müjde manasınadır.

* Malaki 3:1.

* İşaya 40:3.

9. O günlerde vaki oldu ki, İsa Galilenin Nâsıra şehrinden gelip Erdende Yahya tarafından vaftiz olundu.

10. Hemen sudan çıkarak, göklerin yarıldığını, ve kendi üzerine Ruhun güvercin gibi indiğini gördü;

11. ve göklerden: Sen benim sevgili Oğlumsun, senden razıyım, diye bir ses geldi.

12. Ruh hemen onu çöle sevketti;

13. ve Şeytan tarafından tecrübe olunarak, kırk gün çölde kaldı; vahşi hayvanlarla beraberdi; melekler de ona hizmet ediyorlardı.

14. Yahya ele verildikten sonra, İsa, Allahın incilini vâzederek, Galileye gelip dedi:

15. Vakit tamam oldu, ve Allahın melekûtu* yakındır; tövbe edin, ve incile iman eyleyin.

* *Kırallık, saltanat.*

16. Galile denizi kıyısından geçerek, Simunu ve kardeşi Andreası denize ağ atarlarken gördü; çünkü balıkçı idiler.

17. İsa onlara dedi: Ardımca gelin, sizi insan avcılarını yapacağım.

18. Onlar da hemen ağlarını bırakıp onun ardınca gittiler.

19. Oradan biraz ileri gidince, Zebedinin oğlu Yakubu, ve kardeşi Yuhannayı gördü; kayıkta ağlarını tamir ediyorlardı.

20. Hemen onları çağırdı; onlar da babaları Zebediyi kayıkta işçilerle bırakıp onun ardınca gittiler.

21. Kefernahuma girdiler; ve İsa hemen Sebt günü havraya girip öğretiyordu.

22. Onun öğretişine çok şaşılar; çünkü onlara yazıcılar* gibi değil, fakat hâkimiyet sahibi gibi öğretiyordu.

23. Hemen onların havrasında murdar ruh ile bir adam olup, bağırarak dedi:

24. Bizden sana ne, ey Nâsıralı İsa? bizi helâk etmeğe mi geldin? Kimsin, seni biliyorum; Allahın Mukaddesi.

25. İsa onu azarlıyıp: Sus, ve ondan çık, dedi.

26. Murdar ruh da onu sarsıp yüksek sesle bağıarak ondan çıktı.
27. Hepsi de şaşılar, o derece ki, birbirine sorup diyorlardı: Bu nedir? yeni öğretiş! o, murdar ruhlara bile hâkimiyetle emrediyor, ve kendisine itaat eyliyorlar.
28. Onun hakkındaki rivayet bütün Galile çevresinde her yere hemen yayıldı.
- * Mukaddes kitapları istinsah, tefsir, tatbik eden âlimler.
29. Havradan çıktıkları zaman, Yakub ve Yuhanna ile beraber hemen Simunun ve Andreasın evine geldiler.
30. Simunun kaynanası ısıtmalı yatıyordu; onun için hemen İsa'ya söylediler.
31. O da gelip elinden tuttu, kaldırdı; ısıtma onu bıraktı, ve kadın onlara hizmet etti.
32. Akşamlayın, güneş battığı zaman, bütün hastaları ve cine tutulmuş olanları kendisine getirdiler.
33. Bütün şehir kapıya toplanmıştı.
34. İsa çeşit çeşit hastalıklara tutulmuş olan çok kimseleri iyi etti; çok cinler çıkardı; ve cinleri söz söylemeğe bırakmıyordu, çünkü kendisini tanıyorlardı.
35. Sabahlayın, gün doğmadan çok evel, İsa kalktı; çıkıp bir ıssız yere gitti; orada dua etti.
36. Simun ve onunla beraber olanlar İsanın arkasından gittiler;
37. ve onu bulup kendisine: Herkes seni arıyor, dediler.
38. İsa da onlara dedi: Başka yakın kasabalara gidelim de oralarda da vâzedeyim; çünkü ben bunun için çıktım.
39. Ve havralarında vâzederek, ve cinleri çıkararak, bütün Galilede dolaştı.
40. Bir cüzamlı İsa'ya geldi, ve kendisine yalvararak diz çöküp ona dedi: Eğer istersen beni temizliyebilirsin.
41. O da acıyarak, elini uzattı, ve ona dokundu, ve kendisine: İsterim, temiz ol, dedi.
42. Cüzam hemen ondan gitti, ve temiz oldu.
43. İsa ona sıkı tenbih ederek, hemen onu gönderip kendisine dedi:
44. Sakın kimseye bir şey söyleme; fakat git, kendini kâhine* göster, ve onlara şehadet olsun diye, temizliğin hakkında Musanın emrettiği* şeyleri arzet.
45. Fakat o çıktı, bir çok şeyler ilân etmeğe, ve bu sözü yaymağa başladı, şöyle ki, İsa artık bir şehre açıkça giremez oldu; ancak dışarda ıssız yerlerde bulunuyordu; ve her taraftan kendisine geliyorlardı.
- *Mabedin ibadet ve ayin memurları.
- *Levililer 13:49; 14:2.

BAP 2

BİR kaç gün sonra, tekrar Kefernahuma girince, evde olduğu işitildi.

2. Ve çok adam toplandı; şöyle ki, artık kapı yanında bile yer kalmamıştı; ve İsa onlara kelâmı söyliyordu.
3. Dört kişi tarafından taşınmakta olan inneli bir hastayı getirip kendisine geldiler.
4. Kalabalıktan ona yaklaşamadıkları için, olduğu yerin damını açıp söktükten sonra, içinde innelinin yatmakta olduğu yatağı indirdiler.
5. İsa da onların imanını görerek, inneliye dedi: Oğul, günahların bağışlandı.
6. Fakat orada yazıcılardan bazısı oturup yüreklerinden düşünüyorlardı:
7. Bu adam neden böyle söyliyor? küfrediyor; yalnız Allahtan başka günahları kim bağışlıyabilir?
8. İsa da, içlerinden böyle düşündüklerini hemen kendi ruhunda bilerek, onlara dedi: Niçin yüreklerinizden bu şeyleri düşünüyorsunuz?
9. Hangisi daha kolaydır? inneliye: Günahların bağışlandı, demek mi? yoksa: Kalk, yatağını

kaldır, ve yürü, demek mi?

10. Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlamak kudreti olduğunu bilesiniz diye (inneliye dedi):

11. Sana söylüyorum: Kalk, yatağını kaldır da evine git.

12. O da kalkıp hemen yatağını kaldırdı, ve hepsinin önünde çıktı; şöyle ki, hepsi şaşakaldılar ve Allaha hamedip: Hiç bir zaman böylesini görmedik, dediler.

13. O tekrar deniz kıyısına çıktı, bütün halk yanına geliyordu, o da onlara öğretiyordu.

14. Geçerken gümrük yerinde oturan Alfeusun oğlu Leviyi gördü, ve ona: Ardımca gel, dedi. O da kalkıp ardınca gitti.

15. Ve vaki oldu ki, onun evinde sofrada oturuyordu. Bir çok vergi mültezimleri* ve günahkârlar İsa ve onun şakirtleri ile sofraya oturdular; zira çokluk idiler, ve onun ardınca gidiyorlardı.

16. Ferisilerin* yazıcıları, onu günahkârlar ve vergi mültezimleri ile beraber yemekte gördükleri zaman, onun şakirtlerine dediler: Niçin vergi mültezimleri ve günahkârlarla yiyip içiyor?

17. İsa da bunu işitince, onlara dedi: Sağlam olanlar değil, ancak hasta olanlar hekime muhtaçtırlar. Ben salihleri değil, fakat günahkârları çağırmağa geldim.

* Ecnebi hâkimler olan Romalılar için vergi toplıyan Yahudiler.

* Yahudilerde dini bir fırka.

18. Yahyanın şakirtleri ve Ferisiler oruçlu idiler; gelip ona dediler: Yahyanın ve Ferisilerin şakirtleri niçin oruç tutuyorlar da senin şakirtlerin oruç tutmuyorlar?

19. İsa da onlara dedi: Güvey kendileriyle beraber oldukça, düğündekiler oruç tutabilirler mi? Güvey onlarla beraber oldukça, oruç tutamazlar.

20. Fakat güveyin onlardan alınacağı günler gelecektir, o zaman, o günde oruç tutacaklardır.

21. Hiç kimse eski esvaba yeni kumaş parçası dikmez; yoksa yeni yama eski kumaştan koparır, ve yırtık daha kötü olur.

22. Hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz; yoksa şarap tulumları patlatır, şarap da, tulumlar da telef olur; yeni şarabı ancak yeni tulumlara korlar.

23. Ve vaki oldu ki, Sebt günü İsa ekinlerden geçiyordu; şakirtleri yürürken başakları koparmağa başladılar.

24. Ferisiler ona dediler: Bak, Sebt gününde caiz olmıyanı niçin yapıyorlar?

25. İsa da kendilerine dedi: Davudun, kendisi ve kendisile beraber olanlar, aç ve muhtaç kaldıkları vakit, ne yaptığıını,

26. başkâhin Abiatarın zamanında Allahın evine nasıl girdiğini, ve kâhinlerden başkasının yemesi caiz olmıyan huzur ekmeklerini yediğini, ve kendisile beraber olanlara da verdiğini* hiç okumadınız mı?

27. Ve onlara dedi: İnsan Sebt günü için değil, Sebt günü insan için oldu.

28. Böylece İnsanoğlu Sebt gününün de rabbidir.

*I. Samuel 21:6.

BAP 3

YİNE havraya girdi; orada eli kurumuş bir adam vardı.

2. Onlar da İsayı itham edebilmek için, Sebt gününde onu iyi edecek mi, diye kendisini gözetliyorlardı.

3. İsa eli kurumuş adama: Ortaya çık, dedi.

4. Onlara da dedi: Sebt gününde iyilik etmek mi, yoksa kötülük etmek mi caizdir? can kurtarmak mı, yoksa öldürmek mi? Fakat onlar sustular.

5. İsa, etrafındakilere öfke ile bakıp onların yüreklerinin katılığından kederlenerek, adama: Elini uzat, dedi. O da uzattı, ve eli eski haline geldi.

6. Ferisiler dışarı çıkıp hemen Hirodesîler* ile beraber, İsayı nasıl helâk etsinler, diye ona karşı öğütleştiler.

* Kıral Hirodes taraftarları.

7. İsa şakirtleri ile denize çekildi; Galileden büyük bir kalabalık onun ardınca gitti; ve Yahudiyeden,

8. Yerusâlimden, İdumeadan, Erdenin ötesinden, Sur ve Sayda taraflarından, büyük bir kalabalık, onun yaptığı bütün şeyleri işiterek, kendisine geldiler.

9. İsa, kalabalık sebeble kendisini sıkıştırmasınlar diye, küçük bir kayığın kendi yanında beklemesini şakirtlerine söyledi.

10. Çünkü bir çoklarını iyi etmişti; öyle ki, dertleri olanların hepsi ona dokunmak için üzerine üşüşüyorlardı.

11. Murdar ruhlar onu gördükleri zaman, önünde yere kapanıyorlardı; ve bağırıp: Sen Allahın Oğlusun, derlerdi.

12. Ve kendisini belli etmesinler diye onlara sıkıca tenbih ederdi.

13. İsa dağa çıkıp kendi istediklerini yanına çağırdı; onlar da yanına gittiler.

14. Ve kendisi ile beraber olsunlar, onları vâzetmeğe göndersin,

15. ve cinleri çıkarmağa kudretleri olsun diye on iki kişi tayin etti;

16. Petrus lâkabını kattığı Simunu,

17. ve Boanerces, yani Gökgürlemesi oğulları, lâkabını kattığı Zebedinin oğlu Yakubu ve Yakubun kardeşi Yuhannayı,

18. ve Andreası, Filipusu, Bartolomeusu, Mattayı, Toması, Alfeusun oğlu Yakubu, Taddeusu, Gayyur Simunu,

19. ve Yahuda İskariyotu, ki bu da İsayı ele verdi.

20. Bir eve geldi; ve yine kalabalık toplandı, o kadar ki, ekmek bile yiyemiyorlardı.

21. Kendininkiler bunu işittikleri zaman, onu tutmağa çıktılar; çünkü: Aklını oynatmış, diyorlardı.

22. Yerusâlimden inen yazıcılar: Onda Beelzebul* var, ve: Cinlerin reisi vasıtası ile cinleri çıkarıyor, diyorlardı.

23. İsa da onları yanına çağırıp kendilerine mesellerle söyledi: Şeytan nasıl Şeytanı çıkarabilir?

24. Eğer bir ülke içinde ayrılık olursa, o ülke duramaz.

25. Ve bir evin içinde ayrılık olursa, o ev duramayacaktır.

26. Eğer Şeytan kendisine karşı kalkıp kendisinde ayrılık olursa, duramaz, ancak sonu gelir.

27. Fakat kimse kuvvetlinin evine girip onun eşyasını soyamaz, meğer ki, önce o kuvvetliyi bağlasın; o zaman evini soyar.

28. Doğrusu size derim: Hep günahlar, ve ne kadar küfredelerse, küfürleri âdem oğullarına bağışlanır.

29. Fakat her kim Ruhülkudüse küfrederse, onun için ebediyen bağışlama yoktur, ama ebedî günah ile suçludur.

30. Çünkü onlar: Murdar ruhu vardır, diyorlardı.

* Şeytanların başı.

31. İsanın anası ve kardeşleri geldiler, dışarda durup kendisine adam göndererek, onu çağırdılar.

32. Kalabalık onun çevresinde oturuyordu; ve ona dediler: İşte, anan ve kardeşlerin dışarda seni arıyorlar.

33. İsa onlara cevap verip dedi: Benim anam ve kardeşlerim kim?

34. Çevresinde oturanlara bakıp dedi: İşte, benim anam ve kardeşlerim!

35. Çünkü her kim Allahın iradesini yaparsa, kardeşim, kızkardeşim ve anam odur.

BAP 4

YİNE deniz kıyısında öğretmeğe başladı. Yanına pek büyük kalabalık toplandı, şöyle ki, İsa deniz üzerinde kayığa binip oturdu; ve bütün kalabalık deniz kenarında karada idi.

2. Onlara mesellerle çok şeyler öğretti, ve öğretirken onlara dedi:

3. Dinleyin! İşte, ikinci tohum ekmeğe çıktı;

4. ve vaki oldu ki, ekerken bazısı yol kenarına düştü; kuşlar gelip onu yediler.

5. Başkası çok toprağı olmıyan kayalığa düştü; ve hemen sürdü, çünkü toprağın derinliği yoktu;

6. ve güneş doğunca yandı; ve kökü olmadığı için kurudu.

7. Başkası dikenler arasına düştü; dikenler çıkıp onu boğdular, ve semere vermedi.

8. Başkaları iyi toprağa düştüler, büyüüp çoğaldılar, ve semere verdiler; kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat getirdi.

9. Ve onlara dedi: İşitecek kulakları olan işitsin.

10. Yalnız kalınca, Onikilerle beraber onun çevresinde bulunanlar meselleri kendisinden sordular.

11. O da onlara dedi: Allahın melekûtunun sırrı size verilmiştir; fakat dışarda olanlara her şey meseller ile oluyor;

12. ta ki, bakanlar bakıp görmesinler; ve işitenler işitip anlamasınlar; olmıya ki, döneler de, onlara bağışlana.

13. Ve onlara dedi: Siz bu meseli bilmiyor musunuz? bütün meselleri nasıl bileceksiniz?

14. İkinci sözü eker.

15. Sözün ekildiği yerde, yol kenarındakiler şunlardır; işittikleri zaman, hemen Şeytan gelir, kendilerine ekilmiş olan sözü alıp götürür.

16. Böylece kayalıklar üzerine ekilenler şunlardır; sözü işittikleri zaman, hemen onu sevinçle alırlar;

17. ve kendilerinde kök yoktur, ancak onlar bir zaman içindirler; sonra sözden dolayı sıkıntı yahut eziyet olunca, hemen sürçerler.

18. Dikenler arasına ekilmiş olan başkaları ise, şunlardır ki, sözü işitirler,

19. ve dünyanın kaygıları, zenginliğin aldaticılığı, başka şeylerin hevesleri araya girip sözü boğarlar; ve o semeresiz olur.

20. İyi toprak üzerine ekilmiş olanlar da şunlardır ki, sözü işitip kabul ederler; ve kimi otuz, kimi altmış, kimi yüz kat semere verir.

21. Ve onlara dedi: Işık, kile veya yatak altına konulmak için mi getirilir? Şamdan üzerine konulmak için değil mi?

22. Çünkü keşfolunmak için değil ise, gizli bir şey yoktur; ve aydınlığa çıkmak için değil ise, saklı bir şey yoktur.

23. Bir kimsenin işitecek kulakları varsa, işitsin.

24. Ve onlara dedi: Ne dinlediğinize dikkat edin. Ölçtüğünüz ölçü ile size ölçülecektir; ve size üstüne konulacaktır.

25. Zira kimin varsa, ona verilecektir; fakat kimin yoksa, onda olan da kendisinden alınacaktır.

26. Ve dedi: Allahın melekûtu böyledir; yere tohum saçan bir adam gibidir.

27. Gece gündüz uyuyup kalkar; tohum biter, ve büyür; nasıl, o bilmez.

28. Toprak kendiliğinden önce otu, sonra başağı, sonra başakta dolu taneyi verir.

29. Mahsul erdiği zaman, hemen orağı salar; çünkü hasat gelmiştir.

30. Ve dedi: Allahın melekûtunu nasıl benzetelim? yahut onu ne meselle önünüze koyalım?

31. Hardal tanesi gibidir ki, toprağa ekilirken her ne kadar yer üzerinde olan bütün tohumlardan en küçüğü ise de,
32. ekildikten sonra büyür, ve bütün sebzelerden daha büyük olur, büyük dallar salar; şöyle ki, gökün kuşları onun gölgesi altına yerleşebilirler.
33. Onlara, iştmeğe kadir olduklarına göre, sözü bu gibi çok mesellerle söylerdi;
34. ve onlara meselsiz söylemezdi; fakat kendi şakirtlerine ayrıca bütün şeyleri açardı.
35. O gün, akşam olunca, onlara: Karşı yakaya geçelim, dedi.
36. Onlar da kalabalığı bırakarak, onu olduğu gibi kayık içine aldılar. Başka kayıklar da onunla beraber diler.
37. Büyük bir kasırga oldu, ve kayığa dalgalar saldırdı, o derece ki, artık kayık doluyordu.
38. O ise, kıçta olup yüzyastığı üzerinde uyuyordu. Onlar kendisini uyandırıp dediler: Muallim, helâk olmamıza aldırış etmiyor musun?
39. O da uyanıp yeli azarladı, ve denize: Sus, dur, dedi. Yel dindi, büyük limanlık oldu.
40. Ve onlara dedi: Neden korkaksınız? hâlâ imanınız yok mu?
41. Onlar da ziyadesile korkup birbirine diyorlardı: Acaba bu kimdir ki, hem yel hem deniz kendisine itaat ediyor?

BAP 5

KARŞI yakaya, Gerasinilerin memleketine geldiler.

2. İsa kayıktan çıkınca murdar ruhu olan bir adam hemen kabirlerden çıkıp onu karşıladı.
3. Onun oturduğu yer kabirler arasında idi, ve kimse onu zincirle bile bağlayamazdı;
4. çünkü çok kere bukağılar ve zincirlerle bağlanmıştı, zincirleri kırmış, bukağıları parçalamıştı; ve kimse onu zapt edemiyordu.
5. Daima, gece gündüz, dağlarda ve kabirlerde bağırırdı, ve kendisini taşlarla yaralardı.
6. İsayı uzaktan gördüğü zaman, koşup ona secde kıldı;
7. ve yüksek sesle bağırıp dedi: Ey İsa, Yüce Allahın Oğlu, benden sana ne? Allah hakkı için sana and veririm; bana azap etme.
8. Çünkü ona: Ey murdar ruh, bu adamdan çık, diyordu.
9. Ondandır: Adın ne? diye sordu; ve ona dedi: Benim adım Lejyondur*, zira biz çokluğuz.
10. Kendilerini o diyardan dışarı çıkarmasın diye, ona çok yalvardı.
11. Orada, dağın yanında, büyük bir domuz sürüsü otliyordu.
12. Ona yalvarıp dediler: Bizi o domuzlara gönder, içlerine girelim.
13. İsa da onlara izin verdi. Murdar ruhlar da çıkıp domuzlara girdiler, ve iki bin kadar olan o sürü uçurumdan aşağı denize atıldı, denizde boğuldu.
14. Onları güdenler kaçıp şehirde ve çiftliklerde haberi yaydılar. Ve vaki olanı görmeğe geldiler.
15. İsayı geldiler, ve kendisinde lejyon bulunup cine tutulmuş olan adamı oturmuş, giyinmiş ve akıllanmış görerek korktular.
16. Görenler, cine tutulmuş olan adama ne olduğunu ve domuzlar hakkında onlara anlattılar.
17. Kendi sınırlarından çıksın diye ona yalvarmağa başladılar.
18. O, kayığa girince, cine tutulmuş olan adam kendisi ile beraber kalmak için ona yalvardı.
19. Ve İsa onu bırakmadı, ancak ona dedi: Evine, seninkilere git, ve Rabbin sana yaptığı bütün şeyleri ve sana merhamet eylediğini onlara haber ver.
20. O da gidip İsanın kendisine bütün ettiklerini Dekapoliste* ilân etmeğe başladı; ve hepsi şaşıyorlardı.

* Bir Roma askeri fırkası, takriben 6000 nefer.

* *On şehir*, manasına, Erden ırmağı şarkında bir vilayet adı.

21. İsa kayıkla yine karşı yakaya geçtiği zaman, yanına büyük kalabalık toplandı; o da denizin kıyısında idi.
22. Ve havra reislerinden Yairus adlı bir adam gelip onu görerek ayaklarına kapandı,
23. ona çok yalvarıp dedi: Kızcağızım son nefesindedir; gelip ellerini üzerine koy, ta ki, kurtulup yaşasın.
24. O da onunla gitti; ve büyük bir kalabalık ardınca gidip kendisini sıkıştırıyorlardı.
25. On iki yıldan beri kan akıntısına tutulmuş bir kadın,
26. bir çok hekimler elinden çok şeyler çekmişti, bütün varını sarfedip faide görmemiş, fakat daha kötüleşmiş idi,
27. İsa hakkındaki şeyleri işitip kalabalık içinde arkadan gelerek esvabına dokundu.
28. Çünkü: Yalnız esvabına dokunsam, kurtulacağım, diyordu.
29. Hemen kanının pınarı kurudu, kadın da o deritten iyi olduğunu bedeninde duydu.
30. Hemen İsa, nefsinde olan kuvvetin kendisinden çıktığını bilerek, kalabalık içinde dönüp: Esvabıma kim dokundu? dedi.
31. Şakirtleri de ona dediler: Kalabalığın seni sıkıştırdığını görüyorsun da: Bana kim dokundu mu diyorsun?
32. Bunu yapmış olanı görmek için etrafa bakınıyordu.
33. Kadın da kendisine vaki olanı bildiğinden, korkup titriyerek geldi; ayağına kapanıp ona bütün hakikati söyledi.
34. O da kadına dedi: Kızım, iman senin seni kurtardı; selâmetle git, ve derdinden sağal.
35. İsa henüz söz söylemekte iken, havra reisinin evinden adamlar gelip dediler: Kızın öldü; artık niçin Muallime zahmet veriyorsun?
36. Fakat İsa söylenen sözü işitince, havra reisine dedi: Korkma, ancak iman et.
37. Petrus, Yakub, ve Yakubun kardeşi Yuhannadan başka kimseyi ardınca gelmeğe bırakmadı.
38. Havra reisinin evine gelip gürültüyü, ağlıyanları ve çığlık koparanları gördü.
39. Girdiği zaman, onlara dedi: Niçin gürültü ediyor, ve ağlıyorsunuz? çocuk ölmedi, ancak uyuyor.
40. Onlar ise, kendisine çok gülüyorlardı. Fakat kendisi hepsini dışarı çıkardıktan sonra, çocuğun babasını ve anasını ve beraberinde olanları alıp çocuğun olduğu yere girdi.
41. Çocuğun elini tutup ona: *Talita kumi*, dedi, ki tercümesi: Kızcağız, sana kalk diyorum, demektir.
42. Kız da hemen kalkıp gezdi; zira on iki yaşında idi. Hemen onlar pek çok şaşılar.
43. Onlara: Bunu kimse bilmesin, diye sıkı tenbih etti, ve kıza yemek için bir şey versinler diye söyledi.

BAP 6

ORADAN çıkıp kendi memleketine geldi, şakirtleri de ardınca gittiler.

2. Sebt günü olunca, havrada öğretmeğe başladı; çoğu onu işiterek şaşıp dediler: Bu adama bu şeyler neredendir? buna verilen hikmet nedir? onun ellerile yapılan böyle kudretli işler ne demektir?
3. Meryemin oğlu, ve Yakubun, Yosesin, Yahudanın ve Simunun kardeşi, dülger, bu değil mi? kızkardeşleri burada bizimle değil mi? Ve onda sürçtüler.
4. İsa da onlara dedi: Bir peygamber kendi memleketinden, akrabaları arasından ve evinden başka yerde itibarsız değildir.
5. Orada kudretli iş yapamadı, ancak bir kaç hasta üzerine ellerini koyup onları iyi etti.
6. Onların imansızlıklarına şaştı. Çevrede olan köyleri, talim ederek dolaşıyordu.

7. Onikileri yanına çağırıp onları ikişer ikişer göndermeğe başladı; onlara murdar ruhlar üzerine hâkimiyet verdi.
8. Onlara yol için bir değnekten başka hiç bir şey, ne torba, ne ekmek ve ne de kesede para almayıp,
9. fakat çarık giymelerini tenbih etti. Ve: İki gömlek giymeyin, dedi.
10. Ve onlara diyordu: Her nerede bir eve girerseniz, o yerden çıkıncıya kadar orada kalın.
11. Neresi sizi kabul etmezse, ve sizi dinlemezlerse, oradan çıkarken ayaklarınızın altındaki tozu onlara şehadet olsun diye silkin.
12. Onlar da çıkıp tövbe etsinler diye vâzetteler.
13. Çok cinleri çıkarıyorlar, ve çok hastaları yağ ile yağlayıp iyi ediyorlardı.
14. Kırıl Hirodes dahi işitti, çünkü onun ismi belli olmuştu. Ve diyordu: Vaftizci Yahya ölülerden kıyam etmiştir, bundan dolayı kendisinde kudretler işlemektedir.
15. Fakat başkaları: İlyadır, diyorlardı. Başkaları da: Peygamberlerden biri gibi bir peygamberdir, diyorlardı.
16. Fakat Hirodes, bunu işittiği zaman, dedi: Başını kestiğim Yahyadır; o kıyam etmiştir.
17. Çünkü Hirodes kendisi, göndererek Yahyayı tutup kardeşi Filipusun karısı Hirodiastan ötürü onu zindanda bağlamıştı; çünkü o kadınla evlenmişti.
18. Zira Yahya Hirodes: Kardeşinin karısını almak sana caiz değildir, derdi.
19. Hirodias ise, ona kin bağlayıp, onu öldürmek istiyor, fakat yapamıyordu.
20. Çünkü Hirodes, salih ve mukaddes bir adam olduğunu bilerek, Yahyadan korkar, ve onu korurdu. Onu dinlediği zaman, çok şaşırırdı, ve onu sevinçle dinlerdi.
21. Hirodesin kendi doğum gününde büyük adamlarına, binbaşılara ve Galilenin ileri gelenlerine ziyafet verdiği münasip gün gelince,
22. Hirodiasın kızı girip oynadığı vakit, Hirodesin ve kendisile sofrada oturanların hoşuna gitti; ve kırıl kıza dedi: Dile benden, ne istersen sana vereceğim.
23. Ve: Benden her ne dilerse, ülkemin yarısına kadar, sana vereceğim, diye ona and etti.
24. O da çıkıp anasına: Ne diliyeyim? dedi. Anası: Vaftizci Yahyanın başını, dedi.
25. Hemen çabucak kırılın yanına girip ondan diliyerek dedi: Vaftizci Yahyanın başını tepsi içinde şimdi bana vermeni isterim.
26. Kırıl çok kederlendi; fakat yeminleri ve sofrada kendisile oturanlardan ötürü kızı reddetmek istemedi.
27. Kırıl hemen muhafız askerinden birini gönderip onun başını getirmesini emretti. O da gidip zindanda onun başını kesti;
28. başını bir tepsi içinde getirdi ve onu kıza verdi; kız da anasına verdi.
29. Yahyanın şakirtleri ise, işittikleri zaman, geldiler, cesedini kaldırdılar, ve onu kabre koydular.
30. Resuller İsanın yanına toplanıp ne yaptılar ve ne talim ettilerse, hepsini ona söylediler.
31. O da onlara dedi: Sizler ayrıca bir ıssız yere gelin, ve biraz dinlenin. Çünkü gelen gidenler çoktu, şöyle ki, yemek yemeğe vakitleri yoktu.
32. İmdi, kayıkla ayrıca bir ıssız yere gittiler.
33. Giderlerken halk onları gördü, bir çoğu da onları tanıdılar, ve bütün şehirlerden oraya yaya seğirdip onlardan önce vardılar.
34. O da çıkıp büyük bir kalabalık gördü ve onlara acıdı, zira çobanı olmıyan koyunlar gibi idiler; ve onlara çok şeyler öğretmeğe başladı.
35. Artık vakit çok geç olduğundan, şakirtleri ona gelip dediler: Burası bir ıssız yerdir, zaten saat de geçtir;
36. onları salıver de, çevrede olan çiftliklere ve köylere gidip kendilerine yiyecek satın alsınlar.
37. Fakat o kendilerine cevap verip: Onlara siz yiyecek verin, dedi. Ve ona dediler: Gidip iki yüz dinarlık* ekmek mi alıp da onlara yedirelim?

38. O da onlara dedi: Kaç ekmeğiniz var? gidin, bakın. Onlar da öğrenip: Beş ekmek ve iki balığımız var, dediler.
39. Onlara hepsinin bölük bölük yeşil otların üzerine oturmalarını emretti.
40. Onlar da yüzer, ellişer, küme küme oturdular.
41. Beş ekmeği ve iki balığı alıp göke bakarak şükran duası etti, ve önlerine koymak için ekmekleri kırıp şakirtlerine verdi; iki balığı da hepsine pay etti.
42. Hepsi yiyip doydular.
43. Parçalardan ve balıklardan on iki küfe dolusu kaldırdılar.
44. O ekmeklerden yiyenler beş bin erkek idiler.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
45. Halkı salıverinciye kadar, hemen kayığa binip kendisinden önce karşı yakaya, Beytsaydaya, geçsinler diye şakirtlerini zorladı.
46. Onları uğurladıktan sonra, dua etmek için dağa gitti.
47. Akşam olunca, kayık denizin ortasında idi, o ise, yalnız başına karada idi.
48. Onların kürek çekmekte, sıkıntıda olduklarını gördü, çünkü yel onlara karşı idi. Gecenin dördüncü nöbeti sularında denizin üzerinde yürüyerek yanlarına geldi; ve sanki onları geçmek istiyordu.
49. Fakat onlar kendisini deniz üzerinde yürür görünce, bir hayalet sandılar, ve bağırdılar;
50. çünkü hepsi onu görüp şaşkınlığa düştüler. Fakat hemen: Cesur olun, benim, korkmayın, diyerek onlara söyledi.
51. Yanlarına kayığa bindi, yel de dindi; onlar içlerinden pek çok şaşılar;
52. zira ekmekler işini anlamadılar, fakat yürekleri katılaşmıştı.
53. Karşıya geçtikleri zaman, Cenesarette karaya vardılar, kıyıya bağlandılar.
54. Kayıktan çıkınca, halk hemen onu tanıyıp
55. bütün çevredeki havaliyi koşarak dolaştılar; İsanın nerede olduğunu işiterek hastaları döşeklerde taşıyıp oraya götürmeğe başladılar.
56. Ve köylere, şehirlere, veya çiftliklere, her nereye girerse, hastaları meydanlara koyuyorlardı, ve ancak esvabının eteğine dokunsunlar diye ona yalvarıyorlardı. Dokunanların hepsi de iyi oluyorlardı.

BAP 7

- FERİSİLER ve Yeruşalimden gelmiş olan bazı yazıcılar İsanın yanına toplandılar,
2. ve onun şakirtlerinden bazısının murdar, yani, yıkanmamış ellerle ekmeklerini yemekte olduklarını gördüler.
3. (Çünkü Ferisiler ve bütün Yahudiler ihtiyarların ananesini tutup ellerini iyice yıkamadıkça yemezler;
4. ve çarşıdan geldikleri vakit yıkanmadıkça yemezler; ve başka çok şeyler, kâselerin, çanakların ve bakır kapların yıkanması vardır ki, bunları tutmağı kabul etmişlerdir.)
5. Ferisiler ile yazıcılar ona sordular: Şakirtlerin niçin ihtiyarların ananesine göre yürümiyorlar, ve murdar ellerle ekmeklerini yiyorlar?
6. Onlara dedi: İşaya siz ikiyüzlülerden ötürü iyi peygamberlik etmiştir, nasıl ki yazılmıştır: “Bu kavm dudakları ile beni sayarlar, Fakat onların yüreği benden uzaktır.
7. Ve talimat olarak insan emirlerini öğretilip, Boş yere bana taparlar.”*
- * İşaya 29:13.
8. Siz Allahın emrini bırakıp insanların ananesini tutuyorsunuz.

9. Ve onlara dedi: Kendi ananenizi tutmak için Allahın emrini ne güzel reddedersiniz!
10. Zira Musa demiştir: “Babana anana hürmet et,” ve: “Babaya yahut anaya kötü söyleyen mutlaka öldürülsün.”*
11. Fakat siz dersiniz: Eğer bir adam babasına yahut anasına: Benden sana faide olacak şey kurbandır, yani, vakfedilmiştir, derse,
12. artık babasına anasına hiç bir şey yapmağa onu bırakmazsınız.
13. Böylece naklettiğiniz ananenizle Allahın kelâmını bozarsınız, ve bunun gibi çok şeyler yaparsınız.
14. Halkı tekrar yanına çağırıp onlara dedi: Hepiniz beni dinleyin ve anlayın;
15. insanın dışından kendisine girip onu kirletebilecek bir şey yoktur; fakat insanı kirleten insandan çıkan şeylerdir.*
- * Bir çok muteber eski metinlerde 16 ıncı âyet ilâve olunmuştur:
16. *Bir kimsenin işitecek kulakları varsa, işitsin.* Bak, Markos 4:9, 23.
17. Halkın yanından eve girince, şakirtleri ona meseli sordular.
18. O da onlara dedi: Siz de mi böyle anlayırsınız? Anlamıyor musunuz ki, insana dışardan her ne girse, onu kirletemez?
19. çünkü yüreğine değil, fakat karnına girer, ve mecraya çıkar. Bunu demekle bütün yemekleri temiz etti.
20. Ve dedi: İnsandan çıkan şeydir ki, insanı kirletir.
21. Çünkü içten, insanların yüreğinden, kötü düşünceler, fuhuşlar, hırsızlıklar, katiller, zinalar,
22. tamahlar, kötülükler, hile, şehvet, kemgözlük, küfür, gurur ve akılsızlık çıkar.
23. Bütün bu kötü şeyler içten çıkarlar, ve insanı kirletirler.
- * Çıkış 20:12; Tesniye 5:16; Çıkış 21:17; Levililer 20:9.
24. Oradan kalkıp Sur ve Sayda sınırlarına gitti. Bir eve girip kimsenin bilmesini istemedi; ve gizlenemedi.
25. Fakat küçük kızında murdar ruh olan bir kadın, İsa hakkında haber aldı, ve hemen gelip ayaklarına düştü.
26. O kadın Yunanlı olup Suriyeli Fenike ırkındandı. Kızından cini çıkarmasını ona yalvardı.
27. İsa ona dedi: Bırak, önce çocuklar doysunlar; çünkü çocukların ekmeğini alıp onu köpeklerle atmak iyi değildir.
28. Kadın da cevap verip ona dedi: Evet, ya Rab, köpekler de sofranın altında çocukların kırıntılarından yerler.
29. O da ona dedi: Bu sözden dolayı git, cin senin kızından çıkmıştır.
30. Kadın evine gidip cini çıkmış ve kızı yatakta yatar buldu.
31. Yine Sur sınırlarından çıkıp Sayda içinden Dekapolis sınırları ortasından Galile denizine geldi.
32. Ona sağır ve peltek birini getirdiler; ve elini üzerine koysun diye ona yalvardılar.
33. O da kalabalıktan ayrıca bir yana onu alıp kulaklarına parmaklarını koydu, ve tükürüp diline dokundu.
34. Göke bakarak, ah edip ona: *Effata*, yani, Açıl, dedi.
35. Kulakları açıldı, ve dilinin bağı çözülüp düzgün söyledi.
- Onlara kimseye söylemesinler diye tenbih etti; fakat ne kadar ziyade tenbih ederse, onlar o kadar çok ilân ediyorlardı.
36. Pek çok şaşırıyorlardı: Her şeyi iyi yaptı; hem sağıruları işittiriyor, hem dilsizleri söyletiyor.

O günlerde yine büyük bir kalabalık oldu; ve onların yiyeceği olmadığından şakirtlerini yanına çağırıp onlara dedi:

2. Halka acıyorum, çünkü şimdi üç gündür benimle beraber bulunuyorlar, ve yiyecek bir şeyleri yok.

3. Eğer onları evlerine aç salıverirsem, yolda bayılacaklar; bazıları da uzaktan geldiler.

4. Şakirtleri ona cevap verdiler: Burada ıssız yerde, bunları ekmekle insan nereden doyurabilecektir?

5. Onlara sordu: Kaç ekmeğiniz var? Onlar da: Yedi, dediler.

6. Yere otursunlar diye halka emretti; ve yedi ekmeği alıp şükrettikten sonra kırdı, önlerine koymak üzere şakirtlerine verdi; onlar da halkın önüne koydular.

7. Bir kaç küçük balıkları da vardı; şükran duasını ettikten sonra, bunları da önlerine koysunlar diye onlara söyledi.

8. Yediler ve doydular; artan parçalardan yedi sepet kaldırdılar.

9. Dört bin kişi kadar idiler; ve onları salıverdi.

10. Hemen şakirtleri ile kayığa binip Dalmanuta taraflarına geldi.

11. Ferisiler çıkıp onunla çekişmeğe başladılar; onu deniyerek ondan gökten bir alâmet istediler.

12. O da ruhunda derin ah edip dedi: Niçin bu nesil bir alâmet arıyor? Doğrusu size derim: Bu nesle bir alâmet verilmiyecektir.

13. Onları bırakıp yine kayığa binerek karşı yakaya gitti.

14. Ekmek almağı unuttular; ve kayıkta yanlarında bir ekmekten başka yoktu.

15. İsa ise onlara tenbih edip dedi: Sakının, Ferisilerin hamurundan ve Hirodesin hamurundan kaçının.

16. Onlar da birbirleriyle söyleşip: Bizim ekmeğimiz olmadığı içindir, dediler.

17. İsa bunu bilerek onlara dedi: Niçin ekmeğiniz olmadığını söyleşiyorsunuz? Hâlâ akıl erdirmiyor ve anlamıyor musunuz? yüreğiniz katılaşmış mı?

18. Gözleriniz varken görmiyor musunuz? kulaklarınız varken işitmiyor musunuz? ve hatırlamıyor musunuz?

19. Ben beş ekmeği beş bin kişiye parçaladığım zaman, kaç küfe dolusu parçalar kaldırdınız? Onlar da ona: On iki, dediler.

20. Yedi ekmeği dört bin kişiye parçaladığım zaman, kaç sepet dolusu parçalar kaldırdınız? Onlar da: Yedi, dediler.

21. Onlara dedi: Hâlâ anlamıyor musunuz?

22. Beytsaydaya geldiler. Yanına bir kör getirip ona dokunsun diye kendisine yalvardılar.

23. Ve körü elinden tutup onu köyden dışarı çıkardı; ve gözlerine tükürüp ellerini üzerine koyduğu zaman, ona: Bir şey görüyor musun? diye sordu.

24. O yukarı bakıp dedi: Adamlar görüyorum, çünkü yürüyen ağaçlar gibi şeyler seçiyorum.

25. Sonra ellerini yine onun gözleri üzerine koydu; kör dikkatle baktı, sağaldı, ve bütün şeyleri berrak gördü.

26. İsa da onu evine gönderip: Köye bile girme, dedi.

27. Ve İsa kendi şakirtleri ile Filipus Kayseriyesinin köylerine çıktı; yolda şakirtlerine sorup onlara dedi: Halkın dediğine göre ben kimim?

28. Onlar da cevap verip dediler: Vaftizci Yahya; başkaları: İlya; başkaları da: Peygamberlerden biridir, diyorlar.

29. O da onlara sordu: Ya siz, ben kimim dersiniz? Petrus ona cevap verip: Sen Mesihsin, dedi.

30. O da kendi hakkında kimseye söylemesinler diye onlara sıkıca tenbih etti.

31. İnsanoğlunun çok şeyler çekmesi, ihtiyaçlar, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddolunması, öldürülmesi ve üç gün sonra kıyam etmesi gerek olduğunu onlara öğretmeğe

başladı.

32. Bu sözü açıkça söyliyordu. Petrus da onu bir yana alıp azarlamağa başladı.

33. Fakat o dönerek şakirtlerine bakıp Petrusu azarladı ve: Çekil arkama, Şeytan, çünkü sen Allah şeylerini değil, ancak insan şeylerini düşünüyorsun, dedi.

34. İsa halkı kendi şakirtleriyle yanına çağırıp onlara dedi: Bir kimse arkamdan gelmek isterse, kendisini inkâr etsin, ve haçını yüklenip ardımca gelsin.

35. Çünkü kim canını kurtarmak isterse, onu zayedecektir; ve kim benim ve incilin uğrunda canını zayerderse, onu kurtaracaktır.

36. Zira bir adam bütün dünyayı kazanıp da kendi canını zayerderse, ne kâr eder?

37. Zira bir adam canına bedel ne verebilir?

38. Çünkü bu zina ve günah işleyici nesil içinde kim benden ve sözlerimden utanırsa, İnsanoğlu da Babasının izzetinde mukaddes meleklerle geldiği zaman, ondan utanacaktır.

BAP 9

ONLARA dedi: Doğrusu size derim: Burada duranlardan bazıları var ki, Allahın melekûtunun kudretle geldiğini görmeden, ölümü hiç tatmıyacaklardır.

2. İsa altı gün sonra, Petrus, Yakub ve Yuhannayı yanına aldı, ve onları ayrıca yalnız başlarına yüksek bir dağa çıkardı; ve önlerinde heyeti değişildi.

3. Onun esvabı parlak, gayetle ak oldu, ki, yeryüzünde hiç bir çırpıcı onları böyle ağartamaz.

4. İlya ve Musa kendilerine göründüler, ve onlar İsa ile konuşuyorlardı.

5. Ve Petrus İsaya cevap verip dedi: Rabbi, bizim için burada bulunmak iyidir; biri sana, biri Musaya, ve biri İlyaya üç çardak kuralım.

6. Çünkü ne cevap vereceğini bilmiyordu; çünkü çok korkmuşlardı.

7. Bir bulut gelip onlara gölge saldı; ve buluttan: Sevgili Oğlum budur; onu dinleyin, diye bir ses geldi.

8. Birdenbire çevrelerine bakıp yalnız İsadın başka artık yanlarında kimseyi görmediler.

9. Dağdan inerlerken, İnsanoğlu ölümlerden kıyam etmeden evel gördüklerini kimseye söylemesinler diye, onlara tenbih etti.

10. Onlar da bu sözü aralarında saklayıp ölümlerden kıyam etmek ne olduğunu birbirlerinden sorarlardı.

11. Ve ondan sorup dediler: Yazıcılar niçin: Önce İlya gelmelidir, diyorlar?

12. O da onlara dedi: Gerçi İlya önce gelip her şeyi yerine kor; ve çok şeyler çekip tahkir olunacak, diye İnsanoğlu hakkında nasıl yazılmıştır?

13. Fakat ben size derim: Hem İlya geldi, hem de kendi hakkında yazılmış olduğu gibi, her istediklerini ona yaptılar.

14. Şakirtlerin yanına geldikleri zaman, çevrelerinde bir büyük kalabalık, ve onlarla mubahase eden yazıcılar gördüler.

15. Hemen bütün kalabalık onu görünce, çok şaşılar, ve ona seğirdip kendisini selâmladılar.

16. İsa onlara sordu: Bunlar ile ne mubahase ediyorsunuz?

17. Halktan biri ona cevap verdi: Muallim, ben sana dilsiz ruhu olan oğlumu getirdim;

18. ruh onu her nerede tutarsa, kendisini yere çarpıyor; o köpürüyor, dişlerini gıcırdatıyor, ve kuruyor. Senin şakirtlerine: Ruh çıkarın, dedim, yapamadılar.

19. İsa da onlara cevap verip dedi: Ey imansız nesil, ne vakte kadar sizinle beraber olacağım? ne vakte kadar size dayanacağım? çocuğu bana getirin.

20. Onu kendisine getirdiler; ve onu görünce, hemen ruh çocuğu çok sarstı, ve yere düşüp köpürerek yuvarlanıyordu.

21. İsa babasına sordu: Bu hal başına geleli ne kadar zamandır? O da dedi: Çocukluktan beri.

22. Ve helâk etsin diye bir çok defa onu hem ateşe, hem suya attı; fakat eğer bir şey yapabilirsen, bize acı, ve yardım et.
23. İsa ona dedi: Eğer yapabilirsen! İman edene her şey mümkündür.
24. Çocuğun babası hemen bağırıp dedi: İman ederim; benim imansızlığıma yardım eyle.
25. İsa da halkın koşuşup geldiğini görünce, murdar ruhu azarlıyıp ona dedi: Ey dilsiz ve sağır ruh, sana emrediyorum, ondan çık, ve artık ona girme.
26. Ruh da bağırıp onu şiddetle sarsarak çıktı; çocuk ölü gibi oldu; şöyle ki, çoğu: Öldü, dediler.
27. Fakat İsa onu elinden tutup kaldırdı, ve çocuk kalktı.
28. İsa eve girdikten sonra, şakirtleri ondan ayrıca sordular: Niçin biz onu çıkaramadık?
29. Onlara dedi: Bu cins duadan başka bir şey ile çıkarılamaz.
30. Oradan gidip Galile içinden geçiyorlardı, ve İsa kimsenin bilmesini istemiyordu.
31. Zira şakirtlerine öğretir, ve onlara derdi: İnsanoğlu insanların ellerine verilecek ve onu öldürecekler; ve öldürüldükten üç gün sonra kıyam edecektir.
32. Fakat onlar bu sözü anlamıyıp kendisinden sormağa korkarlardı.
33. Kefernahuma geldiler; evde iken onlara sordu: Yolda aranızda ne söyletiniz?
34. Onlar ise sustular; çünkü yolda: Hangimiz en büyüktür? diye birbirleriyle söyleşmişlerdi.
35. O oturduktan sonra, Onikileri çağırıp onlara dedi: Eğer bir kimse birinci olmak isterse, hepsinin sonuncusu, ve hepsinin hizmetçisi olacaktır.
36. Bir çocuk alıp onu ortalarında durdurdu; ve onu kucaklıyıp onlara dedi:
37. Her kim böyle çocuklardan birini benim namıma kabul ederse, beni kabul eder; ve her kim beni kabul ederse, beni değil, fakat beni göndereni kabul eder.
38. Yuhanna ona dedi: Muallim, biz senin isminle cinleri çıkaran bir adam gördük ve ona mani olduk, çünkü ardımızca gelmiyordu.
39. Fakat İsa dedi: Ona mani olmayın; zira hiç bir adam yoktur ki, benim ismimle kudretli iş yapsın da hemen beni kötölesin.
40. Zira bize karşı olmiyan bizim tarafımızdandır.
41. Çünkü, doğrusu size derim: Siz Mesihin olduğunuz için kim size bir bardak su içirirse, karşılığını hiç zayetmiyecektir.
42. Bana iman eden bu küçüklerden birini kim sürçtürürse, boynuna büyük bir değirmen taşı takılıp denize atılması kendisi için daha iyidir.
43. Eğer elin sürçmene sebep oluyorsa, onu kes; senin için hayata çolak olarak girmek iki elin olarak cehenneme, sönmez ateşe, atılmaktan iyidir.*
45. Eğer ayağın sürçmene sebep oluyorsa, onu kes; senin için topal olarak hayata girmek iki ayağın olarak cehenneme atılmaktan iyidir.*
47. Eğer gözün sürçmene sebep oluyorsa, onu çıkar; senin için bir gözün olarak Allahın melekûtuna girmek, iki gözün olarak cehenneme atılmaktan iyidir;
48. orada onların kurdu ölmez, ve ateşi sönmez.
49. Zira herkes ateşle tuzlanacaktır.*
50. Tuz iyidir; fakat eğer tuz kendi tuzluğunu kaybederse, ne ile ona tat verirsiniz? Kendinizde tuz olsun, ve birbirinizle selâmet üzre olun.
- *48 inci âyetin ayni olan 44 ve 46 ncı âyetler en muteber metinlerde bulunmuyor.
- *Bir çok eski metinlerde: *Ve her kurban tuzla tuzlanacaktır*, ibaresi ilâve edilmiştir. Bak, Levililer 2:13.

BAP 10

ORADAN kalkıp Yahudiye sınırlarına ve Erdenin ötesine geldi; yanına kalabalıklar yine

toplandılar; ve âdeti üzere onlara yine öğretiyordu.

2. Ferisiler geldiler, ve onu deniyerek: Adama karısını boşamak caiz mi? diye kendisinden sordular.

3. O da cevap verip onlara dedi: Musa size ne emretti?*

4. Onlar da dediler: Musa bir boş kâğıdı yazmağa ve kadını boşamağa müsaade etmiştir.

5. Fakat İsa onlara dedi: Yüreklerinizin katılığından dolayı size bu emri yazdı.

6. Fakat hilkatin başlangıcından Allah onları erkek ve dişi yarattı.

7. Bunun için bir adam babasını anasını bırakacak, karısına yapışacaktır;

8. ikisi de bir beden olacaktır; şöyle ki, onlar artık iki değil, fakat bir bedendirler.

9. İmdi, Allahın birleştirdiğini insan ayırmasın.

10. Şakirtler evde bunun için yine kendisinden sordular.

11. Onlara dedi: Kim karısını boşar, ve başkası ile evlenirse, ona karşı zina eder;

12. ve kadın kocasını boşar ve bir başkası ile evlenirse, zina eder.

* Tesniye 24:1, 3.

13. Onlara dokunsun diye kendisine çocuklar getiriyorlardı; fakat şakirtler getirenleri azarladılar.

14. İsa bunu görünce, gücenip onlara dedi: Bırakın, çocuklar bana gelsinler; onlara mani olmayın; çünkü Allahın melekûtu bu gibilerindir.

15. Doğrusu size derim: Kim Allahın melekûtunu çocuk gibi kabul etmezse, ona asla giremez.

16. Ve onları kucaklayıp ellerini üzerlerine koyarak hayır dua etti.

17. Yola çıkarken biri yanına koştu, ve önünde diz çöküp kendisinden sordu: İyi Muallim, ebedî hayatı miras almak için ne yapayım?

18. İsa da ona dedi: Niçin bana iyi diyorsun? birden başka kimse iyi değildir, o da Allahtır.

19. Emirleri bilirsin: “Katletmiyesin; Zina etmiyesin; Çalmıyasın; Yalan şahadet etmiyesin; Gadretmiyesin; Babana ve anana hürmet et.”*

20. Ona dedi: Muallim, bütün bu şeyleri çocukluğumdan beri tuttum.

21. İsa ona baktı ve onu sevdi, ve kendisine dedi: Bir şeyin eksik; git, nen varsa satıp fakirlere ver, gökte hazinen olacaktır; ve gel, benim ardımca yürü.

22. Fakat bu söz üzerine adamın yüzü bozuldu, ve kederli gitti; çünkü çok malı vardı.

* Çıkış 20:12-16; Tesniye 5:16-20.

23. İsa etrafına bakıp şakirtlerine dedi: Serveti olanlar Allahın melekûtuna ne kadar güçlüklerle gireceklerdir!

24. Şakirtler onun sözlerine şaşıldılar. Fakat İsa yine cevap verip onlara dedi: Çocuklar, Allahın melekûtuna girmek ne güçtür!

25. Devenin iğne deliğinden geçmesi, zengin adamın Allahın melekûtuna girmesinden daha kolaydır.

26. Birbirlerine: Öyle ise kim kurtulabilir? diyerek pek çok şaşıldılar.

27. İsa onlara bakıp dedi: İnsan indinde bu imkânsızdır, fakat Allah indinde değil; zira Allah indinde her şey mümkündür.

28. Petrus ona: İşte, biz her şeyi bıraktık, ve senin ardınca geldik, demeğe başladı.

29. İsa dedi: Doğrusu size derim: Hiç kimse yoktur ki, benim uğruma ve incil uğruna ev, ya kardeşler, ya kızkardeşler, ya ana, ya baba, ya çocuklar, yahut tarlalar bırakmış olsun da

30. şimdi, bu zamanda, yüz misli evler, kardeşler, kızkardeşler, analar ve çocuklar ve tarlalar, ezalarla beraber, ve gelecek dünyada ebedî hayat almasın.

31. Fakat çok birinciler sonuncu, ve sonuncular birinci olacaklardır.

32. Yolda Yerusalıme çıkıyorlardı; İsa önlerinden gidiyordu, ve şakirtleri şaşıyorlardı; ardınca gidenler de korkuyorlardı. Yine Onikileri yanına alıp kendisine olacak şeyleri onlara söylemeğe başladı:

33. İşte, Yerusalıme çıkıyoruz; İnsanoğlu başkâhinler ve yazıcılar eline verilecek; onu ölüme mahkûm edecekler; ve onu Milletlere vereceklerdir;

34. onunla eğlenecekler, ve üzerine tükürecekler, onu kamçılıyacaklar ve öldüreceklerdir; ve üç gün sonra kıyam edecektir.
35. Zebedinin oğulları Yakub ve Yuhanna ona yaklaşıp dediler: Muallim, senden her ne dilersek bize yapmanı isteriz.
36. Onlara dedi: Size ne yapmamı istiyorsunuz?
37. Onlar da kendisine dediler: Bize ihsan et, senin izzetinde birimiz sağında, birimiz solunda oturalım.
38. İsa da onlara dedi: Siz ne dilediğinizi bilmiyorsunuz. Benim içeceğim kâseyi içebilir misiniz? ve vaftiz edileğim vaftizle vaftiz edilebilir misiniz?
39. Ona: Edebiliriz, dediler. İsa onlara dedi: Siz içeceğim kâseyi içeceksiniz, ve vaftiz edileğim vaftizle vaftiz edileceksiniz;
40. fakat sağımda veya solumda oturmağı vermek benim elimde değil; ancak kimlere hazırlandı ise, onlar içindir.
41. On şakirt bunu işiterek Yakub ve Yuhannaya gücenmeğe başladılar.
42. İsa onları yanına çağırıp kendilerine dedi: Bilirsiniz ki, Milletler arasında reis geçinenler onlara saltanat ederler, ve büyükleri üzerlerine hâkimiyet sürerler.
43. Fakat aranızda böyle değildir; aranızda ise, kim büyük olmak isterse, hizmetçiniz olsun;
44. ve aranızda kim birinci olmak isterse, hepsinin kulu olsun.
45. Zira İnsan oğlu da kendisine hizmet edilmeğe değil, ancak hizmet etmeğe, ve bir çokları için canını fıdye vermek için geldi.
46. Erihaya geldiler; İsa şakirtleri ve büyük kalabalık ile Erihadan çıkarken, Timeus oğlu Bartimeus adında kör bir dilenci yol kenarında oturuyordu.
47. Onun Nâsıralı İsa olduğunu işitince, bağırp: Ey Davud oğlu İsa, bana merhamet eyle, demeğe başladı.
48. Sussun diye çok kimseler onu azarladı; fakat o: Ey Davud oğlu, bana merhamet eyle, diye daha çok bağırdı.
49. İsa da durup: Onu çağırın, dedi. Ve onlar körü çağırıp: Cesur ol, kalk, seni çağırıyor, dediler.
50. O da abasını atarak sıçrayıp İsaya geldi.
51. İsa cevap verip ona dedi: Ne istiyorsun ki, sana yapayım? Kör de ona dedi: Rabbuni, gözlerim görsün.
52. İsa da ona dedi: Git, imanın seni kurtardı. Ve hemen gözleri gördü ve yolda onun ardınca gitti.

BAP 11

YERUŞALİME ve Zeytinlik dağında Beytfaci ile Beytanyaya yaklaştıkları zaman, şakirtlerinden ikisini gönderip onlara dedi:

2. Karşınızdaki köye gidin. Hemen oraya girince, daha kimse üzerine binmemiş, bağlı bir sığa bulacaksınız; onu çözüp bana getirin.
3. Eğer biri size: Niçin bunu yapıyorsunuz? derse: Rabbin buna ihtiyacı var, ve onu hemen buraya geri gönderir, diyin.
4. Gittiler, yol üzerinde dışarda kapının yanına bağlı bir sığa buldular; ve onu çözdüler.
5. Orada duranlardan bazıları dediler: Sıpayı çözüp ne yapıyorsunuz?
6. Şakirtler de İsanın söylemiş olduğu gibi onlara söylediler; ve adamlar onları bıraktılar.
7. Sıpayı İsaya getirdiler, üzerine esvaplarını koydular; İsa da üzerine bindi.
8. Bir çokları kendi esvaplarını, başkaları da tarlalardan dallar keserek yola serdiler.
9. Önünden gidenler ve ardından gelenler bağıyorlardı: Osanna!* Rabbin isminde gelen

mubarektir;

10. babamız Davudun gelen melekûtu mubarektir. En yücelerde Osanna!

* *Bize kerem eyle*, manasınadır.

11. İsa Yerus alime, mabede, girdi; ve etrafına her şeye baktıktan sonra, zaten ak am vakti olduğundan, Onikilerle Beytanyaya gitti.

12. Ertesi gün, Beytanyadan çıktıkları zaman, acıktı.

13. Uzakta yapraklı bir incir ağacı görüp belki onda bir şey bulurum diye geldi; yanına varınca üzerinde yapraklardan başka bir şey bulmadı; çünkü incir mevsimi değildi.

14. İsa cevap verip ona dedi: Artık hiç kimse senden ebadiyen meyva yemesin.  akirtleri de bunu işittiler.

15. Yerus alime geldiler; İsa mabede girip mabette olan satıcıları ve alıcıları dışarı atma a ba ladı, ve sarrafların masalarını, ve güvercin satanların iskemlelerini devirdi;

16. ve bırakmıyordu ki, kimse mabedin içinden bir kap geçirsin.

17. Ve   retip onlara diyordu: “Bütün milletler için benim evime dua evi denilecek,”* diye yazılmış değil midir? fakat siz onu “haydut ini”* ettiniz.

18. Ba k hinler ve yazıcılar bunu işitip onu nasıl helâk edeceklerini ara tırıyorlardı; zira kendisinden korkuyorlardı, çünkü bütün halk onun   reti ine çok  a tılar.

* İşaya 56:7.

* Yeremya 7:11.

19. Ak am olunca, şehirden dışarı çıkarlardı.

20. Sabahlayın, yanından geçerlerken, incir a acını kökünden kurumu  gördüler.

21. Ve Petrus hatırlayıp ona dedi: Rabbi, işte, lânet ettiğin incir ağacı kurudu.

22. İsa da cevap verip onlara dedi: Allaha imanınız olsun.

23. Doğrusu size derim: Kim bu da a: Kalk, denize atıl, diyecek olur, ve yüreğinde şüphe bulunmaz, ancak her dedi inin olacağına iman ederse, kendisine olacaktır.

24. Bunun için size derim: Dua edip dilediğiniz her şeyi almış oldu unuza iman edin, ve size olacaktır.

25. Ve duaya durdu unuz zaman, kimseye karşı bir  eyiniz varsa, ona ba ı layın ki, göklerde olan Babanız da size su larınıza ba ı lasın.*

* Bir çok eski muteber metinlerde 26 ıncı âyet ilâve olunmuştur:

26. *Fakat siz ba ı lamazsanız, göklerde olan Babanız da sizin suçlarınızı ba ı lamaz.* Bak, Matta 6:15; ve 18:35.

27. Yine Yerus alime geldiler; İsa mabette gezinirken ba k hinler, yazıcılar ve ihtiyarlar yanına gelip kendisine:

28. Bu şeyleri ne salâhiyetle yapıyorsun? yahut bunları yapmak için sana bu salâhiyeti kim verdi? dediler.

29. İsa da onlara dedi: Ben de size bir şey soracağım; bana cevap verin, bu şeyleri ne salâhiyetle yaptığımı ben de size söylerim.

30. Yahyanın vaftizi gökten mi, yoksa insandan mıydı? bana cevap verin.

31. Onlar da birbirleriyle s yle ip dediler: Eğer: Gökten, dersek: Öyle ise, niçin ona inanmadınız? diyecek.

32. Fakat: İnsandan, dersek — halktan korkuyorlardı; zira hepsi Yahyayı gerçekten peygamber sayarlardı.

33. Ve İsa cevap verip: Bilmiyoruz, dediler. İsa da onlara dedi: Ben de size bu şeyleri ne salâhiyetle yaptığımı söylemem.

ONLARA mesellerle söylemeğe başladı: Bir adam bağ dikti, çevresine çit çevirdi, bir mâsara kazdı, bir kule yaptı, ve onu bağcılara kiralıyıp başka memlekete gitti.

2. Ve mevsiminde bağcılardan bağın mahsulünden alsın diye bağcılara bir hizmetçi gönderdi.

3. Bağcılar onu tutup dövdüler, ve boş gönderdiler.

4. Ve kendilerine yine başka bir hizmetçi gönderdi; fakat onlar hizmetçiye başından yaraladılar, ve ona hakaret ettiler.

5. Bir başkasını gönderdi; onu da öldürdüler; ve başka bir çoklarını gönderdi; kimini dövdüler, kimini öldürdüler.

6. Bir de sevgili oğlu vardı: Oğluma hürmet ederler, diye, en son onu onlara gönderdi.

7. Fakat bağcılar birbirlerine dediler: Mirasçı budur; gelin, onu öldürelim, miras bizim olur.

8. Onu da tutup öldürdüler, ve onu bağdan dışarı attılar.

9. İmdi, bağın sahibi ne yapacaktır? Gelecek, bağcıları helâk edecek, ve bağı başkalarına verecektir.

10. Siz şu yazıyı da okumadınız mı:

“Yapıcıların reddettikleri taş,

Köşenin başı oldu;

11. Bu, Rab tarafından oldu,

Ve o, gözlerimizde şaşılacak iştir!”*

* Mezmur 118:22, 23.

12. Onu tutmağa çalıştılar; ve halktan korktular; çünkü bu meseli onlara karşı söylemiş olduğunu anladılar. Onu bırakıp gittiler.

13. Onu sözle tuzağa düşürmek için kendisine Ferisilerden ve Hirodesîlerden bazılarını gönderdiler.

14. Onlar geldikleri zaman, kendisine dediler: Muallim, biliriz ki, sen doğrusun, ve kimseyi kayırmazsın; çünkü insanların şahsına bakmıyorsun; Allahın yolunu doğrulukla öğretiyorsun. Kaysere vergi vermek caiz mi, yahut değil mi?

15. Verelim mi, yoksa vermiyelim mi? Fakat İsa, onların ikiyüzlülüğünü bilerek, onlara dedi: Beni niçin deniyorsunuz? Bana bir dinar getirin, göreyim.

16. Onlar da getirdiler. Onlara dedi: Bu suret ve yazı kimindir? Ona: Kayserin, dediler.

17. İsa onlara dedi: Kayserin şeylerini Kaysere, Allahın şeylerini Allaha ödeyin. Onlar da kendisine çok şaşılar.

18. Kıyamet yoktur, diyen Sadukiler* ona geldiler; ve kendisine sorup dediler:

19. Ey muallim, Musa bize yazmıştır* ki: Eğer bir adamın kardeşi ölüp karısını bırakır, ve çocuk bırakmazsa, kardeşi onun karısını alıp kardeşine zürriyet yetiştirsin.

20. Yedi kardeş vardı; birincisi bir karı aldı, ve ölüp zürriyet bırakmadı.

21. İkincisi kadını aldı ve zürriyet bırakmıyarak öldü; üçüncüsü de böyle;

22. yedisi de zürriyet bırakmadılar. Hepsinden sonra kadın da öldü.

23. Kıyamette onlardan kimin karısı olacaktır? çünkü yedisi de onu aldılar.

24. İsa da onlara dedi: Siz şundan, kitapları ve Allahın kudretini bilmediğinizden sapıtmıyor musunuz?

25. Zira ölümlerden kıyam ettikleri vakit, ne evlenirler, ne de kocaya verilirler; ancak göklerde melekler gibidirler.

26. Fakat ölümlerin kıyam ettikleri meselesine gelince, Musanın kitabındaki Çalı fıkrasında Allahın ona: “Ben İbrahimin Allahı, İshakın Allahı, ve Yakubun Allahıyım,”* diye nasıl söylediğini okumadınız mı?

27. O ölümlerin değil, ancak yaşayanların Allahıdır; siz çok sapıtmıyorsunuz.

* Yahudilerde dinî bir fırka.

* Tesniye 25:5.

* Çıkış 3:6.

28. Yazıcılardan biri gelip onları mubahase ederken işitti; ve onlara iyi cevap verdiğini

bilerek: Hep emirlerin birincisi hangisidir? diye, ona sordu.

29. İsa cevap verdi: Birincisi, “Dinle, ey İsrail; Allahımız Rab bir olan Rabdir.

30. Ve Rab Allahını bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün fikrinle, ve bütün kuvvetinle seveceksin.”*

31. İkincisi bu: “Komşunu kendin gibi seveceksin.”* Bunlardan daha büyük başka emir yoktur.

32. Yazıcı ona dedi: Çok iyi, Muallim, hakikat üzre dedin ki, o, birdir; ondan başkası yoktur;

33. ve onu bütün yürekle, bütün anlayışla, bütün kuvvetle sevmek, ve komşuyu kendi gibi sevmek, bütün yakılan takdimelerden ve kurbanlardan üstündür.

34. İsa da onun akıllıca cevap verdiğini gördüğü vakit, kendisine dedi: Allahın melekûtundan uzak değilsin. Artık kimse ondan sormağa cesaret etmedi.

* Tesniye 6:4, 5.

* Levililer 19:18.

35. İsa mabette öğretirken cevap verip dedi: Yazıcılar nasıl derler ki, Mesih Davudun oğludur?

36. Davud kendisi Ruhülkudüsle demiştir:

“Rab Rabbime dedi:

Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar, Sağımda otur.”*

* Mezmur 110:1.

37. Davud kendisi ona: Rab, diyor; nereden onun oğlu olur? Ve avam halk onu sevinçle dinliyorlardı.

38. İsa öğretirken diyordu: Uzun kaftanlarla gezmek, çarşılarda selâmlar,

39. havralarda baş kürsüler, ziyafetlerde baş yerler istiyen yazıcılardan sakının.

40. Onlar dul kadınların evlerini yutarlar, ve gösteriş için uzun dualar ederler; bunlar daha büyük mahkûmiyete uğrıyacaklardır.

41. İsa hazine karşısında oturup halkın hazineye nasıl para attığını gördü. Bir çok zenginler çok attılar;

42. fakir dul bir kadın gelip bir mangır* eden iki pul✓ attı.

43. İsa şakirtlerini yanına çağırıp onlara dedi: Doğrusu size derim: Bu fakir dul kadın hazineye atanların hepsinden çok attı;

44. çünkü onların hepsi kendilerine artakalandan attılar; fakat bu kadın eksik olanından bütün varını, hep nafakasını attı.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 13

İSA mabetten çıkarken şakirtlerinden biri ona dedi: Muallim, bak, ne biçim taşlar, ne biçim binalar!

2. İsa da ona dedi: Bu büyük binaları görüyor musun? burada taş üstünde yıkılmadık taş bırakılmıyacak.

3. O, Zeytinlik dağı üzerinde, mabedin karşısında otururken, Petrus, Yakub, Yuhanna ve Andreas kendisinden ayrıca sordular:

4. Bize söyle, bu şeyler ne zaman olacak? ve bütün bu şeyler tamam olmak üzre iken, alâmet ne olacak?

5. İsa da onlara söylemeğe başladı: Sakının, kimse sizi saptırmasın.

6. Bir çokları: Ben oyum, diye benim ismimle gelecekler, ve çok adamları saptıracaklardır.

7. Cenkler ve cenk sözlerini işittiğiniz zaman, sıkılmayın; bunların olması gerektir; fakat daha

sonu değildir.

8. Çünkü millet millete karşı, ülke ülkeye karşı kalkacak; yer yer zelzeleler olacak; kıtlıklar olacaktır. Bu şeyler ağırların başlangıcıdır.

9. Fakat siz kendinizi sakının; sizi meclislere verecekler, havralarda dövüleceksiniz; ve benim yüzümden onlara şehadet olsun diye valiler ve kırıllar önünde durdurulacaksınız.

10. Önce bütün milletlere incilin vâzolunması gerektir.

11. Sizi teslim için götürdükleri zaman, ne diyeceğinize evelden kaygı çekmeyin; fakat o saatte size ne verilirse onu söyleyin; çünkü söyleyen siz değilsiniz, ancak Ruhülkudüstür.

12. Kardeş kardeşi, ve baba evlâdı ölüme verecektir, ve evlâtlar ana babaya karşı kalkıp onları öldüreceklerdir.

13. Benim ismimden dolayı herkes sizden nefret edecek; ancak sona kadar dayanan, kurtulacak odur.

14. Ve harap edici mekruh şeyin lâıyk olmıyan yerde dikildiğini gördüğünüz zaman (okuyan anlasın), o vakit Yahudiyede olanlar dağlara kaçsınlar;

15. ve damda olan aşağı inip evinden bir şey almağa girmesin;

16. tarlada olan, abasını almak için geri dönmessin.

17. Fakat o günlerde gebe ve emzikli olanların vay başına!

18. Dua edin ki, kışta olmasın.

19. Çünkü o günlerde öyle sıkıntı olacak ki, onun gibisi Allahın halkettiği hilkatin başlangıcından şimdiye kadar ne olmuştur, ne de olacaktır.

20. Eğer o günleri Rab kısaltmasaydı, hiç bir adam kurtulmazdı; fakat seçtiği seçilmişler uğrunda o günleri kısaltmıştır.

21. Eğer biri o zaman size derse: İşte, Mesih burada, İşte, orada, inanmayın.

22. Çünkü yalancı Mesihler ve yalancı peygamberler kalkıp mümkünse seçilmiş olanları bile saptırmak için âlâmetler ve hârikalar yapacaklar.

23. Fakat siz sakının; işte, size hepsini önceden söyledim.

24. Fakat o günlerde, o sıkıntıdan sonra, güneş kararacak, ay ışığını vermiyecek,

25. yıldızlar gökten düşmekte olacaklar, ve göklerde olan kudretler sarsılacaktır.

26. O zaman İnsanoğlunun büyük kudret ve izzetle bulutlarda geldiğini göreceklerdir.

27. Ve o vakit meleklerini gönderecek, ve onun seçtiklerini yerin ucundan ta gökün ucuna kadar, dört yelden toplıyacaktır.

28. İmdi incir ağacından mesel öğrenin; onun dalı yumuşayıp yapraklarını sürdüğü zaman, bilirsiniz ki, yaz yakındır.

29. Böylece siz de bu şeylerin vaki olduğunu görünce, bilin ki, o yakındır, kapılardadır.

30. Doğrusu size derim: Bütün bu şeyler oluncıya kadar bu nesil geçmiyecektir.

31. Gök ve yer geçecek, fakat benim sözlerim geçmiyecektir.

32. Fakat o gün yahut o saat hakkında, ne gökteki melekler, ne de Oğul, Babadan başka kimse bir şey bilmez.

33. Sakının, uyanık durun, dua edin; zira o vakit ne zamandır bilmezsiniz.

34. Bu, gurbete giden ve evini bırakıp hizmetçilerine salâhiyet ve her birine işini veren bir adam gibidir ki, kapıcıya da uyanık durmasını emretti.

35. İmdi, uyanık durun; çünkü ev sahibi ne vakit gelecek, akşamlayın mı, gece yarısında mı, horoz öttüğü zaman mı, sabahlayın mı, bilmezsiniz.

36. Yoksa apansız gelip sizi uykuda bulur.

37. Size ne söylüyorsam herkese söylüyorum: Uyanık durun.

İKİ gün sonra, Fısıh ve hamursuz bayramı olacaktı; başkâhinler ve yazıcılar hile ile onu nasıl tutup öldüreceklerini araştırıyorlardı.

2. Zira: Bayramda olmasın, belki halkta bir karışıklık olur, diyorlardı.

3. İsa Beytanyada cüzamlı Simunun evinde, sofrada oturur iken, bir kadın beyaz mermer bir kapta çok pahalı halis nardin yağı ile geldi; kabı kırıp onun başı üzerine döktü.

4. Bazıları içlerinden gücenip dediler: Niçin bu yağ israf edildi?

5. Çünkü bu yağ üç yüz dinardan fazlaya satılıp fakirlere verilebilirdi. Ve kadına karşı mırıldandılar.

6. Fakat İsa dedi: Kadını bırakın, niçin onu incitiyorsunuz? O bana iyi bir iş yaptı.

7. Çünkü fakirler daima sizin yanınızdadır, ve ne zaman isterseniz, onlara iyilik edebilirsiniz; fakat ben daima sizin yanınızda değilim.

8. Kadın elinden geleni yaptı; ve gömülme için benim bedenimi önceden yağladı.

9. Doğrusu size derim: Bütün dünyanın her neresinde incil vâzedilirse, bu kadının yaptığı da onun anılması için söylenecektir.

10. Onikilerden biri olan Yahuda İskariyot, İsayı başkâhinlerin eline vermek için, onların yanına gitti.

11. Onlar da bunu işittikleri zaman, sevindiler; ve kendisine para vermeği vadettiler. O da fırsat gelince İsayı nasıl ele vereceğini aramakta idi.

12. Fısıh kurbanını kestikleri hamursuzun birinci gününde, şakirtleri ona dediler: Fışhı yiyessin diye nerede istiyorsun ki, gidip hazırlıyalım?

13. İsa şakirtlerinden ikisini gönderip onlara dedi: Şehre gidin, testi ile su taşıyan bir adam size rastgelecektir; onun ardınca gidin;

14. ve nereye girerse, ev sahibine diyin: Muallim diyor ki: Şakirtlerimle beraber Fışhı yiyeceğim misafir odam nerededir?

15. O size döşenmiş ve hazırlanmış yukarı katta büyük bir oda gösterecektir; orada bize hazırlayın.

16. Şakirtleri de çıkıp şehre geldiler; kendilerine dediği gibi buldular, ve Fışhı hazırladılar.

17. Akşam olunca, İsa Onikilerle geldi.

18. Ve sofrada oturup yerlerken dedi: Doğrusu size derim: Benimle beraber yemekte olan sizlerden biri beni ele verecektir.

19. Onlar da kederlenmeğe ve birer birer kendisine: Ben miyim? demeğe başladılar.

20. Onlara dedi: Benimle sahana banan Onikilerden biri.

21. Gerçi İnsanoğlu kendisi için yazılmış olduğu üzere gidiyor; fakat vay başına o adamın ki, İnsanoğlu onun vasıtası ile ele veriliyor! O adam doğmamış olsaydı kendisine iyi olurdu.

22. Onlar yemek yerlerken ekmek aldı, şükran duası edip kırdı, ve onlara vererek dedi: Alın, bu benim bedenimdir.

23. Ve bir kâse aldı, şükredip onlara verdi; hepsi de ondan içtiler.

24. Ve onlara dedi: Bu benim kanım, bir çokları için dökülen ahdin kanıdır.

25. Doğrusu size derim: Allahın melekûtunda onu taze olarak içeceğim güne kadar asmanın mahsulünden artık içmiyeceğim.

26. Ve onlar bir ilâhi okuyup Zeytinlik dağına çıktılar.

27. İsa onlara dedi: Hepiniz sürçeceksiniz; çünkü yazılmıştır: “Çobanı vuracağım, ve koyunlar dağılacaklar.”*

28. Fakat ben kıyam ettikten sonra, sizden önce Galileye gideceğim.

29. Lâkin Petrus ona dedi: Eğer hepsi sürçseler bile, ben sürçmem.

30. İsa da ona dedi: Doğrusu sana derim: Bu gün, hattâ bu gece, horoz iki kere ötmeden önce, sen beni üç kere inkâr edeceksin.

31. Fakat Petrus şiddetle dedi: Bana seninle beraber ölmek lâzım gelse de, seni hiç inkâr etmem. Hepsi de böyle dediler.

* Zekarya 13:7.

32. Getsemani denilen bir yere geldiler; İsa şakirtlerine dedi: Ben dua edinciye kadar, siz burada oturun.
33. Petrusu, Yakubu ve Yuhannayı beraber aldı, ve dehşete düşüp çok sıkılmağa başladı.
34. Onlara dedi: Canım ölüm derecesinde çok kederlidir; burada kalıp uyanık durun.
35. Biraz ileri gidip yere kapandı, ve mümkünse, bu saat kendisinden geçsin, diye dua ederek diyordu:
36. Abba, Baba, sana her şey mümkündür; bu kâseyi benden geçir; lâkin benim istediğim değil, senin istediğin olsun.
37. Ve gelip onları uykuda buldu; ve Petrusa dedi: Simun, uyuyor musun? bir saat uyanık duramadın mı?
38. Uyanık durup dua edin ki, iğvaya düşmiyesiniz; gerçi ruh isteklidir, fakat beden zayıftır.
39. Yine gidip dua ederek aynı sözü söyledi.
40. Tekrar geldi, onları yine uykuda buldu; çünkü onların gözleri ağırlaşmıştı; ve ona ne cevap vereceklerini bilmiyorlardı.
41. Üçüncü kere gelip onlara dedi: Artık uyuyup rahat edin. Yeter, saat geldi; işte, İnsanoğlu günahkârların eline veriliyor;
42. kalkın, gidelim; işte, beni ele veren yaklaştı.
43. O henüz söylemekte iken, hemen Onikilerden biri olan Yahuda, ve onunla beraber başkâhinler, yazıcılar ve ihtiyarlar tarafından bir kalabalık, kılıçlarla ve sopalarla geldi.
44. İmdi onu ele veren: Kimi öpersem, odur; onu tutun ve emniyet altında götürün, diye onlara bir işaret vermişti.
45. Geldiği zaman, hemen yaklaşıp İsaya: Rabbi, diyerek onu öptü.
46. Onlar üzerine el atarak onu tuttular.
47. Fakat yanında duranlardan biri kılıcını çekti, başkâhinin hizmetçisine vurup kulağını düşürdü.
48. İsa cevap verip onlara dedi: Kılıçlarla ve sopalarla bir hayduda karşı imiş gibi beni tutmağa mı çıktınız?
49. Ben her gün mabette öğreterek sizinle beraberdim, beni tutmadınız; fakat yazıların yerine gelmesi içindir.
50. Ve hepsi İsaya bırakıp kaçtılar.
51. Çıplak bedeninin üzerine bir keten beze sarınmış bir genç onun ardınca gidiyordu; onu tuttular.
52. Fakat o, keten bezi bırakıp çıplak kaçtı.
53. İsaya başkâhine götürdüler; bütün başkâhinler, ihtiyarlar ve yazıcılar orada toplandılar.
54. Petrus uzaktan ta başkâhinin avlusunun içine kadar onun arkasından geldi; ve hizmetçilerle beraber ateşin ışığında oturmuş ısıniyordu.
55. İmdi, başkâhinler ve bütün Millet meclisi İsaya öldürmek için kendisine karşı şahadet aradılar; ve bulmadılar.
56. Çünkü bir çoğu ona karşı yalan şahadet ettiler; fakat şahadetleri birbirine uymıyordu.
57. Bazıları kalkıp ona karşı yalan şahadet ederek dediler:
58. El ile yapılmış bu mabedi yıkacağım, ve el ile yapılmamış bir başkasını üç günde yapacağım, dediğini biz işittik.
59. Böyle iken de, şahadetleri birbirine uymadı.
60. Başkâhin ortaya kalkıp İsaya sorarak dedi: Sen hiç cevap vermiyor musun? bunların sana karşı şahadet ettikleri nedir?
61. Fakat o sustu, ve hiç cevap vermedi. Başkâhin yine sorup ona dedi: Mubarekin Oğlu Mesih sen misin?
62. İsa da dedi: Benim, ve İnsanoğlunun Kudretin sağında oturduğunu, ve gökün bulutları ile geldiğini göreceksiniz.
63. Başkâhin esvabını yırtıp dedi: Artık şahitlere ne ihtiyacımız var?

64. Siz küfürü işittiniz; size nasıl görünür? Ölümü hak etti diye hepsi hükmettiler.
65. Bazısı, üzerine tükürmeğe, ve yüzünü örtüp ona yumruk vurarak: Peygamberlik et, demeğe başladılar; ve hizmetçiler tokat vurarak onu aldılar.
66. Petrus aşağıda avluda iken, başkâhinin hizmetçi kızlarından biri geldi;
67. ve Petrusu ısırırken görerek ona bakıp dedi: Sen de Nâsıralı İsa ile idin.
68. Fakat o inkâr edip dedi: Senin dediğini bilmiyorum, ne de anlıyorum. Dış kapının önüne çıktı, ve horoz öttü.
69. Hizmetçi kız onu tekrar görüp duranlara: Bu onlardandır, demeğe başladı.
70. Fakat o yine inkâr etti. Biraz sonra, duranlar yine Petrusa dediler: Gerçek sen onlardansın, zira Galilelisin.
71. O ise, lânet edip and etmeğe başladı: Söylediğiniz o adamı tanımam.
72. Ve hemen horoz ikinci kere öttü. İsanın kendisine söylediği: Horoz iki kere ötmeden önce, beni üç kere inkâr edeceksin, sözü Petrusun hatırına geldi. Ve bunu düşünerek ağladı.

BAP 15

- İHTİYARLAR ve yazıcılar ile başkâhinler ve bütün Millet meclisi hemen sabahlayın müşavere ettiler, İsayı bağladılar, ve onu götürüp Pilatusa verdiler.
2. Pilatus da ondan sordu: Sen Yahudilerin Kırallı mısın? O da cevap verip ona dedi: Söylediğin gibidir.
 3. Başkâhinler onu çok şeylerle itham ettiler.
 4. Pilatus yine ondan sorup dedi: Sen hiç cevap vermiyor musun? bak, ne kadar şeylerle seni itham ediyorlar.
 5. Fakat İsa artık hiç cevap vermedi; şöyle ki, Pilatus şaşı.
 6. Pilatus, her bayramda kendisinden istedikleri bir mahpusu onlara salıverirdi.
 7. Barabbas adında biri vardı; isyanda adam öldüren âsilerle beraber zincire vurulmuştu.
 8. Ve halk çıkıp kendilerine yaptığı üze yapmasını dilemeğe başladı.
 9. Pilatus da onlara cevap verip dedi: Size Yahudilerin Kırallını salıvereyim, ister misiniz?
 10. Çünkü başkâhinlerin kıskançlıktan dolayı onu ele vermiş olduklarını anlıyordu.
 11. Fakat başkâhinler daha ziyade Barabbası onlara salıvermesi için halkı kışkırttılar.
 12. Pilatus yine cevap verip onlara dedi: Öyle ise, Yahudilerin Kırallı dediğiniz adama ne yapayım?
 13. Onlar da: Onu haça ger, diye yine bağırdılar.
 14. Pilatus onlara dedi: Ya, o ne kötülük etti? Onlar ise: Onu haça ger, diye çok bağırdılar.
 15. Pilatus halkı memnun etmek istiyip onlara Barabbası salıverdi, ve İsayı dövdükten sonra haça gerilsin diye verdi.
 16. Askerler onu sarayın iç avlusuna götürdüler; ve bütün taburu topladılar.
 17. Ona erguvanî giydirdiler, bir diken taç örüp başına koydular;
 18. ve onu selâmlamağa başladılar: Selâm, ey Yahudilerin Kırallı!
 19. Bir kamışla başına vurdular, üzerine tükürdüler, ve diz çöküp ona secde kıldılar.
 20. Onunla eğlendikten sonra erguvanîyi ondan çıkarıp kendi esvabını giydirdiler. Ve onu haça germek için dışarı götürdüler.
 21. Kırdan gelerek geçmekte olan İskender ile Rufusun babası, Kirineli Simun denilen birini, İsanın haçını taşısin diye angaryacı ettiler.
 22. İsayı Golgota denilen yere getirdiler, ki tercüme olunursa, Kafa kemiği yeri, demektir.
 23. Ona mür ile karışık şarap verdiler; fakat almadı.
 24. Ve onu haça gerip kim ne alacak diye esvaplarına kura atarak onları paylaştılar.
 25. Üçüncü saatti, onu haça gerdiler.

26. Onun üzerinde suç yaftası: YAHUDİLERİN KIRALI, diye yazılmıştı.
27. Biri sağında, biri solunda, iki haydudu onunla beraber haça gerdiler.*
- * Bir çok eski metinlerde 28 inci âyet ilâve olunmuştur:
28. *Ve mücrimlerle sayıldı, diyen yazı yerine geldi.* Bak, Luka 22:37.
29. Geçenler: Vay! sen ki, mabedi yıkar ve üç günde yaparsın,
30. haçtan inerek kendini kurtar, diye başlarını sallıyıp ona söverlerdi.
31. Aynı suretle başkâhinler yazıcılarla aralarında eğlenerek dediler: O, başkalarını kurtardı, kendisini kurtaramıyor.
32. Şimdi İsrailin Kıralı, Mesih, haçtan insin de görelim, ve iman edelim. Onunla beraber haça gerilmiş olanlar da ona sitem ettiler.
33. Altıncı saat olunca, bütün yer üzerine dokuzuncu saate kadar karanlık çöktü.
34. Dokuzuncu saatte İsa yüksek sesle bağırdı: “*Eloi, Eloi, lama sabaktani?*” ki tercüme olundukta, Allahım, Allahım, niçin beni bıraktın?* demektir.
35. Orada duranlardan bazıları bunu işitince: İşte, İlyayı çağırıyor, dediler.
36. Biri koşup bir süngerini sirke ile doldurdu, ve bir kamışa takıp ona içirdi, ve dedi: Bırakın, görelim, İlya onu indirmeğe gelir mi?
37. İsa yüksek ses çıkarıp ruhu verdi.
38. Ve mabedin perdesi yukarıdan aşağıya kadar ikiye yarıldı.
39. İsanın karşısında duran yüzbaşı onun böyle ruhu verdiğini gördüğü zaman: Gerçek bu adam Allahın Oğlu idi, dedi.
40. Orada uzaktan bakmakta olan kadınlar arasında, Galilede iken İsanın ardınca gidip kendisine hizmet eden Mecdelli Meryem, ve küçük Yakub ile Yosesin anası Meryem, ve Salome,
41. ve onunla beraber Yerusolime çıkmış olan başka bir çok kadınlar vardı.
- * Mezmur 22:1.
42. Artık akşam olunca, Hazırlık günü, yani, Sebtin arifesi olduğundan,
43. Allahın melekûtunu bekliyen Meclis azasından itibarlı bir adam olan Arimatealı Yusuf geldi, ve cesaret edip Pilatusa gitti, İsanın cesedini istedi.
44. Pilatus onun öldüğüne şaşıtı, ve yüzbaşını yanına çağırıp: Öleli epeyi oldu mu? diye ondan sordu.
45. Yüzbaşından öğrendiği zaman, cesedi Yusuf'a bağışladı.
46. O da keten bezi satın aldı, onu indirip keten bezine sardı, ve kayada oyulmuş bir kabre koydu; ve kabrin kapısına bir taş yuvarladı.
47. Mecdelli Meryem, ve Yosesin anası Meryem onun nereye konulduğunu görüyorlardı.

BAP 16

SEBT günü geçince Mecdelli Meryem, Yakubun anası Meryem, ve Salome gelip ona sürmek için baharlar satın aldılar.

2. Ve haftanın ilk gününde sabah çok erken, güneş doğduğu vakit, kabre geldiler.
3. Aralarında diyorlardı: Kabrin kapısından taşı bize kim yuvarlıyacak?
4. Ve gözlerini kaldırınca, taşı yuvarlanmış gördüler, çünkü pek büyüktü.
5. Kabre girerek, sağ tarafta beyaz kaftan giyinmiş bir genci oturuyor gördüler, ve çok şaşılar.
6. O da onlara dedi: Şaşmayın, siz haça gerilmiş olan Nâsıralı İsayı arıyorsunuz; o kıyam etmiştir; burada değildir; işte, onu koydukları yer!
7. Fakat gidin, onun şakirtlerine ve Petrusa diyin: O sizden önce Galileye gidiyor; size dediği gibi kendisini orada göreceksiniz.

8. Kadınlar da çıkıp kabirden kaçtılar; çünkü kendilerini titreme ve şaşkınlık almıştı; kimseye de bir şey söylemediler, çünkü korkuyorlardı.
9. Haftanın ilk gününde sabah erken İsa kıyam ettiği zaman, önce kendisinden yedi cin çıkarmış olduğu Mecdelli Meryeme göründü.
10. O da gitti, ve İsa ile beraber bulunmuş olanlara haber verdi; onlar yas tutmakta ve ağlamakta idiler.
11. Ve İsanın diri olup kendisine görüldüğünü işittikleri zaman, inanmadılar.
12. Bu şeylerden sonra, onlardan ikisine, yürüyerek kıra giderlerken, başka surette göründü.
13. Onlar gidip geri kalanlara haber verdiler; fakat bunlara da inanmadılar.
14. Sonra sofrada oturlurken, Onbirlere göründü; ve imansızlıklarından, ve yürek katılıklarından ötürü onları ayıpladı; çünkü onu kıyam etmiş görenlere inanmadılar.
15. Ve onlara dedi: Bütün dünyaya gidin, incili bütün hilkate vâzedin.
16. İman edip vaftiz olunan kurtulacaktır; fakat iman etmiyen mahkûm olacaktır.
17. Şu alâmetler iman edenlerle beraber gidecektir: benim isimle cinler çıkaracaklar; yeni dillerle söyleyecekler;
18. yılanlar tutup kaldıracaklar, öldürücü bir şey içseler onlara hiç zarar etmiyecek; hastalar üzerine ellerini koyacaklar, ve onlar iyi olacaklar.
19. İmdi Rab İsa onlara söyledikten sonra göğe alındı, ve Allahın sağında oturdu.
20. Onlar da çıkıp her yerde vâzetteler; ve Rab birlikte işliyerek, kelâmı arkadan gelen alâmetler ile tasdik ediyordu. Amin.

LUKA

BAP 1

ARAMIZDA vaki olmuş şeylerin hikâyetini, başlangıcından gözleriyle görenlerin ve kelâmın hizmetçisi olanların bizlere nakil ettiklerine göre tertip etmeğe bir çok kimseler giriştiklerinden,

2. ben de, ta başından beri hepsini dikkatle araştırıp tahkik ederek,
3. ey faziletli Teofilos, olduğu gibi sırası ile sana yazmağı münasip gördüm;
4. ta ki, sana öğretilen kelâmın doğruluğunu bilesin.
5. Yahudiye kralı Hirodesin günlerinde, Abiya takımından Zekeriya adında bir kâhin vardı; onun karısı da Harun kızlarından, ve adı Elisabet idi.
6. Her ikisi de Allah indinde salih olup Rabbin bütün emirleri ve hükümlerinde kusursuz yürümekte idiler.
7. Onların çocuğı yoktu, çünkü Elisabet kısır idi, ve ikisi de çok yaşlı idiler.
8. Ve vaki oldu ki, Zekeriya kendi takımının sırasında Allahın huzurunda kâhinlik hizmetini ederken,
9. kâhinlik ayini üzre buhur yakmak için, Rabbin mabedine girmek kurası kendisine düştü.
10. Bütün halk cemaati buhur saatinde dışarda dua ediyorlardı.
11. Rabbin bir meleğı Zekeriyaya göründü, ve buhur mezbahının sağında durdu.
12. Zekeriya onu görünce şaşırđı, ve üzerine korku düştü.
13. Fakat melek ona dedi: Korkma, Zekeriya; çünkü duan işitildi, karın Elisabet sana bir oğul doğuracak, onun adını Yahya koyacaksın.
14. Sevinç ve safa bulacaksın; onun doğmasından bir çokları da sevinecekler.
15. Çünkü Rabbin gözünde büyük olacak, şarap ve içki içmiyecek; ve daha anasının karnından Ruhülkudüsle dolu olacak.
16. İsrail oğullarından bir çoğunu onların Allahı Rabbe döndürecek.

17. Babaların yüreklerini oğullara, âsileri salihlerin hikmetine çevirmek, ve Rabbe âmade bir kavm hazırlamak üze İlyanın ruhu ve kudretile onun önünde yürüyecektir.
18. Zekeriya da meleğe dedi: Ben bunu nasıl bileyim? çünkü ben yaşlı bir adamım, karım da çok yaşlıdır.
19. Melek cevap verip ona dedi: Ben Allah önünde duran Cebrailim; seninle konuşmağa, ve bu şeyleri sana müjdelemeğe gönderildim.
20. İşte, dilin tutulacak, ve bu şeyler oluncıya kadar, söz söyliyemiyeceksin; çünkü vaktinde yerine gelecek olan sözlerime inanmadın.
21. Halk Zekeriya'yı bekleyip duruyor, ve mabette gecikmesine şaşıyorlardı.
22. Zekeriya ise, çıktığı zaman, onlarla konuşmadı; onlar da mabette bir rüyet gördüğünü anladılar; ve Zekeriya onlara işaretler edip dilsiz kaldı.
23. Ve vaki oldu ki, hizmetinin günleri bitince, evine gitti.
24. O günlerden sonra karısı Elisabet gebe kaldı; beş ay evine kapanıp dedi:
25. İnsanlar arasında aybımı gidermek için Rab üzerime nazar eylediği günlerde bana böyle etti.
26. Altıncı ayında, Allah tarafından Cebrail melek Galilede Nâsıra denilen şehre,
27. Davud evinden Yusuf adındaki adama nişanlı olan bir kıza gönderildi; kızın adı Meryem idi.
28. Melek onun yanına girip dedi: Selâm, ey nimete eren kız, Rab seninledir.
29. Ve Meryem bu sözlerden çok şaşırarak: Bu nasıl selâmdır? diye düşünüyordu.
30. Melek ona dedi: Korkma, Meryem; çünkü Allah önünde inayet buldun.
31. Ve işte, gebe kalıp bir oğlan doğuracaksın, ve adını İsa koyacaksın.
32. O büyük olacak, ona Yüce Allahın Oğlu denecek; Rab Allah ona babası Davudun tahtını verecek;
33. Yakubun evi üzerinde ebediyen saltanat sürecek; ve onun melekûtuna* hiç son olmayacaktır.
34. Meryem de meleğe dedi: Bu nasıl olacak? çünkü ben er bilmem.
35. Melek cevap verip ona dedi: Ruhülkudüs senin üzerine gelecek, Yüce Olanın kudreti üstüne gölge salacak; bunun için de doğacak olan mukaddese Allahın Oğlu denecektir.
36. Ve işte, senin akrabandan Elisabet de ihtiyarlığında bir oğlana gebe kaldı; ve kendisine kısır denilmiş olan kadının bu altıncı ayıdır.
37. Zira Allahtan olan bir söz hükümsüz kalmaz.
38. Meryem de dedi: İşte, Rabbin kulu; bana dediğin gibi olsun. Ve melek ondan ayrıldı.
- * *Kırallık, saltanat.*
39. O günlerde Meryem de kalktı ve dağlığa, bir Yahuda şehrine acele ile gitti.
40. Zekeriyanın evine girip Elisabete selâm verdi.
41. Ve vaki oldu ki, Elisabet Meryemin selâmını işitince çocuk karnında sıçradı; ve Elisabet Ruhülkudüs ile doldu;
42. büyük bir çılgılık koparıp dedi: Sen kadınlar arasında mubareksin, karnının semeresi de mubarektir.
43. Bu bana nereden oldu da, Rabbimin anası yanıma geldi?
44. Çünkü işte, senin selâmın sesi kulağıma erdiği anda, çocuk karnımda sevinçten sıçradı.
45. İman eden kadına ne mutlu! çünkü Rab tarafından kendisine söylenen şeyler tamam olacaktır.
46. Ve Meryem dedi:
- Canım Rabbi yükseltir,
47. Ve Kurtarıcım Allah ile ruhum sevinir.
48. Çünkü kulunun hakir haline baktı;
- Zira işte, bundan sonra bütün nesiller bana mubarek diyecekler.
49. Çünkü Kudretli olan bana büyük şeyler etti;

Onun ismi kuddûstur.

50. Merhameti nesillerden nesillere,
Kendisinden korkanlaradır.

51. Bazusu ile kudret gösterdi;
Mağrurları yüreklerinin kuruntusu ile dağıttı.

52. Hükümdarları tahtlarından indirdi,
Ve hakirleri yükseltti.

53. Açları iyi şeylerle doyurdu;
Ve zenginleri boş döndürdü.

54. (Babalarımıza söylediği gibi)

İbrahim ile onun zürriyetine merhameti ebediyen hatırlamak için,

55. Kulu İsrail'e yardım etti.

56. Meryem Elisabetin yanında üç ay kadar kaldıktan sonra, evine döndü.

57. Elisabetin doğuracağı vakit tamam oldu; ve bir oğlan doğurdu.

58. Komşuları ve akrabası, Rabbin ona büyük merhamet ettiğini işittiler; ve onunla beraber sevindiler.

59. Ve vaki oldu ki, sekizinci gün, çocuğu sünnet etmek için geldiler; ve onun adını, babasının adına göre, Zekeriya koyuyorlardı.

60. Anası cevap verip dedi: Yok, fakat adı Yahya olacak.

61. Ona dediler: Akrabandan bu adda kimse yoktur.

62. Ve: Ne ad konulmasını istersin? diye babasından işaretle sordular.

63. O, bir levha istedi: Adı Yahyadır, diye yazdı. Hepsi şaşıldılar.

64. Onun ağzı hemen açıldı, dili çözüldü, Allaha hamdederek söz söyledi.

65. Etrafında oturanların hepsine korku düştü; ve hep bu sözler bütün Yahudiye dağılığında yayıldı.

66. İşitenlerin hepsi: Bu çocuk acaba ne olacak? diye, bu şeyleri yüreklerinde sakladılar, çünkü Rabbin eli onunla beraberdi.

67. Babası Zekeriya Ruhülkudüsle doldu, ve peygamberlik edip dedi:

68. İsrailin Allahı Rab mubarek olsun;

Çünkü kavmını ziyaret edip fidye ile kurtardı.

69. Düşmanlarımızın elinden kurtulup,

70. Kudsiyet ve salâhla bütün günlerimiz

Önünde kendisine korkusuzca ibâdet etmeği bize ihsan etmek üzre,

71. Babalarımıza merhamet etmek ve kendi mukaddes ahdini,

72. Babamız İbrahime ettiği andı hatırlamak için,

73. Kadimden beri mukaddes peygamberlerinin ağzı ile söylediği gibi,

74. Düşmanlarımızdan ve bizden nefret edenlerin hepsinin elinden kurtuluşu,

75. Kulu Davudun evinde bize kurtuluş kuvvetini yükseltti.

76. Ve sen de, ey çocuk, Yüce Allahın peygamberi çağırılacaksın;

Zira onun yollarını hazırlamak,

77. Onun kavmına günahlarının bağışlanması ile olan halâsı bildirmek için,

Rabbin yüzü önünde yürüyeceksin;

78. Çünkü Allahımızın merhamet yüreğinden olarak,

Karanlıkta ve ölüm gölgesinde oturanlara ışık vermek,

79. Ayaklarımızı selâmet yoluna doğrultmak için,

Doğan güneş yücelerden bizi ziyaret edecektir.

80. Çocuk büyüyor, ruhta kuvvetleniyordu; ve İsrail'e görüneceği güne kadar çöllerde kaldı.

BAP 2

VE vaki oldu ki, o günlerde bütün dünyanın tahriri yapılsın diye Kayser Avgustus tarafından buyurultu çıktı.

2. Kirinius Suriye valisi bulunduğu zamanda yapılan ilk tahrir bu idi.

3. Herkes yazılmak için kendi şehrine gitti.

4. Yusuf da Davud evinden ve onun soyundan bulunduğu için, Galiledeki Nâsıra şehrinden, Yahudiyede Davudun şehri olan Beytleheme,

5. nişanlısı Meryem ile beraber, orada yazılmak üzere çıktı; Meryem de gebe idi.

6. Ve vaki oldu ki, orada bulunurlarken, doğurması günleri geldi.

7. İlk oğlunu doğurdu; kundağa sardı, ve onu bir yemliğe yatırdı, çünkü handa onlara yer yoktu.

8. Aynı civarda çobanlar vardı; geceleyin kırdan kalarak sürülerini nöbetle bekliyorlardı.

9. Rabbin bir meleği onların yanında durdu, ve Rabbin izzeti onların çevresini aydınlattı; çok korktular.

10. Melek de onlara dedi: Korkmayın, çünkü işte, ben size bütün kavma olacak büyük sevinci müjdeliyorum.

11. Çünkü bugün Davudun şehrinde size Kurtarıcı doğdu, o da Rab Mesih'tir.

12. Yemlikte yatan, kundağa sarılmış bir çocuk bulacaksınız; size alâmet bu olsun.

13. Ve birdenbire melek ile beraber gök ordusundan bir cümhur Allaha hamdederek dediler:

14. En yücelerde Allaha izzet,

Ve yeryüzünde razı olduğu adamlara selâmet.

15. Ve vaki oldu ki, melekler çobanların yanından göke çekildikleri zaman, onlar birbirlerine dediler: Haydi, Beytleheme kadar gidelim, ve Rabbin bize bildirdiği vaki olan bu şeyi görelim.

16. Ve seğirderek geldiler, Meryemi, Yusufu ve yemlikte yatan çocuğu buldular.

17. Ve gördükleri zaman, bu çocuk hakkında kendilerine söylenen sözü bildirdiler.

18. Bütün işitenler çobanlar tarafından kendilerine söylenen şeylere şaşıldılar.

19. Fakat Meryem bütün bu sözleri derin düşünerek yüreğinde sakladı.

20. Çobanlar, kendilerine söylendiği gibi, bütün gördükleri ve işittikleri şeylerden dolayı Allaha hamt ve sena ederek, döndüler.

21. Çocuğu sünnet için sekiz gün tamam olunca, ana rahmine düşmeden evel melek tarafından denilmiş olduğu üzere, adını İsa koydular.

22. Musanın şeriatine göre onların taharet günleri* tamam olunca ("İlk doğan her erkek Rabbe mukaddes denilecektir,"* diye Rabbin şeriatinde yazılmış olduğu üzere),

23. çocuğu Rabbe takdim etmek için, ve Rabbin şeriatinde:

24. "Bir çift kumru, yahut iki güvercin yavrusu,"* denildiği üzere, bir kurban vermek için onu Yerusâlime götürdüler.

25. Ve işte, Yerusâlimde Şimeon adında bir adam vardı; salih ve dindar olup İsrailin teselli bulmasını beklerdi; ve Ruhülkudüs onun üzerinde idi.

26. Ve Rabbin Mesihini görmeden önce, ölüm görmeyeceği kendisine Ruhülkudüs tarafından bildirilmişti.

27. Ruhun sevkile mabede geldi; anası babası onun için şeriate göre âdet olanı yapmak üzere, İsa çocuğu mabede götürdükleri zaman,

28. Şimeon onu kucağına alıp Allaha hamdederek dedi:

*Levililer 12:2-6.

*Çıkış 13:2, 12.

*Levililer 12:8.

29. Ya Rab, sözüne göre

Şimdi kulunu selâmetle salıverirsin;

30. Çünkü, bütün kavmların önünde hazırlamış olduğun,
31. Milletleri* aydınlatacak ışığı,
- *İsrail kavmindan gayri olan bütün milletler.
32. Ve kavmin İsrailin izzeti olan kurtuluşunu gözlerim gördü.
33. Anası babası onun için söylenen şeylere şaşıyorlardı.
34. Şimeon onlara hayırdüa edip anası Meryeme dedi: İşte, bu çocuk İsrailde bir çokların düşmesi ve kalkması, ve aleyhinde söylenecek bir alâmet olarak konulmuştur;
35. senin canını da bir kılıç delecek; ta ki, çok yüreklerin düşünceleri meydana çıksın.
36. Aşer sıptından Fanuelin kızı Anna isminde bir peygamber vardı (ki, çok yaşlı idi, ve kızlığından sonra kocası ile yedi yıl geçinmişti,
37. ve hemen seksen dört yıldan beri dul idi), mabetten hiç ayrılmaz, gece gündüz oruç tutup dua ederek ibadet eylerdi.
38. O da hemen aynı saatte gelerek Rabbe şükreyliyip Yerusâlimin kurtuluşunu bekliyenlerin hepsine onun hakkında söyledi.
39. Rabbin şeriatine göre bütün şeyleri tamam edince, Galileye, kendi şehirleri Nâsıraya, döndüler.
40. Çocuk büyüyor, kuvvetleniyor ve hikmetle doluyordu; Allahın inayeti de onun üzerinde idi.
41. Anası babası her yıl Fısıh bayramında Yerusâlime giderlerdi.
42. Çocuk on iki yaşına varınca, bayram âdeti üzre, oraya çıktılar;
43. ve bayram günlerini bitirip evlerine döndükleri zaman, İsa çocuk Yerusâlimde kaldı; anası babası bunu farketmediler;
44. onu yoldaşlar arasında sanıp bir günlük yol yürüdüler; akrabaları ve bildikleri arasında onu arıyorlardı;
45. ve bulmayınca, onu araştırarak Yerusâlime döndüler.
46. Ve vaki oldu ki, üç gün sonra onu mabette, muallimlerin arasında oturmakta, onları dinlemekte, onlara sualler sormakta buldular;
47. onu dinliyenlerin hepsi anlayışına ve cevaplarına şaşıyorlardı.
48. Onu gördükleri zaman, şaşılar, ve anası ona dedi: Ey oğul, neden bize böyle ettin? İşte, babanla ben yüreğimiz çok sıkılarak, seni aradık.
49. Onlara dedi: Neden beni aradınız? bilmiyor mı idiniz ki, benim için Babamın evinde bulunmak gerektir?
50. Onlar ise, kendilerine söylediği sözü anlamadılar.
51. Onlarla beraber indi, Nâsıraya geldi; ve onlara itaatli oldu; anası da bütün bu sözleri yüreğinde sakladı.
52. İsa hikmette ve kamette, Allah ve insanlar indinde inayette terakki ediyordu.

BAP 3

KAYSER Tiberiusun saltanatının on beşinci yılında, Pontuslu Pilatus Yahudiye valisi, Hirodes Galile reisirubu, kardeşi Filipus İturea ve Trahonitis havalisi reisirubu,* Lisanyas Abilini reisirubu,

2. Hanna ile Kayafa başkâhin bulundukları zamanda, çölde Zekerianın oğlu Yahyaya Allahın sözü geldi.

* Memleketin dörtte birine hâkim olan emir.

3. Kendisi de Erden etrafındaki bütün havalie, günahların bağışlanması için tövbe vaftizini vâzederek geldi.

4. Nasıl ki, İşaya peygamberin sözleri kitabında yazılmıştır:

“Çölde çağırının sesi:

Rabbin yolunu hazırlayın,

Onun yollarını düz edin.

5. Her dere doldurulacak,

Her dağ ve tepe alçaltılacaktır;

İğri olan doğrulacak,

Sarp yollar düz olacaktır;

6. Ve bütün beşer Allahın kurtarışını görecektir.”*

* İşaya 40:3, 4.

7. İmdi kendisi tarafından vaftiz olunmak için çıkıp gelen kalabalıklara dedi: Ey engerekler nesli, gelecek öfkeden kaçmağı size kim gösterdi?

8. İmdi tövbeye lâıık semereler çıkarın, ve: Babamız İbrahimdir, diye içinizden söylemeğe başlamayın; çünkü size derim ki, Allah şu taşlardan İbrahime evlât kaldırmağa kadirdir.

9. Zaten balta da ağaçların kökü dibinde yatıyor; imdi iyi meyva vermeyen her ağaç kesilir, ve ateşe atılır.

10. Halk da kendisinden: Öyle ise, ne yapalım? diye sordular.

11. Cevap verip onlara dedi: İki gömleğı olan hiç olmıyana versin; yiyeceğı olan kimse de böylece yapsın.

12. Vergi mültezimleri* de vaftiz olunmak için gelip ona dediler: Muallim, biz ne yapalım?

13. Yahya onlara dedi: Size tayin edilenden fazlasını almak için zor etmeyin.

14. Askerler de ona: Ya biz ne yapalım? diye sordular. Onlara: Kimseyi sıkıştırıp soymayın, ne de kimseyi haksız yere tehdit edin; tayınlarınızla kanaat eyleyin, dedi.

* Ecnebi hâkimler olan Romalılar için vergi toplıyan Yahudiler.

15. Halk beklemekte iken, hepsi Yahya hakkında: Acaba Mesih midir? diye yüreklerinden düşündüler.

16. Yahya onların hepsine cevap verdi: Gerçi ben sizi su ile vaftiz ediyorum; fakat benden kudretlisi geliyor ki, onun çarıklarının tasmaını çözmeyeğe lâıık değılim; o sizi Ruhülkudüsle ve ateşle vaftiz edecektir;

17. kendi harman yerini bütün bütün temizlemek, ve buğdayı ambarına toplamak için, yabası elindedir; fakat samanı sönmez ateşle yakacaktır.

18. İmdi başka bir çok şeyler nasihat ederek halka incili vâzediyordu.

19. Fakat reisirubu Hirodes, kardeşinin karısı Hirodiastan ve Hirodesin ettiğı bütün kötülüklerden dolayı, Yahya tarafından azarlanmış olduğı için,

20. bunun hepsinin üstüne onu zindana attı.

21. Ve vaki oldu ki, bütün halk vaftiz edilirken, İsa dahi vaftiz edilmiş olup dua ettiğı zaman, gök açıldı,

22. ve Ruhülkudüs, bedenleşmiş bir surette, güvercin gibi, onun üzerine indi, ve gökten: Sen benim sevgili Oğlumsun, senden razıyım, diye bir ses geldi.

23. Ve İsa, hizmetine başladığı zaman, otuz yaşlarında idi, ve zannedildiğı üzre, Yusuf oğlu, Heli oğlu,

24. Mattat oğlu, Levi oğlu, Melki oğlu, Yannay oğlu, Yusuf oğlu,

25. Mattatya oğlu, Amos oğlu, Nahum oğlu, Esli oğlu, Naggay oğlu,

26. Maat oğlu, Mattatya oğlu, Semein oğlu, Yoseh oğlu, Yoda oğlu,

27. Yoanan oğlu, Risa oğlu, Zerubbabel oğlu, Şealtiel oğlu, Neri oğlu,

28. Melki oğlu, Addi oğlu, Kosam oğlu, Elmadam oğlu, Er oğlu,

29. Yeşu oğlu, Eliezer oğlu, Yorim oğlu, Mattat oğlu, Levi oğlu,

30. Simeon oğlu, Yahuda oğlu, Yusuf oğlu, Yonam oğlu, Elyakim oğlu,

31. Melea oğlu, Menna oğlu, Mattata oğlu, Natan oğlu, Davud oğlu,

32. Yesse oğlu, Obed oğlu, Boaz oğlu, Salmon oğlu, Nahşon oğlu,

33. Amminadab oğlu, Aram oğlu, Hetsron oğlu, Perets oğlu, Yahuda oğlu,

34. Yakub oğlu, İshak oğlu, İbrahim oğlu, Terah oğlu, Nahor oğlu,
35. Seruc oğlu, Reu oğlu, Peleg oğlu, Eber oğlu, Şela oğlu,
36. Kainan oğlu, Arfakşad oğlu, Sam oğlu, Nuh oğlu, Lâmek oğlu,
37. Metuşelah oğlu, Hanok oğlu, Yared oğlu, Mahalaleel oğlu, Kainan oğlu,
38. Enoş oğlu, Şit oğlu, Âdem oğlu, Allah oğlu idi.

BAP 4

- İSA Ruhûlkudüsle dolu olarak, Erdenden avdet etti; ve Ruh tarafından çöle sevk edildi.
2. Kırk gün müddet İblis tarafından tecrübe olundu. O günlerde bir şey yemedi; ve onlar tamam olunca, acıktı.
3. İblis de ona dedi: Eğer sen Allahın Oğlu isen, bu taşla söyle, ekmek olsun.
4. İsa ona cevap verdi: “İnsan yalnız ekmekle yaşamaz,”* diye yazılmıştır.
5. Onu yükseğe çıkararak dünyanın bütün ülkelerini bir an içinde kendisine gösterdi.
6. Ve İblis ona dedi: Bütün bunların hükümdarlığını, ve onların izzetini sana vereceğim; çünkü o bana verilmiştir; istediğime onu veririm.
7. İmdi önümde secde kıalarsan, hepsi senin olacak.
8. İsa cevap verip ona dedi: “Rab Allahına tapınacak, ve yalnız ona kulluk edeceksin,”* diye yazılmıştır.
9. Onu Yerusâlime götürdü, mabedin tepesine koyup ona dedi: Eğer sen Allahın Oğlu isen, kendini buradan aşağı at;
10. çünkü yazılmıştır:
- * Tesniye 8:3.
- * Tesniye 6:13.
- “O, senin hakkında meleklerine, seni korusunlar diye emredecek;”
11. ve,
- “Ayağını bir taşla çarpmıyasın, diye Elleri üzerinde seni taşıyacaklar.”*
- * Mezmurlar 91:11, 12.
12. İsa cevap verip ona dedi: “Sen Allahın Rabbi denemiyeceksin,”* denilmiştir.
- * Tesniye 6:16.
13. İblis her tecrübeyi bitirdikten sonra, bir zamana kadar ondan ayrıldı.
14. İsa Ruhun kuvvetile Galileye döndü; ve bütün havaliye onun haberi yayıldı.
15. Ve hepsi tarafından izzet görerek onların havralarında öğretiyordu.
16. İçinde büyümüş olduğu Nâsırâya geldi; kendi âdeti olduğu üzre, Sebt gününde havraya girdi, ve okumak için ayağa kalktı.
17. Kendisine İşaya peygamberin kitabı verildi. Kitabı açıp şöyle yazılmış olan yeri buldu:
18. “Rabbin Ruhu üzerimdedir;
Çünkü fakirlere müjdeyi Vâzetmek için o beni meshetti;
Beni esirlere azatlık,
Ve körlere gözlerinin açılmasını ilân etmeğe,
Ezilenleri kurtuluşa kavuşturmağa,
19. Rabbin makbul yılını ilân etmeğe gönderdi.”*
- * İşaya 61:1, 2.
20. Kitabı kapadı, hizmetçiye geri verip oturdu; hep havradakilerin gözleri ona dikilmiş kalmıştı.
21. Ve onlara söylemeğe başladı: Bugün işittiğiniz bu yazı yerine geldi.
22. Hepsi ona şahit olurlar, ağzından çıkan lâtif sözlere şaşarlar, ve: Bu, Yusufun oğlu değil

midir? derlerdi.

23. Onlara dedi: Şüphesiz bana: Ey hekim, kendini iyi et, meselini söyleyeceksiniz; Kefernahumda vaki olduğunu işittiğimiz şeyleri burada, kendi memleketinde de yap, diyeceksiniz.

24. Ve İsa dedi: Gerçek size derim: Hiç bir peygamber kendi memleketinde makbul değildir.

25. Lâkin doğrusu size derim ki, İlyanın günlerinde İsrailde bir çok dul kadınlar vardı; gök üç yıl altı ay kapandığı, ve bütün memlekette büyük bir kıtlık olduğu vakit,

26. İlya onlardan hiç birine gönderilmedi; yalnız Sayda diyarında Sareptaya, bir dul kadına gönderildi.

27. Ve peygamber Elişanın zamanında İsrailde bir çok cüzamlı vardı; yalnız Suriyeli Naamandan başka bunlardan hiç biri pak olmadı.

28. Havrada bu şeyleri işitince, hepsi öfke ile dolup ayaklandılar,

29. onu şehirden dışarı çıkardılar, ve baş aşağı atmak için şehirlerinin üzerine kurulmuş olduğu tepenin kenarına götürdüler.

30. Fakat İsa aralarından geçip gitti.

31. Bir Galile şehri olan Kefernahuma indi. Sebt günü onlara öğretiyordu;

32. onun öğretişine şaşılar; çünkü onun sözlerinde hâkimiyet vardı.

33. Ve havrada bir adam vardı, ve kendisinde murdar bir cin ruhu vardı; ve o yüksek sesle bağırdı:

34. Bırak! bizden sana ne, ey Nâsıralı İsa? Bizi helâk etmeğe mi geldin? Kimsin, seni bilirim, Allahın Mukaddesi!

35. İsa onu azarlıyıp: Sus, ve ondan çık, dedi. Cin adamı ortada yere düşürüp zarar vermeden ondan çıktı.

36. Herkese de hayret geldi: Bu nasıl sözdür ki, murdar ruhlara kudretle ve hâkimiyetle emrediyor, onlar da çıkıyorlar? diye birbirleriyle konuşular.

37. Havalide her yere onun hakkında rivayet yayıldı.

38. İsa havradan çıktı, ve Simunun evine girdi. Simunun kaynanası şiddetli ısıtmaya tutulmuştu; ona kadın için yalvardılar.

39. İsa onun başında durdu, ısıtmayı azarladı; ısıtma onu bıraktı, ve kadın hemen kalkarak onlara hizmet etti.

40. Ve güneş batınca, türlü illetlere tutulmuş hastası olanlar onları kendisine getirdiler; İsa da ellerini her birinin üzerine koyup onları iyi etti.

41. Bir çoklarından da cinler: Sen Allahın Oğlusun, diye bağırarak çıkarlardı. Onları azarlıyarak, söylemeğe bırakmazdı; çünkü kendisinin Mesih olduğunu biliyorlardı.

42. Ve gündüz olunca, çıktı, bir ıssız yere gitti; halk onu arıyorlardı, ve onun yanına kadar geldiler, ve kendilerinden gitmesin diye onu alkoymak istiyorlardı.

43. Fakat İsa onlara dedi: Allahın melekûtunun müjdesini öteki şehirlere de vermeliyim; çünkü bunun için gönderildim.

44. Ve Galile havralarında vâzediyordu.

BAP 5

VE vaki oldu ki, halk onun etrafına üşüşmüş olarak Allahın sözünü dinlerken, İsa Cenesaret gölü kıyısında duruyordu;

2. göl kıyısında duran iki kayık gördü; fakat balıkçılar kayıklardan çıkmışlardı, ağlarını yıkıyorlardı.

3. İsa kayıklardan birine bindi, o da Simunun idi, ve karadan biraz açılmasını istedi. Oturup halka kayıktan öğretti.

4. Sözü bitirince, Simuna dedi: Engine çekin, av için ağlarınızı salın.
5. Simun cevap verip dedi: Üstat, bütün gece çabaladık, hiç bir şey tutmadık; fakat senin sözün üzerine ağları salacağım.
6. Bunu yaptıkları zaman, pek çok balık çevirdiler; ağları yırtılıyordu;
7. öteki kayıkta bulunan ortaklarına, gelip kendilerine yardım etmeleri için işaret ettiler. Onlar da geldiler, iki kayığı da doldurdular, öyle ki, kayıklar batmağa başladılar.
8. Fakat Simun Petrus bunu görünce: Ya Rab, benden uzaklaş; zira günahkâr bir insanım, diyerek İsanın dizlerine kapandı.
9. Çünkü yaptıkları balık avından dolayı, o ve onunla beraber olanların hepsi,
10. ve Simunun ortakları olan Zebedinin oğulları Yakub ile Yuhanna da hayrete düşmüşlerdi. İsa Simuna dedi: Korkma, bundan sonra insan avlıyacaksın.
11. Kayıklarını kıyıya çektiler, ve her şeyi bırakıp onun ardınca gittiler.
12. Ve vaki oldu ki, o, şehirlerden birinde bulunmakta iken, işte, cüzamla dolu bir adam, İsaya görünce, yüzüstü yere kapandı, ve ona: Ya Rab, eğer istersen beni temizliyebilirsin, diye yalvardı.
13. İsa elini uzattı, ve: İsterim, temiz ol, diyerek ona dokundu. Ve cüzam hemen ondan gitti.
14. İsa ona kimseye söylemesin diye tenbih etti: Fakat git, kendini kâhine göster, ve temizliğin hakkında onlara şehadet olsun diye, Musanın emrettiği* üzre takdime arz et.
15. İsa hakkındaki söz ise, daha ziyade yayılıyordu; bir çok halk onu dinlemek, ve hastalıklarından iyi edilmek için toplanıyorlardı.
16. Fakat kendisi çöllere çekilip dua ediyordu.
- * Levililer 14:2-22.
17. Ve vaki oldu ki, öğrettiği günlerin birinde, Galile, Yahudiye ve Yerusâlimin her köyünden gelmiş olan Ferisiler* ve fakihler* yanında oturuyorlardı; ve Rabbin kudreti şifa vermek için onunla beraberdi.
18. Ve işte, bazı kimseler yatak üzerinde inmeli bir adamı getiriyorlardı; onu içeri sokup İsanın önüne koymağa uğraşıyorlardı.
19. Kalabalıktan dolayı onu içeri sokmak için yol bulamıyarak, evin damına çıktılar, kiremitlerin arasından yatağı ile ortaya İsanın önüne indirdiler.
20. Onların imanını görerek, İsa: Ey adam, günahların sana bağışlandı, dedi.
21. Yazıcılar ve Ferisiler: Kûfür söyleyen bu adam kimdir? Allahtan başka kim günahları bağışlıyabilir? diye düşünmeğe başladılar.
22. Fakat İsa düşüncelerini bilerek, cevap verip onlara dedi: Niçin yüreklerinizden düşünüyorsunuz?
23. Hangisi daha kolay: Günahların sana bağışlandı, demek mi? yoksa: Kalk, yürü, demek mi?
24. Fakat İnsanoğlunun yeryüzünde günahları bağışlamağa kudreti olduğunu bilirsiniz diye (inmeliye dedi): Sana söylüyorum: Kalk, yatağını kaldır da evine git.
25. Adam onların karşısında hemen ayağa kalktı, üzerinde yattığı şeyi kaldırdı, ve Allaha hamdederek evine gitti.
26. Hepsini şaşkınlık aldı, ve Allaha hamdettiler; ve içlerine korku dolup: Bugün şaşılacak şeyler gördük, dediler.
- * Yahudilerde dini bir fırka.
- * Yazıcı ve fakih bir manaya gelir, şeriat âlimi demektir.
27. İsa bu şeylerden sonra çıktı, ve gümrük yerinde oturan Levi denilen mültezimi gördü; ona: Ardımca gel, dedi.
28. O da her şeyi bıraktı, ayağa kalkıp onun ardınca gitti.
29. Levi, evinde ona büyük bir ziyafet yaptı; onlarla beraber yemekte oturan bir çok mültezimlerle başka kimselerden büyük bir kalabalık vardı.
30. Ferisiler ve onların yazıcıları İsanın şakirtlerine: Niçin mültezimler ve günahkârlarla yiyip

içiyorsunuz? diye mırıldandılar.

31. İsa onlara cevap verip dedi: Sağlam olanlar değil ancak hasta olanlar hekime muhtaçtırlar.

32. Ben salihleri değil, ancak günahkârları tövbeye çağırmağa geldim.

33. Onlar da İsaya dediler: Yahyanın şakirtleri sık sık oruç tutarlar, ve dualar ederler;

Ferisilerin şakirtleri de böyle yaparlar; fakat seninkiler yiyip içiyorlar.

34. İsa onlara dedi: Güvey kendileriyle beraber oldukça, düğündekilere hiç oruç tutturabilir misiniz?

35. Fakat güveyin onlardan alınacağı günler gelecektir, ve o günlerde oruç tutacaklardır.

36. İsa onlara bir de mesel söyledi: Hiç kimse yeni esvabından bir parça yırtarak eskisinin üzerine yama yapmaz, yoksa yeniyi yırtar, bundan başka yeniden alınan parça eskiye uymaz.

37. Ve hiç kimse yeni şarabı eski tulumlara koymaz, yoksa yeni şarap tulumları patlatır, ortalığa dökülür, ve tulumlar telef olur.

38. Fakat yeni şarap yeni tulumlara konulmalıdır.

39. Ve hiç kimse eski şarabı içtikten sonra yenisini istemez, zira: Eskisi iyidir, der.

BAP 6

VE vaki oldu ki, bir Sebt günü, İsa ekinler arasından geçiyordu; şakirtleri başakları koparıyorlar, ve avuçlarında ovalıyıp yiyorlardı.

2. Fakat Ferisilerden bazıları: Neden Sebt gününde yapılması caiz olmıyanı yapıyorsunuz? dediler.

3. İsa da onlara cevap verip dedi: Davud kendisi, ve onunla beraber olanlar aç kaldıkları zaman, ne yaptı,

4. Allahın evine nasıl girdi, ve yalnız kâhinlerden başkasına yemesi caiz olmıyan huzur ekmeklerini alıp yedi, ve beraberinde olanlara verdi*; bunu bile okumadınız mı?

5. Ve onlara: İnsanoğlu Sebt gününün de Rabbidir, dedi.

* I. Samuel 21:6.

6. Ve vaki oldu ki, bir başka Sebt günü havraya girdi, ve talim etti; orada bir adam vardı, onun sağ eli kurumuştı.

7. Yazıcılar ile Ferisiler İsayı itham edecek sebep bulmak için, Sebt gününde hastalığı iyi ediyor mu, diye onu gözetliyorlardı.

8. Fakat İsa onların düşüncelerini biliyordu, ve eli kurumuş olan adama dedi: Ayağa kalk, ortada dur; o da ayağa kalkıp durdu.

9. İsa da onlara dedi: Size sorarım, Sebt gününde iyilik etmek mi, yoksa kötülük etmek mi caizdir? can kurtarmak mı, yoksa helâk etmek mi?

10. Ve etrafına, hepsine bakıp adama dedi: Elini uzat. O da uzattı; ve eli eski haline geldi.

11. Fakat onlar büsbütün çıldırdılar, ve İsaya ne yapabileceklerini birbirleriyle söyleşiyorlardı.

12. Ve vaki oldu ki, o günlerde İsa dua etmek için dağa çıktı; bütün geceyi Allaha dua ile geçirdi.

13. Gündüz olunca, şakirtlerini yanına çağırdı; onlardan on ikisini seçti, ve onları resuller tesmiye etti:

14. Simun, ki ona Petrus adını da verdi, ve kardeşi Andreas, Yakub ve Yuhanna, Filipus ve Bartolomeus,

15. Matta ve Tomas, Alfeusun oğlu Yakub ve Gayyur denilen Simun,

16. Yakubun oğlu Yahuda ve hain olan Yahuda İskariyot.

17. Onlarla beraber aşağı indi, ve düzlük bir yerde durdu. Şakirtlerinden büyük bir kalabalık, ve bütün Yahudiyeden, Yerusâlimden, Sayda ve Sur kıyılarından onu dinlemeğe ve hastalıklarından iyi edilmeğe gelmiş çok halk vardı;

18. ve murdar ruhlardan sıkıntıda olanlar iyi olurlardı.
19. Bütün halk da ona dokunmağa çalışıyorlardı; çünkü ondan kuvvet çıkar, hepsini iyi ederdi.
20. İsa gözlerini şakirtlerine kaldırıp dedi: Ne mutlu size, fakirler; çünkü Allahın melekûtu sizindir.
21. Ne mutlu size, şimdi aç olanlar; çünkü tok olacaksınız. Ne mutlu size, şimdi ağlıyanlar; çünkü güleceksiniz.
22. İnsanoğlundan dolayı insanların sizden nefret edecekleri, ve sizi cemiyetlerinden ayıracakları, size hakaret eyleyecekleri, adınızı kötü diye yayacakları vakit, ne mutlu sizlere!
23. O günde sevinin ve sevinçten sıçrayın; çünkü, işte, gökte karşılığınız büyüktür; çünkü onların babaları da peygamberlere böyle ederlerdi.
24. Fakat vay size, ey zenginler! çünkü siz tesellinizi almışsınız.
25. Ey şimdi tok olanlar, vay size! çünkü acıkacaksınız. Ey şimdi gülenler, vay size! çünkü yas tutacak, ve ağlıyacaksınız.
26. Bütün insanlar sizin için iyi söyledikleri vakit, vay size! çünkü onların babaları yalancı peygamberlere de böyle ederlerdi.
27. Fakat, ey dinliyenler, size diyorum: Düşmanlarınızı sevin, sizden nefret edenlere iyilik edin,
28. size lânet edenlere hayırdüa edin, ve size hakaret edenler için dua edin.
29. Bir yanağına vurana obirini de uzat, ve senin abanı alandan gömleğini de esirgeme.
30. Senden her istiyene ver, ve senin eşyanı alandan geri isteme.
31. İnsanların size ne yapmalarını istiyorsanız, siz de onlara öyle yapın.
32. Eğer sizi sevenleri severseniz, ne mükâfatınız olur? Çünkü günahkârlar da kendilerini sevenleri severler.
33. Eğer size iyilik edenlere iyilik ederseniz, ne mükâfatınız olur? Çünkü günahkârlar da öyle yaparlar.
34. Eğer kendilerinden almağı ümit ettiğiniz kimselere ödünç vererseniz, ne mükâfatınız olur? Günahkarlar bile günahkârlara karşılığını almak üzere ödünç verirler.
35. Fakat düşmanlarınızı sevin, onlara iyilik edin, ve hiç ümitsiz olmıyarak ödünç verin; karşılığınız büyük olacaktır; ve siz Yüce Olanın oğulları olacaksınız; çünkü o, nankörlere ve kötülere karşı nimet vericidir.
36. Babanız nasıl merhametli ise, siz de merhametli olun.
37. Hükmetsin, size de hükmolunmıyacaktır; mahkûm etmeyin, siz de mahkûm olmıyacaksınız; bağışlayın, size de bağışlanacaktır;
38. verin, size de verilecektir; sizin kucağınıza güzelce basılmış, ve silkelenmiş, taşkın, iyi ölçekle verilecektir; zira hangi ölçekle ölçerseniz, o ölçekle size ölçülecektir.
39. İsa onlara bir de mesel söyledi: Kör körü yedebilir mi? İkisi de çukura düşmezler mi?
40. Şakirt mualliminden üstün değildir; fakat kemale eren her şakirt muallimi gibi olur.
41. Ve niçin kardeşinin gözündeki çöpü görürsün, fakat kendi gözündeki merteği seçmezsin?
42. Sen kendin, gözündeki merteği görmezsin de nasıl kardeşine: Ey kardeş, bırak gözündeki çöpü çıkarayım, diyebilirsin? Ey ikiyüzlü! önce kendi gözünden merteği çıkar, kardeşinin gözündeki çöpü çıkarmak için o vakit iyi göreceksin.
43. Çünkü iyi ağaç yoktur ki, kötü meyva versin, ve yine kötü ağaç yoktur ki, iyi meyva versin.
44. Çünkü her ağaç kendi meyvasından tanılır. Çünkü dikenlerden incir devşirmezler, ne de çalıdan üzüm koparırlar.
45. İyi adam yüreğinin iyi hazinesinden iyi şey çıkarır; ve kötü adam yüreğinin kötü hazinesinden kötü şey çıkarır; çünkü ağız yüreğin taşmasından söyler.
46. Niçin beni: Rab, Rab, diye çağırıyorsunuz da, size söylediğim şeyleri yapmıyorsunuz?
47. Bana gelen, sözlerimi işiten ve onları yapan her kişinin kime benzediğini size göstereyim.

48. O, ev yapan bir adama benzer ki, kazıp derine indi, ve temeli bir kaya üzerine kurdu; sel geldiği zaman, ırmak o eve saldırdı, ve onu sarsamadı; çünkü iyi bina edilmişti.
49. Fakat işiten ve yapmıyan, toprağın üzerine temelsiz ev bina eden adama benzer; ırmak o eve saldırdı, ve hemen çöktü; o evin yıkımı büyük oldu.

BAP 7

- İSA, halkın işitmekte olduğu bütün sözlerini bitirdikten sonra, Kefernahuma girdi.
2. Bir yüzbaşının kendisine kıymetli olan bir hizmetçisi ölüm derecesinde hasta idi.
3. İsa hakkında işitince, gelip hizmetçisini kurtarsın diye rica için Yahudilerin ihtiyarlarını ona gönderdi.
4. Onlar da İsaya geldikleri zaman, kendisine çok yalvarıp dediler: Bunu yapmana o lâyıktır;
5. çünkü milletimizi sever, ve bize havrayı o yaptı.
6. İsa onlarla beraber gitti. Hemen eve yaklaştığı zaman, yüzbaşı ona şöyle söylemek için dostlar gönderdi: Ya Rab, zahmete girme; benim değerim yok ki, damım altına giresin;
7. ve bundan dolayı senin yanına gelmeğe kendimi lâıyk görmedim; fakat bir söz söyle, hizmetçim iyi olur.
8. Çünkü ben de emir altında olan bir adamım, ve benim altımda askerler var; ben şuna: Git, derim, gider; bir başkasına: Gel, derim, gelir; ve hizmetçime: Bunu yap, derim, yapar.
9. İsa bu şeyleri işitince, ona şaştı; döndü ve arkasından gelen halka dedi: Size diyorum: İsrailde bile bu kadar büyük iman bulmadım.
10. Gönderilenler eve döndükleri zaman, hizmetçiyi iyi olmuş buldular.
11. Ve vaki oldu ki, biraz sonra, İsa Nain denilen bir şehre gitti; şakirtleri ve ahaliden büyük bir kalabalık kendisile beraber gidiyorlardı.
12. Şehrin kapısına yaklaştığı zaman, işte, anasının bir tanecik oğlunun cenazesi çıkarılıyordu; ve kadın dul idi; şehrin bir çok halkı onunla beraberdi.
13. Rab anayı görünce, ona acıdı, ve kendisine: Ağlama, dedi.
14. Yaklaşıp tabuta dokundu; ve taşıyanlar durdular. İsa dedi: Ey genç, sana diyorum: Kalk.
15. Ölü kalktı, oturdu, ve konuşmağa başladı. İsa onu anasına verdi.
16. Herkesi korku aldı; ve: Aramızda büyük bir peygamber çıktı; ve: Allah kendi kavmını ziyaret etti, diyerek Allaha hamdediyorlardı.
17. İsa hakkındaki bu söz bütün Yahudiyede ve bütün çevrede yayıldı.
18. Yahyanın şakirtleri de bütün bu şeyleri kendisine söylediler.
19. Yahya şakirtlerinden ikisini yanına çağırıp: Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekliyelim? demek için onları Rabbe gönderdi.
20. O adamlar da İsaya gelip dediler: Vaftizci Yahya sana: Gelecek olan sen misin, yoksa başkasını mı bekliyelim? demek için bizi gönderdi.
21. O saatte İsa bir çok kimseleri hastalıklardan, dertlerden, ve kötü ruhlardan iyi etti; kör olanlardan bir çoğunun gözlerini açtı.
22. Ve cevap verip onlara dedi: Gidin, gördüğünüz ve işittiğiniz şeyleri Yahyaya bildirin; körlerin gözleri açılıyor, topallar yürüyor, cüzamlılar temizleniyor, sağırlar işitiyor, ölüler kıyam ediyorlar, fakirlere iyi haber* vâzolunuyor.
23. Ve kim bende sürçmezse, mutludur.
- * İncil.
24. Yahyanın habercileri gittikten sonra, halka Yahya hakkında söylemeğe başladı: Çöle ne görmeğe çıktınız? Yelin salladığı bir kamış mı?
25. Fakat ne görmeğe çıktınız? Yumuşak esvap giymiş bir adam mı? İşte, süslü giyinip zevk içinde yaşıyanlar kiral saraylarında bulunur.

26. Fakat ne görmeğe çıktınız? Bir peygamber mi? Evet, size derim, ve bir peygamberden ziyadesini.
27. “İşte, senin yüzünün önünde habercimi gönderiyorum, Senin önünde yolunu hazırlıyacaktır,”*
- * Malaki 3:1.
- diye hakkında yazılmış olan budur.
28. Size diyorum: Kadından doğanlar arasında Yahyadan büyüğü yoktur; fakat Allahın melekûtunda daha küçük olan ondan daha büyüktür.
29. Yahyanın vaftizi ile vaftizlenmiş olan bütün halk ve vergi mültezimleri bunu işittikleri zaman, Allahı tasdik ettiler.
30. Fakat onun tarafından vaftizlenmemiş olan Ferisiler ve fakihler kendileri için Allahın muradını reddettiler.
31. İmdi bu neslin insanlarını neye benzeteyim? ve neye benzerler?
32. Çarşı meydanında oturan çocuklara benzerler ki: Biz size kaval çaldık, siz oynamadınız; biz yas tuttuk, siz ağlamadınız, diye birbirine çağırırlar.
33. Zira Vaftizci Yahya, ekmek yemiyerek ve şarap içmiyerek gelmiştir: Onda cin var, diyorsunuz.
34. İnsanoğlu yiyerek ve içerek gelmiştir: İşte, obur ve ayyaş adam, mültezimlerin ve günahkârların dostu! diyorsunuz.
35. Ve hikmet bütün kendi oğulları tarafından tasdik olundu.
36. Ferisilerden biri İsanın kendisi ile yemek yemesini istedi. O da Ferisinin evine girdi, ve sofraya oturdu.
37. Ve işte, şehirde bulunan bir kadın, bir günahkâr kadın, Ferisinin evinde sofrada olduğunu öğrenince, bir ak mermer kapta değerli yağ getirip
38. onun ayaklarının yanında arkada durdu, ağılılarak ayaklarını gözyaşları ile ıslatmağa başladı, ve başının saçları ile sildi, ayaklarını öptü, ve değerli yağ ile meshetti.
39. İsayı evine çağırılmış olan Ferisi bunu görünce, içinden dedi: Bu adam peygamber olsaydı, kendisine dokunan kimdir ve ne çeşit kadındır bilirdi, çünkü bu günahkâr bir kadındır.
40. İsa da ona cevap verip dedi: Simun, sana bir söyleyeceğim var. Ve o: Söyle, Muallim, dedi.
41. Bir alacaklının iki borçlusu vardı; biri beş yüz, öteki elli dinar* borçlu idiler.
42. Ödemek için bir şeyleri olmadığından, her ikisine de bağışladı. İmdi, bunlardan hangisi onu çok sevecektir?
43. Simun cevap verdi: Sanırım ki, kendisine çok bağışlanan. İsa ona: Doğru hükmettin, dedi.
44. Ve kadına dönerek Simuna dedi: Bu kadını görüyor musun? Senin evine girdim, ayaklarım için bana su vermedin; fakat o benim ayaklarımı gözyaşları ile ıslattı, saçları ile sildi.
45. Sen bana bir öpüş vermedin; fakat o, geldiğinden beri ayaklarımı durmadan öptü.
46. Saçlarımı zeytin yağı ile meshetmedin; fakat o, ayaklarımı değerli yağ ile meshetti.
47. Bundan dolayı sana derim: Onun çok olan günahları bağışlandı; zira o çok sevdi. Fakat kendisine az bağışlanan az sever.
48. Ve İsa kadına dedi: Günahların bağışlandı.
49. Ve onunla beraber sofrada oturanlar: Bu kim ki, günahları da bağışlıyor? diye içlerinden söylenmeğe başladılar.
50. İsa kadına: İmanın seni kurtardı, selâmetle git, dedi.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

VE biraz sonra vaki oldu ki, İsa şehirleri ve köyleri dolaşıp vâzediyor, Allahın melekûtunu müjdeliyordu;

2. Onikiler ve kötü ruhlardan ve hastalıklardan kurtulmuş olan bazı kadınlar, kendisinden yedi cin çıkmış olan Mecdelli denilen Meryem,

3. Hirodesin kâhyası Huzanın karısı Yoanna, Suzanna, ve başka bir çok kadınlar onunla beraberdi; bunlar malları ile onlara yardım ediyorlardı.

4. Çok halk biriktiği, ve kendisine her şehirden geldikleri zaman, bir mesel ile dedi:

5. İkinci tohumunu ekmeğe çıktı; ve ekerken bazısı yol kenarına düştü, ayak altında çiğnendi, ve gökün kuşları onu yediler.

6. Bazısı kaya üzerine düştü, ve bittiği gibi kurudu, çünkü rutubeti yoktu.

7. Bazısı dikenlerin ortasına düştü; dikenler beraber biterek onu boğdular.

8. Bazısı da iyi toprağa düştü; ve bitip yüz kat semere verdi. Bunları diyerek nida etti: İşitecek kulakları olan işitsin.

9. Şakirtleri bu meselin ne demek olduğunu kendisinden sordular.

10. İsa da dedi: Allahın melekûtu sırlarını bilmek size verilmiştir, başkalarına ise, mesellerle söylenir; ta ki, bakıp görmesinler, ve işitip anlamasınlar.

11. Mesel ise, şudur: Tohum, Allahın sözüdür.

12. Yol kenarında olanlar şunlardır ki, işitirler, sonra İblis gelir, ve iman ederek kurtuluşa ermesinler diye, sözü onların yüreğinden alıp götürür.

13. Kaya üzerindeki ise, işittikleri zaman, sözü sevinçle kabul edenlerdir, onların kökleri yoktur, bir müddet iman ederler ve deneme vaktinde saparlar.

14. Dikenler arasına düşen ise, şunlardır ki, işitirler, ve gidip bu hayatın kaygıları, zenginliği, zevkleriyle boğulurlar, ve olgun semere vermezler.

15. İyi toprakta olan şunlardır ki, sözü dinliyip sadık ve iyi yürekte tutarlar ve sabırla semere verirler.

16. Hiç kimse ışığı yakıp bir kap ile onu örtmez, veya bir yatak altına komaz; fakat girenler aydınlığı görsünler diye onu bir şamdana kor.

17. Çünkü belli olmayacak gizli bir şey yoktur, bilinmiyecek ve aydınlığa çıkmıyacak saklı bir şey yoktur.

18. Bundan dolayı nasıl dinlediğinize dikkat edin; çünkü kimde var ise, ona verilecek; kimde yok ise, kendisinde var sandığı da ondan alınacaktır.

19. Anası ile kardeşleri İsaya geldiler; kalabalıktan dolayı kendisine yanaşamadılar.

20. İsaya denildi ki: Anan ile kardeşlerin seni görmek istiyerek dışarda duruyorlar.

21. Fakat İsa onlara cevap verip dedi: Allahın sözünü dinliyen ve onu yapanlar, anam ve kardeşlerim onlardır.

22. Ve günlerin birinde vaki oldu ki, kendisi şakirtleriyle bir kayığa bindi; ve onlara: Gölün karşı yakasına geçelim, dedi; ve açıldılar.

23. Kayıkta giderlerken uykuya daldı; ve göle bir kasırga indi, ve sularla dolup tehlikede idiler.

24. Yanına geldiler, onu uyandırıp dediler: Üstat, üstat, helâk oluyoruz! İsa uyanıp yeli ve suyun çalkalanmasını azarladı; ve onlar durdu, ve limanlık oldu.

25. Onlara: Nerede sizin imanınız? dedi; onlar birbirlerine: Bu kimdir ki, hem yellere, hem suya emrediyor, ve kendisine itaat ediyorlar? diyip korkarak şaşılar.

26. Galile karşısında olan Gerasinilerin memleketine vardılar.

27. İsa karaya çıkınca, şehirden bir adam kendisini karşıladı, bu adamda cinler vardı; ve çoktan beri elbise giymiyordu, ve hiç evde kalmaz, kabirlerde kalırdı.

28. İsaya görünce, bağırıp önünde yere kapandı, ve yüksek sesle dedi: Ey İsa, Yüce Allahın Oğlu, benden sana ne? Sana yalvarırım, bana azap etme.

29. Çünkü İsa murdar ruha adamdan çıkmasını emrediyordu. Çünkü onu çoktan beri tutmuştu;

o, bukağıya vurulmuş, zincirlerle bağlanmış olarak muhafaza edilirdi; ve bağlarını kırarak cin tarafından çöllere saldırlırdı.

30. İsa: Adın ne? diye ona sordu. Adam: Lejiyondur*, dedi. Zira kendisine bir çok cinler girmişti.

31. Cinler cehenneme gitmelerini emretmesin diye İsadın yalvardılar.

32. Orada dağın üzerinde otlayan büyük bir domuz sürüsü vardı; onların içine girmeğe izin versin diye kendisinden yalvardılar. İsa da onlara izin verdi.

33. Cinler adamdan çıktılar, domuzlara girdiler; sürü de uçurumdan aşağı göle atılıp boğuldu.

34. Çobanlar ise, vaki olanı görünce, kaçıp şehirde ve kırlarda bunu yaydılar.

35. Onlar da vaki olanı görmek için dışarı uğrayıp İsaya geldiler; kendisinden cin çıkmış olan adamı İsanın ayağı dibinde, giyinmiş ve akıllanmış olarak, oturmakta buldular; ve korktular.

36. Bunu görmüş olanlar da cin tutmuş adamın nasıl kurtulduğunu onlara haber verdiler.

37. Gerasiniler çevresinin bütün halkı kendilerinden gitmesini İsadın istediler; çünkü büyük korkuya tutulmuşlardı; İsa da kayığa binerek geri döndü.

38. Fakat kendisinden cin çıkmış olan adam İsanın yanında kalmak için yalvardı;

39. ve İsa: Evine dön, ve Allahın sana yaptığı şeyleri anlat, diyerek onu gönderdi. O da gidip İsanın kendisine yaptığı şeyleri bütün şehirde ilân etti.

* Bir Roma askeri fırkası, takriben 6000 nefer.

40. Ve İsa geri gelince, halk onu kabul etti; çünkü hepsi onu bekliyorlardı.

41. Ve işte, havranın reisi olan Yairus adlı bir adam geldi. İsanın ayaklarına kapanıp evine gelsin diye yalvardı;

42. çünkü on iki yaşlarında biricik kızı vardı, ve ölmek üzere idi. İsa da oraya giderken halk ona üşüşüyorlardı.

43. On iki yıldan beri kan akıntısına tutulmuş, bütün nafakasını da hekimler için sarfetmiş, hiç biri tarafından iyi edilememiş bir kadın

44. İsanın arkasından gelip esvabının eteğine dokundu, ve hemen kan akıntısı kesildi.

45. İsa: Bana dokunan kimdir? dedi. Fakat hepsi inkâr edince, Petrus ve onunla beraber olanlar: Üstat, halk seni sıkıştırıyor ve itiyor, dediler.

46. Fakat İsa dedi: Biri bana dokundu, çünkü kendimden kuvvet çıktığını duydum.

47. Kadın ise, kendisinin gizli kalmadığını görünce, titriyerek geldi, önünde yere kapandı ve bütün halkın karşısında ona ne maksatla dokunmuş olduğunu, ve nasıl o anda şifa bulunduğunu anlattı.

48. İsa da ona dedi: Kızım, seni imanının kurtardı, selâmetle git.

49. İsa henüz söz söylemekte iken, havra reisinin evinden biri gelip dedi: Kızın öldü, artık Muallime zahmet verme.

50. Fakat İsa bunu işitince, ona cevap verdi: Korkma, ancak iman et, ve kız iyi olacaktır.

51. Ve eve girince, Petrus, Yuhanna, Yakub ve kızın anası ile babasından başka kimseyi kendisile girmeğe bırakmadı.

52. Hepsi de kıza ağlıyorlar, dövünüyorlardı; fakat İsa: Ağlamayın, çünkü o ölmedi, ancak uyuyor, dedi.

53. Kızın öldüğünü bildiklerinden, kendisine çok gülüyorlardı.

54. Fakat İsa kızın elini tuttu: Ey kız, kalk, diye çağırdı.

55. Ve ruhu geri geldi, kız da o anda ayağa kalktı; İsa ona yemek verilmesini emretti.

56. Anası babası şaşılar; İsa ise, vaki olanı kimseye söylemesinler diye onlara tenbih etti.

BAP 9

İSA Onikileri toplayıp bütün cinler üzerine, ve hastalıkları iyi etmek üzere, onlara kuvvet ve

hâkimiyet verdi.

2. Allahın melekûtunu ilân etmek ve hastalara şifa vermek için onları gönderdi.

3. Kendilerine dedi: Yol için bir şey almayın; ne değnek, ne torba, ne ekmek, ne para; ne de iki gömleğiniz olsun.

4. Hangi eve girerseniz, orada kalın, ve oradan çıkın.

5. Kimler sizi kabul etmezlerse, o şehirden çıktığınız vakit, onlara karşı şahadet olsun diye ayaklarınızdan tozu silkin.

6. Onlar da çıkıp incili vâzederek ve her yerde şifa vererek, köyden köye geçiyorlardı.

7. Reisirubu Hirodes, vaki olan şeylerin hepsini işitti, ve çok şaşırıyordu; çünkü bazıları:

Yahya ölülerden kıyam etmiş;

8. bazıları: İlya zuhur etmiş; başkaları ise: Eski peygamberlerden biri kıyam etmiş, diyorlardı.

9. Hirodes ise dedi: Ben Yahyanın başını kestim, fakat hakkında bu şeyleri işittiğim zat

kimdir? Ve onu görmeğe çalışıyordu.

10. Resuller döndükleri vakit, yaptıkları şeyleri İsaye anlattılar. Ve onları alarak Beytsayda denilen bir şehre ayrıca çekildi.

11. Ve halk bunu anlıyarak, onun ardınca gittiler; İsa da onları kabul etti, onlara Allahın melekûtu hakkında söyledi, ve şifaya muhtaç olanları iyi etti.

12. Gün batıya yaklaşıncı, Onikiler gelip kendisine dediler: Halkı salıver de çevredeki köylere ve çiftliklere gitsinler, geceyi geçirsinler ve yiyecek bulsunlar; çünkü biz burada ıssız yerdeyiz.

13. Fakat İsa kendilerine dedi: Siz onlara yiyecek verin. Onlar da dediler: Beş ekmek ile iki balıktan başka hiç bir şeyimiz yok, meğer ki, bütün bu halk için gidip yiyecek satın alalım.

14. Çünkü beş bin erkek kadar idiler. Fakat İsa şakirtlerine dedi: Ellişer kişi kadar olmak üzere onları bölük bölük oturtun.

15. Onlar da böyle edip hepsini oturtular.

16. Ve İsa beş ekmeği, iki balığı aldı, göke bakarak onların üzerine şükran duası etti, ve kırıp halkın önüne koymak için şakirtlerine verdi.

17. Ve hepsi yiyip doydular; ve onlara fazla gelen parçalardan on iki küfe dolusu kaldırıldı.

18. Ve vaki oldu ki, İsa yalnız başına dua ederken, şakirtleri yanında idi; onlara sorup dedi: Halkın dediğine göre ben kimim?

19. Onlar da cevap verip dediler: Vaftizci Yahyadır; başkaları: İlyadır; ve başkaları da: Eski peygamberlerden biri kıyam etti, diyorlar.

20. Onlara dedi: Ya siz ben kimim dersiniz? Petrus cevap verip dedi: Allahın Mesihisin.

21. İsa da bunu kimseye söylemesinler diye onlara tenbih ederek emretti;

22. ve dedi: İnsanoğlunun çok şeyler çekmesi, ihtiyarlar, başkâhinler ve yazıcılar tarafından reddolunup öldürülmesi ve üçüncü gün kıyam etmesi gerektir.

23. Ve hepsine dedi: Kim arkamdan gelmek isterse, kendini inkâr etsin, ve her gün haçını yüklenip ardımca gelsin.

24. Çünkü kim canını kurtarmak isterse, onu zayedecektir; fakat kim canını benim uğrumda zayedirse, onu kurtaracaktır.

25. Çünkü bir adam bütün dünyayı kazanıp da kendisini zayer veya zararlandırırsa, ne kâr eder?

26. Çünkü benden ve sözlerimden kim utanırsa, İnsanoğlu da, kendisinin, Babasının ve mukaddes meleklerin izzetile geldiği zaman, ondan utanacaktır.

27. Fakat gerçek size derim: Burada duranlardan bazıları var ki, Allahın melekûtunu görünciye kadar, ölümü hiç tatmıyacaklardır.

28. Ve vaki oldu ki, bu sözlerden sekiz gün kadar sonra, Petrus, Yuhanna ve Yakubu beraberinde alıp dua etmek için dağa çıktı.

29. Dua ederken yüzünün görünüşü başka oldu, ve esvabı ak ve çok parlak oldu.

30. Ve işte, iki kişi onunla konuşuyorlardı;

31. bunlar Musa ve İlyâ idiler ki, izzetle görünüp yakında Yerusâlimde vaki olacak intikalini söylüyorlardı.
32. Fakat Petrus ve onunla beraber olanlara uyku basmıştı. İyice uyandıkları vakit ise, İsanın celâlini ve kendisile beraber duran iki kişiyi gördüler.
33. Ve vaki oldu ki, onlar İsanın yanından ayrılırlarken, Petrus ne söylediğini bilmiyerek İsayâ dedi: Üstat, bizim için burada bulunmak iyidir; biri sana, biri Musaya ve biri İlyaya üç çardak kuralım.
34. Petrus bunları söylerken, bir bulut geldi, onlara gölge saldı; ve buluta girerken şakirtler korktular.
35. Buluttan: Seçtiğim oğlum budur, onu dinleyin, diye bir ses geldi.
36. Ve ses geldiği vakit, İsa yalnız bulundu. Ve onlar sustular, ve o günlerde kimseye gördüklerinden bir şey söylemediler.
37. Ve vaki oldu ki, ertesi gün dağdan indikleri zaman, büyük bir kalabalık onu karşıladı.
38. Ve işte, kalabalıktan bir adam bağırp dedi: Muallim, sana yalvarırım, oğluma bak; çünkü o benim biricik çocuğumdur;
39. işte, bir ruh onu tutuyor, ve çocuk birden bağılıyor, ruh onu köpürüncüye kadar çekiştiriyor, ve şiddetle ezerek ondan zor ayrılıyor.
40. Onu çıkarsınlar diye şakirtlerine yalvardım; yapamadılar.
41. İsa cevap verip dedi: Ey imansız ve sapık nesil, ne vakte kadar sizinle beraber olacağım, ve size dayanacağım? Oğlunu buraya getir.
42. Ve o İsayâ gelmekte iken, cin onu çarptı, çok sarstı. Fakat İsa murdar ruhu azarladı, çocuğu iyi etti, ve onu babasına geri verdi.
43. Ve hepsi Allahın azametine şaşılar.
- Hepsi İsanın ettiği şeylere şaşmaktalar iken, o, şakirtlerine dedi:
44. Bu sözleri kulaklarınıza koyun; çünkü İnsanoğlu insanların eline verilmek üzredir.
45. Fakat bu sözü anlamadılar, ve onu anlamasınlar diye kendilerine gizlenmişti; ve bu söz hakkında İsadan sormağa korkuyorlardı.
46. Onlardan hangisi en büyük olabilir diye aralarına bir mubahase girdi.
47. İsa da onların yüreklerindeki düşüncüyü bilerek, bir küçük çocuğu alıp yanında durdurdu,
48. ve onlara dedi: Her kim bu küçük çocuğu benim namıma kabul ederse, beni kabul eder; ve her kim beni kabul ederse beni göndereni kabul eder; çünkü hepimizin en küçüğü olan, o büyüktür.
49. Yuhanna cevap verip dedi: Üstat, senin isminle cinler çıkaran bir adam gördük; ve ona mani olduk, çünkü bizimle beraber senin ardınca gelmiyor.
50. Fakat İsa ona dedi: Ona mani olmayın; çünkü size karşı olmıyan sizin tarafınızdandır.
51. Ve vaki oldu ki, İsanın yukarıya alınacağı günler tamam olmak üze iken, Yerusâlime gitmeğe yüz tutup önünce haberciler gönderdi;
52. ve onlar gidip ona hazırlık yapmak için Samiriyelilerin bir köyüne girdiler.
53. Yerusâlime gitmeğe yüneldiğinden, Samiriyeliler İsayı kabul etmediler.
54. Şakirtleri Yakub ve Yuhanna bunu görünce dediler: Ya Rab, ister misin gökten ateş insin, ve onları helâk etsin diye emredelim?
55. Fakat İsa dönüp onları azarladı.
56. Ve başka bir köye gittiler.
57. Ve yolda giderlerken, bir adam İsayâ dedi: Nereye gidersen, senin ardınca gelirim.
58. İsa ona dedi: Tilkilerin inleri, gök kuşlarının yuvaları vardır; fakat İnsanoğlunun başını yaşlıyacak yeri yoktur.
59. Ve başka birine: Ardımca gel, dedi. Fakat o: Bana izin ver ki, önce gideyim, babamı gömeyim, dedi.
60. Fakat İsa ona dedi: Bırak, ölümler kendi ölümlerini gömsünler; fakat sen git, Allahın melekûtunu her yana ilân et.

61. Bir başkası da: Ya Rab, senin ardınca geleceğim, fakat evvelce evimde olanlarla vedalaşmağa izin ver, dedi.
62. Fakat İsa ona dedi: Sapanı el vurup da arkasına bakan bir kimse Allahın melekûtuna yakışmaz.

BAP 10

BU şeylerden sonra Rab, başka yetmiş kişi tayin edip kendisinin gitmek üzere olduğu her şehre ve yere, onları ikişer ikişer, öñü sıra gönderdi.

2. Ve onlara dedi: Gerçek hasat bereketli fakat işçiler azdır. İmdi, hasadın Rabbine yalvarın ki, kendi hasadına işçiler çıkarsın.

3. Yolunuza gidin; işte, sizi kurtların arasına kuzular gibi gönderiyorum.

4. Ne kese, ne torba, ne de çarık taşıyın; yolda kimseye selâm vermeyin.

5. Hangi eve girerseniz önce: Bu eve selâmet, diyin.

6. Ve orada selâmet oğlu varsa, selâmınız onun üzerinde kalır; yok ise, yine size döner.

7. Ve o evde kalın, onlarda ne varsa, yiyin ve için, zira işçi kendi ücretine müstahaktır. Evden eve gitmeyin.

8. Hangi şehre girerseniz, ve sizi kabul ederlerse, önünüze konulacak şeyleri yiyin;

9. orada olan hastaları iyi edin, ve onlara: Allahın melekûtu size yaklaştı, diyin.

10. Fakat her hangi şehre girerseniz, eğer sizi kabul etmezlerse, o şehrin meydanlarına çıkın ve diyin:

11. Şehrinizden ayaklarımıza yapışan tozu da size karşı silkiyoruz; fakat bunu bilin ki, Allahın melekûtu size yaklaştı.

12. Ben size derim ki, o günde o şehirden ziyade Sodoma kolaylık olacaktır.

13. Vay sana, ey Horazin! vay sana, ey Beytsayda! Eğer sizde vaki olan kudretli işler Sur ve Saydada vaki olsaydı, çoktan çul ve külde oturarak tövbe ederlerdi.

14. Fakat hüküm günü sizden ziyade Sur ve Saydaya kolaylık olacaktır.

15. Ey Kefernahum, göke kadar yükselecek misin? Sen ölümler diyarına kadar indirileceksin.

16. Sizi dinliyen beni dinler; ve sizi reddeden beni reddeder; beni reddeden ise, beni göndereni reddeder.

17. Ve yetmişler: Ya Rab, cinler bile senin isminle bize itaat ediyorlar, diyerek sevinçle döndüler.

18. Ve İsa onlara dedi: Şeytanın gökten şimşek gibi düştüğünü gördüm.

19. İşte, ben size yılanları ve akrepleri, ve düşmanın bütün kuvvetini ayak altına almak için hâkimiyet verdim; ve hiç bir şey size zarar vermiyecektir.

20. Fakat ruhlar size itaat ettiler diye sevinmeyin, lâkin adlarınız göklerde yazıldı diye sevinin.

21. O saatte İsa Ruhülkudüsle mesrur oldu, ve dedi: Ey Baba, gökün ve yerin Rabbi, sana şükrederim ki, bu şeyleri hikmetlilerden ve akıllılardan gizledin, ve onları küçük çocuklara açtın; evet, Baba, zira indinde böylece hoş göründü.

22. Her şey Babam tarafından bana verildi; ve Oğul kimdir, Babadan başka kimse bilmez; ve Baba kimdir, Oğuldan, ve Oğlun ona keşfetmeği dilediği kimseden başkası bilmez.

23. Ve şakirtlere dönerek ayrıca dedi: Sizin gördüğünüz şeyleri gören gözlere ne mutlu!

24. Çünkü size derim ki, çok peygamberler ve kırıllar sizin gördüğünüz şeyleri görmek dilediler, ve görmediler; ve işittiğiniz şeyleri işitmek dilediler, ve işitmediler.

25. Ve işte, bir fakih kalktı ve: Ey Muallim, ebedî hayatı miras almak için ne yapayım? diyerek İsayı denedi.

26. Ve İsa ona dedi: Şeriatte ne yazılmıştır? nasıl okursun?

27. O cevap verip dedi: “Rab Allahını, bütün yüreğinle, bütün canınla, bütün kuvvetinle, ve bütün fikrinle, ve komşunu kendin gibi seveceksin.”*
28. İsa da ona: Doğru cevap verdin, böyle yap, yaşarsın, dedi.
29. Fakat o kendisini doğruya çıkarmak istiyerek İsaya dedi: Ya, benim komşum kimdir?
30. İsa da söze başlayıp dedi: Adamın biri Yerusâlimden Erihaya iniyordu; haydutların eline düştü, ve onu soydular ve vurdular, yarı ölü bırakıp gittiler.
31. Rastgele bir kâhin o yoldan iniyordu; adamı görünce öteden geçip gitti.
32. Aynı suretle bir Levili de o yere geldiği zaman, onu gördü, öteden geçip gitti.
33. Fakat bir Samiriyeli yolculuk ederken, onun bulunduğu yere geldi; onu görünce acıdı,
34. yanına gitti, yaraları üzerine zeytin yağı ve şarap akıtıp onları sardı, ve onu kendi hayvanına bindirdi, bir hana götürdü ve ona baktı.
35. Ertesi gün, iki dinar çıkardı, hancıya verdi ve: Ona bak, ve bundan fazla ne harcedersen, yine döndüğüm zaman, sana öderim, dedi.
36. Bu üçünden hangisi, haydutların eline düşen adamın komşusu oldu, sanırsın?
37. Ve fakih: Ona acıyan, dedi. İsa da fakihe: Git, sen de böyle yap, dedi.
- * Tesniye 6:5; Levililer 19:18.
38. Yollarına giderlerken İsa bir köye girdi. Marta adlı bir kadın onu evine kabul etti.
39. Meryem adlı bir kızkardeşi vardı, o da Rabbin ayakları dibinde oturup onun sözünü dinlerdi.
40. Marta ise, işin çokluğundan şaşırırmıştı; İsaya gelerek dedi: Ya Rab, kızkardeşimin hizmette beni yalnız bırakması sence bir şey değil midir? İmdi ona söyle bana yardım etsin.
41. Fakat Rab cevap verip ona dedi: Marta, Marta, sen bir çok şeyler için üzülüp telâş ediyorsun;
42. fakat bir şeye ihtiyaç vardır; ve Meryem, kendisinden alınmıyacak olan iyi payı seçmiştir.

BAP 11

- VE vaki oldu ki, İsa bir yerde dua ediyordu, ve bitirdiği zaman, şakirtlerinden biri ona dedi: Ya Rab, Yahya şakirtlerine nasıl öğretti ise, bize de dua etmeği öğret.
2. Ve İsa onlara dedi: Dua ettiğiniz zaman diyin: Ey Baba, ismin mukaddes olsun. Melekûtun gelsin.
3. Gündelik ekmeğimizi bize günden güne ver.
4. Ve günahlarımızı bize bağışla; zira biz de bize borçlu olan her adama bağışlarız. Ve bizi iğvaya götürme.
5. Ve onlara dedi: Aranızda kim var ki, bir dostu olup da gece yarısı ona gelsin ve desin: Dostum, bana üç ekmek ödünç ver;
6. çünkü yanıma bir dostum yoldan geldi, önüne koyacak bir şeyim yok;
7. ve o da içerden cevap vererek desin: Beni rahatsız etme; kapı artık kapanmıştır, ve çocuklarım yanımda yatıyorlar; kalkıp sana veremem?
8. Size derim: Kendisinin dostu olduğu için kalkıp ona vermezse de, onun arsızlığından dolayı kalkıp ihtiyacı ne ise ona verir.
9. Ben de size derim: Dileyin, size verilecektir; arayın, bulacaksınız; kapıyı çalın, size açılacaktır.
10. Zira her diliyen alır; arıyan bulur; ve kapıyı çalana açılır.
11. Ve aranızda hangi baba var ki, oğlu ekmek istiyecek de, ona taş verecektir? yahut balık istiyecek de, balık yerine yılan verecektir?
12. Yahut yumurta istiyecek de, ona akrep verecektir?
- 13: İmdi, sizler kötü olduğunuz halde, çocuklarınıza iyi hediyeler vermeği bilerseniz, semavî

Baba kendisinden diliyenlere ne kadar ziyade Ruhülkudüsü verir!

14. İsa dilsiz bir cini çıkarıyordu. Ve vaki oldu ki, cin çıktığı zaman, dilsiz söyledi; halk şaşılar.

15. Fakat onlardan bazıları: Cinlerin reisi Beelzebul ile cinleri çıkarıyor, dediler.

16. Başkaları İsayı deniyerek kendisinden gökten alâmet istediler.

17. Fakat İsa, düşüncelerini bilerek, onlara dedi: İçinde ayrılık olan her ülke çöl olur; ve ev ev üzerine yıkılır.

18. Şeytan da kendisine karşı ayrılık ederse, onun ülkesi nasıl durur? Çünkü siz cinleri Beelzebul ile çıkardığımı söylüyorsunuz.

19. Eğer ben cinleri Beelzebul ile çıkarıyorsam, oğullarınız kimle çıkarıyorlar? bundan dolayı onlar sizin hâkimleriniz olacaklardır.

20. Fakat ben Allahın parmağı ile cinleri çıkarıyorsam, bu halde Allahın melekûtu üzerinize gelmiştir.

21. Eğer iyi silâhlanmış kuvvetli bir adam kendi evini muhafaza ederse, malı selâmette olur;

22. fakat ondan daha kuvvetlisi gelip onu yenerse, güvendiği bütün silâhlarını alır, yağma ettiğini pay eder.

23. Benimle beraber olmıyan bana muhaliftir, ve benimle beraber devşirmiyen dağıtır.

24. Murdar ruh insandan çıktığı zaman, kurak yerlerden rahat arıyarak geçer, ve bulmayınca: Çıkmış olduğum evime döneyim, der.

25. Ve gelince, onu süpürülmüş, süslenmiş bulur.

26. O zaman gider, kendisinden daha kötü başka yedi ruhu yanına alır; ve oraya girip otururlar; ve o adamın son hali ilkinden daha kötü olur.

27. Ve vaki oldu ki, İsa bu şeyleri söylerken, cemaatten bir kadın yüksek sesle ona dedi: Seni taşıyan rahme ve emziren memelere ne mutlu!

28. Fakat İsa dedi: Evet, Allahın sözünü dinliyip onu tutanlara daha ne mutlu!

29. Ve halk onun yanına birikmekte oldukları zaman, İsa söylemeğe başladı: Bu nesil kötü bir nesildir, alâmet arıyor; ona Yunus peygamberin alâmetinden başka bir alâmet verilmiyecektir.

30. Zira Yunus nasıl Nineve ahalisine alâmet oldu ise, böylece İnsanoğlu da bu nesil için olacaktır.

31. Cenup kralıçası* hüküm günü bu neslin adamları ile kalkacak, onları mahkûm edecektir; çünkü o, Süleymanın hikmetini dinlemek için dünyanın öte uçlarından geldi; ve işte, Süleymandan daha büyüğü buradadır.

32. Nineve ahalisi hüküm günü bu nesille kalkacaklar, ve onu mahkûm edecekler; çünkü onlar Yunusun vâzı ile tövbe ettiler; ve işte, Yunustan daha büyüğü buradadır.

* Süleymanı ziyarete gelen Şeba kralıçası.

33. Hiç kimse ışığı yakıp onu gizli yere, yahut da kilenin altına komaz, fakat girenler aydınlığı görsünler diye şamdana kor.

34. Bedenin ışığı senin gözündür; eğer gözün sağ ise, bütün beden de nurlu olur; fakat eğer gözün kötü ise, beden de karanlık olur.

35. İmdi sakın, sendeki ışık karanlık olmasın.

36. Eğer bütün beden bir karanlık kısmı olmayıp nurlu ise, bir چراغ seni parıltısı ile aydınlattığı zaman nasılsa, öylece beden de bütün nurlu olur.

37. İsa söylerken, bir Ferisi onu kendisile yemek yemeğe çağırdı; o da girdi, ve sofraya oturdu.

38. Ferisi onun yemekten önce yıkanmadığını görerek şaştı.

39. Rab da ona dedi: Şimdi siz Ferisiler bardağın ve çanağın dışını temizlersiniz, fakat içiniz soygunculuk ve kötülükle doludur.

40. Ey akılsızlar, dışı yapan içi de yapmadı mı?

41. Fakat siz içindekilerden sadaka verin; ve işte, her şey size temiz olur.

42. Fakat vay başınıza, ey Ferisiler! çünkü siz nânenin ve sedef otunun ve bütün sebzelerin

ondalığını verirsiniz, halbuki doğruluğu ve Allah sevgisini bırakırsınız; bunları yapmalı idiniz, obirlerini de bırakmamalı idiniz.

43. Vay başınıza, ey Ferisiler! çünkü havralarda baş kürsüleri ve çarşılarda selâmları seversiniz.

44. Vay başınıza! çünkü, belirsiz kabirler gibisiniz, ve üzerlerinde gezen adamlar onları bilmezler.

45. Ve fakihlerden biri İsaye cevap vererek dedi: Muallim, bu şeyleri söyleyerek bizi de kötülüyorsunuz.

46. Ve İsa dedi: Sizin de vay başınıza, ey fakihler! zira taşıması güç yükleri insanlara yüklüyorsunuz, kendiniz o yüklere bir parmağınızla dokunmıyorsunuz.

47. Vay başınıza! çünkü siz peygamberlerin türbelerini bina ediyorsunuz, ve onları babalarınız öldürdüler.

48. Öyle ise, babalarınızın işlerine şahit oluyorsunuz, ve hoş görüyorsunuz; çünkü babalarınız onları öldürdüler, siz de türbelerini yapıyorsunuz.

49. Bunun için de Allahın hikmeti dedi: Ben onlara peygamberler ve resuller göndereceğim; onlardan bazılarını öldürecekler, bazılarına eza edecekler;

50. ki, dünya kurulduğundan beri, bütün peygamberlerin dökülen kanı bu nesilden sorulabilsin;

51. Habilin kanından mezbah ile mabet arasında öldürülen Zekerianın kanına kadar, evet, sizlere derim ki, bu nesilden sorulacaktır.

52. Vay başınıza, ey fakihler! çünkü siz bilgi anahtarını kaldırdınız; kendiniz girmediniz, girenleri de bırakmadınız.

53. İsa oradan çıktığı zaman, yazıcılar ve Ferisiler, ağzından bir şey kapmak için onu pusuda bekliyerek,

54. kendisini şiddetle sıkıştırmağa ve bir çok şeyler hakkında söyletmeğe başladılar.

BAP 12

O sıralarda, halktan binlerce kişinin birbirini ezecek kadar toplanmış oldukları zaman, İsa önce kendi şakirtlerine söylemeğe başladı: Ferisilerin mayasından sakının, o ikiyüzlülüktür.

2. Fakat açılmıyacak örtülü, ve bilinmiyecek gizli şey yoktur.

3. Bundan dolayı karanlıkta söylediğiniz her şey aydınlıkta işitilecek; ve iç odalarda kulağa söylediğiniz şeyler damların üzerinde ilân edilecektir.

4. Fakat siz dostlarıma diyorum: Bedeni öldürüp de ondan sonra başka bir şey yapmağa kadir olmıyanlardan korkmayın.

5. Fakat kimden korkacağınızı size göstereyim: Öldürdükten sonra cehenneme atmağa kadir olandan korkun; evet, size derim, ondan korkun.

6. Beş serçe kuşu iki paraya* satılmaz mı? ve Allahın gözünde onlardan hiç biri unutulmuş değildir.

7. Fakat başınızın saçları da hep sayılıdır. Korkmayın, bir çok serçelerden daha değerlisiniz.

8. Ve size diyorum: Kim beni insanların önünde ikrar ederse, İnsanoğlu da onu Allahın melekleri önünde ikrar edecektir;

9. fakat beni insanların önünde kim inkâr ederse, Allahın melekleri önünde inkâr olunacaktır.

10. Ve kim İnsanoğluna karşı söz söylese, ona bağışlanacaktır; fakat Ruhülkudüse karşı küfredene bağışlanmayacaktır.

11. Ve siz, havralar, reisler, ve hükümdarlar karşısına götürüldüğünüz zaman, nasıl ve ne cevap vereceğinizden, veya ne diyeceğinizden, kaygı çekmeyin;

12. çünkü ne söylemek gerek idiğini o saatte Ruhülkudüs size öğretecektir.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

13. Ve halktan birisi İsa'ya dedi: Muallim, mirası benimle paylaşmasını kardeşime söyle.

14. Fakat İsa ona dedi: Ey adam, beni üzerinize kim hâkim veya kassam koydu?

15. Ve İsa onlara dedi: İyi bakın, ve kendinizi her türlü tamakârlıktan sakının; çünkü insanın hayatı kendisinde olan şeylerin çokluğunda değildir.

16. Ve İsa onlara bir mesel söyleyip dedi: Zengin bir adamın toprağı bol mahsul verdi;

17. ve o, içinden: Ne yapayım? çünkü mahsulümü koyacak yerim yok, diyerek düşünüyordu.

18. Ve: Şunu yaparım, dedi, ambarlarımı yıkarım, daha büyüklerini bina ederim; bütün zahiremi, malımı, oraya korum.

19. Ve canıma derim: Ey can, çok yıllar için toplanmış çok malın var; rahatına bak, ye, iç, safa sür.

20. Fakat Allah ona dedi: Ey akılsız, bu gece canın senden isteniliyor; hazırladığın şeyler kimin olacak?

21. Kendisi için hazine toplıyan, ve Allahın indinde zengin olmiyan kimse böyledir.

22. Ve İsa şakirtlerine dedi: Bunun için sizlere diyorum: Ne yiyeceksiniz diye hayatınız için, ne giyeceksiniz diye bedeniniz için de, kaygı çekmeyin.

23. Çünkü hayat yiyecekten, ve beden giyecekten daha üstündür.

24. Kargalara bakın; onlar ne ekerler, ne de biçerler, ne kilerleri, ne de ambarları var; ve Allah onları besler; sizler kuşlardan ne kadar çok değerlisiniz!

25. Sizden kim, kaygı çekmekle, boyunun ölçüsüne bir arşın* katabilir?

26. Şöyle ki, en küçük şeye bile gücünüz yetmez ise, kalanları için neden kaygı çekiyorsunuz?

27. Zambaklara bakın, nasıl büyüyorlar; ne çalışıyorlar, ne de iplik eğiriyorlar; ve size derim, Süleyman bile, bütün izzetinde, bunlardan biri gibi giyinmiş değildi.

28. Fakat Allah, bugün tarlada bulunan, ve yarın fırına atılacak olan otu böyle giydirirse, ey az imanlılar, sizi ne kadar ziyade giydirecektir?

29. Siz ne yiyeceğinizi ve ne içeceğinizi aramayın, ne de vesvesede olun.

30. Çünkü dünyanın milletleri hep bunları ararlar; Babanız da sizin bu şeylere muhtaç olduğunuzu bilir.

31. Fakat siz onun melekûtunu arayın, ve bu şeyler size artırılacaktır.

32. Ey küçük sürü, korkma; zira Babanız melekûtu size vermeğe razı oldu.

33. Neniz varsa satın, ve sadaka verin; kendinize eskimiye keseler, göklerde eksilmiye hazine yapın; orada hırsız yaklaşmaz, ve güve de bozmaz.

34. Çünkü hazineniz nerede ise, yüreğiniz de orada olacaktır.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

35. Belleriniz kuşanmış, ışıklarınız yanar olsun;

36. siz de efendileri düğünden döndüğü zaman gelip kapıyı çalınca, hemen ona açabilsinler diye, bekliyen adamlar gibi olun.

37. Efendi geldiği zaman, beklemekte bulacağı o hizmetçilere ne mutlu! Doğrusu size derim, kendisi kuşanıp onları oturtacak, ve gelip onlara hizmet edecektir.

38. Eğer ikinci nöbette, ve eğer üçüncüde gelir, onları böyle bulursa, o hizmetçilere ne mutlu!

39. Fakat şunu bilin ki, eğer ev sahibi hırsızın hangi saatte geleceğini bilseydi, uyanık durup evini deldirmeğe bırakmazdı.

40. Siz de hazır olun; çünkü İnsanoğlu sanmadığınız saatte gelir.

41. Petrus dedi: Ya Rab, bu meseli bize mi, yoksa herkese de mi söylüyorsun?

42. Ve Rab dedi: Zamanında onlara azıklarını vermek için hizmetçilerin başına efendinin koyduğu sadık ve akıllı kâhya kimdir?

43. Efendisi geldiği zaman, böyle yapmakta bulduğu o hizmetçiye ne mutlu!

44. Gerçek size derim: Efendi bütün malları üzerine onu koyacaktır.

45. Fakat o hizmetçi, yüreğinden: Efendim gelmekte gecikiyor, derse; köleleri ve cariyeleri dövmeğe, yiyip içmeğe, ve sarhoş olmağa başlarsa,

46. o hizmetçinin efendisi, beklemediği bir günde, ve bilmediği bir saatte gelecek, onu iki parça edip payını sadakatsizler ile verecektir.
47. Efendisinin muradını bilen, ve hazırlık yapmıyan, efendisinin muradına göre de davranmıyan hizmetçi, çok dayak yiyecektir;
48. fakat bilmiyerek dayağa müstahak iş gören, az dayak yiyecektir. Kime çok verilmişse, ondan çok istenecektir; ve kime çok emanet edilmişse, ondan fazla istenecektir.
49. Ben dünyaya ateş atmağa geldim; eğer şimdiden tutuşmuş ise, daha ne isterim?
50. Fakat benim vaftizleneceğim bir vaftizim var; ve bu, yerine gelinciye kadar ne derece sıkılmaktayım!
51. Dünyaya selâmet getirmeğe mi geldim sanıyorsunuz? Size derim ki: Hayır, fakat daha doğrusu ayrılık getirmeğe geldim;
52. çünkü bundan sonra, bir evde beş kişi olacak, üçü ikiye, ikisi üçe karşı ayrılacaklar.
53. Baba oğula karşı, oğul babaya karşı; ana kıza karşı, kız anasına karşı; kaynana geline karşı, gelin kaynanasına karşı olacaklar.
54. Ve İsa halka da dedi: Garptan bir bulut yükseldiğini görünce, hemen: İşte, yağmur geliyor, dersiniz; ve öyle olur.
55. Ve cenup yeli estiğini gördüğünüz zaman: Çok sıcak olacak, dersiniz; ve öyle olur.
56. Ey ikiyüzlüler! Yer ve gök yüzünü seçebiliyorsunuz, fakat nasıl oluyor da, bu zamanı seçemiyorsunuz?
57. Ve niçin kendiliğinizden doğruyu ayırt etmiyorsunuz?
58. Çünkü sen hasmınla beraber hükûmete giderken, yolda ondan kurtulmağa çalış; ki, o seni hâkim önüne sürüklemesin, ve hâkim seni memura verip, memur da seni zindana atmasın.
59. Sana diyorum: Son pulu* da ödeyinciye kadar, oradan çıkmıyacaksın.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 13

VE o anda orada bazı adamlar bulunup, İsaya Galileliler hakkında haber verdiler, o Galileliler ki, Pilatus onların kanını kendi kurbanları ile karıştırmıştı.

2. Ve İsa cevap verip onlara dedi: Bu şeyleri çektiklerinden dolayı, bu Galilelileri bütün obir Galilelilerden daha günahkâr mı sanıyorsunuz?

3. Size: Hayır, derim; fakat siz eğer tövbe etmezseniz, hepiniz böylece helâk olacaksınız.

4. Yahut Siloamdaki kulenin üzerlerine yıkılıp öldürdüğü bu on sekiz kişiyi, Yerusâlimde oturan adamların hepsinden fazla suçlu mu sanıyorsunuz?

5. Size: Hayır, derim; fakat eğer siz tövbe etmezseniz, hepiniz böylece helâk olacaksınız.

6. Ve İsa şu meseli söyledi: Bir adamın bağında dikili bir incir ağacı vardı; ve adam, ağaçta yemiş aramağa geldi, bulmadı.

7. Ve bağcıya dedi: İşte, üç yıldır bu incir ağacında yemiş aramağa geliyorum, ve bulmuyorum; onu kes, niçin toprağı da zayıflatsın?

8. Bağcı cevap vererek ona dedi: Efendi, ben etrafını kazıncıya, gübreleyinciye kadar, onu bu yıl da bırak;

9. eğer ondan sonra yemiş verirse, ne iyi; fakat vermezse, onu kesersin.

10. Ve İsa Sebt gününde havraların birinde öğretiyordu.

11. Ve işte, on sekiz yıldan beri kendisinde hastalık ruhu olan bir kadın; iki kat olmuştu, ve hiç bir suretle doğrulamazdı.

12. İsa onu görünce çağırdı, ve kendisine dedi: Ey kadın, hastalığından kurtuldun.

13. İsa ellerini onun üzerine koydu; ve kadın hemen doğruldu, ve Allaha hamdediyordu.

14. Havra reisi İsa Sebt günü şifa verdi diye gücenerek, cevap verip halka dedi: Altı gün

vardır ki, insan o günlerde işlemeli; bundan dolayı şifa bulmak için Sebt günü değil, o günlerde gelin.

15. Fakat Rab ona cevap verip dedi: Ey ikiyüzlüler! her biriniz Sebt günü öküzünü ve eşeğini yemlikten çözmiyor, ve suvarmağa götürmüyor mu?

16. İşte, Şeytanın on sekiz yıl bağlamış olduğu, İbrahim kızı olan bu kadın, Sebt günü bu bağdan çözülmemeli miydi?

17. Bu şeyleri söylediği zaman, kendisine karşı olanların hepsi utanıp bütün kalabalık onun yaptığı şanlı işlerin hepsine seviniyorlardı.

18. İmdi İsa dedi: Allahın melekûtu neye benzer? ve onu neye benzeteyim?

19. O, bir adamın alıp kendi bahçesine attığı bir hardal tanesine benzer; ve büyüüp bir ağaç oldu; gökün kuşları da onun dallarında yerleştiler.

20. Ve yine İsa dedi: Allahın melekûtunu neye benzeteyim?

21. O, hamur mayasına benzer, ki, bir kadın onu aldı, üç ölçek unda, hepsi mayalanıncıya kadar, sakladı.

22. Ve İsa Yerusolime doğru yol alıyor, öğreterek şehirler ve köyler içinden geçiyordu.

23. Birisi ona dedi: Ya Rab, kurtulanlar az mı? Ve İsa onlara dedi:

24. Dar kapıdan içeri girmeğe uğraşın; çünkü size derim: Çokları içeri girmek isteyecekler, giremeyecekler.

25. Ev sahibi kalkıp bir kere kapıyı kapayınca, siz dışarda kalarak: Ya Rab, bize aç! diye, kapıyı çalmağa başlayacaksınız; ve o cevap verip size: Sizin nereden olduğunuzu bilmem, diyecek;

26. o zaman demeğe başlayacaksınız: Biz senin önünde yiyip içtik, ve sen bizim meydanlarımızda öğrettin;

27. ve o diyecek: Size nereden olduğunuzu bilmem, diyorum; ey sizler, bütün haksızlık işliyenler, benden uzak olun.

28. İbrahimi, İshakı, Yakubu, ve bütün peygamberleri, Allahın melekûtunda, kendinizi ise dışarı kovulmuş gördüğünüz zaman, orada ağlayış ve diş gıcirtısı olacak.

29. Şark ve garptan, şimal ve cenuptan gelip Allahın melekûtunda oturacaklar.

30. Ve işte, sonuncular var ki, birinciler olacaklar, ve birinciler var ki, sonuncular olacaklar.

31. Hemen o saatte bazı Ferisiler İsaya: Buradan çık git, çünkü Hirodes seni öldürmek istiyor, diyerek geldiler.

32. Ve İsa onlara dedi: Gidin, o tilkiye söyleyin: İşte, ben bugün ve yarın cinleri çıkarıyorum ve şifalar veriyorum, ve üçüncü gün sonuma ererim.

33. Bununla beraber bugün ve yarın ve ertesi günü yoluma gitmeliyim; zira bir peygamberin Yerusolimden dışarda öldürülmesi olamaz.

34. Ey Yerusolim, peygamberleri öldüren ve kendisine gönderilenleri taşıyan Yerusolim! Tavuk, piliçlerini kanatları altına nasıl toplarsa, ben de senin çocuklarını kaç kere öyle toplamak istedim, ve siz istemediniz!

35. İşte, eviniz size bırakılıyor; ve size diyorum, Siz: Rabbin ismile gelen mubarek olsun, diyinceye kadar, beni görmeyeceksiniz.

BAP 14

VE vaki oldu ki, bir Sebt günü Ferisi reislerinden birinin evine ekmek yemeğe gittiği zaman, onlar İsaya gözetliyorlardı.

2. Ve işte, istiskalı bir adam onun önünde idi.

3. Ve İsa cevap verip fakihler ve Ferisilere söyliyerek dedi: Sebt günü şifa vermek caiz midir, yahut değil midir?

4. Fakat onlar sustular. Ve onu alıp iyi etti ve salıverdi.
5. Ve İsa onlara dedi: Sizden kimin bir eşegi yahut bir öküzü kuyuya düşse, Sebt gününde onu hemen dışarı çıkarmaz?
6. Ve bunlara karşı cevap veremediler.
7. Ve çağırılanların baş yerleri nasıl seçtiklerini İsa görünce, onlara bir mesel söyliyip dedi:
8. Sen bir kimse tarafından düğüne çağırıldığın zaman, baş yere oturma; belki senden üstün sayılan bir kimse onun tarafından çağırılmıştır,
9. seni ve onu çağıran gelip sana: Bu adama yer ver, der, sen de utanarak en alt yere oturmağa başlarsın.
10. Fakat çağırıldığın zaman, git, en alt yere otur da seni çağıran gelip sana: Ey dost, yukarı çık, desin; o zaman bütün seninle beraber yemekte oturanlar karşısında sana itibar olur.
11. Çünkü her kendini yükselten alçaltılır, ve kendini alçaltan yükseltilir.
12. Ve İsa kendini çağırana da dedi: Sen bir öğle yahut bir akşam yemeği yaptığın zaman, ne dostlarını, ne kardeşlerini, ne akrabanı, ne zengin komşularını çağır; ta ki, onlar da seni çağırarak sana bir karşılık olmasın.
13. Fakat ziyafet ettiğin vakit, fakirleri, sakatları, topalları, körleri çağır;
14. ve mutlu olursun; çünkü onların sana karşılık yapacak bir şeyleri yoktur; fakat sana salihlerin kıyametinde karşılık verilir.
15. Ve yemekte onunla beraber oturanlardan biri bu şeyleri işitince, İsaya dedi: Allahın melekûtunda ekmek yiyecek olana ne mutlu!
16. Fakat İsa ona dedi: Adamın biri bir büyük akşam yemeği yaptı, çok kimseyi çağırdı,
17. ve yemek vaktinde çağırılanlara: Gelin, çünkü şimdi hazırdır, demek için hizmetçisini gönderdi.
18. Hepsi birden özür dilemeğe başlayarak, birincisi ona dedi: Bir tarla satın aldım, çıkıp onu görmekliğim lâzım; sana rica ederim, beni mazur gör.
19. Ve bir başkası dedi: Beş çift öküz satın aldım, onları denemeğe gidiyorum; sana rica ederim, beni mazur gör.
20. Bir başkası da dedi: Ben evlendim, bundan dolayı gelemem.
21. Ve hizmetçi gelip efendisine bu şeyleri söyledi. O zaman ev sahibi kızarak, hizmetçisine dedi: Çabuk, şehrin meydanlarına, sokaklarına git, fakirleri, sakatları, körleri ve topalları buraya getir.
22. Ve hizmetçi dedi: Efendi, senin emrin yapıldı, daha yer var.
23. Ve efendi hizmetçiye dedi: Yollara ve çitlerin boyuna çık, bulduklarını içeri girmeye zorla da evim dolsun.
24. Çünkü size diyorum ki, çağırılan adamlardan hiç biri akşam yemeğimden tatmıyacaktır.
25. Büyük kalabalıklar İsa ile beraber gidiyorlardı; ve İsa dönüp onlara dedi:
26. Eğer bir kimse bana gelir, ve kendi babasına, anasına, karısına, çocuklarına, kardeşlerine, kızkardeşlerine, evet hattâ kendi canına buğzetmezse, benim şakirdim olamaz.
27. Her kim hacını taşıyıp arkamdan gelmezse, benim şakirdim olamaz.
28. Çünkü sizden kim bir kule yapmak ister de, onu tamamlayacak şeyi var mı diye, oturup önce masrafı hesap etmez?
29. Ta ki, temel koyup bitiremediği zaman onu görenlerin hepsi:
30. Bu adam yapmağa başladı, bitiremedi, diye onunla eğlenmeye başlamasınlar.
31. Yahut hangi kıral başka bir kırılla cenkte karşılaşmağa gittiği zaman, yirmi bin ile üzerine gelene on bin ile karşı çıkabilir miyim diye, önce oturup öğütleşmez?
32. Yoksa öteki kıral daha çok uzakta iken, elçiler gönderir, nasıl barış olur diye sorar.
33. Bunun için sizden her kim bütün varından böylece vazgeçmezse, benim şakirdim olamaz.
34. Tuz iyidir; fakat tuz da tatsız olmuşsa, ne ile ona tat verilir?
35. O, ne toprağa ne de gübreye yarar; onu dışarı atarlar. İşitecek kulakları olan işitsin.

BAP 15

- BÜTÜN vergi mültezimleri ile günahkârlar İsayı dinlemek için ona yaklaşıyorlardı.
2. Ferisiler ve yazıcılar: Bu adam günahkârları kabul ediyor, onlarla beraber yiyor, diye mırıldanıyorlardı.
3. İsa onlara şu meseli söyleyerek dedi:
4. Sizden kim, yüz koyunu olup bunlardan birini kaybettiği zaman doksan dokuzunu kırdı bırakarak kaybolanı buluncıya kadar, arkasından gitmez?
5. Ve onu bulduğu zaman, sevinerek omuzlarına alır.
6. Eve gelince, dostlarını, komşularını çağırıp onlara der: Benimle beraber sevinin, çünkü kaybolan koyunumu buldum.
7. Size diyorum: Böylece, tövbe eden bir günahkâr için, tövbeye muhtaç olmıyan doksan dokuz salih kimse için olduğundan fazla gökte sevinç olur.
8. Yahut hangi kadının on gümüş parası olur da, birini kaybederse, ışık yakıp evi süpürmez, onu buluncıya kadar, iyice araştırmaz?
9. Ve onu bulunca dost ve komşu kadınları çağırıp der: Benimle beraber sevinin çünkü kaybettiğim parayı buldum.
10. Böylece, size derim: Tövbe eden bir günahkâr için Allahın melekleri önünde sevinç olur.
11. Ve İsa dedi: Bir adamın iki oğlu vardı;
12. bunlardan küçüğü babasına dedi: Baba, malından payıma düşeni bana ver. Ve baba varını onlara pay etti.
13. Bir kaç gün sonra, küçük oğul her şeyi topladı, uzak bir memlekete gitti; ve orada sefahetle yaşayarak malını telef etti.
14. Ve hepsini sarfettikten sonra, o memlekette büyük bir kıtlık çıktı; ve yoksulluk duymağa başladı.
15. Ve gitti, o memleket ahalisinden birine takıldı; o da kendisini tarlalarına domuz gütmeye yolladı.
16. Ve çocuk domuzların yedikleri keçi boynuzu ile karnını doyurmak istiyor, ve kimse ona vermiyordu.
17. Kendine geldiği zaman dedi: Babamın işçilerinden ne kadarının artan ekmekleri var, ben ise burada açlıktan helâk oluyorum.
18. Kalkayım, babama gideyim, ve ona diyeyim: Baba, ben göke karşı, ve senin gözünde suç işledim;
19. artık senin oğlun denilmeğe lâyık değilim; beni işçilerinden biri gibi et.
20. Ve kalktı, babasına geldi. Fakat henüz uzakta iken, babası onu görüp acıdı, koştu, boynuna sarıldı ve öptü.
21. Ve oğlu ona dedi: Baba, ben göke karşı, ve senin gözünde suç işledim, ben artık senin oğlun denilmeğe lâyık değilim.
22. Fakat baba hizmetçilerine dedi: En iyi kaftanı çabuk getirin, ona giydirin; parmağına bir yüzük takın, ayaklarına çarık giydirin;
23. ve besili danayı getirip kesin, yiyecek ve eğlenelim;
24. çünkü benim bu oğlum ölmüştü, dirildi; kaybolmuştu, bulundu. Ve onlar eğlenmeğe başladılar.
25. Ve büyük oğlu tarlada idi; eve gelirken yaklaştığı zaman, musiki ve oyun sesleri işitti.
26. Hizmetçilerden birini yanına çağırıp: Bunlar nedir? diye sordu.
27. Hizmetçi de ona dedi: Kardeşin geldi; ve baban besili danayı kesti, çünkü onu sağ salim buldu.
28. Fakat o kızdı, ve içeri girmek istemiyordu; babası dışarı çıktı, ve ona yalvardı.

29. Fakat o cevap verip babasına dedi: İşte, bunca yıldır sana hizmet ediyorum, hiç bir vakit senin emrinden çıkmadım; ve hiç bir vakit dostlarımla eğleneyim diye bana bir oğlak vermedin;
30. fakat senin malını kötü kadınlarla yiyen bu oğlun gelince onun için besili danayı kestir.
31. Ve baba ona dedi: Oğul, sen daima benimle berabersin, ve her nem varsa, senindir.
32. Fakat eğlenmek ve sevinmek gerekti, çünkü senin bu kardeşin ölmüştü, dirildi; kaybolmuştu, bulundu.

BAP 16

- İSA şakirtlerine dahi dedi: Zengin bir adamın bir kâhyası vardı; ve efendisine malını israf ediyor diye onun için şikâyet ettiler.
2. Ve o, kâhyayı çağırıp kendisine dedi: Senin hakkında bu işittiğim nedir? Kâhyalığının hesabını ver; çünkü artık sen kâhyalık edemezsin.
3. Ve kâhya içinden dedi: Efendim kâhyalığı benden alıyor; ne yapayım? Toprak kazmağa gücüm yetmez; dilenmekten utanırım.
4. Kâhyalıktan çıkarıldığım zaman, beni kendi evlerine kabul etsinler diye ne yapacağımı buldum.
5. Ve efendisine borçlu olanlardan her birini yanına çağırıp, birincisine dedi: Efendime ne kadar borçlusun?
6. Ve o: Yüz bat* zeytin yağı, dedi. Kâhya ona dedi: Senedini al, çabuk oturup elli yaz.
7. O zaman bir başkasına: Sen ne kadar borçlusun? dedi. Ve o: Yüz kor* buğday, dedi. Kâhya ona: Senedini al, ve seksen yaz, dedi.
8. Efendisi sadakatsiz kâhyayı methetti; çünkü akıllıca davranmıştı; çünkü bu zamanın oğulları kendi nesline karşı nurun oğullarından daha akıllıdır.
9. Ve ben size diyorum: Haksızlık mammonu* ile kendinize dostlar edinin de, o tükendiği zaman, sizi ebedî meskenlere kabul etsinler.
10. En azda sadık olan çokta dahi sadıktır; en azda sadakatsiz olan çokta dahi sadakatsizdir.
11. İmdi haksız mammonda sadık olmadığınız halde, gerçek serveti size kim emniyet eder?
12. Başkasının şeylerinde sadık olmadığınız halde, kendinizin olanı size kim verir?
13. Hiç bir hizmetçi iki efendiye hizmet edemez; çünkü ya birinden nefret eder, ötekini sever; yahut birini tutar, ötekini hor görür. Siz Allaha ve mammona hizmet edemezsiniz.
- * Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
- * *Zenginlik.*
14. Ve Ferisiler, ki parayı severler, bunların hepsini işitip İsa ile eğleniyorlardı.
15. İsa da onlara dedi: Siz insanların gözündeki kendinizi suçsuz çıkaran adamlarsınız; fakat Allah yüreğinizi bilir; çünkü insanlar arasında iyi olan şey Allah indinde menfurdur.
16. Şeriat ve peygamberler Yahyaya kadar idi; o zamandan beri, Allahın melekûtu müjdeleniyor, ve herkes ona zorla giriyor.
17. Fakat gökle yerin geçmesi, şeriatın bir noktasının düşmesinden daha kolaydır.
18. Karısını boşıyan, ve bir başkası ile evlenen her adam zina eder; ve bir kocanın boşadığı ile evlenen zina eder.
19. Zengin bir adam vardı, ve o erguvanî ile ince keten giyip her gün zevk ederek yer, içerdi;
20. ve Lazar denilen bir fakir, yara ile dolu olup zengin adamın sofrasından düşen kırıntılarla doyurulmak istiyerek, onun kapısına yatırılırdı;
21. hattâ köpekler gelip onun yaralarını yalarlardı.
22. Ve vaki oldu ki, fakir öldü, ve melekler tarafından İbrahimin kucağına götürüldü; ve zengin de ölüp gömüldü.

23. Ölüler diyarında, azap içinde olarak, gözlerini kaldırdı, uzakta İbrahimi ve kucağında olan Lazarı gördü.
24. Ve feryat edip dedi: Ey İbrahim baba, bana acı, Lazarı gönder de, parmağının ucunu suya batırsın, benim dilimi serinletsin; zira ben bu alevde azap çekiyorum.
25. Fakat İbrahim dedi: Ey oğul, sen yaşarken iyi şeylerini aldığını, ve Lazarın aynı suretle kötü şeyleri aldığını an; fakat o şimdi burada teselli ediliyor, ve sen azap çekiyorsun.
26. Bunların hepsinden başka, buradan size geçmek isteyenler geçemesinler, ve oradan bize hiç kimse geçmesin diye, sizinle bizim aramıza büyük bir çukur konulmuştur.
27. Ve o dedi: Öyle ise, ey baba, sana yalvarırım, onu babamın evine gönder;
28. çünkü beş kardeşim var ki, onlar da bu azap yerine gelmesinler diye şehadet etsin.
29. Fakat İbrahim dedi: Musa ile peygamberleri var; onları dinlesinler.
30. Ve o dedi: Hayır, İbrahim baba; fakat ölülerden biri onlara giderse, tövbe ederler.
31. Ve İbrahim ona dedi: Eğer Musayı ve peygamberleri dinlemiyorlarsa, ölülerden biri kalksa bile onlar kanmaz.

BAP 17

- VE İsa şakirtlerine dedi: Tökezlerin gelmemesi olamaz; fakat vay o adama ki, onun vasıtası ile gelir!
2. Bu küçüklerden birini sürçtürmekten ise, boynuna bir değirmen taşı takılıp denize atılması kendisi için kârlı olur.
 3. Sakının; eğer kardeşin suç işlerse, onu azarla; eğer tövbe ederse, ona bağışla.
 4. Eğer sana karşı günde yedi kere suç işler, ve yedi kere: Tövbe ederim, diyerek, sana dönerse, ona bağışlıyacaksın.
 5. Ve resuller Rabbe: İmanımızı artır, dediler.
 6. Ve Rab dedi: Eğer bir hardal tanesi kadar imanınız olsaydı, siz bu dut ağacına: Kökünden sökül, denizin içine dikil, der idiniz, ve size itaat ederdi.
 7. Fakat sizden kim var ki, çift süren yahut çobanlık eden bir hizmetçisi olup da, tarladan eve gelince, ona: Hemen gel, sofraya otur, der;
 8. fakat ona: Akşam yiyeceğimi hazırla, kuşan, ve ben yiyip içinciye kadar, bana hizmet et; ondan sonra sen yer içersin, demez mi?
 9. Hizmetçiye emrettiği şeyleri yaptığından dolayı ona teşekkür eder mi?
 10. Siz de böylece, size emredilen bütün şeyleri yaptığınız zaman: Biz faidesiz kullarız; bize borç olanı yaptık, diyin.
 11. Ve vaki oldu ki, Yerusolime giderken, İsa Samiriye ve Galile sınırı boyunca geçiyordu.
 12. Ve köyün birine girerken, cüzamlı on adam, uzakta durarak, onu karşıladılar;
 13. ve onlar: Ey Üstat İsa, bize acı! diye çağırdılar.
 14. İsa onları görünce kendilerine dedi: Gidin, kendinizi kâhinlere gösterin. Ve vaki oldu ki, onlar giderken, temiz oldular.
 15. Onlardan biri, iyi olduğunu görüp, yüksek sesle Allaha hamdederek, geri döndü;
 16. ve teşekkür edip İsanın ayaklarına kapandı; ve o, bir Samiriyeli idi.
 17. İsa cevap verip dedi: On kişi de temizlenmedi mi? Dokuzu nerede?
 18. Bu yabancından başka, Allaha hamdetmek için geri dönen olmadı mı?
 19. Ve İsa ona dedi: Kalk, git; imanın seni kurtardı.
 20. Ferisiler tarafından, Allahın melekûtu ne vakit gelir, diye İsaya sorulduğu zaman, onlara cevap verip dedi: Allahın melekûtu gözle görülerek gelmez;
 21. ne de: İşte burada! yahut: Orada! diyeceklerdir; çünkü işte, Allahın melekûtu içinizdedir.
 22. İsa şakirtlere dedi: Günler gelecek ki, o zaman İnsanoğlunun günlerinden birini görmeği

diliyeceksiniz, ve görmiyeceksiniz.

23. Ve size: İşte, orada! İşte, burada! diyecekler; gitmeyin, ve onların arkasından koşmayın;

24. zira gökün altında, şimşek bir yanda çakıp gökün obir yanına kadar aydınlattığı gibi, İnsanoğlu da kendi gününde böyle olacaktır.

25. Fakat önce ona çok şeyler çekmek, ve bu nesil tarafından reddolunmak gerek.

26. İnsanoğlunun günlerinde de, Nuhun günlerinde olduğu gibi olacaktır.

27. Nuhun gemiye girdiği güne kadar, yerler, içerler, evlenirler, kocaya verilirlerdi; ve tufan geldi, hepsini helâk etti.

28. Lûtun günlerinde de böyle oldu; yerler, içerler, satın alırlar, satarlar, dikerler, bina ederlerdi;

29. fakat Lût Sodomdan çıktığı gün, gökten ateş ve kükürt yağdı, ve hepsini helâk etti;

30. İnsanoğlunun görüldüğü gün de böyle olacaktır.

31. O günde, kendisi damın üzerinde, ve eşyası evin içinde olan adam, onları almak için aşağı inmesin; böylece tarlada olan da geri dönmessin.

32. Lûtun karısını* hatırlayın.

33. Her kim canını kurtarmağa çalışırsa, onu zayedecektir; fakat kim canını zayederse, onu yaşatacaktır.

34. Size diyorum: O gece bir yatakta iki kişi bulunacak; biri alınacak, obiri bırakılacak.

35. Birlikte değirmen çeken iki kadın olacak; biri alınacak, obiri bırakılacak.*

*Bazı muteber eski metinlerde 36 ncı âyet ilâve olunmuştur:

36. *Tarlada iki adam olacak, biri alınacak, obiri bırakılacaktır.* Bak, Matta 24:40.

37. Ve onlar cevap verip İsa'ya: Nerede, ya Rab? dediler. İsa onlara: Leş nerede ise, kartallar da orada toplanacaklar, dedi.

*Tekvin 19:26.

BAP 18

VE daima dua etmeleri, ve hiç usanmamaları lâzım olduğuna dair İsa onlara bir mesel söyliyip dedi:

2. Bir şehirde Allahtan korkmaz, ve insana riayet etmez bir hâkim vardı;

3. o şehirde bir dul kadın da vardı; ve: Hasmımdan hakkımı al, diyerek hâkime gelirdi.

4. Ve hâkim bir müddet istemedi, fakat sonra kendi kendine dedi: Her ne kadar ben Allahtan korkmaz, insana riayet etmezsem de,

5. yine bu dul kadının beni rahatsız etmesinden dolayı onun hakkını alayım da, daima gelip beni incitmesin.

6. Ve Rab dedi: Adaletsiz hâkimin ne dediğini işitin.

7. Ve Allah onlar için sabırlı ise de, gece gündüz kendisine feryat eden seçilmiş olanlarının hakkını almıyacak mı?

8. Size derim ki, haklarını tez alacaktır. Bununla beraber İnsanoğlu geldiği vakit yeryüzünde iman bulacak mı?

9. Kendilerinin salih olduğuna güvenen, ve bütün başkalarını hor gören bazılarına İsa şu meseli de söyledi:

10. İki kişi dua etmek için mabede çıktılar; biri Ferisi, obiri vergi mültezimi idi.

11. Ferisi durdu, ve kendi kendine şöyle dua etti: Ya Allah, sana şükrederim ki, ben başka adamlar gibi, soyguncu, haksız, zina işleyici, yahut şu vergi mültezimi gibi de değilim.

12. Haftada iki kere oruç tutarım; bütün gelirim ondalığını veririm.

13. Fakat vergi mültezimi, uzakta durarak, gözlerini bile göke kaldırmak istemiyordu; ancak: Ya Allah, ben günahkâra merhamet kıl, diyerek göğsüne vuruyordu.

14. Size diyorum: Bu adam ötekenden ziyade salih sayılarak evine indi; zira kendini yükselten her adam alçaltılır; fakat kendini alçaltan yükseltilir.
15. Ve onlara dokunsun diye İsayâ küçük çocuklarını da getiriyorlardı; fakat şakirtler bunu görünce onları azarladılar.
16. Fakat İsa: Bırakın, çocuklar bana gelsinler, ve onlara mani olmayın; çünkü Allahın melekûtu bu gibilerindir, diyerek onları yanına çağırđı.
17. Doğrusu size derim: Kim Allahın melekûtunu küçük çocuk gibi kabul etmezse, asla ona girmeyecektir.
18. Ve bir reis ona: İyi Muallim, ebedî hayatı miras almak için ne yapayım? diye sordu.
19. Ve İsa ona dedi: Niçin bana iyi diyorsun? Birden başka, kimse iyi değildir, o da Allah'tır.
20. Sen emirleri bilirsin: "Zina etmiyesin; Katletmiyesin; Çalmıyasın; Yalan şehadet etmiyesin; Babana ve anana hürmet et."*
21. Ve o dedi: Çocukluğumdan beri bütün bu şeyleri tuttum.
22. Ve İsa bunu işitince, ona dedi: Daha bir eksiğin var; nen varsa sat, fakirlere dağıt, göklerde hazinen olacaktır; ve gel benim ardımca yürü.
23. Fakat o, bu şeyleri işitince, çok kederlendi, zira çok zengindi.
24. Ve İsa onu görerek dedi: Serveti olanlar Allahın melekûtuna ne kadar güçlkle girerler!
25. Çünkü devenin iğne deliğinden geçmesi, zenginin Allahın melekûtuna girmesinden daha kolaydır.
26. Ve bunu işitenler: Öyle ise, kim kurtulabilir? dediler.
27. Fakat İsa dedi: İnsanlar indinde mümkün olmıyan şeyler Allah indinde mümkündür.
28. Ve Petrus dedi: İşte, kendimizinkileri bıraktık, ve senin ardınca geldik.
29. Ve İsa onlara dedi: Doğrusu size derim: Allahın melekûtu uğruna, ev, ya karı, ya kardeşler, ya ana baba, ya çocuklar bırakmış olan,
30. bu zamanda kat kat ziyade, ve gelecek dünyada ebedî hayat almıyacak olan kimse yoktur.
- *Çıkış 20:12-16; Tesniye 5:16-20.
31. Ve İsa Onikileri yanına aldı, ve onlara dedi: İşte, biz Yerusâlime çıkıyoruz, ve İnsanoğluna peygamberler vasıtası ile yazılmış olan şeylerin hepsi sonuna kadar yapılacaktır.
32. Çünkü Milletlerin eline verilecek; onunla eğlenecekler, ona hakaret edecekler, üzerine tükürülecek;
33. ve onu dövecekler ve öldürecekler; ve üçüncü gün kıyam edecektir.
34. Onlar bu şeylerin hiç birini kavrıyamadılar; bu söz kendilerine gizli kaldı, ve söylenenleri anlamadılar.
35. Ve vaki oldu ki, İsa Erihaya yaklaşırken, bir kör, yol kenarında dilenerek oturuyordu;
36. ve bir kalabalığın geçtiğini işiterek, bu nedir diye sordu.
37. Ona Nâsıralı İsanın geçtiğini haber verdiler.
38. Kör: Ey Davud oğlu İsa, bana acı! diye bağırdı.
39. Ve önden gidenler sussun diye onu azarladılar; fakat daha çok bağırdı: Ey Davud oğlu, bana acı!
40. İsa durdu, onun kendisine getirilmesini emretti; ve kör yaklaşınca,
41. İsa ona sordu: Ne istiyorsun ki, sana yapayım? Ya Rab, gözlerim görsün, dedi.
42. İsa da ona: Gözlerin görsün; iman senı kurtardı, dedi.
43. Ve hemen gördü, ve Allaha hamdederek, İsanın ardınca gitti; bütün halk, bunu gördükleri zaman, Allaha hamdettiler.

BAP 19

VE İsa Erihaya girip geçiyordu.

2. Ve işte, Zakkay adlı bir adam vardı, vergi başmültezimi idi, ve zengindi.
3. İsanın kim olduğunu görmeğe çalışıyordu; ve kalabalık yüzünden göremedi, çünkü boyu kısa idi.
4. Onu görmek için önden koşarak, bir yabani incir ağacına çıktı; çünkü İsa o yoldan geçecekti.
5. Ve İsa o yere gelince yukarı bakıp ona dedi: Zakkay, acele et, aşağı in; çünkü bugün senin evinde kalmam gerek.
6. O acele etti, aşağı indi, ve İsayı sevinçle evine aldı.
7. Bunu gördükleri zaman: Bir günahkâr adamın yanına konuk oldu, diyerek hepsi mırıldanıyorlardı.
8. Fakat Zakkay durup Rabbe dedi: İşte, ya Rab, malımın yarısını fakirlere veriyorum; ve eğer ben kimseden tehdit ile bir şey aldım, dört katını geri veririm.
9. İsa ona dedi: Bugün bu eve kurtuluş erdi, çünkü bu da bir İbrahim oğludur.
10. Çünkü İnsanoğlu kaybolmuş olanı aramağa ve kurtarmağa geldi.
11. Onlar bu şeyleri dinlerken, İsa bir mesel daha söyledi, zira Yerusâlime yakındı, ve Allahın melekûtu hemen görünecek sanıyorlardı.
12. Bundan dolayı İsa dedi: Asilzade bir adam kendisine bir kırallık alıp dönmek üzre uzak bir memlekete gitti.
13. Hizmetçilerinden on kişi çağırdı, ve onlara on mîna* verip dedi: Ben gelinceye kadar bununla ticaret edin.
14. Fakat onun hemşerileri kendisinden nefret ederlerdi: Bu adamın üzerimize kırıl olmasını istemeyiz, diye arkasından elçiler gönderdiler.
15. Ve vaki oldu ki, kırallığı alıp geri gelince, kendilerine para vermiş olduğu hizmetçilerinin ne kazanç yaptıklarını anlasın diye onların kendi yanına çağırılmasını emretti.
16. Birincisi: Efendi, senin mînan on mîna daha kazandı, diyerek onun karşısına geldi.
17. Ve hizmetçiye dedi: Aferin, iyi hizmetçi! en azda sadık olduğun için, on şehir üzerine hâkim ol.
18. Ve ikincisi: Efendi, senin mînan beş mîna kazandı, diyerek geldi.
19. Ve buna da: Sen de beş şehir üzerine ol, dedi.
20. Bir başkası: Efendi, işte senin mînan, onu bir çevreye sarıp sakladım, diyerek geldi.
21. Zira senden korktum, çünkü sen sert adamsın; komadığını alır, ekmediğini biçersin.
22. Efendi ona dedi: Ey kötü hizmetçi, kendi ağzından sana hükmedeceğim. Benim sert adam olduğumu, komadığım şeyi aldığımı, ekmediğim şeyi biçtiğimi biliyordun;
23. öyle ise, paramı niçin bankaya vermedin? geldiğim zaman onu faizile isterdim.
24. Ve orada bulunanlara dedi: Ondan mînayı alın, ve on mînası olana verin.
25. Ve onlar kendisine dediler: Efendi, onun on mînası var.
26. Ben size diyorum ki, kimin var ise, ona verilecektir; ve kendisinde olmıyandan, elindeki de alınacaktır.
27. Lâkin üzerlerine kırıl olmamı istemiyen o düşmanlarımı buraya getirin, ve önümde öldürün.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
28. İsa bunları söyledikten sonra, Yerusâlime çıkarak önde yürüyordu.
29. Ve vaki oldu ki, Beytfaci ile Beytanyaya yaklaştığı zaman, Zeytinlik denilen dağda, şakirtlerinden ikisini gönderip dedi:
30. Karşınızdaki köye gidin; oraya girince şimdiye kadar üzerine kimsenin binmemiş olduğu bağlı bir sığa bulacaksınız; onu çözüp getirin.
31. Ve eğer bir kimse: Onu niçin çözüyorsunuz? diye sorarsa, şöyle dersiniz: Rabbin ona ihtiyacı var.
32. Ve gönderilmiş olanlar gittiler, kendilerine söylediği gibi buldular.
33. Sıpayı çözdükleri zaman, sahipleri onlara: Niçin sıpayı çözüyorsunuz? dediler.

34. Onlar da: Rabbin ona ihtiyacı var, dediler.
35. Onu İsayaya getirdiler; ve esvaplarını sıpanın üzerine koyarak İsayı üstüne bindirdiler.
36. O giderken, esvaplarını yola seriyorlardı.
37. Ve artık oraya yaklaştığı zaman, Zeytinlik dağının inişinde, bütün şakirtlerin kalabalığı görmüş oldukları bütün kudret işlerinden dolayı sevinerek yüksek sesle Allaha hamdetmeğe başladılar;
38. ve dediler: Rabbin ismile gelen Kırıl mubarek olsun; gökte selâmet ve en yücelerde izzet!
39. Ve kalabalık içindeki Ferisilerden bazıları İsayaya: Muallim, şakirtlerini azarla, dediler.
40. İsa da cevap verip dedi: Size derim ki, eğer bunlar susarlarsa, taşlar bağıracaktır.
41. İsa yaklaştığı vakit, şehri gördü, ve onun üzerine ağılıyarak dedi:
42. Bugün olsun, selâmete yarıyan şeyleri keşke sen bilseydin! şimdi ise, senin gözlerine onlar saklıdır.
43. Çünkü senin üzerine günler gelecek ki, düşmanların çevrene siper yapacaklar, çevreni kuşatacaklar, her yandan seni sıkıştıracaklar,
44. seni ve içinde olan evlâdını yere çalacaklar; ve senin içinde taş üstünde taş bırakmayacaklar; zira sen ziyaretinin vaktini bilmedin.
45. İsa mabede girip satıcıları dışarı atmağa başladı,
46. ve onlara dedi: “Ve benim evim dua evi olacak,”* diye yazılmıştır; fakat siz onu “bir haydut ini”* ettiniz.
- *İşaya 56:7.
- *Yeremya 7:11.
47. İsa her gün mabette talim ediyordu. Fakat başkâhinler, yazıcılar ve kavmin ileri gelenleri onu helâk etmeği arıyor,
48. ve yapacak bir şey bulamıyorlardı; çünkü bütün halk İsayı dinliyerek ona takılmış idi.

BAP 20

- VE vaki oldu ki, günün birinde, mabette halka öğretir ve incili vâzederken, başkâhinler, yazıcılar ile ihtiyarlar onun üzerine vardılar;
2. ve ona: Bize söyle, bu şeyleri ne salâhiyetle yapıyorsun? yahut bu salâhiyeti sana veren kimdir? diye söylediler.
3. İsa onlara cevap verip dedi: Ben de size bir şey soracağım, ve bana söyleyin:
4. Yahyanın vaftizi gökten mi, yoksa insanlardan mı idi?
5. Onlar birbirleriyle söyleşip dediler: Eğer: Gökten, dersek, bize: Niçin ona inanmadınız? diyecektir.
6. Fakat biz: İnsanlardan, dersek, bütün halk bizi taşlıyacaktır; çünkü onlar Yahyanın peygamber olduğuna kanmıştırlar.
7. Ve: Nereden olduğunu bilmiyoruz, cevabını verdiler.
8. İsa onlara dedi: Ben de size bu şeyleri ne salâhiyetle yaptığımı söylemem.
9. İsa halka şu meseli söylemeğe başladı: Bir adam bağ dikti, onu bağcılara kiraya verdi, ve uzun bir zaman için başka memlekete gitti.
10. Ve mevsiminde mahsulünden kendisine vermeleri için, bağcılara bir hizmetçi gönderdi; fakat bağcılar onu dövdüler, eli boş gönderdiler.
11. Başka bir hizmetçi daha gönderdi; onu da dövdüler; ve hakaret edip eli boş gönderdiler.
12. Bir üçüncüsünü de gönderdi; onu da yaraladılar, ve dışarı attılar.
13. Bağ sahibi de: Ne yapayım? Sevgili oğlumu göndereyim; belki ona hürmet ederler, dedi.
14. Fakat bağcılar onu gördükleri zaman: Bu varistir; onu öldürelim de miras bize kalsın, diye öğütleştiler.

15. Ve onu bağdan dışarı atıp öldürdüler. İmdi bağın sahibi onlara ne yapacaktır?
16. Gelecek, bu bağcıları helâk edecek, ve bağı başkalarına verecektir. Bunu işittikleri zaman: Allah etmesin! dediler.
17. Fakat İsa onlara baktı ve dedi: Öyle ise, bu yazılı olan nedir?
“Yapıcıların reddettikleri taş,
Köşenin başı oldu.”*
- *Mezmurlar 118:22.
18. Her kim o taşın üzerine düşerse, parçalanacak; fakat o, kimin üstüne düşerse, onu toz gibi dağıtacaktır.
19. Yazıcılar ve başkâhinler hemen o saatte İsaya el atmak istediler; ve halktan korktular; çünkü onun kendilerine karşı bu meseli söylediğini anladılar.
20. Ve onu göz altına aldılar, ve onu sözü ile tutsunlar da valinin hükmüne ve salâhiyetine versinler diye, kendilerini salih gösteren çaşıtlar gönderdiler.
21. Onlar: Muallim, biz senin doğrulukla söylediğini ve öğrettiğini biliyoruz, hiç kimsenin şahsına bakmazsın, fakat Allahın yolunu doğrulukla öğretiyorsun;
22. bizim için Kaysere vergi vermek caiz mi, yahut değil mi? diye ondan sordular.
23. Fakat İsa onların kurnazlığını anladı, ve kendilerine dedi:
24. Bana bir dinar gösterin. Ondaki suret ve yazı kimindir? Onlar: Kayserin, dediler.
25. İsa da onlara dedi: Öyle ise, Kayserin şeylerini Kaysere, ve Allahın şeylerini Allaha ödeyin.
26. Onlar halkın önünde bu sözü ona karşı kullanamadılar; onun cevabına şaşılar, ve sustular.
27. Kıyamet yoktur diyen Sadukilerden* bazıları gelip ondan sordular:
28. Ey Muallim, Musa bize yazmıştır: * Eğer bir adamın kardeşi evli olarak ölür, ve çocuksuz olursa, kardeşi onun karısını alıp kardeşine zürriyet yetiştirsin.
29. Şimdi yedi kardeş vardı; birincisi bir karı aldı, ve çocuğu olmadan öldü.
30. İkincisi ve üçüncüsü de o kadını aldı;
31. ve böylece yedisi de çocuk bırakmadan öldüler.
32. Ondan sonra kadın da öldü.
33. Öyle ise, kıyamette kadın bunlardan hangisinin karısı olacaktır? çünkü yedisi de onu aldılar.
34. İsa da onlara dedi: Bu dünyanın çocukları evlenirler, ve kocaya verilirler;
35. fakat o dünyaya ve ölümlerden kıyama erişmeğe lâıyk sayılanlar, ne evlenirler, ne de kocaya verilirler;
36. çünkü bir daha ölemezler; çünkü onlar meleklerle birdirler; ve kıyamet oğulları olduklarından, Allah oğullarıdır.
37. Fakat Musa da Çalı fıkrasında Rabbi: “İbrahimin Allahı, İshakın Allahı ve Yakubun Allahı,”* diye çağırarak, ölümlerin kıyam ettiklerini gösterdi.
38. İmdi o, ölümlerin değil, ancak yaşayanların Allahıdır, zira hepsi ona diridirler.
39. Ve yazıcılardan bazıları cevap verip dediler: Muallim, sen iyi dedin.
40. Çünkü artık ona hiç sual sormağa cesaret etmiyorlardı.
- *Yahudilerde dini bir fırka.
- *Tesniye 25:5.
- *Çıkış 3:6.
41. İsa onlara dedi: Nasıl diyorlar ki, Mesih Davudun oğludur?
43. Çünkü Davud kendisi Mezmurlar kitabında diyor:
“Rab Rabbime dedi:
43. Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar,
Sağımda otur.”*
- *Mezmurlar 110:1.
44. İmdi Davud onu Rab diye çağırırsa, o nasıl onun oğlu olur?

45. Ve bütün halk dinlerken, şakirtlerine dedi:
46. Yazıcılardan sakının, onlar kaftanlarla gezmek isterler, ve çarşılarda selâmları, havralarda baş kürsüleri, ve ziyafetlerde baş yerleri severler;
47. onlar dul kadınların evlerini yutarlar, ve gösteriş için uzun dualar ederler; bunlar daha büyük mahkûmiyete uğrıyacaklardır.

BAP 21

- İSA gözünü kaldırıp baktı, ve hazineye hediyelerini atan zengin adamlar gördü.
2. Oraya iki pul atan fakir bir dul kadın da gördü.
 3. Ve İsa dedi: Gerçek size söylüyorum: Bu fakir dul kadın onların hepsinden ziyade attı;
 4. çünkü bunların hepsi hediyelere kendi fazlalarından attılar; fakat kadın, yoksulluğundan bütün nafakasını attı.
 5. Bazıları mabedin nasıl güzel taşlarla ve takdimelerle süslenmiş olduğunu söyledikleri zaman, İsa dedi:
 6. Sizin gördüğünüz bu şeylere gelince, günler gelecek ki, o vakit burada yıkılmadık taş üstünde taş bırakılmıyacaktır.
 7. Onlar da İsaya sorup dediler: Muallim, öyle ise, bu şeyler ne zaman olacak? ve bu şeyler olmak üzere iken, alâmet ne olacak?
 8. İsa da dedi: Sakın saptırılmıyasınız; zira bir çokları: Ben oyum, ve: Vakit yakındır, diye benim isimle geleceklerdir; onların arkasından gitmeyin.
 9. Cenkler ve karışıklıklar duyduğunuz zaman, yılmayın; çünkü önce bunların vaki olması gerektir; fakat sonu hemen gelmez.
 10. O zaman onlara dedi: Millet millete karşı, ülke ülkeye karşı kalkacak;
 11. büyük zelzeleler, ve yer yer kıtlıklar ve vebalar olacak; korkunç şeyler, ve gökten büyük alâmetler olacak.
 12. Fakat bütün bunlardan önce, benim isim yüzünden size el atacaklar, ve sizi havralara, zindanlara teslim edecekler, kırallar ve valiler önüne götürüp size eza edecekler.
 13. Bu size şehadet için olacaktır.
 14. Bunun için vereceğiniz cevabı önceden düşünmemeği yüreğinize koyun;
 15. çünkü ben size ağız ve hikmet vereceğim, ve bütün hasımlarınız ona karşı söyleyemeyecek yahut karşı duramayacaklar.
 16. Fakat siz, hattâ ana baba, kardeşler, akraba, ve dostlar tarafından ele verileceksiniz; ve sizlerden bazılarını öldürecekler.
 17. Benim isimimden dolayı herkes de sizden nefret edecek.
 18. Ve başınızdan bir kıl zayolmıyacaktır.
 19. Sabrınızla canlarınızı kazanacaksınız.
 20. Fakat Yerusâlimi ordularla kuşatılmış gördüğünüz zaman, bilin ki, onun yıkılması yakındır.
 21. O vakit, Yahudiyede bulunanlar dağlara kaçsınlar, ve onun içinde olanlar çıksınlar; kırdaki olanlar oraya girmesinler.
 22. Zira bütün yazılmış olanların yerine geleceği oç günleri bunlardır.
 23. O günlerde gebe ve emzikli olanların vay başına! çünkü memleket üzerine büyük sıkıntı, ve bu kavma gazap gelecektir.
 24. Ve kılıçtan geçirilecekler, bütün milletlere esir olarak götürüleceklerdir; ve Milletlerin zamanları doluncıya kadar, Yerusâlim Milletler tarafından çiğnenecektir.
 25. Güneşte, ayda ve yıldızlarda alâmetler, denizin ve dalgaların uğultusundan dolayı şaşkınlıkta olan milletlere yeryüzünde sıkıntı olacaktır;

26. insanlar korkudan, ve dünyaya gelmekte olan şeyler için beklemekten bayılacaklar; çünkü göklerin kudretleri sarsılacaktır.
27. Ve o zaman onlar İnsanoğlunun bulutta kudret ve büyük izzetle geldiğini göreceklerdir.
28. Fakat bu şeyler olmağa başlayınca yukarı bakın, ve başınızı kaldırın; zira kurtuluşunuz yaklaşıyor.
29. Ve İsa onlara bir mesel söyledi: İncir ağacına, ve bütün ağaçlara bakın.
30. Onlar filiz sürdükleri zaman, siz bunu görürsünüz ve kendiliğinizden bilirsiniz ki, yaz artık yakındır.
31. Böylece, siz de bu şeylerin vaki olduklarını gördüğünüz zaman, bilin ki, Allahın melekûtu yakındır.
32. Doğrusu size derim: Bütün bu şeyler yerine gelinceye kadar, bu nesil geçmiyecektir.
33. Gök ve yer geçecek; fakat benim sözlerim geçmiyecektir.
34. Fakat sakının da humar, sarhoşluk, ve bu hayatın kaygıları ile yürekleriniz fazla ağırlaşmasın, ve o gün sizin üzerinize bir kement gibi ansızın gelmesin;
35. çünkü bütün yeryüzünde oturanların hepsinin üzerine gelecektir.
36. Fakat vaki olacak bütün bu şeylerden kaçabilesiniz, ve İnsanoğlunun önünde durabilesiniz diye her an dua ederek uyanık durun.
37. İsa gündüzleri mabette öğretiyordu; geceleri de dışarı çıkarak, Zeytinlik denilen dağda geceliyordu.
38. Ve bütün halk onu dinlemek için, sabahlayın erken mabede yanına geliyorlardı.

BAP 22

FISIH denilen hamursuz bayramı yaklaşıyordu.

2. Başkâhinler ve yazıcılar İsayı nasıl öldüreceklerini araştırıyorlardı; çünkü halktan korkuyorlardı.
3. Ve Şeytan Onikilerden sayılan, İskariyot denilen Yahudaya girdi.
4. Ve gidip başkâhinler ve kumandanlarla İsayı onların eline nasıl verebileceğini konuştu.
5. Sevindiler, ve ona para vermek için uyuştular.
6. O da razı oldu, ve halk yokken İsayı onların eline vermek fırsatını arıyordu.
7. Fısıh kurbanı kesilmesi gerek olan hamursuz günü geldi.
8. Ve İsa: Gidin, bizim için Fıshı hazırlayın da yiyelim, diye Petrus ile Yuhannayı gönderdi.
9. Onlar İsayı dediler: Nerede hazırlıyalım istiyorsun?
10. İsa da onlara dedi: İşte, siz şehre girdiğiniz zaman, testi ile su taşıyan bir adam size rastgelecek; gireceği eve onun ardınca gidin.
11. Ve evin sahibine diyin: Muallim sana: Şakirtlerimle beraber Fıshı yiyeceğim misafir odası nerede? diyor.
12. Ve o size döşenmiş yukarı katta büyük bir oda gösterecektir; orada hazırlayın.
13. Ve gidip İsanın kendilerine dediği gibi buldular; ve Fıshı hazırladılar.
14. Saati gelince, İsa resullerle beraber oturdu.
15. Ve onlara dedi: Ben elem çekmezden önce bu Fıshı sizinle beraber yemeği çok arzuladım;
16. zira ben size derim: Allahın melekûtunda tamam oluncıya kadar, onu yemiyeceğim.
17. İsa bir kâse aldı, ve şükreyledikten sonra: Bunu alın, aranızda paylaşın, dedi;
18. çünkü ben size derim: Allahın melekûtu gelinceye kadar, ben artık asmanın mahsulünden içmiyeceğim.
19. Ve İsa ekmek aldı, ve şükrettikten sonra onu kırdı: Bu sizin için verilen benim bedenimdir; bunu benim anılmam için yapın, diyerek onlara verdi.
20. Ve akşam yemeğinden sonra: Bu kâse sizin için dökülen benim kanımla olan yeni ahittir,

diyerek aynı suretle kâseyi de onlara verdi.

21. Fakat işte, beni ele verenin eli benimle beraber sofradadır.

22. Çünkü İnsanoğlu mukadder olduğu üzre gerçi gider; fakat vay o adama ki, onun vasıtası ile ele verilir!

23. Ve kendilerinden kim bu işi yapacak diye aralarında soruşmağa başladılar.

24. Kendilerinden kim daha büyük sayılacak diye aralarında çekişme oldu.

25. İsa onlara dedi: Milletlerin kıralları onlar üzerinde saltanat sürerler; ve üzerlerine hâkim olanlara Velinimet denilir.

26. Siz böyle olmayacaksınız; fakat sizin aranızda daha büyük olan, en küçük gibi olsun; ve baş olan, hizmetçi gibi olsun.

27. Çünkü hangisi daha büyüktür, sofrada oturan mı, yoksa hizmet eden mi? Sofrada oturan değil mi? Ben ise, sizin aranızda hizmet eden gibiyim.

28. Fakat geçirdiğim imtihanlarda benimle beraber dayanmış olanlar sizsiniz;

29. ve Babam bana melekût tahsis ettiği gibi, ben de melekûtumda soframda yiyesiniz ve içesiniz,

30. ve İsrailin on iki sıptına hükmederek tahtlar üzerinde oturasınız diye size bir melekût tahsis ediyorum.

31. Simun, Simun, işte, buğday gibi kalburlamak için Şeytan sizi istedi;

32. fakat senin imanın tükenmesin diye senin için ben dua ettim; ve yine döndüğün zaman, kardeşlerine kuvvet ver.

33. O da İsayaya dedi: Ya Rab, seninle hem zindana, hem ölüme gitmeğe hazırım.

34. İsa dedi: Petrus, sana diyorum: Beni tanıdığını üç kere sen inkâr etmeden, bugün horoz ötmiyecek.

35. İsa onlara dedi: Ben sizi kesesiz, torbasız, ve çarıksız olarak gönderdiğim zaman, bir şeyiniz eksik mi idi? Onlar ise: Hiç bir şeyimiz, dediler.

36. İsa da onlara dedi: Fakat şimdi, kesesi olan onu alsın, ve torbası olan da alsın; ve olmıyan esvabını satsın, ve kılıç satın alsın.

37. Çünkü ben size derim: Bu yazılmış olan: “Ve günahkârlarla sayıldı,”* sözü bende tamamlanmak gerektir; çünkü benim hakkımdaki sözlerin yerine gelmesi gerektir.

38. Ve onlar: Ya Rab, işte, burada iki kılıç, dediler. İsa onlara: Yeter, dedi.

* İsayaya 53:12.

39. Dışarı çıkıp âdeti üzre Zeytinlik dağına gitti; şakirtler de onun ardınca gittiler.

40. Oraya varınca, İsa onlara dedi: Dua edin ki, iğvaya düşmiyesiniz.

41. Kendilerinden bir taş atımı kadar ayrıldı; diz çöktü ve:

42. Ey Baba, eğer istiyorsan, bu kâseyi benden geçir; lâkin benim iradem değil, seninki olsun, diye dua etti.

43. Ve İsayaya, gökten bir melek görünüp ona kuvvet verdi.

44. Şiddetli ıstırapta olarak, ziyade hararetle dua etti; teri toprağın üzerine düşen büyük kan damlaları gibi idi.

45. Duasından kalktığı zaman, şakirtlere geldi, onları kederden uyumakta bulup kendilerine dedi:

46. Neden uyuyorsunuz? Kalkın, dua edin ki, iğvaya düşmiyesiniz.

47. İsa henüz söylemekte iken, işte, bir kalabalık, ve Yahuda denilen Onikilerden biri onların başında geliyordu; ve Yahuda İsayı öpmek için kendisine yaklaştı.

48. Fakat İsa ona dedi: Yahuda, sen İnsanoğlunu bir öpüşle mi ele veriyorsun?

49. Onun çevresinde olanlar ne vaki olacağını görünce: Ya Rab, kılıçla vuralım mı? dediler.

50. Ve onlardan biri başkâhinin hizmetçisini vurup sağ kulağını düşürdü.

51. Fakat İsa cevap verip dedi: Bırakın, bu kadar. Ve kulağına dokunarak, onu iyi etti.

52. İsa, üzerine gelmiş olan başkâhinlere, mabedin kumandanlarına ve ihtiyarlara dedi:

Kılıçlarla ve sopalarla, bir hayduda karşı imiş gibi mi çıktınız?

53. Ben her gün sizinle mabette olduğum zaman, siz bana el uzatmadınız; fakat bu sizin saatinizdir, ve karanlığın kudretidir.
54. İsayı yakalayıp götürdüler, ve başkâhinin evine soktular. Petrus da uzaktan ardınca gidiyordu.
55. Avlunun ortasında bir ateş yakıp birlikte oturdukları zaman, Petrus onların arasında oturdu.
56. Ve bir hizmetçi kız, Petrusun ateş ışığında oturduğunu görerek ona dikkatle bakıp dedi: Bu adam da onunla beraberdi.
57. Fakat o: Kadın, ben onu tanımam, diye inkâr etti.
58. Biraz sonra bir başkası onu görüp dedi: Sen de onlardan birisin. Fakat Petrus: Be adam, değilim, dedi.
59. Bir saat kadar sonra bir başkası: Gerçekten bu adam onunla beraberdi, çünkü Galilelidir, diye ısrar etti.
60. Fakat Petrus: Be adam, senin ne dediğini bilmem, dedi. Henüz söz söylemekte iken, hemen horoz öttü.
61. Ve Rab dönüp Petrusa baktı. Petrus Rabbin kendisine: Bugün horoz ötmeden önce beni üç kere inkâr edeceksin, diye söylediği sözü hatırladı.
62. Ve dışarı çıkıp acı acı ağladı.
63. İsayı tutan adamlar onunla eğlendiler, onu dövdüler,
64. gözünü bağladılar ve ona: Sana kim vurdu? peygamberlik et, diye sordular.
65. Ve söverek ona karşı başka çok şeyler söylediler.
66. Gündüz olunca, kavmin ihtiyarlar heyeti, başkâhinler ve yazıcılar toplandılar, ve onu Millet meclislerine getirip:
67. Eğer Mesih isen, bize söyle, dediler. Fakat İsa onlara dedi: Eğer size söylersem, inanmıyacaksınız;
68. ve eğer size sorarsam, cevap vermiyeceksiniz.
69. Fakat bundan sonra İnsanoğlu Allahın kudreti sağında oturmuş olacaktır.
70. Ve hepsi dediler: Öyle ise, sen Allahın Oğlu musun? Onlara dedi: Söylediğiniz gibidir, çünkü ben oyum.
71. Onlar da dediler: Artık şehadete ne ihtiyacımız var? çünkü onun ağzından biz işittik.

BAP 23

- ONLARIN bütün cemaati kalktı, İsayı Pilatusun önüne götürdüler.
2. Ve: Biz bu adamı, milletimizi ayartmakta, Kaysere vergi verilmesine mani olmakta ve kendisinin Mesih, Kırıl olduğunu söylemekte bulduk, diye itham etmeğe başladılar.
3. Pilatus: Sen Yahudilerin Kıralları mısın? diye ona sordu, ve İsa ona cevap verip: Söylediğin gibidir, dedi.
4. Pilatus da başkâhinlere ve halka: Ben bu adamda hiç bir suç bulmıyorum, dedi.
5. Fakat onlar: Galileden başlayıp hattâ buraya kadar bütün Yahudiyede öğreterek halkı kışkırtıyor, diye çok ısrar ediyorlardı.
6. Fakat Pilatus bunu işitince: Bu adam Galileli midir? diye sordu.
7. Ve Hirodesin hükûmeti dairesinden olduğunu öğrenerek, onu Hirodese gönderdi, çünkü o günlerde Hirodes de Yerusâlimde bulunuyordu.
8. Ve Hirodes İsayı gördüğü vakit, çok sevindi; zira çoktan beri onu görmek istiyordu, çünkü onun hakkında işitmişti; ve onun tarafından bir mucize yapılmasını görmek ümidinde idi.
9. O da bir çok sözlerle İsayı sorguya çekti; fakat İsa ona hiç cevap vermedi.
10. Başkâhinler ve yazıcılar onu ağır itham ederek dikildiler.

11. Ve Hirodes askerleriyle beraber ona hakaret edip onunla eğlendi, parlak renkli bir esvap giydirip onu Pilatusa geri gönderdi.
12. O günde Hirodes ve Pilatus birbirleriyle dost oldular; çünkü bundan önce aralarında düşmanlık vardı.
13. Pilatus başkâhinleri, reisleri ve halkı bir araya çağırıp onlara dedi:
14. Siz bana bu adamı halkı ayartan biri olmak üzere getirdiniz; ve işte, ben onu sizin önünüzde sorguya çekerek, bu adamda sizin şikâyet ettiğiniz şeylerden bir suç bulmadım;
15. ne de Hirodes buldu; çünkü onu bize geri gönderdi; ve işte, onun tarafından ölüme müstahak hiç bir şey yapılmamıştır.
16. Bundan dolayı ben onu döver ve salıveririm.*
- *Bir çok eski muteber metinlerde 17 inci âyet ilâve olunmuştur:
17. *Bayramda onlara bir kişi salıvermesi gerekti.* Bak, Matta 27:15; Markos 15:6; Yuhanna 18:39. Bazı metinlerde bu âyet 19 dan sonra konulmuştur.
18. Fakat onlar: Bunu kaldır, ve bize Barabbası salıver, diye bir ağızdan bağırdılar;
19. o adam şehirde yapılmış olan bir isyan ve katilden dolayı zindana atılmıştı.
20. Ve Pilatus İsayı salıvermek isteyerek onlara tekrar söyledi;
21. fakat onlar: Haça ger, onu haça ger, diye bağırdılar.
22. Ve Pilatus üçüncü kere onlara dedi: Ya bu adam ne kötülük etti? Onun öldürülmesini icap eder hiç bir suç bulmadım; bunun için onu döver ve salıveririm.
23. Fakat onun haça gerilmesini isteyerek, yüksek sesle ısrar ediyorlardı. Onların sesleri üstün geldi.
24. Ve istedikleri olsun diye Pilatus hüküm verdi.
25. İsyân ve katilden dolayı zindana atılmış olan istedikleri adamı salıverdi; ve İsayı onların muradına bıraktı.
26. Onu götürdükleri zaman, kırdan gelmekte olan Kirineli Simun denilen birini tuttular, ve İsanın ardından taşımak üzere haçı ona yüklediler.
27. Halktan, ve ona ağılayan ve dövünen kadınlardan büyük bir kalabalık ardı sıra gidiyordu.
28. İsa onlara dönüp dedi: Ey Yerusâlim kızları, benim için ağlamayın, fakat kendiniz, ve çocuklarınız için ağlayın.
29. Çünkü işte, günler geliyor ki, o günlerde: Ne mutlu kısırlara, doğurmamış rahimlere, ve emzirmemiş memelere! diyecekler.
30. O zaman dağlara: Üzerimize düşün; ve tepelere: Bizi örtün, demeğe başlayacaklar.
31. Zira yaş ağaçta bunları yaparlarsa, kuruda ne olacaktır?
32. Ve suçlu olan diğer iki kişi de idam edilmek üzere onunla beraber götürülüyordu.
33. Ve Kafa Kemîği denilen yere geldikleri zaman, onu, ve biri sağında, öteki solunda olarak suçluları haça gerdiler.
34. İsa: Ey Baba, onlara bağışla; çünkü ne ettiklerini bilmiyorlar, dedi. Onun esvabını aralarında paylaşarak, kura atıldılar.
35. Halk durup bakıyorlardı. Reisler de: O başkalarını kurtardı; eğer bu adam Allahın seçtiği Mesîhi ise, kendisini kurtarsın, diye onunla eğleniyorlardı.
36. Askerler de ona yaklaşp kendisine sirke sunarak:
37. Eğer sen Yahudilerin Kırâlı isen, kendini kurtar, diye onunla eğlendiler.
38. Onun üstünde de şu yazı vardı: YAHUDİLERİN KIRALI BUDUR.
39. Asılmış olan suçlulardan biri ona: Sen Mesîh değil misin? Kendini ve bizi kurtar, diye sövüyordu.
40. Fakat öteki cevap verdi, ve onu azarlıyıp dedi: Sen aynı hüküm altında olduğun halde, Allahtan korkmıyor musun?
41. Gerçi biz hak üzere, çünkü yaptıklarımıza lâıyk cezayı çekiyoruz, fakat o, yolsuz hiç bir şey yapmadı.
42. Ve: Ey İsa, sen melekûtunda geldiğin zaman, beni an, dedi.

43. İsa da ona: Doğrusu sana derim: Bugün sen benimle beraber cennette olacaksın, dedi.
44. Saat altı suları olmuştu, ve saat dokuza kadar güneş kararıp
45. bütün memleket üzerine karanlık çöktü; ve mabedin perdesi ortasından yarıldı.
46. İsa yüksek sesle nida ederek dedi: Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum; ve bunu dedikten sonra ruhunu verdi.
47. Yüzbaşı vaki olanı gördüğü zaman: Gerçek bu salih bir adamdı, diye Allaha hamdetti.
48. Bunu görmeğe toplanan bütün halk da vaki olan şeyleri gördükleri zaman, göğüslerini döverek geri döndüler.
49. Fakat bütün onun tanıdıkları, ve Galileden onun ardınca gelen kadınlar, bu şeyleri görerek uzakta durdular.
50. Ve işte, meclis azasından Yusuf adlı (ki onların dileklerine ve işlerine razı olmamıştı),
51. Yahudilerin Arimatea şehrinden olan, ve Allahın melekûtunu bekliyen iyi ve salih bir adam vardı;
52. bu adam Pilatusa gidip İsanın cesedini istedi.
53. Onu indirip bir keten bezine sardı, kayada oyulmuş ve içine hiç kimse konulmamış olan bir kabre yatırdı.
54. O gün Hazırlık günü idi; Sebt günü de ağarmak üzre idi.
55. Galileden onunla beraber gelmiş olan kadınlar, ardınca gittiler, kabri ve onun cesedinin nasıl konulduğunu gördüler.
56. Ve dönüp baharlar ve kıymetli yağlar hazırladılar. Ve Sebt günü, emre göre istirahat ettiler.

BAP 24

- FAKAT haftanın ilk gününde, seher vakti, kadınlar hazırlamış oldukları baharları getirerek kabre geldiler.
2. Taşı kabirden yuvarlanmış buldular;
 3. ve içeri girip Rab İsanın cesedini bulmadılar.
 4. Ve vaki oldu ki, onlar bundan dolayı şaşırılmış iken, işte, pırıldıyan esvapla iki adam yanlarında durdu;
 5. ve kadınlar korkup yüzlerini yere iğmiş oldukları halde, adamlar onlara dediler: Niçin diriymi ölüler arasında arıyorsunuz?
 6. O burada değil, fakat kıyam etti; daha Galilede iken,
 7. İnsanoğlunun günahkârların ellerine verilmesi, haça gerilmesi, ve üçüncü gün kıyam etmesi gerektir, diye onun size nasıl söylemiş olduğunu hatırlayın.
 8. Kadınlar da onun sözlerini hatırladılar;
 9. kabirden dönüp bütün bu şeyleri Onbirlere, ve bütün başkalarına söylediler.
 10. Bu kadınlar Mecdelli Meryem, Yoanna, ve Yakubun anası Meryemdi; ve onlarla beraber olan başka kadınlar bu şeyleri resullere söylediler.
 11. Bu sözler onların gözüne boş lakırdı göründü; ve kadınlara inanmadılar.
 12. Fakat Petrus kalkıp kabre koştu, iğilerek baktı, keten bezlerin yalnız durduğunu gördü; ve vaki olan şeye şaşarak evine gitti.
 13. Ve işte, yine o gün onlardan ikisi, Yerusâlimden altmış ok atımı uzakta Emmaus denilen bir köye gidiyorlardı.
 14. Olan bütün bu işleri birbirleriyle konuşuyorlardı.
 15. Ve vaki oldu ki, onlar konuşur ve birbirlerine sorarlarken, İsa kendisi yaklaştı, onlarla beraber yürüdü.
 16. Fakat onu tanımasınlar diye gözleri tutulmuştu.

17. Onlara dedi: Yürürken birbirinize söylediğiniz bu sözler nedir? Yüzleri kederli olarak durdular.
18. Onlardan adı Kleopas olan biri cevap verip dedi: Misafir olarak Yerus alimde oturur da, bu günlerde orada olan i leri bilmiyen yalnız sen misin?
19. Onlara dedi: Hangi  eyler? Ve kendisine dediler: Allahın ve bütün halkın indinde i te ve sözde kudretli bir peygamber olan Nâsıralı İsa hakkındaki i ler;
20. ve ba k hinlerle bizim reislerimiz  l me mahkûm edilmesi için onu nasıl ele verip haça gerdiler.
21. Fakat biz, İsraili kurtaracak olan odur diye ummakta idik. Fakat bununla beraber, bu i ler olalı üçüncü gündür.
22. Bundan başka bizden bazı kadınlar sabah erken kabirde bulundular;
23. onun cesedini bulmayınca geldiler; ve, o ya ıyor, diyen melekler rüyetini görmüş olduklarını söyliyip bizi  a k n ettiler.
24. Bizimle beraber olanlardan bazıları kabre gidip kadınların dedikleri gibi buldular; fakat onu görmediler.
25. Ve onlara dedi: Ey anlayı sız adamlar, ve peygamberlerin bütün söylediklerine yürekleri geç inananlar!
26. Mesihin bunları çekip izzetine girmesi gerek değil miydi?
27. Ve Musa ile bütün peygamberlerden ba lıyarak kitapların hepsinde kendi hakkındaki şeyleri onlara açtı.
28. Varacakları köye yakla tılar; ve o, daha ileri gidecekmi  gibi yaptı.
29. Onu zorladılar: Bizimle beraber kal; çünkü ak am yakın, zaten gün bitmek üzredir, dediler. Onlarla beraber kalmak için içeri girdi.
30. Ve vaki oldu ki, onlarla beraber sofraya oturduğu vakit, ekmeği aldı,   kran duasını etti; ve kırıp onlara verdi.
31. Ve onların gözleri açıldı, onu tanıdılar; ve o, kendilerine görülmez oldu.
32. Ve birbirine dediler: O, yolda bizimle konuşurken, kitapları bize açarken, içimizde y re imiz yanmıyor mıydı?
33. Ve hemen o saatte kalktılar, Yerus alime döndüler, Onbirler ile beraberlerinde olanları bir arada toplanmış buldular, ve:
34. Rab gerçek kıyam etti, ve Simuna göründü, diyorlardı.
35. Ve bunlar yolda vaki olanları, ve ekmeği kırdı ında onun kendileri tarafından nasıl tanılmı  olduğunu anlattılar.
36. Onlar bu şeyleri söylerken, İsa kendisi ortalarında durup onlara: Size selâmet! dedi.
37. Fakat onları yılm lık aldı, ve çok korkarak bir ruh gördüklerini sandılar.
38. Ve onlara dedi: Neden  a ırıyorsunuz? Niçin y re inizde düşünceler do uyor?
39. Ellerime, ayaklarıma bakın; bizzat benim, kendim; bana ellerinizi sürün ve bakın; çünkü bende olduğunu g rd  n z gibi, bir ruhta et ve kemik yoktur.
40. Bunu söyledikten sonra, onlara ellerini, ayaklarını gösterdi.
41. Onlar sevinçten henüz inanmıyıp  a makta iken, onlara dedi: Burada yiyecek bir  eyiniz var mı?
42. Kendisine bir parça kızarmış balık verdiler.
43. Onu aldı ve önlerinde yedi.
44. Ve onlara dedi: Benim hakkımda Musanın  eriatinde, peygamberlerde ve mezmurlarda yazılmış olan bütün şeylerin yerine gelmesi gerektir, diye daha sizin ile beraberken, söylediğim sözler bunlardır.
45. O zaman kitapları anlamak için onların zihnini açtı;
46. ve onlara dedi: Böyle yazılmıştır, Mesih elem çekecek, üçüncü gün ölülerden kıyam edecek,
47. ve Yerus alimden ba lıyarak bütün milletlere günahların ba ı lanması için onun isminde

tövbe ilân edilecektir.

48. Siz bu şeylerin şahitlerisiniz.

49. Ve işte, ben Babamın vadini üzerinize gönderirim; fakat yukardan size kuvvet giydirilinceye kadar, siz şehirde oturun.

50. Ve onları Beytanya karşısına kadar çıkardı; ellerini kaldırıp onları mubarek kıldı.

51. Ve vaki oldu ki, onları mubarek kılarken kendilerinden ayrıldı, ve göke kaldırıldı.

52. Onlar da ona secde kıldılar, büyük sevinçle Yerusálime döndüler;

53. ve daima Allaha hamdederek mabette idiler.

YUHANNA

BAP 1

KELÂM başlangıçta var idi, ve Kelâm Allah nezdinde idi, ve Kelâm Allah idi.

2. O, başlangıçta Allah nezdinde idi.

3. Her şey onun ile oldu, ve olmuş olanlardan hiç bir şey onsuz olmadı.

4. Hayat onda idi, ve hayat insanların nuru idi.

5. Nur karanlıkta parlar, ve karanlık onu anlamadı.

6. Allah tarafından gönderilmiş bir adam çıktı, onun adı Yahya idi.

7. Bu adam şehadet için geldi, ta ki, o nur hakkında şehadet etsin de bütün insanlar onun vasıtası ile iman eylesinler.

8. Kendisi o nur değildi, ancak o nur hakkında şehadet etmeğe geldi.

9. Dünyaya gelerek her insanı aydınlatan gerçek nur var idi.

10. Dünyada idi, ve dünya onun ile oldu, ve dünya onu bilmedi.

11. Kendininkilere geldi, ve kendininkiler onu kabul etmediler.

12. Fakat onu kabul edenlerin hepsine, onun ismine iman edenlere, Allahın oğulları olmak salâhiyetini verdi.

13. Onlar ne kandan, ne bedenir iradesinden, ne de insanın iradesinden değil, ancak Allahtan doğdular.

14. Ve Kelâm beden olup inayet ve hakikatle dolu olarak aramızda sakın oldu; biz de onun izzetini, Babanın biricik Oğlunun izzeti olarak gördük.

15. Yahya onun hakkında şehadet etti, ve çağırıp dedi: Benden sonra gelen benden ileri oldu, zira benden önce idi, diye söylediğim budur.

16. Çünkü hepimiz onun doluluğundan aldık, ve inayet üzerine inayet.

17. Zira Musa ile şeriat verildi; İsa Mesih ile inayet ve hakikat oldu.

18. Hiç bir zaman Allahı kimse görmemiştir; Babanın kucağında olan biricik Oğul, kendisi onu bildirdi.

19. Yahudiler Yahyaya: Sen kimsin? diye kendisinden sormak için Yerusálimden kâhinlerle Levililer gönderdikleri zaman, Yahyanın şehadeti şudur;

20. ve Yahya ikrar etti, ve inkâr etmedi, ve: Ben Mesih değilim, diye ikrar etti.

21. Onlar da kendisinden sordular: Öyle ise, ne? Sen İlya mısın? Ve Yahya: Değilim, dedi. Sen o peygamber misin? Yahya: Hayır, diye cevap verdi.

22. İmdi onlar kendisine dediler: Sen kimsin? bizi gönderenlere cevap verelim diye, kendin hakkında ne diyorsun?

23. Ben, İşaya peygamberin dediği gibi: “Rabbin yolunu düzeltin, diye çölde çağırının sesiyim,”* dedi.

24. Gönderilenler Ferisilerden* idiler.

25. Ve Yahyadan sorup kendisine dediler: Öyle ise, sen Mesih, İlya, ve o peygamber değilsin

de, niçin vaftiz ediyorsun?

26. Yahya onlara cevap verip dedi: Ben su ile vaftiz ediyorum; aranızda biri duruyor da, siz onu bilmiyorsunuz;

27. benden sonra gelen odur, ben onun arığının bağıını çözmeğe lâayık değılim.

28. Bunlar Erden ötesinde, Beytanyada, Yahyanın vaftiz ettiğı yerde oldu.

*İşaya 40:3.

*Yahudilerde dini bir fırka

29. Ertesi gün, İsanın kendisine gelmekte olduğunu Yahya görüp dedi: İşte, dünyanın günahını kaldıran Allah Kuzusu!

30. Benden sonra bir adam geliyor ki, benden ileri oldu, çünkü benden önce idi, diye hakkında söylediğim adam budur.

31. Ve ben onu bilmezdim, fakat kendisi İsraille bildirilsin diye, ben su ile vaftiz ederek geldim.

32. Yahya şehadet edip dedi: Ruhun gökten güvercin gibi indiğini gördüm, ve onun üzerinde kaldı.

33. Ben onu bilmezdim; fakat su ile vaftiz etmek için beni gönderen, bana kendisi dedi: Kimin üzerine Ruhun inip kaldığını görürsen, Ruhülkudüsle vaftiz eden odur.

34. Ben de görüp: Allahın Oğılu budur, diye şehadet ettim.

35. Yine ertesı gün, Yahya şakirtlerinden ikisi ile duruyordu.

36. Ve İsa gezinirken, Yahya ona bakıp dedi: İşte, Allah Kuzusu!

37. Ve iki şakirt onu söylerken işitip İsanın ardınca gittiler.

38. İsa dönerek ardınca gelmekte olduklarını görüp onlara: Ne arıyorsunuz? dedi; onlar da kendisine dediler: Rabbi (ki tercüme olunursa, Muallim demektir), sen nerede oturuyorsun?

39. İsa onlara: Gelin de görürsünüz, dedi. İmdi onlar gelip İsanın nerede oturduğunu gördüler, ve o gün onunla kaldılar; saat on sularında idi.

40. Yahyadan işitip İsanın ardınca giden iki kişiden biri Simun Petrusun kardeşı, Andreas idi.

41. Bu, önce kendi kardeşı Simunu bulup ona: Biz Mesih (ki, tercümesi, Hristostur*) bulduk, dedi.

42. Onu İsaya götürdü. İsa ona bakıp dedi: Sen Yuhanna oğılu Simunsun; sen Kifas (ki, Petrus* tercüme olunur) ağırılacaksın.

*Yunanca, Hristos, *Mesih*, yani, yağla mesholunmuş demektir.

*Yunanca, *taş*, *kaya*.

43. Ertesi gün, Galileye gitmek istiyip Filipusu buldu. İsa ona: Ardımca gel, dedi.

44. Filipus da Andreas ile Petrusun şehri olan Beytsaydadan idi.

45. Filipus Natanaeli bulup ona dedi: Musanın şeriatte ve peygamberlerin kendisi için yazdıkları Yusuf oğılu Nâsıralı İsayı bulduk.

46. Natanael ona dedi: Nâsıradan iyi şey çıkabilir mi? Filipus da ona: Gel de bak, dedi.

47. İsa Natanaeli kendisine doğru gelmekte görerek onun hakkında dedi: İşte, kendisinde hile olmıyan gerçek bir İsrailî!

48. Natanael ona: Sen beni nereden tanıyorsun? dedi. İsa cevap verip ona dedi: Filipus seni çağırmadan önce incir ağacının altında iken, seni gördüm.

49. Natanael ona cevap verdi: Rabbi, sen Allahın Oğılusun, sen İsrailin Kıralsın.

50. İsa cevap verip ona dedi: Sana: İncir ağacının altında seni gördüm, dediğim için mi inanıyorsun? Sen bunlardan daha büyük şeyler göreceksin.

51. Ve ona dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Gökün açıldığını ve Allahın meleklerinin İnsanoğılu üzerine çıkıp indiklerini göreceksiniz.

BAP 2

- ÜÇÜNCÜ gün Galilenin Kana şehrinde düğün oldu; İsanın anası da orada idi;
2. İsa ile şakirtleri de düğüne çağırıldı.
 3. Ve şarap eksilince, İsanın anası ona dedi: Şarapları yok.
 4. İsa ona dedi: Kadın, benden sana ne? saatim daha gelmedi.
 5. Anası hizmetçilere dedi: Size ne derse, onu yapın.
 6. Yahudilerin tathirat âdeti üzre, orada her biri iki veya üç metriti* alır altı taş küp vardı.
 7. İsa hizmetçilere dedi: Küpleri su ile doldurun. Onları ağızlarına kadar doldurdular.
 8. Ve hizmetçilere dedi: Şimdi çıkarıp ziyafet reisine götürün; onlar da göturdüler.
 9. Ziyafet reisi şarap olmuş suyu tattığı zaman, onun nereden olduğunu bilmiyordu (fakat suyu çıkarmış olan hizmetçiler biliyorlardı), ziyafet reisi güveyi çağırıp ona dedi:
 10. Herkes önce iyi şarabı, ve çok içtikleri zaman, kötüsünü kor; sen iyi şarabı şimdiye kadar sakladın.
 11. Kendi alâmetlerinin bu başlangıcını İsa Galilenin Kana şehrinde yaptı; ve izzetini gösterdi; şakirtleri de ona iman ettiler.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
12. Bundan sonra İsa, anası, kardeşleri ve şakirtleri Kefernahuma indiler; ve orada günlerce kalmadılar.
 13. Yahudilerin Fışhı yakındı; İsa da Yerusolime çıktı.
 14. Mabette sığır, koyun ve güvercin satanlar ile sarrafları oturmakta buldu.
 15. İplerden bir kamçı yapıp hepsini, koyunları da sığırları da, mabetten kovdu, sarrafların paralarını döktü, ve masalarını devirdi;
 16. ve güvercin satanlara dedi: Bunları buradan kaldırın; Babamın evini bir ticaret evi yapmayın.
 17. Şakirtleri de: “Senin evinin gayreti beni yiyecek,”* diye yazılmış olduğunu hatırladılar.
 18. İmdi Yahudiler cevap verip ona dediler: Mademki bu şeyleri yapıyorsun, bize ne alâmet gösterirsin?
 19. İsa cevap verip onlara dedi: Bu mabedi yıkın, üç günde ben onu ayağa kaldırırım.
 20. İmdi Yahudiler dediler: Bu mabet kırk altı yılda yapıldı; sen onu üç günde mi ayağa kaldıracaksın?
 21. Halbuki İsa beden mabedi için söylüyordu.
 22. İmdi ölülerden kıyam ettiği zaman, bunu söylemiş olduğunu şakirtleri hatırladılar, ve kitaba ve İsanın dediği söze iman ettiler.
- * Mezmur 69:9.
23. Ve Fısıhta, bayram günlerinde Yerusolimde iken, yapmış olduğu alâmetleri görerek çokları onun ismine iman ettiler.
 24. Fakat İsa, bütün insanları bildiği için, kendini onlara inanmazdı;
 25. çünkü insan için kimsenin şهادetine ihtiyacı yoktu; çünkü insanda ne olduğunu o kendisi bilirdi.

BAP 3

- NİKODİMOS adlı, Ferisilerden bir adam, Yahudilerin bir reisi, vardı.
2. Bu adam geceleyin İsanın yanına gelip dedi: Rabbi, senin Allahtan gelmiş bir muallim olduğunu biliyoruz; zira Allah kendisi ile olmadıkça, kimse senin yaptığın alâmetleri yapamaz.
 3. İsa cevap verip ona dedi: Doğrusu ve doğrusu sana derim: Bir kimse yeniden* doğmadıkça, Allahın melekûtunu* göremez.

4. Nikodimos ona dedi: Bir adam ihtiyarken, nasıl doğabilir? Anası rahmine ikinci defa girip doğabilir mi?
5. İsa cevap verdi: Doğrusu ve doğrusu sana derim: Bir kimse sudan ve Ruhtan doğmadıkça, Allahın melekûtuna giremez.
6. Bedenden doğan bedendir, Ruhtan doğan ruhtur.
7. Sana: Yeniden doğmalısınız, dediğime şaşma.
8. Yel istediği yerde eser, onun sesini işitirsin, fakat nereden gelip nereye gittiğini bilmezsin; Ruhtan doğan her adam böyledir.
9. Nikodimos cevap verip ona dedi: Bu şeyler nasıl olabilir?
10. İsa cevap verip ona dedi: Sen İsrailin muallimisin de, bunları bilmiyor musun?
11. Doğrusu ve doğrusu sana derim: Bildiğimizi söylüyoruz, gördüğümüze şahadet ediyoruz; ve bizim şahadetimizi kabul etmiyorsunuz.
12. Eğer size dünya işleri söyledığım zaman iman etmezseniz, gök işleri söylersem, nasıl iman edeceksiniz?
13. Hiç kimse göke çıkmamıştır; ancak gökten inmiş olan İnsanoğlu çıkmıştır; o ki, göktedir.
14. Ve Musanın çölde yılanı yukarı kaldırdığı gibi, böylece İnsanoğlu da yukarı kaldırılmak gerektir,
15. ta ki, iman eden her adamın onda ebedî hayatı olsun.
- *Yahut, *yukarıdan*. 31 inci âyet ve 19:11 e bak.
- **Kırallık, saltanat*.
16. Zira Allah dünyayı öyle sevdi ki, biricik Oğlunu verdi; ta ki, ona iman eden her adam helâk olmasın, ancak ebedî hayatı olsun.
17. Çünkü Allah dünyaya hükmetsin diye değil, ancak dünya onun ile kurtulsun diye, Oğlunu dünyaya gönderdi.
18. Ona iman edene hüküm yoktur; iman etmiyene zaten hükmolunmuştur; çünkü Allahın biricik Oğlunun ismine iman etmemiştir.
19. Ve hüküm budur ki, dünyaya nur geldi; ve insanlar karanlığı nurdan daha çok sevdiler; zira işleri kötü idi.
20. Çünkü her kötülük işliyen nurdan nefret eder; ve işleri ayıplanmasın diye nura gelmez.
21. Fakat, işleri Allahta işlemiş olduğu gösterilsin diye, hakikati yapan nura gelir.
22. Bundan sonra, İsa ve şakirtleri Yahudiye diyarına geldiler; ve orada İsa onlarla kalıyor, ve vaftiz ediyordu.
23. Yahya da Salim yakınında, Aynunda vaftiz ediyordu, çünkü orada çok sular vardı; ve gelip vaftiz ediliyorlardı.
24. Zira Yahya henüz zindana atılmamıştı.
25. Ve Yahyanın şakirtleri ile bir Yahudi arasında temizlenme hakkında bir mesele çıktı.
26. Onlar Yahyaya gelip dediler: Rabbi, Erden ötesinde senin yanında olan, kendisi için şahadet ettiğin adam, işte, o zat vaftiz ediyor, ve herkes ona geliyor.
27. Yahya cevap verip dedi: İnsan kendine gökten verilmedikçe, hiç bir şey alamaz.
28. Ben Mesih değilim, ancak onun önünce gönderildim, dediğime siz kendiniz bana şahadet edersiniz.
29. Gelin kiminse, güvey odur; fakat ayakta duran, ve onu işiten güveyin dostu güveyin sesinden çok sevinir; bunun için benim bu sevincim tamam oldu.
30. Ona büyümek, bana da küçülmek gerektir.
31. Yukarıdan gelen hepsinden üstündür; yerden olan yerdendir, ve yerden söyler; gökten gelen hepsinden üstündür.
32. Ne görmüş ve işitmişse, ona şahadet eder; ve şahadetini kimse kabul etmez.
33. Onun şahadetini kabul eden, Allahın gerçek olduğuna mühür basmıştır.
34. Zira Allahın gönderdiği kimse Allahın sözlerini söyler; çünkü o, Ruhu ölçü ile vermez.
35. Baba Oğlu sever ve her şeyi onun eline vermiştir.

36. Oğula iman edenin ebedî hayatı olur; fakat Oğula itaat etmiyen hayat görmeyecektir, fakat Allahın gazabı onun üzerinde kalır.

BAP 4

İMDİ İsa Yahyadan daha çok şakirtler edinip vaftiz ediyor diye Ferisilerin işittiklerini Rab öğrenince

2. (halbuki İsa kendi değil, fakat şakirtleri vaftiz ediyordu),
3. Yahudiyeyi bırakıp yine Galileye gitti.
4. Ve Samiriyeden geçmesi gerekti.
5. Böylece Yakubun, oğlu Yusuf'a vermiş olduğu yere yakın Samiriyenin Sihar denilen şehrine geldi.
6. Yakubun kuyusu orada idi. Ve İsa yolculuktan yorulmuş olarak kuyunun yanında böylece oturmakta idi. Saat altı sularında idi.
7. Samiriyeden bir kadın su çekmeğe geldi; İsa ona: Ver bana, içeyim, dedi.
8. Çünkü şakirtleri yiyecek satın almak için şehre gitmişlerdi.
9. Samiriyeli kadın da ona dedi: Sen Yahudi, ben de Samiriyeli bir kadıncan, nasıl benden su istiyorsun? (Zira Yahudiler Samiriyelilerle iş yapmazlar.)
10. İsa cevap verip ona dedi: Eğer sen Allahın vergisini, ve: Ver bana, içeyim, diye sana söyleyenin kim olduğunu bilseydin, sen ondan isterdin, o da sana diri su verirdi.
11. Kadın ona dedi: Efendi, su çekecek bir şeyin yok, kuyu da derin; imdi sende nereden diri su olur?
12. Sen bu kuyuyu bize veren, ve kendisile oğulları ve davarları oradan içmiş olan babamız Yakubdan daha büyük müsün?
13. İsa cevap verip ona dedi: Bu sudan her içen yine susar;
14. fakat kendisine benim vereceğim sudan kim içerse, ebediyen susamaz, fakat ona vereceğim su kendisinde ebedî hayat için fişkıran su kaynağı olur.
15. Kadın ona dedi: Efendi, bu suyu bana ver de susamıyayım, ve su çekmek için ta buraya gelmiyeyim.
16. Kadına: Git, kocanı çağır; ve buraya gel, dedi.
17. Kadın cevap verip: Kocam yoktur, dedi; İsa ona dedi: Kocam yoktur diye iyi söyledin;
18. çünkü beş kocaya varmıştın, şimdi sendeki, kocan değildir; sen bunu doğru söyledin.
19. Kadın ona dedi: Efendi, görüyorum ki, sen peygambersin.
20. Atalarımız bu dağda tapındılar, ve siz, tapınmak gerek olan yer Yerusolimdedir, dersiniz.
21. İsa ona dedi: Kadın, bana inan, saat geliyor ki, o vakit Babaya ne bu dağda, ne de Yerusolimde tapınacaksınız.
22. Siz bilmediğinize tapınıyorsunuz, biz bildiğimize tapınıyoruz; zira kurtuluş Yahudilerdendir.
23. Fakat gerçekten tapınanların Babaya ruhta ve hakikatte tapınacakları saat geliyor, ve şimdidir; çünkü Baba kendine böyle tapınanları arar.
24. Allah Ruhtur, ve ona tapınanların ruhta ve hakikatte tapınmaları gerektir.
25. Kadın ona dedi: Biliyorum ki, Hristos denilen Mesih gelecektir; o gelince bize her şeyi bildirecektir.
26. İsa ona dedi: Sana söyleyen ben, oyum.
27. Bunun üzerine şakirtleri geldiler, ve İsanın bir kadınla konuşmakta olmasına şaşıldılar; bununla beraber hiç biri: Ne arıyorsun? yahut: Niçin o kadınla konuşuyorsun? demedi.
28. İmdi kadın su testisini bıraktı, ve şehre gidip halka dedi:
29. Gelin, yaptığım bütün şeyleri bana söyleyen adamı görün; acaba Mesih bu mu?

30. Onlar da şehirden çıkıp ona geliyorlardı.
31. Bu sırada şakirtler: Rabbi, ye, diye ona rica ettiler.
32. Fakat İsa onlara: Benim yiyecek bir yiyeceğim var ki, siz onu bilmezsiniz, dedi.
33. İmdi şakirtler birbirlerine: Acaba kimse ona yiyecek getirdi mi? diyorlardı.
34. İsa onlara dedi: Benim yemeğim beni gönderenin iradesini yapmak, ve onun işini başarmaktır.
35. Siz hasadın gelmesine daha dört ay var, demiyor musunuz? İşte, size diyorum: Gözlerinizi kaldırın da, hasat edilsin diye ağarmış olan tarlalara bakın.
36. Eken de, biçen de birlikte sevinsinler diye, biçen ücret alır, ve ebedî hayat için semere toplar.
37. Çünkü: Başkası eker, başkası biçer sözü, bunda doğrudur.
38. Ben sizi emek vermediğiniz şeyi biçmeğe gönderdim; başkaları emek verdiler, ve siz onların emeğine girdiniz.
39. Yaptığım bütün şeyleri bana söyledi, diye şehadet eden kadının sözü üzerine o şehirden Samiriyelilerin bir çoğu İsaya iman ettiler.
40. Samiriyeliler ona geldikleri zaman, kendileriyle kalsın diye ona yalvardılar; İsa da orada iki gün kaldı.
41. Ve daha bir çokları onun sözü üzerine iman ettiler,
42. ve kadına diyorlardı: Bizim iman etmemiz artık senin söylemen üzerine değil; çünkü biz kendimiz işittik, ve biliyoruz ki, gerçek dünyanın Kurtarıcısı budur.
43. Ve bu iki günden sonra, İsa oradan Galileye gitti.
44. Çünkü bir peygamberin kendi memleketinde itibarı olmadığına İsa kendisi şehadet etmişti.
45. İmdi Galileye gelince, Galileliler onu kabul ettiler, çünkü bayramda Yerusəlimde yaptığı bütün şeyleri görmüşlerdi; çünkü onlar da bayrama gelmişlerdi.
46. Bunun üzerine, İsa suyu şarap yaptığı Galilenin Kana şehrine yine geldi; ve orada kıralın bir memuru vardı, oğlu Kefernahumda hasta idi.
47. O adam, İsanın Yahudiyeden Galileye gelmiş olduğunu işitince, yanına gitti, ve inip oğlunu iyi etsin diye yalvardı; çünkü ölmek üzre idi.
48. Bunun üzerine İsa ona dedi: Alâmetler ve hârikalar görmedikçe, asla iman etmiyeceksiniz.
49. Kıralın memuru ona dedi: Efendi, çocuğum ölmeden önce in!
50. İsa ona: Git, oğlun yaşıyor, dedi. Adam İsanın kendisine söylediği söze iman edip gitti.
51. O daha inmekte iken, hizmetçileri onu karşıladılar ve oğlunun yaşamakta olduğunu söylediler.
52. Onun iyileşmeğe başladığı saati hizmetçilerden sordu. Onlar da kendisine dediler: Dün yedinci saatte ısıtma onu bıraktı.
53. Böylece İsanın kendisine: Oğlun yaşıyor, dediği saatte olduğunu baba anladı; ve kendisile bütün ev halkı iman etti.
54. Bu da İsanın Yahudiyeden Galileye geldiği zaman, yaptığı ikinci alâmettir.

BAP 5

BU şeylerden sonra, Yahudilerin bir bayramı vardı; ve İsa Yerusəlime çıktı.

2. Yerusəlimde Koyun kapısı yanında, İbranice Beythesta denilen, beş eyvanlı bir havuz vardı.

3. Bunların içinde hasta, kör, topal, azası kurumuş olanlardan bir kalabalık yatardı.*

*Bir çok eski metinlerde tamamen veya kısmen ilâve edilmiştir:

4. *Suyun çalkanmasını bekliyerek (yatardı). Çünkü Rabbin bir meleği vakit vakit havuzun içine iner, ve suyun çalkanmasından sonra içine ilk giren kimse her ne hastalığa tutulmuşsa*

iyi olurdu.

5. Ve hastalığını otuz sekiz yıldır çekmekte olan bir adam orada idi.

6. İsa onu yatmakta görüp uzun zamandır hasta olduğunu da bilerek, kendisine: İyi olmak ister misin? dedi.

7. Hasta ona cevap verdi: Efendi, su çalkandığı zaman, beni havuza koyacak kimsem yok; ve ben gelmekte iken, başkası benden önce iniyor.

8. İsa ona dedi: Kalk, yatağını kaldır ve yürü.

9. Adam hemen iyi oldu, ve yatağını kaldırıp yürüdü. O gün Sebt idi.

10. Bunun için Yahudiler iyileşen adama dediler: Sebt günüdür, sana yatağını kaldırmak caiz değildir.

11. Fakat o kendilerine cevap verdi: Beni iyi eden o adam bana: Yatağını kaldır, ve yürü, dedi.

12. Ona sordular: Sana: Kaldır ve yürü, diyen adam kim?

13. Fakat iyi olan adam, onun kim olduğunu bilmiyordu, çünkü o yerde kalabalık olduğundan İsa çekilmişti.

14. Bundan sonra, İsa mabette onu bulup kendisine dedi: İşte, iyi oldun; artık günah işleme de, sana daha kötü bir şey olmasın.

15. Adam gidip kendisini iyi eden İsadır, diye Yahudilere söyledi.

16. Yahudiler İsaya bunun için eza ediyorlardı, çünkü bu işleri Sebt gününde yapıyordu.

17. Fakat İsa onlara cevap verdi: Babam şimdiye kadar işlemektedir; ben de işliyorum.

18. İmdi bundan dolayı Yahudiler onu öldürmeğe daha ziyade çalışıyorlardı, çünkü yalnız Sebt gününü bozmakla kalmadı, fakat Allah kendi Babası idiğini söyliyerek kendisini Allaha müsavi kıldı.

19. Bunun için İsa cevap verip onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Babanın yapmakta olduğunu gördüğü şeyden başka Oğul kendiliğinden bir şey yapamaz; çünkü o ne şeyler yaparsa, Oğul da onları öylece yapar.

20. Çünkü Baba Oğulu sever, ve bütün kendi yaptıklarını ona gösterir; ve siz şaşasınız diye ona bunlardan daha büyük işler gösterecektir.

21. Zira Baba ölüleri kıyam ettirip onları dirilttiği gibi, böylece Oğul da istediği kimseleri diriltir.

22. Çünkü Baba hiç kimseye hükmetmez, fakat bütün hükmü Oğula vermiştir,

23. ta ki, hepsi Babaya hürmet ettikleri gibi, Oğula hürmet etsinler. Oğula hürmet etmiyen, onu gönderen Babaya hürmet etmez.

24. Doğrusu ve doğrusu size derim: Benim sözümü dinliyip beni gönderene iman edenin ebedî hayatı vardır, ve hükme gelmez, fakat ölümden hayata geçmiştir.

25. Doğrusu ve doğrusu size derim: Allahın Oğlunun sesini ölülerin işitecekleri saat geliyor, ve şimdidir; ve işitenler yaşıyacaklardır.

26. Çünkü Babanın kendisinde hayat olduğu gibi, böylece kendisinde hayat olmağı Oğula da verdi.

27. Ve hükmetmek salâhiyetini ona verdi, çünkü insanoğludur.

28. Buna şaşmayın; çünkü saat geliyor, o saatte kabirlerde olanların hepsi onun sesini işitecekler;

29. iyilik işliyenler hayat kıyametine, ve kötülük işliyenler hüküm kıyametine çıkacaklardır.

30. Ben kendiliğimden bir şey yapmam; işittiğim gibi hükmederim, ve benim hükmüm doğrudur; zira ben kendi irademi değil, fakat beni gönderenin iradesini ararım.

31. Eğer ben kendim için şehadet edersem, şehadetim doğru değildir.

32. Benim için şehadet eden başkasıdır; ve benim için ettiği şehadetin doğru olduğunu bilirim.

33. Siz Yahyanın yanına adamlar gönderdiniz, ve o, hakikate şehadet etti.

34. Fakat benim kabul ettiğim şehadet insandan değil, ancak kurtulasınız diye bunları söyliyorum.

35. O, yanan ve nur saçan çerağ idi; ve siz bir müddet için onun ışığında sevinmek istediniz.
36. Fakat bende olan şehadet Yahyanınkinden daha büyüktür; çünkü Babanın bana başarmak için verdiği işler, şu yaptığım işler, beni Baba gönderdi diye hakkımda şehadet ediyorlar.
37. Beni gönderen Baba da kendisi benim için şehadet etmiştir. Siz hiç bir zaman ne onun sesini işittiniz, ne de onun suretini gördünüz.
38. Ve onun sözü sizde durmıyor; çünkü onun gönderdiği zata iman etmiyorsunuz.
39. Kitapları araştırıyorsunuz, çünkü siz ebedî hayatınızın onlarda olduğunu sanıyorsunuz; benim hakkımda şehadet edenler de onlardır;
40. siz ise, hayatınız olsun diye bana gelmek istemiyorsunuz.
41. İnsanlardan izzet kabul etmiyorum.
42. Fakat sizi bilirim ki, kendinizde Allah sevgisi yoktur.
43. Ben Babamın namına geldim ve beni kabul etmiyorsunuz; eğer bir başkası kendi namına gelirse, onu kabul edersiniz.
44. Siz ki, birbirinizden izzet kabul eder, ve bir olan Allahtan gelen izzeti aramazsınız, nasıl iman edebilirsiniz?
45. Sanmayın ki, ben sizi Babanın önünde suçlu çıkaracağım; sizi suçlu çıkaran kendisine ümit bağladığınız Musadır.
46. Çünkü, eğer siz Musaya iman etmiş olsaydınız, bana da iman ederdiniz; zira o benim için yazmıştır.
47. Fakat eğer onun yazılarına iman etmiyorsanız, benim sözlerime nasıl iman edersiniz?

BAP 6

- BU şeylerden sonra İsa, Galile — yani Taberiye — denizinin karşı yakasına gitti.
2. Büyük bir kalabalık onun ardınca gidiyordu; çünkü hastalar üzerinde onun yaptığı alâmetleri görüyorlardı.
 3. İsa dağa çıkıp orada şakirtlerle oturdu.
 4. Yahudilerin Fısıh bayramı yakındı.
 5. Ve İsa gözlerini kaldırıp, yanına büyük bir kalabalık geldiğini görerek, Filipusa dedi: Bunlar yesinler diye nereden ekmek satın alalım?
 6. Bunu da onu denemek için söyledi, çünkü ne yapacağını kendisi biliyordu.
 7. Filipus ona cevap verdi: Her biri az bir şey alsın diye iki yüz dinarlık* ekmek bile yetmez.
 8. Şakirtlerinden biri, Simun Petrusun kardeşi Andreas, ona dedi:
 9. Burada beş arpa ekmeği ile iki balığı olan bir çocuk var; fakat bu kadar adama bu nedir?
 10. İsa: Halkı yere oturtun, dedi. O yerde çok ot vardı. Hesapça beş bin erkek kadar oturdular.
 11. O zaman İsa ekmekleri aldı, ve şükrettikten sonra, oturanlara dağıttı; öylece balıklardan da istedikleri kadar dağıttı.
 12. Ve onlar doyunca, İsa şakirtlerine dedi: Hiç bir şey zayolmasın diye artan parçaları toplayın.
 13. İmdi onları topladılar, ve o beş arpa ekmeği yiyenlerden artan parçalarla on iki küfe doldurdular.
 14. İmdi İsanın yapmış olduğu alâmeti halk görünce: Gerçek, dünyaya gelecek olan peygamber budur, dediler.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.
15. İsa da, onların kendisini kiral yapmak için gelip zorla kapmak üzre olduklarını anlıyarak yine yalnız başına dağa çekildi.
 16. Ve akşam olunca, şakirtleri denize inip kayığa girerek
 17. denizin karşı yakasına, Kefernahuma, gidiyorlardı. Zaten karanlık basmıştı; İsa henüz

yanlarına gelmemişti.

18. Büyük bir yel esmekte olduğundan deniz kabarmakta idi.

19. Böylece yirmi beş veya otuz ok atımı*θ*p kadar gidince, İsayı deniz üzerinde yürümekte ve kayığa yaklaşmakta görüp korktular.

20. Fakat İsa onlara: Benim, korkmayın, dedi.

21. İmdi onu kayığa almak istediler, ve hemen kayık gitmekte oldukları karaya vardı.

θ*pTartılar ve ölçüler cetveline bak.

22. Ertesi gün, denizin karşı yakasında duran halk gördüler ki, orada yalnız bir kayıktan başkası yoktu, ve şakirtlerle beraber İsa ona girmemişti; fakat şakirtleri yalnız gitmişlerdi.

23. (Fakat Rab şükrettikten sonra ekmek yedikleri yerin yakınına Taberiyeden kayıklar geldi.)

24. Bunun için halk İsanın ve şakirtlerinin orada olmadıklarını görünce, kayıklara girip İsayı arıyarak Kefernahuma geldiler.

25. Onu denizin karşı yakasında bulunca, kendisine: Rabbi, buraya ne vakit geldin? dediler.

26. İsa onlara cevap verip dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Alâmetleri gördüğünüzden değil, fakat ekmeklerden yiyip doyduğunuzdan dolayı beni arıyorsunuz.

27. Fani olan yiyecek için değil, fakat ebedî hayata baki olan yiyecek için çalışın, onu size İnsanoğlu verecektir; çünkü Baba Allah ona mührünü basmıştır.

28. Ve İsayı dediler: Allahın işlerini işlemek için biz ne yapalım?

29. İsa cevap verip onlara dedi: Allahın işi şudur; onun gönderdiği adama iman edesiniz.

30. İsayı dediler: İmdi görüp sana iman edelim diye, sen ne alâmet yapıyorsun? ne işliyorsun?

31. Atalarımız çölde man* yediler, nasıl ki: “Yemek için onlara gökten ekmek verdi,”* diye yazılmıştır.

32. İmdi İsa onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Size gökten ekmeği Musa vermedi, fakat size gökten gerçek ekmeği Babam veriyor.

33. Çünkü Allahın ekmeği gökten inen ve dünyaya hayat verendir.

34. Ona dediler: Ya Rab, bu ekmeği bize daima ver.

35. İsa onlara dedi: Hayat ekmeği benim; bana gelen asla acıkmaz, ve bana iman eden asla susamaz.

36. Fakat ben size dedim ki, beni gördünüz, ve iman etmiyorsunuz.

37. Babanın bütün bana verdiği bana gelecektir; ve bana geleni asla dışarı atmam.

38. Zira kendi irademi değil, fakat beni gönderenin iradesini yapmak için gökten indim.

39. Ve beni gönderenin iradesi şudur ki, bütün bana verdiğinden hiç birini kaybetmiyeyim, ancak son günde onu kıyam ettireyim.

40. Çünkü Babamın iradesi şudur, Oğulu görüp ona iman eden herkesin ebedî hayatı olsun; ve ben onu son günde kıyam ettireceğim.

*Çıkış 16:13-15.

*Mezmur 78:24.

41. İmdi Yahudiler: Gökten inen ekmek benim, dediği için, kendisinden ötürü mırıldanıp dediler:

42. Babasını ve anasını tanıdığımız, Yusufun oğlu İsa bu değil mi? şimdi nasıl: Gökten indim, diyor?

43. İsa cevap verip onlara dedi: Aranızda mırıldanmayın.

44. Eğer beni gönderen Babam çekmezse, kimse bana gelemes; ve ben onu son günde kıyam ettireceğim.

45. Peygamberlerde yazılıdır: “Ve onların hepsi Allah tarafından öğretilmiş olacaklardır.”* Babamdan işitip öğrenen herkes bana gelir.

46. Babayı kimse görmüş demek değildir; ancak Allahtan olan, Babayı o görmüştür.

47. Doğrusu ve doğrusu size derim: İman edenin ebedî hayatı vardır.

48. Hayat ekmeği benim.

49. Atalarınız çölde man yediler, ve öldüler.

50. Bir adam ondan yesin ve ölmesin diye, gökten inen ekmek budur.
51. Gökten inmiş olan diri ekmek benim; eğer bir adam bu ekmekten yerse, ebediyen yaşar; evet, ve dünyanın hayatı için vereceğim ekmek kendi etimdir.
- *İşaya 54:13.
52. İmdi Yahudiler: Bu adam yemek için kendi etini bize nasıl verebilir? diye birbirile çekiştirler.
53. Bunun üzerine İsa onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: İnsanoğlunun etini yiyip kanını içmedikçe, kendinizde hayat yoktur.
54. Benim etimi yiyip kanımı içenin ebedî hayatı vardır; ben de onu son günde kıyam ettireceğim.
55. Çünkü benim etim hakikî yiyecek, ve kanım hakikî içecektir.
56. Benim etimi yiyip kanımı içen bende durur, ve ben onda.
57. Hay olan Baba beni gönderdiği, ben de Baba vasıtası ile yaşamakta olduğum gibi, beni yiyen de benim vasıtamla yaşıyacaktır.
58. Gökten inmiş olan ekmek budur; ataların yemiş oldukları gibi değil, ve onlar öldüler; bu ekmeği yiyen ebediyen yaşar.
59. Bu şeyleri Kefernahumda öğretirken havrada söyledi.
60. Ve şakirtlerinden bir çoğu bunu işittikleri zaman, dediler: Bu söz çetindir, onu kim işitebilir?
61. Fakat İsa, şakirtlerinin buna mırıldandıklarını içinden bilerek onlara dedi: Bu sizin sürçmenize sebep oluyor mu?
62. Ya eğer İnsanoğlunun önceden olduğu yere çıktığını görürseniz..?
63. Hayat veren ruhtur; beden hiç işe yaramaz; size söylemiş olduğum sözler ruhtur, ve hayattır.
64. Fakat sizden bazıları var ki, iman etmiyorlar. Çünkü İsa iman etmeyenlerin, ve kendini ele verecek olanın kim olduğunu başlangıçtan biliyordu.
65. Ve dedi: Bundan ötürü size dedim ki: Babadan kendine verilmiş olmadıkça, kimse bana gelemmez.
66. Bunun üzerine şakirtlerden çoğu geri dönüp artık onunla gezmiyorlardı.
67. İmdi İsa Onikilere dedi: Yoksa siz de mi gitmek istiyorsunuz?
68. Simun Petrus ona cevap verdi: Ya Rab, biz kime gideceğiz? ebedî hayatın sözleri sendedir.
69. Biz de iman ettik, ve biliyoruz ki, Allahın Kuddûsu sensin.
70. İsa onlara cevap verdi: Siz Onikileri ben seçmedim mi? ve sizden biri İblistir.
71. İskariyotlu Simunun oğlu Yahuda hakkında söyledi; çünkü Onikilerden biri iken, İsayı ele verecek olan o idi.

BAP 7

BUNDAN sonra İsa Galilede geziyordu, çünkü Yahudiler kendisini öldürmeğe çalıştıkları için Yahudiyede gezmek istemiyordu.

2. Yahudilerin Çardak bayramı yakındı.
3. Ve kardeşleri ona dediler: Buradan çıkıp Yahudiyeye git ki, şakirtlerin de yaptığın işleri görsünler.
4. Zira kendisini açıkça tanıtmak isteyen kimse işi gizlice yapmaz; eğer bu şeyleri sen yapıyorsan, kendini dünyaya göster.
5. Çünkü kardeşleri bile ona iman etmiyorlardı.
6. İmdi İsa onlara dedi: Benim vaktim daha gelmedi; fakat sizin vaktiniz daima uygundur.

7. Dünya sizden nefret edemez; fakat benden nefret eder; çünkü dünya hakkında, işleri kötü olduğuna ben şahadet ediyorum.
8. Siz bu bayrama çıkın; ben bu bayrama daha çıkmam; çünkü benim vaktim daha tamam olmamıştır.
9. Bu şeyleri onlara söyledikten sonra, Galilede kaldı.
10. Fakat onun kardeşleri bayrama çıkınca kendisi de o vakit, açıkça değil, fakat gizlice imiş gibi çıktı.
11. Yahudiler de onu bayramda arıyıp: O nerede? diyorlardı.
12. Kalabalıklar arasında kendisi için çok mırıldanmalar oldu. Bazıları: İyi bir adamdır; başkaları: Hayır, fakat halkı saptırıyor, diyorlardı.
13. Fakat Yahudilerin korkusundan kimse kendisi için açıkça söylemiyordu.
14. Artık bayramın yarısı olunca, İsa mabede çıkıp öğretiyordu.
15. İmdi Yahudiler şaşır: Hiç öğretilmemiş olduğu halde, bu adam yazıları nasıl biliyor? dediler.
16. İsa da onlara cevap verip dedi: Öğrettiğim benim değil, fakat beni gönderenindir.
17. Eğer biri onun iradesini yapmağı dilerse, öğretişin Allahtan mı olduğunu, yoksa kendiliğimden mi söylediğimi bilecektir.
18. Kendiliğinden söyleyen kendi izzetini arar; fakat kendini gönderenin izzetini arıyan, doğrudur, ve onda haksızlık yoktur.
19. Size şeriatı Musa vermedi mi? ve sizden kimse şeriatı yapmıyor. Neden beni öldürmeğe çalışıyorsunuz?
20. Halk cevap verdi: Sende cin var; kim seni öldürmeğe çalışıyor?
21. İsa cevap verip onlara dedi: Ben bir iş yaptım, ve hepiniz bunun için şaşıyorsunuz.
22. Musa size sünneti verdi (ki, Musadan değil, ancak atalardandır); siz Sebt günü bir adamı sünnet edersiniz.
23. Mademki, Musanın şeriatı bozulmasın diye, Sebt gününde adam sünnet ediliyor, Sebt gününde bir adamı bütün bütün sağalttığım için bana mı darılıyorsunuz?
24. Görünüşe göre hükmetmeyin; doğru hükmedin.
25. İmdi Yerusallimlilerden bazıları dediler: Öldürmeğe uğraştıkları bu değil mi?
26. Ve işte, açıkça söylüyor; ona bir şey demiyorlar. Acaba reisler onun Mesih olduğunu gerçekten anladılar mı?
27. Fakat bu adamı biliriz, neredendir; fakat Mesih gelince, nereden olduğunu kimse bilmez.
28. Ve İsa mabette öğreterek çağırıp dedi: Hem beni biliyorsunuz, hem nereden olduğumu biliyorsunuz; ve ben kendiliğimden gelmedim; fakat beni gönderen gerçektir, siz onu bilmiyorsunuz.
29. Ben onu bilirim, çünkü ondanım, ve o beni gönderdi.
30. Bunun için kendini tutmağa çalıştılar, ve kimse üzerine el atmadı, çünkü onun saati henüz gelmemişti.
31. Fakat halktan bir çoğu ona iman edip dediler: Mesih gelince, bunun yaptıklarından daha çok mu alâmetler yapar?
32. Ferisiler halkın İsa hakkında bunları mırıldandıklarını işittiler, ve başkâhinler ve Ferisiler onu tutmak için memurlar gönderdiler.
33. Ve İsa dedi: Daha az bir zaman sizinleyim, ve beni gönderene gideceğim.
34. Siz beni arıyacak ve bulmayacaksınız, ve benim bulunduğum yere siz gelemezsiniz.
35. Bunun için Yahudiler aralarında dediler: Bu adam nereye gidecek de biz onu bulmayacağız? Yunanlılar arasına dağılmış olanlara gidip Yunanlılara mı öğretecek?
36. Siz beni arıyacak ve bulmayacaksınız, ve bulunduğum yere siz gelemezsiniz, dediği bu söz nedir?
37. Bayramın sonuncu büyük gününde, İsa durup çağırarak dedi: Eğer bir kimse susarsa, bana gelip içsin.

38. Kitabın dediği gibi, bana iman edenin içinden diri su ırmakları akar.
39. Fakat bunu kendisine iman edenlerin alacakları Ruh hakkında söyledi; zira Ruh henüz verilmemişti; çünkü İsa henüz taziz olunmamıştı.
40. Halktan bazıları bu sözleri işittikleri zaman: Bu gerçekten o peygamberdir, dediler.
41. Başkaları: Bu Mesih'tir, dediler; fakat bazıları dediler: Ne! Mesih Galileden mi gelir?
42. Kitap: "Mesih Davudun zürriyetinden, Davudun olduğu Beytlehem köyünden gelir,"* dememiş midir?
43. İmdi İsa yüzünden halk arasında ayrılık oldu.
44. Onlardan bazıları onu tutmak istediler; fakat kimse üzerine el atmadı.
- *II. Samuel 7:12; Mika 5:2.
45. İmdi memurlar başkâhinlere ve Ferisilere geldiler, ve memurlara: Niçin onu getirmediniz? dediler.
46. Memurlar cevap verdiler: Kimse asla böyle söylememiştir.
47. İmdi Ferisiler onlara cevap verdiler: Yoksa siz de mi saptırıldınız?
48. Reislerden, yahut Ferisilerden biri ona iman etti mi?
49. Fakat şeriatı bilmiyen bu halk lânetlidir.
50. Onlardan biri olup önceden İsaya gelmiş olan Nikodimos onlara dedi:
51. Acaba şeriatimiz, önce kendisini dinliyip ne yaptığını bilmedikçe, bir adama hükmeder mi?
52. Cevap verip ona dediler: Yoksa sen de mi Galiledensin? Ara, ve bak, Galileden hiç peygamber çıkmaz.
53. Ve herkes kendi evine gitti.

BAP 8

İSA ise Zeytinlik dağına gitti.

2. Sabah erken yine mabede geldi, bütün halk yanına geldiler; ve oturup onlara öğretmekte idi.
3. Yazıcılar* ve Ferisiler zinada tutulmuş bir kadın getirdiler; onu ortaya koyarak,
4. İsaya dediler: Muallim, bu kadın zina işlemekte iken tutuldu.
5. Bu gibilerin taşlanması Musa şeriatte bize emretmiştir;* sen ise, ne dersin?
6. İsayı suçlu çıkarmak için kendisini deniyerek bunu dediler. Fakat İsa eğilip parmağı ile yere yazı yazıyordu.
7. Ve kendinden sormakta devam etmeleri üzerine, doğruldu ve onlara dedi: Kadının üzerine sizden günahsız olan önce taş atsin.
8. Ve yine eğilip yere yazı yazıyordu.
9. Bunu işittikleri zaman, ihtiyarlardan başlayıp sonuncusuna kadar birer birer çıktılar. İsayı yalnız bıraktılar, kadın da ortada idi.
10. İsa doğrulup ona dedi: Kadın, onlar nerede? kimse sana hükmetmedi mi?
11. Kadın: Kimse, ya Rab, dedi. İsa: Ben de sana hükmetmem; git, bundan sonra artık günah işleme, dedi.*

*Mukaddes Kitapları istinsah, tefsir ve tatbik eden âlimler.

*Levililer 20:10; Tesniye 22:22.

*Eski metinlerin ekserisinde 7:53 ten 8:11 in nihayetine kadar olan kısım yoktur. Bu kısmı havi olan metinler de birbirinden farklıdır.

12. Bundan sonra İsa yine onlara söyleyerek dedi: Ben dünyanın nuruyum; benim ardımca gelen karanlıkta yürümez, ve kendisinde hayat nuru olur.
13. Ferisiler ona dediler: Kendin için sen şahadet ediyorsun; senin şahadetin doğru değildir.

14. İsa cevap verip onlara dedi: Ben kendim için şehadet ediyorsam da, şehadetim doğrudur; çünkü ben nereden gelip nereye gittiğimi bilirim; fakat siz nereden geldiğimi, yahut nereye gittiğimi bilmezsiniz.
15. Siz bedene göre hükmedersiniz; ben hiç kimseye hükmetmem.
16. Ve eğer ben hükmedersem bile, benim hükmüm doğrudur; çünkü yalnız değilim; fakat ben ve beni gönderen Baba. . .
17. Ve iki adamın şehadeti doğru olduğu sizin şeriatınızda de yazılıdır.*
18. Kendim için şehadet eden benim; ve beni gönderen Baba benim için şehadet eder.
19. O vakit ona dediler: Baban nerede? İsa cevap verdi: Siz ne beni, ne de Babamı bilirsiniz; eğer beni bilseydiniz, Babamı da bilmiş olurdunuz.
20. İsa bu sözleri mabette öğretirken hazineye söyledi; kimse de onu tutmadı, çünkü onun saati henüz gelmemiştir.
- *Tesniye 17:6; 19:15.
21. Ve yine onlara dedi: Ben gidiyorum, siz beni arıyacaksınız, ve günahınız içinde öleceksiniz; benim gittiğim yere siz gelemersiniz.
22. İmdi Yahudiler dediler: Acaba o kendisini öldürecek mi ki: Benim gittiğim yere siz gelemersiniz, diyor?
23. Ve onlara dedi: Siz aşağıdansınız, ben yukarıdanım; siz bu dünyadansınız, ben bu dünyadan değilim.
24. Bundan ötürü size: Günahlarınız içinde öleceksiniz, dedim. Zira benim o olduğuma siz iman etmezseniz, günahlarınız içinde ölürsünüz.
25. Bunun için ona: Sen kimsin? dediler. İsa onlara dedi: Ben tam o size dediğim zatım.
26. Hakınızda söyleyecek ve hükmedecek çok şeylerim var; fakat beni gönderen doğrudur; ve ben ondan işittiklerimi dünyaya söylüyorum.
27. Baba için kendilerine söylediğini anlamadılar.
28. İmdi İsa dedi: Ne vakit İnsanoğlunu yukarı kaldırırsanız, o zaman bileceksiniz ki, ben oyum, ve kendiliğimden bir şey yapmıyorum, fakat bunları Babanın bana öğrettiği gibi söylüyorum.
29. Beni gönderen benimledir; o beni yalnız bırakmadı; çünkü ben daima ona hoş gelen şeyleri yapıyorum.
30. Bunları söylediği zaman, bir çokları ona iman ettiler.
31. İmdi İsa kendisine iman etmiş olan Yahudilere dedi: Eğer siz benim sözümde durursanız, gerçekten benim şakirtlerimsiniz;
32. siz hakikati bileceksiniz; ve hakikat sizi azat edecektir.
33. Ona cevap verdiler: İbrahim zürriyetiyiz; hiç kimseye asla kölelik etmedik; sen nasıl: Azat olacaksınız, diyorsun?
34. İsa onlara cevap verdi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Günah işliyen herkes günahın kölesidir.
35. Evde köle ebediyen durmaz; oğul ebediyen durur.
36. Bunun için eğer Oğul sizi azat ederse, gerçekten azat olursunuz.
37. İbrahim zürriyeti olduğunuzu bilirim; fakat beni öldürmeğe çalışıyorsunuz; çünkü benim sözüm içinizde yer tutmıyor.
38. Ben Babamın yanında gördüklerimi söylüyorum; siz de babanızdan işittiklerinizi yapıyorsunuz.
39. Onlar cevap verip kendisine: Babamız İbrahimdir, dediler. İsa onlara dedi: İbrahim çocukları olsaydınız, İbrahimin işlerini yapardınız.
40. Fakat beni, Allahtan işittiğim hakikati size söylemiş olan adamı, şimdi öldürmeğe çalışıyorsunuz; İbrahim bunu yapmadı.
41. Siz babanızın işlerini yapıyorsunuz. Ona dediler: Biz zinadan doğmadık; bizim bir babamız var, o da Allah'tır.

42. İsa onlara dedi: Eğer Allah sizin Babanız olsaydı, beni severdiniz; çünkü ben Allahtan çıkıp geldim; çünkü ben kendiliğimden de gelmedim, fakat o beni gönderdi.
43. Neden söylediğimi anlamıyorsunuz? Çünkü benim sözümü dinlemiyorsunuz.
44. Siz babanız İblisensiniz; ve babanızın heveslerini yapmak istiyorsunuz. O başlangıçtan katil idi, ve hakikatte durmadı; çünkü kendisinde hakikat yoktur. Yalan söylediği zaman, kendisinininkinden söyler, çünkü o yalancıdır, ve yalanın babasıdır.
45. Fakat ben hakikati söylediğim için bana iman etmiyorsunuz.
46. Bende günah olduğunu sizden kim ispat eder? Ben hakikati söylüyorsam, niçin bana iman etmiyorsunuz?
47. Allahtan olan, Allahın sözlerini dinler; onun için siz dinlemiyorsunuz, çünkü Allahtan değilsiniz.
48. Yahudiler cevap verip ona dediler: Sen Samiriyelisin, ve sende cin var, dediğimiz doğru değil mi?
49. İsa cevap verdi: Bende cin yoktur; fakat Babama hürmet ederim, ve siz beni tahkir ediyorsunuz.
50. Fakat ben kendi izzetimi aramıyorum; arıyan ve hükmeden biri vardır.
51. Doğrusu ve doğrusu size derim: Eğer bir kimse benim sözümü tutarsa, ebediyen ölüm görmeyecektir.
52. Yahudiler ona dediler: Şimdi bildik ki, sende bir cin vardır; İbrahim öldü, peygamberler de, ve sen: Eğer bir kimse benim sözümü tutarsa, ebediyen ölümü tatmıyacaktır, diyorsun.
53. Yoksa sen babamız İbrahimden büyük müsün? O öldü; peygamberler de öldüler; sen kendini kim sayıyorsun?
54. İsa cevap verdi: Eğer ben kendimi taziz edersem, benim izzetim hiçtir; beni taziz eden Babamdır; siz: O, Allahımızdır, dersiniz,
55. ve onu bilmezsiniz; fakat ben onu bilirim; ve eğer onu bilmem dersem, sizin gibi yalancı olurum; fakat ben onu bilirim, ve sözünü tutarım.
56. Babanız İbrahim benim günümü göreceği için mesrur oldu; gördü, ve sevindi.
57. Bunun için Yahudiler ona dediler: Henüz elli yaşında değilsin, İbrahimi de gördün mü?
58. İsa onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: İbrahim olmadan önce ben varım.
59. O zaman üzerine atmak için taşlar kaldırdılar, fakat İsa gizlendi, ve mabetten çıktı.

BAP 9

VE geçerken, anadan doğma kör bir adam gördü.

2. Şakirtleri ondan sordular: Rabbi, bu adamın kör doğması için kim günah işledi, bu mu, yoksa anası babası mı?
3. İsa cevap verdi: Ne bu günah işledi, ne de anası babası; ancak Allahın işleri onun üzerinde gösterilsin diye oldu.
4. Beni gönderenin işlerini gündüzken işlemek bize gerektir; gece geliyor, o zaman hiç kimse işliyeemez.
5. Ben dünyada oldukça, dünyanın nuruyum.
6. Bu şeyleri dedikten sonra, yere tükürdü, tükürükle çamur yaptı, çamuru onun gözlerine sürdü;
7. ve ona dedi: Git, Siloam (ki, Gönderilmiş, diye tercüme olunur) havuzunda yıkan. O da gidip yıkandı, ve görmekte olarak geldi.
8. O vakit komşuları, ve onun bir dilenci olduğunu önceden görmüş olanlar dediler: Oturup dilenen adam bu değil mi?
9. Kimi: Odur, dediler; kimi: Hayır, fakat ona benziyor, dediler. Kendisi: Benim, dedi.

10. Ve kendisine: Öyle ise, gözlerin nasıl açıldı? dediler.
11. O cevap verdi: İsa denilen adam çamur yapıp gözlerime sürdü, ve bana: Siloama git, yıkan, dedi; ben de gidip yıkandım; gözlerim açıldı.
12. Kendisine: O nerededir? dediler. Bilmiyorum, dedi.
13. Önceleri kör olan adamı Ferisilerin yanına götürdüler.
14. İsanın çamur yapıp onun gözlerini açtığı gün Sebt idi.
15. Nasıl gördüğünü Ferisiler de ondan yine sordular. O da kendilerine dedi: O benim gözlerime çamur koydu; yıkandım, ve görüyorum.
16. Bundan ötürü Ferisilerden bazıları dediler: Bu adam Allahtan değildir; çünkü Sebt gününü tutmuyor. Başkaları da dediler: Bir günahkâr böyle alâmetleri nasıl yapabilir? Onların arasında ayrılık oldu.
17. O vakit yine kör adama dediler: Gözlerini açan o adam için sen ne dersin? O da: Peygamberdir, dedi.
18. İmdi Yahudiler, gözleri açılmış olan adamın anasını ve babasını çağırınca kadar, onun kör olup da gözleri açılmış olduğuna inanmadılar.
19. Ve onlara sorup dediler: Kör doğdu dediğiniz oğlunuz bu mu? öyle ise, şimdi nasıl görüyor?
20. Anası babası cevap verip dediler: Bunun bizim oğlumuz olduğunu, ve kör doğduğunu biliyoruz;
21. fakat şimdi nasıl gördüğünü bilmiyoruz, yahut onun gözlerini kim açtığını bilmiyoruz; yaşını almıştır, ona sorun; kendisi için o söylesin.
22. Anası babası bu şeyleri söylediler, çünkü Yahudilerden korkuyorlardı; çünkü onun Mesih olduğunu kim ikrar ederse, havradan kovulsun diye Yahudiler zaten sözbirliği etmişlerdi.
23. Bunun için anası babası: Yaşını almıştır, ona sorun, dediler.
24. Bunun üzerine önceleri kör olan adamı ikinci defa çağırıp ona dediler: Allaha hamdet; biz bu adamın günahkâr olduğunu biliyoruz.
25. O da cevap verdi: O günahkâr mı, değil mi, bilmem; ben bir şey biliyorum, kör idim, şimdi görüyorum.
26. Kendisine dediler: O sana ne yaptı? gözlerini nasıl açtı?
27. Kendilerine cevap verdi: Şimdi size söyledim, dinlemediniz; neden bunu yine işitmek istiyorsunuz? Yoksa siz de mi onun şakirtleri olmak istiyorsunuz?
28. Ona sövüp dediler: Onun şakirdi sensin; biz ise, Musanın şakirtleriyiz.
29. Biz Allahın Musaya söylediğini biliriz; bu adamın ise, nereden olduğunu bilmeyiz.
30. Adam cevap verip onlara dedi: Şaşılacak şey şunda ki, siz onun nereden olduğunu bilmiyorsunuz, o ise, benim gözlerimi açtı.
31. Allahın günahkârları dinlemediğini biliriz; ancak eğer bir kimse Allaha tapar, ve iradesini yaparsa, onu dinler.
32. Anadan doğma körün gözlerini kimsenin açmış olduğu ezelden beri işitilmemiştir.
33. Eğer bu adam Allahtan olmasaydı, hiç bir şey yapamazdı.
34. Cevap verip ona dediler: Tamamile günah içinde doğmuş iken sen mi bize ders vereceksin? Ve kendisini dışarı attılar.
35. Onu dışarı attıklarını İsa duydu; ve kendisini bulup dedi: Sen İnsanoğluna* iman ediyor musun?
36. O cevap verip dedi: Ya Rab, kimdir ki, ona iman edeyim?
37. İsa ona dedi: Hem onu gördün, hem de seninle konuşan odur.
38. Ve o: Ya Rab, iman ederim, dedi; ve ona secde kıldı.
39. İsa da dedi: Görmiyenler görsünler, ve görenler kör olsunlar diye bu dünyaya hüküm için geldim.
40. Ferisilerden yanında olanlar bu şeyleri işitip ona: Yoksa biz de mi körüz? dediler.
41. İsa onlara dedi: Eğer kör olsaydınız, günahınız olmazdı; fakat şimdi: Görüyoruz,

diyorsunuz; günahınız duruyor.

*Bir çok eski metinlerde, *Allahın Oğluna* yazılmıştır.

BAP 10

DOĞRUSU ve doğrusu size derim: Koyun ağılına kapıdan girmiyip başka yerden aşan, hırsız ve hayduttur.

2. Fakat kapıdan giren koyunların çobanıdır.

3. Kapıcı ona açar, ve koyunlar onun sesini işitirler; o da kendi koyunlarını adları ile çağırır, ve onları çıkarır.

4. Bütün kendininkileri dışarı çıkarınca onların önünde yürür; ve koyunlar ardınca giderler; zira sesini tanırılar.

5. Ve yabancının ardınca gitmezler, fakat ondan kaçarlar; çünkü yabancılardan sesini tanımazlar.

6. İsa bu meseli onlara söyledi; fakat kendilerine söyledikleri ne idiğini anlamadılar.

7. Ve İsa yine onlara dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Ben koyunların kapısıyım.

8. Benden evel gelenlerin hepsi hırsız ve haydutturlar; fakat koyunlar onları dinlemediler.

9. Ben kapıyım; eğer bir kimse benden girerse, kurtulur; girer, çıkar, ve otlak bulur. ¹⁰ Hırsız, ancak çalıp öldürmek ve telef etmek için gelir. Ben onlarda hayat olsun, çok hayat olsun diye geldim.

11. Ben iyi çobanıyım; iyi çoban koyunlar uğruna canını verir.

12. Çoban olmıyan ücretli adam, kurdun geldiğini görür, koyunlar kendisinin olmadığı için, onları bırakıp kaçar (kurt da onları kapar, ve dağıtır),

13. çünkü ücretlidir, ve koyunlar için kaygı çekmez.

14. Ben iyi çobanıyım; benimkileri tanırım.

15. Baba beni tanıdığı, ben de Babayı tanıdığım gibi, benimkiler de beni tanırılar; ve koyunlar uğruna canımı veririm.

16. Ve bu ağıldan olmıyan başka koyunlarım var ki, onları da getirmeliyim, benim sesimi işitecekler; ve tek sürü, tek çoban olacak.

17. Bunun için Baba beni sever; çünkü ben canımı veririm, ta ki, onu tekrar alayım.

18. Onu benden kimse almaz; fakat onu kendiliğimden veririm. Onu vermeğe kudretim var; ve onu yine almağa kudretim vardır. Bu emri Babamdan aldım.

19. Bu sözlerden dolayı Yahudiler arasında yine ayrılık oldu.

20. Ve onlardan çoğu dediler: Onda cin var, delidir; niçin onu dinliyorsunuz?

21. Başkaları dediler: Bunlar cine tutulmuş bir adamın sözleri değil. Körlerin gözlerini cin açabilir mi?

22. Yeruşalimde Takdis bayramı oldu;

23. kış idi; ve İsa mabette Süleymanın eyvanında geziyordu.

24. Ve Yahudiler etrafını alıp kendisine dediler: Ne vakte kadar yüreğimizi tereddütte bırakacaksın? Eğer Mesih isen, bize açıkça söyle.

25. İsa onlara cevap verdi: Size dedim, ve iman etmiyorsunuz. Babamın ismile yaptığım işler, benim için onlar şehadet ediyor.

26. Fakat siz iman etmiyorsunuz; çünkü koyunlarımdan değilsiniz.

27. Koyunlarım sesimi işitirler, ben de onları tanırım, ve ardımca gelirler;

28. ben onlara ebedî hayat veririm; onlar da ebediyen helâk olmazlar; ve kimse onları elimden kapmaz.

29. Onları bana veren Babam hepsinden büyüktür; Babanın elinden kapmağa kimsenin gücü yetmez.

30. Ben ve Baba biriz.
31. Yahudiler onu taşlamak için yine yerden taş kaldırdılar.
32. İsa onlara cevap verdi: Size Babadan bir çok iyi işler gösterdim; bu işlerden hangisi için beni taşıyorsunuz?
33. Yahudiler ona cevap verdiler: Seni iyi işten dolayı değil, fakat küfürden dolayı, ve sen insan iken, kendini Allah ettiğinden dolayı taşıyoruz.
34. İsa onlara cevap verdi: “Ben dedim: Siz ilâhlarsınız,”* diye şeriatınızda yazılı değil mi?
35. Kendilerine Allah sözü gelenlere, ilâhlar dediği halde (ve kitap bozulamaz),
36. Allahın Oğluyum, dediğim için siz Babanın takdis edip dünyaya gönderdiği zata mı: Küfrediyorsun, diyorsunuz?
37. Eğer Babamın işlerini yapmıyorsam, bana iman etmeyin.
38. Fakat yaptığım halde, siz bana iman etmezseniz bile, işlere iman edin ki, Babanın bende, ve benim Babada olduğumu bilip anlıyasınız.
39. Yine onu tutmağa çalıştılar; İsa da onların elinden çıktı.
- *Mezmur 82:6.
40. İsa Erden ötesine, Yahyanın önceleri vaftiz ettiği yere yine gitti; ve orada kaldı.
41. Çok kimseler ona gelip dediler: Gerçi Yahya hiç alâmet yapmadı; fakat Yahyanın bu adam için hep dedikleri doğru idi.
42. Ve bir çokları kendisine orada iman ettiler.

BAP 11

- BEYTANYADAN, Meryem ile kızkardeşi Martanın köyünden, Lazar adlı bir adam hasta idi.
2. Değerli yağla Rabbi meshederek ayaklarını saçları ile silmiş olan bu Meryem idi; onun kardeşi Lazar hasta idi.
 3. İmdi İsaya: Ya Rab, işte, sevdiğin hastadır, diye iki kızkardeş haber gönderdiler.
 4. İsa işittiği zaman, dedi: Bu hastalık ölüm için değil, fakat Allahın Oğlu bununla taziz olunsun, diye Allahın izzeti içindir.
 5. İsa Martayı, onun kızkardeşini, ve Lazarı severdi.
 6. Ve hasta olduğunu işitince, o vakit bulunduğu yerde iki gün kaldı.
 7. Ondan sonra şakirtlerine: Yine Yahudiyeye gidelim, dedi.
 8. Şakirtler ona dediler: Rabbi, şimdi Yahudiler seni taşlamağa uğraşıyorlardı; yine oraya mı gidiyorsun?
 9. İsa cevap verdi: Günde on iki saat yok mu? Eğer insan gündüz gezerse, sürçmez; çünkü bu dünyanın nurunu görür.
 10. Fakat insan geceleyin gezerse, sürçer; çünkü kendinde nur yoktur.
 11. İsa bu şeyleri söyledi; ve ondan sonra onlara dedi: Dostumuz Lazar uyumuştur; ancak onu uyandırmak için gidiyorum.
 12. İmdi şakirtler ona dediler: Ya Rab, eğer uyumuşsa, iyi olacaktır.
 13. İsa onun ölümü için söylemişti; fakat onlar sandılar ki, uyku uyumak için söylüyor.
 14. İmdi o vakit İsa onlara açıkça dedi: Lazar ölmüştür.
 15. Ve iman edesiniz diye orada bulunmadığıma seviniyorum; fakat yanına gidelim.
 16. Didimos denilen Tomas, şakirt arkadaşlarına dedi: Biz de onunla ölmek için gidelim.
 17. İmdi İsa gelip Lazarı dört gündür kabirde yatmakta buldu.
 18. Ve Beytanya Yerusallime on beş ok atımı kadar yakındı.
 19. Yahudilerden bir çoğu, kardeşleri için onları teselli etsinler diye Marta ve Meryeme gelmişlerdi.
 20. Ve Marta, İsanın gelmekte olduğunu işitince, onu karşıladı; fakat Meryem evde

oturuyordu.

21. Marta İsa'ya dedi: Ya Rab, eğer burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.
22. Şimdi de bilirim ki, Allahtan her ne istersen, Allah sana verecektir.
23. İsa ona: Kardeşin kıyam edecektir, dedi.
24. Marta ona dedi: Bilirim ki, kıyamette, son günde, kıyam edecektir.
25. İsa ona dedi: Kıyamet ve hayat benim; bana iman eden ölmüş olsa da, yaşar;
26. ve kim yaşar, ve bana iman ederse, ebediyen ölmez. Buna iman ediyor musun?
27. Ona dedi: Evet, ya Rab, iman ettim ki, dünyaya gelen Allahın Oğlu Mesih sensin.
28. Bunu söyledikten sonra gitti, ve kızkardeşi, Meryemi, gizlice çağırıp dedi: Muallim buradadır, ve seni çağırıyor.
29. O bunu işitince, çabuk kalkıp İsanın yanına gitti.
30. İsa daha köye varmamıştı, ve henüz Martanın kendisini karşıladığı yerde idi.
31. İmdi Meryem ile beraber evde bulunan ve kendisini teselli eden Yahudiler, kadının acele kalkıp dışarı çıktığını görünce, ağlamak için kabre gitmekte olduğunu sandılar, ve ardınca gittiler.
32. İmdi Meryem, İsanın olduğu yere gelince, onu gördü ve ayaklarına kapanıp ona dedi: Ya Rab, eğer burada olsaydın, kardeşim ölmezdi.
33. İsa onu ağlamakta ve onunla gelen Yahudileri de ağlamakta görünce, ruhunda inledi, ve yüreği çok sıkıldı,
34. ve dedi: Onu nereye koydunuz? Ona: Ya Rab, gel de bak, dediler.
35. İsa ağladı.
36. İmdi Yahudiler: Bak, onu ne kadar seviyormuş! dediler.
37. Fakat onlardan bazıları dediler: Körün gözlerini açan bu zat, bir şey yapamaz mıydı ki, bu adam da ölmesin?
38. O vakit İsa yine içinden inliyerek kabre geldi. O bir mağara idi; ve önünde bir taş vardı.
39. İsa: Taşı kaldırın, dedi. Ölenin kızkardeşi Marta ona dedi: Ya Rab, artık kokmuştur, çünkü dört günlüktür.
40. İsa dedi: Sana: Eğer iman edersen, Allahın izzetini göreceksin, demedim mi?
41. Bundan sonra taşı kaldırdılar. İsa da gözlerini yukarıya kaldırıp dedi: Ey Baba, beni işittiğin için sana şükrederim.
42. Ve beni daima işittiğini bilirdim; fakat çevrede duran halk için söyledim; ta ki, beni sen gönderdiğine iman etsinler.
43. Bu şeyleri söyledikten sonra, yüksek sesle: Lazar, dışarı gel! diye bağırdı.
44. Ölü de, elleri ve ayakları sargılarla bağlanmış ve yüzü mendille sarılmış olarak çıktı. İsa onlara: Onu çözün, ve bırakın gitsin, dedi.
45. İmdi Meryeme gelen, ve İsanın ettiği işi gören Yahudilerden bir çoğu kendisine iman ettiler.
46. Fakat onlardan bazıları Ferisilere gidip İsanın ettiği işleri onlara söylediler.
47. İmdi başkâhinler ve Ferisiler bir meclis toplayıp dediler: Ne yapıyoruz? çünkü bu adam bir çok alâmetler yapıyor.
48. Böylece onu bırakırsak, herkes ona iman edecek; Romalılar da gelip hem yerimizi, hem de milletimizi kaldıracaklar.
49. Ve onlardan biri, o yıl başkâhin olan Kayafa, kendilerine dedi: Siz bir şey anlamıyorsunuz;
50. bütün millet helâk olmasın diye kavm uğruna bir adamın ölmesi bizim için hayırlı olduğunu düşünüyorsunuz.
51. Bunu kendiliğinden söylemedi, ancak o yıl başkâhin olduğundan, millet için,
52. ve yalnız millet için değil, fakat Allahın dağılmış çocuklarını bir etmek için İsanın öleceğini peygamberlik edip söyledi.
53. İmdi o günden onu öldürmek için öğütlediler.

54. Bunun üzerine artık İsa Yahudiler arasında açıkça gezmedi, ancak oradan çöle yakın diyara, Efraim denilen şehre gitti; ve şakirtleriyle orada kaldı.
55. Yahudilerin Fışhı yakındı. Taşradan bir çok halk kendilerini tathir için, Fışıhtan önce Yerusâlime çıktılar.
56. İmdi onlar İsâyı arıyorlardı; ve mabette dururken, birbirlerine diyorlardı: Ne sanırsınız? bayrama gelmiyecek mi?
57. Başkâhinler ile Ferisiler: Nerede olduğunu kim biliyorsa göstere, diye onu tutmak için emirler vermişlerdi.

BAP 12

BÖYLECE Fışıhtan altı gün önce, İsa Beytanyaya geldi; İsanın ölülerden kaldırdığı Lazar orada idi.

2. Orada İsaya ziyafet ettiler; Marta hizmet ediyordu; İsa ile sofrada oturanlardan biri de Lazar idi.

3. Meryem ise, bir litre* çok kıymetli halis nardin yağı alıp İsanın ayaklarını meshetti, ayaklarını saçları ile sildi; ve yağın kokusu ile ev doldu.

4. Fakat şakirtlerden biri, onu ele verecek olan Yahuda İskariyot, dedi:

5. Niçin bu yağ üç yüz dinara satılıp fakirlere verilmedi?

6. Bunu da fakirleri kayırdığı için değil, ancak hırsız olduğu için, ve kese kendisinde olup içine konulanı aşırıldığı için söyledi.

7. İmdi İsa dedi: Kadını bırak, bunu benim gömüleceğim gün için saklasın.

8. Çünkü fakirler her vakit sizinle beraberdir; fakat ben her vakit sizinle beraber değilim.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

9. Yahudilerden büyük bir kalabalık İsanın orada olduğunu anladılar; ve yalnız İsa için değil, fakat ölülerden kaldırdığı Lazarı da görmek için geldiler.

10. Başkâhinler Lazarı da öldürmek için aralarında öğütleştiler; ¹¹ çünkü onun yüzünden bir çok Yahudiler gidip İsaya iman ediyorlardı.

12. Ertesi gün, bayrama gelen büyük kalabalık İsanın Yerusâlime gelmekte olduğunu işittikleri zaman,

13. hurma dalları alarak onu karşılamağa çıktılar, ve: Osanna,* Rabbin ismile gelen İsrailin Kırallı mübarek olsun! diye bağırıyorlardı.

14. Ve İsa bir sığa bulup üzerine bindi, nasıl ki:

15. “Korkma, ey Sion kızı; işte, Kırallın bir eşek sıpasına binmiş, geliyor,”* diye yazılmıştır.

16. Şakirtleri bu şeyleri önceden anlamadılar; fakat İsa taziz olunduğu zaman, bu şeyler onun için yazılmış olduğunu, ve bu şeyleri ona kendileri yaptıklarını, o vakit hatırladılar.

17. İmdi Lazarı kabirden çağırdığı, ve onu ölülerden kaldırdığı zaman, yanında bulunan halk şehadet ediyordu.

18. Halk da bundan dolayı onu karşıladılar; çünkü onun bu alâmeti yapmış olduğunu işittiler.

19. Bunun için Ferisiler birbirlerine dediler: Görüyorsunuz ki, hiç bir şeye yaramıyorsunuz; işte, dünya onun ardınca gitti.

*Bize kerem eyle, manasınadır.

*Zekarya 9:9.

20. Bayramda tapınmak için Yerusâlime çıkanlar arasında bazı Yunanlılar vardı.

21. İmdi bunlar Galilenin Beytsayda şehrinden olan Filipusa geldiler, ve: Efendi, İsâyı görmek istiyoruz, diye ondan sordular.

22. Filipus gelip Andreasa söyledi; Andreas ile Filipus da gelip İsaya söylediler.

23. İsa onlara cevap verip dedi: İnsanoğlunun taziz olunacağı saat geldi.

24. Doğrusu ve doğrusu size derim: Buğday tanesi yere düşüp ölmezse, o yalnız kalır; fakat ölürse, çok mahsul verir.
25. Canını seven onu zayeder; ve bu dünyada canından nefret eden ebedî hayat için onu saklar.
26. Bir adam bana hizmet edecekse, ardımca gelsin; ben nerede olursam hizmetçim de orada olacaktır; bir kimse bana hizmet ederse, Baba onu saydırır.
27. Şimdi canım çok sıkılmaktadır; ve ne diyeyim? Ey Baba, beni bu saatten kurtar mı? fakat bunun için bu saate geldim.
28. Ey Baba, ismini taziz eyle. Bunun üzerine gökten: Hem taziz ettim, hem de taziz edeceğim, diye bir ses geldi.
29. O vakit duran ve işiten halk: Gök gürledi, diyordu; başkaları: Ona bir melek söyledi, diyorlardı.
30. İsa cevap verip dedi: Bu ses benim için değil, ancak sizin için geldi.
31. Bu dünyanın hükmü şimdidir; bu dünyanın reisi şimdi dışarı atılacaktır.
32. Ve ben yerden yukarı kaldırılısam, bütün insanları kendime çekeceğim.
33. İsa, ne türlü ölümle öleceğine işaret ederek, bunu söyledi.
34. İmdi halk ona cevap verdi: Mesih ebediyen duracaktır, diye şeriatten işittik, ve sen nasıl: İnsanoğlu yukarı kaldırılmak gerektir, diyorsun? Bu İnsanoğlu kimdir?
35. İmdi İsa onlara dedi: Biraz zaman daha nur sizin aranızdadır. Nurunuz varken yürüyün ki, sizi karanlık basmasın; zira karanlıkta yürüyen nereye gittiğini bilmez.
36. Nurunuz varken, nura iman edin, ta ki, nur oğulları olasınız.
- İsa bu şeyleri söyledi, ve gidip onlardan gizlendi.
37. Fakat önlerinde bunca alâmetler yapmış olduğu halde, kendisine iman etmiyorlardı;
38. ta ki, İşaya peygamberin:
“Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?
Ve Rabbin bazusu kime izhar olundu?”* diye söylediği söz yerine gelsin.
- *İşaya 53:1.
39. Bunun için onlar iman edemiyorlardı, çünkü İşaya yine demiştir:
40. “Onların gözlerini kör etti, ve yüreklerini katılaştırdı ki, Gözleriyle görmesinler, ve yürekleriyle anlamasınlar, Ve dönmesinler, Ben de onlara şifa vermiyeyim.”*
- *İşaya 6:10.
41. İşaya bunları demiştir, çünkü İsanın izzetini görmüş, ve onun hakkında söylemiştir.
42. Bununla beraber reislerden bir çokları da ona iman ettiler; fakat havradan kovulmasınlar diye, Ferisiler yüzünden ikrar etmediler.
43. Çünkü insan izzetini Allah izzetinden çok sevdiler.
44. İsa çağırıp dedi: Bana iman eden, bana değil, ancak beni gönderene iman eder.
45. Ve beni gören, beni göndereni görür.
46. Bana her iman eden karanlıkta kalmasın diye, ben dünyaya nur olarak geldim.
47. Ve bir adam sözlerimi işitip tutmazsa, ona ben hükmetmem; çünkü dünyaya hükmetmeğe gelmedim; ancak dünyayı kurtarmağa geldim.
48. Beni reddedip sözlerimi kabul etmiyene hükmeden biri vardır; benim söylediğim sözdür ki, son günde ona hükmedecektir.
49. Çünkü ben kendiliğimden söylemedim; ancak beni gönderen Babadır ki, ne diyeceğimi ve ne söyleyeceğimi bana emretti.
50. Ve bilirim ki, onun emri ebedî hayattır. İmdi söylediğim şeyleri Babam bana nasıl dedi ise, öyle söylüyorum.

İMDİ Fısıh bayramından önce, bu dünyadan Babaya göçecek saati geldiğini İsa bilerek, dünyada olan kendininkileri sevmiş olup onları sona kadar sevdi.

2. Akşam yemeği olurken, İblis onu ele vermesini Simun oğlu Yahuda İskariyotun yüreğine zaten koymuş olarak,

3. İsa, Babanın her şeyi kendi eline verdiğini, ve Allaktan çıkmış olup Allaha gitmekte olduğunu bilerek,

4. yemekten kalkıp esvabını bir yana koydu; ve bir peşkir alıp kuşandı.

5. Sonra leğene su koyup şakirtlerin ayaklarını yıkamağa, ve kuşandığı peşkirle silmeğe başladı.

6. İmdi Simun Petrusa geldi; ve o, İsaya: Ya Rab, sen mi ayaklarımı yıkayacaksın? dedi.

7. İsa cevap verip ona dedi: Benim yaptığımı sen şimdi bilmezsin; fakat sonra anlıyacaksın.

8. Petrus ona dedi: Benim ayaklarımı asla yıkamıyacaksın. İsa ona cevap verdi: Eğer seni yıkamazsam, benimle payın olmaz.

9. Simun Petrus ona dedi: Ya Rab, yalnız ayaklarımı değil, fakat ellerimi ve başımı da yıka.

10. İsa ona dedi: Yıkanmış olan, ayaklarının yıkanmasından başka ihtiyacı yoktur; fakat tamamen temizdir; siz de temizsiniz, fakat hepiniz değil.

11. Çünkü onu ele verecek olanı biliyordu; bunun için: Hepiniz temiz değilsiniz, dedi.

12. Böylece onların ayaklarını yıkayıp esvabını aldıktan sonra, yine sofraya oturunca, onlara dedi: Benim size ne yaptığımı biliyor musunuz?

13. Siz beni, Muallim, ve Rab, diye çağırıyorsunuz; ve iyi diyorsunuz, zira ben oyum.

14. Mademki ben Rab ve Muallim olduğum halde, ayaklarınızı yıkadım, siz de birbirinizin ayaklarını yıkamağa borçlusunuz.

15. Çünkü benim size ettiğim gibi, siz de edesiniz diye size bir örnek verdim.

16. Doğrusu ve doğrusu size derim: Kul efendisinden büyük değildir; gönderilen de onu gönderenden daha büyük değildir.

17. Mademki bu şeyleri biliyorsunuz, eğer onları yaparsanız, mutlusunuz.

18. Hepiniz için söylemiyorum, ben seçtiklerimi bilirim; fakat: “Ekmeğimi yiyen üzerime ökçesini kaldırdı,”* yazısı yerine gelmek içindir.

19. Vaki olduğu zaman, ben o idiğime iman edesiniz diye, vaki olmadan önce size şimdiden söylüyorum.

20. Doğrusu ve doğrusu size derim: Benim gönderdiğim kimseyi kabul eden beni kabul eder, ve beni kabul eden beni göndereni kabul eder.

*Mezmur 41:9.

21. İsa bu şeyleri söyledikten sonra, ruhta çok sıkıldı; ve şehadet edip dedi: Doğrusu ve doğrusu size derim: Sizden biri beni ele verecektir.

22. Şakirtler, kim için söylediğinden şüphe ederek birbirlerine bakıyorlardı.

23. Şakirtlerinden biri sofrada İsanın bağına yaslanmıştı; İsa onu severdi.

24. İmdi Simun Petrus kim için söylediğini sorsun diye, ona işmar etti.

25. O da, İsanın göğsüne öylece yaslanmış olarak kendisine dedi: Ya Rab, kimdir?

26. İsa cevap verdi: Lokmayı batırıp kendisine vereceğim kim ise, odur. Ve lokmayı batırdıktan sonra aldı, İskariyotlu Simunun oğlu Yahudaya verdi.

27. Lokmadan sonra, o vakit Şeytan onun içine girdi. İmdi İsa ona: Yaptığını çabuk yap, dedi.

28. Bunu ne için ona söylediğini oturanlardan kimse anlamadı.

29. Çünkü kese Yahudada olduğundan, bazıları sandılar ki, İsa ona: Bayram için bize gerek olan şeyleri satın al, yahut fakirlere bir şey ver, diyor.

30. İmdi Yahuda lokmayı alıp hemen dışarı çıktı; ve gece idi.

31. O çıkınca, İsa dedi: Şimdi İnsanoğlu taziz olundu, ve Allah onda taziz olundu.

32. Allah da onu kendisinde taziz eyliyecektir, ve onu hemen taziz eyliyecektir.

33. Çocuklar, biraz zaman daha sizin ileyim. Beni arıyacaksınız, ve Yahudilere: Benim

gittiğim yere siz gelemesiniz, dediğim gibi, size de şimdi diyorum.

34. Size birbirinizi seviniz diye, yeni bir emir veriyorum; sizi sevdiğim gibi siz de birbirinizi seviniz.

35. Eğer birbirinize sevginiz olursa, benim şakirtlerim olduğunuzu bütün insanlar bununla bilecekler.

36. Simun Petrus ona dedi: Ya Rab, nereye gidiyorsun? İsa cevap verdi: Benim gittiğim yere şimdi ardımca gelemesin, fakat sonra ardımca geleceksin.

37. Petrus ona dedi: Ya Rab, niçin şimdi ardınca gelemem? Senin için canımı veririm.

38. İsa ona cevap verdi: Benim için canımı mı vereceksin? Doğrusu ve doğrusu sana derim: Sen beni üç kere inkâr etmedikçe, horoz ötmeyecektir.

BAP 14

YÜREĞİNİZ sıkılmasın; Allaha iman edin, bana da iman edin.

2. Babamın evinde çok meskenler vardır; olmasaydı, size derdim; çünkü size yer hazırlamağa gidiyorum.

3. Ve gidip yer hazırlarsam, siz de benim olduğum yerde olasınız diye yine gelip sizi kendi yanıma alacağım.

4. Ben nereye gidiyorum, siz yolu bilirsiniz.

5. Tomas ona dedi: Ya Rab, nereye gidiyorsun bilmiyoruz, yolu nasıl biliriz?

6. İsa ona dedi: Yol ve hakikat ve hayat benim; ben vasıta olmadıkça, Babaya kimse gelmez.

7. Eğer beni tanımış olsaydınız, Babamı da tanımış olurdunuz; şimdiden onu biliyorsunuz, ve gördünüz.

8. Filipus ona dedi: Ya Rab, Babayı bize göster, ve bize o yeter.

9. İsa ona dedi: Bu kadar zaman sizin ile beraberim de, beni tanımadın mı, ey Filipus? Beni görmüş olan, Babayı görmüş olur; sen nasıl: Babayı bize göster, diyorsun?

10. İman etmiyor musun ki, ben Babadayım, Baba da bendedir? Ben size söylediğim sözleri kendiliğimden söylemem; fakat bende duran Baba kendi işlerini yapar.

11. Bana iman edin, ben Babadayım, Baba da bendedir; hiç değilse o işlerden dolayı iman edin.

12. Doğrusu ve doğrusu size derim: Bana iman eden, ettiğim işleri kendisi de edecektir; bunlardan daha büyüklerini de edecektir; zira ben Babaya gidiyorum.

13. Benim isimle her ne dilerseniz, onu yapacağım; ta ki, Baba Oğulda taziz olunsun.

14. Eğer benim isimle bir şey dilerseniz, ben onu yapacağım.

15. Eğer beni seviyorsanız, emirlerimi tutarsınız.

16. Ben de Babaya yalvaracağım, ve o size başka bir Tesellici, hakikat Ruhunu, verecektir; ta ki, daima sizinle beraber olsun;

17. onu dünya kabul edemez, çünkü onu görmez, ve bilmez; siz onu bilirsiniz, çünkü yanınızda duruyor, ve içinde olacaktır.

18. Sizi öksüz bırakmam; size gelirim.

19. Biraz zaman daha, ve dünya artık beni görmez, fakat siz beni görürsünüz; mademki ben yaşıyorum, siz de yaşıyacaksınız.

20. O günde bileceksiniz ki, ben Babamdayım, ve siz bendesiniz, ve ben sizdeyim.

21. Emirlerim kendinde olup onları tutandır ki, beni sever; beni seven Babam tarafından sevinecektir; ben de onu seveceğim, ve kendimi ona göstereceğim.

22. Yahuda (İskariyot değil) ona dedi: Ya Rab, ne oldu ki, kendini dünyaya değil, bize göstereceksin?

23. İsa cevap verip ona dedi: Kim beni severse, sözümü tutar; ve Babam onu sever, ve biz ona

gelip yanında mesken tutarız.

24. Beni sevmiyen sözlerimi tutmaz; ve işittiğiniz söz benim değildir, fakat beni gönderen Babanıdır.

25. Yanınızda dururken, size bu şeyleri söyledim.

26. Fakat benim isimle Babanın göndereceği Tesellici, Ruhülkudüs, o size her şeyi öğretecek, ve size söylediğim her şeyi hatırıma getirecektir.

27. Size selâmet bırakıyorum; benim selâmetimi size veriyorum; ben size dünyanın verdiği gibi vermiyorum. Yüreğiniz sıkılmasın, ve korkmasın.

28. Size: Giderim ve size gelirim, dediğimi işittiniz. Eğer beni sevseydiniz, Babaya gittiğim için sevinirdiniz; çünkü Baba benden büyüktür.

29. Ve olduğu zaman, iman edesiniz diye, olmadan önce size şimdi söyledim.

30. Artık sizinle çok şeyler konuşmıyacağım; çünkü bu dünyanın reisi geliyor; ve bende onun hiç bir şeyi yoktur.

31. Fakat dünya bilsin ki, ben Babayı severim, ve Baba bana nasıl emir verdi ise, öyle ederim. Kalkın, buradan gidelim.

BAP 15

BEN gerçek asmayım, ve Babam bağcıdır.

2. Bende meyva vermiyen her çubuğu koparır; ve her meyva veren daha çok versin diye onu temizler.

3. Size söylediğim söz ile siz zaten temizsiniz.

4. Bende durun, ve ben sizde. Çubuk asmada durmazsa, kendiliğinden meyva veremediği gibi, siz de öylece bende durmazsanız, veremezsiniz.

5. Ben asmayım, siz çubuklarsınız; bende duran, ve kendisinde durduğum kimse çok meyva verir; çünkü bensiz bir şey yapamazsınız.

6. Kim bende durmazsa, çubuk gibi dışarı atılır, ve kurur; onları devşirip ateşe atarlar, ve yanar.

7. Eğer bende durursanız, ve sözlerim sizde durursa, her ne isterseniz dileyin, size olacaktır.

8. Babam çok meyva vermenizle, bununla taziz olunur; ve böylece benim şakirtlerim olursunuz.

9. Babam beni sevdiği gibi, ben de sizi sevdim; benim sevgimde durun.

10. Eğer emirlerimi tutarsanız, benim sevgimde durursunuz; nasıl ki, ben Babamın emirlerini tuttum, ve onun sevgisinde duruyorum.

11. Sevincim sizde olsun, ve sizin sevinciniz tamam olsun diye, bu şeyleri size söyledim.

12. Benim emrim şudur: Sizi sevdiğim gibi birbirinizi sevin.

13. Bir adamın, dostları uğruna canını vermesinden daha büyük sevgi kimsede yoktur.

14. Eğer size emrettiğim şeyleri yaparsanız, benim dostlarımsınız.

15. Artık size kul demem; çünkü kul efendisinin ne yaptığını bilmez; fakat size dost dedim; çünkü Babamdan işittiğim bütün şeyleri size bildirdim.

16. Siz beni seçmediniz, ben ise sizi seçtim, ve gidip meyva veresiniz ve meyvanız dursun diye sizi tayin ettim ki, benim isimle Babadan her ne dilerseniz size versin.

17. Birbirinizi sevesiniz diye bu şeyleri size emrediyorum.

18. Eğer dünya sizden nefret ederse, bilin ki, sizden önce benden nefret etmiştir.

19. Eğer dünyadan olsaydınız, dünya kendisinin olanı severdi; mademki, dünyadan değilsiniz, ancak ben sizi dünyadan seçtim, bunun için dünya sizden nefret ediyor.

20. Benim size söylediğim sözü hatırlayın: Kul efendisinden büyük değildir. Eğer bana eza ettilerse, size de eza edecekler; eğer benim sözümü tuttularsa, sizinkini de tutacaklardır.

21. Fakat bütün bu şeyleri benim ismim yüzünden size edeceklerdir, çünkü beni göndereni bilmezler.
 22. Eğer gelmemiş ve onlara söylememiş olsaydım, günahları olmazdı; fakat şimdi günahları için özürleri yoktur.
 23. Benden nefret eden, Babamdan da nefret eder.
 24. Eğer başkasının etmediği işleri onların arasında etmemiş olsaydım, günahları olmazdı; fakat şimdi hem gördüler, hem benden ve Babamdan nefret ettiler.
 25. Fakat şeriatlerinde yazılmış olan: “Benden sebepsiz nefret ettiler,”* sözü yerine gelsin diye oldu.
 26. Babadan size göndereceğim Tesellici, Babadan çıkan hakikat Ruhü, geldiği zaman, benim için o şehadet edecektir.
 27. Siz de şehadet edersiniz, çünkü başlangıçtan benimle berabersiniz.
- *Mezmur 35:19; 69:4.

BAP 16

SÜRÇTÜRÜLMİYESİNİZ diye bu şeyleri size söyledim.

2. Sizi havralardan kovacaklar; evet, saat geliyor ki, sizi öldüren her adam Allaha hizmet ediyor sanacaktır.
3. Ve bu şeyleri edecekler, çünkü ne Babayı, ne de beni tanıdılar.
4. Fakat saatleri gelince, bunları size söylediğimi hatırlıyasınız diye bu şeyleri size söyledim. Ve size bu şeyleri başlangıçtan söylemedim, çünkü sizinle beraberdim.
5. Şimdi ise, beni gönderene gidiyorum; ve sizden kimse: Nereye gidiyorsun? diye bana sormuyor.
6. Fakat size bu şeyleri söylediğim için yüreğinizi keder doldurdu.
7. Bununla beraber ben size hakikati söylüyorum; benim gitmem sizin için hayırlıdır, çünkü gitmezsem, Tesellici size gelmez; fakat gidersem, onu size gönderirim.
8. Ve o geldiği zaman, günah için, salâh için, ve hüküm için dünyayı ilzam edecektir;
9. günah için, çünkü bana iman etmezler;
10. salâh için, çünkü Babama gidiyorum, ve artık beni görmezsiniz;
11. ve hüküm için, çünkü bu dünyanın reisine hükmedilmiştir.
12. Size söyleyecek daha çok şeylerim var; fakat şimdi dayanamazsınız.
13. Fakat o, hakikat Ruhü, gelince, size her hakikate yol gösterecek; zira kendiliğinden söylemeyecektir; fakat her ne işitirse, söyleyecek; ve gelecek şeyleri size bildirecektir.
14. O beni taziz edecektir; çünkü benimkinden alacak, ve size bildirecektir.
15. Babanın her nesi varsa, benimdir; bunun için: Benimkinden alacak, ve size bildirecektir, dedim.
16. Biraz zaman, ve beni artık görmeyeceksiniz; ve yine biraz zaman, ve beni göreceksiniz.
17. O vakit şakirtlerinden bazıları birbirine dediler: Biraz zaman, ve beni görmeyeceksiniz, ve yine biraz zaman, ve beni göreceksiniz, ve: Çünkü Babaya gidiyorum; bize söylediği bu nedir?
18. İmdi diyorlardı: Bu: Biraz zaman, dediği nedir? Ne söylüyor, bilmiyoruz.
19. İsa kendisinden sormak istediklerini anladı; onlara dedi: Biraz zaman, ve beni görmeyeceksiniz, ve yine biraz zaman, ve beni göreceksiniz, dediğim bu söz için mi birbirinize soruyorsunuz?
20. Doğrusu ve doğrusu size derim: Siz ağılıp dövüneceksiniz, dünya ise, sevinecektir; siz keder çekeceksiniz, fakat kederiniz sevince dönecektir.
21. Kadın doğuracağı vakit, sıkıntı çeker, çünkü saati gelmiştir; fakat çocuğu doğurduğu

zaman, dünyaya bir insan doğması sevincile artık sıkıntıyı anmaz.

22. Bunun için, şimdi kederiniz var; fakat sizi yine görecekim, ve yüreğiniz sevinecektir; ve kimse sevincinizi sizden almaz.

23. Ve o günde benden hiç bir şey sormıyacaksınız. Doğrusu ve doğrusu size derim: Babadan her ne diliyecek olursanız, benim ismimle onu size verecektir.

24. Şimdiye kadar benim ismimle bir şey dilemediniz; dileyin ve alırsınız, ki sevinciniz tamam olsun.

25. Size bu şeyleri mesellerle söyledim; saat geliyor ki, size artık mesellerle söylemiyeceğim; fakat size Baba hakkında açıkça bildirecekim.

26. O günde benim ismimle diliyeceksiniz; ve sizin için Babadan istiyeyeğim, demem;

27. çünkü Baba kendisi sizi sever, çünkü siz beni sevdiniz, ve Babadan çıktığıma iman ettiniz.

28. Babadan çıktım, ve dünyaya geldim; yine dünyayı bırakıp Babaya gidiyorum.

29. Şakirtleri dediler: İşte, şimdi açıkça söylüyorsun, ve hiç bir mesel söylemiyorsun.

30. Senin bütün şeyleri bildiğini şimdi biliyoruz, ve kimsenin senden sormasına ihtiyacın yoktur; Allaktan çıktığıma bunun için iman ederiz.

31. İsa onlara cevap verdi: Şimdi iman ediyor musunuz?

32. İşte, saat geliyor, evet, gelmiştir, her biriniz kendinizinkilere dağılacak, ve beni yalnız bırakacaksınız; fakat yalnız değilim, çünkü Baba benim iledir.

33. Bende selâmetiniz olsun diye size bu şeyleri söyledim. Dünyada sıkıntınız vardır; fakat cesur olun; ben dünyayı yendim.

BAP 17

İSA bu şeyleri söyledi; ve gözlerini göke kaldırıp dedi: Ey Baba, saat geldi; Oğlunu taziz eyle ki, Oğul seni taziz etsin;

2. nitekim ona bütün beşer üzerine hâkimiyet verdin, ta ki, ona verdiği kimselerin hepsine ebedî hayat versin.

3. Ebedî hayat da şu ki, seni, yalnız gerçek Allahı, ve gönderdiğin İsa Mesihi bilsinler.

4. Yapmak üze bana verdiği işi başarıp seni yer üzerinde taziz ettim.

5. Ve, ey Baba, dünya olmadan önce senin nezdinde bende olan izzetle şimdi sen beni nezdinde taziz eyle.

6. Dünyadan bana verdiği adamlara senin ismini gösterdim; senin idiler, onları bana verdin, ve senin sözünü tuttular.

7. Şimdi biliyorlar ki, bütün bana verdiği şeyler sendendir;

8. çünkü bana verdiği sözleri onlara verdim; ve onlar kabul ettiler; senden çıktığımı da gerçek bildiler; ve beni sen gönderdiğine iman ettiler.

9. Ben onlar için yalvarırım; dünya için değil, fakat bana verdiği kimseler için yalvarırım; zira senindirler.

10. Benim bütün şeylerim senindir, seninkiler de benimdir; ve ben onlarda taziz olundum.

11. Artık dünyada değilim, onlar ise, dünyadadırlar, ve ben sana geliyorum. Ey Mukaddes Baba, bana verdiği kimseleri isminle koru da, bizim gibi bir olsunlar.

12. Onlarla beraber olduğum zaman ben onları bana verdiği isminle saklıyordum; ve korudum; ve helâk oğlundan başka, onlardan kimse helâk olmadı ki, yazı yerine gelsin.

13. Fakat şimdi sana geliyorum; ve bu şeyleri dünyada söylüyorum, ta ki, benim sevincim kendilerinde tamam olsun.

14. Ben onlara senin sözünü verdim; ve dünya onlardan nefret eyledi; çünkü ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değildirler.

15. Onları dünyadan kaldırmanı değil, ancak şerirden saklamayı yalvarırım.

16. Ben dünyadan olmadığım gibi, onlar da dünyadan değildirler.
17. Onları hakikatte takdis eyle; senin sözün hakikattir.
18. Sen beni dünyaya gönderdiğin gibi, ben de onları dünyaya gönderdim.
19. Ve onların uğruna ben kendimi takdis ediyorum ki, onlar da hakikatte takdis olunsunlar.
20. Yalnız onlar için değil, fakat onların sözü ile bana iman edecek olanlar için de, hepsi bir olsunlar diye, yalvarıyorum;
21. nasıl ki, ey Baba, sen bendesin, ve ben de sendeyim, onlar da bizde olsunlar da, beni sen gönderdiğine dünya iman etsin.
22. Bana verdiğin izzeti ben de onlara verdim ki, biz bir olduğumuz gibi, onlar da bir olsunlar;
23. ben onlarda, ve sen bende, ta ki, bir olmak üzere tamamlanmış olsunlar; ve beni sen gönderdiğini, ve beni sevdiğin gibi onları sevdiğini dünya bilsin.
24. Ey Baba, isterim ki, bana verdiğin kimseler de benim olduğum yerde benimle beraber olsunlar da bana verdiğin izzetimi görsünler; çünkü dünyanın kuruluşundan önce beni sevdin.
25. Ey âdil Baba, dünya seni bilmedi, ben ise, seni bildim; bunlar da beni sen gönderdiğini bildiler.
26. Bana olan sevgin onlarda olsun, ben de onlarda olayım diye senin ismini onlara bildirdim ve bildireceğim.

BAP 18

- İSA, bu şeyleri söyledikten sonra, şakirtlerle Kidron deresinin ötesine çıktı; orada bir bahçe vardı; kendisi ve şakirtleri içine girdiler.
2. Onu ele veren Yahuda da o yeri bilirdi; çünkü İsa çok kereler şakirtlerle orada buluşurdu.
 3. İmdi Yahuda, asker bölüğünü ve başkâhinlerden ve Ferisilerden memurlar alıp fenerler ve meşaleler ve silâhlarla oraya geldi.
 4. İsa bütün başına gelecek şeyleri bilerek çıkıp onlara: Kimi arıyorsunuz? dedi.
 5. Ona cevap verdiler: Nâsıralı İsayı. Onlara: Benim, dedi. Onu ele veren Yahuda da onlarla beraber duruyordu.
 6. Ve onlara: Benim, dediği zaman, geriliyip yere düştüler.
 7. Bunun üzerine tekrar onlara: Kimi arıyorsunuz? diye sordu. Onlar da: Nâsıralı İsayı, dediler.
 8. İsa cevap verdi: Size dedim ki, benim; bunun için eğer beni arıyorsanız, bunları bırakın gitsinler;
 9. ta ki, onun dediği: Bana verdiğin kimselerden hiç birini kaybetmedim, sözü yerine gelsin.
 10. İmdi Simun Petrusun bir kılıcı vardı, ve onu çekti, ve başkâhinin hizmetçisine vurup sağ kulağını kesti. O hizmetçinin adı Malhus idi.
 11. O vakit İsa Petrusa dedi: Kılıcını kınına koy; Babamın bana verdiği kâseyi içmiyeyim mi?
 12. Böylece bölük ve binbaşı ve Yahudilerin memurları İsayı tutup onu bağladılar,
 13. ve onu önce Hannaya götürdüler; çünkü o yıl başkâhin olan Kayafanın kaynatası idi.
 14. Kavmin uğruna bir adamın ölmesi hayırlıdır, diye Yahudilere öğüt veren Kayafa idi.
 15. Simun Petrus ve başka bir şakirt İsanın ardınca gidiyorlardı. O şakirt başkâhinin bildiği idi, ve İsa ile başkâhinin avlusuna girdi;
 16. fakat Petrus dışarda, kapı yanında duruyordu. O vakit başkâhinin bildiği obir şakirt çıkıp kapıcıya söyledi, ve Petrusu içeri getirdi.
 17. Kapıcı kız da Petrusa dedi: Yoksa sen de bu adamın şakirtlerinden misin? O da: Ben değilim, dedi.
 18. Ve hizmetçiler ve memurlar kömür ateşi yakmış duruyorlardı, çünkü soğuktu, ve ısınyıyorlardı; Petrus da onlarla beraber durup ısınyıyordu.

19. O vakit başkâhin İsayı şakirtleri ve öğretişi için sordu.
20. İsa ona cevap verdi: Ben âleme açıkça söyledim; ben daima bütün Yahudilerin toplandıkları havralarda ve mabette öğrettim; ve gizlide hiç bir şey söylemedim.
21. Niçin bana soruyorsun? Kendilerine ne söylediğimi işitenlerden sor; işte, onlar benim söylediğim şeyleri bilirler.
22. Ve bu şeyleri söyledikten sonra, orada duran memurlardan biri: Başkâhine böyle mi cevap veriyorsun? diyerek İsayı tokat vurdu.
23. İsa ona cevap verdi: Eğer kötü söyledimse, kötülüğüne şehadet eyle; fakat iyi ise, niçin bana vuruyorsun?
24. Ve Hanna onu başkâhin Kayafaya bağlı olarak gönderdi.
25. Simun Petrus orada durup ısınıyordu. İmdi kendisine dediler: Yoksa sen de onun şakirtlerinden misin? O inkâr edip: Değilim, dedi.
26. Petrusun kulağını kesmiş olduğu adamın akrabasından ve başkâhinin hizmetçilerinden olan biri: Seni bahçede onunla görmedim mi? dedi.
27. Petrus yine inkâr etti; ve hemen horoz öttü.
28. Bunun üzerine İsayı Kayafadan hükûmet konağına götürdüler; sabah erkendi; murdar olmayıp Fışkı yesinler diye kendileri hükûmet konağına girmediler.
29. İmdi Pilatus dışarı, yanlarına çıkıp dedi: Bu adamdan ne şikâyetiniz var?
30. Cevap verip kendisine dediler: Eğer bu adam kötülük eden olmasaydı, onu sana vermezdik.
31. İmdi Pilatus onlara dedi: Onu siz alın, ve şeriatinize göre ona hükmedin. Yahudiler Pilatusa dediler: Bize kimseyi öldürmek caiz değildir;
32. ki, ne türlü ölümle öleceğine işaret ederek, İsanın söylediği söz yerine gelsin.
33. Ve Pilatus yine hükûmet konağına girdi; İsayı çağırıp ona dedi: Yahudilerin Kırallı sen misin?
34. İsa cevap verdi: Sen bunu kendinden mi söylüyorsun, yoksa başkaları mı benim için sana dediler?
35. Pilatus cevap verdi: Ben Yahudi miyim? Seni kendi milletin ve başkâhinler elime verdiler; ne yaptın?
36. İsa cevap verdi: Benim kırallığım bu dünyadan değildir; eğer benim kırallığım bu dünyadan olsaydı, Yahudiler eline verilmiyeyim diye hizmetçilerim uğraşırlardı; fakat şimdi benim kırallığım buradan değildir.
37. Pilatus da ona dedi: Öyle ise, sen kiral mısın? İsa cevap verdi: Kiral olduğumu sen diyorsun.* Ben bunun için doğmuşum, ve bunun için dünyaya geldim ki, hakikate şehadet edeyim. Hakikatten olan herkes benim sesimi işitir.
38. Pilatus ona: Hakikat nedir? dedi.
- *Yahut, *Bunu diyorsun, çünkü kırallım.*
- Bunu dedikten sonra, tekrar Yahudilere çıktı, ve onlara dedi: Ben onda hiç bir suç bulmuyorum.
39. Fakat size Fısıhta bir kişi salıvermekliğim âdetinizdir; imdi ister misiniz ki, size Yahudilerin Kırallını salıvereyim?
40. Bunun üzerine yine bağırıp dediler: Bu adamı değil, fakat Barabbası! Barabbas ise, bir haydut idi.

BAP 19

O zaman Pilatus İsayı tutup dövdü.

2. Askerler de dikenlerden bir taç örüp onun başına koydular, ve ona erguvanî bir esvap

giydirdiler;

3. ve ona gelip diyorlardı: Selâm, ey Yahudilerin Kıralları! ve ona tokat vuruyorlardı.

4. Pilatus yine dışarı çıkıp onlara dedi: İşte, onu size dışarı getiriyorum ki, kendisinde hiç bir suç bulmadığımı bilesiniz.

5. Bunun üzerine İsa, dikenlerden tacı ve erguvanî esvabı giyinmiş olarak dışarı çıktı. Pilatus onlara dedi: İşte, o adam!

6. Başkâhinler ve memurlar onu görünce, bağırıp: Haça ger, haça ger! dediler. Pilatus onlara dedi: Onu siz alıp haça gerin, çünkü ben onda bir suç bulmuyorum.

7. Yahudiler ona cevap verdiler: Bizim bir şeriatimiz vardır; o şeriate göre onun ölmesi gerektir; çünkü kendisini Allahın Oğlu etti.

8. İmdi Pilatus bu sözü işittiği zaman, daha çok korktu;

9. ve yine hükûmet konağına girip İsaya dedi: Sen neredensin? Fakat İsa ona cevap vermedi.

10. Pilatus da ona dedi: Bana söylemez misin? bilmiyor musun ki, seni salıvermeğe kudretim var, seni haça germeğe de kudretim vardır?

11. İsa ona cevap verdi: Eğer sana yukarıdan verilmemiş olsaydı, benim üzerime senin hiç kudretin olmazdı. Bunun için, beni eline verenin günahı daha büyüktür.

12. Bunun için Pilatus onu salıvermeğe çalışıyordu, fakat Yahudiler bağırıp dediler: Eğer bunu salıverirsen, Kayserin dostu değilsin; kim kendisini kiral ederse, Kaysere karşı kor.

13. Pilatus da bu sözü işitince, İsaya dışarı getirdi, ve Taş döşeme — fakat İbranicede Gabbata — denilen yerde hüküm kürsüsüne oturdu.

14. Fışın Hazırlık günü idi; saat altı sularında idi. Ve Yahudilere dedi: İşte, Kırallığınız!

15. Fakat onlar: Kaldır, kaldır, onu haça ger! diye bağırıldılar. Pilatus onlara dedi: Kırallınızı haça gereyim mi? Başkâhinler cevap verdiler: Kayserden başka kırallımız yoktur.

16. O zaman, onu haça gerilmek üzere onlara verdi.

17. O vakit İsaya aldılar; o, İbranice Golgota denilen Kafa kemiği adındaki yere kendi haçını taşıyarak çıktı;

18. orada kendisini ve onunla beraber başka ikisini, İsa ortada ve iki yanında birer kişi olarak haça gerdiler.

19. Pilatus bir yafta yazıp onu haç üzerine koydu: NÂSIRALI İSA, YAHUDİLERİN KIRALI, yazılı idi.

20. Ve Yahudilerin çoğu bu yaftayı okudular; çünkü İsanın haça gerildiği yer şehre yakındı; o yafta İbranice, Yunanca, ve Latince yazılmıştı.

21. Bunun için Yahudilerin başkâhinleri Pilatusa dediler: Yahudilerin Kırallı değil, fakat bu adam: Ben Yahudilerin Kırallıyım dedi, diye yaz.

22. Pilatus cevap verdi: Ne yazdımsa, yazdım.

23. Askerler İsaya haça gerdikleri vakit, onun esvabını alıp her asker için bir pay olarak dört pay ettiler. Gömleğini de aldılar; gömlek dikişsiz, baştan başa bir dokuma idi.

24. Onlar da birbirlerine dediler: Bunu yırtmalıyım, fakat kimin olacak diye kura atalım; ta ki: “Esvabımı aralarında paylaştılar, Libasım üzerine kura attılar,”* diye yazılmış olan yerine gelsin.

*Mezmun 22:18.

25. Askerler bunları ettiler. İsanın haçı yanında, anası ve anasının kızkardeşi, Klopasın karısı Meryem, ve Mecdelli Meryem duruyorlardı.

26. Ve İsa, anasını ve yanında sevdiği şakirdi durmakta görünce anasına dedi: Kadın, işte, oğlun!

27. Ondan sonra şakirdi dedi: İşte, anan! O saatten sonra şakirt onu kendi evine aldı.

28. Bundan sonra, İsa artık her şeyin şimdi tamam olduğunu bilerek, yazının* yerine gelmesi için: Susadım, dedi.

29. Oraya sirke dolu bir kap konulmuştu; sirke ile bir sünger doldurup ve onu zufaya takıp ağzına verdiler.

30. İsa sirkeyi alınca: Tamam oldu, dedi; ve başını eğip ruhu verdi.

*Mezmur 69:21.

31. İmdi Hazırlık günü olduğundan, cesetler Sebt günü haçta kalmasın diye (çünkü o Sebt günü büyük gündü), Yahudiler onların bacakları kırılıp kaldırılmasını Pilatustan yalvardılar.

32. O vakit askerler gelip birincinin ve onunla beraber haça gerilmiş olan ötekinin bacaklarını kırdılar;

33. fakat İsaya gelip onun zaten ölmüş olduğunu görünce, bacaklarını kırmadılar;

34. fakat askerlerden biri onun böğrünü mızrakla deldi; hemen kan ve su çıktı.

35. Gören şahadet etti, ve onun şahadeti doğrudur; ve iman edesiniz diye kendisi doğruyu söylediğini bilir.

36. Çünkü bu şeyler: “Onun hiç bir kemiği kırılmıyacaktır,”* yazısı yerine gelsin diye vaki oldu.

37. Ve yine başka bir yazı: “Bedenini deldikleri adama bakacaklardır,”* der.

*Çıkış 12:46; Mezmur 34:20.

*Zekarya 12:10.

38. Bu şeylerden sonra, İsanın şakirdi olup Yahudilerin korkusundan kendisini gizliyen Arimatealı Yusuf, İsanın cesedini kaldırmak için, Pilatusa yalvardı, ve Pilatus izin verdi. İmdi gelip İsanın cesedini kaldırdı.

39. Önceleri İsaya geceleyin gelen Nikodimos da gelip yüz litre kadar karışık mür ve öd ağacı getirdi.

40. O vakit İsanın cesedini alıp Yahudilerin gömme âdeti üzere, onu baharlarla beraber keten bezlerine sardılar.

41. Haça gerildiği yerde bir bahçe, ve bahçede henüz içine hiç kimse konulmamış yeni bir kabir vardı.

42. Ve Yahudilerin Hazırlık günü olduğu için, İsaya oraya koydular, çünkü kabir yakındı.

BAP 20

HAFTANIN ilk gününde, daha karanlık iken, Mecdelli Meryem kabre erken geldi; taşı kabirden kaldırılmış gördü.

2. O vakit koşup Simun Petrusa ve İsanın sevdiği obir şakirde geldi, ve onlara dedi: Rabbi kabirden kaldırmışlar, ve onu nereye koymuşlar, bilmiyoruz.

3. Ve Petrus ile öteki şakirt çıkıp kabre doğru geliyorlardı.

4. İkisi birbirile koşuyorlardı; fakat obir şakirt Petrustan daha çabuk koştu, önce kabre o geldi;

5. ve eğilerek içeri bakıp keten bezlerini yerde durmakta gördü; fakat içeri girmedi.

6. O vakit onun ardınca Simun Petrus da gelip kabre girdi; ve keten bezlerini yerde durmakta,

7. ve İsanın başında olan mendili, keten bezlerle olmıyıp ayrıca bir yerde sarılı gördü.

8. Ve kabre önce gelmiş olan obir şakirt de o zaman girip gördü, ve iman etti.

9. Çünkü İsanın ölümlerden kıyam etmesi gerektir yazısını henüz bilmiyorlardı.

10. O vakit şakirtler yine evlerine gittiler.

11. Fakat Meryem ağlıyarak dışarda kabrin yanında duruyordu. Ağlarken eğilip kabrin içine baktı;

12. ve biri İsanın cesedinin yattığı yerin başında ve obiri ayağında oturan, beyazlar giymiş, iki melek gördü.

13. Onlar da kendisine: Kadın, niçin ağlıyorsun? dediler. O da onlara dedi: Çünkü Rabbimi kaldırmışlar, ve onu nereye koymuşlar bilmiyorum.

14. Bunu dedikten sonra, arkasına dönüp İsaya durmakta gördü; ve İsa olduğunu bilmiyordu.

15. İsa ona dedi: Kadın, niçin ağlıyorsun? kimi arıyorsun? O da onu bahçıvan sanıp ona dedi:

Efendi, eğer onu sen götürdünse, nereye koyduğunu bana söyle, ben de onu kaldırayım.

16. İsa ona: Meryem! dedi. O da dönüp ona İbranice: Rabbuni, dedi; ki, Muallim demektir.

17. İsa ona dedi: Bana dokunma; çünkü ben daha Babanın yanına çıkmadım; fakat kardeşlerime git, ve onlara söyle: Benim Babamın ve sizin Babanızın, benim Allahımın ve sizin Allahınızın yanına çıkıyorum.

18. Mecdelli Meryem gelip şakirtlere Rabbi gördüğünü, ve Rabbin kendisine bunları söylediğini bildirdi.

19. O gün, haftanın ilk günü, akşam olunca, Yahudilerin korkusundan şakirtlerin bulundukları yerin kapıları kapalı iken, İsa geldi, ve ortada durup onlara: Size selâmet! dedi.

20. Bunu söyliyip onlara ellerini ve böğrünü gösterdi. Şakirtler de Rabbi görüp sevindiler.

21. İsa yine onlara dedi: Size selâmet! Baba beni gönderdiği gibi, ben de sizi gönderiyorum.

22. Bunu dediği zaman, onlara üfürdü, ve: Ruhülkudüsü alın, dedi.

23. Kimlerin günahlarını bağışlarsanız, onlara bağışlanmış olur, ve kimlerinkini alıyorsanız, alıkonmuş olur.

24. Fakat Onikilerden biri olup Didimos denilen Tomas, İsa geldiği vakit onlarla beraber değildi.

25. İmdi obir şakirtler ona: Rabbi gördük, dediler. Fakat o onlara dedi: Eğer ben ellerinde çivilerin yerini görmezsem, ve çivilerin yerine parmağımı koymazsam, böğrüne de elimi koymazsam, inanmam.

26. Sekiz gün sonra, şakirtleri yine içerde idiler, Tomas da onlarla beraber idi. Kapılar kapalı iken, İsa gelip ortada durdu, ve: Size selâmet! dedi.

27. Ondan sonra Tomasa dedi: Parmağını buraya getir, ve ellerime bak; elini de getir, böğrüne koy; ve imansız olma, ancak imanlı ol.

28. Tomas cevap verip ona: Rabbim, ve Allahım! dedi.

29. İsa ona dedi: Beni gördüğün için iman ettin; görmeden iman edenlere ne mutlu!

30. İmdi İsa kendi şakirtleri önünde başka bir çok alâmetler yaptı, ki, bu kitapta yazılmamıştır.

31. Fakat İsa, Allahın Oğlu Mesih olduğuna iman edesiniz, ve iman edip onun ismile sizde hayat olsun diye, bunlar yazılmıştır.

BAP 21

BU şeylerden sonra, İsa Taberiye denizi kenarında yine şakirtlere kendisini gösterdi; ve böylece gösterdi.

2. Simun Petrus, Didimos denilen Tomas, Galilenin Kana şehrinden Natanael, Zebedinin oğulları, ve onun şakirtlerinden başka ikisi birlikte idiler.

3. Simun Petrus onlara: Balık avına gidiyorum, dedi. Ona: Biz de seninle geliriz, dediler. Çıkıp kayığa bindiler; o gece bir şey tutmadılar.

4. Artık gün doğarken, İsa kıyıda durdu; fakat şakirtler İsa idiğini bilmediler.

5. Ve İsa onlara dedi: Çocuklar, bir yiyeceğiniz var mı? Ona: Hayır, diye cevap verdiler.

6. O da onlara dedi: Ağı kayığın sağ yanına atın, bulursunuz. Bunun üzerine attılar, ve balıkların çokluğundan artık ağı çekemiyorlardı.

7. O vakit İsanın sevdiği şakirt, Petrusa: Bu Rabdir, dedi. Simun Petrus, Rab idiğini işitince mintanına sarmıp (çünkü çıplaktı), denize atıldı.

8. Fakat obir şakirtler, balık ağını çekerek küçük kayıkla geldiler (zira karadan uzak değildiler, ancak iki yüz arşın kadar açıkta idiler).

9. İmdi karaya çıktıkları zaman, orada kömür ateşi, ve üzerine konulmuş balık, ve ekmek gördüler.

10. İsa onlara dedi: Şimdi tuttuğunuz balıklardan getirin.
11. Ve Simun Petrus kayığa bindi, ve yüz elli üç büyük balıkla dolu ağı karaya çekti; ve bu kadar olduğu halde, ağ yırtılmadı.
12. İsa onlara: Gelin, sabah yemeği yiyin, dedi; ve Rab idiğini bilerek şakirtlerden hiç biri ondan: Sen kimsin? diye sormağa cesaret etmiyordu.
13. İsa gelip ekmeği aldı, onlara verdi; öylece balığı da verdi.
14. İsa ölümlerden kıyam ettikten sonra, şimdi bu üçüncü defadır ki, şakirtlerine göründü.
15. Böylece sabah yemeğini yiyince, İsa Simun Petrusa dedi: Ey Yuhanna oğlu Simun, beni bunlardan çok sever misin? Ona dedi: Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin. İsa da ona: Kuzularımı otlat, dedi.
16. İkinci kere yine ona: Ey Yuhanna oğlu Simun, beni sever misin? dedi. O da ona dedi: Evet, ya Rab, seni sevdiğimi bilirsin. İsa da ona: Koyunlarımı güt, dedi.
17. Üçüncü kere ona dedi: Ey Yuhanna oğlu Simun, beni sever misin? Petrus üçüncü kere kendisine: Beni sever misin? dediğine kederlendi, ve ona dedi: Ya Rab, sen her şeyi bilirsin; seni sevdiğimi bilirsin. İsa da ona dedi: Koyunlarımı otlat.
18. Doğrusu ve doğrusu sana derim: Genç iken kendini kuşatıp istediğin yere giderdin; fakat kocayınca ellerini uzatacaksın, ve bir başkası seni kuşatıp istemediğin yere götürecektir.
19. Bunu, ne türlü ölümle Allahı taziz edeceğine işaret etmek için söyledi. Bunu söyledikten sonra ona: Benim ardımca gel, dedi.
20. Petrus da dönüp İsanın sevdiği şakirdi ardınca gelmekte gördü, o şakirt ki, akşam yemeğinde İsanın göğsüne dayanıp da: Ya Rab, seni ele verecek kimdir? demişti.
21. Petrus bunu görüp İsaya dedi: Ya Rab, bu da ne olacak?
22. İsa ona dedi: Eğer ben gelinciye kadar onun durmasını istersem, bundan sana ne? sen benim ardımca gel.
23. Böylece: O şakirt ölmeyecektir, sözü kardeşler arasında çıktı. Fakat İsa ona: Ölmeyecektir, dememişti, ancak: Eğer ben gelinciye kadar onun durmasını istersem, bundan sana ne? demişti.
24. Bu şeylere şehadet eden ve bu şeyleri yazan şakirt budur; ve biliriz ki, onun şehadeti doğrudur.
25. İsanın yaptığı başka çok şeyler daha vardır; eğer birer birer yazılmış olsalar, yazılan kitaplar dünyaya bile sığmazdı sanırım.

RESULLERİN İŞLERİ

BAP 1

- EY Teofilos, İsa, seçmiş olduğu resullere Ruhülkudüs vasıtası ile emrettikten sonra,
2. yukarı alındığı güne kadar gerek yapmağa, gerek öğretmeğe başladığı bütün şeyler hakkında ilk kitabı yazdım.
 3. Elem çektikten sonra, kırk gün müddet zarfında onlara görünerek, Allahın melekûtu hakkındaki şeyleri de söyledi; ve kendisini çok bürhanlarla onlara diri gösterdi;
 4. ve onlarla toplanıp Yerusâlimden ayrılmasınlar, fakat Babanın vadini beklesinler, diye kendilerine emretti. O vadi benden işittiniz;
 5. çünkü Yahya su ile vaftiz etti, fakat çok gün geçmeden, siz Ruhülkudüsle vaftiz olunacaksınız, dedi.
 6. İmdi bir araya geldikleri zaman, ondan sorup dediler: Ya Rab, İsraile kırallığı bu zamanda mı iade edeceksin?
 7. Onlara dedi: Babanın kendi hâkimiyeti altına koyduğu zamanları yahut anları bilmek size

ait değildir.

8. Ancak Ruhülkudüs üzerinize gelince, kudret alacaksınız; Yerusâlimde, bütün Yahudiyede, Samiriyede ve dünyanın en uzak yerine kadar  ahitlerim olacaksınız.

9. Bu şeyleri söyledikten sonra, onlar bakarken yukarı alındı, ve bir bulut onların gözlerinden onu aldı.

10. Ve o giderken, gözlerini göke dikmi  oldukları esnada, işte, beyaz esvaplı iki kişi onların yanında durup dediler:

11. Ey Galileliler, niçin göke bakıp duruyorsunuz? Sizden göke alınan bu İsa, nasıl göke gittiğini gördünüzse, öylece gelecektir.

12. O zaman onlar Zeytinlik denilen da dan Yerusâlime döndüler; o da  Sebt günü yolu kadar Yerusâlime yakındır.

13. Ve girdikleri zaman Petrus, Yuhanna, Yakub ve Andreas, Filipus ve Tomas, Bartolomeus ve Matta, Alfeusun oğlu Yakub, Gayyur Simun, ve Yakubun oğlu Yahudanın oturdukları yukarı odaya  ıktılar.

14. Bunların hepsi, kadınlar ve İsanın anası Meryem ile kardeşleri birlikte olarak daima gayretle duaya devam ederlerdi.

15. O günlerde, yüz yirmi kişi kadar bir cemaat bir arada iken, Petrus kardeşlerin ortasında kalkıp dedi:

16. Kardeşler, İsayı tutanlara kılavuzluk eden Yahuda hakkında evelce Davudun ağzı ile Ruh lkud s n söylemiş olduğu yazı yerine gelmek gerekti.

17. Çünkü o bizden sayıldı ve bu hizmetten payını aldı.

18. (İmdi bu adam cinayet ücretile bir tarla edindi, ba a a ı d   p ortadan çatladı, bütün barsakları döküldü.

19. Ve bunu bütün Yerusâlimde oturanlar bilir; şöyle ki, onların dilinde o tarlaya Akeldama, yani Kan tarlası, denilir.)

20. Çünkü Mezmurlar kitabında yazılmıştır: “Kona ı ıssız olsun, Ve içinde oturan olmasın;”*
Ve “Memuriyetini başkası alsın.”*

*Mez ur 69:25.

* Mez ur 109:8.

21. İmdi Rab İsanın aramıza girip çıktığı bütün zamanda,

22. Yahyanın vaftizinden ba lıyıp bizden yukarı alındığı güne kadar, yolda lı ımızda bulunan adamlardan biri, onun kıyamına bizimle beraber şahit olmak gerektir.

23. İki kişiyi lâkabı Yustus olup Barsaba denilen Yusufu, ve Mattiası ileri sürdüler.

24. Ve dua edip dediler: Ya Rab, sen ki, bütün insanların yüreklerini bilirsin, bu iki kişiden hangisini seçtin, onu göster de,

25. Yahudanın kendi yerine gitmek için bu hizmet ve resalette onun bıraktığı yeri alsın.

26. Onlar için kura atıldılar; kura Mattiasa düştü; ve on bir resuller ile sayıldı.

BAP 2

PENT KOST günü olduğu zaman, hepsi bir arada toplu idiler.

2. Zorlu bir yel esiyormu  gibi ansızın gökten bir ses geldi, ve bütün oturdukları evi doldurdu.

3. Ve ateşten imiş gibi bölünen diller onlara görünüp onların her biri üzerine kondu.

4. Hepsi Ruh lkud sle doldu, ve kendilerine Ruhun verdiği s yleyi e göre başka başka dillerle s yleme e ba ladılar.

5. Gök altındaki her millett n Yahudiler, dindar adamlar, Yerusâlimde oturmakta idiler.

6. Ve bu ses gelince, halk bir araya toplanıp  a ırdılar, çünkü her biri, onların kendi dilile söylediğini i itiyordu.

7. Hayran oldular, ve şaşırıp dediler: İşte, söyleyen bu adamlar hep Galileli değil mi?
8. Ve nasıl biz, her birimiz kendi ana dilimizi işitiyoruz?
9. Biz, Partlar, Medler, Elâmlılar, ve Mezopotamyada, Yahudiyede hem de Kappadokyada, Pontus ve Asyada,
10. Frikyâ hem de Pamfilyada, Mısırdâ ve Libya semtlerinde Kirine çevresinde oturanlar, gerek Yahudi ve gerek mühtedi Romalı misafirler,
11. Giritliler ve Araplar, kendi dillerimizde Allahın büyük işlerini söylediklerini işitiyoruz.
12. Ve hepsi hayran olup birbirlerine: Bu ne olsa gerek? diye tereddüt ediyorlardı.
13. Fakat başkaları eğlenip dediler: Onlar yeni şarapla dolmuşlar.
14. Fakat Petrus Onbirlerle beraber ayağa kalktı, ve sesini yükseltip onlara hitap etti: Ey Yahudiler, ve bütün Yerusâlimde oturanlar, bu size malûm olsun, ve sözlerime kulak verin.
15. Zira bunlar sandığınız gibi sarhoş değildir; çünkü günün üçüncü saatidir.
16. Fakat bu olan Yoel peygamber vasıtası ile söylenmiştir:
17. “Ve son günlerde vaki olacak ki, Allah diyor,
Bütün beşer üzerine Ruhumdan dökeceğim;
Oğullarınız da kızlarınız da peygamberlik edecekler,
Ve gençleriniz rüyetler görecekler,
İhtiyarlarınız da rüyalar görecekler;
18. O günlerde kullarım üzerine de cariyelerim üzerine de,
Ruhumdan dökeceğim; ve peygamberlik edecekler.
19. Ve yukarıda gökte hârikalar,
Aşağıda yeryüzünde de alâmetler,
Kan ve ateş ve duman buğusu vereceğim.
20. Rabbin günü, o büyük ve şöhretli gün gelmeden önce,
Güneş karanlığa, ve ay kana döndürülecek;
21. Ve vaki olacak ki, her kim Rabbin ismini çağırırsa, kurtulacaktır.”*
- *Yoel 2:28-32.
22. Ey İsrail erleri, bu sözleri dinleyin: Nâsıralı İsayı, onun vasıtası ile Allahın aranızda yaptığı kudretli işler, hârikalar ve alâmetlerle size Allah tarafından tasdik edilmiş olan adam, nasıl ki, siz kendiniz de bilirsiniz,
23. Allahın mukadder muradı ve ezeli ilmile ele verilmiş olarak günahkârlar elile onu haça gerdiniz, ve öldürdünüz;
24. Allah ölüm acılarını çözerek onu kıyam ettirdi; çünkü onun ölüm tarafından tutulması mümkün değildi.
25. Zira Davud onun için diyor:
“Rabbi daima önümde gördüm;
Çünkü sarsılmıyayım diye, o benim sağımdadır;
26. Bunun için yüreğim mesrur oldu, ve dilim çok sevindi;
Bedenim de ümitle oturacak;
27. Çünkü sen canımı ölümler diyarına terketmezsin,
Ve Mukaddesini çürüklük görmeğe bırakmazsın.
28. Hayat yollarını bana bildirdin;
Didarınla beni meserretle dolduracaksın.”*
- *Mezmur 16:8-11.
29. Kardeşler, size büyük ata Davud için açıkça demek gerektir ki, hem öldü, hem gömüldü, ve kabri bugüne kadar yanımızdadır.
30. İmdi peygamber olduğundan, ve kendi tahtı üzerine sulbünün semeresinden birini oturtacağını Allahın kendisine and ile kasem ettiğini bildiğinden
31. önceden görüp, o ne ölümler diyarına bırakıldı, ne de bedeni çürüme gördü, diye Mesihin kıyamı hakkında söyledi.

32. Bu İsayı Allah kıyam ettirdi; ve biz hepimiz bunun şahitleriyiz.
33. İmdi Allahın sağ elile yükseltilmiş, Babadan Ruhülkudüs vadini almış olup sizin bu gördüğünüzü ve işittiğinizi döktü.
34. Çünkü Davud göklere çıkmadı; fakat kendisi diyor:
“Rab Rabbime dedi:
35. Ben senin düşmanlarını ayaklarının basamağı yapıncıya kadar,
Sağımda otur.”*
- *Mezmun 110:1.
36. İmdi bütün İsrail evi gerçekten bilsin ki, kendisini haça gerdiğiniz bu İsayı Allah hem Rab hem Mesih etmiştir.
37. Bunu işitince, yürekleri iğnelenip Petrusa ve obir resullere dediler: Kardeşler, ne yapalım?
38. Petrus da onlara dedi: Tövbe edin; ve günahlarınızın bağışlanması için her biriniz İsa Mesihin ismile vaftiz olunsun; ve Ruhülkudüs vergisini alacaksınız.
39. Çünkü vait, size ve çocuklarınıza, ve uzakta olanların hepsine, Allahımız Rabbin kendisine çağıracağı ne kadar adam varsa, onlaradır.
40. Ve başka bir çok sözlerle şehadet edip onları teşvik ederek: Bu sapık nesilden kendinizi kurtarın, dedi.
41. İmdi onun sözünü kabul edenler vaftiz olundular; ve o gün üç bin kadar can onlara katıldı.
42. Resullerin taliminde ve müşareketinde, ekmek kırmakta ve dualarda devam ediyorlardı.
43. Her cana korku düştü; ve resuller vasıtası ile çok hârikalar ve alâmetler oluyordu.
44. Bütün iman edenler bir arada olup her şeyleri müşterekti;
45. mallarını ve mülklerini satıp onları hepsine herkesin ihtiyacına göre dağıtıyorlardı.
46. Her gün birlikte mabede devam edip evde ekmek kırarak sevinçle ve yürek sadeliğiyle yemek yiyorlardı.
47. Allaha hamdederek bütün kavm indinde lûtf bulmakta idiler. Rab da kurtulanları günden güne onlara katıyordu.

BAP 3

- PETRUS ile Yuhanna dua vakti olan dokuzuncu saatte mabede çıkıyorlardı.
2. Anadan doğma total bir adam götürülmekte idi, mabede girenlerden sadaka dilenmek için her gün onu mabedin Güzel denilen kapısı yanına koyarlardı;
3. ve mabede girmek üzere olan Petrus ile Yuhannayı görüp sadaka istedi.
4. Petrus da Yuhanna ile ona göz dikip: Bize bak, dedi.
5. Ve adam onlardan bir şey almağı umarak kendilerine dikkat ediyordu.
6. Fakat Petrus dedi: Bende gümüş ve altın yoktur; ancak bende olanı sana veriyorum.
Nâsıralı İsa Mesih ismile yürü!
7. Ve sağ elinden onu tutup kaldırdı; ve hemen ayakları ve topuk kemikleri kuvvet buldu.
8. Sıçrıyıp ayakta durdu ve yürümeğe başladı; gezinip sıçrıyarak ve Allaha hamdederek onlarla mabede girdi.
9. Bütün kavm onu yürümekte ve Allaha hamdetmekte gördüler;
10. ve onu tanıdılar, mabedin Güzel kapısında sadaka için oturan adam bu idi; ve ona vaki olandan ötürü hayret ve şaşkınlıkla doldular.
11. Ve adam, Petrus ile Yuhannayı tutmakta iken, bütün kavm şaşarak, Süleymanın Eyvanı denilen yere, onların yanına koştular.
12. Petrus bunu görünce, kavma cevap verdi: Ey İsrail erleri, niçin buna şaşıyorsunuz? Yahut biz kendi kudretimiz veya takvamızla onu yürütmüşüz gibi, bize niçin göz dikiyorsunuz?
13. İbrahimin, İshakın ve Yakubun Allahı, atalarımızın Allahı, kendi Kulu İsayı taziz etti; onu

siz ele verdiniz, ve Pilatus onu salıvermeğe karar vermişken, Pilatusun önünde onu inkâr ettiniz.

14. Ve o Mukaddesi ve Salihi inkâr edip bir katilin size bağışlanmasını istediniz.

15. Ve hayat Reisini öldürdünüz; Allah onu ölümlerden kıyam ettirdi; bunun şahitleri biziz.

16. Onun ismine olan iman ile bu gördüğünüz ve bildiğiniz adamı onun ismi kuvvetlendirdi; ve onun vasıtası ile olan iman hepinizin karşısında o adama bu tam sağlığı verdi.

17. Şimdi, ey kardeşler, biliyorum ki, reisleriniz gibi, siz de bunu bilmiyerek işlediniz;

18. ve Allah Mesihinin elem çekeceğine dair bütün peygamberlerin ağzı ile önceden haber verdiği şeyleri böylece yerine getirdi.

19. İmdi günahlarınızın silinmesi için tövbe edin, ve dönün, ta ki, Rabbin önünden tazelenmek vakitleri gelsin;

20. ve size tayin olunan Mesih İsayı göndersin;

21. Allahın kadimden beri mukaddes peygamberlerinin ağzı ile söylediği bütün şeylerin iadesine kadar, gök onu kabul etmek gerektir.

22. Gerçek Musa demiştir: “Rab Allah size kardeşleriniz arasından benim gibi bir peygamber çıkaracak; bütün şeylerde, size her ne söyleyse, onu dinliyeceksiniz.”*

23. “Ve vaki olacaktır ki, kavmdan o peygamberi dinlemiyen her can helâk edilecektir.”*

24. Ve bütün peygamberler, Samuel, ve sıra ile gelenlerden beri söyliylenlerin hepsi de, bu günleri ilân ettiler.

25. Siz peygamberlerin, ve İbrahime: “Yerin bütün aileleri senin neslinde mubarek kılınacaktır,”* diye Allahın atalarınızla kestiği ahdin oğullarısınız.

26. Allah her birinizi kötülüklerinden döndürmekle mubarek kılsın diye, Kulunu kıyam ettirip önce size gönderdi.

*Tesniye 18:15.

*Tesniye 18:19.

*Tekvin 12:3; 22:18; 26:4; 28:14.

BAP 4

VE onlar kavma söylerken, kâhinler, mabedin kumandanı ve Sadukiler, kavma öğreterek

2. İsada ölümlerden kıyâmı ilân eyledikleri için, çok gücenerek üzerlerine geldiler.

3. Ve onlara el attılar, ve ertesi güne kadar hapishaneye koydular; çünkü zaten akşamdı.

4. Fakat sözü işitenlerin bir çoğu iman ettiler; ve adamların sayısı beş bin kadar oldu.

5. Ve ertesi gün vaki oldu ki, reisleri, ihtiyarları ve yazıcıları Yerusâlimde toplandılar;

6. başkâhin Hanna, Kayafa, Yuhanna, İskender ve başkâhinin akrabasından olanların hepsi orada idiler.

7. Ve onları ortada durdurdukları zaman, sordular: Siz hangi kudretle, yahut hangi isimle bunu yaptınız?

8. O zaman Petrus Ruhûlkudüsle dolu olup onlara dedi: Ey kavmin reisleri, ve ihtiyarlar,

9. eğer biz bugün hasta adama olan iyi iş, ve ne ile şifa bulduğu hakkında tahkik olunuyorsak,

10. hepinize, ve bütün İsrail kavmına malûm olsun ki, haça gerdiğiniz, ve Allahın ölümlerden kıyam ettirdiği Nâsıralı İsa Mesih'in ismile bu adam karşınızda sağlam duruyor.

11. Bu o taştır* ki, siz yapıcılar tarafından tahkir edilip köşenin başı oldu.

12. Ve başka hiç birinde kurtuluş yoktur; çünkü gök altında adamlar arasında verilmiş başka bir isim yoktur ki, onunla kurtulabilelim.

*Mezmur 118:22.

13. Onlar da Petrusun ve Yuhannanın cesaretini gördükleri, ve okumamış, avamdan adamlar olduklarını anladıkları zaman, şaşıldılar; ve onların İsa ile beraber bulunmuş olduklarını bildiler.

14. Ve şifa bulan adamı onlarla beraber durmakta görerek buna karşı söyliyemediler.
15. Fakat Millet meclisinden çıkmalarını kendilerine emrettikten sonra, aralarında öğütleşip dediler:
16. Bu adamlara ne yapalım? çünkü onların elile belli bir alâmet yapıldığı bütün Yerusâlimde oturanlara aşikârdır; ve inkâr edemeyiz.
17. Fakat kavm arasında daha çok yayılmasın diye onları tehdit edelim de artık bu isimle kimseye söz söylemesinler.
18. Ve onları çağırıp katiyyen İsa ismile söz söyliyip öğretmesinler diye tenbih ettiler.
19. Fakat Petrus ve Yuhanna cevap verip onlara dediler: Sizi Allahtan ziyade dinlemek Allah gözünde doğru mudur? siz hükmedin;
20. çünkü biz gördüğümüz ve işittiğimiz şeyleri söylememek elimizde değildir.
21. Ve kavmdan dolayı onları nasıl cezalandıracaklarını bilmiyerek, kendilerini daha çok tehdit ettikten sonra, salıverdiler, çünkü herkes olan işten dolayı Allahı taziz ediyordu.
22. Çünkü üzerinde şifa alâmeti vaki olan adam kırk yaşını geçmişti.
23. Onlar salıverildikten sonra, arkadaşlarına geldiler, kendilerine başkâhinlerin ve ihtiyarların bütün dediklerini onlara bildirdiler.
24. Ve onlar bunu işitince Allaha birlikte ses yükseltip dediler: Ya Rab, sen ki, gökü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi yarattın,
25. sen Ruhülkudüs vasıtası ile, atamız Davud kulunun ağzı ile, dedin: “Niçin Milletler kaynaştılar, Ve ümmetler boş şeyler kuruntu ettiler?
26. Dünyanın kıralları saf bağladılar, Ve hükümdarlar bir arada, Rabbe karşı ve Mesihine karşı toplandılar.”*
- *Mezmun 2:1, 2.
27. Çünkü senin elinin ve muradının vaki olmasını evelden takdir ettiği şeylerin hepsini yapmak için Hirodes, ve Pontuslu Pilatus,
28. Milletler ve İsrail kavmları ile, meshettiğin mukaddes Kulun İsaya karşı, gerçek bu şehirde bir araya toplandılar.
29. Ve şimdi, ya Rab, onların tehditlerine bak, mukaddes Kulun İsanın ismile alâmetler ve hârikalar olsun diye şifa vermek için elini uzattığın zaman,
30. kullarına da senin sözünü bütün cesaretle söylemeği ihsan eyle.
31. Onlar dua ettikten sonra, toplanmış oldukları yer sarsıldı; hepsi Ruhülkudüsle doldular, ve Allahın sözünü cesaretle söyliyordular.
32. İman edenlerin cemaati tek yürek ve tek can idi; ve hiç biri kendisinin olan şeyler için: Benimdir, demiyordu; fakat her şey onlar için müşterekti.
33. Ve resuller büyük kuvvetle Rab İsanın kıyamına şehadet ediyorlardı; ve hepsinin üzerinde büyük lûtuftu vardı.
34. Çünkü aralarında yoksul kimse yoktu; zira tarlaları yahut evleri olanların hepsi satıp, satılmış olan şeylerin bedellerini getirerek
35. resullerin ayakları önüne koyuyorlardı; ve her birine ihtiyacına göre dağıtılıyordu.
36. Resuller tarafından Barnabas (ki, tercüme olunursa, Teselli oğlu demektir) lâkabı ile anılan aslı Kıbrıslı Yusufun, Levili bir adamın, tarlası vardı;
37. ve onu sattı, ve parayı getirip resullerin ayakları önüne koydu.

BAP 5

FAKAT Hananya denilen adamın biri, karısı Safira ile bir mülk sattılar,
2. karısının da haberi olarak değerinden bir kısmını kendine ayırdı, ve bir kısmını götürüp resullerin ayakları önüne koydu.

3. Fakat Petrus dedi: Ey Hananya, niçin Şeytan senin yüreğini doldurdu da Ruhülkudüse yalan söyliyip tarlanın değerinden bir kısmını kendine ayırdın?
4. Kaldığı halde sana kalmıyor muydu? ve satıldıktan sonra, senin hükmünde değil miydi? Nasıl oldu da yüreğine bu şeyi koydun? İnsanlara değil, ancak Allaha yalan söyledin.
5. Hananya bu sözleri işitince, düşüp ruhu verdi; ve bütün işitenler üzerine büyük korku düştü.
6. Gençler kalkıp onu kefenlediler, ve dışarı çıkarıp gömdüler.
7. Ve vaki oldu ki, hemen üç saat kadar ara ile karısı da, vaki olanı bilmiyerek içeri girdi.
8. Petrus ona cevap verdi: Tarlayı o kadara mı sattınız? bana söyle. O da: Evet, o kadara, dedi.
9. Fakat Petrus ona dedi: Nasıl oldu da Rabbin Ruhunu denemek için aranızda sözbirliği ettiniz? İşte, kocanı gömenlerin ayakları kapıdadır, seni de dışarı götüreceklerdir.
10. O da hemen Petrusun ayakları yanına düşüp ruhu verdi; ve gençler içeri girip onu ölmüş buldular; ve dışarı çıkararak kocasının yanına gömdüler.
11. Bütün kilise üzerine, ve bütün bu şeyleri işitenler üzerine büyük korku düştü.
12. Resullerin ellerile kavm arasında çok alâmetler ve hârikalar oluyordu; ve hepsi birlikte Süleymanın Eyvanında bulunuyorlardı.
13. Fakat obirlerinden kimse onlara katılmağa cesaret etmiyordu; kavm ise onları tâzim ediyordu;
14. iman eden daha bir çok erkekler ve kadınlar Rabbe katılıyorlardı;
15. şöyle ki, Petrus geçtiği zaman, hiç olmazsa onun gölgesi onların birini gölgelendirsin, diye hastaları sokaklara çıkarıp döşekler ve kerevetler üzerine koyarlardı.
16. Yeruşalim etrafında olan şehirlerin ahali de hastaları ve murdar ruhlardan azap çekenleri getirerek toplandılar; onların hepsi şifa buldular.
17. Başkâhin ve bütün beraberinde olanlar (ki, Sadukiler fırkasından idiler) kalkıp kıskançlıkla doldular,
18. ve resuller üzerine el atıp onları umumî hapishaneye koydular.
19. Fakat Rabbin bir meleği geceleyin zindan kapılarını açtı, ve onları dışarı çıkarıp dedi:
20. Gidin, ve mabette durup bu Hayatın bütün sözlerini kavma söyleyin.
21. Ve onlar bunu işitince, gün doğarken mabede girip öğretiler. Ve başkâhin ve beraberinde olanlar gelip Millet meclisini ve İsrail oğullarının bütün ayanını bir araya çağırdılar, ve onları getirsinler diye hapishaneye adam gönderdiler.
22. Fakat memurlar geldikleri zaman, zindanda onları bulmadılar, ve dönerek haber verip dediler:
23. Hapishaneyi sıkıca kapalı, ve muhafızları kapıların önünde durmakta bulduk; fakat açınca içerde kimseyi bulmadık.
24. Mabedin kumandanı ve başkâhinler bu sözleri işitince: Bu ne olabilir? diye onlar hakkında tereddüt ettiler.
25. Ve bir adam gelerek onlara haber verdi: İşte, zindana koyduğunuz adamlar mabette durup halka öğretiyorlar.
26. Bunun üzerine kumandan memurlarla beraber gitti, ve onları zorlamıyarak getirdi; çünkü taşlanırsınız diye kavmdan korkuyorlardı.
27. Ve onları getirip Millet meclisinin önünde durdurdular. Ve başkâhin onlara sorup dedi:
28. Bu isim ile öğretmeyin, diye size sıkı tenbih ettik; ve işte, öğretişiniz ile Yeruşalimi doldurdunuz, ve bu adamın kanını üzerimize getirmek niyetindesiniz.
29. Fakat Petrus ve resuller cevap verip dediler: İnsanlardan ziyade Allaha itaat etmek gerektir.
30. Sizin ağaca asarak öldürdüğünüz İsayı atalarımızın Allahı kıyam ettirdi.
31. Allah onu kendi sağ elile Reis ve Kurtarıcı olarak yükseltti, ta ki, İsraille tövbe ve günahların bağışlanmasını versin.
32. Biz bu şeylerin şahitleriyiz; ve ona itaat edenlere Allahın verdiği Ruhülkudüs de şahittir.
33. Fakat onlar bunu işitince, çok kızıp resulleri öldürmeyi kurdular.

34. Fakat şeriat müderrisi, ve bütün kavmin muteber tuttuğu Gamaliel denilen bir Ferisi, Millet meclisinde kalktı, ve resulleri biraz dışarı çıkarsınlar diye emretti.
35. Ve onlara dedi: Ey İsrail erleri, bu adamlar hakkında yapmak üzre olduğunuz şeyden dolayı sakının.
36. Çünkü bu günlerden önce Tevdas, kendisini bir şeymiş gibi göstererek ayaklandı, ona dört yüz kişi kadar katıldılar, kendisi öldürülüp ona itaat edenlerin hepsi dağıldılar, ve yok oldular.
37. Ondan sonra tahrir günlerinde, Galileli Yahuda ayaklandı, ve bir kavmi peşine taktı; o da helâk oldu, ve hep ona itaat edenler dağıldılar.
38. Ve şimdi size derim: Bu adamlardan vazgeçin, ve onları bırakın ki, Allaha karşı da cenk ediciler olmayasınız; çünkü bu niyet veya bu iş insanlardan ise, bozulacaktır;
39. fakat Allahtan ise, onları bozmağa sizin gücünüz yetmez.
40. Ona kandılar, ve resulleri çağırıp onları dövdükten sonra, İsanın ismile söylemesinler diye tenbih ettiler, ve salıverdiler.
41. Böylece onlar o İsim için hakaret görmeğe lâıyk sayıldıklarına sevinerek, Millet meclisi önünden çıktılar.
42. Ve her gün mabette ve evde öğretmekten ve İsa Mesihi müjdelemekten vazgeçmiyorlardı.

BAP 6

- ŞAKİRTLERİN çoğalmakta olduğu o günlerde, Yunanca konuşan Yahudilerden İbranîlere karşı mırıldanma oldu; çünkü kendi dullarına gündelik yardımda bakılmıyordu.
2. Ve Onikiler, şakirtler cemaatini yanlarına çağırıp dediler: Allahın sözünü bırakıp sofralara hizmet etmemiz iyi değil.
3. İmdi ey kardeşler, haklarında iyi şahadet olunan Ruh ve hikmetle dolu yedi kişi aranızda araştırın; onları bu işe tayin edelim.
4. Biz ise, duada ve sözün hizmetinde gayretle devam ederiz.
5. Ve bu söz bütün cemaate hoş göründü; ve iman ve Ruhülkudüsle dolu bir adam olan İstefanosu ve Filipusu, Prohorosu, Nikanoru, Timonu, Parminası ve Antakyalı mühtedi Nikolaosu seçtiler;
6. onları resuller önünde durdurdular; resuller de dua ettikten sonra, onlar üzerine ellerini koydular.
7. Allahın sözü büyüyordu, ve Yeruşalimde şakirtlerin sayısı çok artıyordu. Kâhinlerden bir çoğu da imana itaat ediyorlardı.
8. İstefanos inayet ve kudretle dolu olarak kavm arasında büyük hârikalar ve alâmetler yapıyordu.
9. Ve Libertinler havrası denilen havradan, ve Kirinelilerden, ve İskenderiyelilerden, Kilikyadan ve Asyadan olanlardan bazıları kalkıp İstefanos ile çekişiyorlardı,
10. ve onun sözündeki hikmet ve Ruha karşı koyamıyorlardı.
11. O zaman adamlar ayarttılar, ve bunlar: Musa ve Allaha karşı küfrettiğini biz işittik, dediler.
12. Kavmi, ihtiyarları ve yazıcıları kışkırttılar, ve üzerine gelerek onu tutup Millet meclisine götürdüler;
13. ve yalancı şahitler koydular ve bunlar dediler: Bu adam şu mukaddes yere, ve şeriate karşı sözler söylemekten vazgeçmiyor;
14. çünkü bu Nâsıralı İsa bu yeri harap edecek, ve Musanın bize verdiği âdetleri değiştirecektir, dediğini işittik.
15. Millet meclisinde oturanların hepsi onun üzerine gözlerini dikerek, yüzünü bir melek yüzü gibi gördüler.

BAP 7

BAŞKÂHİN: Bu şeyler böyle midir? dedi.

2. O da dedi: Kardeşler ve babalar, dinleyin. Atamız İbrahim Haranda oturmazdan önce, Mezopotamyada bulunduğu zaman, izzet Allahı kendisine göründü,

3. ve ona dedi: Memleketinden, ve akrabasının yanından çık, ve sana göstereceğim memlekete gel.

4. O zaman Kildanîlerin memleketinden çıkıp Haranda oturdu; ve babası öldükten sonra, oradan şimdi oturduğunuz memlekete Allah onu getirdi.

5. Ve orada kendisine miras olarak ayak koyacak yer bile vermedi; ve daha çocuğu yok iken, orayı kendisine ve kendisinden sonra zürriyetine mülk olarak vermeği vadetti.

6. Allah şöyle dedi: Yabancı memlekette dört yüz yıl zürriyetin garip olacaktır, ve onu köle edecekler, ona cefa eyliyeceklerdir.

7. Allah dedi: Ve kölelik edecekleri millete ben hükmedeceğim; ve bu şeylerden sonra çıkıp bu yerde bana kulluk edeceklerdir.

8. Ve ona sünnet ahdini verdi; ve böylece İbrahim İshakın babası olup onu sekizinci günde sünnet etti; ve İshak Yakubun, Yakub da on iki büyük ataların babası oldu.

9. Ve büyük atalar Yusufu kıskanarak Mısıra sattılar; ve Allah onunla idi,

10. ve onu bütün sıkıntılarından kurtardı, ve Mısır kralı Firavun önünde ona inayet ve hikmet verdi; o da kendisini Mısırın ve bütün evinin üzerine vali etti.

11. Ve bütün Mısır ve Kenân memleketi üzerine kıtlık ve büyük sıkıntı geldi; ve atalarımız yiyecek bulmuyorlardı.

12. Fakat Yakub Mısırdaki buğday olduğunu işitince, ilk defa atalarımızı gönderdi.

13. Ve ikinci defada, Yusuf kardeşlerine bildirildi, ve Yusufun soyu Firavuna belli oldu.

14. Yusuf da gönderip babası Yakubu ve bütün akrabası, yetmiş beş canı, çağırdı.

15. Ve Yakub Mısıra indi; kendisi ve atalarımız öldüler;

16. ve Şekeme götürülüp İbrahimin Şekemde Hamor oğullarından gümüş pahası ile satın aldığı kabre konuldular.

17. Fakat Allahın İbrahime ettiği vadin vakti yaklaştığı zaman, kavm Mısırdaki büyüyüp çoğalmıştı;

18. o vakte kadar ki, Mısır üzerine Yusufu tanımayan başka bir kiral çıktı.

19. O kiral soyumuza hile etti, ve yaşamasınlar diye çocuklarını dışarı atmaları için babalarımıza cefa eyledi.

20. Musa o zamanda doğdu, ve gayet güzeldi; üç ay babası evinde beslendi;

21. ve dışarı atıldığı zaman, Firavunun kızı onu kaldırıp kendisine oğul olsun diye besledi.

22. Musa Mısırlıların her hikmetinde öğretilip sözlerinde ve işlerinde kudretli idi.

23. Fakat kırk yaşı dolmak vakitlerinde yüreğine kardeşleri, İsrail oğullarını, yoklamak arzusu geldi.

24. Ve haksızlık çeken birini görüp onu müdafaa etti, ve Mısırlıyı vurup ezilenin öcünü aldı.

25. Allahın kendi elile onlara kurtuluş vermekte olduğunu kardeşleri anladılar sanıyordu; fakat anlamadılar.

26. Ertesi gün onlar çekişmekte iken onlara göründü, ve kendilerini barıştırmak istiyip dedi: Efendiler, siz kardeşlersiniz, niçin birbirinize gaddarlık ediyorsunuz?

27. Fakat komşusuna gadreden adam onu itip dedi: Seni üzerimize kim reis veya hâkim etti?

28. Dün Mısırlıyı öldürdüğün gibi, beni de öldürmek mi istiyorsun?

29. Bu söz üzerine Musa kaçtı, ve Midyan memleketinde konuk olup orada iki oğul babası oldu.

30. Ve kırk yıl dolunca Sina dağı çölünde çalı ateşi alevinde kendisine bir melek göründü.
31. Ve Musa gördüğü zaman, bu görünüşe şaşıtı, ve bakmak için yaklaşıncı, Rabbin sesi geldi:
32. Ben senin atalarının Allahı, İbrahimin, İshakın, ve Yakubun Allahıyım. Musayı titreme alıp bakmağa cesaret edemiyordu.
33. Ve Rab ona dedi: Ayaklarından çarıkları çıkar; çünkü üzerinde durduğun yer mukaddes topraktır.
34. Gerçekten Mısırdaki olan kavmimin sıkıntısını gördüm, ve onun iniltisini işittim, onları kurtarmağa indim; şimdi gel, seni Mısıra göndereceğim.
35. Seni kim reis veya hâkim etti? diyerek istemedikleri bu Musayı, Allah çalıda kendisine görünen meleğin elile reis ve kurtarıcı olarak gönderdi.
36. Bu adam Mısırdaki, ve Kızıl Denizde, ve kırk yıl çölde hârikalar ve alâmetler yaparak onları çıkardı.
37. İsrail oğullarına: “Allah size kardeşlerinizden benim gibi bir peygamber çıkaracaktır,”* diyen o Musadır.
38. Sina dağında kendisine söyleyen melek ile ve atalarımız ile çöldeki kilisede olan odur, o ki, bize vermek üzere diri sözler aldı.
39. Ve atalarımız ona itaat etmek istemiyip kendisini reddederek yürekleriyle Mısıra döndüler.
40. Ve Haruna dediler: “Önümüzden gidecek bize ilâhlar yap; çünkü bizi Mısır diyarından çıkaran o Musaya ne oldu bilmiyoruz.”*
41. O günlerde bir buzağı yaptılar; puta kurban takdim edip ellerinin işleriyle sevindiler.
42. Ve Allah döndü, ve onları gök ordusuna kulluk etmeğe bıraktı; nitekim peygamberlerin kitabında yazılmıştır: “Ey İsrail evi, kırk yıl çölde Bana mı zebihalar ve kurbanlar takdim ettiniz?”
- *Tesniye 18:15.
- *Çıkış 32:1.
43. Ve Molokun çardağını, Ve Refan ilâhının yıldızını, Onlara tapmak için yaptığın suretleri taşıdınız; Ve sizi Babilden öte götürceğim.”*
- *Amos 5:25-27.
44. Şehadet çadırını gördüğü örneğe göre yapsın diye, Musaya söylemiş olanın emrettiği gibi, şehadet çadırı çölde atalarımızda idi.
45. Atalarımız sırası ile alarak Yeşu ile beraber milletlerin mülküne onu getirdiler; o milletleri Allah Davudun günlerine kadar atalarımızın önünden kovdu.
46. Davud Allah indinde inayet bulup Yakubun Allahına bir mesken bulmak diledi.
47. Fakat Süleyman ona bir ev yaptı.
48. Lâkin Yüce Olan el ile yapılan evlerde oturmaz; nitekim peygamber diyor:
49. “Tahtım gök, ve ayaklarıma basamak yerdir; Siz bana nasıl bir ev yaparsınız? Rab diyor; Yahut neresi rahatım yeri?”
50. Bütün bunları yapan benim elim değil mi?”*
- *İşaya 66:1, 2.
51. Ey boyunları sert, yürekleri ve kulakları sünnetsiz adamlar! Siz daima Ruhülkudüse karşı duruyorsunuz; atalarınızın ettiği gibi siz de ediyorsunuz.
52. Atalarınız peygamberlerin hangisine eza etmediler? ve o Salihin geleceğini önceden bildirenleri öldürdüler; siz de şimdi onun hainleri ve katilleri oldunuz.
53. Siz ki, şeriatı meleklerin tertip ettikleri gibi aldınız, ve tutmadınız.
54. Onlar bu şeyleri işitince çok kızıp üzerine diş gıcırdattılar.
55. Fakat o, Ruhülkudüsle dolu olup gözlerini göke dikerek Allahın celâlini, ve Allahın sağında durmakta olan İsaya gördü,
56. ve dedi: İşte, gökleri açılmış, ve İnsanoğlunu Allahın sağında durmakta görüyorum.
57. Fakat onlar yüksek sesle bağırıp kulaklarını tıkadılar, ve hep birden üzerine saldırdılar;
58. ve onu şehirden dışarı atıp taşladılar; ve şahitler kendi esvaplarını Saul denilen bir gencin

ayakları yanına koydular.

59. İstefanos: Ya Rab İsa, ruhumu al, diyerek dua etmekte iken onu taşıdılar.

60. Diz çöküp yüksek sesle: Ya Rab, onlara bu günahı yükleme, dedi. Ve bunu söyleyince uykuya vardı.

BAP 8

VE onun öldürülmesine Saul razı olmuştu.

O günde Yerusolimde olan kiliseye karşı büyük eza oldu; resullerden başka, hepsi Yahudiye ve Samiriye memleketlerinde her yana dağıldılar.

2. Dindar adamlar İstefanosu gömdüler, ve ona büyük yas tuttular.

3. Fakat Saul evden eve girerek kiliseyi perişan ediyordu; ve erkekleri ve kadınları sürükliyip zindana atıyordu.

4. İmdi dağılanlar sözü müjdeliyerek dolaştılar.

5. Ve Filipus Samiriye şehrine inip onlara Mesihi ilân etti.

6. Ve yapmakta olduğu alâmetleri halk işitip görünce Filipus tarafından söylenenlere hep birden kulak verdiler.

7. Çünkü murdar ruhları olan çok kimselerden ruhlar yüksek sesle bağırıp çıkarlardı, ve çok kötürüm ve topallar iyi oldular.

8. Ve o şehirde büyük sevinç oldu.

9. Fakat şehirde sihirbazlık eden, kendisini büyük bir adam göstererek Samiriye ahalisini hayrete düşüren Simun adlı biri vardı;

10. ve: Allahın Büyük denilen kudreti budur, diyerek küçükten büyüğe kadar hepsi ona dikkat ederlerdi.

11. Ve ona dikkat ederlerdi, çünkü çok zamandan beri kendi sihirbazlıkları ile onları hayrete düşürmüştü.

12. Fakat Allahın melekûtu ve İsa Mesihin ismi hakkında müjdeliyen Filipusa iman ettikleri zaman, erkekler ve kadınlar vaftiz olundular.

13. Simun kendisi de iman etti; ve vaftiz olunarak daima Filipusun yanında durup yapılan alâmetleri ve büyük kudretleri görür, şaşardı.

14. Ve Yerusolimde olan resuller Allahın sözünü Samiriyenin kabul ettiğini işitince, Petrusu ve Yuhannayı onlara gönderdiler;

15. bunlar da indikleri zaman, Ruhülkudüsü alsınlar diye onlar için dua ettiler;

16. çünkü onlardan hiç biri üzerine henüz inmemişti; yalnız Rab İsanın ismine vaftiz olunmuşlardı.

17. O zaman resuller, onların üzerine ellerini koydular, onlar da Ruhülkudüsü aldılar.

18. Ve resullerin elleri konulmakla Ruhülkudüs verildiğini görünce Simun onlara para getirip dedi:

19. Bana da bu kudreti verin de, kimin üzerine ellerimi korsam, Ruhülkudüsü alsın.

20. Fakat Petrus ona dedi: Gümüşün seninle beraber helâk olsun, çünkü Allah vergisi para ile elde edilir sandın.

21. Bu şeyde senin ne payın var ne de nasibin; çünkü Allaha karşı yüreğin doğru değil.

22. İmdi bu kötülüğünden tövbe edip Allaha yalvar, belki yüreğinin düşüncesi sana bağışlanır.

23. Çünkü seni öd acılığında ve sapıklık bağlarında görüyorum.

24. Simun da cevap verip dedi: Benim için siz Rabbe yalvarın da, bu dediklerinizden hiç biri üzerime gelmesin.

25. İmdi Rabbin sözüne şehadet edip söyledikten sonra, Samiriyelilerin bir çok yerlerine incili vâzederek Yerusolime döndüler.

26. Fakat Rabbin bir meleği Filipusa söyliyip dedi: Kalk, Yerus alimden Gazaya inen yola, cenuba doğru git; orası   ld r.
27. O da kalkıp gitti; ve i te, Habeş ilinden bir adam, Habe lerin kraliçası Kandakinin veziri, bütün hazineleri üzerine müdür olan bir hadım, Yerus alime tapınmağa gelmişti.
28. Geri gitmekte ve arabasında oturup İşaya peygamberi okumakta idi.
29. Ve Ruh Filipusa dedi: Yakla , ve bu arabaya katıl.
30. Filipus da yanına ko tu, ve İşaya peygamberi okumakta olduğunu i iterek dedi: Acaba okuduğunu anlıyor musun?
31. O da dedi: Biri bana yol göstermedikçe, nasıl anlıyabileyim? Ve binip kendisile oturmasını Filipusa yalvardı.
32. Ve kitaptan okuduğu yer bu idi:
     n gibi boğazlanmağa götürüldü;
Ve kuzu kırkıcısı önünde dilsiz olduğu gibi,
 ylece ağzını a mıyor;
33. Mahk miyeti kendi al almasında kaldırıldı;
Onun neslini kim beyan edecek?
Çünkü onun hayatı yerden kaldırılıyor.”*
- * İşaya 53:7, 8.
34. Hadım da Filipusa cevap verip dedi: Sana rica ederim, peygamber bunu kimin için söyliyor? kendisi için mi, yahut başka birisi için mi?
35. Filipus da ağzını açtı, ve bu yazıdan ba lıyıp İ ayı ona müjdeledi.
36. Ve yolda giderlerken bir suya geldiler; ve hadım dedi: İşte su; vaftiz olunmama ne engel var?*
- *Bazı eski metinler, tam olarak yahut kısmen, 37 inci âyeti ilâve ediyorlar:
37. *Ve Filipus dedi: Eğer bütün yüreğinle iman edersen caizdir. Ve o cevap verip dedi: İman ederim ki İsa Mesih Allahın Oğludur.*
38. Ve arabanın durmasını emretti; Filipus ve hadım, ikisi de suya indiler; ve Filipus onu vaftiz etti.
39. Ve sudan çıktıkları zaman, Rabbin Ruhu Filipusu alıp götürdü; ve hadım artık onu görmedi, çünkü sevinerek yoluna gitti.
40. Filipus ise, Azotusta bulundu; ve Kayseriyeye gelinciye kadar dolaşarak, incili bütün şehirlere müjdeliyordu.

BAP 9

- VE Saul hâlâ Rabbin  akirtlerine karşı tehdit ve katil soluyarak ba k hine geldi,
2. ve erkek olsun, kadın olsun, bu Yoldan olanları bulursa, bağlı olarak Yerus alime getirebilsin diye ba k hinden  ama, havralara mektuplar istedi.
3. Ve yolda giderken,  ama yaklaştığı zaman vaki oldu ki, gökten bir nur ansızın çevresinde parladı.
4. Ve yere d   p bir sesin kendisine: Saul, Saul, niçin bana eza ediyorsun? dediğini işitti.
5. O da: Ya Rab, sen kimsin? dedi. Ve o dedi: Ben eza ettiğin İsayım;
6. fakat kalk, ve  ehre gir, ve ne etmen gerektir sana söylenecek.
7. Onunla yolculuk eden adamların nutku tutulup durdular; sesi i itiyorlar, fakat kimseyi g rmiyorlardı.
8. Ve Saul yerden kalktı; gözlerini açınca bir şey g rmiyordu. Onlar da kendisini yederek  ama götürdüler.
9. Ve    gün görmez olup, ne yedi ne de içti.

10. Ve Şamda Hananya adlı bir şakirt vardı; ve Rab ona bir rüyette: Ey Hananya, dedi. O da: Ya Rab, işte ben, dedi.
11. Ve Rab ona dedi: Kalk, Doğru denilen sokağa git, ve Yahudanın evinde adı Saul olan Tarsusluyu ara; çünkü işte, o dua ediyor;
12. ve Hananya adlı bir adamın kendi yanına girdiğini, ve gözleri yine görsün diye ellerini üzerine koyduğunu görmüştür.
13. Ve Hananya cevap verdi: Ya Rab, bu adam için Yerusâlimde mukaddeslerine ne kadar kötülük ettiğini çok kimselerden işittim;
14. ve burada senin ismini çağıranların hepsini bağlamak için başkâhinlerden salâhiyeti var.
15. Fakat Rab ona dedi: Git, çünkü ismimi Milletler, kırallar, ve İsrail oğulları önüne götürmek üze o benim için seçilmiş bir âlettir.
16. Çünkü benim ismim uğrunda onun ne kadar şeyler çekmesi gerek idğini kendisine ben göstereceğim.
17. Ve Hananya gidip o eve girdi; ve Saulun üzerine ellerini koyup dedi: Saul kardeş, geldiğin yolda sana görünen Rab, İsa, gözlerin yine görsün ve Ruhûlkudüsle dolasın diye beni gönderdi.
18. Hemen gözlerinden sanki pullar düştü, ve gördü.
19. Ve kalkıp vaftiz olundu; ve yemek yiyip kuvvetlendi.
- Şamda olan şakirtlerle bir kaç gün kaldı.
20. Hemen havralarda, İsa Allahın Oğludur, diye vâzetti.
21. Ve işitenlerin hepsi şaşıp diyorlardı: Yerusâlimde bu ismi çağıranları perişan eden bu değil mi? ve onları başkâhinlere bağlı götürmek için buraya gelmişti.
22. Fakat Saul daha çok kuvvet bulup Mesih odur diye ispat ederek Şamda oturan Yahudileri şaşırttı.
23. Çok günler geçtikten sonra, Yahudiler onu öldürmek için öğütlediler;
24. fakat onların düzenleri Saula malûm oldu. Kendisini öldürmek için gece gündüz kapıları da bekliyorlardı;
25. fakat şakirtleri geceleyin onu aldılar, ve duvardan geçirip bir küfede sarkıtarak indirdiler.
26. Saul Yerusâlime vardığı zaman, şakirtlere katılmağa çalışıyordu; ve hepsi onun şakirt olduğuna inanmıyarak kendisinden korkuyorlardı.
27. Fakat Barnabas onu alıp resullere getirdi, ve yolda nasıl Rabbi görüp Rabbin ona söylediğini, ve Şamda İsanın ismile nasıl cesaretle vâzeylediğini onlara bildirdi.
28. Saul Yerusâlimde Rabbin ismile cesaretle vâzederek onlarla girip çıkmakta idi;
29. ve Yunanca konuşan Yahudilerle de söyleşip çekişiyordu; onlar da kendisini öldürmeğe çalışıyorlardı.
30. Ve kardeşler bunu öğrendikleri zaman, onu Kayseriyeye indirip Tarsusa yolladılar.
31. İmdi bütün Yahudiyede, Galilede, ve Samiriyede kilise bina olunarak selâmette idi; ve Rab korkusunda ve Ruhûlkudüsün tesellisinde yürüyerek çoğalıyordu.
32. Ve vaki oldu ki, Petrus her tarafı dolaşırken Liddada oturan mukaddeslere de indi.
33. Orada Eneas adlı bir adam buldu ki, kötürüm olup sekiz yıldan beri yatakta idi.
34. Petrus ona dedi: Eneas, İsa Mesih sana şifa veriyor; kalk da yatağını yap. O da hemen kalktı.
35. Ve Lidda ve Şaronda oturanların hepsi onu görüp Rabbe döndüler.
36. Yafada Tabita adlı (ki, tercümesi Ceylan, demektir) bir kadın şakirt vardı; bu kadının yaptığı iyi işler ve sadakalar pek çoktu.
37. Ve vaki oldu ki, o günlerde hastalanıp öldü; ve onu yıkadıktan sonra, bir yukarı odaya koydular.
38. Lidda Yafaya yakın olduğundan, şakirtler Petrusun orada bulunduğunu işitip: Bize kadar gelmekte gecikme, diye yalvarmak için kendisine iki kişi gönderdiler.
39. Petrus da kalkıp onlarla gitti. Ve geldiği zaman, onu yukarı odaya göturdüler; bütün dullar

yanında durup Ceylanın onlar ile beraberken yaptığı bütün gömlekleri ve esvapları göstererek ağlıyorlardı.

40. Fakat Petrus hepsini dışarı çıkardıktan sonra, diz çöküp dua etti; ve cesede dönüp: Tabita, kalk! dedi. O da gözlerini açtı, ve Petrusu görünce, kalkıp oturdu.

41. Petrus ona elini verip kendisini kaldırdı; ve mukaddesleri ve dulları çağırıp onu diri olarak önlerine koydu.

42. Bütün Yafada bu malûm oldu; ve bir çoğu Rabbe iman ettiler.

43. Ve vaki oldu ki, Petrus çok günler Yafada Simun adlı bir dabbağın yanında oturdu.

BAP 10

KAYSERİYEDE İtalyalı denilen taburdan yüzbaşı Kornelius adında biri vardı;

2. dindar ve bütün evile Allahtan korkar bir adam olup kavma çok sadaka verir, ve daima Allaha dua ederdi.

3. Günün dokuzuncu saati sularında bir rüyette açıkça gördü ki, Allahın bir meleği ona: Ey Kornelius, diyerek yanına girdi.

4. Ve çok korkarak ona göz dikip dedi: Nedir, ya Rab? Melek de ona dedi: Duaların ve sadakaların anılma için Allahın önüne çıktılar.

5. Şimdi Yafaya adamlar gönder, ve lâkabı Petrus olan Simun adlı adamı getirt;

6. kendisi Simun denilen dabbağın yanında misafirdir; onun evi deniz kıyısındadır.

7. Kendisine söyleyen melek gidince, hizmetçilerinden ikisini, ve daima kendisine hizmet edenlerden dindar bir askeri çağırıp

8. kendilerine her şeyi anlattıktan sonra, onları Yafaya gönderdi.

9. Ertesi gün onlar yolculuk ederek şehre yaklaşırken, altıncı saat sularında Petrus dua etmek için dama çıktı;

10. ve pek acıkıp yemek istedi; ve yemeği hazır ederlerken, üzerine bir vecit hali geldi;

11. gökü açılmış ve büyük çarşafa benzer bir kabın dört köşesinden asılı olarak yer üzerine indiğini gördü;

12. içinde her türlü dört ayaklı ve yerde sürünen hayvanlar ve gökün kuşları vardı.

13. Ve ona bir ses geldi: Petrus, kalk; boğazla da ye.

14. Fakat Petrus dedi: Haşâ, ya Rab! zira ben asla bayağı ve murdar şey yemedim.

15. Yine ikinci defa, kendisine ses geldi: Allahın temizlediği şeyleri sen bayağı etme.

16. Ve bu üç kere vaki oldu; ve kap hemen göke alındı.

17. Petrus gördüğü rüyet ne ola diye içinden şaşarken, işte, Kornelius tarafından gönderilen adamlar, Simunun evini soruşturarak kapı önünde durdular,

18. ve seslenerek: Petrus lâkaplı Simun buraya mı inmiştir? diye soruyorlardı.

19. Ve Petrus rüyet üzerine düşünürken, Ruh ona dedi: İşte, üç kişi seni arıyor.

20. Fakat kalk, aşağı in, hiç şaşırmadan onlarla git; çünkü onları ben gönderdim.

21. Petrus aşağı inip adamlara dedi: İşte, aradığınız benim; ne için geldiniz?

22. Onlar da dediler: Bütün Yahudi milletince iyi şahadet edilen salih ve Allahtan korkar bir adam olan yüzbaşı Korneliusa, seni evine getirtmesi ve senden sözler işitmesi mukaddes bir melek ile tenbih olundu.

23. İmdi onları içeri çağırıp misafir etti.

Ertesi gün kalkıp onlarla çıktı, ve Yafadan olan kardeşlerden bazıları onunla beraber gittiler.

24. Ve ertesi gün Kayseriyeye girdiler, Kornelius da kendi akrabasını ve yakın dostlarını bir araya çağırmış, onları bekliyordu.

25. Ve Petrus içeri girince Kornelius onu karşılayıp ayaklarına kapandı, ve secde etti.

26. Fakat Petrus: Kalk, ben de bir insanım, diyerek onu kaldırdı.

27. Ve onunla konuşarak içeri girip çok kimseleri toplanmış buldu;
28. ve onlara dedi: Başka milletten birile birleşmek, yahut yanına gitmek, Yahudi olan bir adam için ne derece doğru olmadığını bilirsiniz; fakat Allah bana gösterdi ki, hiç bir adama bayağı yahut murdar demiyeyim.
29. Bunun için ben çağırılınca karşı koymıyarak geldim. İmdi soruyorum: Ne için beni getirttiniz?
30. Kornelius da dedi: Dört gün evel, evimde bu saate kadar dokuzuncu saatin duasını etmekte idim; işte, parlak esvaplı bir adam önümde durup dedi:
31. Kornelius, senin duan işitildi, sadakaların Allahın önünde anıldı.
32. İmdi Yafaya gönder, deniz kıyısında dabbağ Simunun evinde misafir Petrus lâkaplı Simunu çağır.
33. İmdi hemen ben sana gönderdim; sen de geldiğine iyi ettin. Şimdi biz hepimiz Rabden sana emrolunan bütün şeyleri dinlemek üzere, burada Allahın önünde hazırız.
34. Petrus da ağzını açıp dedi:
- Gerçekten anlıyorum ki, Allah şahıslara bakmıyor;
35. fakat her millette kendisinden korkan ve salâh işliyen ona makbuldür.
36. Cümlelerin Rabbi olan İsa Mesih vasıtası ile İsrail oğullarına selâmet müjdeliyerek gönderdiği kelâmı,
37. Yahyanın vâzettığı vaftizden sonra, Galileden başlayarak bütün Yahudiyede vaki olan şeyi,
38. yani, Nâsıralı İsayı Ruhülkudüsle ve kudretle Allahın nasıl meshettiğini, onun iyilik yaparak İblis tarafından eza edilenlerin hepsine şifa verip dolaştığını bilirsiniz; çünkü Allah onunla idi.
39. Ve Yahudilerin memleketinde, ve Yerusâlimde yaptığı bütün şeylere biz şahitleriz; ve onu ağaca asıp öldürdüler.
40. Allah üçüncü günde onu kıyam ettirdi,
41. ve bütün kavma değil, ancak Allah tarafından evelce seçilmiş olan şahitlere, ölümlerden kıyam ettikten sonra kendisile yiyen ve içen bizlere, açıkça gösterdi.
42. Dirilerin ve ölümlerin Allah tarafından tayin olunan hâkimi odur, diye kavma vâzedip şehadet etmeği bize emretti.
43. Kendisine her iman eden, günahların bağışlanmasını onun ismile alacaktır, diye bütün peygamberler ona şehadet ediyorlar.
44. Petrus bu sözleri daha söylemekte iken, kelâmı işitenlerin hepsi üzerine Ruhülkudüs indi.
45. Ve Petrus ile beraber gelmiş olan sünnetli müminlerin hepsi şaşılar, çünkü Ruhülkudüs vergisi Milletler üzerine de dökülmüştü.
46. Çünkü onların dillerle söylediklerini, ve Allahı tâzim ettiklerini işitiyorlardı. O zaman Petrus cevap verdi:
47. Bizim gibi Ruhülkudüs alan bunlar vaftiz olunmasınlar diye suyu kim yasak edebilir?
48. Ve İsa Mesih ismine vaftiz olunmalarını emretti. O zaman bir kaç gün kalsın diye ona yalvardılar.

BAP 11

YAHUDİYEDE olan resuller ile kardeşler Allah sözünü Milletlerin de kabul ettiklerini işittiler.

2. Petrus Yerusâlime çıkınca, sünnetli olanlar:

3. Sen sünnetsiz adamların yanına girdin, ve onlarla beraber yedin, diyerek kendisile çekiştiler.

4. Fakat Petrus söze başlayarak onlara sırası ile anlatıp dedi:
5. Ben Yafa şehrinde dua etmekte idim. Vecit halinde bir rüyet gördüm; büyük çarşafa benzer bir kap dört köşesinden asılı olarak gökten iniyordu, ve ta yanıma kadar geldi.
6. Onun üzerine gözlerimi dikince düşündüm, ve yerin dört ayaklılarını, vahşi hayvanları, sürünen hayvanları ve gökün kuşlarını gördüm.
7. Ve bana: Petrus, kalk; boğazla da ye, diyen bir ses işittim.
8. Fakat dedim: Hâşâ, ya Rab! çünkü ağzıma bayağı ve murdar şey hiç girmemiştir.
9. Ve ses ikinci defa gökten cevap verdi: Allahın temizlediği şeyleri sen bayağı etme.
10. Ve üç defa bu vaki oldu, ve hepsi tekrar yukarı göke çekildi.
11. İşte, o anda Kayseriyeden bana gönderilen üç adam bulunduğumuz evin önünde durdular.
12. Ve Ruh bana hiç ayırt etmiyerek onlarla gitmemi söyledi. Bu altı kardeş de benimle geldiler, ve o adamın evine girdik;
13. o da meleşî nasıl gördüğünü, ve evinde durup kendisine: Yafaya gönder, Petrus lâkaplı Simunu getir;
14. sana sözler söyleyecektir; bütün evin ve sen onlarla kurtulacaksın, dediğini bize anlattı.
15. Ben de söylemeğe başlayınca, başlangıçta bize olduğu gibi, onlar üzerine de Ruhülkudüs indi.
16. Ve: Gerçi Yahya su ile vaftiz etti; fakat siz Ruhülkudüsle vaftiz edileceksiniz, diye Rabbin söylediği sözü hatırladım.
17. İmdi Rab İsa Mesihe iman ettiğimiz zaman, bize olduğu gibi, eğer onlara da aynı vergiyi Allah verdi ise, ben kim oluyordum ki, Allaha karşı durabileyim?
18. Onlar da bu şeyleri işitince sustular, ve Allaha hamdedip dediler: Öyle ise, Allah hayat için tövbeyi Milletlere de ihsan etti.
19. İmdi İstefanostan dolayı olan sıkıntı üzerine dağılmış olanlar, sözü Yahudilerden başka kimseye söylemiyerek Fenikeye, Kıbrısa ve Antakyaya kadar gittiler.
20. Fakat onlardan Kıbrıslı ve Kirineli olan bazıları Antakyaya geldikleri zaman, Rab İsayı müjdeliyerek Yunanlılara da söylediler.
21. Rabbin eli onlarla idi; ve bir çokları iman edip Rabbe döndüler.
22. Bunların haberi Yerusâlimde olan kilisenin kulağına irişti; ve Barnabası Antakyaya kadar gönderdiler;
23. vardığı zaman, Allahın inayetini görünce, sevindi, ve yürekten niyetle Rabbe yapışsınlar diye hepsini teşvik etti;
24. çünkü Ruhülkudüs ve imanla dolu iyi bir adamdı, ve çok halk Rabbe katıldı.
25. Ve kendisi Tarsusa Saulu aramağa gitti;
26. ve onu bulunca, Antakyaya getirdi. Ve vaki oldu ki, bütün bir yıl kilise ile bir arada toplandılar ve çok kimselere öğretiler; ve şakirtlerin Hıristiyan diye çağırılması önce Antakyada oldu.
27. O günlerde Yerusâlimden Antakyaya bazı peygamberler indiler.
28. Bunlardan Agabus adlı biri kalkıp bütün dünya üzerinde büyük bir kıtlık olacağını Ruh vasıtası ile bildirdi; bu da Klavdiusun günlerinde oldu.
29. Şakirtler, her biri gücü yettiğine göre, Yahudiyede oturan kardeşlere yardım göndermeğe karar verdiler;
30. bunu da Barnabas ve Saul elile ihtiyarlara göndererek yaptılar.

BAP 12

O}vakitlerde kıral Hirodes kiliseden bazılarını cefa etmek için el uzattı.

2. Yuhannanın kardeşi Yakubu kılıçla öldürdü.

3. Ve bunun Yahudilerin hoşuna gittiğini görerek ileri varıp Petrusu da tuttu. Hamursuz ekmek günleri idi.
4. Ve Petrusu tutunca, Fısıhtan sonra onu kavm önüne çıkarmak niyetile zindana koydu, ve onu beklemek için dörder askerlik dört takıma verdi.
5. İmdi Petrus zindanda tutulmakta idi; fakat kilisece onun için gayretle Allaha dua ediliyordu.
6. Hirodes onu ortaya çıkarmak üzre iken, tam o gece Petrus iki asker ortasında çifte zincirle bağlı olarak uyumakta idi; ve bekçiler kapı önünde zindanı bekliyorlardı.
7. Ve işte, Rabbin meleği yanında durdu, ve hücrede bir nur parladı; ve melek Petrusun böğrüne vurup: Çabuk kalk, diyerek onu uyandırdı, ve ellerinden zincirleri düştü.
8. Melek ona dedi: Kuşan, ve çarıklarını bağla; ve böyle etti. Ve melek ona: Esvabını giyip ardınca gel, dedi.
9. Ve çıkıp ardınca gitti; ve melek vasıtası ile olan şeyin gerçek olduğunu bilmiyordu, ancak rüyet gördüğünü sanıyordu.
10. Birinci ve ikinci bekçiyi geçerek şehre çıkılan demir kapıya geldiler; kapı onlara kendiliğinden açıldı; çıkıp bir sokağı geçtiler; ve melek hemen ondan ayrıldı.
11. Petrus kendine gelince, dedi: Şimdi gerçekten biliyorum ki, Rab meleğini gönderdi, ve beni Hirodesin elinden, ve Yahudi kavminin bütün umduklarından kurtardı.
12. Ve düşündükten sonra, Markos lâkaplı Yuhannanın anası Meryemin evine geldi; bir çocukları orada toplanmıştı, ve dua ediyorlardı.
13. Petrus dış kapının küçük kanadını çalınca, Roda adlı bir hizmetçi kız kulak vermeğe geldi.
14. Petrusun sesini tanıyınca, sevinçten kapıyı açmadan içeri koşarak Petrusun kapı önünde durduğunu bildirdi.
15. Ona: Çıldırılmışsın, dediler. Fakat kız böyle olduğunu iddia etti. Onlar da: Onun meleğidir, dediler.
16. Fakat Petrus kapıyı çalmakta devam etti; ve açtıkları zaman, kendisini görüp şaşılar.
17. Fakat susmaları için el ile işaret ederek Rabbin kendisini nasıl zindandan çıkardığını onlara anlatıp dedi: Bunları Yakuba ve kardeşlere bildirin. Ve çıkıp başka yere gitti.
18. Ve gündüz olunca, Petrus ne oldu, diye askerler arasındaki kargaşalık az değildi.
19. Hirodes de onu arayıp bulamayınca, bekçileri sorguya çekip öldürülsünler diye emretti. Ve Yahudiyeden Kayseriyeye inip orada kaldı.
20. Hirodes Sur ve Saydalılara çok kızmıştı; onlar da sözbirlik ederek kendisine geldiler, ve kiralın mabeyncisi Vlastosu kandırıp sulh dilediler, çünkü onların memleketi kiralıkinden beslenirdi.
21. Ve tayin olunan günde, Hirodes kiral esvapları giyerek kürsüde oturdu, ve onlara hitap etti.
22. Ve halk: İnsan sesi değil, Allah sesi, diye bağırıyorlardı.
23. Rabbin bir meleği hemen onu vurdu, çünkü izzeti Allaha vermemişti; ve kurtlanıp can verdi.
24. Fakat Allah sözü büyüdü ve çoğaldı.
25. Barnabas ve Saul hizmeti bitirince, Markos lâkaplı Yuhannayı yanlarına alıp Yerusolimden döndüler.

BAP 13

PEYGAMBERLER ve muallimler, Barnabas, ve Niger denilen Simun, Kirineli Lukius, ve reisirubu Hirodesle birlikte büyütülmüş olan Manaen, ve Saul, Antakyada, oradaki kilisede bulunuyorlardı.

2. Rabbe hizmet edip oruç tutmaktalar iken Ruhülkudüs dedi: Kendilerini çağırmiş olduğum iş için Barnabası ve Saulu bana ayırın.
3. O zaman oruç tutup dua ederek onlar üzerine ellerini koyduktan sonra yolladılar.
4. Böylece bunlar Ruhülkudüs tarafından gönderilmiş olarak Selefkeye indiler, ve oradan Kıbrısa yelken açtılar.
5. Salamise varınca, Yahudilerin havralarında Allahın sözünü ilân ettiler; Yuhanna da onların hizmetinde idi.
6. Pafosa kadar bütün adayı dolaştıktan sonra, Baryeşu denilen bir sihirbaz Yahudiye, bir yalancı peygamberi, buldular;
7. bu adam, anlayışlı bir adam olan vali Sercius Pavlusun yanında idi. Vali, Barnabası ve Saulu çağırıp Allahın sözünü dinlemek istedi.
8. Fakat sihirbaz Elimas (çünkü adı böyle tercüme olunur) valiyi imandan döndürmeğe çalışarak onlara karşı duruyordu.
9. Fakat Saul, yani, Pavlus, Ruhülkudüsle dolu olarak ona gözlerini dikip:
10. Ey sen, bütün hile ve kötülükle dolu adam, İblis oğlu, her salâhın düşmanı, Rabbin doğru yollarını saptırmaktan vazgeçmiyecek misin?
11. Ve şimdi, işte, Rabbin eli senin üzerindedir, ve bir vakte kadar güneşi görmiyerek kör olacaksın, dedi. Ve hemen üzerine sis ve karanlık çöktü, ve dolaşarak kendisini yedecek adamlar araştırıyordu.
12. O zaman vali vaki olanı gördü, ve Rabbin öğretişine şaşarak iman etti.
13. Pavlus ve arkadaşları Pafostan yelken açıp Pamfilya Pergasına geldiler; Yuhanna ise, onlardan ayrılp Yerusâlime döndü.
14. Onlar da Pergadan geçip Pisidya Antakyasına geldiler; ve Sebt günü havraya girip oturdular.
15. Şeriatin ve peygamberlerin okunmasından sonra, havra reisleri gönderip onlara dediler: Kardeşler, halka teşvik sözünüz varsa, söyleyin.
16. O zaman Pavlus kalktı ve el ile işaret edip dedi: Ey İsrail erleri, ve Allahtan korkanlar, dinleyin:
17. Bu İsrail kavminin Allahı, atalarımızı seçti, ve Mısır diyarında garip iken kavmı yükseltti, ve yüksek bazu ile onları oradan çıkardı.
18. Ve kırk yıl kadar müddet çölde onlara katlandı,
19. ve Kenân diyarında yedi millet helâk ettikten sonra, onlara memleketlerini miras olarak dört yüz elli yıl kadar verdi.
20. Ve bundan sonra, ta Samuel peygambere kadar onlara hâkimler verdi.
21. Ve ondan sonra kiral istediler; Allah da Benyamin sıptından bir adamı, Kiş oğlu Saulu, kırk yıl onlara verdi.
22. Ve onu kaldırdıktan sonra, onlara kiral olsun diye Davudu yükseltti, ve ona şehadet edip dedi: “Yüreğime göre bir adamı, Yesse oğlu Davudu, buldum; bütün muratlarımı o yapacaktır.”*
23. Bu adamın zürriyetinden, Allah vade göre, bir Kurtarıcı, İsayı, İsaile çıkardı;
24. onun gelmesinden önce, Yahya bütün İsrail kavmına tövbe vaftizini vâzetmişti.
25. Ve Yahya, devrini doldururken dedi: Ben neyim sanıyorsunuz? Ben o değilim. Fakat işte, benden sonra biri geliyor, onun ayaklarının çarığını çözmeğe lâıyk değilim.
26. Kardeşler, İbrahim neslinin çocukları, ve aranızda olup Allahtan korkanlar, bu kurtuluş sözü bize gönderilmiştir.
27. Çünkü Yerusâlimde oturanlarla reisleri onu tanımadılar, ve onu mahkûm ederek, her Sebt günü okunan peygamberlerin sözlerini yerine getirdiler.
28. Ve öldürölmesi için hiç bir sebep bulmadıkları halde, öldürölsün diye Pilatustan istediler.
29. Ve onun için yazılmış olan bütün şeyleri yerine getirince, onu ağaçtan indirip kabre koydular.

30. Fakat Allah onu ölümlerden kıyam ettirdi.
31. Ve kendisile beraber Galileden Yerus l me   km   olanlara bir   ok günler göründü,   imdi onlar halk önünde onun  ahitleridir.
32. Ve atalara olan vadi size m jdeliyoruz;
33. Allah bu vadi çocuklarımıza İsayı kıyam ettirmekle yerine getirdi; nitekim ikinci mezmurda da yazılmıştır: “Sen benim o lumsun, ben seni bugün tevlit ettim.”*
34. Ve artık çürümeye dönmemek üzre onu   l mlerden kıyam ettirdi ine dair   ylece demiştir: “Davudun mukaddes ve emin bereketlerini size vereceğim.”*
35. Ve bunun için bir başka yerde diyor: “Mukaddesini   r me görmeğe vermiyeceksin.”*
36.       Allahın muradına göre kendi nesline hizmet ettikten sonra, Davud uykuya vardı, ve babalarına katılıp çürüme gördü;
37. fakat Allahın kıyam ettirdiği zat çürüme görmedi.
38. İmdi kardeşler, bilmi  olun ki, günahların ba ı lanması onunla size ilân olunuyor.
39. Ve iman eden herkes, Musanın  eriatile suçsuz sayılamadı ınız bütün şeylerden, onunla suçsuz sayılır.
40. İmdi sakının, peygamberlerde denilmiş olan sizin başınıza gelmesin:
- *I. Samuel 13:14; Mezmur 89:20.
- *Mezmur 2:7.
- *İşaya 55:3.
- *Mezmur 16:10.
41. “Bakın, ey sizler, hor görenler, çağın ve helâk olun;       sizin günlerinizde ben bir i  i liyorum, Bir i  ki, size biri beyan etse, hiç inanmazsınız.”*
- *Habakkuk 1:5.
42. Ve dışarı çıktıkları zaman, bu sözlerin gelecek Sebt günü kendilerine söylenmesini yalvardılar.
43. Ve havra da ıldı ı zaman, Yahudilerden ve dindar m htedilerden bir çoğu Pavlusun ve Barnabasın ardınca gittiler; ve onlar da bunlara söyliyerek Allahın inayetinde sabit olma a kendilerini teşvik ediyorlardı.
44. Ertesi Sebt günü hemen bütün  ehir Rabbin sözünü dinlemek için toplandı.
45. Fakat Yahudiler kalabalıkları görünce, kıskançlıkla doldular, ve Pavlusun söylediği şeylere karşı koyarak küfrettiler.
46. Pavlus ve Barnabas cesaretle söyliyip dediler: Allahın kelâmı önce size söylenmek gerekti. Mademki siz onu kendinizden atıyorsunuz, ve ebedî hayata lâyık olmadı ınıza siz hükmediyorsunuz, işte, biz de Milletlere dönüyoruz.
47.       Rab bize şöyle emreylemi tir: “Seni Milletlere ışık olarak koydum, Ki yerin ucuna kadar kurtarı  için olasın.”*
- * İşaya 49:6.
48. Ve Milletler bunu işitince, sevinip Rabbin sözünü taziz ettiler; ve ebedî hayata takdir olunanların hepsi iman eylediler.
49. Ve Rabbin sözü bütün memlekette yayılıyordu.
50. Yahudiler ise, dindar ve muteber kadınları ve şehrin ileri gelenlerini teşvik edip Pavlus ve Barnabasın başına eziyet çıkardılar, ve onları kendi sınırlarından attılar.
51. Bunlar da ayaklarının tozunu onlara karşı silkip Konyaya geldiler.
52. Şakirtler sevinç ve Ruh lkud sle dolmakta idiler.

- VE Konyada vaki oldu ki, Yahudilerin havrasına birlikte girip öyle söylediler ki, hem Yahudilerden, hem Yunanlılardan, büyük bir kalabalık iman etti.
2. Ve iman etmiyen Yahudiler Milletlerin yüreklerini kardeşlere karşı kıskırttılar ve bozdular.
3. İmdi orada uzun zaman geçirip Rab için cesaretle söylüyorlardı, o Rab ki, onların ellerile alâmetler ve hârikalar yapmak kuvvetini onlara ihsan ederek kendi inayeti kelâmına şehadet etti.
4. Fakat şehrin halkı ikiye bölünüp bazıları Yahudilerle, bazıları ise, resullerle oldular.
5. Onları rüsvay etmek ve taşlamak için Milletler ve Yahudiler ile reislerinin hücumu vaki olacağını bilerek,
6. Likaonyanın Lистра ve Derbe şehirlerine ve çevresine kaçtılar;
7. ve orada incili ilân etmekte idiler.
8. Listrada, ayakları tutuk bir adam oturuyordu, anadan doğma topal olup hiç yürümemişti.
9. Bu adam Pavlusu söylerken işitti; o da kendisine göz dikip şifa bulacağına imanı olduğunu görerek yüksek sesle:
10. Ayakların üzerine dikil, dedi; o da sıçrıyıp yürüdü.
11. Ve Pavlusun ne yaptığını halk görünce, seslerini yükseltip Likaonya dili ile dediler: İlâhlar insan suretinde yanımıza indiler!
12. Barnabasa Zefs, ve söz sahibi olduğu için Pavlusa Ermis dediler.
13. Ve mabedi şehrin önünde bulunan Zefsin kâhini şehir kapısı önüne boğalar ve çelenkler getirip halk ile beraber kurban kesmek istiyordu.
14. Fakat resuller, Barnabas ve Pavlus, bunu işitince esvaplarını yırttılar, ve halkın ortasına atılıp bağırarak dediler:
15. Efendiler, niçin bunları ediyorsunuz? Biz de duyguları size benziyen insanlarız, ve bu boş şeylerden, hay Allaha dönesiniz diye size müjde getiriyoruz;
16. o Allah ki, gökü, yeri, denizi ve içlerindeki her şeyi yaratmıştır; o ki, geçmiş nesillerde bütün Milletlerin kendi yollarında yürümelerine izin vermiştir.
17. Bununla beraber, gökten yağmurlar ve semereli mevsimler vererek ve yüreklerinizi yemek ve sevinçe doldurup iyilik ederek kendisini şahitsiz bırakmamıştır.
18. Ve bu sözleri söyliyerek kendilerine kurban kesmekten halkı güçlkle alıkoydular.
19. Fakat Antakyadan ve Konyadan bazı Yahudiler gelip halkı kandırarak Pavlusu taşladılar, ve onu ölmüş sanıp şehirden dışarı sürüdüler.
20. Fakat şakirtler onun çevresinde durmakta iken, kalkıp şehre girdi; ve ertesi gün Barnabas ile Derbeye çıktı.
21. Ve incili o şehre vâzederek bir çoklarını şakirt ettikten sonra, Listraya, Konyaya, ve Antakyaya dönüp
22. şakirtlerin canlarına kuvvet vermekte, ve: Bizim için Allahın melekûtuna çok sıkıntılar ile girmek gerektir, diye imanda durmaları için onları teşvik etmekte idiler.
23. Ve her kilisede onlara ihtiyarlar tayin ederek oruç tutup dua ettikten sonra, iman ettikleri Rabbe onları emanet ettiler.
24. Pisidyadan geçip Pamfilyaya geldiler.
25. Ve Pergada sözü söyledikten sonra, Antalyaya indiler;
26. bitirmiş oldukları iş için oradan Allahın lûtfuna ısmarlanmış oldukları Antakyaya yelken açtılar.
27. Varıp kiliseyi topladıkları zaman, Allahın kendileri vasıtası ile neler ettiğini, ve Milletlere iman kapısını açtığını anlattılar.
28. Ve şakirtlerle beraber epeyi vakit geçirdiler.

YAHUDİYEDEN inen bazı adamlar kardeşlere talim edip diyorlardı: Eğer Musanın âdeti üze sünnet olunmazsanız, kurtulamazsınız.

2. İmdi Pavlus ile Barnabas onlar ile epeyi çekiştikten ve mubahase ettikten sonra, bu mesele için resullerin ve ihtiyarların yanına Yerusolime çıksınlar diye, kardeşler Pavlus ve Barnabas ile aralarından başka bazı kimseleri tayin ettiler.

3. İmdi kilise tarafından yola geçirilerek, ve Milletlerin döndüklerini beyan ederek, Fenikeden ve Samiriyeden geçtiler; ve bütün kardeşlere büyük sevinç verdiler.

4. Ve Yerusolime vardıkları zaman, kilise ve resullerle ihtiyarlar tarafından kabul olundular, ve kendileri vasıtası ile Allahın ettiği bütün şeyleri anlattılar.

5. Fakat Ferisi fırkasından iman etmiş olan bazıları kalkıp dediler: Onları sünnet etmek, ve Musanın şeriatini tutmalarını tenbih etmek gerektir.

6. Resuller ve ihtiyarlar bu meseleye bakmak için toplandılar.

7. Ve söz çoğalınca, Petrus kalkıp onlara dedi:

Kardeşler, siz bilirsiniz ki, epeyi vakit evel içinizden benim ağızımla Milletlerin incil sözünü işitip iman etmelerini Allah tercih etti.

8. Ve yürekleri bilen Allah, bize olduğu gibi onlara da Ruhülkudüsü vererek onlara şahadet etti;

9. onların yüreklerini iman ile temizliyerek onlarla bizi hiç ayırt etmedi.

10. İmdi ne babalarımızın, ne de bizim taşıyamadığımız bir boyunduruğu şakirtlerin boynuna koyarak niçin Allahı deniyorsunuz?

11. Fakat Rab İsanın inayetiyle onlar gibi kurtulacağımıza iman ediyoruz.

12. Ve bütün cemaat sustu; Allahın kendileri vasıtası ile Milletler arasında yaptığı bütün alâmetleri ve hârikaları anlatan Barnabas ve Pavlus dinliyorlardı.

13. Ve onlar sustuktan sonra, Yakub cevap verip dedi:

14. Kardeşler, beni dinleyin; Allahın Milletlerden kendi ismine bir kavm almak için nasıl önce onları ziyaret ettiğini Simeon anlattı.

15. Ve peygamberlerin sözleri buna uygun geliyor; nitekim yazılmıştır:

16. “Bu şeylerden sonra döneceğim,

Ve Davudun düşmüş haymesini tekrar bina edeceğim;

Ve yıkılmış yerlerini tekrar bina edeceğim;

Ve onu tekrar kuracağım;

17. Ta ki, kalan insanlar,

Ve üzerine ismim çağırılmış olan bütün Milletler,

Rabbi arasınlar,

18. Kadimden bu şeyleri bildiren Rab diyor.”*

*Amos 9:11, 12.

19. Bunun için reyim Milletlerden Allaha dönenleri sıkmamak,

20. ancak putlar murdarlığından, zinadan, ve boğulmuş olandan ve kandan çekinsinler, diye onlara yazmaktır.

21. Çünkü eski nesillerden beri, her Sebt günü havralarda okunduğundan, Musanın her şehirde vâzedenleri vardır.

22. O zaman, bütün kilise ile resullere ve ihtiyarlara, kendilerinden olan adamları, yani, kardeşler arasında ileri gelenlerden Barsaba denilen Yahudayı ve Silası seçip Pavlus ve Barnabas ile Antakyaya göndermek iyi göründü.

23. Onlar vasıtası ile şöyle yazdılar: Resuller ve ihtiyarlar, kardeşler, Antakyada, Suriyede ve Kilikyada Milletlerden olan kardeşlere selâm ederler.

24. Bizden çıkmış olanlardan bazılarının sizi sözlerle sıkıp yüreklerinizi karıştırdıklarını işittik; onlara biz tenbih etmemiştik.

25. Bunun için adamlar seçmek ve Rabbimiz İsa Mesihin ismi için canlarını ortaya koyan

sevgilimiz Barnabas ve Pavlus ile beraber

26. onları size göndermek hepimiz bir fikirde olarak bize iyi göründü.

27. İmdi Yahudayı ve Silası gönderdik, ve onlar size aynı şeyleri ağızdan anlatacaklardır.

28. Çünkü Ruhülkudüse ve bize iyi göründü ki, icap eden şu şeylerden fazla üzerinize yük koymıyalım:

29. Putlara kurban edilen şeylerden, kandan, ve boğulmuş olanlardan, ve zinadan çekinin.

Bunlardan sakınırsanız, iyi edersiniz. Selâmette olun.

30. İmdi onlar yola çıkarıldıktan sonra Antakyaya indiler; ve cemaati bir araya toplayıp mektubu verdiler.

31. Onlar da bunu okuyunca, teselliden ötürü sevindiler.

32. Yahuda ve Silas, kendileri de peygamber olduklarından, çok sözle kardeşleri teşvik edip onlara kuvvet verdiler.

33. Ve orada bir müddet kaldıktan sonra, kardeşler tarafından, kendilerini göndermiş olanlara selâmetle yola çıkarıldılar.*

*Bazı eski metinler 34 üncü âyeti bazı farklarla ilâve ederler:

34. *Fakat Silasa orada kalmak iyi göründü.*

35. Fakat Pavlus ve Barnabas, başka bir çok kimselerle beraber talim edip, Rab sözünü vâzederek Antakyada kaldılar.

36. Bir kaç gün sonra, Pavlus Barnabasa dedi: Şimdi dönüp Rab sözünü ilân ettiğimiz her şehirde kardeşleri ziyaret edelim, nasıldılar.

37. Barnabas Markos denilen Yuhannayı da beraber almak fikrinde idi.

38. Fakat Pamfilyada kendilerinden ayrılıp onlarla işe gitmemiş olan adamı beraberine almağı Pavlus iyi görmedi.

39. Ve şiddetli bir çekişme oldu, şöyle ki, birbirlerinden ayrıldılar, ve Barnabas Markosu yanına alarak Kıbrısa yelken açtı;

40. fakat Pavlus Silası seçti, ve kardeşler tarafından Rabbin inayetine emanet olunup çıktı;

41. ve kiliseleri pekiştirerek Suriyeyi ve Kilikyayı dolaşıyordu.

BAP 16

VE Pavlus Derbe ve Listraya da geldi; ve işte, orada iman etmiş bir Yahudi kadının oğlu, Timoteos denilen bir şakirt vardı; fakat babası Yunanlı idi.

2. Listrada ve Konyada bulunan kardeşler tarafından bu adam için iyi şahadet olunuyordu.

3. Pavlus kendisile beraber gelmesini istedi; ve o taraflarda olan Yahudilerden ötürü onu alıp sünnet etti; çünkü babası Yunanlı olduğunu hepsi biliyorlardı.

4. Ve şehirlerden geçip giderlerken, Yerusâlimdeki resuller ve ihtiyarlar tarafından kararlaştırılmış olan kaideleri tutsunlar diye onlara veriyorlardı.

5. İmdi kiliseler imanda kuvvet bulmakta, günden güne sayıca çoğalmakta idi.

6. Ruhülkudüs tarafından Asyada kelâmı söylemekten menedilmiş olduklarından Frikya ve Galatya diyarından geçtiler;

7. Misya karşısına geldikleri zaman Bitinyaya gitmeğe çalıştılar; ve İsanın Ruhu onlara izin vermedi;

8. Misyadan geçip Troasa indiler.

9. Geceleyin Pavlus bir rüyet gördü; Makedonyalı bir adam duruyordu, ve kendisine yalvarıp: Makedonyaya geçerek bize yardım et, diyordu.

10. Ve rüyeti gördüğü zaman, onlara incili müjdelemek için Allahın bizi çağırdığını çıkararak hemen Makedonyaya gitmeğe çalıştık.

11. Troastan yelken açıp doğruca Samotrakiye, ve ertesi gün Neapolise;

12. ve oradan Makedonya eyaletinin birinci şehri ve bir Roma müstameresi olan Filipiye geldik; ve bu şehirde bir kaç gün geçirdik.
13. Sebt günü şehir kapısından dışarı çıkıp ırmak kenarına geldik; orada bir dua yeri olduğunu sanıyorduk; ve oturup toplanmış olan kadınlara söyledik.
14. Tiyatira şehrinden erguvanî satıcısı, ve Allaha tapan Lidya adlı bir kadın bizi dinledi; Pavlus tarafından söylenenlere dikkat etmesi için Rab onun yüreğini açtı.
15. Evi halkı ile beraber vaftiz olununca, kadın yalvarıp dedi: Eğer beni Rabbe sadık saydınızsa, evime girin, ve orada kalın. Ve bizi zorladı.
16. Ve vaki oldu ki, biz dua yerine giderken, kendisinde falcı ruhu olan ve gaipten haber vererek efendilerine çok kazanç getiren bir hizmetçi kız bize rastgeldi.
17. Kız, Pavlusun ve bizim ardımızca yürüyerek: Bu adamlar Yüce Allahın kullarıdır, size kurtuluş yolunu ilân ediyorlar, diye bağırıyordu.
18. Ve bir çok günler bunu yaptı. Fakat Pavlus çok sıkılarak dönüp ruha dedi: Ondan çıkmanı sana İsa Mesih ismile emrediyorum. Ve hemen o saatte ruh çıktı.
19. Kazanç ümitlerinin elden gittiğini kızın efendileri görünce, Pavlus ile Silası tutup çarşı meydanına reislerin önüne sürüklediler,
20. ve onları hâkimlere getirdikleri zaman, dediler: Bu adamlar Yahudidir, ve şehrimizi çok karıştırıyorlar,
21. ve Romalı olan bizlere kabul etmek ve yapmak caiz olmıyan âdetler ilân ediyorlar.
22. Ve onlara karşı halk birlikte ayaklandılar; ve hâkimler onların esvaplarını yırtıp çıkararak değnekle dövmelemlerini emrettiler.
23. Ve kendilerine çok değnek vurduktan sonra, zindana atıp onları sıkıca gözetmesini zindancıya emrettiler;
24. o da, böyle emir aldığından, onları iç zindana atıp ayaklarını tomruğa vurdu.
25. Gece yarısına doğru Pavlus ve Silas dua ediyorlar ve Allaha ilâhiler okuyorlardı, mahpuslar da onları dinlemekte idiler.
26. Ansızın büyük bir zelzele oldu, öyle ki, zindanın temelleri sarsıldı; ve hemen bütün kapılar açıldı; ve herkesin bağları çözüldü.
27. Zindancı uyanıp zindan kapılarını açılmış görerek kılıcını çekti, mahpusların kaçmış olduklarını sanıp kendini öldürmek üzre idi.
28. Fakat Pavlus yüksek sesle bağırp dedi: Kendine kıyma; çünkü hepimiz buradayız.
29. Zindancı ışık istiyip içeri atıldı, titriyerek Pavlus ve Silasın önünde yere kapandı,
30. ve onları dışarı çıkarıp dedi: Efendiler, kurtulmak için ne etmeliyim?
31. Onlar da dediler: Rab İsaya iman et, ve evin halkı ile sen de kurtulursun.
32. Bütün evindekiler ile kendisine Rab sözünü söylediler.
33. Ve gecenin o saatinde onları alıp yaralarını yıkadı ve hemen kendisi ve bütün evi halkı vaftiz olundu.
34. Ve Allaha iman etmiş olarak onları kendi evine çıkarıp önlerine sofrayı kurdu, ve bütün evile beraber çok sevindi.
35. Gündüz olunca, hâkimler: Bu adamları salıver, diye çavuşları gönderdiler.
36. Ve zindancı şu sözleri Pavlusa bildirdi: Hâkimler sizi salıvermek için gönderdiler; bundan ötürü şimdi çıkın, selâmetle gidin.
37. Fakat Pavlus onlara dedi: Romalı olan bizleri mahkûm etmeden halkın önünde dövüp zindana attılar; ve şimdi bizi gizlice mi dışarı atıyorlar? Bu olmaz; kendileri gelsinler de bizi çıkarsınlar.
38. Çavuşlar bu sözleri hâkimlere bildirdiler; Romalı olduklarını hâkimler işitince, korktular;
39. gelip onlara yalvardılar; ve kendilerini çıkarıp şehirden gitmelerini dilediler.
40. Zindandan çıkınca Lidyanın evine girdiler; ve kardeşleri görüp onları teselli ettiler ve gittiler.

BAP 17

AMFİPOLİS ve Apollonyadan geçip Selâniğe geldiler; orada Yahudilerin havrası vardı.

2. Pavlus âdeti üzere onların yanına girdi,

3. Mesihin elem çekmesi ve ölümlerden kıyam etmesi gerek olduğunu tefsir edip anlatarak onlarla üç Sebt günü kitaplardan söyledi, ve: Size ilân ettiğim bu İsa, Mesih'tir, dedi.

4. Ve onlardan bazıları, dindar Yunanlılardan büyük bir cemaat ve ileri gelen kadınlardan da epeyicesi kandılar, ve Pavlus ve Silasla arkadaş oldular.

5. Fakat Yahudiler, kıskanarak çarşı halkından bazı kötü adamları kendilerine çekip bir kalabalık topladılar, ve şehirde gürültü çıkardılar. Ve Yasonun evine saldırıp onları halkın önüne çıkarmağa uğraştılar.

6. Fakat onları bulmayınca, Yasonu ve bazı kardeşleri şehrin reisleri önüne sürükliyip bağıldılar: Dünyayı altüst eden bu adamlar, buraya da geldiler;

7. Yason onları evine aldı, ve bunların hepsi başka bir kiral vardır, İsa vardır, diye Kayserin kanunlarına karşı hareket ediyorlar.

8. Bu şeyleri işiten halkı ve şehrin reislerini şaşırttılar.

9. Ve Yason ile ötekilerden kefalet aldıktan sonra, kendilerini salıverdiler.

10. Kardeşler de Pavlus ile Silası geceleyin hemen Veriaya gönderdiler; onlar vardıkları zaman, Yahudilerin havrasına gittiler.

11. Bunlar Selâniktekilerden daha necip idiler, ve bu şeyler böyle midir, diye her gün kitapları araştırarak sözü bütün yürekten kabul ettiler.

12. İmdi onlardan çoğu, ve muteber Yunanlı kadınlarla erkeklerden epeyicesi iman ettiler.

13. Fakat Pavlus tarafından Veriada da Allahın sözü ilân edildiği Selânikli Yahudilere malûm olunca, oraya da geldiler, ve halkı karıştırıp şaşırttılar.

14. O zaman kardeşler Pavlusu denize gitmek üzere hemen gönderdiler; fakat Silas ve Timoteos daha orada kaldılar.

15. Pavlusu götürülenler onu Atinaya kadar getirdiler; ve bir an evel gelsinler diye Silas ve Timoteosa emir alarak gittiler.

16. Pavlus Atinada onları beklemekte iken, şehri putlarla dolu görerek içinde ruhu hiddetlendi.

17. İmdi havrada Yahudiler ve dindar adamlarla, ve her gün çarşıda rastgelenlerle mubahase ediyordu.

18. Epikürî ve Stoikî filozoflardan bazıları da onunla mubahase ettiler. Ve bazıları: Bu geveze ne demek istiyor? başkaları da: Yabancı ilâhlar ilân eden bir adam görünüyor, dediler; çünkü İsayı ve kıyameti müjdeliyordu.

19. Kendisini tutarak Ariopagosa götürüp dediler: Senin tarafından söylenen bu yeni öğretişin ne olduğunu anlıyabilir miyiz?

20. Çünkü bizim kulaklarımıza bazı yabancı şeyler getiriyorsun; imdi bu şeylerin ne demek olduğunu bilmek isteriz.

21. (Bütün Atinalılar ve orada oturan yabancılar yeni bir şey söylemek yahut dinlemekten başka şeyle vakit geçirmezlerdi.)

22. Pavlus Ariopagosun ortasında durup dedi: Ey Atina erleri, ben sizi her şeyde çok dindar görüyorum.

23. Çünkü ben dolaşıp tapındıklarınıza baktığım zaman, şu yazı ile bir mezbah da buldum: Meçhul Allaha. İmdi tanımlayarak tapındığınızı ben size ilân ediyorum.

24. Dünyayı ve içinde olan bütün şeyleri yaratan Allah, gökün ve yerin Rabbi olduğundan, ellerle yapılmış mabetlerde oturmaz;

25. mademki hepsine hayat, soluk, ve her şey veren kendisidir, bir şeye muhtaç imiş gibi,

insanların ellerile ona hizmet olunmaz;

26. ve muayyen vakitlerini ve meskenlerinin sınırlarını tayin ederek bütün yeryüzünde otursunlar diye insanların her milletini bir kandan yarattı;

27. ta ki, Allahı arasınlar, ve kabil ise el yordamı ile onu bulsunlar; fakat o hiç birimizden uzak değil;

28. çünkü biz onda yaşıyoruz, hareket ediyoruz ve varız; nasıl ki, sizin şairlerinizden bazıları da demişlerdir: “Çünkü biz de onun zürriyetiyiz.”

29. İmdi Allahın zürriyeti olduğumuz için, ülûhiyet, insan sanatı ve hünerile oyulmuş altına, veya gümüşe, yahut taşa benzer sanmamalıyız.

30. İmdi Allah cehalet zamanlarına göz yumdu; şimdi her yerde hepsinin tövbe etmelerini insanlara emrediyor;

31. çünkü Allah bir gün tespit eyledi, o günde tayin ettiği adam vasıtası ile, dünyaya adaletle hükmedecektir; onu ölümlerden kıyam ettirerek bütün insanlara teminat verdi.

32. İmdi ölümlerden kıyamı işittikleri zaman, bazıları eğlendiler, fakat başkaları: Bunun hakkında seni yine dinleriz, dediler.

33. Ve böylece Pavlus onların ortasından çıktı.

34. Fakat bazı adamlar ona katılıp iman ettiler; Ariopagos azasından Diyonisius, ve Damaris denilen bir kadın, ve onlarla beraber başkaları da bunlar arasında idiler.

BAP 18

BU şeylerden sonra Pavlus Atinadan ayrılıp Korintosa geldi.

2. İtalyadan henüz gelmiş olan, aslı Pontuslu, Akuila adlı bir Yahudi ile karısı Priskillayı buldu, çünkü Klavdius bütün Yahudilere Romadan çıkmalarını emretmişti; Pavlus onların yanına geldi;

3. ve kendisi aynı sanattan olduğu için onların yanında oturdu, ve çalışıyorlardı; çünkü sanatça çadircı idiler.

4. Pavlus her Sebt günü havrada mubahase edip Yahudileri ve Yunanlıları ikna etmeğe çalışırdı.

5. Silas ile Timoteos Makedonyadan indikleri zaman, kelâm Pavlusu içinden zorlamakta idi, ve Yahudilere, İsa Mesih'tir, diye kuvvetle şehadet ediyordu.

6. Ve onlar kendisine karşı koyup küfredince, esvabını silkerek onlara dedi: Kanınız kendi başınıza olsun; ben temizim; şimdiden sonra Milletlere gideceğim.

7. Ve oradan çıkıp Allaha tapan Titius Yustus adlı birinin evine geldi; onun evi havraya bitişikti.

8. Ve havra reisi Krispus bütün evile beraber Rabbe iman etti; ve Korintosluların bir çoğu işiterek iman edip vaftiz olunuyorlardı.

9. Geceleyin bir rüyette Rab Pavlusa dedi: Korkma, ancak söyle, ve susma;

10. çünkü ben seninle beraberim, ve seni incitmek için senin üzerine kimse el atmıyacaktır; çünkü bu şehirde çok kavmım vardır.

11. Ve onlar arasında Allahın sözünü öğreterek bir yıl altı ay oturdu.

12. Gallio Ahayada vali iken, Yahudiler ittifak ederek Pavlusa karşı kalktılar, ve onu hüküm kürsüsü önüne götürüp dediler:

13. Bu adam şeriate aykırı olarak insanları Allaha tapmağa kandırıyor.

14. Pavlus ağzını açmakta iken, Gallio Yahudilere dedi: Eğer bir haksızlık veya bayağı bir kabahat meselesi olsaydı, ey Yahudiler, size katlanmak gerekti.

15. Fakat söz ve isimler ve kendi şeriatiniz meseleleri ise, kendiniz bakın; ben bu şeylerin hâkimi olmak istemem.

16. Ve onları hüküm kürsüsünden kovdu.
17. Ve hepsi havra reisi Sostenisi tutup hüküm kürsüsü önünde dövdüler. Gallio bu şeylerden hiç birine aldırmadı.
18. Pavlus çok günler daha kaldıktan sonra, kardeşlere veda etti, ve bir adağı olduğundan Kenhreada saçlarını kestirip Priskilla ve Akuila beraberinde olarak Suriyeye yelken açtı.
19. Ve Efesosa geldiler, onları orada bırakıp kendisi havraya girdi, ve Yahudilerle mubahase etti.
20. Daha uzun zaman kalmasını kendisinden isteyince, razı olmadı;
21. ve: Allah dilerse, yine size dönerim, diye onlara veda ederek Efesostan denize açıldı.
22. Kayseriyeye varınca, Yerusolime çıktı, ve kiliseyi selâmladıktan sonra, Antakyaya indi.
23. Ve bir müddet durduktan sonra, yola çıktı, ve sırası ile Galatya ve Frikyaya diyarından bütün şakirtlere kuvvet vererek geçti.
24. Aslı İskenderiyeli Apollos adlı, natıka sahibi bir Yahudi, Efesosa geldi; kitaplarda kuvvetli idi;
25. bu adam Rab yolunda öğretilmişti; ve ancak Yahyanın vaftizini bilerek ruhta gayretli olup İsaya ait şeyleri doğruca söylüyor ve öğretiyordu.
26. Ve havrada cesaretle söylemeğe başladı. Priskilla ve Akuila onu işitince, kendisini yanlarına alıp Rab yolunu ona daha doğrulukla anlattılar.
27. Ve Ahayaya geçmek fikrinde olduğu zaman, kardeşler ona cesaret verip kendisini kabul etmelerini şakirtlere yazdılar; ve vardığı zaman, Allahın inayetiyle iman etmiş olanlara çok yardım etti;
28. zira, İsa Mesih'tir, diye açıkça kitaplarla göstererek Yahudileri kuvvetle ilzam ediyordu.

BAP 19

VE vaki oldu ki, Apollos Korintosta iken, Pavlus yukarı tarafları geçip Efesosa geldi; ve bir kaç şakirt bulup onlara:

2. İman ettiğiniz zaman Ruhülkudüs aldınız mı? dedi. Kendisine: Bir Ruhülkudüs var mıdır, işitmedik bile, dediler.
3. Öyle ise, neye vaftiz olundunuz? dedi. Yahyanın vaftizine, dediler.
4. Pavlus dedi: Yahya, kendisinden sonra gelene, yani, İsaya iman etmelerini kavma söyleyerek tövbe vaftizile vaftiz etti.
5. Ve bunu işitince, Rab İsanın ismine vaftiz olundular.
6. Ve Pavlus üzerlerine ellerini koyunca, Ruhülkudüs onların üzerine geldi; dillerle söylüyorlar, ve peygamberlik ediyorlardı.
7. Hepsi on iki adam kadar idiler.
8. Ve havraya girip Allahın melekûtuna ait şeyler üzerine üç ay müddet mubahase, ve adamları ikna ederek cesaretle söylüyordu.
9. Fakat bazıları cemaatin önünde Yolu kötüliyerek sertelip itaatsiz olunca, Pavlus onlardan çekildi, ve şakirtleri ayırdı, ve her gün Tirannusun mektebinde mubahase ediyordu.
10. İki yıl müddet bu devam etti; şöyle ki, hem Yahudi hem Yunanlı, bütün Asyada oturanlar, Rab sözünü işittiler.
11. Ve Allah Pavlusun ellerile görülmemiş kudretli işler yaptı;
12. o derece ki, hastalara onun bedeninden mendiller veya peştamallar götürülürdü, ve onlardan hastalıklar gider, ve kötü ruhlar çıkardı.
13. Fakat serseri afsuncu Yahudilerden bazıları da: Pavlusun vâzettığı İsa ile size kasem ederim, diyerek kendilerinde kötü ruhlar olanlar üzerine Rab İsanın ismini çağırmağa giriştiler.

14. Ve bunu edenlerden Skeva isminde bir Yahudi başkâhinin yedi oğlu vardı.
15. Fakat kötü ruh cevap verip onlara dedi: İsayı tanırım, Pavlus da bilirim; siz ise, kimlersiniz?
16. Ve kendisinde kötü ruh olan adam üzerlerine sıçrayıp onlardan ikisini yenerek galip oldu, şöyle ki, o evden çıplak ve yaralı olarak kaçtılar.
17. Ve bu iş Efesosta oturan hem Yahudi hem de Yunanlıların hepsine malûm oldu; ve hepsi üzerine korku düşüp Rab İsanın ismi tazim olundu.
18. İman etmiş olanlardan bir çoğu da yaptıklarını itiraf ve beyan ederek geldiler.
19. Sihirbazlık edenlerden bir çoğu kitaplarını toplayıp herkesin önünde yaktdılar; ve onların değerini hesap edip elli bin gümüş buldular.
20. Böylece Rab sözü kudretle büyüyüp kuvvetlendi.
21. Bu şeyler bitince, Pavlus Makedonya ve Ahayadan geçip Yerusâlıme gitmeğe ruhta niyet ederek: Oraya vardıktan sonra, Romayı da görmeliyim, dedi.
22. Kendisine hizmet edenlerden ikisini, Timoteosu ve Erastosu, Makedonyaya gönderdikten sonra, kendisi bir müddet Asyada kaldı.
23. O vakitler Yol hakkında çıkan kargaşalık az değildi.
24. Çünkü gümüşten Artemis mabetleri yapmakta olan Dimitrios adlı bir kuyumcu sanatkârlara az iş getirmezdi;
25. ve bu gibi işlerin işçileriyle beraber onları bir araya toplayıp dedi: Efendiler, bilirsiniz ki, zenginliğimiz bu iştedir.
26. Ve görüp işitiyorsunuz ki, bu Pavlus ellerle yapılanlar ilâhlar değildir, diyerek yalnız Efesosta değil, fakat hemen bütün Asyada bir çok halkı kandırıp saptırdı;
27. ve tehlike yalnız bu bizim sanatımızın itibardan düşmesinde değildir; fakat büyük mabude Artemisin mabedi hiçe sayılıp, bütün Asya ve dünyanın taptığı mabudenin de azametinden indirilmesindedir.
28. Ve bunu işittikleri zaman, gazapla doldular ve: Efesosluların Artemisi büyüktür, diye bağıştılar.
29. Ve şehir karışıklık ile doldu; ve hep birden Pavlusun yoldaşları Makedonyalı Gayus ve Aristarhosu yakalıyarak tiyatroya saldırdılar.
30. Pavlus halkın içine girmek isteyince, şakirtler onu bırakmadılar.
31. Asya reislerinden bazıları da onun dostları olduğundan kendisine gönderip tiyatroya atılmasın diye yalvardılar.
32. İmdi bazıları bir şey, ve bazıları başka şey bağırıyorlardı; çünkü cemaat karışmıştı, ve ekserisi ne için toplandıklarını bilmiyorlardı;
33. ve Yahudiler İskenderi ileri sürüp kalabalıktan çıkardılar. Ve İskender, elile işaret edip halka karşı bir müdafaa yapmak istedi.
34. Fakat Yahudi olduğunu anlayınca: Efesosluların Artemisi büyüktür, diye hepsi iki saat kadar bir ağızdan bağıştılar.
35. Ve şehir kâtibi kalabalığı yatıştırdığı zaman, dedi: Ey Efesos erleri, insanlardan kim vardır ki, büyük Artemisin ve Zefsten düşmüş olan sanemin mabet muhafızı Efesosluların şehri olduğunu bilmesin?
36. İmdi bunlara karşı bir şey söylenemez, ve siz tek durup tedbirsizce bir şey yapmamalısınız.
37. Çünkü mabet hırsızları olmıyan, mabudemize de küfretmiyen bu adamları buraya getirdiniz.
38. İmdi eğer Dimitrios ve onunla beraber olan sanatkârlar bir kimseye karşı davaları varsa, mahkemeler açıktır, ve valiler var; birbirlerini itham etsinler.
39. Fakat siz başka madde için bir şey arıyorsanız, resmî mecliste faslolunur.
40. Çünkü bir sebep de olmadığından bugünkü karışıklıktan dolayı itham edilmek tehlikesindeyiz; bu kargaşalık hakkında hesap veremeyiz.

41. Ve bunu böylece dedikten sonra, cemaati dağıttı.

BAP 20

VE gürültü durduktan sonra, Pavlus şakirtleri getirtip onları teşvik etti, ve kendilerine veda ederek Makedonyaya gitmek üzere yola çıktı.

2. O tarafları dolaşıp onları çok sözle teşvik ederek Yunanistana geldi.

3. Ve üç ay geçirdikten sonra, Suriyeye yelken açmak üzere iken, Yahudiler tarafından kendisine bir düzen kurulmuş olduğundan, Makedonya yolundan dönmeğe karar verdi.

4. Ve Pirrosun oğlu Verialı Sopatros, Selâniklilerden Aristarhos ve Sekundus, Derbeli Gayus ve Timoteos, ve Asyalı Tihikos ile Trofimos kendisine Asyaya kadar yoldaş oldular.

5. Ancak bunlar önden gitmişlerdi, ve bizi Troasta bekliyorlardı.

6. Biz de Hamursuz ekmek günlerinden sonra, Filipiden yelken açtık, ve Troasa onların yanına beş günde vardık; orada yedi gün kaldık.

7. Haftanın ilk gününde ekmek kırmak için bir araya toplandığımız zaman, Pavlus ertesi gün yola çıkmağa niyet ederek onlarla konuştu, ve gece yarısına kadar sözünü uzattı.

8. Toplanmış olduğumuz yukarı odada bir çok ışıklar vardı.

9. Eftihos isminde bir genç, pencerede oturup derin uykuya daldı; ve Pavlus sözü uzattıkça, uykusunda çöküp üçüncü kattan aşağı düştü, ve ölü olarak kaldırıldı.

10. Pavlus aşağı indi, ve üzerine düşüp onu kucaklıyarak dedi: Gürültü etmeyin, çünkü canı kendisinde.

11. Yine yukarı çıkıp ekmeği kırdı ve yedi, gün doğuncıya kadar onlarla uzun konuştu, ve öyle yola çıktı.

12. Ve genci diri getirip çok teselli buldular.

13. Biz de önceden gemiye binip Pavlusu oradan almak niyetile Asosa açıldık; çünkü kendisi yaya gitmek niyetinde olarak böyle ısmarlamıştı.

14. Asosta bizi karşılayınca, kendisini alıp Midilliye vardık.

15. Ve oradan yelken açarak ertesi gün Sakız adası karşısına geldik; ve daha ertesi gün Sisami tutarak bir gün sonra Militosa vardık.

16. Çünkü Pavlus Asyada vakit kaybetmemek için Efesos önünde durmadan geçmeğe karar vermişti; çünkü mümkün olursa, Pentikost günü Yerusâlimde bulunmak için acele ediyordu.

17. Militostan Efesosa gönderip kilisenin ihtiyarlarını yanına çağırttı.

18. Ve yanına geldikleri zaman, kendilerine dedi: Siz kendiniz biliyorsunuz, Asyaya girdiğim ilk günden beri bütün vakit sizin yanınızda nasıl bulundum,

19. tam alçak gönüllülük ve gözyaşları ile ve Yahudilerin düzenlerinden başıma gelen imtihanlarla Rabbe hizmet ettim,

20. ve size faideli olan hiç bir şeyi beyan etmekten çekinmedim,

21. ve Allaha tövbe ve Rabbimiz İsa Mesihe imanı Yahudilere hem de Yunanlılara şahadet ederek açıkça ve evden eve size öğrettim.

22. Ve şimdi, işte, ruhta bağlanmış olarak Yerusâlime gidiyorum, orada başıma gelecek şeyleri bilmem;

23. ancak her şehirde zincirler ve sıkıntılar beni bekliyor, diye Ruhülkudüs bana şahadet ediyor.

24. Fakat ben canıma kendim için hiç kıymet vermiyorum, elverir ki, devrimi, ve Allahın inayetinin incilini şahadet etmek için Rab İsadân aldığım hizmeti başarayım.

25. Ve şimdi, işte, ben biliyorum ki, aranızdan melekûtu vâzederek geçtiğim sizler, hepiniz, artık yüzümü görmeyeceksiniz.

26. Bunun için bugünkü günde size şahadet ediyorum ki, bütün insanların kanından temizim;

27. çünkü Allahın bütün muradını size beyan etmekten çekinmedim.
28. Kendinize, ve Rabbin kendi kanı ile edindiği kiliseyi gütmek için, Ruhülkudüsün sizi içinde nazır ettiği bütün sürüye dikkat edin.
29. Biliyorum ki, ben gittikten sonra, sürüyü esirgemiyen azgın kurtlar aranızda girecektir;
30. ve şakirtleri artlarınca çekmek için sapık şeyler söyleyen adamlar kendi aranızdan çıkacaklardır.
31. Bundan dolayı uyanık olun, üç yıl müddet, gece gündüz, gözyaşları ile herkese nasihat etmekten vazgeçmediğimi hatırlayın.
32. Ve şimdi sizi Allaha ve inayeti sözüne ısmarladım; o sizi bina etmeğe ve bütün takdis edilmiş olanlar arasında size miras vermeğe kadirdir.
33. Hiç kimsenin gümüşüne, ya altınına, yahut esvabına göz komadım.
34. Siz kendiniz bilirsiniz ki, kendi ihtiyaçlarıma, ve benimle olanlara bu eller hizmet etti.
35. Her şeyde size gösterdim ki, böylece emek çekerek zayıflara yardım etmek, ve bizzat Rab İsanın: Vermek almaktan daha mutludur, dediği sözleri anmak gerektir.
36. Bu şeyleri söyledikten sonra, diz çöküp hepsile beraber dua etti.
37. Hepsi çok ağladılar, ve en çok kendi yüzünü artık görmeyeceklerdir diye söylediği sözden kederlenerek
38. Pavlusun boynuna düşüp kendisini öptüler. Ve onu gemiye kadar geçirdiler.

BAP 21

- VE vaki oldu ki, onlardan ayrılıp denize açıldığımız zaman, doğru İstanköye, ertesi gün Rodosa, oradan Pataraya geldik;
2. Fenikeye gitmekte olan bir gemi bularak bindik, ve açıldık.
 3. Kıbrıs görüldüğü zaman, onu solda bırakarak Suriyeye gittik ve Surda indik; çünkü gemi orada yükünü boşaltacaktı.
 4. Şakirtleri bularak orada yedi gün kaldık; bunlar Pavlusa Yerusolime girmesin diye Ruh vasıtası ile söylüyorlardı.
 5. Ve vaki oldu ki, günlerimizi bitirince çıkıp gittik; ve hepsi, kadınlar ve çocukları ile beraber şehrin dışarısına kadar bizi geçirdiler.
 6. Kıyıda diz çökerek dua ettik, birbirimize veda edip biz gemiye bindik, onlar evlerine döndüler.
 7. Surdan deniz yolunu bitirince, Ptolemaise vardık; ve kardeşleri selâmlayıp onlarla bir gün kaldık.
 8. Ertesi gün çıkıp Kayseriyeye geldik; ve yedilerden biri olan incil vaizi Filipusun evine girip yanında kaldık.
 9. Bu adamın peygamberlik eden evlenmemiş dört kızı vardı.
 10. Orada bir çok günler geçirmekte iken, Agabus denilen peygamber Yahudiyeden indi.
 11. Ve bize gelip Pavlusun kuşağını aldı; kendi ayaklarını ve ellerini bağlayıp dedi: Ruhülkudüs şöyle diyor: Yerusolimdeki Yahudiler bu kuşağın sahibini böyle bağlayıp Milletlerin eline vereceklerdir.
 12. Bu şeyleri işittiğimiz zaman, biz ve oralılar da Yerusolime çıkmasın diye kendisinden yalvardık.
 13. O vakit Pavlus cevap verdi: Bu yaptığımız nedir, ağlıyor ve yüreğimi kırıyorsunuz? çünkü ben Yerusolimde yalnız bağlanmağa değil, fakat Rab İsanın ismi uğruna ölmeğe de hazırım.
 14. Ve o kanmayınca biz de: Rabbin iradesi olsun, diyerek sustuk.
 15. O günlerden sonra, eşyamızı toplayıp Yerusolime çıktık.
 16. Ve Kayseriyeden bazı şakirtler bizimle geldiler. Yanında misafir olacağımız eski bir şakirt

olan Minason denilen Kıbrıslıya bizi getirdiler.

17. Yerus alime geldiğimiz zaman, kardeşler bizi sevin e kabul ettiler.

18. Ertesi gün Pavlus bizimle beraber Yakubun yanına girdi; ve bütün ihtiyarlar hazır idiler.

19. Onlara selâm verdikten sonra, Allahın kendi hizmeti vasıtası ile Milletler arasında yaptığı şeyleri birer birer anlattı.

20. Bunları işitince Allahı temcit ettiler, ve kendisine dediler: Kardeş, Yahudiler arasında iman eden nice bin adam var, görüyorsun; hepsi şeriat için gayretlidirler;

21. ve senin için haber almışlar ki, Milletler arasında olan bütün Yahudilere oğullarını sünnet etmiyip  detlere uymasınlar diye, Musadan dönmelerini  Ğretiyormuşsun.

22. İmdi ne olacak? Senin geldiğini elbette işitecekler.

23. Onun için bu sana dediğimizi yap: Bizde adağı olan dört adam var;

24. onları al ve onlarla beraber kendini tathir et, ve başlarını tıraş etmeleri için onlara masraf et; ve senin için haber aldıkları şeylerin aslı olmadığını, fakat senin şeriatı tutarak yürüdüğünü hepsi bilecektir.

25. Fakat biz, iman eden Milletler için, putlara kurban edilen şeylerden ve kandan ve boğulmuş olandan ve zinadan kendilerini korumalarına karar vererek yazdık.

26. O zaman Pavlus o adamları aldı, ertesı gün onlarla beraber kendisini tathir etti, ve onlardan her biri için kurban takdim olununcıya kadar taharet günlerinin bittiğini ilân ederek mabede girdi.

27. Ve bu yedi gün hemen bitmek üzre iken, Asyadan olan Yahudiler onu mabette görerek bütün halkı kışkırttılar, ve ona el atıp bağırdılar:

28. Ey İsrail erleri, yardım edin; her yerde kavma, şeriata ve bu yere karşı bütün insanlara öğreten adam budur; ve bundan başka, mabede Yunanlılar sokup bu mukaddes yeri murdar etmiştir.

29. Çünkü  nceden Efesoslu Trofimosu şehirde onunla beraber görmüşlerdi; ve Pavlusun onu mabede sokmuş olduğunu sanıyorlardı.

30. Bütün şehir harekete gelip halk koşuştu; Pavlusu tutup mabetten dışarı s r d ler; ve hemen kapılar kapandı.

31. Kendisini öldürmeğe çalışmaktalar iken, bütün Yerus alimin karışmış olduğu haberi taburun binbaşısına erişti.

32. O da hemen askerler ve yüzbaşılar alarak üzerlerine koştu; binbaşıyı ve askerleri görünce, Pavlusu d vmeği bıraktılar.

33. O zaman binbaşı yaklaştı, ve onu tutup  ifte zincirle bağlanmasını emretti; ve kimdir, ne yapmıştır, diye soruşturdu.

34. Kalabalıkta kimi şöyle, kimi böyle bağırdığından ve gürültüden doğrusunu anlayamıyarak kaleye götürülmesini emretti.

35. Merdivene geldiği zaman, vaki oldu ki, kalabalığın zorlamasından dolayı askerler tarafından alınıp götürüldü.

36. Çünkü halkın kalabalığı: Onu kaldır, diye bağrışarak ardınca yürüyordu.

37. Pavlus kaleye götürülmekte iken binbaşıya dedi: Sana bir şey söyliyebilir miyim? O da: Yunanca bilir misin?

38.  nce karışıklık çıkarıp Katillerden dört bin kişiyi   le götüren Mısırlı sakın sen olmıyasın? dedi.

39. Fakat Pavlus dedi: Ben Kilikyadan Tarsuslu bir Yahudi, ehemmiyetsiz olmıyan bir şehrin ahalisindenim; ve sana yalvarırım, kavma söylemek için bana izin ver.

40. O da izin verince, Pavlus merdiven üzerinde durup elile kavma işaret etti; ve büyük bir sükût olunca, İbranî dilinde onlara söyliyip dedi:

BAP 22

KARDEŞLER ve babalar, şimdi size olan müdafaamı dinleyin.

2. Ve onlara İbranî dilinde söylediğini işittikleri zaman, daha ziyade sustular; ve dedi:

3. Ben Kilikya Tarsusunda doğmuş bir Yahudiyim, fakat Gamalielin ayakları dibinde bu şehirde yetiştirildim, ve bugün hepinizin olduğu gibi, Allah için gayretli olarak atalar şeriatinin sıkılığına göre terbiye olundum.

4. Erkekleri de kadınları da bağlayıp zindanlara teslim ederek bu Yola ölüm derecesinde eza ettim; nasıl ki, başkâhin ile bütün ihtiyarlar heyeti bana şehadet ederler.

5. Onlardan kardeşlere mektuplar alıp Şamda olanları, cezalandırmak üzere bağlı olarak Yerusâlime getirmek için, oraya gidiyordum.

6. Ve vaki oldu ki, ben yolda gitmekte ve Şama yaklaşmakta iken, öğleye yakın, gökten büyük bir nur ansızın çevremde parladı.

7. Yere düştüm, ve bir sesin bana: Saul, Saul, niçin bana eza ediyorsun? dediğini işittim.

8. Ben de: Kimsin, ya Rab? diye cevap verdim. O da bana dedi: Ben eza ettiğin Nâsıralı İsayım.

9. Benimle beraber olanlar gerçi nuru gördüler, fakat bana söyliyenin sesini işitmediler.

10. Ben: Ya Rab, ne yapayım? dedim. Rab bana: Kalk, Şama git, yapasın diye senin için tayin edilmiş olan bütün şeyler orada sana söylenecektir, dedi.

11. Ve o nurun izzetinden ötürü göremez olduğum vakit, yanımda olanlar elile yedilerek Şama girdim.

12. Orada oturan bütün Yahudilerce iyi şehadet olunan, şeriat üzere dindar, Hananya adlı bir adam, yanıma geldi,

13. ve durup bana dedi: Saul kardeş, gözlerin açılsın. Ve ben o saatte kendisine baktım.

14. O da dedi: Atalarımızın Allahı, kendi iradesini bilmek, ve o Salihi görüp ağzından bir ses işitmek için seni tayin etti.

15. Çünkü gördüğün ve işittiğin şeyler için bütün insanlara onun şahidi olacaksın.

16. Ve şimdi ne gecikiyorsun? kalk, vaftiz ol, ve onun ismini çağırarak günahlarından yıkan.

17. Ve vaki oldu ki, ben Yerusâlime döndüğüm zaman, mabette dua ederken vecit halinde idim,

18. ve onu gördüm, ve bana dedi: Acele et, ve çabuk Yerusâlimden çık, çünkü benim hakkımda senin şehadetini kabul etmiyeceklerdir.

19. Ve ben dedim: Ya Rab, kendileri de bilirler ki, ben sana iman edenleri hapsedip bütün havralarda dövüyordum;

20. ve senin şahidin İstefanosun kanı döküldüğü zaman, ben de orada duruyordum, ve buna razı oldum, ve onu öldürenlerin esvaplarını bekledim.

21. Rab da bana dedi: Git, çünkü ben seni uzağa, Milletlere, göndereceğim.

22. Bu söze kadar kendisini dinlediler; ve seslerini yükseltip dediler: Böyle adamı yeryüzünden kaldır, zira yaşaması caiz değil.

23. Onlar bağırmakta ve esvaplarını atıp havaya toz savurmakta iken,

24. binbaşı, niçin ona karşı böyle bağırmakta olduklarını anlamak üzere kamçı ile istintak olunsun diye kaleye götürülmesini emretti.

25. Fakat onu sıırımlarla bağladıkları zaman, Pavlus, yanında duran yüzbaşıya dedi: Romalı, ve mahkûm edilmemiş bir adamı kamçı ile dövmek size caiz midir?

26. Yüzbaşı da bunu işitince, gidip: Ne yapıyorsun? çünkü bu adam Romalıdır, diye binbaşıya bildirdi.

27. Ve binbaşı gelip ona dedi: Bana söyle, sen Romalı mısın? O da: Evet, dedi.

28. Binbaşı cevap verdi: Ben bu hemşerilik hakkını çok para ile edindim. Pavlus da: Fakat ben Romalı doğdum, dedi.

29. O zaman onu tahkik etmek üzere olanlar hemen kendisinden çekildiler, ve binbaşı da

Romalı idiğini anlayınca onu bağladığı için korktu.

30. Ve Yahudiler tarafından niçin itham olunuyor, bunun doğrusunu anlamak istiyerek, ertesi gün onu çözdü, başkâhinlere ve bütün Millet meclisine toplanmalarını emretti, ve Pavlusunu aşağı getirip karşılarına çıkardı.

BAP 23

PAVLUS Millet meclisine göz dikip dedi: Ey kardeşler, ben bugüne kadar Allah önünde bütün iyi vicdanla yaşadım.

2. Ve başkâhin Hananya, yanında duranlara ağzına vurmalarını emretti.

3. O zaman Pavlus ona dedi: Ey badanalı duvar, Allah seni vuracaktır! Sen bana şeriat üzere hükmetmek için oturuyorsun da, şeriate aykırı olarak bana vurulmasını mı emrediyorsun?

4. Ve yanında duranlar: Allahın başkâhinine mi sövüyorsun? dediler.

5. Pavlus da dedi: Kardeşler, başkâhin olduğumu bilmiyordum: çünkü: “Kavminin reisi için kötü söylemiyeceksin,”* diye yazılmıştır.

6. Ve onlardan bir takımı Sadukiler, ve diğer takımı Ferisiler olduğunu Pavlus anlayınca, mecliste bağırdı: Kardeşler, ben Ferisi oğlu Ferisiyim; ben ölümlerin kıyımı ümidinden ötürü muhakeme olunuyorum.

7. Bunu söylediği zaman, Ferisiler ile Sadukiler arasında bir çekişme oldu, ve cemaat ikiye bölündü.

8. Çünkü Sadukiler, kıyamet ve melek ile ruh yoktur, derler; fakat Ferisiler ikisini de ikrar ederler.

9. Büyük gürültü oldu; ve Ferisi fırkasının yazıcılarından bazıları kalkıp çekişerek dediler: Biz bu adamda hiç bir kötülük bulmuyoruz; ve ona bir ruh veya bir melek söyledi ise, ne olur?

10. Ve büyük bir çekişme olunca, Pavlus onlar tarafından parçalanır diye binbaşı korktu, askerlere insinler, ve onu ortalarından zorla kapıp kaleye götürsünler, diye emretti.

*Çıkış 22:28.

11. Ertesi gece Rab onun yanında durup dedi: Cesur ol, çünkü Yerusâlimde benim için nasıl şehadet ettinse, Romada da sana öylece şehadet etmek gerek.

12. Gündüz olunca, Yahudiler sözbirlik ettiler, ve Pavlusunu öldürünciye kadar yemesinler ve içmesinler diye kendilerini lânetle bağladılar.

13. Ve bu andı edenler kırk kişiden ziyade idi.

14. Bunlar başkâhinlere ve ihtiyarlara gelip dediler: Biz Pavlusunu öldürmedikçe, bir şey tatmıyacağız, diye kendimizi büyük lânetle bağladık.

15. İmdi Pavlus hakkında olan şeyleri gûya daha gerçek olarak araştıracağımız gibi, onu size getirsin diye, Millet meclisi ile siz binbaşya bildirin; biz de yaklaşımadan önce onu öldürmeğe hazırız.

16. Fakat Pavlusun kızkardeşi oğlu onların pusu kurduklarını işiterek geldi, ve kaleye girip Pavlusa bildirdi.

17. Pavlus da yüzbaşılardan birini yanına çağırıp dedi: Bu genci binbaşya götür, çünkü ona bildireceği şey var.

18. İmdi onu aldı, binbaşya götürüp dedi: Mahpus Pavlus beni yanına çağırdı, ve sana söyleyecek bir şeyi olan bu genci senin yanına getirmemi istedi.

19. Binbaşı da onun elinden tutarak bir kenara çekilip: Bana bildireceğin şey nedir? diye sordu.

20. Ve o dedi: Pavlus hakkında gûya daha gerçek olarak araştıracağım gibi, onu yarın Millet meclisine indirmeni Yahudiler senden rica etmek için sözbirlik ettiler.

21. İmdi sen onlara bakma; çünkü onlar arasında kırktan ziyade adam pusuda onu bekliyorlar,

ve onu öldürmedikçe yemesinler ve içmesinler diye kendilerini and ile bağladılar; şimdi senden vait bekliyerek hazırdırlar.

22. İmdi binbaşı: Bana bu şeyleri bildirdiğini kimseye söyleme, diye tenbih ederek genci salıverdi.

23. Ve yüzbaşılardan ikisini yanına çağırıp dedi: Kayseriyeye gitmek üzere gece saat üçte iki yüz asker, yetmiş atlı ve iki yüz mızraklı hazırlayın;

24. ve Pavlusu bindirip vali Felikse selâmetle götürmek için hayvanlar bulun.

25. Ve şöyle bir mektup yazdı:

26. Klavdius Lisias devletli vali Felikse selâm eder.

27. Bu adam Yahudiler tarafından tutulup öldürölmek üzere iken, Romalı olduğunu öğrenerek askerle yetişip onu kurtardım.

28. Ve neden ötürü onu itham ettiklerini bilmek istiyerek onların Millet meclisine kendisini indirdim.

29. Kendi şeriatlerine dair meseleler için itham olunduğunu buldum, ancak ölüme veya zincire lâıyk bir töhmetini bulmadım.

30. Ve bu adama karşı bir düzen kurulacağı bana bildirilince, onu hemen sana gönderdim. Senin önünde ona karşı söylemelerini şikâyetçilerine de emrettim.

31. İmdi askerler kendilerine emrolunduğı gibi Pavlusu alıp geceleyin Antipatrise götördüler.

32. Ertesi gün onunla beraber gitmek üzere atlıları bırakıp kaleye döndüler.

33. Onlar da Kayseriyeye gelip mektubu valiye verdikleri zaman, Pavlusu da karşısına çıkardılar.

34. O da mektubu okuyunca, hangi vilâyetten olduğunu sordu; ve Kilikyadan olduğunu anlayınca:

35. Şikâyetçilerin de geldikleri vakit, seni dinliyeceğim, dedi; ve Hirodes sarayında tutulsun diye emretti.

BAP 24

VE beş gün sonra, başkâhin Hananya, bazı ihtiyarlar ve hatip Tertullus denilen birile indi; bunlar Pavlusa karşı valiye şikâyet ettiler.

2. Pavlus çağırılınca Tertullus onu ithama başlıyıp dedi:

Senin sayende biz çok selâmete erdiğimizden, ve tedbirinle bu millete kötölükler düzeltilmiş olduğundan,

3. ey devletli Feliks, her vakit ve her yerde bütün şükranla bunu kabul ediyoruz.

4. Ancak sana ziyade usanç vermemek için, bizden bir kaç söz dinlemenı lütfundan rica ederim.

5. Çünkü bu adamı bir fesatçı ve dünyadaki bütün Yahudiler arasında karışıklık çıkarıcı, ve Nasranîler fırkasında ön ayak olanlardan biri bulduk;

6. ve mabedi murdar etmeğe kalkıştı; biz de onu tuttuk.*

*Bazı eski metinler ilâve ediyorlar:

7. *Şeriatimize göre ona hükmetmek istedik. Fakat binbaşı Lisias geldi, ve onun şikâyetçileri senin önüne gelsinler diye emrederek onu büyük şiddetle elimizden alıp götördü.*

8. Sen kendin araştırarak onu itham ettiğimiz bütün şeyleri kendisinden öğrenebilirsin.

9. Ve Yahudiler de bu şeylerin öyle olduğunu iddia ederek ithama iştirak ettiler.

10. Vali, söylemesi için kendisine işaret edince, Pavlus cevap verdi:

Senin çok yıllardan beri bu millete hâkim olduğunu bildiğimden, bana ait olan şeyler için müdafaamı sevinçle yapıyorum;

11. çünkü tapınmak için ben Yerusâlime çıkalı on iki günden ziyade olmadığını

öğrenebilirsin;

12. ve beni ne mabette, ne havralarda, ne de şehirde kimse ile mubahase etmekte, ne de halkı ayaklandırmakta buldular.

13. Ve şimdi itham ettikleri şeyleri de sana ispat edemezler.

14. Ancak şunu sana ikrar ederim ki, şeriate göre olan şeylerin, ve peygamberlerde yazılanların hepsine iman ederek,

15. kendilerinin de bizzat kabul ettikleri gibi, salih olanlar ile olmıyanların kıyamı olacağını Allahtan ümit eyliyerek onların fırka dedikleri Yola göre atalarımızın Allahına kulluk etmekteyim;

16. ve bunda Allah ve insanlar indinde suçsuz bir vicdanım olmasına her vakit çalışıyorum.

17. Ve çok yıllardan sonra, milletime sadakalar ve takdimeler getirmek için geldim;

18. ve bu sırada beni mabette tathir edilmiş olarak buldular, kalabalık ve gürültü ile değil; ancak orada Asyalı bazı Yahudiler vardı, —

19. bu adamların burada senin önünde olmaları, ve bana karşı bir şeyleri varsa, ithamda bulunmaları gerekti.

20. Yahut, ben aralarında durmakta iken: Bugün ölülerin kıyamından ötürü önünüzde muhakeme olunuyorum, diye bağırdığım bu tek sözden başka,

21. Millet meclisi önünde durduğum zaman, bende ne haksızlık bulduklarını kendileri söylesinler.

22. Fakat Feliks, Yol hakkında daha doğru bilgisi olduğundan, onlara: Davanız için binbaşı Lisias indiği zaman karar vereceğim, diyerek onları başka bir güne bıraktı.

23. Pavlus muhafaza altında olarak müsaadeli tutulsun, ve dostlarından hiç biri ona hizmet etmekten alıkonmasın diye yüzbaşıya emretti.

24. Ve bir kaç gün sonra Feliks, Yahudi olan karısı Drusilla ile geldi, Pavlusı çağırıp İsa Mesihe iman hakkında onu dinledi.

25. Ve o, salâhtan, zaptı nefsten ve gelecek hükümden bahsettiği zaman, Feliks çok korktu, ve cevap verdi: Şimdilik git, münasip bir vakit bulunca, seni çağırtacağım.

26. Bununla beraber Pavlus tarafından kendisine para verileceğini umuyordu; bundan dolayı kendisini sık sık çağırıp onunla söyleşiyordu.

27. Ve iki yıl dolunca, Feliksin yerine Porkius Festus geldi; Feliks Yahudilerin gönlünü kazanmak istiyerek Pavlusı bağlı bıraktı.

BAP 25

İMDİ Festus vilâyete gelip üç gün sonra Kayseriyeden Yerusâlime çıktı.

2. Başkâhinler ile Yahudilerin ileri gelenleri Pavlus aleyhinde ona şikâyet ettiler,

3. ve Yerusâlime getirsin diye Pavlusa karşı kendilerine lûtf dileyerek Festustan rica ettiler, ve onu yolda öldürmek üzere düzen kurdular.

4. Fakat Festus, Pavlusun Kayseriyede mahpus bulunduğu, ve kendisinin de yakında oraya gitmek üzere olduğu cevabını verip dedi:

5. Aranızda ileri gelenler benimle insanlar, ve o adamda bir yolsuzluk varsa, kendisini itham etsinler.

6. Ve aralarında sekiz on günden ziyade kalmıyarak Kayseriyeye indi, ve ertesi gün hüküm kürsüsüne oturup Pavlusun getirilmesini emretti.

7. Ve o gelince, Yerusâlimden inmiş olan Yahudiler etrafında durup ona karşı ispat edemedikleri çok ve ağır ithamlar ileri sürdüler.

8. Pavlus: Ne Yahudilerin şeriatine karşı, ne mabede karşı, ne de Kaysere karşı asla suç işlemedim, diye kendisini müdafaa etti.

9. Fakat Festus Yahudilerin gönlünü kazanmak isteyerek Pavlusa cevap verip dedi: Yerus alime çıkıp orada benim   n mde bu şeylerden dolayı muhakeme olunmak ister misin?
10. Pavlus da dedi: Ben Kayserin hüküm kürsüsü   n nde duruyorum, bana burada hükmolunmak gerektir; ben Yahudilere hiç bir haksızlık etmedim, nasıl ki, sen de pek iyi bilirsin.
11. İmdi eğer bir haksızlık ettim, ve   l me değer bir şey i ledimse, ölmekten çekinmem; fakat bunların beni itham ettikleri şeylerin hiç biri doğru değilse, kimse beni onların eline veremez. Davamı Kaysere arz ediyorum.
12. O zaman Festus meclisle müzakere ettikten sonra, cevap verdi: Davanı Kaysere arz ettin; Kaysere gideceksin.
13. Bir kaç gün geçtikten sonra, kiral Agrippa ile Berniki, Kayseriyeye gelip Festusu selâmladılar.
14. Ve onlar orada çok günler kaldıktan sonra, Festus, Pavlusun davasını kiralaya arz edip dedi: Feliks tarafından mahpus bırakılmış bir adam var;
15. ben Yerus alimde iken, kendisi için Yahudilerin ba k hinleri ve ihtiyaçları bana bildirip ona karşı hüküm dilediler.
16. İtham edilen bir kimseyi  ik yet ilerle y zle tirmeden, ve hakkındaki t hmete karşı kendisini müdafaaya fırsatı olmadan vermek Romalıların âdeti değildir, diye onlara cevap verdim.
17. İmdi onlar burada toplandıkları zaman, vakit geçirmeden ertesini gün hüküm kürsüsüne oturup bu adamın getirilmesini emrettim.
18.  ik yet iler kalktıkları zaman sandı ım cürümlerden ötürü onu itham etmediler;
19. ancak kendi dinleri hakkında, ve Pavlus tarafından diri olduğu iddia olunan İsa isminde  lm   biri hakkında ona karşı bazı meseleleri vardı.
20. Ben de bu şeyler hakkındaki meselede tereddüt ederek Yerus alime gitmek, ve orada bu şeyler hakkında muhakeme olunmak ister mi, dedim.
21. Fakat Pavlus davasını Avgustusun hükmüne bırakma ı rica ettiği için, ben onu Kaysere g nderinciye kadar alıkonmasını emrettim.
22. Agrippa da Festusa: Ben kendim de bu adamı dinlemek isterdim, dedi. Yarın onu dinlersin, dedi.
23. İmdi ertesini gün Agrippa ve Berniki büyük ihtiyaçla gelip binba ılar ve şehrin ileri gelenleri ile divanhaneye girdikleri zaman, Festusun emri  zerine Pavlus getirildi.
24. Ve Festus dedi: Kiral Agrippa, ve bizimle burada bütün hazır olanlar, bu adamı görüyorsunuz; Yerus alimde ve burada, Yahudilerin bütün cemaati bunun için Artık yaşaması doğru değil, diye bağırarak bana dava ettiler.
25. Fakat ben onun   l me değer bir şey yapmış olduğunu bulmadım; ve kendisi davasını Avgustusa arz ettiğinden onu g nderme e hükmettim.
26. Efendimize onun için yazacak gerçek bir  eyim yok; bundan dolayı kendisini sizin önünüze, ve hele, ey kiral Agrippa, senin önüne çıkardım ki, ara tırıldıktan sonra, yazacak bir  eyim olsun.
27. Çünkü bir mahpus göndermek, ve ona karşı olan isnatları bildirmemek bana manasız görünüyor.

BAP 26

VE Agrippa Pavlusa dedi: Sana kendin için s yleme e izin var. O zaman Pavlus elini uzatıp müdafaasını yaptı:

2. Ey kiral Agrippa, Yahudiler tarafından itham edildi im bütün şeyler hakkında bugün senin

önünde müdafaamı yaptığım için kendimi mutlu sayarım.

3. Bilhassa sen Yahudiler arasında olan bütün âdetleri ve meseleleri bilen bir zatsın; bunun için beni sabırla dinlemeni rica ederim.

4. Başlangıçtan milletimin içinde ve Yerusâlimde geçmiş olan yaşayışımı gençliğimden beri bütün Yahudiler bilirler;

5. eğer şehadet etmek isterlerse, öteden beri beni bilirler ki, dinimizin en sıkı fırkasına göre Ferisi olarak yaşadım.

6. Şimdi Allah tarafından atalarımıza olan vade ümitten dolayı muhakeme olunmak üzere duruyorum;

7. on iki sıptımız gece gündüz gayretle Allaha hizmet ederek o vade erişmeği umarlar. Bu ümitten dolayı, Yahudiler tarafından itham olunuyorum, ey kıral.

8. Allahın ölüleri kıyam ettirmesi niçin sizce inanılmaz şey sayılıyor?

9. Gerçi ben Nâsıralı İsa ismine karşı çok şeyler yapmak kendimce lâzım sanmıştım.

10. Bunu da Yerusâlimde yaptım; ve başkâhinlerden salâhiyet alarak mukaddeslerden bir çoğunu zindanlara ben kapadım; ve öldürüldükleri zaman, onlara karşı rey verdim.

11. Onlara çok kereler bütün havralarda ceza ederek, küfrettirmeğe zorlardım; ve onlara karşı aşırı kudurmuş olarak hattâ yabancı şehirlerde bile kendilerine eza ettim.

12. Bu arada başkâhinler tarafından salâhiyet ve memuriyet ile Şama giderken,

13. öğle vakti, ey kıral, yolda, gökten benim ve benimle gidenlerin çevresini nurlandıran güneş ışığından daha parlak bir nur gördüm.

14. Ve biz hepimiz yere düşünce, bir sesin İbranî dilinde bana söylediğini işittim: Saul, Saul, niçin bana eza ediyorsun? Senin için üğendireye karşı tepmek güçtür.

15. Ben de: Sen kimsin, ya Rab? dedim; ve Rab dedi: Ben eza ettiğin İsayım.

16. Fakat kalk ve ayakta dur; çünkü hem gördüğün şeylerde, hem sana görüneceğim şeylerde seni hizmetçi ve şahit tayin etmek için sana göründüm.

17. Kendilerine seni göndereceğim kavmdan ve Milletlerden kurtaracağım,

18. ta ki, onların gözlerini açıp onları karanlıktan nura ve Şeytanın hâkimiyetinden Allaha döndüresin, ve bana olan iman ile günahların bağışlanmasına ve mukaddesler arasında mirasa nail olsunlar.

19. Bunun için, ey kıral Agrippa, ben gökten gelen rüyete âsi olmadım;

20. fakat önce Şamda olanlara, Yerusâlimde ve bütün Yahudiye diyarında olanlara, ve Milletlere de tövbe edip Allaha dönerek tövbeye lâayık işler yapmalarını bildirdim.

21. Bundan dolayı Yahudiler beni mabette tutup öldürmeğe çalıştılar.

22. İmdi Allaktan olan yardımı alarak peygamberlerin ve Musanın vaki olacağını söylediklerinden,

23. yani, Mesihin elem çekmesi gerek olduğundan, ve önce ölülerden kıyam ile kavma ve Milletlere nuru ilân edeceğinden başka bir şey söylemiyerek, küçüğe büyüğe şehadet edip bugüne kadar durmaktayım.

24. Ve böylece kendisini müdafaâ ederken, Festus yüksek sesle dedi: Çıldırıyorsun, Pavlus; çok okumak seni çılgın ediyor.

25. Fakat Pavlus dedi: Çıldırımıyorum, devletli Festus, ancak hakikat ve akli selim sözleri söylüyorum.

26. Kendisine cesaretle söylediğim kıral da bu şeyleri bilir. Çünkü kaniim ki, bunlardan biri kendisine gizli değildir; çünkü bu bir köşede yapılmamıştır.

27. Kıral Agrippa, peygamberlere iman ediyor musun? İman ettiğini bilirim.

28. Agrippa da Pavlusa dedi: Az ile Hristiyan olmağa beni kandırıyorsun.

29. Fakat Pavlus dedi: Az ile, çok ile, Allah vere idi de, yalnız sen değil, bugün beni dinliyenlerin hepsi, bu zincirler olmaksızın, benim gibi olaydılar!

30. Kıral, vali, Berniki ve birlikte oturanlar kalktılar;

31. ve çekildikleri zaman, birbirleriyle konuşup dediler: Bu adam ölüme yahut zincire değer bir

şey yapmıyor.

32. Ve Agrippa Festusa dedi: Davasını Kayseri arz etmemiş olsaydı, bu adam bırakılabilirdi.

BAP 27

İTALYAYA denizden gitmemize karar verilince, Pavlusu ve başka bazı mahpusları, Avgustus taburundan Yulius denilen bir yüzbaşıya verdiler.

2. Asya kıyısındaki yerlere gitmek üzere olan bir Edremit gemisine bindik, ve Selânikten olan Makedonyalı Aristarhos bizimle beraber olarak denize açıldık.

3. Ertesi gün Saydaya uğradık; ve Yulius Pavlusu hoş tutarak kendisine bakılsın diye dostlarının yanına gitmesine izin verdi.

4. Ve oradan açılarak Kıbrısın yel altından geçtik, çünkü yeller bize karşı idi.

5. Kilikya ve Pamfilya denizinden geçerek Likyanın Mira şehrine geldik.

6. Yüzbaşı orada İtalyaya gitmekte olan bir İskenderiye gemisi bulup bizi ona bindirdi.

7. Bir çok günler ağır ağır gittik, ve güçlükle Knidos karşısına vardığımız zaman, yel bize müsaade etmediğinden Giridin yel altından Salmone karşısından geçtik;

8. ve kıyı sıra güçlükle giderek Güzel Limanlar denilen bir yere geldik; Lasea şehri bu yere yakındı.

9. Çok vakit geçirilmişti; ve zaten Oruç geçmiş olup deniz yolculuğu artık tehlikeli olduğundan, Pavlus onlara nasihat etti, ve dedi:

10. Efendiler, görüyorum ki, yolculuk yalnız yüke ve gemiye değil, hattâ bizim canlarımıza da zahmetli ve çok zararlı olacaktır.

11. Fakat yüzbaşı, Pavlus tarafından söylenenlerden ziyade geminin reisi ile sahibine kanıyordu.

12. Liman kışlamağa elverişli olmadığından, çoğu oradan açılarak mümkünse Giridin lodosa ve kara yele kapalı olan Feniks limanını tutmak reyinde bulundular.

13. Ve hafif bir cenup yeli esmeğe başlayınca, maksatlarına erdiklerini sanarak demir alıp Girid kıyısı boyunca gidiyorlardı.

14. Fakat çok geçmeden oradan Evrakilo denilen kasırga çıktı.

15. Ve gemi yele kapıldığından orsaya gidemiyerek, bırakıp sürüklendik.

16. Ve Kavda denilen küçük bir adanın yel altına kaçarak sandalı güçlükle ele geçirebildik;

17. ve onu içeri aldıktan sonra, yardımlar kullanarak gemiyi altından kuşattılar; ve Sirte düşmek korkusu ile yelken takımlarını indirdiler; böylece sürükleniyorlardı.

18. Biz fırtına ile çok uğraştıktan sonra, ertesi gün gemiden yük atmağa başladılar;

19. ve üçüncü gün kendi ellerile geminin takımlarını attılar.

20. Bir çok günler güneş ve yıldızlar görünmedi, ve büyük fırtına üzerimizde olarak, artık her türlü kurtuluş ümidimiz kayboldu.

21. Ve onlar çoktan beri yemeksiz kalınca, Pavlus o vakit ortalarında durup dedi: Efendiler, gerçi beni dinliyip Giritten açılmamalı, ve bu zahmet ve zarara uğramamalı idiniz.

22. Ve şimdi hatırınızı hoş tutmanızı size nasihat ederim; çünkü sizden hiç bir can zayolmıyacak, ancak gemi.

23. Çünkü kendisinin olduğum, ve kendisine de hizmet ettiğim Allahın bir meleği bu gece yanımda durup dedi:

24. Korkma, Pavlus; sana Kayserin önünde durmak gerektir; ve işte, bütün seninle beraber gemide gidenleri Allah sana bağışladı.

25. Bunun için, efendiler, hatırınızı hoş tutun; çünkü Allaha iman ederim ki, onun bana söylediği gibi olacaktır.

26. Fakat bizim bir adaya düşmemiz gerektir.

27. On dördüncü gece geldiği zaman, biz Adriya denizinde sürüklenmekte iken, gece yarısına doğru gemiciler karanın yakınlaştığını sandılar;
28. ve iskandil edip yirmi kulaç buldular; biraz ileride yine iskandil edip on beş kulaç buldular.
29. Kayalığa düşmekten korkarak kıçtan dört demir salıp gündüz gelsin diye dua ettiler.
30. Gemiciler gemiden kaçmağa çalışıp baştan demir atıyorlarmış gibi sandalı denize indirince,
31. Pavlus yüzbaşıya ve askerlere dedi: Bunlar gemide kalmazlarsa, kurtulamazsınız.
32. O zaman askerler sandalın iplerini kesip onu düşürdüler.
33. Ve sabah olmak üzere iken, Pavlus hepsinin yemek yemelerini rica ederek dedi: Bugün on dördüncü gündür bekliyip bir şey yemiyerek aç kaldınız.
34. Bunun için yemek yemenizi rica ediyorum; zira bu sizin kurtuluşunuz içindir; çünkü hiç birinizin başından bir kıl zayolmayacaktır.
35. Bunu dedikten sonra, ekmek alıp hepsinin karşısında Allaha şükretti; ve onu kırıp yemeğe başladı.
36. Ve hepsi cesaretlenip onlar da yemek yediler.
37. Gemide hepimiz iki yüz yetmiş altı can idik.
38. Ve onlar yemekten doydukları zaman, buğdayı denize atarak gemiyi hafiflettiler.
39. Gündüz olunca, karayı tanımadılar; fakat kumsalı olan bir körfez gördüler, ve gemiyi oraya sürebilir miyiz diye öğütleştiler.
40. Demirleri kesip denizde bıraktılar, aynı zamanda dümenin iplerini çözdüler; ve gabiye yelkenini yele kaldırıp kumsala doğru gittiler;
41. iki denizin birleştiği bir yere düşerek gemiyi karaya oturtular; ve geminin başı saplanıp kımıldanmaz oldu, fakat dalgaların zorundan kış dağılmağa başladı.
42. Mahpuslardan biri yüzüp kaçmasın diye askerler onları öldürmeğe niyet ettiler.
43. Fakat yüzbaşı, Pavlus kurtarmak istiyerek, niyetlerini yapmaktan onları alıkoydu. Ve önce yüzebilenler gemiden atılıp,
44. geri kalanlar da, kimi tahtalar üzerinde, kimi de gemiden olan başka şeyler üzerinde karaya çıksınlar, diye emretti. Ve böylece vaki oldu ki, hepsi kurtulup karaya çıktılar.

BAP 28

KURTULDUĞUMUZ zaman öğrendik ki, adanın adı Malta idi.

2. Ve barbarlar bize görülmemiş insanlık gösterdiler; çünkü yağmakta olan yağmur ve soğuktan dolayı ateş yakıp hepimizi kabul ettiler.
3. Pavlus bir çok çalı topluyup ateşin üzerine koyunca, sıcaktan bir engerek çıktı ve onun eline yapıştı.
4. Barbarlar hayvanı onun eline asılmış görünce, birbirlerine dediler: Her halde bu adam katildir; denizden kurtuldu ise de, Adalet onu yaşamağa bırakmadı.
5. İmdi hayvanı ateşe silkerek attı, ve bir ziyan görmedi.
6. Fakat onlar, Pavlusun şişmesini, ve yahut ölü olarak ansızın yere düşmesini bekliyorlardı; fakat çok bekledikten sonra ona zararlı bir şey olmadığını görünce, fikirlerini değiştirdiler, ve: O bir ilâhtır, dediler.
7. O yerin yakınlarında adanın reisi Publius denilen adamın çiftlikleri vardı; o bizi kabul edip üç gün nezaketle misafir etti.
8. Publiusun babası ısıtmadan ve kanlı ishalden hasta yatmakta idi; Pavlus onun yanına girdi, ve dua edip ellerini üzerine koyarak kendisini iyi etti.
9. Ve bunun üzerine, adada olan başka hastalar da gelip şifa buldular;

10. onlar da bize ziyadesile hürmet edip denize açıldığımız zaman, muhtaç olduğumuz şeyleri gemiye koydular.

11. Adada kışlamış olan İkiz Kardeşler alâmetli bir İskenderiye gemisile üç ay sonra denize açıldık.

12. Sirakusa uğrularak üç gün kaldık.

13. Oradan bir devir yapıp Regiuma geldik; bir gün sonra cenup yeli çıktı, ve ikinci günü Puteoliye geldik;

14. orada kardeşler bulduk, ve yedi gün yanlarında kalalım diye bize yalvardılar; ve böylece Romaya geldik.

15. Kardeşler haberimizi alınca, oradan Appius Çarşısına ve Üç Hanlara kadar bizi karşılamağa geldiler; Pavlus onları görünce, Allaha şükretti, ve cesaret buldu.

16. Romaya girdiğimiz vakit,* kendisine bekçilik etmekte olan askerle beraber ayrıca oturmak üzere Pavlusa müsaade olundu.

*Bazı eski metinler ilâve ediyorlar: *yüzbaşı mahpusları ordugâh kumandanına verdi; fakat*

17. Ve vaki oldu ki, üç gün sonra Yahudilerin ileri gelenlerini bir araya çağırdı, ve toplandıkları zaman, kendilerine dedi: Kardeşler, ben kavma veya atalarımızın âdetlerine karşı bir şey yapmadığım halde mahpus olarak Yerusâlimden Romalıların ellerine verildim;

18. onlar da beni sorguya çekerek salıvermek istediler, çünkü beni öldürmek için bir sebep yoktu.

19. Fakat Yahudiler buna karşı söyledikleri zaman, milletimden bir şikâyetim yokken davamı Kaysere arzemeğe mecbur oldum.

20. İmdi bundan dolayı görmek ve konuşmak için sizi davet ettim; çünkü İsrailin ümidi için ben bu zincirle bağlıyım.

21. Onlar da kendisine dediler: Senin için Yahudiyeden mektuplar almadık, ve kardeşlerden biri buraya gelip bize bildirmedi, yahut senin için kötü bir şey söylemedi.

22. Fakat düşündüğün şeyleri senden dinlemek isteriz; çünkü bu fırka için biliyoruz ki, her yerde ona karşı söylenilmektedir.

23. Ve ona bir gün tayin edip oturduğu eve yanına çok kimseler geldi. Allahın melekûtuna şehadet ederek Musanın şeriatinden ve peygamberlerden İsa için onları ilzam eyliyerek sabahtan akşama kadar kendilerine anlattı.

24. Söylenen şeylere bazıları inandılar, ve bazıları inanmadılar.

25. Ve birbirleriyle anlaşılmıyınca, Pavlus şu sözü söyledikten sonra gittiler: Ruhûlkudûs İşaya peygamber vasıtası ile atalarınıza şöylece iyi söylüyüp demiştir:

26. “Bu kavma git ve söyle:

İşittikçe işiteceksiniz de, hiç anlamıyacaksınız;

Ve gördükçe göreceksiniz de, hiç seçmiyeceksiniz;

27. Çünkü bu kavmin yüreği kalınlaştı,

Ve kulakları ile ağır işittiler,

Gözlerini de kapadılar;

Olmıya ki, gözleriyle seçsinler,

Ve kulakları ile işitsinler,

Yürekleriyle de anlasınlar,

Ve tekrar dönsünler, de

Ben onlara şifa vereyim.”*

*İşaya 6:9, 10.

28. İmdi bilmiş olun ki, Allahın bu kurtarışı Milletlere gönderilmiştir, ve onlar dinliyeceklerdir.*

*Bazı eski metinlerde 29 uncu âyet ilâve olunmuştur:

29. *Bu şeyleri söyleyince, Yahudiler arasında çok çekişerek gittiler.*

30. Ve kiralamış olduğu kendi evinde tam iki yıl kaldı, ve yanına gelenlerin hepsini kabul

ediyordu;

31. ve Allahın melekûtunu vâzederek Rab İsa Mesih hakkındaki şeyleri bütün cesaretle ve kimse mani olmıyarak öğretiyordu.

ROMALILAR

BAP 1

İSA Mesihin kulu, resul olmağa davet olunup Allahın inciline tahsis edilmiş olan Pavlus,

2. peygamberleri vasıtası ile mukaddes kitaplarda evelce vadettiği o incil,

3. bedene göre Davud zürriyetinden doğmuş,

4. kudsiyet ruhuna göre ölülerden kıyam ile kudretle Allahın Oğlu ilân edilmiş olan kendi Oğlu Rabbimiz İsa Mesih hakkındadır;

5. aralarında İsa Mesihin davetlileri bulunduğunuz bütün milletlerde,

6. onun ismi için imana itaat olunmak üzre, kendi vasıtası ile inayet ve risalet aldık

7. Romada bulunan mukaddes olmağa davet edilmiş Allahın bütün sevgililerine, size Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten inayet ve selâmet olsun.

8. Önce hepiniz için İsa Mesih vasıtası ile Allahıma şükrederim ki, imanınız bütün dünyada ilân olunuyor.

9. Çünkü Allahın iradesile nihayet şimdi size gelmek için, mümkünse hayırlı bir yol bulmağı niyaz ederek,

10. daima dualarımda sizi nasıl durmadan andığıma, Oğlunun incilinde ruhumla hizmet ettiğim Allah şahidimdir.

11. Çünkü kuvvetlenmeniz için size ruhanî bir atıye vermek üzre, sizi görmeği özliyorum,

12. ta ki, sizde ve bende, birbirimizde olan iman vasıtası ile aranızda sizinle teselli bulayım.

13. Ey kardeşler, size meçhul kalmasını istemem ki, obir Milletler arasında olduğu gibi, sizin aranızda da bir semerem olmak için yanınıza gelmeğe çok kereler niyet ettim, ve şimdiye kadar menolundum.

14. Yunanlılara ve barbarlara, âlimlere ve cahillere borçluyum.

15. Böylece Romada olan sizlere, elimden geldiği kadar incili vâzetmeğe hazırım.

16. Zira incilden utanmam, çünkü her iman edene, önce Yahudiye hem de Yunanlıya, kurtuluş için Allahın kudretidir.

17. Çünkü onda Allahın salâhı imandan imana keşfolunur; nitekim: “Fakat salih imanla yaşıyacaktır,”* diye yazılmıştır.

*Habakkuk 2:4

18. Zira haksızlıkla hakikate mani olan insanların bütün fışkına ve haksızlığına karşı, Allahın gazabı gökten keşfolunur.

19. Çünkü Allah hakkında malûm olan şeyler içlerinde zahirdir; zira Allah kendilerine izhar etmiştir.

20. Çünkü onlar mazur olmasınlar diye, onun görülmez şeyleri, yani, ebedî kudreti ve ülûhiyeti, dünyanın yaratılışından beri yapılan şeylerle anlaşılarak açıkça görülüyor;

21. çünkü Allahı bildikleri halde, onu Allah olarak temcit etmediler, ve şükretmediler; fakat düşüncelerinde batıl oldular, ve onların anlayışsız yüreği karardı.

22. Âlim olduklarını iddia ederken akılsız oldular,

23. ve fani olmıyan Allahın izzetini, fani olan insan, kuşlar, dört ayaklılar ve yerde sürünenler suretinin benzeyişile değiştirdiler.

24. Bunun için Allah kendi aralarında bedenleri rezil olsun diye, yüreklerinin şehvetleri içinde onları pislige teslim etti;

25. onlar Allahın hakikatini yalanla değiştileder, ve Hâlikten ziyade mahlûka tapıp kulluk ettiler; o ebediyen mubarektir. Amin.
26. Bu sebepten Allah onları rezalet ihtiraslarına teslim etti, çünkü onların kadınları tabiî kullanışı tabiate muhalif olana çevirdiler;
27. ve aynı suretle erkekler de kadının tabiî kullanımını bırakarak şehvetlerinde birbirlerine kızıştıldılar, erkekler erkeklerle rüsvaylık ederek sapıklıklarına lâıık olan karşılığı aldılar.
28. Ve bilgilerinde Allahın olmasını münasip görmediklerinden, Allah onları uygun olmıyan şeyler yapmak üzere merdud fikre teslim etti;
29. bütün haksızlık, kötülük, tamah, şerirlik ile dolmuş olarak; haset, katil, niza, hile, huysuzluk ile dolu; kötülük söyleyenler,
30. zemmamlar, Allahın menfurları, küstah, kibirli, övünücü, kötü şeyler mucidi, ana babaya itaatsiz,
31. anlayışsız, sözünde durmaz, tabiî sevgiden mahrum, merhametsizdirler.
32. Bu gibi şeyleri işliyenler ölüme müstahaktır, diye Allahın hükmünü bildikleri halde, yalnız bunları yapmakla kalmazlar, fakat yapanları da hoş görürler.

BAP 2

- BUNUN için, ey her hükmeden adam, mazur değilsin; çünkü başkasına hükmettiğin şeyde kendini mahkûm ediyorsun; çünkü sen, ey hükmeden, aynı şeyleri yapıyorsun.
2. Ve biliriz ki, bu gibi şeyleri yapanlar aleyhine Allahın hükmü hakikate göredir.
 3. Ve, ey bu gibi şeyleri yapanlara hükmeden, ve aynı şeyleri yapan adam, bunu sanır mısın ki, Allahın hükmünden kaçacaksın?
 4. Yahut Allahın iyiliği seni tövbeye götürdüğünü bilmiyerek onun iyiliğinin ve sabrının ve tahammülünün bolluğunu hor mu görürsün?
 5. Fakat gazap ve Allahın âdil hükmünün izharı gününde, senin sertliğine ve tövbe etmez yüreğine göre kendine gazap yığıyorsun;
 6. o Allah ki, işlerine göre herkese karşılık verecektir,
 7. iyi işte sabırla izzet, hürmet, ve çürümezliği arıyanlara, ebedî hayat;
 8. ama fırkacı olup hakikate itaatsiz, haksızlığa ise itaatli olanlara,
 9. önce Yahudiye hem de Yunanlıya, kötülük işliyen her adama, gazap ve hiddet, sıkıntı ve şiddet;
 10. fakat önce Yahudiye hem de Yunanlıya, iyilik işliyen her adama, izzet, hürmet ve selâmet verecektir;
 11. çünkü Allah indinde şahsa itibar yoktur.
 12. Allah, Mesih İsa vasıtası ile benim incilime göre insanların gizli şeylerine hükmedeceği günde,
 13. şeriatleri olmadığı halde günah işliyenler, şeriatleri olmadığı halde de helâk olacaklardır; şeriat altında günah işliyenler de şeriat vasıtası ile hükmedileceklerdir;
 14. çünkü şeriatı işitenler Allah indinde salih değillerdiler, ancak şeriatı yapanlar salih sayılacaklardır;
 15. zira şeriatı olmıyan Milletler, şeriatın işlerini tabiî surette yaptıkları zaman, onların şeriatı olmıyarak kendi kendilerine şeriatlılardır;
 16. onların vicdanı birlikte şehadet ederek ve düşünceleri aralarında kendilerini itham ve yahut müdafaa eyliyerek şeriatın işi yüreklerinde yazılı olduğunu gösterirler.
 17. Fakat sen, eğer Yahudi adını taşıyorsan, ve şeriate dayanıyor ve Allah ile övünüyorsan,
 18. ve şeriatın öğretilmiş olarak Allahın iradesini bilir ve âlâ şeyleri beğeniyor,
 19. ve şeriatte ilmin ve hakikatin suretine malik olarak, körlerin kılavuzu, karanlıkta olanların

ışığı,

20. akılsızların mürebbisi ve çocukların muallimi olduğuna kani oluyorsan;

21. imdi başkasına öğreten, kendine öğretmez misin? Çalmamağı vâzeden, çalar mısın?

22. Zina etmemeği söyleyen, zina eder misin? Putlardan nefret eden, mabetleri yağma eder misin?

23. Şeriatle övünen, şeriatı tecavüzle Allahı tahkir mi edersin?

24. Çünkü yazılmış olduğu üzre,* sizin yüzünüzden Milletler arasında Allahın ismine küfrediliyor.

25. İmdi eğer şeriatı tutarsan, sünnetlilik faide eder; fakat şeriatı tecavüz edici isen, sünnetliliğin, sünnetsizlik olmuştur.

26. İmdi eğer sünnetsiz olanlar şeriatin hükümlerini tutarlarsa, onların sünnetsizliği sünnetlilik sayılmıyacak mıdır?

27. Sen ki, kitap ve sünnetlilik ile şeriatı tecavüz ediyorsun, tabiatten olan sünnetsizlik şeriatı yerine getirerek sana hükmetmiyecek midir?

28. Zira zahiren Yahudi olan Yahudi değildir, ne de zahiren bedende olan sünnetlilik sünnetliliktir.

29. Fakat içten Yahudi olan Yahudidir, ve harfte değil, ruhta yüreğin sünnetliliği sünnetliliktir; kendisinin methi de insanlardan değil, Allahtandır.

* İşaya 52:5.

BAP 3

İMDİ Yahudinin ne fazileti vardır? yahut sünnetliliğin faidesi nedir?

2. Her suretle çoktur; önce, çünkü Allahın vahiylerle emniyet edildiler;

3. zira bazıları iman etmedilerse, ne olur? Acaba onların imansızlığı Allahın sadakatini hükümsüz kılar mı?

4. Hâşâ; fakat Allah hak, ve her insan yalancı olsun; nitekim yazılmıştır:

“Ta ki, sözlerinde âdil olasın, Ve hükmolunduğun zaman, galip gelesin.”*

*Mezmur 51:4.

5. Fakat bizim haksızlığımız Allahın adaletini gösteriyorsa, ne diyeceğiz? Gazap ile cezalandıran Allah haksız mıdır? (insan gibi söylüyorum.)

6. Hâşâ; yoksa Allah dünyaya nasıl hükmedecektir?

7. Fakat benim yalanımla Allahın hakikati kendi izzeti için çoğaldı ise, niçin yine ben de bir günahkâr gibi hükmolunuyorum?

8. Ve, aleyhimize iftira olunduğu ve bazılarınin söylediğimizi iddia ettikleri gibi, niçin: İyilik gelsin diye kötülük yapalım, demiyelim? Onların mahkûmiyeti doğrudur.

9. İmdi ne? faziletimiz var mı? Hayır, asla; çünkü biz yukarıda, Yahudiler ve hem Yunanlılar, hepsi günah altındadır diye itham ettik;

10. nitekim yazılmıştır: “Hiç salih yok, bir kişi bile yoktur;

11. Anlıyan kimse yoktur, Allahı arıyan kimse yoktur;

12. Hepsi saptılar, Birlikte yaramaz oldular; İyilik eden yok, bir kişi bile yoktur;”*

*Mezmur 14:1-3.

13. Onların boğazı açık kabirdir; Onların dillerile aldattılar;* Kara yılanın zehiri dudaklarının altındadır;*

*Mezmur 5:9.

* Mezmur 140:3.

14. Onların ağzı lânet ve acılıkla doludur;*

* Mezmur 10:7.

15. Onların ayakları kan dökmekte çabukturlar;
16. Kırgın ve sefalet onların yollarındadır;
17. Ve selâmet yolunu bilmediler;*
- *İşaya 59:7, 8.
18. Onların gözleri önünde Allah korkusu yoktur.”*
- *Mezmun 36:1.
19. Ve biliriz ki, şeriat ne kadar şeyler söylese, şeriat altında olanlara söyler; ta ki, her ağız kapansın, ve bütün dünya Allaha karşı suçlu olsun;
20. çünkü onun huzurunda hiç kimse şeriat işlerinden salih sayılmıyacaktır; çünkü günah bilgisi şeriat vasıtası ile.
21. Fakat şimdi şeriat ve peygamberler tarafından şehadet edilerek
22. Allahın salâhı, yani, İsa Mesihe iman vasıtası ile bütün iman edenlere olan Allahın salâhı, şeriat olmıyarak zahir olmuştur; çünkü hiç fark yoktur;
23. zira hepsi günah işlediler, ve Allahın izzetinden mahrum kaldılar;
24. İsa Mesihte olan fidiye vasıtası ile, onun inayetiyle bedelsiz salih sayılırlar;
25. Allahın sabrında evelce işlenmiş günahlardan sarfı nazar dolayısı ile, adaletinin izharı için,
26. yani, şimdiki zamanda adaletinin izharı için, onun kanında, iman vasıtası ile, kefareti olarak Allah onu arzetti, ta ki kendisi âdil olsun, ve İsaya iman edeni salih saysın.
27. İmdi övünme nerede kaldı? Dışarda kaldı. Fakat ne türlü kanunla? işlerinki ile mi? Hayır, fakat iman kanunu ile.
28. Çünkü zannediyoruz ki, şeriatın işleri olmıyarak insan imanla salih sayılır.
29. Yahut Allah yalnız Yahudilerin mi? Milletlerin de değil mi? Evet Milletlerin de;
30. eğer Allah bir ise, sünnetliliği imandan dolayı, sünnetsizliği de iman vasıtası ile salih sayacaktır.
31. İmdi biz iman vasıtası ile şeriatı hükümsüz mü ediyoruz? Hâşâ; fakat şeriatı sabit kılıyoruz.

BAP 4

İMDİ bedene göre atamız İbrahim hakkında ne diyeceğiz?

2. Zira eğer İbrahim işlerden dolayı salih sayıldı ise, övünmeğe hakkı vardır; fakat Allaha karşı değil.
3. Zira kitap ne diyor? “Ve İbrahim Allaha iman etti, ve kendisine salâh sayıldı.”*
4. Fakat işliylene ücret, inayet olarak değil, borç olarak sayılır.
5. Lâkin işlemiyip fakat fasıkı salih sayana iman edenin imanı salâh olarak sayılır.
6. Nitekim, Allahın amelsiz salih saydığı adamın mutluluğunu Davud dahi beyan ediyor:
- *Tekvin 15:6
7. “Ne mutludur, o adamlar ki, fesatları bağışlandı, ve günahları örtüldü!
8. Ne mutludur, o adam ki, Rab ona günah saymaz!”*
- *Mezmun 32:1-2.
9. Bu mutluluk sünnetlilik üzerine mi? yoksa sünnetsizlik üzerine de mi? Zira diyoruz ki, İbrahimin imanı salâh olarak sayıldı.
10. İmdi nasıl sayıldı? sünnetlilikte iken mi, yoksa sünnetsizlikte mi? Sünnetlilikte değil, fakat sünnetsizlikte;
11. ve bütün iman edenlerin, hattâ sünnetsizlikte olanların, babası olsun, ve onlara salâh sayılsın, diye sünnetsizlikte iken malik olduğu iman salâhının mührü olarak sünnetlilik alâmetini aldı;
12. ta ki, yalnız sünnetlilikten olanlara değil, fakat atamız İbrahimin sünnetsizlikte iken malik

olduğu o imanın izlerinde yürüyenlere de sünnetlilik babası olsun.

13. Çünkü kendisine dünyanın varisi olmak vadi, İbrahime ve yahut zürriyetine şeriat vasıtası ile değil, fakat iman salâhı vasıtası ile oldu.

14. Çünkü eğer şeriaten olanlar varisler ise, iman boş ve vait hükümsüz olur.

15. Zira şeriat gazabı hasıl eder; fakat şeriatin olmadığı yerde tecavüz yoktur.

16. Bundan dolayı inayete göre olması için imandandır; ta ki, vait bütün zürriyete, yalnız şeriaten olana değil: “Seni çok milletlerin babası ettim,”* diye yazılmış olduğu üzre, hepimizin babası olan İbrahimin imanından olana da emin olsun;

17. o İbrahim ki, ölüleri diriltten, ve olmıyan şeyleri olanlar gibi çağıran Allahın karşısında iman etti.

18. “Senin zürriyetin böyle olacaktır,”* denilmiş olduğu üzre, o, çok milletlerin babası olmağı ümit hilâfında ümitle iman etti.

19. Ve yüz yaşlarında olarak zaten ölmüş olan bedenini, ve Saranın rahminin ölülüğünü, imanda zayıflamıyarak düşündü;

20. ve Allahın vadine bakarak imansızlıkla tereddüt etmedi,

21. fakat Allaha hamdederek onun vadettiğini yapmağa da kadir olduğuna tamamilen kani olarak imanla kuvvetlendi.

22. Bunun için de kendisine salâh sayıldı.

23. Ve kendisine sayıldığı, yalnız onun için değil,

24. fakat Rabbimiz İsayı ölümlerden kıyam ettirene iman eden bizlere sayılacağından, bizim için de yazıldı;

25. o bizim suçlarımız için teslim olundu, ve bizim tebriyemiz için kıyam etti.

*Tekvin 17:5.

*Tekvin 15:5.

BAP 5

İMDİ biz imanla salih sayılmış olup Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile Allah indinde selâmetimiz vardır;

2. onun vasıtası ile de içinde sabit olduğumuz inayete iman ile methal elde ettik; ve Allahın izzeti ümidile övünüyoruz.

3. Ve yalnız bu değil, fakat sıkıntı metaneti,

4. metanet de tecrübeyi, ve tecrübe ümidi hasıl ettiğini bilerek sıkıntılarla dahi övünürüz;

5. ve ümit utandırmaz; çünkü bize verilmiş olan Ruhülkudüs vasıtası ile, Allahın sevgisi yüreklerimize dökülmüştür.

6. Çünkü biz henüz zayıf iken, muayyen zamanında Mesih fasıklar için öldü.

7. Zira bir kimse salih için güç ölür, fakat iyi bir adam için belki biri ölmeğe bile cesaret eder.

8. Fakat Allah bize olan kendi sevgisini bununla ispat ediyor ki, biz henüz günahkârlar iken, Mesih bizim için öldü.

9. İmdi onun kanı ile şimdi salih sayılmış olarak, onun vasıtası ile gazaptan daha ziyade kurtulacağız.

10. Zira eğer düşman iken, Oğlunun ölümü vasıtası ile Allah ile barıştıksa, barışmış olarak onun hayatı ile daha ziyade kurtulacağız;

11. ve yalnız bu değil, fakat kendi vasıtası ile şimdi barışmaya nail olduğumuz Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile Allah ile de övünürüz.

12. Bunun için, nasıl günah bir adam vasıtası ile, ve ölüm günah vasıtası ile dünyaya girdiyse, böylece ölüm de bütün insanlara geçti; çünkü hepsi günah işlediler;

13. çünkü şeriate kadar dünyada günah vardı; fakat şeriat yokken günah sayılmaz.

14. Fakat gelecek zatın sureti olan Âdemin tecavüzünün benzeyişi üzre günah işlememiş olanlar üzerinde de, Âdemden Musaya kadar ölüm saltanat sürdü.
15. Fakat suç nasılsa, mevhibe de öyle değildir; çünkü birinin suçu ile çoğu öldülse, çoğu için Allahın inayeti, ve bir adamın, yani, İsa Mesihin inayetiyle olan atıye daha ziyadeleşti.
16. Ve atıye günah işliyen birinin vasıtası ile olduğu gibi değildir; zira hüküm bir suçtan mahkûmiyet için, fakat mevhibe çok suçlardan tebriye için oldu.
17. Çünkü eğer birinin suçu ile ölüm birinin vasıtası ile saltanat sürdü ise, inayet ve salâh atıyesinin feyzini alanlar, birinin, yani, İsa Mesihin vasıtası ile hayatta daha ziyade saltanat süreceklerdir.
18. İmdi öyle ise, bir suç vasıtası ile bütün insanlara mahkûmiyet için hüküm geldiği gibi, böylece de hayatın salih sayılması için bir salâh fi'li vasıtası ile bütün insanlara atıye geldi.
19. Zira bir adamın itaatsizliği sebeble çoğu nasıl günahkâr kılındırsa, böylece de birinin itaatle çoğu salih kılınacaklardır.
20. Ve şeriat suçun çoğalması için araya girdi; fakat günahın çoğaldığı yerde, inayet ziyadesile çoğaldı;
21. ta ki, günah ölümde saltanat sürdüğü gibi, inayet de Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile ebedî hayat için salâh ile saltanat sürsün.

BAP 6

İMDİ ne diyelim? İnayet çoğalsın, diye günahıta devam edelim mi?

2. Hâşâ. Biz ki, günaha öldük, artık onda nasıl yaşarız?
3. Yahut bilmez misiniz ki, Mesih İsaya vaftiz olunanlarımızın hepsi onun ölümüne vaftiz olunduk?
4. İmdi onunla beraber vaftiz vasıtası ile ölüme gömüldük; ta ki, Babanın izzetile Mesih ölülerden kıyam ettiği gibi, biz de böylece hayat yeniliğinde yürüyelim.
5. Çünkü eğer ölümünün benzeyişinde onunla birleşmiş olduksa, kıyamının benzeyişinde de olacağız;
6. bunu biliriz ki, artık günaha kulluk etmiyelim, diye günah bedeni iptal edilmek için eski adamımız onunla birlikte haça gerilmiştir.
7. Çünkü ölmüş olan adam günahıtan tebriye edilmiştir.
8. Fakat eğer biz Mesih ile öldükse, Mesih ölülerden kıyam etmiş olup artık ölmeyeceğini,
9. artık ölümün ona saltanat etmiyeceğini bilerek, onunla beraber yaşıyacağımıza da iman ederiz.
10. Çünkü öldüğü ölümü bir kerede günaha öldü; fakat yaşamakta olduğu hayatı Allaha yaşıyor.
11. Siz de böylece kendilerinizi günaha ölü, fakat Mesih İsada Allaha diri sayın.
12. İmdi fani bedeninizde günah, kendi şehvetlerine itaat etmeniz için saltanat sürmesin.
13. Ve azanızı haksızlık âletleri olarak günaha arzetmeyin; fakat ölülerden dirilenler gibi, kendinizi Allaha, ve azanızı salâh âletleri olarak Allaha arzedin.
14. Çünkü günah size saltanat etmiyecektir; çünkü şeriat altında değil, fakat inayet altındasınız.
15. İmdi ne? şeriat altında değil, fakat inayet altında olduğumuz için günah işliyelim mi? Hâşâ.
16. Bilmez misiniz ki, itaat için kime kendinizi arzeder, kime itaat ederseniz, onun, ya ölüm için günahın, ya salâh için itaatin kullarısınız?
17. Fakat Allaha şükrolsun ki, günahın kulları olduğunuz halde, teslim edildiğiniz öğretişin suretine göre yürekten itaat ettiniz;

18. ve gûnahtan azat edilerek salâha kul oldunuz.
19. Nefsinizin zayıflığı sebebile (insana göre söylüyorum), pislîğe ve fesat için fesada kul olarak azanınızı arzettiğiniz gibi, böylece şimdi azanınızı kudsiyet için salâha kul olarak arzedin.
20. Zira gûnahın kulları olduğunuz zaman, salâhtan azat idiniz.
21. Şimdi utandığınız şeylerden o zaman ne semereniz vardı? çünkü onların sonu ölümdür.
22. Fakat şimdi gûnahtan azat olunmuş, ve Allaha kul edilmiş olarak kudsiyet için semereniz vardır, ve sonu ebedî hayattır.
23. Zira gûnahın ücreti ölüm; fakat Allahın mevhîbesi Rabbimiz Mesih İsada ebedî hayattır.

BAP 7

YAHUT bilmez misiniz ki, ey kardeşler (çünkü kanunu bilenlere söylüyorum), kanun adama yaşadığı müddetçe hâkimdir?

2. Çünkü kocalı kadın kocası sağ oldukça kanun ile ona bağlıdır; fakat kocası ölürse, koca kanunundan azat olur.
3. İmdi öyle ise, kocası sağ oldukça başka bir kocaya varırsa, ona zaniye denir; fakat kocası ölürse, kanundan azat olur, şöyle ki, başka bir erkeğe varırsa, zaniye değildir.
4. Bundan dolayı, kardeşlerim, biz Allaha semere getirelim diye, bir başkasına, yani ölümlerden kıyam edene varmak üzere Mesihin bedeni vasıtası ile şeriate öldünüz.
5. Zira biz cismaniyette iken, şeriat vasıtası ile olan gûnah ihtirasları, ölüme semere getirmek için azamızda işliyordu.
6. Fakat şimdi tutulmuş olduğumuz şeye ölmüş olarak şeriaten azat olduk; ta ki, biz harf eskiliğinde değil, ruh yeniliğinde kulluk edelim.
7. İmdi ne diyelim? Şeriat gûnah mıdır? Hâşâ. Fakat şeriat vasıta olmasaydı, gûnahı bilmemiş olurum; çünkü eğer şeriat: “Tamah etmiyeceksin,”* dememiş olsaydı, ben tamahı bilmezdim;
8. fakat gûnah fırsat bularak emir vasıtası ile bende her türlü tamahı hasıl etti; çünkü şeriat yok iken, gûnah ölüdür.
9. Ve bir vakitler şeriat yok iken, ben diri idim; fakat emir gelince, gûnah dirildi, ve ben öldüm;
10. ve hayat için olan emir bana ölüm için oldu.
11. Zira gûnah, emir vasıtası ile fırsat bularak bana hile etti, ve onun vasıtası ile beni öldürdü.
12. Şöyle ki, şeriat mukaddestir, ve emir mukaddes ve doğru ve iyidir.
13. İmdi iyi olan şey bana ölüm mü oldu? Hâşâ. Fakat ta ki, gûnah iyi şey vasıtası ile bana ölüm hasıl ederek gûnah görünsün, ta ki, gûnah emir vasıtası ile aşırı derecede gûnahkâr olsun.
14. Zira biliriz ki, şeriat ruhanîdir; fakat ben cismanîyim, gûnah altında satılmışım.
15. Çünkü ettiğimi bilmiyorum, istediğim şeyi işlemiyorum, fakat nefret ettiğim şeyi yapıyorum.
16. Fakat eğer istemediğim şeyi yaparsam, şeriat iyidir, diye tasdik ederim.
17. O halde artık ben değil, fakat bende duran gûnah onu işliyor.
18. Zira bilirim ki, bende, yani, nefsimde iyi şey durmaz; zira bende istemek hazırdır, fakat iyi olanı işlemek yoktur.
19. Çünkü istediğim iyi şeyi yapmıyorum; fakat istemediğim kötü şeyi işliyorum.
20. Fakat eğer istemediğim şeyi yapıyorsam, artık ben değil, fakat ben de duran gûnah onu işliyor.
21. Öyle ise, ben şu kanunu bulurum; iyilik yapmak isterken, benim için kötülük hazırdır.
22. Çünkü Allahın şeriatinden derunî adama göre hoşlanıyorum;

23. fakat ben azamda başka bir kanun görüyorum ki, fikrimin kanunu ile muharebe ediyor, ve azamda olan günah kanununa beni esir ediyor.
24. Ne zavallı adamım! Bu ölüm bedeninden beni kim kurtaracak?
25. Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile Allaha şükür! İmdi öyle ise, ben kendim gerçekten fikirle Allahın şeriatine, fakat bedenle günah kanununa kulluk ediyorum.
- *Çıkış 20:17; Tesniye 5:21.

BAP 8

ÖYLE ise, şimdi Mesih İsada olanlara hiç bir mahkûmiyet yoktur.

2. Çünkü Mesih İsada hayat Ruhunun kanunu beni günahın ve ölümün kanunundan azat etti.
3. Çünkü Allah kendi Oğlunu günah bedeni müşabehetinde ve günah için gönderip günahı bedende mahkûm ederek bedenden dolayı zayıf olan kanunun yapamadığı şeyi yaptı;
4. ta ki, kanunun hükmü bedene göre değil, Ruha göre yürüyen bizlerde yerine gelsin.
5. Çünkü bedene göre olanlar bedenın şeylerini, fakat Ruha göre olanlar Ruhun şeylerini düşünürler.
6. Çünkü bedenın düşüncesi ölüm, fakat Ruhun düşüncesi hayat ve selâmettir;
7. çünkü bedenın düşüncesi Allaha düşmanlıktır; çünkü Allahın şeriatine itaat etmez, hem de edemez;
8. ve bedende olanlar Allahı hoşnut edemezler.
9. Lâkin eğer Allahın Ruhu sizde duruyorsa, siz bedende değil, fakat Ruhtasınız. Lâkin bir kimsede Mesihin Ruhu yoksa, o adam Mesihin değildir.
10. Ve eğer Mesih sizde ise, beden gûnahtan dolayı ölüdür; fakat ruh salâhtan dolayı hayattır.
11. Fakat eğer İsayı ölülerden kıyam ettirenin Ruhu sizde duruyorsa, Mesih İsayı ölülerden kıyam ettiren sizin fanî bedenlerinizi sizde duran kendi Ruhu vasıtası ile diriltecektir.
12. İmdi öyle ise, ey kardeşler, bedene göre yaşamak için bedene borçlu değiliz;
13. çünkü eğer bedene göre yaşarsanız, öleceksiniz; fakat eğer bedenın işlerini Ruh ile öldürürseniz, yaşıyacaksınız.
14. Çünkü Allahın Ruhu ile sevkedenlerin hepsi Allahın oğullarıdır.
15. Çünkü yine korku için kulluk ruhunu almadınız; fakat oğulluk ruhunu aldınız, ve onunla: Abba, Baba, diye çağırırsınız.
16. Allahın evlâdı olduğumuza Ruh kendisi bizim ruhumuzla beraber şehadet eder;
17. ve eğer evlât isek, hem de varisleriz; Allahın varisleri, ve Mesihin hemvarisleriyiz; eğer beraber elem çekiyorsak, beraber de taziz olunmamız içindir.
18. Zira hesap ediyorum ki, şimdiki vaktin elemeleri bize keşfedilecek izzete göre bir şey değildirler.
19. Çünkü hilkatın harareti arzusu Allahın oğullarının zuhurunu bekliyor.
20. Çünkü hilkat kendi iradesile değil, fakat tâbi ettirenin sebebinden batıla tâbi kılındı,
21. bu ümitte ki, hilkat kendisi de fesat kulluğundan Allahın evlâdının izzetli hürriyetine azat edilecektir.
22. Çünkü bütün hilkatın şimdiye kadar birden ah edip ağrı çektiğini biliriz.
23. Ve yalnız bu değil, fakat biz kendimiz, Ruhun turfandasına malik olan bizler bile, oğulluğu, bedenimizin kurtuluşunu, bekliyerek içimizden ah ederiz.
24. Çünkü ümitte kurtulduk; fakat görülen ümit, ümit değildir; çünkü bir kimse gördüğü şeyi nasıl ümit eder?
25. Fakat eğer görmediğimiz şeyi ümit edersek, onu sabırla bekleriz.
26. Ve böylece de Ruh bizim zayıflığımıza yardım eder; çünkü lâzım olduğu gibi nasıl dua edeceğimizi bilmeyiz; fakat Ruh kendisi ifade olunamaz ahlarla bizim için şefaet eder;

27. ve yürekleri araştıran, Ruhun düşüncesi ne olduğunu bilir, çünkü mukaddesler için Allaha göre şefaet eder.
28. Ve Allahı sevenlere, kendi muradına göre davet olunanlara, bütün şeylerin birlikte iyilik için işlediğini biliriz.
29. Çünkü evelden bildiği kimseleri Oğlunun suretine mutabık olmak üzere ezelden de takdir etti, ta ki, bir çok kardeşler arasında ilk doğan o olsun;
30. ve ezelden takdir ettiği kimseleri davet de etti; ve davet ettiği kimseleri salih de saydı; ve salih saydığı kimseleri taziz de etti.
31. İmdi bu şeylere ne diyelim? Eğer Allah bizimle ise, bize karşı kim vardır?
32. Kendi Oğlunu esirgemiyen, fakat hepimiz için onu teslim eden, onunla beraber de bütün şeyleri bize nasıl ihsan etmiyecektir?
33. Allahın seçtiklerine karşı kim töhmet isnat edecek? Haklı çıkaran Allah'tır;
34. suçlu çıkaran kimdir? Ölen, ve daha ziyade, kıyam eden Mesih İsadır ki, Allahın sağındadır, ve bizim için şefaet eder.
35. Mesihin sevgisinden bizi kim ayıracaktır? elem mi, yahut sıkıntı mı, yahut eza mı, yahut kıtlık mı, yahut çıplaklık mı, yahut tehlike mi, yahut kılıç mı?
36. Nitekim yazılmıştır:
- “Bütün gün senin uğruna öldürülüyoruz; Kasaplık koyunlar sayıldık.”*
- *Mezmun 44:22.
37. Fakat bizi sevenin vasıtası ile bunların hepsinde galiplerden üstünüz.
38. Zira eminim ki, ne ölüm, ne hayat, ne melekler, ne reislikler, ne şimdiki şeyler, ne gelecek şeyler, ne kudretler,
39. ne yükseklik, ne derinlik, ne başka bir mahlûk Rabbimiz Mesih İsada olan Allahın sevgisinden bizi ayırmağa kadir olacaktır.

BAP 9

VİCDANIM Ruhûlkudûste benimle beraber şehadet ederek Mesihte hakikat söylüyorum, yalan söylemiyorum ki,

2. büyük kederim ve yüreğimde devamlı derdim var.

3. Çünkü kardeşlerim, bedene göre akrabam uğruna ben kendim Mesihten merdut olmağı dilerdim;

4. onlar İsraililerdir; oğulluk ve izzet ve ahitler ve şeriatin verilmesi ve ibadet ve vaitler onlarındır;

5. atalar onlarındır, ve bedene göre Mesih onlardandır; o cümle üzerinde ebediyen mubarek Allah'tır. Amin.

6. Fakat Allahın kelâmı sâkıt olmuş demek değildir. Çünkü hep İsrailden olanlar İsrail değildir;

7. çünkü İbrahimin zürriyeti oldukları için hepsi evlât değildirler; fakat: “Senin zürriyetin İshakta çağırılacaktır,”* denilmiştir.

8. Yani, beden evlâdı Allahın evlâdı değil; fakat vadin evlâdı zürriyet olarak sayılır.

9. Çünkü vadin kelâmı şudur: “Bu vakte göre geleceğim, ve Saraya bir oğul olacaktır.”*

10. Ve yalnız bu değil, fakat Rebeka da birinden, atamız İshaktan, gebe kaldığı zaman,

11. çünkü çocuklar henüz doğmamış, ve iyi yahut kötü bir şey yapmamış iken, Allahın muradı işlerden değil, fakat çağırandan olduğu intihaba göre sabit kalsın diye,

12. Rebekaya: “Büyüğü küçüğüne kulluk edecek,”* denildi;

13. nitekim: “Yakubu sevdim, fakat Esavdan nefret ettim,”* diye yazılmıştır.

*Tekvin 21:12.

*Tekvin 18:10.

*Tekvin 25:23.

*Malaki 1:2, 3.

14. İmdi ne diyelim? Acaba Allahta haksızlık var mıdır? Hâşâ.

15. Çünkü Musaya diyor: “Merhamet ettiğime merhamet edeceğim, ve acıdığımı acıyacağım.”*

16. İmdi öyle ise, ne istiyenden, ne de koşandan, fakat merhamet eden Allahtandır.

17. Çünkü kitap Firavuna diyor: “Kudretimi sende göstermek, ve ismim bütün yeryüzünde ilân olunmak için, işte, seni bunun için ikame ettim.”*

18. İmdi öyle ise, istediğine merhamet eder, ve istediğini sertleştirir.

*Çıkış 33:19.

*Çıkış 9:16.

19. İmdi bana diyeceksin: Artık niçin kabahatli tutuyor? Çünkü kim onun iradesine karşı duruyor?

20. Hayır, fakat, ey adam, sen kim oluyorsun ki, Allaha karşı cevap veriyorsun? Acaba kendine şekil verilen şey, şekil verene: Niçin beni böyle yaptın, der mi?

21. Yahut aynı yığından bir kabı hürmet için, ve bir başkasını hürmetsizlik için yapmağa çömlekçinin balçık üzerinde kudreti yok mudur?

22. Allah, önceden izzet için hazırladığı merhamet kapları üzerine,

23. yalnız Yahudilerden değil, fakat Milletlerden de çağırdıklarına, yani, bizlere, izzetinin zenginliğini bildirmek için,

24. ve gazabını göstermek ve kudretini bildirmek istiyerek helâke hazırlanmış olan gazap kaplarına çok sabırla tahammül etti ise, ne diyelim?

25. Nitekim Hoşea kitabında da diyor:

“Kavmım olmıyana kavmım,

Sevgili olmıyana sevgili, diyeceğim.*

*Hoşea 2:23.

26. Ve vaki olacak ki, onlara: Kavmım değilsiniz, denildiği yerde, Orada hay olan Allahın oğulları denileceklerdir.”*

*Hoşea 1:10.

27. Ve İşaya İsrail hakkında nida ediyor: “İsrail oğullarının sayısı denizin kumu kadar olsa da, yalnız bakiyesi kurtulacaktır;

28. çünkü Rab yer üzerinde işini bitirerek ve kısaltarak icra edecektir.”*

29. Ve nitekim İşaya evelden söylemiştir:

*İşaya 10:22, 23.

“Eğer orduların Rabbi bize bir zürriyet bırakmamış olsaydı, Sodom gibi olmuş, ve Gomorraya benzemiş olurduk.”*

*İşaya 1:9

30. İmdi ne diyelim? Salâh ardınca gitmiyen Milletler salâha, imandan olan salâha, nail oldular;

31. fakat salâh kanunu ardınca giden İsrail o kanuna erişmedi.

32. Niçin? Çünkü imanla değil, fakat amelle olurmuş gibi aradılar. Sürçme taşında sürçtüler;

33. nitekim yazılmıştır: “İşte, Sionda bir sürçme taşı ve bir tökez kayası koyuyorum; Ve ona iman eden utandırılmıyacaktır.”*

*İşaya 28:16.

- EY kardeşler, yüreğimin arzusu ve onlar hakkında Allaha yalvarışım kurtuluşları içindir.
2. Çünkü onlara şehadet ederim ki, Allah için gayretleri vardır, fakat bilgiye göre değil.
3. Çünkü Allah salâhını bilmeyip kendilerininkini sabit kılmağa çalışarak Allah salâhına tâbi olmadılar.
4. Çünkü salâh için her iman edene şeriatın sonu Mesih'tir.
6. Çünkü Musa, şeriatın olan salâhı işliyen adam onunla yaşıyacaktı,* diye yazıyor.
6. Fakat imandan olan salâh böyle diyor: “Kendi yüreğinde: Göke kim çıkacak?” (yani, Mesih'i indirmek için;)
7. yahut: Ölümler diyarına kim inecek? (yani, Mesih'i ölümlerden çıkarmak için;) deme.”
8. Fakat ne diyor? “Kelâm (yani, ilân ettiğimiz iman kelâmı,) sana yakındır, ağzında ve yüreğinde;”*
9. şöyle ki, İsa Rab'dir diye ağzıyla ikrar edersen, ve Allahın onu ölümlerden kıyam ettirdiğine yüreğinle iman edersen, kurtulacaksın;
10. çünkü salâh için yürekle iman edilir, ve kurtuluş için ağızla ikrar edilir.
11. Çünkü kitap diyor: “Ona her iman eden utandırılmıyacaktı.”*
12. Çünkü Yahudi ile Yunanlı'nın farkı yoktur; çünkü kendisi hepsinin Rabbidir, bütün kendisini çağıranlara ganidir;
13. çünkü: “Her kim Rabbin ismini çağırırsa, kurtulacaktır.”*
14. İmdi kendisine iman etmedikleri zatı nasıl çağıracaklar? ve işitmedikleri zata nasıl iman edecekler? ve vâzeden olmaksızın, nasıl işitecekler?
15. ve eğer gönderilmezlerse, nasıl vâzedecekler? nitekim: “İyi şeyler müjdeliyenlerin ayakları ne güzeldir!”* diye yazılmıştır.
- *Levililer 18:5.
- *Tesniye 30:12, 13.
- *Tesniye 30:14.
- *İşaya 28:16.
- *Yoel 2:32.
- *İşaya 52:7.
16. Fakat hepsi müjdeyi dinlemediler. Çünkü İşaya diyor: “Ya Rab, verdiğimiz habere kim inandı?”*
17. Öyle ise, iman işitmekten, ve işitmek Mesih'in kelâmı vasıtası ile olur.
18. Fakat diyorum: İşitmediler mi? Evet:
- *İşaya 53:1.
- “Onların ahengi bütün dünyaya, Ve sözleri yerin uçlarına varmıştır.”*
- *Mezmun 19:4.
19. Fakat diyorum: İsrail bilmedi mi? Evvelâ Musa diyor: “Bir millet olmıyanla ben sizi gayretlendireceğim, Anlayışsız bir milletle sizi kızdıracağım.”*
- *Tesniye 32:21.
20. Ve İşaya cesaret edip diyor: “Beni aramıyanlar tarafından bulundum; Beni sormıyanlara zahir oldum.”*
- *İşaya 65:1.
21. Fakat İsrail'e diyor: “İtaatsizlik eden ve karşı koyan bir kavma bütün gün ellerimi uzattım.”*
- *İşaya 65:2.

BAP 11

İMDİ diyorum: Allah kendi kavmını reddetti mi? Hâşâ. Çünkü ben de İbrahim neslinden,

Benjamin sıptından bir İsrailiyim.

2. Allah evelden bildiği kendi kavmını reddetmedi. Yahut İlya fıkrasında kitap ne diyor, İsrail karşı Allaha nasıl şikâyet ediyor, bilmez misiniz?

3. “Ya Rab, senin peygamberlerini öldürdüler, senin mezbahlarını yıktılar; ve ben yalnız bırakıldım, ve benim canımı arıyorlar.”*

4. Fakat Allahın ona cevabı ne diyor? “Baala diz çökmemiş yedi bin adamı kendime alıkoydum.”*

5. İmdi şimdiki vakitte dahi inayet intihabına göre böylece bir bakiye vardır.

6. Fakat eğer inayetle ise, artık işlerden değildir; yoksa inayet artık inayet olmaz.

7. İmdi ne? İsrail aradığına nail olmadı; fakat intihap olunanlar nail oldular, ve diğerleri sertleştiler;

8. nitekim yazılmıştır: “Allah bugünkü güne kadar onlara uyuşukluk ruhu, görmemek için gözler ve işitmek için kulaklar verdi.”*

9. Ve Davud diyor:

*I. Kırallar 19:10.

*I. Kırallar 19:18.

*Tesniye 29:4.

“Onların sofrası kendileri için kement ve tuzak Ve tökez ve ceza olsun;

10. Görmemek için onların gözleri kararsın, Ve daima onların belini bük.”*

*Mezmur 69:22, 23.

11. İmdi diyorum: Acaba düşünler diye mi sürçtüler? Hâşâ; fakat kendilerini gayretlendirmek için onların suçu ile Milletlere kurtuluş geldi.

12. Ve eğer onların suçu dünyanın zenginliği, ve onların bozgunluğu Milletlerin zenginliği oldu ise, onların tamamlığı ne kadar ziyade zenginlik olur?

13. Fakat size, Milletlere, söylüyorum. İmdi mademki ben Milletlerin resulüyüm, hizmetimi taziz ederim;

14. belki bir yolla soyumdan olanları gayretlendiririm ve onlardan bazılarını kurtarırım.

15. Çünkü onların reddolunması dünyanın barışması oldu ise, kabul olunmaları, eğer ölümlerden hayat değilse, nedir?

16. Ve eğer turfanda mukaddes ise, hamur da; ve eğer kök mukaddes ise, dallar da mukaddestir.

17. Fakat eğer dalların bazıları kesildiler, ve sen, yabani zeytin ağacı olarak onlara aşılandın ve zeytin ağacının semizliğinin köküne hissedar oldunsa, dallara karşı övünme.

18. Fakat eğer övünüyorsan, sen kökü değil, ancak kök seni taşıyor.

19. İmdi: Ben aşılanayım diye dallar kesildiler, diyeceksin.

20. Peki; imansızlıktan dolayı kesildiler, ve sen imanla duruyorsun. Yüksek fikirli olma, ancak kork;

21. çünkü eğer Allah tabî dalları esirgemedi ise, seni de esirgemiyecektir.

22. İmdi Allahın iyiliğine ve sertliğine bak; düşenler üzerine sertlik, fakat senin üzerine, Allahın iyiliği — eğer onun iyiliğinde durursan, — yoksa sen de kesilirsin.

23. Ve eğer onlar da imansızlıkta devam etmezlerse, aşılanacaklardır; çünkü Allah onları tekrar aşılamağa kadirdir.

24. Çünkü eğer sen tabiatında yabani olan zeytin ağacından kesilip tabiatına muhalif olarak iyi zeytin ağacına aşılandınsa, onlar ki, tabî dallardır, kendilerinin zeytin ağacına ne kadar ziyade aşılanacaklardır!

25. Çünkü, ey kardeşler, kendi kendinize ukalâ olmıyasınız diye, Milletlerin tamamı dahil oluncıya kadar kısmen İsraille sertleşme olduğu sırrının size meçhul kalmasını istemem;

26. ve böylece bütün İsrail kurtulacaktır; nitekim yazılmıştır: “Siondan Kurtarıcı gelecek; Fıskı Yakubdan döndürecektir;*

*İşaya 59:20, 21.

27. Ve onların günahlarını kaldıracığım zaman,
Onlara benden ahit budur.”*

*İşaya 27:9.

28. Gerçi incile göre sizin için düşmanlardır; fakat intihaba göre atalar için sevgililerdir.

29. Çünkü Allahın mevhibeleri ve daveti nedametsizdir.

30. Çünkü siz bir vakitler nasıl Allaha itaatsiz olup fakat şimdi onların itaatsizliği ile merhamete nail olduğunuz gibi,

31. aynı surette şimdi bunlar da itaatsiz oldular, ta ki, size gösterilmiş olan merhamet ile onlar da şimdi merhamete nail olsunlar.

32. Çünkü Allah hepsine merhamet etsin diye, hepsini itaatsizlik içine kapadı.

33. Ey Allahın zenginlik ve hikmet ve bilgisinin derinliği! ne derece onun hükümlerine akıl ermez, ve yolları keşfolunmaz!

34. Çünkü Rabbin fikrini kim bildi? yahut kim onun öğütçüsü oldu?

35. yahut kim ona önce verdi ki, kendisine yine karşılığı verilsin?

36. Çünkü bütün şeyler ondan, ve onun vasıtası ile, ve onun içindir. İzzet ebediyen ona olsun. Amin.

BAP 12

İMDİ, ey kardeşler, bedenlerinizi diri, mukaddes, Allaha makbul kurban olarak takdim etmenizi Allahın rahmetleri için size yalvarırım; ruhanî ibadetiniz budur.

2. Ve bu âleme uymayın; fakat Allahın iyi ve makbul ve kâmil iradesi ne olduğunu farketmeniz için fikrinizin yenilenmesi ile değişilmiş olun.

3. Çünkü aranızda olan her adama bana verilen inayet ile diyorum, kendisi hakkında düşünmek lâzım geldiğinden fazla düşünmesin; fakat Allahın herkese tevzi ettiği iman miktarına göre, itidal ile düşünsün.

4. Çünkü bir bedende çok azamız olup bütün azanın işi aynı olmadığı gibi,

5. böylece biz çok olup Mesihde bir bedeniz, ve her birimiz diğerlerinin azasıyız.

6. Ve bize verilen inayete göre farklı mevhibelerimiz olup, eğer peygamberlikse, iman nisbetine göre,

7. eğer hizmet ise, hizmette, eğer öğretense, öğretmekte olsun;

8. yahut eğer nasihat edense, nasihatte bulunsun; ihsan eden, cömertlikle, riyaset eden, gayretle, merhamet eden, sevinç ile yapsın.

9. Sevgi riyasız olsun. Kötüden nefret edin; iyiye yapışın.

10. Kardeşlik sevgisinde birbirinizi şefkatle sevin; hürmette diğerlerini tercih edin;

11. gayrette gevşek olmayın, ruhta hararetli olun; Rabbe kulluk edin;

12. ümitte sevinin; sıkıntıda sabırlı olun; duada gayretle devam edin;

13. mukaddeslerin ihtiyaçlarına iştirak edin; misafirperver olmağa dikkat edin.

14. Size eza edenlere hayırdüa edin; hayırdüa edin ve lânet etmeyin.

15. Sevinenlerle sevinin; ağlıyanlarla ağlayın.

16. Birbirinize karşı aynı fikirde olun. Yüksek şeyler düşünmeyin, fakat hor görülenlere tenezzül edin. Kendi kendinize ukalâ olmayın.

17. Kimseye kötülüğe karşı kötülük etmeyin. Bütün insanlar nazarında iyi şeylere dikkat edin.

18. Mümkünse, bütün insanlarla elinizden geldiği kadar, selâmette olun.

19. Ey sevgililer, kendiniz için öç almayın, fakat Allahın gazabına yer verin; çünkü yazılmıştır: “ Rab diyor: Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim.”*

20. Fakat: “Eğer düşmanın acıkmışsa, ona yedir; eğer susamışsa, ona içir; çünkü bunu yapmakla onun başı üzerine ateş korları yığarsın.”*

21. Kötülüğe yenilme, fakat kötülüğü iyilikle yen.

*Tesniye 32:35.

*Süleymanın Meselleri 25:21, 22.

BAP 13

HERKES, üzerinde olan hükûmetlere tâbi olsun; çünkü Allah tarafından olmıyan hükûmet yoktur; ve olanlar Allah tarafından tanzim olunmuştur.

2. Bundan dolayı hükûmete mukavemet eden Allahın tertibine karşı durmuş olur; ve karşı duranlar kendi aleyhlerine hüküm alırlar.

3. Çünkü hükümdarlar iyi işe değil, fakat kötü işe korkudurlar. Ve hükûmetten korkmamak ister misin? iyi olanı yap, ve onun tarafından metholunursun;

4. çünkü sana iyilik için Allahın hizmetçisidir. Fakat kötü olanı yaparsan, kork; çünkü kılıcı boş yere taşımıyor; çünkü Allahın hizmetçisidir, kötülük yapana gazap için intikamcıdır.

5. Bunun için yalnız gazaptan ötürü değil, fakat vicdandan ötürü de tâbi olmak lâzımdır.

6. Çünkü bunun için de vergiler eda edersiniz; çünkü daima gayretle devam ederek tam bu iş için Allahın hizmetçileridirler.

7. Vergi hakkı olana vergiyi, gümrük hakkı olana gümrüğü, korku hakkı olana korkuyu, hürmet hakkı olana hürmeti, cümleye haklarını eda edin.

8. Birbirinizi sevmekten başka, kimseye bir şey borçlu olmayın; çünkü diğerini seven şeriatı itmam etmiştir.

9. Çünkü: “Zina etmiyeceksin; katletmiyeceksin; çalmıyacaksın; tamah etmiyeceksin;”* ve eğer başka bir emir varsa, o da bu sözde icmal olunur: “Komşunu kendin gibi seveceksin.”

10. Sevgi komşuya kötülük etmez; imdi sevgi şeriatın itmamıdır.

*Çıkış 20:13-17.

1. Ve bunu yapın; çünkü zamanı bilirsiniz, ki, zaten sizin için uykudan uyanmak saatidir; çünkü şimdi kurtuluşumuz iman ettiğimiz vakitte olduğundan daha yakındır.

12. Gece ilerledi, ve gündüz yaklaştı; imdi karanlık işlerini üzerimizden atalım, ve nur silâhlarını kuşanalım.

13. Maskaralık ve sarhoşlukla değil, fuhşiyat ve yolsuzlukla değil, niza ve hasetle değil, gündüzdeki gibi iyi hal ile hareket edelim.

14. Fakat Rab İsa Mesih giyin, ve şehvetler için bedeninin tedarikini görmeyin.

BAP 14

İMANDA zayıf olanı kabul edin, fakat şüpheli meselelere karar vermek için değil.

2. Birinin her şeyi yemeğe iman vardır; fakat zayıf olan sebze yiyor.

3. Yiyen, yemiye hor görmesin; ve yemiye yiyene hükmetmesin; çünkü Allah onu kabul etmiştir.

4. Başkasının hizmetçisine hükmeden sen kimsin? kendi efendisi huzurunda durur veya düşer. Fakat duracaktır; çünkü Rab onu durdurmağa kadirdir.

5. Kimi bir güne başka günden ziyade itibar eder; ve kimi her güne itibar eder. Her biri kendi fikrinde kani olsun.

6. Güne itibar eden Rab için itibar ediyor; ve yiyen Rab için yiyor, çünkü Allaha şükrediyor; ve yemiye Rab için yemiye, ve Allaha şükrediyor.

7. Çünkü bizden hiç kimse kendisi için yaşamıyor, ve hiç kimse kendisi için ölmüyor.

8. Çünkü eğer yaşarsak, Rab için yaşarız; ve eğer ölürsek, Rab için ölürüz; imdi eğer yaşarsak da, ölürsek de, Rabbiniz.
9. Çünkü Mesih bunun için öldü ve tekrar yaşadı, ta ki, hem ölülerin ve hem yaşayanların Rabbi olsun.
10. Fakat sen, niçin kardeşine hükmediyorsun? ve yahut sen, niçin kardeşini hor görüyorsun? Çünkü hepimiz Allahın hüküm kürsüsü önünde duracağız.
11. Çünkü yazılmıştır:
“Rab diyor: Hayatım hakkı için, her diz önümde çökecek, Ve her dil Allaha ikrar edecektir.”*
*İşaya 45:23.
12. İmdi öyle ise, her birimiz kendisi hakkında Allaha hesap verecektir.
13. Bunun için birbirimize artık hükmetmiyelim; fakat daha ziyade kardeşe tökez yahut sürçme taşı koymamağa hükmedin.
14. Bilirim, ve Rab İsada kaniim ki, hiç bir şey kendiliğinden murdar değildir; ancak bir şeyi murdar sayan kimseye murdardır.
15. Çünkü eğer yiyecek sebebile kardeşin mahzun olursa, artık sevgiye göre yürümiyorsun. Onun uğruna Mesihin öldüğü kimseyi yiyeceğin ile helâk etme.
16. İyiliğinin hakkında kötü söylenmesin;
17. çünkü Allahın melekûtu yiyecek ve içecek değil, fakat salâh ve selâmet ve Ruhülkudüsle sevinçtir.
18. Çünkü bununla Mesihe kulluk eden Allaha makbul, ve insanlarca beğenilmiştir.
19. İmdi öyle ise, selâmete ve yekdiğerini bina etmeğe ait işlere sâyedelim.
20. Yiyecek uğruna Allahın işini bozma. Her şey temizdir; fakat sürçerek yiyen adama kötüdür.
21. Et yememek, şarap içmemek ve kardeşinin onunla sürçeceği bir şeyi yapmamak iyidir.
22. Sende olan iman Allahın indinde kendin için olsun. Tahsin ettiği işte kendine hükmetmiyen adam ne mutludur!
23. Fakat şüphe eden yerse, mahkûm olur, çünkü imandan değildir; ve imandan olmıyan her şey günahdır.

BAP 15

- İMDİ biz kuvvetliler kuvvetli olmıyanların zayıflıklarını yüklenmeğe, ve kendimizi hoşnut etmemeğe borçluyuz.
2. Her birimiz bünyan uğruna iyilik için komşusunu hoşnut etsin.
 3. Çünkü Mesih de kendini hoşnut etmedi; fakat, nitekim yazılmıştır: “Seni rüsvay edenlerin rüsvaylığı üzerime düştü.”*
 4. Çünkü evelden her ne yazıldı ise, bizim öğretilmemiz için yazıldı, ta ki, sabırla ve kitapların tesellisi ile ümidimiz olsun.
 5. İmdi Mesih İsaya göre birbirinizle aynı şeyi düşünmeği sabır ve teselli Allahı size ihsan etsin;
 6. ta ki, Rabimiz İsa Mesihin Allahını ve Babasını ittifak ile ve bir ağızla taziz edesiniz.
 7. Bundan dolayı Allahın izzeti için Mesih sizi kabul ettiği gibi, birbirinizi kabul edin.
 8. Zira diyorum ki, Mesih Allahın hakikati uğruna sünnetliliğin hizmetçisi kılınmıştır, ta ki, atalara olan vaitleri sabit kılsın,
 9. ve Milletler, merhameti için Allahı taziz etsinler; nitekim yazılmıştır:
*Mezmur 69:9
“Bunun için Milletler arasında sana hamdedeceğim, Ve senin ismine terennüm edeceğim.”*
*Mezmur 18:49.

10. Ve tekrar diyor: “Ey Milletler, onun kavmı ile beraber sevinin.”*

* Tesniye 32:43.

11. Ve tekrar: “Ey bütün Milletler, Rabbe hamdedin; Ve bütün ümmetler onu temcit etsinler.”*

*Mezmun 117:1.

12. Ve tekrar İşıya diyor: “Yesseden kök, ve Milletlere saltanat etmek için çıkan bir zat olacak; Milletler ona ümit bağliyacıklar.”*

*İşıya 11:10.

13. İmdi, Ruhülkudüsün kudretile ümitte artmanız için ümit Allahı sizi iman etmekte bütün sevinç ve selâmetle doldursun.

14. Ey kardeşlerim, ben kendim de hakkınızda kaniim ki, siz kendiniz de iyilikle dolu, her bilgi ile dolgun, ve birbirinize nasihat etmeğe muktedirsınız.

15. Fakat Allah tarafından bana verilen inayetten dolayı size tekrar hatırlatır gibi, bazı yerlerde daha çok cesaretle yazdım;

16. bu inayet de Allahın inciline kâhinlik eden, Milletlere Mesih İsanın hizmetçisi olmaklığım içindir, ta ki, Milletlerin takdime edilmesi Ruhülkudüsle takdis olunarak makbul olsun.

17. İmdi Allaha ait şeylerde Mesih İsada övünmem vardır.

18. Çünkü Milletlerin itaati için Mesihin benim vasıtamla, sözle ve işle,

19. alâmetler ve hârikalar kuvvete, Ruhülkudüsün kuvvete işlediğinden başka şeyler hakkında bir şey söylemeğe cesaret etmem; şöyle ki, ben Yerusâlimden başlayıp İlliryaya kadar dolaşarak Mesihin incilini tamamen vâzettim.

20. Ve böylece bir başkasının temeli üzerine bina etmiyeyim diye Mesihin ismi zikredilmeyen yerde vâzetmeğe gayret ettim;

21. fakat, nitekim yazılmıştır: “Onun hakkında kendilerine haber verilmeyenler görecekler, Ve işitmemiş olanlar anlıyacıklardır.”*

*İşıya 52:15.

22. Bu sebeple dahi çok kereler tarafınıza gelmekliğime manialar çıktı;

23. fakat şimdi bu iklimlerde artık yerim olmadığından, ve çok yıllardan beri tarafınıza gelmeğe arzum olduğundan,

24. ne zaman İspanyaya gidersem, (çünkü geçerken sizi görmek ve önce bir miktar size doyduktan sonra oraya doğru tarafınızdan gönderilmek ümidindeyim)

25. fakat şimdi mukaddeslere hizmet ederek Yerusâlime gidiyorum.

26. Çünkü Makedonya ve Ahaya Yerusâlimdeki mukaddeslerden fakir olanlara bir iane yapmağa razı oldular.

27. Evet, razı oldular; ve onlara borçludurlar. Zira mademki Milletler onların ruhanî şeylerine ortak oldular, cismanî şeylerle onlara hizmet etmeğe borçludurlar.

28. İmdi bunu bitirdikten, ve bu semereyi onlara mühürledikten sonra, aranızdan geçip İspanyaya gideceğim.

29. Ve bilirim ki, yanınıza geldiğimde, Mesihin bereketinin doluluğu ile geleceğim.

30. Ey kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih için ve Ruhun sevgisi için size yalvarırım, Yahudiyede olan itaatsizlerden kurtulayım,

31. ve benim Yerusâlime olan hizmetim mukaddeslere makbul olsun diye Allaha benim için dualarda benimle beraber cehdedin;

32. ta ki, Allahın iradesile sevinçle tarafınıza gelip sizinle istirahat edeyim.

33. Ve selâmet Allahı hepinizle beraber olsun. Amin.

- KENHREADAKİ kilisenin hizmetçisi olan Fibi kızkardeşimizi, mukaddeslere lâîyk olduğu veçhile onu Rabde kabul,
2. ve size muhtaç olduğu şeyde kendisine yardım edin diye size tavsiye ederim; çünkü o da bir çoklarına, ve bana da yardımcı oldu.
 3. Mesih İsada iş arkadaşlarım olan Priskaya ve Akuilaya selâm edin;
 4. onlar benim canım uğruna kendi boyunlarını koydular; onlara yalnız ben değil, fakat Milletlerin bütün kiliseleri de şükrederler;
 5. onların evindeki kiliseye de selâm edin. Asyanın Mesihe turfandası olan sevgilim Epenetosa selâm edin.
 6. Sizin için çok çalışmış olan Meryeme selâm edin.
 7. Resuller arasında muteber, ve benden evel Mesihte olan akrabam ve mahpusluk arkadaşlarım Andronikosa ve Yuniasa selâm edin.
 8. Rabde sevgilim Ampliatosa selâm edin.
 9. Mesihte iş arkadaşımız Urbanusa, ve sevgilim Stahise selâm edin.
 10. Mesihte beğenilmiş olan Apellise selâm edin. Aristovulosun evinden olanlara selâm edin.
 11. Akrabamdan Hirodiona selâm edin. Narkissusun evinden Rabde olanlara selâm edin.
 12. Rabde çalışan Trifenaya ve Trifosaya selâm edin. Rabde çok çalışmış olan sevgili Persise selâm edin.
 13. Rabde seçilmiş olan Rufusa, ve anasına ki, benim de anamdır, selâm edin.
 14. Asinkritosa, Flegona, Ermise, Patrovasa, Ermasa ve onlarla olan kardeşlere selâm edin.
 15. Filologosa ve Yuliaya, Nereusa ve kızkardeşine ve Olimpasa ve onlarla olan bütün mukaddeslere selâm edin.
 16. Birbirinize mukaddes öpüşle selâm edin. Mesihin bütün kiliseleri size selâm ederler.
 17. İmdi, ey kardeşler, öğrendiğiniz talime karşı gelen ayrılıklara ve sürçmelere sebep olanlara dikkat etmenizi sizden rica ederim; ve onlardan çekinin.
 18. Çünkü bu gibiler Rabbimiz Mesihe değil, fakat kendi karınlarına hizmet ederler; ve safdil adamların yüreklerini düzgün ve hoş sözlerle aldatırlar.
 19. Çünkü itaatınız herkesin kulağına erişti. İmdi hakkınızda seviniyorum; fakat iyilik için akıllı, ve kötülük için saf olmanızı istiyorum.
 20. Ve selâmet Allahı yakında Şeytanı ayaklarınızın altında ezecektir. Rabbimiz İsa Mesihin inayeti sizinle beraber olsun.
 21. İş arkadaşım Timoteos, ve akrabamdan Lukius ve Yason ve Sosipatros size selâm ederler.
 22. Mektubu yazan ben Tertius, size Rabde selâm ederim.
 23. Benim ve bütün kilisenin mihmandarı Gayus, size selâm eder. Şehrin haznedarı, Erastos, ve Kuartus kardeş size selâm ederler.*
- *Bazı eski metinler buraya 24 üncü âyeti koyuyorlar: *Rabbimiz İsa Mesihin inayeti hepinizle olsun. Amin.* ve mümasil kelimeleri 20 inci âyete koymuyorlar.
25. İmdi incilime ve İsa Mesih vâzına göre, ezeli zamanlardan beri meskût kalıp
 26. fakat şimdi zahir olmuş, ve ezeli Allahın emrine göre peygamber kitapları vasıtası ile bütün Milletlere imana itaat için bildirilmiş olan sırrın izharına göre sizi sabit kılmağa kadir,
 27. yegâne âlim Allaha, İsa Mesih vasıtası ile ebediyen izzet olsun. Amin.

KORİNTOSLULAR 1

BAP 1

- ALLAHIN iradesile Mesih İsanın resülü olmağa davet olunan Pavlus, ve Sostenis kardeş,
2. mukaddes olmağa davet olunup Mesih İsada takdis edilmiş olanlara, yani Korintosta olan

Allahın kilisesine, ve onların ve bizim Rabbimiz İsa Mesihin ismini her yerde çağırınların hepsine:

3. Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
4. Mesih İsada size verilen Allahın inayeti için daima hakkınızda Allahıma şükrederim;
5. çünkü Mesihin şehadeti sizde pekiştirilmiş olduğuna göre, her kelâmda ve her bilgide, her şeyde, onda zengin oldunuz;
6. şöyle ki, siz Rabbimiz İsa Mesihin zuhurunu bekliyerek
7. hiç bir mevhibede eksikliğiniz yoktur;
8. o da sizi Rabbimiz İsa Mesihin gününde töhmetsiz olarak sona kadar pekiştirecektir.
9. Onun tarafından Oğlu Rabbimiz İsa Mesihin müşareketine davet olduğunuz Allah sadıktır.
10. İmdi, ey kardeşler, aynı şeyi söylemenizi, ve aranızda fırkalar olmamasını, fakat aynı fikir ve aynı reyde birleşmiş olmanızı, Rabbimiz İsa Mesihin ismile sizden rica ederim.
11. Çünkü, kardeşlerim, sizin hakkınızda Kloinin evinden olanlar tarafından aranızda çekişmeler olduğu bana haber verildi.
12. Ve şunu demek istiyorum ki, sizden her biri: Ben Pavlusun, ve: Ben Apollosun, ve: Ben Kifasın, ve: Ben Mesihinim, diyor.
13. Mesih bölündü mü? Pavlus mu sizin için haça gerildi? yahut Pavlusun ismine mi vaftiz olundunuz?
14. Kimse benim ismime vaftiz olundunuz demesin, diye
15. Krispus ve Gayustan başka sizden kimseyi vaftiz etmediğime şükrediyorum.
16. Ve İstefanasın evi halkını da vaftiz ettim; bundan başka kimseyi vaftiz ettiğimi bilmiyorum.
17. Çünkü Mesih beni vaftiz etmeğe değil, fakat Mesihin haçı nafîle olmasın diye, söz hikmetile olmıyarak incili vâzetmeğe gönderdi.
18. Çünkü haçın sözü helâk olanlara akılsızlıktır; fakat biz kurtulanlara Allahın kudretidir.
19. Çünkü yazılmıştır: "Hikmetlilerin hikmetini yok edeceğim, Ve anlayışlıların anlayışını iptal edeceğim."*
- *İşaya 29:14.
20. Hikmetli nerede? yazıcı nerede? bu dünyanın bahsedicisi nerede? dünyanın hikmetini Allah akılsızlığa döndürmedi mi?
21. Zira mademki dünya Allahın hikmetinde kendi hikmetile Allahı bilmedi, Allah iman edenleri vâzın akılsızlığı ile kurtarmağa razı oldu.
22. Çünkü Yahudiler alâmetler isterler, ve Yunanlılar hikmet ararlar;
23. fakat biz, Yahudilere tökez ve Milletlere akılsızlık olan haça gerilmiş Mesih'i,
24. fakat davet olunmuş olanlara, Yahudilere hem Yunanlılara, Allahın kudreti ve Allahın hikmeti olan Mesih'i vâzederiz.
25. Çünkü Allahın akılsız olan şeyi, insanlardan daha hikmetlidir; ve Allahın zayıf olan şeyi, insanlardan daha kudretlidir.
26. Zira davetinize bakın, ey kardeşler; bedene göre çok hikmetliler, çok kuvvetliler, çok asilzadeler davet olunmamıştır;
27. fakat Allah, hikmetlileri utandırmak için, dünyanın akılsız şeylerini seçti; ve Allah, kudretli şeyleri utandırmak için, dünyanın zayıf şeylerini seçti;
28. ve Allah, olan şeyleri iptal etmek için, olmıyan şeyleri, dünyanın âdi ve hor görünen şeylerini, seçti;
29. şöyle ki, beşerden hiç biri Allahın huzurunda övünmesin.
30. Fakat Mesih İsada siz ondansınız; o ki, Allah tarafından bize hikmet ve salâh ve takdis ve kurtuluş oldu;
31. nitekim: "Övünen Rab ile övünsün,"* diye yazılmıştır.

*Yeremya 9:23, 24.

BAP 2

- VE, ey kardeşler, ben size Allahın şehadetini ilân ederek size geldiğim zaman, kelâm ve hikmet ulviyetile gelmedim.
2. Çünkü aranızda başka bir şey bilmemeğe, ancak İsa Mesihi, ve onu haça gerilmiş olarak bilmeğe azmettim.
 3. Ve ben aranızda zayıflık ve korkuda, ve çok titremede idim;
 4. ve sözüm ve vâzım hikmetin kandırıcı sözü ile değil, fakat Ruhun ve kuvvetin bürhani ile idi;
 5. ta ki, imanınız insanların hikmetinde değil, fakat Allahın kudretinde olsun.
 6. Fakat kâmiller arasında hikmet söylüyoruz; lâkin ne bu dünyanın, ne de bu dünyanın zeval bulan reislerinin hikmeti değil;
 7. fakat Allahın dünyalardan evel izzetimiz için takdir ettiği Allahın saklı hikmetini sırda söylüyoruz;
 8. onu bu dünyanın reislerinden hiç biri bilmedi; çünkü eğer bilselerdi, izzetin Rabbini haça germezlerdi;
 9. fakat nitekim yazılmıştır: “Gözün görmediği, ve kulağın işitmediği, Ve insanın yüreğine girmedigi, Yani, Allahın kendini sevenlere hazırladığı bütün şeyler.”*
- *İşaya 64:4.
10. Fakat Allah onları bize Ruh ile keşfetti; çünkü Ruh bütün şeyleri, Allahın derin şeylerini bile araştırır.
 11. Çünkü insanın şeylerini insanın kendisinde olan ruhundan başka insanlar arasında kim bilir? ve böylece Allahın Ruhundan başka, Allahın şeylerini kimse bilmez.
 12. Fakat biz dünyanın ruhunu değil, ancak Allahtan olan Ruhı aldık; ta ki, Allah tarafından bize ihsan olunan şeyleri bilelim.
 13. Bunları insanî hikmetin öğrettiği söz ile değil, ancak ruhanî şeyleri ruhanî sözlerle birleştirerek Ruhun öğrettiği söz ile söylüyoruz.
 14. Fakat nefsanî adam, Allahın Ruhunun şeylerini kabul etmez; çünkü kendisi için akılsızlıktır, ve onları bilemez, çünkü ruhanî suretle muhakeme olunur.
 15. Fakat ruhanî adam bütün şeyleri muhakeme eder, kendisi ise, hiç kimse tarafından muhakeme olunmaz.
 16. Çünkü Rabbin fikrini kim bildi ki, ona öğretsin? Fakat Mesihin fikri bizdedir.

BAP 3

- EY kardeşler, ben de size ruhanîlere söyler gibi söyleyemedim, ancak cismanîlere, ve Mesihte çocuklara söyler gibi söyledim.
2. Size yiyecek değil, süt verdim; çünkü daha kadir değildiniz; ve şimdi bile kadir değilsiniz;
 3. çünkü henüz cismanîsiniz; zira mademki aranızda kıskançlık ve çekişme vardır, cismanî değil misiniz? ve insana göre yürümiyor musunuz?
 4. Çünkü biri: Ben Pavlusun, ve diğeri: Ben Apollosunum, diyince, insanlar değil misiniz?
 5. İmdi Apollos nedir? ve Pavlus nedir? Her birine Rabbin verdiği göre, vasıtaları ile iman ettiğiniz hizmetçilerdir.
 6. Ben diktim, Apollos suladı; fakat Allah büyüttü;
 7. böylece ne diken, ne de sulıyan bir şey değildir, fakat büyüten Allah.

8. İmdi diken ve sulıyan birdirler; fakat her biri kendi ücretini kendi emeğine göre alacaktır.
 9. Çünkü Allahın iş arkadaşlarıyız; Allahın ziraati, Allahın binasısınız.
 10. Bana verilen Allahın inayetine göre, hikmetli mimar gibi, temel koydum; başkası da üzerine bina ediyor. Fakat herkes üzerine nasıl bina ettiğine dikkat etsin.
 11. Çünkü konulan temelden, yani, İsa Mesih'ten başka, kimse diğer temel koyamaz.
 12. Fakat eğer bir kimse bu temel üzerine altın, gümüş, kıymetli taşlar, tahta, ot, kamış bina ederse,
 13. herkesin işi zahir olacaktır; zira gün onu beyan edecektir, çünkü ateşle keşfolunacaktır; herbirinin işi ne çeşit olduğunu ateş kendisi ispat edecektir.
 14. Eğer onun üzerine bir kimsenin bina ettiği iş durursa, ücret alacaktır.
 15. Eğer bir kimsenin işi yanarsa, zarar çekecek; fakat kendisi kurtulacaktır; ancak ateş içinden geçer gibi.
 16. Bilmez misiniz ki Allahın mabedisiniz, ve Allahın Ruhu sizde durur?
 17. Eğer bir kimse Allahın mabedini bozarsa, Allah onu bozacaktır; çünkü Allahın mabedi mukaddestir; o mabet sizsiniz.
 18. Kimse kendi kendisini aldatmasın. Eğer bir kimse aranızda bu dünyada kendisini hikmetli sayarsa, hikmetli olmak için akılsız olsun.
 19. Çünkü bu dünyanın hikmeti Allahın indinde akılsızlıktır. Çünkü yazılmıştır: "O, hikmetlileri kendi hilelerinde yakalar;"*
 20. ve yine yazılmıştır: "Rab hikmetlilerin düşünceleri boş olduğunu bilir."*
 21. Bunun için kimse insanlarla övünmesin. Çünkü her şey sizindir;
 22. gerek Pavlus, gerek Apollos, gerek Kifas, gerek dünya, gerek hayat, gerek ölüm, gerek hazır olan şeyler, gerek gelecek şeyler; hepsi sizindir,
 23. ve siz Mesihinsiniz; Mesih de Allahındır.
- *Eyub 5:13.
*Mezmur 94:11.

BAP 4

- BÖYLECE insan bizi Mesih'in hizmetçileri ve Allahın sırlarının kâhyaları gibi saysın.
2. Bundan başka, burada kâhyalardan istenilen, bir kimsenin sadık bulunmasıdır.
 3. Fakat sizin tarafınızdan, yahut insanî mahkeme tarafından muhakeme edilmek benim için en küçük bir şeydir; hattâ kendimi de muhakeme etmem.
 4. Çünkü kendime karşı bir şey bilmiyorum; fakat bununla tebriye olunmuş değilim; ancak beni muhakeme eden Rabdir.
 5. Böylece Rab gelinciye kadar, vaktinden evel bir şeye hükmetmeyin; karanlığın gizli şeylerini o aydınlatacak, ve yüreklerin muratlarını belli edecektir; ve o zaman her adamın methi Allahtan olacaktır.
 6. Ve, ey kardeşler, sizden ötürü bu şeyleri kendime ve Apollosa temsilen tatbik ettim; ta ki yazılmış olandan ziyade düşünmemiği bizde öğrenesiniz, ve kimse biri için diğerine karşı kabarmasın.
 7. Çünkü kim seni farklı kılıyor? ve almadığın nen var? ve eğer aldınsa, niçin almamış olan gibi övünüyorsun?
 8. Zaten doyuruldunuz, zaten zengin oldunuz, biz olmadan saltanat sürdürdünüz; ve keşke saltanat sürseydiniz de, biz de sizinle saltanat süreydik.
 9. Çünkü Allah biz resulleri ölüme mahkûm olanlar gibi sonuncular olarak teşhir etti, sanırım; çünkü dünyaya, meleklerle ve insanlara bir temaşa olduk.
 10. Biz Mesih için akılsızlarız, fakat siz Mesih'te akıllıolarsınız; biz zayıflarız, fakat siz

kuvvetlilersiniz; siz izzetlilersiniz, fakat biz itibarsızlarız.

11. Bu saate kadar açlık ve susuzluk çekiyoruz, ve çıplak kalıyoruz, ve dövülüyoruz, ve mekânımız yoktur;

12. ve kendi ellerimizle işliyerek çalışıyoruz; sövülünce, hayırdüa ederiz; eza çekince, sabrederiz;

13. iftira edilince, yalvarırız; şimdiye kadar dünyanın süprüntüsü, cümlelerin kazıntısı gibi olduk.

14. Sizi utandırmak için değil, fakat sevgili çocuklarım gibi nasihat etmek için bu şeyleri yazıyorum.

15. Çünkü Mesihde eğer on bin mürebbiniz bile olsa, çok babanız yoktur; çünkü incil vasıtası ile Mesih İsa'da ben sizin babanız oldum.

16. İmdi bana uymanızı sizden rica ederim.

17. Bunun için Rabde sevgili ve sadık çocuğum Timoteosu size gönderdim; her yerde her kilisede öğrettiğim gibi, Mesihde olan yollarımı o size hatırlatacaktır.

18. Gûya ben size gelmiyecekmişim diye bazıları kabarmışlar.

19. Fakat Rab murat ederse size yakında geleceğim; ve kabarmış olanların sözünü değil, fakat kuvvetini bileceğim.

20. Çünkü Allahın melekûtu sözde değil, kuvvettedir.

21. Ne istiyorsunuz? size değnekle mi, yahut sevgi ve mülâyimlik ruhu ile mi geleyim?

BAP 5

FİLVAKİ aranızda zina olduğu işitiliyor, ve öyle zina ki Milletler arasında bile olmuyor; hattâ biri babasının karısını almıştır.

2. Ve siz bu işi yapanın aranızdan kaldırılması için yas tutmadıktan başka, kabarıyorsunuz.

3. Çünkü ben bedence gaip fakat ruhça hazır olarak bunu böylece işlemiş olan adama hazırmışım gibi zaten hüküm verdim; bu da,

4. Rabbimiz İsanın ismile, siz ve benim ruhum Rabbimiz İsanın kudretile beraber bir araya toplanmış olarak

5. bedeninin helâki için böyle bir adamı Şeytana teslim etmektir; ta ki Rab İsanın gününde ruhu kurtulsun.

6. Sizin övünmeniz iyi değildir. Biraz mayanın bütün hamuru mayalandırdığını bilmez misiniz?

7. Eski mayayı kaldırın, ta ki mayasız olduğunuz gibi, yeni hamur olasınız. Çünkü bizim fishımız olan Mesih de kurban edilmiştir;

8. bunun için ne eski maya ile, ne de şerirlik ve kötülük mayası ile, fakat hulûs ve hakikatin mayasız ekmeği ile bayram edelim.

9. Zanilerle ihtilât etmemeği size mektubumda yazdım;

10. tamamen bu dünyanın zanileri ile, yahut tamakârları ile, ve gasıpları ile, yahut putperestlerle demek istemedim; yoksa bu halde dünyadan çıkmağa mecbur olurdunuz.

11. Fakat kardeş denilen biri zani, yahut tamakâr, yahut putperest, yahut sövücü, yahut ayyaş, yahut gasıp olursa, ihtilât etmemeği, hattâ böyle birile yemek yememeği şimdi size yazdım.

12. Çünkü dışarda olanlara hükmetmek ne vazifem? Siz içerdekilere hükmetmez misiniz?

13. Fakat dışarda olanlara Allah hükmeder. Kötü adamı kendi aranızdan çıkarın.

BAP 6

- DİĞERİNE karşı davası olan sizden biri mukaddesler huzurunda değil, haksızlar huzurunda muhakeme olunmağa cesaret eder mi?
2. Yahut mukaddeslerin dünyaya hükmedeceklerini bilmez misiniz? Ve eğer dünya sizin tarafınızdan hükmolunursa, en küçük şeylere hükmetmeğe liyakatsiz misiniz?
 3. Meleklerle hükmedeceğimizi bilmez misiniz? bu hayata ait şeyler nerede kalır?
 4. İmdi eğer bu hayata ait şeylere hükmetmeniz lâzım gelirse, kilisede hiçe sayılan kimseleri hükmetmeğe oturtur musunuz?
 5. Size utanç olsun diye söylüyorum. Böylece kardeşler arasında hükmetmeğe muktedir olacak bir hikmetli adam aranızda bulunamaz mı?
 6. fakat kardeş kardeşle muhakeme olunuyor, bu da imansızlar huzurunda!
 7. Gerçek, zaten birbirinizle davalarınız olması sizin için tamamen bozgunluktur. Daha ziyade niçin haksızlık çekmiyorsunuz? daha ziyade niçin mağdur oluyorsunuz?
 8. Fakat siz haksızlık ediyor ve gadrediyorsunuz, bunu da kardeşlere.
 9. Yahut bilmez misiniz ki haksızlar Allahın melekûtunu miras almayacaklardır? Aldanmayın; ne zaniler, ne putperestler, ne facirler, ne muhannesler, ne lûtiler,
 10. ne hırsızlar, ne tamakârlar, ne ayyaşlar, ne sövücüler, ne de gasıplar Allahın melekûtunu miras alacaklardır.
 11. Ve bazılarınız böyle idiniz; fakat yıkandınız, fakat takdis olundunuz, fakat Rab İsa Mesihin isminde ve Allahımızın Ruhunda salih kıldınız.
 12. Her şey bana caizdir; fakat her şey faideli değildir. Her şey bana caizdir; fakat ben bir şeyin hâkimiyeti altına girmiyeyeceğim.
 13. Yemekler karın için, ve karın yemekler içindir; fakat Allah onu da, onları da yok edecektir. Fakat beden zina için değil, ancak Rab içindir; Rab da beden içindir;
 14. ve Allah hem Rabbi kıyam ettirdi, hem de bizi kendi kudretile kıyam ettirecektir.
 15. Bilmez misiniz ki bedenleriniz Mesihin azasıdır? imdi Mesihin azasını kendisinden alıp fahişe azası yapayım mı? Hâşâ.
 16. Yahut fahişeye yapışanın onunla bir vücut olduğunu bilmez misiniz? çünkü: “İkisi bir vücut olacaklar,”* diyor.
 17. Fakat Rabbe yapışan onunla bir ruh olur.
 18. Zinadan kaçın. İnsanın işlediği her günah bedenden hariçtir; fakat zina eden kendi bedenine karşı günah işler.
 19. Yahut bilmez misiniz ki bedeniniz Allahtan aldığınız sizde olan Ruhülkudüsün mabedidir? ve kendi kendinizin değilsiniz;
 20. çünkü paha ile satın alındınız; bunun için Allahı bedeninizde taziz edin.
- *Tekvin 2:24.

BAP 7

- İMDİ yazdığınız şeylere gelince: Adam için kadına dokunmamak iyidir.
2. Fakat zinalardan dolayı herkesin kendi karısı olsun, ve her kadının kendi kocası olsun.
 3. Koca karısına, ve böylece de karı kocasına hakkını eda etsin.
 4. Kendi bedeni üzerine karının değil, ancak kocasının hâkimiyeti vardır; ve böylece de kendi bedeni üzerine kocanın değil, ancak karısının hakimiyeti vardır.
 5. Birbirinizi mahrum etmeyin, meğer ki dua ile meşgul olmanız için iki tarafın rızasile muvakkaten olsun, ve tekrar birleşin, ta ki imsaksizliğinizden dolayı Şeytan sizi iğva etmesin.
 6. Fakat emir olarak değil, müsaade olarak bunu diyorum.
 7. Lâkin bütün insanların benim kendim gibi olmalarını istiyorum; fakat kimi böyle, kimi

şöyle, herkesin Allahtan kendi mevhıbesi vardır.

8. Fakat evlenmemişlere, ve dul kadınlara diyorum: Benim gibi kalsalar, onlar için iyidir.

9. Fakat eğer imsakleri yoksa, evlensinler; çünkü yanmaktan ise, evlenmek daha iyidir.

10. Fakat evli olanlara ben değil, ancak Rab emrediyor: Karı kocasından ayrılmasın

11. (fakat eğer ayrılırsa da, kocasız kalsın, yahut kocası ile barışsın); ve koca karısını bırakmasın.

12. Fakat diğerlerine Rab değil, ben diyorum: Eğer bir kardeşin iman etmiyen karısı varsa, ve kadın kendisile oturmağa razı ise, onu bırakmasın.

13. Ve bir kadın, ki iman etmiyen kocası vardır, ve o kendisile oturmağa razıdır, kocasını bırakmasın.

14. Çünkü iman etmiyen koca, karısında takdis olunur, ve iman etmiyen karı, kardeşte takdis olunur; yoksa çocuklarınız o halde murdar olurdu; fakat şimdi mukaddestirler.

15. Fakat eğer iman etmiyen ayrılırsa, ayrılınsın; kardeş yahut kızkardeş bu gibi hallerde esaret altında değildir; fakat Allah sizi selâmette çağırđı.

16. Çünkü, ey kadın, kocanı kurtaracağını ne bilirsin? yahut, ey erkek, karını kurtaracağını ne bilirsin?

17. Ancak Rab herkese nasıl tevzi etti ise, Allah herkesi nasıl çağırđı ise, öylece yürüsün. Ve bütün kiliselerde böylece tenbih ediyorum.

18. Bir adam sünnetli iken çağırıldı mı? sünnetsiz olmasın. Bir adam sünnetsizlikte mi çağırıldı? sünnet olmasın.

19. Sünnetlilik bir şey değildir, ve sünnetsizlik bir şey değildir; fakat Allahın emirlerinin tutulması.

20. Herkes çağırıldığı halde kalsın.

21. Kul iken çağırıldın mı? sana kaygı olmasın; fakat eğer azat olabilirsen, daha ziyade onu kullan.

22. Çünkü Rabde çağırılmış olan kul, Rabbin azatlısıdır, hür iken çağırılmış olan da Mesihin kuludur.

23. Paha ile satın alındınız; insanların kulları olmayın.

24. Kardeşler, herkes ne halde çağırıldı ise, Allah ile o halde kalsın.

25. Fakat kızlar hakkında Rabden emrim yoktur; fakat itimada lâıyk olmak için Rab tarafından merhamete nail olmuş bir adam olarak rey veriyorum.

26. İmdi sanırım ki, şimdi üzerimizde olan sıkıntı sebebiyle bu iyidir, yani, insana olduğu gibi kalmak iyidir.

27. Kadına bağılı mısın? çözülmeyi arama. Kadından çözülmüş müsün? kadını arama.

28. Fakat eğer evlenirsen, günah etmezsin; ve eğer bir kız evlenirse, günah etmez. Fakat böyle kimselerin bedende sıkıntısı olacaktır; ve ben sizi esirgiyorum.

29. Ey kardeşler, bunu da beyan ediyorum; vakit kısaltılmıştır; bundan böyle karıları olanlar karıları yok gibi,

30. ve ağılıyanlar ağlamıyor gibi, ve sevinenler sevinmiyor gibi, ve satın alanlar malı yok gibi,

31. ve dünyayı kullananlar ifratla kullanmıyor gibi olsunlar; çünkü bu dünyanın heyeti geçiyor.

32. Fakat kaygısız olmanızı istiyorum. Evlenmemiş adam nasıl Rabbi hoşnut etsin diye Rabbin şeyleri için kaygı çeker;

33. fakat evlenmiş olan adam, nasıl karısını hoşnut etsin, diye dünya şeyleri için kaygıçeker, ve taksim olunur.

34. Evlenmemiş olan kadın ve kız hem bedence, hem ruhça, mukaddes olsun diye, Rabbin şeyleri için kaygı çeker, fakat evlenmiş olan kadın nasıl kocasını hoşnut etsin diye dünya şeyleri için kaygı çeker.

35. Ve bunu üzerinize kement atmak için değil, fakat yakışan halde olasınız, ve zihniniz dağılmıyarak Rabbe mülâzemet edesiniz diye, sizin kendi menfaatiniz için söylüyorum.

36. Fakat bir kimse kızı hakkında yolsuz muamele ettiğini sanırsa, eğer yaşı geçmişse, ve öyle olması icap ederse, istediğini yapsın; günah işlemez; evlendirsın.
37. Fakat mecburiyeti olmıyarak ve kendi iradesine hâkimiyeti olarak yüreğinde sabit duran adam kendi kızını yanında tutmağa yüreğinde karar vermişse, iyi eder.
38. Ve böylece kendi kızını evlendiren iyi eder; ve evlendirmiyen daha iyi eder.
39. Kocasını ne kadar vakit yaşarsa, kadın bağılıdır; fakat eğer kocası ölürse, istediği kimse ile evlenmekte serbesttir; ancak Rabde olsun.
40. Fakat eğer öyle kalırsa, benim reyime göre daha mutludur; ve bende de Allahın Ruhı vardır, sanırım.

BAP 8

- İMDİ putlara kurban edilen şeylere gelince: Hepimizin bilgisi olduğunu biliriz. Bilgi kibirlendirir, fakat sevgi bina eder.
2. Eğer bir kimse bir şey bildiğini sanıyorsa, henüz bilmesi lâzım olduğu gibi hiç bir şey bilmiyor;
3. fakat bir adam Allahı severse, o kimse onun tarafından bilinir.
4. İmdi putlara kurban edilen şeylerin yenmesine gelince, biliriz ki, put dünyada bir şey değildir, ve birden başka Allah yoktur.
5. Çünkü yerde olsun, gökte olsun, ilâh denilenler varsa da (nitekim çok ilâhlar ve çok rabler vardır);
6. fakat bizim için bir Allah Baba, vardır; her şey ondandır, ve biz onun içiniz; ve bir Rab, İsa Mesih, vardır; her şey onun vasıtası ile, ve biz onun vasıtası ileyiz.
7. Fakat bütün insanlarda bu bilgi yoktur; lâkin bazıları şimdiye kadar puta alışkanlıkla, puta kurban edilmiş bir şey diye yiyorlar, ve onların vicdanı zayıf olduğu için lekeleniyor.
8. Fakat yiyecek bizi Allaha makbul kılmaz; yemezsek, eksikliğimiz olmaz; yersek de, fazlalığımız olmaz.
9. Fakat dikkat edin ki bu salâhiyetiniz bir suretle zayıflara tökez olmasın.
10. Çünkü bir kimse bilgi sahibi olan seni puthanede sofraya oturmuş görürse, putlara kurban edilmiş şeyleri yemek için, eğer kendisi zayıf ise, vicdanı cesaret almaz mı?
11. Çünkü zayıf adam, kendisi için Mesihin öldüğü kardeş, senin bilginle helâk olur.
12. Ve böylece kardeşlere karşı günah ederek ve onların zayıf vicdanını yaralıyarak Mesihe karşı günah edersiniz.
13. Bundan dolayı, eğer yiyecek kardeşimin sürçmesine sebep oluyorsa, kardeşimi sürçtürmiyeyim diye, ebediyen hiç et yemem.

BAP 9

- HÜR değil miyim? resul değil miyim? Rabbimiz İsayı görmedim mi? siz Rabde benim işim değil misiniz?
2. Eğer başkalarına değilsem, fakat hiç olmazsa, size resulüm; çünkü siz Rabde risaletimin mührüsünüz.
3. Hakkımda tahkikat yapanlara müdafaam budur.
4. Yemeğe ve içmeğe salâhiyetimiz yok mudur?
5. Diğer resuller, ve Rabbin kardeşleri, ve Kifas gibi, yanımızda iman eden bir karı gezdirmeğe salâhiyetimiz yok mudur?

6. Yahut çalışmamağa yalnız benim ve Barnabasın mı salâhiyetimiz yoktur?
 7. Kim kendi mesarifiyle askerlik yapar? kim bağ diker, ve onun meyvasını yemez? yahut kim sürü güder, ve sürünün südünden içmez?
 8. Acaba bu şeyleri insana göre mi söylüyorum, yahut şeriat de bu şeyleri söylemez mi?
 9. Çünkü Musanın şeriatinde yazılmıştır: “Harman döven öküzün ağzını bağlamıyacaksın.”* Acaba Allah öküzleri mi kayırıyor?
 10. yahut gerçekten bizim için mi diyor? Evet, bizim için yazıldı: çünkü çift sürenin ümitle sürmesi, ve harman dövenin hissedar olmak ümidile dövmesi lâzımdır.
 11. Mademki biz size ruhanî şeyler ektik, sizin cismanî şeylerinizi biz biçeceksek, büyük şey mi?
 12. Eğer başkaları size hâkimiyette hissedar iseler, biz daha ziyade değil miyiz? Fakat biz bu hâkimiyeti kullanmadık; ancak Mesihin inciline bir mania çıkarmıyalım diye, her şeye katlanıyoruz.
 13. Bilmez misiniz ki mukaddes şeylere hizmet edenler mabetten yerler, ve mezbahı bekliyenler mezbahla hissedardırlar?
 14. Ve böylece incili ilân edenlerin incilden yaşamalarını Rab tayin etti.
 15. Fakat ben bunların hiç birini kullanmadım; ve bana böyle yapılsın diye bu şeyleri yazmıyorum; çünkü birinin benim övünmemi boşa çıkarmasından ise, ölmek benim için daha iyidir.
 16. Zira incili vâzediyorum diye, benim için övünme olmaz; çünkü bir mecburiyet altındayım; çünkü eğer incili vâzetmezsem, vay bana!
 17. Zira istiyerek bunu yaparsam, ücretim vardır; fakat istemiyerek ise, yine vekâlet bana emanet edilmiştir.
 18. İmdi benim ücretim nedir? İncilde olan salâhiyetimi ifratla istimal etmemek için, incili vâzederken, incili meccanen arzettim.
 19. Çünkü herkesten azatken, daha çok adam kazanayım diye, kendimi herkese kul ettim.
 20. Ve Yahudileri kazanayım diye Yahudilere Yahudi gibi davrandım; kendim şeriat altında olmadığım halde, şeriat altında olanları kazanayım diye şeriat altında olanlara şeriat altında gibi davrandım;
 21. Allaha karşı şeriatı olmıyanlardan değil, ancak Mesihin şeriatı altında olarak şeriatı olmıyanları kazanayım diye, şeriatı olmıyanlara şeriatı olmıyan gibi davrandım.
 22. Zayıfları kazanayım diye zayıflara zayıf oldum; her suretle bazılarını kurtarayım diye herkese her şey oldum.
 23. Ve hepsini incil için yapıyorum, ta ki onda hissedar olayım.
 24. Bilmez misiniz ki koşu meydanında yarışanların hepsi gerçi koşarlar, fakat mükâfatı birisi alır? Öyle koşun ki, nail olasınız.
 25. Müsabakaya cehdeden her adam her şeyde nefisini zapteder. Onlar fani bir çelenk almak için, fakat biz fani olmıyan için yaparız.
 26. İmdi kararsızca değil, ben böyle koşarım; havayı döver gibi değil, böyle yumruklarım;
 27. fakat bedenime cefa verip onu köle ederim; ta ki, başkalara vâzettikten sonra, ben kendim merdut olmıyayım.
- *Tesniye 25:4.

BAP 10

ÇÜNKÜ, ey kardeşler, size meçhul kalmasını istemem ki bütün atalarımız bulut altında idiler, ve hepsi denizden geçtiler;

2. ve hepsi bulutta ve denizde Musaya vaftiz olundular;

3. ve hepsi aynı ruhanî yiyecek yediler;
4. ve hepsi aynı ruhanî içecek içtiler; çünkü artlarınca gelen ruhanî kayadan içiyorlardı; ve o kaya Mesihti.
5. Fakat Allah onların çoğundan razı değildi; çünkü çölde yere serildiler.
6. Ve onlar kötü şeylere iştihali oldukları gibi, biz de iştihali olmalıyız diye bu şeyler bize misaller oldu.
7. Onlardan bazıları gibi putperest de olmayın; nitekim yazılmıştır: “Kavm yemeğe ve içmeğe oturdu, ve oynamağa kalktılar.”*
8. Ve zina etmiyelim, nitekim onlardan bazıları zina ettiler, ve bir günde yirmi üç bin kişi düştüler.
9. Ve Rabbi denemiyelim, nitekim onlardan bazıları denediler, ve yılanlarla helâk edildiler.
10. Ve söylenmeyin, nitekim onlardan bazıları söylendiler, ve helâk edici tarafından helâk edildiler.
11. Ve bu şeyler misal olarak onlara vaki oluyordu; ve devirlerin sonuna yetişmiş olan bizlere nasihat olmak için yazıldı.
12. Bunun için, duruyorum zanneden sakınsın, düşmesin.
13. İnsanî olandan başka bir tecrübeye tutulmadınız; fakat Allah sadıktır, iktidarınızdan ziyade denenmenize izin vermiyecektir; fakat dayanabilesiniz diye tecrübe ile beraber kurtuluş yolunu da yapacaktır.
- *Çıkış 32:6.
14. Bundan dolayı, sevgililerim, putperestlikten kaçın.
15. Akıllılara söyler gibi söylüyorum; dediğime siz hükmedin.
16. Bereketlediğimiz bereket kâsesi, Mesihin kanına iştirak değil midir? Kırdığımız ekmek, Mesihin bedenine iştirak değil midir?
17. Mademki ekmek birdir, çok olduğumuz halde bir bedeniz; çünkü hepimiz bir ekmekten hissedarız.
18. Bedene göre İsraile bakın; kurbanları yiyenler mezbah ile iştirak edenler değil midirler?
19. İmdi ne diyorum? put kurbanı bir şey midir? yahut put bir şey midir?
20. Fakat diyorum ki Milletler kurban ettikleri şeyleri Allaha değil, cinlere kurban ediyorlar; ve cinlerle iştirak etmenizi istemem.
21. Rabbin kâsesinden ve cinlerin kâsesinden içemezsiniz; Rabbin sofrasından ve cinlerin sofrasından hissedar olamazsınız.
22. Yahut Rabbi gayrete mi getiriyoruz? acaba ondan kuvvetli miyiz?
23. Her şey caizdir; fakat her şey faideli değildir. Her şey caizdir; fakat her şey bina etmez.
24. Herkes kendisinin iyiliğini değil, fakat başkasınıkini arasın.
25. Vicdan için hiç bir şey tahkik etmiyerek kasaplar çarşısında satılan her şeyi yiyin;
26. çünkü: “Yeryüzü ve onun doluluğu Rabbindir.”*
27. Eğer iman etmiyenlerden biri sizi çağırır, ve gitmek isterseniz, vicdan için hiç bir şey tahkik etmiyerek önünüze konulan her şeyi yiyin.
28. Fakat eğer biri size: Bu bir kurban etidir, derse, o haber veren için ve vicdan için yemeyin;
29. vicdan diyorum, senin değil, ötekinin vicdanı; çünkü niçin benim hürriyetime başka vicdanla hükmlunuyor?
30. Eğer şükrederek hissemi alıyorsam, şükrettiğim şeyden dolayı niçin takbih olunuyorum?
31. İmdi gerek yer, gerek içer, ve her ne yaparsanız, her şeyi Allahın izzeti için yapın.
32. Gerek Yahudilere, gerek Yunanlılara ve gerek Allahın kilisesine tökez olmayın;
33. nasıl ki ben de kendi menfaatimi değil, kurtulsunlar diye bir çoklarının menfaatini arıyarak, her şeyde cümleyi hoşnut ediyorum.

*Mezmur 24:1.

BAP 11

BEN Mesihe uyduğum gibi, siz de bana uyun.

2. İmdi her şeyde beni hatırladığınız, ve size teslim ettiğim gibi talimleri tuttuğunuz için, sizi methederim.

3. Fakat bilmenizi isterim ki, her erkeğin başı Mesih, ve kadının başı erkek, ve Mesihin başı Allahtır.

4. Baş örtülü olarak dua eden, yahut peygamberlik eden her erkek, başını küçük düşürür.

5. Fakat baş örtüsüz olarak dua eden, yahut peygamberlik eden her kadın, başını küçük düşürür; çünkü tıraş edilmiş olmakla bir ve aynı şeydir.

6. Çünkü eğer kadın örtünmiyorsa, saç da kesilsin; fakat kadına saç kesmek, yahut tıraş olmak ayıp ise, örtünsün.

7. Çünkü erkek, Allahın sureti ve izzeti olduğu için, başını örtmemelidir; fakat kadın erkeğin izzetidir.

8. Çünkü erkek kadından değil, fakat kadın erkektendir;

9. çünkü erkek de kadın için değil, fakat kadın erkek için yaratıldı.

10. Bunun için melekler sebebinden kadın, başı üzerinde hâkimiyet alâmetine malik olmalıdır.

11. Bununla beraber, Rabde ne kadın ereksiz, ne de erkek kadınsızdır.

12. Çünkü kadın erkekten olduğu gibi, böylece erkek de kadın vasıtası ile; fakat her şey Allahtandır.

13. Siz kendi nefsinizde hükmedin; kadının örtüsüz Allaha dua etmesi yakışır mı?

14. Tabiat bile size öğretmiyor mu ki, erkeğin uzun saçlı olması kendisi için hürmetsizlik,

15. fakat kadının uzun saçlı olması kendisine izzettir? Çünkü saç kendisine örtü olarak verilmiştir.

16. Fakat eğer bir kimse çekişici olmak istiyorsa, bizim böyle bir âdetimiz yoktur, ne de Allahın kiliselerinin vardır.

17. Fakat bunu tenbih ederek daha iyisi için değil, ancak daha kötüsü için toplanmalarınızı methetmem.

18. Çünkü evvelâ, kilisede toplandığınız zaman, aranızda ayrılıklar olduğunu işitiyorum; ve bir parça inanıyorum.

19. Çünkü aranızda makbul olanların belli olması için aranızda fırkalar da olması lâzımdır.

20. İmdi bir yere toplandığınız zaman, Rabbin akşam yemeğini yemek için değildir;

21. çünkü yemekte herkes önce kendi akşam yemeğini alır, ve kimi aç kalır, kimi de sarhoş olur.

22. Acaba yemek ve içmek için evleriniz yok mudur? yahut Allahın kilisesini hor mu görüyorsunuz? ve bir şeyi olmıyanları utandırıyor musunuz? Size ne diyeyim? sizi methedeyim mi? Bunda methetmem.

23. Çünkü size teslim ettiğimi ben Rabden aldım; Rab İsa ele verildiği gece, ekmek aldı,

24. ve şükrettikten sonra, kırdı ve dedi: Bu sizin için olan benim bedenimdir; bunu benim zikrim için yapın.

25. Böylece de akşam yemeğinden sonra, kâseyi aldı ve dedi: Bu kâse benim kanımda yeni ahittir; her kere içtikçe, benim zikrim için bunu yapın.

26. Çünkü bu ekmeği her yediğiniz ve kâseyi içtiğiniz zaman, kendisi gelinciye kadar Rabbin ölümünü ilân edersiniz.

27. Bunun için her kim lâıyk olmıyan tarzda ekmeği yerse, yahut Rabbin kâsesinden içerse, Rabbin bedenine ve kanına karşı suçlu olur.

28. Fakat insan kendi kendini imtihan etsin, ve öylece ekmekten yesin, ve kâsedan içsin.

29. Çünkü yiyen ve içen, bedeni farketmezse, kendisine karşı hüküm yer ve içer.

30. Bundan dolayı sizden bir çoğu zayıf ve hastadırlar, ve epeyi kimseler uyuyorlar.

31. Fakat eğer kendi kendimizi farketseydik, mahkûm olmazdık.
32. Fakat hükmolunduğumuz zaman, dünya ile beraber mahkum olmalıyım diye, Rab tarafından tedip olunuyoruz.
33. Bundan dolayı, kardeşlerim, yemek için toplandığınız zaman, birbirinizi bekleyin.
34. Eğer bir kimse aç ise, evde yesin; ta ki hüküm için toplanmışsınız. Ve geri kalan şeyleri geldiğim zaman tertip edeceğim.

BAP 12

- İMDİ ruhanî mevhibelere gelince, ey kardeşler, sizin cahil kalmanızı istemem.
2. Bilirsiniz ki, siz putperestken, dilsiz putlara sizi götürdükleri gibi götürüldünüz.
 3. Bunun için size bildiririm ki hiç kimse Allahın Ruhı ile söyliyerek: İsa lânetlidir, demez; ve hiç kimse Ruhülkudüsle değilse: İsa Rabdir, diyemez.
 4. Ve mevhibelerin çeşitleri var, fakat aynı Ruhtur.
 5. Ve hizmetlerin çeşitleri var, ve aynı Rabdir.
 6. Ve işlerin çeşitleri var, fakat hepsinde her şeyi işliyen aynı Allah'tır,
 7. Fakat herkese Ruhun izharı menfaat için veriliyor.
 8. Çünkü kimine Ruh vasıtası ile hikmet kelâmı, ve diğerine aynı Ruha göre ilim kelâmı,
 9. başkasına aynı Ruhla iman; ve diğerine aynı Ruhla şifa mevhibeleri,
 10. ve diğerine kudretli işler yapmak; ve diğerine peygamberlik; ve diğerine ruhların temyizi; başkasına dillerin cinsleri; ve diğerine dillerin tercümesi veriliyor;
 11. fakat murat ettiği gibi, herkese ayrı ayrı tevzi ederek hep bunları bir ve aynı Ruh işliyor.
 12. Çünkü beden bir, ve azası çok olduğu gibi, bedenın bütün azası çok oldukları halde beden birdir; Mesih de böyledir.
 13. Çünkü biz, gerek Yahudi gerek Yunanlı, gerek kul, gerek hür, hepimiz bir beden olmak üzere bir Ruhta vaftiz olunduk, ve hepimize bir Ruhtan içirildi.
 14. Çünkü beden de bir uzuv değil, fakat çok azadır.
 15. Eğer ayak: El olmadığım için bedenden değilim, derse, bundan dolayı bedende yok değildir.
 16. Ve eğer kulak: Göz olmadığım için bedenden değilim, derse, bundan dolayı bedende yok değildir.
 17. Eğer bütün beden göz olsaydı, işitme nerede kalırdı? Eğer hepsi işitme olsaydı, koklama nerede kalırdı?
 18. Fakat şimdi Allah azanın her birini bedende istediği gibi koydu.
 19. Ve eğer hepsi bir uzuv olsaydı, beden nerede kalırdı?
 20. Fakat şimdi çok aza, fakat bir beden var.
 21. Ve göz ele: Sana ihtiyacım yoktur, yahut baş da ayaklara: Size ihtiyacım yoktur, diyemez.
 22. Fakat daha ziyade, bedenın daha zayıf görünen azası lüzumludur;
 23. ve daha itibarsız saydığımız bedenın azasına daha ziyade itibar verimiz; ve güzel olmanın azamızın daha ziyade güzelliği vardır;
 24. fakat güzel azamızın ihtiyacı yoktur; ancak Allah eksik olana ziyade itibar vererek bedeni imtizaç ettirdi;
 25. ta ki bedende ayrılık olmasın; fakat aza aynı derecede birbirini kayırsınlar.
 26. Eğer bir uzuv elem çekerse, bütün aza beraber elem çeker; eğer bir uzuv şeref bulursa, bütün aza beraber sevinirler.
 27. İmdi siz Mesihın bedeni, ve ayrı ayrı azasıdır.
 28. Ve Allah kilisede bazıları, önce resuller; ikinci, peygamberler; üçüncü, muallimler; sonra kudretli işler, sonra şifa mevhibeleri, yardımlar, idareler, dillerin cinslerini koydu.

29. Hepsi resul mü? hepsi peygamber mi? hepsi muallim mi? hepsi kudretli işler yapar mı?
30. hepsinin şifa mevhibeleri var mı? hepsi dillerle söylerler mi? hepsi tercüme ederler mi?
31. Fakat daha iyi mevhibeleri gayretle isteyin. Ve yine size daha âlâ bir yol göstereyim.

BAP 13

EĞER insanların ve meleklerin dillerile söylersem, fakat sevgim olmazsa, ses çıkaran bir bakır, yahut öten bir zil olmuş olurum.

2. Eğer peygamberliğim olursa, ve bütün sırları ve her ilmi bilirsem, ve eğer dağları nakledecek bütün imanım olursa, fakat sevgim olmazsa, bir hiçim.
3. Ve eğer bütün mallarımı sadaka olarak yedirirsem, ve eğer bedenimi yanmak üzere teslim edersem, fakat sevgim olmazsa, bana hiç faide etmez.
4. Sevgi çok sabreder, lûtufla muamele eder, sevgi haset etmez; sevgi övünmez, kibirlenmez;
5. çirkin muamele etmez, kendi faidesini aramaz, hiddetlenmez, kötülük saymaz;
6. haksızlığa sevinmez, fakat hakikat ile beraber sevinir;
7. her şeye katlanır, her şeye inanır, her şeyi ümit eder, her şeye sabreder.
8. Sevgi asla zeval bulmaz; fakat peygamberlikler ise, iptal olunacaklar; diller ise, bitecekler; ilim ise, iptal olunacaktır.
9. Çünkü cüzî biliriz, cüzî peygamberlik ederiz;
10. fakat kâmil olan geldiği zaman, cüzî olan iptal olunacaktır.
11. Çocukken, çocuk gibi söyledim, çocuk gibi anladım, çocuk gibi düşündüm; adam olunca, çocuk şeylerini bıraktım.
12. Çünkü şimdi ayna ile muammalı surette görüyoruz, fakat o zaman yüz yüze göreceğiz; şimdi cüzî biliyorum, fakat o zaman bilindiğim gibi bileceğim.
13. Şimdi ise, iman, ümit, sevgi, bu üçü kalıyor; ve bunların en büyüğü sevgidir.

BAP 14

SEVGİNİN ardınca koşun; fakat ruhanî mevhibeleri, ve daha ziyade peygamberlik etmenizi gayretle isteyin.

2. Çünkü dille söyliyene, insanlara değil, Allaha söyler; çünkü kimse anlamaz; lâkin ruhla sırlar söyler.
3. Fakat peygamberlik eden, bünyan ve teşvik ve teselli için insanlara söyler.
4. Dille söyliyene kendi kendini bina eder; fakat peygamberlik eden kiliseyi bina eder.
5. İmdi siz hepinizin dillerle söylemenizi, fakat daha ziyade peygamberlik etmenizi isterim; ve peygamberlik eden, dillerle söyliyenden daha büyüktür, meğer ki kilisenin bünyan alması için tercüme etsin.
6. Fakat şimdi, ey kardeşler, eğer size dillerle söyliyerek gelirim, eğer size ya vahiyle, ya ilimle, ya peygamberlikle, ya talimle söylemezsem, size ne faidem olur?
7. Gerek kaval, gerek çenk, ses veren cansız şeyler bile, seslere fark vermezse, kaval ile yahut çenkle çalınan şey nasıl bilinir?
8. Çünkü boru da belirsiz ses verirse, çenk için kim hazırlanır?
9. Böylece eğer siz de dille açık söz söylemezseniz, söylenen şey nasıl bilinir? çünkü havaya söz söyliyene olursunuz.
10. Belki dünyada seslerin bir çok cinsleri vardır, ve hiç biri manasız değildir.
11. İmdi eğer sesin manasını bilmezsem, ben söyliyene için barbar ve söyliyene benim için

barbar olur.

12. Böylece siz de mademki ruhanî mevhibelere gayretlisiniz, kilisenin bünyanı için artmanızı arayın.

13. Bunun için dille söyliyen tercüme edebilmesi için dua etsin.

14. Çünkü eğer dille dua edersem, ruhum dua eder, fakat zihnim semeresizdir.

15. İmdi nedir? Ruh ile dua edeceğim, ve zihinle de dua edeceğim; ruhla terennüm edeceğim, ve zihinle de terennüm edeceğim.

16. Yoksa eğer ruhla bereketlersen, avam yerini dolduran adam senin ne dediğini bilmediğinden dolayı, senin şükranına Amini nasıl diyebilir?

17. Çünkü vakıa sen güzel şükrediyorsun; fakat diğeri bina olunmuyor.

18. Sizin hepinizden ziyade dille söylediğim için Allaha şükrediyorum;

19. fakat dille on bin söz söylemekten ise, kilisede başkalarına da öğretiyim diye zihnimle beş söz söylemeği tercih ederim.

20. Kardeşler, akılda çocuk olmayın, fakat şerirlikte küçük çocuk olup akılda kâmil olun.

21. “Rab diyor: Yabancı dil adamları ile ve yabancıların dudakları ile bu kavma söyleyeceğim; ve böyle de beni dinlemeyecekler,”* diye şeriatte yazılmıştır.

22. Bundan dolayı diller, iman edenlere değil, ancak iman etmiyenlere, fakat peygamberlik, iman etmiyenlere değil, ancak iman edenlere alâmet içindir.

23. İmdi eğer bütün kilise bir yere toplanır, ve hepsi dillerle söylerler, ve avamdan olanlar, yahut iman etmiyenler girerlerse: Çıldıırıyorsunuz, demiyecekler mi?

24. Fakat eğer hepsi peygamberlik ederler, ve iman etmiyen, yahut avamdan olan biri girerse, hepsi tarafından ilzam, hepsi tarafından tahkik olunur;

25. yüreğinin gizli şeyleri belli olur; ve böylece gerçek Allah aranızdadır diye ikrar ederek yüz üstü kapanıp Allaha secde kılacaktır.

*İşaya 28:11, 12.

26. İmdi nedir, kardeşler? Toplandığınız zaman her birinin mezmuru var, talimi var, vahyi var, dili var, tercümesi var. Her şey bünyan için olsun.

27. Eğer dille söyliyen kimse olursa, iki yahut en çok üç kişi ve sıra ile olsun, ve biri tercüme etsin;

28. fakat eğer tercüman yok ise, kilisede sükût etsin, ve kendi kendine ve Allaha söylesin.

29. Ve iki veya üç peygamber söylesinler, ve diğerleri temyiz etsinler.

30. Fakat eğer başka bir oturana bir keşif olursa, birincisi sussun.

31. Çünkü hepiniz birer birer peygamberlik edebilirsiniz, ta ki hepsi öğrensinler, ve hepsi teşvik olunsunlar;

32. ve peygamberlerin ruhları peygamberlere tâbidirler;

33. çünkü Allah karışıklık değil, selâmet Allahıdır.

Mukaddeslerin bütün kiliselerinde olduğu gibi,

34. kiliselerde kadınlar sükût etsinler; çünkü onlara söylemek için izin yoktur; ancak şeriatin de dediği gibi, tâbi olsunlar.

35. Ve eğer bir şey öğrenmek isterlerse, evde kendi kocalarına sorsunlar; çünkü kadına kilisede söylemek ayıptır.

36. Yahut Allahın kelâmı sizden mi çıktı? yahut yalnız size mi erişti?

37. Eğer bir kimse peygamber, yahut ruhanî olduğunu sanıyorsa, size yazdığım şeylerin Rabbin emri olduğunu anlasın.

38. Fakat eğer bir kimse cahilse, cahil olsun.

39. Bundan dolayı, kardeşlerim, peygamberlik etmeği gayretle isteyin, ve dillerle söylemeğe mani olmayın.

40. Fakat her şey münasip surette ve nizamla olsun.

BAP 15

- EY kardeşler, size müjdelediğim, ve kabul edip onda durduğunuz incili size bildiriyorum;
2. eğer size müjdelediğim sözü kuvvetle tutarsanız, boş yere iman etmediğiniz halde, onun vasıtası ile de kurtulursunuz.
3. Çünkü her şeyden evel aldığımı size teslim ettim; şöyle ki kitaplara göre Mesih günahlarımız için öldü;
4. ve gömüldü; ve kitaplara göre, üçüncü günü kıyam etti;
5. ve Kifasa, sonra Onikilere göründü;
6. ondan sonra, beş yüzden ziyade kardeşlere bir defada göründü, onlardan ekserisi şimdiye kadar bakidirler, fakat bazıları uyudular;
7. ondan sonra Yakuba, sonra bütün resullere;
8. ve hepsinden sonra, vakitsiz doğmuş çocuk gibi olan bana da göründü.
9. Çünkü ben resullerin en küçüğüüm, ben ki resul çağırılmağa lâayık değilim, çünkü Allahın kilisesine eza ettim.
10. Fakat her ne isem, Allahın inayeti ileyim; ve onun bana olan inayeti boşuna olmadı; fakat onların hepsinden ziyade çalıştım; fakat ben değil, ancak benimle olan Allahın inayeti.
11. İmdi gerek ben, ve gerek onlar, böyle vâzediyoruz ve böyle iman ettiniz.
12. İmdi eğer Mesih ölümlerden kıyam etti, diye vâzolunuyorsa, aranızda bazıları nasıl ölümlerin kıyamı yoktur, diyorlar?
13. Fakat eğer ölümlerin kıyamı yok ise, Mesih de kıyam etmemiştir;
14. ve eğer Mesih kıyam etmedi ise, o halde bizim vâzımız boş, sizin imanınız da boştur.
15. Ve biz de Allah hakkında yalan şahitler bulunmuş oluyoruz; çünkü Allah hakkında, Mesih'i kıyam ettirdi, diye şehadet ettik; eğer gerçekten ölümler kıyam etmezlerse, onu kıyam ettirmemiştir.
16. Çünkü eğer ölümler kıyam etmezlerse, Mesih de kıyam etmemiştir;
17. ve eğer Mesih kıyam etmemişse, sizin imanınız batıldır; hâlâ günahlarınızdasınız.
18. Bu halde Mesihte uyumuş olanlar da helâk olmuşlardır.
19. Eğer yalnız bu hayatta Mesihe ümit bağlamış isek, insanların hepsinden ziyade acınacak adamlarıdır.
20. Fakat şimdi Mesih uyuyanların turfandası olarak ölümlerden kıyam etmiştir.
21. Zira mademki ölüm insan vasıtası ile geldi, ölümlerin kıyamı da insan vasıtası ile oldu.
22. Çünkü nasıl cümlesi Âdemde ölüyorlarsa, öylece cümlesi Mesihte diriltileceklerdir.
23. Fakat herkes kendi sırasında; Mesih turfanda, ondan sonra onun gelişinde Mesih'in olanlar.
24. Sonra, her riyaset ve her hâkimiyet ve kudreti iptal edip melekûtu Allaha, Babaya, teslim ettiği zaman, son olacaktır.
25. Çünkü bütün düşmanları kendi ayakları altına koyuncıya kadar, onun saltanat sürmesi lâzımdır.
26. İptal olunacak son düşman ölümdür.
27. Çünkü: "Bütün şeyleri onun ayakları altına koydu."* Fakat: Her şey ona tâbi kılınmıştır, dediği zaman, aşikârdır ki, her şeyi ona tâbi kılan müstesnadır.
28. Ve her şey ona tâbi kılınca, o zaman Oğul her şeyi kendisine tâbi kılana tâbi olacaktır, ta ki Allah her şeyde her şey olsun.
- *Mezmur 8:6.
29. Yoksa ölümler için vaftiz olunanlar ne yapacaklar? Eğer ölümler asla kıyam etmiyorlarsa, o halde neden onlar için vaftiz olunuyorlar?
30. ve biz niçin her saat tehlikede bulunuyoruz?
31. Sizden dolayı Rabbimiz Mesih İsada olan iftiharım hakkı için, ey kardeşler, her gün ölüyorum.

32. Eğer Efesosta vahşi hayvanlarla insanca cenkleştimsen, bana ne faidesi var? Eğer ölümler kıyam etmiyorlarsa, yiyelim ve içelim, çünkü yarın öleceğiz.
3. Aldanmayın; fena arkadaşlıklar güzel ahlâkı bozarlar.
34. Salâh ile ayılın, ve günah işlemeyin; çünkü bazılarında Allah bilgisi yoktur; size utanç olsun diye söylüyorum.
35. Fakat biri diyecek: Ölümler nasıl kıyam ederler? ve ne çeşit bedenle gelirler?
36. Ey akılsız, senin ektiğin şey ölmedikçe, dirilmez;
37. ve bir şey ektiğin zaman, hasıl olacak bedeni değil, fakat belki buğdayın ve yahut ötekilerinden birinin çıplak tanesini ekersin;
38. fakat Allah ona dilediği gibi bir beden, ve tohumların her birine kendi bedenini verir.
39. Her et aynı et değildir; fakat insanların eti başka, ve hayvanların eti başka, ve kuşların eti başka, ve balıklarınki başkadır.
40. Semavî bedenler ve dünyevî bedenler de var; fakat semavîlerin izzeti başka ve dünyevîlerinki başkadır.
41. Güneşin izzeti başka, ve ayın izzeti başka, ve yıldızların izzeti başkadır; çünkü izzette yıldız yıldızdan farklıdır.
42. Ölümlerin kıyamı da böyledir. Çürümede ekilir, çürümezlikte kıyam eder;
43. hürmetsizlikte ekilir, izzette kıyam eder; zayıflıkta ekilir, kudrette kıyam eder;
44. tabîî beden olarak ekilir; ruhanî beden olarak kıyam eder. Tabîî beden olduğu gibi, ruhanî beden de vardır.
45. Böyle de yazılmıştır: “İlk insan Âdem, yaşıyan can oldu.”* Son Âdem diriltten ruh oldu.
46. Fakat ruhanî değil, ancak tabîî olan eveldir; ruhanî olan ondan sonradır.
47. Birinci adam yerden türabîdir; ikinci adam göktendir.
48. Türabî nasılsa, türabîler de öyledirler; ve semavî nasılsa, semavîler de öyledirler.
49. Ve türabînin suretini taşıdığımız gibi, semavînin suretini de taşıyacağız.
- *Tekvin 2:7.
50. İmdi, ey kardeşler, bunu diyorum ki et ve kan Allahın melekûtunu miras alamaz; çürüme de çürümezliği miras alamaz.
51. İşte, size bir sır söylüyorum: Hepimiz uyumıyacağız, fakat son boruda hepimiz bir anda, bir göz kırpmasında, değiştirileceğiz;
52. çünkü boru çalınacak, ve ölümler çürümez olarak kıyam edecekler, ve biz değiştirileceğiz.
53. Çünkü bu çürüyücü, çürümezliği giymek, ve bu ölümlü ölmezliği giymek gerektir.
54. Fakat bu çürüyücü, çürümezliği giymiş, ve bu ölümlü ölmezliği giymiş olunca, yazılmış olan kelâm o zaman vaki olacaktır: “Ölüm zaferde yutuldu.”*
55. “Ey ölüm, senin zaferin nerede? Ey ölüm, senin dikenin nerede?”*
56. Ölümün dikenî günahıdır; ve günahın kuvveti şeriattir;
57. fakat Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile bize zafer ihsan eden Allaha şükrolsun.
58. Bunun için, ey sevgili kardeşlerim, sizin emeğinizin Rabde boş olmadığını bilerek, sabit, sarsılmaz, ve daima Rabbin işinde artmak üzere olun.
- *İşaya 25:8.
- *Hoşea 13:14.

BAP 16

İMDİ mukaddesler için olan iane toplamağa gelince, Galatya kiliselerine nasıl tenbih ettimse, siz de öyle yapın.

2. Sizden her biri haftanın birinci gününde, refahı haline göre kendi yanında para alıkoyup biriktirsin, ta ki, geldiğimde o vakit toplamalar olmasın.

3. Ve geldiğim zaman, ihsanınızı Yerus alime götürmek için münasip gördüğünüz kimler ise, onları mektuplarla göndereceğim;
 4. ve eğer benim de gitmekliğime değerse, benimle beraber giderler.
 5. Fakat Makedonyadan geçtiğim zaman, yanınıza geleceğim;      Makedonyadan geçeceğim;
 6. fakat belki yanınızda kalırım, yahut da kışı geçiririm, ta ki her nereye gidersem, siz beni g nderesiniz.
 7.      Şimdi sizi geçerken görmek istemem; eğer Rabbin izni olursa, bir müddet sizinle kalmak ümidindeyim.
 8. Lâkin Pentikosta kadar Efesosta kalacağım;
 9.      bana büyük ve faaliyet dolu kapı açıldı, ve karşı koyanlar çoktur.
 10. Ve eğer Timoteos gelirse, korkusuzca yanınızda bulunmasına dikkat edin;      o da benim gibi, Rabbin işini görüyor;
 11. imdi kimse onu hiçe saymasın. Fakat yanıma gelmesi için onu selâmetle gönderin;      kardeşlerle onu bekliyorum.
 12. Apollos kardeşe gelince, kardeşlerle beraber size gelsin diye kendisinden çok rica ettim; ve Şimdi gelmeğ  hiç isteğ  yoktu; fakat münasip vakti olunca, gelecektir.
 13. Uyanık olun, imanda sabit olun, erkekçe davranın, kuvvetli olun.
 14. Her Şeyiniz sevgi ile olsun.
 15. Ahayanın turfandası olan, ve mukaddeslere hizmet için kendilerini tahsis eden İstefanasın evi halkını bilirsiniz;
 16. bu gibilere, ve bütün beraber çalışanlara, ve emek verenlere tâbi olmanızı sizden rica ederim, ey kardeşler.
 17. Ve İstefanasın ve Fortunatusun ve Ahaikusun gelmesinden seviniyorum; zira sizin eksikliğınızı bunlar doldurdular.
 18.      benim ruhuma ve sizinkine rahat verdiler; imdi bu gibileri tanıyın.
 19. Asyanın kiliseleri size selâm ederler. Akuila ve Priska, evlerinde olan kilise ile beraber, size Rabde çok selâm ederler.
 20. Bütün kardeşler size selâm ederler. Birbirinize mukaddes öpüşle selâm edin.
 21. Kendi elimle, ben Pavlusun sel mı.
 22. Eğer bir kimse Rabbi sevmezse, lânetli olsun. *Maran ata.**
 23. Rab İsanın inayeti sizinle beraber olsun.
 24. Benim sevgim Mesih İsada hepinizle beraber olsun. Amin.
- *Ya Rab (yahut, Rabbimiz), gel! manasınadır.*

KORİNTOSLULAR 2

BAP 1

ALLAHIN iradesile Mesih İsanın resulü Pavlus, ve Timoteos kardeş, bütün Ahayada olan mukaddeslerin hepsi ile Korintosta olan Allahın kilisesine:

2. Babamız Allahtan ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
3. Allah tarafından teselli olunduğumuz teselli ile bütün sıkıntıda olanları teselli edebilmemiz için,
4. bizi her sıkıntımızda teselli eden, her tesellinin Allahı ve rahmetlerin Babası, Rabbimiz İsa Mesih'in Allahı ve Babası mubarek olsun.
5.      Mesih'in elemeleri nasıl bize  oğalıyorsa, bizim tesellimiz de Mesih vasıtası ile böylece çoğalıyor.

6. Fakat eğer sıkıntı çekiyorsak, sizin teselliniz ve kurtuluşunuz içindir; ve eğer teselli olunuyorsak, bizim çekmekte olduğumuz aynı elemelerin tahammülünde âmil olan teselliniz içindir;
7. elemelere olduğu gibi, böylece teselliye de ortak olduğunuzu bilerek hakkınızdaki ümidimiz de sabittir.
8. Çünkü, ey kardeşler, Asyada vaki olan sıkıntımızın size meçhul kalmasını istemeyiz, takat fevkinde pek ziyade ezildik, hattâ yaşamaktan bile meyas olduk;
9. fakat ölüm ilâmımız bizim kendimizde oldu, ta ki kendimize değil, ancak ölüleri kıyam ettiren Allaha güvenelim;
10. o bizi o kadar büyük ölümden kurtardı, ve kurtaracaktır;
11. ve siz de bizim için duanızla yardım ederek yine kurtaracağında dahi ona ümidimiz vardır; ta ki çok kimseler vasıtası ile bize olan lûtf için bizden dolayı çok kimseler tarafından şükrolunsun.
12. Çünkü bizim övünmemiz budur, yani, dünyada ve daha ziyade size karşı Allahın kudsiyeti ve hulûsu ile, cismanî hikmetle değil, fakat Allahın inayetiyle hareket ettiğimize vicdanımızın şehadetidir.
13. Çünkü okuduğunuz, yahut tanıdığınız şeylerden başka şeyler de size yazmıyoruz;
14. ve ümit ederim ki bizi bir parça tanımış olduğunuz gibi sona kadar tanıyacaksınız; şöyle ki Rabbimiz İsanın gününde bizim fahrımız siz olduğunuz gibi, sizin fahrınız da biziz.
15. Ve bu itimat ile, ikinci nimete nail olmanız için önce size gelmek,
16. ve sizden Makedonyaya geçmek, ve tekrar Makedonyadan size gelmek ve tarafınızdan Yahudiye'ye gönderilmek niyetinde idim.
17. İmdi bunu niyet ederken, acaba hafiflik ettim mi? yahut bende evet evet, ve hayır hayır olması için niyet ettiğim şeyleri bedene göre mi niyet ettim?
18. Fakat Allah sadıktır ki bizim size olan sözümüz evet ve hayır değildir.
19. Çünkü aranızda bizim vasıtamızla, benim ve Silvanusun ve Timoteosun vasıtası ile vâzedilmiş olan Allahın Oğlu Mesih İsa evet ve hayır olmadı; fakat onda evet oldu.
20. Çünkü Allahın ne kadar vaitleri varsa, eveti ondadır; bundan dolayı bizim vasıtamızla Allaha izzet için Amini de onun vasıtası iledir.
21. Ve bizi sizin ile Mesihte sabit kılan, ve bizi meshetmiş olan, Allaktır;
22. ve o bizi mühürledi, ve bize yüreklerimizde Ruhun peyini verdi.
23. Fakat Allahı canıma şahit tutarım ki sizi esirgiyerek henüz Korintosa gelmedim.
24. İmanınıza hâkimiyetimiz olduğundan değildir, fakat sevincinizin yardımcılarıyız; çünkü imanda duruyorsunuz.

BAP 2

FAKAT kendim için tekrar size hüznü ile gelmemeğe azmettim.

2. Çünkü eğer ben sizi mahzun edersem, bu halde tarafımdan mahzun edilenden başka beni sevindiren kimdir?
3. Ve benim sevincim hepinizin sevincidir diye, hepinize güvenmiş olarak geldiğim zaman, sevinmekliğim lâzım gelenlerden hüznüm olmaması için, bunu aynen yazdım.
4. Çünkü mahzun olasınız diye değil, ancak size olan aşırı sevgimi bilesiniz diye çok sıkıntı ve yürek ıstırapı içinden çok gözyaşları ile size yazdım.
5. Fakat eğer bir kişi hüznü verdi ise, bana değil, ancak (mubalâğa etmiyeyim) kısmen hepinize hüznü verdi.
6. Böyle bir adama çokluk tarafından olan bu ceza yeter;
7. bunun için böyle bir adam çok ziyade hüznü ile yutulmasın diye, siz bilâkis daha ziyade

ona bağışlamalı, ve teselli etmelisiniz.

8. Bundan dolayı ona karşı sevginizi teyit etmenizi sizden rica ederim.

9. Çünkü her şeyde itaatli misiniz diye ayarınızı bilmek için yazdım.

10. Fakat kime bir şeyi bağışlarsanız, ben de; çünkü eğer bir şeyi bağışladım, onu da sizin için Mesihin huzurunda bağışladım;

11. ta ki Şeytan tarafından mağdur edilmiyelim; çünkü onun düzenlerini bilmez değiliz.

12. Ve Mesihin incili için Troasa geldiğim, ve bana Rabde bir kapı açıldığı zaman,

13. kardeşim Titusu bulmadığım için ruhumda rahatım yoktu; fakat onlara veda ederek Makedonyaya çıktım.

14. Fakat bizi Mesihte daima zafer mevkibinde götüren, ve her yerde kendi bilgisinin rayihasını vasıtamızla izhar eden Allaha şükür!

15. Çünkü halâs olanlarda ve helâk olanlarda, Allaha Mesihin güzel kokusuyuz;

16. bunlara ölümden ölüme rayiha, ve onlara hayattan hayata rayihayız. Ve kim bu şeylere kâfidir?

17. Çünkü biz bir çokları gibi, Allahın kelâmını taşıyış edenler değiliz, fakat hulûstan ve Allahtan olarak Allahın huzurunda Mesihte söyliyoruz.

BAP 3

KENDİMİZİ tekrar tavsiye etmeğe mi başlıyoruz? yahut bazıları gibi size, yahut sizden tavsiye mektuplarına mı muhtacız?

2. Bütün insanlar tarafından bilinen ve okunan, yüreklerimizde yazılmış mektubumuz sizsiniz;

3. mürekkeple değil, fakat hay olan Allahın Ruhı ile, taş levhalara değil, etten yürekler levhalarına yazılmış, tarafımızdan hazırlanmış Mesihin mektubu olarak zahir oluyorsunuz.

4. Ve Mesih vasıtası ile Allaha doğru böyle itimadımız vardır;

5. bir şeyi kendimizden gibi düşünmeğe biz kendimiz kâfi değiliz, fakat kifayetimiz Allahtandır;

6. ve o bizi yeni ahdin, harfin değil ancak ruhun hizmetçileri olmağa kâfi kıldı; çünkü harf öldürür, fakat ruh diriltir.

7. Fakat taşlara harflerle kazılmış olan ölüm hizmeti izzetle geldi ise—hattâ İsrail oğulları yüzünün geçmekte olan izzetinden ötürü Musanın yüzüne dikkatle bakamıyorlardı,

8. ruh hizmeti nasıl daha ziyade izzetle olmaz?

9. Çünkü mahkûmiyet hizmetinin izzeti varsa, salâh hizmeti izzette daha çok ziyade artar.

10. Çünkü taziz edilmiş olan, bu hususta, daha faik izzet sebebinden, taziz olunmadı.

11. Çünkü geçmekte olan izzetli oldu ise, baki kalan daha çok ziyade izzetlidir.

12. İmdi böyle ümidimiz olarak çok cesaret kullanıyoruz,

13. ve geçmekte olanın sonuna İsrail oğulları dikkatle bakmasınlar diye, kendi yüzü üzerine peçe koyan Musa gibi değiliz;

14. fakat onların fikirleri körlendi; çünkü Mesihte iptal olunduğu onlara keşfolunmıyarak, aynı peçe eski ahdin okunmasında bugünkü güne kadar duruyor.

15. Fakat bugüne kadar Musa okundukça, peçe onların yüreği üzerinde kalıyor.

16. Fakat ne zaman Rabbe dönerse, peçe kaldırılır.

17. Ve Rab Ruhtur, ve Rabbin Ruhı nerede ise, hürriyet oradadır.

18. Fakat biz hepimiz peçesiz yüzle Rabbin izzetini aynada imiş gibi görerek izzetten izzete aynı surete değiştiriliyoruz; bu da Ruh olan Rab tarafındandır.

BAP 4

- BUNUN için merhamete nail olduğumuza göre bu hizmetimiz varken yorulmayız;
2. fakat kurnazlık ile yürümiyerek, Allahın kelâmını tağşiş etmiyerek, ancak hakikatin izharı ile kendimizi Allahın huzurunda her insanın vicdanına tavsiye ederek, utancın gizli şeylerini reddettik.
3. Ve hattâ incilimiz örtülü ise, helâk olanlarda örtülüdür;
4. Allahın sureti olan Mesihin izzet incilinin nuru doğmasın diye, bu dünyanın ilâhı imansızların fikirlerini kendilerinde körletmiştir.
5. Çünkü kendimizi değil, fakat Mesih İsâyı Rab olarak, kendimizi de İsa için sizin kullarınız diye vâzediyoruz.
6. Çünkü: “Karanlıktan nur parlıyacak,”* diyen Allah, İsa Mesihin yüzünde Allahın izzeti bilgisinin nurunu vermek için bizim yüreklerimizde parladı.
- *Tekvin 1:3.
7. Fakat bu hazineye toprak kaplar içinde malikiz, ta ki kuvvetin aşırı büyüklüğü bizden olmayıp Allaha ait olsun;
8. her şeyde sıkıştırılmışız, fakat darlıkta değiliz; şaşırılmışız, fakat meyus değiliz;
9. kovalanıyoruz, fakat terk olunmuş değiliz; yere vurulmuşuz, fakat helâk olmuş değiliz;
10. İsanın hayatı da bedenimizde izhar olunsun diye, İsanın ölümünü daima bedenimizde taşıyoruz.
11. Çünkü bizim fani bedenimizde İsanın hayatı da izhar olunsun diye, biz yaşıyanlar İsa için her zaman ölüme teslim olunuyoruz.
12. Şöyle ki ölüm bizde, fakat hayat sizde âmil oluyor.
13. Fakat: “İman ettim, onun için söyledim,”* diye yazılmış olduğuna göre, imanın aynı ruhuna malik olarak,
14. Rab İsâyı kıyam ettiren, bizi de İsa ile kıyam ettireceğini, ve sizinle beraber arzedeceğini bilerek, biz de inanıyoruz, ve onun için söyliyoruz.
15. Çünkü hepsi sizin içindir; ta ki inayet bir çoklarının vasıtası ile çoğalarak Allahın izzeti için şükranı artırsın.
- *Mezmur 116:10.
16. Bundan dolayı yorulmuyoruz; fakat her ne kadar haricî adamımız zeval buluyorsa da, derunî adamımız günden güne yenileniyor.
17. Çünkü görülen şeylere değil, görülmiyenlere bakarak bir an için olan sıkıntımızın hafifliği bizim için izzetin ebedî ağırlığını çok ve daha çok hasıl eder;
18. çünkü görülenler geçicidir, fakat görülmiyenler ebedîdir.

BAP 5

- ÇÜNKÜ biliriz ki eğer dünyevî çadır evimiz yıkılırsa, göklerde Allahtan bir binamız, el ile yapılmamış ebedî bir evimiz, vardır.
2. Çünkü gökten olan meskenimizi giyinmeği özliyerek gerçekten bunda ah çekiyoruz;
3. hiç olmazsa giyinmiş olursak, çıplak bulunmayız.
4. Çünkü bu çadırda olan bizler yük altında olarak ah çekiyoruz, çünkü soyunmak değil, ancak giyinmek istiyoruz, ta ki fani olan, hayat tarafından yutulsun.
5. Bu aynı şey için bizi hazırlamış ve bize Ruh peyini vermiş olan Allahtır.
6. İmdi her vakit itimat eder ve biliriz ki bedende mukim oldukça, Rabden uzaktayız
7. (çünkü görünüşle değil, iman ile yürüyoruz);
8. ve itimat ederiz, diyorum, ve daha ziyade bedenden uzak, ve Rabbin yanında bulunmağı

arzu ederiz.

9. Bunun için gerek bedende mukim, ve gerek uzakta olsak da, kendisine makbul olmağa gayret ederiz.

10. Çünkü Mesihin hüküm kürsüsü önünde hepimizin görünmesi gerektir; ta ki herkes, gerek iyi gerek kötü, yaptığı şeylere göre bedende yapılan şeyleri alsın.

11. İmdi Rabbin korkusunu bilerek insanları ikna ediyoruz, fakat Allaha izhar olunduk, ve sizin vicdanınıza da izhar olunduğumuzu ümit ederim.

12. Kendimizi size tekrar tavsiye etmiyoruz, fakat size bizim için övünme fırsatını veriyoruz, ta ki yürekle değil, gösterişle övünenlere bir cevabınız olsun.

13. Çünkü eğer kendimizde değilsek, Allah içindir; eğer aklımız başımızda ise, sizin içindir.

14. Çünkü Mesihin sevgisi bizi zorluyor; ve böyle hükmediyoruz ki hepsi uğruna biri öldü, öyle ise, hepsi öldüler;

15. ve hepsi uğruna öldü, ta ki yaşıyanlar artık kendileri için değil, fakat kendileri uğruna ölen ve kıyam eden için yaşasınlar.

16. Şöyle ki biz bundan böyle bedene göre kimseyi tanımayız; ve Mesihi bedene göre tanıdıksa da, artık şimdi öylece tanımıyoruz.

17. Şöyle ki eğer bir kimse Mesihte ise, yeni hilkattir; eski şeyler geçtiler; işte, yeni oldular.

18. Fakat her şey Allahtandır; o, Mesih vasıtası ile bizi kendisile barıştırdı; ve barışma hizmetini bize verdi;

19. yani, kendisile dünyayı barıştırmak, suçlarını onlara saymıyarak, ve bize barışma kelâmını teslim etmiş olarak, Allah Mesihte idi.

20. İmdi Allah sanki vasitamızla rica ediyormuş gibi, Mesih uğruna elçilik ediyoruz; Allah ile barışın, diye Mesih uğruna yalvarıyoruz.

21. Günahı bilmiyeni bizim için günah yaptı, ta ki biz kendinde Allahın salâhı olalım.

BAP 6

VE onunla beraber işliyerek Allahın inayetini boş yere kabul etmemenizi biz de rica ediyoruz

2. (çünkü diyor: “Makbul vakitte seni işittim, Ve kurtuluş gününde sana yardım ettim;”*)

*İşaya 49:8.

makbul vakit işte, şimdidir; kurtuluş günü işte, şimdidir);

3. hiç bir şeyde hiç bir tökez vermedik, ta ki hizmetimiz ayıplanmasın,

4. fakat Allahın hizmetçileri olarak çok sabırda, sıkıntılarda, zaruretlerde, darlıklarda,

5. dayaklarda, hapislerde, karışıklıklarda, emeklerde, uykusuzluklarda, oruçlarda,

6. nezahette, bilgide, tahammülde, iyilikte, Ruhülkudüste, riyasız sevgide,

7. hakikat kelâmında, Allahın kudretinde; sağda ve solda salâhın silâhları ile,

8. izzetle ve hakaretle, fena şöhretle, ve iyi şöhretle, aldaticılar gibi, fakat doğrular olarak;

9. bilinmiyenler gibi, fakat iyi bilinenler olarak; ölenler gibi, ve işte, yaşıyoruz; tedip

olunanlar gibi, fakat öldürülmiyenler olarak;

10. mahzun olanlar gibi, fakat daima sevinenler olarak; fakirler gibi, fakat bir çoklarını

zenginleştirenler olarak; hiç bir şeyi olmıyanlar gibi, fakat her şeyi olanlar olarak, her şeyde kendimizi tavsiye ederiz.

11. Ey Korintoslular, ağzımız size açılmış, yüreğimiz genişlenmiştir.

12. Bizde sıkılmış değilsiniz, fakat duygularınızda sıkılmışsınız.

13. Fakat aynı ile mukabele için (çocuklarıma söyler gibi söylüyorum), siz de geniş olun.

14. İmansızlarla uygunsuz boyunduruğa girmeyin; çünkü salâh ile fesadın ne ortaklığı olur? yahut nur ile karanlığın ne iştiraki olur?

15. Ve Mesih ile Belial arasında ne ittifak olur? yahut iman edenin iman etmiyenle ne hissesi

olur?

16. Ve putlarla Allahın mabedinin ne muvafakati olur? çünkü biz hay olan Allahın mabediyiz; nitekim Allah demiştir: “Aralarında oturacağım ve yürüyeceğim; ve onların Allahı olacağım, ve onlar kavmım olacaklar.”*

17. Bunun için Rab diyor: “Onların ortasından çıkın ve ayrılın, Ve murdara dokunmayın, Ve ben sizi kabul edeceğim;”*

*Çıkış 29:45; Levililer 26:12.

*İşaya 52:11.

18. Ve her şeye kadir olan Rab diyor: “Size Baba olacağım, Ve siz bana oğullar ve kızlar olacaksınız.”*

*Hoşea 1:10.

BAP 7

İMDİ, ey sevgililer, bu vaitlere malik olarak kendimizi bedeninin ve ruhunun her murdarlığından temiz edip Allah korkusunda kudsiyeti ikmal edelim.

2. Yüreklerinizde bize yer verin; kimseye haksızlık etmedik, kimseyi ifsat etmedik, kimseyi mağdur etmedik.

3. Sizi mahkûm etmek için demiyorum; çünkü önce, beraber ölmek ve beraber yaşamak üzere yüreklerimizdesiniz, dedim.

4. Size karşı cesaretim çoktur; hakkınızda övünmem çoktur; teselli ile doluyum, her sıkıntımızda sevinçle çok taşkıyorum.

5. Çünkü Makedonyaya geldiğimiz zaman bile, bedenimizin hiç rahatı yoktu, fakat her veçhile sıkılıyorduk; dışardan kavgalar, içerden korkular vardı.

6. Fakat hakirleri teselli eden Allah, Titusun gelmesile, ve yalnız onun gelmesile değil, fakat hakkımdaki özlemenizi, mateminizi ve gayretinizi haber vererek,

7. tarafınızdan teselli edilmiş olduğu teselli ile bizi teselli etti; bu suretle daha ziyade sevindim.

8. Çünkü mektubumla sizi mahzun ettimse de, nadim değilim; eğer nadim oldumsa (çünkü o mektubun sizi bir müddet için olmakla beraber, mahzun ettiğini görüyorum),

9. şimdi seviniyorum; mahzun olduğunuzdan değil, fakat tövbe için mahzun olduğunuzdan seviniyorum; çünkü Allaha göre mahzun oldunuz, ta ki, hiç bir şeyde bizden ziyan çekmiyesiniz.

10. Çünkü Allaha göre olan hüznün kurtuluş için nedametsiz tövbeyi hasıl eder; fakat dünyanın hüznü ölüm hasıl eder.

11. Çünkü işte, bu aynı şey, yani, Allaha göre mahzun olmanız, sizde ne gayret, ve daha ne itizar, ne gücenme, ne korku, ne özleyiş, ne himmet, ne intikam hasıl etti! Bu şeyde pak olduğunuzu her veçhile gösterdiniz.

12. İmdi ne haksızlık eden için, ne de haksızlık gören için değil, fakat hakkımızda olan gayretinizin Allah nazarında size izhar olunması için size yazdım.

13. Bunun için teselli olunduk; ve Titusun sevinci üzerine tesellimizde daha çok sevindik; çünkü onun ruhu hepimiz tarafından rahat buldu.

14. Çünkü eğer kendisine hakkınızda bir şeyle övündümse, mahcup olmadım; fakat her şeyi size hakikatle söylediğimiz gibi, Titusun önünde övünmemiz de hakikat bulundu.

15. Ve hepimizin itaatini, nasıl korku ve titreme ile kendisini kabul ettiğinizi, hatırladıkça size olan sevgisi daha ziyade artıyor.

16. Her şeyde hakkınızda itimadım olduğundan seviniyorum.

BAP 8

İMDİ, ey kardeşler, Makedonya kiliselerinde verilmiş olan Allahın inayetini size bildiriyoruz ki,

2. büyük sıkıntı imtihanı arasında onların derin fakirliği ile beraber kendilerinin sevinç taşkınlığı onların cömertlik zenginliğinde taşıtı.

3. Çünkü mukaddeslere olan hizmete iştirak ve inayeti için, çok niyaz ile bizden rica ederek, kudretlerine göre,

4. şahadet ederim ki, kudretlerinin fevkinde de arzuları ile verdiler;

5. ve ümit ettiğimizden fazla olarak kendilerini önce Rabbe, ve Allahın iradesile bize teslim ettiler.

6. O kadar ki, önce başladığı gibi bu inayeti sizde öylece bitirsin diye biz Titusu teşvik ettik.

7. Fakat imanda, ve kelâmda, ve bilgide, ve her türlü gayrette, ve bize olan sevginizde, her şeyde, arttığınız gibi, çalışın ki, bu inayette de artasınız.

8. Emir olarak değil, fakat ötekilerin gayreti ile sevginizin hulûsunu da tecrübe ederek söylüyorum.

9. Çünkü Rabbimiz İsa Mesihin inayetini bilirsiniz; onun fakirliği ile siz zengin olasınız diye, zengin olduğu halde fakir oldu.

10. Ve bunda reyimi veriyorum; çünkü bu size faidelidir, siz ki, geçen yıldan beri yalnız yapmakta değil, fakat istemekte de önce başlayanlar idiniz.

11. Şimdi de yapmağı bitirin; şöyle ki, istemekte arzu olduğu gibi, böylece malınıza göre bitirmek de olsun.

12. Çünkü eğer arzu olursa, bir kimsenin malı olmadığına göre değil, malı olduğuna göre vermesi makbuldür.

13. Çünkü başkalarına rahatlık, size sıkıntı olsun diye değil, fakat müsavattan ötürü;

14. onların fazlası sizin eksiginiz için olsun diye, şimdiki vakitte sizin fazlanız onların eksigi içindir;

15. ta ki: “Çok devşirene artmadı, ve az devşirene eksilmedi,”* diye yazılmış olduğu gibi, müsavat olsun.

*Çıkış 16:18.

16. Fakat sizin hakkınızda Titusun yüreğine aynı gayreti veren Allaha şükrolsun.

17. Çünkü teşvikimizi kabul etti, fakat daha gayretli olarak kendi arzusu ile tarafınıza çıkıyor.

18. Ve bütün kiliselerde methi incilde olan, ve yalnız bu değil,

19. fakat Rabbin izzeti için ve bizim arzumuzu göstermek için, hizmet ettiğimiz bu inayette kiliseler tarafından yoldaşımız da tayin olunan kardeşi onunla beraber gönderiyoruz;

20. şundan çekiniyoruz ki, tarafımızdan hizmet olunan ihsan hakkında kimse bizi ayıplamasın;

21. çünkü yalnız Rabbin huzurunda değil, fakat insanlar huzurunda da iyi şeylere dikkat ediyoruz.

22. Kendisini çok şeylerde çok kereler gayretli bulduğumuz, fakat şimdi size olan büyük itimadı sebebiyle çok ziyade gayretli olan kardeşimizi onlarla beraber gönderiyoruz.

23. Titusa gelince, o benim ortağım ve sizin için emekdaşımdır; kardeşlerimiz ise, kiliselerin murahhasları, Mesihin izzetidirler.

24. İmdi sevginizin, ve hakkınızda olan övünmemizin nişanesini kiliseler karşısında onlara gösterin.

BAP 9

- ÇÜNKÜ mukaddesler için olan hizmet hakkında size yazmak benim için zaittir;
2. çünkü Ahaya geçen yıldan beri hazırlanmıştır diye, onunla hakkınızda Makedonyalılara övündüğüm arzunuzu bilirim; ve himmetiniz bir çoklarını harekete getirdi.
3. Fakat sizin hakkınızda olan övünmemiz bu hususta boş kalmasın, ve dediğim gibi hazırlanmış olasınız diye, kardeşleri gönderiyorum;
4. ta ki, Makedonyalılar benimle beraber gelirler, ve sizi hazırlanmamış bulurlarsa, biz (siz demiyelim) bu itimatta bir suretle mahçup olmıyalım.
5. İmdi size evvelâ varmalarını, ve önceden vadedilmiş olan atiyenizi evvelâ tertip etmelerini kardeşlerden rica etmeği lüzumlu sandım; ta ki, o, bir cimrilik değil, bir cömertlik olarak hazır olsun.
6. Fakat bunu bilin: Az eken az da biçer, ve bol eken bol da biçer.
7. Hüzünle yahut mecburiyetle değil, herkes yüreğinde niyet ettiği gibi versin; çünkü Allah sevinç ile vereni sever.
8. Ve her şeyde, her vakitte, her iyi iş için tam kifayetiniz olarak artasınız diye, Allah size her inayeti artırmağa kadirdir; ⁹ nitekim yazılmıştır: “Dağıttı, yoksullara verdi; Salâhı ebediyen durur.”*
- *Mezmun 112:9.
10. Ve ekinciye tohum, ve yiyecek için ekmek tedarik eden, ekeceğinizi tedarik edip çoğaltacak, ve salâhınızın semerelerini büyütecektir;
11. bizim vasıtamızla Allaha şükür hasıl eden her cömertlik için her şeyde zenginlenirsiniz.
12. Çünkü bu hizmetin icrası yalnız mukaddeslerin eksiklerini doldurmuyor, ancak Allaha çok şükürler vasıtası ile artıyor;
13. bu hizmetin tecrübesile Mesihin inciline ikrarınız itaati sebebile, ve kendilerine ve cümleye olan hizmetin cömertliğinden dolayı, Allahı taziz ediyorlar;
14. Allahın üzerinizde olan çok fazla inayetinden dolayı, hakkınızda dua ederek sizi özliyorlar.
15. İfade olunmaz atiyesi için Allaha şükrolsun.

BAP 10

- İMDİ aranızda hazır iken hakir, fakat gaip iken size karşı cesur olan Pavlus, ben kendim, Mesihin hilmi ve lûtuflârlığı ile sizden rica ediyorum;
2. ve yalvarırım ki, hazır iken, bizi bedene göre yürüyenlerden sayanların bazılarına karşı cesaret etmek niyetinde olduğum itimatla cesaretli olmıyayım.
3. Çünkü bedende yürüyor isek de, bedene göre cenketmiyoruz
4. (çünkü cengimizin silâhları cismanî değildirlir, fakat kaleleri yıkması için Allah indinde kudretlidirlir);
5. düşünceleri ve Allahın bilgisine karşı kalkışan her yüksek şeyi yıkıyoruz, ve her fikri Mesih itaatine esir ediyoruz;
6. ve ne zaman itaatınız tamamlanırsa, her itaatsizliğin öcünü almağa hazırız.
7. Karşınızda olan şeylere bakıyorsunuz. Eğer bir kimse Mesihe ait olduğundan kendisine itimat ediyorsa, nefsinde tekrar şunu düşünsün ki, kendisi nasıl ise, böylece biz de Mesihe aidiz.
8. Çünkü sizi yıkmak için değil, fakat bina etmek için Rabbin bize verdiği salâhiyet hakkında bir az fazla övünecek olursam da, mahçup olmıyacağım;
9. ta ki, mektuplarımla sizi korkutur gibi görünmiyeyim.

10. Çünkü: Onun mektupları ağır ve kuvvetli, fakat bedeninin huzuru zayıf, ve sözü hiçtir, diyorlar.
 11. Böyle bir adam şunu düşünsün ki, biz gaip iken mektuplar vasıtası ile kelâmında nasıl adamlar isek, hazır iken işte de öyle adamları.
 12. Çünkü kendilerini tavsiye edenlerin bazıları ile kendimizi bir tutmağa, yahut kıyas etmeğe cesaret etmiyoruz; fakat onlar kendilerini kendileriyle ölçerek, ve kendilerini kendileriyle kıyas ederek anlayışsız oluyorlar.
 13. Fakat biz ölçümüzden öte şeyler için değil, ancak size kadar bile erişmek üzere Allahın ölçü olarak bize ölçtüğü hududun ölçüsüne göre övünürüz.
 14. Çünkü size erişmemiş gibi kendimizi fazla uzatmıyoruz; çünkü Mesihin incilinde size kadar bile eriştik;
 15. ölçümüzden öte şeylerle, başkalarının emekleriyle övünmüyoruz;
 16. fakat imanınız büyüdükçe, incili sizden öte yerlere vâzetmek üzere, hududumuza göre daha ziyadesi için sizde genişliyeceğimizi, ve başkasının hududunda hazır şeyler için övünmiyeceğimizi ümit ederiz.
 17. “Fakat övünen Rab ile övünsün.”*
 18. Çünkü kendini tavsiye eden değil, fakat makbul olan Rabbin tavsiye ettiği adamdır.
- *Yeremya 9:24.

BAP 11

- KEŞKE bir az akılsızlıkta bana tahammül etseniz; ve fakat bana tahammül ediyorsunuz.
2. Çünkü hakkınızda Allahın gayretile gayretliyim; çünkü sizi pak kız olarak tek bir ere, Mesihe, arz etmek üzere nişanladım.
 3. Fakat yılan Havvayı kurnazlığı ile aldattığı gibi, belki sizin fikirleriniz de bozulup Mesihe olan sadelik ve temizlikten ayrılır diye korkuyorum.
 4. Çünkü gelen adam vâzetmediğimiz başka bir İsayı vâzederse, yahut almadığınız başka bir ruhu, yahut kabul etmediğiniz başka bir incili alırsanız, iyi tahammül ediyorsunuz.
 5. Çünkü hiç bir şeyde en faik resullerden eksikim yoktur sanırım.
 6. Fakat kelâmında avamdan isem de, ancak bilgide değilim; ve her suretle her şeyde bunu size gösterdik.
 7. Yahut siz yükselesiniz diye, kendimi alçaltarak günah mı ettim? Çünkü Allahın incilini size meccanen müjdeledim.
 8. Sizin hizmetiniz için, ücret alarak başka kiliseleri soydum;
 9. ve aranızda hazır ve muhtaç iken, kimseye yük olmadım; çünkü kardeşler Makedonyadan geldikleri zaman, benim eksiklerimi tamamladılar; ve her şeyde kendimi size ağırlık olmaktan korudum, ve koruyacağım.
 10. Mesihin hakikati bendedir; Ahaya iklimlerinde hiç kimse beni bu övünmeden susturmıyacaktır.
 11. Niçin? sizi sevmediğimden mi? Allah bilir.
 12. Fakat övündükleri şeyde bizim gibi bulunsunlar diye, fırsat arıyanlardan fırsatı kesmek için, yapmakta olduğum şeyi de yapacağım.
 13. Çünkü bu gibi adamlar sahte resuller, hileli işçiler, Mesihin resulleri suretine girenlerdir.
 14. Ve şaşılacak şey değil, çünkü Şeytan kendisi nur meleğinin suretine girer.
 15. İmdi onun hizmetçileri de salâh hizmetçileri suretine girerlerse, büyük bir şey değildir; onların sonu işlerine göre olacaktır.
 16. Tekrar diyorum: Kimse beni akılsız sanmasın; fakat eğer sanıyorsanız, beni akılsız olarak da kabul edin ki ben de bir az övüneyim.

17. Söylediğimi Rabbe göre değil, ancak akılsızlıkta imiş gibi bu övünme itimadı ile söylüyorum.
18. Mademki bir çokları bedene göre övünüyorlar, ben de övüneceğim.
19. Çünkü siz akıllılar olup akılsızlara hazzederek tahammül edersiniz.
20. Çünkü eğer bir kimse sizi esir ederse, eğer bir kimse sizi yerse, eğer bir kimse sizi kaparsa, eğer bir kimse size kibir ederse, eğer bir kimse sizi tokatlarsa, tahammül edersiniz.
21. İtibarsızlık yolunda söylüyorum; sanki biz zayıf olmuştuk. Fakat birinin cesaret ettiği şeyde (akılsızlıkla söylüyorum), ben de cesaret ediyorum.
22. İbranî midirler? ben de. İsrailî midirler? ben de. İbrahim zürriyeti midirler? ben de.
23. Mesihin hizmetçileri midirler? (aklı yok gibi söylüyorum) ben daha fazla; emeklerde daha ziyade, hapislerde daha ziyade, dayaklarda ölçüden aşırı, ölümlerde çok defa.
24. Yahudiler tarafından beş defa kırktan bir eksik dayak yedim.
25. Üç defa değnekle dövüldüm; bir defa taşlandım; üç defa deniz kazası geçirdim; bir gece bir gündüzü enginde geçirdim;
26. yolculuklarda çok defa, ırmaklar tehlikelerinde, haydutlar tehlikelerinde, benim soyumdan olanlardan tehlikelerde, Milletlerden tehlikelerde, şehirde tehlikelerde, çölde tehlikelerde, denizde tehlikelerde, sahte kardeşler arasında tehlikelerde;
27. emek ve zahmette, çok defa uykusuzlukta, açlık ve susuzlukta, çok defa oruçlarda, soğukta ve çıplaklıkta kaldım.
28. Hariçten olan şeylerden başka, her gün beni ezen bütün kiliselerin kaygısıdır.
29. Kim zayıf olur da ben zayıf olmam? kim sürçtürülür de ben yanmam?
30. Eğer övünmek lâzımsa, zayıflığıma ait şeylerle övüneceğim.
31. Ebediyen mubarek olan Rab İsanın Allahı ve Babası bilir ki, yalan söylemiyorum.
32. Şamda kiral Aretasin valisi beni tutmak için Şamlıların şehrini muhafaza altına almıştı;
33. ve surun içinden, pencereden, küfe ile sarkıtıldım, ve onun elinden kaçtım.

BAP 12

- FAİDELİ değilse de, övünmek lâzımdır; imdi rüyetlere ve Rabbin vahiylerine geleceğim.
2. On dört yıl önce, Mesihte bir adam (bilmem, bedende mi, bilmem, bedenden hariç mi, Allah bilir), üçüncü göke kadar kapılıp götürülmüş böyle bir adam bilirim.
 3. Ve böyle bir adam bilirim ki (bedende mi, bedenden hariç mi, bilmem, Allah bilir),
 4. cennete kapılıp götürüldü, ve insana söylemek caiz olmıyan söylenmez sözler işitti.
 5. Böyle bir kimse hakkında övüneceğim; fakat zayıflıklarımın başka, kendi hakkımda övünmiyeceğim.
 6. Çünkü övünmek istiyecek olursam, akılsız olmıyacağım; çünkü hakikati söyleyeceğim; fakat kimse bende gördüğü, yahut benden işittiği şeyden fazla benim hakkımda düşünmesin diye çekiniyorum.
 7. Ve vahiylerin çok büyük olmasından kibirlenmiyeyim diye, bana bedende bir diken, beni yumruklamak için bir Şeytan meleği, verildi, ta ki, kibirlenmiyeyim.
 8. Benden ayrılın diye, bunun için üç kere Rabbe yalvardım.
 9. Ve bana dedi: İnayetim sana yeter; çünkü kuvvetim zayıflıkta tamam olur. İmdi çok hazzederek zayıflıklarımın daha ziyade övüneceğim, ta ki, Mesihin kuvveti benim üzerime konsun.
 10. Bundan dolayı Mesih uğrunda zayıflıklara, sitemlere, zaruretlere, ezalara ve darlıklara razıyım; çünkü ne zaman zayıf isem, o zaman kuvvetliyim.
 11. Akılsız oldum; siz beni mecbur ettiniz; çünkü ben sizin tarafınızdan tavsiye olunmalı idim; zira her ne kadar bir şey değilsem de, en faik resullerden hiç bir şeyde eksikim yoktur.

12. Gerçek bütün sabır ile, alâmetlerle, hârikalarla, ve kudretli işlerle aranızda resul alâmetleri işlendi.
13. Çünkü ben kendim size yük olmadığımın başka, obir kiliselerden aşağı kaldığımız şey nedir? bu haksızlığı bana bağışlayın.
14. İşte, bu üçüncü defadır ki, yanınıza gelmeğe hazırım; ve size yük olmayacağım; çünkü sizde olanı değil, fakat sizi arıyorum; çünkü çocukların ana babalarına değil, fakat ana babaların çocuklara mal biriktirmesi lâzımdır.
15. Ve ben canlarınız uğruna çok hazzederek sarfedeceğim ve sarfolunacağım. Eğer sizi ziyadesile seversem, daha eksik mi sevilirim?
16. Öyle de olsun, ben size yük olmadım; fakat kurnaz olarak, hile ile sizi elde ettim!
17. Acaba size gönderdiğim adamlardan biri vasıtası ile sizden bir menfaat aldım mı?
18. Titusu teşvik ettim, ve kardeşi beraber gönderdim. Titus sizden bir menfaat aldı mı? aynı ruhta, aynı izlerde yürümedik mi?
19. Çoktan beridir size karşı kendimizi müdafaa ediyoruz fikrinde misiniz? Biz Allahın karşısında, Mesihde söyliyorduk. Ve bütün şeyler, ey sevgililer, sizin bina olunmanız içindir.
20. Çünkü korkuyorum ki, geldiğim zaman sizi bir suretle istemediğim gibi bulacağım, ben de tarafınızdan istemediğiniz gibi bulunacağım; bir suretle münazaa, kıskançlık, öfkeler, ayrılıklar, çekiştirmeler, fısıltılar, kabarmalar, karışıklıklar bulunacak;
21. yine geldiğim zaman aranızda Allahım beni hakir edecek, ve evelce günah işlemiş olup yaptıkları pislik ve zina ve şehvet hakkında tövbe etmemiş olan bir çokları için yas tutacağım.

BAP 13

BU üçüncü defadır ki yanınıza geliyorum. İki veya üç şahidin ağzı ile her söz sabit kılınacaktır.

2. Önce dedim, ve ikinci defa hazır iken olduğu gibi, ve şimdi gaip olarak, evelce günah işlemiş olanlara ve diğerlerinin hepsine önceden diyordum: Eğer yine gelirsem, esirgemiyeceğim;
3. çünkü bende söyliyem, size karşı zayıf olmayıp ancak aranızda kudretli olan Mesihin delilini arıyorsunuz;
4. çünkü zayıflık ile haça gerildi, fakat Allahın kudretile yaşıyor. Çünkü biz de onda zayıfız, fakat sizin için olan Allahın kudretile onunla beraber yaşıyacağız.
5. İmanda mısınız diye kendi kendinizi deneyin; kendinizi imtihan edin. Yahut kendiniz hakkında bilmiyor musunuz ki, eğer merdut değilseniz, İsa Mesih sizdedir?
6. Fakat ümit ederim ki, bizim merdut olmadığımızı bileceksiniz.
- . Ve sizin fena bir şey yapmamanız için Allaha dua ediyoruz; bu da makbul görünmemiz için değil, ancak biz merdutlar gibi olsak bile, sizin iyi olanı yapmanız içindir.
8. Çünkü hakikate karşı değil, ancak hakikat için bir şey yapabiliriz.
9. Çünkü ne zaman biz zayıf ve siz kuvvetli olursanız, seviniyoruz; bunu, yani, sizin ikmal edilmenizi, dua ediyoruz.
10. Ve yıkmak için değil, bina etmek için Rabbin bana verdiği salâhiyete göre, hazır iken şiddetle davranmıyayım diye, bu şeyleri bunun için gaip iken yazıyorum.
11. Ve baki hoşça kalın, ey kardeşler. Kemale gayret edin; müteselli olun; aynı şeyi düşünün; selâmette olun; ve muhabbet ve selâmet Allahı sizinle beraber olacaktır.
12. Birbirinizi mukaddes öpüşle selâmlayın.
13. Bütün mukaddesler size selâm ederler.
14. Rab İsa Mesihin inayeti, ve Allahın muhabbeti, ve Ruhülkudüsün müşareketi hepiniz ile beraber olsun.

GALATYALILAR

BAP 1

- NE insanlardan, ne de insan vasıtası ile değil, ancak İsa Mesih, ve onu ölümlerden kıyam ettiren Baba Allah vasıtası ile resul olan Pavlus,
2. ve benim ile olan bütün kardeşler, Galatya kiliselerine:
3. Baba Allahtan, ve Babamızın ve Allahımızın iradesine göre, bizi şimdiki kötü dünyadan kurtarsın diye,
4. günahlarımız için kendisini teslim eden Rabbimiz İsa Mesih'ten, size inayet ve selâmet olsun;
5. Allaha ebetler ebedince izzet! Amin.
6. Sizi Mesih'in inayetinde çağırandan böyle çabukça farklı bir incile dönmekte olduğunuza şaşıyorum;
7. o başka bir incil değildir, fakat sizi karıştıran, ve Mesih'in incilini bozmak isteyen bazı kimseler var.
8. Fakat eğer biz, yahut gökten bir melek de, size vâzettığımız incilden başka bir incil vâzederse, lânetli olsun.
9. Önce nasıl dedikse, şimdi de tekrar diyorum: Eğer bir kimse size kabul ettiğinizden başka bir incil vâzederse, lânetli olsun.
10. Çünkü şimdi insanların rızasını mı, yoksa Allah'ın rızasını mı arıyorum? yahut insanları hoşnut etmeğe mi çalışıyorum? eğer hâlâ insanları hoşnut etseydim, Mesih'in kulu olmazdım.
11. Çünkü, ey kardeşler, size bildiriyorum ki, benim tarafımdan vâzolunan incil insana göre değildir.
12. Çünkü ben onu insandan almadım, ve öğretilmedim; fakat İsa Mesih'in vahyile aldım.
13. Çünkü bir vakitler Yahudilikteki yaşayışımı işitmişsinizdir; Allah'ın kilisesine haddenden ziyade eza ve onu perişan ediyordum;
14. atalarımın ananelerine ziyadesiyle gayretli olup milletimde benim yaşımda olanların bir çoğundan ziyade Yahudilikte terakki ediyordum.
15. Fakat beni anamın rahminden ayıran ve inayetile çağıran Allah, Milletler arasında onu vâzedeyim diye
16. kendi Oğlunu bende keşfetmeğe razı olunca, hemen et ve kanla danışmadım;
17. ve Yerusâlime benden evel olan resullerin yanına çıkmadım; fakat Arabistana gittim; ve tekrar Şama döndüm.
18. Ondan sonra, üç yıl nihayetinde, Kifas ile tanışmak için Yerusâlime çıktım, ve onun yanında on beş gün kaldım.
19. Fakat resullerden, Rabbin kardeşi Yakubdan başkasını görmedim.
20. Ve size yazdığım şeylerde, işte, Allah'ın önünde yalan söylemiyorum.
21. Ondan sonra Suriye ve Kilikya iklimlerine geldim.
22. Ve Yahudiyenin Mesih'te olan kiliselerine şahsan tanılmış değildim;
23. ve ancak: Bir vakitler bize eza eden adam bir vakitler perişan ettiği imanı şimdi vâzediyor, diye işitiyorlar;
24. ve Allahı bende taziz ediyorlardı.

BAP 2

ON dört yıl sonra Titusu da beraber alarak Barnabas ile Yerus alime tekrar  ıktım.

2. Ve vahye göre çıktım; ve, bir suretle boş yere ko mıyayım, yahut ko mu  ol mıyayım diye, onlara, fakat yalnız itibarlı olanlara, Milletler arasında v zettigim incili arzettim.

3. Fakat benimle olan Titus da, Yunanlı olduğu halde, sünnet olunmağa icbar edilmedi;

4. bu da gizlice içeri getirilen, ve bizi esir etsinler diye, Mesih  sada olan h rriyetimizi  a ıtlamak için gizlice giren sahte kardeşler yüzünden oldu;

5. incilin hakikati sizinle daim olsun diye, bir saat bile onlara tabi olarak ba  i medik.

6. Fakat itibarlı tutulanlardan (bir vakitler ne idiler, bence farkı yok; Allah insanın  ahsına bakmaz) — itibarlı olanlar, diyorum, bana bir şey  gretmediler;

7. fakat bilâkis Petrusa sünnetlilik incili olduğu gibi, bana sünnetsizlik incili emanet bulunduğunu gördükleri zaman

8. (      sünnetlilik risaleti için Petrusta  mil olan bende de Milletler için âmil oldu);

9. ve bana verilen inayeti farkettileri zaman, biz Milletlere, ve kendileri sünnetli olanlara gitmek üzre, direkler sayılan Yakub, Kifas ve Yuhanna, bana ve Barnabasa m  areket için sağ ellerini verdiler;

10. ancak fakirleri hatırlamamızı istediler; ve bunu da yapmağa gayret ettim.

11. Fakat Kifas Antakyaya geldiği zaman, ona yüz yüze karşı geldim;       kabahatli idi.

12.       Yakub tarafından bazıları gelmeden evel, Milletlerle beraber yemek yiyordu; fakat geldikleri zaman, sünnetli olanlardan korkarak çekildi ve ayrıldı.

13. Ve obir Yahudiler de onunla beraber riya ettiler; o derecede ki, Barnabas bile onların riyasına kapıldı.

14. Fakat ben, incilin hakikatine göre doğru y r mediklerini görünce, hepsinin önünde Kifasa dedim: Mademki sen Yahudi iken Yahudi gibi değil, Milletçe ya ıyorsun, Milletleri Yahudile meğe nasıl icbar ediyorsun?

15. Milletlerden olan g nah lar değil, tabiatile Yahudi olan bizler,

16. insanın  eriat i lerinden değil, ancak Mesih  sa imanını ile salih sayılacağını bildiğimizden, biz de Mesih  saya iman ettik; ta ki,  eriat i lerinden değil, Mesih imanından salih sayılalım;       hiç bir adam  eriat i lerinden salih sayılmıyacaktır.

17. Fakat Mesih te salih sayılmağı arıyarak kendimiz de g nah ar bulunduksa, o halde Mesih g nahın hizmetçisi midir? H   !

18.       eğer yıktığım şeyleri tekrar bina edersem, suçlu olduğumu gösteririm.

19.       ben Allaha yaşamak için  eriat vasıtası ile  eriate  ld m.

20. Mesih ile beraber haça gerildim; ve artık ben ya amıyorum, fakat Mesih bende ya ıyor; ve şimdi bedende yaşadığım hayatı, beni seven ve benim uğruma kendisini teslim eden Allahın Oğluna olan imanla yaşıyorum.

21. Allahın inayetini hükümsüz bırakmıyorum;       eğer salâh  eriat vasıtası ile ise, o halde Mesih boş yere ölmüştür.

BAP 3

EY akılsız Galatyalılar, gözleri önünde  sa Mesih haça gerilmiş olarak tasvir olunan sizleri kim büyüledi?

2. Sizden yalnız bunu öğrenmek istiyorum, Ruhu  eriat i leriyle mi, yoksa iman haberile mi aldınız?

3. Bu derece akılsız mısınız? Ruh ile ba lamı ken, şimdi bedenle mi bitiriyorsunuz?

4. O kadar şeyleri boş yere mi çektiniz? gerçekten boş yere ise.

5.  mdi size Ruhu ihsan eden ve aranızda kudretli i ler yapan, bunu  eriat i leriyle mi, yoksa

iman haberile mi yapıyor?

6. Nitekim İbrahim Allaha iman etti, ve kendisine salâh sayıldı.

7. İmdi bilin ki, imandan olanlar, İbrahim oğulları onlardır.

8. Ve kitap Allahın Milletleri imanla salih sayacağını önceden görerek İbrahime: “Bütün milletler sende mubarek sayılacaktır,”* diye önceden müjdeledi.

9. Şöyle ki, imandan olanlar iman eden İbrahim ile beraber mubarek sayılırlar.

10. Çünkü şeriat işlerinden olanların hepsi lânet altındadırlar; çünkü: “Şeriat kitabında yazılmış olan bütün şeyleri yapmak için onlarda durmıyan her adam lânetlidir,”* diye yazılmıştır.

11. Ve bellidir ki, Allah indinde kimse şeriatle salih sayılmaz; çünkü: “Salih, iman ile yaşıyacaktır;”*

12. ve şeriat imandan değildir; fakat: “Onları yapan onlarla yaşıyacaktır.”*

13. İbrahimin bereketi Mesih İsada Milletlere gelsin, ve iman vasıtası ile Ruhun vadini alalım diye,

14. Mesih bizim uğrumuza lânet olmuş olarak bizi şeriatin lânetinden kurtardı; çünkü yazılmıştır: “Ağaç üzerine her asılan lânetlidir.”*

*Tekvin 12:3.

*Tesniye 27:26.

*Habakkuk 2:4.

*Levililer 18:5.

*Tesniye 21:23.

15. Ey kardeşler, insana göre söylüyorum: Teyit edilmiş bir ahit, bir insanın bile olsa, kimse iptal etmez, ve ilâve etmez.

16. İmdi vaitler İbrahime, ve kendi zürriyetine edildi. Ve bir çokları için imiş gibi: “Ve zürriyetlere” değil, fakat bir fert için imiş gibi: “Ve senin zürriyetine,”* diyor ki, bu da Mesihdir.

17. Ve bunu diyorum: Dört yüz otuz yıl sonra gelen şeriat, vadi iptal etmek suretile, önce Allah tarafından teyit edilmiş olan ahdi hükümsüz bırakmaz.

18. Çünkü miras, eğer şeriaten ise, artık vaitten değildir; fakat Allah onu İbrahime vait ile ihsan etmiştir.

19. Bu halde şeriat niçin oldu? kendisine vadolunan zürriyet gelinciye kadar, melekler vasıtası ile, bir meyancı elile tertip edilmiş olarak, suçlardan dolayı ilâve olundu.

20. Ve meyancı birinin değildir; fakat Allah birdir. ²¹ İmdi şeriat Allahın vaitlerine karşı mıdır? Hâşâ; çünkü eğer diriltebilen şeriat verilseydi, gerçekten salâh şeriatle olurdu.

22. Fakat vait İsa Mesih imanını ile iman edenlere verilsin diye, kitap bütün şeyleri günah altında kapadı.

*Tekvin 13:15.

23. Fakat iman gelmeden evel, keşfolunacak iman için kapatılmış olarak şeriat altında muhafaza olunuyorduk.

24. Şöyle ki, imanla salih sayılalım diye, şeriat Mesih için mürebbimiz oldu.

25. Fakat iman geldiğinden, artık mürebbi altında değiliz.

26. Çünkü hepiniz iman vasıtası ile Mesih İsada Allahın oğullarısınız.

27. Çünkü Mesihe vaftiz olunanlarınızın hepsi Mesihi giydiniz.

28. Ne Yahudi ne de Yunanlı vardır, ne kul ne de azatlı vardır, ne de erkek ve dişi vardır; çünkü Mesih İsada siz hepiniz birsiniz.

29. Ve eğer siz Mesihin iseniz, o halde İbrahimin zürriyeti, vade göre mirasçılarsınız.

BAP 4

FAKAT diyorum: Mirasçı her şeyin efendisi ise de, sabi oldukça kuldan farkı yoktur;

2. fakat babasının tayin ettiği vakte kadar vasiler ve kâhyalar altındadır.

3. Böylece biz de çocuklar iken, dünyanın iptidailiği altında esir idik;

4. fakat vaktin tamamıyeti gelince, biz oğulluğu alalım diye, şeriat altında olanları kurtarmak için,

5. Allah kendi Oğlunu, kadından doğmuş, şeriat altında doğmuş olarak gönderdi.

6. Ve mademki oğullarsınız, Allah kendi Oğlunun: Abba, Baba, nida eden Ruhunu yüreklerimize gönderdi.

7. Şöyle ki, artık kul değil, oğulsun; ve oğul isen, hem de Allah vasıtası ile mirasçısın.

8. Fakat o zaman Allahı bilmiyerek tabiatile ilâh olmıyanlara kulluk ettiniz;

9. fakat şimdi Allahı bildikten, ve daha ziyade Allah tarafından bilindikten sonra, yeniden tekrar kulluk etmek istediğiniz zayıf ve hakir iptidailiğe nasıl yine dönüyorsunuz?

10. Günler, ve aylar, ve mevsimler, ve yıllar tutuyorsunuz.

11. Sizin için bir suretle boş yere çalışmış olmıyayım diye, sizden korkuyorum.

12. Ey kardeşler, sizden rica ederim, benim gibi olun, çünkü ben de sizin gibi oldum. Bana hiç bir haksızlık etmediniz;

13. fakat bilirsiniz ki, beden zayıflığından dolayı size evelki defada incili vâzettim,

14. ve bedenimde sizin için bir tecrübe olan hali hor görmediniz, ve reddetmediniz; fakat beni Allahın bir meleği gibi, Mesih İsa gibi, kabul ettiniz.

15. İmdi o mutluluğunuz nerededir? çünkü sizin hakkınızda şehadet ederim ki, eğer mümkün olsaydı, gözlerinizi oyar, ve bana verirdiniz.

16. Öyle ise, size hakikati söyliyerek düşmanınız mı oldum?

17. Hakkınızda gayret ediyorlar, iyi yolda değil; ancak kendileri için gayret edesiniz diye, sizi hariçte bırakmak istiyorlar.

18. Fakat yalnız ben sizin yanınızda hazırken değil, daima iyi şeyde gayret iyidir.

29. Mesih sizde suret buluncıya kadar, kendileri için tekrar ağrı çektiğim çocuklarım

20. fakat şimdi yanınızda hazır olmak ve sesimi değiştirmek isterdim; çünkü hakkınızda tereddüt ediyorum.

21. Ey şeriat altında olmak isteyenler, bana söyleyin, şeriatı iştmiyor musunuz?

22. Çünkü, İbrahimin biri cariyeden ve biri hür kadından iki oğlu vardı, diye yazılmıştır.

23. Fakat cariyeden olan, bedene göre, ve hür kadından olan, vade göre doğmuştur.

24. Bu şeylerde remiz vardır; çünkü bu kadınlar iki ahittirler; kulluk için doğuran biri, Sina dağındandır, o Hacardır.

25. Ve Hacar Arabistanda olan Sina dağıdır, ve şimdiki Yerusâlime muadildir; çünkü çocukları ile beraber kulluk ediyor.

26. Fakat yukarıdaki Yerusâlim hürdür, bizim anamız odur.

27. Çünkü yazılmıştır: “Ey doğurmıyan kısır, sevin; Ey doğurma ağrısı bilmiyen, sürur ile nida et; Çünkü bırakılmış kadının oğulları, kocası olanın oğullarından çoktur.”*

*İşaya 54:1.

28. Ve biz, ey kardeşler, İshak gibi vadin çocuklarıyız.

29. Fakat o zaman bedene göre doğmuş olan, Ruha göre doğmuş olana nasıl eza etti ise, şimdi de böyledir.

30. Fakat kitap ne diyor? “Cariyeyi ve onun oğlunu dışarı at; çünkü cariyenin oğlu hür kadının oğlu ile beraber miras almıyacaktır.”*

31. Bunun için, ey kardeşler, cariyenin değil, fakat hür kadının çocuklarıyız.

*Tekvin 21:10, 12.

BAP 5

MESİH bizi hürriyet için azat etti; imdi sabit durun, ve tekrar kulluk boyunduruğuna tutulmayın.

2. İşte, ben Pavlus size diyorum: Eğer sünnet olunursanız, Mesih size hiç faide etmez.

3. Ve sünnet olunan her adama bütün şeriatı tutmağa borçlu olduğuna tekrar şهادet ediyorum.

4. Ey şeriatte salih kılınmak istiyen sizler, Mesihten ayrıldınız, inayetten düştünüz.

5. Çünkü biz salâh ümidini Ruh ile imandan bekliyoruz.

6. Çünkü Mesih İsa'da ne sünnetlilik, ne de sünnetsizlik, fakat sevgi ile âmil olan iman işe yarar.

7. İyi koşuyordunuz; hakikate itaatli olmaktan sizi kim menetti?

8. Bu telkin sizi çağırandan değildir.

9. Az maya bütün hamuru mayalar.

10. Ben size Rabde itimat ederim ki, başka bir şey düşünmiyeceksiniz; fakat sizi karıştıran, kim olursa olsun, cezasını çekecektir.

11. Fakat, ey kardeşler, eğer ben hâlâ sünnetlilik vâzediyorsam, niçin hâlâ eza çekiyorum? bu halde haçın tökezi iptal olunmuştur.

12. Sizi rahatsız edenler daha iyisi kendilerini hadım etsinler!

13. Çünkü, ey kardeşler, siz hürriyet için çağırıldınız, ancak hürriyet bedene bir fırsat olmasın, fakat birbirinize sevgi ile hizmet edin. ¹⁴ Çünkü bütün seriat bir sözde, yani, şunda tamamlanır: “Kendi komşunu kendin gibi seveceksin.”*

15. Fakat birbirinizi ısırtıyor ve yiyorsanız, sakının ki, birbiriniz tarafından telef edilmiyesiniz. *Levililer 19:18.

16. Fakat diyorum: Ruh ile yürüyün, ve bedenın arzusunu asla icra etmezsiniz.

17. Çünkü beden Ruha karşı, ve Ruh bedene karşı arzu eder; çünkü istediğiniz şeyleri yapmıyasınız diye, bunlar birbirine zıttırlar.

18. Fakat Ruh size kılavuzluk ediyorsa, şeriat altında değilsiniz.

19. Ve bedenın işleri bellidir; onlar zina, pislik, şehvet,

20. putperestlik, sihirbazlık, düşmanlıklar, münazaa, kıskançlık, gazaplar, çekişmeler, ayrılıklar, fırkalar,

21. hasetler, sarhoşluklar, sefahetler ve bunlara benzer şeylerdir; önce söylediğim gibi, bunlar hakkında önceden söylüyorum, bu gibi şeyleri yapanlar Allahın melekûtunu miras almayacaklardır.

22. Fakat Ruhun semeresi sevgi, sevinç, selâmet, tahammül, lûtf, iyilik, sadakat,

23. hilim, zaptı nefstir; bu gibi şeylere karşı şeriat yoktur.

24. Ve Mesih İsanın olanlar, ihtiras ve arzuları ile beraber bedeni haça gerdiler.

25. Eğer Ruh ile yaşıyorsak, Ruh ile de yürüyelim.

26. Birbirimize meydan okuyarak, birbirimize haset ederek, boş yere övünenler olmıyalım.

BAP 6

EY kardeşler, siz ki, ruhanîsiniz, eğer bir adam bir suçta tutulursa, böyle birini hilim ruhu ile ıslah edin; sen de imtihan olunmıyasın diye, kendini sakın.

2. Birbirinizin ağırlıklarını taşıyın, ve böylece Mesihin şeriatini tamamlayın.

3. Çünkü bir kimse bir şey değilken, kendini bir şey sanırsa, kendi kendini aldatır.

4. Fakat herkes kendi işini temyiz etsin, ve o zaman başkası için değil, ancak kendisi için övünmesi olur.

5. Çünkü herkes kendi yükünü taşıyacaktır.
6. Fakat kelâmda öğretilmiş olan, öğretilene bütün iyi şeylerde hisse versin.
7. Aldanmayın; Allah istihza edilmez; çünkü bir adam ne ekerse, onu biçer.
8. Çünkü kendi bedenine eken, bedenden çürüme biçecektir; fakat Ruha eken, Ruhtan ebedî hayat biçecektir.
9. Ve iyilik yapmakta usanmıyalım; çünkü gevşemezsek, mevsiminde biçeceğiz.
10. İmdi bu halde fırsat buldukça, herkes için, ve bilhassa iman ehli için iyilik edelim.
11. Bakın, kendi elimle size ne kadar büyük harflerle yazıyorum.
12. Bedende iyice gösteriş yapmak isteyenlerin hepsi, ancak Mesihin haçı için eza çekmesinler diye, sizi sünnet olunmağa icbar ediyorlar.
13. Çünkü sünnetli olanlar, kendileri de şeriatı tutmuyorlar; fakat sizin bedeninizle övünsünler diye, sizin sünnet olunmanızı istiyorlar.
14. Fakat Rabbimiz İsa Mesihin haçından başka bir şeyle hâşâ ki, övüneyim; o haç vasıtası ile bana dünya haça gerildi, ve ben dünyaya.
15. Çünkü ne sünnetlilik, ve ne de sünnetsizlik, ancak yeni hilkat bir şeydir.
16. Ve ne kadar bu kanuna göre yürüyecek olanlar varsa, onların üzerine, ve Allahın İsraili üzerine selâmet ve merhamet olsun.
17. Bundan böyle kimse bana zahmet vermesin; çünkü ben İsanın nişanelerini bedenimde taşıyorum.
18. Ey kardeşler, Rabbimiz İsa Mesihin inayeti ruhunuzla beraber olsun. Amin.

EFESOSLULAR

BAP 1

ALLAHIN iradesile Mesih İsanın resülü Pavlus, Efesosta olan mukaddeslere ve Mesih İsada iman edenlere:

2. Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
3. Bizi Mesih'te her ruhanî bereketle semaviyatta bereketlemiş olan Rabbimiz İsa Mesihin Allahı ve Babası mübarek olsun;
4. nitekim kendi huzurunda sevgide mukaddes ve lekesiz olalım diye, dünyanın kurulmasından evel onda bizi seçti;
5. kendi iradesinin rızasına göre Sevgilide bize ihsan ettiği kendi inayetinin izzetinin methi için,
6. bizi evelden kendisi için İsa Mesih vasıtası ile oğulluğa takdir etti;
7. her hikmette ve anlayışta bize çoğalttığı kendi inayetinin zenginliğine göre,
8. onda kendi kanı ile kurtuluşa, suçlarımızın affına, malikiz;
9. onda tasdim ettiği kendi rızasına göre iradesinin sırrını,
10. yani, vakitlerin tamamîyetinin tertibi için, gerek gökte olanları ve gerek yerde olanları, bütün şeyleri, Mesih'te birleştireceğini bize bildirdi;
11. kendi iradesinin reyine göre, bütün şeylerde âmil olanın tasdimine göre evelden takdir edilmiş olarak,
12. Mesih'te önce ümit etmiş olan bizler onun izzetinin methi için olalım diye, onda mirasa nail edildik;
13. siz de hakikat kelâmını, kurtuluşunuzun müjdesini, onda işitmiş, ona iman da etmiş olarak vadin Ruhülkudüsü ile mühürlendiniz;
14. kendi mülkünün kurtuluşu için, onun izzetinin methi için, mirasımızın peyi odur.
15. Bunun için ben de, Rab İsaya olan imanınızı ve bütün mukaddeslere olan sevginizi işitmiş

olup

16. sizi dualarımda anarak sizin için durmadan şükrediyorum;

17. ta ki, Rabbimiz İsa Mesihin Allahı, izzet Babası, size onu bilmekte hikmet ve vahiy ruhunu versin;

18. ta ki, yüreğinizin gözleri nurlandırılmış olarak, kendi davetinin ümidi ne olduğunu, mukaddeslerde onun mirasının izzetinin zenginliği ne olduğunu,

19. iman eden bizler için onun kudretinin kuvveti icrasına göre onun kudretinin haddenden ziyade büyüklüğü ne olduğunu bilesiniz;

20. bunu dahi, onu ölümlerden kıyam ettirerek her hükûmet ve salâhiyet ve kudret ve hâkimiyet,

21. ve yalnız bu dünyada değil, fakat gelecek dünyada da anılan her ismin fevkinde semaviyatta kendi sağında oturarak Mesihde işledi;

22. ve her şeyi onun ayakları altında tâbi kıldı, ve onu bütün şeylerin üzerinde baş olmak üzere kiliseye verdi;

23. bu dahi, onun bedeni olup, her şeyde her şeyi dolduranın doluluğudur.

BAP 2

VE suçlar ve günahlarınız ile ölmüşken, sizi diriltti;

2. bir vakitler onlarda bu dünyanın gidişine göre, itaatsizlik oğullarında şimdi âmil olan ruhun, hava kuvvetlerinin reisine göre yürüdünüz;

3. bir vakitler biz de, hepimiz onların arasında beden ve fikrin iradelerini yaparak bedenimizin arzularında yaşadık; ve ötekiler gibi tabiatile gazap çocukları idik;

4. fakat Allah merhamette zengin olup bizi sevdiği çok sevgisinden ötürü,

5. hattâ suçlarımızla ölmüşken, bizi Mesih ile birlikte diriltti (inayetle kurtuldunuz),

6. ve bizi onunla kıyam ettirdi, ve semaviyatta, Mesih İsada birlikte oturttu;

7. ta ki, Mesih İsada bize olan iyilikle kendi inayetinin aşırı zenginliğini gelecek devirlerde gösterecek;

8. çünkü iman yolu ile inayetle kurtuldunuz; ve bu sizden değil, Allahın atıyesidir;

9. kimse övünmesin diye, işlerden değildir.

10. Çünkü Allahın önceden hazırladığı iyi işlerde yürüyelim diye, bunlar için Mesih İsada yaratılmış olarak onun eseriyiz.

11. Bunun için hatırlayın ki, siz, bir vakitler bedence Milletler, el ile bedende yapılmış Sünnetlilik denilen tarafından Sünnetsizlik denilenler,

12. o vakit Mesihsiz, İsrailde vatandaşlıktan hariç, ve vadin ahitlerine yabancı, ve ümitsiz olarak dünyada Allahsız idiniz.

13. Fakat şimdi Mesih İsada, bir vakitler uzak olan sizler, Mesihin kanı ile yakın oldunuz.

14. Çünkü ikisini bir yapan ve bölme duvarını yıkan, ve adaveti, nizamalarda emirlerin şeriatini, kendi bedeninde iptal eden, selâmetimiz odur;

15. ta ki, selâmet yaparak kendisinde ikisinden yeni bir insan yaratsın;

16. ve adaveti haç ile öldürmüş olarak, o vasıta ile ikisini bir bedende Allah ile barıştırsın;

17. ve gelip size uzakta olanlara selâmet, ve yakında olanlara selâmet müjdeledi;

18. çünkü bir Ruhta ikimizin Babanın huzuruna girmekliğimiz onun vasıtası ile.

19. İmdi öyle ise, artık yabancılar ve misafirler değil, fakat mukaddeslerin vatandaşları ve Allahın ev halkısınız;

20. Mesih İsa kendisi köşe taşı olarak resullerin ve peygamberlerin temeli üzerine bina olundunuz;

21. her bina kendisinde terkip olunarak Rabde mukaddes bir mabet olmak üzere büyüyor;

22. siz de birlikte Ruhta Allahın meskeni olmak üzere kendisinde bina olunuyorsunuz.

BAP 3

- BU sebepten ben, siz Milletler uğruna Mesih İsanın mahpusu Pavlus
2. sizin için bana verilmiş olan Allahın inayetinin tertibi hakkında, önce biraz size yazmış olduğum gibi,
 3. eğer vahye göre sırrın bana bildirildiğini işitmişseniz,
 4. okuduğunuz zaman Mesihin sırrında anlayışımı bununla anlayabilirsiniz;
 5. onun mukaddes resullerine ve peygamberlerine Ruh ile şimdi keşfolunduğu gibi,
 6. Milletlerin, hemvarisler, ve bedenin birlikte azası, ve incil vasıtası ile, Mesih İsada vadin şerikleri oldukları sırrı başka nesillerde âdem oğullarına bildirilmedi;
 7. onun kudretinin faaliyetine göre bana verilen Allahın inayetinin atiyesine göre, incilin hizmetçisi oldum.
 8. Mesihin keşfolunamaz zenginliğini Milletlere müjdelemek,
 9. ve her şeyi yaratan Allahta ezelden beri gizlenmiş sırrın tertibi ne olduğunu bütün insanlara göstermek, bu inayet, bütün mukaddeslerin en hakiri olan bana verildi;
 10. ta ki, Allahın nevi çok olan hikmeti şimdi Rabbimiz Mesih İsada eylediği ezeli takdire göre,
 11. kilise vasıtası ile semaviyatta riyasetlere ve kudretlere bildirilsin;
 12. ona olan iman vasıtası ile, itimatla kendisinde cesaretimiz ve girmekliğimiz vardır.
 13. Bunun için rica ederim, sizin uğrunuzda sıkıntılarımdan fütur getirmeyin; onlar sizin izzetinizdirler.
 14. Bu sebepten göklerde ve yeryüzünde her ailenin kendisinden isim aldıkları Babanın önünde diz çökerim;
 15. ta ki, izzetinin zenginliğine göre derunî adamda kendi Ruhu vasıtası ile kudretle kuvvetlenmeği,
 16. iman vasıtası ile Mesihin yüreklerinizde oturmasını size versin;
 17. ki, Allahın bütün kemali ile dolmanız için sevgide köklenmiş ve temellenmiş olarak,
 18. bunda enlilik ve uzunluk ve yükseklik ve derinlik ne olduğunu bütün mukaddeslerle beraber anlamağa,
 19. ve Mesihin bilgiden çok üstün olan sevgisini bilmeğe muktedir olasınız.
 20. Bizde âmil olan kudrete göre, istediğimizden yahut düşündüğümüzden daha çok ziyade yapabilene,
 21. kilisede ve Mesih İsada bütün nesillere kadar ebetler ebedince izzet olsun. Amin.

BAP 4

- İMDİ Rabde mahpus olan ben, bütün alçak gönüllülük ve hilimle, tahammülle, sevgide birbirinize sabrederek,
2. selâmet kaydında Ruh birliğini tutmağa gayret ederek,
 3. davet edildiğiniz davete lâıyk surette yürüyesiniz diye, size rica ederim.
 4. Davetinizin bir ümidine davet olunduğunuz gibi, beden bir ve Ruh bir;
 5. Rab bir, iman bir, vaftiz bir,
 6. cümlelerin üzerinde ve cümle ile ve cümlede cümlelerin Allahı ve Babası birdir.
 7. Fakat Mesihin atiyesinin ölçüsüne göre her birimize inayet verildi.
 8. Bunun için diyor: “Yükseğe çıkınca, sürgünlüğü sürgün etti, Ve insanlara hediyeler

verdi.”*

*Mezmun 68:18.

9. (Ve eğer yerin aşağı kısımlarına indi demek değil ise, bu “çıktı” ne demektir?
10. O inen, ve bütün şeyleri doldursun diye hep göklerden çok yukarı çıkan aynı zattır.)
11. Hepimiz iman ve Allahın Oğlu bilgisi birliğine, kâmil insana, Mesihin dolgunluk kametinin ölçüsüne erişinceye kadar,
12. mukaddeslerin kemal bulması için, hizmetin icrası için, Mesihin bedeninin bünyanı için,
13. bazılarını resul, ve bazılarını peygamber, ve bazılarını incil vaizi, ve bazılarını çoban ve muallim olmak üzere kendisi verdi,
14. ta ki, artık insanların aldatıcılığı ile, kurnazlık ile, dalâlet hilelerine göre, öğretişin her yeli ile çalkanan ve öteye beriye sürüklenen çocuklar olmayalım;
15. fakat sevgide hakikatle davranarak bütün şeylerde ona doğru büyüyelim, ki, baş odur, Mesihidir.
16. Ondan bütün beden, birlikte terkip ve birlikte teşkil olunarak, her kısmının işlemek ölçüsüne göre beden her mafsallının yardımı ile kendisinin sevgide bünyanı için nema buluyor.
17. İmdi bunu diyor, ve Rabde şehadet ediyorum; Milletlerin fikir boşluğu ile kendilerinde olan cehalet sebebile, yüreklerinin katılığı sebebile,
18. anlayışlarında kararımış, Allahın hayatına yabancı olmuş olarak yürüdükleri gibi, siz artık yürümeyin;
19. onlar her hissi kaybederek tamah ile her pisliği işlemek için kendilerini şehvete teslim etmişlerdir.
20. Fakat siz Mesihî böyle öğrenmediniz;
21. eğer hakikat İsa da olduğu gibi onu işittinizse, ve onda öğretilinizse,
22. evelki yaşayışınıza göre, hile arzularına göre, çürüyen eski adamı bertaraf edin,
23. ve fikrinizin ruhu ile yenilenin;
24. ve salâhta ve hakikat kudsiyetinde Allaha göre yaratılan yeni adamı giyin.
25. Bunun için yalanı bırakarak her biriniz kendi komşusu ile hakikati söyleyin; çünkü birbirimizin azasıyız.
26. Öfkelenin, ve günah işlemeyin; öfkenizin üzerine güneş batmasın,
27. ne de İblise yer verin.
28. Hırsızlık eden artık hırsızlık etmesin, fakat daha ziyade kendi ellerile iyi olanı işliyerek çalışsın, ta ki ihtiyacı olana verecek bir şeyi olsun.
29. Ağzınızdan hiç fena söz çıkmasın, fakat işitenlere inayet vermek üzere lâzım olan bünyan için iyi olan ne ise, onu söyleyin.
30. Ve kurtuluş günü için onda mühürlendiğiniz Allahın Ruhülkudüsünü mahzun etmeyin.
31. Her kötülükle beraber her acılık, ve öfke, ve gazap, ve bağırış, ve küfür sizden kaldırılsın;
32. ve birbirinize lûtfkâr ve şefkatli olun; ve Allah sizi Mesihde bağışladığı gibi, birbirinize bağışlayın.

BAP 5

- İMDİ sevgili çocuklar gibi, Allaha uyanlar olun,
2. ve Mesih sizi sevdiği, ve hoş kokulu bir rayiha olmak üzere kendisini bizim için Allaha takdime ve kurban olarak teslim ettiği gibi, siz de sevgide yürüyün.
3. Fakat mukaddeslere yakışır surette, aranızda zina ve her türlü pislik yahut tamah anılmasın bile;
4. ve lâyük olmıyan edepsizlik ve ahmakça söylenmek, yahut kaba şakalar olmasın; fakat daha

ziyade şükredilsin.

5. Çünkü bunu bilirsiniz ki Mesihin ve Allahın melekûtunda her. zani, yahut murdar, yahut putperest demek olan tamakâr adamın mirası yoktur.

6. Hiç kimse sizi boş sözlerle aldatmasın, çünkü Allahın gazabı itaatsizlik oğulları üzerine bunlardan dolayı gelir.

7. İmdi onların şerikleri olmayın;

8. çünkü bir vakitler karanlık idiniz, fakat şimdi, Rabde nursunuz

9. (çünkü nurun meyvası bütün iyilik ve salâh ve hakikattedir),

10. Rabbe makbul olan şey nedir, onu temyiz ederek nurun çocukları gibi yürüyün;

11. ve karanlığın semeresiz işlerine iştirak etmeyin, fakat daha ziyade onları tevbih edin;

12. çünkü onlar tarafından gizlice olan şeyleri söylemek bile ayıptır.

13. Fakat her şey tevbih olununca, nur tarafından izhar olunur; çünkü her izhar olunan şey nurdur.

14. Bunun için diyor: “Ey uyuyan, uyan ve ölülerden kıyam et, ve Mesih sana parlıyacaktır.”

15. İmdi hikmetsizler gibi değil, fakat hikmetliler gibi nasıl yürüdüğünüze dikkatle bakın;

16. fırsatı satın alın, çünkü günler fenadır.

17. Bunun için akılsız olmayın, fakat Rabbin iradesi nedir anlayın.

18. Ve şarapla sarhoş olmayın, onda edepsizlik vardır, fakat Ruhla dolu olun;

19. birbirinize mezmurlar, ilâhiler ve ruhanî nağmeler söyliyerek yüreğinizde Rabbe terennüm ve taganni ederek,

20. her şey için daima Rabbimiz İsa Mesihin ismile Allaha ve Babaya şükrederek,

21. Mesih korkusunda birbirine tâbi olun.

22. Ey kadınlar, kendi kocalarınıza Rabbe tâbi olur gibi tâbi olun.

23. Çünkü bedenin kurtarıcısı Mesih kilisenin başı olduğu gibi, erkek de kadının başıdır.

24. Fakat kilise Mesihe tâbi olduğu gibi, kadınlar da böylece her şeyde kocalarına tâbi olsunlar.

25. Ey kocalar, Mesih kiliseyi su yıkaması ile kelâmıla temizliyerek takdis etsin diye,

26. leke yahut buruşuk, yahut bu gibi şeylerden biri olmıyarak, onu bizzat kendine izzetli olarak arzetsin,

27. ve mukaddes ve lekesiz olsun diye, onun uğruna kendisini teslim edip kiliseyi sevdiği gibi, karılarınızı sevin.

28. Böylece kocalar kendi karılarını kendi bedenleri gibi sevmeğe borçludurlar. Kendi karısını seven kendini sever;

29. çünkü kimse hiç bir vakit kendi bedeninden nefret etmemiştir;

30. fakat kendi bedeninin azası olduğumuz için, Mesih kiliseyi beslediği ve kayırdığı gibi, onu besler ve kayırır.

31. “Bunun için adam babasını ve anasını bırakacak, ve karısına yapışacaktır, ve ikisi bir beden olacaklardır.”*

32. Bu sır büyüktür; fakat ben Mesih hakkında, ve kilise hakkında söyliyorum.

33. Bununla beraber sizden her biri de kendi karısını böylece kendisi gibi sevsin; ve kadın kocasına hürmet etsin.

*Tekvin 2:24.

BAP 6

EY çocuklar, ana babalarınıza Rabde itaat edin, çünkü bu doğrudur.

2. “Babana, anana hürmet et” (vaitle olan ilk emir budur),

3. “ta ki sana iyilik olsun, ve dünyada uzun ömürlü olasın.”*

4. Ve ey babalar, çocuklarınızı incitmeyin, fakat onları Rabbin terbiye ve nasihat ile yetiştirin.
*Çıkış 20:12. Tesniye 5:16.
5. Ey kullar, göze görünür hizmetle insanları hoşnut edenler gibi değil,
6. fakat Mesihin hizmetçileri gibi Allahın iradesini candan yaparak,
7. ve insanlara değil, Rabbe oluyor gibi iyi niyetle hizmet ederek,
8. ve gerek kul, gerek hür, herkesin her ne iyilik yaparsa, Rab tarafından onu alacağını bilerek, bedene göre olan efendilerinize Mesihe hizmet eder gibi, yüreğinizin sadeliğinde korku ve titreme ile hizmet edin.
9. Ve ey efendiler, onların ve sizin Rabbiniz göklerde olduğunu ve onun indinde şahsa itibar olmadığını bilerek tehdidi bırakıp kendilerine aynı şeyleri yapın.
10. Velhasıl, Rabde ve onun kudretinin kuvvetinde kuvvetlenin.
11. İblisin hilelerine karşı durabilmeniz için, Allahın bütün silâhlarını kuşanın.
12. Çünkü gürüşümüz kan ve ete karşı değildir, ancak riyasetlere karşı, hükûmetlere karşı, bu karanlığın dünya hükümdarlarına karşı, semaviyatta olan kötülüğün ruhî ordularına karşıdır.
13. Bundan dolayı fena günde dayanabilmeniz, ve her şeyi yaptıktan sonra, yerinizde durabilmeniz için, Allahın bütün silâhlarını alın.
14. İmdi belinizi hakikatle kuşatmış, ve adalet zırhını giyinmiş,
15. ve selâmet incilinin hazırlığı ile ayaklarınızı giydirmiş olarak,
16. ve hepsinin üzerine, şeririn bütün kızgın oklarını onunla söndürmeğe kadir olacağınız iman kalkanını ele alarak, yerinizde durun.
17. Ve kurtuluş miğferini, ve Ruhun kılıcı olan Allahın sözünü alın;
18. her vakitte Ruhta dua ederek, bütün dua ve niyazla, ve bunun için bütün mukaddesler hakkında tam müdavemet ve niyazla uyanık durun,
19. ve kendi uğruna zincirde elçilik ettiğim incilin sırrını cesaretle bildirmek için ağzımın açılmasında bana söz ihsan olunsun;
20. ta ki bana gerek olduğu gibi söylemek için onda cesaretleneyim diye, benim hakkımda da dua edin.
21. Fakat bana ait olan şeyleri, ne yaptığımı bilesiniz diye, sevgili kardeş ve Rabde sadık hizmetçisi Tihikos size her şeyi bildirecektir,
22. onu size, işte, bu şey için gönderdim, ta ki, hakkımızda olan şeyleri bilesiniz, ve o sizin yüreklerinizi teselli etsin.
23. Baba Allah ve Rab İsa Mesih'ten kardeşlere selâmet ve imanla muhabbet olsun.
24. İneyet, Rabbimiz İsa Mesih'i bozulmaz sevgi ile sevenlerin hepsile beraber olsun.

FİLİPİLİLER

BAP 1

MESİH İsanın kulları Pavlus ve Timoteos, Filipide olan nazırlar ve şemmaslarla beraber Mesih İsada bütün mukaddeslere:

2. Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
3. Sizi her anışımda, daima her niyazımda hepiniz için sevinçle niyaz ederek,
4. sizde iyi işe başlamış olanın Mesih İsanın gününe kadar onu bitireceğine kani olarak,
5. ilk günden şimdiye kadar incilin terakkisi için iştirakinizden dolayı Allahıma şükrediyorum;
6. nitekim hepiniz hakkında bunu düşünmek benim için doğrudur, çünkü siz benim yüreğimsiniz,
7. ve bağlarımda ve incilin müdafaa ve teyidinde hepiniz benimle inayette hissedarsınız.

8. Çünkü hepinizi Mesih İsanın yüreğinde nasıl özlediğime Allah şahidimdir.
9. Ve şunu dua ederim ki âlâ olan şeyleri beğenmeniz için,
10. bilgide ve hep sezgide sevginiz daha ve daha ziyade artsın;
11. Allahın izzeti ve methi için, İsa Mesih vasıtası ile olan salâh semerelerile dolmuş olarak Mesihın gününe kadar saf ve kusursuz olasınız
12. Ve ey kardeşler, bilmenizi isterim ki bana olan şeyler daha ziyade incilin terakkisi için olmuştur,
13. şöyle ki benim bağlarım bütün İmparator muhafız askerine ve bütün diğerlerine Mesihte zahir oldular;
14. ve Rabde olan kardeşlerin çoğu bağlarıma güvenerek korkusuzca Allah sözünü söylemek için daha ziyade cesaret gösteriyorlar.
15. Gerçi bazıları haset ve nizadan dolayı, bazıları ise, hüsnü rıza ile Mesihi vâzediyorlar;
16. bunlar incilin müdafaası için durduğumu bilerek sevgiden dolayı,
17. fakat ötekiler hulûs ile değil, bağlarımda bana sıkıntı çıkaracaklarını zannederek, fırkacılıktan dolayı Mesihi ilân ediyorlar.
18. Ne olur? Yalnız gerek bahane ile olsun, gerek hakikatle olsun, her veçhile Mesih ilân olunuyor; bununla seviniyorum, ve sevineceğim de.
19. Zira bilirim ki sizin niyazınızla ve İsa Mesihın Ruhunun yardımı ile bu benim kurtuluşum için olacaktır;
20. hararetli bekleyişime ve ümidime göre, hiç bir şeyde utandırılmıyacağım, fakat daima olduğu gibi şimdi de, gerek hayatla, gerek ölümle olsun, Mesih benim bedenimde bütün cesaretle tazim olunacaktır.
21. Çünkü bana yaşamak Mesihtir, ve ölmek kazançtır.
22. Fakat bedende yaşamak ise, — eğer bu, işimden semere getirecekse, o vakit neyi seçeceğimi bilmem.
23. Fakat ikisinden de sıkılıyorum; ayrılmağı ve Mesih ile beraber bulunmağı arzuluyorum; çünkü bu daha çok ziyade evlâdır;
24. fakat bedende kalmaklığım sizin için daha lüzumludur.
25. Ve buna kani olarak bilirim ki kalacağım, ve sizin terakkiniz, ve imanda sevinciniz için hepinizle beraber kalacağım,
26. ta ki, tekrar sizin yanınızda bulunmamla Mesih İsada benim ile övünmeniz artsın.
27. Ancak yaşayışınız Mesihın inciline lâıyk olsun, ta ki gelip sizi görsem de, ve gelmezsem de, hakkınızda olan şeyleri, bir ruhta sabit durduğunuzu, ve incil imanı için bir can ile cehdettiğinizi, ve karşı duranlardan hiç bir şeyde korkmadığınızı işiteyim;
28. bu, onlara helâk, fakat size kurtuluş alâmetidir, bu da Allahtandır;
29. çünkü Mesih uğrunda yalnız ona iman etmek değil,
30. fakat bende gördüğünüz ve şimdi bende işittiğiniz cehde malik olarak onun uğrunda elem çekmek de size ihsan olundu.

BAP 2

- İMDİ eğer Mesihte bir teşvik, eğer sevginin bir tesellisi, eğer Ruhun bir iştiraki, eğer yürekten bir muhabbet ve merhamet varsa,
2. sevincimi tamamlayın; ta ki, aynı sevginiz olup bir yürek olarak, bir şeyi düşünerek aynı fikirde olasınız.
 3. Hiç bir şeyi fırkacılıkla, ne de boş övünmekle yapmıyarak, fakat alçak gönülle, her biri diğerini kendinden üstün sayarak,
 4. sizden her biri kendi işlerine değil, fakat her biriniz diğerlerin de işlerine baksın.

5. Mesih İsada olan düşünce sizde de olsun;
6. o Mesih ki, Allahın suretinde olduğu halde, Allaha müsavi olmağı bir ganimet saymadı;
7. fakat kul suretini aldı, ve insanların benzeyişinde olarak, kendini hâli kıldı;
8. ve şekilde insan gibi bulunarak ölüme, hattâ haç ölümüne kadar itaat edip nefsinı alçalttı.
9. Bunun için de Allah onu pek çok yükseltti, ve her ismin fevkinde olan ismi ona ihsan etti;
10. ta ki İsanın isminde bütün göktekiler ve yerdekiler ve yer altındakiler diz çöksün,
11. ve Baba Allahın izzeti için her dil İsa Mesih Rabdir diye ikrar etsin.
12. İmdi, ey sevgililerim, nasıl daima itaat ettinizse, şimdi de yalnız ben hazır iken olduğu gibi değil, ancak ben gaip iken daha çok ziyade korku ve titreme ile kendi kurtuluşunuzu başarın;
13. çünkü kendi rızası için sizde hem istemeğı, hem işlemeğı âmil olan Allahtır.
14. Her şeyi söylenmeden ve çekişmeden yapın,
15. ta ki, hayat sözünü sıkı tutarak, dünyada nurlar olarak, aralarında görüldüğünüz iğri ve sapık neslin ortasında kusursuz ve saf, Allahın lekesiz çocukları olasınız;
16. ta ki, boş yere koşmadığım ve boş yere emek vermediğim Mesihin gününde bana övünecek şey olsun.
17. Fakat eğer imanınızın takdimesi ve hizmeti üzerine kurban edilirse, sevinirim, ve hepinizle beraber sevinirim;
18. ve aynı surette siz de sevinin, ve benimle beraber sevinin.
19. Fakat Timoteosu yakında size göndermeğı Rab İsada ümit ederim; ta ki, ben de sizin hakkınızdaki şeyleri bilerek gönlüm rahat olsun.
20. Çünkü hulûs ile ahvalinize bakacak ona benzer kimsem yoktur.
21. Çünkü hepsi Mesih İsanın şeylerini değil, kendi şeylerini arıyorlar.
22. Fakat onun denenmiş sadakatini, çocuk babaya hizmet eder gibi benimle beraber incilin terakkisi için hizmet ettiğini bilirsiniz.
23. İmdi halimin ne olacağını görünce, onu hemen göndermek ümidindeyim;
24. fakat benim kendimin de yakında geleceğıme Rabde itimadım vardır.
25. Fakat sizin tarafınızdan gönderilmiş olup ihtiyacıma da hizmet etmiş olan kardeşim, emektaşım ve silâh arkadaşım Epafroditosu size göndermeğı lüzumlu saydım;
26. çünkü hepinizi özlüyordu, ve hasta olduğunu işittiğinizden dolayı çok kederli idi;
27. gerçi ölüm derecesinde hasta oldu; ancak Allah ona, yalnız ona değil, fakat hüznün üzerine hüznüm olmasın diye, bana da merhamet etti.
28. İmdi onu tekrar görerek sevinesiniz, ve benim hüznüm azalsın diye, kendisini daha acele gönderdim.
29. İmdi bütün sevinçle onu Rabde kabul edin; ve bu gibilere itibar edin;
30. çünkü bana olan hizmetinizin noksanını tamamlasın diye, canını tehlikeye koyarak Mesihin işi için ölüme yaklaştı.

BAP 3

VELHASIL kardeşlerim, Rabde sevinin. Size aynı şeyleri yazmak bana usanç vermez, fakat size emniyet verir.

2. Köpeklerden sakının, kötü işçilerden sakının, kesmeden sakının;
3. çünkü sünnetlilik, Allahın Ruhu ile ibadet eden, ve Mesih İsada övünen ve bedene güvenmiyenler, biziz;
4. vakia ben bedene de güvenebilirdim; eğer başka biri bedene güvenmeyi düşünüyorsa, ben daha ziyade;
5. ben ki sekizinci günü sünnetli, İsrail cinsinden, Benyamin sıptından, İbranîlerden bir İbranî,

şeriate göre Ferisi,

6. gayrete göre kiliseye eza eden, şeriatte olan salâha göre, kusursuzdum.

7. Fakat benim için kâr olan şeyleri Mesih için zarar saydım.

8. Evet, kendisi uğruna her şeyi zayettiğim Rabbim İsa Mesih bilgisinin yüksekliğinden ötürü, gerçekten her şeyi zarar sayıyorum, ve süprüntü sayıyorum, ta ki Mesihi kazanayım;

9. ve şeriaten olan kendi salâhım değil, fakat Mesih imanı ile Allahtan iman yolu ile salâhım olarak kendisinde bulunayım;

10. onun ölümünün suretini alarak onu ve onun kıyamının kudretini ve onun elemlerine iştiraki bileyim;

11. ta ki bir yolla ölülerden kıyama erişeyim.

12. Zaten almış, yahut zaten kemale ermiş değilim, fakat Mesih İsa tarafından tutulduğum şeye erişmek için arkasından koşuyorum.

13. Ey kardeşler, ben kendimi henüz erişmiş saymıyorum; fakat bir şey var, arkada olan şeyleri unutarak ve ileride olan şeylere uzanarak,

14. Mesih İsada Allahın yüksek davetinin mükafâtı için, hedefe doğru koşuyorum.

15. İmdi biz, kâmil olanlar, hepimiz bunu düşünelim; ve eğer bir şeyde başka suretle düşünürseniz, bunu da Allah size keşfedecektir.

16. Ancak eriştiğimiz ne ise, aynı kanunla yürüyelim.

17. Ey kardeşler, bana uyun, ve bizim size örnek olduğumuz gibi, böyle yürüyenlere dikkatle bakın.

18. Çünkü, haklarında çok defa size söylemiş olduğum, ve şimdi de ağıyarak söylediğim bir çok yürüyenler vardır ki Mesihin haçının düşmanlarıdır.

19. Onların sonu helâktir, onların ilâhı karındır, ve izzetleri ayıplarındadır, dünya şeylerini düşünürler.

20. Çünkü vatanımız göklerde, oradan da Kurtarıcıyı, Rab İsa Mesihi, bekliyoruz;

21. o her şeyi kendisine tâbi kılmağa muktedir olan kendi tesirine göre, bizim hakir bedenimizin şeklini kendi izzetli bedeninin benzeyişine değiştirecektir.

BAP 4

İMDİ sevincim ve başımın tacı, özlediğim sevgili kardeşlerim, böylece Rabde sabit durun, sevgililer.

2. Rabde aynı şeyi düşünmeyi Evodiyaya rica ederim, ve Sintihiye rica ederim.

3. Evet, ey öz arkadaşım, sana da yalvarırım, kendilerine yardım et; çünkü o kadınlar benimle, ve Klemensle, ve isimleri hayat kitabında olan baki emektaşlarımla beraber incilde cehdettiler.

4. Rabde daima sevinin; tekrar diyeceğim: Sevinin.

5. Tatlılığınız bütün insanlara malûm olsun. Rab yakındır.

6. Hiç bir şeyde kaygı çekmeyin, fakat her şeyde istekleriniz, Allaha dua ve yalvarışla, şükranla bildirilsin.

7. Ve Allahın her anlayışın çok üstünde olan selâmeti Mesih İsada yüreklerinizi ve düşüncelerinizi muhafaza edecektir.

8. Velhasıl, ey kardeşler, hak olan ne varsa, muteber olan ne varsa, âdil olan ne varsa, saf olan ne varsa, sevimli olan ne varsa, hakkında iyi söylenen ne varsa, eğer bir fazilet ve eğer bir sitayiş varsa, onları düşünün.

9. Öğrendiğiniz ve kabul ettiğiniz ve işittiğiniz ve bende gördüğünüz şeyleri de işleyin, ve selâmet Allahı sizinle olacaktır.

10. Şimdi benim hakkımdaki düşüncenizi akıbet tazelettiğinizden dolayı Rabde büyük

sevincim oldu; ve bu hususta da düşünüyordunuz, fakat fırsatınız yoktu.

11. Sözüm ihtiyaç hakkında değildir, çünkü ben bulunduğum hal içinde kanaatkâr olmağı öğrenmişimdir.

12. Yoksulluk çekmeğı de bilirim, bollukta olmağı da bilirim; her şeyde ve bütün şeylerde, hem tok olmak, hem aç olmak, hem bollukta olmak, hem ihtiyaçta olmak sırrını öğrendim.

13. Beni kuvvetlendirende her şeyi yapabilirim.

14. Fakat benim sıkıntıma müşareket ettiğimize iyi ettiniz.

15. Ve, ey Filipililer, siz de bilirsiniz ki incilin başlangıcında Makedonyadan çıktığım zaman, vermek ve almak meselesinde yalnız sizden başka hiç bir kilise bana iştirak etmedi;

16. çünkü Selânikte iken de, ihtiyacım üzerine bir iki defa gönderdiniz.

17. Çünkü hediye aramıyorum, fakat sizin hesabınıza çoğalan semereyi arıyorum.

18. Fakat her şeyim var ve bolluktayım; hoş rayihalı koku, Allaha hoş görünen makbul kurban olarak sizden gelen şeyleri Epafroditostan almış olup doluyum.

19. Ve Allahım her ihtiyacınızı kendi zenginliğine göre izzetle Mesih İsada dolduracaktır.

20. Babamız Allaha, ebetler ebedince izzet olsun. Amin.

21. Her mukaddese Mesih İsada selâm edin. Benimle olan kardeşler size selâm ederler.

22. Bütün mukaddesler, ve bilhassa Kayserin evinden olanlar size selâm ederler.

23. Rab İsa Mesihin inayeti ruhunuzla beraber olsun.

KOLOSELİLER

BAP 1

ALLAHIN iradesile Mesih İsanın resulü Pavlus ve Timoteos kardeş,

2. Kolosede olan Mesihte mukaddes ve sadık kardeşlere: Babamız Allahtan size inayet ve selâmet olsun.

3. Mesih İsada imanınızı, ve size gelmiş olan incilin hakikat kelâmında evvelâ hakkında işittiğiniz göklerde sizin için saklı ümit sebebe,

4. bütün mukaddeslere olan muhabbetinizi işitmiş olarak sizin için daima dua ederek,

5. Rabbimiz İsa Mesihin Babası Allaha şükrediyoruz.

6. O incil bütün dünyada da olduğu gibi, işitmiş olduğunuz ve hakikatte Allahın inayetini bildiğiniz günden beri aranızda semere vermekte ve büyümektedir;

7. nitekim bizim tarafımızdan Mesihin sadık hizmetçisi olan sevgili hizmet arkadaşımız Epafraştan öğrendiniz;

8. o da sizin Ruhta sevginizi bize beyan etti.

9. Bundan dolayı işittiğimiz günden beri biz de sizin için dua ve niyaz etmekten geri durmuyoruz,

10. ta ki Rabbe lâıyk surette yürüyesiniz diye, bütün rıza için her iyi işte semere vererek ve Allahın bilgisinde büyüyerek,

11. kendi izzetinin kudretine göre, her sabır ve tahammül için sevinçle bütün kudrette kuvvetlenerek,

12. nurda mukaddeslerin mirasına hissedar olmak üzere bize kifayet veren Babaya şükrederek onun iradesinin bilgisile ve bütün hikmet ve ruhanî anlayışla dolasınız;

13. o bizi karanlığın saltanatından kurtardı, ve kurtuluşumuz, günahlarımızın affı, kendisinde olan sevgili Oğlunun melekûtuna nakletti;

14. görünmez Allahın sureti, bütün hilkatin ilk doğanı odur;

15. çünkü göklerde ve yeryüzünde, görünen ve görünmiyen, gerek tahtlar, gerek hâkimiyetler,

16. gerek riyasetler, gerek hükümetler, bütün şeyler onda yaratıldı; bütün şeyler onun vasıtası

ile, ve onun için yaratılmıştır;

17. hepsinden evel olan kendisidir, ve bütün şeyler onda kaimdir.

18. Ve bedeninin, yani, kilisenin başı kendisidir; her şeyde faik olan kendisi olsun diye, başlangıç ve ölümlerden ilk doğan odur.

19. Çünkü bütün doluluğun onda mukim olmasına,

20. ve onun haçının kanı ile sulh etmiş olarak onun vasıtası ile gerek yeryüzünde olan şeyleri, gerek göklerde olan şeyleri, onun vasıtası ile bütün şeyleri kendisile barıştırmaya Baba razı oldu.

21. Ve siz bir vakitler fikrinizde ve kötü işlerinizde yabancılar ve düşmanlar olduğunuz halde,

22. fakat şimdi kendi et bedeninde ölüm vasıtası ile sizi o barıştırdı;

23. işitmiş olduğunuz ve gök altında olan bütün hilkate vâzedilen ve ben Pavlusun hizmetçisi olduğum incilin ümidinden kımıldanmıyarak, imanda temellenmiş ve sabit olarak devam ederseniz, sizi mukaddes ve lekesiz ve suçsuz olarak onun huzurunda arzedecektir.

24. Şimdi sizin için olan elemelerimde seviniyorum, ve Mesihin kendi bedeni olan kilise uğrındaki sıkıntılarından eksik olanları tarafımdan bedenimde tamamliyorum;

25. Allahın kelâmını, devirlerden ve nesillerden saklanmış olan sırrı, tamamen söylemek üzere Allahın sizin için bana verilen tertibine göre, ben kilisenin hizmetçisi oldum;

26. fakat sır kendi mukaddeslerine şimdi izhar olundu; Milletler arasında bu sırrın izzetinin zenginliği ne olduğunu,

27. yani, izzet ümidi olan Mesihin sizde olduğunu, onlara bildirmeği Allah murat etti;

28. bunu da biz, her adamı Mesihte kâmil olarak arz edelim diye, her adama nasihat ve her adama bütün hikmetle öğreterek ilân ediyoruz;

29. bunun için de bende kudretle âmil olan onun işlemesine göre cehdederek emek veriyorum.

BAP 2

ÇÜNKÜ sizin, ve Laodikyada bulunanların, ve bedence yüzümü görmemiş olanların hepsi için ne kadar büyük cehdim olduğunu bilmenizi isterim;

2. ta ki anlayış kemalinin bütün zenginliği için, Allahın sırrını,

3. yani, hikmetin ve bilginin bütün hazineleri kendisinde saklı olan Mesihi bilmek için, sevgide birleşmiş olarak yürekleri teselli olunsun.

4. Hiç kimse sizi kandırıcı sözlerle yanıltmasın diye, bunu söylüyorum.

5. Çünkü her ne kadar bedence gaip isem de, yine sizin intizamınızı, ve Mesihe olan imanınızın sebatını görüp, sevinerek ruhça sizinle beraberim.

6. İmdi Rab Mesih İsayı nasıl kabul ettinizse onda köklenmiş ve bina edilmiş olarak,

7. ve öğretildiğiniz gibi, imanla sabit kılınarak, şükranda artarak onda yürüyün.

8. Sakının, Mesihe göre değil, insanların ananesine, dünyanın iptidaîliğine göre, felsefe ve boş hile ile kimse sizi yağma etmesin;

9. çünkü Ülûhiyetin bütün doluluğu Mesihte bedenlenmiş mukimdir;

10. her riyasetin ve hükûmetin başı odur, ve kendisinde siz tamamlanmışsınızdır;

11. Mesih sünnetinde, et bedeninden soyunmakla, el ile yapılmıyan sünnetle onda sünnet edildiniz;

12. kendisile beraber vaftizde gömülmüş olarak, onu ölümlerden kıyam ettiren Allahın işlemesine iman vasıtası ile, onunla beraber kıyam da ettiniz.

13. Ve siz suçlarınızla ve bedeninizin sünnetsizliği ile ölü iken, Allah bütün suçlarımızı bize bağışlamış olarak, sizi onunla beraber diriltti;

14. bize karşı olup emirlerle aleyhimizde olan ahitnameyi silmiş, ve onu haça mıhlamış olarak ortadan kaldırdı;

15. riyasetleri ve hükûmetleri üzerinden atarak onlara haçta muzaffer oldu, ve onları açıkça teşhir etti.
16. İmdi kimse size yemekte, yahut içmekte, yahut bayram, yahut yeni ay, yahut Sebt günü meselesinde hükmetmesin;
17. bunlar gelecek şeylerin gölgesidir, fakat beden Mesihindir.
18. İstiyerek alçak gönüllülük edip meleklere ibadet eden, görmüş olduğu şeylerde kalan, kendi cismanî aklı ile boş yere kabaran ve Başı sıkı tutmıyan bir kimse, sizi mükâfatınızdan mahrum etmesin.
19. O Baştan bütün beden, mafsallar ve bağlar vasıtası ile yardım olunarak, ve terkip edilerek Allahın verdiği büyümekle büyür.
20. Eğer Mesih ile beraber dünyanın unsurlarına öldünüzse, niçin dünyada yaşıyanlar gibi insanların öğretilerine ve emirlerine göre:
21. Tutma, ve tatma, ve dokunma emirlerine tâbi kılmıyorsunuz?
22. Bunların hepsi kullanılışla zeval bulurlar.
23. Gerçi gönüllü ibadette ve alçak gönüllülükte ve bedene şiddette bunların hikmet sureti vardır; fakat bedenın doyurulmasına karşı hiç kıymetleri yoktur.

BAP 3

- İMDİ eğer Mesih ile kıyam ettinizse, yukarıda olan şeyleri arayın; orada Mesih Allahın sağında oturmuştur.
2. Yeryüzünde olan şeyleri değil, yukarıda olan şeyleri düşünün.
 3. Çünkü öldünüz, ve hayatınız Mesih ile beraber Allahta saklıdır.
 4. Hayatımız olan Mesih, ne zaman izhar olunursa, o zaman siz de onunla beraber izzette izhar olunacaksınız.
 5. İmdi yeryüzündeki azanızı, zinayı, pisliği, ihtirası, kötü arzuyu ve putperestlik olan tamakârlığı öldürün;
 6. bunlardan dolayı Allahın gazabı itaatsizlik oğullarının üzerine geliyor;
 7. bunlarda yaşadığınız zaman, siz de bir vakitler onlarda yürüdünüz;
 8. fakat şimdi siz de gazabı, hiddeti, fenalığı, iftirayı, ağzınızdan edepsizce sözleri, hepsini bertaraf edin;
 9. eski adamı, işlerle beraber, üzerinizden atmış,
 10. ve kendini yaratanın suretine göre bilgi için tazelenen yeni adamı giyinmiş olduğunuzdan, birbirinize yalan söylemeyin;
 11. orada Yunanlı ve Yahudi, sünnetlilik ve sünnetsizlik, barbar, İskit, kul, azatlı yoktur; fakat Mesih her şeydir ve her şeydedir.
 12. İmdi birbirinize karşı sabrederek, ve eğer birinin başkasına karşı bir şikâyeti varsa, Rabbin size bağışladığı gibi böylece siz de biri obirine bağışlıyarak,
 13. Allahın mukaddes ve sevgili seçilmiş olanları gibi, merhamet yüreğini, iyiliği, alçak gönüllülüğü, hilmi, tahammülü,
 14. ve bunların hepsinin üzerine, kemalin bağı olan sevgiyi giyinin.
 15. Mesihin selâmeti yüreklerinizde hakem olsun; buna da bir bedende davet edildiniz; ve şükrediciler olun.
 16. Birbirinize mezmurlarla, ilâhilerle, ruhanî nağmelerle talim ve nasihat ederek, yüreklerinizde Allaha lûtufla terennüm ederek, Mesihin kelâmı sizde zenginlikle, bütün hikmetle dursun.
 17. Ve sözde, yahut işte, her ne yaparsanız, hepsini Rab İsanın ismile ve onun vasıtası ile Baba Allaha şükrederek yapın.

18. Ey kadınlar, Rabde lâıık olduğu üzre, kocalarınıza tâbi olun.
19. Ey erkekler, karılarınızı sevin, ve onlara karşı acı muamele etmeyin.
20. Ey çocuklar, her şeyde ana babalarınıza itaat edin, çünkü bu Rabde makbuldür.
21. Ey babalar, cesareten düşmesinler diye, çocuklarınızı incitmeyin.
22. Ey kullar, her şeyde bedene göre olan efendilerinize, göze görünür hizmetle, insanı hoşnut edenler gibi değil, fakat yürek sadeliğıle, Rabden korkarak itaat edin;
23. Rabden miras mükâfatını alacağınızı bilerek,
24. her ne yaparsanız, insanlara değil, Rabbe yapar gibi candan işleyin; Rab Mesihe kulluk ediyorsunuz.
25. Çünkü haksızlık eden ettiğı haksızlığı alacaktır; ve şahsa itibar yoktur.

BAP 4

EY efendiler, sizin de gökte bir Efendiniz olduğunu bilerek kullarınıza hak ve müsavi olanı eda edin.

2. Şükran ile duada uyanık durarak ona devam edin;
3. aynı zamanda bizim için de dua edin, ta ki uğrunda bağlanmış olduğum Mesih sırrını söylemek için,
4. Allah bize kelâmın kapısını açsın, ve bana söylemek lâzım olduğu gibi onu izhar edeyim.
5. Fırsatı satın alarak, dışarda olanlara karşı hikmetle yürüyün.
6. Her adama nasıl cevap vermek lâzımdır bilesiniz diye, sözünüz tuzla terbiye edilmiş olarak daima lûtufla olsun.
7. Rabde hizmet arkadasım ve sadık hizmetçi ve sevgili kardeş Tihikos, bana ait olan bütün şeyleri size bildirecektir;
8. bize ait olan şeyleri bilesiniz, ve o yüreklerinizi teselli etsin diye, işte, bunun için kendisini,
9. sizden olan sadık ve sevgili kardeş Onisimos ile beraber gönderdim. Burada olan bütün şeyleri size bildireceklerdir.
10. Hapishane arkadaşım Aristarhos ve Barnabasın yeğeni Markos (bunun hakkında emirler aldınız, eğer yanınıza gelirse, kendisini kabul edin), ve Yustus denilen Yeşu size selâm ederler;
11. bunlar sünnetlilikten olanlardır; Allahın melekûtu için yalnız bunlar iş arkadaşlarımdırlar, ve onlar bana teselli oldular.
12. Allahın her muradında kâmil ve tamamen kani olarak durasınız diye, sizden olan, Mesih İsanın kulu Epafra, dualarında sizin için daima cehdetmekte olup size selâm eder.
13. Çünkü onun hakkında şehadet ederim ki Laodikyada olanlar için ve İerapoliste olanlar için ve sizin için büyük özleyişi vardır.
14. Sevgili hekim Luka, ve Dimas size selâm ederler.
15. Laodikyada olan kardeşlere, ve Nimfasa, ve onların evindeki kiliseye selâm edin.
16. Ve bu mektup aranızda okunduktan sonra, öyle yapın ki Laodikyalıların kilisesinde de okunsun, ve Laodikyadan olan mektubu siz de okuyasınız.
17. Ve Arhipposa: Rabde aldığı hizmeti tamamlamak için ona dikkat et, diye söyleyin.
18. Ben Pavlus, elimle selâm. Benim bağlarımı hatırlayın. İnayet sizinle olsun.

SELANİKLİLER 1

BAP 1

PAVLUS ve Silvanus ve Timoteos, Baba Allahta ve Rab İsa Mesihde olan Selânikliler kilisesine: Size inayet ve selâmet olsun.

2. Dualarımızda sizi anarak, ve Allah ve Babamızın huzurunda iman işinizi,
3. ve sevgi emeğinizi ve Rabbimiz İsa Mesihde olan ümit sebatınızı hiç durmadan hatırlıyarak,
4. ey Allah tarafından sevilen kardeşler, sizin intihabınızı bilerek daima hepiniz için Allaha şükrediyoruz;
5. çünkü aranızda sizin için ne gibi adamlar olduğumuzu bildiğiniz gibi, incilimiz size yalnız sözle değil, fakat kudretle ve Ruhülkudüsle ve çok itimatla geldi.
6. Ve siz çok sıkıntı içinde Ruhülkudüsün sevincile sözü kabul etmiş olarak bize ve Rabbe uyanlar oldunuz;
7. şöyle ki siz Makedonyada ve Ahayada bütün iman edenlere örnek oldunuz.
8. Çünkü Rabbin sözü sizden yayıldı, Allaha olan imanınız yalnız Makedonya ve Ahayaya değil, fakat her yere varmıştır; şöyle ki bir şey söylemeğe ihtiyacımız yoktur.
9. Çünkü bizim hakkımızda, yanınıza girişimiz nasıl olduğunu,
10. ve ölümlerden kıyam ettirdiği kendi Oğlunu, gelecek gazaptan bizi kurtaran İsayı, göklerden beklemek için, ve hay ve hakikî Allaha kulluk etmek için putlardan Allaha nasıl döndüğünüzü kendileri haber veriyorlar.

BAP 2

- ÇÜNKÜ, ey kardeşler, yanınıza girişimizin boş olmadığını kendiniz bilirsiniz;
2. fakat önce Filipide bildiğiniz gibi, eziyet çekmiş ve hakaret görmüş olduğumuz halde, size Allahın incilini çok ceht ile söylemek üzere Allahımızdan cesaret aldık.
 3. Çünkü teşvikimiz ne yanlışlıktan, ne murdarlıktandır, ne de hile iledir;
 4. fakat Allah tarafından incil ile emniyet edilmeğe lâıyk görüldüğümüz gibi, insanları değil, fakat yüreklerimizi imtihan eden Allahı razı etmek için böyle söylüyoruz.
 5. Çünkü bildiğiniz gibi, hiç bir vakit yaltaklanma sözünde ve tamakârlık vesilesinde bulunmadık; Allah şahittir.
 6. Biz Mesihin resulleri olarak yük olmağa muktedir iken, insanlardan, ne sizden ne de başkalarından, izzet aramadık;
 7. fakat aranızda dadı kendi çocuklarını kayırdığı gibi, mülâyim olduk;
 8. böylece sizi özliyen bizler size yalnız Allahın incilini değil, fakat kendi canlarımızı da vermeğe razı idik; çünkü sevgilimiz olmuştunuz.
 9. Çünkü, ey kardeşler, emeğimizi ve zahmetimizi hatırlarsınız; sizden birine yük olmıyalım diye, gece ve gündüz işliyerek size Allahın incilini vâzettik.
 10. İman eden sizlere karşı nasıl kudsiyetle ve doğrulukla ve kusursuzca olduğumuza siz şahitsiniz, Allah da şahittir; ¹¹ nitekim sizi kendi melekûtuna ve izzetine çağırın Allaha lâıyk surette yürümeniz için sizi teşvik ve teselli ederek ve şehadet eyliyerek,
 12. her birinizle, baba kendi çocukları ile olduğu gibi, muamele ettiğimizi bilirsiniz.
 13. Ve bunun için biz de durmadan Allaha şükrederiz ki Allahtan olan haber sözünü bizden aldığınız zaman, onu insanların sözü olarak değil, fakat gerçekten olduğu gibi, Allahın sözü olarak kabul ettiniz; o da iman eden sizlerde âmil oluyor.
 14. Çünkü, ey kardeşler, siz Yahudiyede Mesih İsada bulunan Allahın kiliselerine uyanlar oldunuz; çünkü siz de millettaşlarınızdan, onların Yahudilerden çıktıkları gibi, aynı şeyleri çektiniz;
 15. o Yahudiler ki Rab İsayı ve peygamberleri öldürdüler, ve bizi kovdular, ve Allahı razı etmeyip bütün insanlara muhaliftirler;

16. daima kendi günahlarını doldurmak üzere bizi kurtulmaları için Milletlere söylemekten menederler. Fakat onların üzerine son derece gazap erişti.
17. Fakat biz, ey kardeşler, kısa bir müddet için gönülde değil, fakat yüzde sizden mahrum olarak, büyük arzu ile yüzünüzü görmeğe daha ziyade gayret ettik;
18. çünkü biz, ben Pavlus bir kaç defa, yanınıza gelmek istedik, ve Şeytan bize mani oldu.
19. Çünkü ümidimiz, yahut sevincimiz, yahut övünme tacımız nedir? Evet, Rabbimiz İsanın huzurunda, onun gelişinde siz değil misiniz?
20. Çünkü izzetimiz ve sevincimiz sizsiniz.

BAP 3

- BUNUN için artık dayanamıyarak Atinada yalnız bırakılmağa razı olduk,
2. ve sizi sabit kılmak ve imanınız hakkında teselli etmek için Mesihin incilinde Allahın hizmetçisi, kardeşimiz Timoteosu gönderdik,
 3. ta ki bu sıkıntılarda hiç kimse sarsılmasın; çünkü bunun için tayin olduğumuzu siz kendiniz bilirsiniz.
 4. Çünkü sıkıntı çekeceğimizi yanınızda iken önceden size söyledik, nitekim malûmunuz olduğu üzere de vaki oldu.
 5. Bu sebeple ben de artık dayanamıyarak, acaba iğva edici sizi bir suretle imtihan etti mi? ve emeğimiz boşa gitti mi? diye, imanınızı bilmek için gönderdim.
 6. Fakat Timoteos şimdi sizden bize gelip imanınızı ve sevginizi, ve biz sizi görmeği özlediğimiz gibi bizi özliyerek, daima bizi hayırla andığınızı bize müjdeleyince,
 7. ey kardeşler, bundan dolayı sizin hakkınızda, bütün zaruret ve sıkıntımız içinde imanınızla teselli olduk;
 8. çünkü şimdi siz Rabde sabit durursanız, biz yaşarız.
 9. Çünkü Allahımızın huzurunda sizin için sevindiğimiz bütün sevince karşı, sizin hakkınızda Allaha ne şükran ödiyebiliriz?
 10. Sizin yüzünüzü görmek ve imanınızın eksiklerini tamamlamak için gece ve gündüz ziyadesile niyaz ediyoruz.
 11. İmdi Allah ve Babamız kendisi ve Rabbimiz İsa yolumuzu tarafınıza doğrultsun;
 12. ve bizim size sevgimiz olduğu gibi, birbirinize ve bütün insanlara sevgide Rab sizi büyütsün ve artırsın;
 13. ta ki Rabbimiz İsanın bütün mukaddeslerle beraber gelişinde, Allah ve Babamızın huzurunda yüreklerinizi kudsiyette kusursuz sabit kılsın.

BAP 4

- VELHASIL, ey kardeşler, size nasıl yürümek ve Allahı razı etmek lâzım olduğunu bizden aldığınız gibi — nasıl ki yürümektesiniz — bunda daha ziyade artmanızı Rab İsada sizden rica eder ve teşvik ederiz.
2. Çünkü Rab İsa tarafından ne tenbihler verdiğimiz bilirsiniz.
 3. Çünkü, Allahın iradesi şudur, sizin takdis olunmanız, zinadan çekinmeniz,
 4. Allahı bilmiyen Milletler gibi şehvet ihtirasında değil,
 5. içinizden her birinin kudsiyet ve itibarda kendi bedenine sahip olmağı bilmesi, ve işte kendi kardeşine tecavüz ve gaddarlık etmemesidir;
 6. çünkü, önceden size dediğimiz ve şehadet ettiğimiz gibi, bütün bu şeyler hakkında Rab

intikam alıcıdır.

7. Çünkü Allah bizi pislige değil, fakat takdiste çağırır.

8. İmdi reddeden, insanı değil, ancak size kendi Ruhülkudüsünü veren Allahı reddeder.

9. Fakat kardeş sevgisi hakkında birinin size yazmasına ihtiyacınız yoktur; çünkü birbirinizi sevmek için siz kendiniz Allah tarafından öğretilmişsinizdir;

10. çünkü bütün Makedonyada olan kardeşlerin hepsine bunu yapıyorsunuz. Fakat, ey kardeşler, bunda daha ziyade artasınız,

11. ve size tenbih ettiğimiz gibi sükûnetli olmağa, ve kendi işlerinizi yapıp ellerinizle işlemeğe gayret edesiniz diye, sizi teşvik ediyoruz;

12. ta ki dışarda olanlara karşı iyi surette yürüyesiniz, ve bir şeye muhtaç olmyasınız.

13. Ey kardeşler, ümidi olmıyan başkaları gibi mahzun olmıyasınız diye, uyuyanlar hakkında cahil kalmanızı istemiyoruz.

14. Çünkü, İsanın öldüğüne ve kıyam ettiğine iman edersek, böylece Allah İsada uyuyanları onunla beraber getirecektir.

15. Çünkü bunu size Rabbin sözü ile diyoruz; biz yaşamakta olanlar, Rabbin gelişine kadar bırakılmış olanlar, uyuyanların önüne asla geçmiyeceğiz.

16. Çünkü Rab kendisi yüksek nida ile, baş meleğin sedası ile ve Allahın borusu ile gökten inecek; ve önce Mesihde ölüler kıyam edeceklerdir;

17. ondan sonra biz yaşamakta olanlar, bırakılmış olanlar, onlarla birlikte Rabbi havada karşılamak için bulutlarda alınıp götürüleceğiz; ve böylece daima Rab ile beraber olacağız.

18. İmdi bu sözlerle birbirinizi teselli edin.

BAP 5

FAKAT, ey kardeşler, vakitler ve anlar hakkında size yazılmasına ihtiyacınız yoktur.

2. Çünkü, kendiniz sıhhatle bilirsiniz ki Rabbin günü, gece hırsız nasıl gelirse, öyle gelir.

3. Selâmet ve emniyet dedikleri zaman, gebe kadına ağrı geldiği gibi, onlara anî helâk gelecektir; ve asla kurtulmıyacaklardır.

4. Fakat siz, ey kardeşler, karanlıkta değilsiniz ki gün hırsız gibi sizi bassın;

5. çünkü siz hepiniz nur oğulları ve gündüz oğullarıdır; geceden ve karanlıktan değiliz;

6. imdi öyle ise, başkaları gibi uyumıyalım; fakat uyanık duralım ve ayık olalım.

7. Çünkü uyuyanlar geceleyin uyurlar; ve sarhoş olanlar geceleyin sarhoş olurlar.

8. Fakat biz gündüzden olduğumuz için, iman ve sevgi zırhını, ve miğfer olarak kurtuluş ümidini giyip ayık olalım.

9. Çünkü Allah bizi gazap için değil, fakat Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile kurtuluşa nail olmak için tayin etti;

10. o bizim uğrumuzda öldü, ta ki gerek uyanık, gerek uykuda olursak, onunla birlikte yaşıyalım.

11. Bunun için, yapmakta olduğunuz gibi, birbirinizi teselli edin ve birbirinizi bina edin.

12. Fakat, ey kardeşler, aranızda çalışanları, ve Rabde size reislik edenleri, ve size nasihat edenleri tanımanızı sizden rica ederiz;

13. ve onların işinden ötürü, ziyadesile severek kendilerine hürmet edin. Kendi aranızda selâmet üzre olun.

14. Ve, ey kardeşler, sizi buna teşvik ederiz, nizamsızlara nasihat edin, yüreksizleri teselli edin, zayıflara destek olun, bütün insanlara karşı tahammül edin.

15. Kimse fenalığa karşı birine fenalıkla ödemesin diye, dikkat edin; fakat birbiriniz hakkında ve bütün insanlar hakkında daima iyiliğin ardınca gidin.

16. Daima sevinin;

17. durmadan dua edin;
18. her şeyde şükredin; çünkü Mesih İsa'da sizin için Allahın iradesi budur.
19. Ruhunu söndürmeyin;
20. peygamberlikleri hor görmeyin;
21. her şeyi temyiz edin; iyi olanı sıkı tutun;
22. her çeşit fenalıktan çekinin.
23. Ve selâmet Allahı sizi tamamen kendisi takdis etsin; ve Rabbimiz İsa Mesihin gelişinde bütün ruhunuz ve canınız ve bedeniniz kusursuzca hıfzolunsun.
24. Sizi çağıran sadıktır, ve o yapacaktır.
25. Ey kardeşlerim, bizim için dua edin.
26. Bütün kardeşlere mukaddes öpüşle selâm edin.
27. Bu mektup bütün kardeşlere okunsun diye, size Rabbin hakkı için rica ederim.
28. Rabbimiz İsa Mesihin inayeti sizinle beraber olsun.

SELÂNİKLİLER 2

BAP 1

PAVLUS, ve Silvanus, ve Timoteos, Babamız Allah ve Rab İsa Mesih'te olan Selânîkliler kilisesine:

2. Baba Allah ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
3. Ey kardeşler, sizin hakkınızda, lâıık olduğu üzre, daima Allaha şükretmeğe borçluyuz, çünkü imanınız ziyadesile büyüyor ve hepinizden her birinin yekdiğerine olan sevgisi çoğalıyor;
4. şöyle ki biz kendimiz, bütün ezalarınızda ve çekmekte olduğunuz sıkıntılardaki sabrınız ve imanınızdan dolayı, Allahın kiliselerinde sizinle övünüyoruz;
5. bu, Allahın âdil hükmünün alâmetidir; ta ki uğrunda sıkıntı çektiğiniz Allahın melekûtuna lâıık sayılasınız.
6. Allahı bilmiyenlerden ve Rabbimiz İsanın inciline itaat etmiyenlerden intikam alarak Rab İsanın,
7. kuvvetinin meleklerle ateş alevinde gökten zuhurunda,
8. sizi sıkıştıranlara sıkıntı ile, ve size, sıkıntı çekenlere, bizimle beraber rahatla ödemek Allah indinde doğrudur.
9. O günde kendi mukaddeslerinde taziz edilmek, ve bütün iman edenlerde hayret olunmak için geldiği zaman,
10. onlar Rabbin yüzünden ve kudretinin izzetinden ebedî helâk cezasını çekeceklerdir; çünkü size olan şahadetimize iman edildi.
11. Bundan dolayı Allahımız sizi davete lâıık saysın, ve Allahımızın ve Rab İsa Mesih'in inayetine göre, Rabbimiz İsanın ismi sizde taziz olunması ve sizin kendisinde taziz olunmanız için,
12. her iyilik rızasını ve iman işini kudretle tamamlasın diye, sizin için daima dua ediyoruz.

BAP 2

İMDİ, ey kardeşler, Rabbimiz İsa Mesih'in gelişi ve birlikte kendisine toplanmamız hakkında, gerek ruhla, gerek sözle,

2. gerek bizden imiş gibi mektupla, Rabbin günü hemen hazırmış gibi fikirde çabuk sarsılmamanızı ve şaşırmamanızı sizden rica ederiz.
3. Hiç bir suretle kimse sizi aldatmasın;
4. çünkü önce irtidat gelmedikçe, ve Allah denilen, yahut ibadet edilen her şeye karşı duran, ve Allahın mabedinde oturup kendisinin Allah olduğunu göstermek suretile kendisini yükselten fesat adamı, helâk oğlu, izhar olunmadıkça, o gün gelmez.
5. Daha yanınızda iken bu şeyleri size söylediğimi hatırlamıyor musunuz?
6. Kendi vaktinde izhar olunması için, şimdi mani olan şeyi bilirsiniz.
7. Çünkü zaten fesat sırrı işliyor; ancak ortadan kaldırılınca kadar mani olan var.
8. Ve Rab İsanın ağzının soluğu ile öldüreceği ve kendi gelişinin izharı ile iptal edeceği fasit o zaman izhar olunacaktır ki,
9. onun gelişi bütün kudretle ve alâmetlerle ve yalan hârikalarla, ve helâk olanlar için haksızlığın her hilesile Şeytanın işlemesine göredir;
10. çünkü onlar kendilerinin kurtulması için hakikat sevgisini kabul etmediler.
11. Ve bundan dolayı yalana iman etmeleri için Allah onlara dalâlet işlemesini gönderiyor;
12. ta ki hakikate iman etmemiş, fakat haksızlığa rıza göstermiş olanların hepsine hükmolunsun.
13. Fakat, ey Rab tarafından sevilen kardeşler, biz sizin için daima Allaha şükretmeğe borçluyuz; çünkü Allah, Ruhun takdisinde ve hakikata olan imanda kurtuluş için sizi başlangıçtan seçti;
14. bizim incilimiz vasıtası ile sizi buna çağırdı; ta ki Rabbimiz İsa Mesihin izzetine nail olasınız.
15. İmdi öyle ise, ey kardeşler, sabit durun, ve gerek sözle, gerek mektubumuzla öğretildiğiniz talimatı tutun.
16. Ve Rabbimiz İsa Mesih kendisi ve bizi sevmiş olan ve inayetle ebedî teselli ve iyi ümit vermiş olan Babamız Allah
17. yüreklerinizi teselli etsin, ve sizi her iyi iş ve sözde pekiştirsin.

BAP 3

- VELHASIL, ey kardeşler, Rabbin sözü, sizde olduğu gibi, ilerilesin ve taziz edilsin,
2. ve aksi ve kötü adamlardan kurtulalım diye, bizim için dua edin; çünkü hepsinin imanı yoktur.
 3. Fakat Rab sadıktır, o sizi pekiştirecek, ve şerirden koruyacaktır.
 4. Ve sizin hakkınızda tenbih ettiğimiz şeyleri yapmakta olduğunuza, ve yapacağınıza dair Rabde itimadımız vardır.
 5. Ve Rab yüreklerinizi Allah sevgisine ve Mesihin sabrına yöneltsin.
 6. İmdi, ey kardeşler, bizden kabul ettikleri talime göre değil, nizamsızca yürüyen her kardeşten çekinmenizi Rab İsa Mesihin ismile size tenbih ederiz.
 7. Çünkü nasıl bize uymak lâzım olduğunu kendiniz bilirsiniz; çünkü aranızda nizamsız muamele etmedik;
 8. ve meccanen kimseden ekmek yemedik, fakat birinize ağırlık olmamak için gece gündüz emek ve zahmetle işlemekte idik;
 9. salâhiyetimiz olmadığından değil, fakat bize uyasınız diye, kendimizi size örnek vermek içindi.
 10. Çünkü yanınızda olduğumuz zaman: Bir kimse işlemek istemezse, yemek de yemesin, diye tenbih ederdik.
 11. Çünkü aranızda bazı nizamsız yürüyenler, bir şey işlemiyenler, fakat başkasının işine

karişanlar hakkında işitiyoruz.

12. Ve bylelere sükûnetle işliyerek kendi ekmeklerini yesinler diye, Rab İsa Mesihde tenbih, ve onları teşvik ederiz.

13. Fakat, ey kardeşler, siz iyilik etmekten yorulmayın.

14. Fakat eğer bir kimse bu mektup vasıtası ile olan sözümüze itaat etmezse, utansın diye, onunla arkadaşlık etmemek üzre ona nişan koyun.

15. Ve düşman gibi saymayın, fakat kardeş gibi nasihat edin.

16. Ve selâmet Rabbi her vakitte, her veçhile, kendisi size selâmet versin. Rab hepinizle beraber olsun.

17. Ben Pavlus kendi elimle selâm; her mektupta alâmet budur; böyle yazarım.

18. Rabbimiz İsa Mesihin inayeti hepinizle beraber olsun.

TİMOTEOS 1

BAP 1

KURTARICIMIZ Allahın ve ümidimiz olan Mesih İsanın emrine göre Mesih İsanın resulü Pavlus,

2. imanda öz oğluma, Timoteosa: Baba Allahtan ve Rabbimiz Mesih İsadan inayet, merhamet ve selâmet olsun.

3. Ben Makedonyaya giderken, farklı talim ğretmemegi, imanda olan Allah işini idareden ziyade,

4. mubahaselere sebep olan masallara ve nihayetsiz neseptemelere kulak asmamağı bazılarına tenbih edesin diye, Efesosta kalmağa seni teşvik ettiğim gibi, şimdi de ediyorum.

5. Fakat tenbihin gayesi temiz yreктen ve iyi vicdandan ve rıyasız imandan olan sevgidir;

6. bazıları bunlardan sapmış olup ne söyledikleri şeyleri, ne de neler hakkında iddia ettiklerini anlamadıkları halde,

7. şeriat muallimleri olmak istiyerek boş sözlere döndüler.

8. Fakat, şeriatın salih için değil, ancak fasitler ve nizamsızlar,

9. hrmetsizler ve günahkârlar, mukaddes olmıyanlar ve murdarlar, baba ve ana katilleri, adam öldürenler,

10. zaniler, ltiler, insan hırsızları, yalancılar, yalan yere yemin edenler için, ve sağlam ğretişe muhalif başka bir şey varsa, onun için konulduğunu bilerek, bir kimse onu meşru bir surette kullanırsa, şeriatın iyi olduğunu biliriz;

11. bana emanet edilen mubarek Allahın izzetinin inciline göre böyledir.

12. Beni kuvvetlendirmiş olan Rabbimiz Mesih İsaya şükrederim; çünkü evvelâ küfür ve eza edici ve muzır olduğum halde, kendi hizmetine koyarak beni sadık saydı;

13. fakat merhamete nail oldum, çünkü bilmiyerek imansızlıkta yaptım;

14. ve Mesih İsada olan iman ve sevgi ile Rabbimizin inayeti ziyadesile çoğaldı.

15. Mesih İsa günahkârları kurtarmak için dünyaya geldi, sözü sadıktır, ve her veçhile kabule lâyıktır; onlardan birincisi benim;

16. ancak bundan dolayı merhamete nail oldum, ta ki ebedi hayat için kendisine iman edecek olanların nümunesi olmak üzre, Mesih İsa önce bende bütün tahammülünü göstersin.

17. İmdi devirlerin Kırılına, zeval bulmaz, göze görünmez, tek Allaha ebetler ebedince hürmet ve izzet olsun. Amin.

18. Ey oğlum Timoteos, senin hakkında evelce olan peygamberliklere göre, bu tenbihi sana teslim ediyorum, ta ki onlarla iyi cenge cehdedesin;

19. imanın ve iyi vicdanın olsun; bazıları iyi vicdanı reddedip iman hususunda battılar;

20. İmeneos ve İskender bunlardandır; kendilerine küfretmemek öğretilsin diye, onları Şeytana teslim ettim.

BAP 2

İMDİ her şeyden evel şuna teşvik ederim: Bütün dindarlık ve vekarla âsude ve sükûnetli bir ömür geçirmemiz için bütün insanlar,

2. kırallar ve yüksek mevkide olanların hepsi hakkında niyazlar, dualar, şefaathler, şükürler edilsin.

3. Kurtarıcımız Allahın indinde bu iyi ve makbuldür;

4. o istiyor ki bütün insanlar kurtulsunlar, ve hakikat bilgisine gelsinler.

5. Çünkü bir Allah ve Allah ile insanlar arasında bir meyancı vardır;

6. insan olup cümle için kendisini fidiye vermiş olan Mesih İsadır; şهادeti kendi vakitlerinde verilecekti;

7. bu şهادete vaiz ve resul olarak (hakikati söyliyorum, yalan söylemiyorum), imanda ve hakikatte Milletlerin muallimi olarak ben tayin olundum.

8. İmdi isterim ki erkekler her yerde tahir eller kaldırarak gazapsız ve nizasız dua etsinler.

9. Aynı suretle kadınlar, saç örgüleri, ve altın yahut inciler yahut çok pahalı libasla değil, sade kıyafette, hicap ve vekar ile,

10. ve (takva sahibi olduğunu iddia eden kadınlara yakışır surette) iyi işlerle kendilerini tezyin etsinler.

11. Kadın tam tabiiyetle sessizce olarak öğrensin.

12. Fakat kadının öğretmesine, ve erkeğe hâkim olmasına izin vermem, ancak sükûtte olsun.

13. Çünkü önce Âdem, sonra Havva yaratıldı;

14. ve Âdem aldanmadı, fakat kadın aldanarak suça düştü;

15. fakat iman ve sevgi ve takdiste vekar ile dururlarsa, çocuk doğurması ile kurtulacaktır.

BAP 3

BU kelâm sadıktır: Eğer bir adam nazırlık isterse, iyi bir iş arzu eder.

2. İmdi nazır olacak adam için gerektir ki, kusursuz, bir kadın kocası, temkinli, akıllı, intizam sahibi, misafirperver, öğretmeğe kabiliyetli,

3. şaraba meyyal değil, vurucu değil; fakat mülâyim, kavgacı değil, para sevmiyen,

4. çocukları vekarları tam olarak itaat ettirip kendi evine iyi reislik eden bir adam olsun;

5. (ve bir kimse kendi evini idare etmeği bilmezse, Allahın kilisesini nasıl kayırır?)

6. kibirlenerek İblisin hükmüne düşmemesi için dinde müptedi olmaması,

7. ve siteme ve İblisin tuzağına düşmemesi için dışarda olanlar tarafından kendisine iyi şهادet edilmesi de lâzımdır.

8. Aynı suretle şemmaslar, iki sözlü, çok şaraba meyyal, yakışsız kazanca haris değil,

9. temiz vicdanda iman sırrına sahip olarak vekarlı olsunlar.

10. Ve bunlar önce tecrübe edilsinler; kusursuz iseler, sonra şemmaslık etsinler.

11. Aynı suretle kadınlar da iftiracı değil, vekarlı, ayık, her şeyde sadık olsunlar.

12. Şemmaslar bir kadın kocası, çocuklarına ve kendi evlerine iyi reislik eden adamlar olsunlar.

13. Çünkü iyi şemmaslık etmiş olanlar kendileri için iyi bir mevki, ve Mesih İsada olan imanda çok cesaret kazanırlar.

14. Bu şeyleri sana yakında yanına gelmeği ümit ederek yazıyorum;
15. fakat eğer gecikirsem, hakikatin direği ve esası, hay Allahın kilisesi olan Allahın evinde nasıl hareket etmek lâzım olduğunu bilesin diye, yazıyorum.
16. Ve takvanın sırrı büyük olduğu inkâr edilemez: O, bedende izhar olundu, Ruhta tasdik olundu, Meleklerle görüldü, Milletlerde vâzolundu, Dünyada iman edildi, İzzetle yukarı alındı.

BAP 4

- FAKAT Ruh açıkça diyor ki sonraki vakitlerde bazıları imandan irtidat edip aldatıcı ruhları ve cinlerin öğretişlerini dinliyecekler,
2. yalan söyleyenlerin ikiyüzlülüğü ile vicdanları dağlanacak,
 3. evlenmeği menedecekler, iman edip hakikati bilenler tarafından şükürle kabul olunmak üzere Allahın yarattığı yiyeceklerden çekinmeği emredeceklerdir.
 4. Çünkü Allahın her mahlûku iyidir, ve eğer şükürle kabul olunursa, hiç bir şey reddolunmamalıdır;
 5. çünkü Allahın sözü ve dua ile takdis olunur.
 6. Bu şeyleri kardeşlere hatırlatmakla imanın, ve ardınca gittiğin iyi talimatın sözleriyle beslenmiş olarak Mesih İsanın iyi bir hizmetçisi olursun;
 7. fakat murdar ve kocakarı masallarını reddet; ve kendini takvaya idman et;
 8. çünkü bedence idman az faidelidir; fakat takva şimdiki ve gelecek hayatın vadine malik olarak her şey için faidelidir.
 9. Bu söz sadık ve her veçhile kabule lâyıktır.
 10. Çünkü bunun için emek veriyor ve cehdediyoruz; zira bütün insanların, bilhassa iman edenlerin Kurtarıcısı olan hay Allaha ümit etmişizdir.
 11. Bu şeyleri tenbih et ve öğret.
 12. Senin gençliğini kimse hor görmesin, fakat sözde, yaşayışta, sevgide, imanda, iffette, iman edenlere örnek ol.
 13. Ben gelinciye kadar okumağa, teşvike ve öğretmeğe çalış.
 14. Peygamberlikle ve ihtiyarlar heyetinin el komaları ile sana verilmiş olan sendeki mevhibeyi ihmal etme.
 15. Bu şeylerde gayretli ol; senin terakkin cümlesine zahir olmak için bunlara kendini ver.
 16. Kendine ve öğretişine dikkat et. Onlarda devam et; çünkü bunu yapmakla hem kendini, hem seni dinliyenleri kurtaracaksın.

BAP 5

- İHTİYAR adamı azarlama, fakat baba gibi, gençleri kardeşler gibi,
2. yaşlı kadınları analar gibi, genç kadınları tam iffetle kızkardeşler gibi teşvik et.
 3. Gerçekten dul olan dul kadınlara hürmet et.
 4. Fakat bir dul kadının çocukları yahut torunları varsa, onlar evvelâ kendi evlerine takva göstermeği, ve kendi atalarına karşılık ödemeği öğrensinsin; çünkü Allahın indinde bu makbuldür.
 5. Fakat gerçekten dul ve yalnız kalmış olan, ümidini Allaha bağlamıştır, ve gece gündüz niyazlara ve dualara devam eder.
 6. Fakat kendini zevke veren kadın hayatta iken ölmüştür.
 7. Ve kusursuz olmaları için bu şeyleri tenbih et.

8. Fakat eğer biri, kendininkilere, ve bilhassa evi halkına bakmazsa, imanını inkâr etmiştir, ve imansızdan fenadır.
 9. İyi işler için hakkında şehadet olunan, bir erkeğin karısı olup altmış yaşından aşağı olmıyan dul kadın,
 10. eğer çocuklar büyütmüş, eğer misafir kabul etmiş, eğer mukaddeslerin ayaklarını yıkamış, eğer sıkıntıda olanlara yardım etmiş, eğer her iyi işin ardınca gitmişse, kaydolunsun.
 11. Fakat daha genç dul kadınları reddet, çünkü Mesihe muhalif olarak nefsanî heveslerine düştükleri zaman, evlenmek isterler;
 12. ilk ahdi reddettikleri için mahkûmiyetleri olur.
 13. Bununla beraber evleri gezerek aylak olmağı da öğrenirler; ancak yalnız aylak değil, fakat üzerlerine düşmiyen şeyleri söyliyerek başkalarının işlerine karışan boşboğazlar olurlar.
 14. İmdi istiyorum ki daha genç dul kadınlar evlensinler, çocukları olsun, ev idare etsinler, karşı durana sitem için hiç fırsat vermesinler;
 15. çünkü zaten bazıları Şeytanın ardınca saptılar.
 16. Eğer iman eden bir kadının dulları varsa, onlara yardım etsin, ve gerçekten dul kadınlara yardım etmesi için kiliseye yük edilmesin.
 17. İyi reislik eden ihtiyarlar, bilhassa kelâma ve talime emek verenler, iki kat hürmete lâyık sayılsınlar.
 18. Çünkü kitap diyor: “Harman döven öküzün ağzını bağlamıyacaksın,”* ve: “İşçi kendi ücretine müstahaktır.”
 19. İki veya üç şahitle olmadıkça, bir ihtiyara karşı şikâyet kabul etme.
 20. Günah işliyenleri hepsinin önünde tekdir et, ta ki, başkalarının da korkusu olsun.
 21. Hatıra göre hiç bir şey yapmıyarak, bunları garazsız hıfzetmen için, Allahın ve Mesih İsanın ve seçilmiş olan meleklerinin önünde tenbih ediyorum.
 22. Biri üzerine acele ile el koyma; ve başkalarının günahlarına iştirak etme; kendini temiz sakla.
 23. Artık yalnız su içme, miden ve sık sık gelen rahatsızlıkların için biraz da şarap iç.
 24. Bazı adamların günahları bellidir, önce hükme giderler; fakat bazılarının da ardınca gelirler.
 25. Aynı suretle iyi işler de bellidir, ve başkaca olanların gizlenmesi mümkün değildir.
- *Tesniye 25:4.

BAP 6

BOYUNDURUK altında olan kulların hepsi kendi efendilerini tam hürmete lâyık sayınsınlar, ta ki, Allahın ismine ve talime küfrolunmasın.

2. Ve iman etmiş efendileri olanlar, kardeş oldukları için onları hor görmesinler, fakat daha ziyade hizmet etsinler; çünkü bu hizmetten istifade edenler iman eyliyenler ve sevgililerdir. Bu şeyleri öğret ve teşvik et.
3. Eğer bir kimse farklı talim öğretirse, ve sağlam sözlere, Rabbimiz İsa Mesihin sözlerine, ve takvaya göre olan talime razı olmazsa,
4. bir şey bilmiyerek kibirlenmiştir, fakat mubahaseler ve kelime kavgalarından dolayı illetlidir; haset, niza, iftiralar, suizanlar,
5. fikirce bozulmuş ve hakikatten mahrum olmuş adamların takvayı kazanç yolu sanıp çekişmeleri bunlardan oluyor.
6. Fakat kanaat ile takva büyük kazançtır;
7. çünkü dünyaya bir şey getirmedi, çünkü ne de ondan bir şey götürebiliriz;
8. fakat yiyeceğimiz ve örtüneceğimiz oldukça, onlarla kanaat edeceğiz.

9. Fakat zengin olmak isteyenler imtihana ve tuzağa ve insanları helâke ve harabiyete batıran çok manasız ve muzır arzulara düşerler.
10. Çünkü her türlü fenalığın bir kökü para sevgisidir; bazıları bunu arzu ederek imandan saptılar, ve bir çok eziyetlerle kendilerine işkence ettiler.
11. Fakat sen, ey Allah adamı, bunlardan kaç; ancak salâhın, takvanın, imanın, sevginin, sabrın, hilmin ardınca koş.
12. İmanın iyi cihadına içtihat et, ve çok şahitler önünde iyi ikrarı ikrar etmiş olarak davet olunduğun ebedî hayatı tut.
13. Bütün şeylere hayat veren Allahın, ve Pontuslu Pilatusun önünde iyi ikrarı şehadet etmiş olan Mesih İsanın huzurunda sana tenbih ediyorum,
14. Rabbimiz İsa Mesihin zuhuru kadar sen emri lekesiz ve kusursuz tut;
15. mubarek ve tek Hükümdar, kıralların Kırallı ve rablerin Rabbi,
16. ölmezliğe yalnız malik olan, yaklaşılmaz nurda duran, insanlardan kimsenin görmediği ve görmeğe kadir olmadığı zat, onu kendi vaktinde izhar edecektir; ona hürmet ve ebedî kudret olsun. Amin.
17. Şimdiki dünyada zengin olanlara yüksek fikirli olmamağı, ve zenginliğin kararsızlığına değil, fakat zevk için bize her şeyi zengince ihsan eden Allaha ümit bağlamağı,
18. gerçekten olan hayatı tutsunlar diye, gelecek vakit için kendilerine iyi temel hazırlıyarak iyilik işlemeğı,
19. iyi işlerde zengin olmağı, dağıtmağa hazır ve cömert olmağı tenbih et.
20. Ey Timoteos, emaneti hıfzet, murdar boş sözlerden ve yalan yere bilgi denilen şeyin itirazlarından sakın;
21. bazıları bunu iddia ederek iman hakkında saptılar. İnayet sizinle beraber olsun.

TİMOTEOS 2

BAP 1

- MESİH İsada olan hayat vadine göre, Allahın iradesile Mesih İsanın resulü Pavlus,
2. sevgili oğluma, Timoteosa: Baba Allah ve Rabbimiz Mesih İsadan inayet, merhamet, selâmet olsun.
 3. Senin gözyaşlarını hatırlıyıp sevinçle dolayım diye,
 4. seni görmeğı özliyerek, gece gündüz niyazlarımda senin hakkındaki zikrim ne derece fasılasızdır;
 5. evvelâ büyük anan Loiste, ve anan Evnikide durup sende de bulunduğuna kani olduğum rıyasız imanı hatırıma getirerek, atalarımın beri temiz vicdanla hizmet ettiğim Allaha şükrediyorum.
 6. Bundan dolayı senin üzerine ellerimin konulması vasıtası ile sende olan Allahın mevhibesini alevlendirmeğı sana hatırlatıyorum.
 7. Çünkü Allah bize korkaklık ruhunu değil, fakat kudret ve sevgi ve nefsi zaptetme ruhunu vermiştir.
 8. İmdi Rabbimizin şehadetinden ve onun mahpusu olan benden utanma; fakat Allahın kudretine göre, incil için benimle beraber güçlük çek;
 9. o, işlerimize göre değil, ancak Mesih İsada ezeli vakitlerden evel bize verilmiş,
 10. fakat Kurtarıcımız Mesih İsanın zuhuru ile ölümü iptal etmiş ve hayatı ve ölmezliği incil vasıtası ile nura çıkarmış olarak, şimdi izhar edilmiş olan takdir ve inayetine göre bizi kurtardı, ve mukaddes davetle çağırdı.
 11. Ben bu incile vaiz, ve resul, ve muallim tayin olundum.

12. Bu sebepten bunları da çekiyorum, fakat utanmam; çünkü iman ettiğim zatı bilirim, ve emanetimi o güne kadar hıfzetmeğe kadir olduğuna kaniim.
13. Benden işitmiş olduğun sağlam sözlerin örneğini, Mesih İsada olan iman ve sevgide tut.
14. İyi emaneti bizde duran Ruhülkudüs vasıtası ile hıfzet.
15. Asyada olanların hepsinin benden döndüklerini bilirsin; Figelos ve Ermoğenis onlardandır.
16. Rab, Onisiforosun evine merhamet ihsan etsin; çünkü çok defalar beni ferahlandırdı, ve benim zincirimden utanmadı;
17. fakat Romada iken, beni gayretle aradı ve buldu
18. (o günde Rabden merhamet bulmasını Rab ona ihsan etsin); ve Efesosta ne kadar şeylerde hizmet ettiğini sen çok iyi bilirsin.

BAP 2

- İMDİ sen, ey oğlum, Mesih İsada olan inayette kuvvetlen.
2. Ve çok şahitler arasında benden işitmiş olduğun şeyleri, başkalarına da öğretmeğe kifayeti olacak sadık adamlara emanet et.
 3. Mesih İsanın iyi askeri gibi benimle beraber güçlük çek.
 4. Askerlik eden bir kimse kendisini askerliğe yazanı hoşnut etmek için bu hayatın işlerine karışmaz.
 5. Hem de bir kimse spor müsabakasına girerse, usule göre müsabaka etmedikçe, başına çelenk konmaz.
 6. Emek veren çiftçinin önce semerelerden hissedar olması lâzımdır.
 7. Dediğime dikkat et; çünkü Rab bütün şeylerde sana anlayış verecektir.
 8. İncilime göre Davud zürriyetinden olup ölümlerden kıyam etmiş olan İsa Mesihi hatırla;
 9. bir mücrim gibi bağlanıncıya kadar o incil yolunda güçlük çekiyorum; fakat Allahın sözü bağlı değildir.
 10. Bundan dolayı seçilmiş olanlar için her şeye tahammül ediyorum, ta ki, onlar da İsa Mesihte olan kurtuluşa ebedî izzetle erişsinler.
 11. Şu söz sadıktır: Eğer onunla beraber öldükse, onunla beraber de yaşıyacağız;
 12. eğer tahammül edersek, onunla beraber de saltanat süreceğiz; eğer onu inkâr edersek, o da bizi inkâr edecektir;
 13. eğer sadakatsizlik edersek, o sadık kalır; çünkü kendi kendini inkâr edemez.
 14. İşitenlerin yıkılmasını mucip olup hiç menfaati olmıyan kelime kavgaları yapmamağı Allahın huzurunda tenbih ederek bu şeyleri onlara hatırlat.
 15. Hakikat sözünü doğrulukla kullanarak, kendini Allaha makbul ve utanılmaz bir işçi olarak takdim etmeğe gayret et.
 16. Fakat murdar boş sözlerden sakın; çünkü onlar takvasızlıkta daha ileri gideceklerdir,
 17. ve onların sözü kangren gibi kemirecektir; İmeneos ve Filitos onlardan olup
 18. zaten kıyamet olmuştur, diyerek hakikat hakkında saptılar, ve bazılarının imanını altüst ediyorlar.
 19. Fakat Allahın sağlam temeli şu mühre malik olarak duruyor: “Rab kendinin olanları bilir,” ve: “Rabbin ismini tesmiye eden her adam haksızlıktan ayrılsın.”
 20. Ve büyük bir evde yalnız altından ve gümüşten kaplar değil, fakat ağaçtan ve topraktan da kaplar vardır, ve bazıları şerefli ve bazıları şerefsiz iş içindir.
 21. İmdi eğer bir kimse bu şeylerden kendini temizlerse, takdis olunmuş, efendinin kullanmasına münasip, her iyi işe hazırlanmış şerefli iş için bir kap olacaktır.
 22. Fakat gençlik arzularından kaç, ve temiz yürekten Rabbi çağırانlarla beraber salâhın,

imanın, sevginin, selâmetin ardınca koş.

23. Fakat kavgalar doğurduğunu bilerek akılsızca ve cahilce mubahaseleri reddet.

24. Ve Rabbin kuluna kavga lâzım değildir; fakat herkese karşı mülâyim, öğretmeğe hazır, tahammül eden,

25. karşı duranları hilimle ıslâh edici olmalıdır; belki hakikat bilgisi için Allah onlara tövbe ihsan eder,

26. ve İblis tarafından esir edilmiş olarak, kendi tuzağından onun iradesi için ayılırlar.

BAP 3

BUNU bil ki, son günlerde çetin anlar gelecektir.

2. Çünkü insanlar, kendilerini seven, parayı seven, övünücü, mağrur, küfürbaz, ana babaya itaatsiz, nankör, murdar,

3. şefkatsiz, amansız, iftiracı, nefsine mağlûp, azgın, iyilik düşmanı,

4. hain, inatçı, kibirli, zevki Allahtan ziyade seven,

5. takva suretini gösterip onun kuvvetini inkâr edenler olacaklardır; bunlardan da yüz çevir.

6. Çünkü evlerin içine sokulup günahlarla yükletilmiş, çeşit çeşit arzularla sevk edilmiş,

7. daima öğrenen ve asla hakikat bilgisine erişemiyen şaşkın kadınları esir eden adamlar bunlardandır.

8. Yannis ile Yambris nasıl Musaya karşı durdularsa, bunlar da böylece hakikate karşı dururlar; fikirleri bozuk; iman hususunda reddedilmiş insanlardır.

9. Fakat daha ilerliyeceklerdir; çünkü onların fikirsizliği nasıl belli oldu ise, bunlarınki de herkese belli olacaktır.

10. Fakat sen benim öğretişimi, gidişimi, niyetimi, imanımı, tahammülümü, sevgimi, sabrımı,

11. ezalarımı ve elemelerimi, Antakyada, Konyada, Listrada bana vaki olan şeylerden malûmat aldın; ne ezalara tahammül ettim; ve hepsinden beni Rab kurtardı.

12. Ve Mesih İsada takva üzere yaşamak isteyenlerin hepsi eza çekeceklerdir.

13. Fakat kötü ve sahte adamlar aldatarak ve aldanarak fenalıkta daha ileri gideceklerdir.

14. Fakat sen, kimlerden öğrendiğini bilerek, öğrendiğin ve itikat ettiğin şeylerde dur;

15. çünkü Mesih İsada olan iman vasıtası ile kurtuluş için seni hikmetli kılmağa muktedir olan mukaddes yazıları da çocukluğundan beri bilirsin.

16. Allah tarafından mülhem olan her yazı talim, tedip, ıslâh, ve salâhta olan terbiye için de faidelidir;

17. ta ki, Allah adamı her iyi iş için mücehhez olarak kâmil olsun.

BAP 4

ALLAHIN, ve dirilere ve ölümlere hükmedecek olan Mesih İsanın huzurunda ve onun zuhuru ve melekûtu hakkı için tenbih ediyorum;

2. kelâmı vâzet, vakitli vakitsiz sıkıştır, bütün tahammül ve talim ile tazir et, takdir et, teşvik et.

3. Çünkü zaman gelecektir ki, sağlam öğretişe tahammül etmiyecekler; fakat kulakları gidişip kendi arzularına göre kendilerine muallimler toplıyacaklar;

4. ve hakikatten kulaklarını döndürecekler, ve masallara sapacaklardır.

5. Fakat sen her şeyde ayık ol, güçlük çek, incil vaizi işini yap, hizmetini tamamla.

6. Çünkü ben zaten kurban ediliyorum, ve ayrılmam zamanı gelmiştir.

7. İyi cihadı içtihat ettim, devrimi bitirdim, imanı korudum;
8. bundan böyle, salâh tacı benim için hazır duruyor; âdil hâkim olan Rab o günde onu bana, ve yalnız bana değil, fakat onun zuhurunu sevmiş olanların hepsine de verecektir.
9. Yakında yanıma gelmeğe gayret et;
10. çünkü Dimas şimdiki dünyayı sevip beni bıraktı, ve Selâniğe gitti; Kriskis Galatyaya, Titus Dalmatyaya gitti.
11. Yanımda yalnız Luka var. Markosu alıp seninle beraber getir; çünkü hizmet için bana faidelidir.
12. Fakat Tihikosu Efesosla gönderdim.
13. Troasta Karposun yanında bıraktığım abayı ve kitapları, bilhassa derileri, geldiğin zaman getir.
14. Bakırcı İskender bana çok fenalıklar etti; Rab ona kendi işlerine göre karşılık verir;
15. ondan sen de sakın, çünkü bizim sözlerimize pek çok karşı koydu.
16. İlk müdafaamda kimse benim tarafımı tutmadı, fakat hepsi beni bıraktılar; onlara sayılmasın.
17. Fakat vâzedilen haber benim vasıtamla tamamlansın, ve bütün Milletler işitsinler diye, Rab yanımda durdu, ve beni kuvvetlendirdi; ve aslanın ağzından kurtuldum.
18. Rab beni her kötü işten azat edecek ve kendi semavî melekûtu için kurtaracaktır. Ona ebetler ebedince izzet olsun. Amin.
19. Priskaya ve Akuilaya ve Onisiforosun evine selâm söyle.
20. Erastos Korintosta kaldı; fakat Trofimosu Militosta hasta bıraktım.
21. Kıştan evel gelmeğe gayret et. Evvulos ve Pudens ve Linos ve Klavdiya ve bütün kardeşler sana selâm ederler.
22. Rab senin ruhunla beraber olsun. İnayet sizinle beraber olsun.

TİTUS

BAP 1

- ALLAHIN kulu ve İsa Mesihin resulü Pavlus, Allahın seçilmiş olanların imanı için, ve takvaya göre olan hakikat bilgisi için,
2. yalan söyleyemiyen Allahın ezelden vadettiği,
 3. fakat Kurtarıcımız Allahın emrine göre bana emanet edilen haberde kendi sözünü muayyen vaktinde izhar eylediği ebedî hayat ümidile,
 4. Titusa, müşterek imanımıza göre öz oğluma: Baba Allahtan, ve Kurtarıcımız Mesih İsadan inayet ve selâmet olsun.
 5. Bunun için eksik olan şeyleri tertip etmek, ve sana tenbih ettiğim gibi, her şehirde ihtiyarlar tayin eylemek üzre seni Giritte bıraktım;
 6. eğer biri suçsuz, tek kadın kocası ise, ve iman eden ve edepsizlik ve nizamsızlıkla haklarında şikâyet olunmıyan çocukları varsa, onu tayin et.
 7. Çünkü Allah evinin kâhyası sıfatile nazıra suçsuz olmak, kendini beğenen, tez öfkelenen, şaraba müptelâ, vurucu, yakışksız kazanca haris olmamak,
 8. fakat misafirperver, iyilik seven, temkinli, âdil, mukaddes, nefesine hâkim,
 9. talime göre sadık kelâmı sıkı tutan olmak gerektir, ta ki, sağlam talimde teşvik, ve karşı söyliyenerleri ilzam edebilsin.
 10. Çünkü nizamsız, boşboğaz, aldatıcı bir çok kimseler, bilhassa sünnetlilikten olanlar vardır;
 11. onların ağzını kapatmak lâzımdır; onlar yakışksız kazanç uğruna lâzım olmıyan şeyleri öğreterek bütün evler yıkarlar.

12. Onlardan, kendilerinin peygamberi olan biri demiştir:
“Giritliler daima yalancı, kötü canavarlar, tembel oburlardır.”
13. Bu şehadet gerçektir. Bu sebepten, Yahudi masallarına ve hakikatten sapan adamların emirlerine kulak vermiyerek,
14. imanda sağlam olmaları için onları şiddetle ilzam et.
15. Temiz olanlara her şey temizdir; fakat murdar olanlara ve imansızlara hiç bir şey temiz değildir; fakat onların hem fikirleri, hem vicdanları bozulmuştur.
16. Allahı bildiklerini ikrar ederler; fakat işlerle onu inkâr ederler, mekruh ve itaatsiz ve her iyi iş için reddolunmuşlardır.

BAP 2

- FAKAT sen sağlam talime uygun olan şeyleri söyle;
2. yaşlı adamlar mutedil, vekarlı, temkinli, imanda, sevgide, sabırda sağlam olsunlar;
 3. aynı suretle yaşlı kadınlar tavırlarında iftiracı ve çok şaraba esir olmayıp, hürmetli, iyilik muallimleri olsunlar;
 4. ta ki, Allahın kelâmına küfrolunmamak için, genç kadınları kocalarını seven, çocuklarını seven,
 5. temkinli, iffetli, evde işliyen, iyi, kendi kocalarına tâbi olmak üzere terbiye etsinler;
 6. aynı suretle genç adamları temkinli olmağa teşvik et.
 7. Muhalif olan kimse, hakkımızda söyleyecek fena bir şeyi olmıyarak utansın diye, senin taliminde hulûs, ve vekar,
 8. ve mahkûm edilemez sağlam sözle her şeyde kendini iyi işlerde örnek göster.
 9. Kulları kendi efendilerine tâbi olmağa, karşı koymıyarak,
 10. çalmıyarak, fakat tam ve iyi sadakat göstererek, her şeyde makbul olmağa teşvik et, ta ki, her şeyde Kurtarıcımız Allahın talimini süslesinler.
 11. Çünkü Allahın inayeti bütün adamlara kurtuluş getirerek izhar olundu;
 12. bize öğretiyor ki, fıska ve dünya arzularını inkâr edip
 13. büyük Allahın ve Kurtarıcımız Mesih İsanın izzetinin mubarek ümidini ve zuhurunu bekliyerek, şimdiki dünyada temkin ve salâh ve takva üzere yaşyalım;
 14. o kendini bizim uğrumuza teslim etti, ta ki, bizi her fesattan kurtarsın, ve iyi işlere gayretli has kavmı kendisi için temizlesin.
 15. Bu şeyleri bütün salâhiyetle söyle ve teşvik ve ilzam eyle. Hiç kimse seni hor görmesin.

BAP 3

- REİSLERE ve hükûmetlere tâbi olmağı, itaat etmeğı, her iyi iş için hazır olmağı,
2. kimseye küfretmemeğı, kavgacı olmamağı, bütün insanlara tam hilim göstererek mülâyim olmağı onlara ihtar et.
 3. Çünkü bir vakitler biz de anlayışsız, itaatsiz, aldanan, çeşit çeşit arzulara ve zevklere kulluk eden, fenalık ve hasette yaşıyan, nefret edilen, ve birbirine buğzeden adamlardık.
 4. Fakat Kurtarıcımız Allahın iyiliğı ve insana muhabbeti izhar olunduğı zaman,
 5. salâhta yaptığımız işlerden dolayı değil, ancak yeniden doğum yıkaması ile,
 6. ve Kurtarıcımız İsa Mesih vasıtası ile üzerimize bol bol döktüğü Ruhülkudûsün yeniletmesile, bizi kendi merhametine göre kurtardı;
 7. ta ki, kendi inayetile salih sayılmış olarak, ebedî hayat ümidine göre mirasçılar olalım.

8. Bu söz sadıktır, ve Allaha iman etmiş olanların iyi işlerle meşgul olmağı düşünmeleri için, bu şeyler hakkında itimatla teyit etmeni istiyorum. Bunlar insanlara iyi ve faidelidirler;
9. fakat akılsızca mubahaseler, ve neseznameler, ve münazaalar, ve şeriat kavgalarından sakın; çünkü faidesiz ve boşurlar.
10. Fırkacı adamdan, birinci ve ikinci nasihatten sonra, çekin;
11. böyle bir adamın sapmış olduğunu ve kendi kendini mahkûm etmiş olarak günah işlediğini bilirsın.
12. Arteması, yahut Tihikosu sana gönderdiğim zaman, Nikopolise yanıma gelmeğe gayret et; çünkü orada kışı geçirmeğe karar verdim.
13. Fakih Zenası ve Apollosu yola çıkarırken, bir eksikleri olmamasına gayret et.
14. Ve bizimkiler de semeresiz olmasınlar diye, zarurî ihtiyaçları için iyi işlerle meşgul olmağı öğrensinler.
15. Benimle beraber olanların hepsi sana selâm ederler. İmanda bizi sevenlere selâm söyle. İneyet hepinizle beraber olsun.

FİLİMON

- MESİH İsanın mahpusu Pavlus, ve Timoteos kardeş, sevgilimiz ve iş arkadaşımız Filimona, 2. ve kızkardeşimiz Apfiaya, ve silâh arkadaşımız Arhipposa, ve senin evinde olan kiliseye:
3. Babamız Allahtan, ve Rab İsa Mesih'ten size inayet ve selâmet olsun.
 4. Rab İsaya ve bütün mukaddeslere olan sevgini ve imanını iştirak Allahıma şükrediyorum,
 5. ve dualarımda daima seni anıyorum;
 6. ta ki, sizde olan her iyi şeyin bilgisinde, sendeki iman iştiraki Mesih için âmil olsun.
 7. Çünkü senin sevginde büyük sevincim ve tesellim oldu; çünkü mukaddeslerin yürekleri senin vasıtanla rahat buldu, ey kardeş.
 8. Bundan dolayı münasip olan şeyi sana emretmeğe Mesih'te çok cesaretim olduğu halde,
 9. ben, ihtiyar Pavlus, ve şimdi de Mesih İsanın mahpusu, böyle bir adam olarak sevgiden ötürü rica etmeği tercih ettim;
 10. bağlarımda kendisine baba olduğum,
 11. bir vakitler sana faidesiz, fakat şimdi sana ve bana faideli olan oğlum Onisimos için sana rica ediyorum;
 12. kendisini, yani, yüreğimi, sana geri gönderiyorum;
 13. senin yerine incilin bağlarında bana hizmet etsin diye, onu yanımda alıkoymak isterdim;
 14. fakat senin reyin olmadıkça, bir şey yapmak istemedim, ta ki, senin iyiliğin mecburî imiş gibi değil, fakat rızaya göre olsun.
 15. Çünkü bir müddet senden ayrılmış olması belki bunun için oldu, yani,
 16. artık bir kul gibi değil, ancak kuldan üstün, bilhassa benim için, fakat daha çok ziyade hem bedende, hem Rabde senin için sevgili bir kardeş gibi, ebediyen senin olması için oldu.
 17. İmdi eğer beni şerikin sayıyorsan, kendisini benim gibi kabul et.
 18. Ve eğer bir şeyde sana haksızlık etti ise, yahut borçlu ise, bunu bana say;
 19. ben Pavlus kendi elimle yazıyorum, ben öderim; kendi nefisini de bana borçlu olduğunu sana demiyeyim.
 20. Evet, ey kardeş, Rabde senden faidem olsun, Mesih'te yüreğimi rahatlandır.
 21. Senin itaatine itimat ederek, dediğim şeylerden ziyadesini de yapacağını bilerek sana yazıyorum.
 22. Bununla beraber bana da bir konak hazırla, çünkü dualarınızla size bağışlanacağımı ümit ediyorum.
 23. Mesih İsada hapis arkadaşım Epafra,

24. iş arkadaşlarım Markos, Aristarhos, Dimas, Luka sana selâm ederler.
25. Rab İsa Mesihin inayeti sizin ruhunuzla beraber olsun. Amin.

İBRANİLER

BAP 1

ALLAH eski zamanda çok parçalar ve çok tarzlarla peygamberlerde babalara söylemiş olup
2. bu günlerin sonunda bize her şeye varis tayin ettiği ve vasıtası ile âlemleri yarattığı kendi Oğlunda söyledi;

3. o, kendi izzetinin nuru ve cevherinin öz sureti olarak ve onun kudret kelâmı ile bütün şeyleri taşıyarak, günahların tathirini yaptıktan sonra, yücelerde Azametin sağında oturdu;

4. meleklerden ne kadar âlâ bir isme varis oldu ise, onlardan o derece daha iyi oldu.

5. Çünkü meleklerin hangisine ne zaman: “Sen benim Oğlumsun, Ben seni bugün tevhit ettim,”* ve yine: “Ben ona Baba olacağım, Ve o bana Oğul olacak,”*

*Mezmur 2:7.

*II. Samuel 7:14.

demiştir?

6. Ve ilk oğlu dünyaya getirince, yine diyor: “Ve Allahın bütün melekleri ona secde kılsınlar.”

7. Ve melekler hakkında diyor: “Kendi meleklerini rüzgârlar, Ve kendi hademelerini ateş alevi yapar,”*

*Mezmur 104:4.

8. fakat Oğul hakkında diyor: “Ey Allah, tahtın ebedî ve daimîdir, Ve melekûtunun asası doğruluk asasıdır.

9. Salâhı sevdin ve kötülükten nefret ettin; Bunun için Allah, senin Allahın, Seni arkadaşlarından ziyade sevinç yağı ile meshetti.”*

*Mezmur 45:6, 7.

10. Ve: “Ya Rab, sen başlangıçta yerin temelini kurdun, Gökler de senin ellerinin işleridir;

11. Onlar yok olacak, fakat sen durursun, Ve hepsi esvap gibi eskiyecekler;

12. Onları kaftan gibi düreceksin, ve değişeceklerdir; Fakat sen osun, Ve senin yılların tükenmiyeceklerdir.”*

*Mezmur 102:25-27.

13. Fakat meleklerin hangisine ne zaman: “Ben düşmanlarını senin ayaklarına basamak koyuncuya kadar, Sağımda otur,”* demiştir?

*Mezmur 110:1.

14. Hepsi kurtuluşu miras alacak olanlara hizmet için gönderilen hizmetçi ruhlar değil midirler?

BAP 2

BUNUN için işitilmiş olan şeyleri bir suretle kaçırmıyalım diye, onlara daha ziyade dikkat etmemiz lâzımdır.

2. Çünkü eğer melekler vasıtası ile söylenilmiş söz sabit oldu ise, ve her suç ve itaatsizlik haklı karşılığını aldı ise,

3. bu kadar büyük kurtuluşu ihmal edersek, biz nasıl kaçırız? o kurtuluş başlangıçta Rab

vasıtası ile söylendi, işitenler tarafından bize tasdik olundu;

4. Allah da alâmetlerle ve hârikalarla ve çeşit çeşit kudretlerle ve Ruhülkudüsün mevhibelerile kendi iradesine göre onlarla beraber şehadet etti.

5. Çünkü hakkında söylediğimiz gelecek âlemi meleklerle tâbi kılmadı.

6. Fakat biri bir yerde şehadet ederek dedi: “İnsan nedir ki, onu anasın, Yahut âdem oğlu nedir ki, onu arıyasın?

7. Onu meleklerden biraz aşağı kıldın; İzzet ve hürmet tacını ona giydirdin; Ellerin işleri üzerine onu koydun;

8. Bütün şeyleri onun ayakları altına tâbi kıldın.”* Çünkü ona bütün şeyleri tâbi kılmakla, ona tâbi kılınmamış bir şey bırakmadı. Fakat şimdi ona bütün şeylerin tâbi kılınmış olduğunu henüz görmüyoruz.

*Mezmun 8:4-8.

9. Fakat meleklerden biraz aşağı kılınmış olanı, İsayı, Allahın inayetiyle her adam için ölümü tatsın diye, ölüm elemi sebeble izzet ve hürmet tacı giydirilmiş olarak görüyoruz.

10. Çünkü çok oğulları izzete getirirken, onların kurtuluş reisini elemelerle kemale erdirmesi, bütün şeyler kendisine ve kendi vasıtası ile olana münasipti.

11. Çünkü takdis eden ve takdis edilenler, hepsi bir zattandır; bu sebepten onları kardeşler, diye çağırmaktan utanmıyıp diyor:

12. “Senin ismini kardeşlerime ilân edeceğim, Cemaat içinde sana hamdedeceğim.”*

*Mezmun 22:22.

13. Ve yine: “Ben ona güveneceğim.” Ve yine: “İşte, ben ve Allahın bana verdiği çocuklar.”*

14. İmdi, çocuklar kana ve ete şerik olduklarından, kendisi de bu şeylere aynı suretle hissedar oldu; ta ki, ölüm kuvvetine malik olanı, yani, İblisi, ölüm vasıtası ile iptal etsin;

15. ve yaşadıkları bütün müddetçe, ölüm korkusu ile köleliğe tâbi olanların hepsini azat etsin.

16. Çünkü gerçekten meleklerle yardım etmiyor, fakat İbrahim zürriyetine yardım ediyor.

17. Bunun için her şeyde kardeşlerine benzemesi gerekti, ta ki, kavmin günahlarına kefarete etmek üzere Allaha ait olan şeylerde merhametli ve sadık başkâhin olsun.

18. Çünkü kendisinin imtihan edilmiş olarak elem çektiği şeyde, imtihan olunanlara imdat edebilir.

*İşaya 8:18.

BAP 3

BUNUN için, ey mukaddes kardeşler, semavî davete hissedar olanlar, Musa bütün evinde sadık olduğu gibi,

2. kendisini tayin edene sadık olan ikrarımızın Resulü ve Başkâhini İsaya bakın.

3. Çünkü evi bina edenin hürmeti evinkinden ziyade olduğuna göre, o da, Musadan ziyade izzete lâyık sayıldı.

4. Çünkü her ev bir adam tarafından yapılır; fakat her şeyi yapan Allah'tır.

5. Ve Musa sonradan söylenecek olan şeylere şehadet için onun bütün evinde bir hizmetçi gibi sadıktı;

6. fakat Mesih onun evi üzerinde oğul gibi sadıktı; eğer cesaretimizi ve ümidimizin övünmesini sonuna kadar sıkı tutarsak, onun evi biziz.

7. Bundan dolayı Ruhülkudüsün dediği gibi: “Eğer bugün onun sesini işitirseniz,

8. Çölde, imtihan gününde, öfkelenirmede olduğu gibi, Yüreklerinizi katılaştırmayın;

9. Orada atalarınız beni tecrübe ile imtihan ettiler, Ve kırk yıl işlerimi gördüler.

10. Bunun için o nesle darıldım, Ve dedim: Daima yürekte saparlar; Ve onlar yollarımı bilmediler;

11. Öfkemde and ettiğim gibi, Rahatıma girmiyceklerdir.”*

*Mezmur 95:7-11.

12. Ey kardeşler, dikkat edin; bir suretle sizden birinde hay olan Allahtan irtidat etmekte imansızlığın kötü yüreği bulunmasın;

13. fakat: Bugün, denildikçe, içinizden biri günahın aldatması ile katılaşmasın diye, birbirinizi günden güne teşvik edin;

14. çünkü: “Eğer bugün onun sesini işitirseniz, Öfkelenirmede olduğu gibi, yüreklerinizi katılaştırmayın,”* denildikçe,

*Mezmur 95:7, 8.

15. itimadımızın başlangıcını sonuna kadar sıkı tutarsak, Mesihe hissedar olmuş oluruz.

16. Çünkü işittikleri zaman, kimler öfkelenlendirdiler? Musa vasıtası ile Mısırdan çıkanların hepsi değil mi?

17. Ve kimlere kırk yıl dayandı? günah işlemiş olanlara değil mi? Onların cesetleri çölde düştü.

18. Ve itaatsizlerden başka kimlere kendi rahatına girmemelerini yemin etti?

19. Ve görüyoruz ki, imansızlık sebebinden giremediler.

BAP 4

İMDİ onun rahatına girmek vadi baki iken, sizden biri ondan geri kalmış görünmesin diye, korkalım.

2. Çünkü onlar olduğu gibi biz de müjdelendik; fakat işittikleri söz işitenler tarafından imanla birleştirilmediğinden dolayı, faide vermedi.

3. Çünkü: “Öfkemde and ettiğim gibi, Rahatıma girmiyceklerdir,”* demiş olduğu gibi, biz iman etmiş olanlar o rahata gireriz; bununla beraber onun işleri dünyanın kuruluşundan beri bitmiştir.

*Mezmur 95:11.

4. Çünkü yedinci gün hakkında bir yerde böyle demiştir: “Ve Allah bütün işlerinden yedinci günde istirahat etti,”*

5. ve bu yerde yine: “Rahatıma girmiyceklerdir,”* demiştir.

*Tekvin 2:2.

* Mezmur 95:11.

6. İmdi önce müjdelenmiş olanlar itaatsizlik sebeble girmedikleri halde bazılarının ona girecekleri sabit olduğundan dolayı

7. bu kadar zaman sonra Davudda: Bugün, diyerek yine bir gün tayin ediyor; nitekim evelce: “Eğer bugün onun sesini işitirseniz, Yüreklerinizi katılaştırmayın,”* denilmiştir.

*Mezmur 95:7, 8.

8. Çünkü eğer Yeşu onlara rahat vermiş olsaydı, bu şeylerden sonra başka bir gün hakkında söylemezdi.

9. Öyle ise, Allahın kavımı için bir sebt günü rahatı kalıyor.

10. Çünkü Allah kendi işlerinden istirahat ettiği gibi, rahatına girmiş olan da bizzat kendi işlerinden istirahat etmiştir.

11. İmdi aynı itaatsizlik nümunesile kimse düşmesin diye, o rahata girmeğe gayret edelim.

12. Çünkü Allahın kelâmı canlıdır ve müessirdir, ve iki ağızlı her kılıçtan daha keskindir; ve canı ve ruhu, hem de mafsalları ve iliği bölüncüye kadar saplanır, ve yüreğin düşüncelerini ve niyetlerini temyiz edicidir.

13. Ve onun nazarında belli olmıyan bir mahlûk yoktur; fakat işimiz kendisile olan zatın gözlerine her şey çıplaktır ve açılmıştır.

14. İmdi göklerden geçmiş olan büyük başkâhinimiz Allahın Oğlu İsa varken, ikrarımızı sıkı tutalım.
15. Çünkü zayıflıklarımıza duyguda iştirak edemiyen değil, ancak her şeyde bizim gibi imtihan olunmuş, fakat günahı olmıyan bir başkâhinimiz vardır.
16. İmdi merhamete nail olalım, ve zamanında yardımı olması için inayet bulalım diye, inayet tahtına cesaretle yaklaşalım.

BAP 5

- ÇÜNKÜ, günahlar için hediyeler ve kurbanlar takdim etsin diye, her başkâhin insanlardan alınarak Allaha ait şeylerde insanlar için tayin olunur;
2. cahillere ve sapıklara mülâyimlikle muamele edebilir, çünkü kendisi de zayıflıkla kuşatılmıştır;
 3. ve bundan dolayı kavm için olduğu gibi, kendisi için de günahlar için takdim etmeğe borçludur.
 4. Ve insan bu şerefi kendi kendine değil, ancak Harun gibi, Allah tarafından çağırıldığı zaman alır.
 5. Böylece de Mesih başkâhin edilmek için kendi kendini taziz etmedi, fakat kendisine: “Sen benim Oğlumsun, Ben seni bugün tevhit ettim,”* diyen zat taziz etti;
* Mezmur 2:7.
 6. nasıl ki, başka bir yerde de diyor: “Melkisedek tertibi üzre, Sen ebediyen kâhinsin.”*
* Mezmur 110:4
 7. Bedeninin günlerinde Mesih, kendisini ölümden kurtarmağa kadir olana kuvvetli feryatla ve gözyaşları ile dualar ve yalvarışlar takdim etmiş, ve takvası sebeble işitilmişti;
 8. ve Oğul olduğu halde, çektiği elemelerden itaat öğrendi;
 9. ve kemale erdirilmiş olarak, Allah tarafından Melkisedek tertibi üzre başkâhin tesmiye olunup
 10. kendisine itaat edenlerin hepsi için ebedî kurtuluş sebebi oldu.
 11. Bunun hakkında söyleyecek çok sözümüz vardır, ve kulaklarınız işitmekte ağırlaştığından, tefsiri güçtür.
 12. Çünkü siz bu vakte kadar muallimler olmağa borçlu iken, yine birinin size Allahın vahiylerinin başlangıcının unsurlarını öğretmesine ihtiyacınız var; ve kuvvetli yiyeceğe değil, süte muhtaçlardan olmuşsunuz.
 13. Çünkü her sütle beslenen salâh sözünde tecrübesizdir, çünkü bebektir.
 14. Fakat kuvvetli yiyecek kâmillerin, yani, hasseleri iyi ve kötüyü ayırt etmek için kullanışla terbiye edilmiş olanlarındır.

BAP 6

- BUNUN için Mesih hakkında ilk talimi bırakmış olarak kemale doğru ilerliyelim; ve yine ölü işlerden tövbenin, ve Allaha imanın,
2. vaftizler taliminin, ve eller komasının, ve ölülerin kıyamının, ve ebedî hükmün temelini atmıyalım.
 3. Ve eğer Allah izin verirse, bunu yapacağız.
 4. Çünkü bir kere nurlandırılmış, ve semavî vergiden tatmış ve Ruhülkudüse hissedar edilmiş,
 5. ve Allahın iyi sözünü ve gelecek âlemin kudretlerini tatmış oldukları halde

6. yoldan sapmış olanları yine tövbe için yeniletmek imkânsızdır; çünkü yeniden Allahın Oğlunu kendileri için haça geriyor ve rüsvay ediyorlar.
 7. Çünkü çok defa üzerine düşen yağmuru içen, ve kimler için tımar olunuyorsa, onlara faideli nebatat husule getiren toprak Allah tarafından bereket alır;
 8. fakat dikenler ve deve dikenleri husule getirdiği zaman merdud ve lânete yakındır; onun sonu yanmaktır.
 9. Fakat sevgililer, böyle söylediğimiz halde, sizin hakkınızda daha iyi, ve kurtuluşa ait şeylere kaniiz;
 10. çünkü Allah adaletsiz değildir ki, sizin işinizi, ve mukaddeslere hizmet etmiş olarak ve ederek kendi ismi için gösterdiğiniz sevginizi unutsun.
 11. Ve arzu ediyoruz ki, ümidin tamamlığı için, her biriniz sonuna kadar ayni gayreti göstereyin,
 12. ta ki, tembel değil, fakat iman ve sabır vasıtası ile vaitlere varis olanlara uyanlar olasınız.
 13. Çünkü Allah İbrahime vadettiği zaman, daha büyük birinin hakkı için yemin edemediğinden kendi kendi üzerine and ederek dedi:
 14. “Gerçekten seni ziyadesile mubarek kılacağım, ve seni ziyadesile çoğaltacağım.”*
 15. Ve böylece sabretmiş olarak vade ermişti.
 16. Çünkü insanlar daha büyüğün hakkı için yemin ederler; ve onların indinde, ispat için her münazaanın sonu yemindir.
 17. Allah bunda kendi muradının değişmezliğini vadin varislerine daha ziyade göstermeği murat ederek yeminle araya girdi;
 18. ta ki, önümüze konulan ümidi tutmak için sığınan bizler, Allahın onlarda yalan söylemesi imkânsız olan iki değişmez şeyler vasıtası ile kuvvetli teselliye malik olalım;
 19. can lengeri gibi emin ve metin olan o ümidimiz vardır ki, perdenin iç tarafına girer;
 20. oraya önden gidenimiz, İsa, Melkisedek tertibi üzre ebediyen başkâhin olarak girmiştir.
- *Tekvin 22:16, 17.

BAP 7

- ÇÜNKÜ Salem kıralı, Yüce Allahın kâhini, kıralları öldürmekten dönen İbrahimi karşılamış ve ona hayırdua etmiş olan,
2. ve İbrahimin kendisine her şeyden ondalık verdiği bu Melkisedek (evvelâ, tercüme olunarak, salâh Kırallı, ve ondan sonra, Salem Kırallı, yani, selâmet Kırallı;
 3. babasız, anasız, nesebsiz olup kendisinde günlerin başlangıcı ve hayatın sonu olmıyarak, fakat Allahın Oğluna benzer kılınmış olarak) devam üzre kâhin kalıyor.
 4. İmdi bu adamın ne kadar büyük olduğunu görün; büyük ata İbrahim başlıca ganimetlerden ona ondalık vermiştir.
 5. Ve Levi oğullarından kâhinlik vazifesini alanların şeriate göre kavmdan, yani, İbrahim sulbünden çıkmış oldukları halde, kendi kardeşlerinden ondalık almağa emirleri vardır;
 6. fakat nesebi onlardan sayılmıyan zat İbrahimden ondalık almıştır, ve vaitler kendisinde olan zata hayırdua etmiştir.
 7. Ve itiraz olunamaz ki, hayırdua daha yüksek olandan daha küçüğe edilir.
 8. Ve burada fani olan adamlar ondalık alıyorlar, fakat orada yaşamakta olduğuna şehadet edilen bir zat alıyor.
 9. Ve denilebilir ki, ondalık alan Levi dahi İbrahim vasıtası ile ondalık vermiştir;
 10. çünkü Melkisedek onu karşıladığı zaman, henüz babasının sulbünde idi.
 11. İmdi Levili kâhinlik vasıtası ile kemal olsaydı (çünkü kavm bu kâhinlik altında şeriatı almışlardı), Harun tertibi üzre sayılmıyıp Melkisedek tertibi üzre başka bir kâhinin zuhuruna

artık ne lüzum kalırdı?

12. Çünkü kâhinlik değışilince, şeriatın de değışilmesi icap eder.

13. Çünkü hakkında bu şeyler söylenen zat başka bir sıpta mensuptur; bu sıptan kimse mezbaha hizmet etmemiştir.

14. Çünkü Rabbimizin Yahudadan zuhur etmiş olduğu bellidir, bu sıpta dair kâhinlik hakkında Musa bir şey söylemedi.

15. Melkisedek benzeyişinde başka bir kâhin zuhur ettiğinden artık dediğimiz daha çok bellidir;

16. o, cismanî emrin şeriatine göre değil, fakat sonsuz hayatın kuvvetine göre olmuştur;

17. çünkü: “Melkisedek tertibi üzere, Sen ebediyen kâhinsin,”* diye şehadet olunuyor.

18. Çünkü zayıflığı ve faidesizliği sebeble evelce olan bir emrin iptali,

19. (çünkü şeriat hiç bir şeyi kemale erdirmeydi), ve onun yerine, vasıtası ile Allaha yaklaştığımız daha iyi bir ümidin ithali oluyor.

20. Ve nitekim yeminsiz olmadı ²¹ (çünkü onlar yeminsiz kâhin olmuşlardır, fakat o kendisine: “Rab and etti ve caymaz: Sen ebediyen kâhinsin,”* diye söyliyenin vasıtası ile olmuştur),

*Mezmur 110:4.

22. buna göre İsa daha iyi bir ahdin kefilisi olmuştur.

23. Ve onlar sayıca çok kâhinler oldular, çünkü ölümden dolayı devamdan menedildiler;

24. fakat o ebediyen baki olduğundan, değışmez kâhinliği vardır.

25. Ve bundan dolayı kendi vasıtası ile Allaha yaklaşanları tamamen kurtarmağa kadirdir, çünkü onlar için şefaati etmek üzere daima yaşamaktadır.

26. Çünkü bize mukaddes, suçsuz, lekesiz, günahkârlardan ayrılmış, göklerden daha yüksek olmuş böyle bir başkâhin gerekti;

27. her gün başkâhinler gibi, önce kendi günahları için ve ondan sonra kavmin günahları için kurbanlar takdim etmeğe onun mecburiyeti yoktur; çünkü kendi kendini takdim ettiği zaman, bunu bir kerede yaptı.

28. Çünkü şeriat zayıflığı olan adamları başkâhin tayin ediyor, fakat şeriatten sonra olan yemin sözü ebediyen kâmil kılınmış olan Oğulu tayin ediyor.

BAP 8

İMDİ söylediklerimizin başlıca noktası şudur:

2. Göklerde Azamet tahtının sağında oturan, makdisin, ve insan tarafından değil, fakat Rab tarafından kurulan hakikî Çadırın hizmetçisi olan böyle bir başkâhinimiz vardır.

3. Çünkü her başkâhin hediyeler ve kurbanlar takdim etmek için tayin olunur; bundan dolayı takdim etmek için bunun da bir şeyi olması lâzımdır.

4. İmdi, şeriate göre hediyeleri takdim edenler bulunduğu için, eğer kendisi dünyada olsaydı, kâhin olmazdı;

5. çadırı yapmak üzere iken Musaya Allah tarafından ihtar olunduğu gibi, bunlar semaviyatın örneğine ve gölgesine hizmet ediyorlar; çünkü diyor: “Bak, her şeyi dağda sana gösterilen örneklerine göre yapacaksın.”*

6. Fakat şimdi o daha iyi vaitler üzerine konulmuş olan daha iyi bir ahdin meyancısı olduğu derecede, daha âlâ bir hizmete nail oldu.

7. Çünkü eğer o birinci ahit kusursuz olsaydı, ikinciye yer aranılmazdı.

8. Çünkü onlarda kusur bularak diyor: “İşte, Rab diyor, İsrail evi ile, ve Yahuda evi ile, Yeni bir ahit keseceğim günler geliyor;

*Çıkış 25:40.

9. Atalarını Mısır diyarından çıkarmak için onların elini tuttuğum gün Kendilerile kestiğim ahit gibi değil; Çünkü onlar benim ahdimde durmadılar, Ve ben onlar için kaygı çekmedim, Rab diyor.

10. Çünkü o günlerden sonra, Rab diyor, İsrail evile keseceğim ahit şudur: Onların fikrine benim kanunlarımı koyacağım, Ve yürekleri üzerine onları yazacağım, Ve onlara Allah olacağım, Onlar da bana kavm olacaklar;

11. Ve artık herkes kendi vatandaşına, Ve herkes kendi kardeşine: Rabbi bilin, diye öğretmiyecekler; Çünkü küçüğünden büyüğüne kadar, Onların hepsi beni bileceklerdir.

12. Çünkü fesatlarına karşı merhametli olacağım, Ve artık suçlarını anmıyacağım.”*

*Yeremya 31:31-34.

13. Yeni ahit demekle, birincisini eski etmiştir; fakat eskiyen ve ihtiyarlıyan zeval bulmağa yakındır.

BAP 9

İMDİ birinci ahdin de ibadet hükümleri ve dünyevî makdisi vardı.

2. Çünkü kurulmuş çadır vardı; Kudus denilen birinci kısımda şamdan ve sofrası ve huzur ekmekleri vardı.

3. Ve ikinci perdeden sonra Kudsülakdas denilen çadır olup

4. onda altın buhur mezbahı, ve her tarafından altınla kaplı ahit sandığı vardı; bunun içinde manı havi altın testi, ve Harunun filizlenmiş asası, ve ahit levhaları vardı;

5. ve kefaretgâha gölge salan izzet kerubileri onun üstünde bulunurdu; şimdi bunlar hakkında ayrı ayrı söylemek mümkün değildir.

6. Ve bunlar böyle tertip edilmiş olup kâhinler daima ibadetleri ifa ederek birinci çadıra girerler;

7. fakat ikinci çadıra senede bir defa yalnız başkâhin girer; kendisi için ve kavmin suçları için takdim ettiği kan olmaksızın girmez;

8. Ruhülkudüs bunu gösteriyor ki birinci çadır hâlâ durdukça, akdesin yolu henüz belli olmamıştır;

9. bu, şimdiki vakit için misaldir; buna göre ibadet edeni vicdanca kemale erdirmeğe kadir olmiyan hediyeler ve kurbanlar takdim olunuyor,

10. (yiyecekler, içecekler ve türlü türlü yıkanmalarla) ancak ıslahat vaktine kadar konulmuş cismanî hükümlerdir.

11. Fakat gelecek olan iyi şeylerin başkâhini Mesih el ile yapılmamış, yani, bu hilkatten olmiyan daha büyük ve daha mükemmel çadırdan geçip gelmiş, ebedî kurtuluşu almış,

12. ergeçlerin ve buzağuların kanı ile değil, fakat kendi kanı ile akdese bir kerede girmiştir.

13. Çünkü beden temizliği için murdarlara serpilen ergeçler ve boğalar kanı ve inek külü onları takdis ediyorsa,

14. ezeli Ruh vasıtası ile kendi kendini lekesiz olarak Allaha takdim etmiş olan Mesihin kanı, hay Allaha ibadet etmek üze ölü işlerden vicdanınızı ne kadar ziyade temizliyecektir!

15. Ve bu sebepten yeni ahdin meyancısıdır, ta ki, birinci ahdin altında olan suçların fidyesi için ölüm vuku bulmuş olarak, davet edilenler ebedî miras vadini alsınlar.

16. Çünkü nerede vasiyet varsa, vasiyet edenin ölümünün beyanı gerektir.

17. Çünkü ölüm üzerine vasiyet sabit olur, çünkü vasiyet eden yaşadıkça, asla kuvveti yoktur.

18. Bu sebepten birinci ahit bile kansız tahsis olunmadı.

19. Çünkü Musa tarafından bütün kavma şeriate göre her emir söylendikten sonra, al yapağı, ve zufa otu, ve su ile buzağuların ve ergeçlerin kanını alıp bizzat kitaba ve bütün kavma:

20. “Allahın size emrettiği ahdin kanı budur,”* diyerek serpti.
21. Ve çadıra ve bütün ibadet kaplarına aynı suretle kan serpti.
22. Ve şeriate göre hemen her şey kanla temizlenir, ve kan dökülmeksizin bağışlama olmaz.
*Çıkış 24:8.
23. İmdi göklerde olan şeylerin örneklerini bunlarla, fakat bizzat semavîleri bunlardan daha iyi kurbanlarla temizlemek gerekti.
24. Çünkü Mesih hakikî olanın nümunesi, el ile yapılmış akdese değil, fakat şimdi bizim için Allahın huzuruna görünmek üze, bizzat göke girdi;
25. başkâhin yıldan yıla kendisinin olmıyan kanla akdese girdiği gibi, kendisini çok defalar takdim etmesi için de değildir;
26. yoksa dünyanın kuruluşundan beri çok kereler elem çekmesi gerekti; fakat şimdi bir defa günahın iptali için devirlerin sonunda kendisini kurban etmesile görünmüştür.
27. Ve insanlara bir defa ölmek, ve ondan sonra hükmolunmak mukadder olduğu gibi,
28. böylece de Mesih çoğunun suçlarını taşımak için bir defa takdim edilmiş olup ikinci defa, günahsız olarak, kurtuluş için kendisini bekliyenlere görünecektir.

BAP 10

ÇÜNKÜ şeriat gelecek iyi şeylerin asıl suretine değil, gölgesine malik olarak, yıldan yıla devam üze takdim ettikleri aynı kurbanlarla yaklaşanları asla kemale erdiremez.

2. Yoksa onların takdim olunması bırakılmaz mı idi? Çünkü ibadet edenler bir kere temizlenmiş olarak kendilerinde günah idraki olmazdı.
3. Fakat yıldan yıla o kurbanlarda günahların anması olur.
4. Çünkü boğaların ve ergeçlerin kanı günahları kaldıramaz.
5. Bunun için dünyaya girerken diyor: “Kurban ve takdime istemedin, Fakat bana beden hazırladın.
6. Yakılan takdimeler ve suç için kurbanlardan razı olmadın;
7. O zaman dedim (kitabın tomarında benim için yazılmıştır): Senin iradeni yapmak için, ey Allah, işte, geldim.”*
- *Mezmur 40:6-8.
8. Yukarıda (şeriate göre takdim olunanlar hakkında): “Kurbanları ve takdimeleri ve yakılan takdimeleri ve günah için kurbanları istemedin, ve razı olmadın,” dedikten sonra,
9. o zaman: “Senin iradeni yapmak için, işte, geldim,” dedi. İkinciye sabit kılmak için birinciye kaldırıyor.
10. İsa Mesihin bedeninin bir kerede takdim olunması ile o iradede takdis olundu.
11. Gerçi her kâhin günden güne hizmet ederek ve asla günahları kaldıramıyan aynı kurbanları çok defalar takdim eyliyerek durmaktadır;
12. fakat bu zat, günahlar için bir kurban takdim etmiş olup
13. bundan böyle kendi düşmanları ayaklarına basamak konuluncıya kadar bekliyerek, ebediyen Allahın sağında oturmuştur.
14. Çünkü bir takdime ile takdis olunanları ebediyen kemale erdirmişti.
15. Ve Ruhülkudüs de bize şahadet eder; çünkü:
16. “Rab diyor: O günlerden sonra, Onlarla keseceğim ahit şudur; Onların yürekleri üzerine kanunlarımı koyacağım, Ve fikirleri üzerine onları yazacağım,” dedikten sonra:
17. “Ve artık onların günahlarını ve fesatlarını anmıyacağım,”*
- *Yeremya 31:33, 34. diyor.
18. İmdi bunların afflığı olan yerde artık günah için takdime yoktur.

19. İmdi, ey kardeşler, İsanın kanı ile, perdeden, yani, kendi bedeninden bize tahsis ettiği taze ve diri yoldan akdese girmeğe cesaretimiz olarak,
20. ve Allahın evi üzerinde büyük kâhinimiz olduğu halde,
21. yüreklerimiz kötü vicdandan temizlenmiş, ve bedenimiz temiz su ile yıkanmış olarak, iman doluluğunda hakikî yüreklerle yaklaşalım;
22. ümidin ikrarını tereddütsüzce sıkı tutalım,
23. çünkü vadeden sadıktır;
24. ve bazılarının âdet edindiği gibi, toplanmalarımızı terketmiyelim, fakat günün yaklaştığını gördüğünüz nispette, birbirimizi o derece ziyade teşvik ederek,
25. sevgi ve iyi işlere tahrik için birbirimize dikkat edelim.
26. Çünkü hakikat bilgisine nail olduktan sonra kasten günah işlersek, artık günahlar için kurban kalmaz,
27. fakat hükmün dehşetli bir intizarı, ve hasımları yiyip bitirecek olan şiddetli ateş kalır.
28. Musanın şeriatini tahkir eden bir kimse iki veya üç şahidin sözü üzerine merhametsizce ölür;
29. Allahın Oğlunu ayak altında çiğniyen, ve onunla takdis edildiği ahdin kanını bayağı tutan, ve inayet Ruhuna hakaret eden bir kimse, daha ne kadar fena cezaya lâayık sayılacaktır, sanırsınız?
30. Çünkü: “Öç benimdir, karşılığını ben vereceğim,”* ve yine: “Rab kendi kavmına hükmedecektir,”* diyeni biliriz.
31. Hay Allahın ellerine düşmek dehşetli şeydir.
32. Fakat tenvir olunduktan sonra, bir taraftan sitemler ve sıkıntılarla temaşaya arzedilerek,
33. diğer taraftan böylece muamele olunanlara hissedar olarak, büyük elemeler cidaline tahammül ettiğiniz ilk günleri anın.
34. Çünkü mahpuslarla derttaş olup kendiniz için daha iyi ve baki kalan malınız olduğunu bilerek, emvalinizin yağma edilmesini sevinçle kabul ettiniz.
35. İmdi büyük mükâfatı olan cesaretinizi kendinizden atmayın.
36. Çünkü Allahın iradesini yaptıktan sonra vade nail olmanız için sabra ihtiyacınız vardır.
- *Tesniye 32:35.
- *Tesniye 32:36.
37. “Çünkü artık pek az zaman, Gelen gelecek, ve gecikmiyecektir.
38. Fakat benim salihim imanla yaşıyacaktır; Ve eğer geri çekilirse, canım ondan razı olmayacaktır.”*
- *Habakkuk 2:3, 4.
39. Fakat biz helâk için geri çekilenlerden değil, ancak canın kurtuluşu için iman edenlerdeniz.

BAP 11

İMDİ iman, ümit edilen şeylere itimat, görünmiyen şeylere kanaattir.

2. Çünkü eski zaman adamlarına bununla şehadet olundu.
3. İmanla anlıyoruz ki âlemler Allahın sözü ile teşkil olundular, şöyle ki, görünen şey zahir olandan olmadı.
4. İmanla Habil Allaha Kaından daha iyi kurban takdim etti, ve onun hediyeleri hakkında Allah şehadet ederek, bununla salih olduğuna şehadet olundu; ve ölmüş olduğu halde, bu vasıta ile hâlâ söylüyor.
5. İmanla Hanok ölüm görmemek üzre naklolundu, ve bulunmazdı, çünkü Allah onu nakletmişti; çünkü naklinden evel Allaha makbul olduğuna şehadet edildi;

6. fakat iman olmadan makbul olmak imkânsızdır; çünkü Allaha yaklaşan, onun var olduğuna, ve kendisini arıyanlara mükâfat edici olduğuna iman etmelidir.
7. İmanla Nuh henüz görünmiyen şeyler hakkında Allah tarafından ihtar olunup takva ile harekete getirilerek, evinin kurtuluşu için bir gemi hazırladı; bununla dünyayı mahkûm etti, ve imana göre olan salâhın varisi oldu.
8. İmanla İbrahim miras olarak alacağı yere gitmek üzere çağırıldığı zaman, itaat etti, ve nereye gittiğini bilmiyerek çıktı.
9. İmanla vadolunan diyarda aynı vadin hemvarisleri olan İshak ve Yakub ile beraber yabancı diyarda imiş gibi çadırlarda oturarak misafir oldu;
10. çünkü Allahın mimarı ve banisi olduğu temelli şehri bekliyordu.
11. İmanla Sara kendisi de vadedeni sadık saydığından, yaşı geçmişken, gebe kalmağa kuvvet buldu;
12. bundan dolayı ölmüş hükmünde olan bir zattan çoklukta gökün yıldızları kadar ve deniz kenarında kum gibi sayısız zürriyet oldu.
13. Vaitlere nail olmamış, fakat onları uzaktan görmüş ve selâmlamış, ve dünya üzerinde garip ve misafirler olduklarını ikrar etmiş olarak, bunların hepsi imanda öldüler.
14. Çünkü bu gibi şeyleri söyleyenler bir vatan aradıklarını gösteriyorlar.
15. Ve gerçekten çıktıkları yeri hatırlasalardı, dönmeğe vakitleri olurdu.
16. Fakat şimdi daha iyisini, yani, semavî olanı arzu ediyorlar; bundan dolayı Allah onların Allahı denilmekten utanmıyor, çünkü onlara bir şehir hazırlamıştır.
17. İmanla İbrahim imtihan olunduğu zaman, İshakı takdim etti;
18. ve kendisine: “Senin zürriyetin İshakta çağırılacaktır,”* denilmiş olan, ve vaitlere nail olan zat,
19. Allahın ölümlerden bile kıyam ettirmeğe kadir olduğunu sayarak, biricik oğlunu takdim ediyordu; ve bir temsil ile onu oradan geri aldı.
20. İmanla İshak Yakuba ve Esava gelecek şeyler hakkında bile hayırdüa etti.
21. İmanla Yakub ölürken, Yusufun oğullarının her birine hayırdüa etti; ve değneğinin tepesi üzerine dayanarak secde kıldı.
22. İmanla Yusuf ölürken, İsrail oğullarının çıkışını andı; ve kendi kemikleri hakkında emretti.
23. İmanla Musa doğduğu zaman, anası babası tarafından üç ay gizlenildi, çünkü çocuğun güzel olduğunu gördüler; ve kiralın fermanından korkmadılar.
24. İmanla Musa büyüyünce, Firavun kızının oğlu denilmeği reddetti;
25. Allahın kavmı ile beraber hakaret görmeği, bir müddet günahın safasını sürmeğe tercih etti;
26. Mesih sitemini Mısırın hazinelerinden daha büyük zenginlik saydı; çünkü karşılık mükâfata bakıyordu.
27. İmanla kiralın öfkesinden korkmıyarak Mısırı bıraktı; çünkü görünmiyen zatı görür gibi dayandı.
28. İmanla fishı ve kan serpmeyi icra etti, ta ki ilk doğanları helâk eden kendilerine dokunmasın.
29. İmanla Kızıl Denizden karadan geçer gibi geçtiler; Mısırlılar bunu tecrübe ederek boğuldular.
30. İmanla yedi gün etrafı dönüldükten sonra, Eriha surları düştüler.
31. İmanla fahişe Rahab çaşıtları selâmetle kabul etmiş olduğu için itaatsizlerle beraber helâk olmadı.
- *Tekvin 21:12.
32. Ve daha ne diyeyim? Çünkü Gideon, Barak, Şimşon, Yeftah, Davud ve Samuel ve peygamberler hakkında anlatırsam, vaktim kâfi gelmiyecek;
33. imanla onlar ülkeler fethettiler, salâh işlediler, vaitlere nail oldular, aslanların ağızlarını

kapadılar,

34. ateşin kuvvetini söndürdüler, kılıç ağzından kaçtılar, zayıflıktan kuvvetlendiler, cenkte zorlu oldular, yabancıların ordularını kaçırdılar.

35. Kadınlar ölülerini kıyam vasıtası ile aldılar; ve bazıları daha iyi kıyama nail olsunlar diye, kurtuluşu kabul etmiyerek, işkence çektiler;

36. başkaları da istihzalar ve kamçılar, hattâ bağlar ve mahpusluk ne olduğunu denediler;

37. taşlandılar, testere ile biçildiler, imtihan olundular, kılıçla katlolunarak öldürüldüler; koyun postları ile, keçi derileriyle dolaştılar; yoksulluk çektiler, sıkıntı gördüler, tahkir olundular

38. (dünya onlara lâıyk değildi), çöllerde ve dağlarda ve mağaralarda ve toprağın inlerinde avare gezdiler.

39. Ve onların hepsi, iman vasıtası ile şehadet olunduğu halde, vade nail olmadılar;

40. çünkü biz olmadan onlar kemale ermesinler diye, Allah bizim hakkımızda daha iyi bir şey hazırlamıştır.

BAP 12

İMDİ bu kadar büyük şahitler bulutu etrafımızı kuşatmış olduğundan, her ağırlığı ve bizi kolayca saran günahı bırakarak, imanı başlıyan ve tamamlıyan İsaya bakarak biz de önümüze konulan koşuyu sabırla koşalım;

2. o, önüne konulan sevinç uğruna utancı hiçe sayıp haça tahammül etti, ve Allahın tahtının sağında oturdu.

3. İmdi canlarınızda gevşiyerek yorulmıyasınız diye, günahkârlar tarafından kendisine karşı olan bu kadar muhalefete karşı dayanana düşünün.

4. Günaha karşı cehdederek, henüz kan dökölünceye kadar karşı koymadınız;

5. ve oğullara söylenir gibi size verilen nasihati unuttunuz: “Ey oğlum, Rabbin tedibini hor görme, Ve onun tarafından azarlanınca, gevşeme;

6. Çünkü Rab sevdiğini azarlar, Ve kabul ettiği her oğulu döver.”*

*Süleymanın Meselleri 3:11, 12.

7. Tedip için sabrediyorsunuz; Allah size oğullar gibi muamele ediyor; çünkü hangi oğul var ki babası onu tedip etmez?

8. Fakat cümlelerin hissedar olduğu tedipten mahrum iseniz, oğullar değil, gayri meşru evlâtsınız.

9. Bundan başka tedip eden bedenimizin babaları vardı, ve onlara hürmet ettik; daha çok ziyade ruhların Babasına itaat ederek yaşamıyacak mıyız?

10. Çünkü onlar kendilerine hoş görüldüğüne göre bizi bir kaç gün tedip ederlerdi; fakat bu, kendisinin kudsiyetine hissedar olalım diye, menfaatimiz için tedip eder.

11. Vakıa her tedip şimdiki zamanda sevinçli değil, fakat hüznü görünü; fakat sonra onunla terbiye edilmiş olanlara salâhın selâmet semeresini hasıl eder.

12. Bunun için düşük elleri ve kötürüm dizleri doğrultun;

13. ayaklarınız için doğru yollar yapın, ta ki, topal saptırılmasın, fakat daha ziyade şifa bulsun.

14. Herkesle beraber selâmetin, ve kimsenin onsuz Rabbi görmeyeceği kudsiyetin ardınca gidin;

15. dikkat edin ki kimse Allahın inayetinden mahrum kalmasın; bir acılık kökü yerden bitip sizi rahatsız etmesin, ve bununla bir çoğu kirlenmesin;

16. bir zani, yahut bir yemeğe bedel kendisinin ilk oğulluk hakkını satmış olan Esav gibi, takvasız adam olmasın.

17. Zira bilirsiniz ki sonradan berekete varis olmak istedi ise de, reddolundu; çünkü gözyaşları ile onu aradığı halde, babasının niyetini değiştirmeye imkân bulmadı.
18. Çünkü dokunulur ve ateşle yanar dağa, ve pusa ve karanlığa ve kasırgaya,
19. ve borunun gürlemesine, ve sözlerin sesine yaklaşmadınız; o sesi işitenler kendilerine bir söz daha söylenmemesini yalvardılar;
20. çünkü: “Eğer dağa bir hayvan bile dokunsa, taşlanacaktır,”* emrine tahammül edemezlerdi;
21. ve görünüş öyle korkunç idi ki Musa: “Gayetle korkuyor, ve titriyorum,”* dedi;
22. fakat Sion dağına, ve hay Allahın şehrine, semavî Yerusâlime, ve onbinlerce meleklerle,
23. ve göklerde kaydedilmiş ilk doğanların umumî meclisine ve kilisesine, cümlelerin Hâkimi, Allaha, ve kemale erdirilmiş olan salihlerin ruhlarına,
24. ve yeni ahdin meyancısı, İsayâ, ve Habilinkinden daha iyi söyleyen serpmeklik kanına yaklaştınız.
25. Sakının, söyleyeni reddetmeyin. Çünkü eğer yer üzerinde ihtar edeni reddettikleri zaman, onlar kurtulmadılarsa, biz göklerden söyleyenden yüz çevirsek, daha çok ziyade kurtulamayız;
26. o zaman onun sesi yeri sarstı, fakat şimdi: “Artık bir kere yalnız yeri değil, fakat gökü de sarsacağım,”* diyerek vadedmiştir.
27. Ve: Artık bir kere, sözü sarsılanların yaratılmış şeyler olarak kaldırılacağını gösteriyor; ta ki sarsılmıyanlar baki kalsın.
28. Bunun için sarsılmaz bir melekût alarak, inayetimiz olsun ki onunla Allaha makbul surette hürmet ve takva ile ibadet edelim;
29. çünkü Allahımız yiyip bitiren bir ateştir.
- *Çıkış 19:12, 13.
- *Tesniye 9:19.
- *Haggay 2:6.

BAP 13

KARDEŞ sevgisi daim olsun.

2. Misafirperverliği unutmayın; çünkü bazıları bilmiyerek bununla melekler misafir ettiler.
3. Mahpusları, beraber bağlanmış gibi, hakaret görenleri, kendiniz de bedende olanlar gibi hatırlayın.
4. Hepsî arasında evlenmek muteber olsun, ve yatak lekesiz olsun; çünkü fuhuş ve zina işliyenlere Allah hükmedecektir.
5. Gidişiniz para sevgisinden beri olsun; sizde olan şeylerle kanaat edin; çünkü kendisi dedi: “Seni hiç boşa çıkarmam, ve seni hiç bırakmam.”*
6. Şöyle ki biz cesaret ederek diyoruz: “Rab bana yardımcıdır, korkmam, İnsan bana ne yapar?”*
- *Yeşu 1:5.
- * Mezmur 118:6.
7. Size riyaset etmiş olanları hatırlayın, Allahın sözünü size onlar söylediler; ve onların yaşayışlarının sonuna bakarak imanlarına uyun.
8. İsa Mesih dün ve bugün ve ebede kadar aynidir.
9. Farklı ve yabancı talimlerle öteye beriye sürüklenmeyin; çünkü yüreğin inayetle sabit kılınması iyidir, yemeklerle değil; bunlarla meşgul olanlar bir faide görmediler.
10. Bir mezbahımız var ki çadıra hizmet edenlerin ondan yemeğe salâhiyetleri yoktur.
11. Çünkü günah için başkâhin tarafından makdisin içine kanları götürülen hayvanların

cesetleri ordugâhın dışarısında yakılır.

12. Bunun için İsa da kendi kanı ile kavmı takdis etsin diye, kapıdan dışarda elem çekti.

13. İmdi biz de onun sitemini taşıyarak, ordugâhtan dışarıya kendisine gidelim.

14. Çünkü burada baki olan bir şehrimiz yoktur, ancak gelecek olanı arıyoruz.

15. İmdi onun vasıtası ile Allaha daima hamt kurbanını, yani, onun ismini ikrar eden dudakların meyvasını takdim edelim.

16. Fakat iyilik etmeği ve iane etmeği unutmayın; çünkü Allah bu gibi kurbanlardan hoşlanır.

17. Size riyaset edenlere itaat edin ve tâbi olun, çünkü onlar hesap verecek olanlar gibi canlarınız uğrunda bekçilik ediyorlar; ta ki bunu inliyerek değil (çünkü o size faidesiz olurdu), ancak sevinçle yapsınlar.

18. Bizim için dua edin; çünkü her şeyde iyi hareket etmek istiyerek iyi vicdanımız olduğuna kaniiz.

19. Ve bunun yapılmasını ziyadesile rica ederim, ta ki daha çabuk size iade olunayım.

20. İmdi koyunların büyük çobanını, Rabbimiz İsayı, ebedî ahdin kanı ile ölümlerden geri getiren selâmet Allahı,

21. İsa Mesih vasıtası ile kendi indinde makbul olanı bizde yaparak, her iyi şeyde kendi iradesini icra etmek için sizi kemale erdirmesin. Ebetler ebedince ona izzet olsun. Amin.

22. Fakat size rica ederim, kardeşler, nasihat sözüne tahammül edin, çünkü size kısaca yazdım.

23. Kardeşimiz Timoteosun salıverildiğini biliniz; eğer yakında gelirse, onunla beraber sizi göreceğim.

24. Size riyaset edenlerin hepsine, ve bütün mukaddeslere selâm edin. İtalyadan olanlar size selâm ederler.

25. İnayet hepinizle beraber olsun. Amin.

YAKUB

BAP 1

ALLAHIN ve Rab İsa Mesihin kulu Yakub, dağılmış olan on iki sıpta selâm eder.

2. Ey kardeşlerim, ne zaman çeşit çeşit tecrübelerle düşerseniz,

3. imanınızın imtihanı sabır hasıl ettiğini bilerek, bunu tam bir sevinç sayın.

4. Ve sabır kendi işini ikmal etsin ki, bir şeyde eksikliğiniz olmıyarak, kâmil ve tam adamlar olasınız.

5. Fakat eğer sizden birinin hikmeti eksikse, herkese cömertlikle ve takdir etmeden veren Allahtan istesin, ve kendisine verilecektir.

6. Fakat bir şeyden şüphe etmiyerek imanla istesin; çünkü şüphe eden adam yelle sürülen ve dalgalanan denizin çalkanmasına benzer.

7. Çünkü bütün yollarında kararsız, iki yürekli adam,

8. Rab tarafından bir şey alacağını sanmasın.

9. Fakat hakir kardeş kendi yüksekliğile, zengin olan da kendi hakirliğile övünsün;

10. çünkü otun çiçeği gibi geçecektir.

11. Çünkü güneş yakıcı rüzgârla doğar ve otu kurutur; ve onun çiçeği düşer, ve yüzünün güzelliği geçer; zengin adam da böylece kendi yollarında solacaktır.

12. Tecrübeye tahammül eden adam ne mutludur; çünkü makbul olduğu zaman, Rabbin kendisini sevenlere vadettiği hayat tacını alacaktır.

13. Tecrübe olunduğu zaman, kimse: Allah tarafından tecrübe olunuyorum, demesin; çünkü Allah kötü şeylerle tecrübe olunamaz, kendisi de kimseyi tecrübe etmez;

14. fakat herkes kendi arzusu tarafından sürüklenerek ve aldanarak tecrübe olunur.
15. Sonra arzu gebe kalarak günah doğurur; ve günah kâmil olunca, ölüm hasıl eder.
16. Ey sevgili kardeşlerim, aldanmayın.
17. Her iyi atıye ve her kâmil mevhibe, indinde değişiklik yahut döneklık gölgesi olmıyan nurlar Babasından, yukarıdan, iner.
18. Kendi mahlûklarının bir turfandası olmamız için, kendi iradesine göre, hakikat kelâmı vasıtası ile bizi hasıl etti.
19. Ey sevgili kardeşlerim, bunu bilirsiniz. Fakat her adam işitmekte çabuk, söylemekte ağır, gazapta ağır olsun;
20. çünkü insanın gazabı Allahın salâhını husule getirmez.
21. Bunun için her pisliği ve şerrin çokluğunu atarak, canlarınızı kurtarmağa kadir olan sizde ekilmiş sözü hilimle kabul edin.
22. Ve kendi kendinizi aldatarak sözün yalnız işiticileri değil, fakat işleyicileri olun.
23. Çünkü eğer bir kimse sözün işiticisi olup, işleyicisi değilse, aynada kendi asıl yüzünü gören adama benzer;
24. çünkü kendisini görür ve gider ve ne gibi bir adam olduğunu hemen unuttur.
25. Fakat kâmil olan kanuna, hürriyet kanununa, bakan ve devam eden, unutkan işitici değil, ancak çalışan işleyici olan o adam kendi işinde mutlu olacaktır.
26. Eğer bir kimse dindar olduğunu sanırsa, fakat yüreğini aldatarak dilini zaptetmezse, dindarlığı boştur.
27. Allahın ve Babanın indinde temiz ve lekesiz dindarlık şudur: Öksüzleri ve dulları sıkıntılarında ziyaret etmek, ve kendisini dünyadan lekesiz tutmaktır.

BAP 2

- EY kardeşlerim, Rabbimiz İsa Mesihin, izzet Rabbinin, imanını şahsa riayet ederek tutmayın.
2. Çünkü eğer toplandığınız yere altın yüzüklü, parlak esvap içinde bir adam girerse, bir fakir adam da kirli esvap içinde girerse,
 3. ve parlak esvap giyen adama bakıp: Sen burada iyi yerde otur, derseniz, ve fakire: Sen orada dur, yahut: Benim basamağımın altında otur, derseniz,
 4. aranızda ayırt etmiyor, ve kötü düşünceler sahibi hâkimler olmuyor musunuz?
 5. Dinleyin, ey sevgili kardeşlerim, dünyaya göre fakir olanları Allah imanda zenginler olmak, ve kendisini sevenlere vadettiği melekûtun varisleri olmak üzere seçmedi mi?
 6. Fakat siz fakiri tahkir ettiniz. Zenginler size gadretmezler mi, ve onlar sizleri mahkemelere sürüklemeler mi?
 7. Onlar çağırıldığınız iyi isme küfretmezler mi?
 8. Eğer mülûkâne kanunu: “Komşunu kendin gibi seveceksin,”* yazısına göre ikmal ederseniz, iyi edersiniz;
 9. fakat eğer şahsa riayet ederseniz, günah işlersiniz, şeriat tarafından suçlular gibi ilzam olunursunuz.
 10. Çünkü her kim bütün şeriatı tutar, fakat bir şeyde sürçerse, hepsinde suçlu olur.
 11. Çünkü: “Zina etmiyesin”* demiş olan: “Katletmiyesin,” de demiştir. İmdi eğer sen zina etmez, fakat katledersen, şeriatın mütecavizi olmuş olursun.
 12. Hürriyet kanunu vasıtası ile hükmolunacak kimseler gibi, böylece söyleyin ve böylece yapın.
 13. Çünkü merhamet etmemiş olana hüküm merhametsizdir; merhamet hükme karşı övünür.

*Levililer 19:18.

*Çıkış 20:13, 14; Tesniye 5:17, 18.

14. Ey kardeşlerim, eğer bir kimse amelleri yok iken, imanı olduğunu söylerse, faide nedir? kendisini o iman kurtarabilir mi?
 15. Eğer bir kardeş yahut bir kızkardeş çıplak ve gündelik yiyecekten mahrum iken,
 16. sizden de biri onlara: Selâmetle gidin, ısının ve doyun, derse, fakat bedeninin muhtaç olduğu şeyleri onlara vermezseniz, faide nedir?
 17. Böylece, iman da, eğer amelleri olmazsa, haddi zatında ölüdür.
 18. Fakat bir kimse diyecektir ki: Senin imanının var, ve benim amellerim var; senin imanını ameller olmadan bana göster, ve ben imanımı amellerimle sana göstereceğim.
 19. Sen Allah bir olduğuna inanıyorsun; iyi ediyorsun; cinler de inanıyorlar, ve titriyorlar.
 20. Fakat, ey boş adam, imanının ameller olmayınca, faidesiz olduğunu bilmek ister misin?
 21. Babamız İbrahim, oğlu İshakı mezbah üzerinde takdim etmiş olarak amellerden salih sayılmadı mı?
 22. Görüyorsun ki iman onun amelleriyle beraber işliyordu, ve iman amellerle ikmal olundu:
 23. “Ve İbrahim Allaha iman etti ve kendisine salâh sayıldı”* diye yazı da tamamlandı, ve ona Allahın dostu denildi.
 24. Görüyorsunuz ki insan yalnız imanla değil, amellerle salih sayılır.
 25. Ve aynı suretle fahişe Rahab da ulakları kabul etmiş ve başka bir yoldan göndermiş olarak amellerle salih sayılmadı mı?
 26. Çünkü beden, ruh olmayınca ölü olduğu gibi, böylece iman da, ameller olmayınca ölüdür.
- *Tekvin 15:6.

BAP 3

- EY kardeşlerim, bizim daha büyük hükme uğrıyacağımızı bilerek çoğunuz muallim olmayın.
2. Çünkü hepimiz çok şeylerde sürçeriz. Eğer bir kimse kelâmda sürçmezse, o adam kâmil olup bütün bedenini de zaptedebilir.
 3. Bize itaat etmeleri için atların ağızlarına gem vurmakla onların bütün bedenini de çeviriyoruz.
 4. İşte, gemiler de o kadar büyük, ve sert yellerle sürüklendiği halde, dümencinin gönlü nereye isterse, çok küçük bir dümenle oraya çevrilir.
 5. Böylece de dil küçük bir uzuvdur ve büyük şeylerle övünür. İşte, ne kadar az ateş, ne kadar çok odun tutuşturur!
 6. Ve dil ateştir; dil azamızda bütün bedeni lekeliyen ve cehennemden alevlenerek tabiatın devranını alevlendiren fesat âlemidir.
 7. Çünkü her çeşit vahşi hayvanlar ve kuşlar, haşarat ve denizdekiler, insanlar tarafından zaptolunur ve zaptolunmuştur;
 8. fakat insanlardan kimse dili zaptetmeğe kadir değildir; durdurulmaz bir kötülüktür, öldürücü zehirle doludur.
 9. Onunla Rabbi ve Babayı takdis ederiz, ve onunla Allahın benzeyişinde yaratılmış olan insanlara lânet ederiz;
 10. takdis ve lânet aynı ağızdan çıkıyorlar. Ey kardeşlerim, bunlar böyle olmamalıdır.
 11. Acaba bir pınar, aynı gözden tatlı ve acı su çıkarır mı?
 12. Ey kardeşlerim, incir ağacı zeytin, yahut asma incirler hasıl edebilir mi? tuzlu su da tatlı su veremez.
 13. Aranızda hikmetli ve anlayışlı olan kimdir? iyi yaşayışla kendi işlerini hikmet hilminde gösterebilir.
 14. Fakat yüreğinizde acı haset ve fırkacılık varsa, övünmeyin ve hakikate karşı yalan söylemeyin.

15. Bu hikmet yukarıdan inen değil, fakat dünyevî, nefsanî, şeytani hikmettir.
16. Çünkü nerede haset ve fırkacılık varsa, orada karışıklık ve her kötü iş vardır.
17. Fakat yukarıdan olan hikmet evvelâ saftır, ondan sonra sulh edici, mülâyim, uysal, merhametle ve iyi semerelerle dolu, garazsız, riyasızdır.
18. Ve salâhın semeresi sulh ediciler için selâmetle ekilir.

BAP 4

ARANIZDA cenkler ve kavgalar neredendir? azalarınızda cenkleşen zevklerinizden değil mi?

2. Arzu ediyorsunuz ve elde etmiyorsunuz. Öldürüyorsunuz, ve haset ediyorsunuz, ve nail olamıyorsunuz; kavga ediyorsunuz ve cenk ediyorsunuz; elde etmiyorsunuz, çünkü dilemiyorsunuz.
 3. Diliyorsunuz ve almıyorsunuz, çünkü zevklerinizde sarfetmek için fena yolda diliyorsunuz.
 4. Ey fuhuş işliyenler, bilmiyor musunuz ki dünyaya dostluk Allaha düşmanlıktır? İmdi kim dünyaya dost olmak isterse, kendini Allaha düşman eder.
 5. Yahut yazı boş yere söylüyor mu sanıyorsunuz? Bizde duran ruh hasede kadar gıpta eder mi?
 6. Fakat daha büyük inayet veriyor. Bunun için diyor: “Allah mağrurlara karşı durur, fakat alçak gönüllülere lûtfeder.”*
 7. İmdi Allaha tâbi olun; fakat İblise karşı durun, ve sizden kaçacaktır.
 8. Allaha yaklaşın, ve size yaklaşıacaktır. Ey günahkârlar, ellerinizi temizleyin, ve ey iki fikirliler, yüreklerinizi saf kılın.
 9. Kederli olun, ve matem tutup ağlayın; gülüşünüz mateme, ve sevinciniz sıkıntıya döndürülsün.
 10. Rabbin huzurunda alçalın, ve sizi yükseltecektir.
- *Süleymanın Meselleri 3:34.
11. Ey kardeşler, birbirinizi yermeyin. Kardeşini yeren, yahut kardeşine hükmeden, şeriatı yerer ve şeriate hükmeder; fakat eğer şeriate hükmedersen, sen şeriatın işleyicisi değil, fakat hâkimi olursun.
 12. Şeriatı koyan ve hâkim olan birdir, kurtarmağa ve helâk etmeğe kadir olan odur; fakat komşuna hükmeden sen, kim oluyorsun?
 13. Gelin şimdi: Bugün yahut yarın filân şehre gideceğiz, ve orada bir yıl geçireceğiz, ve alış veriş edeceğiz, ve kazanacağız, diyenler;
 14. sizler ki yarın ne olacağını bilmezsiniz. Hayatınız nedir? Biraz vakit görünen ve ondan sonra görünmez olan bir buğusunuz.
 15. Bunun yerine siz: Eğer Rab dilerse, yaşıyacağız, ve bunu ve şunu yapacağız, demelisiniz.
 16. Fakat şimdi küstahlıklarınızla övünüyorsunuz; bu gibi her övünme kötüdür.
 17. İmdi iyi olan şeyi yapmağı bilip de yapmıyana gûnahtır.

BAP 5

GELİN şimdi, ey zenginler, gelecek olan sefaletlerinizin üzerine feryat ederek ağlayın.

2. Malınız çürümüş, ve esvabınızı güve yemiştir.
3. Altınınız ve gümüşünüz pas tutmuştur; ve onların pası aleyhinize şahadet olacak ve sizin etinizi ateş gibi yiyecektir. Son günlerde hazine topladınız.
4. Tarlalarınızı biçen işçilerin tarafınızdan hile ile alıkonulan ücreti, işte, bağırıyor; ve

orakçılarının feryadı Ordular Rabbinin kulaklarına ermiştir.

5. Dünyada zevkle yaşadınız ve eğlendiniz; kıtal gününde yüreklerinizi beslediniz.

6. Salihi mahkûm ettiniz, öldürdünüz; o size karşı komaz.

7. İmdi, ey kardeşler, Rabbin zuhuru kadar sabredin. İşte, çiftçi ilk ve son yağmuru alıncaya kadar, yerin kıymetli mahsulü için sabrederek bekler.

8. Siz de sabredin; yüreklerinizi pekiştirin; çünkü Rabbin zuhuru yakındır.

9. Ey kardeşler, hükmolunmıyasınız diye, birbirinize karşı söylenmeyin; işte, hâkim kapıların önünde duruyor.

10. Ey kardeşler, Rabbin ismile söylemiş olan peygamberleri meşakkat ve sabır örneği olarak alın.

11. İşte, sabredenlere mutlu deriz; Eyubun sabrını işittiniz, ve Rabbin takdir ettiği akıbeti gördünüz; çünkü Rab çok acır ve merhamet eder.

12. Fakat her şeyden evel, ey kardeşlerim, hüküm altına düşmiyesiniz diye, ne gök ne yer hakkı için, ne de başka bir yeminle yemin etmeyin; ancak evetiniz evet, ve hayırınız hayır olsun.

13. İçinizden biri meşakkat çekiyor mu? dua etsin. Biri neşeli midir? terennüm etsin.

14. İçinizden biri hasta mıdır? kilisenin ihtiyarlarını çağırtsın, ve onu Rabbin ismile yağla meshederek üzerine dua etsinler;

15. ve iman duası hastayı kurtaracak, ve Rab onu kaldıracaktır; ve eğer günahlar işlemişse, kendisine bağışlanacaktır.

16. İmdi şifa bulasınız diye, birbirinize günahlarınızı ikrar edin, ve birbiriniz için dua edin. Salihin yalvarışı işleminde çok tesirlidir.

17. İlya bizim gibi ihtirasları olan bir insandı, ve yağmur yağmasın diye, hararetle dua etti, ve yeryüzüne üç yıl altı ay yağmur yağmadı.

18. Ve yine dua etti, ve gök yağmur verdi, ve yer semeresini hasıl etti.

19. Ey kardeşlerim, eğer içinizden biri hakikatten saparsa, ve biri onu döndürürse,

20. bilsin ki günahkârı yolunun sapıklığından döndüren, ölümden bir can kurtaracak, ve bir çok günahlar örtecektir.

PETRUS 1

BAP 1

İSA Mesihin resulü Petrus, Baba Allahın ezeli ilmine göre,

2. Ruhun takdisile, itaat için ve İsa Mesihin kanının serpilmesi için seçilmiş olup Pontus, Galatya, Kappadokya, Asya ve Bitinyada dağılmış olan gariplere: Size inayet ve selâmet çoğaltılsın.

3. Rabbimiz İsa Mesihin Allahı ve Babası mubarek olsun ki, kendi büyük inayetine göre İsa Mesihin ölümlerden kıyamı ile bizi diri bir ümide, çürümez ve lekesiz ve solmaz

4. ve sizin için göklerde saklanılmış olan bir mirasa, yeniden tevlit etti;

5. siz ise Allahın kuvvetele son vakitte keşfedilmeğe hazır bir kurtuluşa iman vasıtası ile muhafaza olunmaktasınız.

6. Şimdi lüzumuna binaen bir müddet çeşit çeşit tecrübelerle kederlendiniz ise de, bununla çok mesrur olursunuz;

7. ta ki İsa Mesihin keşfolunmasında, fani olduğu halde ateşle kaledilen altından çok kıymetli olan imanınızın imtihanı size medih ve izzet ve şeref olsun;

8. kendisini görmemiş olduğunuz halde seviyorsunuz; şimdi görmiyerek fakat ona iman ederek,

9. imanınızın neticesine, canınızın kurtuluşuna, nail olarak ifade olunamaz ve izzetli bir sevinçle çok mesrur oluyorsunuz.
10. Size gelecek inayete dair peygamberlik etmiş olan peygamberler bu kurtuluş hakkında aradılar ve araştırdılar;
11. kendilerinde olan Mesihin Ruhü, Mesihin elemlerine ve onlardan sonraki izzetlere önceden şehadet ettiği zaman, ne vakit, yahut nasıl bir vakit gösterdiğini araştırdılar.
12. Onlara keşfolundu ki, şimdi gökten gönderilmiş olan Ruhülkudüsle incil vâzedenler tarafından size ilân edilen şeylerle kendilerine değil, fakat size hizmet ediyorlardı; bu şeylere melekler bakmak isterler.
13. Bunun için fikrinizin belini kuşatarak ayık olup İsa Mesihin keşfolunmasında size getirilecek olan inayete tamamen ümit bağlayın;
14. cehaletiniz zamanında olan evelki arzulara uymayın;
15. fakat sizi çağıran mukaddes olduğuna göre, siz de her hareketinizde itaat çocukları gibi mukaddes olun;
16. zira yazılmıştır: “Mukaddes olacaksınız, çünkü ben mukaddesim.”*
17. Ve şahsa itibar etmiyerek her birinin işine göre hükmeden, Baba diye çağırıyorsanız, gurbet vaktinizi korku ile geçirin;
18. ve bilirsiniz ki, atalardan kalma boş yaşayışınızdan fani şeylerle, gümüş yahut altınla değil,
19. fakat kusursuz ve lekesiz kuzu gibi Mesihin kıymetli kanı fidyebile kurtuldunuz;
20. gerçek o, dünyanın kuruluşundan evel ezelden bilindi, ve vakitlerin sonunda sizin için izhar olundu,
21. siz ki kendisini ölümlerden kıyam ettiren ve ona izzet veren Allaha onun vasıtası ile iman edenlersiniz; şöyle ki imanınız ve ümidiniz Allahta olsun.
22. Hakikat itaatinde rıyasız kardeş sevgisi için canlarınızı temizlemiş olduğunuzdan, fani tohumdan değil, fakat fani olmıyandan,
23. Allahın diri ve baki sözü vasıtası ile yeniden tevlit edilmiş olarak yürekten birbirinizi ziyadesile sevin.
24. Çünkü:
- *Levililer 11:44, 45. “Bütün beşer ot gibi, Ve onun bütün izzeti otun çiçeği gibidir. Ot kurur, ve çiçeği düşer,
25. Fakat Rabbin sözü ebediyen durur.”* Ve size müjdelenmiş olan söz budur.
- *İşaya 40:6-8.

BAP 2

İMDİ her kötülüğü, ve her hileyi, ve ikiyüzlülükleri ve hasetleri ve bütün çekiştirmeleri atarak,

2. eğer Rabbin lâtif olduğunu tattınızsa, yeni doğmuş çocuklar gibi,
3. ruhanî, hilesiz sütü özleyin, ta ki kurtuluş için onunla büyüyesiniz;
4. ona, insanlar tarafından reddolunmuş, fakat Allah indinde seçme, kıymetli, diri taş yaklaşarak
5. siz de İsa Mesih vasıtası ile Allaha makbul ruhanî kurbanlar takdim etmek üzere, mukaddes kâhinlik olmak için, ruhanî ev olarak diri taşlar gibi bina olunuyorsunuz.
6. Çünkü kitapta vardır: “İşte, Sionda seçme köşe taşı, kıymetli taş koyuyorum, Ve ona iman eden hiç utandırılmıyacaktır.”*
- *İşaya 28:16.

7. İmdi kıymet size, iman edenleredir, fakat iman etmiyenlere: “Yapıcıların reddettikleri taş,

Köşenin başı,”*

*Mezmur 118:22.

8. ve “Sürçme taşı ve tökez kayası oldu.”* Onlar kelâma itaat etmiyerek sürçerler; ve bunun için tayin olunmuşlardır.

*İşaya 8:14.

9. Fakat sizi karanlıktan kendisinin şaşılacak nuruna çağırının faziletlerini ilân edesiniz diye, siz seçme nesil, mülûkâne kâhinlik, mukaddes millet, has kavmsınız;

10. siz bir vakitler kavm değildiniz, fakat şimdi Allahın kavmsınız; merhamete nail olmamıştınız, fakat şimdi merhamete nail oldunuz.

11. Ey sevgililer, cana karşı cenkleşen nefsanî arzulardan garipler ve misafirler gibi çekinmenizi rica ederim;

12. kötülük işliyenler gibi sizi çekiştirdikleri şeyde iyi işlerinizi görerek ziyaret gününde Allaha izzet versinler diye, Milletler arasında iyi yaşayışınız olsun.

13. Rab uğrunda her insanî nizama, gerek kırالا, hepsine faik olduğundan;

14. gerek valilere, kötülük işliyenlerin cezası, ve iyilik işliyenlerin methi için onun tarafından gönderilmiş olduklarından, tâbi olun.

15. Çünkü Allahın iradesi böyledir; hür adamlar gibi, ve hürriyetinizi kötülük perdesi gibi kullanarak değil,

16. fakat Allahın kulları gibi iyilik işliyerek akılsız adamların cehaletini susturun.

17. Bütün insanlara hürmet edin. Kardeşliği sevin. Allahtan korkun. Kırالا hürmet edin.

18. Ey hizmetçiler, efendilerinize, yalnız iyilere ve mülâyimlere değil, fakat ters huylu olanlara da tam korku ile itaat edin.

19. Çünkü eğer biri haksız yere elem çekerek Allaha karşı vicdandan ötürü hüznölere dayanırsa, bu makbuldür.

20. Çünkü günah işliyerek yumruklandığınız vakit sabrederseniz, ne şeref vardır? fakat iyilik işliyerek elem çekip sabrederseniz, Allah nezdinde bu makbuldür.

21. Çünkü bunun için çağırıldınız; zira Mesih dahi kendi izleri ardınca gidesiniz diye, size bir örnek bırakarak sizin için elem çekti;

22. o, günah işlemedi, ve onun ağzında hile bulunmadı;

23. tahkir olunduğunda ona karşı tahkir etmezdi; elem çektiğinde tehdit etmezdi; fakat doğruluk üzere hükmedene kendisini teslim ederdi;

24. günahlara ölmüş olarak salâha yaşıyalım diye, o kendisi bizim günahlarımızı haç üzerinde bedeninde taşıdı; onun berelerile siz şifa buldunuz.

25. Çünkü yoldan sapan koyunlar gibi idiniz; fakat şimdi canlarınızın Çobanına ve Nazırına döndünüz.

BAP 3

EY kadınlar, aynı suretle siz kendi kocalarınıza tâbi olun, ta ki bazıları kelâma itaat etmezlerse,

2. korku içinde iffetli yaşayışınızı görerek, karılarının yaşayışı ile sözsüz kazanılsınlar.

3. Sizin süsünüz dışardan, saç örme ve altınlar takma ve esvaplar giyinme değil,

4. fakat Allah indinde çok kıymetli olan halim ve sakin ruhun fena bulmaz süsü, yüreğin gizli insanı olsun.

5. Çünkü bir vakitler Allaha ümit bağliyan mukaddes kadınlar da kendi kocalarına tâbi olarak kendilerini böyle süslerlerdi;

6. nitekim Sara İbrahime, efendi çağırarak ona itaat etti; siz de iyilik ederek ve hiç bir dehşetten korkmıyarak onun çocukları olursunuz.

7. Ey kocalar, siz ayni suretle daha zayıf kaba, ve hayat inayetinin hemvarislerine hürmet eder gibi, kadına hürmet ederek karılarınızla beraber akıl dairesinde oturun, ta ki dualarınıza mani olmasın.
8. Velhasıl, hepiniz hemfikir, derttaş, kardeş seven, şefkatli, alçak gönüllü olun;
9. kötülüğe karşı kötülükle, yahut hakarete karşı hakaretle ödemiyerek, fakat bilâkis hayırdua edin; çünkü berekete varis olasınız diye, bunun için çağırıldınız.
10. Çünkü: “Hayatı sevmek, Ve iyi günler görmek istiyen, Dilini şerden, Dudaklarını da hile ile söylemekten tutsun;
11. Ve şerden sakınsın, ve iyilik etsin, Selâmeti arasın, ve onun ardınca koşsun.
12. Çünkü Rabbin gözleri salihler üzerindedir, Ve kulakları onların yalvarışlarına açıktır; Fakat Rabbin yüzü şer işliyenlere karşıdır.”*
- *Mezmur 34:12-16.
13. Eğer iyi işe gayretli olursanız, size kötülük edecek olan kimdir?
14. Fakat salâh için elem çekseniz bile, size ne mutlu! Onların korktuğundan korkmayın ve sıkılmayın;
15. fakat Mesihî Rab olarak yüreklerinizde takdis edin; iyi vicdanınız olup sizde olan ümit hakkında sizden her sebep sorana, hilim ve korku ile cevap vermeğe daima hazır olun;
16. ta ki Mesihîte sizin iyi yaşayışınızı takbih edenler, sizi zemmettikleri şeyde utandırılınsınlar.
17. Çünkü eğer Allahın iradesi bu ise, iyilik işliyerek elem çekmeniz, kötülük işliyerek çekmenizden daha iyidir.
18. Çünkü bizi Allaha götürsün diye, salih olan Mesih de, salih olmıyanlar uğruna günahlar için, bedende öldürülmüş, fakat ruhta diriltilmiş olarak, bir defa öldü;
19. o ruh ile de gidip zindanda olan ruhlara vâzettı;
20. bunlar bir vakitler Nuhun günlerinde gemi hazırlanırken, Allahın sabrı beklediği zaman, itaatsiz olmuşlardı; o gemide bir kaç, yani, sekiz can su ile kurtuldular;
21. o da, yani, vaftiz (bedenin kirinin atılması değil, fakat Allaha doğru iyi vicdanın dileğidir), hakikî benzeyişe göre İsa Mesihin kıyamı ile şimdi sizi kurtarıyor.
22. Kendisi göke gitmiş, melekler ve hükûmetler ve kudretler ona tâbi kılınmış olarak Allahın sağındadır.

BAP 4

- İMDİ Mesih bedende elem çektiğinden, siz de ayni fikirle silâhlanın; çünkü bedende elem çekmiş olan adam gûnahtan vazgeçmiştir;
2. ta ki bedende baki kalan vaktinizi artık insanların arzularına değil, fakat Allahın iradesine göre yaşıyasınız.
 3. Çünkü fücûrda, şehvetlerde, sarhoşluklarda, maskaralıklarda, içki âlemlerinde ve caiz olmıyan putperestliklerde yürümüş olarak, Milletlerin muradını işlemek için geçmiş olan vakit yeter;
 4. fiskın ayni ifratına onlarla beraber koşmamanızı size söverek garip görürler;
 5. onlar dirilere ve ölülere hükmetmeğe hazır olana hesap vereceklerdir.
 6. Çünkü bedende insanlara göre hükmolunsunlar, fakat ruhta Allaha göre yaşasınlar diye, bunun için ölümlere de incil vâzolundu.
 7. Fakat bütün şeylerin sonu yakındır; imdi akıllı olun, ve dua etmek için ayık olun;
 8. her şeyden evel birbirinize olan sevginiz coşkun olsun, çünkü sevgi bir çok günahları örter;
 9. birbiriniz için söylenmiyerek misafirperver olun;
 10. her biri nasıl mevhibe aldı ise, birbirinize Allahın çeşit çeşit inayetinin iyi kâhyaları gibi o mevhibe ile hizmet edin;

11. eğer biri söylüyorsa, Allahın vahiylerine göre söylesin; eğer biri hizmet ediyorsa, Allahın tedarik ettiği kuvvetten olarak hizmet etsin, ta ki İsa Mesih vasıtası ile Allah her şeyde taziz olunsun; izzet ve kudret ebetler ebedince onundur. Amin.
12. Ey sevgililer, sizi imtihan için olan aranızdaki ateşli tecrübeyi size garip bir şey oluyormuş gibi, garip saymayın;
13. fakat Mesihin elemlerine hissedar olduğunuz derecede sevinin, ta ki onun izzetinin keşfolunmasında, çok mesrur olarak sevinirsiniz.
14. Eğer Mesihin adı için sitem olunursanız, size ne mutlu! çünkü izzetin ve Allahın Ruhu üzerinizde kalır.
15. Fakat sizden biri katil, yahut hırsız, yahut mücrim olarak, yahut başkalarının işine karışan bir adam olarak elem çekmesin;
16. lâkin Hıristiyan olarak elem çekerse, utanmasın, ancak bu isimle Allahı taziz etsin.
17. Çünkü Allahın evinden hükmün başlaması vaktidir; ve eğer önce bizden başlarsa, Allahın inciline itaat etmeyenlerin sonu ne olur?
18. Ve eğer salih güçlkle kurtulursa, fasık ve günahkâr nerede görünecektir?
19. Bunun için Allahın iradesine göre elem çekenler iyilik işlemekle canlarını sadık olan Yaratana emanet etsinler.

BAP 5

- İMDİ aranızda olan ihtiyarlara, onlar gibi ihtiyar, ve Mesihin elemlerinin şahidi, ve keşfolunacak izzete dahi hissedar olarak rica ederim:
2. Aranızda olan Allahın sürüsünü, mecburiyetle değil, fakat rıza ile, yakışksız kazanç için değil, fakat istekle,
 3. size emanet olunanlara musallat olur gibi değil, fakat sürüye örnek olarak Allaha göre güdün.
 4. Ve Baş Çoban zuhur ettiği zaman solmaz izzet tacına nail olacaksınız.
 5. Siz de, ey gençler, ihtiyarlara tâbi olun. Ve hepiniz birbirinize karşı alçak gönüllülüğü takının; çünkü Allah mağrurlara karşı durur, fakat alçak gönüllülere lütfeder.
 6. İmdi vaktinde sizi yükseltsin diye, Allahın kudretli eli altında nefsinizi alçaltın;
 7. bütün kaygınızı onun üzerine atın, çünkü o sizi kayırır.
 8. Ayık olun, uyanık olun; hasmınız İblis kimi yutacağını arıyarak gümürdenen aslan gibi dolaşıyor;
 9. dünyada olan kardeşlerinize de ayni elemelerin çektirildiğini bilerek ona karşı imanda sabit durun.
 10. Ve sizi Mesihde kendi ebedî izzetine çağıran bütün inayetlerin Allahı, sizi bir müddet elem çektikten sonra kendisi ikmal edecek, pekiştirecek, kuvvetlendirecektir.
 11. Ona ebetler ebedince kudret olsun. Amin.
 12. Kendisini sadık bir kardeş saydığım Silvanus vasıtası ile size kısaca yazdım, sizi teşvik ederek Allahın hakikî inayeti budur diye, şahadet ettim; onda durun.
 13. Babildeki sizinle beraber seçilmiş olan kilise, ve oğlum Markos size selâm eder.
 14. Muhabbet öpüşü ile birbirinize selâm edin. Sizlere, Mesihde olan hepinize, selâmet olsun.

PETRUS 2

BAP 1

İSA Mesihin kulu ve resulü Simun Petrus, Allahımızın ve Kurtarıcı İsa Mesihin salâhında bizimle müsavi surette kıymetli imana nail olanlara:

2. Allahın ve Rabbimiz İsanın bilgisinde size inayet ve selâmet çoğaltılsın;
3. bizi kendi izzeti ve faziletile çağırının bilgisi vasıtası ile onun ilâhi kudreti hayata ve takvaya ait bütün şeyleri bize vermiş olduğundan,
4. bunlar vasıtası ile siz şehvet ile dünyada olan fesattan kurtulmuş olarak, ilâhî tabiate hissedar olasınız diye, kıymetli ve çok büyük vaatler bize verilmiştir.
5. İşte, bu sebeple de bütün gayreti katarak imanınızla fazileti, ve faziletinizle bilgiyi,
6. ve bilginizle zaptı nefsi, ve zaptı nefsinizle sabrı, ve sabrınızla takvayı,
7. ve takvanızla kardeş sevgisini, ve kardeş sevginizle sevgiyi tedarik edin.
8. Çünkü bu şeyler sizde olur ve çoğalırsa, sizi Rabbimiz İsa Mesihin bilgisinde aylak ve semeresiz komaz.
9. Çünkü kendisinde bu şeyler olmıyan kördür, uzağı görmez, ve eski günahlarından temizlendiğini unutmuştur.
10. Bunun için daha ziyade, ey kardeşler, davetinizi ve intihabınızı sabit kılmağa gayret edin, çünkü bu şeyleri yaparsanız, hiç bir vakit sürçmezsiniz;
11. çünkü böylece Rabbimiz ve Kurtarıcımız İsa Mesihin ebedî melekûtuna girmek size bol bol hazırlanacaktır.
12. Bunun için her ne kadar bu şeyleri biliyorsanız, ve sizde olan hakikatte sabit kılınmış iseniz de, size bunları hatırlatmağa daima hazır olacağım.
13. Ve bu çadırda bulunduğum müddetçe size hatırlatıp uyandırmağı doğru sayarım;
14. ve bilirim ki Rabbimiz İsa Mesihin de bana gösterdiği üzre çadırımın kaldırılması yakındır.
15. Ve ben göçtükten sonra, her vakit bu şeyleri hatırlıyabilmeniz için de gayret edeceğim.
16. Çünkü düzme masallara uymamış, fakat onun haşmetini gözlerimizle görmüş olarak size Rabbimiz İsa Mesihin kudretini ve zuhurunu bildirdik.
17. Çünkü en Azametli olan İzzet makamından kendisine: “Benim sevgili Oğlum budur, ondan razıyım,” diye böyle bir ses geldiği zaman, Baba Allahtan şeref ve izzet aldı;
18. ve mukaddes dağda onunla beraber bulunurken, gökten gelen bu sesi biz kendimiz işittik.
19. Ve bizde daha sabit peygamberlik sözü vardır; gün ağarıp sabah yıldızı yüreklerinizde doğuncuya kadar, karanlık yerde nur saçan bir چراغ gibi ona dikkat ederek iyi yaparsınız;
20. önce bunu bilmelisiniz ki kitabın hiç bir peygamberliği hususî tefsirden değildir.
21. Çünkü peygamberlik asla insanın iradesile gelmemiştir, fakat insanlar Ruhülkudüs tarafından sevkolunarak Allahtan söylediler.

BAP 2

FAKAT kavmda yalancı peygamberler de olduğu gibi, aranızda da yalancı muallimler olacaklardır; onlar kendilerini satın alan Rabbi bile inkâr edip kendi üzerlerine tez helâki getirerek, içeri helâk edici bid’atler sokacaklardır.

2. Ve çoğu onların fücurlarının ardınca gideceklerdir; onların yüzünden hakikat yoluna küfrolunacaktır.
3. Ve tamahta düzme sözlerle sizi kendilerine tüccar malı edeceklerdir; kadimden beri onlara olan hüküm gecikmez, ve onların helâki uyuklamaz.
4. Çünkü eğer Allah günah işlediklerinde melekleri esirgemiyip fakat hüküm için hıfzolunmak üzre onları cehenneme atıp karanlık zincirlerine teslim etti ise;
5. ve kadim dünyayı esirgemiyip fakat fasıkların dünyası üzerine tufanı getirdiği zaman, salâh

vaizi, Nuhu, diğer yedi kişile hıfzetti ise;

6. ve fisk ile yaşıyacak olanlara örnek etmiş olarak Sodom ve Gomorra şehirlerini küle çevirip harabiyetle hükmetti ise;

7. ve fasıkların fücür içinde olan yaşayışları ile kederlenen salih Lûtu kurtardı ise

8. (çünkü o salih, aralarında otururken, görüp işiterek onların haksız işleriyle günden güne salih canına eziyet ederdi);

9. Rab dindarları imtihanından kurtarmağı, ve haksızları, ve bilhassa şehvet murdarlığında beden arkasından yürüyüp hâkimiyeti tahkir edenleri,

10. hüküm günü için tekdir altında tutmağı bilir. Cüretkârlar ve mağrurlar izzetlere küfretmekte titremezler;

11. halbuki melekler, kuvvet ve kudrette daha büyük oldukları halde, Rabbin huzurunda bunlara karşı küfrederek hüküm getirmezler.

12. Fakat onlar tutulmak ve telef edilmek üze doğmuş olan tabiaten hayvanlar, idraksiz mahlûklar gibi, cahili oldukları şeylerde küfrederek,

13. haksızlık ücreti olarak haksızlık çekip gündüzün keyfetmeğı zevk sayarlar; lekeler ve utançlardır; sizinle yiyip içtikleri vakit, kendi hileleriyle keyfederler;

14. zina ile dolu ve gûnahtan geri kalmıyan gözleri olup sebatsız canları kandırırlar; tamaha alıştırılmış yürekleri olup lânet çocuklarıdır;

15. Beor oğlu Balamın yolunu tutmuş olarak, doğru yolu bırakıp saptılar; o, haksızlık ücretini sevdi,

16. fakat kendi suçları için tevbih edildi; sessiz eşek insan sesile söyliyerek peygamberin çılgınlığına mani oldu.

17. Onlar suyu olmıyan pınarlar, ve kasırganın sürdüğü sislerdir; onlar için koyu karanlık saklanılmıştır.

18. Çünkü dalâlette yaşıyanlardan henüz kurtulmakta olanları boş ve şişkin sözler söyliyerek fücurlarla bedenın şehvetlerinde kandırırlar;

19. kendileri fesat kulları oldukları halde, onlara hürriyet vadederler; çünkü bir kimse kendini yenene kul olur.

20. Çünkü Rab ve Kurtarıcı İsa Mesihin bilgisile dünya murdarlıklarından kurtulduktan sonra, onlara tekrar karışarak mağlup oldularsa, onların son hali ilk halinden daha fena olmuştur.

21. Çünkü bildikten sonra kendilerine teslim edilmiş olan mukaddes emirden geri dönmektense, salâh yolunu bilmemiş olmak onlara daha iyi olurdu.

22. Onlara hakikî mesele göre oldu: Köpek yine kusmuğına, ve domuz yıkandıktan sonra, çamurda yuvarlanmaya döndü.

BAP 3

ŞİMDİ, ey sevgililer, size bu ikinci mektubu yazıyorum;

2. ikisinde de, mukaddes peygamberler tarafından önce söylenmiş olan sözleri ve Rab ve Kurtarıcının resulleriniz vasıtası ile olan emrini hatırlıyasınız diye, saf fikrinizi ihtar suretile uyandırıyorum;

3. evvelâ şunu bilirsiniz ki son günlerde alaycılar kendi arzularına göre yürüyerek, ve:

4. Onun zuhurunun vadi nerededir? çünkü babaların uyudukları günden beri her şey hilkatın başlangıcından olduğu gibi kalıyor, diye alay ederek geleceklerdir.

5. Çünkü onlar bunu istiyerek unutuyorlar ki gökler kadimden beri, ve yer Allahın sözü ile sudan ve su vasıtası ile kaim olarak mevcut idiler;

6. bunlar vasıtası ile o zamanki dünya su ile bastırılmış olarak helâk oldu;

7. fakat şimdiki gökler ve yer aynı kelâm ile ateş için saklanılarak hüküm, ve fasık adamların

helâk gününe kadar hıfzolunuyorlar.

8. Fakat, ey sevgililer, şu bir şeyi unutmayın ki Rabbin indinde bir gün bin yıl, ve bin yıl bir gün gibidir.

9. Bazılarının gecikmek zannettikleri gibi Rab vadi hakkında gecikmez, fakat bazılarının helâk olmalarını istemiyerek ancak bütün insanlar tövbeye dönsünler diye, sizin hakkınızda tahammül ediyor.

10. Fakat Rabbin günü hırsız gibi gelecektir; onda gökler büyük gürültü ile zeval bulacaklar, ve unsurlar yanarak eriyecekler, ve yer ve onda olan işler yanıp biteceklerdir.

11. Bütün bu şeyler böylece eriyeceğinden, Allahın gününün zuhurunu bekliyerek ve şiddetle arzuliyarak bütün mukaddes yaşayış ve takvada sizin ne gibi adamlar olmanız lâzımdır?

12. O günün zuhuru sebebile gökler yanarak eriyecekler ve unsurlar çok hararetle eriyecektirler.

13. Fakat biz onun vadine göre yeni gökler ve yeni yer bekliyoruz; onlarda salâh duracaktır.

14. Bunun için, ey sevgililer, mademki bu şeyleri bekliyorsunuz, onun nazarında selâmette kusursuz ve lekesiz bulunmağa gayret edin.

15. Ve Rabbinizin sabrını da kurtuluş sayın; nitekim sevgili kardeşimiz Pavlus da kendisine verilmiş olan hikmete göre size yazmıştır,

16. nitekim bütün mektuplarında bu şeyler hakkında söylüyor; onlarda güç anlaşılan bazı şeyler vardır ki cahiller ve sebatsızlar, diğer yazıları olduğu gibi, bunları da kendi helâkleri için çevirirler.

17. İmdi, ey sevgililer, fasıkların sapıklığı ile sürüklenerek kendi sebatınızdan düşmiyesiniz diye, önceden bunları bilerek sakının.

18. Ancak Rabbiniz ve Kurtarıcımız İsa Mesihin inayetinde ve bilgisinde büyüün. Şimdi ve ebediyen ona izzet olsun. Amin.

YUHANNA 1

BAP 1

HAYAT Kelâmı hakkında, başlangıçtan var olanı, işittiğimizi, gözlerimizle gördüğümüzü, temaşa ettiğimizi ve ellerimizin dokunduğunu

2. (ve hayat izhar olundu, ve gördük, ve şehadet ediyoruz, ve Babanın nezdinde olup bize izhar olunan hayatı, ebedî hayatı, size ilân ediyoruz),

3. evet, gördüğümüzü ve işittiğimizi size de ilân ediyoruz; ta ki, sizin de bizimle beraber müşareketiniz olsun; gerçek müşareketimiz de Baba ile ve Oğlu İsa Mesih ile;

4. sevincimiz de ikmal olunsun diye, bu şeyleri size yazıyoruz.

5. Ondandır işittiğimiz ve size ilân etmekte olduğumuz haber şudur ki Allah nurdur ve onda hiç karanlık yoktur.

6. Eğer onunla müşareketimiz vardır diyor ve karanlıkta yürüyorsak, yalan söylüyoruz ve hakikati yapmıyoruz;

7. fakat kendisi nurda olduğu gibi, eğer nurda yürürsek, birbirimizle müşareketimiz olur, ve onun Oğlu İsanın kanı bizi her günahattan temizler.

8. Eğer günahımız yoktur dersek, kendi kendimizi aldatırız, ve bizde hakikat olmaz.

9. Eğer günahlarımızı ikrar edersek, günahlarımızı bize bağışlamak, ve bizi her haksızlıktan temizlemek için o sadık ve âdildir.

10. Eğer günah işlemedik dersek, onu yalancı ederiz, ve bizde onun kelâmı olmaz.

BAP 2

EY küçük çocuklarım, günah işlemiyesiniz diye, bu şeyleri size yazıyorum. Ve eğer biri günah işlerse, Babanın nezdinde Şefaâtçimiz, salih İsa Mesih, vardır;

2. ve kendisi günahlarımıza, ve yalnız bizim günahlarımıza değil, fakat bütün dünyaya kefarettir.

3. Ve eğer onun emirlerini tutarsak, onu tanıdığımızı bununla biliriz.

4. Onu tanıyorum, diyen ve onun emirlerini tutmayan yalancıdır, ve kendisinde hakikat yoktur;

5. fakat kim onun sözünü tutarsa, gerçekten Allahın sevgisi onda ikmal edilmiş olur. Onda olduğumuzu bununla biliriz;

6. onda duruyorum diyene, o nasıl yürüdü ise, kendisi de öyle yürümek gerektir.

7. Ey sevgililer, size yeni emir değil, fakat başlangıçtan size olan eski emri yazıyorum; eski emir işittiğiniz sözdür.

8. Size tekrar yeni bir emir yazıyorum, o şey onda ve sizde hakikîdir; çünkü karanlık geçmekte, ve hakikî nur zaten parlamaktadır.

9. Nurda olduğunu söyleyen ve kardeşinden nefret eden şimdiye kadar karanlıktadır.

10. Kardeşini seven nurda durur, ve onda sürçme sebebi yoktur.

11. Fakat kardeşinden nefret eden karanlıktadır, ve karanlıkta yürüyor, ve nereye gittiğini bilmiyor, çünkü karanlık onun gözlerini kör etmiştir.

12. Ey küçük çocuklar, size yazıyorum, çünkü onun ismi uğruna günahlarınız size bağışlandı.

13. Ey babalar, size yazıyorum, çünkü başlangıçtan olanı tanıyorsunuz. Ey gençler, size yazıyorum, çünkü şeriri yendiniz. Ey küçük çocuklar, size yazıyorum, çünkü Babayı tanıyorsunuz.

14. Ey babalar, size yazdım, çünkü başlangıçtan olanı tanıyorsunuz. Ey gençler, size yazdım, çünkü kuvvetlisiniz ve Allahın sözü sizde duruyor, ve şeriri yendiniz.

15. Dünyayı ve dünyada olan şeyleri sevmeyin. Eğer bir kimse dünyayı severse, onda Babanın sevgisi yoktur.

16. Çünkü dünyada olan her şey, bedenın şehveti, ve gözlerin şehveti, ve hayat gururu, Babadan değil, fakat dünyadandır.

17. Ve dünya ve onun şehveti geçer, fakat Allahın iradesini yapan ebediyen durur.

18. Ey küçük çocuklar, son saattir, ve Mesih muhalifi gelir diye işitmiş olduğunuz gibi, şimdi de çok Mesih muhalifleri çıkmıştır; bundan biliyoruz ki son saattir.

19. Bizden çıktılar, fakat bizden değildiler; çünkü bizden olsalardı, bizimle beraber kalırlardı; fakat hepsinin bizden olmadıkları izhar edilsin diye, çıktılar.

20. Ve sizin Mukaddes olan tarafından meshiniz vardır, ve her şeyi bilirsiniz.

21. Hakikati bilmediğiniz için değil, fakat onu, ve her yalanın hakikatten olmadığını bildiğiniz için size yazdım.

22. İsanın Mesih olduğunu inkâr eden yalancı değilse, kim yalancıdır? Babayı ve Oğulu inkâr eden, Mesih muhalifidir.

23. Oğulu her inkâr eden adamda Baba da yoktur; Oğulu ikrar eden adamda Baba da vardır.

24. Başlangıçtan işittiğiniz sizde kalsın. Eğer başlangıçtan işittiğiniz sizde kalırsa, siz de Oğulda ve Babada kalacaksınız.

25. Ve kendisinin bize ettiği vâit budur, ebedî hayattır.

26. Bu şeyleri sizi saptırmak isteyenler hakkında size yazdım.

27. Ve size gelince, ondan aldığınız mesh sizde kalır, ve bir kimsenin size öğretmesine ihtiyacınız yoktur; fakat onun meshi her şey hakkında size nasıl öğretirse, ve hakikîdir ve yalan değildir, ve size nasıl öğretti ise, onda durursunuz.

28. Ve şimdi, ey küçük çocuklar, eğer izhar olunursa, cesaretimiz olsun, ve kendi zuhurunda

ondan utanmıyalım diye, onda durun.

29. Eğer onun salih olduğunu bilerseniz, salâh işliyen her adamın ondan doğduğunu da bilirsiniz.

BAP 3

BAKIN, Allahın çocukları çağırılalım diye, Baba bize ne çeşit sevgi verdi; ve öyleyiz. Bu sebepten dünya bizi tanımıyor, çünkü onu tanımadı.

2. Ey sevgililer, şimdi Allahın çocuklarıyız, ve ne olacağımız henüz izhar olunmadı. Eğer o izhar olunursa, ona benzer olacağımızı biliriz, çünkü onu olduğu gibi göreceğiz.

3. Ve ona ümit bağliyan her adam, o saf olduğu gibi, kendini saf kılar.

4. Her günah işliyen şeriate tecavüz eder, ve günah şeriate tecavüzdür.

5. Ve günahları kaldırsın diye, onun izhar olunduğunu bilirsiniz; ve onda günah yoktur.

6. Onda duran her adam günah işlemez, her günah işliyen onu görmemiş ve tanımamıştır.

7. Ey küçük çocuklar, kimse sizi saptırmassın; o salih olduğu gibi, salâh işliyen salihdir;

8. günah işliyen İblisendir, çünkü İblis başlangıçtan beri günah işliyor. Bunun için Allahın Oğlu, İblisin işlerini çözsün diye, izhar olundu.

9. Her Allahtan doğmuş olan günah işlemez, çünkü onun tohumu kendisinde kalır; ve günah işliyemez, çünkü Allahtan doğmuştur.

10. Allahın çocukları ile İblisin çocukları bunda bellidir; salâh işlemiyen ve kardeşini sevmiyen her adam Allahtan değildir.

11. Çünkü başlangıçtan işittiğiniz tenbih şudur: birbirimizi sevelim;

12. şerirden olan ve kardeşini öldüren Kain gibi değil. Ve onu niçin öldürdü? Çünkü kendi işleri kötü, fakat kardeşinin işleri salikti.

13. Ey kardeşler, eğer dünya sizden nefret ederse, şaşmayın.

14. Biz ölümden hayata geçtiğimizi biliriz, çünkü kardeşleri seviyoruz. Sevmiyen ölümden kalır.

15. Kardeşinden nefret eden her adam katildir; ve bilirsiniz ki hiç bir katilde, kendisinde duran ebedî hayat yoktur.

16. Sevgiyi bununla biliyoruz; çünkü o bizim uğrumuza canını verdi; bizim de kardeşler uğruna canlarımızı vermemiz gerektir.

17. Fakat kimde dünya malı olur, ve kardeşini ihtiyaçta görür, ve ona karşı şefkatini kaparsa, Allahın sevgisi onda nasıl kalır?

18. Ey küçük çocuklar, sözle ve dille değil, ancak işle ve hakikatle sevelim.

19. Hakikatten olduğumuzu bununla bileceğiz, ve onun önünde yüreğimizi tatmin edeceğiz;

20. çünkü yüreğimiz bizi mahkûm ederse, Allah yüreğimizden daha büyüktür ve her şeyi bilir.

21. Ey sevgililer, eğer yüreğimiz bizi mahkûm etmezse, Allahın indinde cesaretimiz olur;

22. ve her ne dilersek ondan alırız, çünkü onun emirlerini tutuyoruz, ve onun indinde makbul olan şeyleri yapıyoruz.

23. Ve onun emri şudur: bize emrettiği gibi Oğlunun, İsa Mesihin, ismine inanalım ve birbirimizi sevelim.

24. Ve onun emirlerini tutan onda ve o da kendisinde durur. Ve onun bizde durduğunu bununla, bize verdiği Ruhtan, biliriz.

BAP 4

- EY sevgililer, her ruha inanmayın, fakat Allahtan mıdır diye, ruhları imtihan edin; çünkü dünyaya çok yalancı peygamberler çıkmışlardır.
2. Allahın Ruhunu şununla bilirsiniz: İsa Mesih bedende gelmiştir, diye ikrar eden her ruh Allahtandır;
 3. ve İsayı ikrar etmiyen her ruh Allahtan değildir; ve Mesih muhalifinin ruhu budur; onun gelmekte olduğunu işittiniz ve zaten şimdi dünyadadır.
 4. Ey küçük çocuklar, siz Allahtansınız, ve onları yendiniz; çünkü sizde olan, dünyada olandan daha büyüktür.
 5. Onlar dünyadandırlar; bu sebeple dünyadan söylerler, ve dünya onları dinler.
 6. Biz Allahtanız, Allahı bilen bizi dinler, Allahtan olmıyan bizi dinlemez. Hakikat ruhunu ve sapıklık ruhunu bundan biliriz.
 7. Ey sevgililer, birbirimizi sevelim, çünkü sevgi Allahtandır, ve her seven adam Allahtan doğmuştur, ve Allahı bilir.
 8. Sevmiyen adam Allahı bilmez, çünkü Allah sevgidir.
 9. Allahın sevgisi bizde şununla izhar olundu: Onun vasıtası ile yaşıyalım diye, Allah biricik Oğlunu dünyaya gönderdi.
 10. Sevgi bundadır, biz Allahı sevdik değil, ancak o bizi sevdi, ve günahlarımıza kefarete olarak Oğlunu gönderdi.
 11. Ey sevgililer, eğer Allah bizi böylece sevdi ise, bizim de birbirimizi sevmemiz gerektir.
 12. Hiç bir vakit kimse Allahı görmemiştir; eğer birbirimizi seversek, Allah bizde durur ve onun sevgisi bizde ikmal edilmiş olur;
 13. onun bizde ve bizim onda durduğumuzu şununla, bize Ruhundan vermiş olması ile biliyoruz.
 14. Ve biz gördük ve şehadet ederiz ki Baba Oğlunu dünyanın Kurtarıcısı olarak gönderdi.
 15. Her kim İsa Allahın Oğludur diye ikrar ederse, Allah onda, ve o Allahta durur.
 16. Ve biz Allahın bize olan sevgisini biliriz ve ona inandık. Allah sevgidir, ve sevgide duran Allahta durur, ve Allah onda durur.
 17. Hüküm gününde cesaretimiz olsun diye, sevgi bizimle bunda ikmal edilmiş olur; çünkü o nasılsa, biz de bu dünyada öyleyiz.
 18. Sevgide korku yoktur; ancak kâmil sevgi korkuyu dışarı atar, çünkü korkuda işkence vardır; ve korkan adam sevgide ikmal edilmemiştir.
 19. Biz seviyoruz, çünkü önce o bizi sevdi.
 20. Eğer bir adam: Allahı seviyorum, der ve kardeşinden nefret ederse, yalancıdır; çünkü görmüş olduğu kardeşini sevmiyen, görmemiş olduğu Allahı sevemez.
 21. Ve onun tarafından, Allahı seven kardeşini de sevsin, diye emrimiz vardır.

BAP 5

- İSA Mesih'tir, diye iman eden her adam Allahtan doğmuştur; ve tevlit edeni seven her adam ondan doğmuş olanı sever.
2. Ne zaman Allahı sever, ve onun emirlerini yaparsak, bununla Allahın çocuklarını sevdiğimizi biliriz.
 3. Çünkü Allah sevgisi şudur ki onun emirlerini turalım; ve onun emirleri ağır değildirler.
 4. Çünkü Allahtan doğmuş olan herkes dünyayı yener; ve dünyayı yenmiş olan galebe budur, yani, imanımızdır.
 5. İsanın Allahın Oğlu olduğuna iman edenden başka, dünyayı yenen kimdir?
 6. Su ve kan vasıtası ile, yalnız su ile değil, fakat su ile ve kan ile gelmiş olan budur, İsa Mesih'tir.

7. Ve şehadet eden Ruhtur, çünkü Ruh hakikattir.
8. Çünkü şehadet edenler üçtür: Ruh ve su ve kan, ve üçü birde mutabıktırlar.
9. Eğer insanların şehadetini kabul ediyorsak, Allahın şehadeti daha büyüktür; çünkü Allahın kendi Oğlu hakkında ettiği şehadet budur.
10. Allahın Oğluna iman edenin onda şehadeti vardır; Allaha iman etmiyen onu yalancı etmiştir; çünkü Allahın kendi Oğlu hakkında ettiği şehadete iman etmemiştir.
11. Ve şehadet budur ki Allah bize ebedî hayat verdi, ve bu hayat kendi Oğlundadır.
12. Kendisinde Oğul olanda hayat vardır; kendisinde Allahın Oğlu olmayanda hayat yoktur.
13. Ebedî hayatınız olduğunu bilesiniz diye, size, Allahın Oğlunun ismine iman edenlere, bu şeyleri yazdım.
14. Onun huzurunda bizde olan cesaret budur ki eğer kendi iradesine göre bir şey dilersek, bizi dinler;
15. ve her dilediğimiz şeyde bizi dinlediğini bilirsek, kendisinden dilediğimiz dilekleri almakta olduğumuzu biliriz.
16. Eğer bir kimse kardeşinin ölüme götürmiyen bir günah işlemekte olduğunu görürse, diliyecek, ve ölüme götürmiyen günah işliyenlere Allah hayat verecektir. Ölüme götüren günah vardır; onun hakkında rica etsin demiyorum.
17. Her haksızlık günahdır; ve ölüme götürmiyen günah vardır.
18. Allahtan doğmuş olan her adamın günah işlemediğini biliriz; fakat Allahtan doğan kendini tutar, ve şerir ona dokunmaz.
19. Biliriz ki, biz Allahtanız, ve bütün dünya şerirdedir.
20. Ve biliyoruz ki, Allahın Oğlu gelmiştir, ve hakikî olanı bilelim diye, bize anlayış vermiştir, ve biz hakikî olanda, yani, kendi Oğlunda, İsa Mesih'teyiz. Hakikî Allah ve ebedî hayat budur.
21. Ey küçük çocuklar, kendinizi putlardan koruyun.

YUHANNA 2

- BU ihtiyardan, hakikatte sevdiğim, ve yalnız benim değil, ancak bütün hakikati bilenlerin de, 2. bizde duran ve ebediyen bizimle kalacak olan hakikatten dolayı sevdikleri seçilmiş hanıma, ve onun çocuklarına:
3. Baba Allahtan ve Babanın Oğlu İsa Mesih'ten hakikatte ve sevgide inayet, merhamet, selâmet bizimle olacaktır.
 4. Senin çocuklarından bazılarını, Babadan emir aldığımız gibi hakikatte yürümekte bulduğumdan çok seviniyorum.
 5. Ve şimdi, ey hanım, sana yeni bir emir yazar gibi değil, ancak başlangıçtan bizde olanı yazarak sana rica ediyorum: Birbirimizi sevelim.
 6. Ve sevgi budur; onun emirlerine göre yürüyelim. Başlangıçtan işittiğiniz gibi, onda yürüyesiniz diye, emir budur.
 7. Çünkü dünyaya çok saptıranlar çıktılar; onlar İsa Mesih'in bedende geldiğini ikrar etmiyorlar. Saptıran ve Mesih muhalifi olan budur.
 8. İşlediğimiz şeyleri kaybetmiyesiniz, fakat dolgun ücret alınız diye, kendinize dikkat edin.
 9. İleri gidip Mesih'in taliminde kalmıyan her adamda Allah yoktur; talimde duranda hem Baba ve hem de Oğul vardır.
 10. Eğer biri size gelir, bu talimi getirmezse, kendisini eve kabul etmeyin, ve ona selâm vermeyin.
 11. Çünkü ona selâm veren onun kötü işlerine hissedar olur.
 12. Size yazacak çok şeylerim olduğu halde, kâğıt ve mürekkeple yazmak istemedim; fakat

yanınıza gelmek, ve yüzyüze söyleşmek ümidindeyim, ta ki sevincimiz tamamlanmış olsun.

13. Senin seçilmiş kızkardeşinin çocukları sana selâm ederler.

YUHANNA 3

BU ihtiyardan, kendisini hakikatte sevdiğim sevgili Gayusa.

2. Ey sevgili, senin canın refahta olduğu gibi, sen bütün şeylerde refahta ve sıhhatte olasın diye, dua ederim.

3. Çünkü kardeşler gelip sen hakikatte yürümekte olduğun gibi, senin hakikatine şahadet ettikleri zaman, çok sevindim.

4. Bundan, çocuklarımla hakikatte yürümekte olduklarını işitmekten, daha büyük sevincim yoktur.

5. Ey sevgili, kardeşlere ve bununla beraber gariplere her ne işliyorsan, sadık bir iş yapıyorsun;

6. onlar kilise huzurunda senin sevgine şahadet ettiler; onları Allaha lâıyk surette yola çıkarmakla iyi edeceksin;

7. çünkü Milletlerden bir şey alınıyor İsim uğruna çıktılar.

8. İmdi biz hakikatte iş arkadaşları olalım diye, bu gibileri iyi kabul etmeğe borçluyuz.

9. Kiliseye bazı şeyler yazdım; fakat aralarında faik olmak sevdasında olan Diotrefis bizi kabul etmiyor.

10. Bundan dolayı, eğer gelirsem, bize karşı fena sözlerle gevezelik ederek onun yaptığı işlerini hatırlatacağım; ve bununla iktifa etmiyerek kendisi kardeşleri kabul etmiyor, ve etmek istiyenlere mani oluyor, ve onları kiliseden dışarı atıyor.

11. Ey sevgili, kötüye değil, ancak iyiye uy. İyilik yapan Allahtandır; kötülük yapan Allahı görmemiştir.

12. Herkes tarafından, ve bizzat hakikat tarafından da Dimitriosia şahadet olunuyor; ve biz de şahadet ediyoruz, ve bilirsin ki şahadetimiz hakikâtdir.

13. Sana yazacak çok şeylerim vardı, fakat mürekkep ve kalemle yazmak istemem;

14. fakat yakında seni görmek ümidindeyim, ve yüzyüze konuşuruz. Sana selâmet olsun.

Dostlar sana selâm ederler. Dostlara adlı adınca selâm et.

YAHUDA

İSA Mesihin kulu ve Yakubun kardeşi Yahuda, Baba Allahta sevilmiş ve İsa Mesihte hıfzedilmiş olan davetlilere:

2. Size merhamet ve selâmet ve muhabbet çoğaltılsın.

3. Ey sevgililer, müşterek kurtuluşumuz hakkında size yazmağa son derece gayret ederken, mukaddeslere bir kere teslim edilmiş olan iman için cehdedin diye, rica ederek size yazmağa mecbur oldum.

4. Çünkü Allahımızın inayetini fücra değışen, ve tek Efendimiz ve Rabbimiz İsa Mesihi inkâr eden fasıklar, bu mahkûmiyet için kadim zamandan haklarında önceden yazılmış olan bazı adamlar içeri sokuldular.

5. İmdi bir kere her şeyi bildiğiniz halde, size hatırlatmak istiyorum ki Rab kavımı Mısır diyarından kurtarmışken, iman etmiyenleri sonra helâk etti.

6. Ve kendilerinin reisliğini hıfzetmemiş, fakat kendi meskenlerini terketmiş olan melekleri büyük günün hükmü için ebedî bağlarla karanlık altında sakladı.

7. Nitekim onlarla aynı surette zina etmiş ve başka beden ardına düşmüş olan Sodom ve Gomorra ve onların etrafındaki şehirleri ebedî ateş cezasını çekmekte olarak örnek gösterirler.
8. Fakat bunlar da aynı surette hulya ederek bedeni murdar ediyorlar, ve hâkimiyeti hiçe sayıyorlar, ve izzetlere sövüyorlar.
9. Fakat baş melek Mikael İblise muhalefet ederek, Musanın cesedi hakkında mücadele ederken, ona karşı söverek bir hüküm getirmeğe cesaret etmedi; fakat: Rab seni azarlasın, dedi.
10. Fakat bunlar bilmedikleri şeylere sövüyorlar; ve anlayışsız hayvanlar gibi tabiatle anladıkları şeylerde helâk olurlar.
11. Vay onlara! çünkü Kainin yoluna gittiler, ve ücret için Balamın sapıklığına atıldılar, ve Korahın karşı koymasında helâk oldular.
12. Bunlar sizin muhabbet ziyafetlerinizde sizinle yiyip içtikleri zaman, lekelerdir, korkusuzca kendilerini besliyen çobanlardır; rüzgâr tarafından sürüklenen yağmursuz bulutlar; iki kere ölmüş, kökten sökülmiş, sonbaharın meyvasız ağaçları;
13. kendi ayıplarını saçan denizin vahşi dalgaları; serseri yıldızlardır, onlar için ebediyen koyu karanlık hıfzolunmuştur.
14. Ve Âdemden sonra yedinci olan Hanok bunlara da peygamberlik ederek dedi:
15. Bütün insanlara karşı hükmü icra için, ve fîsk ile yaptıkları bütün fîsk işleri hakkında, ve kendisine karşı fasık günahkârların söyledikleri bütün sert şeyler hakkında, bütün fasıkları ilzam için, işte, Rab onbinlerce mukaddeslerle geldi.
16. Bunlar söylenen, şikâyet eden, şehvetlerine göre yürüyenlerdir, ve onların ağzı büyük şişkin sözler söyler; kazanç için şahsa itibar edenlerdir.
17. Fakat siz, ey sevgililer, Rabbimiz İsa Mesihin resulleri tarafından önceden söylenen sözleri hatırlayın, ki size:
18. Son vakitte eğlenenler, kendi fîsk ve şehvetlerine göre yürüyenler olacaklardır, diyorlardı.
19. Bunlar ayrılık yapanlar, nefsanîler, kendilerinde Ruh olmıyanlardır.
20. Fakat siz, ey sevgililer, kendinizi en mukaddes olan imanınız üzerine bina ederek, Ruhûlkudûste dua ederek,
21. ebedî hayat için Rabbimiz İsa Mesihin merhametini bekliyerek kendinizi Allahın sevgisinde tutun.
22. Ve tereddüt içinde olan bazılarına merhamet edin,
23. bazılarını ateşten çekerek kurtarın; ve beden tarafından lekelenen esvaptan da ikrah ederek, bazılarına korku ile merhamet edin.
24. İmdi sizi sürçmekten korumağa, ve kendi izzetinin huzurunda büyük sevinçle lekesiz durdurmağa kadir olan Kurtarıcımız tek Allaha,
25. Rabbimiz İsa Mesih vasıtası ile her vakitten evel, ve şimdi, ve bütün vakitlere kadar izzet, haşmet, hâkimiyet ve kudret olsun. Amin.

VAHİY

BAP 1

- İSA Mesihin Vahyidir; onu Allah yakında vaki olması lâzım gelen şeyleri kullarına göstermek için kendisine verdi; ve o, meleği vasıtası ile gönderip kulu Yuhannaya onu işaret etti;
2. o da Allahın kelâmına ve İsa Mesihin şehadetine, yani, gördüğü şeylerin hepsine, şehadet etti.
 3. Okuyana, ve peygamberliğinin sözlerini dinliyenlere, ve onda yazılmış olan şeyleri tutanlara ne mutlu; çünkü vakit yakındır.

4. Yuhanna Asyada olan yedi kiliseye: Var olan ve var olmuş olan ve gelecek olan tarafından, ve kendi tahtının huzurunda bulunan yedi Ruhtan, ve sadık şahit,
5. ve ölülerden ilk doğan, ve dünya kırallarının reisi İsa Mesih'ten, size inayet ve selâmet olsun. Bizi sevene, ve kendi kanında bizi günahlarımızdan azat etmiş olana,
6. ve bizi kendi Babası Allaha melekût ve kâhinler kılmış olana, ebetler ebedince izzet ve kudret olsun. Amin.
7. İşte, bulutlarla geliyor, ve her göz, ve onu delenler de kendisini göreceklerdir; ve dünyanın bütün kabileleri onun üzerine dövüneceklerdir. Evet, Amin.
8. Var olan ve var olmuş olan ve gelecek olan, her şeye kadir olan Rab Allah diyor: *Alfa ve Omega** benim.
- *Bak, bap 21:6.
9. İsada olan sıkıntıya ve melekûta ve sabra sizinle beraber hissedar olan ben, Yuhanna kardeşiniz, Allahın sözü ve İsanın şehadeti için Patmos denilen adada idim.
10. Rabbin gününde Ruhta oldum, ve arkamda boru sesi gibi büyük bir ses işittim:
11. Gördüğünü kitaba yaz, ve yedi kiliseye, Efesosa ve İzmir'e ve Bergamaya ve Tiyatiraya ve Sardise ve Filadelfyaya ve Laodikyaya gönder, diyordu.
12. Ve benimle söyleşen sesi görmek için döndüm. Ve döndüğümde, yedi altın şamdan,
13. ve şamdanların ortasında ayağa kadar uzun esvapla giyinmiş ve göğsüne altın kuşak kuşanmış insan oğluna benzer birini gördüm.
14. Ve onun başı ve saçları ak, yapağı gibi ak, kar gibi idi; ve onun gözleri ateş alevi gibi idi;
15. ve onun ayakları fırında kaledilmiş parlak tunca benziyordu; ve onun sesi çok suların sesi gibi idi.
16. Ve sağ elinde yedi yıldız vardı, ve ağzından iki ağızlı keskin bir kılıç çıkıyordu; ve yüzü, kuvvetinde parlayan güneş gibi idi.
17. Ve onu gördüğüm zaman, onun ayakları önüne ölü gibi düştüm. Ve sağ elini benim üzerime koyup dedi: Korkma, birinci ve son,
18. ve Diri olan benim; ve ölü idim, ve işte, ebetler ebedince diriyim, ve ölümün ve ölümler diyarının anahtarları bendedir.
19. İmdi gördüğün şeyleri, ve olan şeyleri, ve bundan sonra vaki olacak şeyleri,
20. benim sağ elimde gördüğün yedi yıldızın sırrını, ve yedi altın şamdanı yaz. Yedi yıldız yedi kilisenin melekleridir, ve yedi şamdan yedi kilisedir.

BAP 2

- EFESOSTA olan kilisenin meleşine yaz: Yedi yıldızı sağ elinde tutan, yedi altın şamdanın ortasında yürüyen, şu şeyleri diyor:
2. Senin işlerini ve emeğini ve sabrını ve kötülere dayanamadığını bilirim, ve resul değilken kendilerine resul diyenleri tecrübe ettin, ve onları yalancı buldun;
 3. ve sabrın vardır, ve benim ismim uğruna dayandın ve yorulmadın.
 4. Fakat sana karşı bir şeyim var, o da ilk sevgini bırakmış olmandır.
 5. İmdi nereden düştüğünü hatırla, ve tövbe et, ve evelki işleri yap; yoksa tövbe etmediğin halde, sana gelirim, ve senin şamdanını yerinden kaldırıyorum.
 6. Fakat sende şu var ki Nikolaîlerin işlerinden ikrah edersin, ben de onlardan ikrah ederim.
 7. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor. Galip olana, ona Allahın cennetinde olan hayat ağacından yemeği ihsan edeceğim.
 8. Ve İzmirde olan kilisenin meleşine yaz: Ölmüş ve tekrar dirilmiş olan, birinci ve sonuncu, şu şeyleri diyor:
 9. Senin sıkıntını, ve fakirliğini (fakat zenginsin), ve Yahudi değil, ancak Şeytanın havrası

iken kendilerine Yahudi diyenlerin küfrünü bilirim.

10. Çekmek üzre olduğun şeylerden korkma; işte, İblis tecrübe olunasınız diye, sizden bazılarını zindana atacak, ve on gün sıkıntınız olacaktır. Ölüme kadar sadık ol, ve sana hayat tacını vereceğim.

11. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor. Galip olan ikinci ölümden zarar görmeyecektir.

12. Ve Bergamada olan kilisenin meleşine yaz:

13. İki ağızlı keskin kılıcı olan şu şeyleri diyor: Nerede oturduğunu bilirim; Şeytanın tahtı oradadır; ve ismimi sıkı tutuyorsun, ve aranızda, Şeytanın oturduğu yerde, öldürülen sadık şahidim Antipasın günlerinde bile, bana olan imanını inkâr etmedin.

14. Fakat sana karşı bir kaç şeyim var; çünkü orada Balamın öğretişini tutanların var; o, put kurbanları yesinler ve zina etsinler diye, İsrail oğullarının önüne tökez atmağı Balaka öğretti.

15. Aynı surette böylece Nikolaîlerin talimini tutanların da vardır.

16. İmdi tövbe et, yoksa sana çabuk gelirim, ve onlara karşı ağzımın kılıcı ile cenk ederim.

17. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor. Galip olana saklı mandan* vereceğim, ve ona beyaz taş vereceğim, ve taş üzerine, alandan başka kimsenin bilmediği yeni bir isim yazılmıştır.

*Çıkış 16:33.

18. Ve Tiyatirada olan kilisenin meleşine yaz: Ateş alevi gibi gözleri olan ve ayakları parlak tunca benziyen Allahın Oğlu şu şeyleri diyor:

19. Senin işlerini ve sevgini ve imanını ve hizmetini ve sabrını ve son işlerinin evlâkilerden daha çok olduğunu bilirim.

20. Fakat sana karşı bir şeyim var; kendisine peygamber diyen İzebel kadını bırakıyorsun; ve o, kullarıma zina etmeğı ve put kurbanları yemeğı talim edip saptırıyor.

21. Ve tövbe etsin diye, kendisine vakit verdim; ve kendi zinasından tövbe etmek istemiyor.

22. İşte, onu bir yatağı ve, onun işlerinden tövbe etmezlerse, kendisile zina edenleri büyük sıkıntıya atacağım.

23. Ve onun çocuklarını ölümlle öldüreceğim; ve bütün kiliseler bilecekler ki gönülleri ve yürekleri araştıran benim; ve her birinize işlerinize göre vereceğim.

24. Fakat size, Tiyatirada olan diğerlerine, kendilerinde bu talim olmıyanların hepsine, onların dediğı gibi Şeytanın derin şeylerini bilmiyenlere diyorum: Üzerinize başka yük koymam.

25. Fakat ben gelinceye kadar, sizde olanı sıkı tutun.

26. Ve galip olup sona kadar işlerimi tutana, ben de Babamdan nasıl aldım, ona milletler üzerine hâkimiyet vereceğim;

27. çömlekçi kapları parçalandığı gibi onları demir çomakla güdecektir.

28. Ve ona sabah yıldızını vereceğim.

29. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor.

BAP 3

VE Sardiste olan kilisenin meleşine yaz: Allahın yedi Ruhu ve yedi yıldız kendisinde olan bu şeyleri diyor: Senin işlerini bilirim; yaşıyorsun diye ismin var, ve ölüsün.

2. Uyanık ol, ve ölmek üzre olan baki şeyleri kuvvetlendir; çünkü Allahımın indinde senin işlerini ikmal edilmiş bulmadım.

3. İmdi nasıl aldığını ve işittiğini hatırla, ve tut, ve tövbe et. İmdi eğer uyanık olmazsan, hırsız gibi geleceğim ve senin üzerine hangi saatte geleceğimi bilmiyeceksin.

4. Fakat Sardiste bir kaç kimselerin var ki onlar kendi esvaplarını kirletmediler; ve benimle beraber beyazlarda yürüyecekler; çünkü lâyıktırlar.

5. Galip olan böylece beyaz esvapla giyinecek; ve onun adını hayat kitabından silmiyeceğim,

ve onun adını Babamın indinde ve onun meleklerinin indinde ikrar edeceğim.

6. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor.

7. Ve Filadelfyada olan kilisenin meleğine yaz:

Mukaddes, hakikî, Davudun anahtarı kendisinde olan, açan, ve kimse kapamıyacaktır, ve kapıyan, ve kimse açmaz, bu şeyleri diyor:

8. Senin işlerini bilirim (işte, senin önüne kimsenin kapayamayacağı açılmış kapı koydum), ki biraz kuvvetin var, ve benim sözümü tuttun, ve ismimi inkâr etmedin.

9. İşte, Şeytanın havrasından olan bazılarını, Yahudi değilken ancak yalan söyliyip kendilerine Yahudi diyenleri veriyorum; işte, onları öyle edeceğim ki gelecekler ve senin ayaklarının önünde secde kılacaklar, ve benim seni sevdiğimi bileceklerdir.

10. Mademki sabrımın sözünü tuttun, yer üzerinde oturanları tecrübe etmek için bütün dünya üzerine gelecek tecrübe saatinden ben de seni tutacağım.

11. Çabuk geleceğim; kimse senin tacını almasın diye, sende olanı sıkı tut.

12. Galip olanı Allahımın makdisinde direk edeceğim, ve artık dışarı çıkmıyacak; ve onun üzerine Allahımın ismini, ve Allahımın şehrinin, Allahımdan gökten inen yeni Yerusâlimin ismini ve benim yeni ismimi yazacağım.

13. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor.

14. Ve Laodikyada olan kilisenin meleğine yaz:

Amin, sadık ve hakikî şahit, Allahın hilkatinin başlangıcı, bu şeyleri diyor:

15. Senin işlerini bilirim, ne soğuksun ne de sıcak; keşke soğuk yahut sıcak olaydın.

16. Böylece ne sıcak ve ne de soğuk, ılık olduğun için, seni ağzımdan kusacağım.

17. Mademki: Zenginim, ve zenginleştım, ve ihtiyacım yoktur, diyorsun, ve zavallı ve acınacak halde ve fakir ve kör ve çıplak olduğunu bilmiyorsun;

18. zengin olasın diye, ateşle tasfiye edilmiş altın, ve giyinesin ve çıplaklığının ayıbı görünmesin diye, beyaz esvap, ve göresin diye, gözlerine sürmek için göz ilâcı benden satın almağı sana nasihat ediyorum.

19. Ben sevdiklerimin hepsini tevbih ve tedip ederim; imdi gayretli ol ve tövbe et.

20. İşte, kapıda duruyor ve çalışıyorum; eğer biri sesimi işitir ve kapıyı açarsa, onun yanına gireceğim, ve ben onunla, ve o benimle akşam yemeğı yiyeceğiz.

21. Ben nasıl galip oldum ve Babamla onun tahtında oturdumsa, galip olana da benimle benim tahtımda oturmağı vereceğim.

22. Kulağı olan işitsin, Ruh kiliselere ne diyor.

BAP 4

BU şeylerden sonra gördüm, ve işte, gökte açılmış bir kapı vardı, ve boru sesi gibi benimle söyleştığını işitmiş olduğum evelki ses dedi: Buraya çık, ve bundan sonra olması lâzım gelen şeyleri sana göstereceğim.

2. Hemen Ruhta oldum, ve işte, gökte bir taht konulmuş, ve taht üzerinde bir oturan vardı,

3. ve oturan görünüşte yeşim ve kırmızı akik taşına benzerdi, ve tahtın çevresinde görünüşte zümrüde benzer bir alâimisema vardı.

4. Ve tahtın etrafında yirmi dört taht; ve tahtlar üzerinde oturan, başları üzerinde altın taçlar ve beyaz esvaplar giyinmiş yirmi dört ihtiyar vardı.

5. Ve tahttan şimşekler ve sesler ve gök gürlemeleri çıkıyordu. Ve tahtın önünde yanan yedi ateş meşalesi vardı, onlar Allahın yedi Ruhudur.

6. Ve tahtın önünde billûra benzer sanki camdan bir deniz; ve tahtın önünde ve tahtın etrafında önden ve arkadan gözlerle dolu dört canlı mahlûk vardı.

7. Ve birinci mahlûk aslana benzer, ve ikinci mahlûk danaya benzer, ve üçüncü mahlûkun

yüzü insan yüzü gibi, ve dördüncü mahlûk uçan kartala benzerdi.

8. Ve dört mahlûktan her birinin altı kanadı olup etrafı ve içi gözlerle doludur, ve: Kuddûs, kuddûs, kuddûs, var olmuş, ve var olan ve gelecek olan, her şeye Kadir Rab Allah! diyerek gündüz ve gece rahat etmezler.

9. Ve canlı mahlûklar taht üzerinde oturana, ebetler ebedince hay olana izzet ve hürmet ve şükran verdikçe,

10. yirmi dört ihtiyar taht üzerinde oturanın önünde yere kapanırlar, ve ebetler ebedince hay olana secde ederler, ve taçlarını tahtın önüne atarak derler:

11. Ya Rabbimiz ve Allahımız, izzeti ve hürmeti ve kudreti almağa lâıksın, çünkü bütün şeyleri sen yarattın, ve senin iradenle mevcut idiler, ve yaratıldılar.

BAP 5

VE tahtın üzerinde oturanın sağ elinde içerden ve arkadan yazılmış yedi mühürle mühürlenmiş bir kitap gördüm.

2. Ve: Kitabı açmağa ve onun mühürlerini çözmeğe kim lâıktır? diye büyük sesle ilân eden kuvvetli bir melek gördüm.

3. Ve gökte ve yer üzerinde ve yer altında kimse kitabı açamıyor, ve ona bakamıyordu.

4. Ve çok ağlıyordum, çünkü kitabı açmağa ve ona bakmağa lâıkt kimse bulunmadı;

5. ve ihtiyarlardan biri bana dedi: Ağlama; işte Yahuda sıptından olan Aslan, Davudun Kökü, kitabı ve onun yedi mühürlerini açmağa galip geldi.

6. Ve tahtın ve dört canlı mahlûkun ortasında ve ihtiyarların ortasında duran boğazlanmış gibi bir Kuzu gördüm; yedi boynuzu ve yedi gözü vardı, bunlar bütün dünyaya gönderilmiş olan Allahın yedi Ruhudur.

7. Ve geldi ve tahtın üzerinde oturanın sağ elinden kitabı aldı.

8. Ve onu aldığı zaman, dört canlı mahlûk ve yirmi dört ihtiyar, her birinde çenk ve mukaddeslerin duaları olan buhurlarla dolu altın taslar olarak, Kuzunun önünde yere kapandılar.

9. Ve yeni bir ilâhi terennüm ederek diyorlardı: Kitabı almağa, ve onun mühürlerini açmağa lâıksın; çünkü boğazlandın, ve kendi kanınla her sıpttan ve dilden ve kavmdan ve milletten insanları Allaha satın aldın,

10. ve onları Allahımıza melekût ve kâhin kıldın, ve dünya üzerinde saltanat süreceklerdir.

11. Ve gördüm, ve tahtın ve canlı mahlûkların ve ihtiyarların etrafında çok meleklerin sesini işittim, ve onların sayısı on binlerce on binler, ve binlerce binler idi;

12. büyük sesle diyorlardı: Boğazlanmış Kuzu kudreti ve serveti ve hikmeti ve kuvveti ve hürmeti ve izzeti ve bereketi almağa lâıktır.

13. Ve gökte ve yer üzerinde ve yer altında ve deniz üzerinde olan her mahlûkun ve onlarda olan bütün şeylerin: Taht üzerinde oturana, ve Kuzuya ebetler ebedince bereket ve hürmet ve izzet ve kudret olsun, dediklerini işittim.

14. Ve dört canlı mahlûk: Amin, diyorlardı. Ve ihtiyarlar yere kapandılar ve secde kıldılar.

BAP 6

VE Kuzu yedi mühürden birini açtığı zaman, gördüm, ve dört canlı mahlûktan birinin gök gürlemesi gibi bir sesle: Gel, dediğini işittim.

2. Ve gördüm, ve işte, bir kır at, ve onun üzerine binmiş olanın bir yayı vardı; ve kendisine bir

taç verildi; ve yensin diye yenerek çıktı.

3. Ve ikinci mührü açtığı zaman, ikinci canlı mahlûkun: Gel, dediğini işittim.

4. Ve başka bir at, bir al at çıktı; ve onun üzerine binmiş olana, dünyadan selâmeti kaldırmağa, ve birbirini boğazlatmak için ruhsat verildi; ve kendisine büyük bir kılıç verildi.

5. Ve üçüncü mührü açtığı zaman, üçüncü canlı mahlûkun: Gel, dediğini işittim. Ve gördüm, ve işte, yağız bir at, ve onun üzerine binmiş olanın elinde bir terazi vardı.

6. Ve dört canlı mahlûkun ortasında sanki bir sesin: Bir ölçek* buğday bir dinara, ve üç ölçek! arpa bir dinara; ve zeytinyağı ve şaraba zarar etme, dediğini işittim.

*Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

7. Ve dördüncü mührü açtığı zaman: Gel, diyen dördüncü canlı mahlûkun sesini işittim.

8. Ve gördüm, ve işte, bir kula at, ve onun üzerine binmiş olanın ismi Ölümdü; ve ölümler diyarı onun ardınca geliyordu. Ve onlara kılıçla ve kıtlıkla ve ölümle, ve dünyanın vahşi hayvanları ile öldürmek için dünyanın dörtte biri üzerine hâkimiyet verildi.

9. Ve beşinci mührü açtığı zaman, mezbah altında Allahın kelâmı sebeble, ve kendilerinde olan şahadet sebeble boğazlanmış olanların canlarını gördüm;

10. ve büyük sesle çağırarak dediler: Ey mukaddes ve hakikî olan Efendi, ne vakte kadar hükmetmiyeceksin, ve dünyada oturanlardan kanımızın intikamını almiyacaksın?

11. Ve onlardan her birine beyaz kaftan verildi, ve kendileri gibi öldürülecek olan kapı yoldaşları ve kardeşleri devirlerini tamam edinciye kadar, kısa bir müddet rahat etmeleri kendilerine denildi.

12. Ve altıncı mührü açtığı zaman, gördüm, ve büyük zelzele oldu, ve güneş kıldan çul gibi siyah oldu, ve bütün ay kan gibi oldu;

13. ve gökün yıldızları, incir ağacı büyük yel tarafından sarsıldığında ham incirleri attığı gibi, yer üzerine düştüler.

14. Ve gök, dürülmekte olan bir tomar gibi çekildi; ve her bir dağ ve ada yerlerinden kaldırıldılar.

15. Ve dünyanın kırılları ve büyükleri ve binbaşlıları ve zenginleri ve kudretlileri ve her kul ve hür adam mağaralara ve dağların kayalarına saklandılar;

16. ve dağlara ve kayalara diyorlardı: Üzerimize düşün, ve taht üzerinde oturanın yüzünden, ve Kuzunun gazabından bizi gizleyin;

17. çünkü onların gazabının büyük günü geldi, ve kim durabilir?

BAP 7

BUNDAN sonra yer üzerine, ve deniz üzerine, ve her hangi bir ağaç üzerine yel esmesin diye, yerin dört yelini tutarak, yerin dört köşesi üzerinde duran dört melek gördüm.

2. Ve hay olan Allahın mührü kendisinde olarak, şarktan çıkan başka bir melek gördüm; ve yere ve denize zarar etmek kendilerine verilmiş olan dört meleğe büyük sesle çağırıp dedi:

3. Biz alınları üzerine Allahımızın kullarını mühürleyinciye kadar, yere ve denize ve ağaçlara zarar etmeyin.

4. Ve mühürlenmiş olanların sayısını işittim; İsrail oğullarının her sıptından, yüz kırk dört bin mühürlenmişti.

5. Yahuda sıptından on iki bin mühürlenmişti;

Ruben sıptından on iki bin,

Gad sıptından on iki bin,

6. Aşer sıptından on iki bin,

Naftali sıptından on iki bin,

Manasse sıptından on iki bin,

7. Şimeon sıptından on iki bin,
Levi sıptından on iki bin,
İssakar sıptından on iki bin,
8. Zebulun sıptından on iki bin,
Yusuf sıptından on iki bin,
Benjamin sıptından on iki bin mühürlenmişti.
9. Bu şeylerden sonra gördüm, ve işte, beyaz kaftanlarla giyinmiş ve ellerinde hurma dalları ile tahtın önünde ve Kuzunun önünde durmakta olan, her milletten ve sıptlardan ve kavmlardan ve dillerden, kimsenin saymağa kadir olmadığı büyük kalabalık vardı;
10. ve büyük sesle çağırıp diyorlardı:
Kurtarış, taht üzerinde oturan Allahımıza ve Kuzuya mahsustur.
11. Ve bütün melekler tahtın ve ihtiyarların ve dört canlı mahlûkun etrafında duruyorlardı, ve tahtın önüne yüzüstü kapandılar, ve Allaha secde kılarak dediler:
12. Amin. Bereket ve izzet ve hikmet ve şükran ve hürmet ve kuvvet ve kudret Allahımıza ebetler ebedince olsun. Amin.
13. Ve ihtiyarlardan biri bana cevap vererek dedi: Beyaz kaftanlarla giyinmiş olan bunlar kimlerdir, ve nereden geldiler?
14. Ve ona dedim: Ey efendim, sen bilirsin. Ve bana dedi: Bunlar o büyük sıkıntıdan gelenlerdir, ve kaftanlarını yıkadılar, ve onları Kuzunun kanında beyaz ettiler.
15. Bunun için Allahın tahtının önündedirler, ve onun mabedinde gündüz ve gece ona hizmet ediyorlar; ve taht üzerinde oturan, çadırını onların üzerine kuracaktır.
16. Artık acıkmıyacaklar ve artık susamıyacaklar; ve ne güneş, ne de bir sıcaklık onlara vurmayacaktır;
17. çünkü tahtın ortasında olan Kuzu onları güdecek, ve hayat sularının pınarlarına onları götürecektir; ve Allah gözlerinden bütün gözyaşlarını silecektir.

BAP 8

- VE yedinci mührü açtığı zaman, yarım saat kadar gökte sükût oldu.
2. Ve Allahın önünde duran yedi meleği gördüm; ve onlara yedi boru verildi.
 3. Ve başka bir melek geldi, ve elinde altın buhurdan olarak mezbahın üzerinde durdu, ve tahtın önünde olan altın mezbah üzerinde bütün mukaddeslerin dualarına katsın diye, kendisine çok buhur verildi.
 4. Ve Allahın önünde meleğin elinden mukaddeslerin duaları ile buhurların dumanı çıktı.
 5. Ve melek buhurdanı aldı ve mezbahın ateşinden onu doldurdu, ve yer üzerine attı; ve gök gürlemeleri ve sesler ve şimşekler ve zelzele oldu.
 6. Ve kendilerinde yedi boru olan yedi melek boru çalmağa hazırlandılar.
 7. Ve birincisi boru çaldı, ve kan ile karışmış dolu ve ateş oldu, ve yer üzerine atıldı; ve yerin üçte biri yandı, ve ağaçların üçte biri yandı, ve bütün yeşil ot yandı.
 8. Ve ikinci melek boru çaldı, ve sanki ateşle yanan büyük bir dağ denizin içine atıldı; ve denizin üçte biri kan oldu;
 9. ve denizde yaşıyan mahlûkların üçte biri öldü; ve gemilerin üçte biri telef oldu.
 10. Ve üçüncü melek boru çaldı, ve gökten meşale gibi yanan büyük bir yıldız ırmakların üçte biri üzerine, ve suların pınarları üzerine düştü;
 11. ve yıldızın ismine Pelin denilir; ve suların üçte biri peline döndü, ve sulardan bir çok insan öldü, çünkü sular acılaştılar.
 12. Ve dördüncü melek boru çaldı, ve güneşin üçte biri, ve ayın üçte biri, ve yıldızların üçte biri vuruldular; ta ki, onların üçte biri kararsın, ve gündüz, üçte biri, ve gece de aynı surette

ışık vermesin.

13. Ve gördüm, ve gökün ortasında uçan bir kartalın büyük sesle: Boru çalacak olan üç meleğin baki kalan boru seslerinden, yer üzerinde oturanlara, Vay, vay, vay! dediğini işittim.

BAP 9

VE beşinci melek boru çaldı, ve gökten yere düşmüş bir yıldız gördüm; ve ona cehennem kuyusunun anahtarı verildi.

2. Ve cehennem kuyusunu açtı, ve kuyudan büyük bir külhan dumanı gibi duman çıktı; ve kuyunun dumanından güneş ve hava karardı.

3. Ve dumandan yeryüzüne çekirgeler çıktılar; yerin akreplerinde kudret olduğu gibi, onlara da kudret verildi.

4. Ve onlara denildi ki, yerin otuna, bir yeşil şeye, ve bir ağaca değil, ancak alınları üzerinde Allahın mührü olmıyan adamlara zarar versinler.

5. Ve kendilerine, onları öldürmesinler, ancak onlara beş ay eziyet edilsin, diye ruhsat verildi; ve onların eziyeti, insanı soktuğu zaman, akrep eziyeti gibi idi.

6. Ve insanlar o günlerde ölümü arıyacaklar, ve onu asla bulmıyacaklar; ve ölmeği arzu edecekler, ve ölüm onlardan kaçacaktır.

7. Ve çekirgelerin şekilleri cenk için hazırlanmış atlara benziyordu; ve başları üzerinde sanki altına benzer taşlar vardı, ve yüzleri insanların yüzleri gibi idi.

8. Ve kadınların saçları gibi saçları vardı, ve onların dişleri aslanların dişleri gibi idiler.

9. Ve demirden zırhlar gibi zırhları vardı; ve kanatlarının sesi arabaların, cenge koşan çok atların sesi gibi idi.

10. Ve akreplere benzer kuyrukları ve dikenleri vardı; ve insanlara beş ay zarar vermek için onların kudreti kuyruklarında idi.

11. Ve onların üzerinde kiral olarak cehennemin meleği vardı, onun adı İbranice Abaddon, ve Yunanca Apollyondur.*

*Bu iki kelime *Helâk edici* demektir.

12. Birinci Vay geçti; bundan sonra, işte, iki Vay daha geliyor.

13. Ve altıncı melek boru çaldı, ve Allahın önünde olan altın mezbahın dört boynuzundan bir ses işittim;

14. elinde boru olan altıncı meleğe diyordu: Büyük Fırat ırmağı yanında bağlı olan dört meleği çöz.

15. Ve insanların üçte birini öldürsünler diye, saat ve gün ve ay ve yıl için hazırlanmış olan dört melek çözüldüler.

16. Ve atlı orduların sayısı iki kere on bin kere on bin idi; onların sayısını işittim.

17. Ve böylece atları, ve ateşten, mor yakut ve kükürttenmiş gibi zırhları olarak onların üzerine binmiş olanları rüyette gördüm; atların başları aslanların başları gibi idi; ve ağızlarından ateş ve duman ve kükürt çıkıyordu.

18. İnsanların üçte biri bunların ağızlarından çıkan ateşten ve dumandan ve kükürtten, bu üç belâdan, öldürüldüler.

19. Çünkü atların kudreti ağızlarında ve kuyruklarındadır; çünkü onların kuyrukları yılanlara benzer, ve başları vardır, ve bunlarla zarar verirler.

20. Ve bu belâlarla öldürülmemiş olan insanların baki kalanları cinlere ve göremiyen ve işitemiyen ve yürüyemiyen altın ve gümüş ve tunç ve taş ve ağaç putlara secde kılmamak üzere kendi ellerinin işlerinden tövbe etmediler;

21. ve kendilerinin katilliklerinden ve sihirbazlıklarından ve kendi zina ve hırsızlıklarından tövbe etmediler.

BAP 10

VE gökten inmekte olan diğer kuvvetli bir melek gördüm; bulutla giyinmiş, ve başı üzerinde alâimisema vardı, ve yüzü güneş gibi ve ayakları ateş direkleri gibi idi;

2. ve elinde açılmış küçük bir kitap vardı; ve sağ ayağını deniz üzerine, ve sol ayağını kara üzerine koydu;

3. ve aslan gümürder gibi büyük bir sesle çağırdı; ve çağırdığı zaman, yedi gök gürlemesi kendi sesleriyle söylediler.

4. Ve yedi gök gürlemesi söyledikleri zaman, yazmak üzre idim; ve gökten: Yedi gök gürlemesinin söylediği şeyleri mühürle, ve onları yazma, diyen bir ses işittim.

5. Ve deniz üzerinde ve kara üzerinde durmakta olduğunu gördüğüm melek sağ elini göke kaldırdı,

6. ve gökü ve onda olanları, ve yeri ve onda olanları, ve denizi ve onda olanları yaratan, ebetler ebedince hay olanın hakkı için yemin etti ki, artık mühlet olmayacak;

7. fakat yedinci meleğin sesinin günlerinde, boru çalacağı zaman, peygamber kullarına müjdelemiş olduğu gibi, Allahın sırrı da tamamlanacaktır.

8. Ve gökten işitmiş olduğum ses benimle tekrar söyleşerek dedi: Git, deniz üzerinde ve kara üzerinde duran meleğin elindeki açılmış kitabı al.

9. Ve meleğin yanına gittim, küçük kitabı bana vermesini söyledim. Ve bana dedi: Al ve onu ye, ve senin karnını acı edecek, fakat ağzında bal gibi tatlı olacak.

10. Ve küçük kitabı meleğin elinden aldım, ve onu yedim; ve ağzımda bal gibi tatlı idi; ve onu yediğim zaman karnım acı oldu.

11. Ve bana dediler: Çok kavmlar ve milletler ve diller ve kırıllar hakkında peygamberlik etmen gerektir.

BAP 11

VE bana değneğe benzer bir kamyı verilip denildi: Kalk, ve Allahın mabedini ve mezbahı ve onda secde kılanları ölç.

2. Ve mabedin dış avlusunu hariçte bırak, ve onu ölçme; çünkü milletlere verildi, ve mukaddes şehri kırk iki ay ayak altında çiğniyecekler.

3. Ve iki şahidime ruhsat vereceğim, ve çulla giyinmiş olarak bin iki yüz altmış gün peygamberlik edeceklerdir.

4. Dünyanın Rabbi önünde duran iki zeytin ağacı ve iki şamdan bunlardır.

5. Ve eğer bir adam kendilerine zarar vermek isterse, onların ağzından ateş çıkar ve düşmanlarını yiyip bitirir; ve eğer bir adam onlara zarar vermek istiyecek olursa, kendisinin bu suretle öldürülmesi gerektir.

6. Onların peygamberlik günlerinde yağmur yağmasın diye, gökü kapamak kudretleri vardır; ve sular üzerinde onları kana döndürmek, ve kaç kere isterlerse, yeri her belâ ile vurmak kudreti kendilerinde vardır.

7. Kendilerinin şahadetini bitirecekleri zaman, cehennemden çıkan canavar onlarla cenk edecek, ve onları yenecek, ve onları öldürecektir.

8. Ve onların cesetleri ruhanîce Sodom ve Mısır denilen büyük şehrin meydanı üzerinde kalacaktır; onların Rabbi de orada haça gerildi.

9. Ve kavmlardan ve sıptlardan ve dillerden ve milletlerden adamlar onların cesetlerini üç

buçuk gün görürler, ve cesetlerinin kabre konulmasına ruhsat vermezler.

10. Ve yeryüzünde oturanlar onlar üzerine sevinirler; ve çok mesrur olup birbirine hediyeler gönderecekler; çünkü bu iki peygamber yeryüzünde oturanlara eziyet ederlerdi.

11. Ve üç buçuk gün sonra onların içine Allahtan hayat ruhu girdi ve ayakları üzerine dikildiler; ve onları görenlerin üzerine büyük korku düştü.

12. Ve gökten onlara: Buraya çıkın, diyen büyük bir ses işittiler. Ve bulutta göke çıktılar; ve düşmanları onları gördüler.

13. Ve o saatte büyük zelzele oldu, ve şehrin onda biri yıkıldı, ve zelzelede yedi bin kişi telef oldular; ve bakileri korkup gökün Allahına izzet verdiler.

14. İkinci Vay geçti; işte, üçüncü Vay çabuk geliyor.

15. Ve yedinci melek boru çaldı ve: Dünyanın kiralığı Rabbimizin ve onun Mesihinin oldu; ve ebetler ebedince saltanat sürecektir, diyerek gökte büyük sesler oldu.

16. Ve Allahın önünde tahtları üzerinde oturan yirmi dört ihtiyar yüz üstü yere kapandılar ve Allaha secde kılarak dediler:

17. Ey her şeye Kadir olan, var olan ve var olmuş olan Rab Allah, sana şükrediyoruz; çünkü kendi büyük kudretini aldın, ve saltanat sürdürün.

18. Ve milletler gazaplandılar, ve senin gazabın geldi, ve ölülerin hükmolunmak ve senin peygamber kullarına ve mukaddeslere ve senin isminden korkanlara, küçüklere ve büyüklere, ücretlerini vermek, ve yeri harap edenleri harap etmek vakti geldi.

19. Ve Allahın gökte olan mabedi açıldı; ve onun mabedinde ahdinin sandığı göründü; ve şimşekler ve sesler ve gök gürlemeleri ve zelzele ve büyük dolu oldu.

BAP 12

VE gökte büyük bir alâmet, güneşle giyinmiş, ve ayakları altında ay, ve başı üzerinde on iki yıldızdan tacı olan bir kadın göründü;

2. ve gebe idi, ve doğurmak için eziyetle olup ağrı çekerek bağıırıyordu.

3. Ve gökte başka bir alâmet göründü; ve işte, yedi başı, ve on boynuzu, ve başları üzerinde yedi tacı olan büyük kıvılcık bir ejder vardı.

4. Ve onun kuyruğu gökün yıldızlarının üçte birini sürükliyordu, ve onları yeryüzüne attı; ve ejder doğurmak üzere olan kadının önünde, doğurduğu zaman onun çocuğunu yutmak için duruyordu.

5. Ve bir oğul, bütün milletleri demir çomakla güdecek bir erkek çocuk, doğurdu; ve onun çocuğu Allahın yanına ve onun tahtının yanına alınıp götürüldü.

6. Ve kadın çöle kaçtı, orada kendisini bin iki yüz altmış gün beslesinler diye, Allah tarafından hazırlanmış yeri vardır.

7. Ve gökte cenk oldu; Mikael ve kendi melekleri ejderle cenketmek için çıktılar; ve ejder ve kendi melekleri cenkettiler,

8. ve galip olmadılar, ve gökte artık onların yeri bulunmadı.

9. Ve İblis ve Şeytan denilen büyük ejder, bütün dünyayı saptıran eski yılan, yeryüzüne atıldı, ve onun melekleri kendisile beraber atıldılar.

10. Ve gökte büyük bir ses işittim:

Allahımızın kurtarıcı, ve kuvveti, ve melekûtu, ve Mesihinin hâkimiyeti şimdi oldu; çünkü kardeşlerimizin ithamcısı, onları Allahımızın önünde gündüz ve gece itham eden, aşağı atıldı.

11. Ve onlar Kuzunun kanı sebebile, ve onların şehadetinin sözü sebebile onu yendiler; ve ölüme kadar canlarını sevmediler.

12. Bunun için, ey gökler ve onlarda oturanlar, mesrur olun. Vay yere ve denize, çünkü İblis vaktinin az olduğunu bilerek büyük gazapla size indi, dedi.

13. Ve ejder yeryüzüne atıldığını görünce, erkek çocuğu doğuran kadına eza etti.
14. Ve yılanın önünden çöle, kendi yerine, uçuşun diye, kadına büyük kartalın iki kanadı verildi; vakit ve vakitler ve yarım vakit orada beslenir.
15. Ve kadını ırmak götürsün diye, yılan onun ardınca ağzından ırmak gibi su fırlattı.
16. Ve yer kadına yardım etti; ve yer ağzını açtı, ve ejderin ağzından fırlattığı ırmağı yuttu.
17. Ve ejder kadına karşı gazaplandı, ve onun zürriyetinden baki kalarak Allahın emirlerini tutup kendilerinde İsanın şehadeti olanlarla cenketmeğe gitti;
18. ve denizin kumu üzerinde durdum.

BAP 13

VE denizden çıkan bir canavar gördüm, on boynuzu ve yedi başı, ve boynuzları üzerinde on tacı, ve başları üzerinde küfür isimleri vardı.

2. Ve gördüğüm canavar kaplana benziyordu, ve ayakları ayının ayakları gibi idi, ve ağzı aslanın ağzı gibi idi; ve ejder ona kendi kudretini ve tahtını ve büyük salâhiyet verdi.
3. Ve başlarından birini ölüm derecesinde yaralanmış gibi gördüm; ve ölüm yarası iyi edildi; ve bütün yeryüzü canavarın ardınca şaştı;
4. ve ejdere secde kıldılar, çünkü salâhiyetini canavara verdi; ve: Canavara kim benzer? ve onunla kim cenk edebilir? diyerek canavara secde kıldılar;
5. ve ona büyük şeyler ve küfürler söyliyken ağız verildi; ve ona kırk iki ay işlemeğe salâhiyet verildi.
6. Allaha karşı küfürler için, onun ismine ve onun çadırına, yani, gökte oturanlara küfretmek için ağzını açtı.
7. Ve ona mukaddeslerle cenketmek ve onları yenmeğe ruhsat verildi; ve ona her sıpt ve kavm ve dil ve millet üzerine salâhiyet verildi.
8. Ve yeryüzünde oturanların hepsi, boğazlanmış Kuzunun hayat kitabında dünya kurulalıdan beri ismi yazılmamış olan her adam, ona secde kılacaklardır.
9. Kimin kulağı varsa, işitsin.
10. Eğer bir adam esirlik için ise, esirliğe gider; eğer biri kılıçla öldürürse onun kılıçla öldürülmesi gerektir. Mukaddeslerin sabrı ve imanı bundadır.
11. Ve yerden çıkan başka bir canavar gördüm; ve kuzu gibi iki boynuzu vardı, ve ejder gibi söyliyordu.
12. Ve birinci canavarın bütün salâhiyetini onun önünde kullanıyor. Ve yeryüzünü ve onda oturanları ölüm yarası iyi edilmiş olan birinci canavara secde ettiriyor.
13. Ve insanların önünde, hattâ gökten yeryüzüne ateş indirecek kadar büyük alâmetler yapıyor.
14. Ve kendisinde kılıç yarası olup yaşamış olan canavara bir suret yapmalarını yeryüzünde oturanlara söyliyerek, canavarın önünde yapmak için kendisine verilmiş olan alâmetler sebebile, yeryüzünde oturanları saptırıyor.
15. Ve ona, canavarın sureti söylesin, ve canavarın suretine tapmıyanların hepsi öldürülsün diye, canavarın suretine nefes vermeğe kudret verildi.
16. Ve küçüklerin ve büyüklerin, ve zenginlerin ve fakirlerin, ve hürlerin ve kulların hepsine, sağ elleri yahut alınları üzerine, onlara damga vurduruyor,
17. ve canavarın adı, yahut adının sayısı damgası kendisinde olmazsa, kimseye alış veriş ettirmiyor.
18. Hikmet buradadır. Anlayışı olan, canavarın sayısını hesap etsin; çünkü insan sayısındır, ve onun sayısı Altı yüz altmış altıdır.

BAP 14

- VE gördüm, ve işte, Kuzu, Sion dağı üzerinde durmakta, ve onunla beraber alınları üzerinde onun ismi, ve Babasının ismi yazılmış olan yüz kırk dört bin kişi vardı.
2. Ve gökten çok suların sesi gibi, ve büyük gök gürlemesinin sesi gibi bir ses işittim; ve işittiğim ses çenklerini çalan çenkçilerin sesi gibi idi;
3. ve tahtın önünde ve dört canlı mahlûkun ve ihtiyarların önünde sanki yeni bir ilâhi terennüm ediyorlar; ve yeryüzünden satın alınmış olan yüz kırk dört bin kişiden başka kimse o ilâhiyi öğrenemez.
4. Kadınlarla lekelenmemiş olanlar bunlardır, çünkü masumdurlar. Bunlar Kuzu nereye giderse, ardınca gidenlerdir. Bunlar Allaha ve Kuzuya turfanda olmak üzre insanlar arasından satın alındılar.
5. Ve onların ağzında yalan bulunmadı; lekesizdirler.
6. Ve yeryüzünde oturanları, ve her milleti ve sıptı ve dili ve kavmı müjdelemek için kendisinde ebedî incil olup gökün ortasında uçan başka bir melek gördüm;
7. büyük sesle diyordu: Allahtan korkun, ve ona izzet verin; çünkü kendi hükmünün saati geldi; ve gökü ve yeri ve denizi ve suların pınarlarını yaratana secde kılın.
8. Ve başka ikinci bir melek ardınca gelip dedi: Yıkıldı, kendi zinasının azgınlığı şarabından bütün milletlere içirmiş olan büyük Babil yıkıldı.
9. Ve onların ardınca başka üçüncü bir melek gelip büyük sesle dedi: Bir kimse canavara ve onun suretine secde kılar, ve alnı üzerine, yahut eli üzerine damgayı kabul ederse,
10. o da kendi gazabının kâsesinde saf olarak hazırlanmış olan Allahın öfkesi şarabından içecektir; ve mukaddes meleklerin önünde ve Kuzunun önünde ateşle ve kükürtle azap edilecektir;
11. ve azaplarının dumanı ebetler ebedince tüter; ve canavara ve onun suretine secde kılanların, ve onun isminin damgasını kim kabul ederse, onların gündüz ve gece rahatları yoktur.
12. Allahın emirlerini ve İsanın imanını tutan mukaddeslerin sabrı bundadır.
13. Ve gökten bir ses işittim, ve dedi: Yaz: Rabde ölen ölümlere bundan böyle ne mutlu! Ruh: Evet, diyor, ta ki, emeklerinden rahat etsinler; çünkü işleri kendileriyle beraber gidiyor.
14. Ve gördüm, ve işte, beyaz bir bulut; ve bulutun üzerinde oturan insan oğluna benzer biri, başı üzerinde altın taç ve elinde keskin orak vardı.
15. Ve mabetten başka bir melek çıktı, bulut üzerinde oturana büyük sesle: Orağını gönder ve biç; çünkü biçmek saati geldi; çünkü yerin hasadı olgundur, diye çağırdı.
16. Ve bulut üzerinde oturan orağını yeryüzüne attı, ve yer biçildi.
17. Ve başka bir melek gökte olan mabetten çıktı; onun da keskin orağı vardı.
18. Ve ateş üzerine hâkimiyeti olan başka bir melek mezbahtan çıktı; ve keskin orağı olana büyük sesle çağırıp dedi: Senin keskin orağını gönder, ve yer asmasının salkımlarını topla; çünkü üzümleri tamamen olgundur.
19. Ve melek orağını yere attı, ve yerin asma mahsulünü topladı, ve Allahın gazabının büyük mâsarasına attı.
20. Ve mâsara şehrin dışında basıldı, ve mâsaradan bin altı yüz ok atımı mesafede kan atların gemlerine kadar çıktı.

BAP 15

VE gökte başka büyük ve acîp bir alâmet, kendilerinde yedi son belâ olan yedi melek gördüm, çünkü Allahın gazabı onlarla itmam olunur.

2. Ve ateşle karışık sanki camdan bir deniz; ve canavarı ve onun suretini ve isminin sayısını yenenleri, Allahın çenkleri ellerinde olarak camdan deniz üzerinde durmakta gördüm.

3. Ve Allahın kulu Musanın ilâhisini ve Kuzunun ilâhisini terennüm ederek diyorlar:

Ey her şeye kadir olan Rab Allah, senin işlerin büyük ve acîptir; ey milletlerin Kırallı, senin yolların doğru ve hakikîdir.

4. Ya Rab, kim korkmıyacak, ve senin ismini taziz etmiyecektir? çünkü yalnız sen kuddûssun, çünkü bütün milletler gelecekler, ve senin önünde secde kılacaklardır, çünkü senin âdil işlerin izhar olundular.

5. Ve bu şeylerden sonra gördüm, ve gökte şahadet çadırı mabedi açıldı;

6. ve kendilerinde yedi belâ olan yedi melek temiz ve parlak ketenle giyinmiş ve göğüslerine altın kuşaklar kuşanmış olarak mabetten çıktılar.

7. Ve dört canlı mahlûktan biri yedi meleğe ebetler ebedince hay olan Allahın gazabı ile dolu yedi altın tas verdi.

8. Ve mabet, Allahın izzetinin ve kudretinin dumanı ile doldu; ve yedi meleğin yedi belâsı itmam olununcıya kadar kimse mabede giremedi.

BAP 16

VE mabetten yedi meleğe: Gidin, ve Allahın gazabının yedi tasını yeryüzüne boşaltın, diyen büyük bir ses işittim.

2. Ve birincisi gitti, ve tasını kara üzerine boşalttı, ve canavarın damgası kendilerinde olan ve onun suretine secde kılan adamlar üzerinde kötü ve iğrenç yara hasıl oldu.

3. Ve ikincisi tasını denize boşalttı; ve ölü kanı gibi kan oldu; ve denizde olanlar, her yaşıyan can, öldü.

4. Ve üçüncüsü tasını ırmaklara ve suların pınarlarına boşalttı; ve kan oldular.

5. Ve sular meleğinin: Ey var olan ve var olmuş olan Kuddûs, âdilsin, çünkü böyle hükmettin;

6. çünkü mukaddeslerin ve peygamberlerin kanını döktüler, ve onlara içmek için kan verdin; lâyıktırlar, dediğini işittim.

7. Ve mezbahın: Evet, ey her şeye kadir olan Rab Allah, senin hükümlerin hakikî ve doğrudur, dediğini işittim.

8. Ve dördüncüsü tasını güneşin üzerine boşalttı; ve insanları ateşle kavurmak kudreti ona verildi.

9. Ve insanlar büyük hararetle kavruldular; ve bu belâlar üzerine hâkimiyeti olan Allahın ismine küfrettiler; ve ona izzet vermek üzre tövbe etmediler.

10. Ve beşincisi tasını canavarın tahtı üzerine boşalttı; ve onun kırallığı karanlık oldu; ve acıdan dillerini ısırıldılar,

11. ve acılarından ve yaralarından gökün Allahına küfrettiler; ve işlerinden tövbe etmediler.

12. Ve altıncısı tasını büyük Fırat ırmağı üzerine boşalttı; ve şarktan gelen kıralların yolu hazırlansın diye, onun suları kurudu.

13. Ve ejderin ağzından ve canavarın ağzından ve yalancı peygamberin ağzından çıkan, kurbağalara benzer, üç murdar ruh gördüm;

14. çünkü alâmetler yapan cin ruhlarıdır; her şeye kadir olan Allahın büyük gününün cengi için onları toplamak üzre, bütün dünyanın kırallarına gidiyorlar.

15. (İşte, hırsız gibi geliyorum. Uyanık olana, ve çıplak gezmesin ve onun ayıbını görmesinler diye, esvabını muhafaza edene ne mutlu!)

16. Ve onları İbranice Armagedon denilen yere topladılar.

17. Ve yedincisi tasını havanın üzerine boşalttı; ve mabetten, tahttan: Oldu, diyerek büyük ses çıktı;
18. ve şimşekler, ve sesler ve gök gürlemeleri oldular; ve büyük zelzele oldu, şöyle ki, insanın yeryüzünde olduğu vakitten beri onun gibi, öyle büyük bir zelzele, olmadı.
19. Ve büyük şehir üç parça oldu, ve milletlerin şehirleri yıkıldılar, ve kendi gazap öfkesinin şarabı kâsesi ona verilmek için büyük Babil, Allahın indinde anıldı.
20. Ve her ada kaçtı, ve dağlar bulunmaz oldular.
21. Ve gökten insanlar üzerine sanki bir talant* ağırlığında büyük dolu yağdı; insanlar da dolu belâsından Allaha küfrettiler; çünkü onun belâsı gayet büyüktü.
- *Tartılar ve ölçüler cetveline bak.

BAP 17

- VE kendilerinde yedi tas olan yedi melekten biri geldi, ve benimle söyleşip dedi: Buraya gel, çok sular üzerinde oturan büyük fahişenin hükmünü sana göstereceğim;
2. onunla yerin kıralları zina ettiler, ve onun zinasının şarabı ile yeryüzünde oturanlar sarhoş oldular.
3. Ve beni Ruhta çöle götürdü; ve yedi başı ve on boynuzu olan küfür isimleriyle dolu kırmızı canavarın üzerine binmiş bir kadın gördüm.
4. Ve kadın çirkinlikler ve kendi zinasının mekruh şeyleriyle dolu bir altın kâse elinde olarak erguvanî ve kırmızı ile kuşanmış, ve altın ve kıymetli taş ve incilerle bezenmişti;
5. ve alnı üzerine bir isim yazılmıştır: SIR, BÜYÜK BABİL, DÜNYANIN FAHİŞELERİNİN VE ÇİRKİNLİKLERİNİN ANASI.
6. Ve kadını mukaddeslerin kanından ve İsanın şahitlerinin kanından sarhoş gördüm. Ve onu görüp büyük şaşkınlıkla şaştım.
7. Ve melek bana dedi: Neden şaştın? kadının ve onu taşıyan yedi başlı ve on boynuzlu canavarın sırrını ben sana söyleyeceğim.
8. Gördüğün canavar var idi, ve yoktur; ve cehennemden çıkmak üzredir, ve helâke gidiyor. Ve yeryüzünde oturanlardan adları dünya kurulalıdan beri hayat kitabında yazılmamış olanlar canavarı gördüklerinde şaşacaklar, çünkü var idi ve yoktur ve olacaktır.
9. Kendisinde hikmet olan anlayış bundadır. Yedi baş, kadının üzerlerinde oturduğu yedi dağ,
10. ve yedi kıraldır; beşi düştü, biri vardır, ötekisi daha gelmedi; ve geldiği zaman, onun biraz vakit kalması gerektir.
11. Ve var olmuş olan ve yok olan canavar, kendisi de sekizincidir, ve yediden olup helâke gider.
12. Ve gördüğün on boynuz henüz kırallık almamış on kıraldır; fakat canavarla beraber kırıl olarak bir saat için hâkimiyet alırlar.
13. Bunların düşünceleri birdir; kuvvetlerini ve hâkimiyetlerini canavara verirler.
14. Bunlar Kuzu ile cenkedecekler, ve Kuzu onları yenecektir; çünkü rablerin Rabbi ve kıralların Kıralıdır; ve onunla beraber olanlar çağırılmış, seçilmiş ve sadık olanlardır.
15. Ve bana diyor: Fahişenin üzerinde oturduğunu gördüğün sular, kavmlar ve cemiyetler ve milletler ve dillerdir.
16. Ve gördüğün on boynuz, ve canavar, onlar fahişeden nefret edecekler; onu perişan ve çıplak edecekler, ve onun etini yiyecekler, ve kendisini ateşe yakacaklardır.
17. Çünkü Allahın sözleri itmam olununcıya kadar, Allah kendi düşüncesini yapmağı ve bir düşüncede olmağı, ve kendilerinin kırallığını canavara vermeğı onların yüreğine koydu.
18. Ve gördüğün kadın, dünyanın kıralları üzerine kırallığı olan büyük şehirdir.

BAP 18

BU şeylerden sonra büyük salâhiyeti olan başka bir meleğin gökten inmekte olduğunu gördüm; ve onun izzetinden yeryüzü aydınlandı.

2. Ve kuvvetli sesle çağırıp dedi: Yıkıldı, büyük Babil yıkıldı; ve cinlerin meskeni, ve her murdar ruhun zindanı ve her murdar ve mekruh kuşun kafesi oldu.

3. Çünkü onun zinasının azgınlığı şarabından bütün milletler düşmüşlerdir; ve dünyanın kırılları onunla zina ettiler; ve dünyanın tüccarı onun sefahetinin kuvvetinden zengin oldular.

4. Ve gökten başka bir ses işittim, ve dedi: Ey kavmim, onun günahlarına şerik olmanız, ve onun belâlarından hisse almanız diye, ondan çıkın;

5. çünkü onun günahları göke kadar erişti, ve Allah onun haksızlıklarını hatırladı.

6. Kendisi nasıl ödedi ise, ona öyle ödeyin, ve onun işlerine göre iki katını ödeyin, ve doldurduğu kâseyi ona iki kat doldurun.

7. Kendisine ne kadar izzet verdi ve sefahet etti ise, o kadar ona eziyet ve matem verin; çünkü kendi yüreğinde: Kraliçe olarak oturuyorum, ve dul değilim, ve asla matem görmeyeceğim, diyor.

8. Bunun için onun belâları, ölüm ve matem ve kıtlık, bir günde gelecekler; ve ateşe yakılacaktır; çünkü ona hükmeden Rab Allah kudretlidir.

9. Ve kendisile zina ve sefahet etmiş olan dünyanın kırılları onun yanmasının dumanını gördükleri zaman,

10. onun eziyetinin korkusundan uzakta durup: Vay, vay, büyük şehir, kuvvetli şehir, Babil! çünkü senin hükmün bir saatte geldi, diyerek onun hakkında ağlıyacaklar ve dövünecekler.

11. Ve dünyanın tüccarı onun hakkında ağlarlar ve matem ederler;

12. çünkü onların mallarını, altın ve gümüş ve kıymetli taş ve inciler ve zarif keten ve erguvanî ve ipek ve kırmızı mallarını, ve her kokulu ağacı, ve her fildişi kabı, ve en kıymetli ağaç ve tunç ve demir ve mermerden her kabı;

13. ve tarçını ve baharları ve buhurları ve kokulu yağı ve günnüğü ve şarabı ve zeytinyağını ve has unu ve buğdayı ve sığırla koyunları, ve atlar ve arabalar ve köleler malını, ve insanların canlarını artık kimse almıyor.

14. Ve senin canının özlediği meyvalar elinden gittiler, nefis ve parlak şeyler sana yok oldu, ve artık onları hiç bulmayacaklardır.

15. Bunların tüccarı, ondan zengin olmuş olanlar, ağlıyarak ve matem çekerek onun eziyeti korkusundan uzakta duracaklar:

16. Vay, vay, zarif keten ve erguvanî ve kırmızı ile kuşanmış ve altın ve kıymetli taş ve inci ile bezenmiş büyük şehir!

17. Çünkü bir saatte bu kadar servet perişan oldu, diyecekler. Ve her gemi reisi, ve gemi ile bir yere giden her yolcu, ve gemiciler ve deniz işleriyle geçinenlerin hepsi uzakta dururlar,

18. ve onun yanmasının dumanını gördükleri zaman: Büyük şehre benzer hangisidir? diyerek bağırıyorlardı.

19. Ve başları üzerine toprak attılar ve ağlıyarak ve matem çekerek: Vay, vay, büyük şehir! denizde gemileri olanların hepsi onun kıymetli mallarından zengin oldular; çünkü bir saatte perişan oldu, diyerek bağırıyorlardı.

20. Ey gök, ve mukaddesler, ve resuller, ve peygamberler, onun üzerine mesrur olun; çünkü Allah ona hükmederek hakkınızı aldı.

21. Ve kuvvetli bir melek bir taş, sanki büyük bir değirmen taşı, kaldırdı; ve: Büyük şehir, Babil, böyle büyük düşüşle atılacak, ve artık asla bulunmayacak, diyerek onu denize attı.

22. Ve artık çençilerin ve çalgıcıların ve neyzenlerin ve borazanların sesi sende asla işitilmiyecek; ve artık hiç bir sanatın sanatkârı asla sende bulunmayacak; ve artık sende asla

değirmen sesi işitilmiyecektir;

23. ve artık sende kandil ışığı asla ışıldamıyacak; ve artık sende güvey ve gelin sesi asla işitilmiyecektir; çünkü senin tüccarın dünyanın en büyükleri idiler, çünkü bütün milletler senin büyü ile saptılar.

24. Ve peygamberlerin ve mukaddeslerin ve yeryüzünde boğazlananların hepsinin kanı onda bulundu.

BAP 19

BU şeylerden sonra sanki gökte büyük bir cemaatin büyük sesini işittim, ve diyorlardı:

Halleluya; Kurtuluş ve izzet ve kudret Allahımızdır,

2. çünkü onun hükümleri hakikî ve doğrudur; çünkü yeryüzünü zinası ile ifsat eden büyük fahişeye hükmetti, ve kendi kullarının kanının öcünü ondan aldı.

3. Ve ikinci defa dediler: Halleluya. Ve ebetler ebedince onun dumanı tütüyor.

4. Ve yirmi dört ihtiyar ve dört canlı mahlûk yere kapandılar, ve taht üzerinde oturan Allaha: Amin, Halleluya, diyerek secde kıldılar.

5. Ve tahttan bir ses çıkıp dedi: Ey bütün onun kulları, ondan korkanlar, küçükler ve büyükler, Allahımıza hamededin.

6. Ve sanki büyük bir cemaatin sesini, ve çok suların sesini, ve kuvvetli gök gürlemelerinin sesini işittim; ve diyordu:

Halleluya; çünkü her şeye kadir olan Rab Allahımız saltanat sürüyor.

7. Sevinelim, ve çok mesrur olalım, ve izzeti ona verelim; çünkü Kuzunun düğünü geldi, ve onun zevcesi hazırlandı.

8. Ve parlak, temiz, zarif ketenle giyinmek ona verildi; çünkü zarif keten mukaddeslerin âdil işleridir.

9. Ve bana dedi: Yaz: Kuzunun düğün ziyafetine çağırılanlar ne mutludur! Ve bana: Bunlar Allahın hakikî sözleridir, dedi.

10. Ve kendisine secde kılmak için ayaklarının önüne kapandım. Ve bana dedi: Sakın etme; ben senin ve kendilerinde İsa şehadeti olan kardeşlerinin kapı yoldaşım; Allaha secde kıl; çünkü İsa şehadeti peygamberlik ruhudur.

11. Ve gökü açılmış gördüm; ve işte, bir kır at, ve üzerine binmiş olana Sadık ve Hakikî denilir; ve adaletle hükmedip cenk eder.

12. Ve onun gözleri ateş alevidir; ve başı üzerinde çok taçlar vardır; kendisinden başka kimsenin bilmediği yazılmış bir ismi vardır.

13. Ve üzerine kan serpilmiş bir esvapla giyinmiş olup, o Allahın Kelâmı ismile anılır.

14. Ve gökte olan beyaz, temiz, zarif ketenle giyinmiş ordular kır atlar üzerinde onun ardınca geliyorlardı.

15. Ve milletleri vursun diye, kendi ağzından keskin bir kılıç çıkıyor, ve kendisi onları demir çomakla güdecektir; ve her şeye kadir olan Allahın gazabının azgınlığı şarabının mâsarasını kendisi basacaktır.

16. Ve esvabı üzerinde ve kalçası üzerinde: KIRALLARIN KIRALI VE RABLERİN RABBİ, diye yazılmış bir isim vardır.

17. Ve güneşte duran bir melek gördüm; ve büyük sesle çağırıp gökün ortasında uçan bütün kuşlara dedi:

18. Kıralların etini, ve binbaşlıların etini, ve yiğitlerin etini, ve atların ve üzerlerine binenlerin etini, ve hürlerin ve kölelerin ve küçüklerin ve büyüklerin, hepsinin etini yemek için Allahın büyük ziyafetine gelin, bir araya toplanın.

19. Ve canavarı ve dünya kırallarını ve onların ordularını, at üzerine binen ile ve onun ordusu

ile cenketmek için bir araya toplanmış gördüm.

20. Ve canavar ile onun önünde alâmetler yapan, ve o alâmetlerle canavarın damgasını alıp onun suretine secde kılanları saptıran yalancı peygamber alındılar; bu ikisi, kükürtle yanan ateş gölüne diri diri atıldılar;

21. ve baki kalanlar at üzerine binenin ağzından çıkan kılıçla öldürüldüler; ve bütün kuşlar onların etlerine doydular.

BAP 20

VE gökten inmekte olan bir melek gördüm; elinde cehennemin anahtarı ve büyük bir zincir vardı.

2. Ve İblis ve Şeytan olan ejderi, eski yılanı, tuttu; ve onu bin yıl müddetle bağladı,

3. ve bin yıl tamam oluncıya kadar artık milletleri saptırmasın diye, kendisini cehenneme atıp onu kapadı, ve onun üzerine mühürledi; bundan sonra kısa bir müddet çözülmesi gerektir.

4. Ve tahtlar gördüm; ve üzerlerine oturdular, ve onlara hükmetmek için ruhsat verildi; ve İsanın şehadeti sebeble ve Allahın sözü sebeble başı kesilmiş olanların canlarını, ve canavara ve suretine secde kılmamış, ve kendilerinin alnı ve eli üzerine damgayı almamış olanları gördüm; ve dirildiler, ve Mesih ile beraber bin yıl saltanat sürdüler.

5. Ölülerin baki kalanları bin yıl tamam oluncıya kadar dirilmediler. Birinci kıyamet budur.

6. Birinci kıyamette hissesi olan mutlu ve mukaddestir; onların üzerine ikinci ölümün hâkimiyeti yoktur; fakat Allahın ve Mesihin kâhinleri olacaklar, ve onunla beraber bin yıl saltanat süreceklerdir.

7. Ve bin yıl tamam olunca, Şeytan zindanından çözülecektir;

8. ve yerin dört köşesinde olan milletleri, Yecüc ve Mecücü, saptırmak ve onları cenk için bir araya toplamak üzre çıkacaktır; onların sayısı denizin kumu gibidir.

9. Ve yerin genişliği üzerine çıktılar, ve mukaddeslerin ordusunu ve sevgili şehri kuşattılar; ve gökten ateş inip onları yedi.

10. Ve onları saptıran İblis, canavarla yalancı peygamberin içinde bulundukları ateş ve kükürt gölüne atıldı; ve ebetler ebedince gündüz ve gece kendilerine azap edilecektir.

11. Büyük beyaz bir taht, ve onun üzerinde oturanı gördüm; onun yüzünden yer ve gök kaçtılar; ve onlar için bir yer bulunmadı.

12. Ve ölüleri, büyükleri ve küçükleri, tahtın önünde durmakta gördüm; ve kitaplar açıldı; ve hayat kitabı olan başka bir kitap açıldı; ve kitaplarda yazılmış olan şeylerden kendi işlerine göre ölümlere hükmolundu.

13. Ve deniz kendisinde olan ölüleri verdi; ve ölüm ve ölümler diyarı kendilerinde olan ölümleri verdiler; ve her birine kendi işlerine göre hükmolundu.

14. Ve ölüm ve ölümler diyarı ateş gölüne atıldılar. Ateş gölü, ikinci ölüm budur.

15. Ve her kim hayat kitabında yazılmamış bulundu ise, ateş gölüne atıldı.

BAP 21

VE yeni bir gökle yeni bir yer gördüm; çünkü evelki gök ve evelki yer geçtiler; ve artık deniz yok.

2. Ve mukaddes şehri, yeni Yerusâlimi, kendi zevci için hazırlanmış süslü bir gelin gibi, gökün içinden Allahtan inmekte gördüm.

3. Ve tahttan büyük bir ses işittim: İşte, Allahın çadırı insanlarla beraberdir, ve kendisi onlarla

beraber oturacaktır, ve onlar kendi kavmları olacaklar, ve Allah kendisi onlarla olacaktır;
4. ve gözlerinden bütün gözyaşlarını silecek; ve artık ölüm olmayacak; ve artık matem ve ağlayış ve acı da olmayacak; çünkü evelki şeyler geçtiler, dedi.
5. Ve tahtta oturan dedi: İşte, her şeyi yeni yapıyorum. Ve: Yaz, çünkü bu sözler sadık ve hakikîdirler, dedi.
6. Ve bana dedi: Oldu. *Alfa ve Omega*, başlangıç ve son benim. Ben susamış olana hayat suyunun pınarından meccanen vereceğim.
7. Galip olan bu şeyleri miras alacak; ve ona Allah olacağım, ve o bana oğul olacak.
8. Fakat korkaklara ve iman etmeyenlere ve mekruhlara ve katillere ve zanilere ve büyücülere ve putperestlere ve bütün yalancılara gelince, onların hissesi, ateş ve kükürtle yanan göldedir; ikinci ölüm budur.
9. Ve kendilerinde son yedi belâ ile dolu yedi tas olan yedi melekten biri geldi; ve benimle söyleşip dedi: Buraya gel, Kuzunun zevcesi olan gelini sana göstereceğim.
10. Ve beni Ruhta büyük ve yüksek bir dağa götürdü, ve bana mukaddes şehri, Yeruşalimi, gökün içinden, Allahtan inmekte gösterdi;
11. onda Allahın izzeti vardı; onun nuru billurlaşan yeşim taşı gibi çok kıymetli taşla benzerdi;
12. büyük ve yüksek duvarı, on iki kapısı ve kapılarda on iki melek vardı; ve kapılar üzerine yazılmış adlar vardı; bunlar İsrail oğullarının on iki sıptının adlarıdır;
13. şarktan üç kapı, ve şimalden üç kapı, ve cenuptan üç kapı, ve garptan üç kapı vardı.
14. Ve şehir duvarının on iki temeli, ve onların üzerinde Kuzunun on iki resulünün on iki adı vardır.
15. Ve benimle söyleşenin elinde şehri ve onun kapılarını ve onun duvarını ölçsün diye, ölçü olarak bir altın kamyı vardı.
16. Ve şehir dört köşeli olup onun uzunluğu genişliği kadardır. Ve şehri kamyı ile ölçtü, on iki bin ok atımı idi; onun uzunluğu ve genişliği ve yüksekliği müsavidir.
17. Ve onun duvarını ölçtü; insan ölçüsüne, yani, meleğin ölçüsüne göre yüz kırk dört arşındı.
18. Ve duvarının yapısı yeşim, ve şehir saf cama benzer saf altındı.
19. Şehir duvarının temelleri her nevi kıymetli taşlarla bezenmişti. Birinci temel yeşim, ikincisi safir, üçüncüsü alaca akik, dördüncüsü zümrüt,
20. beşincisi beyaz akik, altıncısı kırmızı akik, yedincisi sarı yakut, sekizincisi gök zümrüt, dokuzuncusu zebercet, onuncusu sarıca zümrüt, onbirincisi gök yakut, onikincisi mor yakut idi.
21. Ve on iki kapı on iki inci, kapıların her biri bir inciden idi; ve şehrin sokağı şeffaf cam gibi saf altındı.
22. Ve onda mabet görmedim; çünkü her şeye kadir olan Rab Allah, ve Kuzu onun mabedidir,
23. Ve şehir kendisini aydınlatmak için güneşe ve aya muhtaç değildir; çünkü onu Allahın izzeti nurlandırır, ve Kuzu onun چراغıdır.
24. Ve milletler onun nurunda yürüyecekler; ve dünyanın kırılları izzetlerini onun içine getirecekler.
25. Ve gündüz onun kapıları asla kapanmayacaktır (çünkü orada gece olmayacaktır);
26. ve milletlerin izzetini ve şerefini onun içine getireceklerdir;
27. ve onun içine bayağı, yahut pislik yapan ve yalan söyleyen değil, ancak Kuzunun hayat kitabında yazılmış olanlar girecektir.

BAP 22

VE bana onun sokağının ortasında Allahın ve Kuzunun tahtından çıkan billur gibi berrak bir hayat suyu ırmağı gösterdi.

2. Ve ırmağın iki tarafında on iki çeşit meyva hasıl eden, ve her ay meyvasını veren hayat ağacı vardı; ve ağacın yaprakları milletlerin şifası içindi.
 3. Ve artık hiç bir lânet olmayacak, ve Allahın ve Kuzunun tahtı onda olacaktır; ve kulları kendisine hizmet edecekler;
 4. ve onun didarını göreceklerdir; ve ismi onların alınları üzerinde olacaktır.
 5. Ve artık gece olmayacaktır, ve çerağ nuruna ve güneş nuruna ihtiyaçları yoktur; çünkü Rab Allah onlara nur verecek ve ebetler ebedince saltanat süreceklerdir.
 6. Ve bana dedi: Bu sözler sadık ve hakikîdir; ve peygamberlerin ruhlarının Allahı, Rab, yakında olması lâzım gelen şeyleri kendi kullarına göstermek için meleğini gönderdi.
 7. Ve işte, tez geliyorum. Bu kitabın peygamberlik sözlerini tutana ne mutlu!
 8. Ve bu şeyleri işiten ve gören ben Yuhannayım. Ve işitip gördüğüm zaman, bu şeyleri bana gösteren meleğin ayakları önüne secde kılmak için kapandım.
 9. Ve bana dedi: Sakın etme, ben senin, ve peygamber kardeşlerinin, ve bu kitabın sözlerini tutanların kapı yoldaşırım; Allaha secde kıl.
 10. Ve bana dedi: Bu kitabın peygamberlik sözlerini mühürleme, çünkü vakit yakındır.
 11. Haksızlık eden yine haksızlık etsin; ve murdar olan yine murdarlansın; ve salih olan yine salâh işlesin; ve mukaddes olan yine mukaddes olsun.
 12. İşte, tez geliyorum; ve herkese kendi işinin olduğuna göre mükâfatım elimdedir.
 13. *Alfa* ve *Omega*, birinci ve sonuncu, başlangıç ve son benim.
 14. Hayat ağacına gelmeğe hakları olsun, ve şehre kapılardan girsinler diye, kaftanlarını yıkayanlara ne mutlu!
 15. Köpekler ve büyücüler ve zaniler ve katiller ve putperestler ve yalanı her seven ve yapan dışardadır.
 16. Ben İsa, kiliseler için size bu şeylere şehadet etmek üzere meleğimi gönderdim. Ben Davudun kökü ve zürriyeti, parlak sabah yıldızıyım.
 17. Ve Ruh ve gelin: Gel, diyorlar. Ve işiten: Gel, desin. Ve susayan gelsin; istiyen meccanen hayat suyu alsın.
 18. Bu kitabın peygamberlik sözlerini her işitene ben şehadet ediyorum: Eğer bir adam bunlara bir şey katarsa, Allah bu kitapta yazılmış olan belâları ona katacaktır;
 19. ve eğer bir adam bu peygamberlik kitabının sözlerinden çıkarırsa, Allah bu kitapta yazılmış olan hayat ağacından ve mukaddes şehirden onun payını çıkaracaktır.
 20. Bu şeylere şehadet eden: Evet, tez geliyorum, diyor. Amin; gel, ya Rab İsa.
 21. Rab İsanın inayeti mukaddeslerle beraber olsun. Amin.
- χTS O N

KİTABI MUKADDES

©1941 Kitabı Mukaddes Şirketi
www.kitabimukaddes.com